Biblioteca municipală
BOGRHEIU-SEGUIESC

2032

În direct de pe navele de salvare:

TRAGEDIA DE LA CONSTANȚA

pag. 16

Nr. 1-2 ● 10-16 ianuarie 1995 ● 32 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Una dintre victime

Aici a fost un dig

Furia dezlănțuită...

... a lăsat în urmă dezastrul

Ei au sfârtecat navele

Nu există supraviețuitori

O televiziune pentru toată lumea: KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea prin revista noastră. Scrieți-ne!

În acest număr, 16 pagini de divertisment, integrame și umor

Flacăra BIS magazin

45% Furtul secolului

43% Naturistul RAUL DUMITRESCU s-a vindecat miraculos de cancer !

Un straniu mesaj galactic

Calendar erotic pentru stăpânii lumii

Poliedrele energetice ale savantului DINU-ȘTEFAN MORARU

76%

MAȘINA DE SCRIS

își anunță premiile:

■ martie: editarea gratuită a unei cărți

■ noiembrie: 1.000.000 de lei

Amănunte în pag. 12-13

Ce îi rezervă lui Ion Iliescu anul 1995 aflați din CALENDARUL VESEL

Grăbiți-vă, ultimele exemplare se mai află la chioșcuri !

Publicațiile FLACĂRA S.A. angajează prin concurs director economic

Odor Lei

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă

TAROM

urează tuturor pasagerilor şi firmelor colaboratoare

un An Nou fericit !

În anul ce tocmai soseşte, Compania TAROM vă oferă zboruri regulate şi charter în toată lumea, cu aeronave moderne, la preţuri atractive, cât şi servicii pe care le doreşte a fi cât mai de calitate.

La mulţi ani !

Pentru informaţii, vânzări şi rezervări vă rugăm să vă adresaţi la Agenţia Centrală TAROM ori la agenţiile şi agenţii de vânzări TAROM din ţară.

Bucureşti: Agenţia Centrală TAROM din str. Brezoianu nr.10, tel. 615.04.99, 613.42.95; Agenţia TAROM din str. Buzeşti (Piaţa Victoriei) nr.59-61, tel. 659.41.25; 659.41.85; Hotel INTERCONTINENTAL, Bd. Nicolae Bălcescu nr.4, tel. 210.73.30; Hotel BUCUREŞTI, Calea Victoriei nr. 63-81, tel. 614.28.89;
Arad: str. Unirii nr.1, tel. (057)211.567;
Bacău: str. Bălcescu nr. 1, tel. (034) 111.462;
Caransebeş: str. Mihai Viteazul, nr. 3-5, tel. (055)513.063;
Cluj-Napoca: Piaţa Mihai Viteazul nr.11, tel. (064)194987;
Constanţa: str. Ştefan cel Mare nr.15, tel. (041) 662.632;
Craiova: str. Calea Bucureşti nr.2, tel. (051)111049;
Iaşi: str. Arcu, nr.3-5, tel. (032)115.239;
Oradea: Piaţa Republicii, nr.2 (059)131918;
Ploieşti: Bd. Republicii, nr. 17, tel. (044)145.165;
Sibiu: str. Bălcescu, nr.10, tel. (069) 211.157;
Suceava: str. Bălcescu, nr.8 (030)214.686;
Timişoara: Bd. Revoluţiei, nr. 3-5, tel.(056)190.150;
Târgu Mureş: Piaţa Trandafirilor, nr.6-8, tel. (065)136.200;
Tulcea: str. Gării, tel. (040)511.227.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie:
Preşedinte - director general: **GEORGE ARION**
Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus**
Director economic: **ANTON PORUMB**
Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate şi suplimente speciale: **MIHAI SĂNDOIU**
Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Şef cabinet: **CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU** (617.47.63; 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10.; 617.60.20, cu interioarele de mai jos -
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valuta - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti.

Flacăra

Redactor-şef: **EUGEN CHIROVICI**
Consilier: **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacţie: **ADRIANA CHIROVICI**
Telefon: 2559

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefancvici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniţă
- **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petru Novac Dolângă
- **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tănţală (SUA), Mihai Ruşu (Germania)
- **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment: **ALEXANDRU PĂSĂRIN**
Redactori şefi adjuncţi:
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32;): **Călin Mărcuşanu**, Irina Braviceanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria, Dana Toader
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Eugen Majoră, Maria Călin, Mirela Fotea, Nela Glodlan, Cristina Topolski, Cezar Munteanu
DIFUZARE: (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): **Avicia Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Sânduleasa,

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Flacăra
BIS
magazin

Furtul secolului

pag. 2

La Riyadh, un thailandez scoate 90 kg de bijuterii din palatul regal. Uriaş scandal diplomatic şi un şir de asasinate misterioase.

Naturistul RAUL DUMITRESCU s-a vindecat miraculos de cancer !

pag. 6

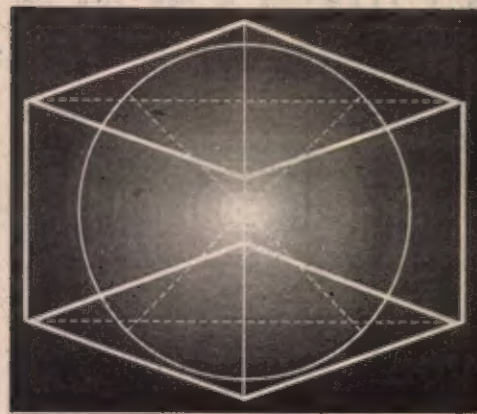

Un straniu mesaj galactic

pag. 6

Calendar erotic pentru stăpânii lumii

pag. 8-9

Laboratorul cu miracole

Poliedrele energetice ale savantului DINU-ŞTEFAN MORARU

În premieră mondială, la 15 decembrie, savantul **prof. univ. dr. ing. Dinu-Ştefan Moraru, academician** a prezentat comunicarea **„Serpentine autoreproducătoare conjugate cu poliedre energetice"** în cadrul secţiunii **„Biologia şi ştiinţele de graniţă"**, la simpozionul organizat de **Centrul de Cercetări pentru Tehnologii Ecologice.** Poliedrele energetice sunt executate din sârmă de cupru, grafit sau carton, şi au la bază sau pe muchii cinci cercuri cu raza în şirul lui Fibonacci. Ele concentrează energiile cosmice reuşind distrugerea microorganismelor putrefacţiei. Datorită acestor proprietăţi s-au reuşit: mumificarea cărnii, menţinerea cărnii în apă energizată timp de un an de zile (cu păstrarea nealterată a calităţii), menţinerea în viaţă a unui peşte într-o piscină energetică (peştele se roteşte, permanent, numai în sens invers acelor de ceasornic) şi conservarea perfectă - menţinerea transparenţei - a unui ochi de găină (aplicaţie realizată după ideea dlui ing. Ion Micu, inventator renumit din Baia Mare).

❑ La Riyadh, un thailandez sustrage 90 kg bijuterii din palatul regal

FURTUL SECOLULUI

Imens scandal diplomatic şi 17 asasinate misterioase

Iunie 1990. Căldură mare la Riyadh, capitala Arabiei Saudite. Lumea bună, între care şi membrii familiei regale, se retrage pentru o vreme la Djedda sau pleacă în străinătate. Prinţul Faysal, cel mai mare dintre băieţii regelui Fahd, se refugiază pe malul Mării Roşii. Soţia sa, prinţesa Munerah, debarcă la Londra împreună cu o mare suită. Ea şi-a lăsat în palatul din Riyadh toate bijuteriile, luând cu ea în Anglia doar un colier cu safire şi câteva inele cu rubine. La Riyadh, palatul rămâne practic în grija servitorilor. Aceştia sunt în marea lor majoritate thailandezi. De altfel, în regatul saudit mai lucrează alţi 250.000 de thailandezi. În slujba perechii princiare se află un oarecare Kriangkrai Techamong. El ştie că în această perioadă gărzile sunt mai puţin vigilente. La Riyadh, de altfel, furturile sunt rare. Pentru cea mai mică hoţie, o pedeapsă cumplită: tăierea unei mâini sau a ambelor braţe. Thailandezul izbuteşte să afle cifrul sistemului de securitate. Apoi, într-un sac de sport, reuşeşte să scoată din palat, rând pe rând, sub nasul paznicilor, imensa comoară: brăţări de aur, coliere de perle, clipsuri cu diamante, inele şi cercei, broşe cu pietre preţioase, ceasuri-unicat. O avere în greutate de 90 kilograme, valorând circa 30 milioane dolari.

Hoţul, împreună cu imensa avere, ajunge cu bine la Bangkok. În urma lui izbucneşte imensul scandal. Avertizată, poliţia thailandeză reuşeşte să-l aresteze pe Kriangkrai. Este recuperată aproape întreaga cantitate a odoarelor, dar după ce comoara ajunge la Riyadh, experţii constată că 80% din bijuterii sunt false!

Între Thailanda şi Arabia Saudită se instalează o stare de tensiune care mai durează şi astăzi. Scandalul diplomatic este secondat de expulzarea thailandezilor din Arabia Saudită, dar şi de o serie de asasinate misterioase la Bangkok. Trimisul special al Arabiei Saudite la Bangkok, Mohammed Said Khoja, susţine că autorii malversaţiei sunt reprezentanţi marcanţi ai poliţiei thailandeze, iar persoanele asasinate, între care şi trei diplomaţi saudiţi, deţineau informaţii legate de dispariţia bijuteriilor. Furtul bijuteriilor nu este opera unui singur om, avea să declare recent Khoja. O vastă reţea a acţionat după un plan pregătit cu minuţiozitate. În ultima vreme, la ambasada arabă din Bangkok, mai multe persoane au telefonat că vor să înapoieze bijuteriile furate, cu condiţia să li se păstreze anonimatul. A sosit vremea recuperării tezaurului?

În ceea ce-l priveşte pe Kriangkrai, el nu a fost predat autorităţilor din Arabia Saudită (unde l-ar fi aşteptat moartea prin decapitare), ci a fost condamnat la 5 ani închisoare şi eliberat înainte de termen.

Mafioţii ruşi cu ochii pe tronul ţarului Nicolae al II-lea

Prunk. Gerd Hoffmann mit dem Thron des Zaren Nikolaus II. Der Schatz der Romanows ist das Hochziel der Mafia

La un târg de antichităţi, deschis în saloanele Palatului Hofburg din Viena, a fost expus (dar nu spre vânzare) tronul ultimului ţar al Rusiei, Nicolae al II-lea. Transportul acestei piese de inestimabilă valoare, de la Petersburg la Viena, s-a făcut cu concursul miliţiei ruseşti, al poliţiei germane şi al trupelor de grăniceri din Austria. Organele de pază au fost informate că Mafia rusească, extrem de periculoasă şi bine organizată, plănuieşte de mai multă vreme o lovitură în stil mare pentru capturarea acestei comori moştenite de la Romanovi.

Pentru unul ca Rudolph Giulliani dăm zece Crin Halaicu

Rudolph Giulliani, ales anul trecut ca primar al oraşului New York, a anunţat de la bun început că va fi necruţător cu persoanele certate cu legea. Pentru asigurarea unei noi calităţi a vieţii în urbea pe care o administrează, Giulliani a luat recent măsuri ferme de salubrizare a oraşului. Ele vizează atât îndepărtarea gunoaielor, cât şi salubrizarea morală. Acum, primarul a reuşit în negocierile cu liderii sindicatului gunoierilor, să-şi impună punctul de vedere: „Ori vor ridica gunoierii cu cel puţin 20 la sută mai mult gunoi, ori li se vor diminua salariile în mod corespunzător". Giulliani a expus şi planul pentru „epurarea" lui Times Square, arătând clar că măsurile preconizate se extind şi la purificarea morală. Ca urmare, va dispărea noianul de dughene, chioşcuri şi tarabe, care oferă la vânzare materiale porno. „Acolo unde există aceste deşeuri morale, înfloreşte criminalitatea". Măsurile luate la New York s-ar potrivi ca nişte mănuşi glacé pe mâinile administratorilor capitalei noastre.

IOANA A. VAGO ■

Recurs la un proces intentat lui Cristofor Columb

Istoriografia medicală considera până nu de mult că originea tuberculozei în America s-ar datora lui Cristofor Columb şi celor ce l-au urmat în Lumea Nouă. În revista Proceedings of the National Academy of Sciences, patologul american Arthur C. Aufderheide combate această versiune, care îl incrimina pe descoperitorul Americii, reuşind recent să-l disculpe pe Columb şi să infirme teoria. Patologul a descoperit în plămânii unei mumii, datând din perioada precolumbiană, o vatră calciflată de tuberculioză - o femeie de 40 de ani. Mumia a fost găsită într-unul din cele 600 morminte aflate lângă oraşul peruan Ilo. Pentru a conferi certitudine senzaţionalei descoperiri, Wilmar Salo, specialist în biologie moleculară, a analizat o minusculă probă din ţesutul recoltat, identificând un segment conţinând agentul patogen specific tuberculozei. (Ioana A. Vago)

COLECŢIA PUIFORCAT-NIARCHOS

Un tezaur fabulos format din 177 de piese din aur şi argint din timpul regelui Ludovic al XIV-lea şi până la Napoleon formează colecţia personală a unuia dintre cei mai celebri colecţionari ai acestui secol, miliardarul grec Stavros Niarchos. El a dăruit aceste piese excepţionale Muzeului Luvru, în 1955, pentru a le conserva până la moartea lui, cu condiţia de a le prezenta publicului din 10 în 10 ani. (Maria Antonescu)

Richard Gere între Cindy Crawford și Laura Bailey

În opiniile multora, cuplul Richard Gere - Cindy Crawford a personificat cea mai frumoasă pereche din lume. Până de curând, fiindcă totul pe lumea asta are un sfârşit. Contractul conjugal dintre cel mai sexy amorez al Hollywood-ului şi cel mai celebru manechin al planetei s-a destrămat de câteva luni. Înainte de a aniversa trei ani de căsătorie cu Cindy (12 decembrie 1991), Richard şi-a părăsit soţia, îndemnat de noua sa pasiune pentru un top-model din Marea Britanie: Laura Bailey, de 22 ani. De altfel, de mai multă vreme, Gere n-a făcut un secret din aventura sa extraconjugală. La Londra el s-a plimbat în văzul lumii cu noua sa amantă, fiica unui distins profesor de drept civil de la Oxford. Cindy a devenit manechin, abandonând strălucite studii de literatură engleză şi psihologie.

Dragostea e frumoasă la orice vârstă

„Am fost toată viaţa o mare leneşă", mărturiseşte Emmanuelle Seigner. „Mi-am întrerupt studiile liceale pentru a deveni manechin. Mi-era mai comod. La 18 ani l-am cunoscut pe Roman (Polanski). Eu aveam 18 ani, el 51".

Cinci ani au fost amanţi. Celebrul regizor polonez, stabilit la Paris, o distribuie în filmul „Detective". Încearcă apoi un al doilea film cu ea. S-au căsătorit abia după naşterea micuţei Morgan (20 ianuarie 1993). În prezent, el are 61 ani, ea 28 şi se consideră cel mai fericit cuplu din lume.

În fotografia din dreapta, o altă pereche ce se declară fericită: Rod Steiger şi soţia sa Paula (35 ani). Este pentru întâia oară când actorul american acceptă să fie fotografiat împreună cu soţia sa şi micuţul lor Michael în vila lor din Malibu. Un scurt răgaz, deoarece Rod Steiger se pregăteşte să joace într-un film alături de Stallone şi Sharon Stone.

MAGIE, BANI, CELEBRITATE

26 de milioane de dolari și cea mai frumoasă femeie din lume

David Copperfield este unul dintre cei mai apreciaţi magicieni moderni. Dar, se poate spune, adevărata sa celebritate este legată de logodna prelungită cu **Claudia Schiffer**, cea mai râvnită top-model a ora actuală.

În relaţia dintre ei, presa a vorbit cel mai mult despre ea. Dar el? Puţini ştiu că numele l-a împrumutat (din romanul omonim al lui Dickens) şi că el se numeşte de fapt **David Kotkin**. Spre deosebire însă de eroul lui Dickens, care şi-a cucerit simpatia cititorilor datorită faptului că era sărac şi avea sufletul bun, magoiluzionistul nu este deloc sărac. Dimpotrivă, bagheta lui magică şi talentul autentic în meseria sa i-au adus anul trecut magica sumă de 26 de milioane de dolari! Mai mult decât Madonna, bunăoară, care a avut încasări de „numai" 13 milioane de dolari. Dar mai puţin, spun gurile rele, decât celebra lui logodnică. În lumea spectacolului numai regizorul Steven Spielberg şi actorul Kevin Costner au câştigat mai mult decât „bietul" David.

Născut în 1956, într-o familie de comercianţi din New York, a făcut studii speciale de iluzionism încă de la 16 ani, iar din 1978 are un program special la CBS, cu o audienţă fantastică. În fiecare an schimbă aproape jumătate din program, noile trucuri aducându-i celebritate şi bani. Sunt deja legendare câteva din „figurile" lui, cum a fi trecerea prin Marele Zid Chinezesc sau ieşirea dintr-o barcă în flăcări deasupra cascadei Niagara. Laboratorul său secret se află la Las Vegas, unde dispune de instrumentele necesare pentru cei puţin 250 de numere iluzionistice diferite.

Faptul că îi plac femeile, nu ţine de magie. Este un lucru cunoscut că adesea cheamă pe scenă femeile cele mai frumoase, pe care le reperează dinainte în sală. Aşa a cunoscut-o pe Claudia Schiffer, în timpul unui show, în Germania. Şi de atunci iluzia că sunt fericiţi nu-i mai părăseşte.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Miss și Mister Germania

La sfârşitul anului trecut, la Köln, un juriu numeros şi-a dat verdictul într-un dublu concurs de frumuseţe: a fost aleasă perechea de vis Miss şi Mister Germania. Este vorba de domnişoara Beate Amerdin din Bavaria şi domnul Dirk Wellnitz din Turingia. Victoriile au fost încununate cu două premii: laureata a primit un autoturism, iar dl Wellnitz o motocicletă.

Mâncați, beți, plătește insecta

Datorită unui truc, o familie de japonezi din Osaka a mâncat vreme de câteva luni la cele mai luxoase restaurante din oraş, fără să plătească. Soţul şi soţia, care rămăseseră fără loc de muncă, se aşezau la o masă împreună cu fiul lor de 11 ani şi comandau mâncărurile cele mai sofisticate.

Prinzând momentul potrivit, unul dintre ei punea într-o farfurie, pe furiş, un gândac. Apoi îl chemau pe chelner şi îi arătau indignaţi ce au găsit în mâncarea lor, iar patronul restaurantului, avertizat discret, venea la masa lor şi le oferea pe gratis toată mâncarea, numai să nu facă scandal sau să-l denunţe la autorităţile sanitare. Treaba a ţinut până în momentul în care un chelner mai vigilent a surprins manevra. **(SN)**

Sex sub duș

Ultimul film în care Sharon Stone joacă alături de Sly Stallone va asigura producătorilor săi pline mulţumită secvenţei în care cei doi protagonişti fac amor sub duş. Cu ce simple mijloace se pot scoate milioanele din buzunarele spectatorilor...

ÎN JURUL FOCULUI

OPĂRITĂ / SPECIALIST ÎN ARME DE FOC
ADUC PLOAIA / A TRAGE AER ÎN PIEPT
SOLICITARE / PĂRINTE
ÎNCEPUT DE INCENDIU / HORIA ELENESCU
DOCUMENT / A STÂRNI
DĂ CĂLDURĂ LA BLOC / UCIȘI DE O PLOAIE DE FOC
CLARI
VENTILARE / DOGORI
SCLIPESC PE CER / LA FEL
ÎN VECI I / SUPRAFEȚE
SUMĂ PUSĂ ÎN JOC / INEL
APARAT DE ÎNCĂLZIT / FLACĂRA MARE
TĂCIUNI / O LAMPĂ MICĂ
ȚEPE I / ÎN ULEI I
MAȘINI DE GĂTIT / PRODUSĂ DE VÂNT
PERIOADĂ DE TIMP / FASCICUL DE LUMINĂ
MĂSURI AGRARE / CERCURI LUMINOASE
SUFLAREA UȘOARĂ A VÂNTULUI
URME / CERC LUMINOS
ROȘU / ÎN LĂMPAȘE I
REFREN OLTENESC / ÎN PACT I
BIFAT PE MIJLOC I / STINSE CU APĂ
A SE MIȘCA FLACĂRA / ARSE LA URMĂ I
UNU ȘI UNU I / CĂRAT
VEDE LA CENTRU I / AVÂNT
STINSĂ (fig.) / A URMĂRI
NIMIC / ROȘU LA FIERT
DISTRUGERI PRIN FOC / SE ÎNCURCĂ
BOTUL PORCULUI / SAN GĂURIT I
DESĂVÂRȘIT / ÎN CADĂ I
ÎN RUTĂ I
ÎN HOTEL I / CEAS
MONEDĂ
AVANTAJ
SE ÎNCINGE / LA ROȘU
CARE EMIT LUMINĂ ȘI CĂLDURĂ

Gheorghe BRAȘOVEANU

ASTA E !

ÎN FRUNTEA SPORTIVELOR / INSTRUCTORI LA PUȘTI
ȚINE DE CÂLD IARNA / SECOLE
ASTROLOG / CĂPĂȚÂNĂ
UN BAN / GRĂMEZI DE BANCNOTE
MITITEI / ÎN ARIE I
E FRUMOS LA TV / ÎNDREAPTĂ GREȘELILE
APE FĂRĂ PEȘTE I
IUBITOR
MĂSOARĂ ADÂNCIMEA OCEANELOR / AFIȘ
PARTEA DE JOS A ROCHIEI
DOMENIU DE CULTURĂ / ȘEF DE CĂMIN
PRINSE ÎN HORĂ I / MENIU FIX
ÎN PĂTUL I / ANSAMBLU DE FLUIERE
ACOLO, PE MARGINI I / ÎN ACEST LOC
A DA INDICAȚII / ÎNSCRISE ÎN CARNET I
ZI FĂRĂ NORI
SE ȚINE DE CUVÂNT
ÎNSCRISE ÎN VIRAJ I

Gheorghe BRAȘOVEANU

20 DE DIFERENȚE

❑ Cu preţuri de dumping, magnaţii sud-coreeni se pregătesc să surclaseze automobilele de fabricaţie japoneză, americană şi europeană

Europa în faţa unei invazii motorizate

Patru concerne sud-coreene, aflate până mai ieri în topul producătorilor de oţel şi al constructorilor de nave, au trecut şi la fabricarea de autoturisme, autocamioane şi maşini de teren. Ele se pregătesc pentru o ofensivă brutală, preluând în acest sens modelul nipon: mult, bine şi ieftin.

Marea industrie de automobile coreeană s-a născut cu ajutor american, japonez şi european. Revista „News" (Austria), de unde am extras aceste informaţii, se întreabă pe bună dreptate cât va mai dura acest ajutor care pune pe picioare un monstru ce-şi va înghiţi părinţii. Într-adevăr, Mitsubishi a aprovizionat cu motoare concernul Hyundai, General Motors a contribuit la dezvoltarea concernului Daewoo, Ford şi Mazda au construit întreprinderea Kia, iar Mercedes furnizează motoare pentru SsangYong.

Korea-Roadster: produs de firma Daewoo

În Europa îşi face simţită prezenţa cu deosebire firma Daewoo (prestigiosul concern a ajuns, cum se ştie, şi în ţara noastră, unde, în colaborare cu specialiştii români, urmează să scoată pe piaţă primele automobile). Firma produce în prezent 550.000 unităţi pe an, dar îşi propune să realizeze nu mai puţin de două milioane de autoturisme anual până în anul 2000. În Europa, speră să pătrundă cu două modele: **Espero** şi **Nexia**. Acesta din urmă, apreciază patronii firmei, va surclasa modelul Opel Astra, deoarece se va vinde cu 8 procente sub preţul autoturismului german.

Concernul Hyundai va fi prezent în 1995 cu micul autoturism **Pony** (circa 10.000 dolari) şi cu modelul **Accent**, primul Hyundai cu top-standard european (ABS, climatizare). Maşina ameninţă încă de pe acum modelele japoneze produse de firmele Subaru şi Daihatsu.

Kia, al doilea ca mărime dintre producătorii de automobile sud-coreene, speră să aducă pe piaţa europeană 120.000 de unităţi. Vârful de lance îl va constitui modelul **Sephia**.

Cu motoare construite în licenţă Mercedes şi Nissan Diesel, alt concern coreean, SsangYong, luptă să scoată din competiţie autocamionele japoneze şi europene, dar totodată să impună eleganta limuzină **Musso.** Preţul de dumping este evident. La această maşină, el va fi în Austria cu 50.000 de şilingi mai mic (circa 4000 dolari), dacă e să-l comparăm cu preţul unor autoturisme de aceeaşi capacitate.

Flota de maşini sud-coreeană este pregătită să invadeze toate continentele lumii.

Hyundai Accent: primul autoturism de nivel european produs de această firmă

Daewoo Nexia: automobil de clasă mijlocie

Kia Sephia: model din familia de limuzine a firmei şi singurul propus pentru export

SsangYong Musso: echipat cu motor Mercedes. Concernul va încerca piaţa europeană practicând preţuri de dumping

Cei patru stăpâni ai automobilului sud-coreean

Sung Won Chon, preşedintele concernului Hyundai

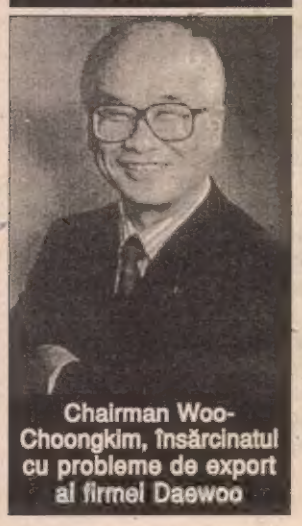

Chairman Woo-Choongkim, însărcinatul cu probleme de export al firmei Daewoo

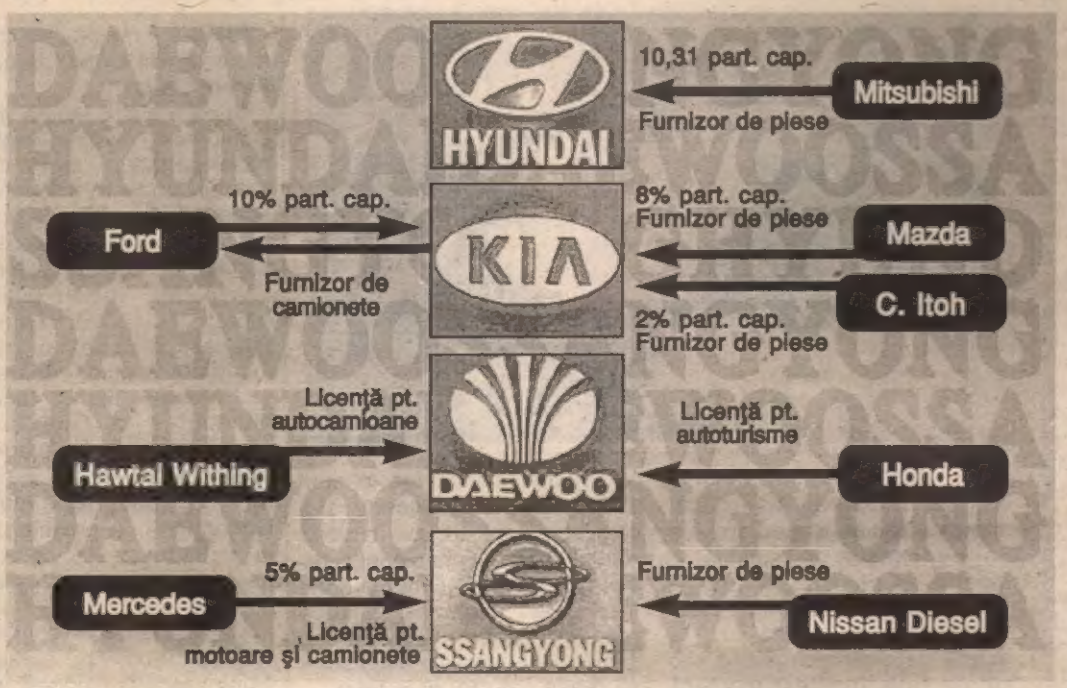

Tabloul înfăţişează participarea de capital japonez, european şi american la consolidarea industriei de automobile coreene. Sunt indicate şi licenţele cumpărate de producătorii asiatici de la firme din alte ţări.

Sun-Hong Kim, de la concernul Kia

Preşedintele concernului SsangYong, Hyoung-Domg Cha

Operaţiile de transplant în Germania şi pe glob

Reproducem acest tablou informativ dintr-un număr pe decembrie al revistei „STERN". El înfăţişează operaţiile de transplant de organe în Germania şi în lume. Cererile depăşesc cu mult oferta - se arată într-un articol ce însoţeşte schema alăturată. În Germania, mii de persoane aşteptată moartea prin accident a unor persoane valide. În SUA, notează cu ironie aceeaşi revistă, situaţia e mai „bună", deoarece medicii lasă pacienţii să moară pentru a le recupera organele sănătoase.

INIMĂ	
Necesar în 1993	1000
Operaţii realizate	505
Operaţii în lume	25 000
Cotă de reuşită după un an	80-90%
După 3 ani	75%

CORNEE	
Necesar în 1993	circa 5000
Operaţii realizate	circa 2000
Operaţii în lume	până la 100 000
Cotă de reuşită	85%

PANCREAS	
Necesar în 1993	Lipsesc datele
Operaţii realizate	45
Operaţii în lume	5000
Cotă de reuşită după 3 ani	60%

PLĂMÂNI	
Necesar în 1993	Lipsesc datele
Operaţii realizate	71
Operaţii în lume	1700
Cotă de reuşită după un an	66%
După 3 ani	60%

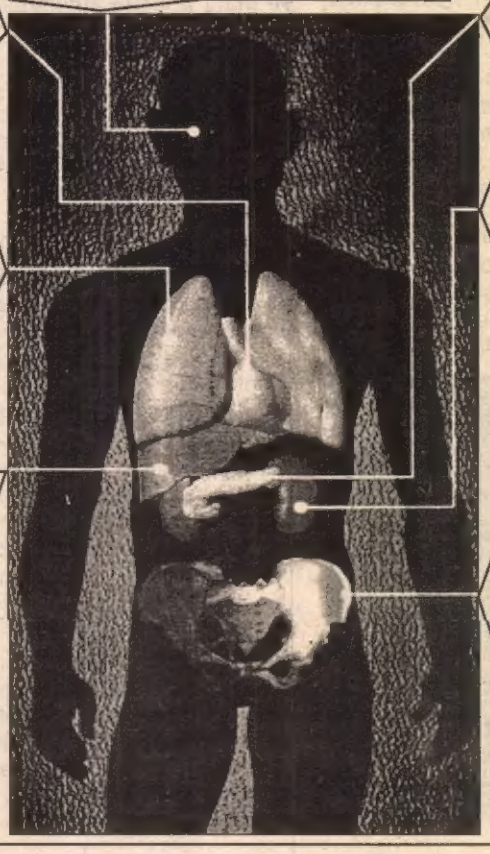

RINICHI	
Necesar în 1993	4000
Operaţii realizate	2164
Operaţii în lume	300 000
Cotă de reuşită după un an	80-90%
După 3 ani	75%

FICAT	
Necesar în 1993	1000
Operaţii realizate	590
Operaţii în lume	25 000
Cotă de reuşită după un an	70-80%
După 3 ani	70%

MĂDUVĂ	
Necesar în 1993	1500
Operaţii realizate	800
Operaţii în lume	10 000
Cotă de reuşită	Lipsesc datele

Un dezastru în aşteptare

Dacă vulcanul Vezuviu ar erupe astăzi, ar putea ucide mai mult de un milion de oameni în timp de 15 minute, declară vulcanologul italian Augusto Neri şi colegii săi din Grupul Naţional de Vulcanologie al Universităţii din Pisa. Ei îşi bazează previziunile pe studiul efectuat asupra simulării pe calculator a erupţiei din anul 79 d. Ch., care a acoperit aproape în întregime oraşele Pompei şi Herculanum. Atunci au murit câteva mii de oameni. Astăzi, această zonă este mult mai populată iar în cazul unei erupţii pot exista peste un milion de victime, avertizează Neri.

Această simulare arată că particulele dense vor ajunge în 300 de secunde după erupţie la o distanţă de 7 km de vulcan. Această demonstraţie ţine seama de detaliile din structura internă a vulcanului şi de comportamentul lavei, al fluidelor,

într-un spaţiu închis. Noroiul şi cenuşa aruncate de gazul supraîncălzit ar acoperi oraşele de pe coasta de sud în 4 minute, iar pe cele din nord în 15 minute. Augusto Neri susţine că nu există nici o şansă de scăpare pentru cei ce s-ar afla în acest moment la 7-8 km de Vezuviu.

Ultima mare erupţie a Vezuviului a avut loc în anul 1631, dar mai recent şi-a reînceput activitatea în jurul anului 1944. Vulcanologul avertizează că următoarea erupţie s-ar putea declanşa în orice moment, nimeni nu ştie când, şi sfătuieşte populaţia din zonă să plece cât mai este timp.

SIMONA SIMZIANU ■

„La picioare, bătrânul avea copite"!

Printr-o întâmplare cu totul şi cu totul neobişnuită a trecut Ion Călin, muncitor la Regionala de Căi Ferate Craiova.

După o vizită făcută în satul său natal (Cetate-Dolj), ne-a relatat următoarele: „După revederea casei părinteşti, m-am deplasat către un punct al satului, unde trebuia să rezolv nişte treburi personale. Întâmplarea a făcut ca în cale să-mi apară un cunoscut cu autoturismul său, proprietate personală. El a oferit să mă conducă până la destinaţie. Mai încolo puţin, am fost opriţi de un bătrân cu priviri senine, îmbrăcat în straie ţărăneşti, care ne-a rugat insistent să-i acordăm un loc în autoturism, deoarece cobora undeva în drumul nostru. Zis şi făcut. Pe timpul călătoriei, bătrânul n-a ţinut cu vorba lui domoală o adevărată lecţie de morală, îndemnându-ne să ne iubim aproapele. La o răscruce de drumuri, ne-a rugat să oprim. Ne-a mulţumit şi a coborât grăbit. Urmărindu-l cu privirile, am observat stupefiaţi că la capătul picioarelor avea copite de bou. Într-o fracţiune de secundă s-a volatilizat, aidoma unui abur.

Am rămas pur şi simplu încremeniţi. Dacă cineva mi-ar fi povestit o asemenea întâmplare incredibilă l-aş fi considerat nebun".

ION CEACÂRU ■

Oricât de straniu ar părea acest mesaj, el a fost recepţionat în Rusia, pe lungimea de undă de 75 m, în anul 1929! Mai circulă o variantă: acest mesaj a fost recepţionat în timpul unui contact telepatic cu reprezentanţii Uniunii civilizaţiilor cosmice care s-au prezentat drept membri ai Detaşamentului de observatori ai Coaliţiei.

Un straniu mesaj galactic

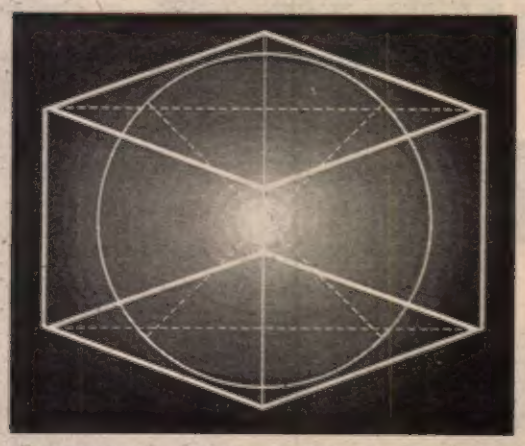

„Detaşamentul de observatori ai Coaliţiei se adresează fiinţelor inteligente ale Terrei, care-şi spun oameni. Noi facem parte din Uniunea civilizaţiilor cosmice, care populează planetele Galaxiei noastre. Ne adresăm VOUĂ cu propunerea ca într-un anumit viitor să se desfăşoare convorbiri cu reprezentanţii Coaliţiei, care ar avea drept scop intrarea omenirii în Uniunea civilizaţiilor cosmice. Dar, contactul între noi va fi posibil numai atunci când veţi îndeplini anumite condiţii prealabile".

În mesaj se sublinia faptul că aceasta este a treia încercare de a intra în contact, că prima a avut loc în anul 19576 înainte de Hristos şi a fost adresată unui mare oraş care exista în alte timpuri: APURAD-HAPURA. Al doilea mesaj a fost recepţionat de pământeni în anul 711 după naşterea lui Hristos. Şi, în sfârşit, al treilea mesaj a fost primit de locuitorii Pământului după 1218 ani. Dar atunci, persoana contactată, după ce a anunţat autorităţile, a fost arestată, iar orice informaţie în legătură cu aceasta a dispărut fără urmă. Au trecut anii şi acest om care a fost exilat pe insula Valaam, de pe lacul Ladoga (în N V Rusiei), a reuşit în anul 1976 să transmită tainicul mesaj în capitală, unui grup de ufologi, cu ajutorul unui turist care a vizitat acele locuri...

Textul a fost cercetat de numeroşi specialişti care au ajuns la concluzia că nu este un fals! Iar în anul 1982 despre existenţa acestui document a fost informat guvernul...

Aceste date cu adevărat senzaţionale au fost publicate anul trecut în Almanahul moscovit „Secolul cosmic", de către A. Meagcencov, care lucrează la televiziunea rusă şi de trei ani este realizatorul unei emisiuni de mare audienţă: „OZN - o vizită neanunţată".

Să parcurgem în continuare fragmentele acestui mesaj, urmărind ca dv. să trageţi singuri concluziile...

... „Pământeni! Cosmosul este îngrijorat de o catastrofă ecologică aproape ireversibilă, care deja a început pe planeta voastră. Alegerea „Cosmos" sau „Pământ" este limpede, fără echivoc: „Cosmos". Dacă nu veţi înţelege seriozitatea situaţiei, existenţa Pământului este pusă în pericol. Nu vă rămâne decât să analizaţi cu toată seriozitatea situaţia creată şi să vă uniţi eforturile în lupta pentru viaţa planetei, pentru viaţa urmaşilor voştri. Decăderea spirituală, tehnică şi ecologică începe să „sufoce" Cosmosul. Ascultaţi vocea Cosmosului, care poate fi auzită acum în multe puncte ale planetei voastre. Salvaţi Pământul, oameni! În caz contrar, anii acestuia sunt număraţi!

De multe mii de ani, Detaşamentul de observatori ai Coaliţiei a înregistrat că pe Pământ războaiele sunt prezente, fără încetare, şi, se pare, vor avea loc şi în următorii 100 de ani... Fără îndoială, că un acord între Omenire şi Coaliţie poate fi realizat numai după lichidarea războaielor din viaţa planetei". Şi mai departe: „Noi nu vom evita contactele cu omenirea şi cu reprezentanţii izolaţi ai acesteia. Carta Coaliţiei, descrierea structurii şi a activităţii ei pot fi făcute cunoscute omenirii fără condiţii prealabile, la cererea unuia dintre cele 4 guverne sau a Secretariatului Ligii Naţiunilor.

Omenirea ar fi inutilă pentru Coaliţie, la fel şi Coaliţia pentru omenire, în cazul în care nu s-ar transforma fundamentul logic de gândire al omenirii. Dacă nu veţi reconstrui gândirea voastră, vom fi puşi în imposibilitatea de a vă ajuta...

...În prezent în Galaxia voastră există aproximativ 220.000 de rase inteligente care au intrat în Coaliţie şi aproximativ 1000 de rase care analizează problema intrării în Coaliţie".

Şi dacă Cosmosul are sau nu o asemenea alcătuire, şi dacă vom da sau nu crezare acestui document, nu este, după părerea noastră, lucrul cel mai important. Importantă este accelerarea distrugerii armamentelor şi încetarea războaielor interetnice. În caz contrar, vom aduce prejudicii, poate ireparabile, propriei civilizaţii şi implicit Cosmosului.

Poligoanele de experiențe nucleare sub observația obiectelor zburătoare neidentificate

„Sunt convins de multă vreme că farfuriile zburătoare sunt nave interplanetare. Suntem supravegheaţi de fiinţe din spaţiul cosmic".

Albert M. Chop - dir. adj. al Direcţiilor Relaţiilor Publice, Administraţia Naţională de Aeronautică şi Cosmonautică (revista „True", ian. 1965)

Încă în anii '40 a fost remarcat în presă şi în celelalte mijloace de informare în masă interesul crescând al OZN-urilor pentru raioanele unde se efectuau experienţe nucleare. Atunci, deasupra Centrului Atomic de la Los Alamos (SUA) au fost observate aceste obiecte. Şi tot atunci, la Los Alamos era în curs de realizare „Proiectul Manhattan" care avea drept scop crearea primei bombe atomice.

...Conform declaraţiei fostului colaborator al consulatului Elveţiei din Japonia, a doua zi după bombardamentul atomic de la Hiroshima, la 7 august 1945, pe cer, desupra oraşului distrus, a apărut „fantoma" centrului oraşului: era imaginea marelui oraş înainte de explozia atomică! Pe cer se observau foarte clar case, străzi cu pietoni, pomi, flori, chiar un mic podeţ japonez pe care se jucau copii etc. De remarcat că aceste imagini de neexplicat au apărut în decurs de trei zile după explozie şi de fiecare dată puteau fi observate în decurs de câteva ore!

După cum a declarat martorul ocular „se crea impresia că CINEVA derula un film, care prezenta un frumos oraş care a existat nu demult, dar care a fost transformat în scrum radioactiv". Şi parcă CINEVA voia să spună: „Oameni, iată ce aţi făcut!"

... Începând cu anul 1947, obiectele de forma unor discuri argintii au fost de nenumărate ori observate deasupra statului New-Mexico, unde în acei ani aveau loc experienţe nucleare. În această regiune a SUA, deasupra bazei militare de la Rosewell s-a produs avarierea unui obiect zburător neidentificat. Toate datele şi materialele referitoare la acest caz, devenit celebru, au fost trecute la STRICT SECRET, cu toate că unii ziarişti au reuşit să intre în posesia anumitor date şi chiar a unei fotografii cu OZN-ul avariat, care a fost dată publicităţii la vremea respectivă.

De remarcat că obiectele zburătoare neidentificate nu au ocolit nici unul din lacurile unde aveau loc experienţe nucleare pe Pământ. Practic, deasupra tuturor poligoanelor unde se efectuau explozii nucleare, cum ar fi poligonul francez din Sahara (în Africa de Nord), poligonul american din statul Nevada, poligoanele de pe atolurile Bikini şi Mururoa (din Oceanul Pacific), poligoanele nucleare foste sovietice de pe insula Novaia Zemlia şi din raionul oraşului Semipalatinsk, au apărut aceşti „mesageri ai neştiutului", care „patrulau" aproape după fiecare experienţă nucleară efectuată. Despre toate aceste „apariţii insolite" presa a informat la timpul respectiv, mai mult sau mai puţin...

Dar o cercetare serioasă legată de aceste apariţii în perimetrele enumerate va putea fi efectuată numai atunci când ştiinţa planetei Pământ va reuşi să înţeleagă natura acestor enigmatice obiecte şi să răspundă la întrebarea „ce scopuri urmăresc EI atunci când apar în zonele Pământului, care «suferă» atât de programe nucleare militare, cât şi paşnice"...

De un singur lucru putem fi însă siguri: numai ŞTIINŢA poate dovedi dacă suntem sau nu singuri în Univers!

Pagină realizată de ALECU MARCIUC ■

Cum a devenit cumnatul meu cloşcă

De mai multe zile, nevastă-mea frecventează, siderată, prelegerile gurului Ventakataramanigugu (se citeşte cum se scrie). Gurul s-a născut la Ploieşti, unde i se mai spune până astăzi Mitiţă Feştilă, situaţie jenantă pentru cineva care a studiat eupraxia transcendentală în grădinile de la Kuvach Pindi (vezi Atlasul geografic). Iar asta cu atât mai mult cu cât buna mea soţie m-a asigurat că este vorba de un erou.

La titlul de erou, am observat eu, se poate ajunge pe mai multe căi. Cea mai simplă este următoarea: începi prin a fi activist de partid, treci pe la „transcendentali", îţi pierzi carnetul roşu şi aştepţi revoluţia ca să ieşi în faţă ca erou. Dacă ai puţin noroc, poţi să ajungi şef de partid, senator sau chiar ministru.

Metoda gurului Ventakataramanigugu - m-a asigurat în continuare nevasta - este extrem de simplă şi o poate folosi oricine.

– Te întinzi pe o masă şi-ţi imaginezi că eşti ceea ce nu eşti. Bunăoară, îţi spui: „Din acest moment sunt un câine alb".

– Prefer unui gri-lavandă. Ţine la tăvăleală.

– Sau nul îţi închipui că eşti un fruct. O pară!

– Şi când m-am copt, îmi dau drumul?

– N-ai înţeles nimic, oftează erudita mea soţie, convinsă ca toate femeile că descoperă explicaţii simple acolo unde ştiinţa nu vede decât întuneric. Natura a zăvorât în buzunarele trupului tău forţe despre care habar nu ai.

– Şi dacă mă simt pară sau dog german, dorm mai bine şi fără vise erotice?

La asemenea întrebări, consoarta mea îmi aruncă de obicei o privire tandră, cum se face când întâlneşti copii tâmpiţi, politicieni idealişti sau Trabanturi în raliuri internaţionale.

– Eşti un retrograd, bărbate. La ora actuală toată lumea bună din Bucureşti se îndreaptă pe drumul lui Rhibu în grădinile de la Kuvach Pindi. Aici întâlneşti opt Manas din care Dharana trece în Dhiana, iar dacă totul merge bine, Hawasul se confundă cu Pariska. Simplu.

M-a convins cumnatul meu, care s-a jurat cu martori, că, de când se simte găscă sălbatică, l-a trecut constipaţia şi frica de avioane. Aşa că m-a luat cu el în grădinile de la Kuvach Pindi, unde, pentru început, mi-a propus să devin pasăre Chik-Chak. Am refuzat cu hotărâre. Profundele mele sentimente patriotice m-au obligat să-mi aleg numai rase şi varietăţi naţionale. Astfel, m-am străduit să fiu, pe rând: Băltată românească, Scrofiţă de Bazna, Ciobănesc mioritic, Merinos de Palas, Mălăiaţă de Braşov, Timpuriu de Băneasa şi, cu unele eforturi (notate pozitiv de vecina de la parter), Tăuraş de Oradea. Am depăşit mulţumitor faza mersului în patru labe, am dus conversaţii (prin semne) cu vacile de la Baloteşti, când a sosit Salvarea. Deunăzi, la televizor, domnul Ventakataramanigugu a apărut împreună cu alte patru bărbi albe pentru a ne anunţa că-şi întrerupe cursurile. Domniei sale i s-a făcut oferta de a se încorona în România ca împărat de rangul II.

N.A. Cumnatul meu a continuat exerciţiile prin corespondenţă. Mi-a telefonat chiar ieri că intră în concediu prenatal. E la Maternitatea Polizu, unde a căzut cloşcă.

LIVIU TIMBUS ■

Farrah Summerford întruchipând primăvara

Fotograful american
şi anotimpurilor, folosind
în exclusivi

Pe post de toamnă, Christy Turlington

Câştigul zilnic al unui fotomodel: dolari (circa 25 milioane lei)

Comanda a fost lansată cunoscutului fot
new-yorkez Richard Avedon, de către co
nul italian Pirelli. Richard Avedon,
vârsta de 71 ani, şi-a creat o faimă mo
prin pozele ce surprind momente semnific
din viaţa unor vedete de cinema americ
Un loc distinct în memorialul hollywood
deţin fotografiile cu Chaplin şi Marilyn Mo

Pentru un plus de originalitate în camp
sa publicitară, concernul Pirelli s-a gând
răspândească în lume un calendar 199
care succesiunea anotimpurilor, dar şi a lu

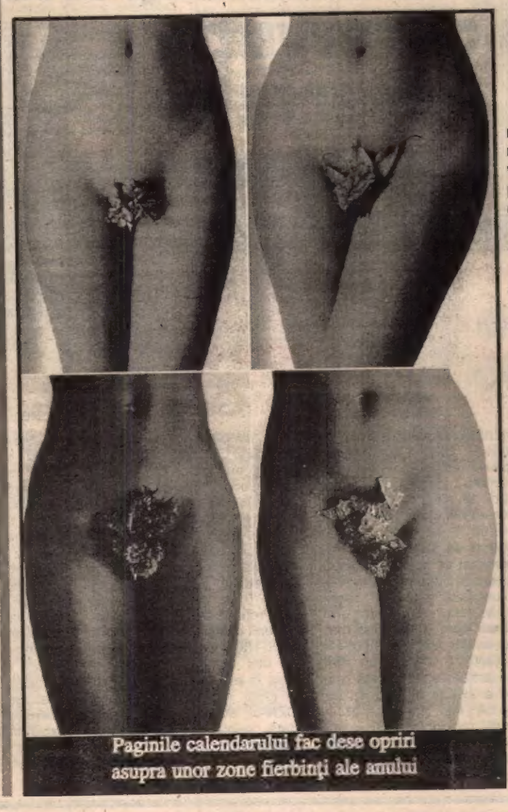

Paginile calendarului fac dese opriri asupra unor zone fierbinţi ale anului

Frunze arămii pe trupul manechinului Christy Turlington, acum în postură de octombrie.

Richard Avedon a realizat succesiunea lunilor
teva faimoase fotomodele. Lucrarea a fost destinată
IP-urilor de pe cele şase continente.

CALENDAR EROTIC PENTRU STĂPÂNII LUMII

Naomi Campbell personificând focoasa vară

Imaginea iernii prin palida şi blonda Nadja Auermann

să fie imaginată prin alegorii fotografice la care să-şi dea concursul câteva din cele mai frumoase fete ale planetei. Astfel, în sofisticatul studio al artistului Avedon au poposit pe rând faimoasele fotomodele Naomi Campbell, Christy Turlington, Nadja Auermann, precum şi cântăreaţa Farrah Summerford, US-Shooting Star.

Primele imagini au fost realizate la sfârşitul lunii noiembrie 1994. Pentru o zi de lucru, fiecare din frumoasele goale a primit 12.500 dolari, adică 25 milioane lei, (socotind actuala tranzacţie leu-dolar).

Pentru întruchiparea iernii, Aventon s-a oprit la blonda şi delicata Nadja Auermann. Focoasa Naomi Campbell a personificat vara fierbinte, puritatea primăverii a fost încheiuită prin ingenuitatea cântăreţei Farrah Summerford, iar bogata toamnă prin frumoasa Christy Turlington.

Calendarul a fost editat într-un tiraj redus, fix 42.000 exemplare, fiind expediat gratuit celor mai cunoscuţi deţinători ai puterii şi banului pe planeta noastră. Revista austriacă „News", de unde preluăm aceste informaţii, nu-i citează decât pe Bill Clinton, Prinţul Charles, iar din Austria pe Niki Lauda şi Thomas Klestil. Nu ştim dacă acest calendar erotic a ajuns şi pe masa domnilor Ion Iliescu şi Adrian Năstase. O asemenea carte pe adresa acestuia din urmă ar fi însemnat o recunoaştere internaţională a masculinităţii sale absolute. Ca să nu mai avem vorbe!

Pentru Miss Decembrie, tot Christy Turlington.

Cu chipul mascat de turţuri de gheaţă, Nadja personifică luna ianuarie.

Descoperiţi cinci mici deosebiri dintre cele două desene alăturate

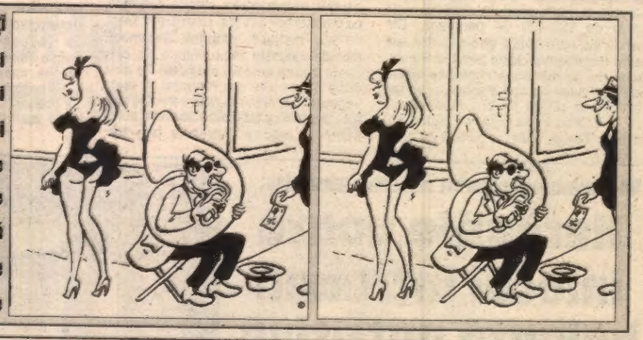

ANECDOTE

- Ce deosebire este între un roman din secolul al XIX-lea şi unul contemporan? - a fost întrebată o cititoare.
- În romanele vechi - a răspuns aceasta - tinerii nu-şi sărutau aleasa inimii înainte de pagina 150, în timp ce în cele contemporane încep chiar din pagina a doua.

- Spuneţi-mi, vă rog, jacheta pe care mi-o recomandaţi este modernă?
- Bineînţeles!
- Şi nu se decolorează?
- Nici vorbă! De cinci ani este expusă în vitrină şi, după cum vedeţi, rezistă.

Bunica admiră costumul de baie al nepoatei sale:
- Ei, dacă aş fi avut un asemenea costum când eram tânără, ce bunic ai fi avut!

Într-o noapte, în locuinţa unui dentist, a pătruns un hoţ. Negăsind obiecte de valoare, a cerut bani.
- Din păcate - spune medicul potolindu-şi un căscat - bani nu am nici eu, dar dacă nu vrei să pleci cu mâna goală, pot să-ţi scot un dinte pe gratis.

Odată în redacţia unui ziar francez a izbucnit un mare scandal între Victor Hugo şi redactorul şef al ziarului. Acesta din urmă l-a provocat pe Hugo la duel.
- Nu accept să mă bat în duel - a răspuns Hugo. Condiţiile sunt inegale. Dacă el mă nimereşte în mână nu voi mai putea scrie, pe când dacă eu îl nimeresc în cap, rivalul meu va putea şi pe viitor să se ocupe de jurnalistică.

O tânără căsătorită de curând, îi face prietenei sale următoarea destăinuire:
- Soţul meu este un om foarte blând, mă iubeşte, dar nu e prea descurcăreţ. Iată, azi, de pildă, i s-a rupt un nasture şi ce crezi? A trebuit să-i pun eu ată în ac ca să şi-l coasă...

GHEORGHE BRAŞOVEANU ■

Naturistul Raul Dumitrescu s-a vindecat miraculos!

Urmându-i exemplul, învățați să trăiți sănătoși până la o sută de ani!

Fotografie de ELENA GHERA ■

Domnul Raul Dumitrescu a trăit o experienţă senzaţională: în urmă cu circa patru ani, s-a îmbolnăvit grav, verdictul fiind necruţător: cancer de colon. Singura soluţie ar fi fost operaţia mutilantă, iar şansele de vindecare, minime. Totuşi, cu voia lui Dumnezeu, Raul Dumitrescu a descoperit că boala poate fi învinsă printr-o severă dietă naturistă şi prin dorinţa arzătoare de a te autovindeca.

Cum a fost posibil acest miracol? Ne dezvăluie chiar dl Raul Dumitrescu:

„În 1987, lucram la Centrala Nucleară de la Cernavodă şi am reuşit „performanţa" de a face un infarct. Tensiunea arterială atinsese valoarea de 30/19; aveam angor la efort, cardiopatie ischemică dureroasă, colită de fermentaţie, vederea slăbită, părul gnzonat spre alb, mi se umflau picioarele. Se vedea treaba că efortul celor 40 de ani de activitate îşi pusese, credeam definitiv, amprenta asupra sănătăţii mele. În 1989, mă pregăteam să ies la pensie pentru boală... Tocmai când să zic hop, mi-a apărut o criză de hemoroizi,care nu a cedat la nici un tratament clasic de medicină alopată. După trei biopsii, diagnosticul a fost clar: cancer de colon. Am refuzat, cu îndârjire, operaţia. Ajunsesem, din cauza durerilor atroce, să iau 10-15 algocalmine pe zi. La un moment dat, am auzit de dl Valeriu Popa care, pasămite, ar face „minuni". Bun, l-am căutat şi l-am găsit în mijlocul unui grup de 200-400 de persoane. Din jenă, nu l-am putut aborda, dar am aflat tratamentul clasic pe care îl instituia: nu se mănâncă nimic, se beau, zilnic, doi litri de apă distilată şi se fac câte două clisme pe zi... Mi-am spus că dl Valeriu Popa este, cu siguranţă, nebun. Totuşi, discuţia purtată cu asistenta domniei sale, dna Tudor, să-i ajute Dumnezeu, a avut darul să mă facă să înţeleg ce miracol reprezintă Natura, că Ea a avut grijă să ne lase alimente-medicament etc., etc. Cert este că m-am apucat să studiez ca un disperat. Norocul meu este că mă descurc în opt limbi străine. În mai puţin de două săptămâni, am realizat cât de imens era oceanul necunoaşterii mele şi cât de mutil de orgolios eram numai pentru că urmasem cursurile a trei facultăţi şi că îmi luasem şi un doctorat! Din ce trecea timpul, realizam că voi muri tot... prost, din ce în ce mai prost! Primul lucru pe care l-am înţeles a fost faptul că dacă nu mănânc nimic, nu iese nimic pe partea cealaltă... Nu iese, nu doare! În sfârşit, după această nemaipomenită cugetare, în prima etapă, am renunţat la pâine, la produsele de panificaţie, la carne şi produsele din carne, la zahăr şi am devenit... vegetarian. Mi-a fost clar, de la început, că nu mă voi putea adapta organic tratamentelor clasice naturiste, cu dietoterapii severe, clisme etc. Deci, mi-am instituit **propriul tratament: metode naturiste** împrumutate din cele peste o sută de cărţi studiate! De abia după 45 de zile am renunţat la dieta vegetariană, adică la hrană trecută prin foc, şi am adoptat dieta naturistă, adică fructe şi legume netrecute prin foc, crude. Am ţinut-o aşa circa 7 săptămâni. Încă mai luam, din cauza durerilor, 1-3 algocalmine zilnic. M-am hotărât, deci, să aplic tratamentul doctorului Ernst Günter: 300 de mililitri de suc de morcovi şi 180 de mililitri din cel de spanac, timp de şase săptămâni. După cum se vede, nu am murit de... foame ci, treptat-treptat, am slăbit 25-30 de kilograme, părul mi s-a înnegrit, nu mai port ochelari, nu mai sunt hipertensiv, nu mai am nici aritmie şi nici tahicardie, nu mai fac angor la efort, pe electrocardiogramă nu se mai distinge infarctul, nu mai am colită de fermentaţie, ultimele trei biopsii au ieşit negative. Slavă Domnului! În sfârşit, folosindu-mă de cele citite, studiate, învăţate, am început „reîncărcarea", adică readucerea la dieta cu cruditâţi, pe care o practic şi în prezent.

De atunci, explic tuturor celor ce vor să mă asculte cum ne intoxicăm, cum ne otrăvim cu bună ştiinţă din momentul în care suntem luaţi de la sânul mamei. Pot afirma că am şi... descoperit secretul longevităţii!"

În cursul unei rubrici pe care dorim să o iniţiem, dl **Raul Dumitrescu** vă va sfătui cum se combat, prin **terapii naturiste**, sute de boli (scleroză în plăci, cancer, diabet zaharat, alergie, stres, infarct miocardic, cardiopatie ischemică etc.), cum se aplică: sacroterapia, kinetoterapia, meloterapia, urinoterapia, unele tehnici tibetane, hinduse, chinezeşti, cum se respiră corect, cum să te relaxezi, corect, eficient, într-un cuvânt, cum fiecare dintre noi poate deveni propriul său vindecător. Domnia sa vă poate pune la dispoziţie un amplu material documentar: cursuri, reviste, casete audio etc.

Vă rugăm să-i scrieţi pe adresa revistei noastre

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Cosmetică

Ca să fiți frumoase trebuie să aveți o coafură adecvată

Coafura trebuie să constituie pentru femeie ceea ce îi conferă cel mai mult personalitatea, ţinând cont de forma feţei, de calitatea părului şi de vârstă Dacă la modă este părul lung, iar dv vă stă bine cu părul scurt, nu vă sfiiţi să adoptaţi o coafură care este contrară modei.

Nu uitaţi, totuşi că părul scurt, tuns frumos, buclat sau în şuviţe lejere, avantajează orice persoană şi întinereşte orice figură Şuviţele nu trebuie însă confundate cu părul zburlit, neglijent Aparenta dezordine a părului este rezultatul unei tunsori făcute cu multă artă

Pentru a menţine forma pe care o dorim, în magazinele noastre au apărut gel şi spumă speciale de menţinere a coafurii Dacă nu aveţi posibilitatea să le cumpăraţi, atunci puteţi să vă faceţi un permanent slab, care vă ţine un an, dă volum părului şi păstrează coafura mai multe zile

MARIA ANTONESCU ■

Un medicament naturist american miraculos:

Herbalife poate înlocui întreaga balanță nutritivă

Printre mulţi alţi factori de stres ce ne periclitează sănătatea se numără şi lupta cu kilogramele... în plus. Nu are rost să comentăm ce afecţiuni fiziologice implică depunerea straturilor de grăsime în cele mai... nebănuite părţi ale organismului uman. Cert este că regimurile alimentare... raţionale, aşa-numitele cure de slăbire, sunt, permanent, en vogue. Totuşi, sau, ca de obicei, americanii se pare că au găsit soluţia: un miraculos (?) medicament naturist sută la sută, **Herbalife**. Ce este acest „leac"? Este un **aliment** compus din materii prime biologice naturale, adică vegetale cultivate în America de Sud şi Asia, în zone ecologice. Se ştie că stresul, poluarea, tratarea chimică a alimentelor, condiţiile de viaţă etc. fac ca organismul uman să prelucreze, din ce în ce mai greu, hrana, vilozităţile intestinului subţire atrofiindu-se cu trecerea timpului. Deci, neutralizarea substanţelor acide are loc cu efect din ce în ce mai scăzut. Exact aici, explică specialiştii, intervine medicamentul Herbalife: prin nutriţie celulară, acestea, celulele, vor căpăta toate elementele esenţiale şi vor reuşi să anihileze efectele nocive şi să elimine substanţele otrăvitoare deci, practic, vor dispărea urmările unei alimentaţii deficitare sau greşite. În orice caz, Herbalife, afirmă aceiaşi specialişti, produce următoarele efecte: normalizează tensiunea arterială, nivelul de colesterol şi glicemia sanguină; accentuează reacţiile imunitare; întăreşte sistemul nervos, energizează organismul şi normalizează pofta de mâncare. O „dietă" completă Herbalife implică consumarea a patru tipuri de... pastile. **„Formula 1"** este, de fapt, prezentată sub formă de pulbere cu valoare calorică scăzută, cu gust de căpşuni, ciocolată sau vanilie. **„Formula 2"** este tot un aliment compus din material de balast şi plante medicinale. Pilulele regenerează şi activează vilozităţile intestinale. **„Formula 3"** este un complex de vitamine, minerale şi un spectru larg de ingrediente. Izolează grăsimile la nivelul intestnului subţire, deci, prin eliminare rapidă, reduce colesterolul. **„Formula 4"** este un amestec special din vitamine şi minerale extrase exclusiv din plante, ducând la eliminarea grăsimilor şi a surplusului de apă din ţesuturile adipoase, fără deshidratarea organismului.

Herbalife a fost introdus în America în 1980. După circa 10 ani, l-au adoptat şi europenii. În România a pătruns în 1993, fiind distribuit cu avizul Ministerului Sănătăţii şi al Ministerului Agriculturii

Amănunte suplimentare despre virtuţile acestui aliment biologic puteţi afla telefonând sau scriind pe adresa redacţiei revistei noastre

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Oamenii de excepție dorm puțin?

❑ Creierele luminate necesită mai puţin somn?

Leonardo da Vinci dormea câte 15 minute la intervale de 4 ore. Deci o oră şi jumătate din 24. Astfel şi-a prelungit viaţa cu 20 de ani. Napoleon Bonaparte: 4 ore. Johann Wolfgang von Goethe: 4 ore. Frederich cel Mare: în nopţile ce precedau bătăliile, nu dormea deloc. Îşi petrecea timpul scriind versuri. Winston Churchill: dormea 4 ore, între 4 şi 8 dimineaţa, după-amiază se culca 30 minute. Thomas Edison: dormea 5 ore. Albert Einstein este singura excepţie: dormea 12 ore din 24. Se zice că teoria relativităţii a elaborat-o în timpul somnului.

I.A.V.

Arte marţiale

Meditaţie de tip oriental pentru a ajunge la Christos

Prin meditaţie, în artele marţiale, se înţelege acea stare în care practicantul vizualizează imaginea propusă spre meditaţie. Ca acest lucru să se realizeze, practicantul trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

1) să atingă stadiul de linişte interioară

2) să echilibreze fluxurile energetice din corp şi să închidă circuitele

3) să realizeze în interiorul său imaginea mentală propusă

4) să trăiască în mijlocul imaginii propuse ca exerciţiu spiritual

Pentru început, practicantul va aprinde o lumânare, sau candela sfinţită, şi se va ruga cu voce scăzută, pronunţând cuvintele numai pe expir (Tatăl Nostru, Născătoare de Dumnezeu, Slava...). Apoi îşi va regla respiraţia în postură meditativă. Postura meditativă aleasă: aşezat cu palmele pe coapse, ochii închişi (fotografia alăturată).

Gura este uşor întredeschisă, aerul este aspirat pe nas şi expirat pe gură. Pentru intrarea în starea cerută se recomandă la început un mic exerciţiu de control al respiraţiei: imaginaţi-vă că aerul intră pe nas, pe sub calota craniană, coboară pe şira spinării, în abdomen, urcă prin plămâni şi lese pe gură.

După liniştea generală, interioară şi exterioară, începem micul nostru exerciţiu: ne imaginăm că suntem martori la naşterea Domnului Nostru Isus Christos, în Bethleem... Prima dată, ne va apărea un abur albicios, apoi, ca din ceaţă, vom zări Adevărul şi vom simţi măreţia şi căldura cea de neimaginat în alte împrejurări. Încercaţi să menţineţi imaginea, apoi încercaţi să vă imaginaţi că faceţi parte din martorii la naşterea Domnului.

Dacă reuşiţi, încercaţi să ţineţi cât mai mult timp această stare.

CRISTIAN BUTARU ■

Codul bunelor maniere

Desen de MIHAI ZGUBEA

SALUTUL

Salutul este cel mai elementar semn de politeţe. Salutăm persoane pe care le cunoaştem sau pe care le vedem pentru întâia oară. Dar o facem întotdeauna corect, dând dovadă de amabilitate şi bună creştere?

În Europa şi ţările cu educaţie de tip european, a saluta înseamnă a înclina uşor capul şi trunchiul. Gestul femeilor va fi mai discret decât cel al bărbaţilor. La aceştia din urmă, când e cazul, mişcarea va fi însoţită de scoaterea pălăriei (în nici un caz prin ducerea degetelor spre borul pălăriei!). Dacă salutul este adresat mai multor persoane prezente, mişcarea va fi mai largă. Oricum, pălăria nu se coboară mai jos de nivelul umerilor.

Cel care salută primul este bărbatul. El se va înclina din bust la fel de mult în faţa unui bărbat în vârstă, ca şi în faţa unei femei. La intrarea într-o locuinţă, gestul se va face la o distanţă de 1,50 m în faţa amfitrioanei, sau a altei prezenţe feminine, astfel încât bărbatul să se poată înclina pentru a săruta mâna care eventual i se întinde.

Pe stradă, nu vom saluta din nou o persoană pe care o reîntâlnim după numai câteva minute. Dacă ne aflăm în compania cuiva, iar acesta salută pe stradă trecători pe care nu-i cunoaştem, putem să-i salutăm şi noi cu un gest discret. De asemenea, dacă un bărbat întâlneşte un alt bărbat, iar acesta este însoţit de o femeie, are datoria de a-l saluta primul. Când însă întâlnim o cunoştinţă de sex feminin, la braţul unui bărbat necunoscut, nu o vom saluta şi nu-i vom adresa nici un cuvânt, dacă respectiva nu schiţează un gest prin care ne înştiinţează că doreşte să ne vorbească. Nu vom saluta o doamnă sau o domnişoară, pe stradă sau în societate, decât după ce suntem pe deplin încredinţaţi că ne-a observat. Atenţie! A saluta sau a vorbi cu ţigara în gură este o dovadă de crasă impolitete.

Un bărbat nu întinde niciodată mâna unei femei. Excepţie fac bărbaţii în vârstă, sau cei căsătoriţi. Acestora din urmă îi se permite să întindă mâna unei tinere domnişoare.

GRAZZIELA ■

HOROSCOP

CAPRICORN

Încăpăţânarea şi siguranţa pe care le aveţi în ideile dumneavoastră vă vor da planurile peste cap. Deci în această săptămână înarmaţi-vă cu calm şi răbdare până spre sfârşitul ei, când lucrurile se vor mai calma. Dragostea vă va da şi ea bătăi de cap, însă sănătatea nu vă va face probleme.

VĂRSĂTOR

Săptămână propice pentru afaceri, daţi deci bătaie. Familia vă va indispune în primele zile, dar prietenii vor fi alături de dumneavoastră şi vă vor susţine. Bugetul va suferi o scădere bruscă; atenţie la buzunar!

PEŞTI

Puţine sunt şansele ca în aceste zile persoana iubită să vă răsară în cale, dar calmul caracteristic vă va ajuta să treceţi cu bine peste acest necaz. O primă şi vorbe bune de la şef la sfârşitul săptămânii, iar duminică familia vă pregăteşte o surpriză.

BERBEC

Pentru primele zile ale săptămânii stelele vorbesc despre nervozitate şi indispoziţie, însă spre final totul va intra în normal. O petrecere neanunţată va avea darul să vă facă o gaură în buget, dar acest lucru vă va face fericit(ă).

TAUR

Va fi o săptămână proastă pentru dumneavoastră: probleme la serviciu, ceartă cu prietenii. Un nor pluteşte deasupra casei, dar totul se va linişti duminică. Păstraţi-vă calmul până atunci, mai ales că portofelul vă este plin.

GEMENI

A fi fericit(ă) în această săptămână este un lucru extrem de greu pentru dumneavoastră. Nu disperaţi, căci atâta timp cât sănătatea vă ajută totul se va rezolva. Partea financiară este bine structurată.

RAC

Dacă banii nu vă ajută în aceste zile, familia şi prietenii vor ocupa golul lăsat de aceştia. Sănătatea nu vă va da bătăi de cap.

LEU

Totu-i bine când se termină cu bine. Aşa va fi cu dumneavoastră în această săptămână, fiindcă la început va fi furtună mare (sentimente şi bani), dar în final apele se vor linişti.

FECIOARĂ

Nimic şi nimeni nu va reuşi să vă indispună în această săptămână. Buna dumneavoastră dispoziţie este prea puternică pentru a putea fi întinată. Sănătatea nu vă va da dureri de cap, iar bugetul este normal.

BALANŢĂ

Dacă şefii vă vor face o observaţie, chiar dacă nu au dreptate, nu încercaţi să vă spuneţi punctul de vedere, s-ar putea să vă coste. Persoana iubită vă va înţelege; iar sfârşitul de săptămână va fi superb.

SCORPION

Cearta de familie de la începutul săptămânii va fi îndulcită de calmul şi liniştea ce domnesc la serviciu. Sănătatea nu vă face probleme, însă lipsa banilor, foarte necesari, este tot ce vă apasă în aceste zile. Calmul va sosi abia la sfârşitul săptămânii.

SĂGETĂTOR

Călătoria pe care nu aţi putut s-o faceţi săptămâna trecută, o veţi face acum din obligaţie. Prietenii vor fi alături de dumneavoastră în greaua încercare pe care o veţi avea, aceea de a vă hotărî în cazul unei probleme majore. Sănătate superbă, buget acceptabil.

Dale Carnegie

Cum să învingem teama şi să începem să trăim 24

Cum ne limităm pierderile

V-ar plăcea să ştiţi cum se pot câştiga mulţi bani la Bursă? Vă credi Cu siguranţă există o mulţime de persoane care ar plăti scump ca să ştie. Dacă aş şti un mijloc infailibil de a parveni, m-aş îmbogăţi. Pot totuşi să vă comunic o idee excelentă pe care o aplică speculatorii fericiţi. Pentru a ilustra această metodă, iată o istorie pe care mi-a povestit-o Charles Roberts, consilier financiar.

„Venisem la New-York cu o sumă de 20.000 dolari, pe care prietenii din Texas-ul meu natal mi-i încredinţaseră ca să-i valorific în Wall Street. Îmi imaginam că ştiu toate sforăriile de la Bursă, dar în scurt timp, am pierdut tot capitalul până la ultimul cent. Desigur, realizasem beneficii frumoase din câteva operaţiuni; dar asta nu m-a împiedicat în cele din urmă să ajung la fundul sacului.

Pierderea capitalului propriu nu mă afecta prea tare, dar eram necăjit că pierdusem banii prietenilor, care nu erau atât de bogaţi ca să suporte această lovitură. Cu multă teamă, la sfârşitul acestei lamentabile aventuri, m-am prezentat în faţa lor. Spre surprinderea mea, ei s-au arătat nu numai înţelegători, chiar destul de optimişti - un optimism cu adevărat incurabil - pentru a-mi cere ca să încerc din nou să speculez.

Eram conştient că prima dată jucasem la întâmplare, încrezător în steaua mea norocoasă şi în părerile celor din jurul meu. Pe scurt, „mă aruncasem în apă". Am făcut o analiză a erorilor pe care le-am comis şi am luat decizia fermă de a încerca să penetrez toate secretele mecanismului bursier. Am aranjat, deci, să fac cunoştinţă cu un anumit Burton Castles, unul dintre speculatorii cei mai străluciţi pe care i-a văzut vreodată Wall Street-ul. Speram să pot profita de sfaturile pe care mi le dădea direct sau indirect, pentru că el realizase beneficii substanţiale, şi ştiam că o reuşită constantă nu se putea explica numai printr-un noroc de durată.

Castles a început prin a mi pune câteva întrebări în legătură cu primele operaţii, apoi m-a învăţat principiul cel mai important al speculaţiilor. „Vedeţi, mi-a spus el, de fiecare dată când stabilesc un ordin de bursă, fixez în acelaşi timp o limită a pierderilor, dacă cumpăr un titlu la cincizeci de dolari unitatea, dau imediat un ordin de „limitare a pierderilor" la patruzeci şi cinci de dolari. Asta înseamnă că în cazul în care cursul acestor titluri coboară, vor fi vândute automat, ceea ce îmi limitează pierderea la cinci puncte.

În condiţiile în care veţi alege primele investiţii de o manieră mai puţin inspirată, a concluzionat bărbatul, veţi face un profit mediu de zece, douăzeci şi cinci sau cincizeci de puncte. În consecinţă, din momentul în care vă limitaţi pierderile la cinci puncte, vă puteţi permite să vă înşelaţi o dată din două cazuri. Aceasta nu vă va împiedica totuşi să câştigaţi bani frumoşi."

Am adoptat imediat acest principiu. Ceva mai târziu mi-am dat seama că această metodă a limitării pierderilor se poate aplica la situaţii care n-au nici o legătură cu Bursa". Vom vedea cum în episodul următor.

Traducere şi adaptare
ADRIANA DOBRESCU ■

PENTRU TIMPUL LIBER

RESTURI / GREA DE CAP
DESENE UMORISTICE / FRICĂ
PASIONATE / BANDAJ
GRANIȚA
ARBORI ROTITORI / ACTORI
ABSURDITATE
CRESCUT / PRODUCEREA PÂINII
GINTĂ / ARTICULAȚIE LA MÂNĂ
ARBORI EXOTICI / SĂCĂIT
A AMÂNA
A SE OPRI / BINE FĂCUT
ȘABLON / ÎNSUȘIRE
URBAN / IAZURI
CONDIMENT AROMAT / A REZISTA
TOT (reg.) / CAP DE TITAN I
NINA BĂNESCU
NU MAI MULT / MORTALI
SFORI TRASE / PROGRAME PE ORE
ROMANI / ZGOMOTE SCURTE
NEVĂZĂTOR / PĂTRUNS DE APĂ
DÂNSUL / CASE I
ALINA ENESCU / TRECUT CU PLUGUL
DRAPEL / CUTIE I
ȘTREANG
CÂINE LĂTOS / A VREA
LA UMĂR I
CA PE SCENĂ / ȚESE I
RIGIZI
FATA... PĂDURARULUI
PERLE ÎN GURĂ (sg.)
FRECVENT
TRANSPUS PE PÂNZĂ

VARIETĂȚI

SALVAREA MAȘINILOR / AU OCHII ÎNCHIȘI
ABANDONAT / ÎNGÂMFAT
A APĂRA / OCHI DE LANȚ (pl.)
DECISĂ / PUS PE POST
MĂRUNȚICĂ / PIERDUT PE DRUM
INFESTAT CU PARAZIȚI / TRUISME
FIRIDE / PĂRINȚI
DIZGRAȚIOS / DISCURI
NOROI (reg.)
A ÎNVÂRTI / CÂMPIE
DIN ATICA
NEDUMERITĂ

DESEN ASCUNS

Înnegrind doar spațiile însemnate cu puncte, veți obține un desen surpriză

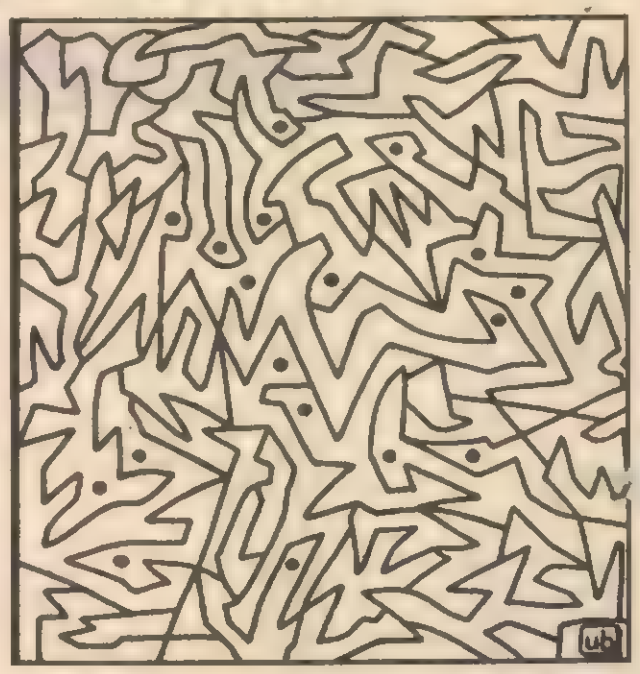

Pagină realizată de Mihai ZGUBEA ■

FLASH RADIO CONTACT

ROD STEWART a fost forţat să-şi termine show-ul de NEW YEAR'S EVE din Brazilia mai devreme decât era planificat din cauza faptului că s-a îmbolnăvit.

Stewart cânta pentru 3,5 milioane de spectatori la Copacabana Beach când s-a prăbuşit de extenuare şi a fost necesar să i se administreze oxigen.

PEARL JAM va efectua în vara acestui an turnee în America şi Canada, iar biletele se vor putea procura numai prin comandă poştală.

Grupul a anulat un turneu vara trecută după o dispută cu Ticketmaster, cel mai mare distribuitor de bilete din America, legată de servicii defectuoase.

Nemulţumirea exprimată a celor de la PEARL JAM apropo de un aşa-zis monopol în „ticket industry" a generat o anchetă oficială.

În acelaşi an, trupa va cânta în această lună la Washington DC în beneficiul „Voters for Choice".

DAVID BOWIE a fost numit patronul „War Child", organizaţia de binefacere în „music industry" înfiinţată pentru a strânge fonduri pentru copiii din Bosnia-Herţegovina. BOWIE a fost alături de multe celebrităţi care au donat opere de artă la o recentă expoziţie cu licitaţie din Londra unde s-au strâns mai mult de 90.000 dolari pentru organizaţie

JIM STEINMAN, cel mai binecunoscut prin faptul că a scris piese pentru MEAT LOAF, albumele Bat Out Of Hell, va lucra cu Sir ANDREW LLOYD WEBER într-un film muzical WHISTLE DOWN THE WIND.

Steinman declară: „Să lucrezi cu Andrew e mult mai plăcut decât să lucrezi cu Meat Loaf. E mâncare mai bună, vin mai bun şi conversaţie mai bună. Andrew a venit la mine şi mi-a spus că e vorba de un film englez obscur pe care eu nu l-am văzut dar el, da. Andrew m-a mai rugat să lucrez la The Phantom Of The Opera în 1983. Atunci am luat cea mai mare decizie din cariera mea. L-am refuzat şi am preferat să lucrez cu BONNIE TYLER".

Avocaţii lui **MICHAEL JACKSON** au atacat un tribunal civil din Roma care a deliberat că pop-star-ul a plagiat o piesă aparţinând italianului AL BANO, şi intenţionează să ceară apel.

Magistratul DOMENICO BONACCORSI a fost cel care a hotărât că Will You Be There a lui JACKSON e identică cu I Cigni Di Balaka (lebedele din Balaka) a lui Al Bano. Bonaccorsi a ordonat distribuitorilor italieni ai albumului lui Jackson „Dangerous", care conţine această piesă, să oprească vânzările şi să ia măsuri pentru ca Will You Be There să nu mai fie cântată.

Un individ a fost condamnat la 6 luni închisoare în Los Angeles, California, pentru încălcarea proprietăţii particulare a superstar-ului Madonna.

E a doua oară când **ROBERT WASSERBURGER**, 28 de ani, a fost arestat pe proprietatea cântăreţei. A mai fost închis 30 de zile în luna octombrie a anului trecut din acelaşi motiv.

Pe 12 decembrie a revenit la uşa din faţă a domiciliului Madonnei şi a sunat de 30 de ori, pretinzând prima dată că e fratele ei, apoi că e ofiţer de poliţie.

MAUREEN COX TIGRETT, fosta soţie a tobarului de la BEATLES Ringo Starr, a încetat din viaţă din cauza complicaţiilor survenite în urma unui transplant de măduvă.

Tigrett, născută şi crescută în Liverpool, Anglia, a fost căsătorită cu Ringo în perioada de succes a Beatles-ilor din 1965 până în 1975. După ce relaţia lor a luat sfârşit, a devenit prietena şi mai apoi soţia lui Isaac Tigrett, fondatorul lanţului de restaurante Hard Rock Cafe.

Excentricul proprietar al muzeului **ELVIS IS ALIVE** din WRIGHT CITY, MISSOURI, a făcut stupefianta afirmaţie că cea care s-a căsătorit cu MICHAEL JACKSON nu este LISA MARIE PRESLEY ci o sosie pe care a angajat-o familia ei, din cauza ameninţărilor asupra adevăratei

Piesa star-ului american **TOM PETTY** „Free Falling" a reuşit să trezească din comă o adolescentă, fan al cântăreţului. Laura Hight era în comă de 4 luni în urma unui accident de maşină care i-a produs masive vătămări ale creierului. Doctorii apreciaseră că nu va mai putea fi recuperată. Verdictul lor s-a dovedit însă a fi eronat după ce cântecul lui Petty a ajuns la urechile Laurei intenţionat. În urma acestei fericite întâmplări, Petty i-a trimis un mesaj cu urări de însănătoşire spunând că e foarte fericit că „muzica mea te face să te simţi bine" Laura, din Dayton, Texas, afirmă: „Am fost întotdeauna fan Tom Petty şi faptul că mi-a scris mă face să-mi doresc să mă vindec cât mai repede".

BON JOVI au salvat de la desfiinţare un centru al celor fără adăpost. Grupul a donat o parte a veniturilor în urma celui de-al cincilea lor turneu în America „Christmas Charity Tour" pentru a-i ajuta pe cei fără casă în statul natal New Jersey.

Jon Bon Jovi, leader-ul grupului, explică: „Acum cinci ani m-am privit în oglindă şi mi-am spus: «Ei, m-am distrat până acum. Cred că e timpul să încep într-adevăr să dau înapoi ce-am primit. E necesar un rol activ în a face ceva pentru comunitate.» Şi atunci ne-am ieşit pentru prima dată din tipar şi ne-am promis că va fi un eveniment anual".

Chitaristul Slash de la **GUNS'N' ROSES** a fost inspirat, la scrierea unei piese, de vestea sinuciderii lui Kurt Cobain de la NIRVANA. Piesa va apărea pe mult aşteptatul său album solo „It's Five O'Clock Some Where", ce va apărea în februarie.

SLASH povesteşte: „Eram acasă şi mă uitam la TV când am aflat despre moartea lui Kurt. Vestea venea la sfârşitul unei zile foarte stranii pentru mine şi cred că am avut sentimente ciudate auzind ce a făcut Cobain, aşa că am compus piesa Lower dedicată spiritului lui. Am trecut prin ceea ce presupun că a trecut Kurt de milioane de ori în viaţă, singura diferenţă este că eu mai trăiesc încă."

Rocker-ii **AEROSMITH** vor ajuta tinerii muzicieni cu noul lor night-club în Boston. Clubul e numit Mama Kin după titlul unei piese conţinute în albumul lor de debut din 1973 cu aceeaşi titulatură ca a grupului, şi va conţine camere video şi echipament audio digital pentru a capta orice reprezentaţie.

Lead singer **STEVEN TYLER** afirmă: „Acest club are ca unică menire să dea ceva în schimb muzicienilor care nu obţin nimic. Când un grup va veni să cânte aici, va fi plătit, iar în momentul în care va părăsi localul va avea o casetă înregistrată cu ce a cântat... pe care o poate da oricărei companii şi poate va avea norocul să găsească un studio de înregistrări care să îi susţină efortul viitor."

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91, 8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Pagină realizată de DOINA ENE ■

Crimele din Barintown

George Arion

Un chinez în patru valize

- Dumnezeii mă-sii! înjură locotenentul Robeson după ce privise îngreţoşat în valiza maro, de mărime mijlocie, deschisă la umbra unui pom de pe marginea lacului.

- Urâtă treabă, recunoscu sergentul Maurice care-l însoţea în acea zi mai fierbinte ca o apropiere de un furnal în flăcări. S-ar putea să fie însă ultimul geamantan.

Locotenentul îşi scărpină burta proeminentă. Era mic, gras şi gâfâia. Nu era deloc în formă. Cu toate astea, fuma ţigară de la ţigară. Pe cea pe care o avea acum în gură o aruncă în apă cu un bobârnac care dezvălui o vastă experienţă în astfel de operaţiuni. Îşi potrivi ochelarii pe nas - nu-i mai erau buni, îi crescuseră dioptriile. Toate îi mergeau de-a-ndoaselea. În numai câteva luni se îngrăşase douăzeci de kilograme, tensiunea o lua razna şi, colac peste pupăză, mai apăruse şi cazul ăsta blestemat.

- Tot aia e! zise el într-un târziu şi-şi urni trupul durduliu spre maşina poliţiei, al cărei girofar rotea o lumină albăstruie. Ordonă şoferului să dea drumul la sirenă şi să se îndrepte spre morgă. În goana maşinii îşi zări colaboratorii care strângeau valiza, mai cercetau împrejurimile - peste ce să mai dea, ce fusese de găsit se găsise - şi se îndreptau şi ei spre maşini.

În decurs de o săptămână în Barintown se descoperiseră patru valize în care se aflau părţi din trupul unui bărbat. Mai întâi îi fusese găsit capul - stâlcit, de nerecunoscut, dar care se arăta a fi aparţinut unui asiatic. Apoi braţele, picioarele. În cea de azi - trunchiul. Toate fragmentele erau învelite în saci de plastic. Iar tăieturile nu fuseseră făcute la întâmplare: dezvăluiau o pricepere deosebită, ca şi cum ar fi fost căsăpite de un măcelar expert. Asupra măcelarilor din oraş se şi repeziseră poliţiştii. Câteva zile toţi cei care aveau vreo legătură cu tranşatul cărnii cunoscură momente de coşmar. Dar cercetările ajunseseră într-un unghi mort. Nu se aflase nimic. Nu putea fi învinuit nimeni.

- Ei, ce zici? îl întrebă Robeson pe doctorul Stephan. Se aflau într-una din încăperile frigorifice de la morgă. După zăduful de-afară era o adevărată binecuvântare temperatura de-aici. Pe o masă de marmură doctorul se chinuia să potrivească şi ultima bucată din trupul bărbatului căsăpit. După înălţime, după culoarea pielii, după unele trăsături ale chipului care mai puteau fi reconstituite, cadavrul aparţinea indiscutabil cuiva din Orient.

Doctorul parcă potrivea piesele unui puzzle. În sfârşit, mulţumit, îşi împreună pe şorţul de cauciuc mâinile vârâte în mănuşi chirurgicale.

- Ce să zic? Nu mai lipseşte nimic. Nici măcar o unghie.

- E chinez? E coreean? Ce mama dracului e?

Doctorul surâse ironic. Îl cunoştea de ani pe Robeson şi-l amuzau într-un fel răbufnirile lui. Erau mai mult de formă.

- Ce mama dracului **a fost**, e mai corect spus.

Locotenentul îl privi o clipă de parcă nu i-ar fi înţeles cuvintele, se uită implorator la Maurice care tocmai intrase şi el în încăpere, ca şi cum i-ar fi cerut un sprijin - acesta îi ocoli imediat privirea - şi aproape că răcni:

- Mă iei la mişto?

Se potoli imediat. Se scotoci prin buzunare, îşi scoase un pachet de ţigări, îşi aduse aminte unde se află şi-l vârî la loc cu mult regret.

- După opinia mea, e mai curând japonez. Are membrele mai delicate; trăsăturile par să fi fost mai armonios aşezate. Pomeţii sunt mai leşiţi în relief decât la un chinez sau la un coreean, care de obicei au feţele mai turtite. Nu pot să bag mâna în foc. Poate fi de oriunde din acea parte a lumii.

- M-ai lămurit buştean. Ce naiba învăţaţi voi la şcoală?

Stephan nu-şi ieşi din fire.

- Învăţăm o groază de lucruri.

- Ca de pildă?

- Să spunem **cum** a murit un individ. Sau facem analiza alimentelor din stomac şi îţi spunem **când** a murit un tip. Multe crime sunt mascate în accidente. Unul e ţinut cu capul în cadă şi pe urmă îl pescuieşti din ocean, ca şi cum s-ar fi înecat. Nu ţine schema cu noi. Sau un altul miroase a alcool de trăsneşte, zici că s-a dezechilibrat şi-a căzut de pe balcon, iar lui i s-a turnat pe gât whisky în grabă şi pe urmă a fost paraşutat. Altuia i se face mutra zob, ca ăstuia de-l avem pe masă, de zici că l-a bătut careva în cap cu ciocanul pneumatic şi când colo, a fost împuns în inimă cu o andrea fină.

- Al nostru de ce-a murit?

- Chiar de ce ţi-am spus. Cineva l-a băgat un obiect ascuţit, de mare fineţe şi cu mare precizie, între coaste de l-a lăsat fără pompa de sânge.

- Şi când a dat în primire?

Asistentul doctorului, un tinerel care încă nu-şi terminase stagiul ca să fie angajat, se simţi dator să-şi dea şi el importanţă.

- Exact acum o săptămână, înainte de-a da ochii la perete a mâncat grâu încolţit. Asiaticii au tot soiul de ciudăţenii. Mănâncă tot soiul de prostii care să-i menţină în formă.

- Andreaua aia sau ce-a fost e un instrument pe care tot ei îl folosesc, când îşi reglează contûrile. Aş băga mâna în foc că e vorba de o răzbunare.

- De-o răzbunare?

- Orientalii ăştia sunt vârâţi până-n gât în afaceri cu droguri. Cine nu-şi plăteşte datoriile e lichidat.

- Şi de ce i-au pocit mutra?

- La derută. Ca să nu-l mai interpeleze nimeni.

- Aşa o fi.

- Mai vrei să-l vezi?

- Nu. Coaseţi-l şi băgaţi-l la rece. Poate o să-l recunoaşcă cineva.

- Slabe speranţe. N-are nici un semn Nici un tatuaj, nici o pată.

- Poate totuşi cineva îi semnalează dispariţia şi are nevoie de el.

- Fac cum zici.

Locotenentul era fiert. Se şi vedea luat în tărbacă de şef. Se şi vedea încolţit de gazetari. N-avea nici o scânteiere pe ce potecă s-o ia în cazul ăsta afurisit.

Parcă ghicindu-i gândurile, doctorul îl bătu compătimitor pe umăr.

- Baftă, amice! Ai nevoie de un car de baftă. Raportul ţi-l trimit la birou.

Robeson duse un deget la pălărie în semn de salut şi plecă însoţit de Maurice a cărui gură nu mai tăcea.

Oraşul începu să forfotească de agenţi care arătau în stânga şi în dreapta fotografiile victimei. Dar era pierdere de vreme. Nimeni n-avea cum să recunoască un chip stâlcit. Televiziunea îndemna populaţia să ajute poliţia. În afară de obişnuitele telefoane ale unor nebuni cu pretenţii de detectivi, nu se ajunse la nici un rezultat. Ziarele se lansau în cele mai aluritoare supoziţii şi-i făceau praf pe poliţiştii care încă o dată se dovedeau neputincioşi. În lumea interlopă se oferiră recompense grase pentru cel care-l turna pe făptaş sau dădea vreun indiciu. Dar trecuse o lună şi ancheta bătea pasul pe loc. Nici un magazin din oraş nu vânduse cele patru geamantane în care se aflaseră fragmentele victimei. Locurile unde fuseseră ele abandonate - o staţie de autobuz, holul unui hotel, un parc, o sală de cinema - fură cercetate cu mare atenţie. Zadarnic. Fură arestaţi şi câţiva suspecţi, aşa, mai mult de vălvă, dar fură eliberaţi din lipsă de probe. Nicăieri, nici o urmă. Robeson era în pragul disperării. Întreaga lui reputaţie era în joc. Tocmai acum, la sfârşit de carieră, să cunoască o înfrângere de astfel de proporţii... Se ducea din când în când la morgă, cerea să i se scoată din sertarul frigorific; unde era pus la rece, cadavrul cusut acum de mâinile experte ale lui Stephan şi ale asistentului său - părea a nu fi fost niciodată ciopârţit - şi se uita la el, ca şi cum l-ar fi implorat să vorbească, să-i spună cine i-a făcut felul.

Într-una din aceste inspecţii de unul singur - nimeni nu mai avea chef să-l asiste în gheţăria aia - îi atrase atenţia un amănunt pe care până atunci nu-l băgase în seamă sau nu-i dăduse importanţă. Mâna dreaptă a celui ucis nu era complet desfăcută. Cum de nu văzuse nimeni până acum? Îşi învinse repulsia - văzuse doar lucruri şi mai îngrozitoare - şi se străduí să-i deschidă complet palma. Şi nu mică îi fu mirarea când descoperi ceva curios. Un mic fragment dintr-un vas oriental - mare sau mic, nu-şi putea da seama. Între degetul arătător şi cel inelar. Nu mai mare ca unghia de la degetul mic. Intrase în carne şi nimeni nu-l observase.

Mai întâi vru să-şi comunice descoperirea şi celorlalţi. Dar o ţinu până la urmă numai pentru el. Nu era mare scofală de ea. De unde provenea? Poate în cădere japonezul, chinezul, naiba să-l ia, atinsese un vas care se spărsese şi o aşchie îi pătrunsese în carne. Era totuşi cu puţin mai mult decât nimic. Era prima lui probă pe care o puse cu grijă într-o punguţă de plastic şi o vârî în portofel. Începu să colinde magazinele de antichităţi. Vânzătorii dădeau din cap - era vorba de un vas chinezesc, de o mare fineţe şi valoare din câte se părea după analiza fragmentului arătat - dar din care ei nu avuseseră în stoc şi deci nu vânduseră. Entuziasmul lui Robeson se stinse din nou ca un foc de paie.

Dar tocmai când era mai descurajat şi se gândea la o retragere onorabilă prin demisie, cineva îl sună şi îl ceru cu o voce şovăitoare o întâlnire. Avea ceva de spus în legătură cu victima împărţită în patru valize. La început, Robeson vru să-l repeadă - se săturase de atâţia martori care îl agasau numai ca să-şi dea importanţă şi să se vorbească despre ei în gazete. Ceva însă îl opri să-l uşuie. Dimpotrivă, îl invită la birou, iar omuleţul sfrijit şi timid, după ce îşi ceru iertare de mai multe ori pentru că îi răpea timpul şi poate că era o prostie ce-avea să-i spună - dovadă că ezitase mult dacă să vină sau nu la poliţie - ,îi povesti o întâmplare prin care trecuse în urmă cu mai mult de o lună

Se dusese la un cinematograf de cartier - n-avea ce face, era singur, trebuia să-şi omoare timpul - ca să caşte gura la o comedie uşoară, una din alea la care râzi în hohote când eşti în sală, iar a doua zi te-ntrebi de ce te-ai hlizit. S-a aşezat pe scaun - filmul începuse - şi a început să urmărească acţiunea. La un moment dat, s-a mai aşezat o persoană, la două scaune de el - n-ar putea spune dacă era bărbat sau femeie, nu i-a dat nici o importanţă - Robeson asculta cu suflarea tăiată de emoţie, nici nu mai bătea cu pixul în birou aşa cum obişnuia când nu era pe teren, uitase să-şi aprindă şi o ţigară - şi s-a ridicat după câteva minute. Nu ştiu dacă s-a mutat pe un alt loc, poate nu vedea prea bine de-acolo unde se aşezase sau a ieşit din sală. La terminarea filmului însă, când a dat să iasă la marginea rândului, s-a împiedicat, a dat de-o valiză. Când intrase în sală nu era acolo. Cu siguranţă, aparţinea acelei persoane, bărbat sau femeie, care nu urmărise filmul decât câteva minute de-acolo. Şi-a zis c-o fi uitat-o şi c-o să se întoarcă s-o ia; a plecat acasă, fără să se mai gândească la întâmplare. De-abia a doua zi a aflat din ziare că în cinematograful unde fusese spectator se găsise o valiză în care era o bucată dintr-un om.

Robeson era dezamăgit.

- Numai atât aveţi să-mi spuneţi? N-aţi putut identifica persoana? Nici măcar dacă era bărbat sau femeie?

- Îmi pare rău. Eram absorbit de film. Un singur lucru pot să vă mai spun - cum a venit persoana aceea s-a răspândit un miros ciudat...

- Ce miros?

- Nu ştiu cum să vă spun... a început să miroasă a spital... dar nu chiar ca într-un spital,.. iar după ce persoana a plecat mirosul a dispărut.

- Atât?

Omuleţul dădu din umeri.

- Din păcate, atât.

Robeson îi mulţumi şi-i rugă să-i lase un număr de telefon unde putea fi găsit. Era ceva, dar nu era nimic. Puţinele date pe care le avea n-aveau nici cap, nici coadă.

Până când, într-o zi, providenţa îi ajută. Şi niciodată, Robeson, ori de câte ori a povestit întâmplarea asta nu şi-a arogat mai multe merite decât ar fi trebuit, şi a recunoscut ce uriaş rol a jucat hazardul în rezolvarea poveştii şi importanţa lui în ducerea la bun sfârşit a multor cazuri.

- Intrasem într-un magazin universal ca să târguiesc ceva de-ale gurii pentru sfârşitul săptămânii. Nevasta mea avea maşina în reparaţie şi mă rugase pe mine să fac cumpărăturile înarmat cu o listă uriaşă. Am urcat pe scara rulantă la ultimul etaj - aşa îmi place s-o iau, metodic, de sus în jos.. coborând din raion în raion, iar la raionul de porţelanuri, peste cine dau?

- Peste doctor. Peste Stephan.

- Da, dracilor. De unde v-aţi prins?

- Lasă, spune mai departe.

- Stephan tocmai cumpărase o farfurie de porţelan - trebuia să coste o avere - iar vânzătorul i-o împacheta. Mai întâi am vrut să mă duc spre el, apoi am făcut cale-ntoarsă. Nu m-a văzut. Şi-am coborât din etaj în etaj până la sectorul alimentar. Unde, drăcia naibii, peste cine dau cumpărând o punguţă cu grâu?

- Peste Stephan!

- Aţi luat plasă. V-am dus. Nu era nici un Stephan.

- Atunci cine era?

- Asistentul lui. Goldenberg. Un tip cu faţa spălăcită de-i plângeai de milă. Plin de coşuri pe faţă. Pe ăsta nu l-am mai putut ocoli. „L-am întrebat: ce, mănânci grâu încolţit? Face bine la ten?" S-a roşit, a bâiguit ceva şi a şters-o. Iar eu nu mai înţelegeam nimic Aşa că m-am dus acasă şi până să facă nevastă-mea ceva de mâncare am ras la whisky până m-am pilit. Demisia mea era aproape. Şi găsisem motivul: din motive de sănătate... şi lalala şi lăluli... şi tocmai când dimineaţă nevastă-mea se pregătea să-mi tragă cântarea cu cine ţi-o mai da ţie să bei să se spânzure singur, am

Desene de Aurel Ştefan Alexandrescu

implorat-o, dragă, gândeşte-te la viitorul nostru şi amână scandalul până diseară. Am lăsat-o mască. M-am îmbrăcat şi dus am fost. Mai întâi m-am dus la un măcelar. M-am legitimat şi timp de câteva ore l-am pus să taie carne în faţa mea. Apoi m-am dus la Stephan acasă. Aveam mare nevoie să-l văd fiindcă mi se luminase veioza. Trebuia neapărat să-i arăt ceva. Nu mai fusesem niciodată la el, dar ştiam unde stă - undeva, spre marginea oraşului, o casă frumoasă, cu grădină, înconjurată numai de maghernije locuite de scursura oraşului. Dar ce-mi pasă mie unde-i plăcea omului să stea? Am sunat la uşă - era duminică dimineaţă - mi-a deschis posomorât; s-a luminat la faţă, apoi s-a posomorât din nou.

- Să nu-mi spui să merg la morgă fiindcă nu ţine. Cadavrele pot să mai aştepte. Poate îl cadavrul şi ştii tu cui.

L-am liniştit şi mi-a făcut loc să intru.

N-am ajuns niciodată acolo unde s-a ridicat zidul chinezesc, dar mi-a plăcut oaza pe care şi-o crease doctorul. Nu-l ştiam pasionat de Orient. Pe urmă mi-am adus aminte de cele două călătorii pe care le făcuse pe pământul acela. Pretutindeni statuete de filde§, de abanos, care reprezentau fie nişte zeităţi din alea ciudate, fie animale - unele fantastice. Erau şi multe vase înalte de un metru, frumos ornamentate, covoare de un colorit care-ţi lua ochii şi te făcea să te crezi într-o feerie, ca şi o groază de farfurii. În aer mirosea plăcut a lemn de santal.

Am aspirat atâţat.

- După mirosurile de la morgă simt nevoia unui parfum mai fin. Chiar şi decorul pe care mi l-am creat e un pandant la mizeria în care sunt nevoit să trăiesc la serviciu. Nu-i firesc?

L-am aprobat şi am continuat să mă uit în jurul meu. Totul era aranjat cu o mare rigoare. În vitrine erau pumnale, sfeşnice, amulete, brăţări frumos încrustate, bijuterii, inele, cercei.

- Toţi banii mi-l dau pe aşa ceva. N-am altă pasiune.

Din nou am dat din cap şi am continuat să mă plimb prin camera vastă, ca printr-o expoziţie. Pereţii acoperiţi de papirusuri cu semne ciudate, într-un loc boluri de mâncat orez, şi beţişoare, flori în vaze de mare preţ.

- Aduc ceva de băut?

- Cum să nu? E duminică, n-avem nimic pe cap. Ba nu, eu am pe cap afurisitul ăla de caz.

Se întoarce din uşă spre mine.

- Nimic nou?

- Nimic, fir-ar să fie. Până la urmă mă las păgubaş.

Dispare într-o altă încăpere, iar eu, cu mâinile la spate, îmi continui plimbarea. Nu pentru multă vreme. Mă opresc în faţa unui piedestal de marmură, frumos ornamentat. M-aplec până la covor. Când intră doctorul, cu o tavă pe care se aflau o sticlă şi două pahare, mă ridic repede de jos, ca şi cum aş fi fost surprins făcând un lucru nelalocul lui.

Stephan are o privire întrebătoare.

- Ei?

Îmi [illegible] palma în [illegible] se află un ciob de porţelan.

- Era pe jos, zic eu cu o înfăţişare smerită.

Doctorul nu se pierde cu firea.

- Da, e de la o vază care s-a spart. De mare preţ. O mişcare aurea şi am făcut-o ţăndări. Era cea mai valoroasă piesă din colecţie. Ţineam mult la ea. Dar de ce nu stai jos?

- Nu stau jos fiindcă ciobul ăsta de porţelan nu l-am luat de pe covorul tău. L-am găsit înfipt în mâna chinezului pe care l-ai avut ca servitor. El a spart vaza. Erai de faţă şi nu te-ai mai putut stăpâni. L-ai pocnit în cap cu ciocanul ăsta de bronz? Sau cu sfeşnicul ăsta greu? Iar apoi i-ai înfipt în inimă o andrea, să se creadă că totul a fost rodul unei răzbunări. Ai lucrat impecabil. Un singur lucru te-a trădat: nu trebuia să-l fi tranşat cu atâta fineţe. Dacă ai fi fost măcelar, ai fi scăpat

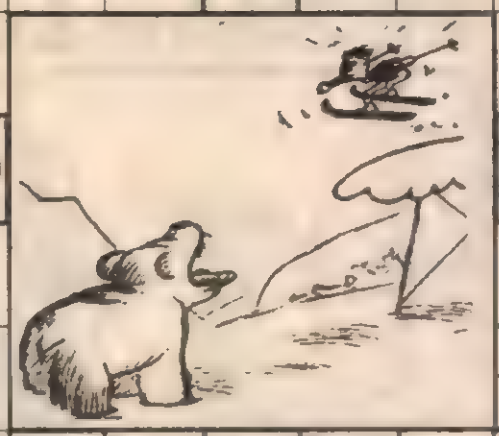

Integramă de Mihai ZGUBEA

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Optimiștii înfrânți

Deşi a publicat doar câteva cărţi, Maria Marian şi-a definit deja cu precizie un spaţiu literar inconfundabil, unde guvernează ironia şi umorul de bună calitate. În recentul său volum de amintiri răzleţe din perioada 1944-1994, *Optimiştii înfrânţi*, ea rememorează, folosind aceleaşi procedee, evenimente importante din istoria „generaţiei năuce", cum îşi numeşte autoarea generaţia din care face parte. Autoarea depune mărturie despre ultimii ani ai războiului, abdicarea regelui Mihai, colectivizarea forţată, şedinţele de partid urmate de excluderi sau chiar de aruncarea în închisori, sistematizarea samavolnică a satelor, cultul personalităţii, teroarea instaurată prin mijloace rafinate, toate acestea şi multe altele conducând la o luptă pentru supravieţuire prin duplicitate. Meritul principal al lucrării este, desigur, acela de a fi un document alcătuit cu sinceritate despre o epocă pe care a traversat-o fiecare, cu dificultăţi mai mari sau mai mici, după cum s-a priceput sau cum i-a fost norocul.

Ca numeroşi alţi colegi de generaţie, scriitoarea a pornit, cu elan, în tinereţe, la edificarea societăţii pe care propagandiştii deşănţaţi au decretat-o cea mai bună şi mai dreaptă, pentru ca, la maturitate, să descopere gustul amar al deziluziei şi al înfrângerii, fiindcă vieţi s-au irosit, fiindcă destine s-au frânt. Dar decepţia nu i-a metamorfozat paginile într-un rechizitoriu plin de venin, încărcat de ură. Maria Marian a avut puterea de a se despărţi de acest trecut sumbru din existenţa noastră cu un surâs maliţios, oricât de atroce ar fi întâmplările pe care le istoriseşte. Detaşarea din relatare îi conferă noblete. Marile cărţi care vor apărea despre aceeaşi epocă vor apela, cu siguranţă, la o astfel de manieră de prezentare a faptelor. Ele nu vor transforma într-o răfuială penibilă ceea ce trebuie să fie o analiză la rece a unei secvenţe greşite din istoria omenirii. La cinci ani de la evenimentele din decembrie '89 n-a apărut încă o carte substanţială despre ceea ce am trăit aproape o jumătate de secol. Nici n-avea cum. Amintirile încă mai dor, eroii mai pot fi întâlniţi pe stradă. Dar, vorba poetului: „Voi scrie un vers când voi fi liniştit..." şi de-abia atunci cineva ne va dărui o carte zguduitoare, care ne va răscoli conştiinţele.

Domnul CORNELIU COPOSU e încrezător

Convenția va câștiga alegerile viitoare

❑ Este consecința logică a guvernării actuale

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ

Domnule preşedinte, cum apreciaţi că a fost anul 1994 pentru PNŢCD şi pentru Convenţie?

- Pentru PNŢCD a fost un an bun, care i-a permis să-şi extindă la încă 150 de localităţi organizaţiile, fiind vorba tocmai de regiunile în care eram deficitari. În momentul de faţă, partidul are organizaţii locale în 3700 de localităţi, bineînţeles, în toate oraşele, municipiile şi judeţele ţării. Din acest punct de vedere, am făcut anumite progrese şi partidul s-a consolidat, şi-a întărit organizaţiile şi a soluţionat litigii existente în organizaţiile teritoriale în care a intervenit dihonia.

Pe linie de Convenţie, situaţia este mai puţin bună, în sensul că 1994 a adus dispute determinate de dorinţa unor şefi de formaţiuni de a face valuri în jurul persoanei şi partidului pe care îl reprezintă. S-au înregistrat nişte propuneri aberante, care nu aveau nici măcar seriozitatea care să le fi permis să fie luate în considerare, dar în acelaşi timp ele au perturbat buna mers al Convenţiei şi au blocat definitivarea protocolului care trebuia să ierarhizeze, pe linie de pondere politică, toate formaţiunile intrate în alianţă. S-au manifestat şi anumite tendinţe centrifugale. N-aş putea spune că situaţia CDR este bună, nici că anul 1994 ar fi ameliorat-o. Totuşi, cred că situaţia se va păstra sub control, că unitatea Convenţiei va fi salvată şi că anul 1995 va aduce o stabilitate care să asigure existenţa unei alianţe opoziţioniste puternice, care să câştige alegerile viitoare, fie că vor fi anticipate, fie că va trebui să aşteptăm sfârşitul mandatului actualului parlament.

În ceea ce priveşte ţara, consider că anul 1994 a fost un an catastrofal, în sensul că sărăcia şi-a extins rădăcinile peste o mare parte a populaţiei, peste 60% din populaţia României trăieşte sub nivelul decent de trai, încolţită de sărăcie, sărăcie care tinde să se extindă. Această situaţie este îngrijorătoare pentru că poate determina nişte nemulţumiri explozive în teritoriu - model avem recenta grevă de la Reşiţa. Răbdarea cunoscută, tradiţională a românului are, totuşi, un plafon şi se pare că incapacitatea totală a actualului guvern de a soluţiona criza acută, colapsul financiar şi criza socială, morală şi politică în care a fost antrenată ţara, este ajunsă la apogeu şi este îngrijorătoare nemulţumirea care ar putea determina şi nişte mişcări de stradă supărătoare şi nedorite. Deci, din punct de vedere al evoluţiei ţării, consider că 1994 a fost un an nociv, care nu a adăugat nimic în ameliorarea situaţiei ci, dimpotrivă, a înrăutăţit-o în mod vizibil! Ceea ce este mai grav este faptul că opinia publică nici nu vede, nu întrezăreşte măcar posibilitatea de ameliorare, fiindcă dacă vezi perspectivele unei îmbunătăţiri a situaţiei, poţi suporta cu mai multă uşurinţă criza cu care eşti confruntat. Or, la noi nu se vede, nu există nici o perspectivă de ameliorare a situaţiei economice, ba, mai mult, actualul regim nici măcar nu se gândeşte la o soluţie - probabil că este şi incapabil să o realizeze! În condiţiile acestea, va încerca să prelungească agonia guvernamentală cu una sau două remanieri după care, nemaiexistând nici o soluţie de prelungire, va trebui să recurgă, vrând-nevrând, la alegeri anticipate, alegeri anticipate pe care nu le doreşte nici preşedintele şi nici partidul majoritar, dar care vor fi o ultimă soluţie, după ce se va încerca ieşirea din impas prin eforturi guvernamentale.

- Deci, dumneavoastră vedeţi posibilitatea unor alegeri anticipate?

- Da, dacă nu există o soluţie pentru ieşirea din impas şi dacă guvernul nu este în stare să amelioreze situaţia sau măcar să ofere opiniei publice perspective încurajatoare de îmbunătăţire, înseamnă că va trebui, vrând-nevrând, să recurgă la aceste alegeri anticipate. Este o concluzie logică, nu că aş dori eu, neapărat, aceste alegeri deşi, aşa cum arată ultimele sondaje de opinie, ponderea partidelor politice şi adeziunea opiniei publice sunt fundamental schimbate. Nu se mai poate conta pe procentajul oferit de alegerile din 1992. Sigur că orientarea opiniei publice s-a schimbat radical, lucru pe care îl pot confirma numai alegerile, numai ele pot certifica această schimbare de opinie pe care noi o vedem, o simţim şi pe care o demonstrează chiar şi sondajele.

- Credeţi că este posibil ca o parte din electoratul care şi-a schimbat opţiunile politice pe care le avea în 1992 să nu se îndrepte către Convenţie ci către extreme - PSM, PRM, PUNR?

- Eu cred că nu. Sigur, acest pericol există. Teoretic, criza acută şi sărăcia împing electoratul spre extreme. În practică însă, la noi, situaţia este niţel schimbată. Pornesc mai întâi de la sondaje, care, departe de a arăta un aflux al opţiunilor populare spre extreme, arată o scădere a popularităţii acestor partide. La noi e o situaţie specială şi o explic: la noi nu există dreapta şi stânga guvernamentală Pentagonala este compusă din cinci formaţii, toate comuniste. Indiferent de haina pe care o îmbracă, s-au întâlnit frăţeşte pe linia aceloraşi obiective care sunt specifice marxism-leninismului! Aşa că, fie că este vorba de un partid iudeofag, maghiarofag, anglofag sau - şi asta le caracterizează pe toate! - românofag, e vorba de aceeaşi Mărie cu altă pălărie, de aceiaşi comunişti travestiţi în diverse chipuri, care nu urmăresc decât menajarea propriei lor situaţii materiale. Partidele la care au aderat sunt partide de conjunctură, partide fără ideologie, fără doctrină şi fără program, aşa cum este şi partidul de guvernământ al dlui Iliescu. Singurul liant al aderenţilor lui este interesul pragmatic, interesul material care îi ţine uniţi. De aceea am şi făcut o afirmaţie care mi-a atras proteste vehemente, şi anume că, odată cu căderea de la putere, partidele astea se destramă fiindcă nu mai au liantul care îi ţine împreună.

Deci, revin la pericolul stângismului, un pericol pe care l-ar declanşa prelungirea sărăciei: la noi nu mai există o soluţie la care să recurgă electoratul dincolo de Pentagonală, pentru că ei sunt comunişti! Dincolo de comunişti n-ar mai fi decât anarhiştii şi atunci, militând pentru comunism şi solidarizându-se să prelungească agonia comunismului în România, nu pot să ofere electoratului o soluţie de împingere spre şi mai de stânga! Cam aşa văd eu situaţia.

- Domnule preşedinte, recenta atitudine a dlui Valentin Gabrielescu a surprins într-un mod foarte neplăcut opinia publică! Dar acest caz vine după alte „cazuri": gestul dlui Vasile Geonea, de dezertare şi de aplecare de la verticalitatea recunoscută a dvs. şi a PNŢCD, după ieşirea în public, lipsită de eleganţă şi fair-play a dlui Raţiu. Ce se întâmplă în PNŢCD, de ce aceste surprize, cum le explicaţi?

- Situaţiile nu sunt comparabile. Este adevărat că noi am trecut prin câteva experienţe amare cu anumiţi oameni. Cazul Geonea, de acum doi ani, a fost, evident, o tendinţă de carierism pe temeiul unui mandat parlamentar. Cazul Raţiu este o izbucnire cronică, pentru că dl Raţiu nu este la prima ieşire de acest fel, prin care face nişte tentative, din păcate, pentru el, irealizabile, pentru a se afirma pe plan politic. Sigur că dorinţa de a urca pe scara ierarhică a partidului este explicabilă, deşi sunt unele persoane, printre care îl includ şi pe dl Raţiu, care ar trebui să fie pline de gratitudine pentru situaţia pe care le-a oferit-o partidul fără nici un fel de justificare meritorie!

În ceea ce priveşte ultima ieşire a prietenului Gabrielescu, este vorba, după opinia mea, de faptul că l-a luat gura pe dinainte, pentru că oamenii care nu sunt foarte versaţi în treburile politice şi mai cu seamă temperamentele pasionale foarte des sunt expuse să sară peste cal. Sigur că dl Gabrielescu, atunci când a făcut declaraţiile care au surprins presa şi care au dat loc la multe comentarii, nu s-a gândit că aceste declaraţii vor avea publicitate, dimpotrivă.

(Continuare în pag. 4)

Carusel politic

(Urmare din pag. 3)

a crezut că rămân între comisie şi dl preşedinte Iliescu. Dl preşedinte Iliescu, însă, cu şiretenia lui caracteristică, a socotit că este cazul să utilizeze această pseudoaudiere în faţa comisiei senatoriale ca argument electoral şi a ocupat spaţiul de patru ore al emisiunilor TV într-un moment de maximă audienţă, când poate că telespectatorii s-ar fi bucurat de un film bun sau de un comentariu mai agreabil decât monologul dlui preşedinte.

- Este posibil să mai apară „surprize" din acestea?

- S-ar putea! Dacă mi-aţi fi pus întrebarea asta în perioada dinainte de 1947 v-aş fi putut răspunde cu certitudine NU, pentru că atunci era vorba de o familie în care cunoşteam pe toţi componenţii de zeci de ani de zile. Partidul, în afară de generaţia veche, care este redusă acum la un mănunchi, este format, după revoluţia din '89, din oameni care au aderat cu entuziasm la programul şi principiile noastre. Sigur că rodajul încă nu s-a făcut, de aceea nu poţi avea niciodată certitudinea unor atitudini aşa cum poţi avea când este vorba de nişte camarazi de luptă politică de zeci de ani de zile. Eu sper, totuşi, că nu se vor repeta cazuri supărătoare de felul celui pe care l-aţi citat. De altfel, partidul nici nu a intenţionat să sancţioneze grav această abatere a dlui Gabrielescu, pe care dânsul a regretat-o, ci pur şi simplu să marcheze o atitudine şi să sancţioneze o distanţare de principiile partidului, lucru care nu putea fi evitat. Dl Gabrielescu şi-a recunoscut greşeala, a motivat-o că a fost luat de temperament şi determinat să aibă o atitudine despre care şi-a dat seama că este eronată. Dânsul, prin forţa lucrurilor, a demisionat din demnitatea pe care o deţinea şi a acceptat un vot de blam. Eu sper în redresarea lui, pentru că este un om foarte util, dinamic şi care este apropiat partidului, indiferent de faptul că a avut un moment de eclipsă.

- Analiştii politici consideră că există o distanţare, care tot creşte, între nevoile, dorinţele şi speranţele electoratului, pe de o parte, şi clasa politică, pe de altă parte. Dacă această teză este valabilă pentru clasa politică a guvernanţilor şi a majoritarilor, se încearcă, în schimb, într-un mod foarte profesionist, ca această teză să „păteze" şi oameni politici ai

Opoziţiei.

- Din păcate, nu este numai o supoziţie, este o realitate! Această distanţă, în ceea ce priveşte partidele de opoziţie, s-a mărit pentru un motiv foarte simplu, pragmatic: din cauza lipsei mijloacelor materiale de păstrare a contactului permanent cu masele electorale. Aici există un decalaj între formaţiunile de la putere şi cele opoziţioniste. Opoziţia este săracă, nu are mijloace de transport, nu are la îndemână mijloace audio-vizuale pentru ca să-şi facă cunoscute opiniile, proiectele şi programele, în vreme ce guvernul, care ar avea această posibilitate, nu are ce populariza, fiindcă partidul de guvernământ nu are program! Este un partid fără program, iar strategia de program economico-social pe care a prezentat-o dl Văcăroiu o dată cu instalarea domniei-sale, în realitate nu este decât o înşiruire de obiective benefice şi nu un program şi un sistem de realizare a acestor obiective. Opoziţia are program, are un program de criză, are un program pe termen scurt şi un program pe termen lung, pe care a încercat să le popularizeze, fără, însă, prea mare rezultat, pentru că noi nu avem la dispoziţie televiziunea, care reprezintă 3/4 din posibilităţile de audienţă la opinia publică, nu avem priză, criza hârtiei şi cheltuielile de tipărire sunt atât de mari, încât zilnic dispar organe de presă. Partidele de opoziţie se poate spune că nu au nici un organ de presă. Din fericire, mai există câteva ziare independente care, chiar dacă nu reprezintă atitudinea oficială a Opoziţiei, totuşi prin mijlocirea lor, se pot face cunoscute anumite tendinţe, anumite poziţii, anumite obiective ale Opoziţiei.

Revenind la întrebarea dvs., din păcate această distanţare de electorat este reală. Asta a determinat, odată şi cu deprimarea motivată prin imposibilitatea de realizare a unei ameliorări, apatia opiniei publice. La proximele alegeri nu va fi suficient să depunem eforturi pentru propagarea unui program ci va trebui, în primul rând, să combatem această apatie şi să determinăm oamenii să se folosească şi de obligaţia cetăţenească de a participa la vot. Asta va fi prima obligaţie! Pentru că, aşa cum rezultă din ultimele confruntări din alegerile locale, mare parte din populaţie, în special generaţia tânără - lucru care este regretabil! - se abţine de la vot, nemaiacordând nici o importanţă acestui drept cetăţenesc care este, de fapt, singurul care determină viaţa de mâine a naţiunii. Va trebui să combatem această apatie şi să determinăm oamenii să-şi exercite acest drept de vot!

- Credeţi că este bine ca dl Emil Constantinescu să fie, în continuare, candidatul CDR la preşedinţia României?

- Cred că da, pentru că, după părerea mea pragmatică, ar fi păcat ca CDR să piardă un capital investit! Cele aproape cinci milioane de voturi pe care cu concursul nostru şi datorită propagandei noastre le-a recoltat dl profesor Constantinescu, cred că trebuie fructificate. De aceea, eu îl susţin pe dl Emil Constantinescu, aşa cum l-am susţinut în fruntea CDR şi motivul pentru care m-am retras de la conducerea acestei alianţe opoziţioniste a fost tocmai pentru ca să las un loc de validare a candidatului nostru de la ultimele alegeri.

(Continuare în numărul viitor)

MARIAN GHIŢEANU ■

Despre fostul secretar general al PNŢCD, Valentin Gabrielescu, revista noastră a relatat în nenumărate rânduri. Domnia sa devenise una din prezenţele constante ale rubricii „Vorbe, vorbe... din popor". Şi trebuie să recunoaştem că umorul domniei sale, vizibil involuntar, era de natură să descreţească frunţile încruntate ale observatorilor unei scene politice deosebit de încrâncenate. Felul de a fi al domniei sale era însă incompatibil cu multitudinea dar mai ales cu importanţa funcţiilor pe care le deţinea în partid şi nu numai. Căci predilecţia pentru umorul involuntar nu putea să nu se reflecte în activitatea politică pe care dl Gabrielescu o desfăşura.

Prea mic pentru un război atât de mare

Valentin Gabrielescu eliberează ringul

Ceea ce a pus capac gafelor săvârşite până acum de Valentin Gabrielescu a fost lamentabila prestaţie din cadrul Comisiei parlamentare pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. După ce mai bine de un an dl Gabrielescu s-a străduit din răsputeri să-l aducă pe dl Iliescu în faţa comisiei, am avut surpriza să constatăm că reprezentantul PNŢCD nu a pregătit absolut deloc acest important eveniment. Întrebările au fost nerelevante, iar audierea haotică. Singura obsesie a dlui Gabrielescu era următoarea: de ce actualul preşedinte s-a dus, aşa, spontan, direct la TVR, unde a şi apărut pe post în calitate de salvator. Sigur, preşedintele nu putea pica în aşazisele curse întinse de şeful comisiei. Din simplul motiv că n-au existat asemenea curse. Apoi şi dl Coposu tot la Televiziune s-a dus pe 22 decembrie 1989. Dar domnia sa nu a fost primit în interior. Iată deci o chestiune cu mult mai interesantă, căreia dl Gabrielescu nu i-a dat importanţa cuvenită: **cine hotăra (cum şi pe ce baze) care personaje pot zâmbi direct naţiunii şi care persoane rămân la poarta vestitei instituţii din Calea Dorobanţilor.**

Tot fostul secretar general al PNŢCD, blagoslovit recent cu o sancţiune numită „moţiune de blam", este autorul unei game politice majore, dar, spre norocul partidului domniei sale, mult mai puţin mediatizată. Votul său a condus într-o primă fază la suspendarea PSDR din Convenţia Democratică. Fără ştirea conducerii PNŢCD, dl Gabrielescu a votat atunci pentru suspendare, iar la următoarea conferinţă de presă, prim-vicepreşedintele partidului, Ion Diaconescu, nu ştia cum să spele obrazul.

Oricum, şi fără a mai fi secretar general al PNŢCD, dl Gabrielescu ne va reprezenta în continuare la Consiliul Europei. Să ne mai mirăm de faptul că Occidentul tratează altfel cu actuala putere din România? Doar a avut prilejul să vadă delegaţia noastră şi să compare...

Măsura dictată asupra venerabilului senator nu a venit însă ca urmare a multiplelor gafe făcute, ci mai ales datorită mediatizării pe care TVR a făcut-o audierii cu pricina. S-a putut vedea atunci un Ion Iliescu învingător, care poza în conciliant şi sfătuitor simpatic şi care în sinea sa se bucura văzând că nu are adversari pe măsură. Nici prezenţa dlor Şerban Săndulescu (PNŢCD) şi Adrian Popescu-Necşeşti (PNLCD) n-a putut schimba situaţia, primul tăcând mâlc, iar al doilea fiind replica liberală a ţărănistului V. Gabrielescu.

Iată deci că Opoziţia mai are o problemă pe care trebuie s-o rezolve grabnic. Ea ar putea fi foarte bine sintetizată de zicala „Omul potrivit la locul potrivit". Ar fi cazul să se practice acest lucru, măcar acum, după cinci ani de activitate politică plină de înfrângeri. E nevoie de un suflu nou.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Unele voci din interiorul PNŢCD susţin că senatorul V. Gabrielescu ar fi omul actualei Puteri. Dar dl Gabrielescu a fost unul dintre cei mai verticali deţinuţi politici. N-a făcut nici un compromis în perioada de detenţie, iar colegii de suferinţă îşi amintesc cu profund respect de acele momente. Numai că adevărul este uneori dur: a fi fost deţinut politic nu presupune în mod obligatoriu că eşti şi un veritabil om politic. Adică, pe capul dlui V.G. cineva a pus o pălărie mult prea mare.

Încet, dar sigur, vine barza liberală

Partidul unificat se va naşte în luna mai

Prima conferinţă de presă a **Alianţei Civic-liberale (ACL)**, structură ce reuneşte patru partide liberale: **PNL, PNLCD, PL '93 şi PAC**, n-a fost de loc spectaculoasă. Decât poate în măsura în care a reunit la aceeaşi masă lideri ai unor formaţiuni care nu ratau nici un prilej pentru a ne dovedi că nu se agreează. Iată deci că dacă ai voinţă şi-ţi cunoşti interesele, poţi trece şi peste orgolii.

Sigur, unele publicaţii s-au grăbit deja să speculeze o oarecare distanţare a preşedintelui PAC, Nicolae Manolescu, de ideea fundamentală a acestor alianţe - fuziunea celor patru formaţiuni până cel târziu în mai 1995. Poziţia relativ rezervată a dlui Manolescu poate fi pusă mai degrabă pe seama unei prudenţe născute din intenţia de a avea cât mai multe atuuri de partea sa la aceste negocieri, decât din lipsa de voinţă politică în a face acest pas decisiv. În fond, după ce ai semnat un asemenea document este limpede în ce poziţie te poţi pune renunţând la angajamentele luate. Or, liderul PAC numai de lipsă de inteligenţă politică nu poate fi bănuit.

Să mai reţinem că această alianţă va crea grupuri parlamentare unice în Camera Deputaţilor şi în Senat, ceea ce este de natură a plasa gruparea liberală în primele trei ale eşichierului politic actual şi că dacă unificarea se va produce cu adevărat, polul liberal nou creat va fi de natură a da frisoane atât actualei puteri, cât şi unor partide de opoziţie care „umblă în zona" locomotivei CDR (nu din prea multă vocaţie sau pricepere, cât mai ales din lipsă de concurenţă).

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Mici secrete, mici regrete

Ce anume l-a cuminţit pe Dinu Patriciu

❑ PL '93 a fost în pragul sciziunii

Din surse bine informate am aflat că în privinţa acordului semnat cu PAC, PNL, CD şi PNL, domnii Dinu Patriciu şi Horia Rusu au cedat, cu regret, doar în urma unor presiuni serioase. După ce PL '93 suferise câteva înfrângeri pe plan politic (plecarea unor parlamentari, primirea PNL în CDR etc.), dacă liderii săi nu ar fi acceptat aderarea la noua alianţă s-ar fi produs o sciziune majoră a partidului: fostul grup civic liberal provenit din PAC, precum şi alţi fruntaşi ai partidului aflaţi în jurul foştilor prieteni ai domnului Patriciu - Laurenţiu Priceputu şi Sorin Pantiş -, ar fi plecat din partid. Printre posibilităţile luate în considerare de grupul disident se aflau fie aderarea la PAC sau PNL, fie, în cel mai probabil caz, formarea unui nou partid care să-l aibă drept preşedinte pe domnul Dan Grigore. Astfel, PL '93 ar fi rămas fără grupuri parlamentare şi ar fi riscat chiar excluderea din CDR, prin minimalizarea rolului său.

În ultimul moment, domnul Patriciu a dat dovadă de înţelepciune, iar mult aşteptata unificare liberală este pe cale să se producă.

TOMA ROMAN jr. ■

Adevăr „parţial color"

De ce au rămas necheltuite 5 miliarde lei la Primăria Capitalei

❑ Primarii Convenţiei atacaţi nejustificat

Săptămâna trecută, Televiziunea Română a dat încă o dată dovadă de partizanat care nu-i face cinste. Pe fondul unor imagini cu gropi de gunoi, noroaie şi mormane de fier vechi, o voce de la Actualităţi îl acuza pe primarii CDR din Capitală că au rămas la sfârşitul anului bugetar cu 5 miliarde de lei în cont. Adică, vezi Doamne, bani ar fi, dar nu vor primarii să-i cheltuiască!

Voit sau nu, cei de la Actualităţi au omis să spună şi o chestiune esenţială: aceşti bani au intrat în cont în jurul datei de... 15 decembrie 1994, deci cu câteva zile înainte de încheierea anului bugetar, când, oricum, nu ar mai fi putut fi folosiţi. În conformitate cu prevederile legale, rămase aproape neschimbate în acest domeniu, banii destinaţi cheltuielilor pe anul trecut, existenţi în cont la încheierea anului bugetar, se varsă automat înapoi în bugetul statului.

Iar un amănunt în plus ar fi că pentru a-şi putea acoperi cele mai urgente datorii, în special către Administraţia Străzilor şi Regia Generală de Apă, Primăria, din lipsă de fonduri, a fost silită să contracteze un împrumut în valoare de aproape 2 miliarde de lei de la fondul de tezaur al Municipiului Bucureşti.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Valentin Gabrielescu şi „dublura" sa liberală

Fenomenul Valentin Gabrielescu nu este unic în viaţa românească. Putem vorbi la fel de bine de un alt domn senator, liberal de această dată: Adrian Popescu-Necşeşti, şi domnia sa membru al Comisiei parlamentare pentru cercetarea evenimentelor din decembrie 1989. Prezent la conferinţa de presă a Alianţei Civic Liberale, reprezentantul PNLCD s-a trezit explicând presei că numai şi numai TVR este de vină pentru postura în care domnia sa a fost prezentat - aceea de apărător ai preşedintelui. Adevărul este că, departe de intenţia dlui senator Necşeşti de a-l proteja pe dl Iliescu. Numai că intervenţiile domniei sale din timpul conferinţei de presă i-au făcut pe mulţi colegi ai domniei sale să-şi adăpostească capetele la umbra binefăcătoare a ambelor mâini.

Recent, dl Necşeşti a fost protagonistul unui scandal izbucnit în filiala CDR din Caraş-Severin, judeţ pe care domnia sa îl reprezintă în Parlament: un deputat PNŢCD a solicitat Convenţiei retragerea sprijinului parlamentar pentru liberalul în cauză, pe motiv de lipsă de activitate în teritoriu. Rugat să comenteze evenimentul, dl A.P.Necşeşti ne-a declarat: „E o minciună. Se pune pe seama deputatului Sturza această cerere. Sunt convocat marţi, 10, pentru a demonta această mârşavă înscenare".

Se impune o precizare. Mai întâi, aceea că respectiva convocare s-a făcut pentru unele explicaţii şi nu pentru „demontare". Apoi, din cele expuse nu reiese ce anume e mârşav: presupusa acţiune a deputatului ţărănist sau acuza de lipsă de activitate în teritoriu?

RĂZVAN IOANID ■

Dl gen. Niculae Spiroiu se pregăteşte să treacă oceanul

– Dle general Spiroiu, cât timp va dura misiunea dumneavoastră la New York?

– Normal, ar trebui să stau patru ani, dar cred că nu voi rămâne acolo decât pentru un an de zile, intenţia mea fiind de a „netezi" drumul altora mai tineri. Cu toate că, cel puţin din punct de vedere al salariului, aş fi avantajat, având în vedere că va fi cam de patru ori mai mare decât îl am acum

– Acum câteva luni ne mărturiseaţi că urmează să vă recăsătoriţi. Aţi făcut pasul acesta?

– Nu încă, cu toate că, se pare, Vadim a şi răspândit minciuna că soţia mea (deja!) ar fi unguroaică!

MARIAN GHIŢEANU ■

Gheorghe Tinca afirmă:

Comerţul cu armament nu este monopol de stat

La 15 decembrie, din - citâm - „recomandarea dlui prim-ministru Nicolae Văcăroiu" s-a organizat o întâlnire face to face a ministrului apărării Gheorghe Tinca, cu ziariştii din „toate părţile" presei. Am aflat că fondurile pentru înzestrare au fost repartizate în proporţie de circa 70 la sută pentru achiziţionare de armament şi tehnică de luptă de producţie internă (restul de 30% din import). Din bugetul alocat armatei pentru 1994 (709,6 milioane de dolari, adică 2,48 la sută din PIB, adică 10,7 la sută din bugetul naţional), 65,99 la sută s-a consumat pentru echipamente. Am adresat dlui ministru o întrebare

- Este comerţul cu armament o activitate la îndemâna oricărui... negustor cu iniţiativă?

Răspunsul a fost neaşteptat

- Comerţul cu armament nu este monopol de stat. Eu ştiu că ne tot pisează cu telefoanele o firmă de la Scorniceşti ce se oferă să ne vândă nişte pistoale, pare-mi-se. Pentru orice alte informaţii suplimentare, luaţi legătura cu dl col. Pârvuţoiu

Vremurile pactului de la Varşovia sunt departe.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Turnul Babel

Varşovia: viscol politic

Sfârşitul anului trecut s-a învârtit, la Varşovia, în jurul scandalului Olechowski. Ministrul de externe, hăituit de colegul său neocomunist de la Justiţie, Cimoszewicz, s-a decis să pună punct bâlciului şi să demisioneze. Preşedintele Walesa a respins acest demers. Ca şi în alte cazuri când stânga dură i-a adus la disperare pe ultimii mohicani centrişti. Mai mult decât atât: Walesa a preluat lupta la vârf împotriva comuniştilor, anunţând, rîci mai mult, nici mai puţin, că va refuza... să-şi plătească impozitele! În felul acesta preşedintele aruncă mănuşa primului ministru, autorul unui nou sistem de impozitare, considerat antiliberal. Premierul Pawlak a ripostat, la rândul său, făcând valuri mediatice corespunzătoare. La capătul drumului se întrezăreşte posibilitatea ca Walesa să refuze semnarea bugetului, introducând, în felul acesta, stânga în corzi... Urmărim meciul cu cel mai viu interes.

Bosnia după Carter

Carter nu a reuşit „totul" în faimoasa sa misiune de pace în Bosnia, dar a articulat o promisiune de tip nou. El a fost în stare să aducă beligeranţii la un numitor comun, care nu este nici pace, nici război. Îngheţarea ostilităţilor timp de patru luni ar putea scoate combatanţii din reflexul confruntării permanente. Cu puştile reci, ei ar putea medita mai profund la propria lor soartă. Acordurile s-au încheiat, s-au semnat şi au început să se aplice. E adevărat: cu intermitenţe. Oricum, intermitenţa e mai sănătoasă decât ostilitatea continuă. Acum „grupul de contact" se zbate pe marginea acestui cadru nou. Mai vedem.

Preţul păcii şi primii ciuruiţi

Pacea israeliano-palestiniană, promovată de toate puterile semnificative, a început festiv şi a continuat dramatic. Între aripa radicală a OEP şi cea moderată au izbucnit imediat păruieli, confruntări şi chiar ostilităţi armate semănând puternic a război civil. Duelul palestiniano-palestinian este cadoul cel mai otrăvit pe care autonomia îl putea primi din partea restului lumii. Pentru echilibrare, de curând s-au profilat noi surse de conflict între oficialii autonomiei şi armata israeliană. Ofiţeri şi poliţişti palestinieni şi-au pierdut viaţa în aceste ciocniri „ilegale". Până acum, de la instalarea autonomiei, 36 de palestinieni au căzut ciuruiţi. În faţa acestui spectacol, Siria aşteaptă încă la capătul firului...

Caruselul candidaturilor

Încheierea domniei lui Mitterrand ţine Franţa în şah de o bună bucată de vreme. Şocul produs de Jacques Delors, care a refuzat, în ultimă instanţă, să reprezinte partidul socialist în această cursă a zăpăcit, o vreme, scena politică. Clasa conducătoare şi-a revenit însă repede. Competitorii s-au clarificat şi s-au înmulţit. Pentru dreapta se vor alinia J.Chirac (primarul Parisului şi fost prim-ministru) şi Edouard Balladur, actualul premier. Pentru extrema dreaptă, inevitabilul Jean-Marie Le Pen. Pentru partidul comunist, Robert Hue. În sfârşit, dar nu în cele din urmă, pentru socialişti va candida Lionel Jospin, fost ministru al educaţiei naţionale, o figură cu mare lipici mediatic. Nu lipsesc trotkiştii, ecologiştii, antieuropenii...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Pietrele de moară ale lui 1995

S-au făcut multe bilanţuri ale evenimentelor ce au avut loc pe mapamond în 1994, printre realizări figurând: adaptarea NATO la o Europă nedivizată, prin punerea în aplicare a Parteneriatului pentru Pace şi iniţierea unui proces deliberat de extindere a NATO; punerea în aplicare a acordului dintre Israel şi OEP; restabilirea guvernului legitim în Haiti; evoluţiile pozitive din Africa de Sud, Irlanda de Nord, Cambodgia; reorientarea programului nuclear al Coreii de Nord; oprirea unei posibile noi agresiuni a Irakului asupra Kuweitului; angajamentele Ucrainei, Kazahstanului şi Belarusiei de a adera la Tratatul de Neproliferare Nucleară. În acelaşi timp însă, anul care a trecut s-a prezentat la ora bilanţului şi cu mari neîmpliniri sau cu poveri uriaşe, pe care le-a transmis - adevărate pietre de moară - lui 1995. În fruntea listei se situează războaiele din Cecenia şi Bosnia şi integrarea în Europa a ţărilor din Est.

Desigur, masacrele comise de trupele ruseşti în Cecenia sunt rodul în primul rând al concepţiei şi practicii dintotdeauna a Kremlinului, că dreptatea este de partea celui mai tare, a celui care dispune de mai multe arme şi mai mulţi soldaţi. Dar uciderea cecenilor de către blindatele ruseşti a fost posibilă şi datorită atitudinii şi politicii Occidentului - de a da mână liberă Moscovei în Cecenia, să facă acolo ce vrea, considerând că-i vorba de o „problemă internă" a Rusiei. Când a fost în avantajul său, Kremlinul a inventat teza suveranităţii limitate a ţărilor socialiste, iar puterile lumii n-au protestat. În cazul Ceceniei, făcând un viraj de 180 de grade, Moscova a fluturat steagul „treburilor interne", iar puterile lumii, din nou, n-au spus nimic. Au trebuit să apară la televizor mormanele de cadavre ale civililor ceceni omorâţi de ruşi pentru ca Occidentul să-şi aducă, în sfârşit, aminte că are un prestigiu de apărat. S-a observat, în cele din urmă - şi-au luat inima în dinţi şi au rupt tăcerea miniştrii de externe suedez şi francez, acesta din urmă sesizând UE, a cărei preşedinţie este asigurată în prima jumătate a lui 1995 de Franţa - că ruşii au încălcat nişte principii ale OSCE la care ei înşişi au subscris, anume că în rezolvarea chiar şi a conflictelor interne trebuie să se recurgă la negocieri, nu la forţă. Comportarea Rusiei în Cecenia a fost calificată drept inacceptabilă, genocidul comis la Groznâi neavând nici o justificare.

„Conflictul din Bosnia - a spus Warren Christopher cu câteva zile în urmă - este cea mai gravă dintre problemele nesoluţionate cu care suntem confruntaţi. Vom continua să insistăm puternic pentru o reglementare, negociată, o reglementare care să susţină suveranitatea şi integritatea Bosniei-Herţegovina". E greu de determinat cât de tare crede secretarul de stat american în propriile-i spuse. Însă atâta vreme cât nu se va înţelege că nici un plan nu trebuie considerat bătut în cuie (cum se procedează, din păcate, cu planul „grupului de contact"), că niciodată sârbii bosniaci (ca şi croaţii bosniaci, de altfel) nu vor accepta tutela unui preşedinte şi a unui guvern federal „musulman" (musulmanii fiind, pe ansamblul fostei republici iugoslave Bosnia-Herţegovina, minoritari), că, prin urmare, „menţinerea suveranităţii şi integrităţii Bosniei-Herţegovina" este o sintagmă frumoasă, bună de spus la ocazii festive, dar o imposibilitate practică (războiul care durează de trei ani o dovedeşte din plin), pace în Bosnia-Herţegovina nu va fi.

În sfârşit, „intrarea în Europa" a fostelor ţări socialiste din centrul şi estul continentului. Intrarea lor în NATO (a tuturor, sau măcar a unora dintre ele) întâmpină opoziţia înverşunată a Moscovei şi nu se poate întrevedea cât de ferm vor pune americanii piciorul în prag. În ceea ce priveşte aderarea la UE, un confrate bulgar observa că cu cât entuziasmul Estului faţă de lărgirea Uniunii Europene este mai mare, cu atât al Occidentului scade. Se iau în consideraţie dificultăţile fostelor ţări socialiste. O influenţă negativă a exercitat şi accesul limitat de mărfuri şi servicii al ţărilor est-europene pe piaţa vest-europeană. Degradarea financiară şi economică, adâncirea contrastelor sociale, distrugerea structurilor de stat şi ale securităţii sociale au dus la subminarea încrederii populaţiei în forţele politice care au preluat puterea în numele schimbărilor democratice. Distrugerea economică a dus la instabilitate politică, la o mare nemulţumire socială, determinând în multe dintre aceste ţări revenirea la putere a stângii. Din toate aceste motive, Occidentul nu este prea încântat să-i adopte pe cei din răsărit. Dar nici nu doreşte să le închidă uşa în nas. Realizând că procesele democratice din ţările fostului lagăr socialist sunt totuşi ireversibile, Europa de vest se organizează către o integrare lentă a Estului, iar noi trebuie să ţinem cont, în programele pe care le alcătuim, de această tendinţă.

ION D. GOIA ■

Cu un Congres dominat de Republicani

„Coabitare" cu frisoane la Washington

❑ Se zvoneşte că Hillary Clinton a fost insultată („căţea") !

Lovitura de începere a fost dată la 4 ianuarie. Meciul se va desfăşura până la sfârşitul mandatului actual al preşedintelui Bill Clinton şi va consta din lupta pentru supremaţie dintre un Congres dominat de Republicani şi o administraţie Democrată. Este pentru prima dată după 40 de ani că urnele au decis un viraj favorabil Republicanilor, în ambele Camere ale celui de-al 108-lea Congres.

Preşedintele Clinton a simţit imediat după alegerile pentru Congres, pierdute dramatic de partidul său, că va avea de dat o luptă aprigă, pentru că imediat şi-a modificat tonul, oferind pipa păcii. Disputa Congres - Administraţie nu interesează numai pe protagoniştii ei, ci într-o anumită măsură va influenţa chiar politica mondială. Dar care sunt mizele acestui joc? Marea bătălie se pare că se va da în Camera Reprezentanţilor, unde noul speaker, Newt Gingrich, un conservator pursânge, a anunţat o campanie pentru următoarele 100 de zile, având ca obiective votarea unui număr de circa 10 legi, cuprinse în faimosul „Contract pentru America", lansat deja în timpul campaniei electorale. Este vorba de reducerea impozitelor pe venituri şi profit, înăsprirea pedepselor în vederea combaterii criminalităţii, ajustarea unor programe sociale etc. Toate aceste legi au ca numitor comun reducerea rolului guvernului federal în viaţa economică şi socială. Or, punerea în aplicare a acestui program ar însemna înmormântarea unora dintre promisiunile făcute de Bill Clinton şi de Democraţi în campania prezidenţială

Bătălii importante se vor da, de asemenea, în Senat (condus de nu mai puţin intransigentul Bob Dole), mai ales în diversele Comisii. Astfel, un prim duel se aşteaptă să aibă loc chiar în curând între secretarul de stat Warren Christopher şi şeful Comisiei de politică externă din Senat, Jesse Helms. Se ştie că Republicanii au puncte de vedere diferite faţă de administraţie în probleme precum politica faţă de Rusia, conflictul din Bosnia, lărgirea NATO, problema coreeană şi mergând până la ajutoru pentru străinătate. Dar chiar şi într-o problemă aparent de mai mică importanţă cum ar fi cea a numirii noilor ambasadori ai SUA în străinătate, orice propunere ar putea să nască tensiuni între cele două instituţii ale puterii. „Vor fi divergenţe, dar există numeroase lucruri pe care le vom putea face împreună", a spus pe un ton împăciuitor preşedintele Clinton.

Îngrijorarea Democraţilor nu este legată însă numai de dificultăţile pe care le va avea actuala administraţie în a-şi face auzit glasul, ci mai cu seamă în legătură cu şansele de a menţine măcar Casa Albă. Analiştii consideră că la ora actuală este puţin probabil ca Bill Clinton să câştige un viitor scrutin, ba chiar să fie nominalizat de partid pentru o nouă candidatură, dat fiind că mulţi pun pe seama preşedintelui insuccesele de ultimă oră al partidului. Or, posibilitatea ca atât

Newt Gingrich (Camera Reprezentanţilor) şi Bob Dole (Senat), liderii majorităţilor republicane din Congres

Congresul cât şi Casa Albă să fie dominate de Republicani li se pare Democraţilor un coşmar. Iar în această luptă s-ar putea să se recurgă chiar şi la lovituri mai dure. Primii care au făcut-o au fost se pare Republicanii. Astfel, Kathleen Gingrich, mama liderului majorităţii din Cameră, ar fi spus că fiul ei consideră că Hillary Clinton este o „căţea". Dacă zvonul se adevereşte vom avea deja un prim casus belli între cele două părţi.

ŞTEFAN NICOLAE ■

FIERUL DE CRISTAL

Cum a început totul?

După decembrie 1989, redacţia **Publicaţiilor Flacăra** a hotărât ca, la fiecare sfârşit de an, să-şi dea întâlnire cu firme româneşti şi străine din Capitală şi din ţară, partenere sau potenţiale partenere într-o conlucrare reciproc avantajoasă. Din 1992, s-a hotărât şi decernarea unui trofeu, **FIERUL DE CRISTAL**, ca o recunoaştere a calităţii relaţiei dintre **Publicaţiile Flacăra** şi una dintre firmele cele mai apropiate de destinul nostru.

Ce este FIERUL DE CRISTAL?

Este un trofeu netransmisibil, care se acordă anual, operă a marelui artist Dan Băncilă. Trofeul reprezintă un fier de călcat din cristal, în greutate de două kilograme. Postamentul semnifică temelia relaţiilor dintre **Publicaţiile Flacăra** şi firma premiată: fierul de călcat propriu-zis reprezintă transparenţa acestor relaţii şi posibilitatea netezirii oricăror asperităţi s-ar ivi, iar mânerul sub formă de măr simbolizează rodul acestor relaţii. Poate părea o glumă, dar... chiar aşa e!

Cui i s-a acordat FIERUL DE CRISTAL pe anul 1994?

Pentru tenacitatea promovării noului şi calităţii, pentru ca America să se simtă la ea acasă şi în România, ca şi pentru seriozitatea fără reproş în relaţiile cu clienţii şi cu partenerii de afaceri, trofeul FIERUL DE CRISTAL pe 1994 se acordă firmei BLUE RIDGE INTERNATIONAL - preşedinte director general, domnul Dorin Stana.

Dorin Stana a primit trofeul FIERUL DE CRISTAL pe anul 1994

Dorin Stana prezintă BLUE RIDGE INTERNATIONAL

Avem plăcerea de a vă prezenta compania noastră - **Blue Ridge International Computers SRL** - care se află în topul celor mai importante companii private din România.

Fondată în primăvara anului 1991, în Bucureşti, Blue Ridge International Computers SRL şi-a început activitatea cu 5 angajaţi. Ea s-a dezvoltat continuu, transformându-se în mai puţin de un an în societate mixtă româno-americană, având acum posibilităţi proprii de producţie, o reţea de dealeri larg răspândită şi propriile magazine de desfacere. Numărul angajaţilor a crescut, avem acum un mare număr de persoane active în sfera producţiei şi în alte departamente economico-administrative.

Principalele domenii de activitate se axează în sfera computerelor, radiocomunicaţiilor şi instrumentelor de laborator.

Compania noastră are propriile facilităţi de asamblare a computerelor în România. Datorită experienţei de piaţă, înaltului profesionalism demonstrat şi profitabilităţii arătate, multe companii internaţionale recunoscute pe plan mondial ne-au abordat în vederea reprezentării pe piaţa românească. Astfel, Blue Ridge International Computers SRL a devenit distribuitor autorizat pentru companii ca: Novell, Alinco, GVC, Logitech, CTX, Hewlett Packard, Genicom, Oki Data, Dampex, Chapparral, PAC-COMM and Mylex.

În domeniul instrumentelor biochimice şi de diagnoză de laborator, suntem reprezentanţii exclusivi pentru România ai companiei BACKMAN INSTRUMENTS - USA.

Experţii noştri în marketing consideră că o companie care doreşte să se menţină şi să-şi îmbunătăţească situaţia financiară în contextul unei economii în tranziţie trebuie să se dezvolte şi să se extindă în diferite domenii, care să fie în acelaşi timp benefice societăţii. În prezent există astfel de departamente specializate pe domeniile computerelor, radio-comunicaţii, analizoare clinice şi biochimice şi echipamentelor de cercetare de laborator (Reprezentanţa Backman Instruments International), activităţilor farmaceutice, în domeniul agriculturii, al valorilor imobiliare, activităţi comerciale, de consultanţă economică şi de comerţ exterior.

La CLUB Publicaţii au sări câştigătoare firi

BLUE INTERNA

Alexandru Vişan - director general SCO COMPUTERS, sponsor al echipei noastre de b

Tradiţionala înghesuială

BNORD
e FLACĂRA
pătorit
ea trofeului,
ma

RIDGE
ATIONAL

Un îndemn: câştigă fierul cât e cald !

Dan Băncilă explică plastic de ce Fierul e de cristal

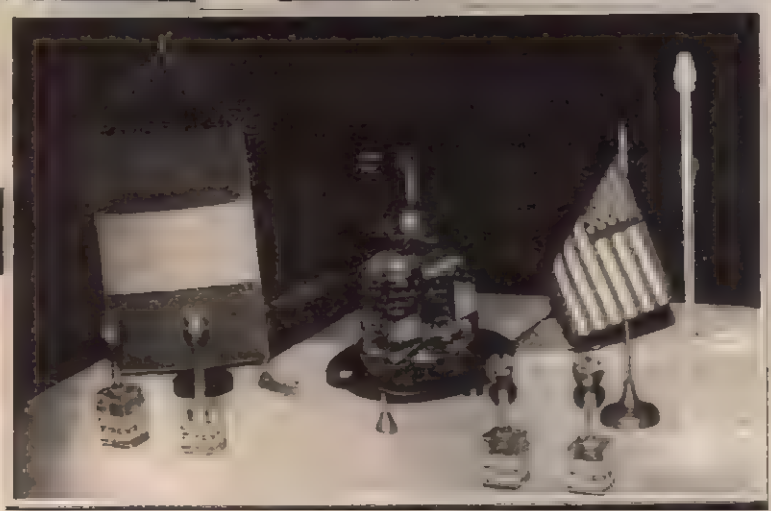

Fierul cu puii de cristal

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ şi PETRE COJOCARIU

...schet

Mihai Săndoiu, directorul Departamentului Publicitate şi Suplimente Speciale de la FLACĂRA, îl invită în cursa pentru FIERUL DE CRISTAL pe Alexandru Aposteanu

Un prieten la cataramă: Dan Constantinescu, director economic la ELVILA INTERNATIONAL

...de la sărbătorile noastre

O alianță durabilă: criticul, prozatorul și cititorul (Alex Ștefănescu, Stelian Tănase și Niculae Spiroiu)

Cornel Nistorescu apleacă urechea spre Victor Surdu

George Arion analizează vocea de cristal a Angelei Similea

ȘAMPANIA, INVITAȚII ȘI GAZDELE ÎN CONSENS

Schimb de informații între Niculae Ulieru și Dumitru Iuga

Un măgăruș de aur: actorul Eugen Cristea

Brînduşa Nicolae, desemnată drept cel mai bun ziarist de la Flacăra în anul 1984, în exercițiul funcțiunii

Moment culinar în „sfera politică": Stelian Tănase și Georgeta Dimsianu

Dialogul dintre Dumitru Iuga și Victor Surdu îl plasează pe Adi Cusin în „starea a treia"

Un general și un particular: Niculae Spiroiu și Constantin Tiu Dumitrescu

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ și PETRE COJOCARU

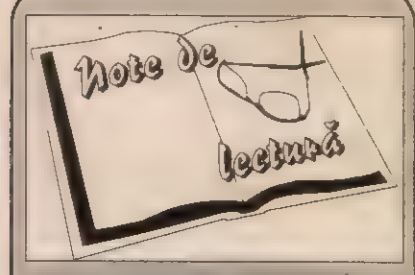

Mihail SEBASTIAN: OPERE, publicistică - 1926-1928 (Edit. MINERVA, 1994, 450 p., lei 2000)

De lăudat inițiativa editoarei, doamna Cornelia Ștefănescu, experimentat istoric literar, mereu interesată de drumuri lungi. De astă dată ea transferă asupra lui Mihail Sebastian, a operei sale diverse, atenția ce se cuvine adresată spiritului său liber, inteligent, neîndoios atractiv. Începutul e făcut cu explorarea traseului publicistic. Notele și comentariile probează că Sebastian, în echilibrul său statornic, avea un temperament de curios, de ins ce vrea să limpezească înțelesul, să fixeze în notă personală problemele ridicate de dezvoltarea culturii și a civilizației românești.

Alina DIACONU: PENULTIMA CĂLĂTORIE (Edit. UNIVERS, 1994, 223 p., lei 2000)

Din „Autogeografia" introductivă aflăm că Alina Diaconu și-a găsit o nouă patrie grație literaturii și că produsul rezultat este reflectarea dramelor dezrădăcinării. „Penultima călătorie" devine istoria celor ce trăiesc departe de universul lor nativ, într-o lume ce își arată colții. O literatură mai aproape de eseul existențial și de intimitatea cu un existențialism întârziat de ucenicii fragile, adunate în straturi suprapuse.

Clorinda MATTO de TURNER: PĂSĂRI fără CUIB; SUNTEM SINGURI, DRAGOSTEA MEA (Edit. EMINESCU, 1991, 341 p., lei 75)

Exponentă a realismului peruan, Clorinda Matto de Turner se recomandă cu două microromane ce aduc sub ochii cititorilor noștri viziunea și culoarea locală a populației ce trăiește în munții Anzi. Pentru că autoarea s-a impregnat nu doar de practica vieții ci și de ipotezele științifico-pozitiviste ale zolismului, literatura sa denotă o eterogenitate aparte, realismul sud-american fiind dublat de un naturalism justițiar generos în intenții, provincial în determinările sociale și în postularea stărilor sentimentale.

Ion BĂLU: LITERATURA ROMÂNĂ pentru CLASA a XII-a de LICEU și BACALAUREAT (Edit. MINERVA, 1994, 336 p., lei 2750)

În penuria de instrumente auxiliare pentru procesul de învățământ, prezenta crestomație de texte literare și comentarii adiacente vine, deopotrivă, în sprijinul elevilor cât și al profesorilor. Întreaga structură e gândită cu finalitate didactică: fragmentele sunt bine alese, precizările critice dezvăluie posibilitățile acestora de a recrea individualitatea selectată. Tipare prestabilite capătă mobilitate, experiența de dascăl a autorului îi dă o mână de ajutor. Încorporată total, o atare experiență se dovedește benefică și prin limbajul ei clar, necăutat, accesibil.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

EFAH FEAP

FORUMUL EUROPEAN AL ARTELOR ȘI PATRIMONIULUI

Scrisoare către dl ION ILIESCU, președintele României

Domnule,

Forumul European al Artelor și Patrimoniului reprezintă, prin membrii săi, pe acele mii de oameni care lucrează pentru a face astfel încât culturile Europei să fie interesante și vitale. Ei provin din toate formele de artă, iar organizațiile lor se ocupă cu orice, de la business la sponsorizare și muzică universală, de la managementul cultural la conservarea clădirilor de teatru, de la dans și teatru până la rezidența artiștilor.

La recenta sa sesiune de iarnă, EFAH a aprobat următorul apel: În ultimii cinci ani, artiștii români - creatori și interpreți - au fost în fruntea acțiunii de prezentare a României în lume. Strălucirea lor - exprimată, pentru prima dată după decenii, în mod liber și deschis - a îmbogățit continentul și a sporit respectul internațional pentru România.

Acest respect - și dorința, în consecință, ca România să fie ajutată din punct de vedere economic și politic - nu poate fi menținut decât dacă artiștii români rămân și în continuare independenți față de controlul politic al statului. Vă scriem acum, pentru că ne temem că această independență nu mai este garantată.

Credem că recentele acțiuni guvernamentale, care au dus la decizii de centralizare a bugetului și la controlul asupra monumentelor și instituțiilor de artă, amenință să reducă mult din competențele și resursele pe plan local. Îngrijorează demisiile multora dintre figurile de marcă ale vieții artistice românești. Acest fapt ne îndeamnă să bănuim că progresele din ultimii ani au fost abandonate și date peste cap.

Am luat cunoștință că România dorește să devină membru cu drepturi depline al Uniunii Europene. Ar trebui să știți că libertatea artistică este o parte indispensabilă a democrației, care este o condiție premergătoare pentru a deveni membru al UE. De aceea, orice încercare de a limita libertatea artistică va avea consecințe serioase asupra procesului de admitere. Vă solicităm să întreprindeți o acțiune urgentă și serioasă pentru a face sigur faptul că România poate continua să fie privită ca o țară unde artele și patrimoniul se dezvoltă în spiritul unei libertăți greu câștigate.

SIMON MUNDY
Președinte EFAH

Copiile scrisorii au fost trimise domnilor: Nicolae Văcăroiu, prim-ministru al României; Președintelui Curții de Justiție a României; Jacques Delors, președintele Comisiei Europene; Klaus Kinkel, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Europene; Hensch, președintele Parlamentului European; Daniel Tarschys, secretar general al Consiliului Europei

Săptămâna vocilor de aur

❑ Viena

La 15 decembrie, tenorul José Carreras, alături de nu mai puțin celebra Agnes Baltsa, a deschis la Viena stagiunea Operei de stat (Staatsoper), cu FEDORA de Umberto Giordano. O săptămână mai târziu, un alt monstru sacru, Placido Domingo, a cântat tot în capitala Austriei în spectacolul televizat „Christmas in Vienna".

Pentru prestația sa, José Carreras a

primit 210.000 șilingi pe seară (aproximativ 20.000 dolari), iar un bilet la concertul lui Domingo s-a vândut cu 620-6600 șilingi (între 75.000 și 500.000 lei).

Zâmbete gramaticale

DE LA PANTĂ PÂN' LA RAMPĂ sau Pleonasmul din urcuș

De la „babă bătrână", la „avansați înainte", până la „coborârea pantei" este distanță de un pleonasm și jumătate, în sensul că primele două sunt atât de evidente, încât au devenit elemente de raportare, adică tipice, de referință, „văzute" de orice vorbitor de limbă românească.

„Pleonasmul din urcuș" este urmașul legitim al „coborârii pantei". Să urmărim procesul genetic.

1. **Panta** este, cf. DEx., un s.f.; o porțiune de teren cu suprafața **înclinată** (s.n.) față de planul orizontal, care formează de obicei versantul unei forme de relief; povârniș, coastă; loc. adv. și adj.: în pantă = **înclinat**, pieziș.

A (se) înclina; vb. = a (se) apleca **în jos** sau într-o parte; (refl. =) a face o *plecăciune*.(refl. fig., despre soare =) **a coborî** spre asfințit, *a apune*.

Sublinierile și subpunctările elementelor definitorii pe care le-am invocat în sprijinul demonstrației noastre ne conving lesne că asocierea substantivului **pantă** cu verbul **a coborî** duce la mariaj pleonastic, și - prin reciprocitate, **a urca** și **rampa** intră tot în nupțială pleonastică. De ce?

2. **Rampa** este, în lingvistică, acel cuvânt care se opune pantei, iar în realitate, este panta văzută de jos; s.f. (pe lângă alte valori semantice, o are și pe aceea de...)„porțiune înclinată față de orizontală a unui drum sau a unei căi ferate, parcursă în sensul *urcării*" (s.n.)

Depășind sfera definițiilor, se poate sintetiza afirmând că, atât **panta**, cât și **rampa**, constituie aceeași porțiune de drum. Diferă doar unghiul de abordare vizuală a drumului.

Văzută din Predeal sau de la cabana „Clăbucet", **potecа** se poate coborî frumos, ușor, sportiv și benefic pentru plămânii fumătorilor, pentru că este... potecă sau, invers, poate fi urcată cu același profit ori cu ce se poate.

Deci coborârea pe potecă (!! la fel și urcarea) nu este riscantă pentru cădere-n pleonasm; dacă însă turistul (șoferul etc.) va vorbi „pe domnește", spunându-i **pantă**, el va fi nevoit să-și mărească atenția la „coborâre", la „a coborî" etc. pentru că există riscul iminent de a aluneca pe... panta greșelilor de exprimare.

ȘT. M. ILINCA ■

În nr. următor: LA BUTICU' DIN PĂDURE /sau/ Privatizarea limbii române

Texte sub lupă

● ADRIANA SUCEVEANU, Suceava. *„Este îngrozitor să stai în provincie ca mine, să trimiţi scrisori la Bucureşti şi să nu ştii niciodată dacă au ajuns."*

După cum vedeţi, scrisoarea dv. a ajuns. Versurile sunt indiciul unei efervescenţe intelectuale (poate şi erotice) specifice vârstei dv. de 18 ani, dar rămân indecise, nestructurate. Să luăm un exemplu:

„Trupul lui miroase a ploaie / De toamnă / Iar eu voiam să muşc din el / Ca din mărul primordial / Dar m-am trezit deodată / Înlănţuită / Pe muntele durerii..."

Primele două versuri sunt întrucâtva sugestive, deşi asemenea comparaţii s-au mai făcut frecvent (am întâlnit unele chiar mai îndrăzneţe: mirosul iubitului comparat cu mirosul stelelor căzătoare, al bătăliilor pierdute etc.). Următoarele două însă fac parte din recuzita banală a poeziei livreşti şi mai şi intră într-o contradicţie involuntară cu primele, din cauza conjuncţiei adversative **iar**. Impresia de incoerenţă este accentuată de ultimele trei versuri, care (în afară de faptul că alunecă în grandilocvenţă) ne derutează: n-aţi reuşit deloc să muşcaţi din trupul iubitului? regretaţi că n-aţi reuşit? înlănţuirea neaşteptată pe muntele durerii v-a ajutat să nu repetaţi greşeala Evei sau v-a împiedicat să realizaţi ceva esenţial?

Nu mi-am propus să vă ironizez, dar cred că este instructiv pentru dv. să vă vedeţi versurile puse astfel sub lupă. Există fără îndoială o febrilitate în gândirea dv., o dorinţă de noi experienţe: deocamdată însă, tot acest freamăt interior nu reuşeşte să producă decât enunţuri haotice, având mai mult o valoare interjecţională, decât una lirică.

● MARIN CODREANU, Iaşi. *„De ce credeţi că au importanţă greşelile de gramatică?"*

Nu au. Dar de ce credeţi că trebuie să-mi trimiteţi ceva lipsit de importanţă?

● LAURA FILIP, Bucureşti. Textele dv., aparţinând unui gen care ar putea fi numit proză poematică fantastică (şi uneori proză poematică ştiinţifico-fantastică) se remarcă prin limba aleasă folosită şi prin predilecţia pentru o problematică filosofică. Ţinând seama de faptul că aveţi numai 17 ani, ele constituie pentru mine o surpriză frumoasă.

De publicat, însă, nu le pot publica, din cauză că nu emoţionează, nu funcţionează ca literatură. Sunt alcătuite din cuvinte mari şi ineficiente din punct de vedere artistic. Aceste cuvinte **acoperă** ceea ce aţi gândit dv. şi vă dau iluzia că vă exprimă perfect, dar nu reuşesc să creeze în mintea cititorului aceleaşi reprezentări. Trebuie să renunţaţi la generalităţi şi la simbolurile prea cuprinzătoare (**eternitate, moarte, înger, univers, Dumnezeu, iubire, lumină** etc.) şi să tindeţi spre o cât mai mare **precizie artistică.**

● MARIO FREAMĂT, Bucureşti. Scrisă sub forma unui monolog, într-un stil preţios şi ironic, proza dv. intitulată **Să mă mântui de tata** este densă din punct de vedere intelectual; ea reprezintă o sinteză de teorii privind arhetipul Familiei, sugestii din Freud, parabole biblice etc. Îmi displace însă preluarea unor elemente din proza engleză (sau americană): **comisarul, ferma, valea lui Allo** ş.a.m.d., care fac ca discursul dv., în fond atât de personal, să sune ca o imitaţie. Îmi displace, de asemenea, existenţa unor **lungimi nejustificate**, deşi înţeleg că ritmul lent, digresiv al desfăşurării monologului reprezintă, în cazul acestui gen de proză intelectualistă, o regulă a jocului. Am precizat însă că mă refer la **lungimi nejustificate.**

● IOAN BÂRZOI, Bucureşti. *„Poeziile au fost scrise în două perioade distincte: unele în tinereţe, ca elev în ultimele clase - ale liceului «Laurian» din Botoşani (1941-1943) şi altele după ieşirea la pensie, deci după aproximativ 40 de ani. Este adevărat că sunt poezii de modă veche, însă eu sunt încă partizanul ideii că fără ritm şi fără rimă poezia nu este îndeajuns de poezie."*

Problema nu o reprezintă ritmul şi rima, ci retorica de romanţă, pe care o folosiţi mecanic, fără să puneţi la îndoială capacitatea ei de-a vă exprima. Ea nu ne transmite însă nimic din individualitatea dv., ci evocă un sentimentalism impersonal şi minor, la modă acum o sută de ani:

„Când a-nceput să ningă ţi-aminteşti / Cum te strângeam la piept să te-ncălzeşti? /.../ Şi cum stăteam alături fericiţi / Vedeam în jur toţi pomii înfloriţi./ Atunci am înţeles întâia oară / Că tu eşti pentru mine... primăvară."

Scriind astfel, nu veţi reuşi niciodată să ne comunicaţi ce aţi trăit dv. Este ca şi cum v-aţi servi de o telegramă-tip, cumpărată de la poştă: „Cu ocazia sărbătorilor de iarnă vă urez sănătate, fericire, împlinirea tuturor dorinţelor şi tradiţionalul «La mulţi ani»".

● ALBERT GYURIS, Bocşa, Caraş-Severin, GH. BOZU, Reşiţa, CAROL IUGA, Târgovişte, BOGDAN NĂSTĂSESCU, Bucureşti, ELIADA SCORŢARU, Piatra Neamţ, DORIAN I. ARTENIE, Bucureşti, IULIA VALS, Turda, IULIA PANĂ, Constanţa, MARIUS PARASCHIVESCU, Timişoara, BILLY SPINEANU, Bucureşti, MARIA V., Bucureşti, PETRE GANEA, Iaşi, ION TURDEANU, Galaţi. Textele dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveţi aptitudini pentru scris şi merită să faceţi noi încercări. Aştept cu interes noi veşti de la dv.

● ION GHEORGHIANU, Arad, MIRCEA MUNTEANU, Medgidia, ION IANCOVICI, Bucureşti, P.L., Botoşani, VASILE FLOREA, Craiova, STELA BARASCHI, Focşani, PARDAILLAN, Bucureşti. Nu înţeleg nimic din ce mi-aţi trimis. Trebuie să rugaţi pe cineva să vă traducă scrierile din ceva care doar seamănă cu limba română în limba română.

Precizări pe care le-am mai făcut, dar pe care poate le-aţi uitat

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi improvizaţii pentru muzică rock, graffiti, texte de reclamă, scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Maşina de scris** şi candidează, automat, la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă la fiecare 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti: publicarea unei cărţi. Numele câştigătorului (desemnat tot dintre corespondenţii rubricii **Maşina de scris** şi tot de către mine) va fi anunţat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex. Ştefănescu, la redacţia revistei **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 Bucureşti.

■ Nu mă căutaţi la telefon sau la redacţie. Bazaţi-vă pe faptul că citesc atent **toate** scrisorile dv., în ordinea sosirii lor.

■ Abonaţi-vă la revista **Flacăra!** Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este iubită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteţi procura şi comunicarea dintre noi va avea de suferit. Ar fi păcat, pentru că vreau să-i susţin cu devotament, până la deplina lor afirmare, pe toţi autorii talentaţi.

Cel ce gândeşte singur: CECILIA CARAGEA

Cu câteva săptămâni în urmă am publicat un scurt eseu al unui autor din Focşani, Gabriel Funica, despre „amurgul cărturarilor". Era un text-provocare, care, exact cum speram, a avut ecou. Prima replică pe care o public vine din partea Ceciliei Caragea, tânăra frumoasă şi inteligentă din Timişoara, prezentată cititorilor în *Flacăra* din 22 noiembrie anul trecut. Aştept şi alte opinii pe această temă.

Să mori şi abia apoi textele tale să fie publicate...

De multe ori am întâlnit opinii de genul celor formulate de Gabriel Funica, dar nu am fost şi nu sunt de acord cu ele

Cel care alege să stea într-o cameră plină de cărţi, să citească, să scrie, să încerce să înţeleagă şi să se înţeleagă.. trebuie să aştepte neapărat o recunoaştere din partea semenilor săi? Şi e normal să aştepte ca numele lui să fie cunoscut de toţi? Nu cred. Îmi amintesc că vechilor chinezi care scriau toată viaţa doar după moarte le erau răspândite ideile. Căci gloria îl poate influenţa în mod negativ pe om. Era soluţia aleasă pentru a nu-l pune în pericol... Să mori şi abia apoi textele tale să fie publicate, asta dacă cei care-ţi urmează le vor considera valoroase. Ceea ce te salvează de la îngâmfare şi de la o mulţime de alte păcate. Şi ce dacă Armani e mai cunoscut decât Dostoievski?

E normal să fie aşa. De îmbrăcat toţi oamenii se îmbracă. Fără a discuta motivele pentru care aşa stau lucrurile, trebuie să recunoaştem că hainele sunt o prelungire a fiinţei noastre, că „îmbrăcămintea este o concepţie despre sine pe care fiecare o poartă pe sine" (Henri Michaux). Deşi am auzit de nenumărate ori că nu haina îl face pe om, ştim că Ulise a putut pătrunde în Troia îmbrăcându-se în cerşetor, căci costumul e mijloc de comunicare, semn de recunoaştere. Născut din păcatul originar odată cu pudoarea, veşmântul, emblemă a civilizaţiei, după Auguste Comte, a exprimat toate fanteziile frivolităţii şi a devenit o adevărată industrie. Moda pluteşte în aer, ţine de idei, de moravuri, de evenimente. Oglindă a conformismului, dar şi a revoltelor unei societăţi, atunci când exprimă o personalitate, costumul este o veritabilă operă de artă. Chiar dacă, aşa cum spunea Chanel, simplul fapt că „arta se serveşte de modă e suficient pentru gloria modei" Şi, dacă e nevoie să-i deosebim pe oameni, o putem face. Să ne amintim doar de povestea arabă în care un rege îi pune pe doi tineri să coasă câte un caftan: unul de abia ţine acul, pe când celălalt încântă ochii prin broderiile pe care le face. Se poate vedea cine e prinţ şi cine e croitor...

E drept că societatea noastră, cultura noastră încurajează „spiritul comercial" şi „randamentul tehnic" în detrimentul altor facultăţi, că cei dotaţi cu un „spirit ştiinţific" pot spera cea mai strălucită carieră, pe când poeţi sau pictori extraordinari, nedotaţi pentru „socotit", nu. Ba mai mult, de multe ori, atunci când îşi deranjează anturajul, sunt închişi la balamuc. Există însă culturi cu opţiuni contrare. Fiecare cultură impune un „dresaj educativ" şi urmăreşte o „dezvoltare selectivă", dar există şi indivizi care îi scapă. Ar trebui însă să înţelegem că „nu te încredinţezi că ai o judecată limpede închizându-ţi vecinul", aşa cum spunea... Dostoievski. Trebuie să-l acceptăm pe celălalt aşa cum este. Iar cel care alege singurătatea şi scrisul nu-şi încheie neapărat cariera ca „filosof de cafenea". Dacă în tinereţe acest drum este dureros, la maturitate poate fi minunat. Trebuie să depăşeşti acea fază a tinereţii în care dai cu pumnul în masă şi strigi: „Vreau! Şi vreau acum!" Acolo, în colţul tău, unde de multe ori ţi-e greu, întâlneşti şi neaşteptate bucurii. Cât despre loviturile din afară, trebuie să înveţi să nu le laşi să te atingă, căci ele vin dintr-o altă lume, pe care tu nu ai ales-o şi căreia nu-i aparţii. Deci nu contează

E drept că eşti fericit atunci când vezi că poţi într-adevăr comunica cu ceilalţi, că există înţelegere. De multe, ori toată viaţa cauţi pe cineva care să vibreze la aceleaşi lucruri ca şi tine sau care măcar să-ţi înţeleagă zbaterea. Un singur om dacă găseşti, îţi ajunge. Dar, chiar dacă se întâmplă să nu-ţi fie dată o asemenea binecuvântare, trebuie să ai tăria să mergi mai departe. Îţi aminteşti de vechii chinezi şi-ţi spui că poate odată, cândva, cineva va citi rândurile aşternute de tine, va înţelege şi că poate experienţele tale îl vor ajuta, iar strigătele tale nu se vor fi risipit în zadar. Şi-apoi, fiecare cu drumul său.

„Drumeţule nu există drum,
Drumul se face mergând."
(Antonio Machado)

Un autor de care ar trebui să se vorbească mai des: **MARIAN ILEA**

Marian Ilea s-a născut la 25 august 1959 la Ieud-Maramureş. În prezent locuieşte la Baia Sprie şi este redactor-şef adjunct al cotidianului de informaţie maramureşean *Clipa*. Deşi prolific ca prozator, a publicat până în prezent o singură carte, *Desiştea*. Proza sa atrage, dar este greu de definit şi chiar de... înţeles. Autorul simulează plin de avânt nalvitatea, parodiază laborios exprimarea agramată, reconstituie cu evlavie gândirea incoerentă a semidocţilor. Cultivă, s-ar putea spune, un *baroc al prostiei*, cu inteligenţă, cu duioşie şi cu o voluptate vicioasă. Şi, bineînţeles, cu umor.

Povestea lui Vasile Duminică

Cine a fost Vasile Duminică şi ce strămoşi a avut

Vasile Duminică se îmbrăca în ţinută militară. De la brâu în jos. Cizme până la genunchi. Pantaloni cu vipuşcă. O cămaşă în carouri descheiată la nasturii de sus. Curea din piele de porc. Ochelari de soare pe vârful nasului. Şef de scară. Se aşeza în şezlongul de pe balcon şi supraveghea curtea interioară. „Mă, de ce rupi crengile prunului?", striga la Marinel, băiatul unui plutonier adjutant de la etajul III. „Ia pleacă de-acolo! Da' imediat să te cari că...". Nici în casa scărilor nu te mai puteai juca din cauza lui Vasile Duminică. Era glăsos. De când se pensionase pe motiv de boală se învârtea de bună dimineaţa în jurul primăriei. Pândea muncitorii. Le inspecta locurile de muncă. Era nevoie de o lopată, un târnăcop, un ciocan? Vasile Duminică îşi oferea ajutorul. Pe cămaşa în carouri, aproape de umărul drept, îşi fixase insigna de miner fruntaş. Două ciocănaşe aurii. Le pipăia cu inelarul. Le arăta lucrătorilor. „Sunt un fel de şef", şoptea. „Uitaţi-vă, eu merg mascat cu supravegherea". La 7 şi 30 de minute Vasile Duminică intra cu paşi soldăţeşti în cabinetul primarului Ion Trifos. Dădea răsit următoarea dispoziţie: „Să-mi aduci unealta asta că oamenii stau la taclale şi nu-i bine. Că plăteşte primăria din subţirelu-i buget". Primarul avea în cartierul de peste râu o garsonieră în care organiza chefuri nocturne. Vasile Duminică îi dăduse telefon şi-i urlase la ureche: „Chefuieşti, primarule, cu şeful poliţiei şi cu alimentaţia publică în vreme ce oraşul e în întuneric. N-avem iluminat public pe strada Muntelui. Îţi urlu de la «Ursul cu funda roşie» unde nu-mi pot descifra berea de pe masă." Ion Trifos ştia că de-la telefonul cârciumii se mai schimbaseră câţiva primari în oraşel. În ultimii 18 ani. Sudistul ăsta de Duminică recunoştea că se trage chiar de prin sudul ţării. Bunicul lui fusese căpitan în vechea armată română. Ce mai vremuri... Cizme până la genunchi. Pantaloni cu vipuşcă. Ordonanţă. Frunză de stejar, cal şi pistol. Ajunsese în oraşel într-o vineri, de dimineaţă. Nu se ridicase ceaţa de pe râu şi din grădini. Strigase în plin centru: „Arătaţi-mi un honved, că vreau să-l cunosc". „Nema honvezi, domnule căpitan", strigase emoţionat primarul Ioşca. Ilona cea trupeşă de lângă farmacie mătura în faţa casei. Atâta i-a fost căpitanului. Aşa s-a născut tatăl lui Vasile Duminică, tâmplarul de uşi, mobile de lux şi sicrie, *Mircea Cel cu Piciorul Stâng mai Scurt*.

Vasile Duminică trăia cu Valy Martocean. Avea două fetiţe mari şi „deştepte la matematică". Ele îşi făceau lecţiile pe muzică de Bach. Vasile Duminică pornea cele şapte radiouri din casă, la maximum. O lovise pe Valy, cu coada de la topor pentru că risipea mâncarea. De atunci Valy se-nvăţase să nu mai prade agoniseala lui Vasile. Toate costau bani. Nu era bine să umbli cu caput spart. Durea şi te vorbeau vecinii.

Valy avea un frate. Vasile Duminică îi arăta pumnul şi striga „Te aranjez eu!" Apoi urca în autobuz. Se aşeza pe bancheta de lângă casieriţă şi îşi amintea cum o cunoscuse pe Valy, cum îi apăruse înaintea ochilor, ţinându-se de bară cam pe la mijlocul autobuzului, cum îi povestise despre proaspătul ei divorţ, cum simţise el fiorul acela dulceag şi gâdilicios pornit din rărunchi şi oprit la mărul Adamului. Valy era fecioreInică şi gata divorţată. S-au plimbat. S-au pupat. S-au apucat de mâini. Şi-au lipit năsucurile. S-au îmbătat cu bere la halbă. S-au certat. S-au bătut. Valy l-a dat pe mâna poliţiei din cauză de vânătăi. S-au împăcat. S-au culcat în acelaşi pat. Li s-au născut două fetiţe. În lunga perioadă care a trecut de la prima întâlnire, Vasile Duminică a scris 33 de poeme cu dedicaţie: *„Unicei şi veşnicei Valy"*.

*

Până-n 1991, Vasile Duminică a pus bani la ciorap. În luna iunie şi-a cumpărat un microbuz cu 12 locuri din târgul de maşini de la Salgotarján. În iulie, a dus două grupuri de turişti la Cracovia. În august, a efectuat patru deplasări la Debrecen şi Vác (dincolo de Budapesta). S-a privit uimit în Dunăre. S-a chiorât furios la puşcăria unde au fost închişi memorandiştii. A regretat că n-are o opincă pe care s-o agaţe de turnul internatului colegiului piarist, din centrul Vác-ului. În septembrie i s-a stricat microbuzul.

Ce-a făcut Vasile Duminică văzându-şi microbuzul pe butuci

Neavând bani să-şi repare microbuzul, Vasile Duminică s-a închis în apartament. Negru de supărare s-a pus pe scris. A ticluit un articol adresat prestigiosului cotidian naţional al cărui colaborator se considera. S-a adresat dlui director cu rugămintea de a publica următoarele rânduri: „Eu, Vasile Duminică, sunt martorul cel viu şi lucrător al celui atotputernic, duhul care m-a ales şi m-a făcut părtaş firii, acum şi aici, în nordul extrem, precum şi-n cer şi m-a pus în stare să fiu un lucrător nou, nu al slovei, ci al duhului, căci slova omoară iar duhul dă viaţă. Aceste lucruri mi-au fost date, şi încă multe altele, printre care şi un microbuz. În acest scop de a putea lucra cu microbuzul după voia Lui, Celui stăpânitor, am primit misiunea să înfiinţez o societate de transport cu răspundere limitată pentru ca oamenii să poată cunoaşte mai bine, în parte, şi să reconstituie întregul, pe bucăţi. Eu, călătorind cu acest microbuz, oferam tuturor învăţături venite prin duh care puse în practică prin acele noi localităţi, aduceau lumina păcii şi a sileniumului". Dar acest microbuz de 11 plus 1 locuri, adică 12 locuri, este defect şi trebuie să-l punem la punct. Rog, pe această cale, pe cei care pot înţelege acest lucru şi au dorinţa înfăptuirii reparaţiei motorului şi achiziţionării de 4 cauciucuri noi, sau reşapate, să trimită ajutoare financiare care vor fi primite bine. Efortul fizic care va trebui depus pentru a înfăptui obiectivul îmi va aparţine în totalitate. Aici nu este vorba de credinţa pe care o am în izbânda reparării, ci de trăirile celor care vor beneficia de serviciile microbuzului reparat. Aşa să facem ca defecţiunea să devină numai o amintire a timpului aşteptat pentru realizarea reparaţiei. Aşa mi-a fost dat să cred."

Vasile Duminică
Slăvit să fie Domnul!

La 3 săptămâni de la apariţia acestor rânduri, în acel prestigios cotidian naţional, microbuzul lui Vasile Duminică era gata de plecare. Călătorii, cu bagaje, se aşezaseră comod în scaune. Direcţia: Varşovia.

Trei din cele 33 de poeme scrise de Vasile Duminică şi dedicate „unicei şi veşnicei Valy"

Autobuzul: Mai ales toamna asta/ am luat-o de mână în autobuz/ Valy, Valy, Valy, de ce te-ai retras speriată/ tu ca proaspăt divorţată// ca să nu te vadă lumea?/

Valy: Du-mă-n oraşelul tău/ du-mă-n casa ta/ ca un adevărat stăpân face-mi vei tot ce vei vrea/

Sile: Casă n-avem/ În oraş locuiam/ pe-o stradă cu cişmea/ care-nchipuia/ un cap de bour/ Valy sunt un neputincios în faţa gândacului negru de la băcănie/ Valy sunt un neputincios în faţa gândacului verde de la primărie/ Valy sunt un neputincios în faţa ta/ Valy îşi trăgea mâna speriată ca o pasăre din cetină, degetele inchipuiau/ 5 aripi cenuşii/ ca scrumul încăpătoarei scrumiere. De dimineaţa-n seară se adunau chiştoace.

*

Tiberiu Martocean ar fi trebuit să-i spună pe şleau, în urmă cu 16 ani: „Mă, Vasile, las-o pe Valy că nu-i de nasu' tău! Că de nu, îţi fac fluiere din mandibulă". Tiberiu Martocean ar fi putut s-o scape pe Valy de Sile cu forţa pumnului. Tiberiu Martocean ar fi putut să-i dea cu o halbă în cap lui Sile chiar în cârciuma „Ursul cu funda roşie". Ar fi putut să verse un butoi de bere pe cămaşa intrusului. Să-l mureze în bere. Cam 4 halbe de fiecare carou al cămăşii. Tiberiu Martocean l-a salutat pe Sile cu respect. De câte ori acesta îi arăta pumnul, Tiberiu Martocean îşi spunea cu compasiune: „Bietului Sile îi lipseşte doaga centrală". Tiberiu Martocean ar fi putut, Tiberiu Martocean ar fi, Tiberiu Martocean. Tibi... Până într-o zi când Tiberiu Martocean i-a copt-o lui Vasile Duminică.

Denunţul în nume personal pe care Tibi l-a conceput şi l-a adresat Parchetului de pe lângă Tribunalul Judeţean

Stimate Parchetule, în aceste rânduri este vorba despre un individ extrem de periculos, atât în familie precum şi-n public. Un cetăţean care a schimbat 6 primari de la telefonul cârciumii. Un, nu ştiu cum să-i zic, care şi-a cumpărat o reţea de radiouri cu care nu ştie nimeni ce face. El se numeşte Vasile Duminică şi s-a născut la 28 septembrie 1936, în realitate în comuna Gheorghe Lazăr, la mejda cu Slobozia şi mai ales în judeţul Ialomiţa şi nicidecum cum susţine c-ar fi apărut în oraşel ca fiu al nu ştiu cărui căpitan. Cum era şi normal, Vasile Duminică a apărut ca fiu al lui Constantin şi al Alexandrinei. După naştere a urmat creşterea şi proasta lui dezvoltare. Vin la rând lanţuri de fapte care, atent analizate de organele specializate menite să facă dreptate, se vor dovedi penale. Vasile Duminică avea un domiciliu cunoscut în municipiu B. în cartierul Bolta Rece pe strada Cetăţeniei la nr. 169. Individu se apucă şi îşi distruge domiciliul care era proprietatea unchiului său, de profesie măcelarul Costel Ştefănescu precum şi automobilul său. După 4 luni de zile Vasile Duminică răstoarnă un TIR cu 16 tone de carne de miel, în albia râului Dâmboviţa - din neatenţie şi fără să se asigure la polei în depăşire. Nici atunci şi nici mai târziu nimeni n-a luat nici o măsură. La noi în oraşel un grup de cetăţeni a constituit biografia celui citat mai sus şi a ajuns la concluzia că este **bigot** cu două neveste legitime. Una fiind părăsită în localitatea Rodna Veche unde Duminică se oploşise ca „şofer de autolaborator la **Geofizica**. La momentul refacerii biografiei am lucrat într-un apartament, 7 persoane, pe care nu l-am părăsit 14 ceasuri unde ne-am făcut şi nevoile într-un lighean pe care-l aruncam pe fereastră în coama unui nuc, până am reuşit. Acestea scrise sunt concluzii finale şi nedubioase. Deci Vasile Duminică fără să divorţeze ca un bun cetăţean se apucă şi-şi distruge B.I.-ul, realizând o a doua căsătorie mai cu precizie la primăria dintr-un sat de lângă Târgu-Lăpuş. Pe proasta pe care a luat-o de-a doua, o părăseşte într-o zi de 7 martie (exact cu 8 ceasuri înainte de 8 martie când ştim ce sărbătorim) din pricină că nu i-a plăcut salata de vinete. Pe atunci se afla într-o sectă interzisă de opresiunea imperialist-KGB-ist comunistă. A se observa că suntem de acord cu fenomenele petrecute la noi după 1989. La plecarea de lângă femeie, individul extrem de periculos recită, citez după memorialistică: „Eu sunt duh care dă viaţă şi nu slovă săltăreaţă. Tu să-ţi mănânci vinetele cu cine-i ştii". Apoi a plecat lăsând-o pe femeie prostită şi nerevenită complet nici în ziua de astăzi. De mai multe ori Vasile Duminică a trecut fără folos Carpaţii. O dată chiar şi Dunărea. La o astfel de trecere carpatărească, Vasile Duminică să agăţă de Valy (sărmana), care era soră-mea şi infidela lui Făne Tătar, şi proaspăta lui divorţată şi nu lucra nicăieri da-i plăcea prin baruri. Aşa se pierde omul şi femeia când dau de prea bine. Drumul urmat din autobuz în paturi cu saltele moi duce la rezultarea a două fetiţe rapide şi la angajarea de către mine a lui Vasile Duminică la Exploatarea minieră unde nu execută comenzile, manipulează umanitatea şi primeşte porecla de „Piţigoiul" cu care se pensionează de boală, motivând lenea şi lipsa de poftă de mâncare pe care o are de o lungă perioadă. Aceasta este o ilegalitate şi o fugă de la datorie. Pensionar fiind el cu soră-mea, se dedau la vandalism - flagel, umblă ameninţători prin „Ursul cu funda roşie", înarmaţi cu o armă albă tip sabie care are o lamă de 25-30 cm.

Grupul nostru de cetăţeni cere ca Vasile Duminică să fie supus unei „expertize medico-legale", pentru a se stabili dacă mai are discernământul păstrat şi nealterat, având în vedere numeroasele stări de ebrietate care în conformitate cu ştiinţele medicale duc la **„dezechilibrarea scoarţei cerebrale şi însuşi a creierului uman."** Dacă lucrurile stau aşa, cerem a se emite repede **ordonanţă de internare** conform cu art. 422, 476 c.p.p. coroborat cu art. 162 c.p.p. având în vedere toxicomania alcoolică. Gradul de periculozitate al lui Vasile Duminică este extrem de mare. Metoda propusă de noi va reda somnul liniştit al publicului din oraşelul nostru.

Vă mulţumim

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

Gică Hagi s-a logodit

În ultimele zile ale anului trecut, aflat în țară pentru petrecerea sărbătorilor, căpitanul „tricolorilor", Gică Hagi, a oficiat într-un cadru intim logodna cu tânăra Marilena Vlahbei, studentă în anul III al Facultății de relații internaționale a Universității româno-americane. Iată-i pe cei doi în așteptarea nunții ce va avea loc în vară.

La mulți ani, nene Iancule!

În preajma Crăciunului, Cercul Veteranilor Sportivi din București și-a sărbătorit al 25-lea an de activitate neîntreruptă, la restaurantul **Intermacedonia** (proprietar, Rudu Constantin) din București, Piața Iancului. Sub președinția dlui **Iancu Ceaureanu**, cu un fast deosebit, în prezența TVR și a presei de specialitate, momentul festiv a constat din:

1. o slujbă religioasă, de pomenire a tuturor membrilor acestui cerc, ce au încetat din viață în ultima perioadă, slujbă ținută chiar în localul amintit de către părintele stavrofor Urseanu.

2. o masă comună pentru actualii membri ai cercului, cheltuielile fiind suportate de PL '93 (prin prof. Traian Tomescu), F.R.F. (prin președintele Mircea Sandu) și de generoasa gazdă. S-a toastat în memoria marilor dispăruți în frunte cu **Ștefan Cârjan, Mircea David, Ionică Bogdan, Petre Steinbach** și a multor altora. De asemenea, în sănătatea domnului **Iancu Ceaureanu**, cu prilejul împlinirii a 90 de ani, la 8 ianuație 1995, menționându-se că acesta este membru fondator al F.R.F (împreună cu regretații Nicolae Lucescu, Octav Luchide, Costel Rădulescu, Radu Istrati) la 16 februarie 1930. Din 1934 I.Ceaureanu este arbitru internațional de fotbal, contribuind în decursul anilor la formarea și educarea unor întregi generații de arbitri. În perioada 1965-1975 a îndeplinit funcția de președinte al Colegiului central de arbitri din cadrul F.R.F. Este veteran (ofițer) de război, decorat cu numeroase ordine militare și sportive, iar locuința sa din strada Finta nr.4 (în apropierea Stadionului Giulești) este un micromuzeu sportiv, cuprinzând numeroase volume de fotografii, insigne, fanioane și medalii, adunate în cei peste 70 de ani de activitate sportivă, demne de a figura în Muzeul Sporturilor.

Între cei prezenți i-am remarcat pe fostul selecționer al echipei naționale, **Angelo Niculescu**, pe maestrul fentei, **Titus Ozon**, pe antrenorul emerit **Ion Costea**, pe **Petrică Bogdan**, **Cornel Niculescu** și pe multe alte glorii ale fotbalului românesc. Nu în ultimul rând, trebuie să menționăm inițiativa și strădania depuse de col. veteran **Gh. Oprișescu**, fost jucător la Clubul Unirea Tricolor, fondatorul acestui cerc de veterani sportivi, în organizarea și buna desfășurare a acestei acțiuni de suflet. (P.L. DUMITRESCU)

Știri din NBA

● **Washington Bullets** se află la a cincea înfrângere consecutivă. Ultimul meci l-au pierdut în fața formației **Indiana Pacers**, care juca pe teren propriu, cu 94-90. Această serie de înfrângeri este datorată lipsei din formație a lui **Chris Webber**, care a suferit, în urmă cu două săptămâni, un accident în timpul unui meci oficial din campionat, în urma căruia și-a dislocat umărul stâng.

● **„Taurii" din Chicago** au început bine noul an. În meciul cu **Denver Nuggets, Scottie Pippen** a marcat 21 de puncte, **Tony Kukoc** 20, iar **B.J.Armstrong** a reușit 6 din cele 18 puncte totale - în ultimul minut de joc. De cealaltă parte, pivotul „pepitelor de aur" din Denver, **Dikembe Mutombo**, a înscris 18 puncte, însă prea puține pentru a aspira la victorie. Chicago 86 - Denver 80

● După ultima victorie a elevilor săi, la New York, **Lenny Wilkens** a stabilit un nou record NBA de partide câștigate ca antrenor: 938. Echipa sa, condusă de pivotul **Patrick Ewing** (21 de puncte), a reușit în ultimele 7 minute ale partidei o apărare agresivă și eficientă, care l-a făcut pe **„Șoimii" din Atlanta** să nu marcheze nici un punct în acest interval de timp. N.Y. Knicks - Atlanta Hawks 89-80.

● La Cleveland, **Gary Payton** a marcat 32 puncte, reușind și un record de eficacitate sută la sută pentru echipa sa: 14 coșuri de 2 puncte din 14 aruncări. Recordul NBA pentru cele mai multe coșuri marcate fără ratare este de 18 din 18 și rezistă din anul 1967! Cu tot efortul demn de respect, cei din Cleveland au fost „asurziți" de **Supersonicii** din Seattle (116-85) care au întrerupt, involuntar de altfel, șirul de 11 victorii consecutive ale Cavalerilor „Apocalipsei".

● În continuare **Magii din Orlando** se dovedesc inexpugnabili acasă (14-0). Ei i-au învins pe **New Jersey Nets** cu 113-110, într-un meci în care **Anfernee Hardaway** a reușit 33 de puncte, iar **Shaquille O'Neal** 25.

● La Boston; **David Wesley** a tăiat elanul jucătorilor din Miami cu un coș de 3 puncte, când mai erau 15,9 secunde de joc. Băieții de pe plajele din Miami care s-au apucat, printre altele, și de baschet, nu au avut tăria să dea o replică pe măsură. Boston Celtics 117-113 Miami Heat.

● La Phoenix, **Elliot Perry** a reușit un record personal de puncte înscrise într-un meci: 21. Ultimele 6 puncte i-au ajutat în ultimele 89 de secunde pe **Aștri** să-i „orbească", pe moment, pe **Philadelphia 76ers**, care au pierdut cu 122-127. **Charles Barkley** vrea să arate că mai este încă în formă, reușind 35 de puncte.

Pe data de 6 ianuarie clasamentul NBA arăta astfel:

Conferința Estică

Divizia Atlantic: 1. Orlando 24-6 (.800) 2. New York 16-12 (.571) 3. Boston 12-17 (.414) 4. New Jersey 13-20 (.394).

Divizia Centrală: 1. Cleveland 20-9 (.690) 2. Indiana 18-10 (.643) 3. Charlotte 17-12 (.586) 4. Chicago 16-13 (.552)

Conferința Vestică

Divizia Midwest: 1. Utah 20-9 (.690) 2. Houston 19-9 (.679) 3. San Antonio 16-10 (.615) 4. Denver 15-14 (.517)

Divizia Pacific: 1. Phoenix 23-7 (.767) 2. Seattle 20-9 (.690) 3. L.A. Lakers 18-9 (.667) 4. Sacramento 15-13 (.536)

VADIM GEORGE CUȘNARENCU ■

Un bob zăbavă

■ ■ Cine credea că a înghețat fotbalul românesc în aceste zile când Crivățul sună pe uliță ca alte alea? Păi, nu vă spune nimic mutarea forțată a lui **Ilie Dumitrescu** de la **Tottenham** la **FC Sevilla**? Sau faptul că **Dănuț Lupu**, găsit de **Lucescu** pe la Vox Maris, de parcă alți fotbaliști nu își fac și ei veacul pe acolo, a jucat cu **Stelele de Crăciun**? În sfârșit, valoarea e valoare și se vede și din avion.

■ ■ Mai că ne-am prins, apoi, în hora celor care bifează cu mare entuziasm orice gol înscris de stranierii noștri pe stadioanele europene, acolo unde fotbalul n-a murit pe timp de iarnă, de am ajuns să ni se pară că un gol al lui Gică Englezu a devenit istoric. Măi, să fie.

■ ■ Și toate astea în timp ce se anunță cu surle și trâmbițe că sărăcuța **Brescia** s-a întărit peste noapte și peste sărbători. Degeaba. La activul ei minuni nu mai există a se face, fie ele pe pământ italian.

■ ■ Și la noi au început să fiarbă apele. **Steaua** și **Dinamo** se bat cam pentru aceiași jucători, există monede de schimb și pentru **Zegrean** și pentru **Radu Niculescu**, că n-ar fi de mirare ca amândoi să ajungă în final la **Universitatea Craiova**.

■ ■ Atâta tevatură și în jurul lui **Gabi Popescu**, dat, cu o lună în urmă, ca sigur la Steaua, că a ajuns... tot la Craiova.

■ ■ Din cei 10 arbitri de centru propuși la FIFA de FRF au rămas în cărțile anului doar șapte, 10 fiind numărul liniilor pentru meciurile internaționale ale anului.

■ ■ S-ar putea ca din primăvară să vedem în Ghencea o trupă de mânji. Nu degeaba, **Țiți Dumitriu** îi vrea și pe **Curt** și pe **Carabaș**, ambii internaționali de tineret, la echipa militară.

■ ■ După cum se întretaie zvonurile, cea mai întărită echipă în retur va fi Universitatea Craiova, în timp ce la concitadina **Electroputere, Marcu** umblă după forțe proaspete la Buzău.

■ ■ Bancarii nu l-au putut ține pe **Matincă**. Băncile în consorțiu n-au putut găsi cei 100.000 de dolari, prețul jucătorului brăilean, care, astfel, se întoarce la malul Dunării. Las' că se întoarce **Baicea**.

■ ■ **Ion Moldovan** nu prea mai are multe zile la **FC Dinamo**. Și aici bătaia peștelui va avea loc între **Sorin Cârțu** și **Gheorghe Constantin**. Primul, năvalnic, cere mult; al doilea cere doar să rămână în capitală.

OZONEL ■

Rapid își strânge rândurile pentru pregătirea de iarnă la 9 ianuarie. Până atunci nu se știe nimic sigur în ceea ce privește jucătorii care vin, jucătorii care pleacă. Zvonuri, ca în dreptul oricărei echipe de la noi, circulă ele, dar nimic nu e bătut în cuie și în contracte

Mai nou a intervenit problema Frankfurt. Clubul din Giulești a adresat un memoriu la UEFA prin care solicită descalificarea echipei Eintracht Frankfurt din actuala ediție a Cupei UEFA și, implicit, organizarea unei duble manșe Napoli-Rapid pentru a se decide echipa calificată în turul 4 al celei de-a treia competiții fotbalistice continentale. Rapid a luat exemplul celor de la Napoli, memoriul bucureștean fiind precedat de unul similar înaintat la UEFA de către napoletani. Napoletani care, după ce au fost eliminați de Eintracht în turul 3 al Cupei UEFA, au demonstrat faptul că germanii au folosit patru jucători străini în loc de trei cât permite regulamentul în dubla manșă din toamnă.

Dacă se va face dreptate pentru Napoli, atunci ea trebuie făcută și pentru Rapid, în condiții de joc și de participare germană, identice. Dacă nu se va ajunge la o dublă Napoli-Rapid (sau invers), dar se va da câștig de cauză italienilor - care, fiți siguri, au alocat ceva bani pentru această acțiune - cei de la Rapid cer ca forul fotbalului continental să acorde echipei noastre despăgubiri financiare.

Noi am vrea, totuși, o dublă Napoli-Rapid, nu degeaba memoriile depuse de cele două cluburi vor fi analizate peste câteva zile într-o ședință specială a UEFA. Poate vom avea șansa unei primăveri europene, scoasă ea și cu forcepsul.

Al 25-lea salariu

Pe ici–pe colo, unii patroni (da-le-ar Dumnezeu obicelurile și altora) au oferit supușilor prea plecați al 13-lea salariu, de sărbători, de-a mai putut omu' să pună o jumară în farfurie. Alții, și mai generoși, au dat (și-au dat!) mai multe. De-o pildă, la Federația de fotbal, unde aflăm din gura președintelui executiv Mircea Sandu că banii primiți la mondiale au fost rezolvați. Adicătelea, s-au luat 3,5 milioane dolari și s-au împărțit „celor care i-au produs", adică, zice domnia sa, jucătorilor câte 2,5 milioane. Care au primit, așa, după un algoritm, în funcție de prezența în teren. Astfel, nouă dintre dragii noștri fotbaliatori, cei mai harnici, au luat câte 114 000 dolari. Bună treabă, îi merită. Asta face cam un milion. Ceilalți, s-au lipit de mai puțin, în ordinea descrescătoare a prestației. Acum, noi, de când facem cumpărături prin piețele contemporane, le avem la matematică de numa', ne fac cifrele în cap de zici că-s cireșele de la pokerul mecanic, socotim ce socotim, punem alți 13 jucători, antrenorii, maseurii, doctorii - și ne-ar mai ieși un milion. Rămâne, deci, o juma' de milion. Cine l-o fi luat? Ne-o spune Aurică Beldeanu, care, nemulțumit de faptul că n-au fost premiați, cu ceva, acolo,

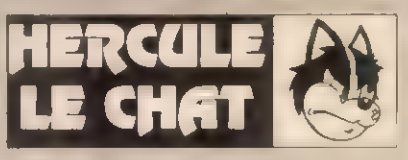

și tehnicienii care au descoperit juniorii viitoare vedete, zice că știe sigur că la federație au fost premiați și portarii. Noi îi credem, cu precizarea că și aici s-a făcut o ierarhie, că n-o fi primit portarul cât...

E vremea antreprenorilor

Cu mare bucurie am aflat că prin osârdia Federației de atletism au fost implementate trei noi piste de atletism - la Cluj, Poiana Brașov și pe Stadionul Național, ba se speră că anul acesta vor mai fi și altele - la Craiova, Iași, încă una în Capitală. Bună treabă, că eram vai de mama noastră, și la Ouagadougou aveau pistă sintetică, să nu mai vorbim de Nouakchott! Numai că, aruncându-ne noi privirea scrutătoare, ajutați și de „funduri de sifon" (4 dioptrii), prin clasamentele anului, n-am mai zărit nici un atlet sau atletă români în primii 10 din „Grand Prix". În timp ce în alți ani era o înghesuială ca pe Lipscani în ziua lansării casetei fraților Fește. Poate, ce ziceți?, ne apucăm și de „construit" sportivi, că altfel pe pistele respective o să organizăm curse de ogari.

RETRO '94

La World Cup, generalul Anghel Iordănescu şi-a condus „oştenii" până la un pas de semifinale

Gică Hagi – primul fotbalist care a primit titlul de cel mai bun sportiv al anului în România

Gimnastele române – campioane mondiale pe echipe – şi antrenorul Octavian Belu

Gina Gogean, campioană absolută a Europei şi campioană mondială la sărituri, cea mai bună sportivă a anului

Marin Dună – golgeterul turului, de la revelaţia primului eşalon, FC Naţional

Bulgarul Hristo Stoickov, cel mai bun fotbalist european („Balonul de Aur")

Cel mai bun fotbalist al anului 1930, Marcel Răducanu, alături de directorul sportiv Dumitru Tudor

Floretista Reka Szabo-Lazăr – încă o fată de aur la „mondiale"

IN MEMORIAM

Fotbalistul columbian Andres Escobar

Tenismanul american Vitas Gerulaitis

Schioarea austriacă Ulrike Maier

Pilotul brazilian de Formula I, Ayrton Senna

Campionul mondial la box Francisc Vaştag

Pagini realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

De la trimişii noştri speciali, Alexandru Arion şi Petre Cojocariu, aflaţi pe una din navele de cercetare

URGIA DEZLĂNŢUITĂ. PESTE 50 de MORŢI!

„Ceea ce microfonul nostru captează, stimaţi ascultători, este furia dezlănţuită a Mării Negre. Ei bine, în condiţiile unei furtuni de gradul 7-8 pe scara Beaufort şi ale unui vânt de 31 m/s, în cursul serii şi al nopţii de 4 spre 5 ianuarie, în rada exterioară a Portului Constanţa s-a consumat o dramă..." transmitea Nicolae Emanuel Vârgolici în primul reportaj despre cea mai mare catastrofă navală petrecută vreodată în apele teritoriale româneşti.

Ceea ce se ştie sigur până în momentul de faţă (sâmbătă, 7 ianuarie) este că două cargouri, Paris sub pavilion maltez, cu un deplasament de 25000 tdw, în lungime de 174 de metri şi cu un echipaj format din 27 de oameni (23 de filipinezi, 3 greci şi un bulgar) şi You Xiu, sub pavilion Hong Kong, 22000 tdw, 167,2 metri şi 27 de marinari (toţi chinezi) s-au scufundat în zona digului de nord din Portul Constanţa. Până la această dată s-au găsit 7 cadavre aruncate de valuri pe plajă, în zona cuprinsă între Agigea şi Eforie Sud, şi nici un supravieţuitor. Este mai mult decât probabil că nici unul dintre membrii celor două echipaje n-ar fi putut rămâne în viaţă (temperatura apei, 5-6 grade, face imposibilă supravieţuirea mai mult de 4 ore).

Ceea ce încă nu poate fi determinat cu certitudine este modul producerii accidentului. Ultima presupunere, se pare şi cea mai întemeiată, este cea pe care ne-a furnizat-o dl Alexandru Dima, şeful grupului de intervenţie şi salvare navală al Portului Constanţa: „În dimineaţa zilei de 4 ianuarie, în rada exterioară se aflau 8 nave. Toate, în afară de cele două cargouri, au fost aduse în port, motivele lăsării la urmă a acestor două nave fiind pe de o parte faptul că ele erau cele mai mari, iar pe de altă parte defecţiunile pe care le aveau amândouă - Paris la vinciul de ancoră (altfel spus, ancora navei rămăsese blocată pe fundul mării), iar You Xiu la sala maşinilor. Se presupune că vasul din Hong Kong, reuşind în ultimul moment să-şi pună motorul în funcţiune, nu a putut să se îndrepte spre sud, aşa cum primise instrucţiuni de la căpitănie, lovindu-se frontal de digul de nord. În aceste condiţii, spărtura lungă de peste 100 de metri din dig a fost începută de acest vas. Nava Paris, scufundată la circa 600 de metri de cea chinezească, şi-a spart carena lovindu-se de partea aflată sub apă a digului. Toate acestea rămân, în momentul de faţă, doar la stadiul de simple presupuneri, fiind rolul comisiei guvernamentale trimise la Constanţa de a elucida misterul din noaptea groaznicei catastrofe. Ca şi în cazul navei Sadu, scufundată în condiţii asemănătoare în 1988, echipele de intervenţie nu au avut aproape nici o putere, marinarii murind, s-ar putea spune, sub ochii lor..."

Vom reveni în numărul următor cu un amplu fotoreportaj şi amănunte inedite.

Tragedia secvenţă cu secvenţă

- ora 19:50 - este recepţionat un S.O.S. lansat de cargoul You Xiu.
- ora 19:52 - este recepţionat un S.O.S. lansat de cargoul Paris.
- ora 20:30 - se pierde definitiv legătura radio cu nava Paris.
- ora 21:20 - se pierde legătura radio cu nava You Xiu.
- ora 21:32 - ministrul transporturilor şi telecomunicaţiilor, Aurel Novac, solicită intervenţia marinei militare.
- ora 21:45 - remorcherul Viteazul ajunge în zona sinistrului, lansând petarde luminoase de la o distanţă de circa 35 m, din spatele digului, apropierea de epave fiind foarte riscantă.
- ora 23:15 - Serviciul Port Control la legătura cu comandantul remorcherului Viteazul, Alex. Iarca. Acesta informează că se află la 10-15 m de nava You Xiu.
- ora 23:20 - Nava Marea (aparţinând Companiei Onacva) a ajuns cu 10 scafandri la locul sinistrului, pentru salvarea eventualilor supravieţuitori.
- ora 00:15 - Viteazul transmite că nava Paris s-a scufundat şi i se mai vede doar catargul; se transmite că *„se pare că există supravieţuitori care lansează semnale luminoase de pe catargul navei."*
- ora 01:15 - remorcherul Smith Lloyd (pavilion englez) primeşte aprobarea de a participa la operaţiunile de salvare; după două ore renunţă şi se retrage în port fără a reuşi să repereze cele două nave eşuate
- ora 01:25 - directorul Unciuleanu (Căpitănia Port) ordonă întreruperea acţiunilor de căutare a supravieţuitorilor.
- ora 03:00 - revine la ţărm (dana 10) nava Marea.

Ultima oră

Aşa-i presa, trecătoare, unul naşte, altul... fată!

Un semn divin pentru... alegerile din 1996

Lui Victor Surdu i-a născut vaca de Revelion

CRONICA ROMÂNĂ

Vaca lui Victor Surdu a fătat de Anul Nou

EVENIMENTUL ZILEI

Declarație la TV

„CINE A FOST O DATĂ FEMEIE UȘOARĂ VA MAI FI FEMEIE UȘOARĂ !"

Nr. 3 - 4 • 24-30 ianuarie 1995 • 32 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

Flacăra

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

HAZ DE NECAZ

Pag. 3

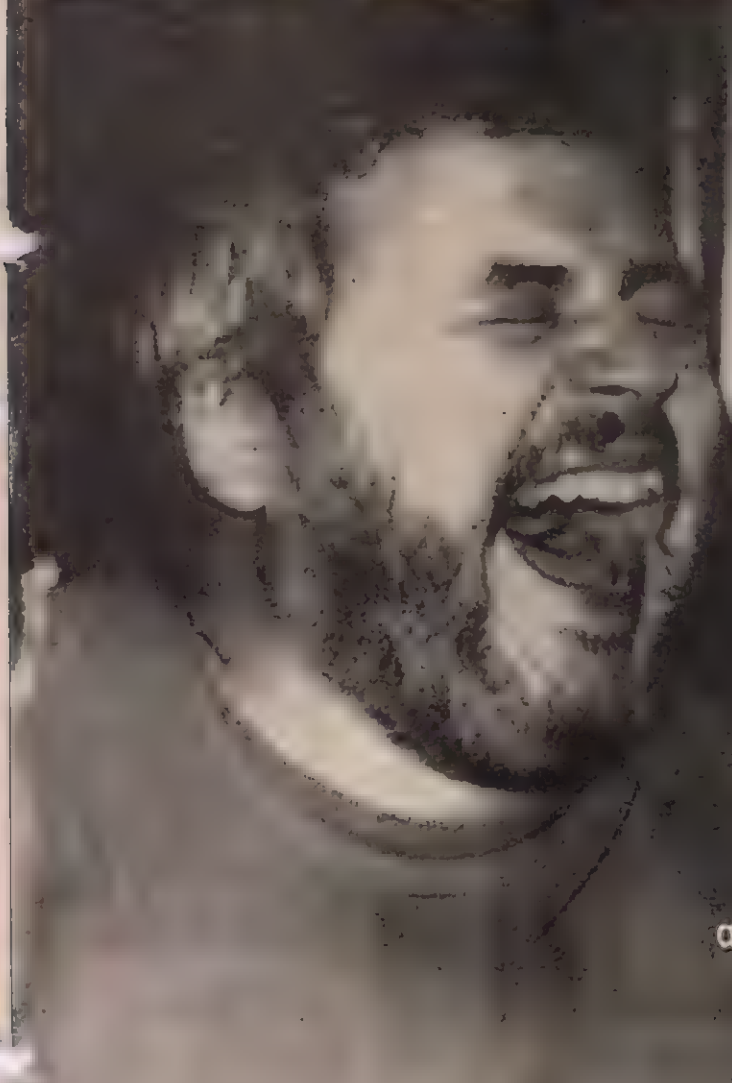

Am pregătit această copertă pentru săptămâna trecută. Din pricina crizei de hârtie, apare abia acum si i-o dedicăm dlui Văcăroiu, acest mare iubitor de presă independentă !

Cine râde ultimul, să stingă lumina !

Pare incredibil, dar acestea sunt faptele:

În Ucraina, contact telepatic cu extratereștrii, care dirijează o operație la rinichi

■ Pacienta și mediumul se află în studiul medicilor și al oamenilor de știință

pag. 1-2

Flacăra BIS magazin nr. 3

Din nou o surpriză în interiorul revistei: 8+8 pagini de divertisment, curiozități, umor și integrame

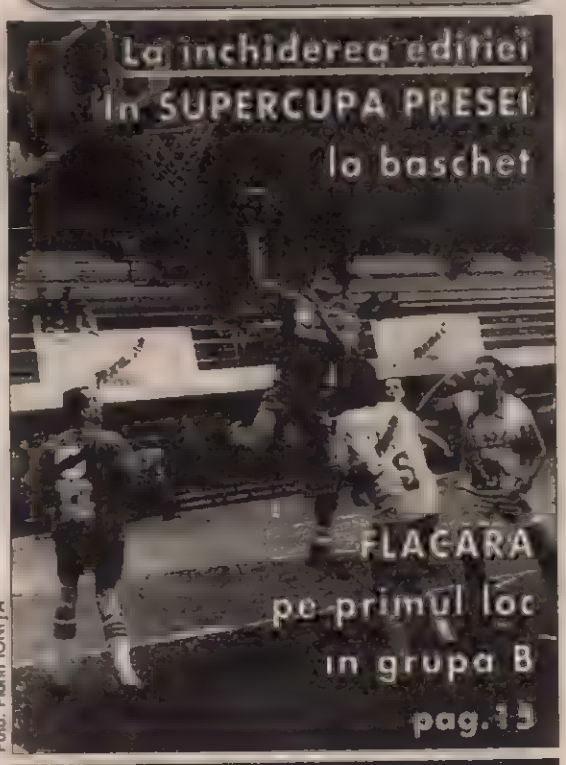

La închiderea ediției în SUPERCUPA PRESEI la baschet

FLACĂRA pe primul loc în grupa B

pag. 13

Foto: Florin IONIȚĂ

KAPPA

răspunde, începând cu acest număr, scrisorilor primite la redactia FLACĂRA

pag. 14

SĂNĂTATE ŞI VIGOARE ÎN PlusssZ® !

Sponsor al SUPERCUPEI PRESEI la baschet '95

PUBLICAŢIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
[illegible] ARION
Membri **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus**
Director juridic - personal **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
[illegible]
Şef cabinet: **CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU** (617.47.63; 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10., 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: 312.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR sector 1 Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef **EUGEN CHIROVICI**
Consilier **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacţie
ADRIAN PETRESCU
Telefon 2559

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
■ **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman Jr., Lucia Ştefanovici
■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniţă
■ **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacăru, Petru Novac Dolângă
■ **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tănjală (SUA)
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi
■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE

Director publicaţii de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactor şefi adjunct
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32) **Călin Mărcuşanu**, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Cristina Topolski, Eugen Maţotă, Cezar Mônteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (617.59.69) Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Noua Barbarella

Moda soseşte de peste Ocean. Totul argintiu, totul strălucitor. Toalete de seară, maxi sau mini, costume de schi, haine de vară sau de iarnă. În piele, latex sau stofă.

Scandaluri care aduc dolari

Madonna a înţeles foarte exact că o biografie colorată cu scandaluri poate aduce venituri importante. La ora actuală, - celebra cântăreaţă, veritabil sex-symbol al Americii, ocupă locul trei la capitolul încasări, între toate stelele ecranului şi cântecului. Situaţie ce trebuie, evident, protejată. Madonna care propovăduieşte şi o filozofie a amorului şi-a mai făcut publică o pasiune: lesbianismul. Ea apare mai nou pe scenă alături de o discipolă de alcov: Sandra Bernhard. Împreună, ele cântă şi execută pantomime erotice. Nu-şi ascund deloc relaţiile perverse. Dimpotrivă. „Sunt o exhibiţionistă", declară Sandra, lăsându-se sărutată pe scenă de Madonna. Orice, numai bani să iasă.

Anthony Quinn, la 79 ani, își redescoperă bucuriile paternității

Cunoscutul actor Anthony Quinn a avut o viaţă dintre cele mai complicate: cu prima nevastă, Katherine, a avut trei copii. Tot trei cu Yolanda, actuala soţie. La aceştia se adaugă alţi trei copii din diverse aventuri, dar pe care i-a recunoscut. În sfârşit, o mai are pe Patricia, dăruită de Kathy, ex-secretara sa, în vârstă de 33 ani.

Cu toate că în 1989 el a suferit o operaţie pe cord deschis, a reuşit să finalizeze dorinţa ex-secretarei sale de a avea un copil împreună: „Eu n-am ştiut dacă mai sunt în stare să fac copii. Dar am putut!"

Ca şi alţi creatori - Anthony Quinn este nu numai artist de cinema ci, deopotrivă, pictor şi sculptor -, el simte o nevoie organică de a lăsa ceva în urma lui, şi face copii aşa cum ar face sculpturi sau filme.

MARIA ANTONESCU ■

PE SCURT...

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

Robert De Niro cel în toate zilele...

și după 12 ore de machiaj

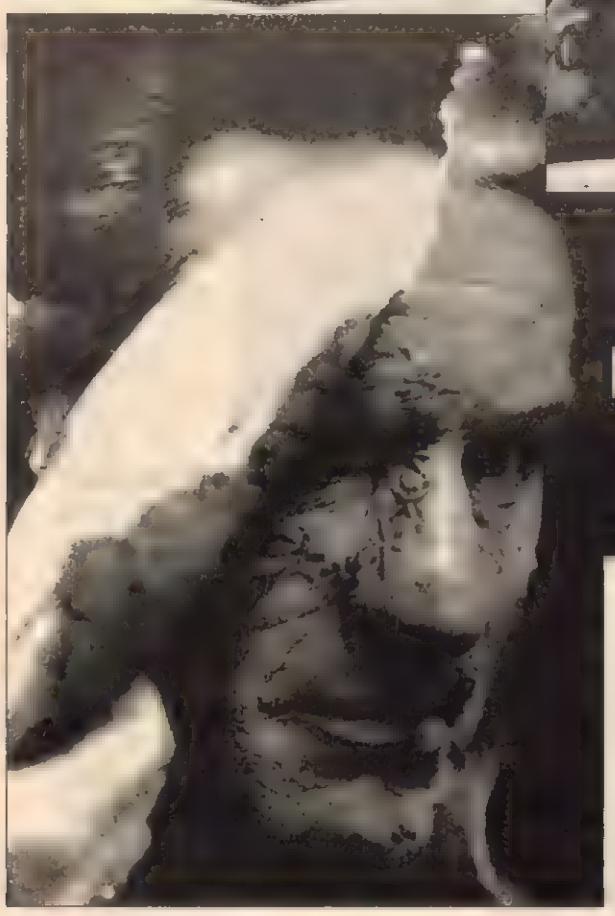

Doctorul Frankenstein redivivus

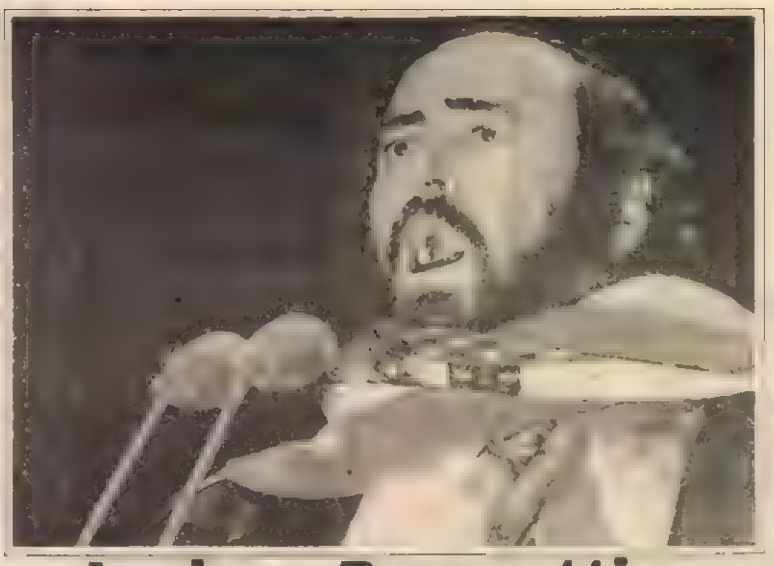

Luciano Pavarotti a ajuns la fundul sacului...

Presa occidentală relatează despre suma de 60 000 dolari pe care Luciano Pavarotti o datorează de mai bine de doi ani unei firme. Megastarul are contul bancar epuizat. Desigur, nimeni nu-l invidiază pe Pavarotti pentru onorariile încasate la fiecare apariție pe scenă. Dar unde sunt milioanele? (C. V.)

În rolul monstrului, Robert De Niro

Robert De Niro, superstarul american distribuit îndeobște în roluri de seducător, va apărea pe ecranele lumii în postură de monstru. Filmul se numește „Mary Shelley's Frankenstein" și după cum ne arată chiar titlul e vorba de o replică modernă la celebrele filme de groază ale anilor '30, în care rolul titular l-a avut bulgarul Boris Karloff. Pentru a-și schimba înfățișarea, Robert De Niro a trebuit să se supună zilnic la o veritabilă tortură: 12 ore pe scaunul machiorului. Două zile de muncă și una de odihnă pentru refacerea țesutului epiteliai.

Filmul a intrat în cinematografele europene în decembrie 1994. Dar critica nu i-a făcut o primire elogioasă. Se pare că nu va înregistra un succes de casă. Oricum, De Niro nu va muri de foame. El este proprietarul studioului „TriBeCa", al unei școli de cinema și al unui celebru restaurant în Manhattan.

Un cuvânt rostit pe ecran de Arnold Schwarzenegger costă 23 000 de dolari

❑ În „Junior" interpretează un bărbat rămas... gravid. Dar filmul este o cădere

Ziariștii au calculat și asta. Faimosul dur din thrillerele americane vorbește puțin și love ște mult. Ei au luat ca bază de calcul filmul „Terminator II" (cu cel mai mare succes de casă). Pelicula a costat aproximativ 16 milioane dolari, ceea ce înseamnă că fiecare din cele 700 cuvinte rostite de megastar a costat 23 000 dolari.

Celebrul actor agreează însă nu numai filmele de acțiune, ci și comediile. Cu toate că acestea din urmă i-au adus numai necazuri financiare. În ultima, „Junior", Arnold Schwarzenegger joacă rolul unui bărbat ce descoperă un ser prin care poate rămâne însărcinat. El chiar naște o fetiță. După „Terminator II" și „True Lies", „Junior" (poza alăturată) a înregistrat însă un veritabil dezastru financiar. Doar o gaură de șoricel în bugetul unui om care stăpânește un imperiu alcătuit din studiouri de film, magazine, restaurante. O avere cifrată la 190 milioane dolari.

CAROLINE - o provincială grăbită

Tânăra femeie grăbită nu este altcineva decât Caroline de Monaco. Ea aleargă pentru a ajunge la școală, când se termină cursurile. Ca toate mamele din familie, este în întârziere Îmbrăcămintea este cât se poate de comună. (M. A.)

AL-WALEED, prințul lui EURODISNEY

Prințul Imperiului O mie și una de nopți vrea să unească Orientul cu Occidentul. La 37 de ani, prințul Al-Waleed, urmașul a doi faimoși conducători - Ibn Saoud, fondatorul Arabiei Saudite, și Riad Solh, întâiul, primul ministru al Libanului - „cântărește" 10-15 miliarde de dolari. Acest „făcător de minuni", cotat printre primii zece oameni foarte bogați ai lumii, vrea să investească în Franța pentru a salva EURODISNEY. (M. A.)

Macii care aduc moartea

Cei ce cultivă maci pentru heroină obţin între 250 şi 300 de franci la un kilogram de opiu brut. E vorba de unii locuitori ai Triunghiului de Aur (Birmania, Laos, Thailanda), prima regiune producătoare din lume în acest domeniu, şi de cei din Cornul de Aur (Afganistan, Pakistan şi Iran). Transportat pe spatele catârilor de către contrabandişti până la frontiera birmano-thailandeză, opiul brut este transformat în morfină, apoi în heroină-bază, într-o serie de laboratoare secrete şi bine apărate de bande înarmate. Tot în aceste laboratoare, heroina, prin reacţie cu acid clorhidric, devine o pudră albă solubilă, ucigătoare, ce poate fi injectată intravenos. Preţul ei ajunge acum în jur de 60 000 de franci kilogramul, pentru ca la „consumatori", fără nici o altă transformare, să atingă un milion de franci kilogramul. Aceasta înseamnă o creştere de 2500 la sută.

În nordul şi nord-vestul Thailandei locuiesc triburi de munteni seminomazi, în număr de aproximativ 100 000, care au ca principală sursă de venituri cultura ilegală a macului, la înălţimi cuprinse între 1000 şi 1300 de metri.

Un kilogram de heroină înseamnă 25 000 de copii şi tineri nenorociţi şi sortiţi morţii. Macii care aduc moartea mai sunt cultivaţi în Birmania, unde activează banda lui Lo Hsin Han, pe Câmpia Bekaa din Liban, în Mexic etc.

În luna octombrie a fiecărui an, terenurile muntoase sunt din nou cultivate cu „seminţele morţii", iar armatele thailandeze, birmaneze, ca şi din alte ţări, îşi vor relua operaţiile de distrugere. (A. D.)

Prostituatele de pe Champs-Elysées

Sunt trei categorii de prostituate. Instalate pe o terasă de pe Champs-Elysées, ele acostează bărbaţii singuri: turişti, oameni de afaceri şi diplomaţi străini, pe care îi aleg, cu grijă, o noapte de „dragoste" fiind plătită cu 10 000 - 15 000 de franci, în funcţie de „pretenţiile" partenerului. Altă categorie de prostituate, numite „bouchons" (dopuri), racolează clienţi pentru localurile de noapte învecinate marelui bulevard. Împrăştiate între Champs-Elysées - George V şi Rue Marignon ele fac „stopul" la bordura trotuarului. Plata lor se face în funcţie de numărul de sticle consumate de clientul racolat. O sticlă de şampanie costă în aceste localuri în jur de 2000 de franci. De la această „sarcină" le vine şi numele de „dopuri". În fine, a treia categorie de femei uşoare, cele „tradiţionale", se găsesc pe Avenue Marceau şi până lângă l'Etoile. În majoritatea lor sunt toxicomane, iar o bună parte dintre ele sunt tinere africane. Pe Champs-Elysées şi pe străzile laterale acţionează, de la căderea serii până dimineaţa, „Brigada specială de noapte", unitate specială a poliţiei, care are sarcina de a menţine ordinea în zonă. Dacă o prostituată este prinsă că acostează bărbaţi, ea este pasibilă de o amendă cuprinsă între 1300 şi 2000 de franci (A. D.)

Homosexuali din toate ţările, bucuraţi-vă!

Miraculosul „Male Factor 1000" vă face la loc, oameni normali

Desen de AUREL ŞTEFAN ALEXADRESCU ■

Există, ne explică specialiştii, un număr însemnat de bărbaţi taraţi de lipsa potenţei sexuale. Unii dintre aceştia, fără să fi cunoscut experienţa erecţiei, s-au abandonat practicilor homosexuale. După ani şi ani de cercetări, americanii au descoperit un medicament - minune, capabil să crească potenţa masculină. „Male Factor 1000" este obţinut, exclusiv, din plante ce cresc în zone ecologice. Conţine extracte de orz (Avena Sativa) cultivat în Elveţia (Swissoats A 111), combinat cu urzică (Radix Urticae) cultivată tot în Elveţia şi asociată cu factori nutritivi pe bază de Ginseng siberian şi Ginseng oriental. Medicamentul se comercializează şi în România, începând din anul 1993, fiind distribuit cu avizul Ministerului Sănătăţii şi al Ministerului Agriculturii. (B. N.)

HOROSCOP

24 - 30 ianuarie 1995

BERBEC
Rapiditatea gândirii şi forţa dv. vă vor ajuta să luaţi o hotărâre importantă în afaceri în această săptămână. Pe 19 dragostea vă va face o surpriză. În familie domneşte calmul, dar spre final va izbucni o mică ceartă. Bugetul este bun.

TAUR
Săptămâna proastă s-a sfârşit. Aţi intrat într-una minunată unde totul merge din plin: serviciu, dragoste şi sănătate. Sunt unele mici probleme în partea financiară, dar nu aşa de mari pentru a putea strica fericirea acestor zile.

GEMENI
Zbuciumul din săptămâna trecută la sfârşit în aceste zile, liniştea coborând peste dv. Nimic nu va întina bunele relaţii cu familia şi prietenii, iar bugetul este minunat.

RAC
Veţi sta prost în continuare cu banii, vor fi unele certuri cu familia, însă prietenii vă dau o mână de ajutor să treceţi peste aceste lucruri. Dragostea vă va face o surpriză, iar sănătatea nu vă va da bătăi de cap.

LEU
Fericire, linişte, sănătate, bani sunt cuvintele ce definesc această săptămână. Însă nu lăsaţi doar soarta să lucreze, intervineţi şi dv. cu ceva.

FECIOARA
Dacă săptămâna trecută a fost una minunată, la începutul acesteia veţi avea unele probleme cu sănătatea şi familia. Însă calmul vă va ajuta să treceţi cu bine peste aceste lucruri pentru că persoana iubită va fi alături de dv., iar serviciul nu vă va face probleme. Bugetul este bun, deci încă un motiv să vă păstraţi buna dispoziţie.

BALANŢA
Dacă în zilele trecute persoana apropiată inimii a fost alături de dv., în aceste zile ea se va îndepărta puţin. Ţinând cont că bugetul vă ajută, sănătatea este bună şi serviciul nu vă face probleme, ce ar fi să plecaţi cu ea într-o călătorie?

SCORPION
Dacă bugetul v-a făcut unele probleme în săptămâna ce a trecut, în aceste zile el va intra în normal. Vor fi unele certuri la serviciu şi în familie, dar sănătatea nu vă va face probleme. Dar una peste alta, săptămâna va fi cam agitată.

SĂGETĂTOR
S-ar putea spune că drumeţiile se ţin scai de dv. Rămâne la alegerea dv. dacă mai plecaţi sau nu în călătorie, ţinând cont că bugetul nu prea vă mai ajută, iar sănătatea vă face unele probleme. Ţinând cont însă că persoana iubită doreşte această plimbare, s-ar putea totuşi s-o faceţi.

CAPRICORN
O săptămână bună pentru dv. Banii vă vor ajuta să liniştiţi familia şi prietenii care parcă s-au ţăcănit de tot la începutul acestui an. Sănătatea nu vă va face probleme, deci păstraţi-vă calmul şi totul va fi minunat.

VĂRSĂTOR
Vor exista unele probleme la serviciu, nişte certuri în familie, dar dragostea şi bugetul vor fi alături de dv. Sănătatea vă va da şi ea unele bătăi de cap, dar totul va intra în normal sâmbătă - duminică.

PEŞTI
Există posibilitatea ca ideile dv. să capete finalitate în aceste zile. Acţionaţi deci cu calm şi inteligenţă. Sănătatea nu vă va face probleme, însă dragostea şi banii, da. Înarmaţi-vă, deci, cu multă răbdare şi totul va fi minunat.

8 exerciții pentru alungarea stressului

Vă prezentăm exercițiile antistress, de sorginte chineză. Ele aparțin metodei de relaxare Bai Ling Ping și, așa cum arată fotografiile de mai jos, se bazează pe mișcări ușor de executat. Încercați.

1. *Relaxat, ridicați brațele și, cu palmele întoarse și degetele împreunate, le împingeți în sus. Respirați.*
2. *Mâinile se încrucișează la piept. De aici, un braț se duce lateral. Mișcarea se repetă cu brațul celălalt.*
3. *Un braț ridicat, cu palma întoarsă. Celălalt lăsat paralel cu corpul. Brațele vor fi împinse în sus și, respectiv, în jos. Respirați liniștit.*
4. *Gâtul împins în față cu bărbia îndreptată spre piept. Capul revine în poziția normală și execută o îndoire spre stânga și spre dreapta.*
5. *Aplecat din trunchi cu un picior îndoit din genunchi și celălalt întins. Mâinile înfipte în zona articulațiilor. Apoi piciorul îndoit se îndreaptă, iar cel întins se îndoaie. Respirați.*
6. *Vă aplecați din mijloc până când puteți apuca cu mâinile degetele picioarelor. Corpul se îndreaptă, brațele se încrucișează la piept.*
7. *Stați relaxat cu mâna stângă deasupra capului și imaginați-vă că prin șira spinării trece o rază de mătase pe care o puteți trage în sus.*
8. *Pumnii strânși. O mână lângă corp, cealaltă întinsă spre înainte. Schimbați.*

Codul bunelor maniere

Desen de MIHAI ZGUDEA

Intrarea în camera cu musafiri o va face întotdeauna femeia.

Soțul sau bărbatul care o însoțește va păși în urma ei. Întâlnind persoane cunoscute în prealabil, noii sosiți le vor acorda doar un surâs, deoarece prima lor datorie este de a căuta gazda și de a-i adresa primele cuvinte de politețe. În timpul vizitei, rolul de moderator al conversației generale revine amfitrionilor. Invitatul care încearcă să strălucească prin cascade de cuvinte face dovada proastei creșteri. De asemenea, cel ce se întrece în a găsi expresii pretențioase sau vorbe de spirit. Nu vor fi aduse în discuție probleme politice, filosofice sau de strictă specialitate, acestea interesând într-o mai mică măsură sexul frumos. Copiii și adolescenții vor rămâne în mijlocul celor mari atât cât permite bunul simț, apoi se vor retrage pentru a nu le stânjeni conversația. Cei care au animale de apartament vor veghea ca acestea să stea cuminți într-un colț sau să fie izolate într-o altă odaie. Nu toată lumea iubește și tolerează câinii și pisicile.

Dacă reîntâlniți printre invitați persoane dezagreabile, mascați-vă antipatia sau indispoziția. Dacă acest lucru nu este posibil, atunci situația vă obligă să vă retrageți discret, anunțând în prealabil gazda. Durata unei vizite nu poate fi prestabilită. Ea depinde de caracterul relației dintre musafiri și amfitrioni. Oricum, cel care dorește să plece, o poate face când poftește. Părăsirea unei societăți nu constituie un gest irevereniios. Numai timizii rămân țintuiți de scaune, așteptând ca alții să le-o ia înainte. Dar părăsirea societății presupune totuși respectarea unei etichete:

1. Pentru a ne adresa amfitrioanei, vom aștepta momentul când aceasta nu este angajată într-o conversație cu un alt musafir.
2. Cuvintele de rămas bun sunt adresate gazdelor de către invitată. Soțul sau însoțitorul ei se va mărgini doar să le strângă mâna.
3. În drum spre ieșire, musafirul care pleacă nu va face popasuri printre invitații cunoscuți pentru cuvinte de adio. El îi va saluta discret, sau le va strânge din mers mâinile. Pentru toți ceilalți, un surâs larg, însoțit de înclinarea ușoară a capului și (la bărbați) a trunchiului.

GRAZZIELA ■

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Ce este boala?

Ce greșeli provoacă dezechilibrul care prin semnele sale capătă denumirea de boală? Încă de la naștere, în om acționează două forțe antagonice: forța de construcție și forța de distrucție. Dezechilibrul dintre acestea conduce la boală. Forța de construcție se bazează pe o alimentație corespunzătoare, o bună circulație a lichidelor, oxigenarea celulelor, somn profund și îndestulător, echilibru psihic și moral și, ca factor obiectiv, o ereditate viguroasă. Forța de distrucție este reversul acestor lucruri. Echilibrul dintre aceste forțe este influențat și de terapia gândului bun, alături de terapia iertării și a rugăciunii. Din experiența ultimilor mei ani, am constatat că diminuarea sau lipsa sentimentului moral este una din cauzele ce amplifică acțiunea forțelor de distrucție provocând suferința primară sau boala. Diminuarea sentimentului moral are la bază egoismul cu toate componentele sale: dorința de a acumula, cu orice preț, cât mai multe valori materiale, dorința de putere și invidia, gândurile negative, deznădejdea, sacrificiile alimentare sau abuzurile alimentare, sacrificiile de odihnă și somn, relațiile imorale sau anormale, stările de tensiune, nemaivorbind de dezamăgiții care se abandonează alcoolului sau unui trai promiscuu. Ocupat cu ambițiile sale egoiste, omul se lipsește de frumos care este necesar sufletului, precum oxigenul organismului, rezervându-i pentru sfârșitul de săptămână, concediu sau chiar pensie. Sufletul îi devine rece, gol, strâmtorat. **Fiecare simptom are o egală rezonanță trupească, sufletească, spirituală și a corpului eteric.** Vindecarea este, adeseori, condiționată de răspunsul tuturor acestor patru corpuri.

Amănunte în numărul viitor.

Cosmetică

TEHNICA FARDĂRII

Fardul pentru obraz este indicat pentru tenurile șterse, gălbui, ofilite. Fardul-cremă se aplică înainte de a pudra obrazul, întinzându-l perfect, fără contur, nuanțat, din ce în ce mai slab. Fardul uscat se aplică după pudrarea obrazului.

Pentru a retuşa unele imperfecțiuni, vom ține seama de forma obrazului.

La forma ovală: fardul se aplică în triunghi; sprâncenele să fie puțin arcuite; buzele conturate.

La forma rotundă: fardul se aplică sub ochi, pe pomeți, aproape de nas; sprâncenele discrete, puțin arcuite; buzele conturate.

Obrazul lărgit în partea inferioară: de la umerii obrajilor spre tâmple; sprâncenele distante; buzele conturate normal sau puțin depășit.

Obrazul lărgit în partea superioară: de la umerii obrajilor spre maxilar; sprâncenele înclinate; gura cât mai mică, atenuându-se colțurile cu fond de ten.

Dacă veți ține cont de recomandările noastre, aspectul dv. va fi mult mai atrăgător!

MARIA ANTONESCU ■

Oricât ar părea de senzațional, acestea sunt faptele...

Ființe din Cosmos operează prin chirurgie telepatică o femeie din Ucraina

Întâmplarea este probată prin actele medicale ale unui spital kievean. Contactul cu extraterestrii continuă.

25 octombrie 1974. Fişa medicală a Ludmilei Znişcenko din Kiev (Ucraina) notează efectuarea unei operaţii prin care a fost îndepărtată treimea inferioară a ureterului şi a fost extirpat rinichiul drept, nefuncţional.

După peste 16 ani, la un consult efectuat dnei Znişcenko în ianuarie 1991, la spitalul clinic Mednogorodok din Kiev şi în luna mai a aceluiaşi an la spitalul clinic nr. 15 din Moscova, se stabileşte următorul diagnostic: se vizualizează foarte clar rinichiul stâng. Superior poziţiei anatomice a rinichiului drept, se observă o formaţiune cu aspect atipic de aproximativ 4 cm. Se dau, în continuare, în cifre, funcţiile ambilor rinichi. Există şi o fotografie pe care se vede foarte clar zona în care se află noul rinichi. Cercetarea făcută cu ajutorul computerului confirmă funcţionarea celor trei organe, adică a celor doi rinichi şi a ureterului.

Acest fenomen este pur şi simplu de neexplicat, dar... Există şi un „dar"... Dna Znişcenko a cunoscut-o, din întâmplare, pe dna Oxana Lebedeva - o persoană de contact care posedă un puternic biocâmp şi care, atenţie!, tratează bolnavii cu ajutorul informaţiilor, al desenelor şi al scheletelor pe care le primeşte, pe cale telepatică din... Cosmos!!!

Într-o bună zi dna Lebedeva a anunţat pacienta că a primit o informaţie din Cosmos şi că este rugată să-i deseneze o schemă. Dna Znişcenko povesteşte: „M-am aşezat lângă Oxana, care a desenat o schemă. Dânsa m-a rugat să aşez palma dreaptă pe această schemă. Desenul era ca un locator, iar contactul a început în dimineaţa zilei de 13 decembrie 1990".

Dna Oxana Lebedeva a fost anunţată că, pentru prima oară în istoria civilizaţiei terestre, uneia dintre reprezentantele acesteia îi va fi format un nou rinichi! Pacienta trebuia să ţină un jurnal în care să noteze tot ce se va întâmpla. Cele două doamne nici măcar nu erau emoţionate pentru că se aflau sub controlul acestor forţe nevăzute.

Prima (şedinţă) a început la ora 9 dimineaţa, apoi au urmat altele, la orele 13 şi 15, 19 şi 21. După cum a declarat dna Znişcenko, la acele ore Ei îi sintetizau un nou rinichi, acţionând asupra palmei drepte. La acele ore, pacienta simţea cum este cuprinsă de căldură şi energie, iar mâna pur şi simplu intra în vibraţie. „Din Cosmos am primit o informaţie telepatică conform căreia rinichiul se va forma din muşchii coapsei" - spune, după experiment, dna Znişcenko. Din păcate, prima LOR încercare nu a reuşit, muşchiul neputând fi acţionat. Dar a fost anunţată că rezultatul trebuie să fie pozitiv. După o nouă şedinţă, muşchiul coapsei a început să vibreze şi astfel a început procesul de formare a noului rinichi. Tot pe cale telepatică a aflat că ureterul a fost scos şi „inclus" în noul organ format. Ei au transmis telepatic: poate vă va durea. Şi, peste puţin timp a simţit, într-adevăr, o durere.

ALECU MARCIUC ■

continuare în pagina 2

Cum se fac dolarii sub duș

După „Basic instinct", Sharon Stone, de data aceasta alături de Sylvester Stallone, va aduce, se pare, producătorilor cel mai mare succes financiar cu noul său film „The Specialist". Alături de simpaticul dur, Sharon trece printr-o suită de aventuri senzaţionale, între care cea mai duioasă se desfăşoară sub un duş elegant. S-a demonstrat din nou că nu e nevoie să produci filme costisitoare cu montări grandioase şi mii de figuranţi. Cu două perechi de fese goale, doi sâni şi o cinematică cunoscută de toată lumea se pot obţine aceleaşi rezultate financiare. O reţetă pe care au adoptat-o şi regizorii români în filme de o prostie savantă.

Amor „à la chien"

Sub valurile de erotism care inundă planeta, s-a produs, cum era de aşteptat, şi o blazare a apetitului sexual. De aici, proliferarea perversiunilor de toate felurile. Poza de mai sus a fost reprodusă din revista austriacă „News". 36% dintre locuitorii acestei ţări - notează publicaţia - îşi biciuiesc simţurile, apelând la formule perverse de amor, de la inversiuni la masochism. Bărbatul gol o face pe câinele, cu lanţ la gât şi vârât într-o cuşcă, cu speranţa (sau poate certitudinea) că-şi va stimula pe această cale instinctul sexual adormit.

Oricât ar părea de senzațional, acestea sunt faptele...

☐ Ființe din Cosmos operează prin chirurgie telepatică o femeie din Ucraina

(Urmare din pagina 1)

Simțea în abdomen două fluxuri energetice puternice care parcă se întretăiau. S-a repetat senzația de căldură. Apoi rinichiul a primit substanțe nutritive care erau „pompate" din propriul organism. În final, dna Znișcenko a primit o informație telepatică conform căreia formațiunea cu aspect „atipic" va îndeplini funcția rinichiului, aceasta având cu aproximație forma celui „original".

În prezent, dna Ludmila Znișcenko posedă documente emise de diferite spitale ale Kievului în care a fost cu minuțiozitate analizat noul rinichi. Cercetări cu ajutorul ultrasunetelor au fost efectuate și în spitalele moscovite. Fotografiile prezintă acum un nou organ de 5 cm, dispus în abdomen. Acesta este legat de ureter și îndeplinește funcția rinichiului. Medicilor le este foarte greu să explice natura noului organ, dar tomograful și computerul arată clar funcționarea acestuia.

Dna Znișcenko își amintește că după această „operație" starea ei postoperatorie era identică cu cea avută după operația „terestră": nu putea să urce singură treptele, nu simțea dureri foarte mari, putea să meargă, dar greu și în poziție aplecată.

Prin telepatie a primit un sistem complex de exerciții necesare pentru dezumflarea cusăturii interioare în locul în care a fost unit restul ureterului cu noul organ. I-a fost de asemenea transmis un complex de exerciții și pentru inimă, deoarece și funcționarea acesteia a fost tulburată. Despre toate aceste exerciții ea a povestit medicilor. Și, cât ar fi de ciudat, aceștia le-au socotit utile!

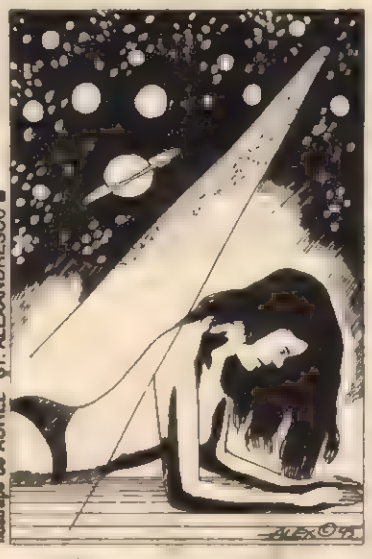

Ilustrație de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

În prezent, complexul de exerciții care a fost indicat prin telepatie este folosit în practica clinicilor pentru normalizarea activității mușchilor inimii oamenilor suferinzi.

Pe timpul uneia dintre ședințe, dna Znișcenco a pus următoarea întrebare: „Cui trebuie toate acestea?" Răspunsul dat a fost că atât ei personal, dar în primul rând acelei civilizații cosmice cu care este în contact. Și după ce a primit informațiile legate de starea ei postoperatorie, a început să primească date referitoare la tratamentul altor boli, date pe care le nota cu mare atenție. Contactul începea la 11-12 noaptea sau în primele ore ale dimineții. Au fost notate informații referitoare la tratamentul bolilor inimii, ale ficatului și sistemului nervos.

Sub titlul „9 zile din viața unei persoane de contact", în presa din Kiev a apărut un material referitor la acest caz.

După câteva luni, dna Znișcenko a început să se simtă mult mai bine. Un rol l-au avut și exercițiile care i-au fost transmise din Cosmos și pe care dânsa le-a executat cu rigurozitate.

După părerea cunoscutului ufolog M.A. Milhicher, „o asemenea operație este o premieră mondială". Dar operații chirurgicale cu participarea unor forțe cosmice au avut loc și în trecut, televiziunea moscovită prezentând o persoană de contact din Gruzia care a fost operată în acest mod. Pe corpul acesteia au rămas cusături. Dar în „cazul Znișcenko" acestea lipsesc. A avut loc deci o sinteză a noului organ.

Există documente ale medicilor din Kiev și Moscova care confirmă că „noua formațiune" îndeplinește funcția rinichiului. Dna Znișcenko se simte mult mai bine și duce acum o viață activă. Fiind supusă unui control hipnotic, aceasta a afirmat că este în contact cu reprezentanții unei civilizații extraterestre.

La 21 decembrie 1990 extratereștrii au avut cu dna Znișcenko un nou contact. Despre El au spus că doresc oamenilor numai binele, că încearcă să-i ajute anticipând că în curând oamenii vor începe să facă operații identice. Și au subliniat că pentru a intra în contact cu oamenii sunt necesare multe eforturi și multă energie...

Așa s-a încheiat o operație chirurgicală unică pe care a avut-o Ludmila Znișcenko din Kiev, care în prezent este extrasenzor și care are legături cu o civilizație extraterestră... Oricât ar părea de senzațional - acestea sunt faptele...

Reprezintă aceste statuete cosmonauții de acum 5000 de ani?

Statuetele „Dogu" din Japonia au o vechime de peste 5000 de ani! Acestea înfățișează oameni (sau umanoizi) în costume asemănătoare celor folosite de scafandrii sau piloții în zborurile la mari înălțimi: pe cap au o cască ermetică, cu ochelari, filtru de respirat și aparate acustice!

Și o întrebare firească: cum au putut oamenii epocii de piatră să redea asemenea figuri? Numeroși oameni de știință sunt de părere că ei au fost sub influența unei culturi reprezentanții căreia au venit pe Pământ din alte lumi.

Punct de vedere susținut și de Erich von Dänicken în cartea „Înapoi spre stele". Cunoscutul scriitor vede în statuetele preistorice „Dogu" descoperite în Japonia „costume de cosmonauți cu căști ermetice, ochelari de protecție, filtre de respirat... îmbinări cu nituri, cleme, fante pentru verificarea mecanismelor de pe umeri și de la partea inferioară a gâtului (rețineți - în „epoca de piatră"). Costumul are părți „dure" și flexibile. Mânecile și pantalonii sunt umflate, ca și cum presiunea aerului în interiorul scafandrului este mai mare decât la exterior.

Statuetele „Dogu" au fost analizate de specialiștii NASA care au declarat că detaliile costumului corespund întru totul scafandrului cosmic, realizat de firmele care lucrează pentru NASA! Adăugați la aceasta și faptul că legendele cuprind numeroase date referitoare la prezența „fiilor cerului" pe insulele arhipelagului nipon...

Și pentru a păstra „echilibrul" informației să spunem că la sfârșitul secolului trecut, când nu a apărut încă ideea „scafandrului cosmic", arheologul japonez Tzuboi a ajuns la concluzia că figurinele „Dogu" reprezintă eschimoși cu ochelari de protecție contra razelor solare (?!) Dumneavoastră ce credeți?

ALECU MARCIUC ■

Pe cerul Belgiei, zeci de OZN-uri

Începând din noiembrie 1989, Belgia a devenit zona preferată vizitată de valuri de obiecte zburătoare neidentificate (OZN), a căror evoluție a fost observată de mii de cetățeni. Majoritatea acestor OZN aveau formă triunghiulară, latura între 50 și 300 metri, evoluau fără zgomot, urmând traseul unor autostrăzi, dar se opreau din când în când și pluteau timp îndelungat asupra unor case sau chiar în dreptul unor ferestre. În acest timp scoteau un zumzet ușor. Când au fost receptate pe ecranele radar ale sistemului de supraveghere aeriană a NATO de la Glons, iar prezența lor confirmată de baza aeriană de la Semmezake, au fost trimise avioane de vânătoare de tipul F-16 spre a le intercepta. Reperate de radarul de pe bord, OZN-urile s-au îndepărtat cu o viteză fantastică, echivalentă cu de 46 de ori factorul de gravitație a Pământului. Este cunoscut că cei mai experimentați piloți, la viteza de 8-9 „g" nu disting decât o linie neagră continuă, iar la viteza de 10 „g" organismul uman cedează. Concluzia firească a specialiștilor militari: „În aceste OZN-uri n-au fost ființe pământene". Întâlnirile cu OZN-urile au fost înregistrate pe bandă, iar imaginile exploatate. Rezultatele observărilor au fost publicate, spre deosebire de trecut când au fost menținute la secret, iar generalul belgian Wilfried De Brouwer a declarat: „În prezent, în lume nu există avioane sau alte obiecte de zbor fabricate de om, care să aibă performanțe asemănătoare cu cele ale acestor OZN-uri. Apariția OZN-urilor deasupra Belgiei continuă. După ce ele au survolat și Cartierul general al NATO (SHAPE), s-a instalat o conlucrare între Societatea belgiană de cercetare a fenomenelor din spațiul cosmic SOBEPS și aviația militară, care a pus la dispoziția societății două avioane militare dotate cu echipament ultramodern, deservite de echipajul militar. SOBEPS a centralizat datele și toate materialele provenite din surse diferite și a întocmit un raport oficial, cuprinzând acțiunile întreprinse pe parcursul ultimilor ani în legătură cu OZN-urile. Raportul a fost publicat. El conține relatarea a 650 interviuri luate unor martori, datele fiind verificate cu înregistrări pe benzi video, înregistrări radar, analiza foto și confruntate cu declarații ale unor piloți etc. **Rezultatul:** Aproape în toate cazurile sunt prezentate OZN-uri de formă triunghiulară, în zboruri la joasă altitudine, viteză redusă, uneori zbor planat, staționar timp de peste o oră. Din procesele verbale întocmite de aviația militară rezultă concordanță între datele provenite din aparate radar de bord cu cele de la sol și cu rapoartele observărilor directe. Unele centrale nucleare electrice au fost cercetate de OZN-uri prin zbor circular de jur-împrejurul acestora, în timp ce unele obiective industriale observate din zbor staționar de durată. Activitatea OZN-urilor se desfășoară în continuare.

CĂTĂLIN VAGO ■

VORBE...

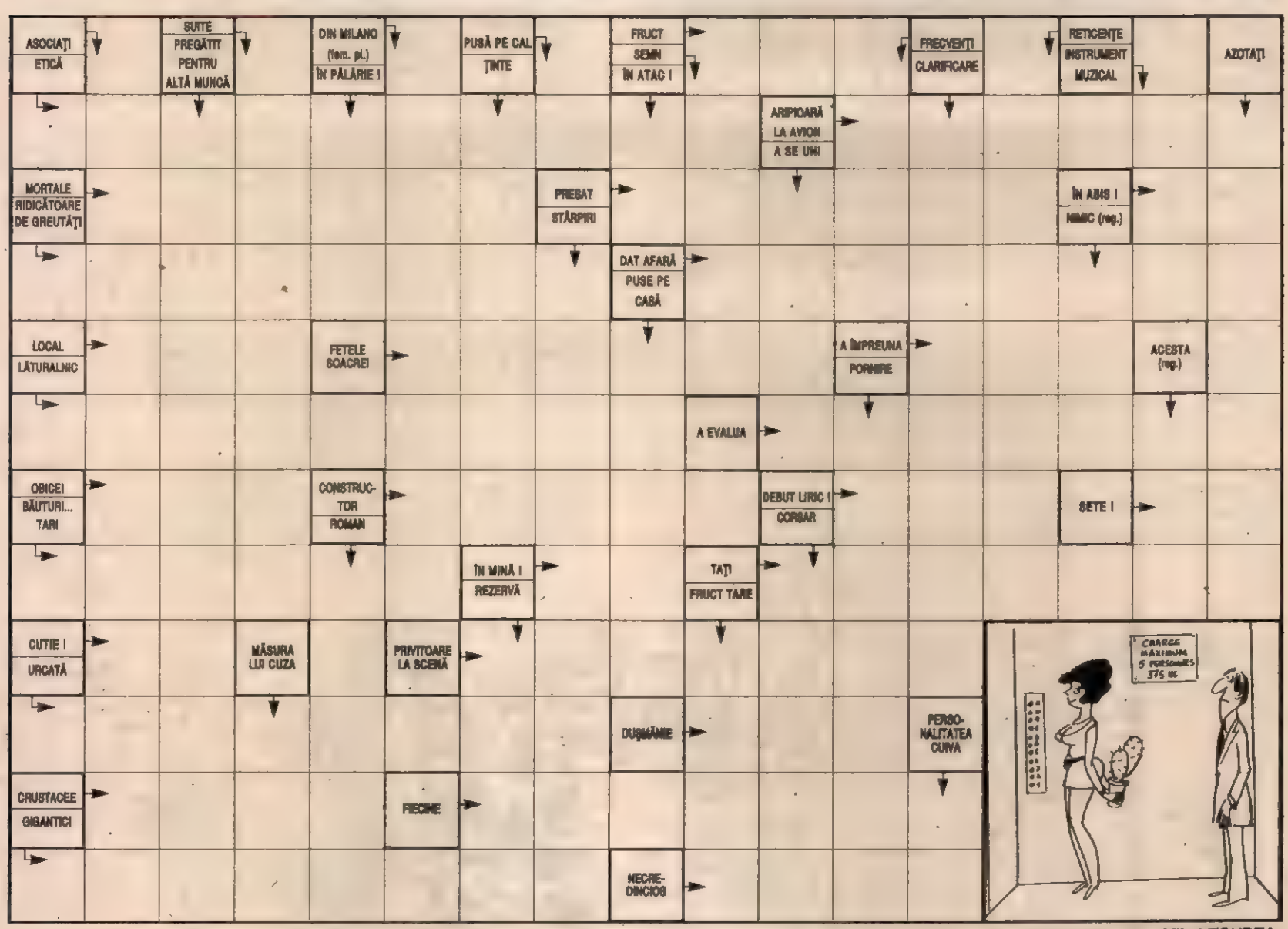

Integramă de **Mihai ZGUBEA**

... DE PRISOS

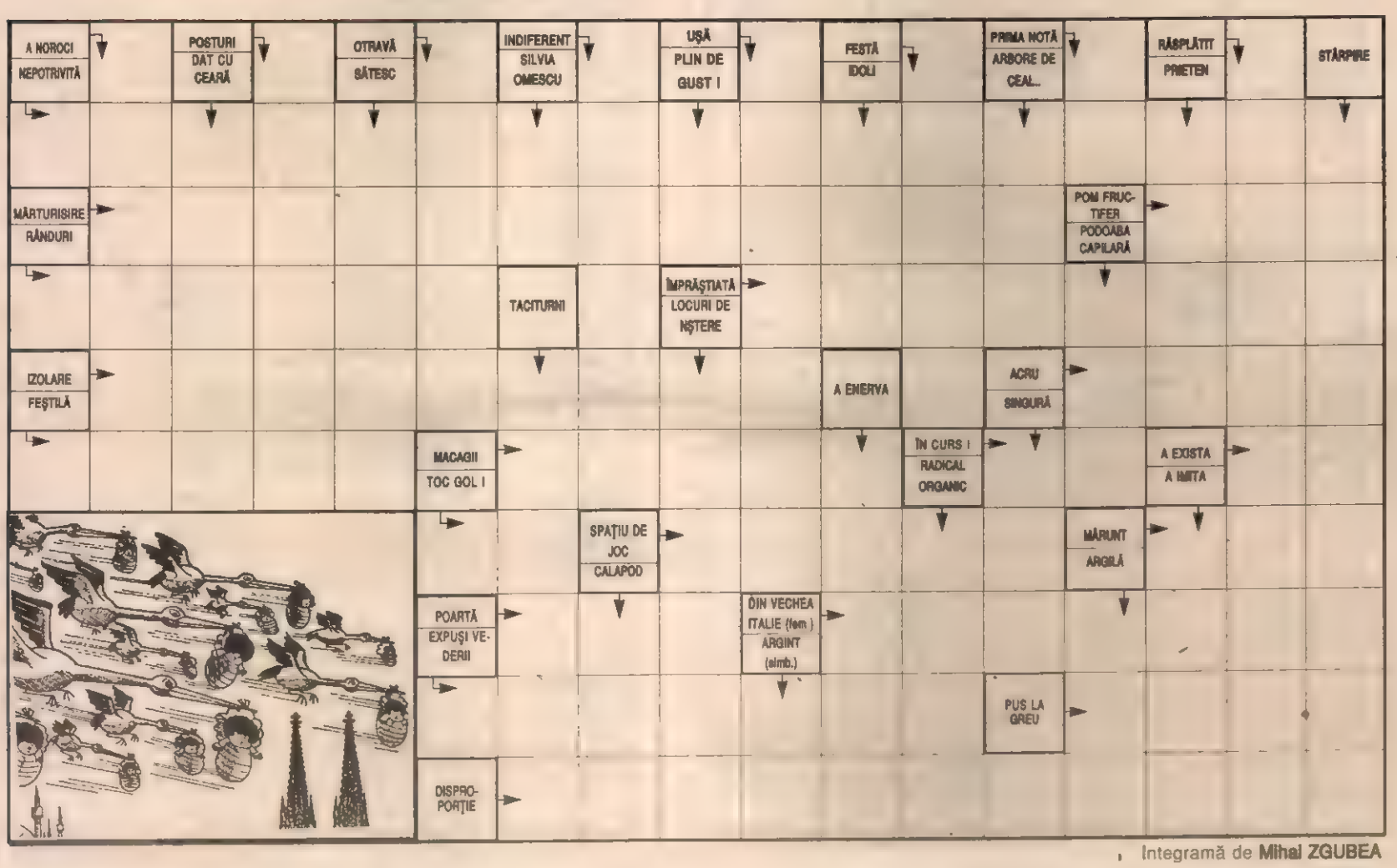

Integramă de **Mihai ZGUBEA**

SĂRITURI... ... LA CAP

SĂRIT
SAR ÎN AJUTOR
DEŞI
CREDULĂ
NEVASTĂ
ÎN PRAG !
UŞOR DE SĂRIT
FORŢATĂ
SĂRIT
ÎN VILĂ !
TARE (fam.)
ÎNAINTE DE PATRU
SARE ÎN OCHI
BĂTUTĂ LA RĂZBOI
CINSTITĂ
ALIFIE
LA ÎNĂLŢIME
TREAPTĂ
A SĂRI
SĂLI STUDENŢEŞTI
ANA IONESCU
LUAT ÎN TALIE !
SĂRIT DE PE FIX
SARE ÎN SPRIJINUL DOAMNELOR (fig.)
A SĂRI
CONTINGENT
ILIE ION
CUTE !
SENTIMENTAL
LUAT LA SĂRITURI
SĂRIŢI DE... FEMEI
SALTĂ MAŞINA
SUFRAGIU
PROVERB
CELEBRĂ SĂRITOARE LA ÎNĂLŢIME (Iolanda)
SARE UŞOR
GARNITURĂ
CIOBITĂ
FĂRÂME
MERGE PRIN SĂRITURI
CUPOLA ACROBAŢILOR
MÂNER DE BRICEAG
PROSOP
TAIE IARBA
SPRINTEN
ŢEP !
CĂTRE
SELECTAT
A SĂRI
A RĂSĂRI
SARE LA JOC
ŞEF ARAB
ŞASE ROMAN
CURSE !
SARE CU GURA
FIR TEXTIL
A CUNOAŞTE

Care sunt jucăriile preferate ale copilului?

CRANIU
TARE LA CAP (fam.)
TĂIETORI DE CAPETE
STĂ PE CAPUL CUIVA
DAU DIN CAP
CAPĂT... DE DRUM
I SE TAIE MOŢUL
LEI !
PUSE PE CAP
„DRUMUL" CAPULUI
BĂGAT LA MIJLOC !
A RETEZA
SIMŢUL OCHILOR
ACUT !
AŞEZARE CAP LA CAP
PRINDE CAPUL BOULUI
PUNE CAP LUPTEI
CAP GOL
BĂTUT ÎN CAP
BOTUL PORCULUI (pl.)
AVANSAT ÎN... FAŢĂ
A IEŞI LA CAP
ŞI-A PIERDUT CAPUL
E VAI DE CAPUL LUI
DIVINITĂŢI
ION BARBU
SPATELE CAPULUI (pl.)
ÎN NUCĂ !
PUSĂ PE CAP LA ÎNOT
ACIDE
CAPI (fig.)
LA SPATELE PANTOFLOR
FĂRĂ CAP (pl.)
CAP... FEMININ
CRANII
PARTE A CAPULUI
CAP LA CAP !
A O LUA DE LA CAP
FĂRĂ PĂR PE CAP (pl.)
A SE ÎNCORDA
CAVITATE CRANIANĂ
ŞEFE (fig.)
STAN HERESCU
ÎN FRUNTE
CAP DE GĂINĂ !
ZECE JUMĂTATE !
PĂR DEZORDONAT
CAP DE AFIŞ
LĂPTUCĂ SĂLBATICĂ
DEZGHEŢAT LA CAP
CAPUL FAMILIEI
A VĂRÎ... LA CAP
CUTĂ PE FAŢĂ
SECTORUL AGRICOL ILFOV (sigla)
BĂRBIERIT... ÎN CAP
CAP DE MINOR !
A DUCE LA CAP
PARTE A FRUNŢII
IEŞ DIN CAP

Integrame de **Constantin GRIGORE** ■

SPORTIVĂ

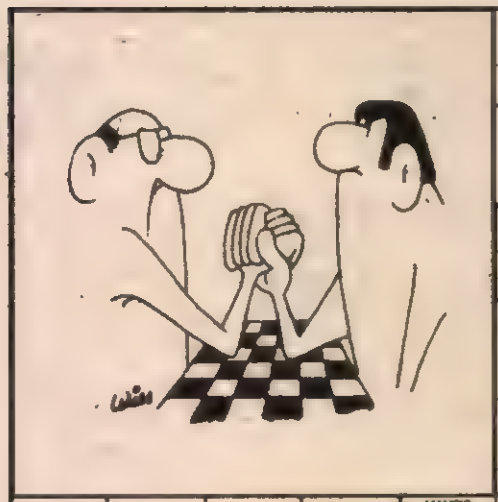

SPORT AVIATIC / PROBE
ACADEA / ATRIBUIT PENTRU O BĂTAIE BUNĂ
COŞ GOL ! / UŞOR DE DUS
TIMP ISTORIC / SERVITE
ASALT / AURICUL
PE TABLA DE ŞAH / [illegible] FIRE !
VÂSLĂ / ÎNGHIŢITĂ
NEREUŞITĂ / ÎN FAŢA TABEREI !
ÎN ARCĂ ! / SE ÎNCURCĂ UNEORI
ECHIPĂ
A O LUA LA FUGĂ
APLAUZE / OFERĂ GARANŢII
ÎN TĂCERE ! / PIERDEREA TĂRIEI (pl.)
TRIATĂ / ÎNĂLŢIME
A DIMINUA / TOC GOL !
MANTIE ROMANĂ / ECHIPĂ SPORTIVĂ
ÎNVINSE / VÂRSTĂ
LUATĂ CU ASALT
ÎN ATAC ! / CU STATURĂ ATLETICĂ
DĂ ÎNAPOI / TE DUCE PE SUS
IUŢEALĂ / AFLATE LA POST !
E LA CATEGORIA MUSCĂ / A PREVESTI
ÎNSĂILĂTURĂ / BASTON DE BILIARD
LA ÎNCEPUT DE ANTRENAMENT !
GĂZDUIT / CONDUCĂTOR SLAV
MIC ŞI PUTERNIC / VEDETĂ
SPORTIVI LA APĂ / ELENA ELENESCU
CAMPION
RĂSĂRIT
REALIZAT
DISTINS (fig.)
PASATE

Gheorghe BRAŞOVEANU ■

LA FIX

MĂRITATĂ / ALPINIŞTI
ŢĂRAN (înv.) / MICUL ECRAN
CĂLDURĂ MARE / CREANGĂ
PISICI CARE APARŢIN TĂTARILOR
GINERICĂ / A SE ÎNVÂRTI
MUNCITOR AGRICOL / DEZASTRU
ŢINTĂ / BĂTĂI
CEŞTI / STAU LA STOP !
UNIT
A ALEGE
ŞANŢURI MICI / APROBARE
CĂŢEL ! / BASTON DE BILIARD
STELE / ÎN STUP !
PRĂJITURĂ FESTIVĂ / CADOU
A CROI
FĂRĂ PERECHE

Gheorghe BRAŞOVEANU ■

POTRIVELI

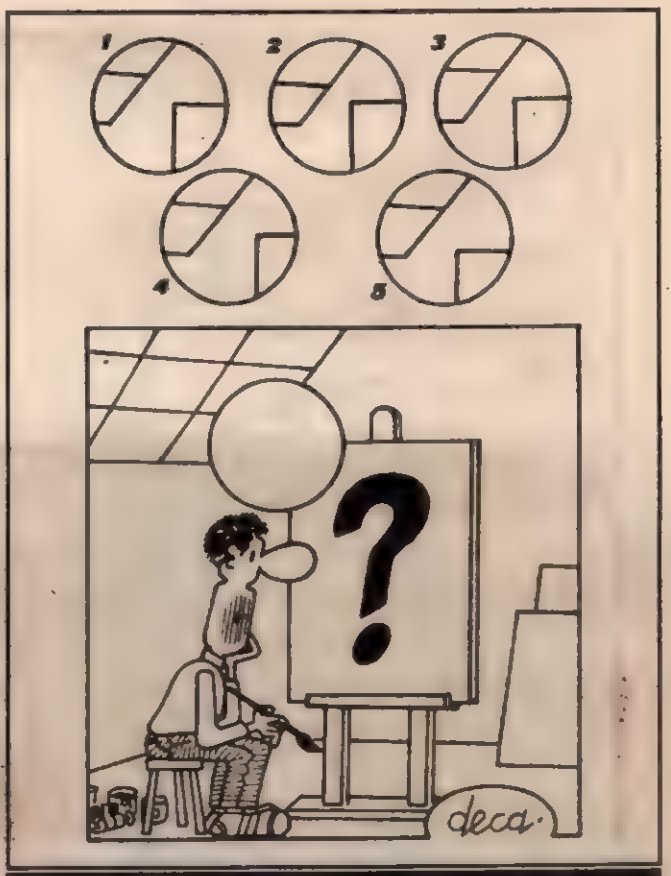

Numai un singur cerculeţ se potriveşte exact în desen. Care?

PASE...

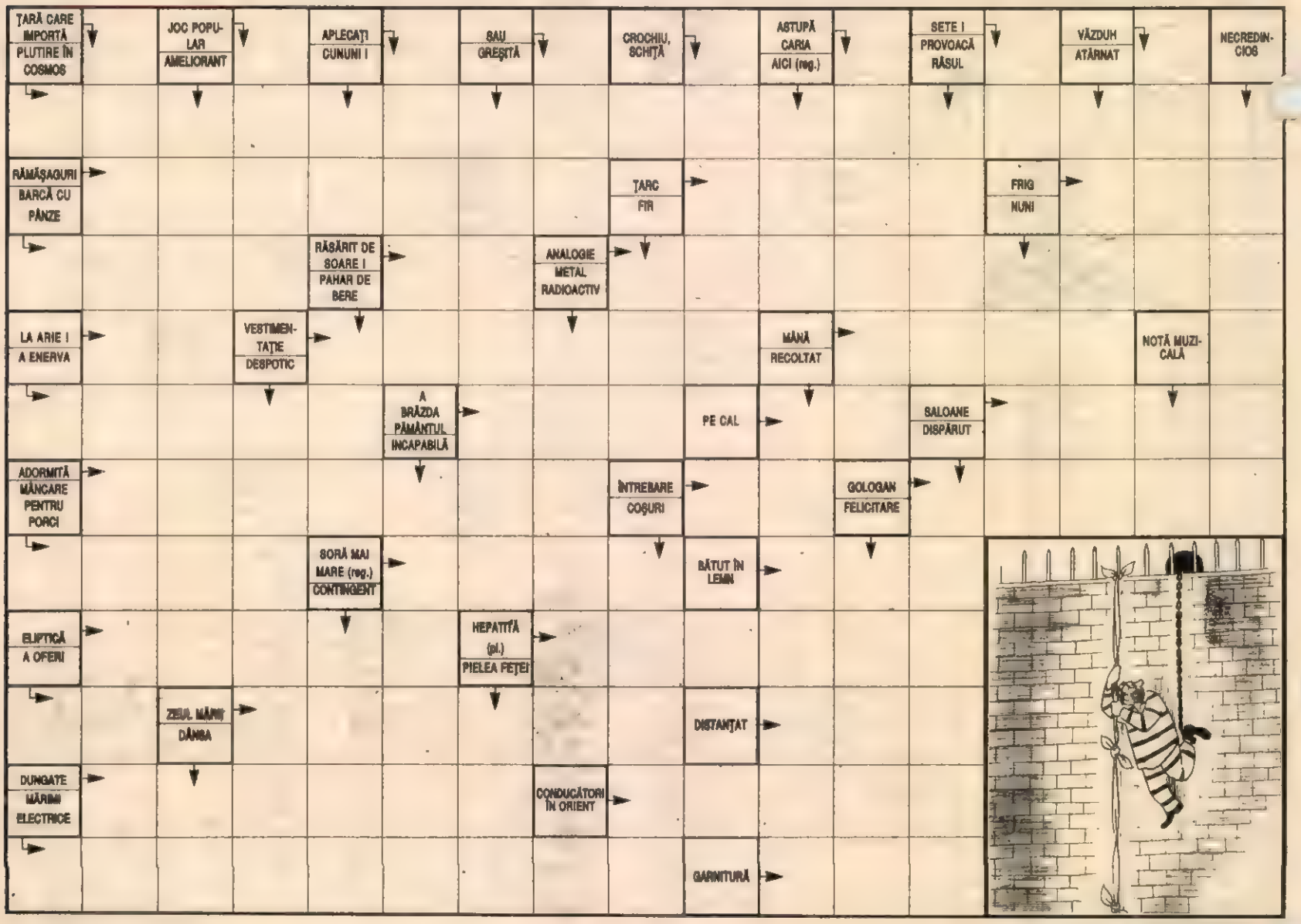

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

25 DE DIFERENȚE

... HIPNOTICE

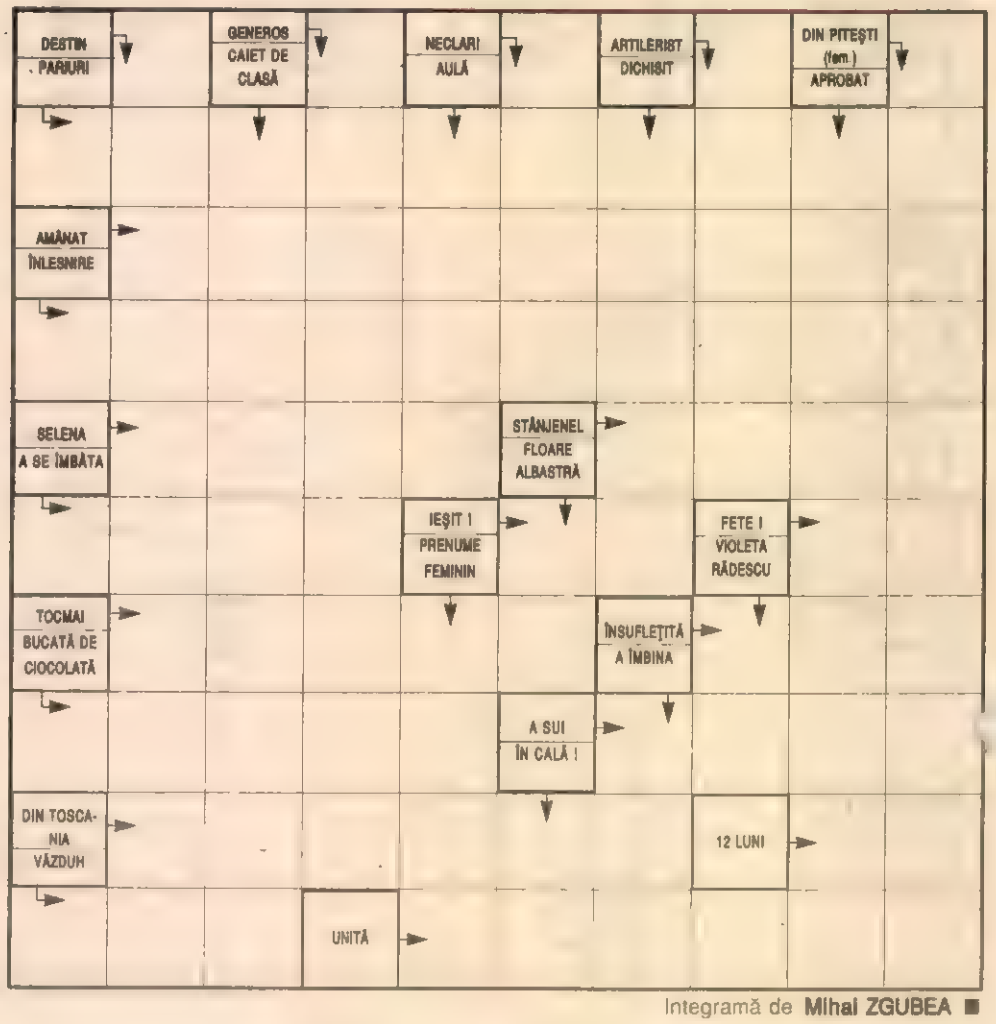

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

Crimele din Barintown

George Arion

O duduie să-ţi pierzi minţile şi mai multe nu!

Am luat-o ca la carte.- unde, cine, ce, când, cum, de ce. Tot ce-am aflat de la o sursă am verificat cu cel puţin alte două surse, fără nici o relaţie între ele. Am intrat în legătură cu oameni din diverse medii - înalţi funcţionari sau contabili mărunţi, colegi din presă sau vagabonzi din lumea drogurilor. De mai mult de două luni alerg, pun întrebări, ciulesc urechea, caut piste, le descopăr - unele nu duc nicăieri, altele însă îmi confirmă pontul pe care l-am aflat. Unora le-am dat bani, altora le-am promis la rândul meu ajutorul în alte ocazii, cu două tipe m-am culcat şi le-am smuls mărturisirile fără să-şi dea seama ce importante sunt ele pentru mine. Pe unii a trebuit să-i ameninţ - ştiam despre ei lucruri care i-ar fi costat poate privarea de libertate - aşa că au preferat să-mi dezvăluie, cu o jumătate de gură, ceea ce ştiau despre ceea ce mă interesează. Şi lumea interlopă şi crema societăţii noastre m-au ajutat să duc la bun sfârşit cea mai dură anchetă de presă pe care am realizat-o până acum, la 27 de ani. Evident nu l-am ocolit nici pe cel vizat - profesia îmi cere, dacă eşti domn, să nu acuzi pe cineva fără a fi stat totuşi de vorbă cu el. Fiindcă uneori totul se lămureşte într-o astfel de discuţie. Fiindcă uneori sunt indivizi care ţes în jurul cuiva o plasă de minciuni numai ca să-l dea în gât. În cazul anchetei mele, nici vorbă de aşa ceva. Ceea ce aflasem după săptămâni de alergătură avea o deplină acoperire. Aşa că i-am cerut primarului din Barintown să mă primească fără să mai am vreo îndoială asupra vinovăţiei sale.

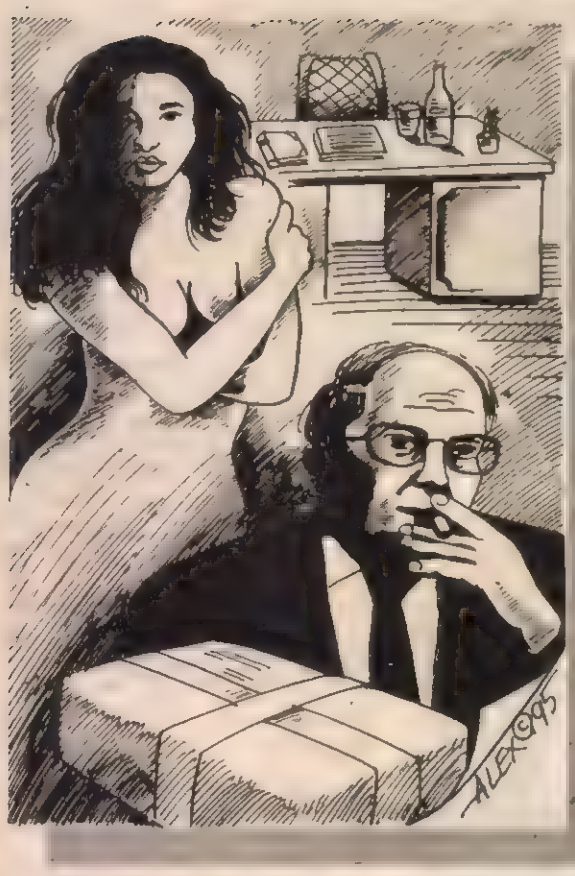

La început nici n-a vrut s-audă de mine. M-a trimis la plimbare. Mi-a trimis vorbă să intru la consilierii lui. Fără să se sinchisească măcar să afle de ce vreau să-l deranjez. De ce vreau să stăm faţă în faţă. Nu mult. Măcar câteva minute. N-avea timp de mine. N-a auzit de mine. Alţii erau gazetarii pe care îi citea în **Barintown Post**. Dacă îl mai sâcâi mult, pune mâna pe telefon şi-l sună pe directorul ziarului. Sau, mai bine, îi şopteşte ceva la clubul unde se întâlnesc în fiecare săptămână. N-ar vrea ca din pricina lui să fiu zburat. Un gazetar cu caş la gură. Care mai bine s-ar ruga lui Dumnezeu fiindcă are şansa să lucreze la cel mai important ziar din oraş. Şi să abordeze problemele mari ale urbei - criminalitatea care creşte vertiginos, traficul de droguri, prostituţia şi, mai de curând, comerţul cu copii. El are prea multe pe cap ca să mai primească şi să flecărească cu un terchea-berchea fără nume.

N-am avut încotro şi i-am trimis o scrisoare. Simplă. Mai simplă nici nu se putea. Pe coala pe care o împăturisem în patru scria: „vilă - Volvo". Mai era şi semnătura mea - Andrews Pope. N-au trecut 24 de ore şi o secretară cu o voce cultivată pe un fagure de miere m-a sunat la birou. Din partea primarului. Din partea domnului Caldwel. Care îşi găsise o fereastră şi accepta să mă primească. Dacă se poate, imediat.

Nici nu ştiu cum am zburat până la el. Dar nu s-a grăbit să mă primească. De fiecare dată când pe uşa dublu capitonată ieşea cineva, era chemată o altă persoană. Trebuia să mă fiarbă. Trebuia să-mi dau seama cu cine am de-a face. Cu un om ocupat, foarte ocupat, cu două secretare şi un şef de cabinet, asaltat tot timpul cu problemele spinoase ale oraşului în care trăim.

În sfârşit, o junâ cu picioare lungi, care ar face mai bine să lase de-o parte maşina de scris şi să se-apuce de prezentat moda, mă invită în cabinetul marelui om. E cufundat în lectura unor hârtii. Sau se preface a citi. Până ridică ochii din mapa de corespondenţă, privesc în jur. Totul respiră forţă. Un birou puternic, un dulap masiv ticsit de cărţi, o masă de consiliu cât un teren de tenis, o canapea solidă - să reziste la asalturile date asupra secretarelor? De-abia după ce mă lasă să admir decorul se preface a-şi da seama de prezenţa mea în încăpere. Nu se ridică de pe scaun. Nu-mi întinde mâna. Mă întreabă scurt: Ce doreşti? Îi răspund ceva mai lung. Dar direct. Îl întreb de unde are banii pentru vila cu douăzeci de camere de pe malul oceanului, pe care a cumpărat-o recent. De unde are bani pentru cumpărarea unei maşini Volvo, comandă specială. Nu clipeşte, nu se înfurie. Începe să râdă. Râde de tresaltă paharul gol care se află lângă o sticlă cu apă minerală pe tava de pe birou. Un domn corpolent, transpirat, deşi staţia de climatizare e pusă în funcţiune, se bate cu palmele peste burta răsfrântă peste curea şi râde cu lacrimi. „Asta era? De unde am banii? Dar îţi închipui ce cont am eu la bancă? Ştii ce avere am?" „N-aţi scos de la bancă, de la nici una din băncile la care aveţi conturi, nici o sumă care să acopere costul celor două achiziţii recente. Banii aceştia i-aţi primit din altă parte". Nu mai râde. „De unde?" „Din partea domnului Sunny. Marele magnat. Care a avut nevoie de terenul unde e parcul copiilor din centrul oraşului. Şi i l-aţi cedat fără murmur. Fiindcă aţi fost mituit."

„Ieşi afară!" „Am dovezi! Am date. Le voi publica. Voi scrie în curând un articol în care să arăt lumii aşa cum sunteţi cu-adevărat." „Afară!". Nu se mai poate controla. A ieşit de după birou şi guiţă ca un animal dus la tăiere. Eu rămân liniştit, vreau să-mi iau reportofonul, să-l închid şi să-l pun în geantă, alături de aparatul de fotografiat pe care am apucat să-l declanşez de două ori. În încăpere însă au năvălit doi gealaţi. Un semn şi din reportofon îmi este smulsă caseta. Un alt semn şi din aparatul de fotografiat îmi zboară filmul. Aparatura mi se pune la loc în geantă. Sunt condus politicos dar cu fermitate spre uşă. „Am să mă plâng directorului. O să-ţi pierzi pâinea."

O pâine amară. Am scăpat ieftin. Nu m-au bătut. Alţi colegi în alte anchete au mâncat bătăi care i-au lăsat infirmi. Iar alţii şi-au pierdut chiar şi viaţa. Încă un motiv ca să nu mă las intimidat: Să aştern pe hârtie toate informaţiile pe care le ştiu. Şi care or să-i coste pe primar pâinea. O pâine dulce. O să rămână fără puterea şi averea la care ţine mai presus de orice.

În redacţie - puţină lume - am venit mai devreme astăzi. Doar eu şi cu Mandy suntem în biroul nostru şi stăm în faţa maşinilor de scris şi lovim claviatura cu hărnicie ca nişte pianişti la lecţia de digitaţie. Altădată l-aş fi întrebat pe ce filieră merge. Astăzi sunt însă mult prea adâncit în ancheta mea, atent să nu uit vreun amănunt semnificativ. Nici el, care-i un băgăreţ, vrea să ştie tot, nu mă-ntreabă nimic. Încerc să nu fiu patetic. Caut să fiu doar exact. Precis. Aşa cum scrie la carte. Să spun unde, cine, ce, când, cum, de ce. Tot ce-am aflat important de la sursele mele. Mai sună şi telefonul. Nu răspund. Nu răspunde nici Mandy. Până la urmă apuc receptorul şi, continuând să bat la maşină, spun: „Andrews la aparat". E portarul Anthony. "Domnule Andrews, aveţi un colet la poartă". „Un colet?"

„L-a adus o duduie să-ţi pierzi minţile şi mai multe nu".

„Nu vrei să mi-l aduci sus? Te rog". „Nu pot, domn' Andrews, tocmai se descarcă marfă pentru bufet, m-au rugat să stau să păzesc să nu dispară ceva." „Bine, bine, cobor". Cobor şi mă-ntorc într-o fugă. Din nou la maşina de scris. Coletul poate s-aştepte, oricât de urgent ar scrie pe el c-ar fi. Cine ştie ce-i în el? Nu-i mare, pare-a fi un teanc de cărţi. Mai poate s-aştepte. Dar iar telefonul. E secretara noastră, draga de ea. „Andrews, e jale, ce-ai făcut, vino încoace. Şefu' e făcut foc". M-aşteptam să ies la raport. Dar la urma-urmei, e mai bine, ne lămurim într-un fel şi cum o cădea banul... Mandy ridică doar o clipă ochii spre mine şi-apoi apasă triumfător pe o clapă. E semn c-a sfârşit. Cu şefu' n-o să stau mult la gargară. Dacă m-azvârle afară dau articolul meu altui ziar. Dar n-apuc s-ajung în secretariat. O bubuitură zguduie clădirea. Bucăţi de tencuială îmi cad în cap. Şi dintr-o dată îmi vine să plâng. Dragule Mandy, prostule drag, curiosule, de ce nu m-ai aşteptat, de ce n-ai avut răbdare?

Reformă a plăților din sistemul comercial

Ce este cardul?

Cardul sau cartea de plată este un instrument modern de plată care înlocuieşte cecul sau numerarul, şi constă într-o cartelă de plastic de mărimea unei cărţi de vizită conţinând pe cele două feţe ale sale elemente de identificare a titularului şi a contului său, a băncii emitente şi a mărcii cardului. Pe banda sa magnetică acest dreptunghi de plastic înmagazinează şi elemente de securitate, cum ar fi o parolă. În 11 milioane de magazine sau unităţi prestatoare de servicii din lume, cca 375 milioane de titulari de cărţi VISA fac zilnic în medie 17 milioane de plăţi prin simpla prezentare a cărţii de plată. Cu două condiţii:

- unitatea beneficiară a plăţii să fie afiliată la acest sistem (să îl accepte);
- plata să nu depăşească disponibilul din contul titularului de card (cazul cărţii de debit) sau valoare a creditului de care acesta beneficiază (cazul cărţii de credit). Dacă posedăm un card internaţional atunci nu ne mai interesează nici în ce valută ni se cere plata, schimbul operându-se automat.

Ce unităţi acceptă plata prin card şi de ce?

Orice hotel, magazin, restaurant, agenţie de turism sau de transport, casă de schimb valutar etc., îşi doresc să li se plătească prin carduri din foarte multe motive. Primul este **creşterea volumului vânzărilor**, pentru că sumele cheltuite de client nu mai sunt limitate de numerarul avut la îndemână la un moment dat. De asemenea, **securitatea, comoditatea şi operativitatea** plăţii sunt evidente. Apoi, mai este şi o problemă de **prestigiu şi imagine** a unităţii respective în ochii stăpânului său, clientul.

Are şi titularul de card vreun avantaj?

Mai multe. În primul rând faptul că suma deţinută în contul cardului (până ce o va cheltui, cu plăcere, oricând doreşte) beneficiază de o dobândă similară celei pentru depozitele la vedere, în timp ce cărămizile din geanta diplomat (când merge la cumpărături mai importante) pot cel mult să-i fie furate (de obicei se recuperează geanta). Prin cărţile de credit el poate beneficia şi de un împrumut, în limitele contractului stabilit cu banca. Un posesor de card nu va mai trebui să ghicească suma de care are nevoie în concediu sau la cumpărături sau să se streseze când pierde „o ocazie" pentru că n-a avut destui bani la el. De la ghişeele băncii sau de la distribuitoarele automate de numerar (accesibile la orice oră şi, în unele ţări, amplasate mai la fiecare colţ de stradă) titularul cardului poate primi exact suma de care are nevoie în cazul în care plata se face totuşi în numerar. Posedând o carte de plată vom şti ce înseamnă civilizaţia unei tranzacţii: securitate, comoditate, discreţie. Funcţie de tipul cardului, titularul acestuia poate beneficia de felurite alte facilităţi, precum asistenţă şi asigurări (medicale, de călătorie) sau servicii (rezervări hoteliere etc).

Iată cum se obţine un card!

Prin încheierea unui contract între client (persoană fizică sau juridică) şi banca în care acesta deţine cont.

La recenta conferinţă de presă BRCE, ocazionată de introducerea în ţara noastră a sistemului de plăţi prin carduri, s-au adus o serie de lămuriri privind acest nou produs bancar şi legate de programul băncii vizavi de această chestiune. Dl. Răzvan Temeşan, preşedintele BRCE: „Suntem a 4-a ţară din Europa Centrală şi de Est în care se introduc cărţile de plată. Aceasta presupune implementarea unui sistem de acceptare pe scară largă a cardurilor în sistemul comercial din România şi emiterea propriu-zisă a cărţilor de plată. Introducerea sistemului de plată prin cărţi de plastic va costa Romcard S.A. (societatea care se ocupă de implementarea cardurilor în România) aproximativ 40.000 USD, dar trebuie să ne gândim că, în afară de multe alte avantaje faţă de plăţile în numerar, însăşi emiterea bancnotelor de hârtie şi a monezilor, costă. Apoi, prin card, creşte viteza de circulaţie, iar relaţia tranzacţie-fisc este mai clară, ori aceste două lucruri constituie încă un mare câştig".

Dl. Ioan Greu, director Direcţia marketing şi „produse noi în BRCE: „Emiterea cardurilor internaţionale (în valută), marca VISA International se va face la început, şi anume în luna februarie, către clienţii instituţionali ai băncii şi vom avea ca limită inferioară a contului suma de 5000 USD. Cardurile clasice pentru persoane fizice, clienţi ai băncii, vor fi emise din luna martie a.c. În etapa de acceptare a cardurilor ca mijloc de plată, pe care o vom demara tot în februarie, vom pune gratuit la dispoziţia clienţilor noştri echipamentul înprintere de întocmire a documentelor aferente efectuării tranzacţiilor prin carduri. Cărţile de plată în lei vor fi emise începând cu 1996.

Pentru evitarea riscului de falsificare a cărţilor de plastic avem măsuri de securitate. Comercianţii care acceptă cardurile nu trebuie decât să respecte procedurile şi normele din ghidul comerciantului, anexat contractului încheiat cu banca. Altfel, problema falsurilor preocupă pe toată lumea şi în primul rând pe VISA International, organizaţia de carduri cu cea mai complexă infrastructură de acest tip din lume".

R. Temeşan: „Este mai mult o muncă de educaţie cu clienţii băncii pentru că în ceea ce priveşte banca, accesul la maşinile de personalizat carduri este strict limitat şi controlat".

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Un divorţ cât o catastrofă

Lady Di se dovedeşte şi de astă dată „scumpă"

Avocaţii prinţesei de Wales, mai cunoscută cititorilor sub numele familiar Lady Di, susţin că în cazul unui divorţ, tot mai previzibil al acesteia de prinţul Charles, trebuie „obţinută cea mai mare cifră posibilă". Cifra avansată de avocaţi este în jur de 15 milioane lire sterline, ceea ce înseamnă un venit net anual pentru „nefericita" prinţesă de peste 500.000 lire. Geoffrey Waters, şeful Departamentului matrimonial de la baroul Covent Garden, afirmă însă că prinţul nu ar avea de unde să ofere un asemenea preţ pentru divorţ. Divorţul princiar, devenit ultima soluţie, ar putea fi sprijinit chiar de regină, afirmă avocaţii londonezi. Ca în orice caz de divorţ, oricare dintre soţi poate să declanşeze procesul. „Prinţesa şi-ar putea susţine cauza pe baza adulterului, dar se pare că preferă soluţia consensului ambelor părţi pentru a evita un scandal degradant", au spus avocaţii. (Ş.N.)

BRITISH MUSEUM ÎŞI PUNE HAINE DE SĂRBĂTOARE

De curând au fost dezvăluite planurile pentru remodelarea Muzeului Britanic (celebrul British Museum). Cheltuieli: peste 50 milioane de lire sterline. Modelul urmat: celebrul muzeu Luvru din Paris, care a căpătat o faţă nouă, păstrându-şi însă nealterate punctele sale de atracţie. În prezent, British Museum primeşte 6,5 milioane vizitatori pe an, faţă de 4,9 milioane la Luvru. Pentru a simplifica accesul rapid în principalele aripi ale muzeului este prevăzut să se construiască o rampă în spirală, de genul celei existente la Muzeul Guggenheim din New York. Lucrările vor începe în 1996 şi vor fi definitivate în circa doi ani. (Ş.N.)

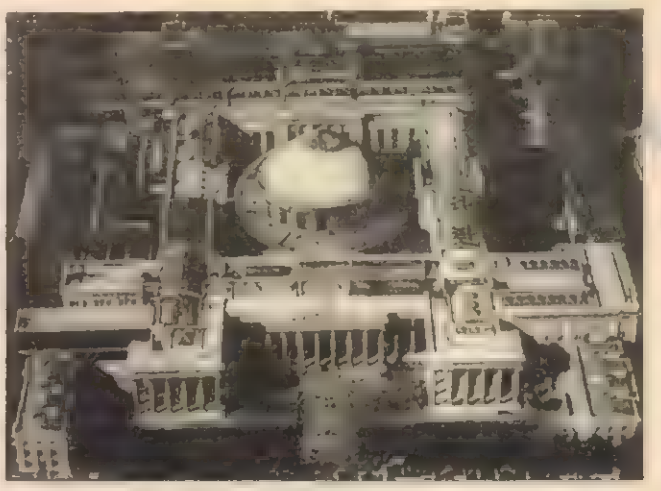

IARNA LA UMBRA ZGÂRIE-NORILOR

O imagine ce aminteşte picturile lui Bruegel. Oameni de toate vârstele, pe Patinoarul din Central Park.

Era în august 1968. Deasupra Clujului evoluau farfurii zburătoare

...Am văzut un obiect care evolua în atmosferă. Avea strălucire metalică, mai curând luminozitate - nici argintie, nici albicioasă - nu făcea nici un zgomot, îşi schimba mereu poziţia şi direcţia, nu semăna prin nimic cu corpurile pe care le-am văzut zburând de atâtea ori - de la baloane la turboreactoare".

Rândurile de mai sus sunt reproduse dintr-un interviu acordat, în septembrie 1968, de dl Emil Barnea din Cluj, care a reuşit să facă 3 fotografii extrem de clare ale unui OZN ce zbura deasupra pădurii Băciu, în apropierea Clujului, la 16 august 1968, ora 13 şi 30 minute. Aparatul de fotografiat FED-2 a imortalizat un obiect care părea să albă un diametru de peste 30 m, aflat la o înălţime de circa 60 m.

Dl Barnea, care pe atunci lucra la Direcţia de Sistematizare şi Arhitectură din Cluj, a făcut în acea zi o excursie, împreună cu nişte prieteni, spre pădurea Băciu, de pe dealurile din vestul oraşului.

Interesant este că obiectul, care prezintă asemănări cu cel fotografiat în California, la Santa Ana, în ziua de 3 august 1956, de Rex Heflin, cu un Polaroid-101 - semiautomat, a fost văzut şi de alţi clujeni, observatorul astronomic din oraş primind numeroase sesizări la acea oră.

Nu era pentru prima oară când erau observate asemenea obiecte ce stârneau interesul întregii lumi. De altfel, presa a semnalat, în timpul cuvenit, prezenţa unui obiect zburător neidentificat la unele staţii meteorologice din Carpaţii Occidentali, precum şi la Reşiţa şi Oraviţa, care au evoluat la 7.000 - 30.000 m, putând fi urmărit cu ochiul liber, prin binoclu sau ocolit.

Revenind la cele trei fotografii făcute deasupra pădurii Băciu, remarcăm că filmul a fost considerat a fi autentic în urma analizelor efectuate atât la Cluj, cât şi la Bucureşti.

Aşadar, în august 1968, România a intrat în rândul ţărilor care posedă mărturii de necontestat care ne dau posibilitatea să intrăm pe firul marilor întrebări ale lumii contemporane, al întrebărilor la care nu s-a răspuns, încă, în totalitate...

ALECU MARCIUC ■

Vor ridica, oare, chinezii, primii vălul secretului OZN?

Iulie 1994. Când cometa Schumacher-Levy s-a ciocnit cu planeta Jupiter, deasupra teritoriului Chinei au fost reperate câteva OZN-uri stranii.

„Se pare că este vorba de o premieră în lume, de un contact apropiat cu extratereştrii... Credem că s-a produs o «fisură» în studierea tainelor Universului."

Făcând această declaraţie senzaţională, preşedintele Societăţii naţionale a ufologilor din China a intrigat opinia publică din această ţară. Mai ales că el a refuzat să comunice ziariştilor amănunte în legătură cu acest caz, rezumându-se să declare că „datele pe care le posedă acum oamenii de ştiinţă chinezi continuă să fie cercetate şi aprofundate".

După datele acumulate, mesagerii unor alte civilizaţii, apăruţi în spaţiul Chinei, preferă zona golfului Taiwan, unde, în ultimele zeci de ani au fost observate mii (!!) de obiecte zburătoare neidentificate, rapoartele fiind semnate de astronomi, aviatori, oameni de rând...

Nu de puţine ori ipoteticii „fraţi" au preferat întâlnirile cu locuitorii insulelor din această zonă. Ultima dintre aceste întâlniri de necrezut, dar cât se poate de reală, s-a petrecut pe insula Taiwan, la sfârşitul verii anului 1993. Un număr impresionant de oameni au urmărit, atunci, vreme de un sfert de oră (!!) prezenţa a două obiecte zburătoare neidentificate deasupra aeroportului internaţional CiunKai-Shi din Taipe.

Alte amănunte nu au fost date. Nu ne rămâne decât să aşteptăm noi veşti de la Beijing, după ce datele vor fi „cercetate şi aprofundate"...

ALECU MARCIUC ■

Ciuma secolului 20

Sida înaintează cu 250 de oameni pe oră

La cumpăna dintre ani, atât la reuniunea de la Paris, cât şi în alte împrejurări, O.M.S. a făcut cunoscute date care înspăimântă, dar care tocmai de aceea trebuie să fie un îndemn la acţiune hotărâtă anti-SIDA pe întregul glob.

Aflăm, astfel, că într-un singur an, din iulie 1993 până în iulie 1994, cazurile de SIDA au sporit cu 60 la sută! Ritmul infecţiilor este de 250 pe oră (6000 pe zi, deci 2,2 milioane pe an). S-a calculat că numai în Africa subsahariană, între 1995 şi 2005, vor fi afectate de SIDA şi vor muri peste 8 milioane de persoane, şi aceasta pornind doar de la cei infectaţi, fără a ţine seama de noi contaminări. Vine însă tare din urmă Asia de sud şi de sud-est, unde în prezent există circa 5 milioane de purtători de virus. Se apreciază că până în anul 2000 Asia va depăşi Africa în ceea ce priveşte numărul deceselor anuale din cauza SIDA: între 30 şi 40 de milioane vor fi infectate cu HIV, iar numărul bolnavilor va fi de circa 10 milioane.

În acelaşi timp, continuă, fireşte, eforturile pe plan strict medical, pentru crearea de medicamente şi vaccinuri împotriva SIDA. Medicamentele elaborate până în prezent, printre care AZT, pe lângă că au o eficienţă redusă, sunt şi foarte scumpe. În ceea ce priveşte vaccinurile, situaţia este departe de a fi rezolvată. Testări mai importante pe voluntari se vor face abia în 1996, dar se pare că a fost acceptată ideea că până la găsirea unui vaccin ideal să se utilizeze şi vaccinurile elaborate până acum, care, chiar dacă nu protejează în totalitate, limitează răspândirea SIDA.

ION D. GOIA ■

Descoperire senzaţională:

Bisericile de lemn din Maramureş concentrează energiile cosmice

Comunicarea o face neobositul cercetător, **savantul prof. dr. ing. Dinu-Ştefan Moraru, academician**. Iată ce ne declară domnia sa:

„În Maramureş, existau, la 1896, 3000 de biserici din lemn cu fleşă, dintre acestea păstrându-se, până în prezent, circa 300. Extraordinar la aceste construcţii este **fleşa - turnul clopotniţei** - care are o zvelteţe şi o înălţime deosebite. Cele mai înalte biserici maramureşene din lemn sunt la **Surdeşti - 54 de metri** - şi la **Plopiş - 38 de metri**. Prima datează din anul 1867, iar cea de-a doua din 1798. Toate bisericile respective pot fi împărţite în trei categorii, în funcţie de raportul înălţime fleşă - bază fleşă, şi anume: 2, 3, 5, adică reprezentând chiar şirul lui Fibonacci, şir de care mă ocup de ani şi ani pentru a demonstra semnificaţia sacră a acestuia în construcţia umană, a animalelor, cât şi a plantelor. Revenind, senzaţională este însă construcţia fleşelor. Ele au axul dintr-un unic trunchi de brad, iar căpriorii urmează forma coroanei bradului. Tehnic vorbind, căpriorii sunt fixaţi pe elemente constructive (antretoaze) în cruce de trunchiul de brad, reproducând ramurile acestuia. Axul este fixat ca într-o rădăcină de copac, într-un turn pătrat de înălţime mare, asigurat cu contravântuiri. Toate elementele constructive, reamintim, sunt din lemn. Axul unic are o semnificaţie naturală, fiind copia în natură a bradului care, suflat de vânturile puternice, nu se rupe datorită continuităţii fibrei. Vedeţi, deci, cât de geniali au fost aceşti meşteri constructori ţărani, care au fost capabili să intuiască şi să reproducă natura! Bănuiesc că geniul lor este de inspiraţie divină, ca şi descoperirea şirului lui Fibonacci. Să ştiţi că asemenea înălţimi de ax sunt unice în lume. Iată, brazii folosiţi în construcţia bisericilor de la Surdeşti şi de la Plopiş, au, respectiv, 30 şi 20 de metri înălţime. A treia descoperire priveşte forma fleşei. Secţiunea prin clopotniţă se înscrie într-o pseudosferă sau după o curbă „lănţişor", forme aparţinând geometriei neeuclidiene inventate de rusul Lobacevski şi de transilvăneanul Bolyai.

Energetismul acestor construcţii maramureşene l-am dovedit realizând din carton o machetă de clopotniţă cu raportul înălţime - bază având valoarea 3. **Sub aceasta, exact ca şi sub poliedrele energetice, o bucată de carne de un centimetru grosime s-a mumificat în mai puţin de 48 de ore!"**

A consemnat,
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Crimele din Barintown

George Arion

Capo di tutti capi

Îmi iau, ca de obicei, micul dejun pe terasa casei, de unde am o privelişte magnifică a plajei şi a oceanului. Soarele încă nu dogoreşte, apa are irizări fastuoase, parcă în adânc e o junǎ care dă din picioruşe şi masa de lichid tremură uşor. În depărtare se zăreşte un vapor mare şi alb - mi-i închipui pe pasageri cum zac în şezlonguri şi se răsfaţă în lumina dimineţii. Păsări se rotesc agale şi, din când în când, se prăbuşesc vertiginos în valuri după vreun peşte care, în loc să mai doarmă în adâncuri, pe-un pat de ierburi moi, se avântă imprudent spre suprafaţă, într-un volaj cu bilet numai de dus. Este un moment binecuvântat al zilei. O boare plăcută adie şi aduce o mireasmă de iod. Nisipul nu e cotropit de turma de mamifere dornice să se bronzeze, să înoate, să-şi arate muşchii, să bată mingea, să-şi scoată

Desen de AURIEL ŞTEFAN ALEXANDRESCU ■

sânii din cupele sutienelor şi, mai ales, să ţipe, ca şi cum limbajul nearticulat e suprema descătuşare de rigorile civilizaţiei, o libertate la care se ajunge după ani de educaţie. E ţipătul strident al plodului căruia un bezmetic i-a dărâmat castelul de nisip; e ţipătul victorios al masculului care plonjează după o minge pentru a atrage şi mai mult atenţia unei puştoaice căzute în frezǎ după el; e strigătul feciorelnic al fufelor contrariate c-au uitat cum îi cheamă pe cei cu care şi-au petrecut noaptea; e urletul mamei care nu-şi mai găseşte odrasla în locul unde a lăsat-o; e manifestarea sonoră a pensionarului care-a mai câştigat o partidă de şah; e chiăiala madamelor cuprinse de frison în contact cu apa. Un haos de sunete care lovesc nemilos timpanele, o vibraţie ce-ţi stăruie în urechi până la miezul nopţii. Chiar şi-acum se-aude un zumzet - sau e numai o părere?

John îmi mai toarnă un strop de cafea în ceaşca de porţelan pe care mi-a dăruit-o mama când aveam douăzeci de ani. Au trecut de-atunci aproape patruzeci de ani... O viaţă de om.

– John, spune-mi te rog, ce se petrece jos?

John îmi aprinde mai întâi ţigara de foi cu o brichetă aurită în formă de pistol. Îmi răspunde fără nici o urmă de şovăială în glas. S-a informat deja; dacă stăpânul l-ar întreba, trebuie să răspundă prompt. Pe faţa lui nu se poate citi nimic. Însă în sinea lui se celebrează un triumf. N-a fost prins nici de data asta cu lecţia nefăcută. De altfel, de când este în slujba mea - câte decenii să fi trecut? - a învăţat să-mi ghicească dorinţele înainte de-a le rosti. A văzut multe, a auzit multe, stându-mi în preajmă, nedezlipit, ca un câine credincios; un mormânt e mai guraliv ca el. De-aceea l-am păstrat lângă mine - evident, cu o răsplată corespunzătoare. Un slujitor model. Un servitor negru, ca pe vremea aristocraţiei din sud.

– Vor să mute digul.

– De ce?

– Ca să lărgească golful, domnule. Au adus macarale, tractoare, excavatoare, camioane. Se lucrează de zor.

– Mi se pare o prostie, zic eu în doi peri şi trag cu sete din ţigară. Dintr-o dată nu-i mai simt gustul şi o sting în scrumiera cu picior de lângă mine. Apoi, îmi înfăşor mai bine picioarele în pledul călduros. Mi s-a făcut brusc frig. Simt nevoia să mă aşez mai bine în căruciorul în care stau - aparatul meu locomotor de cincisprezece ani.

– Într-adevăr, e o prostie, domnule, mă aprobă John.

Apăs pe un buton şi agregatul se pune în mişcare fără zgomot. M-apropii de marginea terasei. E o forfotă ţinută bine sub control. Pe lângă utilajele grele gesticulează oameni îmbrăcaţi în salopete albastre şi pe cap cu căşti albe şi roşii - unii sunt şefi, alţii simpli lucrători. Macaralele înşfacă rând pe rând stabilopozii şi-i aruncă în basculante.

– Ce fac cu ei?, îl întreb din nou pe John care urmăreşte spectacolul şi el, din spatele meu, la o distanţă respectuoasă. E un du-te vino riguros, un scrâşnet de fier frecat de fier; se-aud comenzi strigate cu precizie, e o treabă de rutină pentru ei.

– Îi duc la vreun kilometru de-aici. Acolo se va ridica noul dig.

– Şi de când e tevatura asta?

– De trei zile.

Trei zile n-am ieşit pe terasă. O uşoară răceală m-a silit să rămân în aşternut. Am citit, am răspuns la câteva scrisori. De-aceea nu ştiu nimic despre ceea ce se petrece la vreo sută de metri de casa mea.

Deodată, din înălţimea la care fusese ridicat, un stabilopod se desprinde din cârligul macaralei şi cade cu un zgomot surd pe dig. Pământul e cuprins de o uşoară trepidaţie, geamurile zăngăne. Se aud ţipetele celor care se feresc să nu fie atinşi de sfărâmături. Nimeni însă nu e lovit. Şi totuşi după câteva clipe se aud din nou strigăte şi agitaţia lucrătorilor devine dezordonată. S-a mai întâmplat ceva neprevăzut.

– John, adu-mi te rog binoclul.

Dar n-am nevoie să văd până colo - ştiu ce s-a întâmplat. Din sfărâmăturile stabilopodului a apărut, cu siguranţă, un cadavru. Fără îndoială, un cadavru bine conservat, ţinând cont de condiţiile în care a fost păstrat.

John s-a întors neauzit şi aşteaptă fără să se arate nerăbdător. Iau într-un târziu binoclul şi mă uit mai întâi la chipurile lucrătorilor: toate exprimă groaza. Întins printre bucăţile de ciment, e într-adevăr trupul cuiva. Nu-i desluşesc chipul, e încă prins în încâlceala reţelei de fier. Atunci încerc să zăresc altceva. Cu mare răbdare cercetez fragmentele risipite pe jos. Căutarea mea nu-i zadarnică. Pe o bucată apare scris un număr: 15.

– Înseamnă că e Paul Milred, zic eu cu însufleţire.

–Aţi spus ceva, domnule?

– Nu, John, mulţumesc.

Paul Milred! Ce trufaş mai era domnul ăsta! Credea că e alfa şi omega. Nu-i mai ajungeai cu prăjina la nas. Îşi trimisese ucigaşii ca să mă lichideze. Voia ca numai el să stăpânească din ascuns în Barintown. Noroc c-am prins de veste şi-am acţionat mai rapid ca el. Mi-a făcut mare plăcere să-l împuşc. Oamenii mei l-au aşteptat la ieşirea din casa amantei - a primit bani frumoşi parşiva fiindcă mi l-a dat pe tayă, numai bun de vârât în cuptor. I-au omorât cele două gorile care îl însoţeau şi pe şofer, i-au încărcat pe toţi într-un microbuz şi mi i-au adus plocon în hala fabricii mele de ciment. Acolo l-am pus să îngenuncheze pe Milred ăsta şi să-mi ceară iertare. Plângea şi se târa ca să-l cruţ. Jura c-are să-mi fie cea mai credincioasă slugă. Fără pic de demnitate! Uite cine vrea să fie stăpân! A dat să-mi pupe mâna. N-am mai rezistat. Era prea scârbos. I-am înfipt un glonte drept între ochi. Apoi, pe toţi patru i-am lăsat să-şi doarmă somnul de veci în patru stabilopozi. Numărul 14 - şoferul, numărul 15 - Milred, iar numerele 16 şi 17 - cele două gorile. I-am dus pe digul din faţa casei mele. Ca să-i am sub ochi, ca pe nişte trofee de preţ. Aşa cum am procedat cu toţi duşmanii mei. Cu toţi cei care au îndrăznit să mă înfrunte.

– John!

– Da, domnule!

– Îl mai ţii minte pe Paul Milred?

– Un jeg, domnule.

John ştie ce soartă a avut Paul Milred. A fost doar de faţă. Doar el l-a omorât pe şofer. Dar nici măcar cu mine nu discută ce s-a petrecut odinioară. Trecutul e o conservă gingaşă în care nu e bine să umbli oricând

Stabilopodul cu numărul 14 nu se mai vede. Se pare c-a fost dus în primele transporturi. Mai lipsesc şi alte numere - se lucrează cu spor. Numărul 1 e însă aici. Cu ei am început. La ei ţin cel mai mult. Îl păstrează pentru judecata de apoi pe Sam Stewart. L-am înjunghiat într-o noapte când eram numai noi doi în biroul lui. Puneam la cale o nouă lovitură. L-am omorât ca să-i iau şefia. Era un mototol. N-aveam treizeci de ani; eram sătul de lovituri mărunte, de găinării mărunţi, de flecuşteţe. Visam la spargeri de care să se înfioare oraşul. Râvneam să punem stăpânire pe el şi să-l supunem dorinţelor noastre. Să şantajăm, să ucidem, să ameninţăm, să ne îmbogăţim. Dar cu Sam n-am fi ajuns departe. Unii dintre ai noştri au avut bănuieli, dar au tăcut mâlc. Iar când au început să curgă banii ca un fluviu al prosperităţii şi l-au alungat din minte pe jalnicul Sam. Aşa am început să fim cei mai tari din ţară. Evident, de mulţi ani, nu mai ucid eu. Alţii se ocupă cu asta. Eu sunt un venerabil om de afaceri, un nume respectat în societate, căruia din când în când i se cere părerea şi în chestiunile importante ale naţiunii. Ceea ce constituie ocupaţia mea de bază nu cunosc foarte mulţi; numai oameni verificaţi. Un filtru bine pus la punct interzice accesul la mine a oricărui neisprăvit de spărgător sau de ucigaş care nici nu ştie că lucrează în folosul meu. Dacă o bancă e jefuită la vreo 500 de kilometri de Barintown, cine să-l bănuiască pe bătrânul neputincios care se târăşte într-un cărucior, victimă a unui nefericit accident la schi - de fapt, victimă a unei încăierări în care o mitralieră i-a împroşcat gloanţele în genunchi? Pleacă un transport de arme pentru un stat amărât? Sau vine o cantitate mare de droguri? Eu organizez totul.' Dar nici un fir nu duce la mine. Cine mi-a stat în cale a plătit cu viaţa. Cine nu-şi ţine gura păţeşte la fel. Şi toţi cei care au murit de mâna mea sau la ordinul meu stau în stabilopozii din faţa casei. Şi Phillip şi Susan şi Mike şi Rod şi Robert... Fiecare cu numărul lui. 89 de numere. Pe care îi salut în fiecare dimineaţă. Le dau bună ziua. Acum nu-i mai duşmănesc. Stau la taclale cu ei. Îmi sunt simbolul puterii. Ori de câte ori am un moment de slăbiciune merg pe terasă şi-i privesc aruncaţi de-a valma, claie peste grămadă. Şi, deodată, îmi revin forţe proaspete. Îmi vin idei, descopăr soluţii. Sunt izvorul meu de energie. Cu mutarea lor în altă parte voi fi mai singur. Mi se distruge opera vieţii. Păcat.

ROLLING STONES de la A la Z !

ANGIE - Baladă clasică prin excelenţă care a obsedat generaţiile de la apariţia sa în 1973 pe albumul Goat's Head Soup. Legenda spune că ar fi un omagiu adus de Mick Jagger lui Angie Bowie, fosta soţie a lui David Bowie.

BEATLES - Întrebare tradiţională pusă adulţilor de astăzi care în anii '60 erau adolescenţi: „Erai fan Beatles sau Rolling Stones?" Cu alte cuvinte: erai cuminte (Beatles) sau malefic (Stones)?...

COME ON - Primul single oficial al grupului Rolling Stones, apărut la studioul DECCA pe 7 iunie 1963. Piesă de colecţie.

DROGURI - Imposibil de a trece sub tăcere această latură a „celui mai mare grup rock al tuturor timpurilor." Brian Jones a murit din cauza lor, se pare, iar Keith Richards, consumator confirmat, a reuşit să supravieţuiască dependenţei, în anturajul Stones. Nu degeaba a fost inventată expresia „sex & drugs & Rock'n'roll!"

EXTREM ORIENT - Până în 1990, anul turneului Steel Wheels, Rolling Stones n-a pus niciodată piciorul în Japonia. În ianuarie 1990, 45.000 de bilete pentru concertul de la Tokyo Dame s-au epuizat în 33 minute!

FILM - Având o personalitate multiplă, Mick Jagger nu putea să nu facă cinema. Debutul său datează la sfârşitul anilor '60, când a apărut în două filme, Performance şi Ned Kelly, unde încarnează un fel de Robin Hood australian. Apoi a realizat Freejack, un thriller SF am dezlânat, alături de Emilio Estevez Anthony Hopkins.

GLIMMER TWINS - Sub acest nume misterios se ascund Mick Jagger şi Keith Richards când se joacă de-a producătorii pentru... Rolling Stones.

HELL'S ANGELS - În '69, Rolling Stones termină turneul lor american printr-un concert pe circuitul Altamont. La cererea lor, securitatea e asigurată de poliţişti motociclişti de la Hell's Angels. Aceştia vor cauza decesul unei tinere negre de 18 ani, Meredith Hunter.

INFIDELITATE - Nu, nu cele referitoare la menajul fiecăruia dintre membrii grupului, ci la cele reprezentând un fel de „trădări" muzicale, înregistrările solo: Mick Jagger e la a 3-a escapadă, Keith Richards la a 2-a, iar Ron Wood la a 7-a!

JAZZ - Dificil de crezut şi totuşi Charlie Watts, cel cu faţă de indian impasibil, preferă de departe jazz-ul rock-ului. De câte ori grupul îi dă puţin timp liber se întâlneşte cu câţiva prieteni şi cântă muzica sufletului său. De altfel, întreaga sa colecţie discografică e în acest stil. În plus, are oroare să figureze în clipurile Stones.

KEITH RICHARDS - Cu o adevărată figură de pirat, este poreclit „human riff". Odată abandonată „perioada drogurilor" a devenit din ce în ce mai prezent în viaţa grupului şi acordă chiar interviuri.

LIBERALITATE - Stones nu sunt deloc avari. Cu veniturile lor şi când au ocazia unei acţiuni umanitare, nu ezită. S-au produs astfel în concert în beneficiul victimelor cutremurelor de pământ din Nicaragua şi Los Angeles.

MOARTE - Brian Jones, micul geniu al grupului Rolling Stones, e găsit mort în piscina sa pe 3 iulie 1969 (avea 27 de ani) şi decesul său a rămas neelucidat. Prieten cu Jimi Hendrix, John Lennon şi Bob Dylan, a fost marcat spre sfârşitul vieţii de decepţii în cascadă: dat la o parte de grup, înşelat de soţie, care se instalează la Richards, toxicoman în ultimul grad, paranoic, şi detaliile sunt lesne de imaginat...

NATURĂ - Mick Jagger se declară mai aproape de natură decât pare: „Încă din anii '60 am încetat să mă identific cu ideea sex & drugs & rock'n'roll. Beau ceai înainte de concerte şi chiar dacă nu dorm suficient în turnee, îmi fac timp pentru jogging".

ORDINATOARE - Inutil să încerce cineva să-i convingă să iubească muzica electronică. Pentru ei, să apeşi pe butoane nu înseamnă să faci muzică. Şi totuşi Mick Jagger a mărturisit că el şi Charlie Watts au înregistrat împreună câteva bucăţi techno!

PENITENCIAR - Au petrecut din păcate mai toţi ceva timp în spatele gratiilor! Se spune că într-una din celulele în care au fost închişi pentru consum de droguri, Mick Jagger şi Keith Richards au compus Brown Sugar, un titlu care n-are nici o legătură cu zahărul nerafinat!

ROLLING STONES - La Londra, într-un bar în care se cântă blues, s-a născut Rolling Stones. Jagger şi Richards se cunoşteau deja şi cântau cu Little Boy Blue & The Blue Boys. Charlie Watts cânta în Blues Incorporated. După diverse tribulaţii, Blue Boys s-au rebotezat Rolling Stones în omagiul unei piese a lui Muddy Waters şi se compunea din Jagger, Richards, Brian Jones, Ian Stewart (pian) şi Tony Chapman (tobe). Acesta din urmă va fi înlocuit cu Charlie Watts şi va veni Bill Wyman cu basul.

STICKY FINGERS - Album mitic apărut în 1971. Pe coperta discului (de vinil) un şliţ de pantalon cu fermoar strălucitor, imaginat de Andy Warhol. E de asemenea numele restaurantului night-club al lui Bill Wyman, inaugurat în '89.

TAYLOR MICK - Îl înlocuieşte pe Brian Jones după deces, dar părăseşte grupul în '74 şi e înlocuit de Ron Wood de la Faces, fostul grup al lui Rod Stewart.

UNITATE - Darryl Jones, noul basist angajat după plecarea lui Bill Wyman va deveni oare un adevărat Rolling Stones? Căci după spusele lui Richards: „Nu e suficient să fii un bun muzician, ci să te integrezi". Deci...

VOODOO LOUNGE - Al 26-lea album în aproape 33 de ani de carieră, pe care unii îl iubesc (sunetul mai brut, latura blues), alţii îl detestă (prea multe balade)...

WYMAN BILL - Basistul de origine a decis să plece. Protestatar recunoscut. Şi mai avea faima încurcăturilor sentimentale. De exemplu, mama fostei sale soţii, Mandy Smith, a vrut să se căsătorească cu fiul lui...

X (CENZURĂ) - Oare vom afla vreodată cu certitudine dacă Mick Jagger şi David Browie s-au aflat în acelaşi pat?

Y YOU GOT ME ROCKING - Al 2-lea extras pe single din albumul Voodoo Lounge şi totodată dispoziţia pe care şi-o doresc, pentru sine şi pentru auditoriul lor, Rolling Stones.

Z ERO? - „Când suntem împreună, cu mâna pe instrumente, e imposibil să nu iasă ceva bun". (Keith Richards)

Deci, cu multe zero-uri... la cifre reprezentând fani şi bani, R.S.!

SHERYL CROW are în ceea ce priveşte cariera ei muzicală un consultant perfect persoana legendarului BOB DYLAN. Cantautoarea, acum în vârstă de 32 de ani, susţinut pe Dylan în turneul său american de anul trecut. „După al doilea show a chemat în cabina lui, mi-a spus să mă aşez lângă el şi mi-a dat sfaturi eritoare la prestaţia mea", povesteşte Sheryl. „Mi-a spus că timp de 30 de i a observat cum merg treburile şi poate să aprecieze că mă aşteaptă succes copleşitor, dar dacă vreodată voi avea probleme, numărul lui i stă la dispoziţie. A fost deschis, intens, foarte dulce. Poate să-l sun să aflu ce părere mai are".

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

FLASH RADIO CONTACT

• **BRUCE DICKINSON** a părăsit compania de înregistrări EMI pentru că „s-a săturat" să trăiască în umbra fostului său grup IRON MAIDEN, pe care nu-l mai conduce de anul trecut. Cariera sa solo s-a materializat în albumul Balls To Picasso.

Managerul lui Dickinson, Rod Smallwood, afirmă: „Bruce şi-a făcut o mulţime de prieteni la EMI, numai că am descoperit că interesul companiei scade simţitor când e vorba de a încuraja interpreţi noi. Se pare că dacă nu eşti în vârful piramidei, ca Iron Maiden, e dificil să-ţi faci auzită vocea". Dickinson are acum contract cu casa de discuri CASTLE.

• Marele succes de acum 20 de ani al lui **BRUCE SPRINGSTEEN** Born To Run, a fost votată „The greatest pop song of all times".

A învins astfel clasicul Like A Rolling Stone al lui Bob Dylan din 1965 şi Yesterday al Beatles-ilor, în urma unui sondaj efectuat de Radio One al BBC-ului şi ziarul londonez Times.

Born To Run s-a situat în fruntea unui clasament cu 100 dintre cele mai frumoase piese alese de ziarişti în domeniu şi muzicieni.

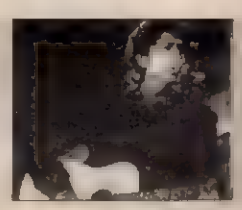

• **BOB DYLAN,** urmând exemplul contemporanilor săi Neil Young şi Eric Clapton, a acceptat apariţia la MTV Unplugged.

„Da"-ul lui a venit destul de greu, având în vedere că şefii de la MTV l-au rugat ani de zile să facă acest lucru. Programul este realizat şi înregistrat în New York City's Sony Studios, împreună cu grupul său.

Preşedintele MTV, Judy McGrath, afirmă: „Dylan a fost părintele spiritual al întregului concept Unplugged. Toţi cei care lucrăm aici simţeam că nu ne-am fi făcut datoria pe deplin dacă nu l-am fi avut într-un astfel de show. Suntem foarte emoţionaţi".

APA TRECE...

DE APĂ (fem.) / RAMURĂ A HIDROLOGIEI
APA FĂRĂ PEȘTE ! / POARTĂ PE APĂ
VAS PENTRU APĂ (dim.) / ADUCE PLOAIA
URBE / GETA TOMESCU
SE VARSĂ ÎNTR-O APĂ MAI MARE
TRĂIEȘTE ÎN APĂ / ÎNGHEAȚĂ APELE
VASILE CUCU / MUNȚI DE APĂ
A SUSPINA / DUȘMĂNII (înv.)
FRICOS / CĂLIN VASILE
REDUS CA LUNGIME / PREFIX LA MORALĂ
AFLUENT AL TISEI / ARTA DE A CĂLĂRI
TERME GOALE ! / APĂ MULTĂ
PLINE DE SÂNGE / MARE PE MARE
MICĂ APĂ CURGĂTOARE / BALTĂ MICĂ
PORT-OCHELARI / PORȚIUNE DE MARE IZOLATĂ
FINISATĂ
NEA ! / ATMOSFERĂ (abr.)
MUNTELE POTOPULUI
A BĂGA ÎN APĂ FIARTĂ
APĂ... PUFOASĂ / FIRE
AMBARCAȚIE DIN BUȘTENI
APĂ CURGĂTOARE / OCULTĂ
ÎN PLAN ! / FEMEIE LENEȘĂ (reg.)
MĂSURA LUI CUZA / ÎN LAGĂR !
ION TOMESCU
LA ÎNTRARE ÎN PRUT ! / VAPORI DE APĂ
IESE DIN GHEIZER (2 cuv.) / SE VARSĂ ÎN TISA
ÎN CIUR ! / REGULARIZĂRILE UNOR APE
UDAREA CÂMPULUI / ÎN MARE !
ÎN BAIE !
ÎNCEPUT DE BURNIȚARE ! / ÎN CĂUȘ !
UN FEL DE COBZĂ
CA APA DE MARE
PUI DE CAPRĂ
NU-I FRUMOS

Integramă de **Gheorghe BRAȘOVEANU** ■

...PIETRELE RĂMÂN

PIATRĂ / PIETROȘI
PIATRĂ PREȚIOASĂ / PIETRICELE DIN VULCAN
NICOLAE / PIATRA FILOZOFALĂ (fig.; pl.)
CREASTĂ DE MUNTE / A.R.N.-ul SCHIMBAT !
PIATRĂ MICĂ
CU PIETRE / IAZ / PIATRĂ ALBASTRĂ
URECHE
IUBIT (înv.) / PRONUME PERSONAL
VERIGHETĂ CU PIATRĂ / PIETRE SEMIPREȚIOASE
ÎMPODOBIT CU PIETRE / STÂNCI LA MALUL MĂRII
OOLIT / „PIATRA...", VÂRF ÎN BUCEGI
DATĂ / MĂIESTRIE
ÎNCINS / VECHITURĂ / REST DE PIATRĂ !
IAR S-A ÎNCURCAT !
NICU ROCEANU / 4,5 PIETRE !
„PIATRA...", MASIV ÎN CARPAȚII MERIDIONALI
TEȘIT ! / PIATRĂ SEMIPREȚIOASĂ
CA UN BOLOVAN (fig.)
STAT

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

20 DE DIFERENȚE

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Haz de necaz

Am participat, împreună cu scriitorul şi publicistul Cristian Teodorescu, la o emisiune realizată la Radio Contact de Răzvan Dumitrescu, unul dintre excelenţii gazetari tineri pe care îi avem în acest moment. Tema discuţiei - Haz de necaz. Pe parcurs au fost şi alte intervenţii, printre care şi cele ale lui Mircea Ionescu - Quintus, Horia Rusu. Evident, nici moderatorul, nici convivii săi n-au abordat subiectul cu pretenţia de a obţine adevărul absolut sau a avea ultimul cuvânt în materie, îndoiala fiecăruia dintre ei în legătură cu propunerile spuse fiind incitantă şi provocatoare de idei. Spre final însă, un ascultător, Nicolae Cojocaru, ne-a comunicat la telefon şi opinia domniei sale despre aceeaşi chestiune. În termeni foarte tranşanţi, duri chiar, domnul Cojocaru şi-a exprimat părerea că „a face haz de necaz e un semn al laşităţii poporului român şi al slabei sale înzestrări intelectuale." Desigur, am concentrat la maximum frazele acestui radio - ascultător. Cei care ne aflam pe post am încercat, fiecare, să-l contrazicem, cu diverse argumente; dar şi acum, după câteva zile de la această întâmplare, nu pot uita amărăciunea care răzbătea din cuvintele lui. Personal, rămân la convingerea că a face haz de necaz este apanajul celor care au puterea de a râde de vicisitudinile cotidiene. E o marcă de robusteţe, de sănătate spirituală şi morală. E o virtute a inteligenţei sclipitoare. Numai ea poate să râdă de forţele răului. În schimb, prostul e solemn şi când trebuie şi când nu trebuie. Prostul conjugă mai ales verbul *a avea* decât pe *a fi*. Lumea îţi poate aparţine nu numai pentru că ai mai multe din bunurile ei. Lumea îţi poate aparţine pentru că exişti în ea, ai reuşit să ai o identitate proprie, pe care oricine o poate recunoaşte cu uşurinţă. Numai atunci poţi râde de necazurile pe care le ai. Dar rămâne de văzut până la ce punct se poate merge cu hazul de necaz. Pentru că, într-adevăr, a lua în zeflemea o situaţie tragică de pildă, devine un semn de prostie. A nu vedea răul din jur şi a rămâne în continuare volos ţine de imbecilitatea crasă. În anii dictaturii, bancurile au fost o formă de rezistenţă şi au reuşit să îmblânzească o realitate insuportabilă. Dispariţia lor după revoluţia din decembrie ar trebui să dea de gândit. Numai dacă vezi o rază de speranţă în marasmul în care te afli ai predispoziţia să dai cu tifla sorţii prin veselie. Să fi intrat după '89 într-o fundătură din care nu se vede nici o ieşire şi aceasta explică lipsa de apetit pentru umor? Şi mai curios e un alt fapt: dacă până în urmă cu cinci ani bancurile erau o creaţie populară, cu specificul ei - anonimatul, oralitatea etc. - în clipa de faţă o seamă de intelectuali cu haz, prin scrisul lor, încearcă, în diverse publicaţii, să reamintească de ceea ce era mai înainte un fenomen de masă. Audienţa lor e însă, în mod fatal, scăzută. Poporului român nu-i mai arde să râdă.

Dacă ar fi după dl Cojocaru, ale cărui spuse nu-mi dau pace, ar însemna că poporul român s-a luminat şi a renunţat la laşitate. Aşa să fie oare? Rămân la convingerea că e o teorie falsă. Iar în clipa în care începi să te îndoieşti atât de cumplit de fibra din care ai apărut, aşa cum e cazul acestui ascultător al Radio - Contactului, existenţa deja ţi se pare fără nici un rost. Mai bine, vorba lui Murphy, zâmbeşte - mâine va fi mai rău.

Consecința logică a guvernării actuale

Fotografia de FLORIN IONIȚĂ

☐ Partea a doua a interviului cu domnul CORNELIU COPOSU

(Urmare din nr. trecut)

- În interviul pe care l-aţi acordat dnei Gabriela Adameşteanu în revista „22", printre multe idei şi afirmaţii pe care le-am remarcat, am reţinut-o pe aceea în care spuneţi că „pentru mine a fost de mare importanţă că toată viaţa am trăit în certitudini". Mai aveţi certitudini acum?

- A, sigur că am certitudini!

- Care sunt ele?

- Am certitudinea că vom scăpa de criptocomunism, am certitudinea că, indiferent de bâlbâiala prin care trece acum poporul român, situaţia se va normaliza şi se va echilibra într-o vreme destul de scurtă, pentru că am încredere în intuiţia şi în inteligenţa poporului român! Sigur că ar trebui să aşteptăm ca, prin propria-i experienţă, electoratul să-şi dea seama de incapacitatea actualilor guvernanţi de a depăşi impasul în care tot ei au împins ţara. Sigur că, confruntându-se cu acest impas grav pe toate planurile, un guvern capabil ar fi reuşit, măcar parţial, să amelioreze situaţia. Actualul guvern, însă, s-a dovedit cu totul incapabil de a opera orice fel de ameliorare! În aceste condiţii, opinia publică a sesizat această incapacitate şi a urmat o schimbare de atitudine pe care au sesizat-o ultimele sondaje. Cred că la ora actuală partidul majoritar nu beneficiază nici măcar de 20% din opţiunile populare. Aceasta este opinia mea. În acelaşi timp, cred că sorţii de izbândă electorală ai opoziţiei cresc. Părerea mea este că faţă de stadiul în care se găseşte electoratul român, nu a sosit încă momentul confruntărilor ideologice între diversele doctrine politice şi acesta este şi motivul pentru care eu militez pentru păstrarea CDR şi pentru consolidarea ei, pentru că Opoziţia are obligaţia să prezinte electoratului român o alternativă şi numai noi putem prezenta o alternativă valabilă, urmând ca, după îndepărtarea criptocomunismului de la guvernare, să atacăm problema confruntării doctrinare între partidele componente ale CDR. După cum ştiţi, CDR nu are un program comun, unic, dimpotrivă, are programe divergente şi solidaritatea acestor formaţiuni este pe anumite puncte acceptate de toate formaţiile şi aceste puncte, odată realizate, vor determina intrarea în normalitate

- Dle preşedinte, cetăţeanul Corneliu Coposu pe cine vede, dintre membrii marcanţi ai PNŢCD, în postul de prim-ministru?

- Opinia publică şi curiozitatea populaţiei este incitată mai cu seamă în jurul numelor, nu o interesează programe, nu o interesează metode de ieşire din impas, o interesează cine va fi prim-ministru, cine va fi ministru. De un lucru pot să vă asigur: cetăţeanul Corneliu Coposu nu va fi niciodată nici preşedinte, nici prim-ministru, nici ministru, nici preşedinte de corpuri legiuitoare. Este un pariu pe care îl ţin şi pe care vreau să îl realizez.

Revenind la întrebare, sigur că ar fi foarte simplu să dau nişte nume, mai mult sau mai puţin sonore, privind miniştriabilii din partidul nostru sau din cadrul Convenţiei, dar o asemenea anunţare este un cuţit cu două tăişuri. Dacă pentru o demnitate există zece sau mai mulţi concurenţi, a numi pe unul din ei înseamnă a-i supăra pe ceilalţi nouă. Acest sistem de guverne-fantomă este practicat în toate ţările democratice, civilizate şi era practicat şi la noi. Eu ştiu ce consecinţe grave au fost pentru mine în momentul în care, preconizându-se lista viitorului guvern Rădescu, numele meu a circulat ca subsecretar la Interne. Sigur că se puteau face atunci comentarii, acum e mai greu pentru ţara noastră şi vă spun şi de ce. Dacă pentru o demnitate, să luăm la întâmplare - ministrul transporturilor - avem douăzeci de competitori, toţi oameni înzestraţi şi care sunt convins că fiecare, la rândul lui, ar face faţă excelent sarcinii pe care i-ai da-o, dacă aş delimita, aş nominaliza pe unul din ei, ceilalţi nouăsprezece ar rămâne supăraţi. Ori, eu am interesul, până la obţinerea învestiturii guvernamentale, ca toţi împreună să depună eforturi susţinute în interesul partidului! De aceea, cu tot regretul nu pot satisface o cerere a presei care, de fapt, ar veni să astupe foamea de senzaţional a opiniei publice, dar cred că în condiţiile prin care trecem noi nu este practică delimitarea prin guverne-fantomă a viitoarelor compoziţii. Să ştiţi că există chiar în interiorul Convenţiei tendinţa aceasta ca să pregătim o echipă guvernamentală. Eu m-am opus la această idee, replicând că trebuie să pregătim echipe guvernamentale, pentru fiecare demnitate având zece competitori, ca să ai de unde să alegi. Pot să vă spun că, din punct de vedere al PNŢCD, am cel puţin zece oameni viitori prim-miniştri!

Dlui Petre Roman care este un politician abil şi un om foarte simpatic, atunci când dânsul a anunţat guvernul-fantomă, i-am spus, în glumă, bineînţeles: dumitale ţi-a fost uşor să faci un guvern-fantomă pentru că ţi-ai băgat tot partidul în guvern, dar eu, care aş putea face cincizeci de guverne-fantomă, sunt pus în imposibilitatea de a face selecţionarea.

- Tinerii, despre care îmi spuneaţi în august '93 că îi pregătiţi pentru a accede la funcţiile de conducere în partid, au mai avansat în pregătire?

- Sigur că da! La ultimele alegeri de demnitari parlamentari, unul din aceşti tineri valoroşi, dl Radu Vasile, a fost ales vicepreşedinte al Senatului, în locul unui foarte merituos, dar mai bătrân prieten politic al nostru, dl Ioan Lup, care a ajuns la vârsta senectuţii.

- Mă refer şi la vârfurile partidului!

- Sigur, bineînţeles! În statutele noi ale partidului, care urmează să fie adoptate de Delegaţia Permanentă în primul trimestru al anului acesta, promovarea elementelor tinere este nu numai sprijinită, este aproape impusă! De altfel, în ultima vreme, în toate alegerile din teritoriu a comitetelor orăşeneşti, judeţene, au fost promovaţi oameni tineri şi, deşi noi eram socotiţi ca o grădină de oameni intraţi în vârsta senectuţii, totuşi, din punct de vedere al vârstei, parlamentarii noştri au cea mai mică medie de vârstă. Sunt câţiva oameni în vârstă pe care partidul i-a moştenit încă de dinainte de epoca comunistă, dar generaţia tânără care a fost promovată este compusă din elemente foarte promiţătoare care, fără îndoială, vor prelua în scurtă vreme ştafeta! Noi avem anul acesta congresul partidului care va înnoi toate structurile de conducere, de la comitetul pe ţară până la Biroul de Conducere, Coordonare şi Control.

- În volumul I din „Cartea albă a securităţii" se afirmă că dvs. aţi condus, în anii '40, un serviciu de informaţii al PNŢ!

- Eu am primit diverse sarcini în cadrul partidului - preşedinte al tineretului, secretar al Delegaţiei Permanente, secretar general adjunct, secretar al lui Maniu şi, între timp, am primit şi alte sarcini. Trebuie să ştiţi că în epoca 1938 - '40 a fost o dictatură regală în timpul căreia a fost suspendată activitatea partidului. În 1940 a urmat o scurtă dictatură regională, după care a venit dictatura militară a lui Antonescu. În timpul acestor dictaturi activitatea partidului a fost interzisă până în 1944. În 1944 a fost o scurtă perioadă de libertate politică, care a durat de la 23 august până la 6 martie, când din nou am căzut sub o nouă dictatură, cea comunistă, pentru 45 de ani. În timpul dictaturilor, exercitarea liberă a opţiunilor politice era imposibilă. PNŢ, era cel mai puternic partid nu numai din România ci din tot sud-estul european, fiindcă la epoca dizolvării lui de către armata sovietică, în 1947, el avea 2.125.000 de membri. În timpul scurt dintre dictaturi am exercitat diverse mandate încredinţate mie de conducerea partidului, păstrând în acelaşi timp, în continuare, poziţia importantă de secretar politic al lui Iuliu Maniu, din 1937, fără întrerupere, până la arestarea noastră în 1947.

- Cum aţi dori să încheiem acest interviu?

- Revin la afirmaţia mea că am fost întotdeauna optimist. Optimismul şi credinţa în Dumnezeu m-au ajutat să trec prin momente extrem de grele, momente care pe alţii i-au prăbuşit. Sigur că nici acum nu sunt lipsit de speranţă, speranţă într-un viitor bun pentru România şi pentru poporul român! De altfel, trebuie să vă spun că în afară de grija mea de a păstra şi de a consolida PNŢCD, obligaţie oarecum contractată faţă de Iuliu Maniu în puşcărie, deci în afară de asta, eu neavând, personal, nici un fel de ambiţie şi nefiind ahtiat după nici o situaţie, nici măcar după o situaţie materială - cred că mai sărac decât mine nu e nimeni, că n-am nici casă, nici moşie, cum se zice - singurul meu obiectiv este afirmarea doctrinei PNŢCD şi, bineînţeles, cucerirea puterii de către acest partid, pe care îl consider ca cel mai apt pentru a oferi poporului român soluţiile cele mai adecvate de bunăstare şi fericire! Deci, acesta este obiectivul pe care mi l-am propus, obiectiv care este foarte impersonal, adică nu doresc pentru mine nimic! În aceste condiţii, sunt foarte tare pe poziţia mea, lucru care îi şi enervează pe adversarii mei pentru că nu am călcâi vulnerabil, iar încercările de calomniere şi de denigrare rămân fără rezultat, se spulberă!

Bineînţeles că am speranţă că această corupţie, care a atins culmi nebănuite în epoca aceasta, va lua sfârşit şi că cel puţin, pentru exemplificare, unii din cei mai „iluştri" corupţi vor fi trimişi în faţa justiţiei! Totodată, am speranţa că sistemul pueril al încercărilor de guvernare practicat de la revoluţie încoace va lua sfârşit şi că ţara va beneficia de un guvern cu autoritate necontestată în domeniul administraţiei publice şi că această totală lipsă de încredere în administraţie, în justiţie şi în executiv va dispărea, iar oamenii vor dobândi, ca în statele civilizate, încredere deplină în puterea executivă şi în imparţialitatea justiţiei!

Dacă vom putea contribui, cât de puţin, la realizarea acestui obiectiv, înseamnă că şi generaţia noastră, care a trăit experienţa tragică de până acum, şi-a făcut, în parte, datoria!

- Multă, multă sănătate, domnule preşedinte şi să vă audă Dumnezeu!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Tango cu ţurţuri şi cobai

Cu paltoanele pe noi şi Văcăroiu peste noi, strâns uniţi în jurul caloriferului macro-stabilizat la temperaturi siberiene, tropăim de zor, vârtos. Tropăim de nerăbdare? Nţţţ! De răbdare! Tropăim de frig? Aşi! Tropăim de prostie! Înţepeniţi de frigul animalic de prin case, mai stăm şi cu urechile ciulite spre robinetele deschise, de unde nu se-aude nici măcar o picătură chinezească. Dar şi când vine apa - deiir, dezmăţ şi încântare! „Vine apaaa!" - o naţiune-ntreagă se repede, cu sticle, crătiţi şi borcane, să-şi facă mendrele gospodăreşti, provizille pentru ciorba de mâine, spălatul pe ochi şi closetele înfundate; un popor îngheţat, repezindu-se ca la comandă să-şi împlinească un destin lichid! Ăsta da, consens!

La urne, iepuraşilor, că aţi învăţat drumul, în '90 şi-n '92! La vot, conaşilor (şi nu vă faceţi griji, că... tot „ei" le numărăl).

Doare ce scriu, oameni buni? Doare, mult stimaţi şi iubiţi oameni politici, în frunte cu...? A propos, câte grade aveţi, domniile voastre, la parter şi etaj, prin saloane, garaje şi dormitoare? Câte grade aveţi în, Doamne iartă-mă, cabinet, domnule Văcăroiu? Câte grade aveţi în palat, domnule Iliescu? Dar în inimă?

...Deja se-aude, venind din depărtare, un zgomot aproape imperceptibil de campanii electorale. Se-apropie [illegible] se-apropie clipa. Să te ţii, vâltoare şi patimă, când va începe „tangoul"! Zorzoane, piruete şi fandări surprinzătoare, cu priviri mortale şi vertij, foşnet de mătăsuri şi bancnote, salturi de pisică spre mileniul trei...

Suntem săraci, suntem lipiţi, cumplit de săraci, nedrept de săraci. Dacă am fi boşimani sau papuaşi, am fi săraci „cât trebuie", adică exact pe măsura acestei lumi strâmbe. Dar avem o istorie, dar avem o cultură, dar avem o valoare - şi toate acestea la un loc refuză şi spulberă liniştea, care se lasă din deal peste vale, ţintind să ne lege de glia durerii, să ne ucidă administrativ aspiraţiile. Suntem în continuare cobaii unui experiment inept, în laboratoarele prostiei ideologice, nemernică prin încăpăţânarea cu care se lăfăie în capul mesei, cu pâinea şi cuţitul în mână; şi pâinea lipseşte, doar cuţitul scâlpeşte, despotic, cu lumini sinistre... Joaca aceasta irresponsabilă cu adrenalina unei naţiuni poate ajunge şi în faza în care lumea, paralizată de lehamite, nu mai iese nici măcar la vot.

Dar şi când va ieşi...!

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. Am scris rândurile de mai sus isterizat de frig. Drept pentru care, acum, calmat şi cu mintea mai limpede, le susţin şi le semnez până la ultima virgulă!

În CDR, paiele au fost puse pe foc

Foarte multă vâlvă a făcut declaraţia preşedintelui CDR, Emil Constantinescu, prin care acesta îşi anunţa intenţia de a candida din nou, atât pentru funcţia pe care încă o deţine, cât şi la alegerile prezidenţiale din 1996. Gestul domniei sale venea după îndelungi reproşuri şi contestări aduse de cel puţin patru partide din Convenţie: PAC, PNLCD, PL '93 şi PSDR.

Nu vom comenta eroarea, oportunitatea sau inoportunitatea declaraţiei şi nici legitimitatea sau ilegitimitatea intenţiei dlui Constantinescu. Vom remarca doar felul cel puţin ciudat în care se desfăşoară activitatea CDR. Protocolul acestei alianţe specifică foarte clar că deciziile se iau prin consens. Prin urmare, dacă există păreri contradictorii în legătură cu un anumit aspect din activitatea CDR, ar fi cât se poate de normal şi corect ca preşedintele acesteia să ia act de toate părerile şi să convoace şedinţa în care problema să fie rezolvată; după care se poate comunica presei rezultatul la care se ajunge. Dl Constantinescu n-a făcut aşa. A propus un calendar, care are toate şansele să expire fără nici un rezultat. De fapt, chestiunea se putea încheia o dată cu reunirea CDR şi discutarea problemei. Dl Constantinescu, potrivit atribuţiilor pe care le are, putea convoca această şedinţă. N-a făcut-o.

Exact aici suferă CDR: logica internă de decizie şi comportament nu se corelează cu acţiunea liderilor. E devreme sau e deja prea târziu pentru corecturi?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Furtună şi la Bucureşti !

Valuri din stânga şi din dreapta izbesc „vaporul lui Emil"

SERGIU CUNESCU despre Declaraţia lui Emil Constantinescu: „Fiecare are dreptul să propună un calendar, care se poate actualiza din 2000 în 2000 de ani. Oricum, se pare că dl Balladur, încurajat probabil de acest gest, şi-a anunţat şi el candidatura la preşedinţia Franţei. Iată, deci, două evenimente de mare importanţă internaţională!"

DINU PATRICIU: „Cu multă demnitate, în faţă aparatului de filmat, Emil Constantinescu îşi taie singur craca de sub picioare. Din păcate, nu se află singur pe cracă şi de aceea nu-l putem lăsa să se sinucidă".

Banca Mondială despre România

Radiografia unui dezastru

Guvernul Văcăroiu îşi trâmbiţează sus şi tare, de o bună bucată de vreme, măreţele sale împliniri. Pe scurt, a crescut producţia, s-a stopat declinul economic şi se trăieşte mai bine - ne asigură cei ce-şi fac mendrele de mai bine de doi ani în Palatul Victoria. Ba mai mult decât atât, executivul se laudă că este foarte apreciat de importante şi influente cercuri internaţionale. Ca să vezi! Se spune acest lucru sub diferite forme în aproape fiecare emisiune de Actualităţi de la TVR. Noi ne-am gândit că dacă este atât de apreciat, apoi laudele şi situaţia roză în care ne găsim n-au cum să nu se regăsească şi în Buletinele editate de către un organism la porţile căruia echipa Văcăroiu bate neîncetat, solicitând credite: Banca Mondială. Şi iată ce se poate constata din acest important document:

În toamna lui 1994 România ocupa locul 77 în ceea ce priveşte forţa economică. În 1993 poziţia pe care ne aflam era 75.

Putem afla şi unele cotaţii de care se bucură anumite state. Bunăoară, la capitolul „acces la credit" ne aflăm la cifra 0 (zero), pe o scară de la 0 la 10. De asemenea, „accesul la împrumuturi pe perioadă scurtă" este 0 (zero) pentru România, pe o scară de la 0 la 5.

În ceea ce priveşte accesul pe pieţele de capital, suntem cotaţi cu indicele 1,5 pe o scară de la 0 la 5.

Să vedem însă cum stau alţii: Slovenia, de pildă, stat nou apărut în spaţiul fostei Iugoslavii, adică o ţară bântuită până nu demult de războaie, ocupă locul 53! Dar aici guvernează liberalii, **care au privatizat aproape tot ce se putea privatiza!** Ungaria ocupă acum locul 46, iar Cehia locul 34! Şi să nu uităm că ne aflăm în competiţie cu aceste ţări, pentru integrarea în Uniunea Europeană şi nu numai. Sub guvernarea Văcăroiu avem toate şansele să regresăm, precum se vede, şi deci să pierdem această competiţie. Dar ce contează, ni se spune că trăim bine! Cam la atât se rezumă responsabilitatea celor aflaţi acum la putere. În rest, piaţa externă arată cât se poate de clar că ne aflăm în faţa unui dezastru cumplit.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Bucureştiul - pe locul 103

Numit, pe bună dreptate, înainte de război, „Micul Paris", Bucureştiul arată astăzi rău şi în el se trăieşte prost. Cât de rău şi cât de prost? Un clasament a făcut de curând compania elveţiană *Corporate Research Group*, care studiază nivelul calităţii vieţii în marile oraşe ale lumii; criteriile de departajare au fost gradul de securitate, calitatea serviciilor publice, a serviciilor medicale, stabilitatea politică şi socială. În acest clasament, din 118 metropole luate în calcul, Bucureştiul se situează pe locul... 103! Că oraşele occidentale, în frunte cu Geneva (locul 1), se află înaintea noastră - treacă-meargă, nu ne surprinde. Dar ca tot în faţă să fie şi Sofia (locul 99) ne provoacă o amărăciune deloc micşorată de faptul că după Bucureşti se plasează Hanoiul (locul 108), Beijingul (locul 111), Moscova (locul 115) şi Kievul (117). Noi avem pretenţii mai mari. Pentru a putea face ca Bucureştiul să aspire din nou la postura de „Micul Paris", trebuie să înţelegem cu toţii că de situaţia de acum nu (doar) Halaicu e de vină. *(I.D.G.)*

Călărind cai morți (care se dau înaripați)

PSM trage la sănițța guvernului fără Tudor Mohora

☐ Iar acesta, cam răsfățat de presă, își face iluzii că ne facem iluzii

PSM s-a scindat. După o lungă perioadă de așteptare, Tudor Mohora a hotărât să ia taurul de coarne. Împreună cu alți șase membri ai conducerii PSM (Gheorghe Cazan, Traian Dudaș, Alexandru Ghitera, Maria Lazăr, Ani Matei, Gheorghe Răboacă), Mohora decide crearea unui nou partid socialist.

La conferința de presă, Tudor Mohora a fost extrem de rezervat. Cu toate încercările de a-l provoca, fostul vicepreședinte al PSM nu a spus nimic despre poziția noului partid față de guvern, despre posibilele alianțe, numărul parlamentarilor PSM care îl urmează sau chiar numele viitoarei formațiuni politice. Cine va finanța partidul? „Noi mizăm pe sprijinul oamenilor care au cu adevărat vederi de stânga. Dacă vom fi mai săraci, asta este în acord cu electoratul pe care vrem să-l reprezentăm".

Alianțe cu alte partide? „Este evident că orice formațiune politică nu poate respinge alianțele pentru a-și promova anumite interese". Indiferent de minusurile sale, Tudor Mohora este în mod evident un profesionist al politicii. Din acest punct de vedere, trebuie să spunem că partidele Opoziției nu au nici un motiv de bucurie. Crearea unui partid socialist credibil, în condițiile în care electoratul are tendința să alunece spre stânga, este cea mai puternică amenințare la adresa Convenției Democratice. Care în ultima vreme este frământată de tot mai puternice lupte interne. Lipsa de flexibilitate a unor partide din CDR care nu reușesc să perceapă momentul politic actual la dimensiunile lui reale și aplică o politică electorală fără sorți de izbândă atenuează vizibil capacitatea de luptă a Opoziției. În această situație, Tudor Mohora ca adversar poate fi fatal. Mai ales că, pentru partidele din CDR, importantă este obținerea majorității parlamentare.

ROXANA STANCU ■

Gestul lui Tudor Mohora va produce schimbări pe scena politică românească. Care este prea plină de amatori. Este momentul ca Adrian Păunescu și cei ca el să fie trecuți acolo unde merită. Adică în anonimat.

Pisica social-democrată se joacă cu șoarecele „anti-imperialist"

Declarația vicepreședintelui PD Adrian Severin, potrivit căreia Tudor Mohora și grupul său sunt binevenîți în partidul dlui Roman, dacă doresc acest lucru, a stârnit comentarii. În realitate, gestul reprezentantului PD a fost generat de un calcul interesant: anume, dacă evenimentul s-ar fi produs, s-ar fi exclus înființarea unui Partid Socialist, cu șanse evident mai mari decât PSM.

Iar șansele PSM sunt limitate de exhibiționismul tovarășilor Verdeț și Păunescu care, iată, semnează protocolul cu cei ce au diminuat nivelul de trai al națiunii! Refuzul lui Mohora, Răboacă și ceilalți i-ar fi dat prilejul lui Adrian Severin să poată spune că din moment ce n-au venit, nu sunt social-democrați, iar diferența între ei și PSM nu prea există.

Și chiar că nu prea există o asemenea diferență. Pentru că, nu de mult, Mohora opina că „România va cădea sub dominația capitalului autohton și imperialist"! Punct de vedere pur comunist, drag tovului Șomâcu, rămas în PSM.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

La doi cocoși – un miner și un ministru

Cozma și Cozmâncă la sfat de taină

Este un fapt deja cunoscut că liderii Opoziției discută și încearcă să aplaneze conflictele din interiorul CDR în restaurantul *La Premiera*.

Săptămâna trecută am asistat la un eveniment care ne-a făcut să tragem concluzia că și Puterea procedează în același mod. Ceva mai puțin elitiști decât opozanții, guvernamentalii au ales ca loc pentru negocierile lor de taină restaurantul *La doi cocoși*.

Înainte ca Miron Cozma să declanșeze scandalul deja cunoscut și să amenințe membrii guvernului cu niște dezvăluiri neplăcute, a fost văzut la o masă de la *Doi cocoși*, în compania Secretarului de Stat O. Cozmâncă, care îl ruga de zor să se potolească.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Stalin: Votați voi, că numărăm noi!

Victor Surdu e decis să „iasă la bătaie", alături de PL '93, impotriva guvernului

„În mod normal și conform legii și promisiunii, guvernul trebuia să scoată cărțile de alegător încă din 1992. Încetineala sau amânarea reprezintă, pentru foarte mulți dintre alegători și pentru cei care așteaptă să fie aleși, o încercare de a mistifica alegerile, ca și în 1992! În ceea ce ne privește, noi am pierdut - având anulate aproximativ 200 000 din cele 1 500 000 de voturi anulate - am pierdut 16 locuri de deputați și două de senatori. Deci, cartea de alegător ar fi una din măsurile prin care s-ar putea evita, în mare parte, încercarea de a muta cu autobuzele oameni care să voteze în mai multe locuri și multe, multe alte situații! L-am citat pe Stalin, pentru că la noi încă se păstrează această idee conform căreia nu contează numai cine vine la vot, contează și cine numără voturile! Este foarte bună ideea PL '93 de a trage la răspundere guvernul, care nu a tipărit încă această carte de alegător și, dacă ne vor solicita, le vom da o mână de ajutor!"

MARIAN GHIȚEANU ■

Eveniment la Rompres

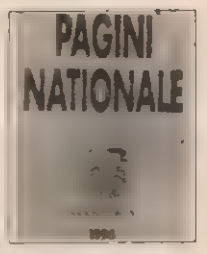

De curând, Agenția Rompres și-a aniversat cinci ani de „viață nouă". Evenimentul a fost marcat de lansarea a trei apariții editoriale de excepție. Ediția 1995 a anuarului **PAGINI NAȚIONALE** (realizat în colaborare cu BBS Bruxelles și Bankcoop), în limbile română și engleză, este un ghid extrem de util oamenilor de afaceri din țară și din străinătate. **Cronologia vieții social-politice românești, decembrie 1989 - decembrie 1994** își propune să consemneze cu obiectivitate evenimentele care au marcat schimbări fundamentale în destinul României în trecerea ei de la un regim totalitar la o lume liberă. Cea de-a treia apariție, **Protagoniști ai vieții publice 1989-1994**, reia și dezvoltă volumul inaugural „Oameni politici - 1993", al colecției PERSONALITĂȚILE ROMÂNIEI CONTEMPORANE. Volumul cuprinde literele A-F și are aproximativ 550 fișe biografice ale personalităților din viața politică și publică.

Multimiliardarul american George Sörös avertizează:

„Stabilitatea macroeconomică înregistrată în România se va spulbera în lipsa unei reforme structurale"

☐ Un lucru bine făcut: anual, 87.000 de elevi lucrează cu cele 1.500 de computere oferite de Fundație

foto de FLORIN IONIȚĂ ■

După cinci ani de la înființarea **Fundației Sörös pentru o Societate Deschisă în România**, fondatorul acesteia, celebrul businessman american **George Sörös** sosește într-o... inspecție anunțată, justificată, de altfel, dat fiind faptul că anul trecut s-au cheltuit pentru punerea în aplicare a programelor Fundației circa 11 milioane de dolari, iar bugetul pentru 1995 prevede alocarea unei sume la fel de impresionante: 10 milioane de dolari. Ca și până acum, prioritate absolută vor avea programele privind educația, în special universitară și liceală, societatea civilă, medicina (dotarea cu echipament medical ultramodern), computerizarea comunicațiilor, activitatea editorială, bibliotecile, mass-media.

Dl Sörös a precizat: „Față de anii trecuți, nu există inițiative majore noi în programele Fundației. Nu avem alocate bugete speciale pentru cercetare științifică sau pentru sprijinirea handicapaților. Totuși, vom contribui, în funcție de solicitări, cu sponsorizări pentru alte organizații ce desfășoară activitățile sus-amintite. În cursul acestei vizite nu m-am întâlnit cu oficialități, preferând compania celor din Fundație. Trebuie să remarc activitatea lor excelentă în aplicarea programelor propuse tot de către ei.

Pe calea realizării societății deschise, cele mai impresionante progrese le-a făcut Polonia; Ungaria a pierdut ceva teren, iar în Cehia, deși economia este puternică, atmosfera nu este stimulativă. România, din fericire, are în prezent stabilitate macroeconomică. Însă, avertizez, fără realizarea reformei structurale, această stabilitate se va spulbera. În asemenea condiții, nu mi-am pus problema investirii în țara dv și nici în viitorul apropiat nu cred că îmi voi schimba opțiunea".

FLACĂRA – **Cum se implică Fundația Sörös în implementarea conceptului de „societate informațională", considerată de către renumiți specialiști și politicieni drept unica șansă a omenirii?**

G. SÖRÖS – Noi suntem conștienți de importanța construirii societății informaționale în lume. În mod special pentru România, tocmai în acest sens, am demarat și se desfășoară din plin, cu mare succes, programul „E-Mail & Computers pentru licee", 1993-1994.

În susținerea acestei afirmații, am aflat de la dl *Nicolai Sandu*, coordonatorul programului, că bugetul alocat în perioada '92-'94, a fost de 1,8 milioane dolari; s-au instalat circa 1500 de computere, de care beneficiază anual aproximativ 87.000 de elevi; s-au conectat la rețeaua INTERNET 47 de licee și alte 22 de organizații; au primit tehnică de calcul (25.000-35.000 USD) 54 de școli, iar alte 70 de laboratoare mici au fost dotate cu aparatură în valoare de 8.000 de dolari (1-5 computere). În 40 de județe, există cel puțin o școală care a beneficiat de acest program.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Turnul Babel

Varşovia pierde din viteză...

Sub presiunea intrigilor şi calomniilor de tot felul montate de echipa Pawlak, ministrul de externe polonez A. Olechowski, cunoscut „atlantist", a ales calea onorabilă a demisiei. Entuziasmată de această victorie, echipa neocomunistă i-a găsit un înlocuitor: Longin Pastusiak, ideolog al vechiului partid „muncitoresc unit polonez". În faţa acestei glisări spre vechile şi penibilele ideaturi, de partea americană a Atlanticului au izbucnit reacţii previzibile. Fostul secretar de stat american, Zbigniew Brzezinski, faimos analist al Estului, a apreciat că sacrificarea lui Olechowski „pune în cauză fiabilitatea poloneză a angrenării în sistemul occidental", iar noile titularizări „nu fac altceva decât să incite adversarii strategiei de înglobare a Poloniei în NATO". În felul acesta, guvernul Pawlak se dovedeşte cât se poate de generos cu concurenţii Varşoviei din poziţia de „premiantă" a Răsăritului. Polonia a trecut în eşalonul contingenţilor potenţiali...

Fotoliul nr. 1 şi 555 de miliarde de franci

Edouard Balladur, actualul prim-ministru francez, şi-a depus oficial candidatura pentru preşedinţie, fortificat de recenta lovitură mediatică în legătură cu anihilarea tranşantă a acţiunii teroriste algeriene împotriva aparatului „Air France". Balladur face o bună figură în constelaţia candidaţilor de dreapta şi centru-dreapta. În ce priveşte situaţia din cadrul stângii, o luptă feroce se duce acum între cei doi mari concurenţi - Jack Lang, fost ministru al culturii, şi Lionel Jospin, fost ministru al educaţiei şi cândva patron al Partidului Socialist. Desigur, abordarea dosarului economic se va afla în centrul bătăliei pentru fotoliul nr. 1. Deocamdată, datoria publică a atins cifra fatidică de 555 miliarde de franci, iar şomajul loveşte peste 3,3 milioane de oameni!

Kohl şi Europa genitabilă

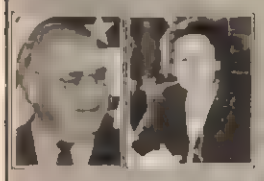

Primul ministru al uneia dintre cele mai mici ţ ă r i europene, luxemburghezul Jacques Santer (57 de ani), l-a succedat la preşedinţia Comisiei Europene lui Jacques Delors.

Întâmpinat de unii cu un scepticism dizolvant, Santer are din fericire un aliat fidel şi puternic, amic personal şi consilier... „voluntar", în persoana cancelarului Kohl. Acesta îl va apăra de valuri inoportune precum acelea provocate recent de Catherine Lalumière, fostă secretar general al Consiliului Europei, care, referindu-se la personalitatea lui Santer, nu s-a sfiit să declare: „Noi nu am simţit la Santer suflul, imaginaţia, voinţa şi forţa care ni se par indispensabile pentru timpul care presează asupra scenei europene". Normal; doamna Lalumière îşi canalizează simpatiile în cu totul alte direcţii, deşi nimeni nu a avut indecenţa să i-o precizeze în termenii lapidari ai unui discurs public...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Clinton şi Snegur la o ceaşcă de cafea

Am aflat şi noi de la France Presse că Bill Clinton l-a invitat pe Mircea Snegur la Washington, să schimbe câteva vorbe. Din comunicatul Casei Albe, citat de AFP, reiese că în timpul vizitei, care va avea loc pe 30 ianuarie, se va discuta despre „progresele economice" ale Republicii Moldova, despre situaţia din Transnistria şi despre acordul dintre Moscova şi Chişinău privind retragerea Armatei a 14-a ruseşti. Trecând aproape neobservată pentru restul mapamondului, ştirea ne interesează foarte tare pe noi, românii, făcându-ne să ne întrebăm: care este substratul deplasării sneguriste peste ocean?

De ce se duce preşedintul agrarian acolo nu-i greu de ghicit - are nevoie de multe: de bani, de investiţii, de tehnică, de sprijin pe plan internaţional, dar mai ales are nevoie să-i crească acţiunile, să obţină prestigiu prin acceptarea lui de către mărimile lumii. Prin chemarea lui la o ceaşcă de cafea la Casa Albă, Snegur capătă firman, se poate umfla în pene că e luat în seamă şi în serios peste hotare şi că deci îşi merită din plin fotoliul prezidenţial. Mai greu de determinat este de ce l-a invitat Clinton pe liderul de la Chişinău. S-ar putea presupune că, pe de o parte, Snegur, pentru a se apăra de ruşi, caută sprijin pe malurile Potomacului şi că, pe de altă parte, americanii vor să profite de situaţie şi să pună, în pofida şi în detrimentul Moscovei, un picior solid în teritoriul de la răsărit de Prut. Dar administraţia americană nu poate să nu-şi dea seama de şubrezenia Moldovei - ca ţară independentă - în toate compartimentele: economic, politic, militar, infrastructural şi deci de inevitabila dependenţă a ei faţă de Moscova. În aceste condiţii, un gând al americanilor de a veni în Basarabia peste ruşi este exclus. Iată de ce la întrebarea dacă întrevederea Clinton-Snegur cade în defavorul Rusiei sau în al României, răspunsul este pentru varianta a doua. Adică, prin invitarea lui Snegur în Statele Unite, americanii nu numai că nu avantajează în vreun fel ţara noastră, dar fac jocul ruşilor, aşa cum au făcut şi între cele două războaie mondiale, prin neratificarea iscăliturii propriului lor preşedinte pe tratatul ce consfinţea unirea Basarabiei cu România. Este un fel de a-i răsplăti pe Elţân prin sacrificarea intereselor României, în esenţă prin sprijinirea forţelor antiunioniste din Basarabia şi prin întărirea prezenţei ruseşti în teritoriile româneşti de la răsărit de Prut. În ce mod?

În Republica Moldova, Snegur a cedat tot ce se putea ceda în faţa pumnului rusesc (în problema transnistriană, în cea găgăuză, în problema limbii de stat, a intrării în CSI, a îndepărtării de România şi a exacerbării antiromânismului, în problema privilegiilor rusofonilor ş.a.m.d.), iar ruşii au obţinut „tot ce putea fi obţinut prin forţă" (observaţia l-a scăpat, luându-i gura pe dinainte, chiar unul rus, lui V. Viktorov, vicepreşedinte al Consiliului Federaţiei al Rusiei).

În continuare, Moscova dă bătălia spre a dobândi în Moldova şi ceea ce nu se poate dobândi prin forţă, ci prin jocuri de culise, prin aranjamente, combinaţii şi trageri de sfori, scopul final fiind ca actuala situaţie a Basarabiei, de ţară formal independentă, dar practic ocupată (şi, ca urmare, stoarsă, spoliată, jefuită) de Rusia, să se perpetueze. Şi în cadrul acestei bătălii e de presupus că Elţân a apelat la Clinton, pornind de la ideea că şi americanii, ca şi ruşii, sunt mână largă cu bunurile altuia şi dispuşi a plăti gras cu ceea ce nu le aparţine.

ION D. GOIA ■

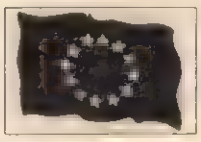

EUROPA de la Vest la Est

Şi tu, Brutus?

Berlusconi are legături cu Mafia şi mai şi „iese la bătaie"

Instabilitatea politică italiană s-a confirmat încă o dată prin sucombarea rapidă a guvernului condus de Silvio Berlusconi, cel care a apărut la fel de meteoric pe cerul politic al ţării, marcând criza profundă a întregii structuri a instituţiilor naţionale. Magnatul televiziunii italiene a acceptat în ultima clipă sugestia preşedintelui Oscar Luigi Scalfaro de a preda ştafeta unui guvern de tehnocraţi, condus de Lamberto Dini. Om de planul secund, fost înalt funcţionar la Fondul Monetar Internaţional şi director adjunct al Băncii Italiene, Dini iese acum la rampă, propunându-şi două obiective clare: redresarea monedei şi recâştigarea încrederii străinătăţii în economia ţării. Numai că aşa cum comenta maliţios un analist italian, aceste obiective au figurat în programele tuturor guvernelor... postbelice. Chiar şi o parte minimă a acestui program va fi greu de înfăptuit, pentru că Berlusconi, care iniţial anunţase că va sprijini guvernul de tehnocraţi al lui Dini, a ales dintr-o dată calea confruntării directe. Liderul partidului Forza Italia şi al aşa-numitului Pol al Libertăţii a declarat că acceptarea unui asemenea guvern ar însemna o „trădare a suveranităţii populare" şi ar fi o „manevră de palat". De fapt, Berlusconi este în continuare încrezător în steaua sa, pozează în victimă a unei conspiraţii a forţelor politice ale ţării şi trăieşte cu impresia că o nouă chemare la urne a alegătorilor i-ar aduce o majoritate confortabilă. Mânat însă de propriile slăbiciuni, luat în colţi. În aceste zile, că are legături cu Mafia, suspectat de corupţie, Berlusconi s-ar putea să nu mai obţină nici cât a avut până acum.

În aceste condiţii, se apreciază că viaţa noului guvern de la Roma va fi scurtă şi că probabil în primăvară se va convoca un nou scrutin.

„Guvernul" european a primit botezul

Este Jacques Santer prea mic pentru un război atât de mare ?

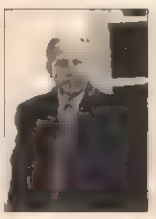

Deşi a condus guvernul ţării sale (Luxemburg) mai bine de 10 ani, într-un mod rutinier şi nespectaculos, mulţi consideră că domnului Jacques Santer i s-ar fi pus o pălărie prea mare pe cap atunci când a fost ales preşedinte al Comisiei Uniunii Europene, în locul lui Jacques Delors.

S-a spus că problemele Uniunii sunt mai complicate şi mai solicitante pentru că în cadrul Comisiei UE trebuie să fie rezolvate problemele curente ale unuia dintre cele mai mari blocuri economice ale lumii. Jacques Santer nu pare însă înfricoşat de aceste perspective. Staff-ul propus de el a fost aprobat de Parlamentul de la Strasbourg al UE, aşa că poate să înceapă activitatea de la Bruxelles.

Uniunea Europeană se află într-unul din momentele cele mai delicate ale dezvoltării sale. Tratatul de la Maastricht prevede o lărgire a integrării dintre ţările membre; de la 1 ianuarie UE numără 15 membri şi circa 340 de milioane de locuitori: „provocarea" bosniacă a scos în evidenţă ineficienţa în plan politic a UE; fostele state comuniste din Europa bat cu disperare la porţile Uniunii; disputele „tradiţionale" între „cei mari" din UE vor continua; creşte numărul şi intensitatea criticilor faţă de caracterul excesiv de birocratic al activităţii UE. Toate aceste probleme vor fi tot atâtea dureri de cap pentru fostul premier luxemburghez. Mulţi spun însă că el deja şi-a întrat în mână, reducând prerogativele unor „vedete" din Comisie (cum ar fi britanicul Leon Brittan, fost şi el candidat pentru funcţia deţinută acum de Santer). Federalist în suflet şi mai puţin dogmatic decât Delors, Jacques Santer are totuşi atributele necesare ca să iasă învingător.

Complicând ecuaţia „prezidenţialelor"

Premierul Balladur îşi anunţă candidatura

Era o candidatură aşteptată de multă vreme în Franţa. Ba chiar anunţarea intrării în competiţie a premierului Edouard Balladur devenise un fel de loterie naţională, în care fiecare comentator avansa propriul pronostic. La mijlocul săptămânii trecute, într-un discurs televizat, premierul a aruncat mănuşa adversarilor săi. Ţinând să precizeze că nu va fi candidatul unui singur partid pentru postul de preşedinte al ţării, premierul a lăsat să se înţeleagă că, spre deosebire de rivalul său Jacques Chirac, susţinut tot de partidele de dreapta, el ar putea să accepte şi sprijinul altor forţe politice.

În sondajele de opinie Balladur conduce detaşat de mai multă vreme. El acumulează cam 30 la sută dintre opţiuni, faţă de numai 17 la sută Chirac şi doar circa 20 la sută candidatul stângii. Numai că în cazul stângii lucrurile sunt şi mai complexe. Renunţarea de către Jacques Delors la candidatura care i se propusese, pur şi simplu a paralizat Partidul Socialist. Analiştii afirmă că în al doilea tur de scrutin (alegerile au loc la 23 aprilie şi 7 mai) va fi probabil un duel Balladur-Chirac.

Pocherul politic francez are acum aproape toate cărţile pe masă. Asul se numeşte, în opinia majorităţii, Edouard Balladur. Cu aspectul său rigid, politicos şi rece, Balladur ascunde o voinţă neclintită de putere şi mulţi consideră că e făcut din aceeaşi pastă ca şi Mitterrand sau Pompidou.

Zarurile au fost, aşadar, aruncate. S-a trecut de turnantă şi se intră în linie dreaptă. Şi cu toate că se cunoaşte favoritul, specialiştii francezi evită să pronunţe de pe acum numele învingătorului. Mai ales că adversarii vor arunca acum totul în luptă.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Europa celor 10

Ca într-o poveste „pe invers" decât cea cu cei 10 negri mititei, Europa comunitară a crescut în câteva decenii de o manieră impresionantă. Erau 6 state la formarea CEE în urmă cu circa patru decenii, apoi au fost nouă, ulterior douăsprezece, iar de la 1 ianuarie 1995 sunt cincisprezece membri în ceea ce se numeşte acum Uniunea Europeană. Prin ce se explică această forţă de atracţie? În primul rând prin vocaţia de a se crea punţi şi a se ridica piedicile şi barierele artificiale în calea unor schimburi libere. Apoi, prin crearea unor spaţii tot mai ample pentru o piaţă liberă, pentru solidaritate şi securitate economică şi chiar politică. Iar Tratatul de la Maastricht constituie doar ultima fază a unui proces şi mai mare de integrare, care nu exclude - ci din contră - păstrarea identităţii naţionale a fiecărui stat.

Corespondenţă specială din Suedia

Ţările nordice şi Uniunea Europeană

După emoţiile provocate de pescarii spanioli, Suedia şi Finlanda intră în Uniunea Europeană conform planificării făcute şi astfel 3 din cele 5 ţări nordice devin membre ale uniunii. Dar ţările nordice, adică Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia şi Suedia, au format încă din 1952 o Uniune Nordică; ea constă în eliminarea formalităţilor de paşaport, asigurări sociale comune dar mai ales o piaţă a muncii comună ţărilor nordice, adică nu se pretind nici un fel de vize sau aprobări de lucru cetăţenilor acestor ţări. Evident că această Uniune Nordică îşi propusese şi colaborări mai ample pe tărâm economic, social şi cultural, dar care nu s-au dezvoltat în sensul dorit. De subliniat faptul că din această Uniune Nordică fac parte, cu drepturi proporţional egale, insulele - provincii autonome - Groenlanda şi Faröarna, care ţin de Danemarca, şi insula provincie autonomă Åland, care ţine de Finlanda.

Interesele economice ale Norvegiei, Islandei şi provinciilor autonome Groenlanda şi Faröarna au dictat neaderarea la Uniunea Europeană. Există păreri cum că această colaborare nordică va slăbi cu timpul. Deja din 1972, când Danemarca a ales intrarea în Comunitatea Europeană, având alte interese economice, Uniunea Nordică n-a mai funcţionat mulţumitor, rămânând doar un Forum de discuţii, relaţiile culturale fiind baza acestui Forum, dar având un rol deosebit de important în păstrarea tradiţiilor comune şi identităţii nordice. Convenţiile iniţiale, adică asigurări sociale comune şi o piaţă a muncii comună, fără restricţii de paşaport, funcţionează totuşi în continuare.

Oameni politici din Danemarca, Finlanda şi Suedia consideră că o participare a tuturor ţărilor nordice la Uniunea Europeană ar fi întărit posibilitatea nordului de a influenţa în comun deciziile luate aici. Dar există păreri că aceasta este simplă demagogie, deoarece Uniunea Nordică este o iluzie şi că decizii comune nu s-au luat aici niciodată. Şi, evident, interesele economice diferite au făcut ca după Danemarca, 12 ani mai târziu, însă, Suedia şi Finlanda să aleagă participarea la Uniunea Europeană. Neaderarea Norvegiei la Uniunea Europeană aduce de fapt mai mari avantaje economice atât Danemarcei, cât şi Finlandei şi Suediei, decât aderarea. Căci Norvegia, producătoare de petrol şi gaze naturale, îmbogăţită peste noapte tocmai datorită acestor resurse naturale, este importantă pentru economia nordică. Danemarca, Finlanda şi Suedia speră ca investiţiile norvegiene să crească în ţările lor, care oferă acum condiţii mai bune activităţilor comerciale şi industriale. Industriaşii din Norvegia, dar şi din Danemarca, Finlanda şi Suedia consideră însă că, de fapt, în Norvegia a învins egoismul şi că, în perspectivă, Norvegia este cea care va avea de pierdut.

În ceea ce priveşte Islanda, este mai puţin interesantă prin izolarea ei. geografică, iar regiunile autonome Groenlanda şi Faröarna dependente de Danemarca au alte condiţii, tocmai datorită acestei dependenţe de regatul danez. Speculaţii de cum vor evolua relaţiile între ţările nordice, ca şi despre avantajele aderării sau neaderării la Uniunea Europeană s-au făcut şi înainte de referendumuri şi după, dar o concluzie este totuşi prematură.

Evoluţia Uniunii Europene va fi, desigur, aceea care va limpezi apele în ceea ce priveşte ţările nordice.

SILVIA CONSTANTINESCU ■

„Noi pescuim, nu aderăm!"

De ce au preferat norvegienii un „front al refuzului"

Faptul că Norvegia a fost singura dintre cele patru candidate pentru aderarea la UE care a spus NU prin referendum (în pofida opţiunilor liderilor politici) se explică prin mai mulţi factori, analizaţi în presa internaţională.

Istoria. După patru secole de uniuni forţate cu Danemarca, iar apoi cu Suedia, ţara a devenit independentă abia în 1908. De aceea, locuitorii săi privesc cu suspiciune orice formă de asociere care ar avea un caracter de „uniune". Perioada nazistă a adăugat o notă în plus acestei suspiciuni, iar cuvântul „Quisling" (numele premierului care a colaborat cu Germania lui Hitler) a devenit un adjectiv pentru oricine ar atenta la independenţa ţării. **Democraţia.** Tradiţia democratică a acestei ţări respinge existenţa unui organ suprastatal.

Religia. Puritanismul luteran, înrădăcinat adânc în rândul populaţiei, se teme de apropierea de alte ideologii religioase. Trebuie amintit un anume xenofobism al norvegienilor, care la 1814 au dat o lege în care interziceau intrarea în ţara lor a evreilor, iezuiţilor şi homosexualilor. Aceste legi au fost abolite la mijlocul acestui secol.

Petrolul şi gazele. Descoperirea importantelor zăcăminte de petrol şi gaze a creat un boom economic şi o marcată bunăstare a populaţiei. Mulţi oameni se tem că intrarea în UE ar însemna riscuri pentru menţinerea controlului asupra acestei importante bogăţii.

Pescuitul şi agricultura, celelalte ramuri economice principale, sunt considerate ameninţate de concurenţă prin intrarea în UE.

Toate aceste argumente au atârnat, cum se ştie, mai mult decât ale celor care atrăgeau atenţia că rămânerea Norvegiei în afara UE condamnă ţara la izolare.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Ocupaţie tradiţională pe plaiurile norvegiene

Mileniul trei fără un sfert

Şampanie, napalm şi compromisuri viclene

Dineul oferit de şeful misiunii americane din Geneva celor doi lideri ai diplomaţiei ruse şi americane, Andrei Kozîrev şi Warren Christopher, s-a consumat, săptămâna trecută, exact în momentul când la Groznîi se înregistrau cele mai sălbatice bombardamente de la începutul ostilităţilor, iar la Moscova tocmai se dădea publicităţii un comunicat din care rezulta că guvernul Cernomîrdin a catadicsit să negocieze cu „bandele rebele". Această combinaţie geopolitică de şampanie, napalm şi compromisuri viclene nu este nici prima, nici ultima din istoria toxică pe care mase mari de oameni sunt obligate să o trăiască în acest sfârşit confuz de veac. În atmosfera liniştită a opulentului oraş internaţional, unde nu s-a auzit tunul de multe veacuri încoace, conclavul ruso-american a avut toate şansele să fie coerent şi de o protocolară cordialitate. Secretarul de stat american, ambalând nemulţumirea reală a Washingtonului în glazura amabilă a limbajului diplomatic, afirma: „Dacă represiunea sângeroasă din Cecenia continuă, va fi dificil să convingem opinia publică americană să promoveze un ajutor către Rusia în parametrii conveniţi" Şantajul este inechivoc, dar turnat într-o matcă ambiguă. Ca şi declaraţia aceluiaşi secretar de stat american, emisă tot cu prilejul amintit: „Statele Unite nu au intenţia de a întoarce spatele Moscovei, dar insistă ca factorii de decizie ruşi să o apuce în direcţia bună" Direcţia bună ar fi sistarea conflictului şi întreruperea măcelului care emoţionează într-o proporţie inoportună lumea liberă, americanii fiind cei mai recalcitranţi când urmăresc reportajele TV din Groznîi Desigur, Cecenia nu a fost şi nu este în concepţia Occidentului „un subiect de drept internaţional". Întrucât, însă, ferocitatea ruşilor a întrecut orice măsură, iar capitala cecenă a devenit un poligon de experimentare a efectelor armelor clasice asupra civililor neajutoraţi, lucrurile nu mai puteau fi lăsate aşa. Cu o anume întârziere, facilitată de spaima cancelariilor vestice de a nu întărâta ursul slav, s-a găsit formula de avertizare a Kremlinului. călcarea în picioare a drepturilor omului. De fapt, aceste drepturi s-au călcat cu buza tunului din prima secundă a intervenţiei ruseşti, dar aceasta este o altă poveste.

Adevărul gol-goluţ rămâne însă de ordin strategic: nici SUA, nici Europa occidentală nu au nevoie de o destabilizare acută a situaţiei din răsăritul fost sovietic. Rebeliunea cecenă este un precedent de o deosebită gravitate pentru ansamblul Federaţiei Ruse, subminată de numeroşi poli de tensiune şi de factori potenţiali de confruntare etnică aparent insolubili. O recrudescenţă „perlată" a acestor dueluri, germinată de faimoasa politică stalinistă, ar introduce în jocul strategic o oarecare stare dilematică în legătură cu soarta celor 29.000 de încărcături nucleare din panoplia URSS O dezintegrare nucleară răsăriteană ar avea efecte nu numai colosale, dar şi catastrofale pentru întreaga emisferă nordică, inclusiv zona atlantică Această perspectivă a impus o abordare catifelată, dar tot mai energică, în vederea convingerii Moscovei de a pune punct cu orice preţ escaladării nervozităţii din Cecenia.

Primul pas a fost făcut: deschiderea căii unui acord de pace. Dar pace între cine şi cine?! Complicaţiile politice reale de-abia acum încep...

RADU BUDEANU ■

Stare critică

Dincolo de orice responsabilităţi şi acuzaţii un lucru e limpede:

Construite în anii '50, navele de salvare au fost înfrânte de furtuna din '95

□ Comisia guvernamentală continuă cercetarea cazului

La nici 30 de ore de la teribila furtună din noaptea de 4 spre 5 ianuarie, valurile se potoliseră. Nici un semn pe marea calmă, acum, care să-ţi arate că la câţiva metri în adâncuri se află mormântul a două nave şi a peste 50 de marinari. Doar o parâmă încurcată în stabilopozii sparţi plutea mărturie a dezastrului... Bucăţi uriaşe de stâncă, stabilopozi de 25 de tone, adevărate jucării pentru valurile înalte de 10 metri - iată tot ce a mai rămas, risipit, aruncat la întâmplare de o stihie inimaginabilă...

Remorcherul sub pavilion englez, SMIT LLOYD 100

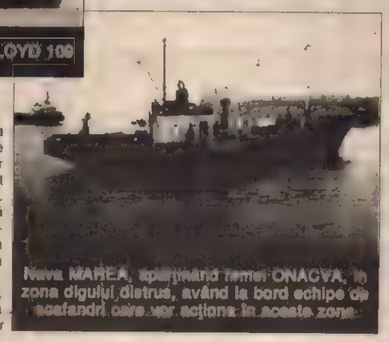
Nava MAREA, aparţinând firmei ONACVA, în zona digului distrus, având la bord echipe de scafandri care vor acţiona în aceste zone

Protagoniştii...

■ **VITEAZUL** - construit în 1953 (în fosta Uniune Sovietică), 2400 CP, 600 de tone, este „nava amiral" a flotei GISN-ului. De-a lungul celor 42 de ani de istorie, nava a eşuat, a fost dezeşuată, reparată, dată la casat, iar reparată... Alături de ea, dar neparticipând la această operaţiune, există remorcherul HERCULES - fabricat în 1990 - care însă a reuşit să facă un singur voiaj, de atunci fiind în permanenţă în reparaţii.

■ **MAREA** - navă de cercetări, reutilată, aparţinând firmei ONACVA. Construită în 1954, la Drobeta Turnu Severin, are un motor de doar 150 CP!

■ **ACVA 1**- şalupă de scafandri construită în 1957, la Ribinsk (în fosta URSS). Puterea motorului: 150 CP. Aparţine firmei ONACVA.

■ **SMIT-LLOYD** - remorcher sub pavilion englez, care lucra la una din platformele de foraj marin din Marea Neagră. Construit în 1974, în Olanda, cu o putere totală de 8000 CP.

Este foarte clar că echipa de intervenţie din noaptea de 4 spre 5 ianuarie, dotată mai mult decât precar, putea doar printr-o minune să salveze cele două nave care au transmis SOS abia în momentul când se aflau lângă dig.

Locul tragediei e denumit de către marinari „cimitirul vapoarelor". Nu cu mult timp în urmă, pe 2 decembrie 1989, la câteva sute de metri distanţă spre nord de ruptura din dig, s-a scufundat nava **Sadu**. Atunci au existat supravieţuitori. Acum, toţi cei 54 de marinari şi-au găsit locul de veci sub ape, unii poate chiar la bordul navelor lor. Lucrul de neiertat, însă, în toată această poveste tragică este că, existând experienţa nefastă din trecut, nu s-a luat nici o măsură de prevenire. Iar inevitabilul s-a petrecut: marea şi-a luat din nou birul sinistru.

Martorii...

„Actorii" dramei sunt încă marcaţi de noaptea de coşmar în care au încercat din plin sentimentul neputinţei. Neîndoios că au existat şi greşeli.

Poate omul-cheie al întregii afaceri, domnul **Alexandru Dima** este directorul **Grupului de Intervenţii şi Salvare Navală** din Portul Constanţa. La urma urmelor, dânsul este cel care a coordonat acţiunea de salvare în amănuntele ei practice, fiind la curent cu orice schimbare de situaţie:

- La ora 15,00, în data de 4, eu i-am întrebat pe căpitanii celor două nave dacă au nevoie de ceva. Mi s-a răspuns că nu. Ceva mai devreme însă, agentul de la EMCO al navei Paris mi-a solicitat să-i vând 10 tone de motorină, lucru pe care eu nu puteam, lega- vorbind, să-l fac. M-am gândit că pe baza unei convenţii cu o navă de care dispuneam, puteam să i ajut, dar numai în zona de interior a digului. Dar cei de la EMCO nu mi-au mai răspuns. Apoi lucrurile s-au precipitat. Au urmat SOS-uri succesive de la două nave - lucru de care eu nici măcar nu am mai auzit să se fi întâmplat pe undeva în lume. SOS-uri care au fost transmise în ultimul moment, când Viteazul era la capătul digului.

– De ce Viteazul nu a trecut de partea cealaltă a digului, spre larg?

– Eu nu puteam să dau o dispoziţie decât în limitele siguranţei navei noastre după ce au murit atâţia oameni, îi mai omoram şi pe ai noştri?

– Care au fost principalele dificultăţi cu care v-aţi confruntat?

– La noi este o problemă de

Alexandru Dima - director GISN

Scafandrii de la Societatea TETHYS

organizare: căpităniа vorbeşte cu Port-Controlul şi abia pe urmă se ajunge la noi. Până şi alarma s-a desfăşurat altfel decât trebuia. am fost sunaţi de la Port-Control şi întrebaţi cam aşa: „Măi, vreo navă care poate să ias vremea asta?" (?!)

– A cui credeţi că este vina?

Unciuleanu n-a greşit

Anton Hropedi

Dl Anton Hropedi, proprietar al mai multor companii de navigaţie:

- Care este opinia dv. despre acest accident, în calitate de specialist neimplicat direct?

- În primul rând, echipele de salvare din Portul Constanţa sunt echipate cu totul nesatisfăcător. Atât navele de la GISN, cât şi cele de la firma ONACVA nu pot executa în condiţii relativ satisfăcătoare operaţiunile de salvare decât pe o mare de grad 6. În plus, nu există nici un fel de navă e bunkeraj. Deci consider că decizia de retragere luată de dl Jo Unciuleanu a fost binevenită, pentru a nu mai pune în perico şi vieţile marinarilor români. Deseori, armatorii preferă, din cauz preţurilor extrem de ridicate, să-şi pună în pericol nava şi echipa ul, neintrând în radă. Ar trebui stipulate în contracte niş scu ri de taxe în condiţii excepţionale. O problemă mai pro fundă e te faptul că începând din '86 - '87, s-a schimbat amplasa entul radei (n.: zona exterioară a portului unde aşteaotă navele), care era în zona Agigea- Eforie. Evenimentele nava unci nu se soldau cu pierderi de vieţi omeneşti decoarec vasele eşuau pur şi simplu pe nisip ..

- Din ousele dv. rezultă că nu se poate arunca vina nici pe unii, nici pe alţii...

- Nu, fost un complex nefericit de împrejurări.

– Ceea ce s-a petrecut a fost o catastrofă. Eu cred că, lăsând la o parte starea mării, în primul rând a fost vorba de defecţiunile tehnice ale celor două nave, şi în **al doilea rând, de o greşeală de navigaţie.** Iar din această perspectivă statul român n-o să-şi asume nici o responsabilitate.

Doru Constantin Onaca este patronul firmei ONACVA, cea care a participat cu două nave la operaţiunile de salvare şi care în prezent este angajată de Navlomar să execute cu scafandrii inspecţia epavei navei **You Xiu**.

– Puteaţi face mai mult cu dotarea de care dispuneţi?

- Nu puteam să ieşim în larg, însă puteam să rămânem în continuare acolo. Faptul că n-am acţionat mai mult nu este din vina noastră. Decizia de sistare a operaţiunilor a fost numai a căpitanului **Jorj Unciuleanu**, nici măcar Căpităniа portului nu trebuie implicată (n.r.: în plus,

Jorj Unciuleanu

căpitanul portului, **C-tin Teodorescu**, susţine în continuare că nu a auzit de un asemenea ordin). Nu trebuie înţeles că noi, dacă mai rămâneam, puteam face mare scofală. Dar nu deranjam pe nimeni. Aş fi vrut să rămânem pentru că ne aflam într-o poziţie ideală, în cazul în care, prin spărtura din dig, apăreau supravieţuitori ai catastrofei.

Ilie Şerbănescu, corespondentul TVR la Constanţa:

Ilie Şerbănescu - corespondentul Televiziunii Române

„Imediat după emisiunea de Actualităţi de la ora 20, în seara zilei de 4 ianuarie, am plecat în port. Am vorbit cu viceamiralul Angelescu, care mi-a promis un tanc sau un TAB cu care să mergem pe dig în zona catastrofei. A venit tancul, dar nu am putut să înaintăm decât până la intrarea pe dig, unde am fost opriţi de valuri şi de bucăţile de rocă smulse de apă. Atunci s-a sistat operaţiunea, considerându-se prea periculoasă. A doua zi, după ce şi-a luat darul, marea s-a potolit. Ceea ce e ciudat e faptul că nu s-au găsit cadavre decât de pe nava **Paris**.

Este o părere personală, dar cred că majoritatea marinarilor chinezi sunt blocaţi în interiorul navei".

N.E. Vârgolici, reporter la Radio Constanţa:

- Care ar fi explicaţia faptului că SOS-ul s-a cerut atât de târziu?

- Probabil şi faptul că, din momentul când o navă lansează SOS, 90% din valoarea ei şi încărcăturii pe care o transportă intră în posesia navei salvatoare.

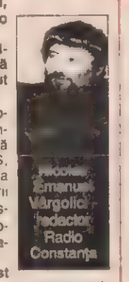
Nicolae Emanuel Vârgolici - redactor Radio Constanţa

- Care a fost atmosfera din acea noapte teribilă?

- Preocupare... tristeţe... imposibilitatea de a mai face ceva. L-am cunoscut pe căpitanul specialist Marian Popescu, cel care a fost în permanenţă legătură cu căpitanul de pe **Paris**. Mi-a spus că a vorbit cu el până a intrat sub valuri: plângea şi cerea ajutor... Despre cum s-a petrecut accidentul, nu ştiu mai multe. Singurii care ar putea să dea relaţii suplimentare nu mai pot acum să dea nici un fel de relaţii...

„Bestiilor ! Asasinilor !"

Comandanţii localităţii Udriţte la bordul navei VITEAZUL (în partea dreaptă)

Nicolae Udriţte este unul dintre comandanţii de pe Viteazul, prezent pe remorcher în noaptea dezastrului.

– Cine credeţi că este vinovatul în acest accident?

– Se pare că atât **Paris**, cât şi **You Xiu** au anunţat Port Controlul că, din cauza defecţiunilor, nu pot lua drumul de capă (cu prova pe vai), dar că se ţin bine în ancoraj. În acest caz, o mare vină o au cei doi căpitani. Tot ce a urmat a decurs din această staţionare a lor.

– Cum s-a scufundat You Xiu?

– Eu am văzut la lumina proiectoarelor catargele navei şi apoi prova ridicată. Scufundarea propriu-zisă nu a durat decât 10-15 minute. La un moment dat, pe navă s-au văzut nişte luminiţe pâlpâitoare, care puteau însă să fie la fel de bine şi doar o reflectare a luminii într-un geam. După ce s-a ordonat încetarea operaţiunilor de salvare, s-a auzit prin radio o voce în românește care spunea. „Bestiilor .. bestiilor... asasinilor..."

- Când s-a rupt digul?

- Digul era încă întreg în momentul accidentului. S-a rupt definitiv după ora 12.

RESPONSABILITATEA MORALĂ NE APARŢINE NOUĂ

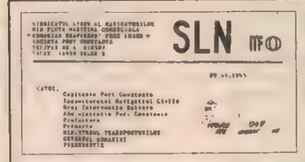
SLN

Domnul Adrian Mihălcioiu, căpitan secund, preşedintele Sindicatului Liber al Navigatorilor, este puternic marcat de cele petrecute.

– Ce întrebări vă frământă, ce răspunsuri aţi dori să aflaţi?

–Nu cred că poate fi vorba de întrebări sau de răspunsuri, ci de o mare mâhnire. E o practică internaţională să se spună că „mortul e de vină" şi, într-adevăr, aici au greşit în primul rând comandanţii celor două nave. Dar responsabilitatea morală ne aparţine nouă, ţării întregi, pentru că nu am avut dotarea necesară pentru a putea interveni. Noi avem dotarea până la o mare de grad 6, dar catastrofele nu se măsoară în grade.

– De ce nu s-au luat măsuri după naufragiul vasului Sadu?

– Probabil s-a crezut că vom scăpa. Am scăpat un an, doi, trei, cinci, dar nu se poate la infinit. E strigător la cer!

– Cum va fi privit Portul Constanţa după această catastrofă?

– A fost privit întotdeauna drept un port înapoiat tehnic. Trebuie luate nişte măsuri, dar totul porneşte de la factorul politic. Tocmai de aceea am trimis noi acest material la preşedinţie şi la guvern.

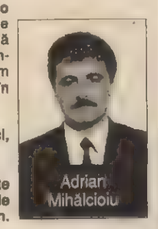
Adrian Mihălcioiu

Eşecul consemnat pas cu pas

Jurnalul de bord de pe VITEAZUL

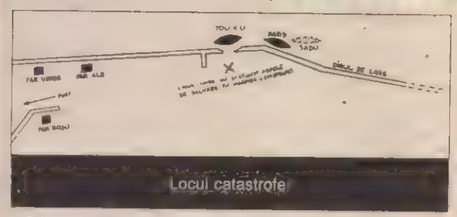

Prin amabilitatea domnului **Nicolae Udriţte**, căpitan de cursă lungă, unul din cei doi comandanţi ai remorcherului-salvator **Viteazul** (există doi comandanţi, pentru că activitatea pe acest vas se desfăşoară în două ture, în „foc continuu", alături de dl Udriţte, în momentul accidentului aflându-se şi celălalt căpitan, Alexandru Iarca), ni s-au pus la dispoziţie datele consemnate în jurnalul de bord al navei.

Noaptea de 4 spre 5 ianuarie

19:10 – **Viteazul** este gata de intervenţie.

19:30 – În prezenţa directorului GISN, A. Dima, **Viteazul** pleacă de la chei.

19:40 – Ancora la post. Început acţiunea.

20:00 – Travers far roşu (farul de ieşire din port, situat înainte de locul accidentului).

20:20 – Travers nava **You Xiu**, care se află de cealaltă parte a digului de nord. Pe punte, nici o mişcare.

20:25 – Acestei nave i se sting toate luminile (acest lucru înseamnă că nu mai are energie, iar apa a pătruns în compartimentul maşinilor).

20:35 – Travers nava **Paris**, aflată la circa două cabluri de cea chinezească. Este împinsă de valuri şi de vânt pe stabilopozi.

20:50 – Travers cap dig. Mare grad 7-8, înclinometrul indică în ambele sensuri 35-40 grade, elicea iese din apă.

21:00 – Dispar luminile şi de pe nava **Paris**. Solicităm să se ia măsuri de către GISN pentru trimiterea unei maşini, în vederea salvării eventualilor supravieţuitori de pe dig sau de pe stabilopozi.

21:20 – Se primesc dispoziţii de Port-Control de revenire în port - ancorare în dreptul navei **You Xiu**, pe partea interioară a digului.

21:40 – Ancorare la 25-30 de metri de nava **You Xiu**, de cealaltă parte a digului, ţinând sub observaţie cu proiectoarele această navă, care are prova mai ridicată decât pupa (deci nava ia apă). Pe bord, nici o mişcare.

22:30 – Deplasare între cele două nave naufragiate. Nici pe **Paris** nu se observă nimic în afara unei lumini albe a pupa.

23:45 – Nava **You Xiu** se răstoarnă spre tribord. Intrăm în observaţie cu rachete luminoase la nava **Paris**.

00.45 – Dl director Unciuleanu, în vedere că navele nu se mai a dat ordin să ne deplasăm pe urmând ca dimineaţa să se con- cercetările.

:45 – Sunt observate mai multe materiale, precum şi o plută de salvare uminată, recuperată de şalupa ACVA1, aparţinând firmei ONACVA.

02:20 – Acostat la cheiul danei 9.

Notă: Explicaţiile din paranteză aparţin căpitanului Nicolae Udriţte

Scafandrii de la Societatea ONACVA, ridicând la bord cadavrul naufragiatului filipinez Warren Betonio, şi actele sale

În urmă cu peste cinci ani, nava SADU a avut dureroasa neşansă de a trage semnalul de alarmă. Acum, marea şi-a luat din nou tributul sinistru...

Ne împăcăm cu actuala stare de lucruri, aşteptând, resemnaţi, o nouă catastrofă? Mai aude cineva strigătele?...

Pagini realizate de ALEXANDRU ARION ■
Fotografii de PETRE COJOCARIU ■
MIHAI ŞERBĂNESCU ■

Directorul Operei din Viena nu uită că este timișorean

Anul trecut, directorul Operei din Viena, dl Ioan Holender, revenea oficial în ţară după trei decenii de absenţă; în cadrul întâlnirii pe care a avut-o cu personalităţi ale vieţii culturale româneşti la Uniunea Compozitorilor, domnia sa şi-a exprimat dorinţa de a ajuta, efectiv, teatrele lirice româneşti, prin colaborarea cu Opera din Viena. A vizitat Opera Naţională Română, unde „scărţâie" o mulţime de lucruri, a constatat că bucureştenilor le place să se vaite şi, în luna octombrie, s-a decis să sprijine... Opera din Timişoara, nu doar pentru că şi dânsul este timişorean, ci pentru că, în vizitele sale anterioare (particulare) a constatat că acest teatru liric, deşi se confruntă cu dificultăţi, are o conducere şi un colectiv care vor, cu adevărat, să ofere publicului spectacole de ţinută. Plecând de la ideea unui spectacol de Anul Nou, directorul şi dirijorul Ion Iancu au apelat la dl Ioan Holender şi... au sosit de la Viena patru artişti dar şi costume, elemente de decor, aparatură, covoare etc., pentru ca, în 31 decembrie timişorenii să aplaude un **Lilacul** ca la Viena.

La exact 170 ani de la naşterea lui J. Strauss, regizoarea Diana Kienast, scenograful Dessyllas Pantelis, semnatara costumelor, Maria Kapeter şi coregrafa Gerlinde Dill, într-un timp record, au pus în scenă noua premieră. Alături de soliştii Operei din Timişoara, în distribuţie au fost invitaţi Florin Diaconescu (Opera din Bucureşti), Constantin Gabor (Academia de muzică Bucureşti) şi studentul Şerban Băcilă (Academia de muzică Cluj). Premiera a constituit un mare succes, iar dl Ioan Holender, după ce a asistat la **Lilacul** vienez, a sosit, special, la Timişoara, pentru a aplauda, şi el, noua montare româno-vieneză. Domnia-sa confirmă, astfel, încă o dată, că este gata să ajute muzicienii care vor cu adevărat să facă ceva în România.

La spectacolul din 5 ianuarie, la Opera din Timişoara a fost prezentă, alături de directorul de la Staatsoper, şi televiziunea vieneză, care a filmat întreg spectacolul pentru a-l difuza ulterior. A fost prezent, de asemenea; Excelenţa Sa ambasadorul Austriei la Bucureşti. Dar, ca de obicei, se pare că la Timişoara se ajunge mai repede de la Viena decât de

la Bucureşti, pentru că, deşi invitaţi, au lipsit şi TVR şi cronicarii capitalei, ceea ce nu mai constituie o surpriză.

ANCA FLOREA ■

La Art Center-Blue Gallery, din World Trade Center,

S-a inaugurat ciclul expoziţional Transavangarda – Sfârşit de secol

Foto: PETRE COJOCARIU ■

Miercuri 11 ianuarie, **Alexandru Ghiduş** şi **Vasile Cercel** au inaugurat programul **Transavangarda–Sfârşit de secol** (expoziţia fiind, de fapt, o **„introducere"**). Despre scopul acestui demers artistic ne-a vorbit dl **Vasile Cercel**: „Scopul nostru este acela de a prezenta tendinţele artei plastice contemporane, autohtone. Nu avem pretenţia de a fi reuşit o sinteză perfectă. Autorii care expun nu sunt mentorii acestor direcţii, dar sunt nume mari ale artei plastice actuale. Pe simeze, am reunit reprezentări ale artei abstracte, ale artei gestuale, ale celei simbolice, ale celei clasice. **Transavangarda** este exprimată cel mai bine prin **postmodernism"**.

Vom menţiona, chiar cu riscul de a atrage furtuni, doar câţiva dintre importanţii artişti ce expun: **Gheorghe Anghel, Horia Bernea, Ion Bitzan, Vasile Grigore, Marin Gherasim, Sorin Ilfoveanu, Vasile Gorduz, Ion Nicodim, Vladimir Setran, Georgeta Năpăruş, Gh. Ilieşcu-Călineşti, Ion Grigore, Teodor Moraru, Ion Sălişteanu, Florica Cercel, Vasile Cercel, Alexandru Ghiduş, Silvia Radu, Doina Simionescu, Vasile Kazar, Cristian Baciuţ, Ion Stanciu.**

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Zâmbete gramaticale

LA BUTICU' DIN PĂDURE (1) (sau privatizarea limbii române)

Motto:
„– Unde lucrezi dragă?
– M-au angajat la o privată"

Născându-se cândva poet, românul şi-a zis că poate să (se) remarce şi... comersant, drept pentru care a-nceput goana după spaţii comerciale.

Primii au pus mâna, au pus lacătul şi marfa de la întreprinderea unde toţi ei erau directori, pe spaţiile - spaţii: cu uşă, cu vitrină, cu galantare, rafturi etc.

Au venit şi cei din eşalonul secund, care nu mai erau nici şefi de întreprindere, nu aveau nici unde să vândă marfa şi au pornit în căutarea spaţiilor comerciale; au mai prins ei ce-au mai găsit, dar n-a fost de-ajuns. Astfel au apărut improvizaţiile. În prăvălii şi în tîmbaj.

Peste noapte şi la câţiva paşi, te trezeai cu un **market** la colţul blocului, cu un **supermarket** pe balcon (accesul făcându-se pe scara blocului, pe scară exterioară, cu scăunelul sau pe două pietroaie „de-nălţare" până la nivelul găurii prin care se derulează procesul de vânzare-cumpărare); de altfel, „super" are semnificaţia „mai sus decât trotuarul". În fostele spălătorii (întreprinderi cu firmă sau cele de bloc) se vând acum cârnaţi, brânzeturi. Paranteză: reamintim că „spălătoria" es a aşa, o chestie în care se... spală covoare, ciorapi, nădragi, obiecte şi alte nimicuri pe care snobii le includ în termenul general „dessous"-uri, iar ceilalţi (deci şi noi) - **dedesubturi**. Nici o exemplificare moarte n-are: pe bulevardul Chişinău este o fostă spălătorie care acum se numeşte: Arlequin (pe uşă), Arlechin (pe fereastră), Arlequn (pe firmă). Closetele publice, din zona centrală până spre periferie, au devenit, ca madam Farfara, „muzicale din cap până-n picioare", pentru a găzdui spectacole de sunet şi lumină în programe de **bar** (bar de zi, bar de noapte, bar de prânz), de **club** (night club, nicht club, nait club - mă rog, după cum s-a privatizat omul), **pizzerie** (unde se vând: pizza ori piza, prţţa sau piţa) ş.a.m.d.

Nici o exemplificare moarte n-are: vezi fostul W.C. de la poarta Stadionului „Naţional".

Dacă **sereistul** a avut norocul să locuiască la parter, amenajarea s-a făcut mult mai uşor: balconul (dacă n-a fost înainte, s-a construit repede) a devenit **marketul**, sufrageria - depozit de marfă, nişa - contabilitate, debaraua - loc de întâlnire cu parteneri de afaceri, baia - frigider sau ladă frigonfică, galantar, holul - dormitor, iar bucătăria - rezervă pentru o eventuală extindere prin mărire de capital.

Când n-au mai existat dependinţe disponibile, comersantul a ieşit în stradă (mare este Ion Creangă!!): o baracă ici, sub tîhăraia asta, alta dincolo de Dâmboviţa, sub altă tîhăraie, mă rog, unde i-a venit omului la îndemână să şi-o facă.

S-a încărcat oraşul, s-au ocupat marginile. S-au suprasaturat marginile, s-a ajuns cu... buticu-n pădure.

N-are rost să continuăm, fenomenul este cunoscut de toată lumea.

Terminându-se problema spaţiilor, s-a trecut la terminarea limbii române.

ŞT. M. ILINCA ■

(Va urma)

Concurs

Revista **„Pentru Patrie"** scoate la concurs un post de DOCUMENTARIST

Condiţii: numai bărbaţi cu studii medii, stagiu militar satisfăcut şi vârsta până la 30 de ani. Relaţii la telefon 613.82.02./614.37.95. sau la sediul redacţiei, str. Mihai Vodă nr. 17, sector 5.

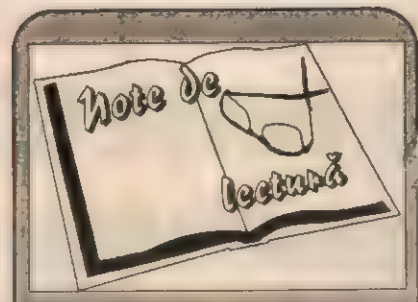

Constantin NOICA: SEMNELE MINERVEI. Publicistica, I (Edit. HUMANITAS, 1994, 544 p., lei 390C)

Înainte de a pătrunde în intimitatea gândirii lui Constantin Noica trebuiau explorate sferele ce dau continuitate şi coerenţă spiritualităţii sale. Este exact intenţia de la care pleacă demersul lui Marin Diaconu, cercetătorul şi glosatorul activităţii de început a viitorului filozof. În această imensă tentativă de ordonare, primul loc revine publicisticii, recuperată extrem de atent, cu folosul şi în beneficiul reconstrucţiei unui spirit superior. Mai complex decât l-am judecat iniţial, Noica merge pe traseul eseului, notei de lectură şi recenziei, ca să ajungă la despărţiri polemice şi cronica ideilor. Într-un sens mai restrâns, cugetătorul se aşterne la drum lung. Opiniile lui despre artişti ai cuvântului românesc, despre diverse publicaţii, ca şi despre ilustre personalităţi culturale din spaţiul european ne interesează: multe nu s-au depreciat cu trecerea timpului, ba chiar confirmă un mod rezistent de asumare a universalului prin naţional.

Ruth PRAWER JHABVALA: ARŞIŢĂ ŞI COLB (Edit. UNIVERS, 1994, 173 p., lei 1700)

O romantică poveste de dragoste proiectată în decorul misterios şi exotic al Indiei pune în relaţie o femeie frumoasă cu un prinţ local. Englezoaica stârneşte cu fuga ei aventuroasă un scandal de proporţii, pe care nepoata sa, după cincizeci de ani, îl investigheză ca să îi pună în valoare resursele evocatoare şi disponibilităţile sentimentale. O carte ce i-ar fi plăcut lui Mircea Eliade

Diane CAREY: STAR TREK ● VASUL FANTOMĂ (Edit. OLIMP, 1994, 351 p., lei 1200)

Proza de anticipaţie îşi diversifică registrul atât ca scriitură, cât şi în materie de idei generale. Nu mai există frontiere stricte, se face apel la mişcări imprevizibile în disecarea timpului, se caută evaziunea într-un univers fascinant şi incontrolabil. Serialul Star Trek abandonează extratereştrii, cel puţin aparent, spre a se îndepărta, pe firul unui coşmar, de o dispariţie, ca să ajungă la un număr de supoziţii în legătură cu echipajul portavionului cândva dispărut şi cu cel ce îl comandase cândva. O lectură de vacanţă, de reţinut pentru modernitatea ipotezei şi complicităţile obsesionalului.

Ion Marin ALMĂJAN: ÎN AFARA GLORIEI (Edit. RENAŞTEREA, Timişoara, 1994, 256 p., lei 1200)

Subiectul istoric abordat de narator se înscrie pe scena mişcării revoluţionare de la 1848. Avem la dispoziţie abia volumul întâi, de unde şi reţinerea cu care ne putem pronunţa asupra întregului proiect. Este adus în prim-plan, în atitudini caracteristice, de misionar iluminat de crezuri liberale şi deschis patriotice, Eftimie Murgu, paşoptist insuficient cunoscut. Se pot face anumite analogii cu romanul „Un om între oameni" al lui Camil Petrescu, sper fără să fie afectate febrilitatea şi senzualismul celui pe care îl pomenim acum.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Români în Suedia

☐ O şansă pentru artiştii plastici: Salonul de expoziţii ART ADDICTION

În ianuarie '94 se deschidea la Stockholm, la Galeria Glas I, PRIMA EXPOZIŢIE INTERNAŢIONALĂ DE MINIATURĂ, eveniment în cultura suedeză, care a fost semnalat şi de TV4, lucru destul de neobişnuit în Suedia. Iniţiatori erau doi artişti, cetăţeni suedezi, de origină română, Petru Russu şi Marta Dimitrescu.

Petru Russu este absolvent al Academiei de Arte Plastice din Cluj, promoţia 1979. A participat la circa 50 de expoziţii personale şi de grup, în lumea întreagă, începând cu Italia şi terminând cu Statele Unite. După terminarea facultăţii a primit o bursă de studii în Italia. Aici a ilustrat DECAMERONUL şi romanul NUMELE TRANDAFIRULUI, ai lui Umberto Ecco. În Suedia lucrează de 4 ani. La început i-a fost greu să înveţe limba suedeză, care, spune acesta, „este greu de digerat". Marta Dimitrescu a absolvit aceeaşi facultate, tot în 1979, şi a participat la peste 40 de expoziţii personale şi de grup în toată lumea.

S.C.: Data trecută când ne-am întâlnit prezentaţi PRIMA EXPOZIŢIE DE ARTĂ MINIATURALĂ din Suedia în localul galeriei GLAS I. Acum sunteţi dv. proprietarii galeriei care se numeşte ART ADDICTION. Am înţeles exact?

P.R.: Într-adevăr, aceasta este galeria noastră. Această idee ne-a venit mai de mult, de acum 2 ani. Anul trecut cu PRIMA EXPOZIŢIE INTERNAŢIONALĂ DE ARTĂ MINIATURALĂ am făcut un experiment. Am probat ideea să vedem ce şanse avem, dacă există interes, dacă este posibil. S-a dovedit că este posibil. Interesul a fost mare. Am reuşit să vindem o mare parte din lucrări, am avut aprecieri din partea mass-media, TV4 a prezentat expoziţia, şi dv. aţi prezentat-o şi în CURIERUL ROMÂNESC. Acum a fost prezentată la TV2, ca şi la programul de radio P3, program specializat pentru Europa, care a făcut un scurt reportaj. Încă de la prima expoziţie ne-am propus să ne ocupăm de această activitate încă 10 ani.

S.C.: Şi iată-vă la a 2-a EXPOZIŢIE INTERNAŢIONALĂ DE MINIATURĂ. Ce puteţi să-mi spuneţi despre actuala expoziţie?

P.R.: De fapt această expoziţie este o ocazie pe care o folosim pentru a face cunoscut un anumit gen de artă, care de fapt nu este miniatură, ci artă de mic format. Avem însă în proiect expoziţii variate. De exemplu, la expoziţia al cărei vernisaj a avut loc în 20 decembrie participă numai femei, vom avea apoi o expoziţie de grafică internaţională etc. Vom miza în viitor pe artişti cunoscuţi în lume, în Europa, în special. Ca să revin la EXPOZIŢIA INTERNAŢIONALĂ DE DIMENSIUNI MICI, este un prilej de a expune mulţi artişti, de a prezenta diferite genuri de artă. Am avut la această expoziţie peste 30 de tipuri diferite, de la artă abstractă la surrealism, de la obiect la instalaţie, sculptură. Deci toate genurile de artă.

S.C.: De câte ori pe an veţi avea aceste expoziţii, sau mai bine zis, care este durata unei expoziţii?

P.R.: Ne gândim la o lună sau peste o lună, pentru că avem nevoie de o perioadă de a face cunoscut evenimentul, după care trebuie să dăm posibilitatea publicului să vadă, să guste din plăcerea spiritului, pentru că o lucrare de artă este o bucăţică de suflet!

După încheierea acestei expoziţii, o vom împrumuta unei galerii din Dallas pentru c lună de zile, căci proiectul nostru include şi această posibilitate de a expune, întâi la noi, la ART ADDICTION, şi apoi în alte galerii din lume.

S.C.: Doamnă Marta Dimitrescu, aţi organizat o expoziţie numai cu participare feminină. De ce?

M.D.: Expoziţia a fost organizată în ideea de a depăşi bariera între artiştii bărbaţi şi artiştii femei. Poate că noi nu resimţim în Suedia problema discriminării femeii artist, însă în multe ţări civilizate din centrul Europei, şi chiar în SUA, în mod paradoxal, aceasta există. A fost numai o întâmplare că am devenit conştienţi de faptul că artistul femeie este discriminat, prin intermediul unei artiste care a participat la prima expoziţie şi care a reliefat aspectul oarecum masculin al componenţei juriului şi a participanţilor de la expoziţia de anul trecut. A fost o surpriză pentru noi. Analizând lista juriului şi a participanţilor, există un oarecare adevăr în afirmaţiile artistei elveţiene, cu toate că nu existase nici o premeditare.

Acest fapt ne-a făcut să constatăm că acest fenomen este real. Am lansat o invitaţie pentru o expoziţie numai pentru artişti femei şi faptul că reacţia a fost neaşteptat de pozitivă, chiar nesperat de entuziastă din partea unor femei din lumea întreagă, ne-a confirmat încă o dată că problema discriminării femeii artist în lume există.

S.C.: Cine participă la această expoziţie?

M.D.: Sunt în jur de 120 de artiste din 30 de ţări. Evidenţiez o participare masivă din Anglia, Elveţia, Statele Unite, Israel etc. Noi am lansat această invitaţie egal, în toate ţările, dar în aceste ţări a avut un deosebit impact.

Expoziţia al cărei vernisaj a fost în 20 decembrie va fi deschisă mai mult de 6 săptămâni, tocmai pentru că este o PREMIERĂ.

S.C.: Ce lucrări sunt prezentate?

M.D.: Sunt lucrări de mai mare format. Am limitat însă mărimea maximă la 50/61 cm, pentru a facilita expedierea lucrărilor, căci vin din diferite ţări. Lucrările au tehnici diferite, de la pictură, acuarele, grafică, fotografie, colaj, desen, lucrări bidimensionale, dar am acceptat, pentru varietate, şi câteva lucrări de sculptură.

S.C.: Domnule Russu, doriţi să adăugaţi ceva?

P.R.: Voiam să subliniez că în Suedia este o lipsă în activitatea de expoziţii: neprezentarea artiştilor străini. În marea majoritate aici sunt prezentaţi artişti suedezi. Noi considerăm că este deosebit de interesant să venim cu o posibilitate nouă pentru artiştii suedezi, de a se compara, de a se măsura cu alţi artişti. În arta plastică este nevoie de concurenţă, dar aşa cum stau lucrurile în Stockholm şi în general în Suedia, această concurenţă nu există, din păcate! Experienţa noastră de artişti ne spune că numai prin comparaţie cu alţi artişti îţi poţi da seama de ce poţi, când poţi, cum poţi; că trebuie să ai în permanenţă contact cu noile tendinţe în artă, cu informaţia artistică. Şi noi venim exact cu această variantă. Să completăm această lipsă care mi se pare gravă.

S.C.: Îmi spuneaţi anul trecut că dorinţa dv. este de a expune la Paris, căci acolo un artist îşi poate da seama, cu adevărat, ce poate. Dacă a reuşit sau nu. Ce s-a întâmplat cu această dorinţă?

P.R.: Dorinţa există în continuare şi noi n-o scăpăm din vedere nici un moment. Planul cu această galerie a venit tocmai pentru a ne facilita evadarea din acest mediu suedez. Nu este numai Parisul, este şi Köln-ul, de exemplu. Sunt mai multe centre de libertate spirituală, care adună foarte mulţi artişti, nişte centre care dau posibilitate de experiment, locuri unde te poţi compara cu fenomenul artistic, lucrul care îţi dă posibilitatea să te afirmi prin această luptă şi care face o selecţie naturală, care este obligatorie în existenţa artistului, iar pentru noi înşine o dovadă că putem exprima o anumită tendinţă în artă. Şi eu consider că este obligatoriu să fim pe baricade, la locul bătăliei. Şi această bătălie se dă la Paris, sau undeva în centrul Europei! Parisul rămâne o idee deschisă şi galeria probabil ne va aduce la acea soluţie, mai puţin spirituală, mai mult materială, de a ne desprinde. Pentru că este foarte greu să te desprinzi din mediul suedez, mai ales că viaţa de zi cu zi este atât de acaparatoare. Lucrurile importante par mai puţin importante...

Ca artişti plastici, simţim obligaţia de a ne folosi corespunzător profesia. Combinarea ideii de galerist cu cea de artist plastic cred că este o soluţie fericită. Ce e mai greu, este s-o combinăm şi cu cea de om de afaceri, căci nu se potriveşte deloc cu artistul din noi!

SILVIA CONSTANTINESCU ■

Adresa Salonului de expoziţii ART ADDICTION:
ART ADDICTION
INTERNATIONAL GALLERY
HÖGBERGSGATAN 32
S-11620 STOCKHOLM
Tel/46, 0708-803588 sau
(0) 8-857264

Altădată însemna fast, lux, balet

Teatrul de Operetă îşi caută şansele

☐ Trupa s-a redus de la 800 la 230 de persoane

În anii '70, Teatrul de Operetă din Bucureşti era socotit, în lumea muzicală europeană, printre primele trei teatre de operetă ale bătrânului continent, ceea ce, din păcate, nu se mai poate spune azi! Dacă problema financiară s-ar putea rezolva într-un fel, în cazul unui turneu în străinătate, nu acelaşi lucru se poate spune despre repertoriu, Teatrul de Operetă neavând „marfă" cu care să se prezinte pe scenele din străinătate.

Directorul Teatrului de Operetă, Dorin Teodorescu, a fost numit pe 31 octombrie 1994, în urma destituirii fostului director, Dorel Popescu. Dorin Teodorescu lucrează de 28 de ani pe scena Teatrului de Operetă din Bucureşti, singurul teatru de operetă din România. „Schimbarea se aştepta, întrucât ajunsesem într-un impas, nu atât financiar, cât unul artistic, care nu se va putea rezolva foarte repede. E vorba, în special, de profesionalismul care a început să dispară, chiar dinainte de revoluţie. Noi am format în instituţia asta o serie de oameni tineri, dar în momentul când au ajuns să fie stăpâni pe meserie, după 5-6 ani, au plecat la Operă, unde li s-a părut că e mai bine şi mai comod. În general, s-au făcut o serie de angajări mai mult sau mai puţin reuşite, pentru că n-am avut din ce să alegem. E foarte dureros, în momentul când dai un concurs, pentru angajări de solişti, balet şi cor, să nu ai candidaţi la acest concurs. Cei care se prezentau erau de un nivel mai jos decât amatorii! Academia de muzică n-a mai produs decât ici-colo câte un talent. Secetă de artişti nu e. Oameni sunt, dar trebuie încurajaţi. Din momentul în care am ocupat scaunul de director, primul lucru pe care l-am făcut a fost să-mi arunc ochii spre tineret, care să vină şi să preia ştafeta. Teatrul de Operetă trebuie total revizuit şi reîmprospătat! Concret, am distribuit o serie de tineri în diferite roluri.

Toată trupa e îmbătrânită, total îmbătrânită. În plus, trupa e mică. Închipuiţi-vă că în urmă cu 28 de ani, când am venit aici, trupa avea 800 de persoane, iar acum suntem în jur de 230, cu tot cu personalul tehnic şi administrativ; corul avea 80 de persoane, acum are 30, baletul era de 50 de persoane, acum e de 30. În schimb, solişti avem mulţi, dar foarte mulţi dintre ei nu reuşesc să corespundă. N-o să-i dăm afară pe necompetitivi, pentru că o să le dăm alte roluri, mai mici, sau roluri în cor".

Dar nici partea financiară nu poate fi lăsată pe locul doi: „Avem nevoie de sponsorizare de la firme serioase. Sper că ne vor ajuta până la urmă, ca să reuşim. O deplasare până în Germania, dus-întors, costă 800-900 de mărci de persoană, excluzând cazarea şi masa. Sala Teatrului de Operetă - sala mică a Teatrului Naţional - nu e propice operetei. Sala are probleme cu dotarea tehnică, veche de peste 25 de ani. Materialele pentru decoruri şi costume sunt foarte scumpe. Noi am avut un atelier de croitorie superb, care a fost demolat, aşa cum s-a demolat şi clădirea Operetei. În plus, nu mai avem meseriaşii de altădată. Un costum, la ora actuală, costă în jur de 100.000 de lei. Opereta înseamnă fast, lux, balet superb, orchestră, solişti, decoruri care să-ţi ia ochii. Dacă toate astea nu sunt foarte bune, aia nu mai e operetă!"

Luni şi marţi ale fiecărei săptămâni sunt zile libere, iar miercurea e zi de repetiţie. Spectacolele au loc în intervalul joi-duminică. Noul director „a pus piciorul în prag", apelând la condica de prezenţă, pentru că sunt multe întârzieri de la program. „De la 1 ianuarie trebuie începută remedierea unor lucruri şi vreau ca şi

Foto: PETRE COJOCARIU

Dorin Teodorescu

Ministerul Culturii să mă înţeleagă, că genul operetei nu trebuie să moară şi să nu-l facem noi această crimă!"

De remarcat ce declară Dorin Teodorescu despre numirea sa ca director al Teatrului de Operetă: „N-aş putea spune că am fost agreat de Ministerul Culturii, pentru că prea puţin mi-am plimbat paşii prin zona aia. Faptul că s-au gândit la mine, e un indiciu că trebuie să fie un om care a lucrat în această instituţie şi care îi cunoaşte toate problemele".

DAN GHEORGHE ■

Texte sub lupă

la adresa celor care au refuzat să-l primească în ţară pe Regele Mihai este justificată:

„Oare-au uitat că ne-a salvat fiinţa/ ca obşte suverană pe vecie,/ că sceptrul lui ne-a întărit credinţa/ şi dragostea fierbinte pentru glie?"

Dar poemul nu are valoare literară, este un banal discurs versificat.

● **MIHAI MAGAZIN, Bucureşti.** Poemele pe care mi le-aţi trimis, deşi scrise cursiv, deşi susţinute de o emoţionantă încredere în cuvinte, sunt mult prea naive pentru a putea fi publicate în 1995 (dacă ne aflam în 1895 mai discutam...):

„Mă las înconjurat de nostalgie. Mă las înconjurat de amintiri, de prima mea iubire care nu mai este, de copilul care eram cândva. Mă las înconjurat de amintirile mele, de amintirile celor apropiaţi mie, pe care-i iubesc."

Pentru că sunteţi student la medicină, vă supun atenţiei următorul exemplu: ce-aţi zice dacă aţi afla că mi-am deschis un cabinet medical şi că îi tratez pe apoplectici cu lipitori?

● **GHEORGHE ILEA, Zalău.** *„M-am horătât să vă trimit poeziile unui prieten pe care îl consider un poet adevărat. Din păcate, a murit. În 1987. La vârsta de 31 de ani, cred. Îl chema Kămines Nicolae şi era din Aiud. A avut parte de o viaţă plină de suferinţe, fiind deseori bolnav. O iubea însă cu o intensitate rară. Era conştient de sfârşit, dar continua să scrie."*

Gestul dv. este emoţionant. Versurile rămase de la Kămines Nicolae sunt, într-adevăr, expresia unei vieţi interioare dramatice. Dar sunt şi greu inteligibile, din cauza unui laconism excesiv:

„te cere din vis şi o piatră/ rămâne cu somnul trezirea copilului/ mai micşorat sub pământ/ un ger fără vârstă/ te judecă şi te priveşte/ cenuşa e vie// doar privirea te desparte de trupul/ cum ţipi/ cum mai eşti".

● **MARIOARA BUTURUGĂ, Roşiori de Vede.** *„M-am decis foarte greu să vă scriu. Mi-e teamă să nu vă plictisesc cu prostiile mele. Totuşi, vă rog să-mi citiţi poeziile şi să-mi spuneţi părerea despre ele. (Sincer.)"*

Chiar dacă nu mi-o cereaţi în mod expres, tot sincer v-aş fi răspuns. Poeziile sunt puerile, lipsite de orice calitate artistică:

„Viaţa noastră e ca o floare/ Ce îşi desface petale/ În lumina blândă de soare/ Încălzită de raze."

Totuşi nu trebuie să le numiţi „prostii". Este frumos că la 17 ani, într-un oraş în care nu se întâmplă aproape nimic, dv. încercaţi să scrieţi versuri. Ca să progresaţi, trebuie să studiaţi creaţia marilor poeţi. Să studiaţi, nu doar să citiţi. Vă propun să începeţi cu Lucian Blaga.

● **ELVIRA ILIESCU, Constanţa.** Uşurinţa cu care găsiţi cuvintele, aţâţarea care vă cuprinde în timpul redactării unui text fac să pierdeţi controlul asupra a ceea ce scrieţi. Poemele din volumul **Faleul roman al Infernalei maşinaţii** sunt dezlănţuiri năprasnice ale volubilităţii feminine şi drept urmare nu reuşesc să conducă la ceva. În timpul lecturii, cititorul are senzaţia că se află într-un automobil care se zgâlţâie îngrozitor, astfel încât nu-şi mai poate da seama în ce direcţie se îndreaptă. Este păcat că se întâmplă aşa, pentru că aveţi cu adevărat vocaţie de pamfletar:

„priviţi minunaţi-vă/ miracolul secolului - fariseii/ plaga dulceag-rozulie/ proliferând lăcrimos pe starea ţării/ adusă la sapă de lemn/ ce nostalgic se spală pe mâini/ cu pilde cu jurăminte/ grijind osuarul speranţelor/ dintre ana şi caiafa/ haită de coioţi travestită/ în armata salvării/ a luat în arendă sufletul omului/ cu evlavie intonând aria calomniei/ estropiaţi unul şi unul/ practică filantropic ascensiunea pe cadavre/ dintr-o gargariseală zemoasă fetidă/ dichisesc alifii-alibi/ să ungă posteritatea (până şi scufa de noapte/ le e tricolor tricotată)/ ascultaţi şi luaţi-aminte - / în agora lui «pupat toţi piaţa endependenţi» - / un pax vobiscum/ mânuit cu precizie de lasou/ ne adună să deprindem/ noile variaţiuni pe tema vox populi - / vox farisei// unde eşti zi a mâniei"

Nu este inspirată introducerea fiecărui poem prin indicaţii de regie, ca în piesele de teatru:

„Mânia îi smulge Poetului o nouă rafală polemică" etc.

Ar fi bine să vă opriţi din această sarabandă a frazelor care se tot desfac una din alta şi să vă regândiţi ceea ce se numeşte, preţios, dar corect, „strategia poetică". Principalul „obiectiv" ar trebui să-l constituie reducerea inflaţiei de cuvinte, recâştigarea încrederii cititorului în ele (în materie de reducere a inflaţiei nu vă sfătuiesc, însă, să urmaţi exemplul lui Nicolae Văcăroiu...).

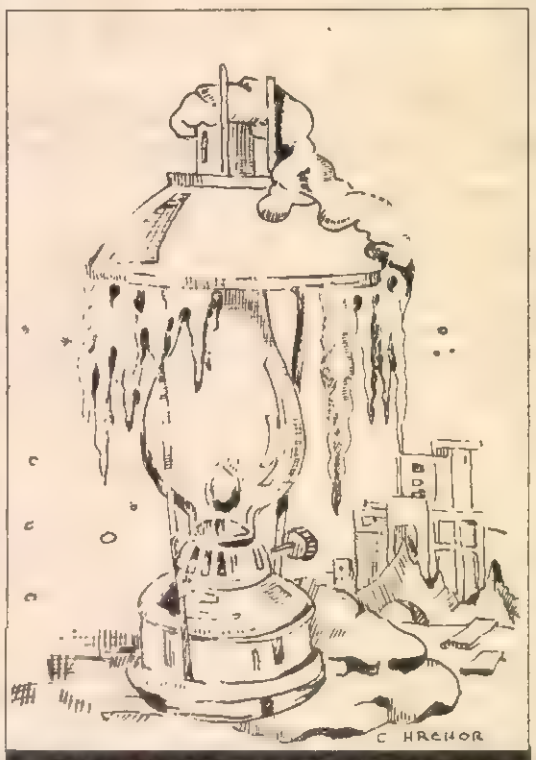

Toate urările primite de la dv., stimaţi corespondenţi, cu prilejul Sărbătorilor de iarnă m-au impresionat. Una însă m-a impresionat în mod deosebit. Ea constă într-un... desen trimis de poetul Constantin Hrehor din Grănicești, judeţul Suceava. Reproduc desenul şi vă las pe dv. să reflectaţi asupra semnificaţiei lui

● **IOAN SUCIU, Bucureşti.** Meritaţi felicitări pentru piesa de teatru **Lumina broaştelor** - satiră politică remarcabilă prin fantezie şi originalitate. Spre deosebire de atâţia alţi autori satirici, care nu se pot îndepărta nici azi prea mult de genul de umor cultivat cândva de **Urzica** (umor bătrânicios - minor şi moralizator), dv. îl luaţi mereu prin surprindere pe cititor, îl şocaţi cu stilul dv. trăsnit, îi deschideţi perspective neaşteptate în înţelegerea vieţii de la noi. Întrucât nu pot reproduce piesa în întregime, o recomand călduros regizorilor şi secretarilor literari ai teatrelor şi transcriu, ca eşantion, un fragment:

„CATIUŞA: Ce faci, bărbate, te-am căutat prin tot oraşul!

ADAM: Bine, ce să fac? Tu ce cauţi aici?!

CATIUŞA: Păi azi nu e zi de salariu?

ADAM: Nu, că s-a decalat.

CATIUŞA: Şi de ce mai stai la serviciu?

ADAM: Am mai avut câte ceva de realizat.

CATIUŞA: După program? Mai lasă-l naibii, că n-o să-ţi ridice nimeni statuie!

ADAM: M-a stârnit o tipă de la cazangerie. Făcea duş cu uşa deschisă!

CATIUŞA: În locul tău aş fi violat-o!

ADAM: Păi asta am făcut şi eu!

CATIUŞA: Şi ai avut greutăţi cu ea, s-a zbătut?

ADAM: Da! A ţinut morţiş ca mai întâi să se îmbrace şi să dea telefon soţului că întârzie... chestii d-astea... în timp ce eu...

CATIUŞA: Ei, hai, gata, caută să uiţi. Hai acasă! Nu ţi-e foame?

ADAM: Nu. Am mâncat nişte cal.

CATIUŞA: Unde?

ADAM: Pe aici, prin preajmă. Ştiam că acasă...

CATIUŞA: Da, ai dreptate. Cred că ar trebui să mă angajez şi eu. Nu mai merge!

ADAM: Ce ai în sacoşa aia?

CATIUŞA: Nimic. Am trecut prin piaţă."

● **ANDREEA GROSZMUK, Timişoara, NICOLAE AVRAM, Beclean, Bistriţa-Năsăud, MINODORA POPILEAN, Bucureşti, ASMODEU, Constanţa, TEODORA LUPAŞCU, Hunedoara.**

Textele dv. nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveţi aptitudini pentru scris. Merită să faceţi noi încercări (şi, bineînţeles, să vă îmbogăţiţi cultura literară). Când credeţi că aţi progresat, scrieţi-mi din nou.

● **AUGUSTIN PĂDUREAN, Dej.** Asemenea lui V. Voiculescu, care a scris sonete în stilul lui Shakespeare şi le-a atribuit lui Shakespeare (bineînţeles, în complicitate cu cititorii, antrenaţi într-un joc literar), dv. pastişaţi în mod declarat manuscrisele de la Marea Moartă, ca şi alte texte arhaice, poematico-sacerdotale. Ceea ce rezultă dovedeşte că sunteţi un autor cultivat şi ingenios, dar şi că nu aveţi ceva important de spus:

„Tremură muntele Galaad ca nările înmiresmate de mir şi tămâie când răsună Sir-hasirim - cel mai frumos dintre cântece.

Aici vin păstori îndrăgostiţi să viseze mirese, aici vin bărat ierusalaim - fiicele Ierusalimului - în ziua sărbătoririi sufletului lor să înveţe cum să apere Casa Vinului de fiii lui Işara - copiii viermelui.

O, Solomoane, înţeleptule, fericit, iată, îţi dăruim cântarea cântărilor inimilor noastre" etc.etc.

Sonetele lui V. Voiculescu à la Shakespeare nu sunt numai demonstraţii de virtuozitate stilistică.

● **I. CONSTANTINESCU MĂRĂCINEANU, Bucureşti.** Indignarea dv.

Înainte de a-mi scrie, vă rog să citiţi următoarele

PRECIZĂRI

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „legile lui Murphy", scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii *Maşina de scris*. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti: publicarea unei cărţi. Numele câştigătorului (desemnat tot dintre corespondenţii rubricii *Maşina de scris* şi tot de către ... mine) va fi anunţat la 1 martie 1995.

■ Plicurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti.

■ Nu mă căutaţi la telefon sau la redacţie. Bazaţi-vă pe faptul că citesc atent *toate* scrisorile dv, în ordinea sosirii lor.

■ Abonaţi-vă la revista *Flacăra*! Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este iubită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteţi procura, şi comunicarea dintre noi va fi perturbată.

Proză scurtă de: **HORIA ŢURCANU**

Un pictor ratat urăşte oglinda care a fost ani la rând martora dramei lui. De aceea, înainte de a se sinucide, o sfărâmă în mii de cioburi. Acesta este subiectul - de inspiraţie livrescă al povestirii lui Horia Ţurcanu. Alţi autori ar face din dezvoltarea unui asemenea subiect un joc intelectual, ingenios, dar neemoţionant. Horia Ţurcanu îl transformă într-o istorie patetică, într-un amestec de existenţialism şi estetism, într-un strigăt teatral şi totuşi răscolitor, obsedant, ca *Strigătul* lui Munch.

Cât priveşte identitatea lui Horia Ţurcanu - îl las pe el singur să se prezinte:

„Eu m-am născut la Ploieşti, care este mai mult oraşul lui Nichita. M-am născut pe 3 iunie, adică Geamăn, ca zodie, până în vârful unghiilor. Şi în ultimii cinci ani am scris pe la tot felul de ziare, am studiat drepturile omului prin Franţa, am început un roman, l-am abandonat, apoi l-am terminat brusc. Între timp, am început să-mi dau seama că între presă şi literatură trebuie să alegi din timp, înainte ca una dintre acestea să te subjuge definitiv."

Petrecerea

Pictorul se ridică din vechiul său fotoliu de răchită împletită frecându-şi mâinile de docul pantalonilor care, cândva, au fost albi, străbate semiîntunericul încăperii, se loveşte de un recipient de tablă, înjură, mama ei de viaţă, se scarpină în barbă, pictorul îşi spune că a îmbătrânit, nu mai înjură el ca altădată, acum înjură aşa, fără tragere de inimă, fără ură, înjură pentru că aşa se cade într-o anumită situaţie, din obişnuinţă, hm, din... În colţul din dreapta al blestematei de mansarde, mansarda lui de pictor, se află o oglindă imensă, în spatele unei policioare, unei plăci de marmură, oglinda lui cea veche, într-acolo se îndreaptă el, în colţul lui cel mai drag, da, găseşte acolo ţigările, chibritul, scapără, se priveşte în apele oglinzii, oglinda bunicii sale de pictor care n-a mai pus mâna pe penel de douzeci de ani, ha-ha, ce caraghios, ce tâmpenie, ce dobitoci, auzi, „Pictorul", cum îi spun ei lui, „Pictorul", nişte imbecili, nişte... Îşi priveşte figura în oglindă, trage cu sete din ţigară, în întuneric, lumina jarului îi luminează numai partea dreaptă a feţei, el fumează numai în partea dreaptă, niciodată în stânga, barba lui e îngălbenită numai în partea dreaptă, poate deci să dovedească oricui că el fumează numai în partea dreaptă, şi... ce mai replică, ce monolog, îşi spune el, ha-ha, regizorul, sau, mă rog, scenaristul vieţii lui de pictor faimos acum un sfert de secol, nu prea are imaginaţie, noaptea aceasta el va încerca să facă ordine în el însuşi, va dura vreo jumătate de oră, el e un tip decis, un tip hotărât, ce mama dracului, poate că va deschide şi geamurile puţin, aşa, de chestie, numai pentru că n-a mai făcut-o de ani de zile, astăzi e o zi festivă, nu-i aşa, o zi în care ar putea chiar să desfacă o sticlă de vodka bună, rusească, ar putea să-şi permită orice extravaganţă, orice nebunie...

Aştia îl cred oricum nebun, toţi l-au crezut nebun, întotdeauna. Pictorul se întoarce brusc cu spatele la marea oglindă, oglinda bunicii sale, se scarpină din nou în barbă, traversează din nou încăperea pe care, din obişnuinţă, o numeşte atelier, he, ce mai atelier, nici o pânză, nici un şevalet, nici o culoare, pictorul acesta urăşte culorile, trădătoarele de culori, blestematele de culori care fac pictura pictură, le urăşte, he-he, poate e cam mult spus, nu se oboseşte el să urască într-adevăr ceva, a îmbătrânit, ce mama dracului, mai curând le dispreţuieşte, aşa cum dispreţuieşte cam totul, îl doare-n cot, e singur, e liber, e... Adică e liber dar... e singur... Ei şi? Păi n-a stabilit odată că îl doare-n cot? Da, e arogant, încrezut, nebun, el se aşază o clipă în fotoliul de răchită împletită, trăgând din ţigară, apoi se ridică, îşi suflecă mânecile de la halat, mai trage un şut la bidonul de tablă care-i stă în cale de săptămâni, apoi zăreşte în semiîntuneric bilele de biliard ale colecţiei sale, totul se sfârşeşte, zice el, apucă o bilă, ah, bila cu numărul opt, bila de la Copenhaga, ce vremuri, Lise şi armata ei de gagici bezmetice, ogarul ei afgan, mama ei de viaţă, pictorul simte adversitatea cu care creierul său scormoneşte prin amintiri, doamne, cum urăşte el memoria, şi cu cât o urăşte mai tare, cu atât creierul său, mintea sa independentă, emancipată, ha, duşmănoasă, adversă, scormoneşte, împotriva voinţei sale, pictorul cântăreşte în mână bila cu numărul opt, pictorul suge din ţigară, Copenhaga, nu? Apoi îşi ia avânt, bila cu numărul opt e lansată cu toată forţa lui de pictor în retragere, marea oglindă cu placă de marmură explodează în milioane de cioburi, oglinda bunicii sale de... Oglinda pe care bunicii săi au cărat-o cu trenul în refugiu, când au intrat ruşii, mama ei de oglindă, oglinda vieţii sale, martorul nemilos al fiinţei sale, al destinului său, s-a dus, s-o ia naiba de oglindă, he-he, cine zicea, Borges, nu-i aşa, oglinzile şi copulaţia sunt dezgustătoare pentru că multiplică fiinţele, da, Borges, orbul, ce noroc pentru un tip ca Borges să orbească la timp... Aşa, bila cu numărul opt, şi-a făcut datoria, el priveşte mulţumit cioburile, resturile veneţiene ale obiectului urii sale leneşe, pentru că el, pictorul, el nu mai are vârsta la care să urască cu patimă, he-he, el se apropie cumva în vârful picioarelor de kilogramele de cioburi răspândite în semiîntunericul mansardei sale, el vrea să se convingă, să vadă cu ochii lui de pictor cadavrul oglinzii, al martorului sigur, el gândeşte despre oglindă ca şi cu aceasta ar fi fost o fiinţă vie, un duşman personal... Da, duşmanul zace pe podeaua mansardei, rama sculptată în lemn de trandafir de un anonim italian e oarbă, e goală, ca o orbită neagră, pictorul rânjeşte aprinzându-şi o nouă ţigară, în întuneric, simte o anumită satisfacţie amestecată cu o umbră de vinovăţie faţă de efortul bunicii sale de a salva oglinda de mâna jegoasă a soldaţilor sovietici, mă rog, această oglindă o merita cu vârf şi îndesat, s-a terminat, ar fi trebuit s-o facă mai demult, ura, pictorul e oarecum bucuros, se scarpină puţin în barbă ocolind ţigara atârnată în colţul drept al gurii, el fumează numai în colţul drept, prin ferestrele imense ale mansardei se strecoară o lumină - o fi lună plină ? - pictorul scormoneşte într-o ladă, aruncând pe jos cârpe, lemne, el caută ceva. O să fie o mică petrecere, îşi zice, scoţând din ladă o lumânare groasă, de culoare indefinită, oricum culorile nu mai contează demult, o şterge de praf cu halatul, o priveşte, da, o să facem o mică petrecere, apoi aşază lumânarea deasupra mormanului de cioburi, aşa, scapără un chibrit şi o aprinde, da dom'le, domnilor, doamnelor, să facem un scurt remember al vieţii acestei defuncte oglinzi, acestei oglinzi care a fost condamnată la moarte de mine, judecătorul şi victima, eu sunt victima acestei oglinzi, he-he, da, pictorul scoate sticla de vodkă bună, rusească, o şterge de praf, o pune cu grijă jos, pe cioburile groase, în cercul de lumină al lumânării, bun, acum ferestrele, era să uiţi de ferestre, bătrâne, cum dracu' poţi să omiţi un element atât de important cum este aerul proaspăt, pictorul forţează închizătorile cu brutalitate, apoi aerul nopţii invadează mansarda o dată cu tăcerea. Pictorul încremeneşte o clipă ca şi cum aerul rece l-ar fi lovit cu un pumn în plex, apoi se întoarce fulgerător şi aleargă în capătul celălalt al mansardei, aduce ceva greu în mână, apoi vedem ce anume cară, un ciocan, un baros, scrumul lung al ţigării cade şi se opreşte în barbă, domnule Borges, zice pictorul gâfâind sub greutatea barosului şi adresându-se ramei oarbe a oglinzii, domnule Borges, a sosit momentul, barosul stă suspendat deasupra capului pictorului, apoi se prăvăleşte într-o lovitură nimicitoare peste placa de marmură a fostei oglinzi veneţiene, oglinda inimii sale, martorul destinului său, placa se spulberă sub izbitură, un aparat de fotografiat foarte rapid ar putea să surprindă în această clipă pe faţa pictorului o expresie teribilă de suferinţă, o încrâncenare despre care el însuşi ar putea să spună că nu este de bun gust, ridurile sale adânci din jurul gurii sunt încremenite în jurul chiştocului stins al ţigării. Pictorul se odihneşte o clipă, abandonând ciocanul peste bucăţile de marmură, oricum... era puţin ciobită la un colţ marmura asta, apoi înhaţă sticla de vodkă şi o pune la gură, bea în înghiţituri lungi, ca şi cum ar fi apă, să facem petrecerea, pictorul se descalţă de bocancii săi şi îi aruncă într-un colţ, departe, în întuneric, rămâne în picioarele goale, murdare, are unghiile lungi şi negre, zâmbeşte, le observă o clipă şi zâmbeşte, la naiba, domnilor, victima trebuie să fie ucisă, ea trebuie să împărtăşească soarta călăului, zice privind acuzator către mormanul de cioburi de sticlă şi marmură, călăul, victima, judecătorul, toţi,toţi sunt complici, complici, he-he, complici, asta sunt, apoi se apleacă, în genunchi, aprinde o ţigară de la lumânare, mai ia câteva înghiţituri, sticla e deja jumătate, să cântăm pentru această moarte hotărâtă de destin, de animalul mecanic care este destinul, de animalul mecanic şi stupid care este destinul, să dansăm, să ne bucurăm, copulaţia şi oglinzile au murit, la dracu' cu ele, s-a făcut dreptate, he, picioarele sale goale dansează pe cioburile groase ale oglinzii, sângele tălpilor lui mânjeşte lumina lumânării reflectată în cioburi, marmura spartă a plăcii, pictorul sare, ţopăie ca un sălbatic într-un dans ritual, într-o ceremonie barbară, ţigara arde în partea dreaptă a gurii, ai văzut totul, urlă el oglinzii împrăştiate pe jos, lovind-o cu călcâiele, adulmecându-şi cumva mirosul propriului sânge, al picioarelor lui nespălate de pictor faimos chiar şi după douăzeci de ani de retragere, ha-ha, ce idioţi, ce... singurătate şi...tu... tu ai văzut totul, m-ai spionat, m-ai multiplicat, cum ai făcut şi cu... bunica mea, ai privit tot, ai strâns totul în memoria ta nesăţioasă de fiinţă inventată de diavol, ai amestecat răsuflarea mea cu... răsuflarea bunicii, cu gâfâielile clipelor ei de... dragoste, ce ticăloşie, ce blasfemie, he-he, s-a sfârşit cu tine, pictorul se opreşte gâfâind el însuşi, priveşte împrejur. Curge sânge, un sânge care ar trebui să fie roşu, sângele lui şi-al oglinzii, dansul lui şi al oglinzii, şi memoria, zice, aşezându-se încet pe jos, printre cioburi, cu grijă, fumând, apoi îşi lasă capul pe mormanul de cioburi, chiar lângă lumânare, obrazul i se păteză, ar trebui să fie roşu, oftează, şi... nuuu, n-o să plângă el acum, tocmai acum, pictorul îşi trage genunchii sub bărbie, încovrigat, îşi trage halatul mai bine, e răcoare, probabil că e răcoare, he-he, el zace pe resturile vechiului său duşman, marele martor veneţian al vieţii sale, şiiii... domnilor, a fost chiar martor la cele mai importante momente ale vieţii sale, a fost duplicatul şi poate chiar mai mult... Păi, sunt anumite lucruri pe care martorul le-a văzut şi el, pictorul, nu. Moartea nimfomanei sale neveste, de pildă, zice, lipindu-şi un ochi de o bucată mare de oglindă, ca şi cum ar vrea să vadă înlăuntrul lui scena aceea care lipseşte memoriei lui, bucata furată a amintirii lui, la dracu', aceea ar fi fost scena lui, tabloul, marele tablou al vieţii lui, dacă ar fi fost de faţă la sinuciderea nimfomanei, dacă ar fi fost el, el însuşi, şi nu blestemata de oglindă, acea amintire i se cuvenea lui, şi nu oglinzii, hulpavei acesteia de oglinzi care absoarbe, absoarbe totul, cum a... Pictorul se răsuceşte pe-o parte, răvăşeşte cu mâinile cioburile, dărâmă lumânarea, simte sub tălpile lui balta de sânge care curge, he-he, curge, s-a făcut răcoare, culoarea sângelui nici nu contează, lui nu-i plac culorile, ar vrea să fie orb, ca Borges, norocosul de Borges, oglinzile şi copulaţia, ce chestie dezgustătoare, multiplicatoare, ha-ha, animalul mecanic al destinului s-a împotmolit în noroiul din inima pictorului, ce simplu, bila cu numărul opt, ha, destinul crede că mai are o şansă, ce naivitate, pictorul s-a gândit la tot, a prevăzut tot, se ridică puţin şi priveşte chipul bărbos din zecile de cioburi, ha-ha, animalul mecanic n-are imaginaţie deloc, lumânarea răsturnată arde în poziţie orizontală, ceara se prelinge peste cioburi şi se amestecă cu sângele, ceara arde, acum observă el că şi lumânarea era roşie, apoi cu o lovitură de mână stinge flacăra.

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

KAPPA răspunde solicitărilor primite la redacția FLACĂRA

Programul Kappa

Difuzare filme (MAGNUM)

DUMINICĂ - 22.01.1995

ORA 22.30: **„ULTIMUL STRIGĂT DE AJUTOR"**
Distribuția: LINDA PURL, SHILEY JONES, TONY LOBIANCO
Regia: HAL STTOWITZ (artistic, 1979)

LUNI - 23.01.1995

ORA 10.30: **„EXPERIMENTUL PHILADELPHIA"** (R)(S.F.)
ORA 21.45: **„ÎNDRĂZNEALA"** (acțiune, 1974)
Distribuția: ELLIOT GOULD, ROBERT BLAKE, ALEN GARTFIELD
Regia: PETER HYAMS

MARȚI - 24.01.1995

ORA 10.30: **„UN MINUT SĂ TE ROGI, O SECUNDĂ SĂ MORI"** (western)
ORA 22.00: **„RAPORT CĂTRE COMISAR"** (acțiune, 1974)
Distribuția: MICHAEL MORTARITY, YAPHET KOTTO, SUSAN BLACKOLY, RICHARD GERE.
Regia: MILTON KATSELAS

MIERCURI - 25.01.1995

ORA 10.30: **„MARMORA NEAGRĂ"** (R) (acțiune)
ORA 22.00: **„LARRY"** (acțiune, 1974)
Distribuția: FREDERIC FORREST, TYNE DALY, KATERINE HELMOND
Regia: WILLIAM A. GRAHAM

JOI - 26.01.1995

ORA 10.30: **„SALT SPRE GLORIE"** (artistic)
ORA 22.30: **„WILLA"** (artistic, 1979)
Distribuția: GLORIS LEACHMAN DEBORRAH RAFFIN, CLU GULAGER
Regia: CLAUDIA GUZMAN, JOAN DARLIMINC

VINERI - 27.01.1995

ORA 10.30: **„NUMAI EU AM SUPRAVIEȚUIT"**
ORA 20.30: **„VOIAJUL LUI DA"** (acțiune, 1977)
Distribuția: DESI ARNAZ JR., MIKE IVENS, BEVERLY GORLAND.
Regia: LEE H. KALFIN

Firmei KAPPA

Vă felicit pentru rezultatele foarte bune obținute în anul 1994, când ați devenit firma cea mai profesionistă și cu rețeaua cea mai extinsă din București. În același timp, vă urez pentru noul an împlinirea și depășirea tuturor planurilor dv., inclusiv în ceea ce privește profitul, fiindcă, zic eu, meritați.

Mai multe lucruri au concurat pentru a-mi forma o imagine favorabilă privind seriozitatea și profesionalitatea dv. (în comparație cu alte firme similare și în ciuda pesimismului unor vecini): existența prospectului de prezentare, număr de programe TV superior, rapiditatea în execuție, existența unor lucrători în uniformă și a unei mașini de intervenție, unele facilități de plată, chiar și împrăștierea de fluturași din elicopter.

După această introducere - cred eu - necesară, vă rog să-mi permiteți să vă pun următoarele întrebări. (Din lipsă de spațiu nu putem reproduce cele patru pagini ale scrisorii - n.r.)

Șerban Laurențiu

■

Dle **Șerban Laurențiu** din București - cartier Crângași, str. Ceahlău - vă mulțumim în primul rând pentru cuvintele frumoase adresate. Ne bucurăm că abonații noștri încep să-și dea seama de eforturile noastre susținute de a îmbunătăți cantitativ și calitativ serviciile prestate și promitem în viitor câteva surprize plăcute. Ne cerem scuze că nu vă vom putea răspunde dintr-o dată la toate problemele ridicate de dv., dar de-a lungul câtorva numere vom încerca să le acoperim.

Ne întrebați de ce nu vă comunicăm mare lucru despre proiectele noastre de viitor. În curând vom arăta prin intermediul revistei Flacăra câteva idei de ultimă oră care au cucerit și cuceresc piața internațională a televiziunii prin cablu, idei care bineînțeles ne preocupă și pe noi, cum ar fi: televiziunea interactivă, rețele minitel cu diverse bănci de date, cu fișiere ce pot fi accesate de abonați, mărirea și îmbunătățirea rețelei prin transmisia fasciculară între zone îndepărtate, respectiv transmiterea în eter a unui semnal digital comprimat etc. (informații mai detaliate vă vom da printr-un mic serial de articole în viitoarele numere ale revistei Flacăra).

Postul propriu KAPPA este într-o îmbunătățire continuă și după ce va ajunge la nivelul sperat de noi (îmbogățit fiind cu filme traduse, documentare deosebite, informații cât mai utile abonaților noștri) i se va găsi și formula tehnică cea mai adecvată pentru a putea fi urmărit în condiții perfecte de recepție, de către toți abonații noștri.

Prieteni,

Cel mai bun post de televiziune german este VOX (datorită filmelor prezentate, dar mai ales, datorită reportajelor difuzate pe post - reportaje realizate așa cum numai nemții știu să le facă)

Nu înțeleg - pur și simplu - de ce acest post TV (poate cel mai bun din Europa), inițial existent în schema dv. de programe, a fost eliminat.

Sperând că veți ține cont de această sugestie de a reintroduce VOX-ul în schema dv. de programe, vă mulțumesc anticipat,

al dv. Daniel Azgan

P.S. 1) N-ar strica de asemenea un post spaniol - TVE, de exemplu - dar, mă rog, poate că vă cer prea mult.

2) Sărbători fericite la toți, în special dlui TESZARI ZOLTAN (a fi patron la 24 de ani e într-adevăr un gest demn de laudă).

■

Dlui **Daniel Azgan** din București - vă mulțumim în numele dlui Teszari Zoltan pentru urările făcute. Problema canalului VOX este următoarea: Canalul VOX, transmis și recepționat de noi de pe satelitul Astra, și-a întrerupt emisia la un moment dat pentru o perioadă destul de îndelungată din motive necunoscute suficient de noi. Pentru a nu ne hazarda în supoziții făcute „după ureche", cu privire la cauzele care au condus la această situație și care determină în prezent funcționarea cu întreruperi a canalului cu durate scurte de timp, vă vom spune că din punct de vedere comercial, și pentru firmă dar și pentru abonați, nu este economic să menținem imobilizat un canal din cele transmise spre dv., pentru câteva ore de emisie ale VOX-ului, în detrimentul altor canale care transmit non-stop.

Dar pentru a vă da și o speranță, vă putem spune că la o eventuală cerere masivă a abonaților cu privire la acest canal (care poate fi făcută publică și prin intermediul revistei Flacăra) firma poate să-l introducă, numărul nostru de canale fiind în continuă creștere, fapt pentru care îi rugăm pe toți abonații noștri să ni se adreseze și pe această cale cu sugestii și opțiuni.

Către
REDACȚIA REVISTEI FLACĂRA
STIMATĂ REDACȚIE

Subsemnatul Işoveanu Alexandru, domiciliat în București, Intr. Armașului nr. 8, sector 1, veteran de război, vă aduc la cunoștință următoarele:

La data de 15.03.1994 am contractat cu firma KAPPA racordarea la rețeaua TV prin cablu a televizorului, cf. contract nr. 80817/15.03.94, achitând suma de lei 52.500. Peste trei luni și mai bine, s-a branșat apartamentul, cei care au efectuat operația spunând că vor veni să perceapă și diferența dintre suma achitată inițial și suma totală a serviciilor prestate. (În continuare, dl Işoveanu pledează pentru scutirea de majorări - N.R.)

■

Dle **Işoveanu Alexandru,** ne pare rău, dar în devizul de instalare scrie clar că plata se face în **max. 48 de ore** de la întocmirea lui, banii primindu-se **numai** la casierie!

Dlui *Lucian Oprea* din București, str. Barbu Văcărescu

Ne bucurăm de încrederea acordată și de aprecierile făcute. Faptul că vreți să treceți împreună cu colegii abonați din blocul dv. de la firma TV-Quatro la noi nu ar fi un impediment de ordin tehnic și pentru noi ar fi o mare probă că încercările noastre de a fi cei mai buni sunt pe calea de reușită, dar... în ultimă vreme, din păcate, a apărut un „dar". Aceeași doleanță au avut-o numeroși abonați ai firmei IBN. În urma insistențelor lor (față prețurile nemaiauzite de prestațiile firmei IBN), am făcut un efort deosebit pentru a-i racorda și i-am copiat la instalația noastră. De Anul Nou am primit felicitări de la ei, în care s-au autointitulat „protejați de la IBN" și ne-au mulțumit pentru binele făcut. De câteva zile, însă, ne confruntăm cu o situație ieșită din comun, considerăm noi, în condițiile unei economii de piață. Astfel: firma IBN, *împreună cu persoane oficiale* au trecut la amenințări și acțiuni de intimidare a firmei noastre, pe motivul că în acea zonă ei au fost primii și au drept absolut de branșare. Că o firmă caută să se salveze prin mijloace mai mult sau mai puțin ortodoxe, un înțeles, ceea ce nu pricepem este amestecul unor persoane autointitulate autorități în această problemă. Ne punem întrebarea: Care este rolul funcționarilor publici? Să apere o firmă care nu se achită de serviciile promise față de abonații săi?! Credem că mai degrabă să-i apere pe abonați de firme neserioase!
Nu înțelegem ca în condițiile unei adevărate economii de piață să nu dicteze concurența pe baza calității, ci „concurența" pe baza opiniei și preferințelor unor funcționari publici!
Tot nu înțelegem: de ce un abonat, *pe bază lui*, să nu aibă dreptul de a alege ceea ce își dorește?! Mai avem un singur pas și ne vom adresa oficialităților pentru a le întreba din ce magazine și la ce prețuri avem voie să ne cumpărăm pantofi sau pâine!
Față de cele de mai sus și revenind la doleanța blocului dv., vă rugăm să ne trimiteți o adresă oficială din partea asociației sau a dv. personal, pentru a vă putea cu siguranță îndeplini dorința.

Declarație,

Subsemnatul Poenaru Burdea Gheorghe, domiciliat în str. Popa Soare nr. 61, sector 2, posesor al B.I. nr. 458367, seria U, circa 8 Poliție, declar următoarele:

1) Am renunțat la contractul cu firma IBN din cauza condițiilor proaste de recepție a programelor emise. Din totalul de 14 programe de emisie, 4 (patru) se recepționau mai ca lumea, restul în alb-negru sau cu purici sau imposibil de văzut.

2) Trecerea mea la firma Kappa s-a făcut la cererea mea prin calitatea deosebită a imaginii și sunetului recepționat, prețul foarte convenabil (70.000 lei) față de cel practicat de IBN (120.000 lei)

3) Nu accept sub nici o formă sau motiv, schimbarea mea de la Kappa la IBN și nu înțeleg presiunile făcute asupra alegerii mele.

12. 01. 1995

Declarație,

Subsemnatul ing. Andrei C., domiciliat în strada Popa Soare nr. 61, sector 2, București, posesor al B.I. nr. 007810, seria BZ, tel. 214418, declar următoarele:

1) Am plecat de la IBN din cauza semnalului prost, service deloc, branșamente făcute în casă periculoase (pericol de incendiu), programe netraduse, nerespectarea condițiilor contractului prin nr. de programe, recepție de proastă calitate pe majoritatea programelor.

2) Prețul practicat de firma IBN deosebit de scump față de firma Kappa.

3) Semnalul în programele recepționate de noi prin firma Kappa nu suportă discuție și comparație calitativă (imagine oglindă) și preț redus.

4) Trecerea la firma Kappa s-a făcut la doleanțele mele fără nici un fel de constrângeri făcute de firmă. Singura condiție a fost și este calitatea deosebită a imaginii, a nr. de programe recepționate.

5) Alegerea firmei s-a făcut liber consimțită, neadoptând condiții impuse în casa mea și pe banii mei de altă firmă decât cea dorită, adică firma Kappa.

6) Nu voi accepta altă firmă, ca de exemplu IBN, în casa mea.

12.01.1995

P.S.

Dacă firma IBN mă mai plictisește cu tot felul de adrese, eu nemaiavând nici o tangență cu această firmă, îi voi acționa în judecată pe motivul deteriorării acoperișului prin proiectarea de găuri de tot felul pentru trecerea cablului de semnal spre alți abonați din afara casei noastre.

Declarație,

Subsemnata Jianu Luxița, domiciliată în str. Timpului nr. 7, sector 2, posesor al B.I. nr. 0933582, declar:

am solicitat de bună voie schimbarea contractului IBN la societatea Kappa, întrucât IBN-ul nu și-a respectat termenul de branșare stabilit în contract, adică 06.07.1994 - 01.-8.1994.

Am diferite cunoștințe, care sunt abonate la societatea Kappa și mi-au spus că sunt foarte mulți și își respectă promisiunea, mai ales că a fost o mare diferență de preț în plus față de societatea Kappa și foarte operativi. Eu personal am beneficiat chiar de reducere 10% ca pensionară. Consider că această reducere - 50.000 lei - pentru mine ca pensionară contează și în plus nu cred că mă poate obliga cineva pe banii mei să fac contract cu o societate care nu este de cuvânt (ex. IBN). Declar în continuare că sunt foarte mulțumită de semnal și de toate programele.

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Tomba la Bomba

☐ Opt victorii consecutive în probele tehnice

După o perioadă în care un **Ingemar Stenmark** sau un **Marc Girardelli** au dominat autoritar Circul Alb, ciclul marilor personalităţi ne oferă în actuala ediţie a Cupei Mondiale un **Alberto Tomba** „furioso", care şi-a adjudecat până acum 8 curse de slalom. În fond, el a câştigat tot ceea ce se putea câştiga în probele tehnice, situaţie ce-l impune ca principal favorit la primirea coroanei ce se acordă „regelui" schiului masculin. Alberto, în vârstă de 28 de ani, multiplu campion olimpic, mondial sau naţional, a ajuns la acea maturitate sportivă ce-i asigură echilibrul psihic, bazat mai întâi pe fondul sponsorizării autohtone, dar şi ca urmare a unei vieţi personale înnobilate de sentimentele unei frumoase şi stabile partenere de viaţă. S-a cam terminat cu Tomba „Don Juanul" discotecilor sau cluburilor de noapte din Sestriere, Kitzbuehl, Garmisch Partenkirchen sau din alte localităţi pe unde se desfăşoară întrecerile alpine, şi „s-a născut" o nouă stea ce rămâne stabilă la orizont, datorită înţelegerii depline a noţiunii de profesionist, astfel că din leneşul, chiulangiul sau comodul schior, avem de-a face cu un adevărat campion ce şi-a luat în serios meseria.

L-am văzut pe Tomba la Garmisch, unde a obţinut victoria de o manieră debordantă în cursa de slalom special, cum la 8 dimineaţa a inspectat, de exemplu, traseul de concurs, cu toate că ora de începere anunţată de organizatori era de 10.15. Cu două ore aşadar înainte, Alberto a testat fiecare metru pătrat de zăpadă, învăţând parcă pe de rost fiecare porţiune a traseului în vederea unei alunecări perfecte pe care a înregistrat-o apoi în ambele manşe. Mnemotehnică se numeşte procedeul ca atare sau **antrenament mental** spun schiorii, aspect ce nu-i era caracteristic lui Tomba, un sportiv care s-a bazat mai mult pe talent, inspiraţie şi noroc, decât pe elementele speci-

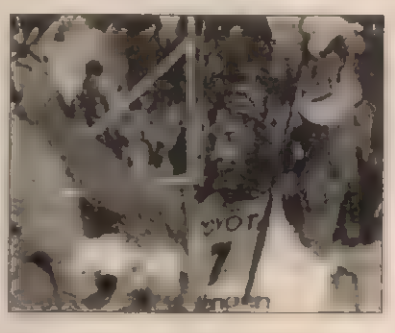

fice nemţilor, şi mă refer la meticulozitate.

Iată, deci, noile calităţi dobândite de liderul clasamentului mondial, cu o carte de vizită de 41 de succese în 10 ani de activitate competiţională, cifră ce poate fi mărită, dacă avem în vedere că ne aflăm abia la mijlocul sezonului de iarnă. Dacă va ajunge la 43 de curse adjudecate, atunci îl va egala pe luxemburghezul Girardelli; şi sigur că teoretic mai sunt posibile şi alte isprăvi deosebite, cu toate că nu cred că va bate recordul absolut cu 86 de victorii ale lui Stenmark

Metamorfoza pozitivă a lui Tomba se explică şi prin relaţia excelentă din punct de vedere uman pe care a stabilit-o cu antrenorul său, **Gustavo Thoeni**, şi acesta un celebru schior al anilor '70, tandemul impunându-se prin valoarea sportivă, prin temperamentul latin, dar şi prin concepţia sau organizarea excelentă a perioadelor de activitate

-Nu este mai puţin adevărat că Tomba, fiu de milionari de altfel, beneficiază de suportul unei forţe economice din industria sportului italian, ceea ce îi aduce un venit mai mult decât substanţial, sigur un factor liniştitor dacă vom analiza lupta pe viaţă şi pe moarte a rivalilor săi care gafează tocmai datorită stress-ului marcat de premiile oferite, fie de federaţia internaţională, fie de forurile naţionale. Alberto apare ca un prinţ pe micile ecrane. Îmbrăcat în tot ce are mai bun FILA, fabrica de echipament sportiv din Italia, sau cu cele mai bune schiuri, mănuşi, precum şi cele mai scumpe beţe, dar şi cele mai de calitate articole cum ar fi ochelarii sau casca etc., Tomba este pe lângă un sportiv şi cel mai de seamă reprezentant al firmelor respective în concurenţa pentru noi pieţe cu alţi sponsori ce îşi prezintă produsele prin elveţieni, nemţi, austrieci, francezi sau americani. Va fi clar pentru noi că idolul a influenţat atât de puternic masa de amatori din peninsulă, încât fiecare va folosi exact ce prezintă Alberto, aspect de care m-am convins când pe autostrada Verona - Val Pusteria, adică în Tirolul de sud, am constatat că fiecare maşină italiană avea în portbagaj cel puţin două din produsele sponsorilor talentatului sportiv.

FLACĂRA în Supercupa Presei la baschet

☐ Şi de această dată FLACĂRA răspăteşte pe cel mai bun aruncător de la 3 puncte, într-un concurs fulger

Nici nu s-au stins bine ecourile precedentei competiţii - **Cupa Presei** - şi iată-ne din nou confruntaţi cu atmosfera întrecerilor sportive interredacţionale. În aceeaşi organizare a cotidianului **Ziua** (laolaltă cu **Tudor's International, F.R. Sportul pentru Toţi, F.R. Baschet, Direcţia Municipală pentru Tineret şi Sport**), având de această dată ca sponsor oficial concernul **Pharmavit - Plusssz**, competiţia a reunit cele mai bune opt echipe, reprezentând următoarele redacţii: **Canal 31, Radio România, Televiziunea Română, Flacăra, Curierul naţional, TELE 7 abc, Adevărul şi Ziua**, împărţite în două grupe. Meciurile au avut loc în această fază „fiecare cu fiecare", mergând mai departe primele două clasate.

În prima partidă am repurtat un succes categoric în faţa celor de la cotidianul **Ziua**, reuşind o primă repriză excepţională 20-4 la un moment dat şi 38-17 la pauză. În cea de-a doua repriză ne-am mărit avantajul la 58-28, după care am redus turaţia motoarelor. Scor final: 66-44, principalii realizatori fiind **George Vadim Cuşnarencu** (32) şi **Alexandru Arion** (14). Remarcabil **Tudor Liviu Iacob** în postura conducătorului de joc.

În al doilea meci din grupa noastră ne-am impus în faţa team-ului de la **Radio România** (locul 2 în Cupa Presei) cu 49-44 (22-19), luându-ne astfel o primă revanşă. Deşi s-a mers cap la cap până la 28-28, o serie de 5 coşuri consecutive ne-a asigurat desprinderea decisivă. Din nou **Alexandru Arion** (19 p.) şi **George Vadim Cuşnarencu** (21 p.) au avut prestaţii de excepţie.

Deşi eram virtual calificaţi în semifinale (şi încă de pe poziţia primului loc), iar **Curierul naţional** nu mai conta „în cărţi", întâlnirea dintre cele două combatante a fost deosebit de echilibrată şi de aprig disputată. Astfel, pauza a consemnat egalitate la 15, iar finalul minutelor regulamentare 40-40. După prelungirile de rigoare am avut câştig de cauză cu 50-46, luându-ne astfel o a doua revanşă. Am putea spune fără exagerare că a fost meciul lui **Alexandru Arion** (26 de puncte) care şi-a dovedit pe deplin măiestria tehnică. El a fost secondat de Liviu Tudor Iacob (13 p.) şi G.V.Cuşnarencu (9 p.).

În încheiere, se cuvine să menţionăm că sponsorul **Pharmavit-Bucureşti** a oferit tuturor celor 8 echipe participante echipamentul complet de joc (croit de firma **Eurosil**) şi vitamine energizante, iar F.R.Baschet a donat câte o minge, de asemenea fiecărei echipe.

Îi urăm şi pe această cale colegului **Tudor Hossu Longin** (de la **Ziua**) însănătoşire grabnică.

La închiderea ediţiei urmau să se desfăşoare semifinalele **TVR - Radio România** şi **Canal 31 - Flacăra**.

P.L. DUMITRESCU ■

Cel mai „sportiv" oraş din lume - Monte Carlo

E lucru ştiut că multe vedete ale sportului mondial - dar şi ale [illegible] spectacolului, în general - şi-au stabilit reşedinţa la Monte Carlo, motivul fiind unul cât se poate de simplu: fiscalitatea mult mai redusă decât în ţările lor de domiciliu. Privită ca un lucru natural, situaţia pare să îngrijoreze în ultima vreme. În Italia, cel puţin organele fiscale au început să alcătuiască liste, constatând că, astfel, 5 500 de peninsulari se sustrag de la plata impozitelor. Iar printre cei mai mari „evazionişti" se numără sportivii.

S-a luat hotărârea unui control mai riguros, cu impunerea obligativităţii ca persoana respectivă să dovedească faptul că a locuit efectiv în Principat cel puţin 184 de zile pe an.

Întrucât pentru a se lua măsurile respective au fost stabilite şi veritabile statistici, s-a constatat că sportivii cu cea mai mare apetenţă pentru Coasta de Azur sunt cei din disciplinele cu motor. Iată numai câteva nume, practic toată crema automobilismului şi motociclismului mondial: Michele Alboreto, Daryl Beattie, Massimiliano Biaggi, Lors Capirossi, Gabriele Debia, Mike Doohan, Virginio Ferrari, Christian Fittipaldi, Wayne Gardner, Alessandro Gramigni, Jacky Ickx, J.J. Lehto, Marco Papa, Riccardo Patrese, Michael Schumacher, [illegible] Wendlinger. Dar şi ciclişti, [illegible] care foştii campioni mondiali Tony Rominger şi Gianni Bugno. Surprinde, probabil, absenţa fotbaliştilor, unii dintre cei mai bine plătiţi şi, deci, cu atât mai tentaţi să scape de impozite. Explicaţia este, însă, simplă: nimeni nu poate face dovada celor 184 de zile pe an petrecute la Monte Carlo

TEODORA OPREA ■

Urmând exemplul luminos

Clubul Sportiv al Armatei (asta e!) Steaua nu-şi uită supuşii, de mai ieri, de mai mâine, mai ales că aceştia sunt generali, şi le urmează neabătut luminosul exemplu. N-a făcut Puiu Iordănescu din cantonamentul echipei naţionale o fortăreaţă de nici prin gaura cheii nu mai poţi zări ceva, că au pus o yală, singurele preţioase informaţii – gen: „jucătorii au făcut antrenament" (ca şi cum noi credeam că au ţinut-o numai într-un remy) sau „starea sănătăţii este satisfăcătoare, existând unele probleme de care se ocupă medicul echipei", (deci nu magazionerul) – fiind date de un aşa-zis purtător de cuvânt că foştii colegi ai gheneralului fără armată au instituit aceleaşi apucături. Adică, tot aşa, nimeni nu sufla o vorbă, totul venind tot pe calea purtătorului de cuvânt, prin comunicate. Parcă am fi în plin război în Golf, când, pe dreptate, bieţii jurnalişti nu puteau să se mişte, să nu afle Saddam Hussein unde vor cădea bombiţele. Secrete mari, ce mai, au determinat o asemenea hotărâre. Justificat, până la urmă. Dacă, de pildă, un inconştient de gazetar scrie **Gâlcă** cu g mic şi află inamicii că suferă toată echipa de ganglioni? Sau că, Doamne-fereşte, pariul pe bere de la penalty-uri a fost câştigat de Lăcătuş, care l-a ridiculizat pe Stângaciu? Or, pericol mare, la antrenamente a participat şi vreun jucător de la altă formaţie. Lăsaţi, nenişoriilor, vă spunem noi ce vrem. Chiar, mai bine ne-ar da buletinele meteo, că ar fi mai utile

Disensiuni la vârf în M.I.

Nu a transpirat nimic, dar noi mai băgăcioşi decât o sulă în coaste tot ne-am pricopsit. La vârful Ministerului de Interne e gâlceavă mare, domnilor! De data asta, n-avem surse, dar de pe timpuri am învăţat să citim printre rânduri. Aşadar, ce vedem noi în ultima vreme? Noi în ultima vreme vedem că ministrul plin (din ce în ce mai plin ca orice demnitar care se respectă), Doru Ioan Tărăcilă, i-a dat sarcină predecesorului şi subordonatului său George Ioan Dănescu să fie preşedintele Consiliului de Administraţie la Dinamo. Şi ce-i rău în asta, veţi zice, ce treabă mai bună e decât să fii în consilii de administraţie, mai o indemnizaţie acolo, eşti în zece de-astea, te-ai făcut om? Păi, e pedeapsă, degeaba vă miraţi, că domnul Dănescu, în fotbal, e ploieştean sadea, nu-i sâmbătă de la Dumnezeu şi de la calendarul intern în care să nu fie moţ în tribunele găzarilor. Or, acum e musai să stea în Ştefan cel Mare în zilele de meci. Unde mai pui că mai trebuie să-l vadă şi pe Grozavu, blestem mare!

HERCULE LE CHAT

Ştiri din NBA

● La Charlotte, în cel mai dramatic meci al zilei, **Larry Johnson** şi-a salvat echipa printr-un coş de 2 puncte, când cronometrul arenei mai arăta 14 secunde de joc Hornets 111 - Spurs 110

● **Karl Malone**, „dinţorul" formaţiei **Utah Jazz**, demonstrează din nou că el este adevăratul conducător al team-ului. Ultima victorie asupra lui **Detroit Pistons** face ca echipa sa să se afle la cea de-a 14-a victorie consecutivă. Principalii marcatori - Malone 31 de puncte Hornacek - 14, Stockton -11, s-au putut bucura de victoria cu 99-86 asupra valoroasei echipe din Detroit

● La Miami, eroul serii a fost **Kevin Willis** (25 de puncte şi 18 recuperări), echipa sa câştigând acasă meciul cu Boston Celtics 121-93

„Suntem o echipă diferită ca valoare în fiecare joc, niciodată nu jucăm constant", a declarat după meci celtul **Dominique Wilkins**.

● La Indiana, într-un meci pe muchie de cuţit, Pacers câştigă meciul cu LA Lakers cu 106-105. Eroul meciului a fost **Derrick McKey**, care a dat coşul decisiv.

● La Dallas, **Shaquille O'Neal** (42 de puncte) a marcat 13 puncte în ultimele 7 minute de joc, ajutându-şi echipa să câştige în deplasare cu 108-97 asupra baschetbaliştilor din capitala statului Texas.

GEORGE VADIM CUŞNARENCU ■

GLASUL ROTILOR DE TREN 42

Rapid, echipa de fotbal, ca şi celelalte secţii sportive ale clubului feroviar, de altfel, a revenit la matca CFR-ului. Cel puţin aşa spun ultimele hotărâri, dintre care cea mai importantă e cea dată de Guvernul României, cu amendamentul că sponsor principal, dacă nu cumva acţionar, rămâne acelaşi George Copos, prin intermediul firmei Ana Electronic, sau invers.

Un comitet de iniţiativă al UFC Rapid, reapărut din starea de somn, a votat, în lipsa împricinatului, cererea de demisie a lui Mircea Pascu de la preşedinţie. Antrenorul principal, Viorel Hizo, care, zice-se, a şters cu buretele toate neîmplinirile turului, s-a înhămat, bineînţeles alături de echipă, la greul drum al revenirii, în finalul campionatului, pe un loc de cupe europene. Trupa lui Hizo, la începutul acestor pregătiri de la Bucureşti, era cam aceeaşi din tur, singurele noutăţi de până acum fiind date de apariţia lui Marius Cheregi, rătăcit între Samsunspor şi Dinamo, arădeanul Mutică şi „elveţianul" Burchel. Deoarece până la patpabil mai e drum lung, presărat cu troienele unei ierni, vom mai sta de vorbă după „etapa Pălţiniş".

Campania electorală bate la uşă

Adevărul se află în culisele scandalului CREDIT BANK. Iată-l!

☐ Bătălia pentru finanţarea alegerilor încinge spiritele între PDSR şi PD

Puterea şi-a simţit lezate interesele economice şi politice. Banca Renaşterea Creditului Românesc-Credit Bank şi-a început activitatea în 1991 şi în scurt timp a reuşit să-şi creeze sucursale în toată ţara, să câştige încrederea multor firme importante din ţară (printre care S.N.C.F.R., ROMCEREAL, TAROM etc.). care i-au devenit clienţi şi să-şi creeze relaţii şi în străinătate. Credit Bank devenise destul de puternică pentru a mai sluji în mod automat intereselor economice şi politice ale Puterii. Unele contracte şi afaceri externe ale Credit Bank au supărat, de asemenea, BNR, care le râvnea şi ea. Din acest punct, interesele Puterii şi ale BNR au coincis.

Marcel Ivan

CALROM contra HERMES şi „congelarea" filierei americane

Interesele economice privind România sunt considerabile. Pe plan internaţional,, mai multe grupuri de oameni de afaceri încearcă, prin intermediul băncilor, să investească avantajos în România. Ceea ce, evident, nu e rău! O parte din membrii actualului guvern înclină spre un grup de investitori americani. Aceştia păreau că vor fi strânşi în jurul Asociaţiei California-România (CALROM) ce trebuia să îi impună pe piaţa românească.

Din informaţiile noastre, în vara trecută, în timpul Campionatului Mondial de Fotbal, în SUA au fost invitaţi mai mulţi parteneri de afaceri din România, pentru stabilirea relaţiilor directe prin CALROM. Printre ei se numărau şi membrii staff-ului Credit Bank. La recepţiile oferite de CALROM a luat parte şi un grup de oficialităţi, în frunte cu ministrul de stat Mircea Coşea. Dintre aceştia, după cum relatează sursele noastre, unii au pus la cale afaceri şi... au încasat comisioane consistente!

Era cât pe ce ca cei de la Credit Bank să ajute şi ei la înlesnirea intrării grupului de afacerişti americani pe piaţa românească. Însă, după întoarcerea în ţară, Credit Bank-ului i s-au făcut oferte avantajoase de afaceri din partea unui grup vest-european. În timp ce participanţii americani la CALROM se rezumaseră doar la promisiuni neonorate, vest-europenii s-au dovedit a fi mult mai serioşi.

În luna noiembrie, Credit Bank-ului i-a fost acordată, din partea societăţilor bancare germane, Carta HERMES, care asigură garantarea operaţiunilor de import-export cu Germania pe o perioadă nelimitată. În mod normal, în Consiliul de Administraţie al băncii, mai mulţi membri şi preşedintele **Marcel Ivan** au înclinat spre ideea continuării colaborării cu vest-europenii, „congelând" filiera americană.

Acest fapt a stârnit mânia susţinătorilor guvernamentali ai orientării americane, la care s-a adăugat şi cea a BNR, care râvnea şi ea la avantajele ce decurg din obţinerea Cartei HERMES.

Aromânii, „benereul" şi „pedeul"

O parte dintre membrii fondatori ai Credit Bank aparţine unui clan foarte unit de aromâni. Printre ei se află domnii **Steriu** şi **Constantin Popescu**, primul, vicepreşedinte onorific al Credit Bank, celălalt, şeful sucursalei Tulcea. La rândul lor, se pare că sunt rude cu viceguvernatorul Băncii Naţionale, domnul **Ghizari.**

Spre sfârşitul anului trecut, preşedintele Ivan a descoperit că Steriu Popescu nu are studii superioare, dar are în schimb un cazier bogat. Înainte de a emigra în S.U.A. S.Popescu suferise **şapte condamnări, toate de drept comun, pentru mită, furt calificat, înşelăciune în dauna avutului public şi furt intelectual.** Domnul Marcel Ivan i-a ridicat dreptul de semnătură şi dreptul de a emite acte în numele băncii.

Steriu Popescu este un fervent susţinător al CALROM şi are relaţii strânse la guvern. După descoperirea trecutului său, S.Popescu şi clanul său au devenit duşmani neîndupleca ţi ai preşedintelui Marcel Ivan

Menţinerea aceleiaşi conduceri a Credit Bank ar fi reprezentat o ameninţare şi pentru partidul de guvernământ. Domnul Marcel Ivan a fost în 1992 candidat pe listele Partidului Democrat în judeţul Buzău. Mai multe cercuri din cadrul PDSR se tem că în viitoarea campanie electorală Credit Bank ar putea susţine financiar Opoziţia. Practic, domnul Marcel Ivan îşi făcuse mai mulţi duşmani de marcă din guvern, PDSR, BNR şi din interiorul Băncii Renaşterea Creditului Românesc. Iar Marcel Ivan nu este uşă de biserică. Are şi el mai multe defecte, printre care, în mod cert, faptul că şi-a promovat familia în funcţii de conducere în interiorul băncii.

Nu hotărâm noi că Marcel Ivan este sau nu vinovat, dar este cert că devenise incomod mai multor puternici, că a fost arestat în condiţii nu tocmai legale, într-un moment favorabil unei Puteri care seamănă tot mai mult cu una poliţienească.

O arestare dubioasă

După cum se ştie, vineri, 6 ianuarie, domnul Ivan şi soţia au fost ridicaţi de la sediul băncii de doi poliţişti. Arestarea s-a produs într-un mod cel puţin dublos. În foarte scurt timp urma să se desfăşoare Adunarea Generală a Acţionarilor, în care trebuiau luate o serie de hotărâri importante. Timp de două zile nu a existat mandat de arestare. Apoi, a apărut un mandat de arestare eliberat de IGP, pentru infracţiunile de acordare de credite preferenţiale, luare de mită şi fals în înscrisuri.

Acordarea de credite se face de către directori, în nici un caz de preşedintele băncii. Iniţial, acuzaţia de luare de mită se baza pe nişte autodenunţuri, printre care figura şi **faimosul Gigi „Kent"** (pe numele său adevărat **Gheorghe Vasile**). Apoi s-a aflat că la originea arestării se află o sesizare a BNR în legătură cu nereguli surprinse de o comisie de control. Aceasta făcea referire la o „gaură" în capitalul social de peste 22 de miliarde de lei, sumă echivalentă cu 11 milioane de dolari (33 de milioane de shekeli), depusă de firmele domnului **Peter Bloom, membru fondator şi acţionar al Credit Bank**, la o bancă din Tel Aviv. Dovada că aceşti bani există în capitalul social al Credit Bank este faptul că pe 4 ianuarie s-a început operaţiunea de virare a dobânzilor acestei sume, fapt ce demontează acuzaţia legată de capitalul social!

Surse din cadrul Băncii Naţionale şi al Parchetului General au afirmat că domnului Marcel Ivan i s-ar putea refuza eliberarea pe cauţiune.

Suntem curioşi să ştim ce imagine a României din România va duce în lume consultantul german al Credit Bank, **dl Hans Kundrus**, care asistă la asemenea lovituri sub centură.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Ultima oră

Fane Spoitoru își botează copilul la Casa Poporului !

Felicitările, masa și dansul la Cotroceni ?

STRICT AUTENTIC !!

A VINDECAT CAZURI DE SIDA ŞI CANCER !!

Aparatul se numeşte HELIOSPROBOSCOP. Istoria sa este uluitoare !

pag. 8 - 9

Două reviste într-una singură

Nr. 5 ● 31 ianuarie - 6 februarie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

fondată în 1911 de C. DANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general GEORGE ARION

Redactor şef EUGEN CHIROVICI

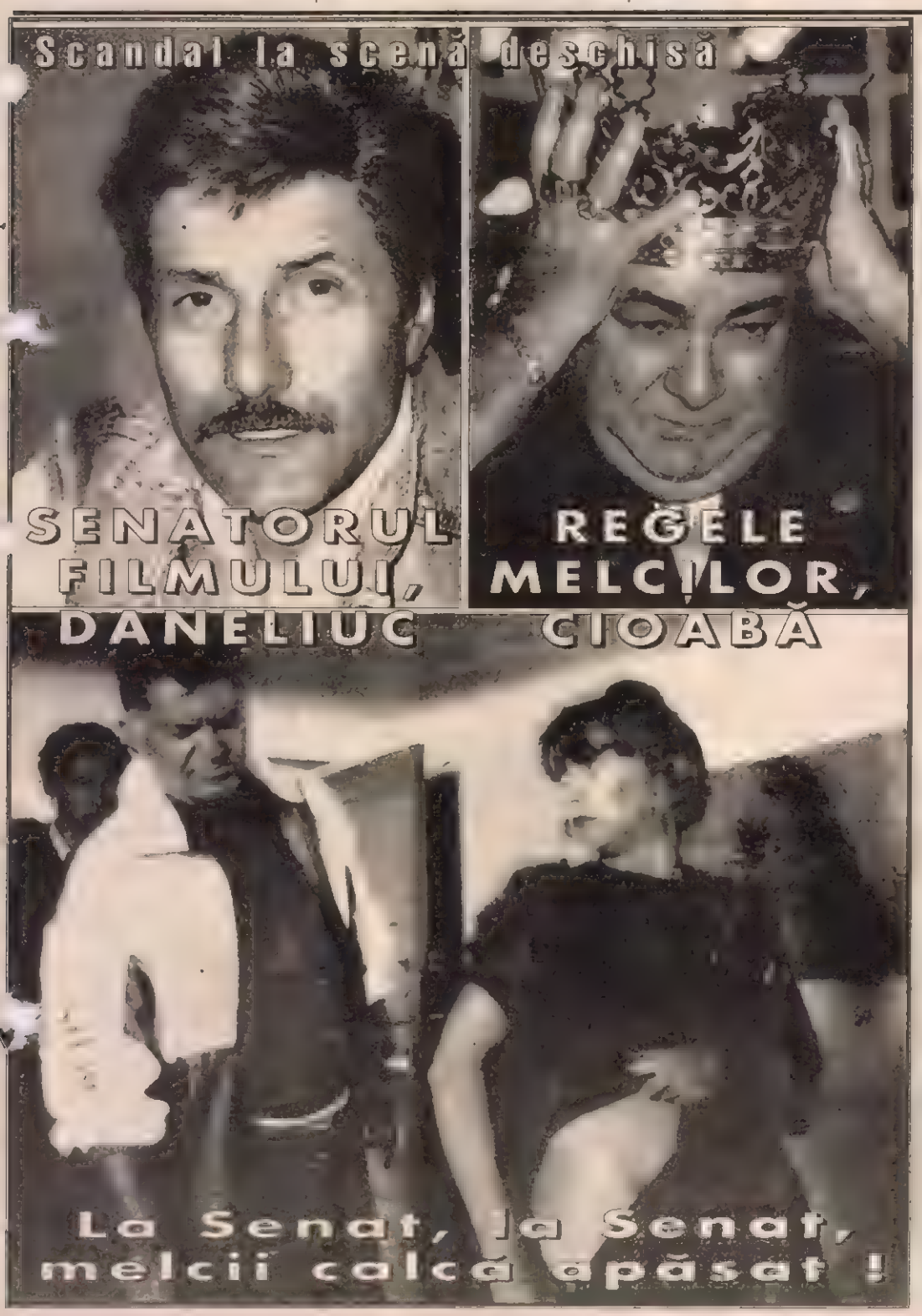

Miracolul are un nume:

DURREF

■ Din el se pot face case, mobilă şi aproape orice; chiar şi vapoare !

■ Costă incredibil de puţin !

pag. 16

MASINA DE SCRIS

îşi anunţă premiile:

■ martie: editarea gratuită a unei cărţi

■ noiembrie: 1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacţia FLACĂRA

pag. 14

baltur

EU FEX

TRADING SRL

Str. Căpitan Preoţescu 35
Bucureşti
Tel. 623.81.03; 641.18.22
Fax 312.22.59

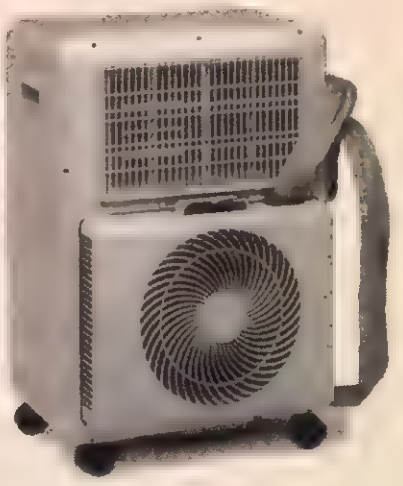

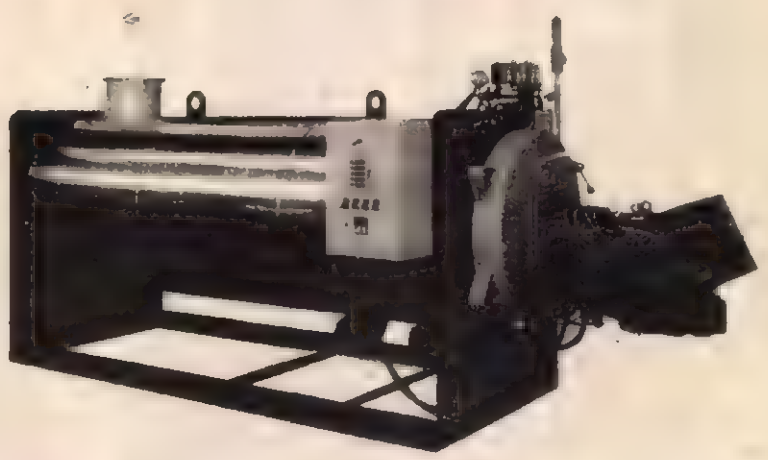

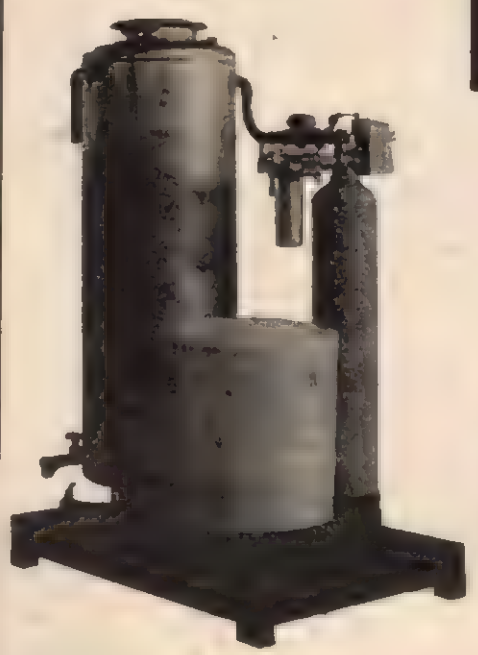

GARIONI NAVAL

- arzătoare pentru cazane funcționând cu orice combustibil;
- cazane pentru încălzirea centrală și producție abur;
- instalații pentru dedurizarea apei;
- echipamente de climatizare;
- gresie, faianță, instalații sanitare

SAICIS

PUBLICATIILE

Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general: GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: ANTON PORUMB
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63; 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10 ; 617.60.20, cu interioarele de mai jos
Fax: [illegible]
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti.

Flacăra

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: ADRIANA CHIROVICI
Telefon: 2559
- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Toma Roman jr., Constantin Severin, Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ioniţă,
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petre Novac Doiângă
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Emanuel Tânjală (SUA), Mihai Rusu (Germania)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Crina Gorgoi, Adnan Petrescu
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
maxi SKANDY

Director publicaţii de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactor şefi adjuncţi: MIHAI ZGUBEA ("Rebus") CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 618.15.32;): Călin Mărcuşanu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Cristina Topolski, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Ciocoanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Păiăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Bărcoianu, Liliana Creţu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Flacăra BIS magazin

Noua modă se numeşte Street-Ski

A fost lansată la Paris şi în Germania pentru femei elegante şi cu bani. Cea care va purta asemenea îmbrăcăminte, va fi în ton cu moda atât pe stradă, cât şi pe pârtia de schi. În stânga, salopetă de schi, albastru închis, peste care se poartă jachetă şi căciulă albă din blană . miţoasă. În dreapta, costum de schi negru din mătase impregnată, cu pantaloni de croială largă. Pe deasupra, o jachetă albă de pluş, manşon din acelaşi material, căciulă şi fular din pluş negru.

Un artist în alb şi negru

Maeştrii genului n-au fost cu toţii izgoniţi de invazia planetară a filmului color. Chiar dacă azi cei care mai execută fotografii, folosind vechea tehnică, sunt puţini, printre ei s-au ivit şi câţiva artişti autentici. Unul dintre aceştia este americanul Albert Watson. Ultimul sau album, „Cyclops", o colecţie de fotografii artistice şi documentare, a ajuns de notorietate mondială. Găzduim în suplimentul nostru câteva din cele mai cunoscute poze realizate de Watson, cerând cititorilor noştri cuvenitele scuze pentru calitatea tiparului.

Călăreţ de Rodeo
Watson surprinde momentul în care calul înfuriat îşi aruncă la pământ neplăcuta povară.

(*Continuare în pagina 4*)

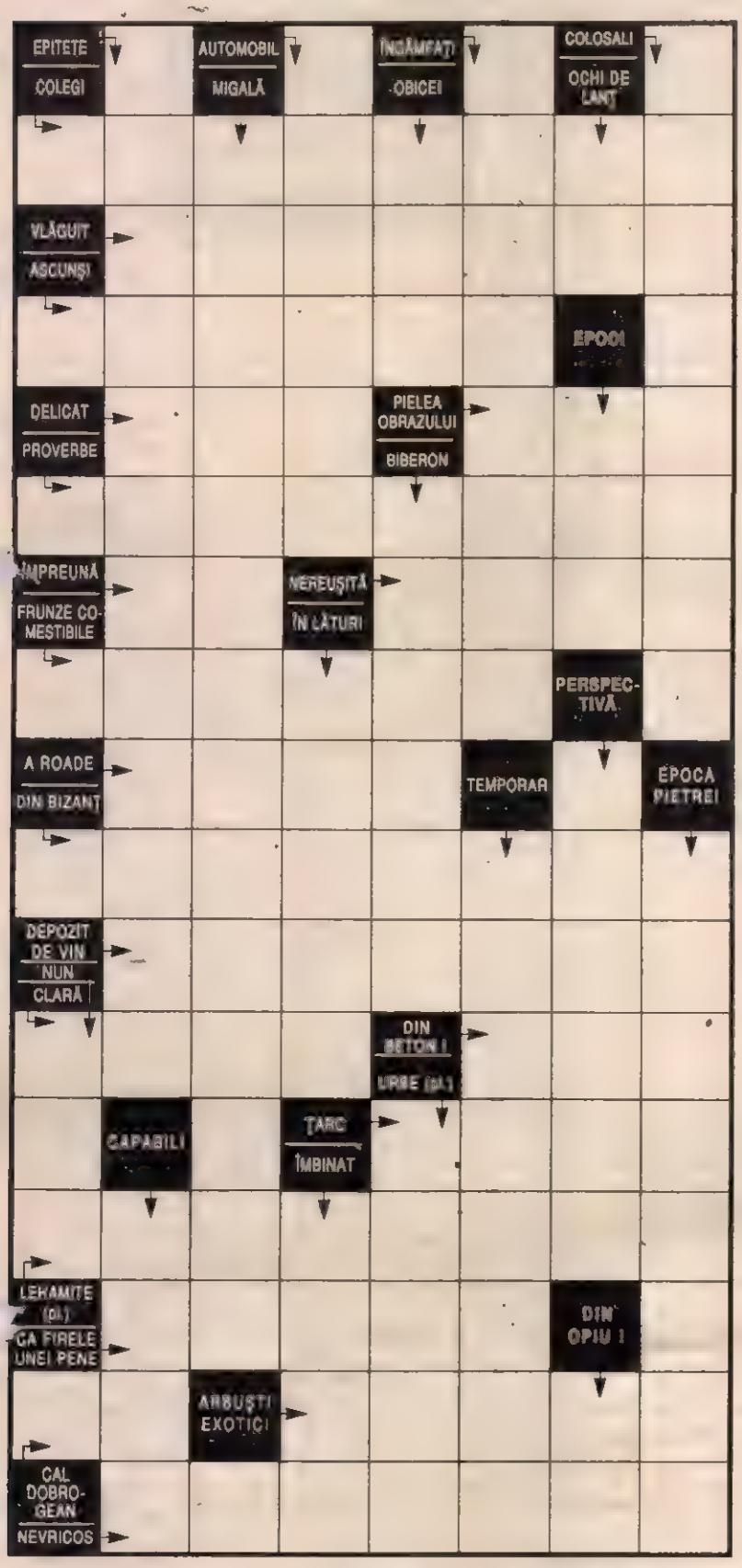

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

În România, nu există, practic, profilaxie antigripală

În ultimii ani, virozele, gripele de toate felurile au devenit endemice, punând în pericol viaţa bătrânilor, a copiilor şi a bolnavilor cu capacitate imunitară slabă. Despre bolile sezonului rece, cum să le prevenim şi cum să le tratăm, ne sfătuieşte dl **dr. Florin Mihăiţan, medic primar pneumolog la Institutul de Pneumoftiziologie „Marius Nasta"** din Bucureşti: „Cele mai frecvente boli de sezon ce caracterizează trecerea toamnă-iarnă sunt afecţiunile respiratorii infecţioase ale tractului superior respirator ca şi ale tractului inferior. Acestea îmbracă multe forme, de la simplul guturai ce are, de obicei, o etiologie virală, până la gripa ce este, adeseori, preambulul unei alte infecţii supraadăugate, bacteriene. Bolnavii din ultima categorie trebuie să se prezinte, de urgenţă, la medicul specialist care efectuează un bilanţ radiologic şi clinic ce urmăreşte cât este contribuţia virusului şi cât cea a bacteriei. Aşa că devine o gravă greşeală tratarea unor astfel de afecţiuni cu antibioticele aflate la îndemână. De multe ori, acestea nu sunt necesare, dar dacă etiologia este bacteriană, antibioticele trebuie folosite ţintit, adică nu la întâmplare. Dacă tratamentul este prost aplicat, infecţia se agravează sau se pot grefa alte complicaţii şi mai grave ale respectivelor infecţii, care impun zile şi zile de spitalizare şi medicamente scumpe. Cel mai frecvent simptom este tusea. Dacă aceasta durează mai mult de 14 zile, prezentarea la controlul radiologic este obligatorie. Tusea poate fi în context cu febră, cu frison, cu dureri toracice difuze, cu inflamaţii ale amigdalelor. Cele mai de temut infecţii respiratorii sunt **pneumoniile cu pneumococ.** Germenele dă o stare generală foarte alterată, bolnavul are febră mare, dureri musculare difuze, iar riscul letal există, din păcate".

- **Cum pot fi prevenite aceste infecţii?**

- Pentru bătrâni şi copii, cei mai expuşi agresiunii acestor afecţiuni, recomandăm, la începutul sezonului rece, o profilaxie cu vaccinuri antigripale sau folosirea unor substanţe imunostimulante, cum ar fi **Bronhovavon.** Vreau să precizez că, din cauza unor reclame greşite, această substanţă a fost percepută de către populaţie drept un medicament antiasmatic. Inexact, acest medicament pregăteşte pacientul pentru a avea o apărare mai bună împotriva microbilor. Un tratament profilactic trebuie să urmeze şi diabeticii, ulceroşii, hemofilicii sau cei cu antecedente de boli pulmonare, cei cu deficienţe de apărare imunitară, bolnavii mari fumători. Din păcate, la noi, această profilaxie este ca şi inexistentă.

- **Ce provoacă această avalanşă de îmbolnăviri?**

- Trei factori: poluarea, fumatul şi lipsa de educaţie sanitară.

A consemnat
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Codul bunelor maniere

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

Cum oferim braţul unei doamne. Şi ceva despre căscat şi strănut

Unei femei îi oferim totdeauna braţul stâng. Contrar părerii, îndeajuns de răspândită, că ne onorăm însoţitoarea cedându-i locul din dreapta. Bărbatul trebuie să aibă braţul drept liber pentru a-şi proteja partenera, pentru a deschide cale prin mulţime etc. În acelaşi timp femeia este cea care va hotărî dacă se va sprijini de braţul oferit, sau va prefera să fie luată de braţ. Bunul simţ mai reclamă în continuare următoarele: - bărbatul va adopta poziţia braţului în funcţie de înălţimea însoţitoarei sale şi-i va prelua în mâna dreaptă eventualele bagaje. A fuma în timp ce ţinem femeia de braţ este un gest de impoliteţe.

Căscatul, gest involuntar (provocat de oboseală, constricţii viscerale etc.) este apreciat în societate ca o dovadă a plictisului, deci ca o atitudine nepotrivită cu bunele maniere. Pentru a îmblânzi situaţia, cel în cauză îşi va înăbuşi căscatul într-o grimasă, sau îl va acoperi cu batista. În felul acesta va arăta celor din jur că luptă cu natura şi doreşte să rămână bine crescut.

Strănutul, altă reacţie involuntară a organismului, este întâmpinat de cei din jur cu urări de sănătate. Ei nu este considerat o necuviinţă, dar cel ce strănută trebuie să-şi ducă batista la nas. Nu ne cerem scuze după ce am strănutat.

GRAZZIELA ■

Alegeţi căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Cele patru componente ale omului

Trupul este unealta sufletului. Sufletul este o energie care se găseşte în plante, animale şi oameni. El nu trebuie confundat cu trofismul plantelor sau al animalelor sau cu psihicul omenesc. Spiritul este o energie unică, individuală şi, în anumite cazuri, nemuritoare, fiind dat de către Divinitate. Dezvoltarea spiritului este condiţionată de „corespondenţa" pe care o realizează cu Divinitatea, cu Dumnezeu. Această energie superioară poate influenţa, pozitiv sau negativ, prin absenţă, celelalte componente ale omenescului. Întreaga noastră viaţă, arată prof. Kurt, nu este altceva decât o oglindire a situaţiei noastre spirituale. Corpul eteric sau astral este o energie de natură cosmică ce are ca scop întreţinerea formei şi dorinţei de viaţă a fiecărui atom, celulă, organ, sistem şi întreg. Se pare că în timpul somnului, parţial, iese din trup şi, unindu-se cu energia cosmică-mamă, se potenţează cu efecte vital-benefice, influenţând sufletul şi trupul.

Autoterapia gândului bun

Tratamentul naturist integral solicită, din partea bolnavului, încredere în propriile sale posibilităţi, în natură şi în Divinitate. Suferinzii trebuie să renunţe la a mai aştepta compătimirea celor din jur, trebuie să-şi învingă egoismul. Faptele bune devenind mod de viaţă încep să genereze gânduri pozitive. Buddha spunea: „Suntem ceea ce gândim". Pesimismul, invidia, ura, răutatea ne îmbolnăvesc, căci ele nu se pot exprima decât într-un trup bolnav. Aplicând, cu convingere, această autoterapie, după un timp, cel în cauză va observa, în sinea sa, transformarea mentală şi organică. Într-o etapă următoare, el va încerca să se dezbare, încet-încet, de tarele morale şi va constata că îl cuprinde o pace interioară ce va armoniza activităţile nervoase şi morale. Boala va putea fi suportată mult mai uşor. Aici intervine credinţa în Dumnezeu care ne oferă tocmai suportul moral de care avem nevoie pentru a ne schimba modul de viaţă, pentru a învinge boala.

Modă

Fusta potrivită pentru picioarele dumneavoastră

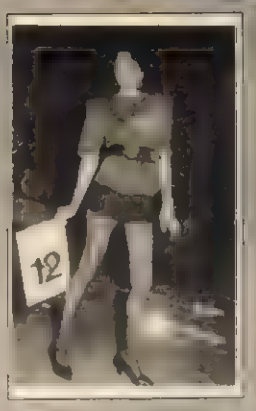

Care este secretul de a arăta bine într-o fustă? Răspunsul e simplu: de a purta ceea ce se potriveşte cel mai bine cu forma picioarelor tale. Iată câteva sfaturi în acest sens:

● **Picioarele bine proporţionate.** Picioarele cu format armonios permit îmbrăcarea unor fuste mini, cu tivul deasupra genunchilor. Măsuraţi distanţa de la coapse până la cap şi apoi de la coapse până la gleznă; dacă diferenţele de lungime se încadrează în limita de 8 cm, picioarele dv. sunt bine proporţionate. Deşi probabil orice fustă, indiferent de lungime, va veni bine pe dumneavoastră, cea mai indicată linie a tivului este bine să varieze între 5 cm deasupra sau dedesubtul genunchiului.

● **Picioarele scurte.** Vă încadraţi în această categorie dacă diferenţa dintre lungimea părţii superioare şi a celei inferioare este de peste 8 cm în favoarea primei. Pentru a face ca picioarele dv. să pară mai lungi, linia tivului poate fi oriunde mai jos de genunchi, cu cel puţin 2,5 cm.

● **Picioarele lungi.** Când diferenţa dintre cele două părţi ale corpului este mai mare de 8 cm în favoarea trenului inferior, linia tivului poate atinge cea mai mare lungime deasupra genunchiului, recomandate fiind mai ales fustiţele ample care reduc din lungimea picioarelor.

Traducere şi adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

Trei fotografii excepționale ale unui OZN

Obiectul neidentificat în poziție staționară

Obiectul începe să se deplaseze și își schimbă poziția.

Obiectul zburător neidentificat este în poziție „răsturnat", își accelerează viteza și dispare spre N-E.

Se poate observa, cu foarte claritatea o structură asemănătoare unei „cabine" la raza obiectului.

Este vizibilă o zonă de culoare mai închisă în centrul obiectului.

În poziția „răsturnat" se observă, din nou „cabina".

Cele trei fotografii de o calitate cu totul excepțională, realizate de Jorma Viita, au fost trimise Centrului de studiere a fenomenului OZN din Finlanda.

Le reproducem alăturat. Iată și declarația dlui Viita: „Totul s-a petrecut în ziua de 15 februarie 1974, la ora 17, în orașul danez Odense. Cerul era senin, fără nori, iar soarele era la apus. Mă îndreptam spre Clubul de karate al orașului. Mi-am luat aparatul de fotografiat, deoarece am vrut să fac niște poze la club. Mergeam cu bicicleta pe șoseaua principală. La un moment dat am văzut pe cer un obiect care venea spre mine. În primul moment nu am putut face nici o fotografie pentru că obiectul se afla în spatele unui grup de copaci. Am făcut cale întoarsă și am urmărit obiectul cam 300 m, pedalând puternic. Cât privește viteza cu care se deplasa OZN-ul nu pot să vă spun decât că, văzându-l, i-am comparat viteza cu cea a unui elicopter.

Obiectul a intrat în raza mea vizuală și am făcut prima fotografie! Obiectul era în poziție staționară, după care s-a pus în mișcare, schimbându-și și poziția. Am făcut următoarele două fotografii.

În fotografia a treia se poate observa că obiectul era în poziție „răsturnat", moment în care și-a accelerat viteza și a dispărut spre nord-est.

Durata observației a fost de circa 3 minute, iar obiectul se afla la aproximativ 300 picioare deasupra solului. Diametrul era de aproximativ 30 picioare, iar înălțimea de 6. „Cabina" acestuia avea un fel de artificii negre, iar culoarea obiectului era de un gri-argintiu, pe partea inferioară având un orificiu roșiatic. Pe timpul deplasării producea un zumzet, asemănător unui bâzâit.

Fotografiile au fost realizate cu un aparat AGFA OPTIMA-500 „Senzor", încărcat cu un film ILFORD FPT - 135.

După acest eveniment, timp de două săptămâni am avut dureri de cap".

Acesta a fost raportul lui Jorma Viita. Reamintim, că el a trimis negativele originale Centrului de studiere a fenomenului OZN din Finlanda, primindu-le înapoi după câtva timp.

Au fost reproduse un an mai târziu, fără nici un comentariu, în revista australiană „OFFICIAN UFO" și apar, în sfârșit, în presa românească, în revista dumneavoastră preferată - **Flacăra**.

Și acum, ca și atunci - în urmă cu 20 de ani! - fără nici un comentariu!

ALECU MĂRCIUC ■

În premieră absolută, savantul român Dinu Moraru demonstrează:

Turlele bisericilor sunt concentratoare de energie

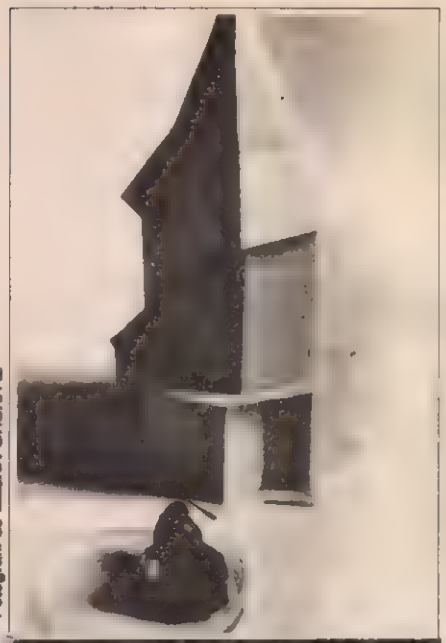

Fotografii de ELENA GHERA ■

Imaginea reprezintă macheta din carton realizată de către inginerul Dinu-Ștefan Moraru: turla este cea a Bisericii Voroneț, iar baza stelată redă, la scară adecvată, forma constructivă a Sucevița. Experimentele îndelungate au dovedit energetismul acestor construcții.
În plan apropiat se remarcă rezultatul unui asemenea experiment: o bucată de carne, groasă de un centimetru, s-a mumificat, adică s-a uscat, apa eliminându-se complet în mai puțin de 48 de ore de la momentul plasării acesteia sub machetă.

„Turlele bisericilor, ne declară colaboratorul nostru, sunt concentratoare de energie cosmică. Am constatat că turlele faimoaselor biserici bucovinene prezintă cel mai puternic efect energizant având în vedere că, practic, toate elementele constructive ale acestora se înscriu ca multipli ai sacrelor numere Fibonacci: 0, 1, 2, 3, 5, 8. Iată că apare, astfel, octogonul (figură geometrică cu opt laturi egale) fie în fusul turlei, fie în baza stelată, precum și în construcția acoperișului turlei. Acesta are o formă geometrică cu, două pante ce cuprind în structura lor elemente cu dimensiuni, să le numim, Fibonacci. Faptul devine evident căci înfășuratoarele pantelor sunt curbe neeuclidiene: pseudosfera și cisoida. Neelucidată rămâne sursa de inspirație a meșterilor constructori din secolele al XV-lea și al XVI-lea, mai ales că geometria neeuclidiană a fost inventată în secolul al XIX-lea. Părerea mea este că inspirația acestora a fost de origine divină. De asemenea, construcția turlei respectă proporțiile bradului scund: 1/1 sau 2/1 (raportul este între înălțimea axului și diametrul cercului circumscris bazei). Dovada cea mai concludentă a

energetismului acestor forme este reușita experienței mele. Din carton, am construit macheta turlei Voronețului, pe care am așezat-o pe baza octogonală, stelată, ce caracterizează toate celelalte biserici bucovinene. Apa s-a energizat în mai puțin de 48 de ore. Cam în același interval de timp, s-a mumificat și bucata de carne, groasă de un centimetru Arhitecturi asemănătoare cu cele ale bisericilor bucovinene: Voroneț, Moldovița, Sucevița, Putna, Neamț, Galata, Slatina, Zamca etc. se întâlnesc și la alte biserici și mânăstiri din țară, ca, de exemplu, la: Cornetu Vâlcea, Sfântu Nicolae din Scheii Brașovului, Biserica Domnească din Târgoviște, Trei Ierarhi din Iași, Brădet Argeș și altele".

A consemnat,
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Un popor coborât din stele?

❑ Planeta noastră a fost vizitată de cosmonauți veniți din alte lumi!

Vom proba această afirmație (care-și face din ce în ce mai mult loc în conștiința umanității) doar cu două exemple:

În munții Himalaia, în regiunea Bian-Kara-Ula s-au descoperit, în ultimele decenii, 716 discuri ciudate. Analiza lor arată că ele conțin cobalt și un metal necunoscut încă. Toate discurile seamănă cu vechile plăci de patefon, fiind încă presărate cu hieroglife bizare. Este cea mai ciudată scriere descoperită vreodată în lume. Cercetările au durat circa 20 de ani și, după eforturi extraordinare, experții au descifrat-o scoțând la iveală lucruri de-a dreptul uluitoare!

Se povestește despre nave cosmice coborâte din cer în urmă cu 12.000 de ani. Se fac referiri la populația DROPA și la oamenii HAM și se exprimă regretul că pe timpul aterizării, în munți, li s-au stricat navele iar El nu au reușit să mai construiască altele

Curios este faptul că în regiunea Bian-Kara-Ula trăiesc și azi triburile „Dropa" și „Ham". Membrii acestora sunt mici de statură - circa 1 m 30 cm - foarte slabi, neputând fi incluși în nici o grupă etnică.

Ce mister îi învăluie pe acești locuitori? Să fie ei urmașii astronauților DROPA și HAM despre care povestesc bizarele discuri descoperite?

ALECU MARCIUC ■

Un artist în alb și negru

(Urmare din pagina 1)

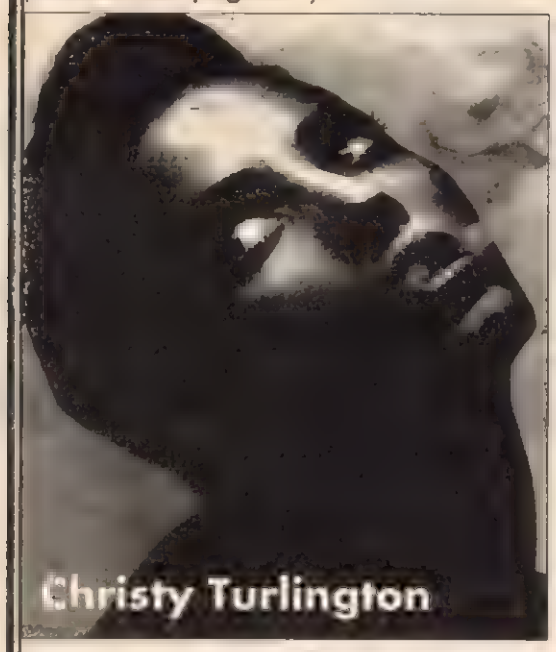
Christy Turlington

Top-modelul Christy Turlington

Faimosul manechin a mai fost prezentat de curând cititorilor noştri împreună cu nu mai puţin celebrele top-modele: Farrah Summerford, Naomi Campbell şi Nadja Auerman. În calendarul erotic al fotografului Richard Avedon, Christy Turlington întruchipează anotimpul toamnei.

Alt manechin celebru: Betty Prado

Laba de leopard

Dar din vremea faraonului Tutankamon. Fragmentul face parte dintr-o blană găsită în celebra cameră mortuară. De ea sunt fixate două cruci din aur masiv.

Alfred Hitchcock

Împreună cu una din bietele zburătoare sacrificate pentru a da viaţă celebrului său film „Păsările".

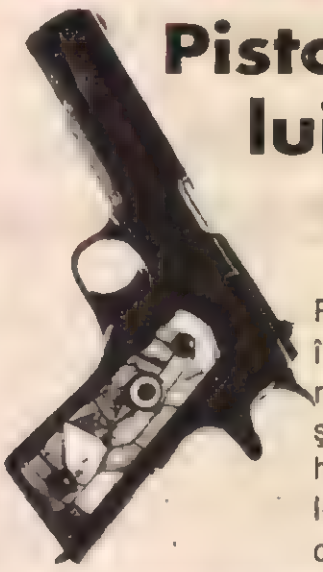

Pistolul lui Elvis Presley

Regele rock 'n roll-ului l-a purtat în ultimele luni de viaţă, pe vremea când, supraponderal, bolnav şi trist, se retrăgea în camere de hotel, strivit de gânduri negre. Nu l-a folosit totuşi pentru a se sinucide.

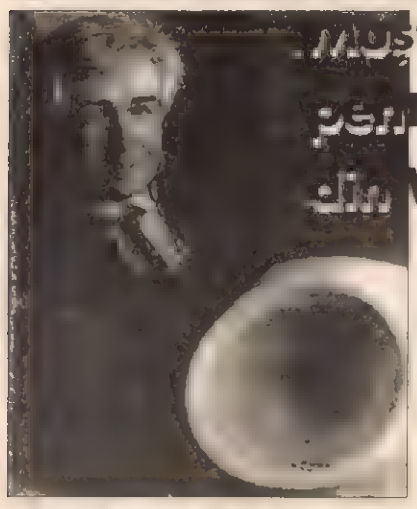

Muşte artificiale pentru bărbaţii din WC-urile publice

O simpla muscă, mai exact imaginea ei în mărime naturală, imprimată pe ceramică, a zburtt performanţa de a reduce cu 20% cheltuielile de întreţinere ale toaletelor pentru bărbaţi de pe aeroportul Schiphol din Amsterdam. În condiţiile în care prin sălile aeroportului trec 16,5 milioane de persoane anual, toaletele rezervate domnilor trebuiau curăţate de treizeci de ori pe zi, costurile aferente ridicându-se la o sumă echivalentă cu aproximativ nouă milioane de mărci. Exasperată, administraţia a comandat o sută de vase speciale, având desenată în centru o muscă. După instalarea lor, eficacitatea ideii s-a confirmat pe deplin: insecta familiară fixează atenţia şi ajută pe „utilizatori" să-şi concentreze eforturile, cruţând astfel pardoseala. Satisfăcut de rezultate, şeful administraţiei a concluzionat filosofic: „Oamenii au întotdeauna nevoie de o ţintă în faţa ochilor. E un lucru natural".

În mileniul omenire va dispă prin inan

Malthus şi Cond[illegible]et două extreme ale care continuă şi economistul englez de creştere a popula categoric potenţialul a oferi hrană". Filo este însă optimist maşini şi unelte noi

Metamorfozele Giocondei

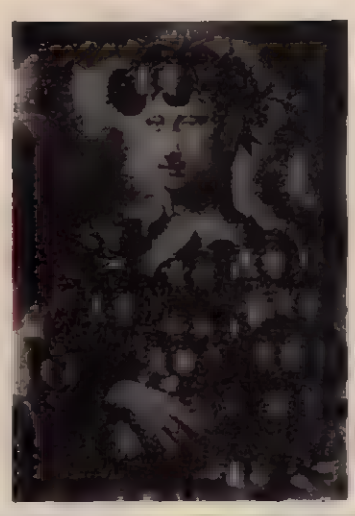

Urmărit de surâsul enigmatic, creat de penelul lui Leonardo da Vinci, pictorul şi graficianul francez Artus Pixel s-a dedicat vreme de trei ani unuia şi aceluiaşi model - Gioconda - imaginându-i mereu noi ipostaze. A costumat-o în clovn, a văzut în ea o insolită întruchipare a planetei Saturn, cu inelul ca un bor de pălărie florentină plutind în jurul capului tuns chilug, a transformat-o într-o alegorie în stil botticellian sau, preluând elemente dintr-un tablou de Vermeer, a făcut din ea o olandeză dotată cu însemnele naţionale: boneta şi cana cu lapte. Alte variante, mai puţin sofisticate, o prezintă pe Mona Lisa ca poliţistă, cântăreaţă de culoare ori ca demnă purtătoare de mustaţă. Artistul a produs cu ajutorul unui computer peste 300 de lucrări pe această temă. Preluate de pe ecran prin fotografiere, ele se vând într-o galerie pariziană la preţul de 13.000 franci.

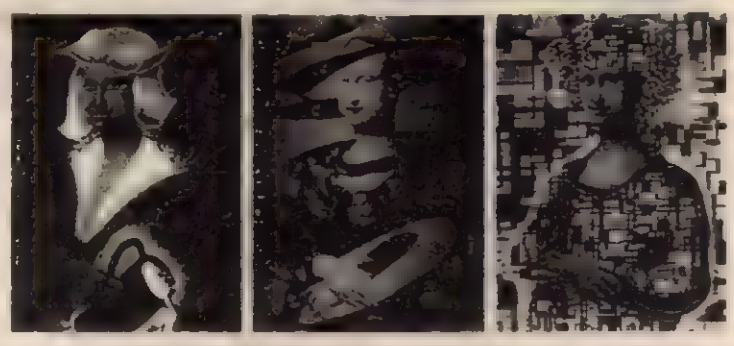

FESTIVALUL DE LA SAN REMO VA FI MAI SEXY

Pentru cele cinci seri cât va dura festivalul de muzică uşoară de la San Remo (21-25 februarie a.c.) organizatorii s-au gândit să-l facă mai picant. De aceea ei au declarat că renunţă la prezentatorii obişnuiţi, care repetau aceleaşi gesturi şi spuneau cam aceleaşi cuvinte de ani de zile. Anul acesta s-a optat pentru o variantă mai sexy. Au fost alese deja două dintre posibilele prezentatoare (alături de celebrul, în Italia, Pipo Baudo). Ele se numesc Claudia Koll, 25 de ani, şi Anna Falchi (21 ani). Sunt frumoase, bine pregătite, poliglote, dar mai ales dispuse să se prezinte publicului într-un mod cât mai apetisant. Lucrurile nu au fost însă definitiv fixate, pentru că există şi alte interese, inclusiv din partea posturilor de televiziune, care afirmă că acest gen de prezentatoare sunt preocupate să se pună pe sine în valoare şi nu să comunice cu sala. „Ele trebuie să-şi pună în valoare nu numai corpul, ci să realizeze o legătură între creier şi limbaj", a spus unul dintre profesioniştii de la RAI. **(SN)**

să apară şi atunci „o suprafaţă foarte mică de pământ va produce o cantitate foarte mare de bunuri". Iată şi păreri optimiste moderne. Un studiu realizat în 1982 de FAO arată că prin folosirea agrotehnicii moderne, Lumea a treia ar putea întreţine peste 30 miliarde de oameni. Vestea proastă este că la sfârşitul deceniului al şaptelea au fost înregistrate cu 1,9 miliarde mai multe naşteri ca decese. În lipsa unei catastrofe de amploare, în anul 2100, populaţia globului va ajunge la 10-12 miliarde de oameni. Vor exista hrană, locuinţe, locuri de muncă pentru toţi aceştia?

Sau omenirea se va lupta cu insectele pentru ultimele fire de iarbă?

Roma îl omagiază pe Fellini

Desene, schiţe, note, lucrări de scenografie, scenarii de film şi multe fotografii vor fi adunate pentru o expoziţie ilustrând creaţia lui Federico Fellini, care va rămâne deschisă la Roma la centrul EUR pentru câteva luni. Pe 20 ianuarie marele regizor, plecat prea repede dintre iubitorii artei sale, ar fi împlinit 75 de ani. În paralel cu această expoziţie-omagiu vor avea loc ample manifestări legate de desluşirea tehnicii şi a limbajului artei cinematografice a lui Fellini, la care şi-au anunţat participarea mari critici italieni de film şi esteticieni, dar şi alţi regizori sau actori importanţi, cum ar fi Claudia Cardinale, Akira Kurosawa, Martin Scorsese, Anthony Quinn. „Punctul de atracţie" al întregii manifestări se pare că va fi prezentarea unui „Bloc-notes de regizor: infernul, actorul" în care sunt însemnări şi fotografii inedite legate de realizarea unuia dintre filmele sale de succes: „La dolce vita". Expoziţia va fi mai apoi prezentată şi în alte mari oraşe ale lumii: Berlin, Los Angeles, Tokio, New York. (ŞTEFAN NICOLAE)

Crimele din Barintown

George Arion

Drogații de sub podul Watt

Îi recunoşti dintr-o dată: ochii lor parcă n-ar zări nimic din ceea ce e în jur - văgăuni unde nu pătrunde lumina. Sunt aici şi totuşi sunt departe. Văd totuşi ceva - au o strălucire pe chip. I-am întâlnit în repetate rânduri în rondurile mele de zi şi de noapte: singuri sau într-o bombă sordidă, gălăgioşi sau tăcuţi, veseli sau mânioşi. O armată de băieţi şi fete cum nu mai este o alta. N-au nici o legătură cu ceilalţi locuitori ai planetei. Nu cer să fie acceptaţi în înalta societate. Nu vor bani, nu vor funcţii, nu vor onoruri. Socotesc istoria omenirii de până acum o greşeală. Vor să se întoarcă la mama natură şi să-i ceară în numele tuturor iertare. Să zburde goi şi fără griji prin paradisul terestru. Să nu mai fie graniţe, state, guverne. Să nu mai existe averi, ranguri - toţi să fie egali. Fiecare să poată merge oriunde vrea fără să dea socoteală nimănui. Să nu mai fie familii - să fie o singură uriaşă familie care să-şi procure hrană simplă, să-şi crească şi să-şi educe copiii după principii simple. Să facă dragoste cu cel care îi place în clipa respectivă - jos proprietatea sub orice formă, de bunuri sau fiinţe. Să fie liberi ca pasărea cerului - să nu mai fie chingi care să le distrugă personalitatea. Şi să fie înconjuraţi de flori, de cât mai multe flori. Şi să nu mai fie război - mârşăvia fără margini a omului de-a lua viaţa semenilor săi, de parcă n-ar fi destul de crud omorând animale şi păsări în îngâmfarea lui de stăpân. Chipurile, pentru hrană. Se ghiftuiesc de dimineaţa până seara şi nu le mai ajunge. De parcă o legumă sau o fructă n-ar putea să-i îndestuleze mai bine. Dar câtă vreme setea de putere - cel mai cumplit viciu de pe Pământ, din câte are cel ce se crede întruchiparea perfecţiunii - îl va bântui, nu va fi pace şi nu va fi armonie în acest colţ de Univers.

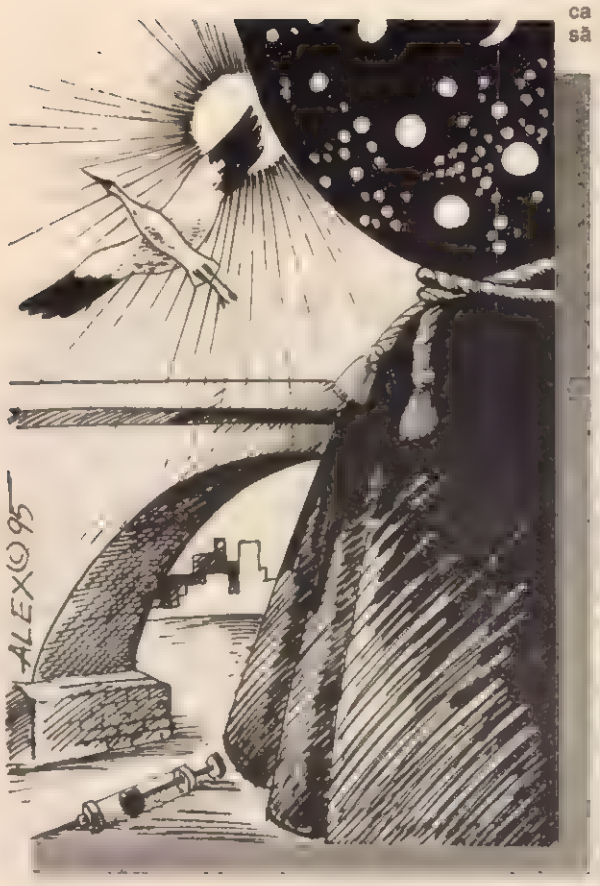

Ilustrație de AUREL ȘT. ALEXANDRESCU ■

Frumoase cuvinte, desigur. Şi-ţi pare poate rău fiindcă nu se pot respecta. Dar ce te faci cu drogatul din înalta societate, care n-are probleme cu procurarea dozei, fiind întotdeauna burdușit de bani? El se lasă pradă plăcerii lui supreme, într-o ambianţă somptuoasă, grijuliu să nu-l vadă tăticu şi mămica şi să-l mustre, iar apoi să-i mai dea un fişic de gologani că să-şi ia porţia pentru ultima oară - da, pentru ultima oară, să ştii. Nu de cei care consumă heroină sau haşiş sau marijuana sau LSD în vreme ce ascultă un concert de Bach tolăniţi în fotoliu sau urmăresc la televizor vreo emisiune sportivă, până când iarba începe să-şi facă efectul, mi-e milă. Pe aceştia i-aş biciui fără milă, pe aceşti feciori de bani gata care numai din plictis se-apucă de droguri, vremea trece mai iute, şi vine scadenţa să-i ia locul tăticului ca director de bancă. Nu mă privesc revoltele lor împotriva confortului oferit de părinţi sau a unei vieţi tihnite, dar se enervează dacă le lipseşte dulceaţa la micul dejun. Îi disprețuiesc şi nu le acord nici o circumstanţă atenuantă. N-au decât să crape, din partea mea.

Mie însă îmi dau lacrimile când îi văd pe cei năpăstuiţi de soartă - orfani sau alungaţi de-acasă de părinţi alcoolici, crescuţi pe maidane, fără căpătâi, cărora de mici nu li s-a oferit nici o şansă de-a supraviețui şi caută uitarea în paradise imaginare. De cei care cerşesc un bănuţ şi nu-l dau pe mâncare - şi-l vârâ în mâna rapace a negustorului de droguri. De cei de sub podul Watt mi-e milă - de ei, dezmoşteniţii sorţii, pe care i-am zărit deseori şi printre care m-am infiltrat de câteva zile. E vremea să se pună odată şi-odată capăt negoţului ăsta înfloritor pe care unii care n-au prizat niciodată praful alb îl strecoară celor slabi, celor fără speranţă, celor care nu mai luptă pentru a ocupa un alt loc între semenii lor şi-şi construiesc o filozofie a renunţării la luptă. A sosit vremea să dăm de urma celor care aduc tlagelul asupra oraşului.

Cu acordul şefului meu m-am strecurat printre ei, s-o fac pe iscoada, eu, cel mai tânăr dintre poliţiştii din Barintown, pe care nu-l ştia nimeni, nu-l cunoştea nimeni, de-abia sosit de la studii. Dar dacă în alte condiţii m-aş simţi în largul meu - fie şi printre ucigaşi! - printre aceşti năpăstuiţi m-apucă o duioşie cumplită, mi se frânge sufletul de mila lor. De pildă, fata asta care stă rezemată de unul dintre picioarele murdare ale podului - ce mândreţe de fată ar fi dacă n-ar purta blugii jerpeliţi la genunchi şi ar avea un alt tricou pe dânsa şi şi-ar spăla faţa! Are douăzeci de ani - am aflat - dar arată de patruzeci. Iar prietenului ei îmbrăcat tot cu blugi şi cu un tricou - uniforma obligatorie, o am şi eu! - i-ar sta mai bine în amfiteatrul unei facultăţi unde să ia conştiincios notiţe. Iar toţi ceilalţi - fete, băieţi, nici unul n-având mai mult de 25 de ani, unii doar de 15 - şeful e mai în vârstă - în alte condiţii ar fi cu totul altfel. Dar pentru asta îţi trebuie forţă să te desprinzi de rău. Îţi trebuie un ajutor cât de mic. Îţi trebuie şansă.

M-am lipit de gaşca lor fără să mă descoasă prea mult - mi-au cercetat numai braţele şi-au văzut urmele a zeci de înţepături - câteva săptămâni m-au înţepat într-o clinică pentru a părea un drogat autentic. Din când în când, pe ascuns, îmi torn în ochi atropină, ca să am privirea tulbure. Blugii mei sunt printre cei mai uzaţi din zonă, nici tricoul n-arată mai grozav, iar în urechi am un cercel strălucitor. Părul lung îmi este legat la spate cu un şiret unsuros. Şi de-o săptămână dorm într-o cutie de carton, iar când se strigă „şase" fug şi eu de rup pământul să nu mă prindă sticleţii. Am învăţat rapid cum să şterpelesc de pe tarabele din piaţă când vânzătorul se uită în altă parte. Ştiu acum să înmoi inima bogătanilor, cărora le aţin calea şi-mi aruncă în palmă câţiva bănuţi. Am dat şi câteva spargeri prin case - sau prin maşini unde vedeam lăsat pe banchete ceva mai de soi. Încerc să fiu cât mai al acestui mediu. Am răbdare - nu poate să iasă totul din prima.

Aprovizionarea cu iarbă se face chiar aici, sub pod. Cel puţin până acum. Vine pe neaşteptate un băieţandru pe patine cu rotile, îi dă şefului pachetul, îşi ia banii şi tule-o! Prinde-l, dacă poţi. De fiecare dată e altul. Şi în afară de şef nu ştie nimeni în ce zi vine. N-am pus prea multe întrebări, ca să nu bat la ochi. Şi cu injecţia m-am descurcat bine - nu s-a prins nimeni că nu mi-o fac.

Şi-n seara asta ne-am adunat de prin cocłaurii pe care i-am bătut. Fiecare a adus câte ceva de mâncare: roşii, brânză, pâine - totul se pune la bătaie, se împarte egal. Nu vorbim prea multe, nici unul nu-i guraliv. Şi, deodată, printre noi se strecoară, nevăzută, neauzită, o umbră. Fără să ştie nimeni de unde vine. Un nou transport ne-a sosit. Şeful a adunat banii de la noi şi-i dă intermediarului. După ce-i numără rapid, aruncă priviri în dreapta şi-n stânga, salută scurt şi dispare. Ar trebui să mai fie careva să-i la urma - ăsta ar fi următorul pas.

Şeful împrăştie marfa - hrana noastră de zi cu zi. Dulcele de care nu ne putem lipsi. Unii care nu mai au răbdare se reped să la primii, cu mâini care le tremură. Se injectează pe loc şi deodată chipurile lor schimonosite se destind, se relaxează. Îmi aştept în liniște rândul, e firesc, sunt nou pe-aici. Când ajung în dreptul lui, şeful îmi zice scurt: fă-ţi injecţia!

Îmi suflec mâneca de la mâna stângă fără grabă şi, după o scurtă tatonare, îmi vâr acul în venă, ca plăcerea să vină mai repede. Trec doar câteva clipe şi încep să pierd reperele ambianţei în care mă aflu. Simt nevoia să m-aşez. Sunt într-o altă lume. N-am mai văzut niciodată asemenea culori. Niciodată n-am fost într-un univers mai prietenos decât cel în care mă aflu. Obiectele sunt parcă de gelatină, parcă se preling. Feţele oamenilor au o aură de lumină. Nu mai aud claxoane, frâne, zgomot de motoare, ţipete de copii - tarma oraşului modern. Unde-s miasmele de sub pod? Unde-i praful pe care îl înghiţeam ori de câte ori trecea o încărcătură mai grea? Cineva a strâns tot ce-i murdar şi urât pe lume. Toate au acum un contur diafan.

„E de-al nostru", îl aud pe şef cum rosteşte ca din depărtări. Apoi, tot el continuă: „Cu atât mai rău - i-am dat o doză mortală. Nu mai are nici o scăpare. Nu e el luda pe care au infiltrat-o printre noi. Cu-atât mai rău pentru el. Şi, cu-atât mai rău pentru noi - nu ştim cine e trădătorul". Asta-i tot ce mai aud - ce-mi pasă de ce spune - din moment ce nu mai văd nimic cunoscut până acum. În cer parcă s-ar trage o cortină dincolo de care plutesc aştri multicolori, sunt făpturi ciudate, cu mişcări graţioase şi toate îmi spun vino, nu mai zăbovi, vino, şi eu urc, mă-nalţ lin spre-o lumină de aur de unde răsună un murmur divin.

Cât de „forever" TERRY HALL?

Forever J. este piesa care ne-a familiarizat cu stilul muzical al lui Terry Hall, până acum foarte multora necunoscut. Delicateţea acestei piese nu e foarte departe de comportamentul interpretului, ce se poate caracteriza în primul rând, căci este prima impresie pe care o face, prin timiditate: mâini tremurânde, privirea vagă şi fugitivă, expresia tipică a omului care nu se simte în largul lui dacă e în centrul atenţiei. Şi nici măcar nu se poate spune că Terry Hall are pretenţia să devină pop star, chiar dacă albumul său solo recent lansat e numit chiar de el albumul vieţii sale! „Home" e o suită de balade melancolice, adevărate bijuterii, de o sensibilitate pop la fel de rară cum e un tigru alb în zilele noastre. La aproape 35 de ani, Terry, chiar dacă mulţi nu cunosc acest nume, e o figură legendară a scenei muzicale engleze. A fost cântăreţul grupului mitic de ska The Specials, „o experienţă foarte frustrantă, până când am constatat la un moment dat că era imposibil să convingem oamenii că rasismul e un lucru total nefast". Înainte a mai făcut însă parte din mult mai ludicul Funboytree şi din foarte pop-ul Colourfield. Până la a-şi reface prestigiul alături de Dave Stewart la studioul acestuia, Anxious Records, în sânul grupului Vegas, colaborare de altfel foarte scurtă între cei doi artişti, Terry îşi imputa anii de rătăcire: „Se împlineau atunci 4 ani de când mă luptam cu fosta casă de discuri pentru a mă elibera de contractul care mă ţinea legat. Întâlnirea cu Dave Stewart a fost ca o priză de oxigen, căci m-am aflat datorită lui la un studio unde aveam control artistic total". În ceea ce priveşte statutul său de artist, Terry se consideră un neînţeles, mai ales privitor la simţul umorului pe care-l posedă, foarte subtil ironic. „De când aveam numai 4 ani, cei din jur n-au perceput umorul meu, nu l-au gustat. Chiar în legătură cu coperta discului, nimeni nu s-a mirat că albumul se numeşte «Home», din moment ce eu pot fi văzut acolo într-un colţ de perete alb"

Cinic şi solitar, personajul Terry Hall derutează când apare pe scenă, fumând ţigară de la ţigară, nearuncând nici o privire publicului, cântând melodii magnifice şi sfâşietoare. E acompaniat de muzicieni veniţi fără excepţie din nordul Angliei. „Mentalitatea muzicienilor din Londra e mult prea superficială. Stau toţi acolo, aşteptând cu disperare succesul, ce mizene!"

Cu acest album produs de vechiul său complice Ian Broudie de la Lightning Seeds, Terry a regăsit cheful de a continua. Se gândeşte deja la noul său album: „Vom pleca în vacanţă pentru a compune, poate în Spania, dar cu soţiile şi copiii pentru a evita separările dureroase. În acest moment ascult mult Talking Heads şi XTC". Oricum, Terry Hall mai are de scos 9 albume conform contractului: „Am prevăzut că voi putea realiza aceste albume în 21 de ani, deci voi sfârşi pe la 56 de ani", singura apreciere din partea lui însoţită de zâmbet. S-ar putea să fie îndeajuns de ambiţios pentru o carieră ceva mai lungă chiar!

FLASH RADIO CONTACT

• Noul album al grupului **PEARL JAM** „Vitalogy" este inspirat dintr-o carte de 1000 de pagini, publicată acum 60 de ani de doctorul E.H. Rudick. Nimic de-a face cu Kama Sutra. Această biblie obscură dă sfaturi familiale: cum să te căsătoreşti, cum să ai copii, cum să rămâi în formă etc... Versiunea disc de vinil a apărut pe 22 noiembrie, iar CD-ul pe 6 decembrie '94.

Pearl Jam

Eddie Vedder, solistul grupului, a ţinut neapărat ca 35 de pagini din cartea inspiratoare să fie tipărite în broşura însoţitoare a CD-ului. Înaintea acestora însă, o copie a dosarului său medical şi o notă a mătuşii sale pe temă de familie pot fi citite cu mai multă sau mai puţină mirare.

• Război pe viaţă şi pe moarte între **PRINCE** şi WARNER BROS. „Contractul încheiat cu compania, în valoare de 100 milioane de dolari, nu e destinat decât faptului de a mă pune în situaţia unei sclavii instituţionaliste", a declarat superstarul. Pentru fanii lui PRINCE însă, interesul acestei lupte consistă în a şti dacă vor putea sau nu cumpăra ultima operă semnată „The Symbol", The Gold Experience, album ce tratează chiar tema libertăţii. Până una-alta, un ultim superb videoclip poate fi urmărit pe MTV „Dolphin", extras din album.

•**SEAL**, englezul cu „look" exotic care a pătruns pe piaţa muzicală acum 3 ani, e răsfăţatul Statelor Unite. Vocea lui suavă, caldă şi piesele sale pop-funk-cool au sedus americanii. Concertele lui sunt sold-out cu 15 zile înainte, pentru sălile normale de spectacol. The Rolling Stones l-au rugat să cânte în deschidere pentru câteva show-uri în California. Înainte de a intra pe scenă, Seal a mărturisit: „Nu voi cânta Satisfaction sau alte piese asemenea acesteia, nu e genul meu. Dar cu siguranţă voi încerca una sau două balade. Nu vreau să pun la încercare răbdarea publicului".

•E dificil să-ţi uiţi şi să-ţi neglijezi trecutul. **SONNY & CHER** erau Bonnie & Clyde ai rock'n'roll-ului. Poate, după I Got You Babe, nici unul dintre ei n-a mai reuşit să obţină un succes atât de mare ca cel repurtat cu această piesă. Şi, totuşi, în ciuda succesului, duo-ul s-a pulverizat. Cher a ales să facă pe sex-symbol-ul devorator de bărbaţi. Sonny Bono a intrat în pielea unui om politic. Primar al oraşului Palm Spring, ceea ce nu înseamnă că e orice fel de primar, cel puţin din punct de vedere financiar.

La 59 de ani, Sonny Bono face tot posibilul să fie ales reprezentant al Partidului Republican la Congresul din Washington.

•Compozitorul şi totodată producătorul **QUINCY JONES** va primi un Oscar special. The Academy of Motion Picture Arts and Sciences a decis să-i dăruiască lui Jones al 29-lea premiu numit Jean Hersholt Humanitarian Award, la cea de-a 67-a ceremonie Academy Awards ce va avea loc în Los Angeles pe 27 martie.

Jones a scris partituri muzicale pentru mai mult de 35 de filme. Este de asemenea fondatorul şi preşedintele Fundaţiei pentru tineret Listen Up Foundation. În 1985, a fost responsabil pentru We Are The World, piesă care a adus venituri de 53 milioane dolari în folosul Etiopiei.

•Ultimul album **QUEEN**, înregistrat cu Freddie Mercury, va fi lansat către sfârşitul acestui an, a dezvăluit bateristul grupului, Roger Taylor. „Va fi efectiv ultimul album Queen cu Freddie. S-ar putea spune că e pe jumătate terminat. Sper să-l definitivăm în 1995. Nu ne-am atins de el mult timp pentru că n-am prea vrut s-o facem. Acum lucrăm din răsputeri pentru că vrem să fie ceva bun. Am înregistrat mult după Innuendo. Freddie a vrut să continue munca, aşa că ne întâlneam foarte des în studio".

•**Billy Joel**, care este în turneu în Japonia, va dona un procent din venituri în urma concertelor sale pentru a contribui astfel la eforturile de înlăturare a efectelor calamităţii produse recent acolo.

Hotelul din Osaka, unde Joel a stat împreună cu grupul şi însoţitorii de turneu, a fost avariat de cutremur, iar ei au fost nevoiţi să coboare în mare grabă 20 de şiruri de trepte pentru a fi în siguranţă. Joel a afirmat: „Suntem printre norocoşi, în grupul nostru n-a fost nimeni rănit". Concertul său în Osaka, din marţea de după catastrofă, a fost amânat pentru joi.

Mick Jagger

•**Mick Jagger** va deveni din nou bunic. Jade, fiica sa de 23 de ani, rezultată din căsnicia cu Bianca, aşteaptă cel de-al doilea copil în această primăvară. Ea şi prietenul ei pictor Piers Jackson, 25 de ani, sunt deja părinţii mândri ai unei fetiţe de 2 ani, Assisi.

•**Luciano Pavarotti** va avea ocazia să umbrească marea manifestare consacrată fotbalului american American football's Super Bowl în Miami, Florida. Organizatorii concertului gratuit, pe care tenorul italian urmează să-l dea, se aşteaptă la un număr de peste 200.000 de fani.

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

PEISAJ HIBERNAL

Integramă de **Mihai ZGUBEA**

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Dudaev

În istoria umanității apar, din când în când, oameni înzestrați cu un curaj ieșit din comun, a căror îndrăzneală se transmite și celorlalți, fiind urmați în tot ceea ce întreprind, chiar dacă ar presupune sacrificiul suprem. Astfel de personalități excepționale au fost în toate timpurile și pe toate meridianele. Nu există cuvinte destul de vibrante pentru a le omagia. Cărțile de istorie ale neamurilor le pomenesc cu evlavie. Despre acești eroi s-au scris romane, poezii, piese de teatru; li s-au închinat cântece, filme emoționante, opere. În jurul lor s-au țesut legende povestite din veac în veac. Cu atât mai mișcător este să te descoperi contemporan cu astfel de personaje fabuloase, cum ar fi Djokar Dudaev. Un cecen al vremurilor noastre. Care a dorit să-și smulgă neamul de sub dominația celui mai mare dușman al libertății din această epocă - Rusia. Care și-a chemat frații de sânge să se ridice împotriva celui mai mare inamic al drepturilor omului din această epocă - Rusia. Care n-a pregetat să ia arma contra celui mai mare vrăjmaș al democrației din această epocă - Rusia.

A rezistat, în Groznîi, unui asediu îndelungat, în fața unor soldați ai unei armate care se crede cea mai tare din lume. A atras atenția șefilor marilor state asupra destinului nedrept rezervat poporului său, popoarelor cotropite sub cnutul rusesc. Și-a jertfit fiul. Zadarnic însă.

Sfârșitul lui va fi, fără îndoială, tragic. Fără să stârnească nici o reacție demnă de interes din partea celor cărora le apără, prin exemplul său, valorile fundamentale, va fi prins într-o ambuscadă în munții unde s-a retras, sau va fi trădat și va fi executat de lașii cei puternici, sau, în disperare de cauză, se va sinucide împreună cu apropiații lui. Oricare îi va fi sfârșitul, Dudaev își va lua, totuși, revanșa: cât timp va mai fi omenire, numele îi va fi rostit cu un respect fără margini, iar asasinii lui de la Moscova își vor primi, până la urmă, răsplata meritată și vor fi înghițiți de uitare.

Pilda marelui conducător cecen n-are cum să nu te tulbure. Dar oare pe noi, românii, care am avut atâția viteji în istorie, n-o să ne mai însuflețească niciodată exemplul unui mare erou național pe care, urmându-l, să răzbim, în sfârșit, la limanul visat?

VICTOR CIORBEA menționează pericolul alunecării spre extrema stângă

☐ El speră ca „roșul pal" al lui Mohora să nu tenteze prea multă lume

Fotografia ■ FLOREN IONIȚĂ ■

– Domnule președinte, credeți că vor mai avea loc fenomene Reșița" anul acesta?

Este greu să anticipăm cu exactitate câte astfel de fenomene vor avea loc și unde se vor produce. Cert este însă că, atâta vreme cât guvernul va utiliza aceleași metode pompieristice de abordare a problemelor grave de natură economică și socială cu care ne confruntăm și nu va căuta și nu va aplica soluții reale la nivel național pentru acest sector al construcțiilor de mașini și nu numai, astfel de „fenomene Reșița" sunt nu numai posibile ci extrem de probabile. Este evident că executivul fie nu are o strategie de structurare a sectoarelor industriale, fie refuză un minimum de transparență. De aceea, astfel de explozii de genul Reșița sunt, cum spuneam, posibile și probabile în cele mai diverse sectoare, domenii ale economiei naționale.

Guvernul hrănește în continuare, cu banii noștri, „găurile negre" din economie

– Presupunând că obiectivele confederației dv. au rămas aceleași ca anul trecut, ce tactică veți adopta anul acesta pentru atingerea lor?

– Obiectivele CSDR-ului ar putea fi sintetizate în felul următor: apărarea și promovarea drepturilor și intereselor membrilor de sindicat, concomitent cu contracararea acțiunilor de izolare și de anihilare din partea Puterii a organizației noastre; consolidarea unei alianțe puternice a tuturor forțelor politice, sindicale, sociale, democratice, de natură să constituie acea mare coaliție a reformei la care s-a făcut referire în ultimul timp și să reprezinte o alternativă viabilă foarte riguroasă și credibilă la actuala putere.

În plan economic, în activitatea confederației vom pune accentul pe o privatizare reală și în acest sens e extrem de importantă modificarea și completarea ectului legii privatizării cu acele propuneri formulate de PAC și susținute de majoritatea partidelor și formațiunilor din CD. Apoi, privind acele programe de restructurare, de asemenea vom încerca în măsura posibilului să stopăm actuala politică a guvernului de alocare a unor sume uriașe de la buget pentru acele găuri negre din economie, pentru acele sectoare și domenii falimentare, în detrimentul sectoarelor vitale cum sunt învățământul, sănătatea, cultura, de care depinde viitorul națiunii. De asemenea, vom urmări, între altele, să convingem guvernanții de necesitatea renunțării la actuala politică fiscală de natură să descurajeze atât întreprinzătorii autohtoni cât și investitorii străini.

– În cazul în care guvernul se menține în aceeași indiferență impertinentă față de grava criză prin care trece România, vă propuneți niște acțiuni de amploare pentru a-l „trezi"?

– În cadrul ședinței Consiliului Național al confederației din luna decembrie s-a decis organizarea unor acțiuni sectoriale și sprijinirea acțiunilor revendicative formulate de organizațiile componente. După cum este cunoscut, noua confederație este în plin proces de consolidare a structurilor sale profesionale și la nivel teritorial. În schimb, în prezent au loc negocieri cu Cartelul Alfa, și nu numai, pentru a se încerca realizarea unei noi alianțe sindicale. Stabilirea calendarului exact al acestor acțiuni, care sunt convins că vor avea loc, va depinde în bună măsură și de faptul dacă o asemenea alianță se va realiza sau nu și de necesitatea corelării cu celelalte organizații sindicale cu care ar urma să conlucrăm în această perioadă. Un răspuns foarte exact privitor la etapizarea, la calendarul acestor acțiuni, încă nu vi-l pot da. Sunt convins însă că acest lucru va trebui să-l stabilim într-un termen foarte scurt și să dezbatem aceste aspecte în cadrul proximei ședințe a Consiliului Național al CSDR.

CSDR mizează pe Emil Constantinescu

– Anumite disfuncționalități care se manifestă în cadrul CD afectează colaborarea dintre această alianță politică și confederația dv.?

– Fără îndoială că disfuncționalitățile și unele neînțelegeri care apar în interiorul Convenției se repercutează direct sau indirect și asupra colaborării dintre Convenția Democratică și confederația noastră. Noi suntem direct interesați în existența unei Convenții puternice, unite și care să se aplece asupra marilor probleme de natură economică, socială, politică, cu care se confruntă societatea noastră. De aceea, ne-am exprimat opinia și dorința ca aceste aspecte care sunt de natură să genereze un climat de neînțelegere, de dispute privitoare la alegerea președintelui Convenției și a candidatului la președință, finalizarea protocolului electoral etc., să fie soluționate cât mai grabnic, pentru că altfel are de suferit imaginea Convenției și sunt de natură să afecteze unitatea și coerența, eficiența acesteia. Sunt considerente pentru care ne-am exprimat dorința și speranța că aceste probleme vor fi abordate și soluționate într-un timp rezonabil și, după cum se știe, ne-am făcut publice aceste dorințe. De asemenea, am adus la cunoștința opiniei publice faptul că noi, conducerea confederației noastre, CSDR-ul sprijină candidatura la funcția de președinte al Convenției a domnului profesor Emil Constantinescu.

– Nu considerați că v-ați grăbit când ați afirmat susținerea candidaturii domnului Emil Constantinescu, având în vedere că în CD lucrurile nu sunt încă clare?

– Sigur, ele vor rămâne multă vreme neclare dacă nu se fac demersuri urgente pentru clarificarea lor! Nu este cazul acum să facem o analiză retrospectivă a evoluției discuțiilor, însă se știe bine că mulți afirmau, chiar lideri ai unor partide din componența Convenției afirmau că mandatul dlui Emil Constantinescu ar expira în luna februarie și că ar fi absolut necesară alegerea noului președinte etc. Acum, după momentul în care domnul Constantinescu și-a anunțat candidatura și a făcut propuneri vizând procedura de alegere a președintelui, cei în cauză și-au reamintit că, de fapt, mandatul domniei sale expiră în luna iulie. Acum, cu ocazia ședinței din 26 februarie a Consiliului Național știm cu toții că s-a decis ca alegerea președintelui să aibă loc până la data de 22 martie. În consecință, credem că este momentul ca formațiunile politice, nepolitice, din interiorul Convenției Democratice și noi, ca organizație care am semnat declarația din 18 august 1994 de colaborare cu CD și care suntem un partener al acesteia, să ne spunem opinia, punctul de vedere, cu privire la personalitatea care ar urma să fie aleasă președinte al Convenției Democratice și desemnată drept candidat din partea acesteia la președinția țării.

– Credeți că este posibil ca o parte din membrii de sindicat să fie atrași de acel „roșu mai pal" reprezentat de Tudor Mohora și noul său partid?

– Dacă avem în vedere marea masă de salariați și de membri de sindicat, fără îndoială că un asemenea pericol există. Nemulțumirile sunt multiple și pe fondul acestora nostalgiile renasc, iar glisarea spre extrema stângă este previzibilă, aș spune. Este, de altfel, un fenomen la care am asistat și în alte țări din Europa Centrală și de Est. Cu toate acestea însă, nu trebuie să pierdem din vedere situația particulară a României, unde comunismul a îmbrăcat forme mult mai aberante decât în celelalte țări din jur, iar pe de altă parte faptul că forțele democratice nu au avut până în prezent acces la putere, nu au câștigat alegerile și nu au guvernat. Ținând seama de faptul că am fost aduși în actuala situație dramatică - economică, socială, de către continuatorii sub diverse forme ai vechiului regim, sper ca populația în general și salariații, membrii de sindicat să înțeleagă acest lucru și tentația de a opta spre acel „roșu pal" despre care vorbeați să nu fie prea mare.

MARIAN GHIȚEANU ■

Raţia de libertate

Petarde şi torpile de export pentru Tratatul româno-maghiar

Splendoarea şi abjecţia sfârşitului de mileniu agită spiritele şi precipită viermuiala omenească. Magneticul „2000", simplu reper calendaristic, blată convenţie ca atâtea altele, tulbură multe minţi guvernate de emoţie. În fond, ce înseamnă „anul 2000"? Credeţi cumva, oameni buni, că la 1 ianuarie 2000 (de fapt 2001, nota bene, acesta e pragul) se va naşte o lume nouă? Alta mai bună? Alta mai dreaptă? Dar, în fine, iluzia ne stăpâneşte...

Ideea naţională face parte şi ea, ca piesă importantă, din decorul patimilor noastre de sfârşit de veac. Atât în partea ei generoasă, luminoasă, cât mai ales în partea ei obscură (naţionalismul), întunecată (ultranaţionalismul), neagră (paranoia). În numele ideii naţionale, cei care n-o înţeleg se ceartă, se-njură, se bat, se spintecă. Dar idelle clădite pe orgoliu, prostie şi ură nu sunt făcute să dureze, la scară istorică privind (mi-e imposibil, de pildă, să-mi imaginez Marea Europă Unită de mâine clădită pe ură franco-germană, anglo-franceză, germano-polonă, greco-turcă, ori mai ştiu eu ce alta). Iată de ce, totuşi, sunt optimist.

Pentru a reveni la oile noastre, care stau cu picioarele pe bietul nostru pământ, am adus în discuţie cele de mai sus din cauză că ultimele zile au fost marcate de creşterea bruscă a tensiunilor româno-maghiare şi încordarea relaţiilor dintre ţara noastră şi statul vecin. Făcând declaraţii neavenite, agitând problema spinoasă a autonomiei cu autodeterminare la subsol, UDMR a sărit peste cal. „Miniparlamentul" lor, botezat „Consiliu al primarilor etc. etc." sfidează legile scrise şi nescrise ale acestei ţări şi este mai mult decât inacceptabil. Dl senator Frunda György, pentru care am toată stima, vorbea de curând de „cereri maximale, pentru ca să putem negocia, aşa e normal". Hai să fim serioşi, domnule senator! „Cu asemenea lucruri – vă răspund cu vorbele lui Teodor Stolojan – nici măcar nu se glumeşte! Nici măcar nu se glumeşte!"

În afara reacţiei negative a întregului eşichier politic românesc, recentele „năzdrăvănii" (ca să fiu blând) ale UDMR ne-au adus cadou o nepăcută încordare a relaţiilor dintre guvernele român şi maghiar. Încordarea va trece, dar deocamdată efectele sunt ingrate pentru România şi Ungaria în context internaţional, în special european. Este clar ca lumina zilei că tot ce s-a-ntâmplat este rodul lucrăturii acelor personaje şi forţe interne şi mai ales externe (!) care nu vor liniştea, pacea, civilizarea şi occidentalizarea acestei zone europene. Capetele fierbinţi care nu vor semnarea Tratatului de bază (nu atât cele de la Budapesta, şi chiar şi cele de la Bucureşti, cât cele de prin alte capitale mai vestite!) au tras din nou de sfori şi s-au mişcat paiaţele. Să nu ne pierdem cu firea. Nu mor cai când vor câinii!

EUGEN CHIROVICI ■

Consiliul Convenţiei Democratice n-a prea adus nimic nou

☐ Preşedintele CDR va fi ales la 22 martie

Consiliul Convenţiei Democratice s-a întrunit săptămâna trecută pentru a lua în discuţie calendarul propus de Emil Constantinescu pentru desemnarea candidatului Convenţiei la preşedinţia ţării. Până la urmă s-a hotărât: până la data de 15 februarie, fiecare partid va prezenta o listă de criterii, candidaturile individuale se vor depune până la 20 februarie, până la 15 martie partidele îşi vor propune candidaţii, iar la 22 martie Comitetul Executiv va alege preşedintele CDR, deci candidatul la preşedinţie. Scorul a fost: 14 voturi pentru (PNŢCD, PNL, PER şi formaţiunile neparlamentare), 3 împotrivă (PSDR, PL'93, PAC) şi 2 abţineri (PNLCD, UDMR).

Dl Corneliu Coposu a dominat spiritele

Şedinţa Convenţiei Democratice a fost deosebit de tensionată. Convocând Consiliul şi nu Comitetul Executiv, Emil Constantinescu a încercat să netezească drumul controversatului calendar, care stabilea fazele de desemnare a candidatului CDR la preşedinţie.

Conform Protocolului de funcţionare a CDR, Consiliul are dreptul să ia hotărâri cu majoritate absolută de voturi, în timp ce în Comitetul Executiv este necesară o majoritate de 2/3 din numărul membrilor. Calculul lui Emil Constantinescu s-a dovedit corect până într-un punct. Discuţiile au fost atât de aprinse încât până la urmă ambele părţi au cedat pe ici, pe colo. La sfârşitul şedinţei, care a durat peste cinci ore, liderii PL '93, PAC şi PSDR erau extrem de nervoşi. După părerea lor, pentru desemnarea candidatului la preşedinţie era necesar mai mult timp. Atât Nicolae Ţăran (PAC) cât şi Dinu Patriciu (PL '93) au afirmat că hotărârea Consiliului CDR este „un abuz", deoarece încalcă art. 12 din Protocol. Art. 12 prevede: „Comitetul Executiv al CDR va adopta în timp util, prin consens, un document privind modul de participare la alegerile parlamentare şi locale". Totuşi, aici nu era vorba de alegerile parlamentare şi locale, ci de candidatul CDR la preşedinţie. În acelaşi timp, tot în Protocol, la art. 17 se spune: „Consiliul Convenţiei discută şi aprobă propunerile Comitetului Executiv privind directivele politice, strategia şi tactica CDR". Propunerea lui Emil Constantinescu nu fusese aprobată de Comitetul Executiv, deci nu prea avea ce să caute în Consiliu.

Obiecţii şi calcule

Decizia lui Emil Constantinescu de a candida la preşedinţie este de înţeles, având sprijinul pe care i-l acordă anumite partide (în acest context trebuie să remarcăm că PNL a votat şi de această dată alături de PNŢCD şi de AC, deci împotriva partenerilor săi din Alianţa Civic - Liberală; să fie acesta preţul pe care îl plăteşte pentru că a fost acceptat în Convenţie?). Preşedintele CDR spune mereu, cu orice prilej, că are în spate peste 5 milioane de votanţi. Întrebarea este dacă Emil Constantinescu poate obţine mai mult decât atât. Grăbind lucrurile, el nu a lăsat timp partidelor care îl contestă să găsească un om capabil, în viziunea lor, să câştige cursa electorală. I se poate reproşa, de asemenea, că a canalizat toate energiile partidelor în această direcţie, în dauna celorlalte probleme care erau mult mai importante. Adică întărirea filialelor, câştigarea unor segmente noi din electorat. În fond, importantă este obţinerea majorităţii parlamentare şi nu a scaunului prezidenţial. Or, aşa cum stau lucrurile la ora actuală, Convenţia are toate şansele să piardă pe ambele fronturi.

ROXANA STANCU ■

P.S. Extrem de caraghioasă a fost o hârtiuţă pe care Otto Weber de la PER a împrăştiat-o cu dărnicie pe la toţi ziariştii prezenţi. Mostră mai mare de infantilism politic, ca să nu spunem altfel, nici că poate să existe. Citâm: „Am aflat din ziare declaraţia lui Dan Costache Patriciu, zis Dinu, că eu am o obsesie privitoare la suspendarea PL '93 din CDR. Deoarece propunerea mea de a suspenda PL '93 din Convenţie este caducă după spusele dlui Nicolae Cerveni, un strălucit jurist al nostru, revin asupra propunerii mele şi nu mai cer suspendarea PL '93, ci a dlui Dan Costache Patriciu..." Şi tot aşa. Fără comentarii.

Trei voturi împotrivă

Deşi P.D.S.R. i-a arătat nuiaua

Romii călduroşi îl sprijină pe Chiuzbaian

Cum se întâmpla în anii '50, când deciziile mai mult sau mai puţin dubioase ale autorităţilor erau consolidate prin mesaje aprobatoare ale celor mai nebănuite organizaţii etnice, aşa se' întâmplă şi acum. Poziţia domnului Chiuzbaian, care doreşte scoaterea în afara legii a UDMR, este „aprobată" inclusiv de o organizaţie nou apărută a romilor.

Forumul Romilor Rumanizaţi, condus de un intelectual-fanion al ţiganilor, domnul Petre Burtea, foloseşte un ton naţionalist-românesc sforăitor, aproape identic cu cel folosit de liderii PUNR. Domnul Burtea a făcut o inovaţie, adresând mass-media nici mai mult, nici mai puţin decât „o telegramă deschisă". După ce reproşează UDMR că a maghiarizat ţiganii din Harghita şi Covasna, romii rumanizaţi fac „un călduros apel ca Ministerul Justiţiei să ia măsurile ce se impun mergând până la scoaterea în afara legii a formaţiunilor politice aparţinând minorităţilor naţionale din România ce luptă pentru acapararea de spaţiu politic şi teritorial, încălcând Constituţia României".

Este foarte bine să existe romi patrioţi români, dar în momentul în care încep să dea apă la moara PUNR lucrurile se complică.

TOMA ROMAN jr. ■

Vor fi iarăşi ce au fost?

Verdeţ insistă pentru amnistie

❑ Vom avea liste electorale cu Ana Mureşan, Găinuşe, Dincă & Co.? Brrr!

Protocolul PDSR-PUNR-PRM-PSM n-a adus numai strângerea rândurilor celor care se fac responsabili de blocarea reformei, dar va aduce se pare şi un pact.

De curând, Ilie Verdeţ făcea un apel către preşedintele Iliescu la amnistierea tuturor foştilor deţinuţi politic - cu referire însă la membrii fostului CPEx al PCR. Sigur, liderul PSM şi adjunctul său voluminos şi păros, Adrian Păunescu, au făcut acest apel în repetate rânduri. El nu a fost urmat de şeful de la Cotroceni, în schimb, foştii slugoi ceauşişti au părăsit sub diferite motive penitenciarele, unul câte unul, parcă după o lege dinainte stabilită.

Atunci, de ce se cere amnistierea din moment ce aproape tot Comitetul Central se află bine mersi, în libertate? Apoi, de ce amnistiere şi nu graţiere? Lucrurile par a se limpezi acum. Pentru că amnistia operează asupra faptei care a fost penalizată - şterge fapta. Graţierea radiază pedeapsa dar menţine fapta. Adică şi cazierul. Detaliu deloc lipsit de importanţă, din două motive. Mai întâi, pentru că prin amnistie, foştii demnitari comunişti aflaţi sub urmărire judiciară ies în mod automat din această situaţie. Apoi, dacă ai cazier, nu poţi... candida în alegeri! Nici pentru legislative, nici pentru prezidenţiale, nici pentru posturi de primar.

N-ar fi exclus ca pe viitoarele liste electorale să găsim nume „sonore" precum Găinuşe, Ana Mureşan, Dincă zis „Balcon" şi alte asemenea personaje, care în 1990 lansau moda în dungi şi tunsoare zero. Şi nu mare ne-ar fi hazul să vedem că mezinul familiei mitraliate, purtând ochelari de soare originali îşi anunţă candidatura la prezidenţiale. Râdeţi, râdeţi, dar fiţi atenţi că nu e râsul dumneavoastră...

RĂZVAN DUMITRESCU ■

După ce s-a c... în adevăr

Sergiu Nicolaescu a tras demisia

Ziarele au publicat copios, săptămâna trecută, opiniile despre adevăr, înregistrate pe şest, ale senatorului PDSR care a cam cochetat cu pântecărasa şi era cât pe ce, zice el, să-i facă pulbere pe Iliescu. A urmat, logic, demisia. Măcar el, că alţii...

Nasul poate fi curat, dar mâinile?

Ca să fim şi noi sprijiniţi

Corpul gardienilor publici are nevoie de salarii mai mari

În zilele de 26 şi 27 ianuarie a.c., la Huşi a avut loc o consfătuire a şefilor corpurilor Gardienilor Publici din toate judeţele Moldovei.

Reluarea activităţii gardienilor publici, întreruptă în 1949, odată cu înfiinţarea miliţiei, este o măsură benefică într-o perioadă de evident declin moral şi de proliferare accelerată a criminalităţii. Poliţia trebuie să fie degrevată într-o bună măsură de acţiunile legate de pază şi ordine.

La ora actuală, statutul gardianului public este ingrat. Deşi noua instituţie este publică, adică de stat, subvenţionarea sa se face prin contracte de prestări servicii cu unităţile economice, lucru ce pune în pericol asigurarea salariilor gardienilor publici, situate sub nivelul mediu pe economie. Conform opiniei unor participanţi, ar trebui să se prevadă în bugetele consiliilor locale surse financiare (taxe locale etc.), pentru asigurarea pazei, a ordinii publice şi a liniştii cetăţenilor. Cea de-a doua soluţie ar fi finanţarea directă de la bugetul statului.

Dl Mihai BOJIANU, şeful Corpului Gardienilor Publici din judeţul Vaslui, organizatorul acestei necesare întruniri, ne-a declarat că propunerile luate în discuţie vor fi înaintate Parlamentului şi Guvernului. Credem şi noi că noua instituţie, alcătuită în majoritate din tineri necompromişi - spre deosebire de Poliţie - ar trebui să fie sprijinită mai mult. Nu este normal ca salariile gardienilor publici să fie de două ori mai mici decât cele ale poliţiştilor.

CONSTANTIN SEVERIN ■

***Cu un tiraj variind între 2500 - 3000 de exemplare, săptămânalul* NOUA GAZETĂ DE VEST *din Oradea este una dintre publicaţiile contra Puterii, indiferent de culoarea politică a acesteia, „pentru că presa bună este întotdeauna în opoziţie", afirmă Dumitru Chirilă, redactor-şef. Revista şi-a redus numărul paginilor de la 16 la 12, din motive financiare. „În România nu există sistemul din alte ţări, în care presa locală sau regională să contracareze pe cea naţională". De amintit că* NOUA GAZETĂ DE VEST *a fost, în perioada interbelică, principala publicaţie din Oradea. „Mai apare o* GAZETĂ DE VEST, *la Timişoara, care e declarată legionară. Noi ne-am delimitat de ea." Reproducem un material incendiar publicat în* NOUA GAZETĂ DE VEST, *în numărul 150, din 23 - 29 noiembrie 1994, având-o ca autoare pe Luminiţa Bondar, despre* „Biografia reală a lui Ion Iliescu" (date biografice care există în Arhiva Institutului Munzinger din Germania).

Occidentul ştie câte parale...

Biografia lui Ion Iliescu

❑ Datele există într-o arhivă din Germania

„Tatăl, Alexandru Iliescu, membru PCR în ilegalitate. A militat pentru cedarea Basarabiei şi Bucovinei către URSS, fiind nevoit să fugă în URSS. După război devine activist PCR la Ploieşti. Mama, Maria, născută Cioabă, casnică. A divorţat de soţ după fuga acestuia în URSS, drept care este renegată de fiu, trăind într-o mahala din Bucureşti. Ion Iliescu, născut în 1930 la Oltenita; din 1944 membru UTC, iar din 1953 - membru PCR. **Studii**: inginer şi propagandist la Universitatea V.I. Lenin din Moscova. **Funcţii**: 1956 - secretar CC al UTC (UTM); 1957 - deputat MAN; 1957 - şef al studenţilor comunişti; 1967 - **prim - secretar** al UTC pe România; 1969 - 1972 - membru CPEx şi secretar CC al PCR cu propaganda; 1972 - 1974 - secretar al CJ al PCR Timiş; 1974 - 1979 - prim-secretar PCR Iaşi; 1979 - 1985 - ministrul apelor; 1985 - 1989 - director la Editura Tehnică. **Realizări** înainte de revoluţie a organizat şi favorizat arestările şi condamnările studenţilor români, după revoluţia din Ungaria. Pe tot timpul activităţii sale politice a fost un activist comunist ascultător. În timpul revoluţiei din 1989 a luat legătura cu ruşii (înainte de a fi ales preşedinte) şi a chemat trupe ruseşti în ţară. I-a «evaporat» pe teroriştii, după ce au fost 1300 de morţi şi mii de răniţi. După revoluţie se opune impropietăririi ţăranilor, făcându-i «paraziţi» şi vrea restituirea CAP-urilor (asociaţii) conduse tot de nomenclaturişti şi comunişti. 1990 - 1991: aducerea minerilor la Bucureşti (cu zeci de morţi şi răniţi) şi izolarea ţării de lumea civilizată. 1991 a semnat tratatul cu URSS. Ion Iliescu a declarat că «numai românii extremişti contestă Pactul Molotov - Ribbentrop şi vor Unirea». A protejat nomenclatura comunistă şi securitatea. Împreună cu Petre Roman, Virgil Măgureanu, Alexandru Bârlădeanu, Dan Marţian, Victor Stănculescu, Silviu Brucan şi mulţi alţi «patrioţi» au adus ţara în dezastrul economic, întreprinderile în faliment, pentru a le cumpăra acum, pe nimic, foştii nomenclaturişti PCR.

Locuinţa Palatul Regal Cotroceni. Suma alocată de la bugetul României pentru preşedinţie: 160 milioane lei şi 2 milioane dolari anual. **Garda de pază**: 3400 ofiţeri şi subofiţeri din fosta securitate, care costă: 3400 x 12 x 40 000 = 1 632 000 000 lei anual (la nivelul anului 1991). Principalii consilieri sunt foşti propagandişti de la şcoala de activişti PCR Ştefan Gheorghiu".

DAN GHEORGHE ■

Nota redacţiei Flacăra: Leii de mai sus se lăfăiau prin 1991. Faceţi bine şi înmulţiţi dv. cu 10, ca să aflaţi valoarea de azi a sumelor respective...

„Republic of Romania"

În secvenţele date la televizor cu privire la *Conferinţa de la Cleveland* (consacrată comerţului şi investiţiilor americane în Europa centrală şi de est), am văzut şi delegaţia ţării noastre. În faţa delegaţiei se găsea un cartonaş pe care scria „Republic of Romania" (Republica România). În astfel de ocazii, când se întrunesc diferite forumuri internaţionale, pe tăbliţele din faţa delegaţiilor nu se scrie forma de guvernământ, ci *denumirea oficială* (întreagă sau prescurtată) a ţării. Or, potrivit Constituţiei române, denumirea oficială a României este ROMÂNIA (NU REPUBLICA ROMÂNIA), şi cu acest nume trebuia să figureze ţara noastră şi la Cleveland.

De ce s-au dus reprezentanţii României la Cleveland ştim. De ce speranţele puse în această reuniune nu s-au împlinit putem înţelege. Dar de ce domnii Mircea Coşea şi Florin Georgescu au stat două zile zâmbitori şi fericiţi în spatele unei inscripţii cu o denumire ce nu era a ţării lor nu ştim şi nu putem înţelege.

ION D. GOIA ■

Turnul Babel

„Celula de lucru" pune botniţă

Sistemul "celulelor" nu este o invenţie a estului sau a vestului. Orice instituţie cu acoperire semnificativă îşi montează de la un caz la altul câte o "celulă" când situaţiile excepţionale impun sisteme de abordare mai ... operative decât de obicei. O asemenea celulă s-a cristalizat la Moscova, la vârful puterii, nu de azi pe mâine, ci încetişor, cu grijă mare, fără decrete spectaculoase, dar însoţită de comentarii neiertătoare. Este vorba de crearea unei organizaţii, nici private, nici de stat, nici armată, nici poliţie. În fruntea acestei celule inedite s-a cocoţat fostul şofer, fostul bodyguard şi fostul consilier particular al lui Boris Elţin, un anume Alexandr Korjakov. Acesta a ajuns să conducă un fel de gardă pretoriană dotată cu logistică de vârf, omnipotentă şi omniprezentă, care are misiunea de a-l apăra pe Elţin împotriva restului lumii. Garda are colţi ascuţiţi, manipulează un buget cu contururi cât se poate de neclare şi a băgat „mirarea" în Kremlin, în capitală şi în restul federaţiei. Până să se înţeleagă că e un clan mafiot, celula lui Korjakov a pus botniţă tuturor celor care ar fi avut de spus un cuvânt... contra.

Petrolul, aurul şi... cecenii

Pokerul cecen se joacă alandala, cu mai multe perechi de cărţi şi cu un număr variabil de parteneri. Din ce în ce mai mult se conturează ideea că petarda independenţei politice aruncată pe masă de generalul Dudaev este, mai degrabă, efectul şi nu cauza busculadei din regiune. Răzbat, pas cu pas, detalii interesante privind furioasa confruntare economică din regiune, duelul între găştile petroliere, culisele "şantajului conductelor", interesele mafiei cecene, mafiei ruse, mafiei internaţionale, complicităţile Occidentului, mizele naţionaliştilor extremişti de la Moscova etc. etc.

Pe acest fond tiribombastic ministrul de externe cecen, Shamsettin Yusuf, aflat la Washington s-a decis să ceară sprijin SUA, precizând detaliul, cunoscut prin intermediul sateliţilor, că Cecenia este extrem de bogată în aur şi petrol. Mai mult, şeful diplomaţiei cecene a calificat astfel actualul conflict: „Totul nu este decât un joc. Când noi vom declanşa cu adevărat incendiul Moscova va fi aceea care va arde şi nu Groznîi". Între noi fie vorba, Groznîi a ars cât a putut. Urmarea devine cu adevărat pasionantă.

Starea uniunii

Starea uniunii este bună, dar ar putea fi şi mai bună. În discursul său tradiţional privind adevărul despre America, preşedintele Bill Clinton şi-a entuziasmat prietenii şi şi-a derutat adversarii propunând măsuri curajoase care vor da bătăi de cap elitelor birocratice din jurul său. Bugetul, politica nucleară, problema imigranţilor, securitatea socială şi toate celelalte capitole semnificative ale vieţii americane au fost ajustate sau puse într-o ipostază nouă. Din noianul de punctări tranşante ale preşedintelui reţinem articularea unui nou val în combaterea sistematică a terorismului. Pentru prima oară ideea tăierii nemiloase a surselor financiare ale terorismului este pusă pragmatic, ceea ce într-o lume tot mai activ înnebunită de recrudescenţa violenţei organizate pare să însemne ceva. În mod firesc, Tel Avivul a fost primul care a reacţionat mai mult decât serviabil faţă de această iniţiativă majoră.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Primăvara de la Groznâi

Există toate şansele ca Cecenia să intre în primăvara care se anunţă „pacificată", dată pe brazdă, readusă în turmă. Drapelul rusesc fluturã deja pe ruinele fumegânde ale Palatului prezidenţial cecen, iar pe străzile distruse de bombardamente din Groznâi sunt omorâţi ultimii civili. Victorie! - strigă ruşii. Victorie à la Pyrrus, spun alţii, având în vedere dificultatea cu care a fost obţinută şi vieţile omeneşti cu care a fost plătită. În sfârşit, mulţi apreciază că-i vorba de o victorie ruşinoasă, care dezonorează atât Rusia, cât şi Occidentul: ruşii au fost lăsaţi să facă în Cecenia ce-au vrut, pe motiv că-i vorba de o „afacere internă" a Rusiei, care n-a făcut decât să „restabilească legalitatea".

La prima vedere, chestiunea cu legalitatea pare imbatabilă. Întâmplător însă, în cazul Ceceniei nu avem de-a face cu acţiunile unor minoritari sprijiniţi din exterior. Cecenii n-au un exterior, poporul lor este acolo. Şi e vorba de un moment în care legalitatea şi legitimitatea intră în contradicţie: este legitim ceea ce nu e legal şi ceea ce e legal nu e legitim. Niciodată o revoluţie nu s-a făcut cu legea în mână, ci în contra legii nelegitime, pentru a o înlocui cu o lege legitimă. Din păcate, atât americanii, cât şi alţii care ar fi putut interveni în favoarea cecenilor s-au făcut că nu-şi mai aduc aminte de timpul când ei înşişi îşi făceau revoluţiile lor şi l-au lăsat pe ruşi să comită în Cecenia un genocid cu acte în regulă.

Dar ruşii, cei luminaţi, ei de ce n-au împiedicat măcelul? Desigur, o ştim cu toţii, s-au auzit şi multe voci împotrivă. Problema a fost în ce măsură Elţân şi Graciov le-au luat în consideraţie. Nu le-au luat. Dimpotrivă, au mers pe mâna durilor, a adepţilor războiului. Iată o caracterizare a situaţiei făcute de *Le Monde*: „Bilanţul este greu şi pentru Moscova, unde un «partid al războiului» l-a acaparat pe Boris Elţân, părăsit de cei câţiva democraţi şi de reformatorii care încă îl mai susţineau. Iată-l pe preşedintele rus guvernând cu sprijinul ultranaţionalistului Jirinovski şi sub influenţa unor personaje ciudate. Dar dacă acest cerc de consilieri pare pe cât de opac, pe atât de misterios, politica pe care o promovează este deştul de limpede. Este aceea a complexului militaro-industrial rus; politica celor care vor, dacă nu să reconstruiască imperiul, cel puţin să menţină în jurul Rusiei o largă sferă de influenţă; este politica celor care cred că Rusia nu-şi va recâştiga în ochii occidentalilor statutul său de superputere decât cu ajutorul demonstraţiilor de forţă brutală. Pentru aceştia, esenţialul este menţinerea unui stat centralizat puternic, o economie, larg militarizată, deci etatizată; ei nu au încredere în reforme şi condamnă investiţiile străine. Ei sunt cei care au aprins războiul civil în Gruzia, cei care trag sforile conflictului în Armenia şi Azerbaidjan, cei care menţin o Republică autoproclamată nistreană pentru a pune Moldova cu botul pe labe şi care aţâţă războiul civil în Afganistan".

Problema, se întreabă ziarul amintit, este de a şti acum dacă occidentalii, în urma lecţiei oferite de Groznâi, vor continua să-l mai invite pe Boris Elţân la reuniunile G-7, să-i mai suporte mârâitul la adresa intrării Europei de est în NATO, să-i mai propună să participe - prin intermediul Parteneriatului pentru pace - la sistemul de securitate occidental şi să-i mai acorde, cu ajutorul FMI, o nouă asistenţă financiară de 6 miliarde de dolari, toate acestea după ce trupele ruseşti au transformat Cecenia într-un morman de ruine şi într-un abator. Întrebarea este naivă. E limpede că Occidentul nu-şi va strica relaţiile cu Rusia de dragul Ceceniei, şi după o amicală încruntare din sprânceană îi va sprijini în continuare pe Elţân.

Victoria rusească din Cecenia nu este însă nici deplină, nici definitivă. Înăbuşită (tot) de tancurile ruseşti, primăvara - în sensul începutului de libertate - de la Groznâi va da, fără îndoială, roade mai târziu, ca toate primăverile din lume.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

JACQUES SANTER ÎŞI INTRĂ ÎN MÂNĂ

Deşi a fost privit cu oarecare suspiciune de unii comentatori, Jacques Santer, în prezentarea făcută programului său la Strasbourg, a lăsat o impresie excelentă. Obiectivele Uniunii (care a crescut de la 12 la 15 membri) ar fi următoarele: introducerea monedei unice până cel mai târziu în 1999, pregătirea primirii de noi membri din rândul fostelor state comuniste şi pregătirea Conferinţei interguvernamentale din 1996.

În privinţa primului obiectiv, majoritatea specialiştilor de la Bruxelles în probleme monetare refuză ideea unui „big bang", adică a introducerii peste noapte a noii monede. Ei sunt partizanii reţetei paşilor mici. Este adevărat că şi Tratatul de la Maastricht nu prevede o dată anume pentru introducerea monedei, ci precizează „cât mai curând". Problemele nu sunt însă doar de ordin tehnic, ci în primul rând politic şi chiar psihologic.

Cât priveşte admiterea de noi membri, se pare că dl Santer este adeptul „Europei cu mai multe viteze". În interviuri date înainte de preluarea funcţiei, el era de părere că deocamdată doar Cehia şi Ungaria ar fi pregătite pentru marele pas. În pofida diverselor concepte avansate, legate de „când" şi „cum" să se producă matrimoniul comunitar, lucrurile se pot simplifica după formula opţională „vrei sau nu vrei", pe care pare să o susţină noua Comisie a UE.

În sfârşit, organizarea Conferinţei interguvernamentale a UE are un rol extrem de mare, întrucât în cadrul ei ar urma să se propună schimbări în structura noilor instituţii europene. Cele existente, se spune, au fost concepute pentru o Europă „în şase", câte au fost semnatarele Tratatului de la Roma. Or, acum numărul membrilor a ajuns la 15.

CÂT DE MARE ESTE EUROPA MARE?

Apropo de mărirea de la 1 ianuarie a numărului de membri ai UE, în buletinul **Together in Europe**, editat la Bruxelles, se dau câteva date care relevă dimensiunea noului bloc economic şi politic. UE are acum o populaţie de 370 milioane de locuitori şi o suprafaţă de 3,2 milioane kmp. Pentru prima dată are o graniţă comună cu Rusia, pe o distanţă de 1200 km. Produsul Intern Brut (PIB) a crescut de la 5,3 trilioane ECU la 5,9 trilioane (prin comparaţie, PIB al SUA reprezintă 90 la sută din cel actual al UE, iar cel al Japoniei reprezintă 60 la sută). Prin accesul celor trei ţări bogate (Austria, Suedia, Finlanda), PIB pe locuitor a crescut de la 15.840 ECU la 15.951 ECU şi de asemenea a scăzut decalajul între veniturile mari şi mici. Numai 7 din cele 15 ţări membre au un venit pe locuitor sub media din UE, cel mai mic fiind al Italiei (!) şi Finlandei. Parlamentul European are acum 626 membri, Comisia Executivă este alcătuită din 20 de comisari, iar numărul de voturi în Consiliu este de 87, repartizat în funcţie de mărimea ţărilor (dar nu mai mare de 10 pentru o ţară).

ROMÂNIA MAI NU VREA ŞI MAI SE LASĂ

Pentru România, data de 1 februarie înseamnă intrarea în vigoare efectivă a prevederilor acordului de asociere la UE, aprobat la 19 decembrie. Alături de România vor mai beneficia de acelaşi statut, de la aceeaşi dată, Cehia, Slovacia şi Bulgaria. Prin acest acord părţile beneficia de reducerea ar[illegible] tor bariere comerciale. [illegible] acelaşi timp, pentru economia României examenul este dificil, pentru că va trebui să respecte baremurile cerute de UE. Dar vorba aceea: „Dacă vrei, poţi". Or, în cazul puterii de la Bucureşti, prima parte a enunţului pare puţin convingătoare. Deci şi consecinţele...

ŞTEFAN NICOLAE ■

Om bogat, om sărac

În ultimele zile ale lui decembrie 1994 a apărut noua ediţie a Atlasului Băncii Mondiale. Timpul necesar prelucrării datelor fiind cam de un an, cele cuprinse în Atlas au în vedere anul 1993 (iar pentru unele cifre chiar 1992). Însă, chiar luând în consideraţie unele corecţii pe care ar putea să le aducă evoluţia mapamondului în 1994, Atlasul Băncii Mondiale recent apărut oferă un tablou exact al lumii de azi. Reproducem în continuare, după AFP, câteva date cuprinse în lucrarea menţionată.

Astfel, în 1993, în ceea ce priveşte produsul naţional brut (PNB) pe locuitor, primele 10 locuri sunt ocupate după cum urmează: Elveţia, cu un PNB pe locuitor de 36.410 de dolari; Luxemburg - 35.850 de dolari; Japonia - 31.450 de dolari; Danemarca - 26.510 dolari; Norvegia - 26.340 de dolari; Suedia - 24.830 de dolari; Statele Unite - 24.750 de dolari; Islanda - 23.620 de dolari; Germania - 23 560 de dolari; Kuweit - 23 350 de dolari. La baza piramidei - Mozambicul, cu un PNB pe locuitor de 80 de dolari. În comparaţie cu 1992, PNB pe locuitor din 1993 a rămas, la scara întregului glob, acelaşi, ceea ce înseamnă că avuţia mondială a crescut în acelaşi ritm cu populaţia. Pe felii însă evoluţia a fost diferită. Dacă în ţările bogate PNB a crescut (cu circa 1 la sută), în fostele republici sovietice el a scăzut (cu peste 10 la sută). Pentru compararea nivelurilor, dăm şi PNB -ul pe locuitor din trei ţări de la răsărit: Rusia - 2.350 de dolari; Estonia - 3.040 de dolari; Belarus - 2.840 de dolari.

Speranţa de viaţă se prezintă aşa (cifrele se referă la 1992): Japonia - 79 de ani; Canada, Hong - Kong, Islanda, Suedia, Elveţia - 78 de ani; Statele Unite - 77 de ani. Cea mai scăzută speranţă de viaţă: Guineea - Bissau - 39 de ani. Islanda, Japonia, Singapore şi Suedia au rata de mortalitate infantilă cea mai scăzută (5 decese la 1000 de naşteri), iar Afganistanul şi Mozambicul, cea mai ridicată (162 la 1000).

În prefaţa lucrării preşedintele Băncii Mondiale, Lewis Preston, deşi observă că „peste 1 miliard de fiinţe umane trăiesc încă în sărăcie absolută" şi că deci „dezvoltarea rămâne marea provocare a timpului nostru", se arată optimist. El relevă că ţările cu venituri mici sau mijlocii au cunoscut o creştere a bogăţiei lor pe locuitor cu 2 la sută, iar partea lor în PNB mondial a depăşit 20 la sută. Referindu-se la a doua jumătate a secolului nostru, Preston constată că în această perioadă speranţa de viaţă a crescut mai rapid decât în orice alt moment al istoriei omenirii, mortalitatea infantilă s-a diminuat cu două treimi, iar venitul mediu pe locuitor s-a dublat. (I.D.G.)

Mileniul trei fără un sfert

Retorică și realitate în Bosnia

„Într-o situaţie de război, retorica şi realitatea sunt două dimensiuni absolut diferite", a spus generalul Michael Rose în orele amărui când îşi preda mandatul de comandant al „căştilor albastre" din Bosnia. Spun că momentul nu era dulce întrucât, la capătul unui an de hărţuieli, compromisuri, negocieri şi manevre militare incomparabil mai riscante decât cele orchestrate de NATO în defilările sale somptuoase, generalul Rose s-a trezit huiduit de cetăţenii oraşului Sarajevo. Distinsul general, primit în ianuarie 1994 cu braţele deschise, ovaţii şi flori, îşi încheia cariera bosniacă într-un climat de dezamăgire, nervozitate şi suspiciuni de toate felurile. Rose s-a ţinut tare, şi-a păstrat umorul britanic şi relaxarea occidentală, spunând, repet: "Într-o situaţie de război, retorica şi realitatea sunt două dimensiuni absolut diferite". Aşadar, retorica e una şi prăpădul de pe teren alta. Diplomaţia e una şi războiul alta. Adevărul spus e unul şi adevărul trăit altul. Instructivă şi corectă această afirmaţie atât de lapidară şi inechivocă, venind din partea unui martor avizat al coşmarului bosniac. Rose a mai emis un mesaj cât se poate de elocvent pentru raporturile reale dintre Occidentul pacificator şi Balcanii fierbând de resentimente, vendete neregiate şi conflicte izbucnite cu un neistovit entuziasm. Referindu-se la diferenţa calitativă dintre o misiune de menţinere a păcii şi o misiune operativă de război, el a precizat, negru pe alb, că "lumea occidentală nu doreşte să vină în Balcani pentru a face război". În fond în acest mic chiţibuş strategic se comprimă toată problema Bosniei. Occidentul şi nu numai el şi-au trimis "căştile albastre" pentru a pigmenta pe teren ataşamentul principal faţă de valoarea păcii. Atât şi nimic mai mult. A-i cere comandantului acestei formaţiuni internaţionale să-şi depăşească, plin de bravură, mandatul este inoportun strategic şi inadecvat politic.

Astfel, povestea se repetă: în 1956 şi 1968, când ungurii şi cehii s-au revoltat împotriva jugului rusesc, aceasta nu a presupus ca imediat NATO să intre în acţiune şi să perfecţioneze tactic o libertate aflată în fașă. E drept, Răsăritul s-a revoltat la sugestia propagandistică a Apusului, dar detaliul nu a mai interesat pe nimeni. Cu alte cuvinte, vorba domnului general, retorica e una iar realitatea alta. Din păcate, popoarele răsăritene obidite şi sărăcite, puse în jug şi bătute cu biciul, şi-au conservat naivitatea exasperantă de a crede că cele "două dimensiuni" se confundă. Nu se confundă!

RADU BUDEANU ■

Cele două ispite ale Suediei

Noile state membre - Austria, Finlanda, Suedia - au câteva trăsături comune. Din punct de vedere politic, toate au avut un profil mai mult sau mai puţin de state neutre. Economic, au fost apropiate de UE, fiind membre ale AELS şi făcând parte din ceea ce se numeşte Spaţiul Economic European. Sunt state dezvoltate, care şi din punct de vedere legislativ şi cultural sunt apropiate de celelalte state membre. Dar, desigur, fiecare dintre cele trei ţări are şi trăsături specifice. Iată-le, într-o schiţă extrem de sumară.

Două lucruri au dominat conştiinţa colectivă a suedezilor în ultimul an: şomajul care atinsese un nivel cu totul neobişnuit pentru această ţară (de 10 -11 la sută) şi problema aderării la UE. Semnele redresării şomajului au început cam de la începutul acestui an şi de atunci tendinţa se menţine cu toate că numărul celor fără un loc de muncă este încă mare. Cât priveşte a doua problemă, ea s-a tranşat în cadrul referendumului, dar nu fără emoţii pentru că numărul euroscepticilor este important. Mulţi spun că perioada de criză economică în care a intrat ţara după un boom, care a ţinut până pe la mijlocul deceniului precedent, ar fi fost un factor hotărâtor pentru clarificarea opţiunii acestei ţări de a se alătura UE. De fapt, la fel ca şi în cazul Austriei, Finlandei şi chiar Norvegiei (unde clasa politică a gândit în acelaşi mod) factorul fundamental pentru o asemenea orientare a fost căderea Zidului Berlinului şi schimbările din fostul sistem socialist est-european. Suedia a înţeles că într-o Europă tot mai integrată a rămâne deoparte ar însemna să-şi asume prea multe riscuri.

Cele două ispite ale Suediei au fost, aşadar, dorinţa de a rămâne izolată, păstrându-se orgolioasă în neutralitatea ei specifică, sau să opteze pentru Europa. Dacă această opţiune a fost ratificată prin voinţă populară, adaptarea ţării nu va fi lipsită de anumite dificultăţi. Aceasta pentru că Suedia şi-a construit instituţii şi un întreg sistem de asistenţă socială care e diferit de jurisdicţia comunitară. De aceea, între măsurile nepopulare anunţate figurează creşterea pragului vârstei de pensionare, reducerea cheltuielilor pentru asistenţa sanitară, renunţarea la anumite indemnizaţii şi subvenţii în caz de şomaj etc.

Alte argumente împotriva aderării ţin de anumite valori ale civilizaţiei suedeze. Astfel, instituţia „ombdusman"-ului - un fel de avocat al poporului - are mult mai multe valenţe în Suedia. O altă chestiune este cea numită „allemansrăt", o practică de origine medievală, potrivit căreia orice persoană poate să culeagă de pe un teren necultivat tot ce se găseşte: ciuperci, fructe de pădure etc.

Suedezii se tem însă că în baza acestei legi se pot trezi cu portughezi, polonezi sau italieni care să invadeze terenurile lor. Par lucruri neînsemnate, dar toate aceste argumente au stat în balanţă.

Argumentele celor care au militat pentru integrarea în UE au fost că numai intrând într-o competiţie stimulativă industria şi în general economia suedeză se poate menţine în formă.

Cu o industrie de prestigiu, dispunând de importante resurse de materii prime, cu un nivel al calificării forţei de muncă ridicat şi având un adevărat cult al muncii, Suedia va forma o coloană puternică a UE.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Stare critică

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv | *19 ianuarie 1994: HIV = negativ*

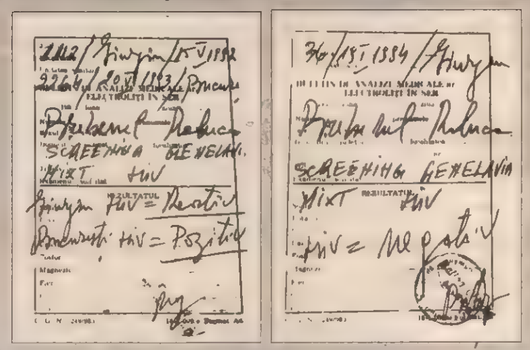

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Bomba a explodat, dar nimeni n-a auzit-o ! Sau n-a vrut s-o audă...

HELIOSPROBOSCOPUL a vindecat bolnavi de cancer și de SIDA !

☐ „Luat în antrepriză" de SRI, uluitorul aparat are astăzi o soartă ciudată. După atâtea alte ratări, vom risipi și această șansă ?

***Dl inginer* Carol Przybilla *este autorul unei invenții epocale, demnă de Premiul Nobel, care ar putea plasa România în elita științifică mondială. Domnia-sa afirmă: „Am descoperit principiul și am executat, cu mijloace proprii, un aparat care vindecă - o spun fără teamă de a greși, oricât de șocant ar putea părea lumii medicale - marile maladii ale acestui secol:* cancerul *(în toate formele, în fazele I, a II-a, și uneori a III-a),* SIDA, cardiopatiile, hepatita virală *(cauzată de antigenul australian B) și multe alte afecțiuni. Principiul tratamentului cu aparatul Heliosproboscop (denumire oficială: „Aparat pentru tratamente biologice") este extrem de simplu: expunerea corpului uman la raze biotice de diverse frecvențe, perfect corelate cu timpul de expunere, tipul bolii, stadiul acesteia, vârsta pacientului etc., în anumite zone ale corpului uman, după o procedură bine stăpânită. Tratamentul este netoxic, nedureros, nu are contraindicații și duce la eliminarea, în final, a medicamentelor. Vă asigur, există pacienți care pot certifica, aducând acte legale, că tratamentul este cu adevărat miraculos!"*

Cine este Carol Przybilla?

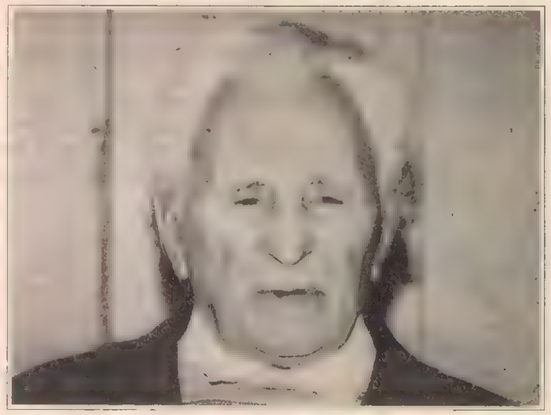

„Am refuzat vila la Șosea, oferită de Ceaușescu"

Einstein l-a numit „wunderkinder"

De-a lungul anilor, Carol Przbylla a cunoscut importanți oameni de știință. Dintre aceștia, celebrul *Albert Einstein* l-a apreciat mult și l-a alintat *„wunderkinder" - „copil-minune"* adică, și l-a dat un sfat: *„Să nu te însori niciodată. Trebuie să aparții omenirii și nu doar unei singure femei".*

Fotografie de ELENA GHERA ■

Să fie omologarea aparatului imposibilă?

Vorbind despre *Heliosproboscop*, dl *Przybilla* declară: „Trebuia urgent să inventez ceva, căci m-am îmbolnăvit de un cancer laringian, acum circa 28 de ani. Am fost diagnosticat de prof. dr. *Schmuzer, de la spitalul Colțea*. Am cercetat și studiat ani și ani și am ajuns la concluzia finală: *cancerul este o boală virală*. L-am tratat ca atare și, iată, aparatul, iată-mă, exemplu viu! Unica mea dorință, acum, este să mai trăiesc până se omologhează «Heli».

Deocamdată, acțiunea pare imposibilă".

A ajuns la venerabila vârstă de 92 de ani, împliniți în 14 noiembrie anul trecut. Întreaga sa viață și-a dedicat-o invențiilor, descoperirilor, peste 700 la număr.

A fost, întotdeauna, un elev și un student eminent. A absolvit studiile superioare politehnice, în Germania, la institutele din Mittweida și din Charlottenburg. Cum bine afirmă domnia sa, cu o „veselă" amărăciune, „sunt mai bine cunoscut în străinătate decât în România".

Deși a fost proprietarul unei fabrici de acumulatori electrici Metalin, recunoaște că nu a avut de suferit persecuții politice sau de altă natură. Nu a lucrat nici o zi la stat. Mai mult, declară zâmbind amar: „Ceaușescu avea mai multă considerație față de inventatori decât cei de azi. Printr-un consilier personal mi-a oferit chiar și vilă la Șosea. Am refuzat-o. Nu voiam să devin sclavul nimănui".

Prima invenție datează din anul 1926 și este un tip original de... avion cu reacție! Chiar dacă a fost laureat al Premiului de Stat de 3 ori, trăiește extrem de modest și regretă puține lucruri: „Odată am inventat o turbină cu combustie internă combinată, proiectată să funcționeze în centralele electrice pe cărbuni sau pe hidrocarburi, eliminându-se cazanul uzinei, care însemna, fizic, jumătate din corpul ei. Proiectul a părut unor «specialiști» aberant, așa încât statul, proprietarul tuturor invențiilor, l-a vândut la General Motors. Concernul american vinde astăzi o singură astfel de turbină cu un preț de 10 ori mai mare decât costul achiziționării licenței".

Medalie de aur în Germania, în anul 1993

Invenția datează de acum 20 de ani, timp în care a fost experimentată, practic, continuu, la domiciliul autorului, cu sprijinul unui doctor. Din motive însă numai de dl Przybilla știute, obținerea brevetului de invenție a fost amânată tocmai până în 1991, datorită neprezentării documentației la OSIM. Brevetul poartă numărul **104844/19.12.1991**. Cum se întâmplă de obicei la noi, recunoașterea internațională a sosit înaintea celei autohtone. Prin bunăvoința **dnei cercetător științific dr. Marioara Godeanu,** care a avut ideea prezentării invenției sub auspiciile **Centrului de Cercetări pentru Tehnologii Ecologice**, aceasta a fost înscrisă, la **Nürnberg**, la **Salonul Internațional de Invenție-Jena '93**. A obținut medalia de aur.

Potențiala valoare a invenției atrage tutela SRI

Potențiala valoare a invenției, chiar dacă aceasta nu a fost încă supusă unei cercetări științifice temeinice, „ca la carte", a atras atenția unei instituții care are format reflexul de a fi mereu pe față, am numit **SRI-ul. Dl profesor Virgil Măgureanu**, dând dovadă de spirit vizionar, se implică personal și institute, să-i spunem, tutela SRI asupra invenției. Veți spune, probabil, că nu este nimic rău în asta. Pe bună dreptate, câtă vreme „băieții cu ochi albaștri" se mișcă după partitura impusă de șeful lor suprem și se dau de ceasul morții pentru a executa, după planurile inventatorului, un aparat modernizat, electronizat etc. Mai mult, ei chiar primesc misiunea de a păzi, ca pe ochii din cap, atât invenția cât și familia inventatorului.

Vedeți totuși că, vorba lui Murphy, ce-ncepe bine sfârșește rău! Adică, de la un moment dat, tutela SRI se ridică.

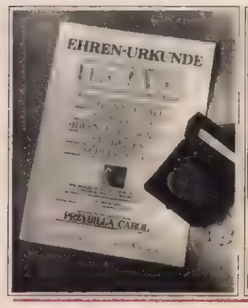

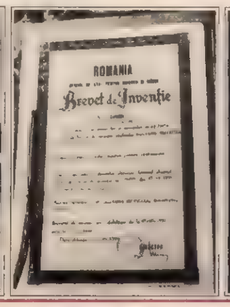

Poate că aparatul își dezvăluise toate secretele...

Momentul a fost „excelent" ales: nici măcar nu se demarase acțiunea oficială pentru omologarea acestui produs. În conformitate cu Legea sanitară nr.33, fără omologare, aparatul practic nu există, căci nu poate fi utilizat legal.

Și mai este o problemă care a „scăpat" subalternilor dlui profesor Virgil Măgureanu: **obținerea protecției invenției în lume**. Aceste proceduri costă, este drept, mii de dolari. Dar merită, nu-i așa, mai ales că familia Przybilla nu-și poate permite o astfel de investiție; odată, aparatul păruse de interes național și nu a fost încă diagnosticat ca „necorespunzător" în acest sens. Asupra acestui aspect vom reveni pe larg în numărul viitor.

Datorită intervenției anumitor „oameni de lume", invenția este trecută la index

Pe firul evenimentelor s-au interpus, de-a lungul timpului, și alți „parași". I-am numit, în primul rând, pe anumiți medici. Este drept, cât a ținut tutela SRI, experimentele spitalicești au fost tolerate, fără însă a vreun medic să se implice și, Doamne ferește, să-și pățească blazonul. Breasla medicală este de înțeles. Greu poate fi acceptată ideea că ar putea exista tratamente eficiente paramedicale, mai ales că argumente contra sunt destule. Nu-i învinuim. Probabil că nu s-a găsit, încă, acel practician „cu capul în nori", dornic chipurile să-și piardă timpul cu un experiment despre a cărui finalitate nu se știe nimic. În sfârșit...

Alte „frâne" au fost și cei ce au încercat, prin diverse subtile metode, să fure principiul, să refeveze aparatul. Dar despre aceste încercări vom vorbi într-un număr viitor.

Concluzia: **de la data de 25 august 1993, aparatul nu mai este experimentat în spital.**

(va urma)

Inconștiență sau cinism?

Iulian Mincu spune că ține SIDA sub control

☐ Realitatea, însă, îi dă o palmă

Cazul tragic al fetiței de numai șase ani, IOANA IASMINA CALINCIUC, infectată cu virusul HIV într-un spital ieșean, tulbură apele liniștite în care se scaldă Ministerul Sănătății, sub conducerea irremediabilului optimist care este IULIAN MINCU. În viziunea domniei sale, deși 90 la sută dintre copiii infectați au contractat acest virus în timpul spitalizării, nu există, citățm: „nici un caz de culpă medicală pentru îmbolnăvirea acestora". Deși, până în prezent, s-au îmbolnăvit 2885 de copii, dintre aceștia decedând 1067. Deși 54 la sută dintre copiii seropozitivi din Europa sunt români!, ministrul ne liniștește zâmbitor: „Maladia este ținută sub control". Îți stă mintea-n loc!

IOANA IASMINA CALINCIUC, un copil cu aripile frânte de indolența criminală din sistemul sanitar. Dormiți liniștiți, dle ministru?

Încercând să căutăm, pe cont propriu, potențialii vinovați, ne-am lovit de refuzul de a vorbi al unor specialiști, nume de referință în medicina românească. De ce? Simplu, de teamă. De teama că-și vor pierde locul de muncă. Teamă perfect justificată din punctul de vedere al domniilor-lor. Oricine a îndrăznit să deschidă gura, să protesteze, să critice, să aibă inițiativă a fost ras, fără drept de apel, la ordinul direct, pe față, al responsabililor ministeriali. Date fiind aceste condiții, acționarea în justiție a Ministerului Sănătății și a spitalului „Sfânta Maria" de către familia Calinciuc, prima de acest fel în România, poate părea unora un gest donquijotesc.

Că lucrurile nu sunt tocmai curate, că tulburând apele am putea afla multe, ne-a fost clar din momentul în care am fost sfătuiți să mergem să vedem cum se administrează tratamentul injectabil, mai ales în saloanele de reanimare: cu aceeași seringă de la unul la altul! Cam așa, se pare, contribuim și noi, românii, la seminarea pandemiei HIV/SIDA.

Până în '89, HIV-ul s-a transmis pe cale orizontală, prin transfuzii și prin instrumentar nesteril

Totuși, insistând, ai ficurioși să aflăm dacă cineva poate fi învinuit de sacrificarea atâtor copii inocenți. Ne-am adresat dnei medic primar **Mariana Mărdărescu,** de la secția de boli infecțioase, pediatrie, din spitalul N. Gh. Lupu, din București, vicepreședintă a recent înființatei Comisii naționale anti-SIDA:

- Marea majoritate a copiilor pe care noi i-am îngrijit începând din 1990, sunt copii născuți în anii '87, '88, '89 și căliva în 1990. Într-adevăr, numărul de cazuri este extrem de mare și, vă asigur, datele transmise de Ministerul Sănătății sunt reale. Din nefericire, la noi, calea de transmitere nu a fost cea cunoscută în lumea civilizată, adică cea verticală, de la mamă la copil, ci cea orizontală, **prin transfuzii cu sânge netestat sau prin utilizarea instrumentarului nesteril.**

În acest moment, în unitățile spitalicești mari, se folosește numai material steril, adică seringi de unică folosință, începând chiar din ianuarie 1990. Noi cei care lucrăm în secții de boli infecțioase suntem avizați, știm cum să ne comportăm ca să-i protejăm pe bolnavi și să ne apărăm și pe noi. Nu știu exact ce se întâmplă în alte spitale... În ce privește sterilizarea, corect ar fi de întrebat ce s-a întâmplat în anii '87, '88, '89? Părerea mea este că sterilizarea seringilor se făcea corect, problema este cum se utilizau acele și seringile.

- Cine ar trebui să supravegheze cadrele ce administrează injecții?

- Nu este menirea medicului să stea, tot timpul, alături de asistenta care face injecții. Este o problemă de conștiință a respectivei persoane. Cum poți să controlezi conștiința asistentei din tura de noapte?

- Referitor la cazul nefericit al micuței Ioana, există vreo șansă ca justiția să facă dreptate? Va cădea vreun cap?

- Vedeți, discuția se poartă în cazul unei situații retroactive. Ce minister a fost dat în judecată? Cel de acum sau cel din '89? Structura de acum sau structura de atunci?... Dacă va cădea vreun cap? Nu știu și nu cred că acesta este obiectul discuției noastre...

- Ce rol credeți că va avea Comisia națională pentru SIDA?

- Lucrul cel mai bun este că au fost cooptați numai tehnicieni, medici foarte buni, ce lucrează la capul bolnavului. Ei vor fi capabili să facă să se înțeleagă adevărata dimensiune a acestei boli. Responsabilitatea nu revine, în exclusivitate, Ministerului Sănătății, ci și celui al Învățământului, Cultelor, tuturor celor ce lucrează direct cu oamenii, organizațiilor neguvernamentale etc. Trebuie să se obțină rapid educarea educatorilor, adică a profesorilor care să fie, la rândul lor, capabili să-i sensibilizeze pe tineri.

Pagini realizate de BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Se mai ceartă şi scriitorii, dar cu mănuşi

Uniunea Scriitorilor şi ASPRO n-au ajuns la „măcel" pentru timbrul literar

❑ Se pare că s-au găsit soluţii civilizate

Laurenţiu Ulici

Ioan Bogdan Lefter

După ce anul trecut Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor s-a dovedit a fi un fiasco, membrii acesteia încearcă acum, la începutul lui 1995, să dreagă busuiocul.

Pentru a rezolva unele disensiuni, a afla ce fonduri mai au şi a alege o nouă conducere, scriitorii au hotărât convocarea Adunării Generale a USR în zilele de 3 şi 4 februarie, în Aula Facultăţii de Drept din Bucureşti. Până atunci, conform Statutului USR, au avut loc şedinţele secţiilor din filialele Uniunii.

La Bucureşti, cea mai puternică filială, necazurile au fost destule. Astfel, la şedinţa secţiei de proză, din cei 240 de membri, nu s-au prezentat decât 40, neîntrunindu-se quorumul necesar. Pentru a fi statutară, şedinţa a mai fost convocată o dată. Şedinţa secţiei de critică literară s-a transformat într-un duel verbal între Ioan Bogdan Lefter (preşedintele structurii paralele, ASPRO) şi preşedintele în exerciţiu al Uniunii Scriitorilor, Laurenţiu Ulici.

De altfel, conflictul dintre conducerile nou-înfiinţatei Asociaţii a Scriitorilor Profesionişti din România şi Uniunii Scriitorilor din România pare să se acutizeze. Conform legii, ASPRO pretinde să aibă şi ea dreptul la o parte din sumele strânse prin taxa de timbru literar, care, până acum, se vărsa doar în contul USR. Cum membrii ASPRO sunt în mare parte şi membri ai USR, o parte din staff-ul actual al celei din urmă se gândeşte dacă nu ar fi bine ca Adunarea Generală să adopte în statutul USR un articol prin care scriitorii să fie obligaţi să opteze pentru unul din cele două organisme. Unii „radicali" vorbesc chiar de un proces ASPRO -USR.

În privinţa scandalului ce stă să se declanşeze, am considerat necesar să aflăm părerile reprezentanţilor celor două părţi implicate.

LAURENŢIU ULICI

– Membrii ASPRO vor fi excluşi din Uniunea Scriitorilor?

– Nu vor fi excluşi. Se pune problema doar a respectării statutului Uniunii. Deci membrii USR care sunt şi membri ASPRO vor trebui să respecte statutul USR. Dacă-l respectă, pot fi foarte bine membri ASPRO.

– Cererea lor legată de timbrul literar vi se pare justificată?

– Conform legii, da, pentru că timbrul literar este o lege a tuturor uniunilor de creatori. Ei au prin lege dreptul de a participa la împărţirea acestei taxe. Deci nu văd de ce să mă incomodeze. Pot fi mai multe uniuni, pot să apară şi altele.

– Consideraţi că apariţia mai multor uniuni de scriitori în România ar fi benefică?

– În mod normal, dacă ar fi nişte uniuni cu adevărat concurente, cu proiecte care să dinamizeze viaţa literară, ar fi foarte bine. Dacă sunt numai concurente la bani, atunci nu ar fi util.

– ASPRO a declarat iniţial că nu are nici un fel de pretenţii financiare faţă de USR sau faţă de patrimoniul acesteia. Credeţi că cererea de a beneficia de o parte din timbrul literar contrazice declaraţia lor iniţială?

– Într-un fel, da, pentru că timbrul literar ţine de patrimoniu, deci, implicit, se poate interpreta şi ca o afectare a patrimoniului USR. Dar, repet, ceea ce contează este că această înscriere este perfect legală şi că singura problemă care s-ar putea pune este a compatibilităţii statutare a membrilor ASPRO care sunt şi membri ai USR. Însă, se poate rezolva, după părerea mea, relativ simplu, prin obligaţia pe care şi-o asumă membrii USR de a vărsa timbrul literar la Uniunea Scriitorilor. În rest, sper să existe relaţii de colaborare, sper să existe o competiţie de complementarităţi între cele două asociaţii.

IOAN BOGDAN LEFTER

– Va avea loc un proces cu Uniunea Scriitorilor?

– Nu va avea loc nici un proces cu Uniunea Scriitorilor! Legea garantează posibilitatea tuturor tipurilor de organizaţii de creatori de a primi sume rezultate prin recoltarea timbrului literar. Problema trebuie repusă cu pornire de la această lege. Noua lege a timbrului literar în România retrage monopolul acestei taxe culturale pe diverse arte de sub controlul centralizat al uniunilor de creaţie unice pe ramură. Timbrul cultural pe toate artele devine o taxă pe care statul o impune consumatorilor de cultură, rezultând de aici sume pe care orice fel de asociaţie le poate folosi numai în scopuri precizate de lege, adică organizare de acţiuni culturale. ASPRO nu a luat de la nimeni nimic. ASPRO există, este o grupare de scriitori şi, conform legii, este un posibil receptor al timbrului literar.

– Aţi trimis pentru aceasta faxuri la edituri?

– Conform legii, toate tipurile de organizaţii care au dreptul să primească timbrul literar sunt obligate de Ministerul Finanţelor, prin normele metodologice de aplicare a acestei legi, să-şi prezinte numerele de cont şi să le anunţe către toţi cei care pot direcţiona timbrul literar către ele.

– O parte a membrilor ASPRO sunt şi membri ai USR. Ei vor beneficia de bani adunaţi ca timbru literar din două părţi. Vi se pare corect?

– Nici un membru al ASPRO sau al USR nu beneficiază de nimic din timbrul literar! Este o taxă pe care o plătesc consumatorii de cultură, pentru ca să rezulte nişte sume prin care cultura să fie finanţată. **Deci nu scriitorii să fie finanţaţi, ci organizarea de colocvii, simpozioane, editări de cărţi şi de publicaţii etc.** Toate aceste scopuri sunt stipulate în lege şi fiecare asociaţie, organizaţie, uniune care va încasa şi va cheltui bani din timbrul literar va trebui să dea seamă public de felul în care foloseşte acest timbru. Nimeni nu beneficiază de nimic ca persoană.

– Cum vă explicaţi poziţia vehementă pe care a avut-o domnul Laurenţiu Ulici faţă de iniţiativa dumneavoastră?

– Cred că e vorba despre o neînţelegere, o necunoaştere, pe de o parte a situaţiei asociaţiei noastre, pe de altă parte de o reminiscenţă a mentalităţilor care vedeau în Uniunea Scriitorilor organizaţia unică şi fără nici un fel de alte posibilităţi de asociere liberă a scriitorilor în domeniul literar.

TOMA ROMAN jr. ■

Sabin Bălaşa eclipsat de panouri publicitare

Fresca „Nunta cosmică" de Sabin Bălaşa acoperită de panourile firmei PONTICA

O capodoperă a lui Sabin Bălaşa, fresca NUNTA COSMICĂ, cu o suprafaţă de 25 mp, situată în holul Hotelului Bucureşti din Capitală, este acoperită, pe zi ce trece (riscând chiar să dispară definitiv din spaţiul vizual al turiştilor!), de panourile firmei PONTICA ART GALLERY, patronată chiar de un artist plastic, dna Cornelia Moldoveanu. Firma este specializată în comercializarea operelor unor artişti plastici profesionişti.

FLORIN IONIŢĂ ■

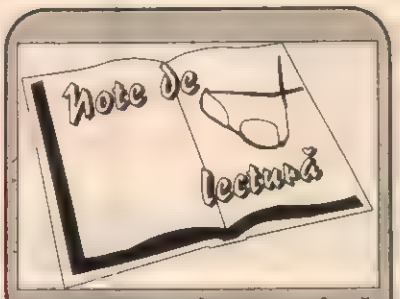

• SOLOMON: CÂNTAREA CÂNTĂRILOR (ORION INTERCONTEMPRESS, 1994, 265 p., lei 12.000)

Admirabilă această reeditare a versiunii princeps din 1973; de astă dată poetul Radu Cârneci, căruia îi datorăm reformularea unui text de unică spiritualitate, s-a aliat cu pictorul Sabin Bălaşa pentru a ne fi dăruit, pentru cunoaştere, dar şi mândrie intelectuală, o scriere de inspiraţie divină. E inutil să mai relevăm caracterul simbolic luminos, de nuntire perpetuă ce acordă iubirii valoare de epitalam. Să spunem doar că întreaga desfăşurare poetică ascunde o mare taină, anume una datorată Dumnezeirii ce din credinţă şi frăgezime a simţurilor călăuzeşte bărbăţia în treburi deopotrivă religioase pe cât şi de moralitate în senzualitate. O desfătare pentru spirit şi o sărbătoare a priceperii din care bibliofilii ies primii îmbogăţiţi.

• Salvator DALI: JURNALUL UNUI GENIU (Edit. HUMANITAS, 1994, 270 p., lei 4300)

Pe lângă harul incontestabil al rostirii prin culoare şi tuşe de penel, Dali mânuieşte şi arta scrisului. Aruncă pe foaia albă cuvintele, le dezvoltă în propoziţii ce dau expresie codului verbal, organizat de un program ce poate trece drept subversiv, deşi numai ignoranţii i-ar trata ca atare. Luxuriantă imagistică, de amănunte biografice introduse în mişcarea ce le face credibile, sugerează că artistul nu cedează istoriei facultatea de a-l judeca. Doar cei obsedaţi ca el de idealitatea perfecţiunii vor şti să se pronunţe, doar ei citesc în acest jurnal altceva, din alt unghi, drumul de la tradiţie spre inovare, de la simplă aptitudine la performanţă.

• Aldous HUXLEY: CONTRAPUNCT (Edit. LUCIA, 1994, 2 vol., 320 p. şi 294 p., lei 5300)

Un roman devenit graţie modernităţii scriiturii acceptat ca un exerciţiu narativ în stare să pună în relaţie intimitatea şi frenezia ideilor. Nu voi înceta însă - din respect pentru actul editorial ca formă a eticii - să obiectez ori de câte ori constat că întreprinzători de circumstanţă recurg la versiuni de tipul Jul. Giurgea, cum e chiar cazul de faţă. Nu este vorba de nepricepere; mai degrabă de încropeli profitabile, predestinate să pună în contradicţie imaginaţia literară cu imaginaţia oneroasă.

• Ion Petru CULIANU: CĂLĂTORIE ÎN LUMEA DE DINCOLO (Edit. NEMIRA, 1994, 269 p., lei 3300)

Călătoria în alte lumi cere o ştiinţă de dureroasă plinătate, de un paralelism diferit de realitatea terestră. „Dincolo" cheamă la aventură. Dar revelaţia acestui tărâm supranatural, oricum l-am numi, ne poartă spre ceva mereu transformabil, necorporal şi, mai ales, fără graniţe. Agonic şi îmbălsămat de extaze, de deveniri, de vise ce ignoră trăitul, concretul. E partea de erudiţie şi de ipotetic în preajma căreia ne place să meditâm spre atenuarea apocalipticului dintre două neanturi.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Daneliuc a pus bazele, iar Dorel Vişan a înfiinţat

PARTIDUL MELCILOR

☐ La „congresul" de la Scala a lipsit „haripa" Budai-Deleanu

Joi, 26 ianuarie, la ora 18, la cinematograful Scala, care gemea de lume, a avut loc premiera oficială a filmului românesc SENATORUL MELCILOR. ***Timp de o săptămână de la avanpremiera ţinută la Sala Palatului, pe scena căreia „regele" Cioabă l-a ameninţat pe regizorul Mircea Daneliuc pentru că ar fi defăimat ţiganii în filmul său, toate mediile de informare au insistat pe acest scandal.***

Cadru din film: alesul neamului cântărind cu privirea experte „obiectul muncii" - soldul de fătucă; metafizica clipoceşte şi în capul acestui senator ...

Demonstraţia ţiganilor nu a mai avut loc, „regele" Cioabă declarând că-l va acţiona în justiţie pe Daneliuc. SRI-ul i-a dat regizorului un bodyguard, pentru a-l feri pe realizator de orice acţiune criminală pusă la cale de vreun ţigan. Aşa că, după tamtamul din jurul filmului, probabil că organizatorilor Festivalului de la Berlin, care se va desfăşura anul acesta în perioada 9-20 februarie, le pare rău că au respins pelicula românească. Ferească sfântul să păţească Daneliuc ceva, că ar deveni celebru în lumea întreagă!

Aşa că interesul publicului se justifică. La spectacolul de joi seara de la Scala, a fost o îmbulzeală de nedescris. Început cu zece minute întârziere, filmul a produs o impresie bună, pe parcursul derulării sala spectatorii aplaudând şi râzând fără reţinere la scenele „tari" punctate cu o ironie nedisimulată la adresa parlamentarilor noştri.

La lansarea de la Scala au venit şi trei dintre figuranţii ţigani, care au jucat în **Senatorul melcilor**. Este vorba de **Ilie Savu, Giani Lingurar** şi **Achim Ganea**, ultimul având buletinul de identitate expirat, din care cauză oaspeţii Studioului Alpha nr. 1 nu au putut fi cazaţi la Hotel Ambasador, ca Dorel Vişan, ci, cu insistenţe, la Hotel Pallas.

Una dintre cele mai emoţionante secvenţe din film este aducerea acasă a lui Viorel, înjunghiat în tren de ţigani, ştiut fiind că actorul care l-a interpretat, Dima Petre, a decedat în mod identic, imediat după terminarea filmărilor. Oare, din această cauză să fie Daneliuc speriat? El pregetă să meargă în ţară, la premierele organizate în oraşe importante, cum ar fi Clujul ori Piteştiul, care insistă să lanseze filmul în prezenţa realizatorilor.

Pe scena cinematografului Scala, după aplauzele de la terminarea filmului, a urcat întreaga echipă de realizatori, cărora Media Pro le-a oferit un superb coş de flori. Regizorul Mircea Daneliuc a făcut prezentările şi a spus câteva cuvinte, în care, cu un ton calm, dar răsucindu-şi nervos verigheta de pe deget, a declarat că nu este mâhnit pe Cioabă. Atât a înţeles el din film. Iar Dorel Vişan a anunţat înfiinţarea **partidului melcilor**, cu deviza „festina lente", tocmai potrivită pentru privatizarea din România, care pedalează pe frână! A luat cuvântul şi Giani Lingurar, cu bun simţ şi emoţie în glas.

Afară, o mare de oameni, unii care ieşeau, alţii care doreau să intre la spectacolul de la ora 20.30. Şi poliţiştii, vreo 15, 20 de exemplare, pierduţi în mulţime. Dacă cineva ar fi avut vreo intenţie criminală, şi-ar fi putut-o duce până la capăt fără nici o problemă...

ADA NICOARĂ ■

Un bacşiş de 2.000.000 $

Acest film, distribuit de Guild Film România, dezminte că industria americană ar produce doar filme cu violenţă. E nevoie şi de amuzament, şi de puţin romantism, şi de naivitate. Un **bacşiş de 2.000.000 dolari** aduce pe ecran toate acestea.

Un poliţist cumsecade câştigă la loterie suma de 4 milioane de dolari, din care jumătate îi dă unei chelneriţe, căreia, cu o zi înainte, îi promisese un bacşiş. Se întâmplă că el are o nevastă rea de gură şi nu numai atât, iar chelneriţa este o fată sensibilă, cu încurcături financiare şi matrimoniale. Totul se termină cu happy-end, cam siropos, dar frumos. Trebuie remarcat jocul lui Nicolas Cage şi Bridget Fonda, al actriţei Rosie Perez în rolul posesivei Muriel, soţia poliţistului, ca şi prestaţiile celorlalţi actori din film, toţi bine aleşi. Presa americană a scris laudativ astăvară despre acest film, toate cronicile fiind unanime: „Cage şi Fonda sunt adorabili împreună, o să vă placă la nebunie. Este cel mai bun film romantic al sezonului."

ADA NICOARĂ ■

FESTIVALUL INTERNAŢIONAL DE TEATRU

SĂPTĂMÂNA TEATRULUI SCURT

- EDIŢIA A X-a, ORADEA - ROMÂNIA - 2-8 octombrie 1995

Inspectoratul pentru Cultură al judeţului Bihor, Primăria Municipiului Oradea, Teatrul de Stat Oradea, UNITER, Redacţia revistei **Familia**, sub egida Ministerului Culturii organizează între 2 şi 8 octombrie 1995 ediţia a X-a, jubiliară, a **Săptămânii teatrului scurt**

Rezultatele vor fi comunicate în presă, în jurul datei de 1 iunie a.c. Premiile ce vor fi acordate de un juriu de specialitate pentru concursul de dramaturgie au următoarele valori:
- Premiul I: 500.000 lei
- Premiul II: 400.000 lei
- Premiul III: 300.000 lei

Evenimentul coincide cu aniversarea a 40 de ani de la înfiinţarea secţiei române a Teatrului de Stat Oradea.

Întrucât de-a lungul celor nouă ediţii, trupele invitate au jucat în cele mai diverse locuri (scena mare, foaiere, pe scenă cu public, sălile muzeului, săli de studio, scena Teatrului de Păpuşi, cluburi, restaurante etc.), organizatorii propun extinderea exploatării spaţiilor neconvenţionale de joc. În acest sens, urmează să punem la dispoziţia trupelor invitate pliante ce conţin detaliile tehnice respective.

Regulamentul Festivalului este următorul:

■ Festivalul are o periodicitate bienală şi are caracter competitiv.

■ Festivalul este condus de un director artistic desemnat de organizatori.

■ La festival pot participa în calitate de competitori doar trupe teatrale profesioniste. Organizatorii îşi rezervă dreptul de a invita în afara competiţiei trupe teatrale neprofesioniste care prin activitatea lor anterioară ori spectacole de excepţie s-au remarcat în mişcarea teatrală naţională sau internaţională.

■ Oferta de participare va fi adresată Teatrului de Stat Oradea.

Directorul artistic al festivalului, în colaborare cu un grup de selecţioneri va realiza preselecţia spectacolelor, operaţie ce urmează a se realiza între 1 mai şi 30 iunie a.c. Pentru buna desfăşurare a preselecţiei rugăm colectivele teatrelor dornice să participe la festival să trimită fişa tip de participare anexată invitaţiei, până la data de 30 aprilie a.c., data poştei.

- Între 1 şi 20 august, colectivele vor trimite pe adresa Teatrului, - materialele necesare realizării publicităţii.

- Durata unui spectacol nu poate depăşi 90 de minute.

- Trupele participante din România efectuează deplasarea la festival, fie în condiţii de turneu, fie prin înţelegere cu organizatorii, în acest caz răspunderea financiară revenind în totalitate organizatorilor.

Organizatorii îşi rezervă dreptul de a publica şi recomanda spre prezentare textele premiate.
Informaţii suplimentare la telefoanele:
004059-130-885 (şi nr. fax): director
004059-136-592: secretariat literar

- Organizatorii acordă cazare şi diurnă (sau masă) pentru toate colectivele participante pentru trei zile (două nopţi).

- Invitaţilor din străinătate li se asigură acoperirea integrală a cheltuielilor de cazare şi masă pe toată durata festivalului. Cheltuielile de deplasare revin în sarcina participanţilor.

- Fiecare colectiv teatral participant la festival este rugat să desemneze o persoană care să ia parte la toate manifestările festivalului.

- Organizatorii asigură asistenţa tehnică tuturor colectivelor participante.

- Un juriu de specialitate va acorda un premiu unic pus la dispoziţie de Primăria municipiului Oradea. În cazul ofertelor de sponsorizare premiile şi distincţiile propuse prin acest mod vor fi atribuite tot în urma deciziei juriului.

Spectacolele prezentate şi premiate la alte competiţii şi reuniuni festivaliere beneficiază de acelaşi regim de concurs cu cele înscrise pentru prima oară în competiţie.

- În vederea stipulării creaţiei dramaturgice originale în domeniul piesei scurte, Teatrul de Stat din Oradea organizează ediţia a doua a Concursului de creaţie dramatică. Manuscrisele vor fi bătute la maşină la 2 rânduri şi nu vor depăşi 30 de pagini. Se admit doar lucrări originale, nepublicate şi neprezentate la alte concursuri de creaţie. Lucrările vor fi trimise până la data de 31 mai 1995, pe adresa: Teatrul de Stat, 3700 Oradea, Piaţa Republicii nr. 6, judeţul Bihor, cu menţiunea „pentru concursul de creaţie originală - teatru scurt".

Lucrările nesemnate vor purta un moto, acelaşi moto figurând într-o fişă de participare care va conţine datele de identificare a autorilor.

BIBLIOTECA NAŢIONALĂ SECŢIA AUDIO-VIZUAL

Secţia *Audio-vizual* dispune de importante colecţii de discuri, compact-discuri, casete audio şi video, benzi magnetice, note muzicale, periodice şi lucrări de referinţă, acoperind toate genurile muzicale din creaţia românească şi universală (de la muzică simfonică şi operă la muzica de jazz şi populară);

Colecţiile sunt structurate astfel:

- *Discuri LP şi single (29.000) dintre care 10.000 pe turaţia 78/min.*
- *CD (210)*
- *Casete audio (1100)*
- *Benzi magnetice (1500)*
- *Note muzicale (42000 partituri)*
- *Cărţi de specialitate*

Accesul este liber, pe bază de legitimaţie, zilnic, de luni până vineri (între orele 8-16, marţi şi joi 12-20).

Adresa secţiei este următoarea: Strada Biserica Amzei nr. 5-7, Sector 1, tel. 650.65.90

Texte sub lupă

mele şi poemele satirice pe care mi le-aţi trimis sunt corect versificate, dar nu prea au umor. Cuprind reproşuri la adresa unor personaje, reproşuri constatative, fără jocuri de idei, fără paradoxuri, fără exagerarea spectaculoasă a absurdului unor situaţii. O singură epigramă - şi anume aceea despre femeia care intră la Alimentara - are haz:

„Stă femeia-n prag buimacă/ Şi socoate maşinal:/ «carnea costă cât o vacă/ Şi salamul cât un cal!»"

● **GHEORGHE BOZU, Reşiţa.** Povestirea **Tristeţi de solitar** despre Octavian care are un „salariu substanţial", dar este trist pentru că nu şi-a întemeiat la timp o familie poate fi publicată numai la gazeta de perete a PSM.

● **IONEL ARBOREL, Suceava.** În loc de „sau suit" trebuia să scrieţi „s-au suit", în loc de „copii alergau" - „copiii alergau" şi... aşa mai departe. Unde gramatică nu e, nimic nu e.

● **DORA MIRIŢĂ, Bucureşti.** Mulţumesc pentru cuvintele frumoase la adresa **Maşinii de scris.** Aveţi... bun-gust.

Ca autoare de versuri, însă, n-aveţi. Poemele pe care mi le-aţi trimis sunt naive:

„Fără speranţă/ Simt că n-am viaţă,/ Fără iubire/ Totu-i pieire,/ Fără tine/ Nimic nu rămâne din mine."

● **MINODORA TELESCU, Timişoara.** *„Poetul, ca să ne facă să plângem, trebuie să plângă el însuşi."*

Să ştiţi că, într-adevăr, am plâns, dar nu pentru că aţi plâns şi dv., ci pentru că scrieţi cum scrieţi:

„Dimineaţa când spre mare/ Ochii mei în larg privesc,/ Sufletu-mi pe val apare/ Căci din apă valuri cresc."

Sper că sufletul dv. n-a trecut dincolo de geamanduri şi că n-o să-l amendeze cei de la „Salvamar".

● **SZALKAY ZOLTAN JR., Hunedoara.** *„Am vârsta de 17 ani şi sunt ramura tânără a cenaclului «Lucian Blaga» din Hunedoara, sub conducerea domnului Eugen Evu. M-am născut din sudoarea mamei mele. Fără ea eram o frunză veştejită. La această vârstă, încă inocentă, mă tot zbat cu realităţile vieţii, cu sufletul raţional şi cel sensibil. Mă aflu la mijloc. Spuneţi-mi dv. înspre ce parte să mă îndrept".*

Cred că trebuie să vă îndreptaţi spre o bibliotecă. Vă lipseşte o minimă educaţie intelectuală.

Despre publicarea versurilor nici nu poate fi vorba. Singura lor şansă ar fi să apară la Umor involuntar:

„Sunt o partitură muzicală,/ o foaie ce a renăscut/ şi strivită în picioare". ş.a.m.d.

● **PAVEL RĂTUNDEANU-FERGHETE, Clubâncuţa, Cluj.** Eraţi mai interesant când îmi trimiteaţi folclor cules de dv. Povestirea **N-a ştiut că-s şchiop** nu este nici populară, nici cultă, nici povestire.

● **MIRON DUMITRU, Timişoara.** Îmi place (şi mă flatează) modul cum comentaţi grafic transferul rubricii **Maşina de scris** de la **Zig-Zag** la **Flacăra**. Totuşi, mă simt dator să vă mărturisesc că eu îi simpatizez în continuare pe foştii mei colegi de la **Zig-Zag**. Dacă public desenul dv. o fac numai pentru a-i tachina.

● **LIANA SABĂU, Timişoara.** *„Îmi daţi voie să folosesc titlul propus de dv., indirect, «Frison sexual», viitoarei mele cărţi?"*

Da, dar aveţi unde s-o publicaţi? Dacă întâmpinaţi dificultăţi, anunţaţi-mă şi voi încerca eu să găsesc o soluţie.

● **NICOLAE COMĂNICI, Bucureşti.** Epigramele dv. n-au haz. Iată un exemplu:

„Între cu şi fără stare/ Diferenţa n-ar fi mare:/ Doar că unii-şi umplu sacii/ Şi-alţii-şi drămuiesc pitacii."

Aşa stau lucrurile. Dar de ce-am râde?

● **GABRIEL BĂDICĂ, Tulcea.** Povestirea **Apropiaţi, dar singuri precum pietrele unui zid peste care apune lumina neiertătoare a verii** nu m-a entuziasmat. Este bine scrisă, ca tot ce scrieţi dv., dar conţine prea multă literatură. Cât priveşte şansa pe care o aveţi de a câştiga premiul constând în publicarea unei cărţi, nu pot decât să vă asigur că n-am pe nimeni în vedere de pe acum şi că sunt hotărât să fac o alegere cinstită, rezistând oricăror presiuni şi tentaţii. În principiu, sunteţi un autor care merită să publice o carte, dar există riscul ca până la 1 martie să apară alţii mai buni.

● **CONSTANTIN BUICIUC, Lugoj.** Intenţionez să public două dintre povestirile SF pe care mi le-aţi trimis: **Concursul** şi **Sunetul, parfumul şi culoarea.** Mi-ar trebui însă o fotografie a dv., date bibliografice şi, eventual, dacă aveţi la îndemână, ilustraţii adecvate.

● **VALENTIN POPESCU, Bucureşti.** Va apărea în curând poemul intitulat **Poem**. Este un mic... thriller.

● **KATYA URS, Vatra Dornei.** Aşa cum singură presupuneţi, dând dovadă de luciditate, versurile pe care le-aţi scris în anii de liceu sunt copilăreşti. Totuşi, ele lasă să se întrevadă câte o intuiţie poetică remarcabilă, cum este această reprezentare a unui **dincolo**, în care dispar fără urmă mesajele noastre (îi rog pe cititori să facă abstracţie de stângăcia versurilor pe care le citez în continuare şi să ia în considerare numai viziunea propriu-zisă):

„Am aruncat o piatră în unda neclintită/ Pe care se-oglindeau frânturi de curcubeu./ A tresărit deodată, surprinsă şi uimită,/ Mirată că o tulbur tocmai eu./ Domoala-i undă s-a deschis deodată/ Mi-a înghiţit solia fără vreun cuvânt/ Şi-a devenit pe loc aceeaşi, nemişcată,/ Piatră de zid,/ acelaşi trist mormânt."

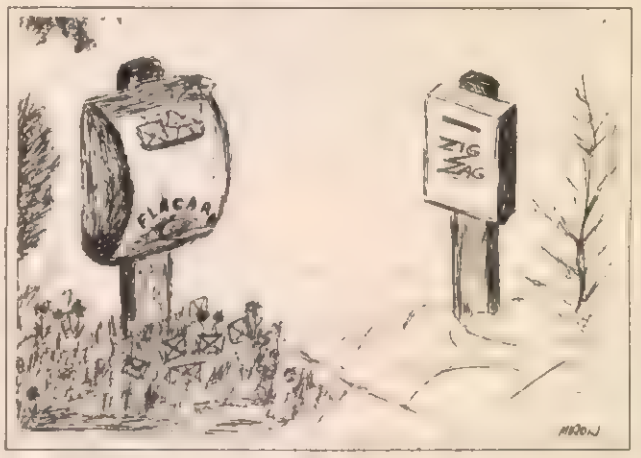

Trebuie să continuaţi să scrieţi (şi, bineînţeles, să-i studiaţi pe marii poeţi).

● **MIHAIL TUDOR CĂPRARIU, Periş, Sectorul Agricol Ilfov.** Îmi pare rău că aţi intrat în tot felul de încurcături. Să ştiţi însă că nu agreez deloc viaţa dezordonată pe care o duceţi. Cred că un autor trebuie să fie original numai în scris. În relaţiile cu semenii el are obligaţia să fie... conformist, adică să respecte cu stricteţe regulile de convieţuire. Genialitate în literatură, mediocritate în viaţa de fiecare zi - aceasta este deviza pe care v-o propun.

Pe de altă parte, nu m-am angajat niciodată (pentru că nici n-am... competenţa necesară) să mă ocup de rezolvarea problemelor de viaţă ale corespondenţilor acestei rubrici. Nu sunt nici procuror, nici ministru, nici pedagog, nici lider sindical, nici preot, ci critic literar.

Poemele (ca şi cele trimise anterior) sunt pitoreşti şi seducătoare:

„Am băut şi vinul acru şi fiertura de ricin,/ Pipei n-am de unde-i pune un grăunte de jăratic,/ Dacă vii, s-aduci cu tine o butelcă, din senin/ Rupe-o flacără măruntă ca un mugure sălbatic.// Spiriduşi se prind în horă şi nu ştiu ce să le cer - / O comoară sau o haină de borfaş, să fug de-acasă,/ Încă o hulpavă gură, am să fac din ea inel -/ Sânii tăi să poarte două pe sub rochia de mireasă".

Dacă ar fi şi... dactilografiate, le-aş publica.

● **ALEXA GAVRIL BÂLE, Cetăţile, Şişeşti, Maramureş.** Abuzaţi de termeni dialectali:

„Hia mare de ploale. Să arăduie malaiul cucuruz, să ţâpe cosâţa."; „Căţeaua târcată mărâie sub coştei. Se struieşte afară scuturându-se de şperlă"; „Samoilă urcă în pod cu oiaga-n mână."; „În grădină, merele codâţoase pică din meri. Cele bătute de gheaţă fac pete negre pe coajă. Merele stricate îs bune numai de horincă. Măcinate ori bătute cu maiu-n teică". etc.

Vă irosiţi talentul. Proza pe care o scrieţi, plină de cuvinte pe care puţini cititori le înţeleg, îi bună numai de horincă. Măcinată ori bătută cu maiu-n teică.

● **VALENTIN LAVRIC, Solca, Suceava.** Povestirea **Liniştea ploii de vară** are o claritate înşelătoare şi... periculoasă, ca o apă adâncă. Îmi place foarte mult şi vreau s-o public, dar vă rog să daţi nume propriu-zise personajelor. Numele pe care le au acum - Mijlociul, Grasul şi Slabul - sunt ostentativ convenţionale, literare şi strică firescul povestirii, iar firescul constituie principalul dv. atu. (Cândva criticii literari vor scrie studii despre acest firesc, nefiresc de firesc, despre modul pervers în care păstraţi un ton firesc chiar şi atunci când ştiţi bine că cititorul a început să se îngrozească...). Vă rog, de asemenea, să-mi mai trimiteţi o fotografie a dv. (sau mai multe), deoarece pe cele reproduse în revistă nu le pot recupera de la tipografie.

Dintre poeme, cel mai bun este **Odă depresiei,** pe care, după cum vedeţi, îl şi reproduc în acest număr. Are factura unui **discurs ironic** (în sensul dat expresiei de Thomas Mann şi nu de poeţii români din generaţia '80). Celelalte poeme sunt mai şterse.

Versurile scrise de cunoscuta dv., doamna Elisabeta Zaharia („o autoare cu sufletul tânăr, deşi trecută de mult de vârsta tinereţii"), suferă, flagrant, de amatorism:

„Te întreb dacă vreodată,/ Dacă pentru asta ai suferit cumplit/ Dacă ai înţeles cântecul păsărilor/ Dacă ai auzit glasul florilor" etc.

Este adevărat însă că, prin acumulare, toate aceste banalităţi (banalităţi din punct de vedere literar, pentru că în viaţa de fiecare zi ele reprezintă ceva neobişnuit) provoacă o impresie de calm, de înţelepciune, de privire atotcuprinzătoare asupra existenţei. Această impresie o produce îndeosebi poemul **Toamna (pastel)** (cel care v-a plăcut şi dv.), deşi cuprinde şi el destule stângăcii. Îl public alături de al dv. considerând că am datoria să vă îndeplinesc orice dorinţă (fie şi capricioasă!). De ce? Pentru că sunteţi o viitoare vedetă, chiar dacă, deocamdată, doar eu ştiu aceasta.

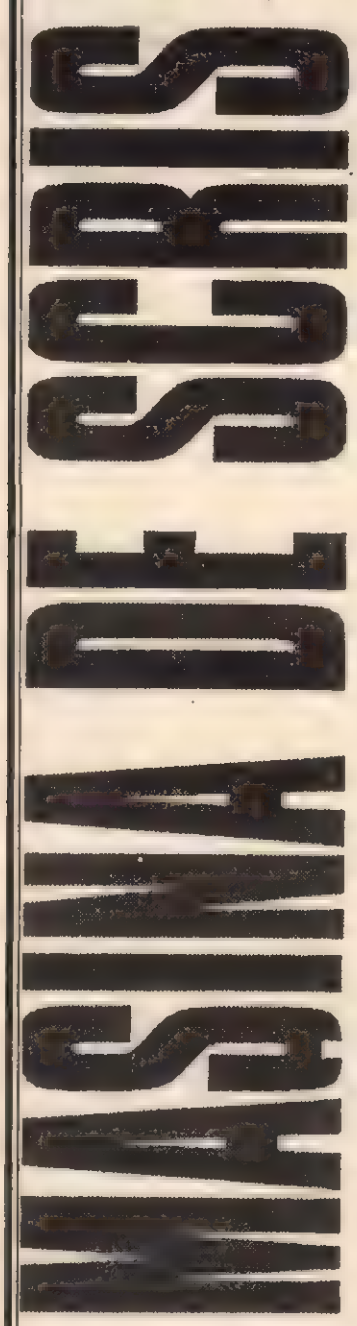

● **IZABELA POPA, Dâmboviţa.** Versurile sunt pure, unduitoare, exprimând o stare de graţie, care nu poate fi trăită decât la vârsta dv.:

„Nu mă regăseam de un timp/ privind anotimpurile, sau doar/ fluidă aşteptam întâmplarea/ care se naşte cel mai des ne-ntrebată/ până a răsărit din pământul încolţit/ de căldura mersului tău un contur/.../ şold lângă şold/ ne-am îngânat la drum/ şi în spate nu se vedea/ decât o singură umbră." etc.

Este remarcabil modul cum folosiţi cuvântul „fluidă" pentru a defini lipsa de identitate a cuiva care aşteaptă. Pe de altă parte daţi dovadă de stângăcie atunci când scrieţi „pământul încolţit"; pământul nu încolţeşte, eventual încolţeşte ceva în el. Să spunem însă că v-aţi luat libertatea de a vedea chiar pământul încolţind, este dreptul dv. Altceva trebuie cu adevărat să vă preocupe şi anume să conferiţi mai mult dramatism poemelor. Ele sunt (ca şi cel din care am citat) prea **confortabil** frumoase. Seamănă cu cântecele de leagăn, ceea ce înseamnă că îl pot... adormi pe cititor. Aveţi în mod evident talent, dar trebuie să învăţaţi arta de a provoca.

● **P.GEORGESCU-DÂMBOVIŢA, Glodeni-Lăculeţe, Dâmboviţa.** Epigra-

Stimaţi corespondenţi, înainte de a-mi scrie, vă rog să citiţi următoarele

PRECIZĂRI

■ Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi versuri pentru muzică rock, graffiti, texte publicitare, aforisme gen „legile lui Murphy", scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii *Maşina de scris*. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1 000 000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti: publicarea unei cărţi. Numele câştigătorului (desemnat tot dintre corespondenţii rubricii *Maşina de scris* şi tot de către... mine) va fi anunţat la 1 martie 1995.

■ Pliurile dv. trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti.

■ Nu mă căutaţi la telefon sau la redacţie. Bazaţi-vă pe faptul că citesc atent *toate* scrisorile dv., în ordinea sosirii lor.

■ Abonaţi-vă la revista *Flacăra*! Nu mi-am propus să fac publicitate acestei reviste (care oricum este iubită de cititori), dar mă îngrijorează gândul că n-o să v-o puteţi procura şi comunicarea dintre noi va fi perturbată.

Un poet, o poezie

Odă depresiei

Era în vremurile demult apuse
Ale luptei cu celelalte vieţuitoare
Şi mâna lui ieşind atât de des, prea
des biruitoare, Zeul, în compensaţie, îi
aduse
Depresia consolatoare.
O! minunată, sublimă şi supremă
Şi de neegalat nelinişte,
Binecuvântată şi răstălmăcită fie ziua
Aceea
Când ai început să zburzi pe mirişte!

Când ai început să faci giumbuşlucuri
De toate felurile şi să-ţi sufli pe sub
geamuri
Ale tale nemulţumiri şi ale tale îndoieli
Şi mai apoi, Doamne Dumnezeule, ai
prins rădăcini
În cugetele mai întâi cuprinse de sfieli.
Trupul tău de abur gri dorea înserarea
Să-şi poată sărbători birthday ori every
day,
Aceasta era şi marea plăcere a mea,
A doua după iubirea cu acea fantasmă.
Dar să nu mă iau cu vorba, aceasta
este o odă
Ceea ce vrea să însemne că trăiască
Fie cinstită, pomenită, nu chiar hulită,
Fie cântată, lăudată, ciudată,
binecuvântată,
Fie ca toţi să aibă pe buze numele ei,
Conceptul ei frumos, să-l rostească cu
evlavie,
Să-l şoptească în şoaptă şi să-l strige
tare
Numele iubit al deprimării
atotstăpânitoare,
Iar când toamna va veni
Cu cohortele ei de frunze albe,
Când vântul ne va întâlni pe alei şi va
spune „Bună seara"
Şi noi îi vom răspunde frumos tot aşa
„Bună seara",
Când va rămâne câmpul gol şi frustrat,
Când toată lumea va călători (concepţie
de individ neadaptat)
Odată cu păsările călătoare, ce ciudat,
Şi când colţurile gurii se vor lăsa în jos
Disgraţios,
Atunci vom declara Zilele Depresiei,
Sărbătoarea Depresiei,
Festivalul Depresiei
Şi ne vom pune cenuşă în cap,
Artiştii noştri o vor picta, o vor descrie
Şi o vor pune pe note,
Iar poeţii îi vor închina câte o Odă,
Căci este depresia noastră şi o iubim
Şi fiind Vremea Ei, ne vom supune Ei
Ca unei femei frumoase.
Ne vor trimite cărţi poştale cu felicitări
De pe ceea lume
Personaje ilustre ce bine că au scăpat
ce rău că au murit
Ne spun în virtutea înaltei firi
Nu e nimic bizar ci e
Doar Vremea uşoarei rătăciri.
A doua zi în zori ne vom trezi mahmuri
Ca după orice alt chef,
Vom strânge farfuriile murdare şi sticlele
răsturnate
Şi ne vom gândi „Cum trec şi
sărbătorile astea!"
Şi ca nişte filozofi vom spune că de
fapt
N-au nici un rost.
Totuşi n-a fost rău deloc
O dată pe an este sărbătoarea
deprimării
Ne-am făcut de cap, ne-am desfrânat,
Ne-am psihanalizat, am urlat,
Şi ne-am deprimat de minune!
Până seara totul va fi ca şi mai
înainte,
Sinucigaşii vor fi fost îngropaţi,
Căci nimeni nu trebuie să aibă habar
De sărbătoarea zilei ce-a trecut,
Asta-i treaba personală a fiecăruia,
problema lui şi atât,
O figură tristă, ochi blajini şi riduri,
În plus un nas roşu, mare şi urât.
Iar ca explicaţie finală
Pentru Cel ce nu a înţeles
Această odă se închină depresiei ce
pluteşte pe râu,
La vremea apusului de soare mai ales,
În timp ce pe malul râului
Lacrimile se plâng pe ele însele cu foc
Şi nişte păsări de baltă
Scormonesc pietrişul din loc în loc.
De asemenea, din dosul unei sălcii
lăsate, plângătoare,
Ce tremură-n bătăia de vânt unduitoare,
Sub cerul de culoare albastră, ca o
mare,
Priveşte pe furiş frica, a noastră, a
tuturor.

Valentin Lavric
Solca, Suceava

Toamna (Pastel)

A trecut şi sărbătoarea Sfintei-Marii,
După strămoşi în curând vine frigul în
glie,
Ţăranul adună munca lui în grabă,
Încarcă în căruţe şi o duce în ogradă.
Trec căruţele cu saci de grâu şi coceni
de porumb,
Abia trag animalele, scârţâie roţile, e
greu plumb.
Nori cenuşii anunţă venirea ploii în
curând,
Amurgul apare mai devreme, vântul
anunţă şuierând,
Ciobanul coboară turmele din munţi în
vale,
Se sting clopotele oilor, se ascunde
liniştea în zare,
Se strâng resturile din grădini
adăpostindu-se cu grijă
Ca să folosească drept hrană
animalelor.
Ploile vor sosi în pripă,
Totul va căuta un adăpost pe timp
neprielnic
Gospodarul orânduieşte veşnic rosturile
celor ce-i aparţin,
Cocenii şi sacii îi urcă în pod la şură
Şi tot ce a strâns cu sudoare de pe
arătură.
În vatră arde focul, apa fierbe în

ceaun,
Toţi se aşează la masa rotundă, pe
Gospodina răstoarnă mămăliga şi pune
ciorba în străchini
Toţi se reped cu poftă, de te miri şi
te închini.
După cină se întind pe laiţe şi bunicul
aprinde luleaua;
În jurul lui copiii aşteaptă povestea
lienei Cosânzeana
Şi Ene se apropie de gene, se predau
cu toţii somnului,
Se stinge lampa, este tras zăvorul, se
aude doar glasul vântului,
Copacii din jur îşi dezbracă al lor
veşmânt, aşternându-l în drum,
Vântul se joacă măturând frunzele, din
coşuri se ridică fum
Se aude doar din depărtare urletul
vreunui lup apropiindu-se,
Ce se furişează pe lângă stână, cu
gândul cojocul oilor furând.
Lăbuş şi semenii lui, paznici fideli
pentru stâna stăpânului,
Sunt gata de atac, năvălind cu forţa în
direcţia drumului.
Se lasă iar liniştea, zorile despică
noaptea şi se luminează.
Fumul se ridică iar din ţorn, casa e
deja trează,
În geamuri bat picăturile de ploaie, se
scurg jos spre vale
Formând băltoace peste tot, udând ce
le apare în cale.
Trece şi ploaia, a supt-o pământul,
adăpându-şi din plin sânul.
E un dar preţios, ca la primăvară să
se facă fânul.
Câmpul e deja pustiu, întinderi uriaşe
se văd în zări,
Doar ici-colo scoate capul câte un
pom şi lungi cărări
Pe deal spre suiş duc la pădurea cu
brazi înalţi.
Se văd crengile verzi legănându-se de
vânt săltate.
Încolo e linişte, vietăţile stau pitite în
scorburile copacilor,
Nu se mai aud cântând, sau ronţăind
ghinda stejarului.
Doar vântul e treaz şi scutură
crengile brazilor.
Bradul e tot verde, dârz priveşte sus
la plimbările norilor.
Toamna mai stă în calendarul vremii
până apar primii fulgi
Şi apare cărunta iarnă cu suflul ei,
de nu ştii încotro să fugi,
Acoperă zările cu cearceaful ei alb
imaculat;
La un ceas târziu ne întrebăm: „oare
cu treburile am terminat?"

Elisabeta Zaharia
Solca, Suceava

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

Kappa
cervexim srl

America, America...

CATV la ea acasă (1)

☐ Un neaşteptat amalgam de vechituri şi tehnică de ultimă oră

La sfârşitul lui noiembrie 1994, KAPPA a fost desemnată, dintr-un mare număr de firme CATV (cable-TV, televiziune prin cablu), alături de alte două firme, considerate de Ambasada SUA ca fiind cele mai reprezentative pentru industria CATV în România, să participe la un itinerar cu titlul „Industria Televiziunii în SUA", în cadrul programului desfăşurat de USIS-Ambasada SUA.

Iată-ne patru „rătăciţi" din ţară aterizând în Washington DC - primul nostru impact cu life-ul american. Gândul ne-a zburat instantaneu la...primăria de-acasă! Oare cum se poate păstra o curăţenie atât de uluitoare a străzilor (late şi fără gropi)?

Washingtonul nu este un oraş aşa cum ne-am format noi imaginea unui oraş american. Lipsesc zgârie-norii, lipseşte agitaţia, lipsesc bulevardele luminate de multitudinea reclamelor. În Washington nu este voie să se construiască un bloc mai înalt de 13 etaje, pentru a nu depăşi clădirea Capitoliului cu statuia Victoriei deasupra ei. Oraşul este situat la confluenţa râurilor Potomac şi Anacastia şi are o populaţie de 606.900 de locuitori (fără suburbii). Printr-un act al Congresului din 1790 a fost desemnat ca aşezare a guvernului federal. El este capitala SUA, dar nu face parte din nici un stat. Principalele ocupaţii ale locuitorilor sunt în politica internă şi externă, în instituţiile educaţionale şi, mai recent, în industria comunicaţiilor

Odată ajuns în America, este bine în primul rând să uiţi cursul de schimb valutar, iar dacă nu o poţi face de la început, e bine ca înainte de a pleca să-ţi controlezi tensiunea. Washingtonul este un oraş cumplit de scump.

La pomul lăudat...

Ajunşi la State Plaza Hotel, unde am fost cazaţi, primul lucru pe care l-am făcut a fost să deschidem televizorul, să numărăm canalele şi să comparăm imaginile cu cele de acasă. Rezultatul a fost net favorabil firmei noastre - număr de canale: 20, din care 3-4 se vedeau „cu purici" (semnal slab).

Pe de altă parte, ajunşi în America, ne gândeam că va trebui să ne luăm de undeva o lopată, ca să putem studia faimosul cablu cu fibră optică, ce este tras numai subteran. Dar, stupoare! Am putut să ne menţinem privirile în sus, „ca acasă"; deoarece reţeaua era trasă de-a lungul străzilor, pe stâlpi, (mai ales de lemn), din acelaşi cablu coaxial ca la noi (doar ceva mai... bătrân!). Aceleaşi amplificatoare aeriene, aceleaşi distribuitoare şi mufe. Doar suferinţele operatorilor de cablu erau diferite, deoarece certurile între vecini nu se lăsau cu distrugeri ale reţelei, iar litigii între firme de CATV nu existau, datorită legislaţiei. O să vedem în numărul viitor de ce.

ANDA MÂNZA ■

Cine se teme de KAPPA ?

Referitor la articolele apărute în Adevărul şi Jurnalul Naţional, preluate de la Agenţia Naţională de Presă Rompres, cu privire la somaţia adresată societăţii KAPPA SRL de către Ministerul Comunicaţiilor, patronii firmei fac următoarele precizări:

OANA ZARA:

■ Am aflat de somaţia adresată firmei noastre din presă, întrucât până în prezent nu am primit nici o astfel de somaţie de la Ministerul Comunicaţiilor.

Cu privire la faptul că SC KAPPA emite fără decizie de autorizare, nu ştim de când firmele de TV-cablu nu se mai află sub incidenţa art. 23 din Legea 48/1992 şi intră sub incidenţa art. 16 (secţiunea II), care de fapt face referinţă la comunicaţia audiovizuală pe cale radioelectronică.

În cazul în care Legea 48/1992 a fost modificată ni s-ar fi părut firesc ca acest lucru să fi fost comunicat prin intermediul Monitorului Oficial şi nu prin diverse publicaţii, de unde se deduce că televiziunile prin cablu trebuie să emită doar în baza unei decizii de autorizare.

OVIDIU CRIŞAN:

■ Considerăm că suntem în deplină legitimitate atâta timp cât serviciile noastre sunt solicitate în zona cu pricina şi documentaţia pentru avizare a fost depusă.

■ În momentul acesta deţinem 7 avize tehnice prealabile şi o decizie de autorizare în Capitală. Noul aviz tehnic prealabil nu face decât să unifice celelalte reţele în cea mai mare reţea de CATV din România. Am fi dorit ca efortul nostru pentru această premieră naţională să fie apreciat şi nu somat.

■ Considerăm eforturile noastre legitime şi cei în măsură să aprecieze lucrul acesta sunt beneficiarii. Din punct de vedere legal preferăm să suportăm toate şicanele decât să renunţăm la obligaţiile ce ne revin vis-à-vis de abonaţii noştri cu care avem contracte.

Vă recomandăm din programul canalului KAPPA:

■ **SUDOARE RECE** (R) western, (luni 30.01.1995, ora: 10.30)
■ **HĂRŢUIALA** - acţiune, 1974; (luni 30.01.1995, ora: 21.45)
Distribuţia: Ken Howard, Stefanie Powers, Gary Lockwo, Tim O'Connor, Regia: Walter Qrauman (luni 30.01.1995, ora: 21.45)
■ **JUDECĂTORUL HURTON ŞI BĂIEŢII DIN SCOTTSBORO** (R) western, (marţi 31.01.1995 ora: 10.30)
■ **PĂMÂNT TĂCUT** - S.F. 1985 (marţi 31.01.1995 ora: 22.00)
■ **OSTATECA DIN TURN** (R) - acţiune 1980; (miercuri 01.02.1995 ora: 10.30)
■ **VOYAGE OF THE DAMNED** - 1976;
Distribuţia: Faye Dunaway, Max Von Sydow, Orson Welles
Regia: Stuart Rosenberg (miercuri 01.02.1995 ora: 22.00)
■ **AMANTA PREŞEDINTELUI** (R) - acţiune; 1978 (joi 02.02.1995 ora: 10.30)
■ **ZOFF IN BEVERLY HILLS** - 1989
Distribuţia: Nick Nolte, Bete Midler
Regia: Paul Nazursky (joi 02.02.1995 ora: 22.30)
■ **ROUGH CUT** (R) - acţiune 1980 (vineri 03.02.1995 ora: 10.30)
■ **STREETS OF FIRE** - 1984
Distribuţia: Michael Pare, Diane Lane
Regia: Walter Hill (vineri 03.02.1995 ora: 20.30)

KAPPA răspunde solicitărilor primite la redacţia FLACĂRA

Stimaţi domni (doamne),

Sunt un abonat al TV KAPPA şi am o întrebare de pus, care - cred eu - stă pe buzele multor telespectatori:

Cum se face că cea mai importantă TV prin cablu din Bucureşti, KAPPA, (cel puţin ca nr. de abonaţi) nu retransmite nici un post TV în limba spaniolă? Întreb asta pentru că limba spaniolă este după limba engleză cea mai folosită limbă terestră şi din acest motiv mulţi ar vrea poate fie s-o înveţe, fie ,să şi-o perfecţioneze. Apoi mulţi microbişti (printre care mă număr şi eu) ar dori informaţii calde despre jucătorii români care evoluează în Spania, informaţii pe care le-ar putea obţine prin intermediul televiziunii spaniole TVE. (Aţi găsit în schimb spaţiu pentru TV TURCĂ STAR TV, deşi nu există nici un fel de afinitate între limba română şi cea turcă care să o poată face - pe aceasta din urmă - inteligibilă. Sau cine ştie - poate vreţi să ne convertiţi la islamism?)

•

Dle **Daniel Azgan** - ne pare rău că vă dezamăgim, dar postul turcesc STAR TV a fost solicitat de către o parte importantă dintre abonaţii noştri. Introducerea unui post spaniol ne este pentru prima dată semnalată. Dacă vor fi şi alţi abonaţi cu aceeaşi opţiune, îl vom introduce

---

La mulţi ani!

Mă numesc Apostolescu Răzvan şi sunt abonat KAPPA. Sunt din zona Berceni şi nu am avut până acum posibilitatea să ştiu că vă pot scrie astfel.

Eu sunt pasionat de TV Cablu, am citit multe despre TV Cablu şi pot să spun că la noi este bine, mai exact se vede bine, dar ceva nu este bine.

Cum se face că o televiziune prin cablu ca TV - Cluj, de alci din Berceni, cum se face că dacă te uiţi pe TV - Cluj şi pe KAPPA deduci că Clujul este mai bun. Nu vreau să vă jignesc, deoarece mie îmi place KAPPA.

Aţi putea şi dumneavoastră să faceţi mult mai bine, în primul rând, dacă v-aţi lua mai mulţi traducători şi de alte limbi, nu numai de germană; aţi putea avea şi de italiană, deoarece pe „Italia 1" sunt multe filme bune, aţi putea traduce şi pe programul propriu câteva filme.

Mai este ceva care deranjează foarte mult. De ce nu respectaţi orele de difuzare a filmelor? Pe ecran îmi scrie ora 22.30, dar daţi filmul ori la 22.00 ori la 20.00; cam rar apuc să văd şi eu un film de la capăt. Cred că şi asupra acestui lucru ar trebui să vă îndreptaţi atenţia.

Sperând că nu mi-aţi luat-o în nume de rău, eu aştept un amplu răspuns în Revista Flacăra şi să auzim numai de bine.

Vă mulţumesc

•

Dle **Apostolescu Răzvan** (din Berceni, Bucureşti) nu am înţeles până la urmă la cine sunteţi abonat, la KAPPA sau la TV - Cluj? După ce ne veţi specifica aceasta, în mod clar, vă vom da răspunsurile dorite. Oricum, traducerile sunt o problemă care ne preocupă şi ne doare, dar ne doare mult mai mult problema perfecţionării reţelei, pentru a putea asigura un semnal cât mai bun şi cât mai stabil, fără întreruperi, abonaţilor noştri (a se vedea ultimile întreruperi din cartierele Berceni şi Balta Albă, când din cauza căderii reţelei IDEB în zona de alimentare a trunchiului nostru am avut lungi perioade cu lipsă de semnal).

Baschet

Încă o dată FLACĂRA salvează onoarea presei scrise

Supercupa Presei la ora bilanţului

Prima competiţie baschetbalistică a anului a luat sfârşit. Eroii acesteia nu sunt alţii decât ziariştii. Dibacii mânuitori ai condeiului nu au ratat ocazia de a arăta încă o dată întregii lumi că se pricep şi la altceva, nu numai la făcut reportaje şi scris articole. Ca după orice final, am tras linie, am adunat, am scăzut, am împărţit şi am înmulţit, am făcut tot felul de statistici, studiindu-ne prestaţia de-a lungul acestei competiţii. Unii au aruncat cu laude asupra noastră, alţii s-au grăbit să ne critice, neştiind însă că lipsa de experienţă a fost cea care ne-a împiedicat să urcăm pe prima treaptă a podiumului. Cu toate acestea, locul III ocupat de **Flacăra**, bilanţul de excepţie (4 victorii şi o înfrângere) spun mult despre forţa echipei, despre valoarea individuală a componenţilor ei.

Pe data de 21 ianuarie au fost programate semifinalele. Sorţii au decis ca, în această fază, **Flacăra** să întâlnească pe **Canal 31**, favorita turneului, o echipă foarte experimentată, care se impusese categoric în precedenta Cupă. Pornind ca victimă sigură în această confruntare, **Flacăra** a încercat ceea ce nimeni nu realizase în acest turneu - şi anume jocul pentru spectacol!

Contraatacurile tăioase au surprins deseori apărarea adversă. Principalul nostru marcator a fost Vadim Cuşnarencu, el reuşind să înscrie nu mai puţin de cinci coşuri de trei puncte. De remarcat evoluţia excepţională, în a doua repriză, a lui Alexandru Arion în postura de pivot. Pasele extrem de exacte date de George Arion, precum şi acţiunile, pe partea stângă, iniţiate de George Cuşnarencu, au reuşit să rupă de multe ori ritmul impus de colegii de la **Canal 31**, aducându-ne un plus de siguranţă (şi speranţa în victorie). De la adversari s-au remarcat în mod deosebit Drăgoiescu (35 p.), precum şi Petrică, în postura coordonatorului de joc. Finalul le-a aparţinut celor de la Canal 31, care au reuşit să se distanţeze şi să câştige această întâlnire (scor final: 102-73).

Galop de sănătate pentru TVR care, în cea de-a doua semifinală, a reuşit să învingă **Radio România** la o diferenţă usturătoare pe tabelă.

Pe data de 22 ianuarie, aceleaşi patru echipe, care cu o zi în urmă disputaseră semifinalele, şi-au încleştat forţele într-o ultimă confruntare. În finala mică, **Flacăra** a întâlnit **Radio România**, echipă pe care o învinsese lejer în faza grupelor. Partida a fost foarte echilibrată pe tot parcursul ei, în ciuda diferenţei certe de valoare dintre cele două echipe. Cu orgoliul rănit, **Flacăra** reuşeşte, într-un final dramatic, să smulgă victoria din mâna adversarilor şi să-şi adjudece un binemeritat loc trei în Supercupa Presei. Artizanul victoriei a fost, fără îndoială, Vadim Cuşnarencu: acesta, cu un superb coş de trei puncte în final de meci, reuşind să ne aducă din agonie în extaz. De la adversari s-a remarcat Vasiliu, el fiind şi coşgeterul echipei în această partidă.

Marea finală a competiţiei a fost câştigată, conform aşteptărilor, de **Canal 31**, echipă care a controlat aproape în întregime jocul, în ciuda rezistenţei oarbe opusă de „slujitorii" TVR-ului.

Încă o dată **Flacăra** reuşeşte să salveze onoarea presei scrise, fiind singura publicaţie care a obţinut calificarea în semifinalele turneului.

LIVIU TUDOR IACOB ■

De la stânga la dreapta: George Arion (căpitanul echipei), Pompiliu L. Dumitrescu, Liviu Tudor Iacob, Alexandru Arion, George Vadim Cuşnarencu, George Cuşnarencu, Dan Mircea Popa (rândul de sus); Mihai Săndoiu, Marian Băicoianu, Dănuţ Neagu, Petre Cojocariu, Călin Mărcuşanu (rândul de jos)

Începută cu Dobrin, continuată cu Ilie Dumitrescu şi Marius Lăcătuş, seria de biografii fotbalistice realizate de prietenul şi colegul de breaslă Ilie Dobre a ajuns la episodul Ştefan Iovan. Aşadar, într-o ţinută grafică elegantă, editura Paralela 45 (condusă de poetul piteştean Călin Vlasie) ne oferă prilejul de a rememora crâmpeie din viaţa şi cariera „căpitanului" de la Sevilla '86, aflat încă în plină activitate pe gazonul atât de îndrăgit. O „STEA" ce sclipeşte lângă şinele Giuleştinei... - o lectură pentru toate generaţiile de iubitori ai sportului cu balonul rotund. (P.L.Dumitrescu)

O "STEA" ce sclipeşte lângă şinele Giuleştinei...

CURSA DE ŞASE ZILE (I)

Pentru că ne aflăm într-o vacanţă cvasitotală - şi binemeritată pentru performeri - poate n-ar fi lipsit de interes să vă prezentăm o competiţie mai puţin cunoscută la noi, cursa ciclistă de şase zile, întrecere care chiar durează neîntrerupt 144 de ore, acum pe velodrom şi în echipe de câte doi alergători, care se schimbă la intervale pe care ei înşişi (dar şi antrenorii) le cred de cuviinţă. Mai este această cursă şi o mare afacere, spaţiul din mijlocul ovalului de beton sau lemn fiind o veritabilă expoziţie, cu programe promoţionale ale diverşilor investitori.

N-a fost, însă, întotdeauna aşa. Totul a început, cum altfel, de la englezi. Doi patinatori, **Jack Haverlei** şi **Peter Dureya**, aflaţi în turneu în SUA, în 1886, au propus şi făcut o cursă de şase zile în săli de bal (prima, la Minneapolis), spectatorii ţinând „scorul" turelor parcurse. Imediat, ideea a preluat-o un ciclist american, Tom Eck, care le propune celor doi o întrecere patinaj-ciclism, care s-a şi organizat, în acelaşi an, la Springfield. Se alerga 12 ore pe zi, întrecerea fiind câştigată de ciclişti. Tot la Minneapolis, anul următor, s-a disputat prima cursă de şase zile, exclusiv pe bicicliete, cu 18 ore din 24 în şa, pentru fiecare concurent (individual), primul învingător fiind germano-americanul Albert Schock. În curând se organizează, la Londra şi New York, şi curse pentru femei. În 1896, în sala new-yorkeză Madison Square Garden are loc prima cursă de şase zile alergată fără nici o întrerupere. Extraordinarul efort a şi fost răsplătit pe măsură, câştigătorul, englezul **Teddy Hale**, care a parcurs în total distanţa de 3.079,806 km, primind un premiu de 12.500 franci aur, echivalentul, în epocă, al unei case, de fapt veritabil bloc, de 7 etaje.

(va urma)

TEODORA OPREA ■

Pândeşte falimentul

Aflăm că Federaţia Română de Fotbal caută sediu, că n-o mai ţin baierele să mai stea la locul numit „Între trei hoteluri". De ce? Nu mai poate pentru ca să achite chiria, apropitarul cerându-i 20 de milioane de lei pe lună, pentru câteva amărâte de birouri. Şi ţine-te valete, curg lacrimile mai ceva decât în zi de adunare generală a crocodililor în Delta Nilului. Ba şi o soluţie de ultimă oră: „Vom lua un credit şi ne vom construi un sediu propriu". Aici, tocmai când era să-i compătimim, ne-am oprit din elanul milos, aducându-ne noi aminte oarece întâmplări trecute. Mai întâi, taman când federalii se gândeau să se mute din Vasile Conta, li s-a propus să preia Stadionul Naţional, unde erau (şi sunt) birouri de ajung şi pentru F.I.F.A. Şi unde mai pui că fără bani, le aveau aşa, în administraţie. Nu, noi nu ne încărcăm cu treabă multă, au zis. Apoi, mai acum vreo doi ani, tot onor F.R.F. a licitat - şi a câştigat - preluarea unui bloc neterminat pe lângă Piaţa Unirii. Care a rămas, din câte ştim, tot ca în imaginile ce descriau Berlinul în 1945. Chiar, care o fi fost misterul preluării stabilimentului? Şi mai ales al îngheţării situaţiei? Şi la urma urmei, ce mare lucru înseamnă 20 de milioane de lei pe lună. Amenzile dintr-o etapă, pentru cartonaşele acordate echipelor divizionare.

Bani aruncaţi pe pârtie

Că tot vorbim de fotbal şi de bani. De când ne-a procopsit CNA cu cablurile, vedem şi noi cum e prin lumea fotbalului. Ăl mare. Şi ce constatăm noi? Că, în unele ţări, fie nu s-au întrerupt campionatele (în ţări cu climă mai blândă, dar şi în Anglia, mai ales aici, unde n-apucă bieţii fotbaliatori nici să facă revelionul), fie unde-i pauză, pregătirile se fac prin turnee de fotbal în sală (chiar Steaua a participat la unul de-ăsta, în Germania, pe bani frumoşi, că premiile sunt vreo 400.000 de mărci), turnee care mai aduc şi bani. La noi, băieţi mai bogaţi, nu se câştigă, ci se cheltuie, cu bătuta în cule „încărcare a bateriilor" pe crestele înzăpezite ale minunaţilor noştri munţi. La faceţi dv. o socoteală, cam cât costă un astfel de cantonament la preţurile actuale? Ei bine, deşi băieţii noştri văd şi ei pe alţii, se dau de ceasul morţii că n-au bani, tot cantonamente fac. Probabil, că altfel nu se explică, or avea contract pe 30-40 de ani cu Ministerul Turismului. Reînnoit acum, de când dom' ministru Agathon s-a băgat tare şi în fotbal.

Ştiri din NBA

● Cu siguranţă, la Chicago, **David Robinson** este primul pe lista neagră a suporterilor echipei **Chicago Bulls**. El a dat 9 puncte (din 30) în repriza de prelungiri, incluzând un contraatac realizat în urma unei interceptii la mijlocul terenului şi finalizat printr-un coş de sus când cronometrul mai arăta doar 1.7 secunde de joc. Astfel **San Antonio Spurs** câştigă cu 104-102 meciul cu Chicago Bulls. **Scottie Pippen** nu şi-a putut stăpâni nervii, el fiind eliminat de pe teren la sfârşitul celui de al doilea sfert. Arătându-şi adevăratul comportament de taur, care atunci când vede roşu nu-i mai stă nimic în cale, el a trebuit să fie ţinut de patru coechipieri pentru a nu se încăiera cu toată echipa adversă şi cu arbitrii. Probabil că echipa din San Antonio ar fi fost în momentul de faţă într-un cantonament de recuperare fizică.

● **Patrick Ewing** a reuşit 11 puncte din 25 în total, în sfertul al patrulea, conducându-şi echipa la o victorie cu 105-99 asupra teamului din Portland. **Knicks** se află la a cincea victorie consecutivă. În ultima lună ei au înregistrat 13 victorii şi doar o singură înfrângere, la Chicago, de Crăciun.

● La Milwaukee, **Hakeem Olajwon** a marcat 31 de puncte, iar **Vernon Maxwell** 25, şi Houston câştigă în deplasare cu 115-99. Victoria este binevenită, deoarece ei au pierdut patru din ultimele cinci meciuri.

● La Orlando, **Shaquille O'Neil** a realizat 31 de puncte şi 15 recuperări. Mitul nu cade: Orlando rămâne neînvinsă acasă prin victoria asupra Celţilor cu 110-97.

● La Denver, **Shawn Kemp**, cel mai temut, dar şi cel mai respectat jucător al ligii, a înscris 19 puncte. Ajutat şi de **Gary Payton** (16), Seattle câştigă în deplasare cu 111-89.

● La Detroit, **Allan Houston** a jucat în locul lui **Joe Dumars**, care este accidentat, şi nu oricum, ci realizând un record personal prin cele 32 de puncte înscrise. **Pistons** continuă să domine Philadelphia în acest sezon. Detroit 116-Philadelphia 105.

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

E nou, e senzaţional şi are un nume precis:

DURREF

☐ „Părintele" lui, ANDREI HODODI, afirmă:

„Se pot face din el case, şosele, vapoare şi avioane!"

Din DURREF se poate face aproape orice

În România există un om, ANDREI HODODI care a descoperit ceea ce institutele de cercetare occidentale au numit o invenţie revoluţionară: DURREF - un material obţinut din deşeuri naturale, din care se pot face case (chiar blocuri), mobilă, şosele, vapoare şi avioane(!), un material prin care nu trece glonţul şi care este un excelent izolant în cazul radiaţiilor. De menţionat că locuinţele făcute din DURREF pot rezista, garantat, la cutremure de pământ de până la 7,2 grade pe scara Richter.

În anul 1994, Andrei Hododi a primit de la Ministerul Ştiinţei şi Tehnologiei suma de 355 milioane lei, pentru cercetare, iar în 1995 primeşte 1 miliard, pentru acelaşi scop. Deşi autorităţile române susţin invenţia dlui Hododi, acesta întâmpină totuşi o puternică rezistenţă din partea marilor firme de construcţii din România; acestea construiesc case, din materiale clasice, la preţul de 600.000 lei mp, în timp ce folosirea DURREF-ului costă 220.000 lei mp. Pe scurt, o casă de 100 mp, din DURREF, cu toate dotările auxiliare, costă 22 milioane lei.

Există argumente pro şi contra în ceea ce priveşte calitatea DURREF-ului. Revista FLACĂRA va publica un serial, pentru a lămuri această problemă: este sau nu este DURREF-UL invenţia nr.1 a sfârşitului de secol?

DAN GHEORGHE ■

– „Un inventator mare născut într-o ţară mică şi nu prea dezvoltată economic", astfel v-a caracterizat cineva, stimate dle Andrei Hododi. Aşadar, în ce constă invenţia dv.?

– Invenţia mea reactivează o sursă neconvenţională, inepuizabilă în timp şi reciclabilă în fiecare an, datorită efectelor naturale: aceea a **deşeurilor naturale**. Se ştie că omenirea s-a dezvoltat pe baza a cinci resurse convenţionale, naturale şi anume: cărbune, fier, lemn, apă şi petrol. Se mai ştie clar că unele din acestea sunt epuizabile în timp, ca de exemplu petrolul; având în vedere importanţa pe care o deţin suprafeţele împădurite în lume, lemnul este şi el din ce în ce mai prohibit.

Cu alte cuvinte, două din cele mai importante resurse naturale sunt pe cale de a fi epuizate. Pentru fier, industriile mondiale au deja un sistem de reciclare, fierul reciclându-se în proporţie de 60-70%. Cărbunele este deja o resursă naturală care nu mai face faţă nevoilor de dezvoltare industrială. A rămas apa... Omul s-a gândit cum să activeze resurse neconvenţionale. Aşa s-a născut şi invenţia mea - reactivarea deşeurilor naturale.

– Care sunt domeniile în care-şi poate găsi aplicabilitate invenţia dv., numită DURREF?

– Domeniile sunt multiple, pentru că **Durref** nu este numai un material, el reprezintă o infinitate de materiale: el poate căpăta, la cerere, structuri fizico-mecanice controlate, cu greutăţi variabile şi cu destinaţii variabile.

Înainte, deşeurile naturale se foloseau pentru ardere sau pur şi simplu erau abandonate, ştiindu-se că sunt biodegradabile în timp. Acum, cu aceste deşeuri (la noi în ţară sunt milioane de tone în fiecare an) eu fac, începând cu case şi terminând cu mobilă, cam tot ce se poate face într-o locuinţă, ca dotări. Totl

Deci, am putea introduce **Durrefu**l - şi eu îl introduc începând din acest an - în domeniul construcţiei de locuinţe, în decoraţii interioare, în mobilier. Dar, **Durrefu**l poate pătrunde şi în transporturi (am în vedere containerele, izotermele, vagoanele CFR de marfă şi de călători etc.). Şi încă ceva: până la jumătatea acestui secol, traversele de cale ferată erau din lemn, ulterior din beton; aşa că **Durrefu**l poate înlocui traversele din beton, făcând transportul pe căile ferate mai silenţios. **Durrefu**l mai poate pătrunde în industria strategică, în electronică (pentru carcase de radio, TV, boxe etc.) şi în multe alte domenii pentru care **Durrefu**l nu a fost încă cercetat.

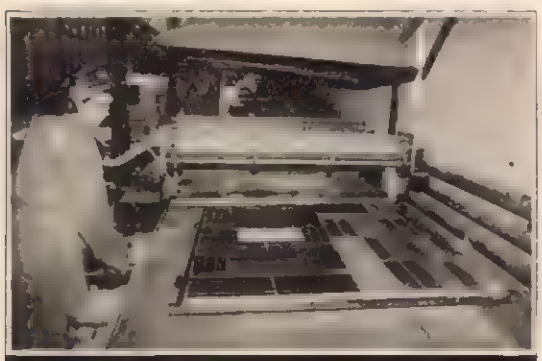

În ţara cu peste un milion de şomeri, orice loc de muncă este binevenit

Făcută din DURREF, această casă este mult mai ieftină

Casa, mobila, totul la preţuri mai mici de jumătate din cele actuale!

– Fără îndoială că există ţări care sunt interesate de invenţia dv. pe care, personal, o consider, după cele prezentate, o valoare naţională, de-a dreptul strategică, aş putea spune, pentru România.

– Nu numai pentru România, pentru că, în momentul în care găseşti o materie primă ieftină, neglijată de toată lumea, de toate industriile, şi faci din această materie primă bunuri cu 60% mai ieftine decât cele pe care le înlocuieşte, când găseşti o materie primă pe care ştii sigur că o regăseşti şi peste 10, 100 sau 1000 de ani, te gândeşti că reactivate sau puse în valoare aceste deşeuri, ele aduc un plus de venituri; şi este vorba de venituri considerabile pentru economia unei ţări!

Cât priveşte ţările interesate - ele sunt foarte multe. Mai precis, firme. Este vorba de firme din SUA, China, Franţa, Suedia, Australia, Tunis, Africa de Sud ş.a.m.d. Pot să spun că şi fitul ţărilor din centrul şi estul Europei şi-au exprimat dorinţa de a intra în contact direct cu mine; este vorba, printre altele, de căile ferate din Bulgaria, o cunoscută întreprindere chimică din Slovacia etc.

– Dle Andrei Hododi, vă mulţumesc pentru această scurtă convorbire şi vă doresc ca visurile dv. legate de Durefl - şi nu numai - să se transforme în realitate.

– Şi eu vă mulţumesc.

ALECU MARCIUC ■

Ultima oră

Feriţi-vă de Văcăruş !

Bibliotecă municipală

Serialul „HELI" (heliosproboscopul) continuă

„Tumoarea a dispărut. Sunt vindecat !"

■ Cazurile prezentate în acest număr sunt emoţionante. În numărul viitor, dezvăluiri senzaţionale !

pag. 8 - 9

Două reviste într-una singură

Nr. 6 ● 7 - 13 februarie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

MAŞINA NR. 11 DE LA LETEA

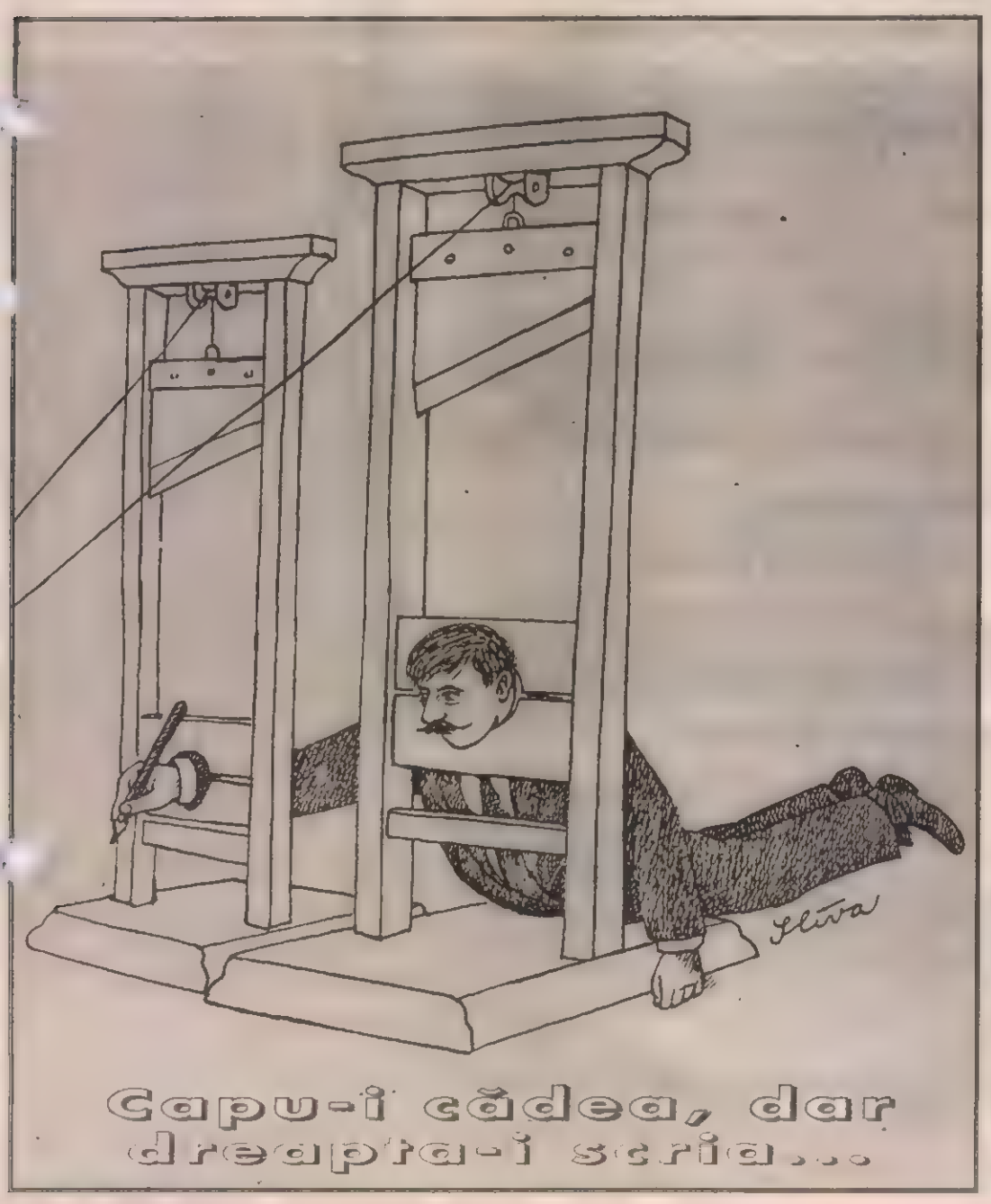

UCIDERE DE CONSUL

pag. 6

MAŞINA DE SCRIS

îşi anunţă premiile:

■ **martie:**
editarea gratuită a unei cărţi

■ **noiembrie:**
1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacţia FLACĂRA

pag. 14

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.[illegible] Fax 211.73.[illegible]

OKI BECKMAN ALINCO CTX CHAPARRAL LOGITECH HEWLETT PACKARD

PUBLICATIILE
Flacara

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Pleşiţă, Mihai Săndolu, Liviu Tîmbuş
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
Mihai SĂNDOLU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ŞTEFĂNESCU (617.47.63, 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 617.60.10., 617.60.20, cu întîrcerile de mai jos
Fax: 222.82.89
Cont leu - 40.72.30.110.496 BCR sector 1, Bucureşti
Cont valutar - 47.21.6.16.0431.0 BCR sector 1, Bucureşti

Flacara

Redactor-şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TÎMBUŞ
Secretar general de redacţie
ADRIAN PETRESCU
Telefon: 2559

- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman Jr., Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ioniţă
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petru Novac Dolângă
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjală (SUA)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Crina Gorgoi
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

NOU !
S.C.
REBUS
S.R.L.
Administrator general
GEORGE ARION

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 618.15.32,) Călin Mărculeţu, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petrea
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (617.59.69): Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Jeon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL 2560: Adrian Borcescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 222.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti, România

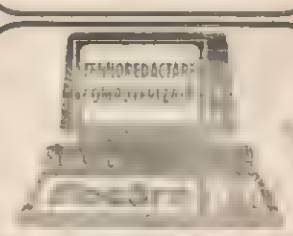

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează
informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

ELITA

De multă vreme n-am mai cunoscut o bucurie atât de mare ca la Gala Premiilor UNITER pe anul 1994 care s-a desfăşurat la Opera română din Bucureşti. Fiindcă, de multă vreme, n-am mai regăsit, în acelaşi spaţiu, prin excelentul spirit organizatoric al lui Ion Caramitru, împătimitul de sine în teatru, împătimitul de teatru românesc în multiplele sale variante, atâtea personaje ale culturii noastre. Au fost, desigur, şi ambasadori ai altor state. Au fost, bineînţeles, şi oameni politici, şi oameni de afaceri, şi literaţi, şi cineaşti, şi ziarişti, şi reprezentanţi ai multor alte profesii. Spre bucuria mea n-au fost Ion Iliescu, Nicolae Văcăroiu cu acoliţii lor, n-au fost preşedinţii PSM şi PRM, PUNR care au o legătură cu o cultură românească de durată mai inconsistentă decât urma zborului unui fluture. Ar trebui să-i număr şi iată, îi înşir, pe Vrăjitorii care mi-au alinat multe din suferinţele din vremea dictaturii, cu scuze pentru că nu-i pomenesc pe toţi: Marin Moraru, Andrei Şerban, David Esrig, Radu Penciulescu, Cătălina Buzoianu, şi, printr-o prezenţă mai mult decât tulburătoare Olga Tudorache, o adevărată doamnă a spiritului care ar trebui să ne guverneze. Aproape oriunde mi-am aruncat privirea în sală am descoperit adevăratele repere ale existenţei noastre, dacă vrem să dăinuim: pe Alexandru Paleologu, pe Nicolae Manolescu, pe Mircea Dinescu, pe Ilinca Tomoroveanu, pe Leopoldina Bălănuţă, pe Victor Rebengiuc, Constantin Codrescu, Traian Stănescu, Florina Cercel, Mircea Albulescu, Sliviu Stănculescu, Eugenia Moldoveanu, Ovidiu Iuliu Moldovan, Ştefan Radoff. Aş fi dorit, desigur, ca şi doamna Olga Tudorache, să mai fi fost, alături de noi, în acea seară de vis, şi Gheorghe Cozorici, şi Silvia Popovici, şi Anza Pellea, şi Gina Patrichi, şi George Constantin, şi încă mulţi alţii care au plecat de lângă noi mult prea devreme. De timp îndelungat însă n-am fost atât de bucuros şi de mândru fiindcă aparţin acestui popor: în acest vis al unei nopţi de iarnă, m-am regăsit în mijlocul unei elite a poporului român, din păcate nerespectată, nepreţuită la adevărata ei valoare nici în anii democraţiei originale. Însă cu o astfel de reprezentare suntem cu siguranţă în Europa, ba, mai mult, suntem superiori multora, având certitudinea veşniciei, pe întreaga planetă.

NICOLAE ŢĂRAN, vicepreşedinte PAC:

În Convenția Democratică plutește umbra unui „divorț civilizat" de UDMR

Nicolae Ţăran, vicepreşedinte PAC

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

„A fost o tensiune extraordinară şi am cedat psihic"

- Domnule vicepreşedinte, aţi declarat că aveţi mari rezerve în privinţa comunicatului dat publicităţii de Consiliul Naţional al CDR în legătură cu situaţia creată de UDMR, dar totuşi l-aţi semnat!

- Ca să vă răspund direct, şedinţa s-a desfăşurat într-o tensiune extraordinară şi recunosc că am cedat, oarecum, psihic, pentru că a fost o presiune extraordinară în favoarea transmiterii unui comunicat, toată lumea dorea să dea un semnal. Dar, evident, în condiţiile în care s-a lucrat, comunicatul a ieşit lamentabil şi nu reflectă, de fapt, dramatismul discuţiilor! Însă nimic nu mă împiedică acum să spun adevărul!

A fost, de fapt, o dispută între UDMR şi celelalte partide - nu chiar toate, e vorba, practic, de PSDR, PAC, AC şi PNL. Evident, nu cu vehemenţa pe care am folosit-o eu, aceste partide au pus în discuţie şi au arătat că nu sunt de acord cu principiul autonomiei pe criterii etnice. Horia Rusu a subliniat distincţia între autonomia locală şi autonomia pe criterii etnice şi a spus că dacă aceste lucruri apar amestecate în comunicat, atunci lucrurile vor fi deplorabile şi aşa şi este, din păcate! Colegii maghiari au spus că ei nu au în vedere o autonomie pe criterii etnice. Ca să-i facem să înţeleagă că ei totuşi asta doresc şi că, de fapt, programul lor politic şi mai ales proiectul de lege a minorităţilor se bazează pe această revendicare, au trebuit să treacă vreo trei ore, acest fapt determinând caracterul foarte dramatic al discuţiilor. Ar fi trebuit să apară în comunicat că poziţiile nu sunt, deocamdată, conciliabile. Era un semnal pe care opinia publică cred că îl aştepta şi acesta este adevărul, în cele din urmă! Or, acest comunicat încearcă să îndulcească criza, să atenueze distanţele dintre opinii şi să spună că ar fi divergenţe. „Divergenţe", în acest context, este un eufemism!

Alianţa Civică ar putea propune un proiect de lege a minorităţilor, elaborat de Gabriel Andreescu, un proiect făcut după standarde europene în ceea ce priveşte promovarea limbii şi a culturii, dar există riscul ca UDMR să nu accepte nici acest proiect de lege şi atunci lucrurile se vor împotmoli definitiv şi va rezulta clar că nu există nici o punte, că nu este posibil dialogul! Dacă UDMR nu acceptă nici acest proiect, realizat de Gabriel Andreescu şi de experţi recunoscuţi ai Grupului pentru Dialog Social, care nu pot fi suspectaţi în nici un caz de naţionalism sau şovinism, proiect care este cel mai liberal posibil la ora actuală în România, atunci nu văd cum lucrurile ar putea fi deblocate! Referitor la o excludere a UDMR din Convenţie, este evident că nu e bine ca ei să rămână în afară, dar ei sunt oarecum în afară pentru că se pun singuri în această postură şi, mai mult, candidează pe liste proprii. Oricum, nu mi se pare că UDMR poate rămâne în afară, dar problema nu poate fi evitată. Dar nu trebuie să discutăm în termeni tranşanţi, precum excluderea, ci ai unei despărţiri care poate să fie chiar amicală, o despărţire civilizată.

- Aţi putea să ne daţi câteva nume de candidaţi la preşedinţia CDR?

- Îmi vine greu să fac acest lucru, însă aş vrea să vă spun că dacă aş fi strategul CDR pentru alegerile prezidenţiale şi dacă obiectivul ar fi câştigarea acestora, cred că ar trebui cel puţin doi, dacă nu trei, candidaţi. În această formulă ar putea fi contracarată tactica dlui Iliescu, care a venit cu cinci candidaţi care erau, de fapt, toţi ai lui. CDR vine cu un singur candidat şi nu poate organiza nici un fel de ambuscadă, pentru că este evident că acele confruntări la TV presupun colaborări, asocieri de culise, pentru a obţine avantaje pentru turul doi. Dl Iliescu a jucat cartea aceasta cu dezinvoltură.

- Ce program şi ce discurs rezultant al acestui program ar trebui să-şi inaugureze viitorul preşedinte al CDR şi candidat la preşedinţie din partea Convenţiei?

- La penultima şedinţă de Consiliu Naţional, dl profesor Manolescu a ridicat o problemă de principiu care a fost acceptată foarte rapid, spre surpriza mea, şi care contravenea tezei puse în circulaţie de dl Emil Constantinescu. Dl Constantinescu spunea că prioritară în acest moment este alegerea candidatului sau alegerea unor candidaţi care să fie selectaţi. Dl Manolescu a afirmat că trebuie să depersonalizăm această procedură şi că nu este importantă personalitatea, ci criteriile care pot defini un program politic, iar acest program va defini, la rândul său, imaginea unui candidat la preşedinţie. Printre aceste criterii, cred că trei sunt nevralgice, care nu sunt clarificate la ora actuală în CDR. **1** - Problema monarhie sau republică. Dacă la nivelul unui partid sau chiar al CDR problema nu este chiar atât de periculoasă, nu afectează imaginea partidelor şi nici chiar credibilitatea în rândurile electoratului, în schimb această problemă, nerezolvată la nivelul unei personalităţi care să reprezinte Convenţia în competiţia prezidenţială, ar fi fatală! **2** - Problema caracterului naţional al statului român. Pentru poporul român este o problemă fundamentală, este o valoare, este o cutumă, pentru că statul român s-a creat în jurul unei naţiuni majoritare şi aceasta este, de fapt, prima valoare fundamentală a Constituţiei. Pentru români, ca şi pentru unguri, ca şi pentru americani, statul nu este o valoare abstractă, naţiunea este o valoare simţită, ţine de emoţie, ţine de spirit. Or, când minoritatea pune în discuţie o valoare la care majoritatea subscrie, atunci lucrurile sunt foarte complicate şi din punct de vedere electoral este un risc enorm ca să-ţi asumi o asemenea tratare teoretică. **3** - Şi, în sfârşit, există o a treia problemă, ridicată tot de acest contencios cu UDMR. Este vorba de autonomia locală pe criterii etnice. Dacă această alăturare făcută de UDMR nu este clarificată şi nu se arată clar că autonomia locală reprezintă cu totul altceva şi că nici un document internaţional, de exemplu, nu invocă sau nu leagă autonomia locală de criteriile etnice, atunci electoratul va sancţiona foarte dur! Acestea ar fi punctele nevralgice, evident, celelalte vor găsi mai uşor consensul, dar cele trei cred că vor crea o mare emoţie în Convenţie. Noi suntem hotărâţi să le ridicăm, pentru că nu putem continua în această confuzie care există de cinci ani şi care trebuie, în sfârşit, înlăturată!

„Suntem trei grupări; punem la bătaie, împreună, toţi specialiştii, pentru că dorim şi putem să guvernăm"

- PAC ar putea ajunge în situaţia de a părăsi Convenţia?

- Din păcate, rămânerea în CDR a devenit un scop în sine. Foarte mulţi îşi fac din aceasta un scop în sine, pur şi simplu să rămână în CDR, fără să caute alternative, strategii sau soluţii. După părerea mea, CDR are şanse să supravieţuiască - nu e vorba de cine o părăseşte sau de cine rămâne - doar dacă adoptă un program foarte clar pe criteriile pe care le-am spus şi în al doilea rând dacă admite liste separate, pentru că s-a creat un clivaj ideologic între doctrinele liberală, social-democrată şi creştin-democrată. În acest moment, Convenţia este percepută ca un amalgam de doctrine. Chiar dacă oamenii nu le înţeleg, încep însă să compare declaraţiile dlui Cunescu cu ale dlui Coposu sau cu ale dlui Manolescu. Din aceste comparaţii rezultă clar deosebiri mari, semnificative, de opinii şi acest lucru împiedecă asupra imaginii Convenţiei. Dacă lucrurile s-ar clarifica şi s-ar spune clar că suntem trei, cu trei programe diferite care converg undeva şi care au un scop comun, atunci electoratul ar fi, în sfârşit, lămurit că este vorba de o alianţă între trei grupări care doresc să ajungă la guvernare. Părerea mea este că ar trebui schimbat mesajul, cel cu dărâmarea comunismului, cu afirmarea dorinţei şi puterii de a guverna! Ar fi mesajul electoral cel mai eficient al Convenţiei! Dacă vom lămuri aceste lucruri, electoratul nu va percepe că sunt trei doctrine, va percepe că sunt trei grupări aliate care au idei diferite şi care au soluţii oarecum diferite. În momentul în care s-ar ajunge la guvernare nu s-ar mai pune problema competiţiei doctrinare, pentru că cele trei grupări ar afirma: noi am venit împreună şi încercăm să rezolvăm următoarele probleme punctuale - vrem să rezolvăm problema şomajului, a inflaţiei, a restructurării. Indiferent de doctrinele noastre, punem la bătaie toţi specialiştii şi toată competenţa pentru a rezolva aceste probleme. Invers, s-ar întâmpla ceea ce se întâmplă acum în consiliile locale sau chiar în Parlament, când aleşii CDR se ceartă, votează în contratimp, nu se sincronizează, nu se pun de acord şi lucrurile acestea afectează foarte mult imaginea Convenţiei!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Un vis urât

În cadrul emisiunii "Chestiunea zilei", la Tele 7 abc, am văzut securişti în carne şi oase, două săptămâni la rând. Şi mai urmează. Securişti importanţi, cu grade mari şi amnezie pe măsură, cu zâmbete condescendente şi ton superior, uşor didactic, vag amuzat, vag iritat, după împrejurări. Au povestit de una, de alta, au mai răspuns la câte o întrebare (dribland cu măiestrie multe altele), au recunoscut "cu toată sinceritatea" - vorba lui Posteinicu - că acum vreo patruzeci de ani Securitatea era tare, tare rea, iar uneori chiar foarte asasină, din cauză de abuz şi elan de tânăr ofiţer cu piept bombat şi tragere de inimă spre pistolet - dar cine e perfect pe lumea asta imperfectă şi mai ales în vremurile acelea imemoriale? Oricum, „băieţii", chiar şi cei care mai călcau prin strachina crimei, n-aveau intenţii rele şi, vorba aia, gestul contează, nu? Şi oricum, divina Securitate a învăţat din propriile greşeli, s-a organizat mai bine, s-a perfecţionat, s-a şlefuit, astfel încât, prin anii '80, doldora de compasiune şi înţelegere a meandrelor sufleteşti, îi scotea pe sărmanii opozanţi din ghearele justiţiei şi-i trimitea să-şi caute de sănătate prin spitalele psihiatrice, pentru că erau zărghiţi rău şi era păcat de viaţa lor să-i laşi fără injecţii şi pastile; şi pentru că existau şi opozanţi cărora nu le plecase mintea cu sorcova (că trebuia să se raporteze şi astfel de cazuri, astfel s-ar fi tăiat de la buget o haică importantă, care nu mai era necesară la interne), deci, pentru că existau şi opozanţi cu intelect normal, Securitatea îşi sufleca mânecile şi trecea hotărât la - să vezi minunei - plimbări la braţ cu "obiectivul", că fii atent, că nu e bine, că ai luat-o pe un drum greşit şi alte şuete morocănoase şi pâre pe la sindicat şi pe la şefi. Nu tu lampă în ochi şi zeci de ore de anchetă non stop, nu tu bec, nu tu bătaie, nu tu nimic; prostii din cărţi poliţiste şi din presa de senzaţie, care minte, domnule şi inventează, ceva de speriat!...

Emisiunea lui Cornel Nistorescu (alături de el a fost şi Ion Iţu, în episodul 2) va continua; generalul Tăbăcaru şi colonelul Raţiu, căci despre ei este vorba, vor purta un dialog cu „banditii" supravieţuitori ai Rezistenţei armate anticomuniste din munţi în primii ani ai teroarei bolşevice care s-a abătut peste România. La ora la care revista noastră va fi pe piaţă, emisiunea va fi avut loc. Desigur că o voi vedea. Nu pentru că doresc, ci pentru că trebuie. În fond, dacă tot ne-am luat raţia de libertate, ce mai contează o oră în plus de praf în ochi?

Îmi repugnă judecăţile globalizante, expeditive şi sentenţioase, prefer spiritul analitic, diferenţierile, valorizările şi nuanţele; n-am visat niciodată, o, Doamne, să fac săpun din securişti, din comunişti, din fascişti, din malagambişti, din baptişti, din nimici iar dacă mi s-a întâmplat să am aşa, un vis minuscul, urmărind emisiunea, a fost să văd o clipă, o secundă, atât, o secundă, că generalul Tăbăcaru îşi lasă privirea în jos, fără să mai răspundă la întrebare; dacă tot îi văd pe ecran şi dacă tot are nume, fizionomie şi păr alb, măcar să văd şi că e fiinţă omenească. Atât.

Urât din partea mea. Un vis urât.

EUGEN CHIROVICI ■

Apele nu s-au limpezit

Comunicatul CDR în problema UDMR este contestat de liberali

☐ Va da CDR un alt comunicat?

În ultima vreme, dl Emil Constantinescu recurge la un procedeu neobişnuit: convocarea Consiliului Naţional al CDR în locul Comitetului Executiv. Motivul este extrem de simplu. Din Comitetul Executiv fac parte partidele politice şi AFDPR. În Consiliul Naţional sunt reprezentate toate formaţiunile din CDR şi hotărârile se iau cu majoritate absolută. În Comitetul Executiv, doar cu 2/3 din numărul membrilor.

Pentru a-şi impune punctele de vedere, dl Emil Constantinescu convoacă de fiecare dată numai Consiliul Naţional, ştiind că se poate baza pe toate acele asociaţii de luptători, revoluţionari, şomeri etc. Foarte interesant şi demn de remarcat (şi nu o facem pentru prima dată, în numărul trecut am mai adus în discuţie această problemă) este că domnia sa încalcă în acest mod Protocolul Convenţiei Democratice. Dar şi mai demn de remarcat este faptul că nici unul din partidele care au contestat hotărârile luate în ultimele şedinţe ale Consiliului nu au sesizat acest lucru.

Articolele din Protocol la care ne referim sunt 15 şi 17. **ART 15:** „Atribuţiile preşedintelui CDR: (...) b) semnează şi comunicatele şi documentele oficiale ale CDR, **aprobate de Comitetul Executiv.**" **ART 17:** „Atribuţiile Consiliului Convenţiei: a) Discută şi adoptă propunerile Comitetului Executiv privind directivele politice, strategia şi tactica CDR". Clar, nu? Dacă o hotărâre nu a fost aprobată de Comitetul Executiv, ea nu are ce să caute în Consiliu.

Ultima şedinţă a Consiliului s-a ocupat de pretenţiile UDMR. Deşi marea majoritate a partidelor erau înclinate să ia o decizie dură, rezultatul a fost un comunicat lipsit de vigoare care, supus la vot, a fost fireşte aprobat, cu sprijinul asociaţilor de care vorbeam mai înainte. După şedinţă, Marko Beló a declarat: „Bineînţeles că există divergenţe, dar, dacă nu vom reuşi să ne înţelegem, atunci alianţa devine inoperantă. Consider că am trecut peste o situaţie tensionată şi sper că în viitorul apropiat vom găsi timpul necesar pentru a sta cu aliaţii noştri la masa dicuţiilor". Numai că lucrurile nu s-au oprit aici.

Cu tot comunicatul lui Emil Constantinescu, PNL dă o Declaraţie în care spune: „Constatăm că UDMR persistă în atitudinea de nerecunoaştere a caracterului naţional al statului român şi că astfel face imposibilă o colaborare politică. PNL solicită partenerilor din Convenţia Democratică discutarea prezenţei UDMR în alianţa Opoziţiei din România". Odată acest pas făcut, partidele din Alianţa Civic-Liberală se întâlnesc şi dau publicităţii o Declaraţie comună, în care afirmă că nu sunt de acord cu Comunicatul CDR. Săptămâna aceasta a fost convocată o şedinţă a Comitetului Executiv. Să vedem ce-o să aducă nou.

ROXANA STANCU ■

Demiterile de primari

Se aduce muniţia pe teatrul de război electoral

Actuala putere continuă să demită pe capete primari ai opoziţiei. Ultimele „mari realizări" în domeniu se numesc Adrian Moruzi, primar al Braşovului, şi Eduard Mihail Tocaciu (PNL), primar la Turnu Măgurele.

Despre prevederile legale ce stau la baza acestor demiteri, revista noastră a mai scris: prefectul are dreptul să suspende din funcţie un primar doar atunci când constată abateri grave sau fapte de natură penală. În cazul dlui Tocaciu, de pildă, s-a trecut peste această procedură. Hotărârea de Guvern cu pricina nu este publicată în Monitorul Oficial, nu are nici o motivaţie şi se bazează doar pe referatul unui prefect, evident membru al partidului de guvernământ, PDSR. Care este miza, se pot întreba cititorii, căci mai mult ca sigur că şi viitorul primar se va izbi de aceeaşi lipsă de bani şi nu se va putea mândri cu mari realizări.

Acest fenomen pare să facă parte dintr-un plan bine pus la punct al actualei puteri, cu bătaie către alegerile legislative şi prezidenţiale din 1996. Căci, după cum se ştie, de buna desfăşurare a procedurii electorale din teritoriu se ocupă primăria în colaborare cu prefectura. Majoritatea primarilor din marile oraşe aparţin Opoziţiei. Prefecţii aparţin partidului de guvernământ, fiind persoane numite de executiv şi nu alese de cetăţeni.

Dacă demiterile continuă în acelaşi ritm ca până acum, sunt toate şansele ca, până în 1996, în marile localităţi raportul de forţe să se schimbe. Adică de pregătirea scrutinului să se ocupe primarul şi prefectul actualei Puteri.

Se ştie doar că şi în 1992 - când nu toţi prefecţii erau ai partidului ce se află azi în fruntea bucatelor, iar Opoziţia deţinea majoritatea primăriilor din marile oraşe - s-au semnalat şi raportat o serie de nereguli în ceea ce priveşte scrutinul electoral. Bunăoară, a doua zi după evenimentul cu pricina, descopeream împreună cu un coleg de breaslă, sute de buletine de vot ştampilate, parţial distruse de flăcări, aruncate în ghena de gunoi a unui liceu situat la marginea Bucureştilor. Fotografii şi mostre au fost puse chiar pe masa secretarului de stat de la Ministerul de Interne, dl Crăciun. Se părea că va începe o anchetă, dar s-a instalat între timp guvernul Văcăroiu şi nu s-a mai întâmplat nimic.

Iată de ce avem toate motivele să fim suspicioşi. Să mai reamintim doar că prin felul în care executivul procedează în cazul acestor demiteri, se încalcă recomandările Consiliului Europei, la care a subscris prin semnătură şi România.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Până în prezent, actuala Putere a demis 281 primari. În marea lor majoritate (peste 80%) aceştia aparţin CDR şi PD. De la alegerile locale din 1992 şi până acum nu se mai află în funcţie 400 de primari. Diferenţa de 119 reprezintă demisii, multe dintre ele determinate de presiuni exercitate de cei ce reprezintă guvernul în teritoriu.

Mai mult decât atât, există cazuri (Rucăr, de pildă) în care cei demişi au făcut contestaţie, au câştigat procesul, au fost repuşi în funcţie, dar eliberaţi din nou prin decizia prefecturii pe aceleaşi motive respinse deja de instanţă!

Prin [illegible] acestui procedeu, Liga primarilor democraţi riscă să piardă o importantă sumă de bani, peste 50 milioane dolari, obţinută cu mare greutate de la Banca Mondială pentru lucrări edilitare pentru care bugetul alocat de guvern este total insuficient. Iată dar câte ouăle sparg cei ce stăpânesc România.

Această unealtă, pe numele ei Cozmâncă, care dirijează Departamentul Administraţiei Publice Locale din Guvernul României, dirijat la rândul său de alţii, demite pe capete primari ai Opoziţiei.

Pulsul lunii ianuarie

Un sondaj IMAS, nepublicat încă

❑ Analiştii CDR pot trage concluzii referitoare la unitatea Convenţiei

Vă prezentăm trei dintre întrebările sondajului IMAS realizat săptămâna trecută. Analizând primele două întrebări, putem trage câteva concluzii: 26,6% dintre intervievaţi optează pentru CDR. Dar 21,9% ar vota Alianţa Civic-Liberală. Ce se poate deduce de aici? În nici un caz că 21,9% care ar vota liberalii fac parte din cei 26;6% care ar vota CDR, restul de 3,7% rămânând celorlalte partide din Convenţie. Mai degrabă că procentele obţinute de AC-L ar putea să provină din partea nedecisă a electoratului, pentru că partea sa decisă este ataşată de ideea unei Convenţii unite (vezi întrebarea nr. 3).

ROXANA STANCU ■

Dacă ar candida următoarele formaţiuni politice, dv. cu care aţi vota?

■ CDR	26,6%
■ PDSR	16,7%
■ PD(FSN)	8,9%
■ PUNR	4,6%
■ PDAR	2,5%
■ UDMR	4,2%
■ PRM	2,8%
■ PSM	2,1%
■ Alte partide	1,3%
■ Nu ştiu	30,3%

Recent a fost constituită Alianţa Civic-Liberală formată din PAC, PNL, PL'93 şi PNL-CD. Dacă această alianţă ar participa la alegerile parlamentare aţi vota cu ea?

■ Da	21,9%
■ Nu	60,4%
■ Nu ştiu	17,7%

Cum credeţi că ar trebui să participe la alegerile generale Alianţa Civic-Liberală?

■ Pe liste comune cu CDR	12,4%
■ Pe liste separate în afara CDR	6,6%
■ Mi-e indiferent	7,4%
■ Nu ştiu	73,6%

„Muşchii" Senatului şi Constituţia

Alianţa Civic-Liberală este faultată „regulamentar"

Încă de la constituirea sa în actuala formă, Alianţa Civic-Liberală (PNL, PAC, PNLCD, PL '93) şi-a anunţat intenţia de a forma grupuri parlamentare unice în Senat şi Camera Deputaţilor.

La prima vedere, consecinţele ar putea părea destul de spectaculoase, întrucât liberalii pot câştiga cel puţin un post în Biroul Permanent al Camerei Deputaţilor. Chiar şi la Senat, numărul parlamentarilor ACL ar fi suficient pentru a-l detrona pe Vadim Tudor din funcţia de secretar, ceea ce ar fi benefic pentru viaţa parlamentară românească. Doar că la Senat logica şi matematica sunt două domenii de care nu se prea ţine seama. Căci, deşi Regulamentul de funcţionare al acestei Camere a fost declarat neconstituţional de Curtea Constituţională, această parte a Legislativului românesc tot după el se ghidează. Şi, conform acestui regulament, culmea, încă valabil, reunirea liberalilor nu se va putea produce. Precedentul nu este nici măcar singular. Curtea Constituţională s-a pronunţat şi asupra taxei de trecere a frontierei, pe care mai marele (dar nu neapărat mai tarele) finanţelor noastre, Florin Georgescu, o percepe încă. Apoi este greu de crezut că senatorii majorităţii parlamentare tetragonale proaspăt strâns uniţi în jurul Protocolului semnat vor consimţi să se supună logicii şi bunului simţ.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Separaţie, da' nu prin părţile esenţiale

S-a mutat Parlamentul „acasă" la Văcăroiu?

Legea bugetului pe 1995 a fost vehement atacată de partidele din opoziţie. Sumele mici acordate învăţământului, sănătăţii, agriculturii au pus iarăşi faţă în faţă cele două tabere: patrulaterul roşu pe de-o parte, CDR şi PD de cealaltă parte. Şi cum aprobarea bugetului pe 1995 este prevăzută în Memorandumul cu FMI şi sesiunea parlamentară bate la uşă, Guvernul a invitat Opoziţia la „un dialog", pentru a „facilita aprobarea legii de către Parlament". Numai că mult trâmbiţata întâlnire dintre economiştii CDR şi PD cu cei ai guvernului s-a dovedit a fi până la urmă un fel de „sesiune originală" la care au participat toate partidele parlamentare; adică şi PSM, PRM, PUNR. Ca şi cum s-a mutat Parlamentul la Palatul Victoria, unde a prezidat de zor „sesiunea" însuşi Nicolae Văcăroiu. Motiv pentru care nu a ieşit nimic. Joaca PDSR-ului de-a democraţia e în toi.

TUDOR PLEŞA ■

Dans pe sârma liberală

Voturile PNL în Convenţie irită partenerii săi din AC-L

Când s-a pus problema candidaturii lui Emil Constantinescu la preşedinţia CDR şi, deci, implicit a ţării, PNL a declarat alături de PNŢCD şi AC că îl va susţine. Asta în timp ce partenerii săi din Alianţa Civic-Liberală l-au contestat pe dl Constantinescu şi, mai mult decât atât, au afirmat că vor veni cu un candidat propriu. De asemenea, PNL a votat alături de PNŢCD şi de AC şi atunci, când s-a discutat în Consiliu controversatul calendar propus de preşedintele CDR (PAC şi PL'93 au votat împotrivă, iar PNL-CD s-a abţinut). Mircea Ionescu Quintus neagă însă că în Alianţa Civic-Liberală ar exista diferenţe de păreri. „Am anunţat că îl susţinem pe Emil Constantinescu pentru că aceasta a fost opţiunea Biroului Permanent. În Alianţa Civic-Liberală nu sunt disensiuni. Să sperăm că aşa ceva nu se va mai repeta. Cu privire la discutarea calendarului, noi nu ştiam că figurează pe ordinea de zi. Credeam că se vor tranşa alte probleme şi nu am mai apucat să vorbim cu aliaţii noştri. Aşa că atunci am votat cum am crezut de cuviinţă. În fond, fiecare partid din AC-L are dreptul la propriile puncte de vedere", ne-a declarat preşedintele PNL.

Totuşi, noi ne întrebăm: Nu cumva PNL îşi plăteşte astfel intrarea în CDR? Şi nu cumva votul în total dezacord cu partenerii săi din Alianţa Civic-Liberală este, totuşi, un pas cu stângul în CDR?

ROXANA STANCU ■

Avem jalbe, avem pile

Adrian Severin este „vice" la Strasbourg

Deputatul PD Adrian Severin a fost ales vicepreşedinte al subcomisiei pentru drepturile omului a Consiliului Europei. Cum România face parte din acest organism european, fiecare cetăţean român care consideră că i-au fost lezate drepturile se poate adresa Comisiei.

Viaţa guvernului Văcăroiu se anunţă pe zi ce trece tot mai grea.

Tot făcând el „un joc de relaţii"

PDSR este respins de grupul parlamentar socialist al C.E.

Cererea de admitere a PDSR în grupul socialist din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a fost respinsă. Adrian Năstase s-a consolat însă: „Noi avem un bun sprijin intern şi sperăm ca la un moment dat să facem un joc de relaţii mai eficient. Oare câte greşeli trebuie să mai facă liderii PDSR (pe pielea noastră, evident!) şi câte uşi să li se mai închidă în nas ca să le vină gândul „ăl" bun că poate locul lor e în altă parte şi nu în fruntea unei ţări?

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Europa sub apă

Inundaţiile repetate şi catastrofale care au lovit Europa occidentală în acest sezon nu au ocolit Olanda - "piesa" cea mai delicată: două treimi din teritoriul acestei ţări se află sub nivelul mării, iar sistemul de diguri nu este conceput pentru a rezista unor presiuni excesive. În 1953, peste 1800 de persoane şi-au pierdut viaţa din cauza spargerii digurilor, tot cu prilejul unor furtuni puternice. Acum, sub ameninţarea ploilor torenţiale şi a furtunilor, 140.000 de locuitori au fost somaţi, în zonele cele mai critice, să-şi abandoneze locuinţele. Sub ape se află întinse zone nu numai din Olanda, dar şi din Belgia, Franţa, Germania.

Dosarul Dudaev

Autorităţile moscovite încearcă să concureze cu succese armatele ruseşti din Cecenia: s-a găsit, în sfârşit, o formulă nouă de strângere a laţului în jurul capului rebelilor. Generalului Dudaev i s-a întocmit un dosar penal, voluminos şi nemilos, care îi asigură (dacă va fi prins) o trecere expeditivă în rândul drepţilor. Interesant este că simultan cu scoaterea în afara legii a cetăţeanului Federaţiei Ruse, Djohar Dudaev, ramurile dizidente din tabăra cecenă au început să facă valuri pe tema incapacităţii generalului de a comanda şi a moralităţii ambigue a acestuia. Scenariul e vechi, metoda e cunoscută, iar rezultatele sunt, în general, excelente. Nu mai rămâne decât să se cristalizeze noul personaj care, în duel cu Dudaev, să-şi asume răspunderea şi "gloria" de a oferi Cecenia Rusiei pe uşa din spate a politicii... Oricum, până una-alta, războiul blitz din Cecenia se consumă cu încetinitorul, iar victimele, din ambele tabere, cresc vertiginos.

Un conflict de rutină

Cele peste patru decenii de animozităţi care au marcat relaţiile peruano-ecuadoriene au dat în clocot, împingând cele două ţări într-un război deschis. Început dur şi angajând o logistică spectaculoasă, conflictul a pus pe jeratic întreaga regiune care de multă vreme nu mai trăise acest gen de emoţii, cândva tradiţionale în America Latină. Pentru că nimeni nu are nevoie de o pârlială tocmai când integrarea continentală se află la ordinea zilei, Argentina, Brazilia, Chile şi SUA (state garante ale protocolului privind frontiera peruano-ecuadoriană) au intrat în joc încercând să toarne apă în vin. O primă rundă de negocieri a avut loc la Rio de Janeiro. Nu e prima, nu e ultima,dar e binevenită.

Noua ameninţare

Dincolo de aprofundarea conflictului din Bosnia, devine tot mai relevantă încurcătura sârbo-croată: iniţiativa preşedintelui Tudjman de a pune punct mandatului forţelor ONU împinge în faţă alternativa „rezolvării" prin forţă a mişcării secesioniste din Kraina. Această "republică" autoproclamată şi nerecunoscută de nimeni constituie un focar de prim calibru, mai ales de când sârbii din Kraina s-au coalizat cu forţele dizidenţilor musulmani din Bosnia-Herţegovina. Chestiunea se dovedeşte cu atât mai complicată cu cât între Zagreb şi Sarajevo s-au găsit disponibilităţi de asociere administrativă. Dacă planul elaborat de SUA, Rusia, U.E. şi ONU de a pune capăt încordării din Croaţia nu se va aplica, atunci este de aşteptat ca între Bosnia şi Croaţia războiul să pună... un semn al egalităţii, iar nebunia conflictului să se extindă în forme dintre cele mai periculoase pentru întreaga regiune.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

La Strasbourg, Teodor Meleşcanu şi Laszlo Kovacs repară gafele „cârtiţelor"

Furtuna stârnită de UDMR şi amplificată de unele luări de poziţie PUNR-iste s-a potolit, pasiunile s-au mai domolit, astăzi ne putem întreba mai la rece de ce s-a întâmplat aşa, care a fost rostul pietrei în baltă azvârlite de UDMR într-un anumit moment. Sigur, a fost vorba şi de vizita dlui Hrebenciuc în Ungaria, partidul etnicilor maghiari de la noi şi reacţiile PUNR-iste izbutind să bage bine o strâmbă în desfăşurarea ei. Este cert apoi că acţiunea UDMR de creare a unor organisme cu misiuni administrative făce parte dintr-un program autonomist (secesionist?) pe care liderii acestei formaţii îl pun în practică cu tenacitate. Dar mai este posibil ca UDMR să fi vizat şi împiedicarea semnării la 1 februarie la Strasbourg a Convenţiei-cadru privind protecţia minorităţilor naţionale. Dacă aşa este, atunci operaţiunea n-a reuşit, întrucât, după cum se ştie, iscălirea a avut loc - printre semnatari numărându-se şi România şi Ungaria - în ciuda demersului dlui Frunda şi a sprijinului fostului ministru de externe ungar, Jeszenszky (de altfel, cererea parlamentarului UDMR-ist, de reactivare a Recomandării 1201, fiindcă aceasta prevedea ca minorităţile să aibă „autorităţi autonome sau un statut special", era ridicolă, deoarece Convenţia-cadru este menită să înlocuiască Recomandarea 1201, respinsă de Consiliul de Miniştri al CE, şi nu să funcţioneze paralel cu ea). Observând că cele cuprinse în Convenţia-cadru (ne vom ocupa de ele într-un alt articol) nu sunt direct aplicabile în dreptul intern, fiecărui stat semnatar revenindu-i sarcina de a asigura punerea lor în practică în funcţie de legislaţia şi de politica guvernamentală proprie, adăugăm că majoritatea prevederilor se aplică în România fără nici un fel de restricţii.

Semnarea Convenţiei-cadru a prilejuit şi reluarea, sub forma unei întâlniri dintre domnii Teodor Meleşcanu şi Laszlo Kovacs, a dialogului româno-maghiar, după ce trimisului guvernului român i se închisese la Budapesta uşa în nas (la Strasbourg s-a comentat că gestul premierului Horn - campion, înainte de alegeri şi la începutul guvernării sale, al normalizării relaţiilor cu ţările vecine şi al încheierii tratatelor de bază cu ele - de a refuza întâlnirea cu emisarul român, a fost menit să abată atenţia populaţiei, prin folosirea eternului cal de bătaie al situaţiei minorităţilor unguri din diferite ţări, de la marile dificultăţi prin care trece Ungaria în momentul de faţă). Cei doi miniştri de externe au convenit „să acţioneze energic" pentru impulsionarea negocierilor asupra Tratatului de bază româno-ungar, astfel încât documentul să poată fi semnat până la 21 martie, data când începe la Paris Conferinţa de evaluare a Pactului de stabilitate în Europa. Fără îndoială că din viitorul tratat româno-ungar nu va putea lipsi ceea ce a fost convenit, potrivit declaraţiilor lui însuşi Gyula Horn, referitor la Tratatul ungaro-slovac, şi anume „recunoaşterea inviolabilităţii frontierelor ca şi angajamentul că cele două ţări nu au pretenţii teritoriale una faţă de cealaltă". Datele problemei arată că, în ciuda tuturor obstacolelor şi a valurilor stârnite de unii şi de alţii în ultima vreme, o „reconciliere istorică" între România şi Ungaria este nu numai de dorit, ci şi posibilă. O astfel de reconciliere va avea, cu siguranţă, şi un efect benefic, de destresare, asupra ungurilor din România, agitaţi cu lozinci şi ademeniţi cu promisiuni, dar în fond agasaţi de UDMR, pentru că, de fapt, maghiarii din România sunt dornici de a duce o viaţă normală, de european, şi nu una de somalez sau de zulus, obligaţi să sară din aşternut ori de câte ori sună din corn şeful de trib.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

Spuza Europei pe turta de la Cotroceni

Intrarea în vigoare, începând de la 1 februarie, a acordului de asociere a României la Uniunea Europeană a îmbrăcat accente euforice la Bucureşti: declaraţii televizate la ore de vârf, interviuri, relatări de la faţa locului, ce mai, tot tam-tamul. Momentul este într-adevăr extrem de important, dar nu se datorează „justeţei liniei partidului", ci unor condiţii geostrategice. În plus de-acum înainte trebuie să dovedim că acest cec în alb a fost justificat. Altfel...

Jirinovski din nou cu poalele-n cap !

Chiar după ce reprezentantul român a vorbit la Strasbourg în favoarea intrării Letoniei în Consiliul Europei, liderul ultranaţionalist rus, dându-şi din nou poalele peste cap, a calificat conducerea letonă ca fiind „nazistă", pentru că ar supune segregaţiei minoritatea rusă. „Buturuga" Jirinovski n-a putut opri votul favorabil acordat acestei ţări, mai ales că în cursul intervenţiei sale, preşedinta şedinţei i-a „tăiat" microfonul. Liderul ultranaţionalist rus a schimbat foaia când a fost vorba despre admiterea ţării sale, spunând că încălcările drepturilor omului ar fi nişte mofturi.

Tinicheaua Funar de coada PDSR

Apropo de Strasbourg... Grupul socialist din Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a refuzat includerea PDSR, alături de alte partide socialiste europene, din cauză că partidul dlui Gherman se asociază cu partide extremiste. După durerile de cap pe care le-a provocat Funar et comp. relaţiilor româno-maghiare, iată că încep să se vadă efectele imaginii în exterior a semnării protocolului cvadripartit.

Balladur despre lărgirea UE: Da !

Premierul francez Edouard Balladur a declarat că priorităţile fixate în timpul mandatului semestrial al preşedinţiei ţării sale la UE sunt următoarele: creşterea economică şi scăderea şomajului; promovarea securităţii în Europa; pregătirea documentelor **Conferinţei interguvernamentale din 1996**, care va duce la reforma instituţiilor europene. Pe de altă parte, premierul francez, deşi ocupat cu propria campanie pentru alegerile prezidenţiale, a arătat că se va preocupa pentru a nu se permite ca „UE să se dilueze într-o zonă vagă de liber schimb". Totodată, UE ar trebui să „se pregătească în vederea unei inevitabile lărgiri", fără să ofere detalii asupra unui calendar al primirii noilor membri şi dacă preferă conceptul primirii „graduale" a candidaţilor.

Pactul de stabilitate: în martie, la Paris

Devenită protagonistă a mişcărilor către o integrare europeană tot mai largă şi mai activă, Franţa definitivează pregătirile pentru ca la sfârşitul lunii martie să aibă loc semnarea la Paris a **Pactului de stabilitate europeană**. Denumit şi **„Planul Balladur"**, acest pact porneşte de la premisa că arhitectura politică a continentului şi-a desăvârşit în mare contururile şi că între ţările membre (înţelegându-se toate ţările participante la procesul OSCE) poate să se stabilească un nou sistem de raporturi. La încheierea mileniului, acesta ar fi un semn pozitiv către crearea aşa-numitei identităţi europene.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Din partea UNIUNII EUROPENE

Ambasadorul Franței: Bine ați venit!

Cu ocazia intrării în vigoare a Acordului de asociere a României la Uniunea Europeană reprezentanți mass-media (audio-vizual și presa scrisă) au fost oaspeți Ambasadei Franței a București. După alocuțiunea plină de căldură a Excelenței Sale dlui **Bernard Boyer**, distinsa gazdă a oferit un cocktail care a prilejuit ziariștilor obișnuita, dar foarte agreabila vânătoare de știri informații și opinii. Au fost seduse, cu aproape toate mijloacele, Excelențele Lor ambasadorii **Karen Fogg** (UE), **Andrew Philip Foley Bache** (Marea Britanie) **Christos Alexandris** (Grecia), **Antonio Ortiz** (Spania), **Timo Koponen** (Finlanda) **Anton Rossbach** (Germania), **Constantino Ribeiro Vaz** (Portugalia), **Ignace van Steenberge** (Belgia), **Monique Frank** (Olanda), **Flemming Morch** (Danemarca) **Paul Ullmann** (Austria), **Ragnar Angely** (Suedia), **Giuseppe De Michelis di Slonghello** (Italia)

Nu au participat ambasadorii Irlandei și Luxemburgului, care nu sunt rezidenți la București

A venit, a văzut, a murit...

Împreună cu cecenii sunt împușcați și ziariștii

Un alt gazetar ucis pe frontul datoriei. E vorba de data aceasta de corespondentul la Moscova al revistei Stern, JOCHEN PIEST. Aflat pentru a doua oară în mijlocul luptătorilor cecenI și intenționând să-i urmeze în munți, a fost lovit de schija unui obuz sosit din tabăra rusească.

Mileniul trei fără un sfert

Gestionarea iluziilor...

Anul trecut, în ajunul Crăciunului, în Mexic izbucnea un taifun monetar care a zdruncinat nu numai economia națională „Cenușăreasa mexicană", scăpată de sub control, riscă să mărească și monedele pentru alegători, ceea ce în general este un efect care se evită. Cu disperată solicitare FMI, SUA precum și un pumn de [illegible] au reacționat: s-a [illegible] de credite care vor fi [illegible] de către cei din țară aproape jumătate vor fi [illegible] din care [illegible] să fie [illegible] verile în [illegible] în față [illegible] alegeri [illegible] să se salveze [illegible]

[illegible] cu toate [illegible] mai mari au adoptat [illegible] dovadă de [illegible] rușinoasă în fața unor comandouri [illegible] Faptul că intervenție rusească în Cecenia nu a [illegible] și dur pusă la [illegible] Occidentul nu a [illegible] s-a interpretat ca o slăbiciune [illegible] în fața [illegible] rusesc. Adevărul este că mai [illegible] rebeliunea de la Groznîi va fi sec decapitată și că valurile emoționale ale acțiunii disciplinare nu vor avea timp să se înalțe. Curățirea cre[illegible] cecen de factorii de inflamare ar fi acută. Rusia ce riscul unor exemple periculoase, ar fi calmat apetitul [illegible] numeroase regiuni ale Federației și ar fi escamotat riscul potențial imens de dezintegrare. Ultimul lucru de care ar avea nevoie Occidentul ar fi explozia Federației Ruse, aruncarea în anarhie a acestui imens teritoriu, împărțirea panoplie nucleare sovietice între clanurile „particulare" locale și blocarea strategiei de integrare în structurile vest-europene a unei piețe coerente. O Rusie aruncată în balamuc ar contamina vecinătatea sa apuseană și, ulterior, și Apusul mai îndepărtat. Prelungirea războiului din Cecenia a complicat însă incredibil lucrurile și continuă să le complice și mai mult. Rusia se vede tot mai accentuat marginalizată și împinsă la un radicalism pe care nu l-ar fi conturat dacă în Cecenia ar fi fost pace. Comunitatea mondială se vede obligată să digere o alternativă pe care, în intenție, nu a promovat-o.

Același lucru s-a întâmplat și în cazul Chinei. Dezvoltarea vertiginoasă a mărfurilor galben în circumstanțele existenței pe puntea de comandă chineză a partidului comunist a obligat Occidentul să trateze cu prudență această zonă. Nu s-a bătut monedă agresivă pe tema drepturilor omului, nu s-au înghețat creditele, nu s-a retras clauza națiunii celei mai favorizate nu s-a umflat cu pompa problema Taiwanului. China a fost lăsată în pace, ba chiar a fost adulată, vizitată la nivele șimandicoase, invitată la reuniuni și așezată membră în comitete și comiții. Dispariția previzibilă a peratrăsnetului politic chinez, Deng Xiaoping, cârmuitorul din umbră al țării, pune, acum, probleme noi: spinoase, alarmante, cu evoluții paradoxale. O dezintegrare chineză nu ar fi mai simplă decât o dezintegrare rusească. Occidentul are ce „gestiona": moartea în etape și în ritm stihinic a unui inamic pe care l-a ținut cuminte lăsându-i iluzia că este puternic...

RADU BUDEANU ■

Finlanda se „de-finlandizează"

Continuând să „descriptăm" motivele care au determinat Austria, Finlanda și Suedia să spună DA intrării în Uniunea Europeană, acum a venit rândul „țării celor o mie de lacuri".

Finlanda a fost atrasă în primul rând spre UE de o necesitate vitală care ține de interesul său național: și anume să simtă cât mai relaxată respirația ursului de la Moscova. Celelalte motive de ordin economic, de apartenență la cultura europeană au fost oarecum de ordin secundar. Intrând în UE Finlanda încearcă de fapt să se „definlandizeze".

„În Finlanda ca și în alte regiuni mai periferice ale Europei, cum ar fi Portugalia sau Marea Britanie, lumea se referă la Europa ca și când continentul ar fi în altă parte". Aceste cuvinte au fost rostite de Jean Monnet - cel care alături de Shumann, Adenauer sau De Gasperi este socotit unul dintre părinții Europei.

Dorința de integrare a finlandezilor în Europa nu a scăzut niciodată în intensitate. Cererea de aderare în fosta Piață Comună datează de aproape treizeci de ani. Dar politica externă și internă a acestei țări, cel puțin în acest secol, a trebuit să țină seama de marele ei vecin, fosta URSS. Pentru a supraviețui ca stat capitalist, cu o dezvoltare proprie, lângă colosul de lângă ea, oamenii politici ai acestei țări au adoptat o formă de neutralitate specială. Prin acordurile realizate cu Moscova s-a convenit ca nici o acțiune politică a acestei țări să nu fie luată fără consultarea Kremlinului, pentru ca liderii sovietici să înțeleagă dacă le sunt cumva periclitate suveranitatea și securitatea. Acesta este în esență conceptul de „finlandizare", care apoi s-a aplicat și altor situații.

Se înțelege că pornind de la această situație istorică, primul gând al finlandezilor după destrămarea fostei Uniuni Sovietice a fost de a accelera demersurile pentru primirea țării lor în Uniunea Europeană. Pentru că apartenența la un asemenea bloc economic nu oferă numai anumite garanții de dezvoltare, ci și de securitate, fără ca prin aceasta să sfideze Rusia.

Datorită condițiilor geografice și de climă finlandezii sunt un popor tăcut, dar muncitor. Venind spre UE ei aduc în plus o serie de valori culturale bine păstrate. Țară în care analfabetismul a fost eradicat de multă vreme, și în care consumul de ziare pe cap de locuitor este dintre cele mai ridicate din lume, Finlanda are în plus un bun potențial de materii prime (în special cherestea).

Și totuși dificultățile nu lipsesc. Chiar în ultimii ani o criză economică neobișnuită a făcut ca rata șomajului să atingă 17 la sută, fapt care s-a resimțit și la sistemul de asistență, comparabil cu al altor state nordice și superior standardului din UE. Nevoia reorganizării economiei după standardele internaționale ar putea - spun susținătorii aderării - să fie împlinită prin intrarea în UE.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Stare critică

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv

19 ianuarie 1994: HIV = negativ

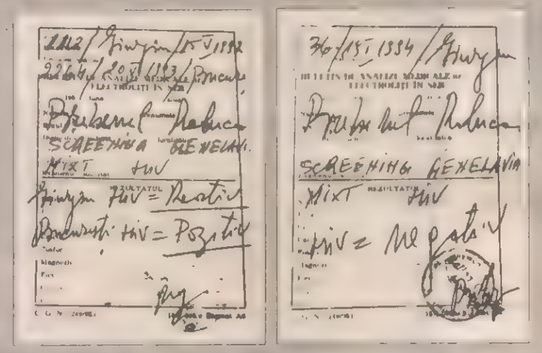

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

HELIOSPROBOSCOPUL (2)

❑ „Luat în antrepriză" de SII, uluitorul aparat are astăzi o soartă ciudată. După atâtea alte ratări, vom risipi şi această şansă ?

Istoria uluitoare a acestei invenţii este departe de a fi încheiată. Oricum, este plină de surprize şi momente ciudate; de pildă „tutela" SRI asupra inventatorului, aparatului şi experimentărilor, cu embargoul informaţional aferent, a durat vreo trei, patru ani; de ce s-a întâmplat, mai treacă - meargă, ar mai fi de înţeles (raţiuni de protecţie etc.); dar dacă nobila instituţie şi-a vârât codiţa, de ce - din moment ce rezultatele EXISTĂ (!!) - şi-a retras-o brusc?! Şi de ce, în „vidul" care s-a creat astfel, au apărut tot aşa de brusc nişte beţe-n roate deosebit de viguroase? Mister! Dar nu de nepătruns, după cum vom vedea...

Deocamdată, în acest număr prezentăm o foarte, foarte mică parte din cazuistica tratamentelor cu heliosproboscopul. „Teoria" şi explicaţiile contează mai puţin, importante sunt faptele şi rezultatele; incontestabile!

Raza vieţii acţionează la nivel atomic, eliminând substratul bolii

Care este principiul de funcţionare al acestui miraculos aparat? Ne explică inventatorul său, dl ing. CAROL PRZYBILLA:

„Ca să înţelegeţi cum funcţionează, trebuie să ştiţi de ce am fost, practic, obligat să-l inventez. Din cauza unei cumplite maladii care m-a lovit acum circa 28 de ani. Un cancer laringian îmi punea viaţa în pericol. Nu am mici o îndoială asupra veridicităţii diagnosticului: simptomele erau clare, simţeam că-mi crescuse ceva în gât, ce mă zgâria exact ca un os de peşte. În plus, dr. Schmuzer, de la spitalul Coltea, mi-a confirmat bănuielile, mai ales că, săracul, suferea de exact aceeaşi boală. Atunci m-am transformat din inginer în medic. Am studiat enorm pentru a înţelege ce este cancerul. Mi-am format părerea, în ani şi ani, că boala nu are nimic de-a face cu chimia şi medicamentele. Este o complexă şi perfidă boală de natură virotică. Cum studiasem şi atomii, atunci când lucram la bomba atomică, m-am gândit să-i folosesc în medicină; aşa mi-a venit ideea să bombardez cu atomi celulele bolnave. Ce vă povestesc eu, aici, este perfect real. Nu sunt poveşti à la Petrache Lupu de la Maglavit. Deci, se iradiază ţesuturile vii cu un flux luminos artificial de culoare determinată, obţinându-se regenerarea celulelor".

Pentru a afla detalii privind invenţia, am studiat şi brevetul respectiv, ce poartă numărul **104844/19.12.1991** şi care se intitulează **Aparat pentru tratamente biologice:**

„Aparatul este compus dintr-o carcasă montată, prin intermediul unei articulaţii şi al unui arc, pe o placă de bază pe care este fixat şi un suport-sursă 'amplasat în interiorul carcasei, dintr-o oglindă concavă montată într-un ghidaj axial pe un perete lateral al carcasei, în timp ce pe peretele opus este fixat un filtru optic într-o deschidere a carcasei, dintr-un ventilator antrenat în mişcare de rotaţie şi ale cărui palete sunt amplasate între sursă şi oglinda concavă în planul focal al acesteia din urmă, din doi cilindri simetrici faţă de sursă, între acestea şi filtrul optic". Mai aflăm că sursa este, de fapt, un bec cu halogen, de 100 de waţi. Ca principiu, se menţionează: „Raza biotică acţionează la nivel atomic, eliminând substratul fizic al bolii".

Aparatul cântăreşte 47 de kilograme, împreună cu anexele sale electronice.

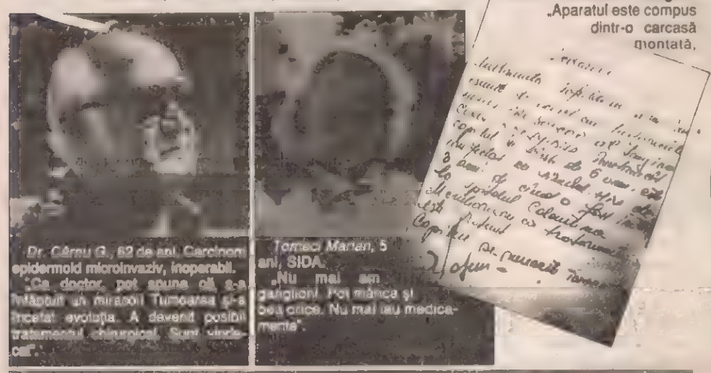

Dr. Cârstu G., 62 de ani. Carcinom epidermoid microinvaziv, inoperabil. „Ca doctor, pot spune că s-a întâmplat un miracol! Tumoarea şi-a încetat evoluţia. A devenit posibil tratamentul chirurgical. Sunt vindecat".

Tomici Marian, 5 ani, SIDA. „Nu mai am ganglioni. Pot mânca şi bea orice. Nu mai iau medicamente".

Ceauşescu se face că nu vede, dar trimite pacienţi

Deci, de circa 20 de ani, dl ing. **Carol Przybilla** utilizează **Heliosproboscopul**, construit prin mijloace proprii, pentru tratarea cancerului şi a altor boli grave. Din păcate, din motive numai de domnia-sa ştiute, nu a păstrat nici un fel de documentaţie cu care să-şi poată justifica succesele, deşi nu a fost singur, ci a lucrat chiar în compania unui anumit medic, tratamentele desfăşurându-se la propriul său domiciliu.

Ciudat este faptul că Ceauşescu l-a lăsat în pace! Nu spunem că nu l-ar fi supravegheat discret... Cu toate acestea, pacienţii au fost foarte numeroşi, deşi ştiţi bine cum circula informaţia în acele vremuri. Mai mult, îi... trimitea pacienţi! Unul dintre aceştia a fost şi soţul Corneliei Filipaş.

Dna Lucia Dumitrescu este vindecată miraculos. După 15 ani, sănătatea sa este perfectă!

Un moment important l-a constituit întâlnirea la data de 16 mai 1980 cu cea care avea să-i devină soţie inventatorului, dna **Lucia Dumitrescu**. Pe atunci în vârstă de 57 de ani şi locuind la Braşov, grav bolnavă, dna Dumitrescu vine să-l întâlnească pe dl Przybilla atunci când, practic, îşi pierduse speranţa că va mai trăi. Iată ce ne declară dna Przybilla, astăzi o femeie în plină putere, roşie în obraji, emanând sănătate şi optimism:

„Până l-am cunoscut eu, soţul meu reuşise să se edifice complet asupra bolilor pe care **„Heli"** le putea vindeca. Concluzia fusese stupefiantă, practic, nu mai exista boală de nevindecat! Totuşi, cine ar fi putut crede aşa ceva?! Ar fi fost prea simplu, nu-i aşa? Ba, chiar, ajunge lumea să te socoată anormal dacă afirmi aşa ceva! Să luăm propriul meu caz. Am fost foarte bolnavă. Am suferit câteva operaţii la sân şi la ovare, deh, glande comune. M-a operat celebrul doctor **Trestioreanu**, de l Spitalul oncologic Filantropia. Am fost bine vreo cinci ani... Din păcate, după aceea a început să-mi fie tare rău. Făceam fel de fel de boli, ca steoporoză, astm, enfizem pulmonar. Practic, am pironită la pat. Mă pensionasem la cerere. Nu mai puteam să merg nici măcar la piaţă, deşi aveam şi ani. Fiind bolnavă şi de inimă, şi o cardiopatie ischemică dureroasă, colaterale pupăză, am făcut şi un preinfarct. Tensiunea arterială era crescută: 19/11. Sora mea din Bucureşti, văzând că îmi pierdusem orice speranţă şi că mă gândeam numai la moarte, mi-a adus la dl Przybilla. După prima şedinţă, cât mi-a expus glanda tiroidă, trăiesc, escrocul, nu am simţit nici o ameliorare. Mai târziu, în urechi, tot dureri de cap... În timpul celei de a doua şedinţe, am simţit cum mi se ridică perdea de pe ochi, durerile de cap au dispărut, inima, antebraţul stâng, totul era perfect. Nu mai ştiam ce să cred... O minune dumnezeiască! După încă o şedinţă, când, prin expunerea bilei, mi-a dispărut expectoraţia aceea abundentă, am fost sigură că mă voi vindeca. În mai puţin de două luni, eram cu... nouă. Toate vechi boli dispăruseră fără urmă. Uitaţi-vă, la vârsta mea, eu sunt sufletul acestei case, eu manevrez aparatul, eu «fac totul», cum se spunea odinioară".

Tumorile mamare şi cele cerebrale dispar fără bisturiu

Din cazuistica de până în momentul brevetării aparatului, adică înainte de 1991, dna **Lucia Przybilla**, cercetând dosarele pe care le ţine într-o ordine desăvârşită, a amintit:

„Cazul **Mariani Ionescu**, profesoară din Braşov, în vârstă atunci, adică în 1982, de 38 de ani. Ne-a fost recomandată de dl dr. Idomir, atunci când ne-ai dus să obţinem certificatul prenuptial. Suferea de un cancer mamar. Tumoarea ulcerase grav. Venea la pansat de 2-3 ori pe zi. Ea refuzase operaţia radicală (căci avea nişte sâni superbi!) şi se tratase şi pe cont propriu cu produse apiterapice. Noi am tratat-o din 16.12.1982 până în 23.03.1983, zilnic, cu excepţia duminicii, de la 13,30 la 18,30. A fost extrem de dificil. Chisturile erau pietrificate şi înainte de tratament o ţineam cu sânii în apă fierbinte. În sfârşit după prima şedinţă chisturile nu au mai supurat. Până la sfârşitul tratamentului, au dispărut aproape toate chisturile! Mai rămânea doar un singur, care putea fi eliminat pe cale chirurgicală. Ea a emigrat în Germania şi nu am mai auzit nici o veste timp de zece ani. Şi nu am mai auzit nici o veste timp de zece ani. A revenit la data de 13.09.1993, pentru că făcuse apă la plămâni. Am eliminat apa în câteva şedinţe. Deşi i-am recomandat să ne mai viziteze, nu am mai văzut-o de atunci.

Un alt caz impresionant este cel al dlui **Udo Branka**, cetăţean german, în vârstă de 52 de ani, în 1989. Suferea de o tumoră cerebrală inoperabilă ce-i crea mari probleme. Am eliminat-o în nouă săptămâni. Pe prietena sa, **Louise Kothe**, din Köln, am vindecat-o rapid. Nimeni nu ştia de ce boală suferă, doar că slăbea permanent, fără nici un motiv. Drept mulţumire, cei doi au încercat să ne fure invenţia".

Cu ajutorul lui „Heli", dl Carol Przybilla se vindecă de erizipel

„După Revoluţie - continuă dna **Lucia Przybilla** - a explodat bomba SIDA. Cum am descoperit că «Heli» poate vindeca SIDA? Într-o zi pe când lucra la perfecţionarea aparatului, soţul meu s-a tăiat într-o cutie de conserve şi a făcut **erizipel**. Urma să se interneze, avea febră mare, braţul se înroşise, durerile persistau şi se întindeau până la axilă. Mie mi-a venit-ideea să-l pun la aparat şi, încet-încet, cu răbdare, am purtat raza de-a lungul întregului braţ. În momentul în care am expus axila, febra a scăzut brusc, roşeaţa a dispărut, umflătura s-a retras. La următorul control, a doua zi, medicul a afirmat: **«Dumneata ai avut erizipel acum trei luni; în acest moment eşti în etapa de descuamare»**.

Noi, adică «Heli» vindecă şi alte boli grave: hepatita B, colibacilloza, sinuzita, reumatismul, ulcere, paralizii, boli ale inimii, ale aparatului circulator, ale aparatului digestiv".

Au fost şi eşecuri: „Heli" poate face minuni doar dacă organul nu este iremediabil distrus

Tot dna **Przybilla** declară, cu resemnare: „«Heli» face minuni atunci când se mai poate, adică atunci când organul nu este iremediabil distrus. Eşecuri am avut, de exemplu regizorul **Iulian Vişa**. El fusese infectat cu HIV în urmă cu mai bine de şapte ani. În ultima fază, avea plămânii distruşi. După o zi de tratament, a cerut de mâncare şi a plecat pe propriile picioare. A mai trăit trei zile... Aceeaşi situaţia am întâlnit-o în cazul **Andei Călugăreanu**. Cancerul pulmonar de care suferea, deşi operat, îi distrusese trei sferturi din plămân. Nu s-a putut face nimic. Nici pentru **soţia dlui general Nicolae Spiroiu** n-am mai putut face nimic..."

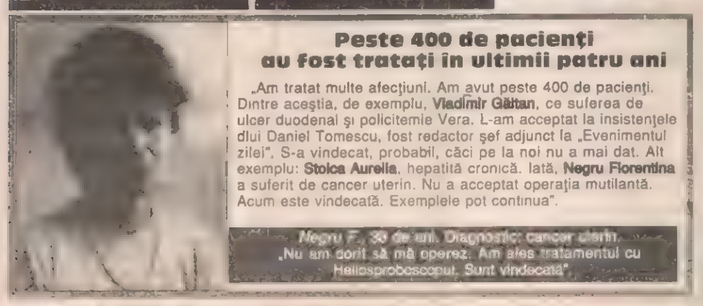

Peste 400 de pacienţi au fost trataţi în ultimii patru ani

„Am tratat multe afecţiuni. Am avut peste 400 de pacienţi. Dintre aceştia, de exemplu, **Vladimir Gălţan**, ce suferea de ulcer duodenal şi policitemie Vera. L-am acceptat la insistenţele dlui Daniel Tomescu, fost redactor şef adjunct la „Evenimentul zilei". S-a vindecat, probabil, căci pe la noi nu a mai dat. Alt exemplu: **Stoica Aurelia**, hepatită cronică. Iată, **Negru Florentina** a suferit de cancer uterin. Nu a acceptat operaţia mutilantă. Acum este vindecată. Exemplele pot continua".

Negru F., 30 de ani. Diagnostic: cancer uterin. „Nu am dorit să mă operez. Am ales tratamentul cu Heliosproboscopul. Sunt vindecată".

SIDA

„Dar, mai bine, să vă relatez despre cazurile de SIDA:

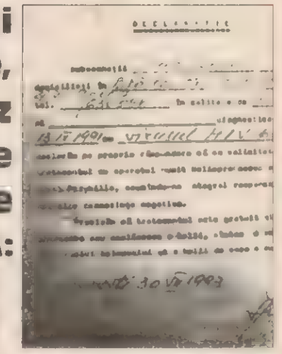

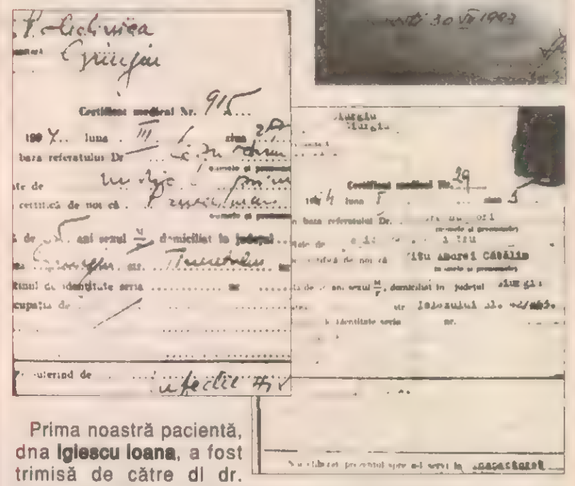

Prima noastră pacientă, dna **Iglescu Ioana**, a fost trimisă de către dl dr. Adrian Streinu, de la Spitalul Colentina. Am tratat-o în aprilie 1991. Din păcate, pentru că eram la început, nu stăpâneam perfect tehnica. Am căpătat multă experienţă de-a lungul anilor în lupta cu SIDA. Sinceră să fiu, nu ştiu dacă mai trăieşte... (Da, dnă, ne-am interesat noi, trăieşte, dar, din nefericire, boala continuă să evolueze, dând complicaţii specifice, n.n.) Alte exemple: **Pană Ionel,** 5,6 ani, comuna Frăţeşti, judeţul Giurgiu; **Mitu Andrei Cătălin,** 5 ani, **Crăiţă George Daniel**, 5 ani, tot din Giurgiu, **Burtavel Ştefan**, 8 ani, comuna Braniştea Oinac, judeţul Giurgiu, **Vlad Alexandru**, 5 ani, Giurgiu, **Pantelimon Marian**, 5 ani, Giurgiu, **Kurt Claudia,** 5,6 ani, Giurgiu şi alţii. Ce vă putem spune noi: **Infecţia HIV era confirmată prin toate testele posibile. După prima şedinţă, toţi copiii au cerut de mâncare. Până atunci, aproape că nu mai mâncau şi starea generală era foarte proastă. După tratament, ei vă vor confirma, s-au simţit foarte bine. Unele buletine de analiză chiar confirmă afirmaţia noastră: vezi cazul Brebenel Raluca".**

Asupra cazuisticii vom reveni (în special cu situaţia şi opiniile pacienţilor din Giurgiu). Dar povestea acestui aparat-miracol este încurcată. Încurcată rău Iţele se plimbă prin zone „fierbinţi". Veţi vedea ce şi cum...

(va urma)

Pagini realizate de
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

„Traviată" memorabilă:

Angela Gheorghiu la Covent Garden

Ecourile formidabilului succes de la teatrul liric **Covent Garden** din Londra al sopranei **Angela Gheorghiu** în rolul Violeta din **Traviata** au ajuns doar palid în presa română. Şi totuşi, spectacolul pus în scenă de octogenarul **George Solti** are ca punct de maximă atracţie pe artista românca. Iată ce scria **The Daily Telegraph** despre „irezistibila tânără artistă din România": „În centrul spectacolului se află rolul strălucitor din punct de vedere muzical al Angelei Gheorghiu în Violeta. La vârsta de 29 de ani, pusă în valoare de Covent Garden, ea răsare alci ca o stea de primă mărime, cu un cântec frumos şi adevărat, cu emoţiile trăite intens şi cu o prezenţă totală remarcabilă".

O revelaţie la Bucureşti, când a apărut alături de Placido Domingo, Angela Gheorghiu este din păcate una din marile absenţe de pe scenele noastre, dar strălucitoare în marile săli ale lumii. Spre gloria ei!

• ŞTEFAN NICOLAE ■

Ministrul trage clopote la Putna

UN „COMANDO" DE CULTURNICI, condus de Mihai Ungheanu, modifică juriul şi lista premiilor!

☐ Una din victime: poetul ILIE ZEGREA, din Cernăuţi

Manifestările celei de-a IV-a ediţii a Festivalului Mihai Eminescu, organizate la Suceava şi Putna, sub egida Ministerului Culturii, Editurii Lumina şi Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova („aripa" Grigore Vieru), au degenerat într-o acţiune de terorism cultural.

Un „comando" în frunte cu Mihai Ungheanu, ministru secretar de stat în Ministerul Culturii, a confiscat şi terfelit un simbol naţional şi a umilit singurele valori care au acceptat să participe la acest eveniment cultural sumbru: criticul literar **Adrian Dinu Rachieru**, poeţii **Ilie Zegrea** şi **Constantin Hrebor**.

Uniunea Românilor Bucovineni menţionează, printre altele: „(...) prin intervenţia jignitoare a dlui Mihai Ungheanu, secretar de stat la Ministerul Culturii, care a schimbat în mod samavolnic şi arbitrat decizia juriului legal constituit, introducând printre premianţi persoane din sfera sa de influenţă"

P.S. Personal, mă bucur că la ora actuală sunt un scriitor interzis din punctul de vedere al Ministerului Culturii (un funcţionar local mi-a declarat că sunt pe lista neagră), care permite anual insultarea memoriei lui Eminescu. În timp ce personaje emblematice pentru prostituarea unei părţi a culturii române, precum Paul Everac şi Dinu Săraru, au fost premiate la Putna (cel de-al doilea de două ori în ultimii ani!), **poetul ILIE ZEGREA cunoscut luptător pentru drepturile românilor din regiunea Cernăuţi**, a fost radiat de pe lista laureaţilor stabilită de juriu!

CONSTANTIN SEVERIN ■

În cultură, informatică, mass-media,

Proiectul Legii privind dreptul de autor limpezeşte apele

☐ Cu condiţia ca aplicarea şi controlul să nu încapă pe mâinile impostorilor şi birocraţilor

În şedinţa Guvernului, de vineri, 20 ianuarie 1995, a fost adoptat proiectul **Legii privind dreptul de autor şi drepturile conexe**, cuprinzând reglementări extrem de importante pentru recunoaşterea şi apărarea proprietăţii intelectuale. Proiectul noii legi, care se află la a şasea variantă, urmează să fie dezbătut şi votat în plenul Parlamentului, apoi promulgat de preşedintele ţării.

Dar, până la momentul intrării în vigoare a legii, care se tot pregăteşte de vreo doi ani de zile, continuă să funcţioneze **Decretul 321 din 1956**, depăşit în mare parte atât din cauza realităţilor sfârşitului de veac, cât şi ca urmare a noii situaţii instalate în România de cinci ani încoace.

Care sunt, de fapt, cele mai semnificative reglementări conţinute în proiectul legii privind dreptul de autor şi drepturile conexe? Agenţia română din cadrul Ministerului Culturii, care a lucrat la formularea proiectului, se va transforma într-un organism guvernamental denumit **oficiu**, cu atribuţii de control, de elaborare a propunerilor legislative noi în domeniu, de aderare şi reprezentare a României la convenţii şi organisme internaţionale. Noua lege este concepută mai mult după modelul legilor similare continentale şi mai puţin după copyright-ul anglo-saxon. Organismele de gestiune colectivă, în fapt asociaţii libere ale creatorilor, introduc în practică principiul liberei negocieri între autori şi utilizatori, urmărind protecţia operei şi încasarea sumelor cuvenite, în ţară şi în străinătate. De asemenea, proiectul legii stipulează garantarea drepturilor moştenitorilor asupra operei pe o perioadă de 70 de ani, faţă de 50, cât era în Decretul 321. Foarte important este că s-a lărgit sfera categoriilor de opere şi creatori cu unele care nu erau prevăzute în legea aflată încă în vigoare; astfel, noua lege va apăra dreptul de autor în informatică, va aduce îmbunătăţiri substanţiale în domenii ca televiziunea şi audiovizualul în general, muzica de toate genurile, cinematografia, arta fotografică.

Aplicarea noii legi, o dată intrată în vigoare va trebui supravegheată. De aici, pericolul plauzibil de adjudecare a arbitrajului. Buna funcţionare va depinde într-o măsură covârşitoare de credibilitatea şi autoritatea personală a oamenilor plantaţi în noul sistem.

ADA NICOARĂ ■

Zâmbete gramaticale

La buticu' din pădure (2) (sau privatizarea limbii române)

Terminându-se problema spaţiilor, s-a trecut la terminarea limbii române; (urmează un oximoron:) terminare prin... îmbogăţire.

După ce au tot dat cu tăvălugul prin engleză, germană, franceză, italiană etc. (aici nu protestăm; este treaba Londrei, Washingtonului, Berlin-Bonnului, Parisului, Romei), s-a procedat la maltratarea limbii noastre. Demonstraţia se va face în câteva articole, deocamdată vom semnala doar un fenomen îngrijorător, nu atât pentru limbă română, cât mai ales pentru atitudinea grandomană a întreprinzătorului: cea mai prăpădită dugheană, fără uşi, fără ferestre (fie şi **ferești**, ca la I. Creangă), se cheamă **market**; dacă are, cel puţin, uşă - **supermarket**; o baracă jerpelită a fost botezată **butic** (vom reveni asupra termenului); dacă are omu' două chioşcuri, spune că are **„lanţ de magazine"**; dacă s-a rătăcit prin ţara noastră un senegalez, a apărut S.M.G.C.A.N. (Societatea Multinaţională, Globală şi Cosmică a Afacerilor Nelimitate) sau C.M.M. (Corporaţia Magnaţilor de pe Mapamond), ori T.M.F.T. (Trustul Miliardarilor fără Frontiere).

Ce s-o mai lungim?...

Cunosc un tip care şi-a luat o clocitoare: o băga-n priză, scotea 16 pui şi-i vindea (firma era „Asociaţie familială"); apoi a avut două clocitoare, deci 32 de pui (şi-a schimbat firma în S.R.L., adică... „răspundere limitată"); acum are trei clocitoare şi, chiar dacă e falimentar, a schimbat denumirea firmei: I.H.P.R (adică International Holding de Pui şi Raţe's).

Când un primar alarmat de amploarea fenomenului constructiv de „supermagazine", a vorbit de **dughenizare**, comersanţii, foarte vexaţi, s-au revoltat surd, iar când acelaşi primar s-a apucat de pus prefixe (ex: **de**dughenizare), supărarea lor a crescut la culme, nu din cauza întâmplării socio-urbanistice care era firesc de acceptat într-o ţară civilizată, ca a celei.... lingvistice: dugheană, dughenizare, dedughenizare... Nu se poate! Alta era reacţia, dacă s-ar fi spus de la obraz: marketizare (buticizare), demarketizare (debuticizare) etc. Dar aşa?...

Citesc în „ANUNŢ DE LA A LA Z" anul V; 97 (302), din 13 dec. 1994, pag.12..." făcând un tur prin ... aşa-zisele **boutique-uri**, nu **butici** (dixit Tele 7 abc), am observat..."

Ca-n bancul cu vânătoarea de negri (în zilele noastre, într-o ţară din sudul Africii), prin plesnirea lor cu portiera maşinii, autorul îi arde Teleabeceului o ... portieră cu dixit, de teapucă ameţelile de plural... Auzi! Boutique-uri, nu butici!

Domnilor, aţi prins o pistă!...

O pistă tare falsă. Nici **boutique-uri**, nici **butici**, nici măcar, bouticheuri (sau buticheuri), nici bouticiuri (sau buticiuri).

Pluralul de la franţuzescul „boutique" este, pur şi simplu, pentru românescul nostru - „prăvălii"; fără cratimă, fără **queuri** (provenit din „queue"), fără **chiuri** (provenit din „cure"; vezi şi expr. „n'en avoir cure", adică „a nu avea... habar").

Nu de altceva, dar tot suntem noi la... buticu' din pădure.

ST. M. ILINCA ■

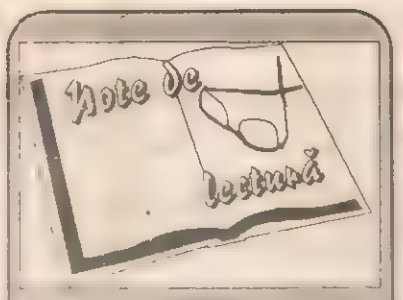

• P.P. NEGULESCU: *DESTINUL OMENIRII* (Edit. NEMIRA, 1994, 446 p., lei 3600)

Jurnalist şi gânditor de formaţie scientistă, P.P. Negulescu oferă cu meditaţia intitulată „Destinele omenirii" un instrument calificat de orientare a tineretului (şi nu numai) spre lumea de mâine. Evident că ideile adunate sub coperţile acestui proiect spiritual de sorginte raţionalistă merită reeditarea, asumată de cercetătorul Petre Dan. În criza prin care trecem, a avea acces la diverse concepţii sociale şi economico-politice înseamnă a putea alege între ele pe cele ce răspund, de o manieră sau alta, nevoilor prezentului. Părerea că ne suportăm istoria mai uşor fără excese teoretice nu are ce căuta, mai ales că de rezultat nu ar profita decât pescuitorii în ape tulburi. E, deci, salutară pledoaria pentru progres o dată cu degajarea factorilor ce îi determină traiectoria.

• BENOISI - MÉCHIN: *ALEXANDRU cel MARE* (Edit. HUMANITAS, 1994, 206 p., lei 2900)

O biografie de largă informaţie dedicată celei mai nepotolit-cuceritoare figuri de războinic al antichităţii coincide, presupun, cu gustul public pentru clarificarea omului modern pândit de perplexităţi, care vrea să afle ce loc o mai ocupă o personalitate ce şi a croit un imperiu cu forţa armelor şi nu i-a supravieţuit fundaţia visului, un rea Orientului cu Occidentul, ispiteşte şi azi cancelariile diplomatice. Ba, poate, chiar şi minţi nemijlocit atrase de ridicarea de punţi între maluri lunecoase resimt necesitatea dialogului politic acolo unde, vai, lupta cu fundamentalismul islamic şi disputele interetnice adâncesc dezbinarea, surpă îmbunătăţirea vieţii omeneşti.

• Nicolae ŢONE: *EMINESCU al NOSTRU* (Edit. VINEA, 1994, 302 p., lei 3500)

Modelul Eminescu prezintă tentaţii inepuizabile, de aceea cred în interesul pentru unele din interviurile luate de iniţiatorul şi realizatorul volumului. Dacă ar fi de făcut o precizare, aceasta se află în sfera frumosului moral. Cum bine afirmă cineva, intelectualitatea geniului descalifică toate non-identităţile, indiferent că se revendică din iraţionalism, din şovinism, din vătămarea umanismului.

• Nora IUGA: *SĂPUNUL lui BLOOM* (Edit. CARTEA ROMÂNEASCĂ, 1993, 227 p., lei 358)

Apariţie pecetluită de nevoia descătuşării. Dictată de condiţia noastră de captivi ai dictaturii roşii, povestea pare un roman al lecturilor eliberatoare, cum şi este până la un punct. Dar în interstiţiile cărţii se insinuează şi un contract de lectură distinct, ordonat de aluviuni autobiografice. Ele dezvoltă nivelul textual şi îl motivează în articularea modalităţii practicate, de jurnal în jurnal, şi de autentic eseu romanesc.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Spectacol de excepţie, cu o trupă de monştri sacri

Premiile Uniter

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ

În ospitaliera Operă Română, mai încăpătoare decât Odeonul, unde s-au ţinut ediţiile anterioare, luni, 30 ianuarie, s-au decernat premiile UNITER. Gala a fost onorată de prezenţa principesei Margareta, alături de cei mai mari actori, regizori, scenografi, compozitori de teatru români.

Laureaţii celei de-a treia ediţii a Galei Premiilor UNITER au fost: ● Cel mai bun spectacol - **SATYRICON**, regia Victor Ioan Frunză ● Cea mai bună piesă a anului - **FARSA**, de dramaturgul Răzvan Petrescu, diploma fiind înmânată de principesa Margareta ● Cel mai bun regizor - **CĂTĂLINA BUZOIANU**, pentru montările „Dybuk" şi „Pescăruşul", absentă de la ceremonie ● Cea mai bună scenografie - **ADRIANA GRAND**, pentru spectacolele „Satyricon" şi „Tom Paine" ● Cea mai bună actriţă - **MAIA MORGENSTERN** (absentă de la ceremonie), pentru rolul Lola Blau din „Astă-seară Lola Blau" ● Cel mai bun actor - **MIHAI CONSTANTIN** pentru rolul Leontes din „Poveste de iarnă" ● Critică teatrală - **SEBASTIAN VLAD POPA** ● Cel mai bun debut - **NONA CIOBANU**, pentru regia spectacolului „Dragostea celor trei portocale" ● Cel mai bun spectacol de teatru radiofonic **PRĂPĂSTIILE BUCUREŞTILOR**, regia Mihai Lungeanu ● Cel mai bun spectacol de teatru TV - **MESAGERUL**, regia Constantin Dicu ● Premiul pentru excelenţă - **ALEXANDRU DABIJA**, pentru programul cultural şi managerial de la Teatrul Odeon ● Premiul pentru întreaga activitate - regizorul **ANDREI ŞERBAN**, scenografa **DOINA LEVINŢA**, actorii **OLGA TUDORACHE** şi **MARIN MORARU** ● Premiul pentru originalitate - compozitorul **IOSIF HERTEA**, pentru muzica spectacolului „Săptămâna luminată", care ar fi trebuit înmânat în cadrul Festivalului Naţional de Teatru „I. L. Caragiale", din care UNITER a fost exclus dintre organizatori.

După un program care a durat aproape cinci ore, presărat cu momente comice susţinute de grupul „Divertis" şi de îndrăgiţii Stela Popescu şi Alexandru Arşinel, Gala a fost urmată de un cocteil sponsorizat de restaurantul „La Premiera", desfăşurat în foaierul de la etaj al Operei, unde, printre cupe de şampanie şi specialităţi culinare, cei peste 150 de invitaţi au comentat premiile şi au discutat despre proiectele de viitor.

ADA NICOARĂ ■

TREI SURORI la Teatrul Bulandra

Montarea realizată de regizorul **Alexandru Darie** cu **Trei surori**, de Cehov, este un spectacol remarcabil. Universul de sufocare şi aşteptare anxioasă, crizele morale prin care trec pe rând aproape toate personajele sunt bine decupate scenic şi mai ales integrate aproape simfonic în ritmul întregului spectacol; trecerea de la entuziasmul romantic la abulie sau laşitate, de la gesturile eroice la cele groteşti se face pe nesimţite. Pentru sugerarea acestui univers, regizorul a dispus de un spaţiu excelent pe trei niveluri, dar mai ales a pus în valoare cu precizie şi flexibilitate jocul actorilor. Din rândul acestora se distinge trioul surorilor: **Anca Sigartău** (pe rând ingenuă, revoltată, debusolată, în rolul Irinei), **Oana Pellea** (foarte nuanţată şi sensibilă în rolul unei Maşa fragile), **Luminiţa Gheorghiu**, îngheţată în destin, **Emilia Popescu**, scânteietoare şi debordantă. Din lotul masculin al personajelor se detaşează prin compoziţii reuşite Marcel Iureş (Verşinin) şi Mihai Constantin, credibil în toate nuanţele de la grotesc şi cabotin, până la romantic dezumflat.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Noul director artistic, Mihai Ispirescu:

În 1995, Teatrul Naţional nu mai poate avea premiere

❑ Bugetul TNB este jumătate faţă de 1994

Fotografie de ELENA GHERA ■

Având 1,87 înălţime, născut la 20 martie 1940, la Ploieşti, coleg de liceu şi „co-mahalagiu" cu Nichita Stănescu, scriitorul **Mihai Ispirescu** a fost numit director artistic al Teatrului Naţional din Bucureşti, începând cu 10 ianuarie 1995. Pentru că, „ne aflăm - spune - la început de campanie electorală", se fereşte să facă declaraţii în legătură cu măsurile pe care le va lua, ca director artistic, chiar dacă nu aspiră la vreo funcţie politică. Dar aminteşte unul din străvechile obiceiuri la români, „de a da afară omul exact atunci când află despre ce e vorba şi poate deveni eficient"! „Faptul că în ultimii ani s-au organizat mai multe concursuri de dramaturgie originală românească, poate fi considerat un lucru bun. Piesele de teatru premiate ar trebui jucate, dar situaţia financiară a Teatrului Naţional pe 1995 este foarte gravă, pentru că bugetul nostru a fost aprobat la jumătate faţă de anul trecut şi ne pune aproape în situaţia de a nu mai scoate premiere în acest an."

DAN GHEORGHE ■

Vă vine să credeţi?

Pe scenă: masturbare, viol homosexual, defecare, canibalism

❑ O englezoaică zurlie, de 23 de ani, a scris o asemenea piesă, iar un teatru chiar a montat-o!

Rezultatul? Un imens scandal...

Premiera piesei **Blasted**, a tinerei autoare britanice de 23 de ani **Sarah Kane**, care a avut loc pe scena teatrului avangardist Royal Court din Londra, a stârnit vii polemici chiar în timpul reprezentaţiei. Lumea a părăsit sala vociferând, iar a doua zi criticii au fost unanimi în a condamna piesa.

Autoarea povesteşte despre un ziarist muribund şi iubita lui psihopată, peste care dă buzna un soldat. Din acest moment se declanşează nebunia, scene oribile, care au îngrozit spectatorii - masturbare, viol homosexual, defecare, canibalism.

„Două ore de violenţă gratuită", „O piesă dezgustătoare", „Aduceţi înapoi cenzura" - au scris cronicarii teatrali.

Cu toate acestea, directorul teatrului, **James MacDonald**, a afirmat cu seninătate: „Blasted nu e o încercare gratuită de a şoca. Este o piesă serioasă, despre originile violenţei. Este o operă de artă plină de moralitate şi compasiune."

ADA NICOARĂ ■

Comedie satanică

VALSUL LEBEDELOR, de Dinu Grigorescu

În 24 ianuarie, a avut loc, la Teatrul de Comedie, în interpretarea teatrului municipal „G.A. Petculescu" din Reşiţa, premiera bucureşteană a piesei **Valsul lebedelor** (**Diavolul e cu noi**) o comedie satanică definită astfel chiar de către autor, **Dinu Grigorescu**, dramaturg şi, concomitent, secretar al Primăriei municipiului Bucureşti. Locul său de muncă justifică, probabil, alegerea subiectului... satanic: un primar taie şi spânzură într-o localitate condusă de hoţi, în care cerşetorii sunt cei mai bogaţi, prostituatele prosperă şi fac legea, iar poliţia se supune fără crâcnire. Parcă seamănă cu ceva bine cunoscut nouă...

Spectacolul a reuşit să fie, în viziunea excelentului regizor **Constantin Dicu**, recent laureat al premiului UNITER, un tablou viu, incitant, al fenomenelor sociale contemporane. În inspirata scenografie a lui **Paul Antemir** evoluează o trupă de actori foarte convingători: **George Drăguiescu, Cita Cristea, Zeno Balint, Dana Manea** şi, nu în ultimul rând, **Ovidiu Cristea**, inimosul director al teatrului reşiţean. Le urăm tuturor la cât mai multe hohote de râsu'-plânsu' şi aplauze pe măsură.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Film

Fotograme '95

■ Prestigioasele premii César ale Franţei, care vor fi decernate la sfârşitul lunii acesteia, îl vor omagia pe Jean-Pierre Melville, realizatorul filmului „Samurai", în prezenţa unor personalităţi marcante, ca Steven Spielberg, Alain Delon, Quentin Tarantino.

■ Marcello Mastroianni ar fi fost contactat pentru a i se propune să prezideze juriul Festivalului de la Cannes '95, condus anul trecut de Clint Eastwood împreună cu Catherine Deneuve.

■ Sharon Stone a fost de acord ca, pentru suma de 6 milioane de dolari, să joace în filmul „Last Dance", produs de Disney. Ea va încarna o femeie condamnată la moarte, de care se îndrăgosteşte un tânăr avocat, interpretat de Rob Morrow, care tocmai a terminat „Quiz Show", în regia lui Robert Redford.

■ Michael Douglas filmează mult. El a terminat „Disclosure", în care este violat de Demi Moore, şi acum lucrează la „An American President", de data aceasta având-o alături pe Annette Benning.

■ Primul film al frumoasei manechine Cindy Crawford se numeşte „Fair Game", în care partenerul ei este William Baldwin. Filmările se desfăşoară la Miami.

■ Între 9 şi 20 februarie se va desfăşura Festivalul Internaţional de film de la Berlin, unde Alain Delon va figura printre invitaţi de onoare şi va primi un Urs de Aur onorific, pentru întreaga sa carieră cinematografică, de actor, regizor şi producător.

ADA NICOARĂ ■

Schimb de scrisori

Paris, 27 decembrie 1994
ora 23,50

Alex,

poate crezi că-i o prostie, însă iată că aici, la Paris, mi se face îngrozitor de dor de tine şi, culmea, aici pot să mă judec mai bine, faptele mele îmi apar mai îndepărtate şi mai impersonale, **aici** orice spovedanie pare posibilă, prin ricoşeu mă simt mai dostoievskian ca oriunde (greu de înţeles, nu?), întotdeauna m-am recunoscut fără mare greutate în dmitri karamazov, aşa risipitor ca el (vai, doamne, ce risipitor am fost cu viaţa mea, uneori în detrimentul poeziei, şi băutura nu poate ajuta la nimic ca să uiţi), ştiu, i-o scrisoare stupidă, care ţie o să ţi se pară fără sens, deşi întotdeauna te-am purtat în inima mea ca pe un for faţă de care trebuie să dau samă din când în când de faptele mele şi bune şi rele - şi mai ales cele care au fost anti-poezie (ce grotesc de bombastic sună toată asta), dar de-acum e o frază scrisă, nu pot s-o mai şterg, ca şi poezia, ca şi viaţa, da, io am fost personajul care ar fi fost gata întotdeauna să pupe călcâiul gruşenkăi, să bea vin vechi din grădina (beciul) fraţilor eliseev, să cheme ţiganii-lăutarii-taraful, să le împartă bani cu amândouă mâinile, ruble vechi pe care nu le mai primeşte nimeni, să scoale tot satul în puterea nopţii împleticit în poalele cămeşii aspre de dormit (lungă până la poale), tu o să primeşti probabil scrisoarea asta de revelion, când eu voi vagabonda până dimineaţă prin paris, ce mod original de a-ţi petrece noaptea de revelion, o să zici, parisul i-un oraş mort pentru poeţi, aici totul s-a terminat. mi-a zis monica lovinescu într-o seară, îţi scriu dintr-un cămin (de nefamilişti) din cité universitaire, collège néerlandeais, 61, boulevard jourdan, chambre 119, mihail gălăţanu, roumanie, paris, france, par avion, ştampilată, timbrată, cu recipisa în buzunar, care să-mi dovedească mie însumi că eu ţi-am scris, că am avut puterea de-a-ţi scrie să-ţi spun toate astea, după o tăcere de ani şi ani, lungă cât o zi de post, după ce am trăit disperarea de a vedea că, încet-încet, încrederea ta se stinge - şi asta m-a durut (fiindcă ştiam că nu, nu e aşa, aş fi vrut să-ţi dai seama, e drept, nu am fost un tip prea linear, previzibil, dar nici nu mi-aş fi dorit vreodată să fiu, am îmbătrânit, vezi, uit să închid parantezele la timp, într-un târziu poate-o să am puterea s-o fac şi pe asta), haide să sculăm oraşul din somn, să-i spunem că nu, încă nu am isprăvit cu noi, mai este încă atâta poezie de scris pe de rost şi asta poate zgudui porte d'orleans, porte de clignancourt, porte de marenton, porte de vincennes, porte de la chapelle şi toate celelalte porţi din ţâţâni, ne-am chinuit să supravieţuim, să trăim viaţa asta atât cât poate fi ea trăită cu mörfina literaturii sub pernă, fiindcă **altfel** nici n-am fi putut trăi în lumea asta, kabală spurcată, n-am fi rezistat, nu-i aşa, noi nici n-am trăit, nu-i aşa, am supravieţuit doar, am încercat din răsputerile noastre să rezistăm, până când moartea ne-o strivi ca pe-o ploşniţă de perete, dar moartea, ehe, s-a civilizat, şi-a luat pompă de flit şi atunci nu ne mai rămâne poezia decât ca o sudalmă - şi poezia ce-i? nu-i o sudalmă de grăjdar împuţit care nu mai poate să suporte duhoarea? o să-mi pui nota patru la coherenţă stilistică, o merit, stareţul zosima a murit şi noi nici nu-l vedem pe năsălie, o să cauţi, nu-i aşa, ştampila franţei pe scrisoare, nu te mira, azi toate ţările se scriu cu literă mică (numai astăzi, desigur!), dacă aştept vreun răspuns de la tine (● «aştept răspuns urgent ● stop ● adrisantu' necunoscut ● stop»●) în timp ce scriu, un gândac de bucătărie patrulează conştiincios în sus şi-n jos, e planton schimbu' unu la scrisoare, la gândurile mele, le păzeşte să nu o ia razna (şi totuşi, ele...) - şi totuşi eu şi poezia ne-am iubit în felul nostru strâmb de-a iubi («în văile din enghedi/s-au tot iubit, fără folos/un cedru şi un chiparos»), ce caută aici văile de enghedi, o să te întrebi (şi eu la fel...) astăzi am văzut la musée d'orsay pe tânărul rimbaud într-un «coin de table», sprijinit gânditor în braţul său stâng, alături de verlaine, lângă un pahar cu «vin de table»; aproape am vorbit cu el vreo jumătate de oră (vezi, dragă doamne, puterea originalului), sunt de trei luni aici, într-un oraş căruia i-a fugit culoarea din obraji (şi poeţii!), palid - şi noaptea poeziei s-a lăsat peste el, cu sângele curgând din viţelul de aur; oh, da, viţelul de aur, cu toţii l-aţi (l-am) iubit, i-aţi (i-am) închinat sângele vostru (nostru), ca un poem, ca un turn, ca un mit, cu toţii aţi (am) fost ai idolului: el inimile vi (ni) le-a robit, cu toţii am fost, pe rând, viţelul de aur, cu toţii ne-am înşelat, inimile noastre strânse în pieptul aurit au plesnit, mi-ai spus, odată, că vrei să faci o revistă de poezie şi că aş putea să te ajut, ei bine, sunt gata s-o fac cu toată puterea mea, să-ţi trimit corespondenţe din paris, cu şi despre câţi scriitori (blestemată meserie pe cale de dispariţie!) mai există aici, am văzut italia, deprimant de frumoasă ţară sub zodia racului, firenze, pisa, livorno, veneţia (cu viaţa ei falnică stinsă), verona, milano, roma, treviso, o ţară care trăieşte din gloria ei trecută, de crăciun ar fi trebuit să facem antologia, dar n-am mai avut bani să vin acasă, scrie-mi, spune-mi ce face istoria ta literară a contemporaneităţii ultimilor cincizeci de ani? o, doamne, ce departe e pătimita noastră ţară acum - şi tu, aproape că dormi la ora asta, sau scrii, sau poate, chiar, ce faci? uneori distanţa până acasă se măsoară în scrisori, să adorm şi să visez că stau de vorbă cu tine - şi tu să mă mustri, ca întotdeauna, aproape se face linişte acum în viscerele unei păsări înjunghiate de curând, cu sângele ei proaspăt amestecându-se cu cafeaua noastră de dimineaţă, mâine o să te scoli, o să te speli pe ochi, o să te duci la serviciu, o să mă scol, o să mă spăl pe ochi, o să mă duc la serviciu...

Mihai (I Gălăţanu)

Bucureşti, 18 ianuarie, 1995
ora 7.30

Mihai,

Mă bucur că şi la Paris, la peste 2000 de kilometri de Bucureşti, te urmăreşte reproşul meu. Şi n-am de gând ca din politeţe, pentru a-ţi face mai plăcută şederea acolo, să atenuez în vreun fel ceea ce ţi-am spus. Dimpotrivă, vreau să-mi repet argumentaţia, mai energic şi mai sistematic.

În 1983 tu erai lăcătuş mecanic la Fabrica de Plase şi Unelte Pescăreşti din Galaţi, iar eu - redactor la **Suplimentul Literar-Artistic al Scânteii Tineretului (SLAST)**, condus de Ion Cristoiu. Eu făceam ce fac şi acum: citeam sute de manuscrise primite prin poştă, de la autori necunoscuţi, din toată ţara şi îi ajutam pe cei talentaţi să se afirme (rubrica respectivă se numea, dacă-ţi aduci aminte, **Cenaclu prin corespondenţă**). Tu scriai versuri şi urmai Facultatea de Tehnologia Construcţiilor de Maşini la seral.

În acea perioadă mi-ai trimis 40-50 de poeme (o mică parte din cele aproximativ 1000 pe care le scriseseşi până atunci; aveai douăzeci de ani neîmpliniţi!), însoţite de un mesaj disperat şi excentric, intenţionat excentric, ca să-mi atragi atenţia. Îmi explicai că te simţi asemenea cuiva pierdut într-o mulţime de oameni care, la trecerea unui avion, se străduiesc cu toţii să se facă văzuţi de pilot. „Iar pilotul sunteţi dv., Alex Ştefănescu", îţi încheiai tu scrisoarea.

Mesajul tău nu m-a uimit, primisem altele şi mai şocante (un soldat îmi trimisese versuri scrise pe o bucată din cearşaful de pe patul său de campanie, o fată ataşase la o povestire romantică o şuviţă din propriul ei păr etc.), dar m-au uimit poemele. Erau superbe, mă... ameţeau pur şi simplu în timpul lecturii, ca un alcool abstract, ca o esenţă de literatură; nu mai citisem de multă vreme aşa ceva. Mi-era greu să înţeleg cum un lăcătuş mecanic de undeva din provincie, într-un regim politic care făcea din oameni un fel de animale de crescătorie, palide şi ştampilate, reuşea, la optsprezece-nouăsprezece ani (unele poeme le scriseseşi chiar la şaisprezece) să trăiască atât de liber şi de intens, să aibă o cultură atât de profund şi de... dureros însuşită şi, mai ales, să ajungă la o asemenea elocvenţă, aproape... diabolică.

Am simţit în textele tale - nu mă sfiesc să folosesc cuvinte mari - o adiere de genialitate. Începând din acel moment, eu, care aveam treizeci şi cinci de ani, cinci-şase cărţi publicate, calitatea de membru al Uniunii Scriitorilor etc. etc. m-am transformat cu entuziasm într-un secretar voluntar al tău. Ţi-am bătut zeci şi zeci de poeme la maşină, am făcut demersuri la diferite edituri în favoarea ta (am dus până şi pachete de Kent secretarelor de acolo), am purtat discuţii... incomode cu părinţii tăi, nemulţumiţi că le „zăpăcesc" băiatul, am scris de nenumărate ori despre tine, m-am certat cu cei care nu-ţi recunoşteau valoarea, am... dar întrerup enumerarea aici pentru că nu vreau să arate ca o vulgară listă de plată şi pentru că nu doresc decât să **evoc** extraordinara participare sufletească cu care m-am lansat în susţinerea ta. În mod surprinzător, tu nu ai fost la fel de entuziast ca mine, nu ţi-ai... pierdut capul. Ai refuzat să renunţi la inginerie, cum te-am sfătuit, ai refuzat să vii pe loc în Bucureşti, ai refuzat să te arunci în poezie ca într-un ocean de flăcări, aşa cum ai **fi avut datoria**, cu înzestrarea ta excepţională. Cu un pas prudent ai terminat o facultate „serioasă", pierzând câţiva ani din viaţa de poet, ai venit într-un târziu şi în Bucureşti, cerându-mi să-ţi găsesc un serviciu, ai făcut carieră ca ziarist şi iată, acum, te-ai dus şi la Paris, nu ca un halucinat, ci în condiţii de deplină siguranţă, cu o bursă de un an. Între timp, şi poezia ta şi-a pierdut strălucirea. Din extraordinară şi inegală a devenit bună şi egală, dintr-o erupţie înfricoşătoare s-a transformat într-un jet decorativ de fântână arteziană.

Bineînţeles că şi acum scrii mai bine decât mulţi alţii, dar unde este cel în întâmpinarea căruia am alergat cu atâta bucurie şi încredere? Îmi spui - cu abilitate retorică - că nu ai fost un tip linear, previzibil, că nu ai intrat, adică, în tiparul biografiei de poet, de eu - care prin natura preocupărilor am urmărit evoluţia a sute de autori - te asigur că aşa nelineari şi imprevizibili ca tine s-au dovedit a fi aproape toţi şi că în tiparul biografiei de poet, adevărată cămaşă a lui Nessus, au intrat foarte puţini.

Îmi dau seama că exigenţa mea are ceva... inuman, cu atât mai mult cu cât în relaţiile cu semenii sunt în general amabil şi concesiv, dar trebuie să înţelegi că este exigenţa unui fanatic faţă de un idol care încetează să mai facă minuni.

Am pe masa de lucru **toate** poemele pe care le-ai scris de-a lungul anilor şi mă străduiesc să le aleg pe cele mai valoroase, pentru antologie. Constat încă o dată că prefer clar, fără ezitare, textele datând din perioada himericei tale adolescenţe.

Ca să te pedepsesc, public la **Maşina de scris** numai poeme din acea perioadă. Sper că primind revista, la Paris, vei simţi un şoc, aşa cum am simţit eu, în 1983, şi că la fel ca mine te vei pune imediat în slujba tânărului de douăzeci de ani neîmpliniţi, din Galaţi, lăcătuş mecanic la Fabrica de Plase şi Unelte Pescăreşti.

Alex (Ştefănescu)

Un poet despre care ar trebui să se vorbească mai des: **Mihail Gălăţanu**

Mihail Gălăţanu s-a născut la 11 septembrie 1963 la Galaţi. La 20 de ani era un poet extraordinar, un al doilea Nicolae Labiş (pe care însă nu-l imita în vreun fel). Lucra pe atunci ca lăcătuş mecanic la Fabrica de Plase şi Unelte Pescăreşti din Galaţi şi urma, la seral, cursurile Facultăţii de Tehnologia Construcţiilor de Maşini. Am avut norocul să fiu primul căruia i s-a adresat şi i-am publicat mai multe poeme în SLAST, în 1983. Un volum de versuri - şi acela mutilat de cenzură - i-a apărut abia în 1987, la Editura Litera, cu titlul **Ştiri despre mine**. După 1989 s-a stabilit în Bucureşti, lucrând ca ziarist întâi la **Flacăra** şi apoi la **Expres**. A mai publicat o subţire culegere de poeme, **Scrâşnind din pumni cu graţie**, în 1993, la Editura Porto-Franco din Galaţi. În prezent se află la Paris, pentru un an, invitat de Fondation Journalistes en Europe.

Poemele pe care le reproducem în acest număr datează din prima tinereţe a lui Mihail Gălăţanu. Ele se remarcă prin forţă vizionară (au un fel de... demonism) şi prin virtuozitate stilistică. Autorul foloseşte limba română aşa cum folosea Paganini vioara. O atenţie aparte merită poemul **Lunatecii, semnul şarpelui**, comparabil ca valoare cu **După melci** de Ion Barbu şi **11 elegii** de Nichita Stănescu.

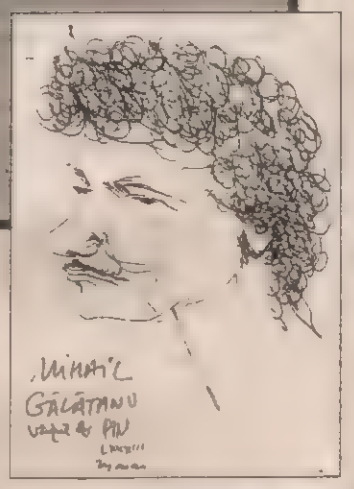

Lunatecii, semnul şarpelui

Ei păşesc pe lună
mergând cu capul în jos
încât îşi fac răni adânci
lovindu-se de munţi pământeni
îşi trec mâinile pe feţe
ca prin ape transparente iluzorii
ca-n vis îşi întind
picioare de păianjen în ape lunare
chipul lor e privit prin ceaţă/
ca prin geosinclinale de albeaţă/ ca prin
gogoaşa unui vierme de mătase
ce îşi spun nu se aude
doar mişcarea calmă a maxilarului
insinuează sunete, articulaţii
între materie şi materie
pe cuburi onirice scriu cifrele de 1 la 6
1, 2, 3, 4, 5, 6
fiecare număr pe câte o faţă
şi le aruncă răzând prin
mânecile sperietoarelor din câmpuri cu
popuşoi
chicotesc şi râsul nu răzbate
parcă stau în spatele unui geam pe care
se scurg ploi de echinocţiu
sărutul lor are gust
de zarzăre-n chisăliţă
ei merg şi ţin într-un borcan
şarpele edenului conservat în formol
şi-ntr-un pahar o proteză de înger şi
arşicele negre rotunjite la colţuri de
la un joc încă neinventat
se micşorează şi cresc - pe sfert ori pe
jumătate -
după primul sau ultimul pătrar
ei ţin ochii închişi/ cu
inima porto-franco
braţele perfect înainte
întinse paralel cu tălpile
merg pe fuioare crăieşti de mătrăgună
pe muchiile săbiilor din panopliile vechilor
muzee
pe sârmele de înaltă tensiune
şi râd, râd
dezvelindu-şi dinţi divergenţi, orbitori

Ei păşesc pe lună
mergând întorşi
ca-ntr-o lentilă concavă dis-
proporţionaţi sunt
subţiri ca un şir-fără-şir
ductili deşiraţi şi limfatici
aproape freatici - uni-
dimensionaţi ca firul de păr
feţele se alungesc devenind
singurul lor trup
mâinile filiforme cu palme imens lăţite
apoi dispar în oglinzile parabolice ale focu-
lu
albi ca privirea sumeasă-n pupile

Ei intră şi ies prin oglinzi
trântind uşi metafizice
parcă sunt din sticlă incolon transparenţi
întind mâinile şi mâinile lor trec prin lucruri
le străbat fără vătămare apoi
lucrurile îi traversează într-o im-
ponderabilitate interioară - plasmatici
prin ei se vede ca printr-o apă verzuie
- dincolo -
clătinată de roze eoliene
ca nişte pelicule superficiale de molecule
pe buza paharelor
Prin ei se vede - ca la radiografii -
echinocţiul de iarnă
mâinile cucutei clătinând steaua
în somnul ospiciului
buza despicată a albiilor selenare
iarba murdărită de vacsul cazon
petroleumul lerbilor negre ale
subpământurilor
congestia pulmonară a puberilor tuberculoşi
semiluna cosind câmpul învineţit al nopţii
ei sunt ca stânjenelii pâlcuind
pubisul mireselor moarte
ca podurile peste eufraturi în vacuum
reţele de alveole aeriene
sparte-n cristalele de heroină ale zăpezii
Oglinzile au o mişcare de rotaţie - imper-
ceptibilă -
în jurul propriei axe
Prin oglinzi cad ploi
horizontale cu plumb
în alveolele bolnavilor de saturnism
Oglinzile - de Veneţia, de Luetia, de
Poetia
sunt monumente funerare în care ei
îşi îngroapă spectrul
Naşterea lor este din oglinzi, nicidecum
prin femei
trăiesc în triburi de raze paralele
şi echidistante
Ei sunt luetici - cu totul luetici -
aluetici aluetici „alouette alouette je
te plumerais"
mercurul este hrana lor principală
iar beţia - de fosfor. Femeile lor
sunt fotonii cu care se împreunează
efemeridic. Semn al însoţini lor,
pe buze - allouette, gentille allouette
le apare un lizereu saturnin
ca un şarpe cenuşiu, metalic.
În festinele lor, cu un ritual macabru
îl prăjesc pe piticul cinabru
(„Je te plumerais le bec, je te plumerais la
tête")
Sunt nebuni după hidrargirum şi
îşi dăruiesc lămpi cu cuarţ drept flori
într-un câmp de ultra -
- violete. (Alouette, alouette)
Aerul lor este mercuric, respiră
prin amorse fulminant de mercur
Barbarii bahici cultivă beţia de fosfor
Femeile lor sunt fotonii, efemeride
Semn al însoţirii lor, pe buze
le apare un lizereu saturnin, semn de
şarpe cenuşiu, metalic.
Alouette, gentille alouette!

Cântec de iric

De ce îţi cari lingouri de carne fulguindă
Să le îngropi la rădăcina unui tei blazat?
Cât încă te mai primeneşti în tindă,
Te-aş vrea de aur, de piper şi de agat

Nu ştii că Domnul Mâine va să-ţi
zgârcească nuri
Şi umeri de măr - cumpănă dreaptă -
Are ca să ţi-i zvânte mandibula securi
Când jindul nu s-o mai răsfrânge-n faptă?

Şi felceri roşcovani au să-ţi disece sânii
Să afle ce pelagră ţi-a covăsit făptura
Superlativ de carnea-ţi or cuvânta şi câinii
Un enfizem ca roza îţi ghimpui-va gura

Ai să mişti în cameră de lemn
O cărţită inertă ce în mangal îşi sapă
Bârlogul, o movilă la care, ca un semn,
Ai să-ţi cioplieşti o cruce din salcie de
apă!

Ai să-ţi îndemni statuie din lemn uşor, de
apă!

Litanie, V

Niculină, Niculină
floare de folicul nă
mâine-ai să cobori în mină
fără mine, pe la cină.

Tot în pânză de albină
Niculină, Niculină
te-or tivi în muselină
sobolilor să fii regină

sobor sobolii au ţinut
şi doar pe tine te-au cerut
Niculină, Niculină
mosor din fir furat de lut

Te-or purta pe-o rogojină
te-or scăpa-n fântână lină
la cinci stânjeni sub grădină
Niculină, Niculină...

Moldova

Şi poate va veni o zi
când capul va tăia securea
când nicăieri va fi aici
şi când aici va fi aiurea

corăbii albe craniile noastre
orbite vide vântul iau în prova
aşa ca nişte vele mari, albastre
şi totuşi plutim spre Moldova

suntem în Moldova şi totuşi plutim
spre ea - paradox delicios şi adânc -
din corabie cal şi din vânt facem vânt
şi patima-n ploscă e vin la oblânc

suntem în Moldova şi totuşi spre ea
de-a pururi, de-a pururi zburăm
calea ne-arate, străluce o stea
Eminescu, o , Doamne, noi te urmăm!

Cândva...

Cândva, trăia în piaţă un vânzător de cer
şi toţi misiţii îl strigau moş Rimbaudelaire
el mai vindea şi clopote de-argint
furat din templele elene din Corint
cu sunetul bantonal de gong
uite-aşa dong-ding, ding-dong...
el mai vindea şi slute manonete
şi pescăruşi de plastic dispuşi
s-agonizeze mannarilor în plete
şi carabine ce trăgeau cu cărăbuşi
Căutătoare de păduchi, cu păr de aramă
prezisu-i-au un suflet rubiniu, de cramă
în care vinun clocotind de soare
s-au zăvorât agere-n desfătare.
Dar ieri, un salahor de nme plate
mi-a spus, sugând bomboane cu arahide,
că moşul s-ar fi dizolvat în toate
ca un gheţar în mânle toride.

Pagini realizate de
Alex Ştefănescu

Kappa
servexim-srl

America, America...

CATV la ea acasă (2)

☐ Un neașteptat amalgam de vechituri și tehnică de ultimă oră

Așa cum am arătat în numărul trecut, în SUA concurența este protejată prin legi și reglementări. O astfel de lege stabilește că firmele de telecomunicații nu au dreptul la rețele CATV și invers.

FCC (CNA-ul american) nu îngrădește cu nimic societățile de cablu, ei le pretinde doar introducerea obligatorie în program a posturilor TV locale (în cazul neperceperii de către acestea a unor taxe), iar primăriile au pretenția punerii la dispoziția locuitorilor orașului a unui canal „popular", în care fiecare cetățean cu anumite înclinații, după o perioadă de școlarizare, să poată să-și transmită creația

ATENȚIE!

În loc de 618.12.25 (numărul vechi), noul număr de tel/fax al firmei KAPPA este 222.41.83

În America, concurența distructivă a cedat de mult locul concurenței calitative; firmele se imoun acum direct prin calitate și preț, totul fiind sprijinit de populație prin consiliile și organizațiile locale

Canalul C-SPAN

În Washington, pe lângă televiziunea prin cablu, există (normal) o mulțime de posturi locale de televiziune Unul din acestea este **C-SPAN**. Pare ciudat, dar acest post s-a dezvoltat și are o largă audiență, deși se ocupă numai de politică în general și de lucrările Congresului în particular.

Multe controverse s-au iscat la apariția postului, deoarece o mare parte dintre congresmeni s-au opus la transmiterea în direct a dezbaterilor, de teama de a fi surprinși în ipostaze defavorabile (ex: stări somnolente, poziții neadecvate - măcar din acest punct de vedere stăm bine și noi, pentru că imagini similare se pot lua și din parlamentul nostrul). În cele din urmă s-a căzut de acord să se permită luarea de imagine cu camere fixe (fixate în primul rând pe vorbitor). Înregistrările sunt păstrate în biblioteca Capitoliului, pe o perioadă de 100 de ani. La hotel am putut verifica „pe viu" cele aflate, acest canal fiind cuprins în pachetul de bază al programelor.

Pay-TV și Pay-per-view

În SUA, pe lângă **pachetul de bază** de programe mai există încă unul sau chiar două pachete de programe, în sistem **pay-TV**. Pe acestea abonații le pot recepționa prin cumpărarea sau închirierea unor „box"-uri (cutii) de decodificare și plata unor abonamente suplimentare. De aceea, abonamentul se poate plăti diferențial, ajungând la aceeași companie CATV să difere de la 25-30 $ (pachetul de bază) la 75 $ și uneori chiar 120 $, în funcție de cerințele suplimentare.

Un alt sistem practicat în SUA este **pay-per-view** sau plata pe vizionare (în limbaj autohton). Pe canalele care utilizează acest sistem se transmit filme de ultimă oră sau filme mai... „provocatoare". Acest gen de canale sunt foarte solicitate de sistemul hotelier. Plata se face prin înregistrarea automată pe calculator (la apăsarea butonului de pe telecomandă) a numărului de impulsuri care corespund unui film vizionat Operația se repetă la începerea fiecărui nou film Abonatul plătește o dată cu plată normală a abonamentului sau o dată cu nota de plată a hotelului.

ANDA MÂNZA ■

Societatea Comercială KAPPA cu obiect de activitate instalare rețele de televiziune prin cablu în municipiul București, prin reprezentanții săi legali, face următoarea

DECLARAȚIE

Dată fiind situația conflictuală dintre societățile concurente și atragerea în dispută a organelor de control și avizare în domeniul televiziunii prin cablu, dorim să ne precizăm poziția principială în contextul acestei situații:

■ 1. Televiziunea prin cablu a explodat în România și în București ca un fenomen social de mare anvergură. Dată fiind evoluția dezvoltării fizice a rețelelor, mai rapidă decât cea legislativă, nu puține au fost dățile când, în virtutea întemeierii investițiilor pe un anumit algoritm legislativ, aceasta a fost răsturnată de o nouă ordine legislativă.

Ex. La începutul anului 1993, din punct de vedere urbanistic, se putea executa rețeaua în virtutea unui acord al primăriei. Ulterior această cerință s-a modificat și aprobarea primăriei consta într-un Certificat de Urbanism care nu ținea loc de Autorizație de Construcție, dar care permitea trecerea la execuția lucrării. În ultima perioadă, activitatea noastră a intrat sub incidența Legii 50 și se desfășoară doar în baza Autorizației de Construcție.

Toată această istorie a reglementărilor, logică pentru o normalizare a situației, a produs o serie de dereglări a lucrărilor în curs.

■ 2. Nerăbdarea locuitorilor Capitalei a creat un climat de concurență între firmele cu acest profil de activitate, printr-un singur criteriu comparativ, cel al rapidității execuției. Încet, încet, așa cum era și normal, raportul calitate/costuri a devenit factorul determinant și firmele care s-au îngrijit de acest lucru au câștigat treptat, treptat teren și abonați.

Credem că datorită conduitelor noastre fundamentale:

a) Orice lucru poate fi devenit viabil dacă și numai dacă fundamentarea lui se face corect, principial;

b) Orice lucru se poate face bine, respectând o singură condiție - seriozitatea.

Ne numărăm printre firmele care și-au câștigat încrederea printre beneficiarii săi. Acesta este și motivul pentru care foarte mulți locuitori din zonele adiacente zonelor noastre de acțiune au apelat la serviciile noastre.

Sintetizând aceste cereri, s-au întocmit documentații și au fost trimise spre avizare.

Din păcate, execuția la cererea abonaților, de cele mai multe ori, nu poate aștepta avizarea.

■ 3. În lupta concurențială, care din punctul de vedere al beneficiarului duce în mod obligatoriu la creșterea calității serviciilor și la scăderea prețurilor, societatea noastră a înțeles un lucru determinant pentru economia de piață, adică, a cere protecția autorităților doar pentru că pe o anumită zonă ai avut inspirația să obții primul avizele - vezi situația conflictuală Astral - Kappa - este principial greșită:

- O delimitare zonală din partea autorităților ar crea situația de monopol în zona cu pricina și toate consecințele negative ce decurg dintr o atare situație, prețuri mari la dispoziția agentului economic și calitate la limita de suportabilitate.

- Cel care trebuie să decidă pentru o marfă sau alta, pentru niște servicii sau altele nu sunt alții decât beneficiarii.

În urma situației conflictuale Kappa Astral, când autoritățile la toate insistențele noastre ne au lăsat fără răspuns, am înțeles că singura șansă de supraviețuire pe piața televiziunii prin cablu este permanenta îmbunătățire a serviciilor. Facem recomandarea societăților concurente să împărtășească din experiența noastră și nu să pească greșelile - în virtutea unor acte normative în curs de constituire să se abroze într-o postură irațională.

Dorim să încheiem prezenta declarație, prin convingerea noastră că orice cetățean al acestei țări este dator să își exprime opinia și să și o susțină pentru ca lucrurile să intre într-un făgaș al normalității și al logicii bunului simț.

CONDUCEREA KAPPA

Crearea imaginii unei companii

În cadrul unei suite de conferințe prilejuite de Forumul Economic Franco-Român, dl Radu Anton Roman a prezentat conceptia modernă a grupului Chimic Rhône - Poulenc privind mecenatul și parteneriatul ca forme de comunicare (publicitate). Alături de o amplă și convingătoare. pledoarie, s-au rulat filme de scurt metraj de mare efect.

A fost anunțată, totodată, intenția de a se proteja cu silicon Rhône - Poulenc grupul statuar Brâncuși de la Târgu-Jiu și realizarea unei reproduceri la scara 1/1, la București, a Columnei lui Traian.

Mecenatul și **parteneriatul** sunt forme de publicitate instituțională; poate cele mai subtile și eficace modalități de comunicare cu publicul. Ele dau **imaginea generală** a firmei, asigură **notorietatea** ei, **încrederea** consumatorului, **atașamentul** și **simpatia** acestuia față de companie. Ele creează o **imagine publică** avantajoasă.

Mecenatul și parteneriatul sunt privite de către beneficiar și de întreaga comunitate ca niște acțiuni filantropice, caritabile, dar în realitate ele slujesc scopul economic al campaniei publicitare respective. Cheltuielile cu acest tip de comunicare sunt mai mari decât cele cu reclama directă („Cumpărați acid sulfuric!"), dar rezultatele pot fi decisive.

În 1985, Rhône - Poulenc era un fel de doamnă a chimiei franceze, prăfuită și în pragul falimentului. Ampla campanie publicitară promovată de noua echipă de conducere a făcut ca, în 10 ani, chiar pe fondul unei crize în chimie, grupul să urce pe locul 7 în ierarhia mondială. În 1993 și 1994 Rhône - Poulenc a fost singura mare companie chimică din lume cu bilanț pozitiv! S-a trecut la crearea unei imagini generale privind Rhône - Poulenc, care trebuia să comunice competență, umanism, soliditate și foarte multă dinamică. Rhône - Poulenc s-a implicat, prin parteneriat, în sporturi de mare risc și înaltă tehnologie, cum sunt Grand Prix-urile de Formula 1, schiul de mare viteză, navigația solitară. Fie că a venit cu materiale deosebit de competitive, îmbunătățind performanța sportivă, fie că echipe de medici au făcut cercetări care au relevat implicațiile acestor sporturi dure asupra sănătății performerilor, îmbunătățind-o, Rhône - Poulenc **și-a dovedit competența, a câștigat popularitate și simpatie**.

Un plus de simpatie publică și încredere i-au adus companiei și acțiunile sale de mecenat umanitar, cum sunt donațiile de medicamente pentru țări ale lumii a treia. Campaniile de protecție a mediului au disociat în conștiința publicului noțiunea de chimie de cea de poluare. Finanțarea de proiecte ecologiste de mare anvergură s-a împletit cu realizarea, spre exemplu, a programului de televiziune Ushuaïa, de călătorii exotice, de redescoperire a naturii. Toate acestea, ca și mecenatul artistic (o echipă de la Rhône - Poulenc a lucrat 3 ani la restaurarea criptei San Marco din Veneția) fac parte dintr-un program de imagine care implică mari investiții.

C.M.

SEIKO-EPSON
își consolidează poziția în România

„A crede înseamnă a vedea", și-a început declarația de presă dl **Yukio Yoshida**, director general **EPSON-Germania**, la sfârșitul scurtei vizite făcute în România în scopul unui prim contact cu realitățile unei piețe necunoscute lui și încă (la data programării vizitei) incerte.

„Tot ce regret acum este că n-am vizitat România mai demult, dar știu că doresc să revin cât de curând, însoțit de oameni importanți din concernul **SEIKO-EPSON din Japonia**. Interesul meu pentru România este deja foarte mare și mi se pare că starea de expectativă și rezerva de la nivelul unor persoane de decizie ale companiei japoneze față de Europa de Est sunt de domeniul trecutului.

Printre factorii care au favorizat succesul imprimantelor EPSON în România se numără fantastica rețea de vânzări organizată, condusă și sprijinită îndeaproape de **Matrix Business**, partenerul și prietenul nostru român, apoi profesionalismul și dinamismul celor 150 de dealeri locali (din care 45 bucureșteni), care de fapt vând direct produsele noastre și, trebuie menționat, presa românească, un aliat al acestor echipamente de înaltă calitate. Faptul că trei sferturi din imprimantele vândute în România poartă marca EPSON, iar 80% din acestea se vând pe canale autorizate (adică prin rețeaua **Matrix Business**), faptul că există un centru de service deosebit de eficace și de operativ (construit și instruit de **M.B.**) ne

Dl Yukio Yoshida, director general Epson Deutschland

Dl Norbert Braun, manager Epson pentru Europa de Est

determină, ne obligă la decizii fundamentale referitoare la implicarea noastră în această arie geografică".

Dl **Norbert Braun**, manager **EPSON** pentru Europa de Est, prezent cu întotdeauna la întâlnirea cu ziariștii a menționat că „prin **Matrix Business**, toate noile produse **EPSON** intră pe piața românească în aceeași zi în care sunt lansate în Germania. Decizia guvernului român de a acționa în vederea obținerii statutului de membru asociat al Uniunii Europene permite ca imprimantele **EPSON**, fabricate, de exemplu, în Franța sau Anglia, să ajungă pe piața românească la prețurile cele mai accesibile, fiind scutite de taxe vamale".

CĂLIN MĂRCUȘANU

Flacăra BIS magazin

5

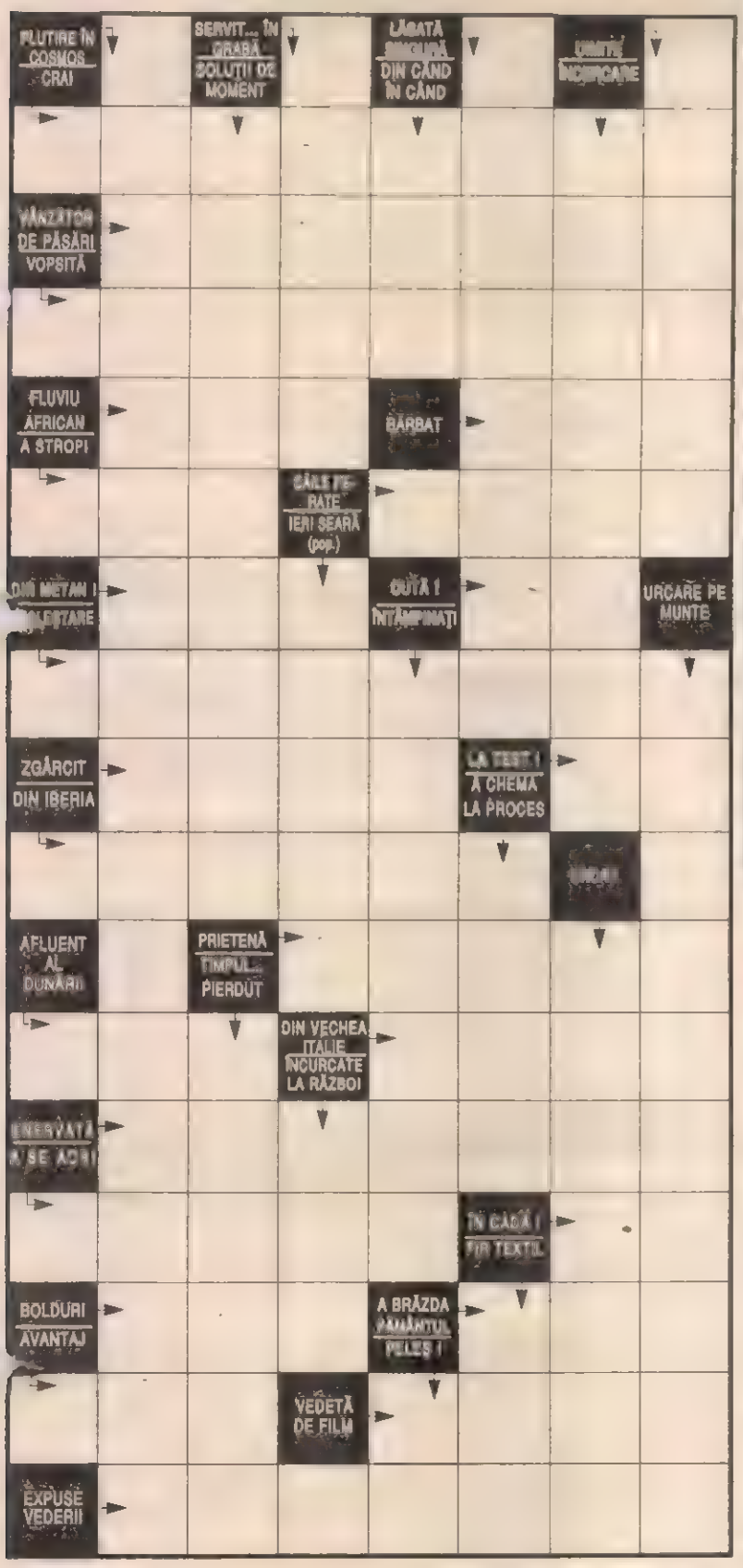

Integramă de Mihai ZGUBEA ■

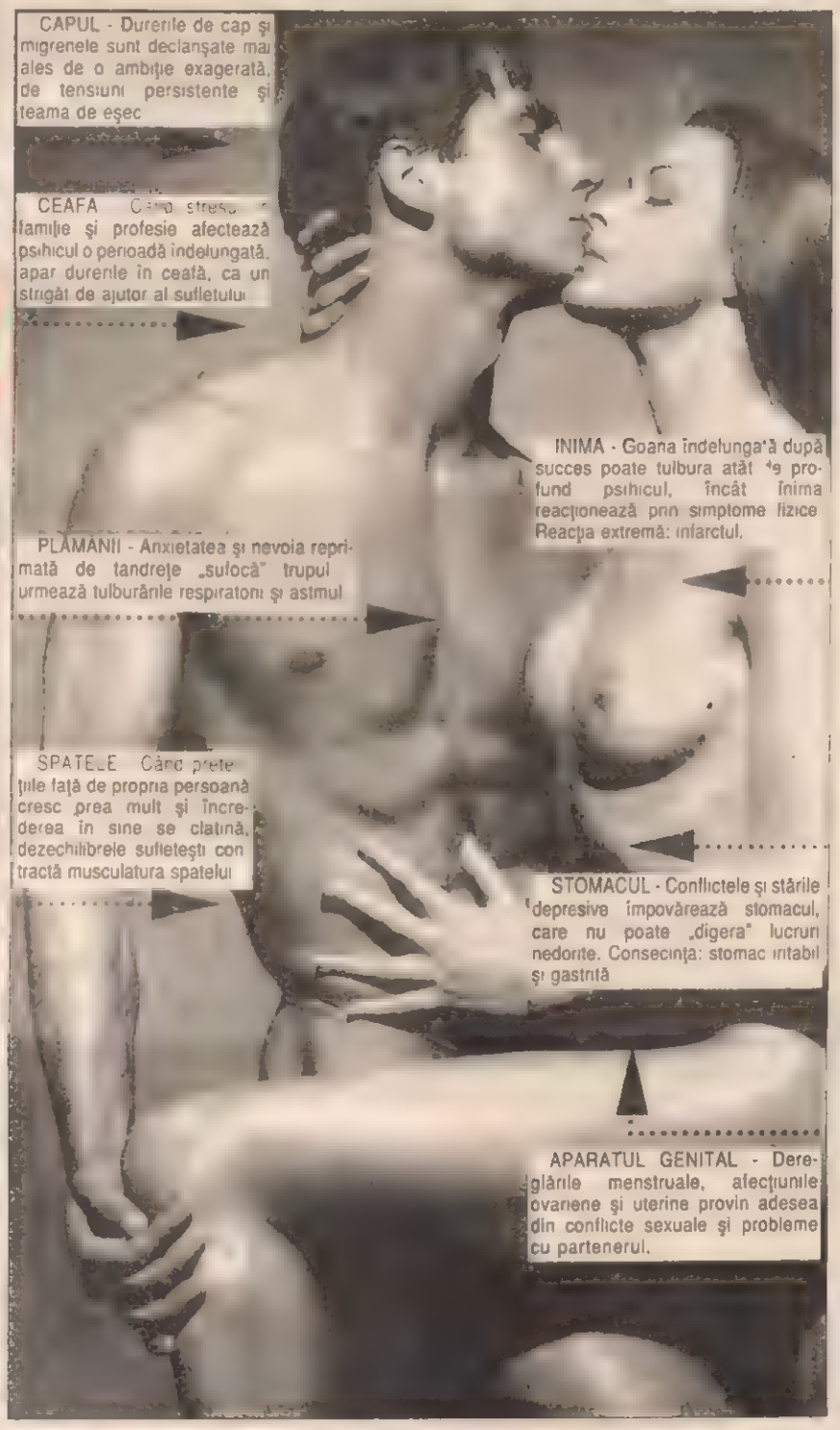

La un recent congres medical s-a făcut o comunicare dramatică:

Sufletul îmbolnăveste trupul într-o măsură mai mare decât ne închipuim

Statisticile afirmă că, din două persoane care se prezintă la un cabinet de consultații, una acuză o suferință psihosomatică, deci o maladie fără motive organice, ale cărei resorturi trebuie căutate în psihicul bolnavului. Asemenea afecțiuni „misterioase" rezistă cu încăpățânare tratamentelor clasice, până în momentul când medicul descoperă și rezolvă cauzele lor reale - dezechilibrele sufletești. Vom afla în continuare ce conflicte psihice se pot ascunde în spatele celor mai frecvente dintre boli.

Viroze, răceli - Stresul imposibil de depășit, dezamăgirile personale sau profesionale slăbesc sistemul imunitar. Corpul semnalizează oboseala psihică și nevoia de repaos

Hipertensiune - Cei ce suferă de tensiune arterială crescută sunt de regulă extrem de conștiincioși și preocupați de randamentul muncii lor, deosebit de exigenți față de sine. Puseurile se manifestă mai ales la apariția unor solicitări noi (schimbări în serviciu, despărțiri etc.).

Hipotensiune - Afectează în majoritatea cazurilor oamenii cărora le este dificil să se mențină în activitate. În situații stresante, ei au adesea tendința de a se grăbi să renunțe și să se retragă.

Infarct - Principalul factor de risc îl constituie preocuparea intensă, presantă, pentru succes. Trăsătura comună a celor amenințați de posibilitatea unui infarct: doresc să obțină prea mult într-un timp prea scurt, luptă fără o clipă de odihnă pentru a-și îmbunătăți poziția socială. Inimii i se pretinde exagerat de mult, în sensul cel mai propriu al cuvântului.

(*Continuare în pagina 3*)

Agendă medicală

Zahărul şi copiii hiperactivi

■ Există o idee foarte cunoscută, că alimentaţia bogată în zaharuri provoacă hiperactivitatea copiilor. În realitate, în urma cercetărilor făcute în Statele Unite şi publicate în New England Journal of Medicine se arată că regimul bogat în zahăr nu modifică comportamentul şi intelectul copiilor.

Terapia genetică - două mari realizări

■ În Franţa, la ora actuală, se tratează metastaza cutanată şi cancerul la nas, gât şi urechi, graţie cercetătorilor de la Institutul Pasteur şi din Spitalul Salpétrière.

Metoda folosită este tehnica de genă ucigaşă: introducerea unei gene care distruge celulele tumorale

Interferon contra hepatitei A

■ Hepatita A în ultima fază este o boală foarte gravă care poate fi mortală dacă nu se face o grefă a ficatului. Doctorul Yoshiba a realizat însă INTERFERONUL care este cel mai bun remediu pentru hepatita A în stare gravă, pentru a nu se mai ajunge la transplant.

Tutunul şi urmările fumatului

■ Presupunerile făcute cu ani în urmă au fost confirmate de curând de către medicii americani care au publicat rezultatele cercetărilor privitoare la apariţia cancerului la colon, favorizat de tutun

În regiunea Bostonului s-au făcut cercetări pe mii de persoane (femei şi bărbaţi), ajungându-se la concluzia că riscul îmbolnăvirii de boli cardiovasculare şi de plămâni este acelaşi, chiar dacă persoana în cauză se lasă de fumat

... Şi „meritele" alcoolului

■ Lumea medicală aduce argumente în favoarea consumului (moderat!) de băuturi alcoolice. În British Medical Journal, un studiu arată că a crescut longevitatea. La cei abstinenţi, riscul mortalităţii este mai ridicat (de 1,5 ori) decât la cei care beau şase pahare cu vin (sau echivalent în bere) pe săptămână. Dar dacă beau mult şi fumează, riscul este de nouă ori mai mare.

MARIA ANTONESCU ■

Codul bunelor maniere

La masă

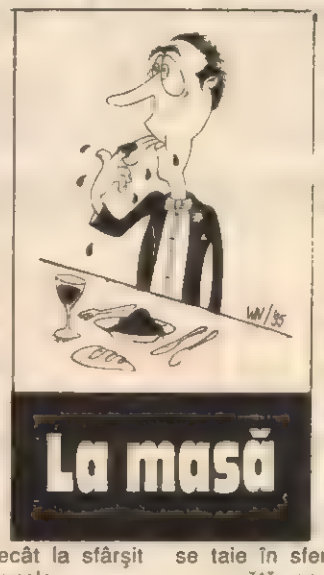

Desen de MIHAI ZÂMBEA ■

Bărbaţii se vor aşeza numai după ce doamnele sau domnişoarele pe care le însoţesc şi-au luat locul la masă. Bunul simţ cere să ţinem spatele drept şi să nu ne incomodăm vecinii cu coatele. Dar trebuie să adoptăm o atitudine lejeră, nu una crispată. Şervetul se aşază pe genunchi şi nu se foloseşte decât la sfârşit pentru ştersul buzelor.

Nu vom inspecta vesela sau tacâmurile. Acest lucru poate jigni profund amfitrioana. Nu vom umple de două ori farfuria cu supă sau ciorbă. Politeţea reclamă să ne înfrângem lipsa de apetit, dar în acelaşi timp să afişăm o poftă de mâncare decentă.

Felia de pâine se frânge cu mâna, nu se taie cu cuţitul. Cu cuţitul se taie doar carnea din farfurie, treptat, bucată cu bucată, ţinând furculiţa în mâna stângă şi cuţitul în mâna dreaptă. Furculiţa se ţine în mâna dreaptă numai în cazul alimentelor moi sau care se secţionează uşor, precum ouăle, brânza, pateul, legumele, salata, peştele (pentru acesta din urmă există tacâmuri speciale).

Vă serviţi cu puţin sos pentru a nu lăsa farfuria murdară. Oricum, nu o curăţaţi cu bucăţi de pâine, gestul e oribil. Proastă educaţie dovedeşte şi agitarea cuţitului sau a furculiţei în timp ce vorbim.

La fructele cu coajă groasă folosim cuţitul. Merele se taie în sferturi, portocala se curăţă pe verticală. Nu vom decoji niciodată citricele în spirală.

Nu se mănâncă nici prea repede, nici prea încet, se adoptă ritmul general, astfel ca toată lumea să termine un fel de mâncare în acelaşi timp. Evident, nu se vorbeşte cu gura plină, nu se plescăie, nu se ciolfăie.

Nu vă omorâţi plictisul făcând cocoloaşe din pâine, sau desenând figuri geometrice cu furculiţa pe faţa de masă. Beţi cu măsură, fără zgomot şi nu goliţi paharul dintr-o sorbitură. Cereţi îngăduinţa celor prezenţi pentru a fuma

GRAZZIELA ■

Alegeți căile autovindecării

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Prin alimentaţie naturistă se realizează purificarea bioenergetică

Pentru ca oamenii în suferinţă sau chiar şi cei sănătoşi să înţeleagă ce trebuie să facă pentru a se însănătoşi sau pentru a-şi menţine starea de sănătate şi a dobândi tinereţea lungă-lungă, m-am decis să organizez cursuri de „Iniţieri în terapiile de autovindecare". Prin acestea, doresc să-mi „luminez"... elevii,... „forţându-i" să asimileze o cantitate impresionantă de informaţie, cunoştinţe pe care eu le-am dobândit citind enorm, sute de cărţi, în diverse limbi străine. Vedeţi deci, totul este să vă decideţi. Cursul costă numai 50.000 de lei, plătibili în două rate. Lecţiile-conferinţă 50 la număr, le susţin numai sâmbăta, între orele 8-13. Pentru toţi cursanţii, tratamentele sunt gratuite. *De asemenea, pentru ei pun la dispoziţie, gratuit, diverse reţete de tratament dieto-terapeutice, de preparare a mâncărurilor, informaţii, bibliografie, casete audio.*

Toţi cei ce trec pe alimentaţie naturistă vor constata că aceasta are alte gusturi, câteodată mai suave, mai rafinate, mai plăcute decât cele cu care au fost obişnuiţi. După o anumită perioadă de timp, ei vor ajunge la concluzia că au greşit enorm intoxicându-se, cu bună ştiinţă, clipă de clipă, o viaţă întreagă, îngurgitând atâtea şi atâtea otrăvuri şi luptându-se, din răsputeri, ca să-şi scurteze zilele. A nu se uita **media noastră de viaţă poate fi de 100-120 de ani.** Metodele naturiste de tratament nu sunt miracole, ele deschid o mare poartă către cunoaşterea şi a altor terapii netradiţionale cum sunt: acupunctura, presopunctura, apiterapia, climatoterapia, talazoterapia etc. Luaţi aminte la vorbele înţelepte din Biblie: „Cine are urechi de auzit să audă şi ochi de văzut să vadă!" Împreună cu mine, veţi încerca să vă produceţi propriile dumneavoastră minuni. Nimeni nu vindecă pe nimeni! Singurul vindecător a fost Iisus Christos! Singuri ne putem autovindeca! Haideţi să învăţăm!

Multă vreme proteinele au fost confundate cu carnea şi cu peştele. Multe alimente de origine vegetală, crude, au un conţinut la fel de ridicat sau chiar mai mare de proteine: algele, soia, lintea, mazărea, fasolea, nucile, arahidele şi altele. Iată că, în Japonia, se consumă în alimentaţia zilnică peste 25 la sută alge. Fructele, legumele şi seminţele au valoare nutritivă ridicată şi sunt considerate a avea importante valori terapeutice. De exemplu, aici, la Centrul Naţional de Pregătire Naturistă şi Pluridisciplinară, am avut destule cazuri de ulcere vindecate în trei-patru săptămâni, cu sucuri de varză albă sau de cartofi, colite cronice cu suc de morcovi, stările gripale cu ceai de fenicul, coriandru, măghiran, foarte bogate în magneziu şi vitamine etc

Nu este greu de înţeles că trecând la alimentaţia naturistă vom obţine performanţe uluitoare. Sângele purificându-se, se fac deblocări pe meridianele energetice, deci energia cosmică, divină, prana sau cum vreţi să o denumiţi, începe să circule pe acele căi, deci ne purificăm bioenergetic. Încep să se dezvolte capacităţile paranormale.

Dieta de tranziţie către hrana vie

De fapt, totul se reduce la întrebarea: cum trebuie să ne alimentăm corect? Citez din cartea „Bucătăria fără foc" a dnei Elena Idrianu: „Mâncărurile nedigerate se alterează şi produc acizi toxici. Alimentele alterate stau în stomac opt ore şi în intestin 20-40 de ore. Dacă mâncarea este corect combinată ea este în întregime descompusă şi folosită în corp în trei ore fără să putrezească, fără să producă gaze, arsuri sau indigestii acide". Perioada de tranziţie către hrana vie diferă de la persoană la persoană Deci, se va consuma carne, dar numai cu salată de crudităţi, adică fără cartofi, macaroane, orez, brânză, pâine etc. Se pot mânca şi cartofi copţi sau fierţi cu unt sau ulei, alături de dovlecei, fasole verde fiartă, dar, obligatoriu, se va consuma şi salata de crudităţi, pentru că vegetalele se digeră atât în sucuri acide cât şi alcaline. De reţinut, se pot consuma amidonoase: cartofi, orez, fasole verde, paste făinoase, dar numai cu vegetale fierte: dovlecei, morcovi, conopidă, ţelină, varză, alături de salate de crudităţi de sezon. Brânza sau preparatele din ou se mănâncă tot numai alături de salate de crudităţi

- va urma -

Cosmetică

Secretul ochilor tineri

Când trebuie să vă machiaţi, ochii sunt adesea cei care vă solicită cea mai mare îndemânare. Arta machierii ochilor se învaţă în timp, în ceea ce priveşte alegerea culorii care vi se potriveşte şi aplicarea fardului. Şi când, în sfârşit, aceasta devine o rutină, ochii dv. încep să-şi arate vârsta. Iată câteva lucruri care încep să se producă în preajma vârstei de 30 de ani:

- în jurul ochilor apar riduri, deoarece cantitatea de grăsime produsă de glande scade, ducând la micşorarea tonusului muscular;
- sprâncenele şi genele se răresc.

Datorită acestor schimbări, nu mai puteţi aplica tehnica şi culorile pe care le foloseaţi la 20 de ani.

Doriţi ca ochii dv. să arate bine la orice vârstă? Vă recomandăm:

- revitalizaţi **pielea din jurul ochilor** cu o cremă vitaminizantă. Este de preferat să utilizaţi creme care conţin colagen sau elastină. Aceste ingrediente dau elasticitate pielii şi preîntâmpină apariţia ridurilor.
- dacă **cearcănele** sunt o problemă, le puteţi acoperi cu un fard corector aplicat în jurul ochilor (sub ochi, pe pleoapă şi sub sprâncene).
- aplicaţi cu grijă **fardul** pe pleoape. Se vor folosi trei nuanţe de machiaj. Sub sprâncene se va aplica o nuanţă de roz ce va da luminozitate ochilor. Cu o pensulă, pe pleoape se va aplica o nuanţă neutră (bronz, de exemplu).
- în final se va contura **colţul ochilor**, sub pleoapa inferioară şi deasupra celei superioare, cu o nuanţă de maro închis. Este preferabil ca setul dv. de machiaj să conţină nuanţe translucide.
- pentru **conturul ochilor** utilizaţi pudra sau tuşul, nu creionul. După 30 de ani utilizarea creionului devine incomodă, fiind de preferat folosirea unei pensule cu care să aplicaţi **tuşul** sau **pudra.**
- aplicaţi un strat triplu de **rimel.** După aplicarea primului strat de rimel, aşteptaţi câteva secunde pentru a se usca, după care reîncepeţi operaţiunea. Nu aplicaţi niciodată rimel pe genele inferioare, deoarece vă îmbătrâneşte figura.

Traducere şi adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

SUNTEM ÎNCONJURAȚI DE OBIECTE VII, NEVĂZUTE?

În urmă cu 15 ani, fizicianul optician ALEXANDR KUZOVKIN împreună cu un coleg au făcut o analiză statistică a fenomenelor OZN. A fost creat astfel un sistem informaţional de căutare pe cartele perforate, din care au rezultat unele caracteristici ale obiectelor zburătoare neidentificate, ca de exemplu forma, culoarea, timpul şi durata apariţiei, locul ş.a.m.d., cartelele cuprinzând 34 de caracteristici.

Se poate trage concluzia că oamenii văd asemenea obiecte, în general, între orele 21,00 şi 23,00, existând încă un „vârf" al observaţiilor la ora 4,00 dimineaţa. OZN-urile au o „comportare raţională".

Dacă, de exemplu, un avion semnalizează luminos unui asemenea obiect, acesta îi răspunde prin schimbarea luminozităţii proprii sau a traiectoriei.

Într-un interviu acordat revistei ECHO PLANETI („Ecoul planetei"), omul de ştiinţă rus ALEXANDR KUZOVKIN era de părere că pe Pământ pot exista şi alte civilizaţii pe care noi nu le percepem! Iată ce declară acesta:

...„De curând am avut la SEVASTOPOL o serie de întâlniri cu cercetători care lucrează la mari adâncimi folosind batiscaful. Ei mi-au povestit că au întâlnit un obiect în formă de „roată", având un diametru egal cu înălţimea unui bloc de 10 etaje şi care, iniţial, avea o poziţie verticală. Din batiscaf s-a putut observa că la un moment dat „roata" şi-a schimbat poziţia, pe orizontală, şi a început să se îndepărteze, rotindu-se. Am primit şi alte comunicări referitoare la asemenea „roţi".

De sub apă au apărut şi au zburat în spaţiu „globuri luminoase", deasupra unor corăbii au apărut numeroase obiecte zburătoare neidentificate. Asemenea fenomene au fost observate de numeroşi oameni, în diferite mări şi oceane"...

La întrebarea dacă sunt studiate aceste „lumi paralele", folosindu-se şi aparatură ştiinţifică, fizicianúl rus a răspuns: ...„Cunosc lucrările cercetătorului italian LUCIANO BOCCONE. În laboratorul acestuia, dotat cu cea mai modernă aparatură de înregistrare, s-au fixat toţi parametrii posibili ai spaţiului înconjurător: presiunea atmosferică, sunetul, deviaţiile gravitaţionale „gamma" şi „beta" ş.a.m.d. După 3 ani de cercetări asidue, grupul de cercetători, condus de dl Boccone, a ajuns la concluzia că „suntem înconjuraţi de obiecte vii, nevăzute", care au o organizare deosebită faţă de a noastră şi care coexistă într-un sistem spaţio-temporal paralel! Pe peliculele fotografice au apărut fiinţe care ne amintesc de unele animale stranii. Personal, am repetat asemenea experimente şi am obţinut rezultate asemănătoare"...

În încheiere - o interesantă ipoteză pe care am găsit-o în cartea „Roza lumii" de DANIIL ANDREEV. Acest original gânditor ajunge la următoarea concluzie: cu cât este dezvoltat mai mult sistemul stelar, cu atât mai multe vor fi „lumile paralele" din jurul acestuia. În centru Galaxiei, pe care el îl consideră „leagănul raţiunii", în jurul fiecărei stele putând exista până la 5.000 de lumi, iar în jurul Pământului - sute de „lumi paralele" cu lumea noastră. De aici şi marea diversitate de manifestări a obiectelor zburătoare neidentificate!

ALECU MARCIUC ■

Un hobby deosebit

JUCĂRII ŞTIINŢIFICO-FANTASTICE

Doctorul David Bond din Londra are o pasiune mai puţin obişnuită: colecţionează jocuri şi figuri inspirate din lumea filmului ştiinţifico-fantastic, rod al unei industrii inspirate. El a adunat piesele sale de peste tot: din Argentina, SUA, Polonia, Spania, Franţa şi bineînţeles Anglia. „Când găseşte roboţi din plastic sau alte obiecte asemănătoare celor văzute în filme ca **Star Trek**, **Războiul Stelelor** sau **Dr. Who**, vine acasă ţopăind de bucurie, declară soţia acestuia. Fiecare cu păsărica lui... **(S.N.)**

La un recent congres medical s-a făcut o comunicare dramatică:

Sufletul îmbolnăvește trupul într-o măsură mai mare decât ne închipuim

(*Urmare din pagina 1*)

Astm - Printre suferinzi se întâlnesc numeroşi copii în primii zece ani de viaţă. Explicaţia psihologică: teama de a nu pierde iubirea mamei. La pacienţii adulţi se pot sesiza de multe ori impulsuri agresive reprimate, ca şi nevoia neexprimată de tandreţe.

Stomac iritabil, gastrită - Îi afectează deseori pe cei ce sunt intimidaţi de conflicte: Stresul, şocurile şi stările depresive produc la rândul lor neplăceri gastrice.

Constipaţie - O dată ce s-a cronicizat, indică de obicei persoane ce refuză să-şi abandoneze ideile şi părerile preconcepute. Pe de altă parte, ele se tem de eventualitatea de a fi respinse. Sunt foarte încăpăţânate, ordonate şi econoame. Corpul nu vrea să „cedeze" nimic.

Diaree - Simptomele devenite cronice se observă la oamenii ce resimt acut nevoia de a li se recunoaşte meritele. Diareea poate fi declanşată şi de frică: bolnavii doresc „să elimine", „să scape" de o problemă sau alta.

Hipertiroidie - Pacienţii care prezintă simptomele tipice (insomnii, emotivitate, stări depresive) se disting printr-o putere de muncă impresionantă şi mult simţ de răspundere. Adesea, nereuşind să-şi exteriorizeze angoasele şi dorinţele, se apără de ele, refugiindu-se într-un exces de activitate.

Afecţiuni ale pielii - Majoritatea pacienţilor au mari dificultăţi de comunicare cu semenii lor. În afară de aceasta, sunt de multe ori confruntaţi cu probleme de cuplu sau cu teama de a fi „înghiţiţi" de partener într-o relaţie posesivă.

Dureri de spate - Sunt simptomatice pentru oamenii constrânşi să preia responsabilităţi pe care de fapt nu doresc să şi le asume. Uneori este vorba şi de o lipsă de încredere în forţele proprii.

Dureri de cap, migrene - Caracteristica pacienţilor din această categorie: o ambiţie ieşită din comun. Obsedaţi de ideea randamentului lor, ei au deseori sentimentul că n-ar fi la înălţimea exigenţelor ce le stau în faţă.

Afecţiuni ginecologice - Suferinţele accentuate, legate de ciclul menstrual, sugerează o atitudine echivocă, referitoare la propria condiţie de femeie. Afecţiunile ovariene şi uterine provin adesea din crize ale familiei sau cuplului.

Reumatism - Simptomatice pentru bolnavii de reumatism sunt agresivitatea refulată şi lipsa de autoritate.

Dureri în ceafă - Aceste suferinţe îşi au originea în tensiunile existente în viaţa de familie sau în mediul profesional. Frica de eşec îl „sugrumă" literalmente pe pacient.

Maladiile psihosomatice impun înainte de toate o clarificare a bolnavului cu sine însuşi, pentru înţelegerea şi înfruntarea propriilor probleme. Cele mai bune şanse de vindecare par să le ofere metodele de tratament neconvenţional: homeopatia, acupunctura, fitoterapia, masajul, diversele tehnici de relaxare, concentrare şi respiraţie, bioterapia, autosugestia şi hipnoza.

MARIANA ROTARU ■

Târzie și dramatică descoperire

Ani la rând, cetățeni din fosta RDG au izbutit să treacă clandestin frontiera, ascunși în autoturisme și autocamioane din RFG, amenajate în acest scop. Spații secrete, construite în aripile mașinilor, sub banchete sau în portbagaje mascate, au făcut posibilă scoaterea peste frontieră a zeci de persoane. Exodul motorizat a luat sfârșit în 1987, când poliția secretă comunistă a dispus de sisteme sofisticate pentru detectarea intruşilor

Desenul alăturat, reprodus după revista **Der Spiegel**, face cunoscută publicului larg o târzie și dramatică descoperire. STASI (securitatea redegistă) a folosit în acest scop perdele de raze gamma. La graniță, prin culoarul de trecere, vehiculele erau nevoite să înainteze cu viteza de 5-12 km la oră. Un ofițer STASI, aflat într-o încăpere specială, declanșa sursa de raze gamma și cerceta imaginea pe ecranul monitorului. Sursa de Cesiu radioactiv 137 pornea de la o înălțime de 5 metri, realizând o secțiune orizontală prin autovehicul. Prin acest sistem, pe monitor se puteau detecta cu precizie, sub forma unor umbre, persoanele adăpostite în lăcașuri secrete. Pe un culoar vecin, cum se observă din aceeași ilustrație, erau investigate, prin același sistem, marile autovehicule. Dar pentru supravegherea acestora mai erau folosiți și câini special dresați.

Tânăr transportat peste graniță într-un portbagaj improvizat. Fotografia a fost făcută în 1984

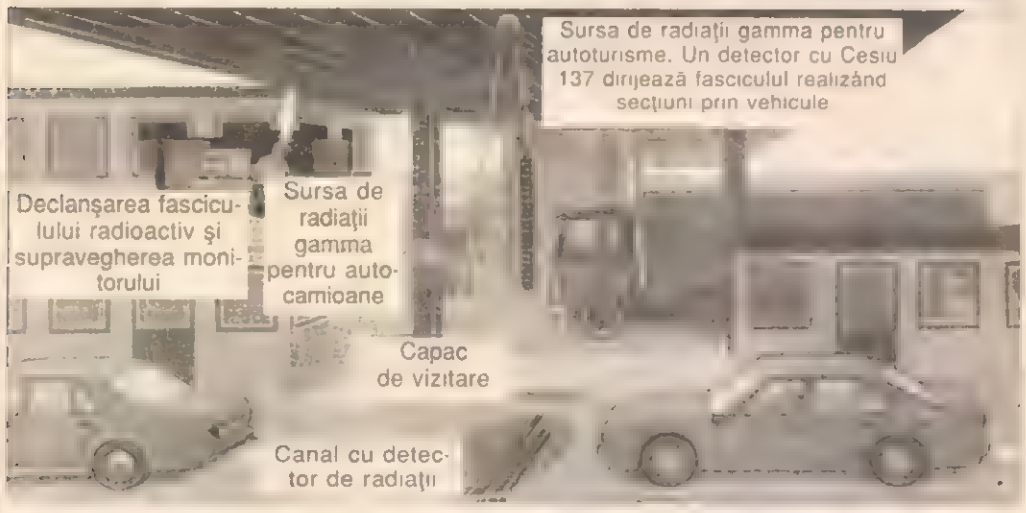

Castelul în care a fost întemnițat Richard Inimă de Leu

Se împlinesc 800 de ani de când Anglia era frământată de grija dispariției regelui Richard I Inimă de Leu, plecat să lupte în a treia Cruciadă. Aflat în Sicilia, el a țesut intrigi împotriva împăratului german Heinrich al VI-lea, care l-a ținut captiv la Stauferburg până la răscumpărarea sa contra sumei de 150.000 arginți. Potrivit legendei, eliberarea lui Richard Inimă de Leu s-a făcut în condiții spectaculoase Prietenul său Blondel de Nesle a pornit în căutarea lui, de la un burg la altul. Pentru a-și semnala prezența, fredona un cântec de bâlci. La auzul cântecului, Richard a răspuns cântând strofa a doua, confirmând prezența sa Împreună cu o ceată de războinici, Blondel a asaltat burgul eliberându-l. În decursul celor opt secole, burgul de pe muntele Trifels a fost restaurat, transformat în muzeu, reprezentând o de atracție pentru turiști. **(I.A.V.)**

Autorul scrisorilor ucigașe dă semne de enervare

Ultimele patru n-au mai explodat la deschiderea pliculul

Cu câteva luni în urmă, provoca vii emoții în opinia publică austriacă primirea de către unele oficialități vieneze, receptive la problemele imigranților, a unor plicuri-bombă, ce explodau la deschidere. Investigațiile poliției au restrâns tot mai mult cercul suspecților, fără a elucida cazul definitiv. A urmat o scrisoare, prin care **cineva** - rămas totuși anonim - revendica operațiunea, anunțând o nouă serie de atentate. Ele au survenit într-adevăr, dar alte patru bombe, expediate ulterior, n-au mai funcționat. Verificându-le, experții au constatat la toate patru același defect: unul din firele electrice folosite avea rezistența prea mare, determinând astfel o scădere de tensiune în circuit de 0,8 volți - suficient ca explozia mașinii infernale să nu se producă. Un psiholog, la care Ministerul de Interne a apelat pentru întocmirea psihogramei răufăcătorului, a emis o ipoteză surprinzătoare. După părerea sa, făptașul n-ar fi avut intenția de a trimite ultimele patru scrisori-capcană. A făcut-o din iritare și orgoliu, în momentul când poliția a anunțat că l-ar căuta pe terorist în mediul proxeneților. Atunci el a confecționat bombele în mare grabă, ceea ce ar putea explica eroarea tehnică.

În Scoția te poți îmbăta doar respirând aerul străzii

Cuvântul „Whisky" înseamnă în celtică „apa vieții" și apare menționat, pentru prima oară, într-un manuscris scoțian, exact acum 500 de ani. Producerea acestei băuturi a fost ilegală până în secolul XIX, fiind oficializată în 1823, când statul a reglementat fabricarea whisky-ului și a pus impozite grele. Astăzi, Scoția exportă celebrul whisky în toată lumea și câștigă peste 3 miliarde dolari anual. În fiecare secundă, pe glob sunt cumpărate 30 de sticle. În 1993, s-au băut circa 1 miliard de litri.

Scoția fabrică mai multe sute de mărci de whisky și, după cum se glumește în această țară, aici poți să te îmbeți chiar și numai respirând, într-atât este aerul de impregnat cu vapori, căci, în timpul prelucrării, peste 3% din whisky se răspândește în atmosferă.

Lady Di se dovedeşte un subiect inepuizabil

❑ Andrew Morton aruncă pe piaţă un nou volum

Încurajat de succesul cărţii sale de acum doi ani, devenită rapid best-seller, **Diana - viaţa ei adevărată** autorul Andrew Morton a aruncat pe piaţă încă un volum, intitulat fără exces de fantezie **Diana - noua ei viaţă.** Lucrarea pare menită să consoleze toate persoanele de sex feminin care nu sunt prinţese, deoarece continuă cu meticulozitate inventarul nefericirilor Dianei, început în prima parte a biografiei. Cititorilor li se dezvăluie, astfel, pe lângă tentativele de sinucidere stiute, încă una comisă chiar în avionul regal, după o dispută cu Charles, precum şi dependenţa frumoasei lady Di de medicamentele antidepresive, interesul pentru fenomenele paranormale, în special pentru şedinţele de spiritism, obiceiul de a-şi comanda regulat horoscoape, convingerea că într-o existenţă anterioară ar fi fost călugăriţă, dar, în acelaşi timp disponibilitatea de a îmbrăţişa budismul sau credinţa islamică, dacă acest fapt i-ar asigura un divorţ avantajos de Charles. Multe alte amănunte, cum ar fi pregătirile secrete pentru o emigrare în Australia împreună cu fiii săi, controversele cu familia regală (pe care-i place s-o numească, în convorbirile cu prietenii apropiaţi „colonia de leproşi"), dorinţa de a se recăsători şi a mai avea doi copii, dar şi mărturisirea că în fond continuă să-l iubească pe Charles şi ar fi dispusă să-l ierte, cu condiţia ca el „să-şi pună ordine în viaţă" - toate acestea completează portretul unei

femei-dezorientate, incapabile să-şi găsească un punct de sprijin.

În ce priveşte „noua viaţă" a Dianei, sintagma din titlul cărţii se referă la o iniţiativă a premierului John Major, care - cu asentimentul reginei - a convins-o pe prinţesa de Wales să-şi asume patronajul festivităţilor organizate în 1995, cu prilejul jubileului de 125 de ani al Crucii Roşii britanice. Măcar de-ar fi într-un ceas bun!

„Casablanca" într-o nouă versiune

Partitura feminină va fi asigurată de Isabella Rossellini, fiica lui Ingrid Bergman

Casablanca (1943) cu Ingrid Bergman şi Humphrey Bogart

Întrucât devine tot mai evident că trăim într-o eră a dictaturii publicului, iar „clientul nostru, stăpânul nostru" nu doreşte să renunţe la poveştile care-i plac, se pare că există şi un proiect de reluare ce vizează **Casablanca** (regia - Michael Curtiz, protagonişti - Ingrid Bergman şi Humphrey Bogart), delicata dramă sentimentală, încununată în 1943 cu Premiul Oscar. Dacă pentru partitura feminină preferinţele s-au îndreptat din start către Isabella Rossellini (cunoscută la noi din pelicula lui David Lynch, **Catifeaua albastră**), datorită vagii asemănări - subliniate de machiaj - cu faimoasa ei mamă, Ingrid Bergman, succesorul lui Bogart a necesitat căutări mai îndelungate. În final, alegerea s-a oprit asupra cântăreţului englez Bryan Ferry. Se spune că modelul clasic va fi tratat cu oarecare menajamente. **Casablanca-2** nu va fi nici un remake, dar nici o continuare propriu-zisă a celei dintâi. S-a optat pentru o soluţie mai subtilă. Eroii de azi vor privi filmul lui Curtiz, pentru ca, la un moment dat, să pătrundă pe neaşteptate în el, implicându-se în acţiune. Un fel de joc de-a realitatea virtuală?

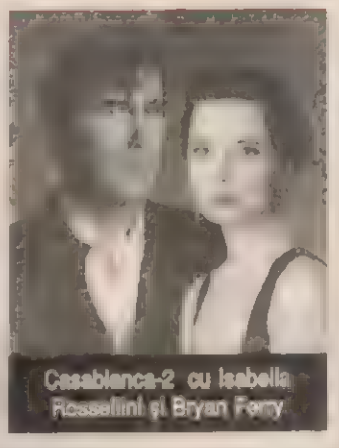

Casablanca-2 cu Isabella Rossellini şi Bryan Ferry

Golanii veseli

În topul fotografiilor de presă ale anului trecut, se numără şi cea reprodusă alăturat. „Golanii" care aleargă pe gazonul stadionului sunt băieţii din echipa de rugby a clubului universitar din Paris. Poza a fost realizată pe stadionul Charléty.

Crimele din Barintown

George Arion

Uciderea de consul

Este una dintre recepţiile acelea grandioase la care nimeni nu cunoaşte pe nimeni. Sau, alt fel zis, aproape nimeni nu recunoaşte pe nimeni. Sau, şi mai bine zis, fiecare se preface a-l cunoaşte pe cel de care se izbeşte când la un pahar de băutură sau un sandvici de pe masă, şi-i zâmbeşte ca şi cum l-ar fi de-o viaţă. Culmea, mulţi dintre ei s-au întâlnit cu alte prilejuri, au fost recomandaţi unii altora, dar nu-şi mai reţin numele, deşi feţele li se par familiare. Iar eu navighez printre bărbaţi în smoching, printre femei în toalete scumpe, printre chelneri aferaţi care poartă pe tăvi băuturi şi gustări.

Întreaga pajişte din faţa casei senatorului Malcolm Brand e înţesată de lume. Recepţia de adio a senatorului care se retrage din viaţa politică e un spectacol care merită să fie văzut. Lampioane atârnă între copaci şi luminează feeric. Pe ringul de dans tinerii se mişcă nervos. Cei care vor să poarte discuţii despre câte-n lună şi-n stele au scaune şi fotolii mai departe de orchestră. Se consumă şi câteva idile despre care mâine va vorbi tot oraşul. Cuconetul deja bârfeşte. Cutare l-a lăsat pe cutare care s-a încurcat rapid cu cutare.

Senatorul domină întreaga scenă. Capul lui leonin, cu o coamă albă, se zăreşte mai sus de ale celorlalţi oriunde apare. Trece de la un grup de invitaţi la altul. Are un chip cu trăsături puternice, aspre. Viaţa lui a intrat deja în legendă. Până şi copiii îi ştiu eroismul. A făcut războiul la marină. Înrolat voluntar. Nava lor a fost scufundată în apropierea unei insule izolate - s-a lovit de o mină la sfârşitul unei furtuni care-i năucise - şi comandantul omorât. Atunci Malcolm şi-a asumat conducerea echipajului care s-a salvat aruncându-se în valuri şi înotând până la palma aceea de pământ pe care creştea totuşi o vegetaţie abundentă. A reuşit, printr-o ingeniozitate ieşită din tiparele obişnuite, să-şi aducă pe continent camarazii. A fost citat prin ordin de zi, a fost decorat. i s-a dat o navă. N-a mai avut prilejul să se-arunce în focul bătăliilor - s-a terminat războiul. După ce-a fost lăsat la vatră a intrat în politică. Cariera i-a fost fulminantă. Era nevoie de o infuzie de prospeţime, de oameni tineri - şi tânărul Brand era tocmai ceea ce trebuia electoratului - cineva care să inspire încredere, siguranţă, să aibă idei şi să lupte pentru impunerea lor. S-a căsătorit cu fata unui profesor fără avere - iubirea lor e şi astăzi un exemplu pe care familiile distinse îl evocă odraslelor pe care le au. Oricât i s-a scormonit biografia nu i s-a descoperit nimic senzaţional, murdar, ca în cazul altor colegi pe care îi are în senat. Redactorii de la ziarele de scandal degeaba au făcut spume - nu l-au găsit nici o pată. Unii au încercat să-l cumpere - n-au reuşit. Au încercat mulţi să-l compromită - au eşuat lamentabil. Ar fi putut candida la postul de preşedinte. A refuzat. A preferat să se dedice frumoasei lui soţii şi celor patru copii pe care îi are. Dar nu şi-a dezamăgit alegătorii, a avut o activitate cu totul şi cu totul remarcabilă, necunoscând ce-i odihna, ce-i vacanţa. Chiar în dimineaţa acestei zile când şi-a anunţat, la 70 de ani, retragerea din viaţa politică, a ţinut un discurs fulminant împotriva crimei organizate. Sala de şedinţe l-a ovaţionat în delir. Cei care l-au urmărit la televizor au plâns emoţionaţi. Bătrânul leu a ieşit din arenă lăsând o amintire de neuitat. Iar congresul va vota cu siguranţă legea propusă de el, de interzicere a deţinerii de arme de către populaţie.

Desen de AUREL ŞTEFAN ALEXANDRESCU

Dar numai eu ştiu ce-a clocit bătrânul şnapan. Un plan diabolic. Pentru a obţine încă un argument în favoarea sa: uciderea unui înalt demnitar, în condiţii cât mai spectaculoase, astfel încât întreaga naţiune să fie zguduită şi să fie de partea lui. Iar hazardul vrea ca eu să fiu ucigaşul ales pentru a comite crima. Consulul argentinian, care în clipa asta râde, e victima aleasă. La un anumit semnal mă voi apropia de el cu aparatul de fotografiat în mâini. Va întoarce, cu siguranţă, capul spre mine, şi-mi va zâmbi, pentru ca să iasă cât mai bine în poză. Atunci îmi voi desface haina şi voi scoate pistolul. Voi apăsa pe trăgaci o dată, de două ori, de câte ori va fi nevoie şi consulul se va prăbuşi. Vor fi ţipete, vor încerca să mă prindă. Retragerea îmi este asigurată. Nu vor pune mâna pe mine. Iar planul lui Malcolm Brand va avea sorţi de izbândă. Negoţul cu arme va cunoaşte un regres. Fiindcă în clipa de faţă a luat o asemenea amploare încât îi pune în umbră afacerile lui cu droguri în care este stăpânul absolut din această parte a lumii. Concurenţa trebuie scoasă de pe piaţă. Imperiul pe care l-a creat în ascuns şi pe care l-a încredinţat fiului său cel mai mare trebuie să prospere mai departe.

Ce poamă mi-eşti, Malcolm Brand! De ani de zile îţi sunt pe urme. Pas cu pas, aşa cum o slugă credincioasă îşi urmează stăpânul. Îţi ştiu toate secretele. Ştiu cum l-ai ucis pe comandantul navei în învălmăşeala care a urmat ciocnirii cu mina. Îi vroiai de mult locul. Ce clapă le-ai tras şi camarazilor tăi! Le-ai furat raţia de hrană şi de apă, ai ascuns-o de ei, i-ai adus într-o asemenea stare de epuizare încât chiar au crezut că tu ai sosit cu ajutoarele, că într-adevăr ai înotat ţinându-te de un buştean până la o altă insulă care era locuită şi de unde s-a putut lua legătura cu baza. N-au ştiut niciodată despre cei doi băştinaşi care văzuseră din depărtare cum se scufundase nava şi veniseră cu barca să vadă dacă mai e vreun supravieţuitor. I-ai momit cu două sticle de whisky găsite într-o cutie adusă de valuri la ţărm şi ei te-au dus până la insula aceea, unde era o staţie de telegrafie. Eram acolo, te-am văzut din ascunziş, ştiu totul. Ştiu şi că întreaga ta viaţă e o mare şi gogonată minciună. Nu ţi-ai iubit soţia - ai luat-o fiindcă era săracă, pentru a câştiga voturi, a câştiga simpatia păturilor nevoiaşe. Nu te-a interesat niciodată soarta alegătorilor tăi ci modul cum, prin promisiuni şi vorbe frumoase, poţi să-i manevrezi. Chiar şi pe mine m-ai minţit. Mi-ai promis că după ce-l voi ucide pe consul voi fi făcut scăpat Nu cred. Ştiu ce-ai pregătit. Ca de obicei, îţi place să lucrezi curat. Nimeni să nu afle nimic. Să nu fie nici o pată pe existenţa ta. Un lucru ireproşabil. Numai că de data asta nu mai ai scăpare. De data asta nu-ţi va mai merge. Spre tine a pornit un glonte de mulţi ani. Azi te vei întâlni cu el. Fiindcă atunci când l-ai omorât pe comandantul navei trebuia să mă omori şi pe mine. Pe mine, care zăceam lovit pe punte, lovit de-o barcă de salvare desprinsă din legăturile ei şi eram pe punctul să-mi pierd cunoştinţa. Barca aia a fost într-adevăr de salvare pentru mine. Ea m-a dus, după ore de luptă cu valurile, până la cealaltă insulă, unde am fost îngrijit, mi s-au pansat rănile, mi s-a dat de mâncare. Ţi-am pierdut urma o vreme, dar pe urmă am dat de tine. Aş fi putut să te omor de multe ori. Nu. Eu vreau să te distrug. Pe tine şi pe toţi ai tăi, chiar dacă nu sunt vinovaţi de sămânţa răului care e-n tine. Într-adevăr, voi scoate un pistol de sub haină. Dar va fi o jucărie inofensivă. Cu totul şi cu totul asemănătoare cu un pistol adevărat. Care nu va împroşca gloanţe. Va arunca un jet de apă, spre amuzamentul asistenţei. Iar tu, cu siguranţă, nu ştii ce bun prieten mi-e consulul argentinian. L-am rugat să se prefacă doborât. O să îei plasă, o să crezi că l-am omorât şi-ţi vei scoate pistolul din buzunar şi ai să mă împuşti. Poate o să mor. Poate n-ai să mă nimereşti. Sau poate doar ai să mă răneşti. În orice caz, mărturia mea există şi va fi trimisă la toate ziarele importante dacă nu scap cu viaţă. Există şi înregistrarea pe bandă de reportofon miniaturat a târgului pe care mi l-ai propus. Sunt povestite cu lux de amănunte toate matrapazlâcurile tale. E o anchetă completă despre tine pe care am făcut-o eu, fiul comandantului pe care l-ai ucis.

Good Shape

„Piatra de temelie" a grupului belgian GOOD SHAPE a fost pusă acum 16 ani, pe când Koen De Beir făcea primele încercări componistice la pian. De atunci, microbul muzicii nu l-a părăsit. Mai târziu face trecerea de la... orga bisericilor la sonoritățile ABBA și Depeche Mode. Koen mărturisea că nu s-ar da înapoi să cânte muzică modernă în timpul ceremoniilor religioase!

Koen De Beir „s-a scăldat" în multe ape... muzicale și ideea formării unui grup nu-l părăsea, dar „ce", „cum", „cu cine" și „când" erau întrebări care pe vremea aceea nu-și găseau răspuns. Dar, din întâmplare și lui Adriaan Van Landschoot, acum managerul grupului GOOD SHAPE, cel pentru care Koen compunea deja muzica, îi venise ideea creării unui super-grup.

Geert De Meyer avea să devină al doilea membru al viitorului grup. Acesta îl cunoștea de mult timp pe Koen, fiindcă lucraseră cu același manager la proiectul „Glad Us". Într-o zi din primăvara anului trecut, Koen l-a întrebat pe Geert dacă n-ar fi interesat de formarea unui super-grup. Koen știa că Geert are înclinații muzicale și că știe ce înseamnă show-business. Totuși, l-a supus unui test de voce, care s-a dovedit o reușită.

Nu știau însă din câți membri avea să fie alcătuit grupul...

A treia persoană a apărut după trei luni și tot din întâmplare. În fiecare săptămână, Filip Vervaeke se ducea la o mare discotecă din Maldegem în compania unui bun prieten, Dieter Sander. Într-o sâmbătă, Dieter îl reîntâlnește - după foarte mult timp - pe fostul său coleg de școală (sportivă), Koen. Prezentările fiind făcute, subiectul conversației va fi muzica. Filip cunoștea de zece ani acest domeniu, fiindcă fusese DJ la un post local de radio, din Deinze, și se arăta interesat de show-business. Și astfel, Koen îi cere lui Filip să dea un test de voce. Rezultatul: admis!

Însă Koen nu găsise încă vocea care să dea acel specific absolut necesar grupului. Între timp, căutau un nume pentru formație. Prima idee a fost: „The Shoes", la care se adăugau altele, la fel de nebunești. Deja își imaginau ce pantofi vor purta pe scenă și cum va arăta coperta primului compact disc. Dar, Geert și Filip nu erau de acord să încalțe pantofi de clovn și să poarte pălării de cow-boy pe scenă. Koen, care îi adora pe Pet Shop Boys, ar fi fost de acord, căci sloganul său rămâne: cât mai trăsnit posibil!

Într-o zi, Koen a primit un telefon de la un fost coleg de școală, David Cantré, care se interesa dacă acesta mai dorea să-și vândă sintetizatorul. Au bătut palma, au fixat prețul (cam mare - după cum avea să afle mai târziu David) și urma ca a doua zi David să vină să-și ia instrumentul. Întâlnindu-se după mult timp, s-au apucat să povestească, iar Koen, care știa că David poate să cânte foarte bine, i-a spus despre proiectul în curs de realizare și, mai în glumă, mai în serios, i-a cerut să interpreteze o bucată compusă de el - „Take My Love". David a acceptat și astfel Koen a realizat că a găsit vocea aceea specifică, pe care o căuta de atâtea luni.

Koen i-a prezentat pe noii săi prieteni lui Adriaan Van Landschoot, iar asocierea le-a fost aprobată.

Ultima problemă: numele grupului!

Adriaan le-a cercetat vechile activități, hobby-urile și modul de viață, găsind câteva nume potrivite: „Smash" sau „GOOD SHAPE". Aveau, deci, de unde alege și... au ales!

Restul poveștii îl puteți afla de la televizor, radio, ziare și reviste sau... live!

FLASH RADIO CONTACT

■ Grupul soul ALL4ONE a avut o apariție surpriză la House of Blues în Los Angeles în fața unei audiențe formate din elevi de liceu.

Elevii asistau la evenimentul numit „Grammy in the Schools" la clubul lor într-o vineri dimineață. All 4 One au sosit neanunțați și au înmânat patru din șase burse acordate elevilor în fiecare an pentru frecventarea Berklee School of Music.

Au răspuns întrebărilor puse de audiență despre lansarea unei cariere muzicale și au cântat I Swear și So In Love.

■ Ringo Starr, ex-Beatles, a făcut echipă cu Stevie Nicks pentru a înregistra o piesă pentru un album tribut lui Harry Nilsson, care a murit de atac de cord anul trecut.

Duetul Starr -Nicks, **Lay Down Your Arms**, e o piesă antiviolență scrisă de Nilsson după dispariția lui John Lennon.

Albumul care va apărea în aprilie mai cuprinde piese cu Brian Wilson (de la Beach Boys), Randy Newman, Aimme Mann, Victoria Williams, Mac Cohn și Jimmy Webb.

■ ELTON JOHN a dat din nou

viață studioului său din America, Rocket Records.

În anii '70 studioul era „casa" americană pentru interpreți ca Kiki Dee, Judy Tzuke, Cliff Richard și Neil Sedaka.

Managerul lui Elton ani îndelungați, John Reid, va conduce compania din New York, care acum e formată din numai 5 persoane. Reid afirmă: „În acest moment eu și Elton suntem cei care iau decizii. Cu timpul o să mai adăugăm oameni, dar deocamdată lucrurile vor rămâne așa până studioul va începe să crească. Ne gândim la trei sau patru contracte în primul an."

■ DAVID LEE ROTH e ocupat cu scrierea autobiografiei și de asemenea cu asamblarea materialului pentru o viitoare compilație la Warner Brothers Rec. Deocamdată nu se știe dacă Roth a făcut vreun aranjament de publicare pentru cartea sa.

O altă carte, biografică de data aceasta, referitoare la GUNS'N'ROSES „Shattered Illusion" e pe cale de a fi editată fără a exista o dată precisă. „Lude, Rude & Crued", prima carte biografică despre Motley Crue (scrisă împreună cu Sylvie Simmons și Malcolm Dome), poate fi deja achiziționată fiind publicată de Castle/ Penguin.

■ BLUR, EAST 17, ETERNAL vor cânta live la BRIT AWARD 1995, festivitate ce va avea loc la London's

Alexander Palace pe 20 februarie.

Conform anunțului prealabil, Madonna va deschide show-ul iar Elton John îl va încheia. Elton e, de altfel, câștigătorul premiului Outstanding Contribution to the Britsh Music Industry Award, premiu ce îi va fi înmânat de Sting.

Avem plăcerea de-a vă prezenta: GALA RADIO CONTACT!

Cu ocazia aniversării a 5 ani de la prima emisie RADIO CONTACT ROMÂNIA, vineri, 24 februarie 1995, Sala Polivalentă din București va găzdui GALA RADIO CONTACT.

Vedeta spectacolului: grupul belgian GOOD SHAPE - pentru prima dată în România.

Concepută sub forma unui spectacol-maraton, Gala Radio Contact va alinia formații și soliști de primă mărime din muzica pop & rock: orchestra DIRECȚIA 5, Laura Stoica, Loredana Groza, Ioan Gyuri Pascu, ATeKa Afro Tam-Tam.

Urmează un concurs Karaoke și apoi Non Stop Dance Show, o video-discotecă animată de Super DJ Alex Kay, un diskjockey belgian de talie europeană, de la celebra discotecă „Mirano Continental" din Bruxelles.

Sunet și lumini: SFINX EXPERIENCE MUSIC și EDGAR SURIN MUSIC PRODUCTION.

În încheierea spectacolului: avanpremiera națională a filmului „Frankenstein" cu Robert De Niro.

Gala Radio Contact este produsă de societățile TILT & PARTNERS, CONTERA AV și Televiziunea Română.

Biletele se găsesc la Sala Polivalentă, Magazinul „Muzica" și Sala Palatului.

Sponsorii acestui spectacol sunt: Coca-Cola, Paralela 45, Guild Film România, Tineretul Liber, Protguard.

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

CONSECINȚE

UTILĂ CONTROLORI
A OBLIGA PREȚ CREAZĂ ȚIȚEIUL
GREA ȚINTĂ
FLORI ÎN LAN ÎNVĂȚAT
UNANIMITATE TIPSIE (dim.)
DISTRACȚIE FATA DIN ROMANȚĂ
APRECIERE TERMINATE
NOTĂ MUZICALĂ FLEACURI
ÎN ACEST LOC PRIMELE LITERE
AMUZANT DOCUMENT
SENZUAL
BUNE DE PRINS PEȘTI REGISTRU
ALCOOLICE COW-BOY AUTOHTON
BUN DE CULTIVAT ÎNSEMNAT
PUI DE CÂINE CÂINESC
RITM
MISTUIT DE FOC DIN CÂND ÎN CÂND
OBLIGAT PUNERE LA MEZAT
ÎN ȘIRAG ! CAP DE RECHIN !
VÂRF DE SULIȚĂ !
O FĂRÂMĂ DINTR-UN ELEMENT RĂSĂRIT
JUNEȚE MARIAN TOMESCU
PLAFOANE CURĂȚENIE
CORCITURĂ (fem.)
FLOARE ALBASTRĂ
PAUZĂ LA TEATRU

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

... LOGICE

SCHIMBĂRI CA DE MĂRGEAN (pl.)
CONDUCĂTOR RECĂȘTIGAT
RADICAL ORGANIC AVALANȘE
CLARI ZIAR
TERORIZARE ÎNSEMNAT
REPARATOR MĂRUNT
CONSULT MEDICAL TĂTIC (reg.)
INUTILE BRUSTURE
12 LUNI ÎNTRARE (dim.)
TONȚI PIETRE
SCRIPCAR STAȚII LA C.F.R.
ÎNTREG
ÎN CALE !
COADĂ DE VEVERIȚĂ ! IEȘIT !
HOINAR ENERGIE

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

25 DE DIFERENȚE

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Rivalități în culise

Dacă pe terenul de sport legea întrecerii este lupta pentru victorie, chiar și cu mijloace uneori nepermise, ei bine, în birourile managerilor, federațiilor sau ale sponsorilor, disputa capătă alte forme, din păcate lipsite de orice moralitate. Două exemple mă determină să ajung la această concluzie.

Boris Becker

Primul este legat de „lupta pentru putere" din tenisul german, în cadrul căruia se situează pe poziții total diferite clanul **Boris Becker** și clanul **Michael Stich**, iar celălalt a (re)apărut în Austria, între **Thomas Muster** și stafful său față de **Horst Skoff** cu echipa lui. La nemți, de mai bine de 6 luni se vorbește despre revenirea lui Becker în lotul de Cupa Davis, come-back dorit mai mult de impresarul său, avocatul **Axel Mayer Woelden**, dar și de federație bineînțeles, cu toate că suma ce se vehiculează reprezintă mărul discordiei. Oamenii din jurul capriciosului tenisman german solicită din partea forului de specialitate un contract pe timp de 5 ani ce valorează 15,5 milioane mărci, dar care să nu-l obligе pe nr. 1 al nemților să evolueze mereu în echipă. Modul de „cooperare" este de fapt un model acceptat de Michael Stich cu federația de tenis, ce nu include însă obligativitatea permanentă de participare la meciurile pentru **Salatiera de Argint**, performanța managerială a eminenței cenușii din colțul acestuia, **Ralph Scheitenberger**, materializându-se în circa 1,5 milioane de mărci pe an. Deci un cadou pentru Stich din moment ce el nu este legat de echipa de Cupa Davis, dar care trebuie să se prezinte la anumite acțiuni de reclamă sau de motivare a tinerilor jucători. La auzul unui asemenea contract, oamenii clanului Becker au cam „sărit peste cal", cerând la rândul lor o sumă astronomică, după părerea mea, explicând că Boris este Boris, și că lui i se cuvine orice valoare, mai ales dacă se va ține cont de aportul lui în dezvoltarea tenisului de performanță din Germania.

Sigur că, pe de o parte, maniera de acțiune a echipei Becker pare incompatibilă cu bunul simț, dar pe de altă parte, trăind într-o piață liberă, fiecare poate plusa cât dorește, consideră managerii respectivi. Ce va primi, aceasta este o altă chestiune, cu toate că disputa sportivă și financiară dintre cele două clanuri a scindat și lotul de Cupa Davis. Unii dintre componenți sunt de partea lui Stich, iar la unison au declarat că, dacă în 1993 au câștigat Salatiera fără Becker, sunt în stare să abordeze noua ediție și fără el. Dacă vom ține cont însă de interesele grupării UFA care „vinde" drepturile de TV, iar federația germană a primit 125 de milioane de mărci pentru următorii 6 ani, atunci vom înțelege că, cine comandă și plătește, mai ales că interesul pentru un asemenea eveniment va crește dacă pe micul ecran va apărea Boris. Cum cota de vizionare poate fi de 80 la sută, UFA poate „prinde" mult mai mulți sponsori, ceea ce înseamnă că vor crește și încasările, motiv pentru care managerii respectivi au obligat federația de tenis să l readucă pe Becker. Într-un asemenea context, rolul antrenorului sau al căpitanului de echipă devine zero

La austrieci, omul care organizează Cupa Davis este exact impresarul lui Muster, **Ronald Leithgeb**, care a și fost prezent la București cu ocazia openului nostru. Pentru a asigura „supremația" încasărilor, Ronnie l-a scos din lot pe **Horst Skoff**, antrenat de **Dumitru Hărădău**, astfel că nr. 1 al micii republici alpine a devenit automat și beneficiarul principal al sponsorilor. Într-o discuție pe care am avut-o cu Titi Hărădău, aflat acum la Viena pentru a urmări întâlnirea Austria - Spania, am aflat că, în afara ringului, se luptă numai „sub centură", pe de o parte pentru a-l îndepărta pe rivalul lui Muster, iar pe de altă parte în vederea asigurării „monopolului" sportiv, dar și financiar. Toate bune și frumoase, dar cum rămâne atunci cu lozinca: **Fairplay, vă rog, în sport?**

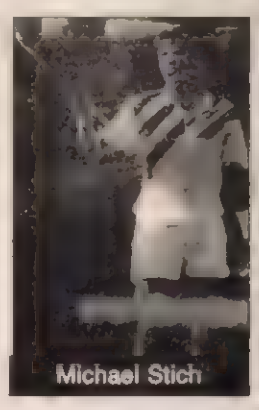
Michael Stich

Al 45-lea ALL STAR GAME

În ziua de 12 februarie, Phoenix, capitala statului Arizona, va fi pentru o zi și capitala baschetului mondial, prin desfășurarea în acest loc a tradiționalului ALL STAR GAME, meciul vedetă al tuturor superstarurilor din NBA. Considerat în America drept al doilea mare spectacol sportiv al anului, după finala Super Bowl-ului la fotbal, ALL STAR GAME-ul va încerca și anul acesta să nu-și dezamăgească fanii, așa cum poate o singură dată a făcut-o, în 1993, atunci când i s-a „suflat" titlul de MVP lui Michael Jordan.

Echipa Estului, câștigătoarea de anul trecut cu scorul de 127-123, este antrenată de **Brian Hill**, „șeful" echipei Orlando Magic, considerată în momentul de față cea mai bună echipă din Ligă. În urma voturilor primite de la suporteri, echipa Estului va începe meciul cu **Reggie Miller** (nr. 31, de la Indiana Pacers) și **Anfernee „Penny" Hardaway** (nr. 1, de la Orlando Magic) - conducători de joc. Ca extreme, Estul se va bucura de serviciile oferite de „maestro" **Scottie Pippen** (30, Chicago), cel mai complet jucător din NBA, un veritabil „all round player". Cealaltă extremă este debutantul **Grant Hill** (6, Detroit Pistons), la această oră cel mai bun debutant din sezonul regulat. Pivotul echipei este, cine altul, decât nr. 32 de la Orlando Magic, „monster dunkerul" **Shaquille O'Neill**, care va încerca să-și refacă imaginea serios deteriorată la ediția precedentă, când, selectionat de fani ca primul jucător al echipei, el a reușit în meci doar 8 puncte.

Restul jucătorilor echipei Estului au fost selecționați de antrenorul Brian Hill: **Larry Johnson** (Charlotte), **Marc Price** (Cleveland), **Patrick Ewing** (New York), **Dana Barros** (Philadelphia) și **Derick Coleman** (New Jersey) vor fi prezenți la eveniment. Îi urez noroc lui Brian Hill, care antrenează pentru prima oară o echipă de vedete ale baschetului mondial. În tabăra cealaltă, fanii au votat și au alcătuit un team socotit de mulți specialiști că pornește cu prima șansă în acest meci. Conducătorii de joc ai echipei sunt **„Thunder" Dan Majerle** (9, Phoenix), unul dintre favoriții publicului local, și **Latrell Sprewell** (15, Golden State), jucător care în ultimul sezon a realizat un uriaș salt valoric. Extremele echipei sunt **„Sir" Charles Barkley** (23, Phoenix), alintatul suporterilor din Phoenix, ajutat de nu mai puținul valorosul **„The Rainman" Shawn Kemp** (40, Seattle). Pivotul echipei, MVP-ul sezonului regulat 1993-1994, este nimeni altul decât **Hakeem „The Dream" Olajuwon.** Antrenorul echipei Vestului, **Paul Westphall** (Phoenix), este pentru a doua oară conducătorul unei echipe de ALL STAR, prima oară fiind în 1993, când echipa sa a câștigat în prelungiri. Westphall i-a selecționat pe **David Robinson** (San Antonio), **Cedric Ceballos** (L.A. Lakers), **Gary Payton, Detlef Schrempf** (Seattle), **Karl Malone, John Stockton** (Utah). Reamintim că în ediția de anul trecut, ALL STAR MVP a fost ales **Scottie Pippen**, care-atunci a reușit 29 de puncte. Specialiștii văd ca posibili MVP, în ediția 1995, pe **Charles Barkley** sau **Shawn Kemp** - de la Vest - sau **O'Neal** ori **Pippen** de la Est.

Urmăriți, deci, în noaptea zilei de 12 februarie, la ora 1,50, ALL STAR GAME-ul american.

GEORGE VADIM CUȘNARENCU ■

CURSA DE ȘASE ZILE (II)

Spuneam în numărul trecut că în 1896 s-a organizat prima cursă de șase zile disputată fără nici un moment de respiro, cicliștii, fiecare pentru el, fiind nevoiți să pedaleze neîntrerupt 144 de ore. Imaginile devin, imediat, de nesuportat, rutierii având aspect de fantome în urma efortului fantastic. După o campanie intensă dusă de medici, poliția din New York (oraș care căpătase monopolul organizării acestor competiții) interzice cursele individuale.

Astfel încât, în 1899, tot la New York, se organizează prima cursă de șase zile în tandem, cicliștii schimbându-se la efort, alternând, deci, perioadele de pedalat cu cele de odihnă. Dar numai în incinta velodromului (sau sălii respective), regulă respectată cu sfințenie până prin anii '60 ai secolului nostru, bineînțeles. Să consemnăm, oricum, și numele primei perechi învingătoare, formată din americanii **Miller** și **Waller**. Încet, încet, și alte orașe încep să-și înscrie în calendar astfel de întreceri, mai ales că, acum, ajunse la dimensiuni mai umane, puteau angaja mai des concurenții. Prima metropolă europeană care a văzut o astfel de competiție a fost Berlinul, în 1909. Iar recordul de distanță în tandem aparține cuplului **Verri** (Italia) - **Egg** (Olanda), ultimul - unul dintre marii recordmeni ai orei, și a fost de 4620 km, stabilit în 1915, la Chicago

Lumea curselor de șase zile este una aparte, inclusiv în ce privește concurenții, pentru că arareori au participat și, și mai rar s-au impus, ... șoselelor. Deși un **Coppi** sau mai devreme **Binda** de la italieni, un **Anquetil**, francezul, sau **Eddy Merckx**, belgianul, „au făcut 6 zile". Dar regele unanim recunoscut al acestor competiții este tot un belgian, **Patrick Sercu**, cu 88 de victorii din 223 participări. Recordul său este însă amenințat de un ciclist încă în activitate, australianul **Clark** - 73 de victorii.

TEODORA OPREA ■

A intrat strechea

Săptămâna trecută, cronicarii de fotbal au avut de lucru mai ceva decât în timpul Campionatului Mondial, deși meciurile de verificare n-au fost prea băgate în seamă, că pe cine interesează că UTA a bătut cu 8 1 pe Vulturii Lugoj. „Marfă" a fost însă destulă, că a intrat o dihonie de speriat în oamenii de fotbal.

Mai întâi, conducătorii de la Oțelul Galați au acuzat federația că-și bagă excrescența dintre ochi în borșul cluburilor, anunțându-le că le vor verifica la sânge, cu întrebarea-ghilotină: de ce nu plătiți, mă, impozitele către dragul nostru stat? Apropo, de ce i-o fi apucat pe federali dragostea de strângătorii de impozite? O fi un gest de bunăvoință față de finanțiști, curtați asiduu, după cum vuiește târgul, ca să mai amâne sau anuleze datoriile de 6 miliarde ale FRF?

Apoi, Mincea și-a chemat fârtații rapidiști la ... desenând traseul unui viitor marș ca-n 1990 (când ... s-au ridicat ... ie amintim, împotriva cluburilor departamentale, subiect neagreat, nu ... acum, în Giulești).

Dar forfota cea mai mare și, pentru noi, deschizătoare de guri mirate până la urechi, a venit dinspre partea Ligii cluburilor, în special a președintelui Mircea Angelescu, făcut foc și pară pe toată lumea: pe federație, amenințată, auzi dumneata, cu un control financiar; pe guvernanți, făcuți de-a dreptul, pardon de expresie; pe Ministerul Transporturilor, că l-a demis ilegal pe marele dumisale prieten Mircea Pascu (vă amintiți cum se mai iubesc din '90 încoace). Evident, între toate acestea și accidentul de miercuri noaptea al președintelui Ligii nu există nici o legătură. A, să nu uităm, liderii sponsorilor federației s-au făcut și ei foc și pară pe Anghel Iordănescu. Distracția - mare - continuă!

Explicația unei demisii

Dovadă că n-am exagerat mai sus este și spectaculoasa demisie a arbitrului Adrian Moroianu, ditamai ecusonar FIFA, la numai 41 de ani, cu cel puțin 4 ani înainte de delegări babane, dacă ținem seama că Porumboiu și Crăciunescu ies la pensie internațională. Ce l-o fi venit, domnule? Deocamdată, doar ne sugerează, zice că i s-a făcut scârbă de ce se petrece. În fotbal, bineînțeles. Două lucruri aparent străine unul de altul ne fac să credem și altceva. Anume faptul că demisia, dată prin presă, și nu prin federație, a survenit la puțin timp de la alegerea brigăzilor pentru meciurile internaționale încredințate federației noastre precum și informația cum că, prosper om de afaceri fiind, domnul Moroianu și-a făcut un concediu ... a bine ... iar că nu-ți mai arde ... um ești „lucrat" pentru ... și un barem, fie ele și continentale. Acum, dacă are milă de noi, fostul arbitru nu ne-ar mai lăsa să bâjbâim și ne-ar spune „ce se petrece" de l-a apucat așa o scârbă

O casă care costă 50 de milioane

Dacă e construită din durref, costă numai 22 de milioane

❑ Andrei Hododi acuză „o şleahtă de personalităţi de decizie din institute şi ministere"

Am publicat în numărul trecut al revistei un interviu cu dl ANDREI HODODI, inventatorul celebrului DURREF - materialul miraculos care „ameninţă" să înlocuiască (datorită costurilor incredibil de mici) betonul, metalul, lemnul; o adevărată revoluţie în construcţii şi dotări, de la instalaţiile anexe până la mobilier şi obiecte de interior. Dl Hododi ne prezintă noi amănunte privind bătălia pe care o duce.

Andrei Hododi, inventatorul **durref**-ului, intenţionează să intre în politică (centru - stânga), cu o declaraţie foarte categorică - „Eu am să mor sărac!" - deşi la ora actuală patrimoniul societăţii sale **Durref** atinge suma de 15 miliarde de lei şi un capital social de 5 miliarde. În ce priveşte partidul în care va intra, Andrei Hododi nu este încă hotărât, alternativa fiind să-şi facă propriul partid.

De remarcat că, până acum, 25 de ţări vor să cumpere licenţa **durref**-ului. „Adunând banii de la toţi cei care vor licenţa, aş strânge vreo jumătate de miliard de dolari."

Dar Andrei Hod[illegible] nu vrea să se stabilească în str[illegible]tate (pentru că „în străinătate s[illegible] un obiect de vânzare. Dă pe n[illegible]e cât am cerut, dacă i se pare că va câştiga, după care mă marginalizează")

El acuză „o şleahtă de personalităţi de decizie, la nivel de institute şi ministere, care-şi fac de cap şi care trebuie înlăturaţi fără discuţii. Sunt multe javre în ţara asta, care trebuie date la o parte cu forţa!" Dl Hododi se autocaracterizează: „Eu sunt un luptător. Dacă ei nu înţeleg, îi fac eu să înţeleagă!"

Cine şi de ce îl contestă

Având 31 de brevete internaţionale, brevetat şi în România, considerat de Institutul Naţional German drept „noutate absolută", **durref** este contestat pe malurile Dâmboviţei. „Mi s-a spus că **durref**-ul ia apă. Dar şi cărămida sau betonul iau apă. Toate materialele de construcţie sunt absorbante, numai că betonul este acoperit cu tencuială sau lemnul e acoperit cu izolanţi lavabili. Dacă-i pui o folie de aluminiu sau o tencuială normală, un furnir sau un lac sau o folie de plastic transparentă, **durref**-ul nu mai ia apă. Alternativa ar fi să bag substanţe chimice în reţetă şi atunci **durref**-ul nu va mai lua apă, dar nu vreau ca el să fie toxic; îl protejez la suprafaţă şi nu mai ia apă."

În spatele contestării **durref**-ului se află alte interese: „**Durref**-ul e contestat de cei care ţin metrul pătrat de construcţie, din materiale clasice, la preţul de 600000 de lei şi sunt interesaţi ca preţul să nu scadă, acestea fiind marile monopoluri - de stat şi particulare - de construcţii din România. **Durref**-ul propune construcţii mai bune, la preţul de 220 000 de lei mp; altfel spus, noi facem case de minimum 100 mp (cam cât un apartament cu cinci camere), care costă 22 de milioane de lei, cu toate instalaţiile, în timp ce o casă din materiale clasice, tot de 100 mp, costă cam 50 de milioane de lei."

DAN GHEORGHE ■

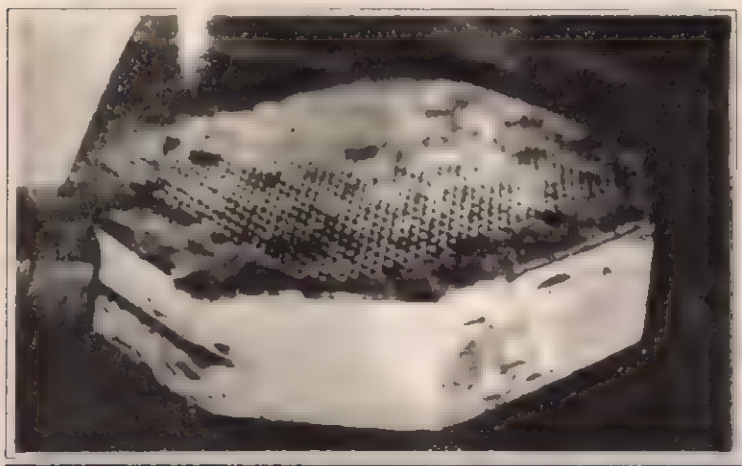

Foto: ELENA GHERA ■

Fabrica de durref funcţionează, dar este prea puţin faţă de ceea ce s-ar putea face

Cum a început totul

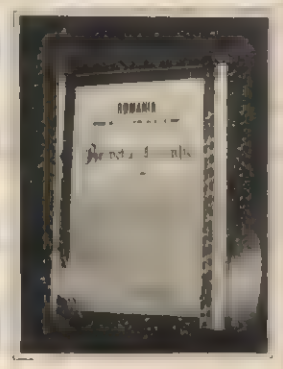

La origine, Andrei Hododi s-a numit Ciofâlcă, până când a fost înfiat de sora geamănă a mamei lui. Şi-a făcut liceul şi facultatea de construcţii la seral, după ce la 14 ani fusese trimis la muncă de părinţii adoptivi. **Durref** s-a născut în 1979, când Ceauşescu lansase celebra teză cu „cei trei R" - recuperare, recondiţionare, refolosire. Dar în 1987, când dl Hododi a propus Consiliului local al Capitalei să pună în aplicare invenţia durref, a fost făcut nebun.

Pe 23 decembrie 1989, când au apărut comunicatele cu teroriştii, Andrei Hododi, care ieşise în stradă, şi-a dat seama că revoluţia s-a terminat şi au început „jocurile". S-a trezit din pumni, cum s-ar zice. Drept pentru care a cumpărat mătase naturală, în trei culori - roşu, galben şi albastru, cu 10 000 de lei, singurii bani pe care îi avea şi timp de două săptămâni, împreună cu soţia şi cu încă două fete, au făcut 10 000 de „steguleţe ale revoluţiei", cu gaură pe culoarea galbenă, iar pe partea albastră cu mascota campionatului mondial de fotbal din Italia - 1990. În Italia, a vândut toate steguleţele şi s-a întors în ţară cu 20 000 de dolari, care au reprezentat capitalul de pornire al afacerii, prin care şi-a pus în aplicare invenţia, durref. Dl Hododi are deja două fabrici, prima dată în funcţiune în martie 1994, iar a doua va fi gata tot în martie, 1995. Are aproape 500 de muncitori angajaţi şi vor mai fi angajaţi încă 600, pentru a doua fabrică. Salariul mediu al muncitorilor de la firma **Durref** este de 450 000 lei, impozabil (femeie de serviciu are 250 000 de lei salariu).

Ultima oră

Va fi PORCUL DE LA ORA 5?

Biblioteca municipală
ODOBEŞTI-SECUIESC

În atenţia SRI !

Noile noastre numere de telefon:

222.33.31 şi **222.33.44** (secretariat), **222.66.28** (difuzare),
222.68.05 (publicitate), **222.66.21** (Rebus)
FAX: **222.82.89**
Centrala - Casa Presei Libere:
223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40;
223.15.12; 223.15.37; 223.15.44
(interioarele noastre în pagina 2)

Două reviste într-una singură

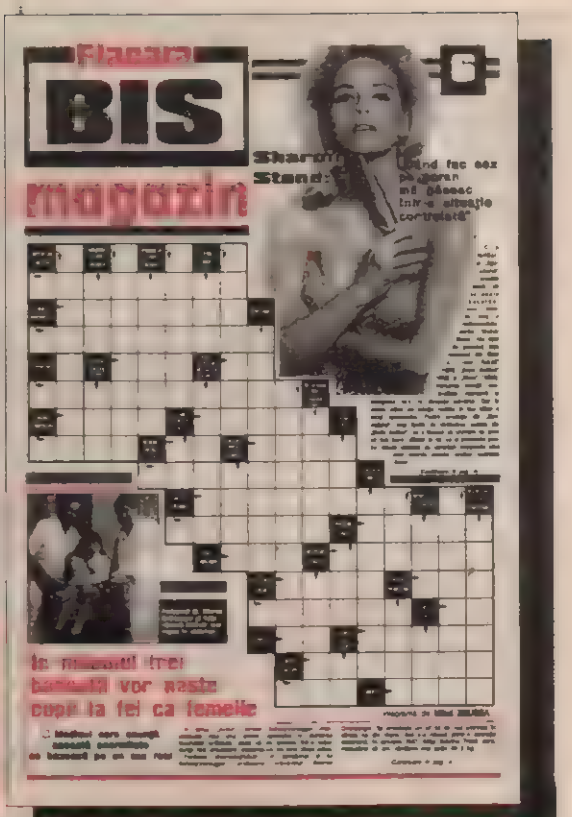

Nr. 7 • 14 - 20 februarie 1995 • 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM •

Flacăra

Fondată în 1911 de C. Banu

Editată de
S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor şef
EUGEN CHIROVICI

Serialul „HELI" continuă

pag. 6-9

AVENTURA APARATULUI

În numărul viitor: COPIII VINDECAŢI

Senzaţional !

Crimă perfectă pe Lună ? Al cui este scheletul ? Există un singur criminal sau mai mulţi ?

pag 4-5

MAŞINA DE SCRIS

îşi anunţă premiile:

- **martie:** editarea gratuită a unei cărţi
- **noiembrie:** 1.000.000 de lei

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacţia FLACĂRA

pag. 14

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC
interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.135 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax. 211.73.68

OKI BECKMAN ALINCO HEWLETT PACKARD NOVELL CTX CHAPARRAL LOGITECH

PUBLICAŢIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5868/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie -
Preşedinte - director general
GEORGE ARION
Membri Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Zăbalău, Liviu Tîmbuc
Director economic SILVIU ILIE
Director juridic - personal CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale.
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare MANUELA VASILIU
Şef cabinet. CĂTĂLINA ALBERTI (222.33.31; 222.33.44, 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223 15.10; 223 15.20; 223 15.30, 223 15.40, cu intrecerile de mai jos
Fax
Cont lei - 40.72.30.110 496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valuta - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef EUGEN CHIROVICI
Redactor-şef adjunct LIVIU TIMBUC
Secretar general de redacţie
ADRIAN PETRESCU
Telefon 2559

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Manan Ghiţeanu, Roxana Stancu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman Jr., Lucia Ştefanovici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ionită
- **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacâru, Petru Novac Doânga
- **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjală (SUA)
- **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

Publicaţii de divertisment
Director
ALEXANDRU PĂSĂRIN
maxi SKANDY

S.C. REBUS S.R.L.
Administrator general
GEORGE ARION
Director executiv
ALEXANDRU PĂSĂRIN
REBUS
MIHAI ZGUBEA
REBUSACHE
CONSTANTIN GRIGORE
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600; 222.6805): **Călin Mărcuşanu**, Dan Ciucucu, Adnana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ (222.67.38) Mihaela Anghel, Mana Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (222.6628) Gabriel Bumb, Cora Ciocoanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valencă Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560). Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Avida Balica**
Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634). **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoranu, Liliana Creţu, Nicolae Luchian, Dan Neagu Mariana Sănduleasa

Colecţiile colecţionarilor se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44 fax 312 82 89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - Bucureşti România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Imensul caraghioslâc

M-am aflat vineri într-un loc de unde, vrând-nevrând, am ascultat la un radio la care nu aveam acces ca să-l închid sau să-l mut pe un alt post, aproape o oră din şedinţa Parlamentului consacrată împlinirii a cinci ani de la constituirea CPUN. A fost o oră de coşmar. Nu-l auzisem de multă vreme pe aleşii noştri şi mi s-a confirmat, încă o dată, la ce spectacol grotesc se pretează unele din aceste personaje. S-au rostit, din nou, fraze sforăitoare, găunoase, fără nici o legătură cu existenţa noastră cea de toate zilele. S-au spus, iarăşi, neadevăruri, în tirade care, din păcate, mai păcălesc pe unii şi pe alţii. S-a bătut apa în piuă despre glorioasa noastră rezistenţă prin secole pe aceste pământuri, fără să se sufle o vorbă despre traiul celor de azi, umiliţi şi obidiţi de o tranziţie prost concepută. Evident, s-au dat lecţii de conduită vecinilor noştri, Europei, lumii întregi, cu sentimentul superiorităţii confortabile în care ne-am instalat şi din care nu ne smulge nici măcar vizunea mizeriei cotidiene în care trăim. Legi de o importanţă vitală aşteaptă să fie votate; chestiuni cu adevărat arzătoare trebuie să fie discutate spre binele naţiunii. În loc să se aplece cu osârdie asupra lor, deputaţii şi senatorii României au preferat să piardă timpul cu evocări lacrimogene, exaltându-şi meritele de la începuturile lor parlamentare şi au deraiat în discursuri patriotarde. Totul ar fi fost un imens caraghioslâc şi, la început, a fost amuzant să-l auzi cum trâncănesc pe unii din profitorii de pe urma sângelui vărsat în decembrie '89. Dar, la un moment dat, nu-ţi mai venea să râzi. În definitiv, destinul nostru depinde de aceşti reprezentanţi pe care îi avem. Hazul pe seama lor e, de fapt, un haz pe seama noastră. Este, dacă vreţi, ca la vizionarea excelentului film al lui Mircea Daneliuc, *Senatorul melcilor*. Spre finalul peliculei nu-ţi mai vine să te amuzi oricâte neghiobii ar mai rosti protagonistul, prin orice păţanie ar mai trece. Văzând cum ţi se prezintă însăşi realitatea în care eşti scufundat fără scăpare, pur şi simplu ţi se face frică.

EMIL CONSTANTINESCU:

„Din păcate, în România oamenii încă se mai unesc mai degrabă ÎMPOTRIVA a ceva decât PENTRU ceva"

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

– Dle preşedinte, care este principala motivaţie pentru care aţi deschis concurenţa la preşedinţia CDR?

– Motivaţia se află chiar în întrebarea dv. - concurenţa! Cred că nimic serios nu se poate realiza, nici în plan economic, nici în plan social, nici în cel politic, fără o concurenţă serioasă. Am dorit să provoc această concurenţă.

În ceea ce priveşte termenul, el nu a fost fixat de mine. Dacă puteau fi luate în discuţie termenele, ele erau fie noiembrie '94, când se împlineau doi ani de când am fost ales prima oară preşedinte, fie iunie '95, când se împlinesc doi ani de când a intrat în vigoare protocolul Convenţiei. Necesitatea fixării în februarie a alegerii unui preşedinte al CDR şi unic candidat la preşedinţie al acesteia a fost evocată de reprezentanţii unor partide din Convenţie, în primul rând de PL '93. Deci, am răspuns acestei provocări!

În afară de aceste motivări generale, desigur sunt şi motivări speciale, care sunt mai serioase. Prima dintre ele a fost evocată chiar în preambulul declaraţiei mele şi priveşte necesitatea terminării unor dispute sterile din CDR, care vizau, de ce să nu o spun deschis, orgolii privind tocmai preşedinţia Convenţiei sau candidatura la preşedinţia ţării şi care au blocat nejustificat adevărata misiune a CDR - aceea de a apăra interesele cetăţenilor în faţa acţiunilor Puterii, concentrarea pe obiectivele fundamentale ale vieţii economice şi sociale implicând o bună organizare. În al doilea rând am propus o democratizare şi o transparenţă a acestor alegeri, care să iasă de sub suspiciunea unor jocuri de culise. Paradoxal, tocmai cei care propuneau acest lucru, ulterior s-au opus la consultarea organizaţiilor locale, a membrilor parlamentului sau a altor forme de lărgire şi democratizare a acestei opţiuni. Şi, în sfârşit, dar nu în ultimul rând, o atitudine care mi se pare fundamentală pentru un progres real al vieţii politice este asumarea deschisă a responsabilităţii. Aceasta a fost motivaţia, mai greu înţeleasă, a faptului că am şi anunţat deschis candidatura. Românii sunt mai puţin obişnuiţi cu acest lucru care este fundamental în atitudinea politică a democraţiilor occidentale; gestul trebuie interpretat ca o invitaţie la adresa altor politicieni sau, dimpotrivă, a unor personalităţi de mare valoare care se află (cum mă aflam şi eu acum doi ani!) în afara scenei politice, de a-şi asuma deschis responsabilităţile. Sigur, aceasta implică şi riscurile bine cunoscute; este mult mai uşor să faci o critică generală de pe margine decât să accepţi o luptă deschisă, corectă, aşa cum, spre onoarea lor, au făcut acum doi ani domnii Raţiu Manolescu, Cunescu - şi cu mine la acea dată - care ne-am angajat într-o competiţie în care era clar că numai unul putea să reuşească.

– Care ar fi contracandidaţii pe care vi i-aţi dori?

– Concurenţii nu ţi-i alegi, concurenţii există şi nici nu e bine, nu e normal să-ţi alegi concurenţii. Sigur, afirmaţia anumitor partide cum că au fost luate pe nepregătite în privinţa candidaturilor, că timpul ar fi prea scurt pentru a-şi desemna candidaţii, surprinde, mai ales că ea a urmat unor critici violente la adresa mea, concomitent cu anunţul că aceste partide dispun de numeroase personalităţi!

– Credeţi că au fost prinse, „descoperite"?

– Problema în România nu este aceea a valorii. Mai ales în partea Opoziţiei, există mari valori. Problema este cea evocată la început, a asumării deschise a responsabilităţii şi nu în ultimul moment, ci din timp. Pentru că funcţia de preşedinte al CDR, vă pot spune foarte clar după doi ani de zile, implică un volum de muncă extraordinar şi în primul rând renunţarea la orice priveşte timp de odihnă sau viaţă personală; o uzură nervoasă extraordinară pentru realizarea unor compromisuri politice şi mai ales rezistenţa în faţa unor atacuri concentrate din toate direcţiile. Din păcate, încă, în România oamenii se unesc mai curând **împotriva** a ceva decât **pentru** ceva. Eu totuşi aştept cu mare încredere numeroase personalităţi politice, dar şi din afara politicii, care să intre în competiţie.

– Dincolo de ceea ce spun sondajele de opinie, credeţi că mai puteţi adăuga ceva la cele 5 milioane de voturi pe care le-aţi obţinut?

– Dacă nu aş fi convins că pot adăuga, nu mi-aş fi asumat această sarcină! Este neserios şi cinic un candidat prezidenţial care nu crede în succesul acţiunii lui.

Acuzat pentru indecizie, apoi acuzat pentru... decizie

– Dle preşedinte, din criticile pe care vi le-au adus anumiţi oameni politici, parteneri din CDR, pe care vi le asumaţi? Dumneavoastră, personal, aveţi ceva să vă reproşaţi?

– Unele mi le-am însuşit din mers. De pildă, mi s-a reproşat o atitudine de tergiversare în rezolvarea unor probleme şi de prelungire a lor în vederea realizării unui consens, deci, implicit o lipsă de hotărâre în decizie. În momentul în care mi-am schimbat, radical, după cum s-a putut vedea, atitudinea, exact autorii acestor critici au formulat critici în sens opus. Dar încă o dată, le mulţumesc pentru prima categorie de critici!

– Candidatul CDR la preşedinţie trebuie să îşi însuşească un anumit program şi, implicit, un discurs-rezultant al acestui program. Cum credeţi că ar trebui să arate discursul dv.?

– Este corect ceea ce se afirmă, este o sugestie venită din partea unor partide din Convenţie, pe care am adoptat-o imediat, deoarece mi se pare foarte normal, poziţia pe care mi-am asumat-o nefiind de candidat independent, ci de candidat al CDR. Pentru mine este foarte clar că trebuie să reprezint nu puncte de vedere personale (chiar dacă acestea pot să aibă succes) şi nici cele legate de, să spunem, câştigarea oricum a electoratului, ci ele trebuie să reprezinte opiniile fundamentale ale CDR, care apoi să fie transpuse în practică după câştigarea alegerilor, care să se regăsească apoi nu numai în atitudinea preşedintelui, dar în atitudinea majorităţii parlamentare (pe care o sperăm a Convenţiei), a guvernului, a administraţiei locale. **În această idee, există inclusiv un program de guvernare.** Deci nu ne aflăm pe un teren gol, există principii foarte clare cu care toţi sunt de acord şi există detalii care urmează să fie susţinute pe parcurs. Nu acestea lipseau CDR, Convenţiei îi lipsea o organizare mai bună, care să-i permită să preia iniţiativa şi să iasă din atitudinea defensivă faţă de acţiunile Puterii. Ceea ce pot să asigur eu acum este că voi respecta totdeauna, cum am făcut şi până acum, punctele de vedere ale CDR.

Cine se teme de referendum

– Dle preşedinte, cum veţi rezolva problema republică/monarhie?

– În această privinţă nu am de schimbat nimic, nici o literă şi nici o atitudine din mesajul pe care l-am prezentat în campania electorală din 1992. Aş ruga şi presa şi opinia publică, cum spunea recent un prim-ministru francez, să fie luat în considerare ceea ce spun eu şi nu ceea ce spun alţii că aş spune eu sau că aş gândi eu. Din moment ce am candidat şi sper că voi candida în continuare la funcţia de preşedinte al României, această misiune nu poate fi asumată decât în cadrul constituţional actual - deci respectarea fără nici o abatere a Constituţiei României, aşa cum este ea acum, care consfinţeşte un regim republican. După alegeri, singura atitudine este de respectare tot a acestei Constituţii, care prevede posibilitatea unei amendări **prin referendum.** Ceea ce vreau eu să arăt este că nu preşedintele poate (nici dacă ar vrea, nici dacă ar fi necinstit) să influenţeze în vreun fel, în maniera vulgară care circulă şi prin presă şi prin opinia publică - „îl aduce pe Rege". Ceea ce poate să facă el este să permită venirea în ţară a Regelui (ca un cetăţean al României care respectă legile statului român) şi să nu se opună unei consultări populare. Cine se teme ca poporul român, singurul capabil să ia o hotărâre în acest sens, să fie consultat?!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

„Jigodiile de la blocuri"

La redacţia noastră a sosit o scrisoare pe care, contrar exigenţelor pe care le impune exerciţiul profesiei de ziarist, o iau în discuţie plecând de la prezumţia de... vinovăţie a persoanelor incriminate (personaje mărunte, necunoscute publicului larg, iar mie nici atât). În definitiv, am prostul obicei de a vibra la - şi a privi cu compasiune - scrisorile bieţilor oameni risipiţi prin colţuri de ţară, pe unde îşi duc zilele înmormântaţi în nevoi şi acoperiţi, ca de o ieşpede, de fundul mare şi nesimţit al dumnezeilor locali. Iar al doilea motiv pentru care deschid în public scrisoarea primită este faptul că nici nu contează cine sunt aceşti Nimeni, atotputernici în pătrăţica lor murdară, plină de învârtelI şi matrapazlâcuri; contează doar faptul că ei reprezintă modelul minuscul al „marilor" administratori ai tragediei naţionale, cei ce-l împing pe bietul român la acte disperate.

Aşadar, citez din scrisoare: „Subsemnatul Enache Nicolae, din oraşul Întorsura Buzăului (urmează adresa, la bloc - n.n.), vă aduc la cunoştinţă următoarele: 1. În aproximativ două luni n-am avut apă caldă decât de două sau de trei ori. 2. Deşi la noi sezonul rece este în toi, localitatea noastră fiind unul dintre polii frigului în România, nu ni s-a dat căldură şi probabil nu vom avea în întregul sezon rece, deşi printre noi se află mulţi copii şi bătrâni suferinzi." Urmează tabloul obişnuit, dar amar, al „eternităţii locale": cu şeful de la R.A.G.C.L.T. Întorsura Buzăului, Ing. Burulană, cu „unul Niţu, cumnatul său, care este şi şeful transportului local", cu centrala termică, asociaţia de locatari, un magazioner etc. etc.

Dar, atenţie! Urmează primarul: „M-am adresat dvs. - scrie dl Enache - în numele şi interesul sutelor de neajutoraţi, deoarece dl primar ne-a spus să ne facem case dacă nu ne convine. Unul din cei care nu-şi pot face casă sunt şi eu (...) mama mea rămânând văduvă cu patru copii (...) iar noi am ajuns «Jigodiile de la blocuri»". Aşa îl numeşte primarul! Tatăl dlui Enache, ofiţer al armatei române, a căzut pe frontul de Răsărit, erou al luptei împotriva bolşevismului. „Tatăl dlui primar a scris ode clanului Ceauşescu şi şi-a trimis odorul la Ştefan Gheorghiu, şi aşa, ca mic nomenclaturist (...) a reuşit să-şi facă şi casă".

„Jigodiile", iubiţi cititori, n-au reuşit. Ele stau în blocuri, îndură frigul, mizeria şi condiţiile animalice ale lipsei de apă. Îndură sărăcia cotidiană. Îndură gargara politică. Îndură festivităţile greţoase şi sforăitoare „de pe marea scenă a ţării pe micul ecran", îndură mutrele tribunilor cu gabarit de Mercedes, îndură vânzoleala şobolanilor politici, statisticile premierului, zâmbetele preşedintelui...

Şi iată finalul scrisorii-apel, final la care nu subscriu (pentru că nu cred în asemenea gesturi), dar pe care îl privesc cu toată înţelegerea şi compasiunea cuvenită: „Sătul până-n gât de această stare de lucruri şi de faptul că la tot pasul te izbeşti de foşti, azi căpătuiţi moral şi material, fac apel prin intermediul dvs. la orice ambasadă care mă poate ajuta să mă stabilesc oriunde, căci mai uşor suporţi greul aiurea decât în ţara ta".

EUGEN CHIROVICI ■

Casele naţionalizate

Curtea Supremă de Justiţie ne „teleghidează" drept la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului !

☐ Unde dai şi unde crapă, na-ţi-o frântă că ţi-am dres-o !

Revista noastră a consacrat problemei caselor naţionalizate un serial întreg. Când am întrerupt şirul acestei sinistre istorii ne-am gândit că este mai bine să aşteptăm deciziile celei mai înalte instanţe juridice, Curtea Supremă de Justiţie, care urma să se pronunţe în această chestiune, în momentul în care se constatau imixtiuni de nepermis ale preşedinţiei (halal separaţie a puterilor în stat) şi în momentul în care procurorul general al României, Vasile Manea Drăguin, declanşase o serie de recursuri în anulare ce urmăreau revocarea unor hotărâri judecătoreşti de recunoaştere a calităţii de proprietar pentru o serie de persoane deposedate abuziv de regimul comunist.

Acest judecător, Niţoiu Adrian pe numele său, locuieşte intr-o casă naţionalizată. Cum era şi normal din punctul său de vedere, el face parte dintre cei care au votat în favoarea hotărârii recent pronunţate de CSJ. Unde mai pui că nu este singurul într-o astfel de postură. Cât preţ se mai poate pune pe justiţia de la noi în aceste condiţii?

Iată că CSJ s-a pronunţat. S-a pronunţat conform opiniilor preşedintelui Iliescu, exprimate în binecunoscuta sa intervenţie de la Satu Mare. Pe scurt, CSJ se pronunţă în sensul că instanţele judecătoreşti nu au atribuţia de a cenzura şi dispune restituirea imobilelor naţionalizate prin Decretul 92/1950 şi listele anexe la decret.

Se cuvin câteva precizări. Decizia Curţii Supreme urmează unui lanţ de hotărâri ale aceleiaşi instituţii, prin care se declarau neconstituţionale o serie de decrete-lege ce consfinţeau exproprierea: 218/1960; 712/1966; 223/1974.

Mai mult decât atât, în 1993 judecătoria sectorului 1 declarase nule de drept anexele Decretului 92/1950 pe motiv că sunt nesemnate, deci nelegale, şi hotărârea a rămas definitivă, nefiind atacată în termenele prevăzute de lege!

Să mai semnalăm prezenţa în completul CSJ a binecunoscutului judecător militar Adrian Niţoiu, locatar al vilei din str. Louis Pasteur nr. 10, casă pentru care proprietarii de drept au obţinut prin hotărâre judecătorească definitivă recunoaşterea calităţii lor de posesori ai imobilului. Deci, de la început, asupra instanţei plana suspiciunea că nu va putea judeca obiectiv din moment ce o serie de judecători au interese în această chestiune. În atari condiţii, legea spune că pentru cei asupra cărora planează suspiciunea se poate solicita revocarea. Acest lucru nu s-a putut face întrucât şedinţa cu pricina a fost... secretă! Oricând se va putea spune că judecata s-a făcut după principiul „eu centrez, eu dau cu capul". Cinste judecătorilor Sorin Moisescu, Ovidiu Zărnescu, Maria Coca Cozma care, deşi aflaţi în situaţia colegului lor Adrian Niţoiu, au votat împotriva acestei hotărâri.

Şi totuşi, CSJ i-a defavorizat pe chiriaşi

Recenta decizie a CSJ în ceea ce priveşte problema caselor naţionalizate, coroborată şi cu aberantul proiect de lege intitulat „pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile trecute în proprietatea statului, prin naţionalizare" - care de fapt permite chiriaşilor să cumpere casele abuziv confiscate de către statul comunist, nu va limpezi nicidecum apele în mult disputatul meci proprietari - chiriaşi. Va încurca iţele în ultimul hal. Iată de ce.

Codul Civil Român precizează cât se poate de clar că „dreptul de proprietate este imprescriptibil" şi că „proprietarul **deposedat abuziv poate urmări bunul oricând şi în mâinile oricui s-ar afla acesta**".

Prin urmare chiar şi în mâinile unui chiriaş care, prin bunăvoinţa unui proiect strâmb de lege, cumpără ceea ce nu-i aparţine.

Tot Codul Civil Român precizează: „Nimeni nu poate transmite altuia ceea ce el însuşi nu are". Dacă totuşi justiţia va judeca strâmb, se va ajunge mai mult ca sigur la Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, de pe lângă Consiliul Europei, ale cărei hotărâri sunt obligatorii pentru statele membre. Deci, şi pentru România.

Iată ce prevede primul protocol al Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale: „Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional".

RĂZVAN DUMITRESCU ■

● „Dacă legislaţia dv. contravine cu prevederile C.E., orice cetăţean român este îndreptăţit să sesizeze Curtea Europeană pentru Drepturile Omului.Dar chiar şi înainte opinia publică europeană va reacţiona ferm la legislaţia care se abate explicit de la standardele CE."

● „Dacă vor exista cazuri în care chiriaşii care şi-au utilizat abuziv puterea vor fi privilegiaţi de legislaţie, vă imaginaţi care va fi reacţia internaţională."

Aceste declaraţii aparţin raportorilor *König* şi *Jansson*, care au monitorizat felul în care România îşi îndeplineşte angajamentele asumate prin aderarea la Consiliul Europei.

Iar nu dorm unii de grija noastră!

Dialogul româno-maghiar de la Atlanta

❑ Să fie clar: este un seminar, nu un arbitraj, iar Jimmy Carter e moderator, nu arbitru!

Prolectatul seminar de la *Atlanta (SUA)*, care va aborda, la 15 februarie, problema raporturilor etnice româno-maghiare, a trezit suspiciuni în cercurile naţionaliste din România. Primul motiv de suspiciune l-a lucat chiar faptul că el este patronat de fostul preşedinte Jimmy Carter, apreciat în ultimul an pentru rolul de mediator în zone fierbinţi de pe glob: Haiti, Coreea, Bosnia. Or, în acest caz calităţile au fost privite ca un handicap. În realitate, Jimmy Carter va avea doar un rol de moderator la o dieculţe cât mai de-crispată şi mai principială despre minorităţi.

Delegaţia română are în componenţă reprezentanţi ai Preşedinţiei şi ai Guvernului, dar şi ai partidelor politice sau ai unor organizaţii neguvernamentale, nu însă şi ai partidelor naţionaliste. O „artilerie grea" a deplasat UDMR, în frunte cu László Tőkes. De aici, ideea că întrunirea ar fi inspirată de lobby-ul maghiar din SUA, că ar vrea să internaţionalizeze problema relaţiilor etnice din Transilvania, ba chiar că s-ar pregăti... „Dictatul de la Washington"! E de presupus că la Atlanta spiritele nu se vor inflama şi va rezulta un dialog matur şi civilizat. Până când vom şti ce-a fost, n-au rost procesele de intenţie.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Doi lideri aflaţi pentru prima oară în dezacord

Întâlnirea ACL - Guvern

PRIVATIZAREA? S-A REZOLVAT: NU SE POATE!

❑ Horia Rusu e supărat foc pe colegii ademeniţi la... „flit"!

S-au încheiat discuţiile dintre specialişti ai Alianţei Civic Liberale (PAC, PNL, PL '93, PNLCD) şi reprezentanţi ai executivului Văcăroiu pe tema mult trâmbiţatei Legi privind accelerarea privatizării, propusă de guvern şi trecută deja prin Senat.

Surse liberale opinează că declaraţia celor ce reprezintă Puterea este mult prea optimistă. Mai precis, discuţiile s-au derulat în felul următor: Timp de aproape o oră, Nicolae Văcăroiu a povestit pe larg proiectul de lege emanat de guvern. De parcă acesta nu era cunoscut! Premierul a respins din start oferta liberală. A urmat o a doua fază, în care miniştrii Mircea Coşea şi Florin Georgescu s-au consultat timp de aproape o oră cu Nicolae Văcăroiu, după care au revenit la masa tratativelor, solicitând acordul liberalilor în ceea ce priveşte principiile pe care se bazează proiectul aşa-zisei Legi de accelerare a privatizării. Evident, ACL a respins „oferta". Liberalii s-au arătat foarte interesaţi nu atât de cele 30 de procente din patrimoniul societăţilor comerciale ce urmează a se privatiza, cât mai ales de cele 70% ce nu sunt încă destinate privatizării. S-a propus o nouă emisiune de certificate de proprietate, cu care să se înceapă cu adevărat marea privatizare a acestor părţi din patrimoniu.

Domnii Coşea şi Georgescu au cerut timp de gândire pentru a încerca „o evaluare a ofertei ACL". Discuţiile s-au reluat, partea guvernamentală admiţând că trebuie privatizate şi restul de 70%, dar în acest sens se va elabora o altă... lege. Care, după ritmul binecunoscut de care dă dovadă actuala Putere, s-ar putea să vină la... calendele greceşti.

Întâlnirea ACL - guvern a generat însă mari tensiuni în PL '93. Dacă Dinu Patriciu, de pildă, arăta, cât se poate de clar că formaţiunea politică pe care o reprezintă a acceptat împreună cu colegii din Alianţă întâlnirea cu executivul în scopul de a se încerca o îmbunătăţire a legii guvernamentale, acest lucru neînsemnând nicidecum că liberalii sunt optimişti în ceea ce priveşte un final pozitiv, Horia Rusu a criticat dur demersul cu pricina, anunţând măsuri drastice asupra membrilor PL'93 care s-au dus la întâlnire, adică asupra deputaţilor Călin Anastasiu şi Sorin Pantiş. Semn că în acest partid apele sunt pe cale să spargă digul.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Centura lui Funar

În meciul cu PUNR, PDSR a fost numărat până la opt

❑ Funar rămâne campionul „directelor" irresponsabile care ţintesc imaginea României

La ultima Delegaţie Permanentă a PDSR, Adrian Năstase a declarat: „Dacă Gheorghe Funar nu va fi schimbat din funcţia de preşedinte al PUNR, vom face o altă majoritate parlamentară. Eventual cu partidele din Convenţia Democratică". PUNR nici că s-a sinchisit de părerile PDSR.

Biroul Permanent a decis să-l păstreze pe Funar în funcţie deoarece „extremismul său corespunde cerinţelor unei anumite părţi a electoratului". Aşa se face că PDSR a fost pus în situaţia mai mult decât umilitoare de a renunţa la pretenţia sa. Cu atât mai mult umilitoare cu cât nu numai PDSR fusese atacat de Funar, dar şi Ion Iliescu. Care a beneficiat şi de o scrisoare deosebit de violentă, în care i se puneau pe un ton imperativ întrebări despre evenimentele din decembrie şi se făcea aluzie la o eventuală destituire a sa din funcţia de preşedinte al ţării. PDSR a trebuit să treacă peste toate, să plece capul şi să solicite o întrevedere PUNR-ului „pentru clarificarea situaţiei".

După o şedinţă tensionată s-a hotărât ca „declaraţiile şi luările de cuvânt ale celor patru partide politice în chestiuni fundamentale ale politicii interne şi externe să fie convenite unanim şi transmise numai în acest fel opiniei publice". Asta da transparenţă!

Gheorghe Funar a explicat şi modul în care s-a ajuns aici: „Se recurge la lovituri sub centură şi chiar la şantaj atunci când apar situaţii în care punctele de vedere ale PDSR şi PUNR nu coincid". După cum se vede, „centura" lui Funar s-a dovedit mai lată decât au crezut bibicii; de vreo opt ori mai lată!

ROXANA STANCU ■

PAC dă bice

Partidul Alianţei Civice a pus la punct o listă de propunen de restructurare a Convenţiei Democratice. Acestea sunt: ■ recunoaşterea României ca stat naţional, suveran, unitar şi indivizibil ■ adoptarea deciziilor politice strict de către partidele din CDR ■ deschiderea către toate formaţiunile democratice din Opoziţie, în primul rând PD(FSN) ■ delimitarea de UDMR, dacă această formaţiune politică nu renunţă la revendicări precum autonomia regională pe bază etnică ■ respectarea protocolului CDR, în special a articolului 12.

Vrăbiescu şi-a dat demisia din PNŢCD

Nicolae Vrăbiescu, demis de Guvern din funcţia de primar al sectorului 6, şi-a dat demisia din PNŢCD Vrăbiescu şi-a motivat gestul prin faptul că PNŢCD nu l-a sprijinit să facă „ceea ce era în stare".

Trageri de urechi, la colţ, pe coji de nucă

La ultima şedinţă a Biroului de Coordonare, Conducere şi Control al PNŢCD nu s-au luat în discuţie (aşa cum unii ar fi tentaţi să creadă) problemele grave cu care se confruntă CDR sau ţara, ci „comportamentul dlui Sergiu Popescu", secretar executiv al PNŢCD, care a făcut publică o convorbire particulară cu senatorul Sergiu Nicolaescu. Pe când o sancţionare a lui Răzvan Dobrescu, care a votat tot „public" numirea în funcţie a lui Petre Ninosu ca ministru al justiţiei?

De asemenea, BCCC al PNŢCD „condamnă cu hotărâre declaraţiile calomnioase date publicităţii de unii membri ai partidului nostru vizând persoanele dlor Mircea Ciumara, Şerban Săndulescu şi alţi fruntaşi ai partidului". Şi pentru ca totul să fie democratic, BCCC a hotărât ca în următoarea şedinţă să fie audiaţi „cei aflaţi în culpă", pentru „a da explicaţii asupra atitudinii lor". Nu li s-a cerut să vină, vorba aia, cu pănnţii tunşi!

Partidul lui Brahaş

Deputatul PUNR Dorel Brahaş a hotărât să înfiinţeze un nou partid care „se va adresa clasei mijlocii" Partidul lui Brahaş va avea o onentare neo-liberală. Ca să vezi!

ANTOANETA CARP ■

Din nou despre biografia lui Ion Iliescu

Sub titlul **Biografia lui Ion Iliescu,** am reprodus în nr. 5 al revistei noastre, după **Noua Gazetă de Vest,** un text care s-a mai plimbat, într-adevăr, de la o publicaţie la alta, după cum ne atrage atenţia, cu părintească ironie, Preşedinţia României. De asemenea, mai trebuie spus din capul locului că - aflăm acum - textul pe care l-am preluat nu îl reproduce corect pe cel aflat în arhivele **Institutului Münzinger**, citate de N.G.V. ca sursă; concret: în arhivele respective nu există afirmaţiile că tatăl preşedintelui „a militat pentru cedarea Basarabiei şi Bucovinei către URSS, fiind nevoit să fugă în URSS", că mama sa Maria Cioabă este renegată de fiu şi trăieşte într-o mahala din Bucureşti, că în 1991 preşedintele a semnat tratatul cu URSS şi că a declarat: „Numai românii extremişti contestă Pactul Ribbentrop - Molotov şi vor Unirea"; nu există nici afirmaţia că împreună cu Bârlădeanu, Brucan ş.a. a adus ţara în dezastru şi mai ales nu există nici o menţiune referitoare la SPP şi cheltuielile aferente, de 1,632 miliarde de lei la nivelul anului 1991. Referitor la studiile în URSS (1950-1953) ale preşedintelui, arhivele germane indică Institutul pentru Energetică din Moscova (unde, citâm, „a conlucrat strâns cu Mihail Gorbaciov") şi nu Universitatea V.I.Lenin din Moscova; facem şi această rectificare, în speranţa că, dacă la Univ. Lenin se învăţa carte comunistă, este posibil în schimb ca la Inst. de Energetică să se fi învăţat carte ca la Harvard...

Preşedinţia ne cere să facem „cele necesare" pentru restabilirea adevărului privind „versiunea Münzinger" (ceea ce am făcut mai sus) şi ne sugerează să publicăm „versiunea reală a biografiei domnului Preşedinte", elaborată la Cotroceni, ceea ce nu ne putem permite, din lipsă de spaţiu (şi de hârtie!!).

EUGEN CHIROVICI ■

P.S. *Am pentru dl Traian Chebeleu, care mi-a scris, sentimente civilizate; ba mai mult, Excelenţa Sa dl ambasador chiar mi-a stârnit o nobilă şi duioasă emoţie confraternă atunci când grosolănia, mârlănia fără seamăn a lui Vadim la adresa unei distinse ziariste (povestea cu boschetii din Uzbekistan) a ţintit să-l acopere cu lături şi pe dl ambasador (şi recunosc chiar şi că, nedus prea mult pe la biserică, am simţit mici efluvii de simpatie pentru distinsul interlocutor!). Observ însă că Excelenţa Sa mă îndeamnă să meditez la „tehnicile de propagare" a unor „manifestări artistice din gură-n gură". Eu nu mai înţeleg nimic, Excelenţă! Să fie aluziile la chestia asta cu gura un obicei pe la casele mari?*

În rest, vă rog să primiţi asigurarea consideraţiei mele.

Turnul Babel

Un conflict „cronic"

De la Rio de Janeiro negocierile s-au mutat puţin mai departe, la Brasilia. Conflictul peruano-ecuadorian, care părea să dureze un weekend, s-a extins, a ambalat ambele părţi într-o vendetă din ce în ce mai aprinsă şi tulbură apele integrării regionale. Nimeni nu avea nevoie de o asemenea pârjolală într-o perioadă când America Latină este abordată de marele vecin din nord ca un continent al păcii, în care dezvoltarea economică ar trebui să fie şi singura chestiune la ordinea zilei. Oricum, demersurile diplomaţilor din zonă s-au lovit de complexitatea contenciosului peruano-ecuadorian, de îndelungata sa „tradiţie" şi de ambiţia peruanilor de a da lecţii ecuadorienilor şi invers...

Martiri în serie

Exasperat de proporţiile tensiunii din Algeria şi de implicaţiile pe care islamismul cu mâna armată le poate avea şi dincolo de perimetrul acestei ţări, preşedintele Mitterrand a lansat iniţiativa unei conferinţe care să asaneze nebunia. Gestul său a stârnit controverse şi a fost apreciat în taberele active ale islamismului drept o insolenţă. Chiar dacă un asemenea laborator de dezbateri nu se va organiza, devine din ce în ce mai clar că războiul mut din Algeria devine o problemă regională sau,chiar mai largă. Ferocitatea loviturilor şi a atentatelor a început să pună pe gânduri Europa, care produce martiri în serie de luni şi luni de zile. Rămâne de văzut cum se va tranşa acest gen de confruntare care pare insolubilă.

Pe butuci...

Rusia a fost scoasă din anticamera Europei după şocul provocat la Strasbourg de dezbaterile pe tema intervenţiei în Cecenia. După acumulări lente şi nuanţări echivoce, europenii s-au decis să spună lucrurilor pe nume. În locul integrării, anul acesta, a Rusiei în mecanismele europene, parlamentarii de la Strasbourg s-au orientat spre... Moldova, Albania şi Macedonia. Priorităţile s-au schimbat, discursul european s-a schimbat, situaţia Moscovei s-a schimbat. Împotmolită în propria sa intervenţie în Cecenia, Rusia plăteşte acum un preţ care e surprinzător şi nu tocmai. Graciov se pare că intră în dizgraţia preşedintelui Elţîn, aşa cum aceasta a intrat în dizgraţia tuturor taberelor pentru că şi-a permis un asemenea risc. Între timp, marea armată a minerilor ruşi riscă să provoace o adevărată busculadă, chiar mai mare decât a conturat-o armata de intervenţie în Cecenia. Greva minerilor, aplicată la actualul context, ar putea pune pe butuci scena politică rusească.

Reactivare

Scandalurile care au subminat autoritatea CIA au produs, până la urmă, o semnificativă reaşezare la vârful acestei faimoase instituţii. Preşedintele Clinton s-a hotărât să-l debarce pe patronul CIA, James Woolsey, sugerându-i, la sfârşitul anului trecut, să demisioneze. Acesta a demisionat. În vidul creat, Clinton doreşte să-l aşeze pe generalul în retragere Michael Came, combatant în Vietnam, în vârstă de 57 de ani, complet în afara „mediilor de informare". Acum, Senatul rămâne să fie de acord cu această ciudată alegere.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Cernobâlul de la Ialta

Între 5 şi 11 februarie 1945 s-a desfăşurat faimoasa reuniune secretă de la Ialta a lui Stalin, Roosevelt şi Churchill, ceea ce înseamnă că săptămâna trecută s-a împlinit de la acest eveniment exact o jumătate de veac. Ne-am fi aşteptat cu toţii ca jubileul să fie marcat cu toată forţa, în primul rând în ţările protagoniste. Dar nici pomeneală de aşa-ceva. Pentru conducătorii de azi ai statelor respective, ca şi ai altor state implicate în evenimentele de acum 50 de ani, aniversarea nici n-a existat. Oamenii de ştiinţă occidentali care urmau să participe la un simpozion la Ialta s-au retras, iar mass-media a tăcut. Cu toţii au lăsat impresia că se jenează să readucă în lumina reflectoarelor un târg veros, cu nimic deosebit de cel realizat în 1939 prin pactul Ribbentrop-Molotov. În aceste condiţii, aniversarea a fost luată în antreprizăde gazdă, preşedintele Crimeii, care a adaptat-o trebuinţelor sale, întorcând problema pe dos şi trăgând apuza pe turta ruşilor.

Pe noi însă, cei din fostul lagăr sovietic, şi mai ales pe noi, românii, Ialta ne interesează foarte tare, ea ne-a durut 50 de ani şi continuă să ne doară. Fiindcă acolo, în baza faimoasei departajări procentuale realizate încă din octombrie 1944, învingătorii şi-au împărţit prada iar ţările est-europene au fost lăsate la discreţia Kremlinului. Marele sacrificat a fost România, care, pe lângă sovietizare, a suportat amputări teritoriale, a fost jefuită prin despăgubiri de război aberante şi căreia nu i s-a recunoscut contribuţia la războiul antihitlerist. Şi este necesar ca acum, la acest cu totul nepăcuit jubileu, să ne propunem realizarea a două obiective de importanţă capitală: înlăturarea urmărilor Ialtei şi măsuri eficiente pentru ca ea să nu se mai repete. Aceasta cu atât mai mult cu cât Occidentul este în momentul de faţă preocupat de elaborarea unei strategii faţă de fostele ţări socialiste est-europene - a căror soartă a depins timp de 45 de ani de cele stabilite la Ialta -, pe de o parte, şi faţă de Rusia, principalul beneficiar de pe urma aranjamentelor de acum o jumătate de secol din Crimeea, pe de altă parte.

Revolta în contra Ialtei a fost în 1989, când ţările est-europene au aruncat peste bord regimurile comuniste. A fost momentul în care Occidentul îşi putea spăla păcatele, putea repara ce stricase, putea plăti vechi şi uitate datorii, putea redresa printr-un nou plan Marshall european ţările sacrificate în 1945. Dar Apusul n-a răspuns pe măsură, ţărilor bogate - profitoare de pe urma Ialtei - le-a tremurat mâna, ele n-au vrut să-şi dezlege punga, l-au lăsat pe est-europenii proaspăt ieşiţi din totalitarism în banii lor (la propriu şi la figurat), să se descurce cum or putea, atât din punct de vedere economic, cât şi politic şi al securităţii. Şi aşa locuitorii fostelor ţări socialiste au intrat dintr-o suferinţă în alta, din comunism în tranziţia săracă şi sălbatică, în care se zbat de 5 ani. Dar SUA şi Europa occidentală se pot lăbăvi de păcatul Ialta şi de acum înainte. Calea este cuprinderea ţărilor din centrul şi estul Europei fără discriminare şi fără ierarhizări în NATO şi Uniunea Europeană (stârneşte mirare şi îngrijorare absenţa din proiectul legii de revitalizare a securităţii naţionale a Statelor Unite, la capitolul cu noi ţări ce urmează să intre în NATO, a României, în timp ce pe listă se află „ţările de la Vâşegrad", statele baltice şi Ucraina, iar pe lista de aşteptare Bulgaria şi Albania).

În ceea ce priveşte strategia faţă de Rusia, Occidentul ar trebui să renunţe la sprijinirea necondiţionată a lui Boris Elţân, bazată pe ideea (greşită) că numai actualul stăpân al Kremlinului ar putea să ţină Rusia pe linia de plutire, că după Elţân ar putea veni doar potopul. După cum zicea un personaj al lui Caragiale, s-or mai găsi şi alţii.

Aşadar, s-ar putea spune că Ialta 1945 a fost pentru Europa de răsărit un Cernobâl politic. În 1989 ţările est-europene au izbutit să pună deasupra lui un sarcofag de beton. Dar betonul este subţire şi de sub el ajung încă la noi radiaţii ucigătoare. Occidentul are datoria de conştiinţă de a pune deasupra Cernobâlului de la Ialta - prin înfăptuirea a ceea ce am arătat mai sus - un sarcofag de beton pentru veşnicie.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

NATO - o umbrelă prea mică pentru atâţia pretendenţi

Responsabilii NATO au propus, la recenta reuniune de la München, strângerea relaţiilor cu Kremlinul, în pofida crizei cecene, care a arătat încă o dată că Moscova „nu acceptă compromisul", după cum declara **Serghei Kovalîov**, lider pentru apărarea drepturilor omului. Miniştrii apărării şi ai afacerilor externe au cerut totodată restructurarea Alianţei Atlantice, inclusiv prin lărgirea ei, pentru a răspunde instabilităţii şi sfidărilor din Mediterana şi din Europa. Dar în legătură cu extinderea NATO, ministrul american al apărării, **William Perry**, a declarat ulterior la Washington că anumite ţări nu vor fi niciodată membre ale Alianţei. El nu a dat nici un nume, dar se pare că e vorba de ţări precum Gruzia, Armenia şi alte state foste sovieice, pe care umbrela NATO nu le poate cuprinde.

NATO - România ţine să fie elev silitor

La sediul din Bruxelles al NATO, oficialităţi române au prezentat Programul individual din cadrul Parteneriatului pentru pace (PPP), care este sensibil îmbunătăţit faţă de proiectul iniţial, ţinând seama de sugestiile făcute. Schimbările sunt menite să ducă la o creştere a gradului de interoperativitate în viitoarea cooperare cu NATO şi la o aliniere la standardele atlantice. În baza angajamentului asumat, România îşi arată disponibilitatea de a participa la programe ale PPP, cum ar fi operaţiuni de menţinere a păcii sau umanitare în zone de conflict. Acest zel al României ţine de evaluarea poziţiei sale geostrategice în condiţiile în care hegemonismul rusesc dă vizibil şi supărător din coate (dar nu numai).

Copenhaga, capitală a culturii europene în 1996

După cum se ştie, în fiecare an un oraş din ţările membre ale Uniunii Europene este declarat „capitală" a culturii continentale, devenind un fel de placă turnantă a manifestărilor culturale menite să le ilustreze vocaţia şi posibilităţile în domeniu. Pentru organizarea manifestărilor din acest an, Copenhaga va aloca un buget de 65 de milioane ECU, din care 35 de milioane sunt donaţii de la instituţii europene şi sponsori. Capitala daneză dispune de o importantă zestre în dotări culturale: 50 de muzee şi tot atâtea teatre, peste 100 cluburi muzicale, săli de concerte, câteva zeci de biblioteci şi peste 200 de librării. Toate încadrate de o „arhitectură botanică", pentru că oraşul este plin de parcuri şi verdeaţă.

Consiliul Europei şi „strunga" pentru noile candidate

În pofida presiunilor politice de la Moscova, Consiliul Europei a refuzat primirea Rusiei în acest organism. Totuşi, după cum declara **Miguel Angel Martinez**, preşedintele Adunării Parlamentare a Consiliului, „nu trebuie ca şocul provocat de criza cecenă să aibă repercusiuni asupra adeziunii celorlalte state". Pe lista aspiranţelor, pe primele locuri se află Moldova şi Albania. Urmează Croaţia şi fosta republică iugoslavă Macedonia, dar în cazul lor se cer „analize suplimentare".

În mai, când rozele-nfloresc...

În mai, când va avea loc reuniunea Consiliului Nord - Atlantic, va fi prezentat un prim raport cu privire la criteriile de primire a noi membri. Rezultatul final al deliberărilor şi analizelor care se fac de către un organism special creat va fi cunoscut în luna decembrie. Abia atunci se va şti dacă unii vor putea trece ştacheta propusă, iar alţii nu.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Nemulţumit de încetinirea reformei

Lech Walesa luptă tot împotriva comuniştilor

Lech Walesa, electricianul din Gdansk, devenit lider al „Solidarităţii" şi laureat al Premiului Nobel pentru pace datorită perseverenţei sale lupte împotriva comunismului, are acum ca adversari politici, în calitate de preşedinte al ţării, pe foştii comunişti.

Între preşedinte şi şeful guvernului de stânga **Waldemar Pawlak** (reprezentant al Partidului Ţărănesc Polonez) tensiunea durează de mai multă vreme. Preşedintele îi reproşează premierului că a încetinit reforma şi că nu s-a manifestat prea disponibil pentru integrarea ţării în structurile euro-atlantice. Dar disputa din ultimul timp a avut un motiv precis: faptul că premierul nu reuşise să numească două personalităţi politice acceptabile care să ocupe funcţiile de miniştri: de externe şi al apărării. Până la urmă, aceste persoane au fost găsite, dar preşedintele a spus că va dizolva Parlamentul dacă actuala coaliţie la guvernare nu se va debarasa de premier. Cu toate că în Parlament s-a votat o moţiune care afirmă că acţiunea preşedintelui ar fi anticonstituţională, şeful statului nu a cedat. Pentru el este foarte important să câştige această bătălie, care îi va da atuurile necesare pentru viitoarea campanie a alegerilor prezidenţiale din toamnă.

În faţa intransigenţei lui Walesa - care ar dori de altfel un sistem prezidenţial de tip american sau francez în Polonia - Pawlak a cedat. Partidul Ţărănesc a sugerat şi numele înlocuitorului, care ar fi **Josef Olesky**, fost comunist, preşedinte al Camerei Inferioare a Parlamentului. Dar preşedintele l-a criticat sever pe Olesky în ultima vreme, afirmând că pune în pericol democraţia din Polonia. De fapt, Walesa îl doreşte ca premier pe **Alexander Kwasniewski**, potenţialul său rival în alegerile prezidenţiale, pentru ca imaginea acestuia să se erodeze în ochii alegătorilor în lunile pe care le va petrece în fruntea guvernului. Kwasniewski (Alianţa Democrată, comunistă reformatoare) a evitat însă până acum jocul abil al lui Walesa, anunţând că partidul său va cere învestirea lui Olesky. Aşadar, lui Walesa îi este dat să nu scape prea uşor de nişte adversari care parcă îi sunt predestinaţi.

Scepticism la Budapesta

Gyula Horn „pune tălpi" reformei

Laszlo Bekesi, ministrul maghiar de finanţe, considerat unul dintre arhitecţii programului de privatizare al Partidului Socialist, şi-a dat demisia, ca urmare a „pierderii luptei cu strategiile guvernamentale referitoare la controlul privatizării", după cum scria ziarul britanic **Financial Times.** Cu două săptămâni înainte demisionase un alt personaj-cheie al reformei din Ungaria, **Ferenc Bartha**, care conducea programul de privatizare. De asemenea, continuau tergiversările în desemnarea unui nou guvernator al Băncii Centrale.

Observatorii consideră că aceste măsuri au trezit îngrijorare în rândul potenţialilor investitori străini în Ungaria. Deşi Budapesta este avansată faţă de alte ţări foste socialiste în aplicarea programului de reformă, în ultimul timp s-au consemnat câteva simptome care au alimentat scepticismul unora cu privire la intenţiile noului guvern condus de **Gyula Horn.** Este vorba, pe de o parte, de faptul că nu au fost identificate modalităţi de reducere a datoriei externe (Ungaria este ţara central-europeană cu cea mai mare datorie externă pe locuitor); pe de altă parte, este citat faptul că guvernul a sistat negocierile privind vinderea unui mare hotel în capitala ţării, după ce termenii preliminari fuseseră acceptaţi în discuţiile cu o firmă americană. S-ar putea să aibă dreptate Bekesi, care declarase că guvernul şi-ar fi schimbat strategia şi că „privatizarea nu înaintează în direcţia dorită".

Mileniul trei fără un sfert

O axă rentabilă: Washington - Bonn

Bill I se adresează direct: Helmut. Şi Helmut I se adresează direct: Bill. Preşedintele Statelor Unite nu face un secret din faptul că este un amic personal al cancelarului Germaniei, aşa cum Kohl recunoaşte deschis că este bun prieten cu Clinton. Această relaţie simpatică între doi bărbaţi zdraveni, investiţi cu înalte responsabilităţi, simplifică mult circuitele între cei doi mastodonţi aşezaţi de o parte şi de alta a Atlanticului. Chiar dacă din punct de vedere politic între SUA şi Germania există puternice diferenţe specifice, chiar dacă istoria ultimelor decenii a înregistrat etape ambigue, chiar dacă istoria mai îndepărtată le-a aşezat în poziţii de ireconciliabilă adversitate, prezentul economic al celor două ţări le obligă la abordări solidare. Germania a devenit prima putere industrială, comercială şi financiară a Europei şi, după cum a nuanţat în repetate rânduri Washingtonul, aliata nr. 1 a Americii în strategia integrării răsăritene. De altfel, cu prilejul ultimei sale vizite oficiale în Germania, în iulie 1994, preşedintele Clinton a precizat inechivoc în legătură cu integrarea ţărilor răsăritene în structurile vest-europene: „Leadershipul Germaniei este crucial pentru cristalizarea unei Europe unite. SUA şi Germania au un interes imediat şi tangibil în această direcţie".

Ceea ce părea o imposibilitate la sfârşitul celui de-al doilea război mondial, a devenit o realitate dinamică: SUA consideră Germania motorul închegării europene, locomotiva care va antrena pe o linie coerentă actuala dispersie de forţe, generată de izbucnirea unei tranziţii nu numai stihinice, dar şi insolente. Având experienţa dramatică, dar fericită, a unificării, având la îndemână o metodologie adecvată de a grefa la propriul organism social-economic o porţiune a fostului gulag, Germania are forţa, voinţa şi interesul de a defrişa căile simplificării europene într-un moment când Moscova se adânceşte în marasmul unor eşecuri multilaterale. Bonnul, ca şi Washingtonul, a înţeles că alunecarea Rusiei într-o subtranziţie îndelungată riscă să fortifice radicalismul şi nostalgiile bolşevice, sărăcia şi violenţa din spaţiul rusesc putându-se constitui într-un balast mondial cu incalculabile efecte nocive. De aici identificarea unor poziţii comune în abordarea problemei cecene, a susţinerii lui Elţîn, a acordării de credite şi a altor dosare, inclusiv riposta americano-germană privind inadmisibilitatea dreptului de veto al Moscovei în problema extinderii NATO. Nu este deloc întâmplător că Germania, după 1989, a furnizat Rusiei aproape 50 de miliarde de dolari, ceea ce înseamnă două treimi din totalul ajutorului occidental orientat în această direcţie. Desigur, Germania are interese uriaşe în perspectiva stabilizării pieţei ruseşti şi a găsirii unor formule... „rentabile" de acaparare a influenţei sale în Europa Centrală. SUA acceptă această variantă pe termen lung, preferând să aşeze un scut politic şi diplomatic german pe un teritoriu complex şi alunecos.

Pentru noi, balcanicii, fără a cădea într-o naivitate tradiţională, această axă Washington-Bonn este benefică. Benefică din toate punctele de vedere.

RADU BUDEANU ■

Austria - o punte între Est şi Vest

Prin poziţia ei geografică, Austria se afla în perioada războiului rece „la mijloc de rău şi bun", între Occident şi imperiul sovietic şi al aliaţilor săi. După 1989, guvernanţii de la Viena au înţeles că şansa de viitor a ţării este de a se integra în structurile existente ale Occidentului, continuând să rămână o interfaţă între spaţiul UE şi aspirantele spre integrare din Europa răsăriteană. Motivaţia integrării în structurile continentale ţine de condiţia ei fundamentală de ţară integral europeană prin structură, istorie, aspiraţii.

Într-o Europă frământată la Est de valul transformărilor care au plasat pe alte orbite destinele statelor din zonă, iar la Vest de preocuparea creşterii economice cu cât mai puţine crize sociale, Austria are rolul unei plăci turnante între cele două mari „felii" ale continentului. E un fel de insulă situată „la nord de sudul continentului" şi până de curând cea mai vestică a Europei apusene. „Austria felix" ştie să folosească în beneficiul propriu această poziţie. După 1989 are una dintre dezvoltările cele mai dinamice între ţările dezvoltate ale continentului. Băncile, afacerile, tranziţia şi tranzacţiile, banii. Cultura valsului nu înseamnă o somnolenţă romantică pe malurile Dunării, pentru oamenii de afaceri austrieci. Dimpotrivă. Un turism dinamic, o industrie de vârf şi competitivă, o neutralitate activă în plan politic şi mai ales o disponibilitate de integrare în Europa au fost caracteristicile apreciate ca pozitive pentru admiterea ţării în UE. De altfel, între cele patru candidate care păşesc acum în UE, Austria a fost prima care a votat favorabil în cadrul unui referendum.

Aşadar, care au fost motivaţiile care au stat la baza acestei opţiuni ce a trezit, firesc, multe discuţii la nivelul clasei politice şi al opiniei publice din această ţară? Prima ar fi că s-a înţeles că mai ales după schimbările din 1989, când chiar fostele state socialiste vor să ajungă în UE, Austria nu-şi mai putea permite să rămână în izolare, la periferia Europei, aşa cum se proiectează continentul pentru mileniul următor. În al doilea rând, vecinătatea cu Germania a contat mult în balanţă. Este o ţară germanică ea însăşi, legată prin mii de fire de Germania unită de acum, dar şi de cea istorică. Şi nu este vorba numai de legături lingvistico-culturale, ci mai cu seamă de cele economice. Germania este primul investitor, primul furnizor de valută, ba chiar şi ţara care aduce cel mai mare număr de turişti în Austria. Deşi există temerea, atât în Austria cât şi în afară, că se va forma astfel un mare bloc german în centrul Europei, pentru Austria inconvenientele sunt mai mici decât avantajele alăturării la UE.

Şi în primul rând, Austria vrea să-şi pună în valoare rolul ei de punte între Est şi Vest. Fiind deja sediul unor organisme internaţionale, Austria găzduieşte peste şapte sute de firme străine care au aici capătul de pod pentru penetrarea spre Est. Dintre acestea peste 150 sunt americane şi aproximativ 100 japoneze. Dar şi din Est au apărut bănci sau reprezentanţe ale unor firme din Budapesta, Praga sau Moscova. De altfel, deşi poate părea incredibil, Austria a devenit, în pofida dimensiunilor sale, al doilea partener comercial al fostelor ţări socialiste, după Germania

Aşadar, ţara valsului, fidelă unei „realpolitik", este bine pregătită pentru Uniunea Europeană.

Stare critică

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv — **19 ianuarie 1994: HIV = negativ**

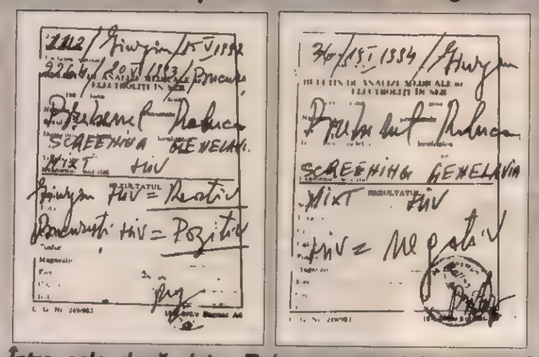

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Contrar zvonurilor ce tulbură opinia publică în ultima vreme, conform cărora în România nu ar fi posibilă o diagnosticare corectă a seropozitivităţii HIV, dl dr. ADRIAN STREINU, specialist în SIDA, afirmă: „Zvonurile sunt false. Cele patru teste care se fac la ora actuală în instituţiile abilitate sunt omologate, sunt cele ce se utilizează peste tot în lume. Nu există nici un dubiu în stabilirea infecţiei HIV. Aplicarea testului de confirmare Western Blot dă verdictul decisiv. Nu există posibilitatea de a greşi".

Managerul George Gavril se laudă că, fiind fost securist, va face toate aranjamentele necesare cu dl Virgil Măgureanu

Ce s-a întâmplat, ne va relata chiar dl Przybilla: „Incredibil cât de repede s-au derulat evenimentele. Primul articol despre succesele noastre a apărut în cotidianul **Adevărul,** din data de 24.01.1991, semnat de dl Nicolae Militaru. În data de 1 februarie, am depus cererea de brevet la OSIM, cunoscând-o cu această ocazie pe dna **ing. Niculina Gavril.** Aceasta, când a dat peste o asemenea invenţie, ce s-a gândit? Lasă, că facem noi o afacere! Ni-l trimite pe cap pe bărbatul său şi-l recomandă ca fiind avocat. Aş, ce avocat? Era securist. Oricum, ne-a... vrăjit şi l-am numit manager".

Întrebăm: **A recunoscut el că a fost securist?** Ne răspunde dna **Lucia Przybilla:** „Da, a recunoscut. El a fost, de fapt, cel ce ne-a făcut toate aranjamentele cu dl Virgil Măgureanu. El s-a dus acolo unde trebuia, el a aranjat totul, el s-a zbătut să ne dea casa aceea. Să vedeţi, în data de 12.02.1991 eram deja mutaţi în str Teodosie Rudeanu nr. 3, et.1. La noi, aici, nu mai era chip să locuieşti. Cozi mari, aglomeraţie, nu ne mai puteam odihni. Până seara la 10-11, suna soneria şi ţărăia telefonul. Atunci, ce-a zis Gavril? A zis: **Am vorbit cu dl Măgureanu.** Domnia sa a fost de acord să ne dea locuinţă, să lucrăm liniştiţi, pentru că eram şi în pericol mare. Bun, ne-a luat de aici şi ne-a dat un apartament acolo unde v-am spus, compus din două camere, bucătărie şi baie. Acolo am stat mai mult de un an. Acum că eram aranjaţi din punct de vedere locativ, dl **Gavril** şi-a continuat demersurile, deh, ca un adevărat manager. S-a dus şi l-a convins pe dl Măgureanu că mai trebuie construite câteva aparate. Au mers împreună cu soţul meu, cu toate schiţele, cu toate planurile. Unde? Tocmai la **Institutul de Tehnologie Avansată,** acolo unde este **director dl Hristea.**

- **Deci, s-a construit în mare secret!**

- Nu mai e secret, căci dacă l-au construit, este logic ca pentru ei să nu mai reprezinte un secret. Adică, eu fac o rochie şi habar n-am cum am făcut-o? Să fim serioşi! În fine, ei s-au convins că nu sunt farse!

- **Şi atunci?**

- Atunci, au decis să mergem să experimentăm într-un spital. Am ajuns la **Spitalul Colentina** în data de 2 aprilie. Am luat legătura cu dl **dr. Adrian Streinu.**

„Acum telefonul nostru este sub supraveghere"

- Cum au reacţionat oamenii dlui Virgil Măgureanu?

- Nesperat de bine. Nu ne-a ameninţat nimeni, n-am fost terorizaţi. Singurul inconvenient este că ne este telefonul ascultat, că se... defectează foarte des şi că orice convorbire cu străinătatea se întrerupe brusc! O singură dată, anul prin luna mai a venit dl ing. Banulească, de la Institutul de Tehnologie Avansată, să ne ceară aparatul sau să-l achit. I-am dat, dar nici nu l-am mai folosit de atunci.

HELIOSPROBOSCOPUL (3)

Bomba a explodat, dar nimeni n-a auzit-o ! Sau n-a vrut s-o audă...

☐ „Luat în antrepriză" de SRI, aparatul are astăzi o soartă ciudată. După atâtea alte ratări, vom risipi şi această şansă ?

Timp de circa 20 de ani, Ceauşescu s-a prefăcut că ignoră invenţia dlui ing. Carol Przybilla, lăsând ca acesta să-şi desfăşoare, în tihnă, sub discreta supraveghere a „ochilor albaştri", senzaţionalele sale experimentări cu Helios*proboscopul. *Nu părea a deranja pe nimeni, nu făcea rău nimănui, nu călătorea în străinătate şi nici nu lua legătura cu cetăţeni străini suspecţi. Ce mai, dl Przybilla nu părea a avea de gând să-şi „vândă ţara", înstrăinând pe doilari grei, invenţia vieţii sale. Să nu-l fi interesat pe Ceauşescu măcar potenţiala valoare a respectivei invenţii? Greu de crezut. Poate că specialiştii aşteptau să se întâmple ceva...

De întâmplat nu s-a întâmplat chiar nimic (bineînţeles în afara vindecărilor spectaculoase!). Nici măcar nu s-a depus la OSIM vreo cerere de brevet. Cât a durat această situaţie? Până la începutul anului 1991. De aici, soarta acestui aparat la o întorsătură ciudată.

Virgil Măgureanu. El s-a dus acolo unde trebuia, el a aranjat totul, el s-a zbătut să ne dea casa aceea. Să vedeţi, în data de 12.02.1991 eram deja mutaţi în str Teodosie Rudeanu nr. 3, et.1. La noi, aici, nu mai era chip să locuieşti. Cozi mari, aglomeraţie, nu ne mai puteam odihni. Până seara la 10-11, suna soneria şi ţărăia telefonul. Atunci, ce-a zis Gavril? A zis: **Am vorbit cu dl Măgureanu.** Domnia sa a fost de acord să ne dea locuinţă, să lucrăm liniştiţi, pentru că eram şi în pericol mare. Bun, ne-a luat de aici şi ne-a dat un apartament acolo unde v-am spus, compus din două camere, bucătărie şi baie. Acolo am stat mai mult de un an. Acum că eram aranjaţi din punct de vedere locativ, dl **Gavril** şi-a continuat demersurile, deh, ca un adevărat manager. S-a dus şi l-a convins pe dl Măgureanu că mai trebuie construite câteva aparate. Au mers împreună cu soţul meu, cu toate schiţele, cu toate planurile. Unde? Tocmai la **Institutul de Tehnologie Avansată,** acolo unde este **director dl Hristea.**

- **Deci, s-a construit în mare secret!**

- Nu mai e secret, căci dacă l-au construit, este logic ca pentru ei să nu mai reprezinte un secret. Adică, eu fac o rochie şi habar n-am cum am făcut-o? Să fim serioşi! În fine, ei s-au convins că nu sunt farse!

- **Şi atunci?**

- Atunci, au decis să mergem să experimentăm într-un spital. Am ajuns la **Spitalul Colentina** în data de 2 aprilie. Am luat legătura cu dl **dr. Adrian Streinu.**

pe atunci directorul spitalului. Să precizez, eram însoţiţi şi de către manager nostru, dl **Gavril.** Să ştiţi că doctorii extrem de sceptici şi nu sunt deloc interesaţi. Dar să fie clar, acest aparat trebuie manevrat de către doctor sau de către asistentă, căci trebuie să cunoşti perfect anatomie. Eu m-am documentat îndelung până am devenit capabilă să-l manevrez aşa cum trebuie. Dl dr. Streinu ne-a „repartizat" o bolnavă de SIDA şi două de hepatită. Domnia sa a fost atât de amabil încât mi-a desenat un schelet şi a poziţionat toate glandele. Mi-a fost de mare ajutor. Totuşi, orice rezultat bun pe care-l obţineam era de natură să-i înfurie pe medici. Cei mai mari duşmani ai soţului meu şi ai aparatului sunt medicii.

- **Dar, dacă SRI luase în antrepriză" această invenţie, nu era oare firesc să ceară organizarea unei comisii de specialişti care să studieze problema, să cerceteze, să găsească concluzii?**

- Vedeţi, nu e chiar aşa. Securitatea avea medicii ei preferaţi, cum a fost, de exemplu, dna **dr. Teodorescu,** de la **Spitalul Scânteia,** despre care se zice că ar fi soţia celebrului Filip Teodorescu. Această doctoriţă ne aducea pacienţi şi ea lua onorariul. Toţi îi erau veri de diferite grade. Avea obiceiul să ne trimită pacienţi pentru care, practic, nu se mai putea face nimic. Doamnă doctor, îi spune: „Eu, etapa experienţelor s-a încheiat pentru noi. Suntem aici **să vindecăm** cât mai mulţi bolnavi...

Totuşi, chiar şi în aceste condiţii (stadiul al bolii - n.n.), am obţinut rezultate importante, ca în cazul dlui **Combin Nicolae** din Moeciu. Timp de circa două luni, din cauza unui cancer, acest om nu a mai putut hrăni. Ficatul, pancreasul se stafidiseră. Ce-am putut face? L-am hrănit şi chiar a avut scaun. Căpătase putere, energea. Din păcate, a venit prea târziu, dar...

La Spitalul Scânteia am stat şi după ce a fost gata noul aparat.

„De omologare nu poate fi vorba... Ce-ar fi să-l donaţi statului?"

- **Am înţeles că aţi fost plimbaţi din spital în spital... S-a constituit vreo comisie formată din specialişti care să vă urmărească activitatea?**

- Nu. Şi ştiţi de ce? Vă spun eu, clar; nu presupun, sunt sigură. Virgil Măgureanu are deja aparatul nostru. Şi ce face? Aşteaptă să moară dl Przybilla ca să se bucure ei de roadele muncii altuia? Că i-a spus şi Hristea: ar fi mai bine să-l doneze gratis statului, că, vezi Doamne, ei nu au bani, nu au milioane să ne pună la dispoziţie, că investiţia pentru realizarea aparatului a fost prea mare şi că, nu e aşa, ar cam fi cazul să sacrificăm ceva economii şi, de ce nu, să ne plătim... „o parte din datorie"!

- Cum era atmosfera în Teodosie Rudeanu?
- Casa era împânzită de microfoane. Tot ce vorbeam se ştia, nu le scăpa nici un amănunt. Eram bine păziţi. Aveam, cred, vreo patru bodyguarzi şi maşină la dispoziţie să ne transporte la spital şi înapoi.

Dna ing. Nicolina Gavril, de la OSIM, cea care îl „serveşte" afacerea soţului său, George Gavril.

La intervenţia dlui Măgureanu, Hristea restituie aparatul după circa un an de... sechestru

- **Ce doctori au mai fost implicaţi?**

- Ehe, istoria e ceva mai complicată. Din data de 23 august 1991 am plecat de la Spitalul Scânteia. Aparatul se defectase şi îl luaserăconstructorii, vezi Doamne, să-l repare. Nu ni l-au mai restituit! Asta a fost până în 25 iulie 1992, când primim un telefon chiar de la dl **Virgil Măgureanu** - ne ruga, personal, să o tratăm pe **Anda Călugăreanu.** I-am comunicat că nu mai suntem în posesia aparatului. Chiar în aceeaşi zi ni l-au adus pe tavă! Din păcate, pentru biata artistă era prea târziu. Totuşi, durerile încetaseră, putea mânca, putea dormi.. Revenind, de la data de 29 decembrie 1992 ne-am mutat din nou la noi acasă.

În anul 1993, în luna iunie, cotidianul **Evenimentul zilei** ne-a aranjat să lucrăm la vila Minovici. Din 14 iulie şi până în 25 august 1993 am lucrat la **Spitalul Dr. Panait Sârbu,** chiar şi în biroul dlui **dr. Bogdan Marinescu,** fostul ministru al sănătăţii în guvernul Roman. Domnia sa este tot neîncrezător, deşi ştie foarte bine cum s-a vindecat, de exemplu, fosta sa pacientă **Negru Florentina** (vezi nr. trecut al revistei - n.n.), cum a evitat operaţia mutilantă şi întreaga ei istorie. În sfârşit, şi de la acest spital am plecat cu aparatul defectat, cu lentilele sparte şi fără omologare.

- **Cum a reacţionat Preşedinţia României?**

- Eu nu am ajuns la dl preşedinte Ion Iliescu. Dar am tratat câteva persoane din anturajul domniei sale. Astfel, **dl Ghiriluc** ni l-a recomandat pe cumnatul său, **Zotea Marian,** ce suferea de un cancer la stomac. L-am vindecat. Am ţinut legătura prin dl **consilier Marius Guran.** Încă de pe vremea când eram la Spitalul Scânteia, domniei sale îi spuneam cam tot ce ne durea. Dar, la ce ne-a folosit? La nimic!

- va urma -

Pagini realizate de
BRÎNDUŞA NICOLAE

O şansă pentru micuţa Ioana Iasmina Calinciuc

Deşi în acest episod nu ne-am mai ocupat de cazuistică, rezultatele obţinute în tratarea copiilor bolnavi de SIDA nu pot fi contestate. Cert este că, în prezent, soţii Przybilla nu mai utilizează aparatul pentru efectuarea de tratamente. Până la declanşarea oficială a procesului de omologare, orice experimentări au încetat. Totuşi, vor face o excepţie. ***Este cazul micuţei Ioana Iasmina Calinciuc, a cărei dramă a zguduit opinia publică românească. Dacă părinţii micuţei victime inocente se hotărăsc, îi aşteptăm să dea un semn de viaţă la redacţie. Promitem să le punem la dispoziţie mult mai multe informaţii.***

Ministrul scapă turma

Buiversat de campania de presă stârnită de drama micuţei Ioana Iasmina Calinciuc din Iaşi, Ministerul Sănătăţii îşi lese din amorţeala dulce de până acum şi pune la dispoziţia noastră, a „nepriceputilor", a „rău intenţionaţilor" ziarişti de toate culorile, un material documentar foarte... foarte... Bun, ce aflăm din datele statistice ale ministerului, valabile până la 31 decembrie 1994?

În România, există 1965 de cazuri în viaţă (93 la sută copii, adică 1818), din care 1927 în evidenţă (93 la sută copii, adică 1791, şi 37 de cazuri despre a căror soartă nu se cunoaşte nimic (din care 26 copii). Un lucru îmbucurător ar fi acela că a scăzut vertiginos numărul de cazuri noi la copii. Astfel, după anul naşterii, cei mai mulţi dintre copiii depistaţi, **1151,** erau născuţi în **1988,** iar cei mai puţini, **3,** în **1994.** Ceea ce ar trebui să ne îngrijoreze este însă **creşterea explozivă a cazurilor noi la adulţi: de la 5 în 1985 la 59 în 1994!**

Ei, dar ce face Ministerul Sănătăţii în afară centralizării şi oficializării datelor? Calculează: **costul social mediu/ copil/ an,** în perioada '92 - '93, cu infecţie HIV - 2 milioane de lei, iar cu boală SIDA - 4,5 milioane; **costul social mediu/ adult/ an,** cu infecţie HIV - 1,6 milioane, iar cu boală SIDA - 5,4 milioane de lei. Ba chiar şi Guvernul, cutremurat de spaimă, va adăuga un ajutor financiar de 10 miliarde de lei pentru anul 1995, pentru combaterea acestei maladii.

Într-o atmosferă devenită brusc... sărbătorească, dl dr. Dan Georgescu, secretar de stat în respectivul minister, acum, ca şi pe vremea odiosului, declară: **„Nu am avut niciodată nimic de ascuns. Cu mâna pe inimă, afirm că am raportat la OMS toate cazurile de SIDA, în intervalul '85 - '89".** Aşa o fi fost, dar tare ne mai mirăm de curajul dlui doctor... Vă amintiţi, Ceauşescu nu voia să recunoască existenţa, în România, nici măcar a handicapaţilor, darmite a bolnavilor de SIDA...

Ce mai aflăm? Că ministerul a făcut şi a dres şi că, mai mult, îşi propune să mai facă... Cum să-i credem, stimaţi cititori şi potenţiali pacienţi, că se sancţionează, conform Legii nr. 98/1994, orice contravenţie la normele de igienă? Aţi auzit de vreun caz? Nici noi... Că se **„sancţionează drastic"** persoanele vinovate de transmiterea bolii? Credem că este o... glumă! Până în prezent nu a fost identificat nici un vinovat care să fi contribuit la transmiterea HIV pe orizontală, adică prin transfuzii şi prin tratamente parenterale. Nici măcar unul, măcar că 2612 cazuri noi la copii s-au transmis exact prin aceste modalităţi! Nimeni, absolut nimeni nu este vinovat! Nimeni nu trebuie să plătească! Ministerul scapă turma, luându-şi angajamente...

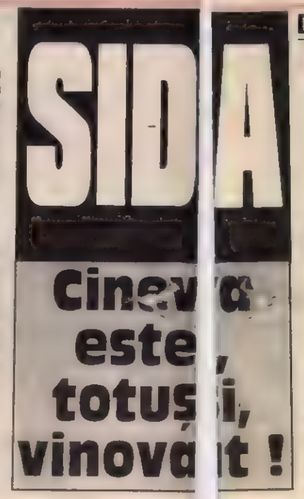

Dr. Dragoş Nicolescu:

Ministrul Mincu este vinovat! Să-şi dea demisia!

Care este adevărul despre SIDA? Ne lămureşte dl dr. Dragoş Nicolescu, preşedintele Camerei Federative a Medicilor din România:

Încercările făcute de gazetari, în timpul conferinţei de presă de la Ministerul Sănătăţii, din datą de 1 februarie, de a afla vreo urmă de responsabilitate, s-au lovit de festivismul ultraoptimist al prezentării, după care totul decurge bine, fără ascunzişuri. Cum însă există bolnavi actuali şi potenţiali, cineva are totuşi o responsabilitate.

Corpul medical crede că problema responsabilităţii în SIDA are trei aspecte: cel medical-profesional, cel administrativ sau, după caz, juridic, şi cel moral. Dacă nu este posibilă, obiectiv vorbind, stabilirea responsabilităţii în cadrul primelor două puncte, iată, propunem o modalitate de a stabili răspunderea morală: **Constituţia** garantează, prin **articolul 23,** dreptul la viaţă şi la integritatea fizică, iar prin **articolul 33,** garantează: „1. dreptul la ocrotirea sănătăţii; 2. statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei şi sănătăţii publice; 3. controlul exercitării profesiilor medicale se face potrivit legii". Legea la care se face referire este **HGR nr. 460/1994** unde se spune: **art. 2, alin. 1:** „Ministerul Sănătăţii asigură şi răspunde de organizarea asistenţei medicale preventive şi curative(...)" **alin. 5:** „Ministerul Sănătăţii coordonează, îndrumă şi controlează activitatea unităţilor de ocrotire şi asistenţă medicală a mamei şi copilului", iar la **art. 3, alin. 4:** „Conducerea Ministerului Sănătăţii este asigurată de către ministru". Corolarul nescris al rolului de monoconducător ce i s-a oferit ministrului este că tot el deţine şi responsabilitatea acţiunilor întreprinse sau lipsa acestor acţiuni. **De mai bine de doi ani, ministrul sănătăţii, Iulian Mincu, deţine răspunderea acţiunilor pe care le-a întreprins sau pe care ar fi trebuit să le întreprindă, dar nu a făcut-o. Întreaga răspundere morală îi revine şi va trebui să tragă consecinţele.** Se mai face vinovat şi de distorsionarea datelor privind morbiditatea: numai tuberculoza îi punea probleme! Prin decembrie trecut a mai recunoscut şi coronaropatiile... În decembrie 1994, SIDA nu-l punea încă probleme dlui ministru Mincu!

Coroborând aceste fapte cu oboseala tot mai evidentă din ultimul timp a acestuia, oboseală ce îi scade, uneori jenant de mult, capacitatea de concentrare, **Camera Federativă a Medicilor din România** îi cere dlui ministru să demisioneze înainte să mai izbucnească vreun nou scandal în presă!

Centralism sălbatic în cultură

Marin Sorescu „vămuiește" cultura cu 30%

Ministrul culturii, academicianul prozator Marin Sorescu, a cerut şi a obţinut de la Parlament ca un procent de 30% din suma ce va fi alocată de la bugetul statului pe 1995 pentru cultură să rămână la dispoziţia ministerului. Acest amendament la proiectul legii se adaugă pretenţiei guvernului de a-şi adjudeca, şi el, 20% din total. Adoptarea modificării pentru cultură a proiectului de lege a bugetului de stat a fost posibilă atât din cauza majorităţii coaliţiei guvernamentale din comisia de cultură, cât şi „graţie" rutinatei maşini de vot din parlament. Iar raportul fiind deja definitivat de către comisiile pentru buget şi finanţe, fără consultarea comisiei de specialitate, şansele ca suma ce va fi alocată în final culturii să fie mărită sunt nule.

Nici austeritatea impusă de tranziţie, nici diversiunile prin care se încearcă abaterea atenţiei spre alte probleme - şi, din păcate, acestea nu sunt puţine - nu justifică această măsură restrictivă, ce va exacerba centralismul în cultură şi va lăsa banii la îndemâna unor culturnici. Instituţiile de cultură din ţara asta vor trebui **să facă fruмos** pentru a primi sumele necesare funcţionării. Chiar salariile, recompensă firească pentru orice muncă, vor deveni un fel de cerşetorie la uşa ministerului.

Cu această iniţiativă a ministrului ne-am convins că în Ministerul Culturii există consilieri cu imaginaţie extrem de bogată, diabolică am putea zice, cărora numai de cultura românească nu le pasă...

ADA NICOARĂ ■

Uniunea Scriitorilor și ASPRO „au divorțat" până la urmă

Aşa cum anticipam într-unul din numerele trecute ale revistei noastre, Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor nu a făcut decât să acutizeze tensiunile din interiorul acestei instituţii. Conflictul a izbucnit făţiş o dată cu votarea articolului 4 din noul Statut, care prevede că membrii USR nu pot face parte şi din alte organizaţii similare. Membrii Asociaţiei Scriitorilor Profesionişti din România au părăsit sala, **simţindu**-se direct vizaţi, iar **domnul** Laurenţiu Ulici a spus despre el că s-au autoexclus din USR.

Din cercetările noastre a rezultat că adoptarea articolului 4 în actuala formă a fost făcută la sugestia directă a domnilor Laurenţiu Ulici şi Marius Tupan, care au acţionat sub imperiul unei iritări de moment, provocată de discursurile liderilor ASPRO, Mircea Nedelciu şi Alexandru Muşina. Astfel, au fost încălcate înţelegerile anterioare dintre conducerile ASPRO şi USR. Înaintea Adunării Generale se ajunsese la un compromis, iar articolul 4 ar fi trebuit doar să indice faptul că un scriitor care optează să cedeze taxa de timbru literar altei asociaţii decât Uniunea Scriitorilor îşi poate pierde calitatea de membru al acesteia.

Cei din ASPRO au reacţionat prompt. Au hotărât, după cum ni s-a spus, să dea în judecată USR, considerând articolul 4 din Statutul acesteia ca neconstituţional şi termenul de autoexcludere mult prea vag, motiv pentru care aşteaptă să primească individual o decizie de excludere. Nu se ştie dacă actuala conducere a USR îi va exclude oficial pe cei aproximativ 100 de membri ai ASPRO, pentru că se numără printre ei vârfuri ale generaţiei '80, precum Mircea Nedelciu, Sorin Preda, I.B. Lefter, Traian T. Coşovei.

Dacă alegerea lui Laurenţiu Ulici în funcţia de preşedinte al Uniunii era previzibilă, desemnarea vicepreşedintelui Florin Iaru a fost o semi - surpriză. Misiunea acestuia va fi destul de grea, fiindcă va fi principalul negociator în cazul unor noi tratative cu ASPRO.

TOMA ROMAN jr. ■

La buticu' din pădure (3) (sau privatizarea limbii române)

❑ Închirieri nunţi botezuri

Exprimarea eliptică, în limbajul comercial, este impusă ca necesitate, nu numai de timp, ci şi de spaţiu; de timp, fiindcă (înseamnă bani, nu-i aşa?) nu-i stă la-ndemână comerciantului să alcătuiască enunţuri după toate regulile gramaticale; de spaţiu, deoarece (înseamnă tot bani!) duce, de cele mai multe ori, lipsă de mijloacele adecvate: hârtie, creion, gumă.

Cu puţină bunăvoinţă şi un oarecare respect pentru limba română, toate acestea ar putea fi rezolvate şi atunci, însemnările de faţă nu mai aveau nici un... chichirez.

Numai că noi trebuie să zâmbim... gramatical.

Zâmbind - vor spune unii - ne vedem mai înalţi şi mai frumoşi, mai apăsaţi în creştetul capului, de palma lui Dumnezeu şi chiar mai bucuroşi de capra moartă a vecinului.

Oare, aşa să fie? Vom vedea.

Una este greşeala şcolarului care „mănâncă" litere, alta - a liceanului încurcat între virgule, a studentului rătăcit în anacolut, a specialistului în divorţ (evident, profesional) cu dactilografa, şi cu totul, absolut cu totul, este „glumiţa" involuntară a ... comersantului.

Ajuns de câteva clipe şi scriitor (el **scrie** anunţul, nu-i aşa?), deci creator, şi cu „opera" publicată (şi-o etalează în văzul... publicului), deci publicist, comersantul face adeseori -, dar totdeauna involuntar şi pentru motive nedezvăluite aici - un adevărat festival al umorului.

Exemplele pe care le vom comenta, sunt strict autentice. Sunt bucureştene, dar vorba ceea cu capra din altă ogradă: ce-o fi prin Craiova, Iaşi, Cluj, dar prin Băbeni, Rădăuţi, Beclean?, ca să nu mai vorbim de Fişcălia, Clorogârla şi Gheboaia...

Şi, dacă ele ating uneori sublimul obscen, nu ne cerem scuze, pentru că nu-i vina noastră.

Sintagma din titlu, des văzută, suferă de o ... elipsă. Lipsesc doar câteva cuvinte banale, precum „materiale pentru" sau „obiecte pentru", ori „accesorii pentru" etc.; din acest motiv, aproape că se ajunge la ideea unor nunţi pentru închiriat, botezuri de-mprumutat cu bani (nu se poate altfel!) pentru un anumit timp.

Având în vedere că o nuntă presupune obligatoriu câteva componente (1. ginere şi mireasă; 2. naşă şi naş; 3. lăutarul şi feminina sa, cântăreaţa; 4. nuntaşe şi nuntaşi etc.), nu ne dăm prea bine seama - din textul cu pricina - cine are prioritate la ... închiriere.

În alt loc, pe lângă Depoul „Colentina", anunţul apare mai clar, mai personalizat în superbia sa (lat. **superbus** = trufaş, orgolios, mândru; nobil, glorios, măreţ): **Închiriez nunţi, botezuri**, ceea ce - trebuie s-o recunoaştem! - depăşeşte echivocul; trecătorul ştie cu precizie obiectul serelist de activitate.

Alt comersant - mai dincolo, spre Ferentari -, în suferinţă de virgulită cronică şi de topică acută, zice cu nişte beculeţe-n litere: **Închiriem rochii pentru mirese cu broderia spartă...**

Şi, pentru ca tot tacâmul nupţial să se regăsească în publicitatea ocazională, citâm din altă parte: **Vindem vin de vărsat pentru [redacted].**

În limbajul meseriaşilor, nu prea se face economie de cuvinte, enunţul - fie el propoziţie sau frază - este cursiv, logic şi argumentat, apropiat de marea expresivitate a textelor de muzică uşoară:

Unitatea noastră confecţionează şepci pentru ceferişti cu fundul roşu sau **La această unitate de croitorie fustele se ridică între orele 15-17...**

Şt. M. ILINCA ■

În nr. următor: De la „FAR EST" din Pantelimon, la discoteca TV „HERMES".

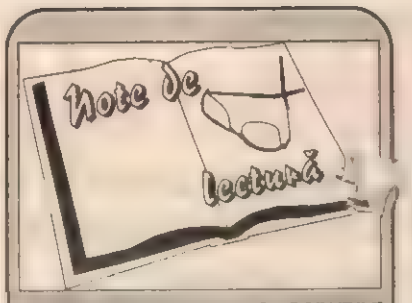

* Robert James WALLER: *PODURILE din MADISON COUNTY* (Edit. RAO, 1994, 204 p., lei 3.200)

Declarat best-seller-ul anului 1993 în plan editorial american, acest mic roman de dragoste are de partea sa un aer de basm trăit în limpezime şi gingăşie. O poveste care nu ar ajunge în spaţiul gazetăresc din pricini de aşa-zisă banalitate. Dar care se încarcă de toate ingredientele trăirii autentice pentru ca, la suprafaţa plană a naraţiunii, şi de la acest nivel spre obligaţiile elementare ale unui narator ce se respectă, să fim conectaţi la povestea Francescăi Johnson şi a lui Robert Kincaid, protagoniştii prinşi într-o idilă frumoasă, fertilă de clişee, ireductibilă - cum se întâmplă nu de puţine ori - la dulcegării, la acele neavenite sentimentalisme datorită cărora miracolul iubirii devine istorie contrafăcută.

* John FOWLES: *DANIEL MARTIN* (Edit. UNIVERS, 1994, 650 p., lei 5.500)

Construit pe tramă biografică, romanul adună, ca la anglo-saxoni, istorismul subtil cu procesul evoluţiei celor ce gravitează în jurul lui Daniel Martin. Descendent al unei familii ce asigură viitorul odraslei, Daniel e profund marcat de formaţia universitară, de contactele pe care Oxfordul i le prilejuieşte înainte să intre în activitatea de spionaj, un sol de muncă lipsită de scrupule, glacială, sarcastic descrisă în enigmele ei organizatorice şi, deosebit, tipologice. Daniel Martin este stăpânul cărţii şi, la rândul lui, stăpânit de mecanismul ei bine unse, greu de pornit în discuţie ale destinelor închise într-un conflict ce la în serios sinceritatea şi responsabilitatea mărturisirii a mărturiilor instalate în tabu prejudecăţi, uniformizarea acomodărilor.

* Norman MAILER: *STRIGOIUL LUI HARLOT* (Edit. NEMIRA, 1994, vol. I 602 p., vol. II 461 p., lei 10.000)

Nu am citit de mult, cu o intensitate asemănătoare, o carte mai fascinantă. Mă risc a zice - o carte-eveniment. E cazul să observ, marcat de două reacţii absolut contradictorii. Prima, iscată de evidenţa uriaşului talent al romancierului; a doua, de ambiguitatea spre care ne poartă Norman Mailer în lumea de fapte neştiute, ascunse, şterse din memorie până la deformare ori de câte ori vine vorba de libertatea de a explora teritorii ingrate sau, dimpotrivă, generoase cu imaginaţia. Dincolo de orice delimitări de mediu sau tip de experienţe salut ca un instrument preţios la îngerarea acestei istorii despre CIA şi demonii care o bântuie într-o Americă a trecutului apropiat, a crizelor prin care s-a descoperit pe sine, versiunea românească perfect participativă la „reţeta" prozatorului, convingătoare, clară, binevenită. Traducerea e, prin ea însăşi, o mare izbândă; aparţine Aureliei Batali.

* Tudor ARGHEZI: *TESTAMENT, PSALMI* (Edit. MINERVA, 1994, 141 p., lei 1.800)

Îngrijitorul ediţiei, C. Mohanu, a operat o riguroasă selecţie din opera lui Arghezi, de astădată pus la îndemâna şcolarilor pentru ca numărul lui de admiratori să crească în cunoştinţă de cauză. În vitalismul său, universul poetic arghezian rămâne inconfundabil.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Luxemburg - Capitala europeană a culturii în 1995

Opera Națională Română - succes extraordinar

Fotografie de PETRICĂ PAVEL ■

Pe 18 februarie a.c., la Opera Română va dansa în „Lacul lebedelor", rolul principal Odette - Odile, o balerină celebră în Occident, Julia Mess, de origine sud - coreeană. Venirea sa în România a fost organizată tot de Constantin Duțu, iar spectacolul va fi dat în onoarea marelui maestru de balet Oleg Danovschi care își sărbătorește 70 de ani de viață și peste jumătate de veac de carieră.

Participarea Companiei de balet a Operei Naționale Române, ca ambasador al spiritualității românești la deschiderea **Anului Mondial al Culturii**, festivitate desfășurată la sfârșitul lunii trecute, a însemnat o nouă recunoaștere a valorii baletului nostru. Găzduite de Teatrul municipal din Luxemburg (oraș numit „Capitala europeană a culturii în anul 1995"), galele s-au desfășurat pe parcursul a două seri, reunind ansambluri artistice din toată Europa. La spectacol au participat somități ale vieții politice și financiare europene (precum președintele Curții Europene de Justiție, președintele Curții de Conturi, președintele Băncii Europene de Investiții și alte personalități de prim rang). Dintre țările din est, numai România a putut participa la aceste festivități, grație intervenției producătorului artistic Constantin Duțu (care este și autorul superturneului Operei Naționale în Anglia, din vara trecută).

Autorul acestui succes, maestrul Constantin Duțu, a dăruit până acum 8,5 milioane de dolari artei și culturii românești, începând cu organizarea Festivalului „San Remo Liberta", din 1990, și terminând cu acest turneu al baletului Operei bucureștene la Luxemburg. Cu toate că se păstrează o tăcere răsvolteare asupra banilor sale întenții (Ministerul Culturii a încercat chiar, de multe ori, să-i obstrucționeze în organizarea unor turnee sau spectacole), maestrul Constantin Duțu nu-și va întrerupe șirul acțiilor de caritate pentru cultură, domnia sa declarându-ne că va construi și dota o școală de balet și va înființa o fundație pentru întrajutorarea foștilor slujitori ai artelor, categorie deosebit de defavorizată, din punct de vedere al protecției sociale. Mai are în vedere, pentru anul acesta, și organizarea unor turnee ale Operei bucureștene în Italia, Israel și SUA.

Baletul românesc a putut să-și demonstreze valoarea în fața unui asemenea public de elită, îmbunătățind astfel imaginea pe care Europa o are despre țara noastră. Eforturile maestrului Constantin Duțu (fost balerin de mare carieră), corelate cu cele ale ambasadorului român la Luxemburg, Tudorel Postolache, la care se adaugă sponsorizarea unei bănci din Napoli (sponsorizare facilitată tot de Constantin Duțu) au făcut ca faima artiștilor noștri să fie deja cunoscută atunci când au sosit la Luxemburg.

Manifestarea entuziastă și sinceră a aprecierilor publicului a trecut granițele impuse de blazon, balerinii noștri fiind aplaudați și bisați minute în șir, fiind chiar primiți spre a li se adresa felicitări de mari personalități luxemburgheze și europene. După spectacol, Alteța Sa Regală, Marea Ducesă Moștenitoare a Luxemburgului, Maria Tereza, și-a exprimat emoția pe care i-a trezit-o evoluția artiștilor noștri în **Lacul lebedelor**, mai ales că Alteța Sa a studiat vreme de 17 ani dansul clasic, deci a privit spectacolul cu ochii unui inițiat în această artă. Însuși Jacques Santère, care tocmai fusese numit președinte al Comitetului European, a găsit răgazul de a sta de vorbă cu domnul Constantin Duțu, producătorul turneului, cu doamna Eugenia Moldoveanu, celebra artistă lirică, actualmente directoarea Operei Naționale Române, și cu doamna Ileana Iliescu, conducătoarea Companiei de balet a Operei. Domnul Jacques Santère a avut numai cuvinte de apreciere la adresa României, menționând că are o simpatie deosebită pentru poporul român, deoarece primele migrări pe care le-au făcut luxemburghezii au fost spre Transilvania. Maestrul Constantin Duțu și-a exprimat regretul că artiștii români nu au fost însoțiți de nici un reprezentant al Ministerului Culturii, sau de vreun consilier cultural prezidențial. În orice caz se pare că baletul Operei Naționale a făcut pentru România mai mult decât ar fi făcut zece ambasadori la un loc. Doamna Eugenia Moldoveanu ne-a declarat, foarte încântată de efectul produs de evoluția balerinilor noștri: „Deși noi am apărut în Luxemburg în momentul când această capitală trăia o foarte complicată viață politică, toate aceste personalități europene au avut timp să ne primească și să stea de vorbă cu noi, iar asta nu e puțin lucru". Doamna Ileana Iliescu s-a declarat satisfăcută că astăzi balerinii români retrăiesc gloria pe care a trăit-o și generația sa acum două decenii, când Oleg Danovschi conducea destinele acestei companii.

CARINA PAULESCU ■

Premiile Uniunii Compozitorilor pe 1994

Ca de obicei, birourile secțiilor Uniunii Compozitorilor au desemnat, prin vot, premianții anului 1994, criteriile de selecție fiind, pe de o parte, calitatea profesională, iar pe de altă parte, amplitudinea activității depuse.

Marcel Pomiu a revenit, pentru întreaga sa activitate, compozitorului **Ștefan Niculescu**, binecunoscută personalitate și pe plan internațional, laureat al Premiului Herder, invitat în mari festivaluri internaționale, președinte de onoare al Festivalului muzicii noi de la București.

Premiul pentru muzică simfonică a revenit compozitoarei **Doina Rotaru** pentru lucrarea **Lumini dintr-un curcubeu**, adăugându-se premiului I obținut, la mijlocul lunii ianuarie, la Mannheim, pentru **Simfonia a II-a**, prezentată în concert alături de opusuri de Mendelsohn-Bartholdy și Stravinski.

Conducător al ansamblului Archaeus și director al Festivalului muzicii noi care, anul acesta, va marca ediția a IV-a, compozitorul **Liviu Dănceanu** a primit **Premiul pentru muzică de cameră** cu lucrarea intitulată, simplu, **Opus 61**.

Secția corală a desemnat doi premianți: **Pascal Bentoiu** pentru miniatura **Te slăvesc pe tine, Părinte**, relevând noi valențe ale harului său componistic de mare forță și **Christian Al. Petrescu** pentru **Messa per coro a cappella** - un muzician plurivalent, prezent în programele stagiunii în ipostaza de compozitor, dar și de dirijor sau solist vocal.

Muzica ușoară a primit premiul Uniunii Compozitorilor prin Nidia lui **Horia Moculescu**, iar jazz-ul a fost recunoscut, încă o dată, prin Ritualul lui **Dan Ștefănică**. În aceeași sferă muzicală ar putea fi plasat spectacolul muzical Academia Savoy, pentru care au fost premiați semnatarii **Vasile Veselovski** și **Mihai Maximilian**.

O altă componentă a uniunii este **muzicologia**, incluzând cercetarea de orice factură, dovadă premiile acordate în domeniu - **Anatol Vieru**, de această dată, în ipostaza de muzicolog, în două lucrări intitulate **The book of modes** și **Cuvinte despre sunete**, distinse cu premiul pentru lucrări teoretice și **Pavel Delion**, etnomuzicolog ieșean, autor al lucrărilor despre Folclorul muzical din zona Vinciceu Cernăuți, Folclor muzical din județul Bacău, Folclor muzical din zona Cozmești-Iași, Folclor muzical din Moldova.

Am avut bucuria să primesc **Premiul pentru critică muzicală**, cea mai prestigioasă distincție pe care o visează orice cronicar din breaslă (poate și pentru articolele semnate în Flacăra...).

Festivitatea de premiere va avea loc în Aula Uniunii Compozitorilor, în 17 februarie, ora 12, personalitățile ce vor primi trofeul, înmânat de președintele Uniunii Compozitorilor, Adrian Iorgulescu, reîntâlnindu-se, apoi, într-un „dialog al generațiilor", la cocktail-ul stropit cu șampanie în eleganta sufragerie a Palatului Cantacuzino.

ANCA FLOREA ■

Filarmonica din Craiova a împlinit 90 de ani

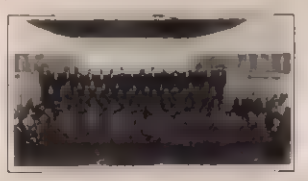

Filarmonica „Oltenia" din Craiova s-a aflat în decembrie la an aniversar - s-au împlinit 9 decenii de când în orașul Băniei a luat ființă Societatea Filarmonică.

Evitând avalanșa unor seri muzicale care, poate, ar fi depășit capacitatea de participare a publicului în număr mare, organizatorii acestui minifestival - directorul și pianistul Mihai Ungureanu și directorul adjunct Gheorghe Fabian - au programat doar patru concerte, fiecare având un profil distinct. Astfel, Simfonia a IX-a de Beethoven a inaugurat seria aniversară, sub bagheta lui Teodor Costin, cel care în 1956 dirija prima audiție craioveană a acestui Opus. De această dată, cvartetul solistic a fost alcătuit din personalități ale cântului românesc - Georgeta Stoleriu, Ionel Voineag, Pompei Hărășteanu, alături de care a evoluat tânăra Oana Andra Ulieru, aplaudați, asemeni corului și orchestrei, de un public extrem de numeros și entuziast. Dirijorul Alexandru Racu a condus, apoi, concertul coral în care au fost prezentate piese din creația compozitorilor craioveni, în majoritate inspirate din melosul popular. În continuare, întâlnirea cu dirijorul Ovidiu Bălan și pianistul francez Michel Bourdoncle, oaspete, mult apreciat și la București cu doar câteva zile mai devreme, un program cu lucrări spectaculoase, dovedind posibilitățile multiple ale orchestrei filarmonice. Nu întâmplător concertul de închidere a programat Requiem-ul de Verdi, un pios și discret „Lacrimosa" în amintirea celor căzuți, cu cinci ani în urmă, al căror monument se ridică la doar câțiva pași de Filarmonică. Corul și orchestra au depus toate eforturile pentru ca această monumentală lucrare să fie prezentată la un înalt nivel calitativ, susținând astfel tentativa curajoasă a Angelei Geham Dernbach de a aborda un asemenea colos. Cvartetul solistic a fost alcătuit din oaspeți din patru țări - Cyndee Szymkowicz (SUA), Alicia Martinez Borges (Argentina), Peter Schuler (Germania) și Gabriel Năstase (România); și ei, ca și dirijoarea, au debutat, cu această ocazie, în interpretarea Requiem-ului verdian.

ANCA FLOREA ■

Film

Vești cam rele

■ Filmul **O vară de neuitat**, în regia lui **Lucian Pintilie**, a avut premiera la Budapesta pe data de 26 ianuarie, ocazie cu care regizorul român a acordat și un interviu la Radio Budapesta, criticând vehement lipsa de preocupare pentru cinematografie și tendința spre centralism ale responsabililor din România. Din câte se aude, premiera românească a acestui film românesc, selecționat anul trecut la prestigiosul festival de la Cannes, va avea loc în luna mai a acestui an.

■ Săptămâna trecută, la Casa Cineaștilor (cinematograful Studio) a avut loc vizionarea într-un cadru restrâns a filmului documentar **A Man of Moldavia (Un om din Moldova)**, realizat de cineastul Marian Stoica, anul trecut, într-un sat din nord-estul Moldovei, la granița cu Ucraina. Marian Stoica trăiește în Germania și a absolvit cursurile Academiei Britanice de film și televiziune. Filmul său, cu o durată de 40 de minute, este sensibil și documentat, fără acea tentă patetică abordată de fiecare dată când e vorba despre Moldova și moldoveni. Tânărul regizor a realizat filmul cu sprijinul televiziunii naționale de la Chișinău.

De ce nu s-a bucurat de o vizionare mai consistentă, rămâne un mister!

■ **Paradisul în direct**, lansat cu o campanie publicitară care a costat cât jumătate din întregul buget al filmului, a fost retras de pe ecrane, după ce curba încasărilor a scăzut în mod catastrofal. După șase săptămâni, la nivelul întregii țări au fost înregistrați aproape 400.000 de spectatori, ceea ce este nemulțumitor pentru investitorii în această afacere. Producătorii intenționează să relanseze filmul pe piață la vară, sezonul estival fiind considerat tocmai potrivit pentru o comedie.

■ Aceiași producători au renunțat la continuarea filmului **A doua cădere a Constantinopolului**, afirmând că realizatorii privați nu au nici o șansă de izbândă, mai ales din cauza cotelor din încasări (72%) pe care le percepe Româniafilm.

ADA NICOARĂ ■

Texte sub lupă

● **V. G. CLOPOT, Bucureşti.** După ce v-am anunţat că poemul dv. despre Cecenia nu va apărea în revistă, pentru că este plin de stângăcii şi chiar de greşeli de gramatică, m-aţi acuzat că rămân insensibil la tragedia trăită de ceceni. Nu-i adevărat, nu rămân insensibil. Dar vreau să-i... menajez. După nenorocirea care s-a abătut asupra lor, numai de un poem prost ca al dv. nu mai au nevoie.

● **GEORGETA LAZĂR, Oradea.** Mulţumesc pentru urări.

● **MIRA ANDREESCU, Braşov.** O să rămâneţi, probabil, surprinsă, dar tocmai scrisoarea, redactată cu o „lipsă de chef" pentru care vă cereţi scuze, este mai interesantă decât versurile. Şi ştiţi de ce? Pentru că în scrisoare sunteţi autentică, în timp ce în versuri respectaţi o anumită convenţie a atitudinii poetice.

● **MIHAIL PĂUNESCU, Braşov.** Teoria dv. despre viabilitatea estetică a unui hibrid între poezie şi cronica ritmată este puerilă şi... compromiţătoare. Ea dovedeşte că nu aveţi o elementară cultură literară. (O dovadă în plus, în această privinţă, este şi respectul cu care citaţi o opinie despre poezie, apărută într-un ziar.). Trebuie să studiaţi cărţi serioase de teorie literară dacă vreţi să dobândiţi competenţă în materie.

Cât priveşte textul literar propriu-zis trimis ca ilustrare a teoriei - nu are nici o valoare. Este simplist, naiv (chiar dacă întâmplarea relatată în versuri iese din comun):

„Ursul sare ars de moarte,/ flăcările-l năpădesc,/ fuge ca turbat departe/ de ranchiunul omenesc."

Ca să nu mai vorbesc de faptul că se spune „ranchiună", nu „ranchiun". Trebuie să fiţi mai atent când folosiţi limbul român.

● **ANA-MARIA LUCHIAN, Bucureşti.** Ţinând seama de faptul că aveţi numai opt ani, meritaţi felicitări pentru unele intuiţii din versurile dv. Mă refer la modul original în care definiţi toamna:

„Eşti a tristeţii mamă/ Şi-a tot ce-i dureros."

Şi mai am în vedere o caracterizare abstractă a primăverii:

„Simbol al începutului/ Şi moarte a trecutului".

● **MARIN F. DIŢOIU, Frăsinet, Călăraşi.** Încrederea surâzătoare cu care versificaţi cugetări şi sfaturi este de un comic involuntar:

„Burlac ai fost, burlac rămâi,/ Dar ai o limită, să ştii!"

● **LENA LASCU, Bucureşti.** Observaţiile dv. pătrunzătoare şi nemiloase în legătură cu actuala formulă a rubricii **Maşina de scris** au logica lor. Voi ţine seama de unele din ele. Să ştiţi, însă, că există şi alte puncte de vedere. De exemplu, unii corespondenţi, departe de a crede, ca dv., că ar trebui să public doar scurte fragmente de proză, îmi reproşează că nu dispun de spaţiul necesar pentru a face loc unor povestiri mai întinse decât o pagină de revistă sau chiar unor... romane, sub formă de serial.

Vă mulţumesc pentru cuvintele elogioase la adresa mea (în această privinţă nu mai există şi alte puncte de vedere!).

● **SORIN ANDRONACHE, Hateg.** Aveţi vocaţie, dar nu şi experienţă de ziarist. Din cauza lipsei de experienţă, relataţi fapte scandaloase **din auzite**, fără să le puteţi dovedi. Nu ne putem permite să aducem prejudicii demnităţii unor oameni numai pe baza unor zvonuri.

● **ALEXANDRA-CONSTANŢA MIHAI, Piteşti.** N-am nimic împotrivă să public la **Maşina de scris** versuri de inspiraţie religioasă. Trebuie să ştiţi însă că multe dintre poemele dv. sunt declarative, lipsite de fior liric:

„Sus e Soare şi Divinitate,/ Dar distanţa e atât de mare,/ Încât mă apasă grea singurătate,/ Mă subjugă dorul de Sfânta Dreptate/ Şi recurg la grava, vechea disperare." etc. (în ultimul vers mai şi forţaţi limba română).

Singurele texte cu adevărat emoţionante sunt acelea în care (vorba dv.) „recurgeţi" la repetiţii ritualice, obsedante:

„Bucură-Te, Cel adevărat,/ Mielul Îngereştilor hotare,/ Focul de virtuţi incendiare/ Soare între nori şi Împărat,/ Bucurie, în veci, biruitoare.// Bucură-Te, Cel ce străluceşti/ Stând la dreapta Sfântului Părinte,/ În altar de dragoste fierbinte/ Şi cu ochii de lumini priveşti/ Spre a Terrei, verde-îmbrăcăminte./ Bucură-Te, Nestemat arzând,/ Cel făr-de-nceput şi fără de sfârşit,/ Bucură-Te, Suflet infinit,/ Bucură-Te, Viaţă izvorând/ În izvorul niciodată-oprit."

● **TANIA FORST, Iaşi.** Am citit cu atenţie versurile scrise de nepoata dv., Delia Forst, în vârstă de 13 ani, şi am constatat că în cuprinsul lor apar idei surprinzător de îndrăzneţe. Multe formulări sunt copilăreşte-explicative sau nesigure, dovedind o lipsă de abilitate lingvistică şi de tact în relaţia cu cititorul (nu ştiu, încă, dacă este vorba de o inaptitudine pentru literatură sau doar de imaturitate). În schimb, **inteligenţa** Deliei Forst mi se pare remarcabilă:

„Oamenii în fiecare zi sunt actori sau marionete/ Marionetele sunt legate cu sfori./ Dar cine le ţine pe toate? Alţi oameni,/ Care şi ei la rândul lor sunt stăpâniţi de alţii.../ Care se joacă cu marionetele şi apoi le aruncă."

„Am murit.../ Îmi vine să râd de această idee./ Am murit, dar totuşi mai trăiesc./ Merg, merg continuu, fără să ştiu unde.../ Deodată ridic privirea şi mă văd,/ Mă văd pe mine însumi trecând pe lângă mine/ Cu un şir de prieteni." (Închei citatul aici pentru că versurile care urmează nu se mai ridică la acelaşi nivel.)

Vă rog să mă ţineţi la curent cu evoluţia nepoatei dv. Chiar dacă nu va deveni o poetă, sunt şanse să se afirme cândva în eseistică, filosofie sau altceva de acest gen.

● **IOAN IUGA, Dumbrava, Maramureş.** Unele imagini din versurile dv. sunt de o stranie originalitate şi se ţin minte. Iată un singur exemplu:

„Îmi culcam tâmpla-n rouă/ Cu inima întoarsă spre asfinţit/ Simţeam secunda prelungindu-şi/ mesajul tăios/ ca o lamă de cuţit"

În general, însă, poemele nu se leagă sau se termină înainte de a impune o stare de spirit.

● **CONSTANTIN DASCĂLU, Sprâncenata, Olt.** „Nu mai sunt tânăr, am trecut de cinci decenii şi singura mea consolare este să răsfoiesc din când în când cele peste şase sute de poezii ale mele nepublicate. Mă gândesc să vin la Bucureşti, să vă contactez personal şi să vă las manuscrisele (cinci caiete cu versuri scrise de-a lungul anilor) ca să le citiţi şi să le marcaţi printr-un semn pe cele bune. Am încredere în dv. şi nu mă deranjează dacă le ţineţi câteva luni."

Sunteţi foarte generos. (În orice caz, am să aplic şi eu metoda dv. De exemplu, când o să mi se strice maşina am s-o duc la un prieten şi am să-l asigur că nu mă deranjează dacă mi-o pune la punct.) Din nefericire, însă, poemele pe care mi le-aţi trimis ca eşantion demonstrează că n-aveţi nici o legătură cu poezia:

„Din nou la noi e primăvară/ Şi-n pomi atâtea flori zâmbesc/ spre chipul tău copilăresc/ Ce azi ca şi odinioară/ Admiră-n fiecare seară/ Cireşii care fulguiesc/ A lor comoară."

● **MONICA ANDREI, Oltenita, IACOB DOBRESCU, Iaşi, MARIN COŞARU, Bucureşti, MARILENA DRAGOMIRESCU, Caransebeş, VASILE NIŢULESCU, Alba Iulia, COSTIN MUNTEANU, Craiova.** Textele pe care mi le-aţi trimis nu sunt publicabile, dar dovedesc că aveţi anumite aptitudini pentru scris. Merită să faceţi noi încercări.

● **ADALBERT GYURIS, Bocşa II, Caraş.** Scrisoarea dv. voioasă, exemplarul din revista şcolară **Amprente**, de realizarea căreia vă ocupaţi ca profesor, fotografia înfăţişând un bărbat încă tânăr, cu o privire binevoitoare - totul vă prezintă ca pe un personaj luminos. Mi-aş dori să am un asemenea prieten. Versurile, însă, nu pot să le public. Sunt mult prea... uşoare, aproape neserioase:

„Nimic, apoi fel de fel:/ Bucurii şi mai ales necazuri,/ Griji, şcoală, vise/ Lumină, întuneric, amintiri.../ Dragostea nu aşteaptă./ Asta e tot.../ Viaţa noastră.../ Ca un fulg..."

Dacă ar fi atât de simplu de compus versuri, aş compune şi eu şi mi le-aş publica singur - o pagină de revistă pe săptămână!

● **IOAN CHIRAŞ, Petroşani.** Versurile pe care mi le-aţi trimis nu depăşesc nivelul unor compuneri şcolăreşti:

„Şi-au coborât spre vaduri ortacii mei, minerii,/ Purtând în nări mireasma din foile uscate./ Sub aspră fluturare, prin pâcla albă-a serii,/ Să tune în explozii cascade de carate." etc.

POEMUL SĂPTĂMÂNII

În ţara lui Dănilă Prepeleac

Zări de funingine se întind ca
o pecingine.
Lupul paznic la stâna oilor
Căruţa înaintea boilor.

Na-ţi boii, dă-mi gânsacul!
Nu fi hapsân!
Mă duc să-ţi aduc şi acul
Din carul cu fân.

Lăcomia nu-şi mai poate
Haitele în lanţuri,
Prea târziu se vede că drumul
e mărginit de şanţuri.

În burta muntelui de vorbe
care ne soarbe
Foşgăiesc lighioane libidinoase
şi oarbe.

Prin lanurile aşteptării toropitoare
Trec combinele nepăsării.
Eternă lentoare.

Nu se leneveşte, nu se fură,
nu se minte,
S-au şubrezit doar punţile dintre cuvinte.

În ţara lui Dănilă Prepeleac
Nici o boală n-are leac.

Mihai MERTICARU
Piatra Neamţ

Important pentru toţi corespondenţii

■ Se apropie 1 martie şi încă n-am primit un manuscris care să poată fi publicat sub forma de carte! Se pierde o ocazie unică. Vă aduc aminte, stimaţi corespondenţi, că publicarea unei cărţi reprezintă premiul oferit de Editura Universal Dalsi din Bucureşti. Această editură m-a împuternicit pe mine să-i aleg pe câştigător, dintre dv., cel care îmi scrieţi la rubrica *Maşina de scris*.

■ Nu este obligatoriu să-mi trimiteţi textul integral al romanului, culegerii de proză scurtă, ciclului de versuri, studiului critic etc. cu care participaţi la acest concurs. Sunt de acord - şi chiar prefer - să-mi puneţi la dispoziţie doar un eşantion, de cinci-şase pagini, ca să-mi fac o primă impresie, şi abia apoi, la solicitarea mea, să-mi trimiteţi şi restul.

■ Indiferent dacă participaţi sau nu la concurs, textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Folosiţi următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 Bucureşti.

Despre rock

Rock-ul nu a fost niciodată un zâmbet pe faţa tâmpă a unui uzurpator. Fie şi luminat. El, rock-ul - ca fenomen în sine, spun - nu şi-a tras seva din dormitorul vreunei curve de lux gemând mai mult de plăcerea unei bancnote introduse „inteligent" între fese decât de cea produsă de falusul bleg al nu ştiu (sau poate ştiu) cărui îmbuibat cu nevastă, copii şi poziţie socială. Şi tot rock-ul nu este nici fructul muncii predicatorilor religioşi - lupi moralişti cu iubire de Dumnezeu aşa cum sunt eu iubitor de proşti. Şi dacă nu a provenit din aceste locuri atât de îndepărtate ca noţiune, dar enervant de reale, este evident că nici nu a reuşit să pătrundă acolo, ceea ce nu reprezintă o mare pierdere pentru nimeni, cum nu înseamnă nici un câştig

De fapt, ce este rock-ul, de unde vine el şi ce vrea, sunt chestiuni atât de cunoscute încât nu le cunoaşte nimeni. Dar toţi vorbesc; sunt nişte exegeţi. De unde reiese că omul este supus greşelii; dar ce uşor este a afirmi şi ce greu e să suporţi... şi îţi aduci aminte că, poate, eşti şi tu rodul unei greşeli că, poate, nu meriţi sau nu eşti meritat... poate, poate, poate

Şi îţi aduci aminte şi începi să te îndoieşti, să te întrebi „chiar trebuie?"; şi în organism se acumulează energii - psihologii spun despre ele că sunt negative - şi simţi că trebuie să fugi. Să fugi, să fugi... Dar unde? Braţele calde, primitoare sunt doar imagini de basm, iar basmele sunt de mult pierdute pentru tine. Întrebare, ştii tu ce greu este să suporţi lupta dintre dorinţa de a fugi şi inutilitatea faptului? Aici nu e vorba de kilometri; fuga nu este doar o deplasare în timp şi în spaţiu. Ar fi prea simplu. Tu ai pe umeri o greutate mare, mare şi trebuie să scapi de ea, trebuie să o azvârli; iar ea atârnă, atârnă până în adâncimea sufletului tău care caută, caută, poarta, cheia, eliberarea.

Şi ea nu mai vine, şi tu strigi, strigi - biet laringe contorsionat - îţi scuturi capul, îţi chinuieşti braţele, ochii tăi nu plâng, ejaculează, un demon agonizează în eul tău intim, sau poate se naşte, lumea ta mică devine şi mai îngustă... iar sunetele - blestemate sunete! - curg, curg, te împresoară, penetrează şi lovesc, lovesc, cioburi negre - negre cât viitorul tău - sar, se împrăştie în toate părţile; şi sunetele continuă să curgă, chitările scrâşnesc metalic ultima modă, bass-ul pulsează ritmic într-un simulacru erotic, tobele - da, tobele - împing tot acest uragan înainte, cioburile devin tot mai consistente, greutatea parcă nu te mai apasă, şi tu începi să plângi, îţi-e ciudă, îţi-e pur şi simplu ciudă că în curând totul se va sfârşi şi va trebui să răspunzi la comanda, „mamă, opreşte odată casetofonul ăla şi treci la masă!"; şi ea care habar n-are ce se petrece cu tine, ea chiar te iubeşte când îţi pune masa şi poate te şi mângâie - îi place să te vadă mâncând; dar ea este atât de naivă, pe ea nu o doare, ei nici nu-i prea pasă, s-a resemnat, s-a aliniat, monumentul platitudinii umane - mama; iar tu începi să mănânci din supă, duci lingura la gură, o afunzi iar în farfurie, iar o duci la gură, mai mulţi şi din pâine, casetofonul este oprit, urechi îţi sunt deocamdată uşori, dar ea greutatea şi el demonul te aşteaptă, o ştii, şi duci lingura la gură, o afunzi în farfurie şi mama te priveşte într-un fel ciudat şi tu o priveşti la fel de ciudat, în gât îţi se pune un nod, şi vă priviţi amândoi preţ de câteva clipe, iar tu o întrebi, „mama, de ce trebuie mereu să fug?", şi ea nu ştie ce să-ţi răspundă, tăcerea ei te doare, demonul acela râde, râde, deja te răcâie, începi să te apleci, casetofonul, îţi este din nou greu şi iar trebuie să fugi, să fugi...

***

Rock-ul nu a fost niciodată un zâmbet pe faţa tâmpă a unui uzurpator

ŞTEFAN CARAMAN
Timişoara

Scriitori homosexuali

Motto: „Creăm pornind de la ceea ce ne lipseşte, nu de la ceea ce avem".
John Fowles

Homosexualitatea îi dă unui scriitor o acuitate ce i-ar lipsi unui heterosexual? Mulţi spun că suferinţa te face mai ager, oferindu-ţi experienţa singurătăţii, a neliniştii, a pericolului şi a ruşinii, comună proscrişilor. De aceea situaţia lor ar putea fi comparată cu cea a evreilor, relativ la excludere şi marginalizare.

Anul 1968 a spart zidul de tăcere . Libertatea moravurilor, atenuând interdicţiile, a părut că pune capăt statutului de paria. Perspectiva indiferenţei, a integrării, chiar dacă nu a aprobării generale, ameninţa să distrugă secretul ce fusese fermentul operei lor. Şi cum creaţia nu se prea naşte din consens, aceste romane ce nu mai erau scrise cu febra clandestinităţii riscau să fie mai puţin incitante.

A fost nevoie de şocul provocat de flagelul SIDA pentru a se manifesta din nou condiţia apartenenţei la o minoritate arătată cu degetul. În ciuda tragismului situaţiei şi a hecatombei înregistrate în mediile literare şi artistice, trebuie să remarcăm noi producţii, despre care nu ştim dacă sunt literatură sau mai mult mărturisiri terapeutice. Virusul contaminând şi heterosexualii (în general pe cei care se droghează), paria sunt din nou integraţi în societate

Deşi în unele medii o anumită clandestinitate este încă în vigoare, trebuie să remarcăm că au luat sfârşit secretele, represiunea şi ruşinea. Cel puţin provizoriu. Căci orice minoritate se teme de o întoarcere a situaţiei în caz de criză, indiferent dacă ea este morală, economică ori ideologică.

Şi, aşa cum spunea Chamfort, e mai convenabil să-ţi afişezi defectele pentru a-ţi ascunde mai bine viciile. De exemplu în cazul lui Michel Foucault (care nu-şi ascunsese homosexualitatea) biografii sunt foarte discreţi în privinţa practicilor sado-masochiste ale acestuia, care n-ar fi trebuit să-i lase indiferenţi, fiind vorba de autorul **istoriei sexualităţii**.

Femeile rămân foarte discrete, multe scriitoare temându-se să nu fie considerate exclusiv lesbiene, când ele sunt de fapt bisexuale. De exemplu Simone de Beauvoir era îngrozită să citească sau să audă subînţelesuri privitoare la relaţiile cu fiica ei adoptivă, ea refuzând întotdeauna partea homosexuală din ea.

Marguerite Yourcenar nu-şi disimula homosexualitatea. ' Dar, dorind să-şi controleze interpretarea trecutului, ea şi-a sigilat până în anul 2037 corespondenţa cu traducătoarea Grace Friar, cu care şi-a împărţit viaţa până la sfârşit. Şi-atunci cum se explică contrastul dintre înclinaţiile ei lesbiene şi universul romanesc în mod esenţial masculin homosexual, de la Alexis la Hadrian? Deoarece marea ei dragoste de tinereţe n-a fost alta decât André Fraigneau, un pederast, s-a spus că Yourcenar voia să-şi concilieze homosexualitatea cu dorinţa profundă de a fi bărbat... Până la absurd, ea iubea un pederast pentru că se considera un bărbat homosexual. Însă Josyane Savigneau încearcă să înlăture aceste comentarii: „Dacă homosexualitatea bărbaţilor o fascina pe Marguerite Yourcenar până într-atât încât să devină un subiect aproape întotdeauna prezent în cărţile ei, aceasta nu era, cum i s-a reproşat din greşeală, pentru a-şi disimula dragostea faţă de femei, ci pentru că homosexualitatea bărbaţilor a fost întotdeauna «în urzeala» vieţii ei..."

De la greci din epoca clasică la Proust şi de la Sade, care spunea: „Nu felul meu de a gândi m-a făcut nefericit, ci al altora", la generaţiile de după 1968, care nu se mai autocenzurează decât pentru a evita fulgerele unei justiţii pământeşti, dă oare această „formă de a te afla în infern" un plus operelor acestor scriitori? Oricum, indiferent de bănuielile noastre şi de unele interpretări psihanalitice, trebuie să recunoaştem că ne-spusul are o altă valoare în opera unui mare scriitor. Poate că, într-adevăr, uneori mărturisirile pot fi vătămătoare... Şi apoi „cărţile nu conţin viaţa, ele conţin doar cenuşa ei" (Alexis).

CECILIA CARAGEA
Timişoara

Nu cred, totuşi, în moartea literaturii

Revin la eseul publicat la rubrica **Maşina de scris**, eseu aparţinând profesorului american Alvin Kernan şi intitulat **Moartea literaturii.**

Cel ce gândeşte singur

Moartea literaturii?! O idee şocantă, de un pesimism condamnabil, m-am gândit. Oare chiar aşa, literatura să ne părăsească fără nici un avertisment, fără vreun diagnostic fără speranţe pus anterior?

Fundamentul teoriei literaturii american era observaţia sa în legătură cu presupusa lipsă de imaginaţie a literaturii actuale. Dând importanţa unei coloane vertebrale imaginaţiei în literatură, concludea domnia sa că literatura ne-a părăsit. Fără să neg importanţa acestei capacităţi a minţii umane, îmi voi permite să suflu puţină viaţă peste sărmanul cadavru al literaturii.

Ce se petrece cu scriitorii adevăraţi ai zilelor noastre? Să fi fost Hemingway ultima realitate vizibilă a valorii literare? Dar să observăm că întreaga creaţie a sa a avut ca temelie însăşi viaţa scriitorului. Să fi fost vorba de un autor căruia îi lipsea imaginaţia?

Opinia mea este că imaginaţia în literatură are o importanţă capitală, dar nu imaginaţia în a crea fapte, ci imaginaţia în a da semnificaţie faptelor. A trecut vremea când creatorul se plimba pe malul mării şi descoperea personaje şi întâmplări privind valul hoinar. Este timpul ca el să-şi concentreze atenţia asupra oamenilor reali, contemporani, care se mişcă şi fac lucruri palpabile.

Părerea mea este că talentul scriitoricesc este limitat de avalanşa întâmplărilor, ori de excentricitatea personajelor şi locurilor. Ne putem da adevărata măsură doar prezentând lucruri cât mai simple în aparenţă, neinteresante în realitatea lor picturală. Rolul cuvântului este de a le da o semnificaţie artistică, de a surprinde interesantul din ele, gesturile şi vorbele căpătând astfel dimensiuni nebănuite. Dacă mi-ar cere cineva un subiect interesant pentru o poveşture, i-aş recomanda imaginea unui bătrân scoţând la păscut găini în faţa blocului. Câte sensuri s-ar putea scoate din tristeţea acelui om, ori din nepăsarea lui faţă de semeni, din dragostea lui pentru acele păsări! Aici s-ar manifesta adevăratul talent, prin descoperirea interesantului într-o situaţie aparent banală.

Tot în această direcţie găsesc foarte potrivită realizarea unei piese de teatru ce ar avea drept cadru interiorul unui autobuz, cu scene desfăşurându-se în intervalul dintre două staţii şi cu actori intrând şi ieşind în mod natural la fiecare deschidere a uşilor. Totul ar avea un iz de realitate, menit a atrage atenţia, vitalitatea personajelor şi a scenei împrăştiind autenticitate şi, deci, regăsire şi interes din partea eventualului public.

Prezentarea celor mai simple forme ale realităţii, iată într-o frază noua faţă a literaturii. În fond, merităm să fim numiţi netalentaţi atunci când lucrările noastre plictisesc. Literatura nu este moartă. Frică îmi este însă de uciderea inconştientă a literaturii.

Să ne imaginăm o paradă militară. Ostaşi falnici îşi trâmbiţează muzica plini de măreţie, iar de pe margini oamenii privesc şi aplaudă. După un timp, câţiva se plictisesc şi lasă parada în plata Domnului. Apoi alţii, şi alţii, până ce militarii se trezesc singuri în mijlocul străzii. Oare parada lor mai are vreun sens? Prin simpla ignorare, nepăsătorii oameni lipsesc parada de logica ei primară.

Iar literatura de astăzi este o paradă de care spectatorii au început să se cam plictisească. Pleacă unul câte unul, căscând semnificativ, şi se îndreaptă spre peisaje mai captivante. Lipsită de sensul ei primordial, acela de a fi băgată în seamă, sărmana literatură va începe să se sufoce. Nu cunosc tristeţe mai mare decât aceea a unui scriitor ignorat. Literatura a început să nu mai intereseze. Literatura se simte ameninţată.

Şi, pentru a ne feri de soarta colegei noastre întru artă, muzica, muzica mare, cum ar spune cineva, care deja a început să agonizeze plictisind, nemaiinteresând, va trebui să ne orientăm forţele spre o ipostază cât mai vie a creaţiei, spre realitate, cum am arătat mai sus. Va trebui să scoatem literatura din tristeţea ignorării ei.

DAN BĂLĂNESCU
Piteşti

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

Kappa
servexim-srl

Vă recomandăm din programul canalului KAPPA:

MARŢI 14.02.1995
ora 22,00 GORKY PARK
MIERCURI 15.02.1995
ora 22,00 FIRESTARTER
JOI 16.02.1995
ora 22,00 CONSPIRAŢIA TERORII
VINERI 17.02.1995
ora 20,30 THE FURY
SÂMBĂTĂ 18.02.1995
ora 18,00 COCOON
ora 22,30 HEAVEN CAN WAIT
DUMINICĂ 19.02.1995
ora 22,30 MERCENARUL
LUNI 20.02.1995
ora 22,00 FEMEIA VÂNATĂ
MARŢI 21.02.1995
ora 22,00 CUTIA UMBRELOR
MIERCURI 22.02.1995
ora 22,00 CRIMĂ ÎN ORAŞUL MUZICII
JOI 23.02.1995
ora 22,00 LUMINILE ORAŞULUI
VINERI 24.02.1995
ora 20,30 PEŞTII UCIGAŞI
SÂMBĂTĂ 25.02.1995
ora 19,00 O VARĂ CU SOLDATUL MEU GER
ora 22,30 KATHERINE
DUMINICĂ 26.02.1995
ora 22.30 CASCADORII
LUNI 27.02.1995
ora 22,00 CUM SĂ SPARGI O BANCĂ
MARŢI 28.02.1995
ora 22,00 ÎNCĂ O DATĂ DE LA CAPĂT

America, America...

CATV la ea acasă (3)

☐ Un neaşteptat amalgam de vechituri şi tehnică de ultimă oră

După 8 zile petrecute în Washington, ne luăm zborul spre al doilea oraş al vizitei noastre. Hotelul e chiar lângă Hilton, două blocuri mai „la vale", cu lifturi exterioare escaladând zgârie-nori creaţi numai din sticlă şi metal.

Ce-aş putea spune despre Atlanta? În primul rând că reclamele te anunţau la tot pasul apropiata Olimpiadă, de nu mai ştiai în ce an şi în ce lună te găseşti şi ce Crăciun urmează să sărbătoreşti. Pentru Atlanta, parcă anul 1995 nici n-ar fi existat, peste tot era anunţat anul 1996. Marele stadion olimpic era de pe acum împodobit şi prezentat la tot pasul.

Să amintesc faptul că în imediata apropiere a oraşului se află ţinutul Tarei, faimoasa moşie din „Pe aripile vântului", sau să vă descriu un mic oraş aflat la circa 100 km distanţă, numit Madison, care este renovat şi întreţinut ca istorie vie a unui tipic oraş al Sudului anilor 1800. În orice caz, ca un fapt deosebit, pe tot tărâmul Georgiei (statul a cărui capitală este Atlanta) sâmbăta şi duminica este prohibit să vinzi băuturi alcoolice, sau să le consumi în locuri publice. Probabil şi acesta este un mijloc de protecţie a vieţii de familie.

Ceea ce nu am amintit până acum este că pe tot întinsul SUA este o teribilă campanie antifumat. Nu poţi fuma în localuri, nu poţi fuma la serviciu (decât în curtea instituţiei), nu poţi fuma în hoteluri (decât în anumite camere), iar preţurile la ţigări cred că erau cele mai convingătoare în a te lăsa de fumat.

Imperiul CNN

In Atlanta se găseşte sediul central al CNN-ului. Acesta se află într-o superbă clădire în Down Town (centrul oraşului).

Aveai acces dintr-o privire la toate echipamentele din dotare (care bineînţeles erau de „ultimă oră") şi prezentatorii în timpul emisiei îţi făceau semne prieteneşti de „bun venit".

Canalul CNN aparţine trustului Turner (din surse locale am aflat că domnul Turner este soţul lui Jane Fonda). S-a născut în 1980, 1 iunie, ca primul canal din lume cu 24 de ore de ştiri non-stop. A apărut pe reţea de cablu cu 1,7 milioane de abonaţi.

- 1984 - apare primul program exclusiv de ştiri internaţionale THE INTERNATIONAL HOUR
- 1985 - este primul an cu profit al CNN.
- 1985 - începe transmisia de 24 de ore non-stop în Europa.
- 1986 - numai CNN-ul transmite live dezastrul întâmplat cu Challenger.
- 1981 - 31 decembrie - apare al doilea canal CNN, care se transformă în HEADLINE NEWS - cu ştiri transmise la moment.
- 1989 - s-a extins în Africa şi Estul Mijlociu.
- 1992 - peste 130 de ţări recepţionau CNN-ul.

Ca o ultimă noutate, pe un fel de circuit limitat, CNN-ul difuzează un canal afectat numai aeroporturilor de pe cuprinsul SUA - numit **Airport Channel**.

În 1989, CNN-ul ajunsese la cifra de 100 de milioane de abonaţi.

Patria „cabliştilor"

Dar de la CNN să trecem la Scientific Atlanta, patria „cabliştilor", am putea spune, una din firmele mari producătoare de echipamente de TV - cablu. Aici puteai cumpăra de la marile amplificatoare şi splittere până la cele mai noi realizări din CATV bazate pe compresia digitală. Aş vrea să mă opresc doar la una din ele şi anume **teleconferinţa**, cu aplicaţiile ei. Cum vi s-ar părea să vă nască soţia şi să nu fie medicul dv. la spital?

Dar lucrurile se pot aranja imediat prin sistemul de video-conferinţă.

Un sistem miniaturizat de cameră de luat vederi este fixat asupra pacientei şi prin computer este sesizat medicul acasă. Acesta urmăreşte, ajută la naştere direct prin monitorul PC-ului. Prin sistemul **picture in picture** puteţi într-un mic colţ să urmăriţi şi figura medicului care vă vorbeşte.

Dar mai multe în numărul viitor.

ANDA MÂNZA ■

În România se fabrică cel mai avansat tip de cazan de încălzire centrală cu gaz natural

OMNITECH STAR

☐ Este complet automatizat, compact, elegant şi poate fi plasat oriunde în încăpere, chiar şi pe perete

Tom Lantos şi Florin Mănescu

Atât de spinoasa problemă a încălzirii locuinţelor în România este acum pe cale de a-şi găsi, în condiţii extrem de avantajoase, una dintre posibilele rezolvări, atât la nivel individual cât şi, pe parcursul câtorva ani, la nivel naţional. Oamenii îşi vor putea achiziţiona un sistem de încălzire extrem de avantajos din toate punctele de vedere. Este vorba despre o minicentrală termică, folosind gazul natural (din reţea, sau din simplele butelii de aragaz, ori din tancuri de gaz lichefiat amenajate special, un fel de butelii mai mari). Acest „cazan" de încălzire arată cam ca un frigider sau o maşină de spălat, este complet încapsulat, compact, automatizat.

Vom reveni cu amănunte despre acest sistem de încălzire; deocamdată menţionăm doar faptul că, în condiţii de randament termic mult superioare (95% !) clasicelor cazane de încălzire de prin subsoluri şi pivniţe, costul încălzirii unei locuinţe se reduce la aproape jumătate.

Cazanul (impropriu numit „cazan", pentru că arată ca un dulăpior metalic elegant) este produs de firma româno-americană OMNITECH PARTNERS SRL (înfiinţată în 1993) şi este expresia celei mai avansate tehnologii existente la ora actuală pe plan mondial. Deocamdată se produc câteva mii de bucăţi pe an, extrem de solicitate la export, dar se are în vedere o extindere amplă şi rapidă a producţiei. Aşa cum am promis, vom reveni cu amănunte

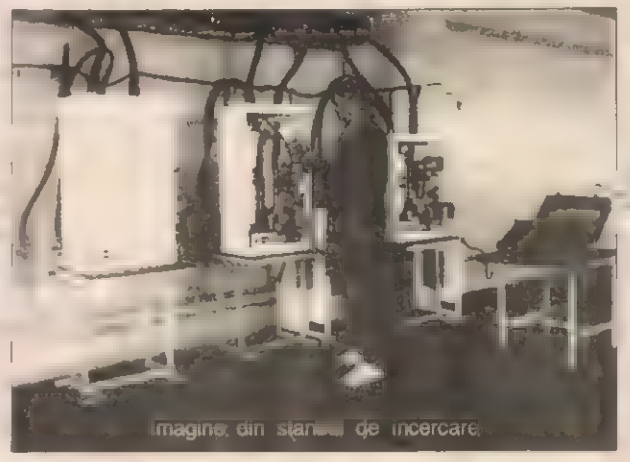
Imagine din standul de încercări

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Ambiții mari și în 1995

Mi[illegible] Schumacher, campionul mondial în Formula 1, s-a prezentat la Treviso, [illegible]ața a circa 300 de ziariști, de noul lui [illegible]lid, precum și cu actualii sponsori. [illegible]armanul, câștigător și al premiului acordat celui mai bun sportiv din țara sa, a impus în Circul Bolizilor atât prin [illegible]alitățile excelente de mecanic, precum și [illegible]n talentul managerial, el fiind la ora [illegible]ctuală cel mai bine plătit pilot de automobile. În orașul Treviso, unde cunoscu[illegible] societate italiană de textile **Benetton** [illegible]i are sediul, a avut loc un miting pen[illegible]u a face cunoscut amatorilor de senzații [illegible]ri noul mariaj între producătorii de [illegible]ulovere și cei de motoare ai concernu[illegible]ui francez **Renault**, o combinație în [illegible]adrul căreia neamțul joacă, după cum [illegible]red că vă dați seama, rolul principal.

„Locul de muncă" al lui Schumacher se [illegible]umește Bennetton-Renault, și este o [illegible]așină de curse cu un motor de 3000 [illegible]m cubi și cu o putere de câteva sute [illegible]e CP, astfel că de la bun început asul [illegible]olanului a anunțat că obiectivul în actu[illegible]lul sezon este acela de a-și apăra cu [illegible]ucces titlul cucerit anul trecut. Tradițio[illegible]alul verde al „regelui puloverelor" a fost [illegible]nlocuit cu un alb-albastru închis, culori [illegible]u care ne vom obișnui atunci când va [illegible]ura Schumacher pe cele 16 circuite ale Campionatului Mondial. Mașina, a declarat neamțul, „beneficiază de cel mai bun motor pe care l-am cunoscut vreodată", caroseria acoperind roțile din spate precum partea dinapoia pilotului. Un design modern, și mai aerodinamic decât Bennettonul-Ford al anului 1994, cu care constructorii speră să „bată" celelalte concurente de la **Ferrari, Mercedes, Peugeot, Ford** sau **Williams**, britanicii având-u-l în „cockpit", ca să folosesc o expresie de specialitate, pe marele rival și învins al sezonului, **Damon Hill**, din Londra.

Michael Schumacher

Pentru a înțelege și mai bine comercializarea totală a Formulei 1 sau a echipelor ce reprezintă produsele marilor concerne, trebuie să vă ofer câteva date despre eforturile uriașe ale agenților economici angrenați în competiția ce nu cunoaște nici o limită financiară sau morală, amintind că Circul Bolizilor nu se „supune" regulilor publicitare ale CIO. Adică este OK de a se face reclamă băuturilor alcoolice sau țigărilor. Din rândul sponsorilor lui Schumacher trebuie subliniați japonezii de la **Mild Seven**, care și-au prelungit contractul pentru suma de 40 de milioane de mărci, alături de fabrica de bere **Bitburger**, cu un buget de 15 milioane. Postul TV particular RTL, acela care a și îndrăznit să suporte aventura lui Schumacher atunci când era un debutant, va transfera alte 5 milioane, astfel că salariul campionului mondial a ajuns la imensa sumă de 22 milioane de mărci pe sezon. Recordul a fost stabilit de brazilianul **Ayrton Senna**, victima unui accident la Imola, cu circa 15 milioane, sume ce par exorbitante și totuși neimportante amintindu-vă că în joc este viața. Dar cum cei 32 de piloți se „joacă" între a fi și a nu fi, să le urăm baftă și multă sănătate într-un business din care au de câștigat doar cei de pe margine.

Calcio împotriva sportului italian

Ați aflat destule despre asasinatul de la Genova, unde, cu două săptămâni în urmă, a fost înjunghiat în inimă Vicenzo Spagnolo, un tânăr genovez „tifoso" al lui Genoa, de un milanez, meciul Genoa - AC Milan fiind întrerupt la pauză. N-ar mai fi, așadar, prea multe de spus. Și totuși, citind ziarele italiene la 10-12 zile după eveniment, câteva luări de poziție merită amintite. Mai ales, că multe dintre acestea, dacă nu toate, se potrivesc sportului în general, inclusiv situației de la noi.

Ma[illegible]total, însă, câteva din măsurile luate, [illegible]uio de „duminica (trecută) fără sport", inclusiv, cum remarca întrucâtva ironic editorialistul influentului ziar roman „La Repubblica", Gianni Mura, tirul. [illegible]și comentator a avut și o altă idee interesantă: „Nu s-a întâmplat nimic. Nici o criză de abstinență (cu o observație, barurile și restaurantele au avut vânzări cu 50 la sută mai mari decât de obicei în această zi - n.n.). Demonstrație clară a faptului că se poate supraviețui fără fotbal, în timp ce nu toți pot «trece» duminica fără fotbal".

Deci, măsurile, primele se pare: renunțarea la „subvenționareă grupurilor de suporteri pentru deplasări și chiar bilete gratuite, când se joacă acasă, de către clubun, obligativitatea, după așa-numitul decret Maroni (fost ministru de interne), celor cunoscuți pentru comportare huliganică de a se prezenta în ziua meciurilor și la ora acestora la sediile de poliție din orașele lor pentru a semna într-o condică specială; în perspectivă, închiderea, pur și simplu, a stadioanelor (inclusiv Marrassi al echipei Sampdoria din Genova) care nu prezintă siguranță din punct de vedere al ordinii publice. Ultras, condamnați fără alegere, deși denumirea nu acoperă pentru toți conotația cuvântului, s-au adunat, prin reprezentanți, după o săptămână, la Genova, dând publicității și un ventabil comunicat, dar și pentru a depune jerbe pe mormântul celei de-a 10-a victime a calcio-ului din ultimii 16 ani (vezi foto).

Interesantă, de asemenea, este propunerea lui Sandro Mazzolla, celebrul interist al lui Herrerra, care, într-o foarte urmărită emisiune de televiziune, a dat exemplul Angliei, care a reușit, cel puțin până acum, să-i astâmpere pe „hooligans", anume obligarea clubunlor de a plăti polițiștii care fac ordine. Și care, spunea același Mazzolla, de multe ori dau dovadă de exces de zel, nu puține fiind situațiile în care oamenii de ordine se reped „fără somație" și fără motiv întemeiat pe cetele de „tifosi".

Dezbaterea este în toi și departe de a se încheia. În tot acest cor, parcă părerea cunoscutului ziarist de la „Cornere della Sera", Giorgio Tosatti, pune chiar degetul pe rană, într-un articol intitulat „Sportul e bolnav de campionism!": „Să nu ne scandalizăm într-atât dacă sportul a fost perceput (startul fiind dat sub fascism) ca un domeniu în care esențialul este să învingi. Cine nu-i îndeajuns de capabil trebuie îndepărtat. Asta a învățat și asasinul de la Genova. I-a inoculat cineva că este mult mai important să faci sport de amorul artei?"

TEODORA OPREA ■

Au făcut și ei o plimbărică

Deși nu o duc toocmai rău, iată că pe fotbaliștii noștri i-apucă prin iarnă un dor de ducă mai ceva decât spun sondajele de opinie printre studenți. Vorba lui Farfuridi, la 1 februarie fix, am - n-am treabă, o iau peste mări și țări. Obișnuința, dé. Și e așa, ca o aventură, cu neprevăzut, ca la orice profesioniști care se respectă. Universitatea Craiova, de pildă, a luat-o spre Maroc rupându-și oasele atât de prețioase, [illegible]tiv prin ferry-boat(i), exact când alde Ali intra în Ramadan, așa că jucătorii se zbenguiesc pe plajă, pe banii proprii, iar ditamai campioana, Steaua, s-a dus în Italia tuman când erau interzise orice competiții interne, din cauze știute. Dragii moșului, n-ar fi fost mai ieftin să dați un telefon la Institutul meteorologic și să aflați că în țărișoara noastră în astă perioadă va fi cald și bine și oricum găsești adversari mai tari decât „Bucătarii reuniți", „Asociația iubitorilor de cantonete", „Muezini fără frontiere", „Mai bine mai rău, decât niciodată" ș.a.

HERCULE LE CHAT

În meci amical,

GRECIA - ROMÂNIA 1-0

După cum se știe, ca și în iarna trecută (când s-a efectuat un turneu de pregătire și jocuri în Elveția, Coreea de Sud și Hong-Kong), selecționerul Anghel Iordănescu a recurs la aceeași formulă, de această dată în Grecia și Turcia, în perioada 2-15 februarie. Reprezentativa noastră (alcătuită în principal din jucătorii care activează în campionatul intern, cărora li s-a adăugat doar Ioan Timofte II) a întâlnit miercurea trecută, la Kalamata, echipa Greciei, serios remaniată după comportarea dezastruoasă de la World Cup și virtual calificată la C.E. din Anglia. Deși aveam un palmares net superior față de jucătorii eleni (14 victorii și 8 egalități), aceștia și-au trecut în cont cea de-a treia victorie (1-0) împotriva jucătorilor noștri. Miercuri seară, la Izmir, „tricolorii" (și cu brescianul Ioan Ovidiu Sabău) vor susține un nou test, cu echipa Turciei. **(P. L. Dumitrescu)**

Cupa FLACĂRA la baschet

☐ Presa de azi cu presa de mâine ☐

Publicațiile FLACĂRA intenționează să organizeze **Cupa FLACĂRA la baschet**, în următoarea formulă: primele 4 clasate în **Cupa Presei** (care coincid cu primele 4 clasate în **Supercupa Presei** la baschet) să joace împreună cu primele 4 clasate în **Cupa Liceelor**.

În măsura în care ideea noastră va avea ecoul corespunzător vă vom furniza și alte amănunte.

Din Stockholm, în exclusivitate pentru FLACĂRA, transmite SILVIA CONSTANTINESCU:

După ce ne-a „ars" înșurubat (un gol) în meciul cu Suedia, astă vară,

ROLAND NILSSON se destăinuie

- Silvia Constantinescu: **Roland Nilsson, am să te rog să te prezinți cititorilor revistei Flacăra.**

- Roland Nilsson: Am 31 de ani. Pe tatăl meu îl cheamă Kaj, iar pe mama mea Birgitta; am încă 3 frați: Aneli, Krister și Kristina; sunt căsătorit și pe soția mea o cheamă Vivian. Am doi copii: o fată, Tereze, și un băiat, Martin.

- Ce pregătire profesională ai?

- Sunt absolvent al liceului

- În afară de munca depusă pe terenul de fotbal, ai mai lucrat și în altă parte?

- Am lucrat și lucrez la ICA (un lanț de magazine alimentare în toată Suedia).

- Ce lucrezi acolo?

- Fac de toate! Lucrez acolo unde este nevoie, [illegible] la birou la cășat și la casă.

- Lucrezi acum 8 ore pe zi și faci antrenamente de 5 ori pe săptămână. Nu este foarte obositor pentru tine? Mai ai timp pentru familie?

- Eu sunt obișnuit să lucrez mult, iar antrenamentul este necesar și-mi face plăcere. Rămâne mai puțin timp, ce-i drept, pentru familie.

- Când ai început să joci fotbal?

- La vârsta de 9 ani. De atunci am jucat încontinuu, paralel cu școala și cu serviciul.

- În ce echipă joci acum?

- Joc la echipa din Helsingborg.

- Ce planuri ai pentru viitor [illegible]

- Dorința mea cea mai mare este să fiu selecționat pentru Campionatul European din anul viitor din Anglia

„Pentru FLACĂRA, salutări" Roland Nilsson

- Ai jucat în vreo echipă în afara Suediei?

- Am jucat între 1989-94 în echipa engleză Sheffield.

- În cadrul Campionatului Mondial, Suedia a avut cel mai palpitant meci cu România. Cum apreciezi meciul?

- A fost într-adevăr un meci palpitant! Iar spre sfârșitul meciului a devenit de-a dreptul emoționant! Amândouă echipele au jucat cât au putut de bine.

- Ai marcat un gol României. Cum te-ai simțit?

- Aș fi un ipocrit dacă n-aș recunoaște că m-am simțit foarte bine. A fost foarte plăcut! Întotdeauna când bagi un gol te simți bine. Și cine n-ar simți la fel, mai ales într-un Campionat Mondial?

- Suedia a învins echipa României prin „Jocuri de departajare de la 11 m". Crezi că este modul cel mai potrivit mai ales la Campionatele Mondiale?

- Consider că-i păcat ca victoria unei echipe să se decidă prin „Jocuri de la 11m". Însă în cadrul unor campionate europene sau mondiale este greu de găsit altă cale

- Cum apreciezi prestația echipei române în general și în special în meciul cu Suedia?

- Este o echipă bună, periculoasă și asta a arătat-o la Campionatul Mondial. De altfel, eu cunosc echipa României nu numai de la campionat,. ci pentru că am mai jucat împotriva echipei României înainte de Campionatul Mondial

- Care crezi că a fost cel mai bun jucător român la campionate?

- Am spus că apreciez echipa României care a participat la Campionat ca pe o echipă foarte bună, deci jucătorii ei sunt toți buni. Dar dacă mă obligi ca să numesc unul, atunci trebuie să spun că Hagi este un jucător de excepție

- Cum te-ai fi simțit dacă România ar fi câștigat [illegible]

- Chiar dacă aș vrea să fiu poli[illegible] tot trebuie să recunosc că aș fi fost supă[illegible]

Colţii fiarei

Cine vrea moartea României ?

☐ La Chişinău, Ştefan cel Mare a devenit un simbol al imperialismului rusesc!!

Recent, am fost la Chişinău împreună cu ziaristul sucevean Iulian Cimpoeşu, pentru a duce ajutoare în valoare de 1 milion de lei familiilor grupului Ilie Ilaşcu. Iniţiativa acestui gest cu valenţe simbolice a aparţinut domnului dr. Dumitru Georgescu, şeful filialei „Pro Basarabia şi Bucovina" din judeţul Suceava, un intelectual care şi-ar da viaţa pentru ţinutul românesc de dincolo de Prut.

Din discuţiile cu membrii familiilor patrioţilor români închişi la Tiraspol de peste doi ani şi jumătate, am înţeles cât de importante au fost acesté ajutoare primite din România pentru supravieţuirea lor. Soţiile acestora nu au servicii, unele au copii mici şi, în plus, trebuie să se deplaseze frecvent la închisoare (la peste 70 km de Chişinău) pentru a duce alimente, deoarece acum în Transnistria chiar şi sătenii liberi mor de foame, darmite deţinuţii. De aceea este regretabil faptul că eroii neamului nostru au început să fie uitaţi, în ultimele săptămâni ajutorul primit de la Suceava fiind singurul. La ora actuală, starea sănătăţii lui Ilie Ilaşcu este bună. Numai Andrei Ivanţoc are în continuare probleme cu ficatul.

Pe data de 26 martie a.c., în fantomatica republică moldovenească nistreană vor avea loc alegeri generale, şi se pare că grupul Ilaşcu va fi eliberat, deoarece liderii separatişti vor obţine autonomia atât de dorită de Moscova. Acest teritoriu românesc va fi permanent un periculos avanpost al armatei şi trupelor speciale ruseşti, care controlează acum Basarabia. Din nefericire pentru noi, există numeroase semnale clare că nu se vor opri aici. După federalizarea Basarabiei, va urma oare federalizarea României?

Aceasta nu este o întrebare retorică. La Chişinău, Ştefan cel Mare a devenit un simbol al imperialismului rus! Am asistat la premiera piesei de teatru **Ie, Ştefan Vodă**, scrisă de Anatol Gondiu, cunoscut pentru activitatea sa antiromânească, piesă care exaltă Moldova Mare! Paradoxal este faptul că recentul autor dramatic este sprijinit de unele cercuri financiare din Occident, în ultimii ani el reuşind să deţină monopolul informaţional asupra capitalei basarabene, deoarece este patronul televiziunii prin cablu. Ilie Ilaşcu a avertizat din timp despre interesul Rusiei în federalizarea României, afirmând că cei mai numeroşi agenţi KGB acţionează în Moldova şi Transilvania. Numeroşi tineri veniţi la „studii" sau la lucru s-au stabilit în multe oraşe din Moldova. Nu ne-ar mira să aflăm că unii extremişti maghiari şi români acţionează la comanda temutului KGB de la Moscova. Oare puterea actuală este interesată să descopere aceste dedesubturi? Aceasta este întrebarea...

În aceste condiţii, nu este exclus ca preşedintele Ion Iliescu să fi spus adevărul când a afirmat că nu va mai candida la viitoarele alegeri prezidenţiale. S-ar putea ca până atunci România să nu mai existe, ceea ce nu e de conceput nici în visele noastre cele mai negre!

CONSTANTIN SEVERIN ■

Ortodoxia românească şi idealul Reîntregirii

Pe bună dreptate 1995 a fost caracterizat drept anul aniversar al Bisericii Ortodoxe Române. Fiindcă în urmă cu 110 ani, la 25 aprilie 1885, se consfinţea recunoaşterea Autocefaliei (Independenţei) Bisericii Ortodoxe Române, iar acum 70 de ani, la 4 februarie 1925, Sfântul Sinod hotăra înfiinţarea Patriarhiei Române, ridicându-l pe Miron Cristea de la rangul de mitropolit primat al Ţării Româneşti la acela de Patriarh. Şi tot în 1925, la 1 noiembrie, a avut loc întronizarea lui Miron Cristea ca primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe a României reîntregite. Lui i-au urmat în scaun NICODIM Munteanu, care a păstorit între 1939 şi 1948, IUSTINIAN Marina (1948-1977), IUSTIN Moisescu (1977-1986). În sfârşit, dar nu în ultimul rând, anul acesta, la 7 februarie, s-au împlinit 80 de ani de la naşterea Prea Fericitului Părinte Patriarh Teoctist, care păstoreşte Biserica Ortodoxă Română începând din anul 1986. Şirul de manifestări aniversative a debutat săptămâna trecută prin Marea Liturghie de la Catedrala Sfântul Spiridon Nou din Bucureşti. Tot săptămâna trecută, pe 7 februarie, în sala de festivităţi a Cercului Militar Naţional, a avut loc, în organizarea Societăţii pentru Cultură şi Literatură Română în Bucovina, a Societăţii Culturale a Ţinutului Herţa şi a Asociaţiei Culturale „Pro Basarabia şi Bucovina" şi în prezenţa Prea Fericitului Patriarh Teoctist un Simpozion dedicat marilor aniversări ale Bisericii Ortodoxe Române.

Simpozionul a pus aniversările cărora le-a fost consacrat sub semnul Reîntregirii. A reieşit clar că ortodoxia românească, singura ortodoxie latină, a fost de la începuturile ei în permanenţă şi suprema hrană spirituală a românilor, şi principalul liant sufletesc al poporului român, şi factor unificator de ţară şi că aşa trebuie să fie şi de acum înainte. În vremuri de restrişte românii au rezistat prin credinţa lor ortodoxă, au avut în biserica ortodoxă românească latină reazemul lor de nădejde, au crezut în Dumnezeu, au luptat cu credinţa lor strămoşească în inimă şi au biruit. În acest cadru, a fost evocată situaţia deosebit de grea a românilor, vitregiţi de istorie din teritoriile româneşti înstrăinate, Basarabia, Bucovina de Nord şi Ţinutul Herţei, nevoia de faptă românească pentru ca ortodoxia latină să dăinuiască şi acolo şi pentru ca finalmente aceste teritorii să se întoarcă la patria mamă. Laitmotivul intervenţiilor a fost: după cum nu există două popoare române, aşa nu pot exista două limbi române, două biserici ortodoxe române ori două ţări române. Toate sunt unice, un singur popor român, o singură limbă românească, şi, ca atare, e firesc să existe şi o singură biserică ortodoxă română şi o singură ţară românească.

Dar, pentru aceasta, pe lângă osteneala duhovnicească şi culturală a forurilor ecumenice şi laice, a tuturor românilor de inimă, este acut necesară şi fapta politică. Toţi cei care au luat cuvântul au subliniat nevoia de ajutor pentru românii din teritoriile [illegible] pentru ca aceştia să poată rămâne în continuare români. Prea Fericitul Teoctist a făcut un apel la toate forţele politice din România, „şi la cele care sunt acu la guvern, şi la cele care aşteaptă să vină mâine", să sprijine pe toate căile pe românii din Basarabia, Bucovina de Nord şi Ţinutul Herţei, întru ortodoxia românească latină, întru vieţuirea lor ca români, întru năzuinţele lor de a-şi vedea plaiurile natale reunite cu Ţara.

Păstorului spiritual al tuturor românilor i s-a urat să trăiască 120 de ani, ca Moise, ori măcar încă un an după înfăptuirea Reîntregirii. Un omagiu în limbajul muzicii alese l-au adus sărbătoritului corul „Te Deum Laudamus" şi studenţii Institutului Teologic din Bucureşti.

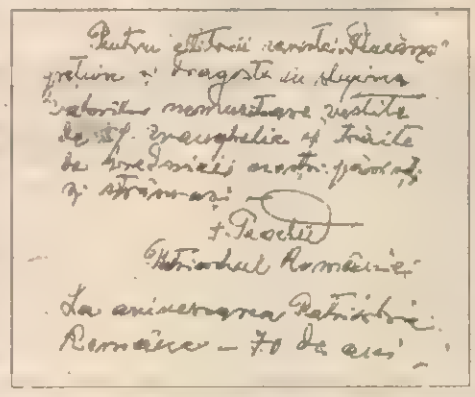

ION D. GOIA ■

Ultima oră

Românii și maghiarii - urmașii atlanților!

Flacăra BIS magazin

6

Sharon Stone: „Când fac sex pe ecran, mă găsesc într-o situaţie controlată"

Cu thrillerul „Specialistul" - prezent acum pe ecranele bucureştene - bomba sexy a Hollywoodului, actriţa Sharon Stone, reia tipul de personaj deja cunoscut din filme ca „Total Recall" (1990), „Basic Instinct" (1992) şi „Sliver" (1993): frumuseţe blondă, senzualitate explozivă şi inteligenţă rece, cu derapaje perverse. Dar în numai câţiva ani cotaţia vedetei în box office a urcat spectaculos. Pentru prestaţia din „Specialistul", deşi lipsită de strălucirea aceleia din „Basic Instinct", ea a încasat un onorariu de zece ori mai mare. Ultimul ei rol, ca şi proiectele pentru viitorul apropiat au constituit subiectele unui scurt interviu acordat revistei austriece „News".

(Continuare în pag. 4)

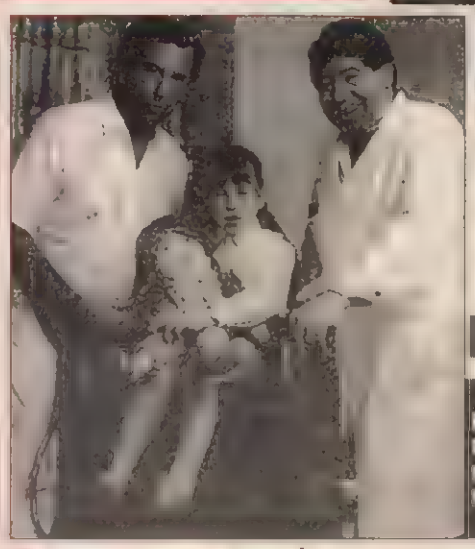

Profesorul dr. Werner Grünberger şi fetiţa născută dintr-un ovul migrat în abdomen.

În mileniul trei bărbaţii vor naşte copii la fel ca femeile

❑ Medicul care anunţă această enormitate bazează pe un caz real

În filmul „Junior", Arnold Schwarzenegger Interpretează rolul unui doctor, specialist în domeniul fecundării artificiale, decis să se lanseze într-o experienţă fără precedent, folosindu-se pe sine drept cobai. Fantezie cinematografică? Un admirator al lui Schwarzenegger, profesorul universitar Werner Grünberger, îşi aminteşte un alt fel de caz petrecut în clinica sa din Viena. Aici s-a născut printr-o operaţie cezariană, în ianuarie 1987, fetiţa Sabrina Treidl, care, măsurând 40 cm, cântărea mai puţin de 2 kg

(Continuare în pag. 4)

Integramă de **Mihai ZGUBEA**

Agendă medicală

Multă vitamină E pentru vârstnici

Pentru a-şi fortifica sistemul imunitar, persoanele de vârsta a treia au nevoie de vitamină E în cantităţi apreciabile. Ea poate fi procurată în stare naturală mai ales din uleiul de măsline şi floarea-soarelui, germenii de grâu, cerealele nedecorticate.

Aspirină contra cancerului

Medicina descoperă noi virtuţi tradiţionalei aspirine. Acţiunea ei de protecţie împotriva accidentelor cerebrale şi infarctului miocardic este de mult cunoscută, dar în afară de aceasta se pare că o tabletă pe zi poate ajuta persoanelor predispuse la un cancer de colon, prevenind formarea polipilor intestinali, care se transformă ulterior în tumori maligne.

Micozele vezicii urinare

Când iritaţia vezicii urinare tinde să se permanentizeze şi rezistă la antibiotice, este posibil să nu fie vorba despre o infecţie microbiană, ci de prezenţa supărătoare a unor ciuperci. Boala provine adesea dintr-o micoză vaginală manifestată anterior, deoarece sporii

parcurg cu uşurinţă uretrele, pentru a cantona apoi în vezică. Un tratament antimicotic va rezolva problema în două săptămâni.

Starea creierului, citită în pupile

Maladia Alzheimer se poate depista examinând ochii pacientului, susţin cercetătorii americani, care au pus la punct un test în acest scop. Concluziile rezultă din reacţia pupilei la administrarea unor picături speciale.

Odihna activă împiedică hemoragiile gastrice

Bătrânii care desfăşoară o activitate fizică susţinută sunt cu mult mai rar ameninţaţi de hemoragii gastro-intestinale grave, de natură să le pună viaţa în primejdie, afirmă autorii unui studiu medical italian. S-a constatat că la cei care fac dese plimbări, îşi îngrijesc grădina sau practică un sport, riscul apariţiei unei asemenea sângerări este considerabil redus.

Analize pentru cardiaci

În urma unei intervenţii chirurgicale asupra valvelor inimii, pacienţii sunt obligaţi să ia tot restul vieţii medicamente anticoagulante. Pentru ca dozarea acestora să fie făcută corect, ei trebuie să-şi controleze periodic fluiditatea sângelui. Un aparat realizat recent în Germania le dă acum posibilitatea să-şi efectueze analiza singuri, cu o picătură de sânge luată din deget, fără să mai apeleze la serviciile unui laborator.

Codul bunelor maniere

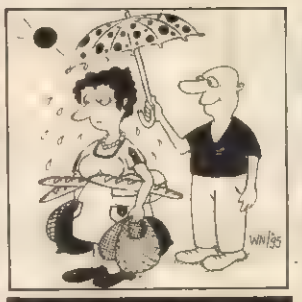

POLITEŢEA ÎN LOCURI PUBLICE

Doamnei din faţa dumneavoastră i-a căzut pe trotuar batista. Politeţea vă obligă să-i atrageţi atenţia, dar nicidecum să vă aplecaţi pentru a o ridica. La fel la restaurant, unde buna creştere vă recomandă din nou să atenţionaţi vecina de la masa alăturată, când acesteia i-a căzut la podea geanta sau un tacâm.

Fiţi cu ochii pe câinele dumneavoastră când îl plimbaţi pe stradă. Folosiţi o lesă scurtă şi supravegheaţi-i mişcările. Nu orice trecător e dispus să se lase mirosit, după cum multe persoane nu agreează animalele.

Dacă un trecător vă atrage în mod deosebit atenţia prin înfăţişare sau modul de a se îmbrăca, nu întoarceţi capul şi nu-l fixaţi cu privirile. Nu adresaţi cuvinte aspre cerşetorului impertinent ce se ţine după dumneavoastră. Spuneţi-i simplu: „N-am ce-ţi da, domnule". Dacă doriţi să oferiţi un bacşiş, făceţi-o cu discreţie şi numai dacă sunteţi sigur că nu-i jigniţi pe cei în cauză.

Salutaţi întotdeauna când intraţi într-un mic magazin. Adresaţi un „bună ziua" sau un „bună seara" persoanelor pe care le întâlniţi în lift, chiar dacă nu le cunoaşteţi. În autobuz, locul de lângă geam revine, prin regulile politeţei, doamnei sau domnişoarei pe care o însoţiţi. În autoturism, femeia se va aşeza întotdeauna în stânga însoţitorului ei.

În compartimentul de tren, codul bunelor maniere nu vă obligă să cedaţi locul mai bun (cel de lângă geam, eventual) unei pasagere. Nu angajaţi discuţii cu cei din jur, numai dacă aceştia vi se adresează. Iar dacă v-aţi nimerit în acelaşi compartiment cu persoane mai în vârstă, aşteptaţi ca acestea să deschidă discuţia.

În general vorbind, în timpul călătoriei, sau în concediile petrecute la munte sau la mare, o persoană bine crescută evită cu discreţie să converseze cu persoane de proastă educaţie. Acestea abundă şi se caracterizează prin insolenţă, prin tonul critic la adresa tuturor, prin aerul de stăpân. Evitaţi asemenea oameni fără să-i jigniţi.

GRAZZIELA ■

Desen de MIHAI ZOLDEA ■

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1969 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

Nu combinaţi şi nu consumaţi: ouă, carne, produse lactate

Uneori, natura a amestecat albuminele cu proteinele, ca în fasole, de exemplu. Însă corpul este capabil să digere bine această combinaţie, prin modificarea compoziţiei sucurilor digestive. Proteinele sunt foarte diferite între ele, încât modificările necesare digerării lor combinate sunt, practic, imposibile, dând importante deranjamente stomacale. De exemplu, este greşită combinaţia ouă şi produse lactate, carne cu ou sau nuci cu carne. Asocierea de albuminoase se poate face pentru că ele sunt uşor descompuse şi nici nu fermentează, chiar dacă se consumă cu puţină pâine sau cu crutoane rumenite, fără ulei. Aşadar, a sosit timpul să o rupem cu tradiţia în alimentaţie, dacă dorim să scăpăm de bolile de stomac, rinichi, inimă şi, mai cu seamă, de obezitate şi de nenumăratele şi perfidele forme de cancer. **Ruperea tradiţiei înseamnă, de fapt, trecerea la hrană vie, fără sare, fără carne, fără zahăr şi fără făină albă.**

Regulile de aur ale alimentaţiei naturiste

Trebuie urmate, în alimentaţie, nişte reguli extrem de importante:

1. Se consumă numai pe stomacul gol.

2. Micul dejun trebuie să fie alcătuit numai din sucuri din fructe ori vegetale ca: ardei, roşii, castraveţi, ceapă, napi, varză etc.

3. Masa de prânz, luată în jurul orei 12, trebuie să fie alcătuită numai din salate sau sucuri de vegetale.

4. După ora 16 până la ora 20 se pot consuma şi mâncărurile mai... complicate; se va consuma o singură mâncare concentrată. Adică, tot ceea ce nu este crud este concentrat, tot ceea ce este gătit este concentrat.

5. Cantitativ, în timpul trecerii spre hrana vie, este necesar a se consuma, zilnic, 70 la sută crudităţi: fructe, legume, zarzavaturi, şi 30 la sută mâncăruri concentrate.

Combinarea corectă a alimentelor este, întotdeauna, salate plus proteine. Nu se vor combina proteinele între ele. Legumele crude se pot combina între ele: varză, conopidă, gulii, fasole veche, dovlecei, precum şi cu legumele gătite. Amidonoasele se pot combina între ele după gust. Atenţie, după ora 20 nu se mai mănâncă nimic. Nu se bea apă în timpul mesei şi nici o oră după masă. Vinul, se ştie, îngreunează mult digestia şi, de aceea, trebuie băut pe stomacul gol. Nu introduceţi în stomac alimente peste cele ce se află, deja, în procesul digestiei. **Timpii de digestie sunt: fructe crude sau sucuri naturale - 20...30 de minute ; banane, curmale, smochine sau fructe uscate la soare - 60 de minute ; salate sau vegetale crude - 120 de minute ; alimente combinate corect, fără carne - 180 de minute; orice aliment combinat incorect - 8 ore!!!** În loc de oţet, în salate folosiţi sucul de cătină, de lămâie sau de grape-fruit. Nu beţi băuturi răcoritoare de nici un fel din comerţ. Sunt pur... chimice şi acidifică sângele. Roşiile nu trebuie fierte căci produc aciditate în stomac. Consumaţi-le numai crude, sub formă de salate. Salatele de crudităţi se combină perfect cu legumele şi amidonoasele.

Cum se consumă fructele

Curios, dar adevărat! Oamenii nu ştiu cum şi când să mănânce fructele. Fructul este mâncarea cea mai preţioasă, dătătoare de viaţă, de energie. Ele, fructele, sunt mai importante decât proteinele. Substanţele cu care proteinele ne „otrăvesc" nu se găsesc în fructe. Se cunosc multe cazuri în care consumul... abuziv de proteine este vinovat de diverse forme de cancer: mamar, uterin, stomacal, de colon, leucemii. Fructul are cel mai mare conţinut de apă organică, 80-90 la sută. Apa curăţă corpul de toxine. Fructul este plin de enzime, vitamine, minerale. La digestia lor, omul nu consumă nici un fel de energie. Creierul uman funcţionează numai cu glucoză, fructul însemnând glucoză în corpul omului. Fructele trebuie mâncate numai pe stomacul gol. În aceste condiţii, chiar şi citricele odată ajunse în stomac devin alcaline.

Cosmetică

FAŢA, OCHII, GÂTUL FAC GIMNASTICĂ (II)

Gimnastica ochilor este foarte importantă pentru muşchiul lor şi pentru activarea circulaţiei sanguine.

1. Cu capul nemişcat, aşezat la circa 1 m de peretele camerei, fixaţi-vă privirea în colţul drept de sus, o coborâţi în jos, apoi de-a lungul podelei şi o ridicaţi până în colţul stâng de sus al peretelui. Executaţi apoi aceeaşi mişcare pornind din colţul din stânga, ca să ajungeţi în cel din dreapta.

2. Ridicaţi privirea în tavan, apoi coborâţi-o brusc.

3. Uitaţi-vă în colţul stâng de 10 ori, apoi în colţul drept.

După ce executaţi aceste mişcări, vă veţi simţi ochii mult mai odihniţi.

Gimnastica gâtului este necesară pentru a preveni formarea ridurilor, pentru elasticitatea pielii.

1. Executaţi o mişcare de rotire de 90 de grade, de cinci ori pe dreapta şi de cinci ori pe stânga.

2. Trageţi capul şi bărbia înainte.

3. Muiaţi o batistă în apă rece, o stoarceţi, o împăturiţi în trei, ţinând-o de extremităţi. Printr-o mişcare bruscă îndepărtaţi mâinile, astfel încât batista să lovească pielea gâtului cu forţă.

4. Puneţi o carte în echilibru pe cap şi ocoliţi masa de mai multe ori. Repetaţi exerciţiul de două ori, apoi cu două cărţi, apoi cu trei.

Nu uitaţi că gâtul este primul care vă trădează vârsta!

MARIA ANTONESCU

1950
Moda se schimbă, stilul nu
1995

Revista Burda şi-a sărbătorit de curând jubileul celor 45 de ani de existenţă. Anne Burda, patroana şi sufletul concernului editorial, este de mult un nume intrat în legendă. Cu acest prilej a avut loc şi o reconsiderare sentimentală a drumului parcurs. Dar cu acest prilej a-a putut constata din nou cum moda se schimbă, dar stilul rămâne. Iată un exemplu: sus, un talor prezentat de Burda în 1950. Şi un altul, apărut în aceeaşi revistă, dar în ianuarie 1995. Mai puţin strâns pe talie ca cel de acum 45 de ani, dar respectându-l în linii esenţiale croiala comodă.

Mâinile şi caracterul

□ Psihologul chinez Yung a confirmat faptul că aspectul mâinii indică felul de comportament al unui om

Mâinile lungi şi palide trădează nesiguranţă, timiditate, iar cele mai pătrate indică forţă şi multă căldură sufletească. Dacă are şi degete scurte ea dezvăluie un caracter practic. Când degetele nu sunt prea flexibile, iar pielea este groasă arată un om ce iubeşte familia şi căminul, pe care se poate pune multă bază. Degetele lungi şi fine dezvăluie pasiune pentru detaliu, meticulozitate, iar cele scurte interesul pentru amănunte şi tendinţă de impulsivitate. Când arătătorul şi inelarul sunt egale, individul este echilibrat şi ştie să-şi trăiască viaţa atât în societate dar şi cea intimă în mediul familial. Dacă apucăm degetele unui individ, între degetul mare şi arătător, şi le încovoiem spre spate, în cazul în care ele se îndoaie uşor, fără efort, înseamnă că aparţin unui ins cu reflexe bune, ce ştie să se adapteze uşor împrejurărilor şi să înfrunte orice situaţie. Dacă degetele sunt aproape ţepene înseamnă că individul este încăpăţânat şi nu acceptă directive ori sfaturi. Palma îngustă şi lungă cu degete scurte aparţine semnului „Focului", din care fac parte zodiile Berbec, Leu şi Săgetător. Mâna pătrată cu degete scurte ţine de semnul „Pământ", în el fiind cuprinse zodiile Taur, Fecioara şi Capricorn. Mâna cu palma şi degetele lungi ţine de semnul „Apei" în care găsim zodiile Rac, Scorpion şi Peşti. În fine, mâna lungă şi îngustă cu palma pătrată ţine de semnul „Aer" în care sunt cuprinse zodiile Gemeni, Balanţă şi Vărsător. Mâna de tip „Aer" dezvăluie o personalitate intuitivă, înclinată spre comunicare, deci poate ocupa o funcţie de relaţii cu publicul, o fire curioasă, răbdătoare, însă greu adaptabilă la situaţii în care se simte prizonier. Mâna de tip „Foc" aparţine oamenilor energici, veşnic în mişcare, emotivi, şi care au nevoie mereu de îmbărbătări. Mâna de tip „Apă" aparţine unor indivizi sensibili, instabili, foarte emotivi, visători, romantici, dar şi imprevizibili în acţiuni. Mâna de tip „Pământ" denotă un individ puternic, practic, pe care se poate pune bază.

AUREL DIANU ■

HOROSCOP

14-20 februarie 1995

CAPRICORN

Soarele va fi deasupra dumneavoastră în această săptămână. Sănătatea şi bugetul nu vă vor face probleme, însă dragostea o să vă dea multă bătaie de cap.

VĂRSĂTOR

Dragostea vă va oferi multe clipe fericite, dar bugetul nu va fi aşa cum aţi dori. Nu trebuie să vă faceţi probleme din pricina sănătăţii fiindcă nu o să fie nimic de durată.

PEŞTI

Dacă la serviciu vor fi unele probleme la sfârşitul săptămânii, liniştea casei şi buzunarul aproape plin vor linişti spiritele.

BERBEC

Încercaţi să vă păstraţi calmul fiindcă nimic nu va merge bine în această săptămână. Banii şi dragostea vă vor da bătăi de cap, însă cu sănătatea nu veţi avea probleme.

TAUR

Fericire, sănătate şi multă răbdare sunt cuvintele ce vă vor defini în această săptămână. Banii nu vor fi chiar lângă dumneavoastră, dar nici prea departe.

GEMENI

Totul este bine când se termină cu bine, veţi afirma la sfârşitul săptămânii, fiindcă toate vor fi de-andoaselea decât vă aşteptaţi.

RAC

Dacă la începutul săptămânii veţi fi fericit fiindcă toate vor merge aşa cum vă doriţi, spre sfârşitul ei apele vor deveni din ce în ce mai tulburi. Păstraţi-vă deci calmul.

LEU

Încercaţi să nu cheltuiţi prea mulţi bani pe înnoirea garderobei. Veţi avea nevoie de ei pentru alte lucruri. Sănătatea şi dragostea vă vor ajuta să treceţi peste unele mici probleme de la sfârşitul săptămânii.

FECIOARA

Persoana iubită nu va binevoi să fie alături de dumneavoastră în aceste zile şi trebuie să nu vă pierdeţi cu firea cheltuind banii din buzunar, fiindcă sunt cam mulţi. Cu sănătatea nu veţi avea probleme, deci noroc.

BALANŢA

Fericire, sănătate, bucurie, dragoste, bani, linişte şi tot ce este bun şi bine vor fi caracteristice pentru dv. în aceste zile.

SCORPION

Dacă nu o să fiţi atent(ă) la felul cum vă distraţi şi cheltuiţi banii, veţi avea de suferit şi cu sănătatea şi cu bugetul. Dragostea nu o să vă facă probleme, dar fiţi totuşi atent(ă).

SĂGETĂTOR

Liniştea de la serviciu va fi prea apăsătoare pentru dv., dar veţi trece cu bine peste ea, fiindcă acasă o să fie destulă gălăgie. Dragostea, sănătatea, banii nu vor fi o problemă în această săptămână.

CONSUMATORII AU DREPTURI!

□ Puţini le cunosc şi puţini agenţi economici le respectă!

Principalele drepturi ale consumatorilor sunt:

1. De a fi protejaţi împotriva riscului de a achiziţiona un produs sau de a li se presta un serviciu care ar putea să le prejudicieze viaţa, sănătatea sau securitatea, ori să le afecteze drepturile şi interesele legitime.

2. De a fi informaţi complet, corect şi precis asupra caracteristicilor esenţiale ale produselor şi serviciilor, astfel încât decizia pe care o adoptă în legătură cu acestea să corespundă cât mai bine nevoilor lor, precum şi de a fi educaţi în calitatea lor de consumatori.

3. De a avea acces la pieţe care le asigură o gamă variată de produse şi servicii de calitate.

4. De a fi despăgubiţi pentru prejudiciile generate de calitatea necorespunzătoare a produselor şi a serviciilor, folosind, în acest scop, mijloacele prevăzute de lege.

5. De a se organiza în asociaţii pentru protecţia consumatorilor, în scopul apărării intereselor lor.

Este bine de ştiut şi cui trebuie să se adreseze consumatorul în cazul în care drepturile sale i-au fost încălcate de către agenţii economici:

1. Agentului economic de la care a dobândit produsul sau serviciul, solicitându-i remedierea, înlocuirea sau restituirea contravalorii acestuia şi, după caz, despăgubiri pentru daunele pricinuite ca urmare a utilizării respectivului produs sau serviciu.

2. În cazul în care agentul economic refuză să vă pună în drepturi, puteţi apela la serviciile următoarelor organisme:

a. **Oficiile teritoriale pentru protecţia consumatorilor judeţene şi al municipiului Bucureşti**, pentru toate genurile de produse de larg consum: alimentare şi nealimentare, servicii, inclusiv cele publice;

b. **Asociaţiile pentru protecţia consumatorilor** (organizaţii neguvernamentale ale consumatorilor) de pe raza comunei, oraşului sau judeţului unde locuiţi în cazul în care, evident, s-au constituit astfel de organizaţii.

Modalităţile de adresare sunt:

1. **Sesizarea verbală sau scrisă.** Prin aceasta nu se revendică drepturi materiale, ea constituind doar semnalarea comercializării de produse şi servicii necorespunzătoare calitativ.

2. **Reclamaţia.** Trebuie formulată numai în scris, prin ea pretinzându-se despăgubiri materiale.

Ambele forme de adresare trebuie să conţină, în mod obligatoriu, următoarele elemente: **numele, prenumele, adresa şi telefonul persoanei ce reclamă; denumirea şi adresa agentului economic incriminat; produsul sau serviciul reclamat (elemente de identificare şi caracterizare amănunţite); data achiziţionării; detalii privitoare la deficienţă; pretenţiile reclamantului, documente probatorii (bon, chitanţă, certificat de garanţie etc); menţionarea faptului că produsul incriminat a fost sau nu predat organelor de cercetare ale Oficiului pentru Protecţia Consumatorilor.**

Acest material ne-a fost pus la dispoziţie de către Oficiul pentru Protecţia Consumatorilor.

A consemnat,
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

În numărul următor vom prezenta obligaţiile agenţilor economici.

Femeia anului

Claudia Schiffer a fost declarată femeia anului (1994) şi expresia desăvârşită a frumuseţii feminine. Celebrul creator de modă Karl Lagerfeld (Chanel) a fotografiat-o în timp ce lansa noile modele pentru primăvara şi vara anului 1995. Alături o vedem prezentând o fantezie vestimentară, alcătuită din fâşii negre şi o fustă transparentă. Acest fel de îmbrăcăminte se poartă fără pantofi şi cu o brăţară din ştrasuri la gleznă. Amatoarele pot cumpăra modelul la preţul de 5000 de dolari.

Sharon Stone:

„Când fac sex pe ecran, mă găsesc într-o situaţie controlată"

(Urmare din pag. 1)

- Cum aţi ajuns să jucaţi în „Specialistul", alături de Sylvester Stallone?

- Ne cunoaştem de foarte multă vreme şi aveam un chef nebun să filmăm împreună. Amândoi am fost de părere că „Specialistul" are un story bun.

- Nu vi se pare penibil să faceţi sex cu un bărbat străin, în faţa unui public care se numără cu milioanele?

- Nu. La filmări am de-a face cu o situaţie controlată. Îmi e mai uşor decât dacă, să zicem, m-aş afla acasă la mine, singură cu un iubit adevărat.

- Ce s-a schimbat în viaţa dv. de la succesul cu „Basic Instinct"?

- Am mai multă libertate. Nu mai sunt obligată să accept orice rol care îmi iese în cale. În afară de asta, îmi pot permite să iau o săptămână de concediu sau chiar un an întreg. Esenţialul este însă că astăzi pot să-mi realizez ideile şi proiectele, fiindcă am înfiinţat o firmă de producţie proprie.

- Cu ce se va ocupa firma dv.?

- Pentru început vom produce filme în care joc eu. Apoi ne vom extinde şi vom invita şi alte actriţe.

- Cum e să fii propriul tău producător?

- Un iad. Mai ales pregătirile. Oamenii cu care lucrezi sunt tot timpul convinşi că vrei să-i ţii sub teroare. Totuşi, în cele din urmă, îşi dau seama că de fapt doreşti ca filmul să iasă bine şi că nu eşti chiar o scorpie.

- Se spune că aveţi de gând să colaboraţi cu Roman Polanski?

- Da - şi îl iau foarte în serios acest proiect. Va fi un remake după „Belle de jour". Însă intenţia noastră este să plasăm acţiunea nu în anii '60, ci '30. Aşa cum o vedem noi, „Belle de jour" va fi o sărbătoare a fanteziei feminine.

- Se pare că veţi părăsi Beverly Hills?

- Cred că într-adevăr am să mă pun în mişcare. Aş vrea să-mi cumpăr o locuinţă gigantică, unde să pot picta şi sculpta în voie. Dar voi păstra şi micul meu bungalow din Los Angeles, deşi acolo sunt spionată de o grămadă de indivizi care au legătură cu filmul. E preţul celebrităţii

În mileniul trei bărbaţii vor naşte copii la fel ca femeile

(Urmare din pag. 1)

Mama, în vârstă de 27 de ani la data respectivă, avusese neşansa ca printr-un capriciu al naturii ovulul fecundat să nu se fixeze în uter, ci să migreze în cavitatea abdominală, unde s-a alimentat din fericire timp de nouă luni cu sânge oxigenat, dezvoltându-se normal, chiar dacă la dimensiuni mai modeste. În prezent, la opt ani, Sabrina beneficiază de o sănătate perfectă şi nu se deosebeşte cu nimic de colegii ei din şcoala primară. Deoarece, în împrejurările date, sexul mamei nu a avut practic nici o importanţă, remarcă profesorul Grünberger, este evident că fenomenul s-ar putea oricând repeta, având ca subiect un bărbat. De altfel, doritori există. Ginecologul a refuzat deja solicitarea unei perechi de homosexuali, precizând că numai două categorii de persoane pot conta pe sprijinul său profesional. Este vorba în primul rând de femeile lipsite din naştere de uter (în Austria se înregistrează, potrivit statisticilor, în jur de nouă asemenea cazuri anual). În al doilea rând, ar fi dispus să se ocupe de transsexuali, care, deşi bărbaţi din punct de vedere fizic, sunt înzestraţi cu un psihic feminin. Acestora din urmă li s-ar putea plasa un ovul fecundat în stratul de ţesut adipos ce căptuşeşte abdomenul - un loc unde şansele de supravieţuire pentru viitorul făt ar fi deosebit de bune.

Perspectiva nu este privită cu acelaşi optimism de întregul corp medical, iar unele personalităţi i s-au opus public. Dr. doc. Christian Egarter de la clinica universitară vieneză avertizează: „În literatura medicală nu se citează nici măcar un singur caz de sarcină abdominală purtată cu bine până la sfârşit. Uterul reprezintă un înveliş de protecţie indispensabil pentru copil". Mai drastic, profesorul Wilhelm Braendle de la Universitatea din Hamburg prevede o dezmeticire amară din această euforie, căci, opinează el, embrionul care ar muri în trupul purtătorului s-ar transforma într-o tumoare malignă. Ca pentru a-i da dreptate; prima tentativă de a ajuta un bărbat să devină „mamă", întreprinsă în Franţa, s-a soldat cu un eşec, embrionul izbutind să trăiască doar 18 săptămâni, după care a trebuit îndepărtat chirurgical din abdomenul pacientului.

Cu toate acestea, profesorul Grünberger continuă să creadă că, în viitorul foarte apropiat, o încercare de acest fel va avea loc. Un rol însemnat în convingerile şi intenţia sa îl joacă precedentul numit Sabrina. Deşi mama fetiţei relatează astăzi că graviditatea ei specială i-a produs stări de suferinţă şi de spaimă, pe care n-o consimţi cu nici un preţ să le îndure din nou. În consecinţă, pentru ea şi soţul ei, un al doilea copil n-a mai intrat vreodată în discuţie. Aviz amatorilor...

Armă secretă

Mercedes, variantă liliputană

Faimoasa firmă germană constructoare de limuzine pregăteşte introducerea în fabricaţie a unui miniautomobil relativ ieftin, al cărui habitalcu va asigura spaţiu doar pentru doi călători şi ceva bagaj. Ideea aparţine elveţianului Nicolas Hayek, inventatorul ceasurilor Swatch şi devenit, graţie lor, miliardar. El este ferm convins că peste zece ani 20% din producţia mondială de autoturisme, deci şapte milioane de vehicule, vor trebui să fie de mic litraj şi accesibile ca preţ

Noul Baby-Benz are următoarele caracteristici: 2 locuri în faţă şi unul în spate; portbagaj circa două canistre; lăţimea 1,40 m; lungimea 2,50 m; înălţimea 1,50; în preţ intră şi Airbags (pernă pneumatică de protecţie frontală); benzină - 1,6l - 70 CP - 4l/100 km sau Diesel - 1,2 l - 60 CP - 3,5 l/100 km; electromotor 10-15 kw; viteza maximă 140 km/h demaraj 0-100 km/h în 14 secunde; preţ estimativ 18.000 DM în 1997, când vor fi fabricate 200 000 autovehicule.

LUNA PĂSTREAZĂ TAINA UNEI CRIME PERFECTE? A CUI ESTE SCHELETUL? EXISTĂ UN SINGUR SAU MAI MULŢI CRIMINALI?

Desen de AUREL ŞTEFAN ALEXANDRESCU ■

Aceste întrebări senzaţionale au fost puse de unul dintre cei mai cunoscuţi astrofizicieni chinezi - dr. KANG MAO-KANG, care în iarna anului 1990, în cadrul unei conferinţe de presă organizate la Beijing, a prezentat ziariştilor fotografii printre care una prezenta un schelet uman! Iată ce a declarat atunci dr. Kang Mao-Kang: ...„Americanii s-au pomenit implicaţi în ascunderea unei taine cu caracter global şi - tot ce e posibil - criminal. Pe parcursul a 20 de ani ei au ascuns opiniei publice fotografiile cu urme ale unui picior uman pe Lună, iar fotografia unui schelet de om - o perioadă mult mai îndelungată. Ceea ce s-a descoperit pe Lună este uluitor, dar se pare că americanii sunt de părere că nimeni în lume nu are dreptul să deţină astfel de informaţii"...

Declaraţia dr. Kang a uimit experţii serviciilor cosmice şi de informaţii ale SUA. Unul dintre aceştia pur şi simplu a dispărut după ce o serie de reporteri l-au „asediat" într-un restaurant din Washington. Alte surse de informare din SUA au refuzat şi ele să comenteze acest adevărat eveniment-şoc chiar şi atunci când au fost anunţaţi că omul de ştiinţă chinez este în posesia a peste 1.000 de fotografii provenite de la NASA pe care se văd urmele unui picior gol şi un schelet uman pe suprafaţa Lunii.

„Sunt în posesia unor documente şi scrisori care dovedesc, că urma piciorului uman de pe suprafaţa lunară a fost proaspătă şi că, fără îndoială, scheletul aparţine unui om. Întrebarea care se pune este cum o urmă umană şi un schelet au ajuns pe Lună", a declarat dr. KANG. Şi continuă: „ Se pare că acesta are o singură explicaţie: amestecul unor fiinţe extraterestre. Dar adevărul nu-l vom afla niciodată atâta timp cât americanii nu vor da publicităţii toate informaţiile secrete pe care le posedă".

Întrebările fireşti care înconjoară acest caz-şoc nu se opresc aici: Omul al cărui schelet apare în fotografie se pare că a purtat blugi. Analiza atentă a fotografiei atestă că moartea a fost violentă... După toate probabilităţile scheletul a fost transportat pe Lună mult mai târziu, după decesul survenit, deoarece descompunerea ţesuturilor şi a oaselor ar fi fost imposibilă într-un mediu lunar, lipsit de aer.

Toate documentele citate de dr. KANG au un caracter „strict secret" şi sunt datate 3 august 1969, ceea ce înseamnă că au fost emise la două săptămâni după ce astronauţii americani NEIL A. ARMSTRONG şi EDWIN E. ALDRIN jr. au făcut primii paşi pe suprafaţa Lunii, la 20 iulie 1969...

Dar documentele sunt incomplete, deoarece multe din copii sunt rupte. Şi totuşi din texte reiese că experţii americani au ajuns la concluzia că civilizaţiile extraterestre au legătură cu urma lăsată de piciorul gol şi schelet.

Numeroasele încercări de a afla un răspuns de la guvernul SUA, la toate nivelele, au rămas fără nici un rezultat. Doar un reprezentant guvernamental, citat de **New York Times** din 17.10.1989,, care a ţinut să şi păstreze anonimatul, a declarat: „Nimeni nu va spune nimic până când preşedintele Bush nu o va permite. Aceasta reprezintă nu numai o simplă tăinuire a informaţiilor. Scandalul **Watergate** a fost un pick nick duminical în comparaţie cu acest caz, care este în cale afară de serios".

ALECU MARCIUC ■

„Nu ne-am adunat aici pentru a demonstra existenţa obiectelor zburătoare neidentificate, acest fenomen fiind indiscutabil. Suntem aici pentru a stabili un contact cu reprezentanţii civilizaţiei extraterestre"...
Aceste cuvinte rostite de Virgil Armstrong, un american fost agent C.I.A. - cum singur s-a prezentat - au fost acoperite de aplauze prelungite. "Acest contact îl vom stabili cu ajutorul vibraţiilor, zburând prin spaţiu şi timp".

OARE ANUL VIITOR VA ÎNCEPE EVACUAREA TERREI?

Manifestarea a avut loc în luna octombrie 1989 la **Congres Halle**, în sala **Melodia** din Frankfurt pe Maine. Au participat experţi din domeniul OZN-urilor, martori oculari ai fenomenului, persoane care afirmă că au fost contactate de "ozenauţi", simpatizanţi şi curioşi - în total aproximativ 2.000 de persoane. Şi aceasta cu toate că un bilet de intrare a costat între 300 şi 450 de dolari!!! Printre participanţi au fost, pentru prima oară, şi cei care au prezentat asistenţei celebrul caz de la Voronej (Rusia).

Au trecut peste 45 de ani din ziua în care lumea a aflat de existenţa "farfuriilor zburătoare" - cum le-a denumit omul de afaceri american **Kenneth Arnold**, care, zburând cu avionul personal deasupra statului Washington, la 4.400 m înălţime, a văzut nu mai puţin de 9 asemenea obiecte zburând în formaţie! După care asemenea obiecte au început să fie semnalate în toată lumea.

Dar să revenim la întâlnirea de la Frankfurt. Ea s-a desfăşurat având ca temă "Dialogul cu viaţa extraterestră". Cum au afirmat participanţii, acesta a avut deja loc! Într-una din zile s-a primit chiar şi un mesaj important: „Foametea, SIDA, poluarea mediului înconjurător. Viitoarele războaie nucleare vor nimici, fără îndoială, omenirea, iar locuitorii unei lumi îndepărtate se gândesc de pe acum, cum putem fi salvaţi. Astfel, se pregăteşte evacuarea pe alte planete, în 1996 şi 1999. Şi vor pleca numai aceia care cred în existenţa acelei lumi şi a locuitorilor acelora"...

Sunt mulţi cei care cred în existenţa unor lumi superior organizate? Ei sunt puţini. Lunar în Germania - după cum a anunţat organizatorul forumului - **Michael Hessemann** - peste 6.000 de oameni devin membri unei Uniuni generale.

Ernst Bentz - istoric în domeniul religiilor - o numeşte "Frăţia cosmică, reprezentând o nouă religie". În cartea sa "Frăţia cosmică - pluralitatea lucrurilor", acesta explică credinţa lor ca rezultat al "şocului produs de Copernic, care a descoperit că Pământul se învârteşte în jurul Soarelui", nefiind "centrul Cosmosului creat de Dumnezeu, ci numai un fir de praf în Universul nemărginit". De aici şi credinţa oamenilor în viaţa extraterestră - este de părere dl. Bentz.

Alte amănunte despre reuniunea de la Frankfurt pe Maine nu am putut afla. Cert este că ea a avut loc; cât despre "evacuarea" care începe nu mai avem chiar aşa mult timp de aşteptat...

ALECU MARCIUC ■

Un consilier invizibil ne va spune pe unde să mergem

Pentru o diferenţă de preţ de 6900 mărci, umpărătorii autoturismelor BMW au de âteva luni posibilitatea să şi le doteze suplimentar cu un pilot vorbitor, denumit Carin Car Information and Navigation). Sistemul, roiectat de Philips, se compune dintr-un eceptor, amplasat în partea din spate a ehiculului, cu funcţia de a primi şi a transmite computerului de bord semnale îndicând oziţia automobilului, o busolă şi senzori la oţile din faţă pentru a informa asupra ricărei schimbări de direcţie, şi dintr-un ionitor aflat la îndemâna şoferului, e care el poate afişa după dorinţă, chemă sumară a traseului sau electronice în culori, chiar şi de oraş dimensionate la cara preferată, pe toate acestea iaşina proprie putând fi văzută ca n punct negru în mişcare. Deocamdată sunt cuprinse în memoa electronică principalele oraşe, ca i hărţile rutiere ale Germaniei, dar n următorii ani informaţiile vor fi xtinse la nivelul întregii Europe. În ne, să nu uităm vocea pilotului nevăzut, care ghidează permanent şoferul. Reacţionând la provocarea concurenţei, firma Mercedes va lansa şi ea, în primăvara ce vine, varianta sa de pilot, propusă de Bosch, care va suprima însă jocul cu hărţi multicolore, nu numai pentru a reduce preţul cu aproape 50%, ci şi din raţiuni de securitate. Căci experţii în accidente rutiere s-au arătat sceptici, considerând că ecranul tinde să capteze în mod periculos atenţia omului de la volan, care ar deveni astfel „orb la tot ce se întâmplă în jur".

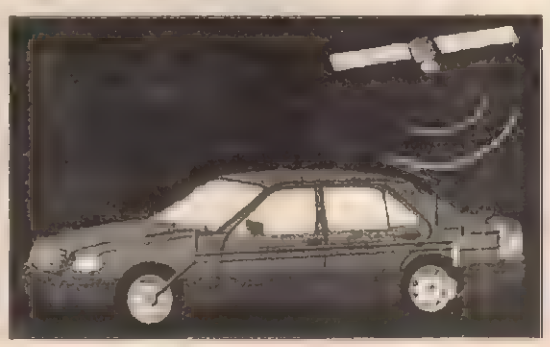

Boala Alzheimer va fi învinsă

■ **Americanii anunţă realizarea unui medicament capabil de a stopa degradarea memoriei**

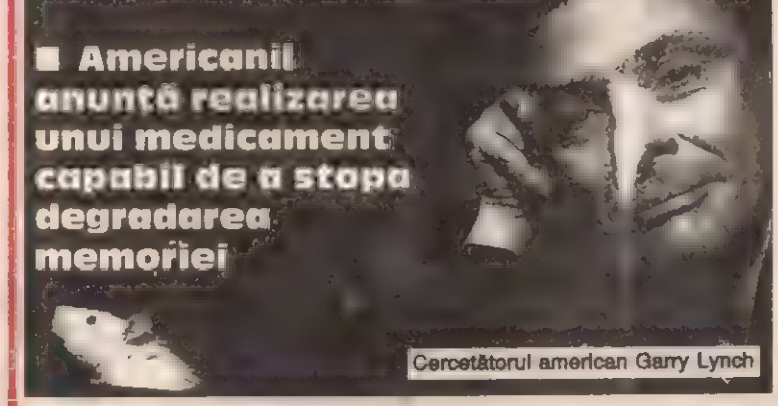

Cercetătorul american Garry Lynch

30 de firme din diverse ţări lucrează în momentul de faţă la elaborarea unui preparat farmaceutic, menit să consolideze şi să extindă potenţialul de înmagazinare de informaţii al creierului uman. În laboratoarele lumii sunt experimentate peste 180 de formule, iar cercetătorii de la universitatea din Irvine, California, susţin că au reuşit să dubleze performanţele şoarecilor prin administrarea unor substanţe, din care ulterior s-a realizat un medicament de sinteză. Deocamdată experienţele echipei californiene - sunt puse sub semnul întrebării de colegi, care cred că nu memoria şoarecilor a fost îmbunătăţită, ci atenţia. Dacă rezultatele declarate se vor confirma totuşi, cei dintâi beneficiari ai medicamentului ar fi vârstnicii suferinzi de cumplita maladie Alzheimer (demenţa senilă).

Crimele din Barintown

George Arion

Ultima jertfă

Ieri i-au răpit pe copiii ei. Ieşiseră de la teatru cu bona şi doi bodyguarzi care n-au apucat să-şi smulgă pistoalele de la centură şi-au dat în primire. Bona a luat-o la sănătoasa ţipând ca din gură de şarpe. Şoferul Rolls-Royce-ului care-i aştepta citind ziarul nici n-a ştiut când i-a apărut o aerisire la creier. Băiatul cel mic, de vreo patru ani, a pornit să urle şi să dea apă la şoareci. Fratele lui mai mare l-a luat pe după umeri şi a încercat să-l liniştească, după ce s-a lămurit că nu au nici o scăpare. Oamenii mei i-au înşfăcat sub ochi mulţimii îngrozite care nu se dezmeticise, i-au vârât într-un microbuz şi-au dat bice. Totul extrem de rapid. Minunat de bine calculat; la milimetru. Nimeni n-a avut cum să depună o mărturie care să plaseze poliţia pe vreo pistă reală. Microbuzul cu seria de motor pilită avea numere de înmatriculare false şi a fost părăsit la ieşirea din oraş, stropit cu benzină şi flăcările i-au mistuit îndată. Au continuat drumul într-o altă maşină. Schimbată şi ea pentru mai multă prudenţă. O precauţie în plus nu strică. Prudenţa s-a dovedit însă inutilă - nimeni nu i-a oprit, poliţia n-a avut când să-şi pună barajele. Iar acum cei doi copii se află în vila mea din Barintown şi se uită cu ochi mari la mine.

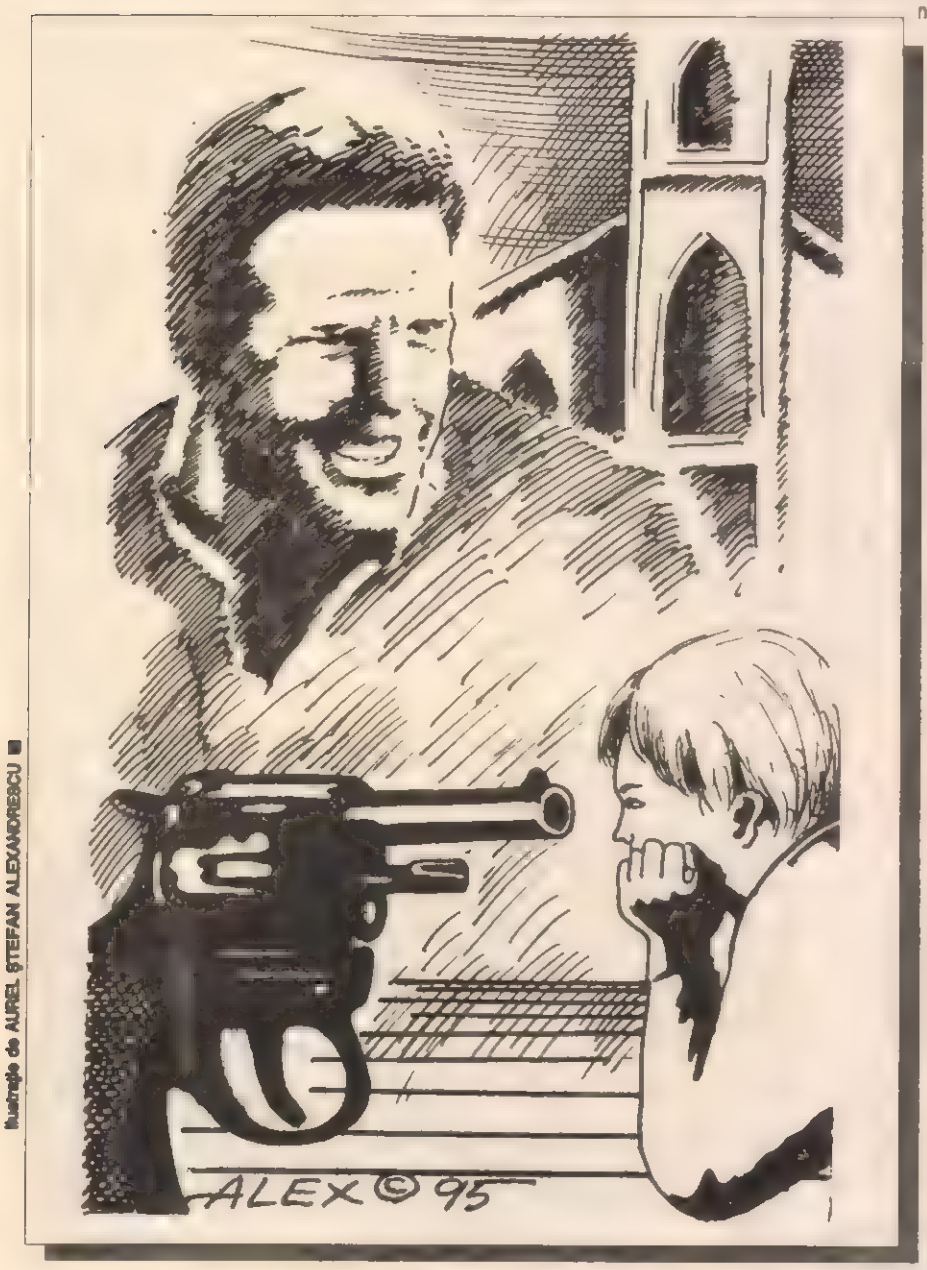

Ilustraţie de AUREL ŞTEFAN ALEXANDRESCU ■

Cel mic - Bob - e înspăimântat. N-a înţeles mare lucru din ce li s-a întâmplat. Nu i-a văzut nici pe cei împuşcaţi. Însă unde-i acuma? Unde e tata? Unde e mama? Ce-i cu oamenii ăştia străini? Chipul său bucălat e bun de-o poză la o reclamă de pamperşi. Costumaşul de seară - un smoching şi cu papion - îi vine nostim. Un domn mic care a asistat la o reprezentaţie de gală, şi-acum, în drum spre casă, a oprit să mai stea la taclale.

Grija lui Glay însă e să-şi aline fratele, să-l facă să se creadă descins într-un univers prietenos. E îmbrăcat tot în smoching - îi stă bine aşa! - şi cântăreşte din priviri locul unde au nimerit. Parcă ar vrea să ţină minte totul - cum sunt aşezate canapelele, masa din mijloc, măsuţele joase, vitrina cu bibelouri, desenul complicat al covoarelor în care te-afunzi, tablourile de pe pereţi. Ar vrea parcă să spună ceva - dar se-abţine, poate din neîncredere, poate din mândrie.

Li s-au preparat cele mai gustoase mâncăruri. Li s-au servit prăjituri, bomboane. Li s-au adus băuturi răcoritoare. Am poruncit să li se îndeplinească orice dorinţă. Li s-au pus desene animate la video. Bob s-a bucurat, pe unele nu le văzuse. În schimb Glay mă contrariază, ba este sfidător, ca şi cum m-ar judeca, apoi devine tandru cu cel mic, pentru ca în clipa următoare s-arunce priviri încărcate de ură spre cei care i-au răpit. El a priceput totul; cel mic în schimb a început să se familiarizeze cu noul mediu, cu necunoscuţii care-i îndeplinesc orice capriciu, îi aduc jucării. Amândoi sunt doi copii reuşiţi. Amândoi ar fi putut fi ai mei. Cel mare are o gravitate care mă emoţionează - întotdeauna mi-au plăcut copiii liniştiţi - nu blegi! - care în loc să se zbenguie iau o carte în mână şi citesc, sau se uită cu priviri îngândurate la cei mari şi aşteaptă clipa când vor lua şi ei hotărâri, vor conduce. Simt o invidie fără margini fiindcă sunt copiii altuia!

Însă n-am voie să mă moi tocmai acuma. Tocmai acum când a sosit ziua răzbunării. Copiii celui mai crud duşman al meu, care mi-a omorât mulţi oameni, mi-a pus beţe-n roate în multe afaceri, mi-a făcut zile şi nopţi amare, se află în mâinile mele. Se va face dreptate!

Am dormit puţin noaptea: puţin şi agitat. Acum lângă mine au venit consilierii mei - patru la număr, sfatul înţelepţilor, cum îi numesc eu în glumă. Beau cafele, sorb din pahare de coniac, pradă unei veselii nebune. N-a fost niciodată un asemenea triumf. Nu oricând poţi să dai o lovitură aşa cum am dat-o noi. Să pui mâna pe odraslele celui care conduce banda rivală nu e un lucru tocmai simplu. Îţi trebuie cap şi mijloace. E nevoie de un plan minuţios pregătit. Eu însumi sunt mulţumit de dezlănţuirea lor. Mă şi gândesc cât să cerem ca răscumpărare. Ar trebui să le pretindem o sumă care să ne despăgubească pentru pierderile pe care ni le-au pricinuit de-a lungul timpului. Sau să le cerem să nu ne mai calce niciodată teritoriul unde operăm noi şi unde ne-am izbit deseori unii de alţii şi ne-am încăierat cu victime şi de o parte şi de alta. Sau să le luăm un procent din afaceri. Există multe, foarte multe posibilităţi de a-i îngenunchea. Toate în avantajul nostru. Nici una care să-i favorizeze. Şi deodată, cineva spune cu o linişte care mă-ngheaţă: „Băieţii trebuie împuşcaţi şi cadavrele lor să le fie trimise părinţilor tăiate în bucăţi." O spune asta ca şi cum ar zice: „Ştiţi, se găseşte un vin grozav la prăvălia din colţ."

- Cum? îngaim eu ca trezit dintr-un somn lung.
- Ţi se pare puţin?
- Nu, nu-i vorba de asta...
- Atunci?
- Sunt totuşi nişte copii nevinovaţi...
- Copiii unui monstru, care-or să-ajungă la fel ca el. Câţi dintre copiii alor noştri n-au rămas orfani din pricina lui? Câţi oameni ne-a omorât nemernicul ăsta? Câţi oameni de-ai noştri înfundă puşcăriile sau zac prin spitale cu gloanţe în burtă? Există vreun ucigaş mai nemilos ca el? I-a mai rămas ceva sfânt în lupta lui pentru putere şi bani?

Toţi îi dau dreptate, ronţăie biscuiţi, beau apă minerală, mai cer coniac. Nimeni nu spune o vorbă bună pentru a-i salva pe micuţi. Sunt îndârjiţi. Nimic nu-i mai poate urni din pornirea pe care o au. În locul lor şi eu aş fi la fel de aprig să cer o pedeapsă exemplară. În locul lor. Nu în locul meu. Cel mai cumplit loc. Unde ţi se dă în aparenţă totul, dar o singură mişcare greşită te trimite în fundul oceanului cu o lespede de gât.

N-am încotro şi trebuie să le spun o poveste. O poveste dureroasă pentru mine, pe care am îngropat-o de ani în sufletul meu. Cu vorbe şovăielnice, poticnindu-mă în fraze,... le istorisesc despre legătura care-a fost între mine şi femeia care conduce banda duşmană nouă. Cum ne-am promis dragoste veşnică şi cum am trăit în tinereţe zile şi nopţi pe care nu pot să le mai uit. Despre fericirea noastră de a fi fost mereu împreună. Despre fuga noastră cu maşina prin oraşele învecinate unde ne-ascundeam prin hoteluri şi în camerele lor ieftine am cunoscut cele mai toride nopţi de dragoste... Ce bucurie aveam să mergem la spectacole... Cum dansam ore în şir prin baruri... Şi cum toată fericirea noastră s-a spulberat într-o zi când tatăl ei a dat-o ca pe-o marfă oarecare altcuiva din oraşul vecin... Un individ bogat care avea să le scoată din sărăcie întreaga familie... Iar ce-a urmat mi-a schimbat cursul vieţii.

Fata mi-a scris de mai multe ori, mi-a explicat, şi-a cerut iertare, n-a avut încotro şi-a trebuit să se supună tatălui ei. Nu i-am răspuns niciodată. Dar, la rândul meu, m-am zbătut să fac avere. Exact cu aceleaşi mijloace ca ale bărbatului ei. Am furat, am înşelat, am ucis, am şantajat şi am ajuns în fruntea celei mai puternice bande din Barintown. Nutrind dorul de a mă răzbuna. De-a-l vedea prăbuşit la picioarele mele pe cel care mi-a năruit scurta mea fericire. E-adevărat, am vile de vis, maşini luxoase, bani al căror număr nu-l ştiu: nimic nu egalează însă ce-am avut în tinereţe. Dar oricât l-aş urî pe bărbatul acela, gangsterul ăla lipsit de educaţie, parvenitul ăla fără cultură, nu-i pot ucide pe fiii singurei fete la care-am ţinut ca la lumina ochilor.

Nu mi-am impresionat auditoriul. Beau în continuare cafele, ţin în mâini paharele de coniac. Ce-aş fi cuvântat la pereţi aş fi avut poate mai mult succes.

În cele din urmă, cel mai în vârstă dintre cei de faţă, de la care m-aşteptam la cel mai înţelept sfat, la cel mai important sprijin, a început să vorbească în aşa fel încât dacă m-arunca într-o groapă cu lei aş fi simţit aceeaşi groază.

- Te compătimesc, ai trecut printr-o mare durere. Dar de ce te-ai ascuns? E-adevărat, nu te-ai însurat ca să ne aparţii numai nouă. Familia ta noi suntem. Nimeni n-are ce să-ţi reproşeze. I-ai slujit pe băieţii noştri; de aceea şi ei te slujesc cu credinţă. Cu tine am dat lovituri îndrăzneţe. Cu tine vom mai da lovituri care să lase lumea mută de uimire. Tocmai de aceea tu nu trebuie să ai milă. Mila te costă. Mila ne poate pierde. Te face slab. Te lasă la cheremul altora care n-or să fie cu inima moale. Mai ai un singur pas pe care trebuie să-l faci ca să capeţi acel suflet de piatră care te-ar ajuta să judeci faptele numai cu mintea, nu şi cu inima. O clipă am şovăit eu însumi dacă să-i omorâm sau nu pe copii. Acum aprob cu toată liniştea condamnarea lor. Ţi s-a făcut prea mult rău, ni s-a făcut prea mult rău, ca să mai avem îndurare.

Am obţinut, după discuţii lungi, înfocate, un singur lucru: să nu le fie ciopârţite trupurile. Nu ştiu ce le-au făcut - i-au împuşcat, i-au spânzurat, i-au gâtuit. Au fost puşi în portbagajul unei maşini şi lăsaţi în faţa casei lor. Un telefon i-a anunţat pe părinţi ce li s-a-ntâmplat copiilor. Am citit în ziare despre disperarea care i-a cuprins când i-au găsit. La înmormântare a participat tot oraşul lor. Fiindcă acolo duşmanul meu e socotit un cetăţean onorabil. Ca şi mine în Barintown. Şi nimeni n-a avut cea mai mică bănuială în legătură cu fapta. Evident, tartorul ştie, dar nu poate spune nimic. Ar însemna să dea şi el de belea. Clocoteşte însă planuri de răzbunare.

Câteva zile n-am fost bun de nimic. Îmi părea c-am acceptat prea uşor o cruzime care nu-mi stă în fire. Într-adevăr, sufletul îmi împietrise. De aceea am rămas indiferent când, într-una din zile, am primit o scrisoare aşternută pe hârtie de o mână pe care o sărutasem de mii de ori, care mă vestea că băiatul cel mare fusese fiul meu şi el ştiuse aceasta.

JON BON JOVI

„Nu-mi plac excesele, dar tot am o mică problemă: alcoolul!"

Foarte curând, mai exact pe 2 martie, Jon Bon Jovi îşi va sărbători 33 de ani de viaţă şi va asista la naşterea celui de-al doilea copil al său, prevăzută pentru aceeaşi săptămână. Greu să fii în acelaşi timp tătic şi sex symbol? Nu chiar, din moment ce în cazul său, viaţa de familie n-a fost niciodată o frână în calea succesului. Sau aproape niciodată.

Jon s-a născut şi a crescut în New Jersey. De patru ani e căsătorit cu prietena sa din copilărie, Dorothea Hurley. În mai 1993 cuplului i se mai adaugă prin naştere micuţa Stephanie Rose. Şi fericirea familială a fost dublată de succesul grupului Bon Jovi. În această vară va efectua un turneu mondial pentru promovarea albumului „greatest hits" „Cross Road". Şi, ca şi cum n-ar fi fost de-ajuns, Jon se lansează şi într-o carieră cinematografică. Va putea fi văzut în curând în Moonlight And Valentino alături de Whoopi Goldberg, Kathleen Turner şi Elisabeth Perkins (care a jucat în Flinstones).

- Ce simţi când ştii că vei deveni tată a doua oară?

– E de-a dreptul minunat. Paternitatea îmi place mult. De altfel, pentru mine familia e mai importantă decât muzica... dar din fericire pot să mă ocup de amândouă. Turneul mondial pe care-l vom întreprinde riscă să fie unul foarte agitat pentru că în afară de cei doi copii ai mei, vor mai fi două prietene ale fiicei mele. Trăiască grădiniţa!

- Te consideri un tată responsabil?

– Da. Sunt obligat. Nu mai e cazul de petreceri cu prietenii până dimineaţa. Nici să mai compun cântând toată noaptea la pian în living-room. Să fii tată implică o serie de sacrificii. Mai ales trebuie să-ţi obişnuieşti copiii să se culce devreme. Şi n-are nici un sens să-l culci la 7 seara pentru ca mai apoi s-o faci tată cu invitaţii.

- Copiii te-au schimbat?

– Mi-au dezvoltat simţul umorului. Înainte eram mai degrabă introvertit, nu vorbeam prea mult. Stephanie e foarte hazlie şi m-a deschis mult. Am devenit de asemenea mai calm, am învăţat ce înseamnă răbdarea. Aveam nevoie. În general, aş putea spune că dragostea pe care o port fiicei mele mi-a ocazionat o nouă revelaţie asupra acestui sentiment.

- De când s-a căsătorit cu Heather Locklear (actriţa din Melrose Place), crezi că Richie Sambora e hotărât în aceeaşi măsură ca tine să-şi consolideze o familie?

– Poate. Dar trebuie ştiut că până acum, singura viaţă care conta pentru Richie, era aceea dintr-o trupă rock. Era Casanova rock'n'roll-ului. Adora să frecventeze fetele frumoase... Acum că a achiziţionat-o pe cea mai frumoasă, probabil se va schimba, dar sper că va rămâne unul dintre cei mai buni chitarişti ai lumii. Pentru că tipul ăsta e un zeu!

- Dar tu ai fost atras de groupies şi de toate fetele care mişună în jurul staruri[illegible]?

– Nu. Sunt împreună cu soţia mea din adolescenţă şi m-a urmat în toată cariera. Cunoaşte toate atitudinile inerente unui cântăreţ de rock, seducţia fără să se ofere neapărat, şi mai ştie că sunt un tip loial şi că deci n-are nici un motiv să fie geloasă. Există lucruri mult mai interesante în viaţă decât colecţionarea de amante...

- În concluzie, viaţa ta nu corespunde stereotipiilor rock'n'roll-ului?

– Să zicem că aş avea o înclinaţie spre băutură. Nu până la stadiul în care devine necesară dezintoxicarea într-o clinică, precum alţi membri ai grupului. Alcoolemia mea nu degenerează. Excesele nu mă atrag.

- Şi drogurile?

– Am fost tentat şi am încercat în adolescenţă. Părinţii mei intraseră în panică temându-se să nu devin toxicoman... Adevărul e că mi-a trecut foarte rapid şi de atunci nu m-am mai atins de ele. Consider că drogul e metoda sigură pentru a-ţi rata complet viaţa.

- De-a lungul carierei tale, ai cunoscut deziluzii?

– Bineînţeles. Tonel Când eram adolescent lumea muzicii rock era pentru mine de-a dreptul magică. De fapt e vorba de un job identic cu majoritatea celorlalte, care necesită multă muncă. Show bizz-ul nu are romantismul pe care şi-l imaginează lumea. E o industrie. Dar, să înregistrezi discuri şi să dai concerte, asta da, rămâne extraordinar, mai mult decât îţi poţi imagina când eşti puşti.

- Cum te-ai decis la această meserie?

– Am fost întotdeauna atras de muzică. Să compun cântece a fost scopul meu permanent. E imposibil să descriu efectul pe care-l poate cauza o piesă venită din sufletul şi din chitara cuiva. Şi s-o mai şi cânţi în faţa a mii de persoane, ce poate fi mai magic?

■ Partea masculină a fostului grup **ABBA**, şi anume Björn Ulvaens şi Benny Anderson, se află în pregătiri pentru punerea în scenă a ceea ce ei tind a fi cel mai mare musical care ristat vreodată în Scandinavia. alul de 3 ore, Kristina From maala, care tratează emigraţia edezilor în America, e prima lor aborare pentru un musical, de la hess din 1984. Premiera e prevăzută entru octombrie în capitala Suediei, Stockholm.

■ Sheryl Crow şi Stone Temple Pilots au reluat piesele aparţinând grupului **LED ZEPPELIN** pentru un album tribut rocker-ilor britanici.

Alţi artişti care au contribuit la Led Zeppelin: Tribute sunt Duran Duran, Hootie And Blowfish, The Rollins Band şi 4 Non Blondes. Chiar Robert Plant a înregistrat o piesă împreună cu Tori Amos pentru acest album ce va fi lansat în martie.

■ **ELTON JOHN şi BILLY JOEL** vor fi din nou în turneu împreună anul acesta. Cuplul va cânta în 8 oraşe americane începând cu 24 martie în Las Vegas şi sfârşind pe 13 aprilie în Miami, Florida. Turneul lor din vara trecută a fost unul din cele mai mari ale anului. Performanţa se va repeta pentru că Elton John va lansa un nou album, Made England, iar Billy Joel îşi continuă turneul mondial cu River of Dreams.

■ Plecarea chitaristului **GILBY CLARKE** de la Guns'N'Roses, vara trecută, a generat zvonuri conform cărora grupul e pe cale de a se destrăma. Ele au fost întărite şi de faptul că, pentru ultimul single al grupului „Symphathy For The Devil", Axl Rose a decis să folosească un chitarist necunoscut, Paul Huge. S-a mai spus că decizia în cazul concedierii lui Clarke, ca şi în cel al înlocuirii lui, i-a aparţinut în exclusivitate lui Axl, luată fără a se fi consultat cu Slash. Afirmaţiile lui Slash confirmă acest lucru şi discuţiile în contradictoriu pe care le-a avut cu lead-singer-ul, având în vedere că se înţelegea bine cu Gilby. În rest însă, în afara disputelor oarecum fireşti dintr-un „rock-'n'roll marriage" a negat că Guns'N'Roses ar avea motive să se despartă,

■ Duo-ul suedez **ROXETTE** va fi primul grup pop vestic care va cânta în China de când Wham a concertat acolo acum 10 ani.

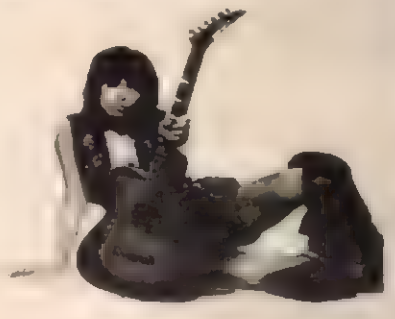

Tratativele între managerii grupului şi guvernul chinez au fost iniţiate în primăvara trecută, dar numai recent ministrul culturii a permis grupului să apară pe Workers Indoor Stadium în Beijing pe 13 februarie.

Marie Fredriksson a declarat în legătură cu acest show: „Este cu siguranţă cea mai importantă ocazie din cariera noastră... A necesitat mult timp şi efort această permisiune pentru concert şi, după câte ştii, suntem al doilea grup vestic care pătrunde în Beijing. Mi se pare foarte măgulitor!"

■ Trei dintre cele mai de succes interprete au făcut echipă pentru înregistrarea unui „Charity single". Cher, Neneh Cherry şi Krissie Hynde de la Pretenders au realizat versiunea lor „Love Can Build A Bridge" după originalul celor de la The Judds pentru „Comic Relief", instituţie filantropică britanică ce a luat fiinţă în 1986. De atunci a donat 130 milioane dolari pentru diverse proiecte, din care două treimi pentru Africa. Single-ul care este încă în producţie va fi lansat în Europa pe 6 martie.

■ În videoclipul **„Please Come Home For Christmas"**, Cindy Crawford şi Jon Bon Jovi sunt într-adevăr foarte, foarte apropiaţi. Agentul lui Jon a precizat că cei doi sunt prieteni de mult timp. N-ar fi acesta motiv de supărare pentru Richard Gere, ci mai degrabă ceea ce îl îngrijorează este una din consecinţele divorţului de Cindy: aceasta i-ar putea pretinde jumătate din avere, nici mai mult nici mai puţin de 15 milioane dolari!

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

FINAL...

PRĂJITURĂ CU FRIŞCĂ / DESENATOR SATIRIC
NIŞĂ / ŞTIRI
PIETRE ALBASTRE / PLIN DE ACID !
SPORTIVĂ ÎN ECHIPĂ / FOC DE ARMĂ
LEGENDĂ / A SE RĂSTI
PĂTURI / EZITANTE
CONTROLOR / AULE
VENIT DOMNESC (înv.)
ÎNCEPUT DE VACANŢĂ !
CONTROLOR DE TRAFIC / SLOVĂ
MĂRUNŢIT / RADU POPESCU
SPECTACOLUL UNUI SOLIST / MEDICAMENT
NECROPOLĂ / PUNEREA DATEI (pl.)
SĂRMULIŢĂ / SOLDAT
PERSONAJE / RĂSĂRITEANĂ
COADĂ DE UJUJ ! / SE REFERĂ LA FAPTE
ENOT FĂRĂ COADĂ !
LA REVEDERE ! / LIZIBIL
FIER
DE CAMĂTĂ
PALPABIL! / CASTANIU.
APROPIATE / CURELUŞĂ DE MEŞINĂ
PENE ! / ÎN TEMĂ !
ŞEF
ASCUNSE / OAMENII HANULUI
MIORIŢĂ / ALIFIE (reg.)
MORAL / CAREUL MIC
DIN LUT (fem.)
MATROZI / INSTRUMENT BANCAR
PROPRIETAR DE NAVE
DOP LA BUTOI

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

... LOGIC

TICĂLOŞIE / A MURDĂRI
A AVEA / AUTORIZAT
SAMANŢĂ / STĂVILARE / JUDECĂ CU RIGOARE (pl.)
AMEŢITI / ÎNGHEŢATE / LOCALURI CU GRĂTAR
EPOCĂ / FIRAV LA TRUP !
ALUNGĂ ZĂDUFUL / MĂICUŢĂ
A CONDUCE / A RECLĂDI
LA FILM ! / 100 m²
CAMPIONI / OANA ADAM
ÎN PLIC ! / TAINICĂ
CARIE !
SERVIT CU PILAF / CRAIUL DE LA RĂSĂRIT
ÎN ORAŞ ! / MARIA NICOLAU
PASĂRE DE CURTE / REPRIZĂ DE TENIS
POVESTE
VORBĂ JIGNITOARE

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

JOCUL DIFERENŢELOR

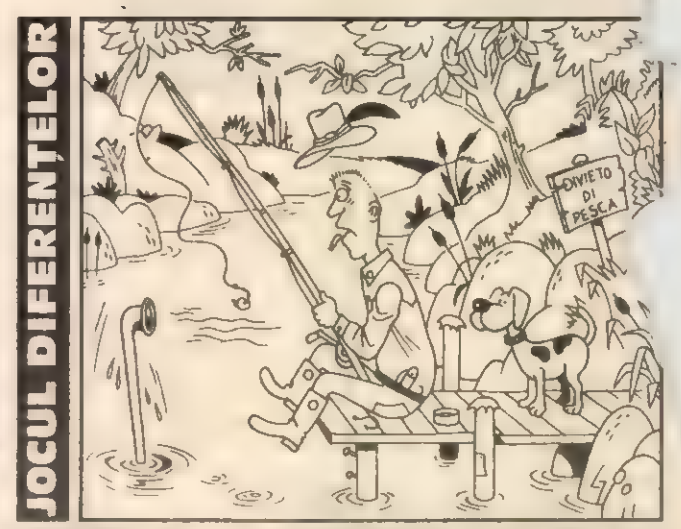

Cele două desene diferă prin 25 de mici particularităţi. Vă invităm să le descoperiţi!

Bibl... ...ală
ODORHEIU SECUIESC

Mai cova ca la Caritas !

CUM SĂ-ȚI TRAGI VREO OPT SALARII DEODATĂ !

■ Lista unor profitori ai Legii 58

pag. 5

Două reviste într-una singură

Nr. 8 ● 21 - 27 februarie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Schimbare de macaz

EXPRESUL e trecut pe linie moartă

Mihai Cârciog trage la mai bine...

Potrivit unor informații neconfirmate încă, în urma renunțării lui Mihai Cârciog la președinția Trustului Expres, apariția revistei cu același nume a fost oprită de Ion Cristoiu pentru cel puțin două luni, din considerente financiare. Spre deosebire de alții, care se bucură când moare capra vecinului, nouă ne-ar părea rău să se confirme aceste lucruri.

... Ion Cristoiu trage la și mai bine...

... iar Cornel Nistorescu trage pe dreapta!

Ipoteză tulburătoare!

Este Papa Ioan Paul al II-lea de origine română?

pag 16

Un nou episod al serialului

HELIOSPROBOSCOPUL

Cum se prezintă copiii bolnavi de SIDA și tratați cu acest aparat

pag. 8-9

MAȘINA DE SCRIS

amână două luni premiul anunțat la 1 martie

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

PCI bus
VL bus

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax. 211.73.68

OKI · BECKMAN · ALINCO · HEWLETT PACKARD · NOVELL · CTX · CHAPARRAL · LOGITECH · American Power Conversion

PUBLICATIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
DRĂGOI ARION
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic SILVIU ILIE
Director juridic - personal CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale
MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI (222.33.31, 222.33.44, 2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223.15.10, 223.15.20; 223.15.30, 223.15.40, cu întîrcarea de mai jos
Fax: 222.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valutar - 47.21.6.16.0431.0 BCR sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor-şef EUGEN CHIROVICI
Consilier LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie
ADRIAN PETRESCU
Telefon 2559

- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman Jr., Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ionită
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânţală (SUA)
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Crina Gorgoi
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu

Publicaţii de divertisment
Director
ALEXANDRU PĂSĂRIN
maxi SKANDY

S.C. REBUS S.R.L.
Administrator general
GEORGE ARION
Director executiv
ALEXANDRU PĂSĂRIN
REBUS
MIHAI ZGUBEA
REBUSACHE
CONSTANTIN GRIGORE
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacţie)

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600, 222.6805): Călin Mircuţeanu, Dan Ciucucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ (222.67.38) Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE (222.6628): Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) Avida Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341, Bucureşti, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sîmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Nesimțirea în poliție

Într-un sondaj prezentat la TVR credibilitatea ostirii noastre întrunea peste 80 de procente, pe când cea a poliției române numai 60. Faptul nu e nicidecum surprinzător. Asupra celor care ar trebui să vegheze cu adevărat, zi și noapte, la liniștea publică, planează în continuare multe suspiciuni. Desigur, nu puțini polițiști își fac datoria mergând uneori până la sacrificiul suprem. Presa ne informează zilnic despre actele lor de curaj, despre ingeniozitatea lor în demascarea fărădelegii. Dar, în același timp, există un curent de opinie care le este defavorabil, socotindu-i pe unii corupți sau coruptibili, în cârdășie cu indivizi din lumea interlopă, îmbogățiți prin mijloace necinstite, aplicând legea după bunul lor plac. Emblemele puterii - mașini cu girofar și sirenă, pistoale, bastoane de cauciuc - îi amețesc și îi transformă în niște zbiri de temut. Oricâte comunicate de presă ar da M.I., oricâte conferințe de presă ar organiza, conferințe în care suntem asigurați de amplul proces de înnoire și purificare din rândurile poliției, va mai trece multă vreme până când uniforma sa va dobândi respect unanim.

Îmi aduc aminte de observația cuiva înainte de 1990: „Ai remarcat - m-a întrebat persoana respectivă - câți ofițeri de armată cu grade superioare întâlnești prin tramvaie, autobuze, metrou? În schimb, de la căpitan în sus, nu vezi nici un milițian." Situația a rămas cam aceeași și azi. Și n-aș fi scris aceste rânduri, o vană luptă cu morile de vânt, dacă sondajul de care am pomenit nu mi-ar fi readus în memorie ceea ce mi s-a întâmplat în urmă cu câteva luni. Anul trecut, într-una din zilele lui septembrie, am lipsit cinci minute de lângă mașina mea încărcată cu bagajele pentru concediu. Un răgaz suficient pentru ca hoți calificați să-mi fure geanta diplomat și o cameră video. Am reclamat imediat furtul la secția 4 Poliție, condusă de colonelul Buchir. S-au luat cu sârg amprente, am completat declarații, am indicat posibili suspecți. Am executat un ritual cu simțământul inutilității, al pierderii timpului. Nu m-am așteptat nici o clipă să se găsească făptașul. Însă, dacă tot facem atâta caz despre apartenența noastră la un stat civilizat, m-aș fi bucurat dacă, după o vreme, mi-ar fi sosit acasă o scrisoare din partea celor care au investigat cazul - dacă l-au investigat - în care să-mi fi spus care e stadiul cercetărilor, dacă mai este vreo șansă sau nu de recuperare a obiectelor furate. Nimic din multiplele posibilități la care s-ar fi putut apela n-a fost folosit. Un reprezentant al Puterii ar da vina pe moștenirea celor 50 de ani de comunism. Un reprezentant al Opoziției - pe neocomunismul lui Iliescu. Eu zic că nu e vorba nici de una, nici de alta, ci doar de indiferență și dispreț față de problemele cetățenilor. Sau, mai pe scurt, de nesimțire.

TEODOR ARDELEAN:

Presa dă prea mare importanță problemei maghiare

☐ Extremiștii români înghit gălușca servită de UDMR, care apoi îi arată cu degetul la Consiliul Europei

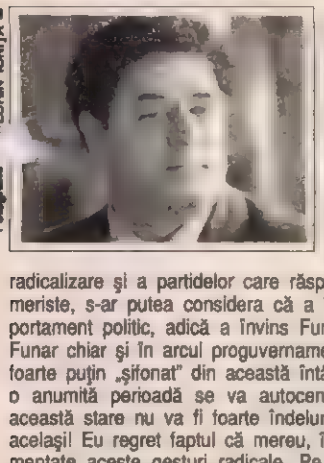

Fotografia ■ FLORIN IONIȚĂ

– Dle senator, cine consideraţi că a ieşit învingător la ultima întâlnire cvadripartită dintre PDSR şi PUNR?

– Din punctul de vedere al omului de rând care suferă din cauza ascensiunii reale a radicalismului în tabăra UDMR şi care nu vede altă soluţie decât o radicalizare şi a partidelor care răspund acestor gesturi udemeriste, s-ar putea considera că a învins acest tip de comportament politic, adică a învins Funar în PUNR şi a învins Funar chiar şi în arcul proguvernamental, pentru că a scăpat foarte puţin „şifonat" din această întâlnire. Probabil că pentru o anumită perioadă se va autocenzura, se va abţine, dar această stare nu va fi foarte îndelungată. Fondul va rămâne acelaşi! Eu regret faptul că mereu, în unele partide, sunt alimentate aceste gesturi radicale. Pe vremuri, la anumite ore de matematică era un banc: „îl bat până scot radicalul din el!" Noi nu vom reuşi să scoatem radicalul din Funar şi din alţii, pentru că mereu cineva alimentează şi acest cineva este UDMR. Practic, pot să spun că această floare a PUNR (Funar) este alimentată cu rădăcini din UDMR, permanent, şi stropită de UDMR!

– Dacă criza politică lăsată de UDMR se rezolvă, ce şanse electorale mai poate avea PUNR, având în vedere chiar şi numai escrocheria numită Caritas, ca să nu mai vorbim că PUNR l-a provocat mari supărări preşedintelui Iliescu în ultima vreme, fapt ce s-ar putea să nu rămână nepedepsit, într-un anumit viitor?

– Părerea mea este că toate partidele politice parlamentare sunt într-un proces de erodare, pentru că populaţia a aşteptat altceva de la universul politic şi i se oferă cu totul altceva. Din păcate însă erodarea substanţială a PUNR s-a realizat prin faptul că acest partid a ieşit în faţă cu acest radicalism care nu-i este reprezentativ şi care a fost totuşi atenuat în majoritatea filialelor. A mai ieşit în faţă cu această apropiere de catastrofalul joc Caritas! Nu poate fi negat nici faptul că a fost catastrofal şi nu poate fi negată nici implicarea. Să nu uităm că un şef de cabinet al dlui primar Funar a scris şi o carte despre „miracolul economic al României - Caritas"! Deci, PUNR este într-o erodare fantastică şi e posibil ca această erodare să-l apropie chiar de limita critică a pragului electoral! Însă, în viitorul parlament, chiar de-ar fi să-şi piardă, să spunem, cei mai importanţi oameni din aripa moderată şi să rămână numai aripa radicală, el va intra în parlament, pentru că un segment foarte important din electorat s-a radicalizat şi asta este o plagă politică pe care o datorăm, ca o cotizaţie, UDMR! O parte a electoratului român se radicalizează pentru că începe să se gândească la pericole şi se reîntoarce la o anumită istorie pe care noi am fi vrut s-o facem cât mai uitată, aşa cum în Occident se încearcă a se uita (este foarte bun exemplul germanilor şi al francezilor!), deoarece eu cred că nu putem convieţui împreună decât dacă mai şi uităm câte ceva, nu numai dacă iertăm!

– Dl Sălăgean a lansat ideea înfiinţării unui nou partid şi această idee nu vă este străină nici dv. Aveţi de gând să o puneţi în practică?

– Aş vrea să precizez faptul că pentru universul politic românesc, la ora actuală, nu o divizare ar fi necesară, ci o coagulare. Din păcate, însă, fricţiunile sau chiar dihoniile existente în anumite partide - vezi mişcarea liberală - duc până la urmă la un război de orgolii care sfârşeşte nu doar prin fricţiuni, ci chiar şi prin sciziuni. PUNR, sigur, are această sintagmă sfântă a unităţii naţionale, dar nu înseamnă că el este mai sfânt decât alte partide sau că deţine monopolul problemelor naţionale şi nu înseamnă că el este ferit de posibile sciziuni. Cei care au părăsit partidul au făcut-o dintr-un gest de protest sau din sentimentul că, pur şi simplu, nu mai pot suporta o anumită manieră abordată la vârful partidului. Aşa au plecat din PUNR profesorul Ioan Alexandru Crişan, de la Cluj, deputatul Petru Burcă, senatorul Radu Ceontea şi deputatul Cornel Brahaş. Intenţia mea şi a dlui senator Sălăgean nu este să părăsim acest partid - aim declarat de nenumărate ori acest lucru, dar nici nu putem să acceptăm un climat de teroare adevărată, care există şi se practică în jurul nostru referitor la orice fel de gest de-al nostru în interiorul partidului.

– Cine sunt „teroriştii"?

– Nu cred că este potrivit termenul de terorist!

Funar cel focos şi Gavra cel floros

– Atunci, cine sunt cei care vă terorizează?

– Sunt cei care practică „zvonistica", în primul rând. Când eu nu sunt prezent la Biroul Permanent, sunt făcut praf şi pulbere! Când nu este prezent Bucur Coriolan, este el făcut praf şi pulbere, în primul rând cu acuzaţia că s-ar ocupa de afaceri, de parcă asta ar fi o ruşine. Teodor Ardelean este şi el acuzat că se ocupă de afaceri şi că este prieten cu un mare om de afaceri ungur. Dar asta-i o treabă foarte bună, domnilor! Partidul nostru, în Maramureş, are membri şi maghiari, şi nemţi şi ucraineni, iar câţiva dintre sponsorii cei mai însemnaţi ai noştri - inclusiv din banii lor s-a susţinut şi campania dlui Funar - sunt maghiari! La noi există o bună înţelegere, o convieţuire şi eu cred că am realizat ceva, demonstrând că nu toţi maghiarii sunt pe măsura unor lideri ai lor! Deci, dacă vorbim de teroare, teroarea se practică în principal nu de către dl Funar - dl Funar este un om destul de liniştit, în general, că te şi miri, uneori, de unde poate ieşi focul, ultimele sale scrisori fiind absolut incendiare! - ci de către dl Gavra, el este practicantul acestui stil de teroare. Eu cu dl Gavra suntem născuţi în aceeaşi zi, avem deci aceeaşi zodie, numai că eu mă deosebesc de ei prin faptul că am luptat cu mine însumi, cu datul meu genetic, să mă cultiv şi să mă mai rabd, să nu mă manifest aşa cum în mod natural eşti îndemnat să te manifeşti. Să ştiţi că cel mai uşor este să fii extremist! Eu aş avea atâtea argumente la ora actuală să plesnesc toată ziua de la tribună în UDMR dar, mă gândesc, cui ar folosi acest lucru?! Am argumente, chiar şi de la mine, din Maramureş, adică ne înţelegem cu unii foarte bine, chiar şi deputatul UDMR de Maramureş este un om excepţional, cu care te poţi înţelege, dar sunt şi acolo, între ei, radicali şi oameni care ne fac probleme, astea nu sunt glume, nu sunt bancuri, nu sunt spuse aiurea!

Dl Gavra mai păcătuieşte prin faptul că îi terorizează pe toţi. Îi terorizează pe deputaţi cu ideea că nimeni nu face nimic, el face totul pentru partid!! El vorbeşte despre PUNR de parcă ar fi partid propriu, în ograda personală.

– Cum vedeţi rezolvarea crizei?

– Maghiarii de la noi şi toate celelalte etnii au deja drepturi dobândite cu mult peste tot ce s-a oferit în orice parte a lumii. A, că nemulţumirile lor, într-un fel, sunt explicabile, pentru că ei încă mai tânjesc după Ungaria Mare, visul regalităţii maghiare, asta este o altă chestiune şi eu cred că cel mai înţelept ar fi ca nici presa să nu le dea prea mare importanţă şi nici oamenii politici să nu reacţioneze la fiecare încercare a lor! El îşi realizează planul prin metoda „biliardului": lovesc o bilă, aceea loveşte alta şi altele şi tot aşa. Vedeţi, de fiecare dată ei vin cu o ofertă politică, ei nu spun că-i provocare, pentru că în universul politic orice se poate discuta - nu negociem, dar discutăm, nu? Statul naţional unitar, noi, românii, nu-l mai negociem cu nimeni! Deci, ei vin cu oferte. Întotdeauna ştiu ce va rezulta din prima lovitură a bilei - va reacţiona Vadim, va reacţiona Funar, vor reacţiona şi alţii şi mizează pe faptul că aceste reacţii vor fi luate în seamă undeva. „Mingea" este ridicată la plasă, de fiecare dată, de partea maghiară, dar şi Funar sau Vadim, de exemplu, absolut, au o contribuţie însemnată. În acest sens, este edificator ce s-a întâmplat recent la sesiunea Consiliului Europei: dacă în ţară n-ar fi fost această vânzoleală a scrisorilor şi comunicatelor, toţi parlamentarii europeni prezenţi acolo ar fi putut să constate că ceea ce senatorul György Frunda pretindea, întrece cu mult nu numai protocolul-cadru în problemele minorităţilor, ci tot ceea ce Europa a visat vreodată să ofere unor minorităţi în Europa, ar fi putut să constate că pretenţiile UDMR sunt exagerate. Dar nu s-a văzut acest lucru, pentru că s-a văzut altceva, s-a văzut fumul de deasupra României: uite, domnule, acolo, cum se comportă românii cu maghiarii, uite cum îi plesnesc, uite cum vorbesc de schimburi de populaţii, de stare de urgenţă, de tot felul de măsuri care să se ia împotriva populaţiei maghiare! Deci, dacă nu ştim să ne cenzurăm, să facem diplomaţie şi politică adevărată, nu vom obţine ceea ce ne dorim!

MARIAN GHIŢEANU ■

Consiliul Convenţiei Democratice şi-a ţinut şedinţa într-o atmosferă şi o organizare special pregătită pentru presă. De această dată ziariştii au putut nu numai vedea ci şi auzi pe cei ce jalonează destinul politic al acestei alianţe. Prilej de a ne face o imagine cu mult mai corectă despre ceea ce se întâmplă de la o vreme încoace în Convenţie. Vom trece pe scurt în revistă ceea ce s-a stabilit:

100.000 de volţi la Convenţia Democratică !

Nimic nu se pierde, nimic nu se câştigă, totul se amână

☐ „Recalcitranţii" au primit 30 de zile pentru a se hotărî dacă rămân sau nu în CDR

● Rând pe rând au fost respinse propunerile de restructurare a CDR, iniţiate de PL '93, PAC şi PSDR.

S-a stabilit deci că formaţiunile civice, nepolitice, sunt pe picior de egalitate cu partidele în ceea ce priveşte mecanismul decizional, s-a modificat art. 12 din protocolul CDR, pentru deciziile Consiliului Naţional nemaifiind nevoie de consens ca până acum, ci doar de o majoritate de 2/3. Ceea ce poate fi uşor de obţinut doar cu voturile PNŢCD şi ale asociaţiilor componente.

● Tot la propunerea PNŢCD, Consiliul CDR a hotărât, evident după modificarea art. 12, că se va merge pe liste comune şi că va exista un unic candidat la preşedinţie. Nu s-a luat în calcul o eventuală schimbare a legii electorale şi modul în care se va acţiona în cazul unui scrutin uninominal de pildă.

● Formaţiunile politice care nu semnează în termen de o lună modificările mai sus menţionate au fost ameninţate cu excluderea pe principiul enunţat de prim-vicepreşedintele PNŢCD Ion Diaconescu: „Cei ce sunt în CDR trebuie să meargă aşa. Cui nu-i place, să iasă".

● Se pare că a fost îmbrăţişată şi propunerea PAC privind renunţarea la un discurs cu tentă monarhică în campania electorală. De asemenea, s-a solicitat UDMR-ului să declare ferm, în maximum o lună, că respectă Constituţia şi principiul de stat naţional unitar.

● N-au semnat încă modificările aduse la protocol PAC, PSDR şi PL '93. Aceste partide au anunţat că vor consulta în prealabil propriile foruri de decizie.

● Alianţa Civic-Liberală (ACL) pare a fi pusă serios în dificultate. Dintre cele patru partide constituente (PAC, PNL, PNLCD şi PL'93), două au semnat pe loc modificările aduse protocolului CDR: PNL şi PNLCD. Semn că pentru liberali este în continuare foarte greu să stabilească un punct de vedere unitar, principiu impus de apartenenţa la o alianţă.

● PNL, de pildă, a reuşit să obţină un vot în Consiliul Naţional nemaifiind obligat să-l împartă cu colegul său din Alianţa Civic-Liberală, PAC. Se poate deci spune că formaţiunea dlui Mircea Ionescu Quinţus s-a integrat abia acum cu drepturi depline în CDR.

Emil Constantinescu, Ion Diaconescu şi Dinu Patriciu - trei actori ai unei întâmplări mai vechi, dată abia acum în vileag. În lumina acestei dezvăluiri, agitaţia din CDR poate fi mai bine înţeleasă.

Într-o hărmălaie de nedescris

S-a fluturat ceva cu „un PAC-CD şi un PL '93-CD"

● Şedinţa Consiliului CDR a atins pe alocuri cote de neimaginat în ceea ce priveşte tensiunea acumulată. Rare au fost momentele când a vorbit o singură persoană, cele mai multe cazuri fiind acelea când 3-4 lideri sau reprezentanţi se acuzau reciproc, în acelaşi timp.

● Discuţiile s-au aprins exact în momentul în care s-a trecut la analiza propunerilor de restructurare. Cei ce le-au făcut au fost deseori ameninţaţi cu excluderea.

● Într-o hărmălaie greu de imaginat, liderul PL '93, Dinu Patriciu, a povestit asistenţei o interesantă întâmplare. Potrivit domniei sale, preşedintele CDR, Emil Constantinescu, a solicitat sprijinul PL '93 pentru eliminarea PAC şi PSDR din Convenţie, promiţând în schimb împărţirea frăţească a locurilor pe listele electorale cu PNŢCD. Cu alte cuvinte, 50% liberali, 50% ţărănişti. La discuţii ar fi fost prezent şi prim-vicepreşedintele PNŢCD, Ion Diaconescu. Emil Constantinescu a sărit ca ars, negând totul. Somat să recunoască întâmplarea cu pricina, dl Diaconescu n-a putut să infirme nimic. Dl Emil Constantinescu a spus la PNŢCD că oricând are la dispoziţie un PAC-CD şi un PL '93-CD" - a mai adăugat Dinu Patriciu.

● „Este un principiu de drept arhicunoscut: cine poate mai mult, poate şi mai puţin" (**Emil Constantinescu**).

● „Niciodată nu s-a respectat până acum protocolul. De unde, acum, atâta scrupulozitate?" (**Ion Diaconescu,** după ce Emil Constantinescu a fost acuzat că nu respectă protocolul CDR).

● „Ponderea Alianţei Civice şi AFDPR face cât cinci şi ele au adus majoritatea voturilor la alegeri" (**Corneliu Coposu**)

● „Asociaţiile au aceleaşi atribuţii ca şi partidele. Ele pot candida pe listele CDR, nu-i nici o problemă. Noi le dăm un certificat- cum că fac parte din partidul nostru" (**Ion Diaconescu**, prim-vicepreşedinte PNŢCD).

● „Cum vă permiteţi să susţineţi că Alianţa Civică nu are răspundere politică? Noi am organizat sute de mitinguri faţă de un partid care cu 1% nu reuşeşte să umple decât primul rând dintr-o sală!" (**Ana Blandiana,** Alianţa Civică).

● De nenumărate ori, asociaţiile civice au susţinut că sunt cele mai morale. „Forţa noastră politică a fost probată în sondajele de opinie şi pe scena politică. Forţa morală a asociaţiilor nu a fost deocamdată cuantificată nicăieri" - a răspuns liderul PAC, **Nicolae Manolescu.**

Paiele lui Ţurlea pe focul lui Marko Bela

Provocarea UDMR şi-a făcut efectul

Săptămâna trecută a fost dominată de scandalul UDMR. În Camera Deputaţilor deputatul independent Petre Ţurlea a iniţiat o moţiune simplă. În Senat, PDSR a propus o Declaraţie care să condamne afirmaţiile liderului UDMR Marko Bela. Şi a mai fost masa rotundă de la Atlanta.

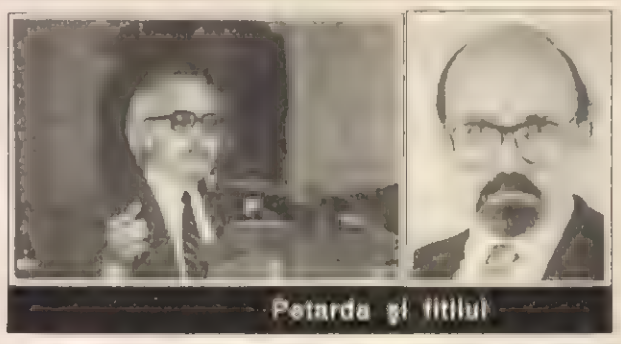

Petarda şi fitilul

Încă de la apariţia sa pe scena politică, UDMR a pedalat pe ideea autonomiei locale. Atât reprezentanţii Puterii cât şi cei ai Opoziţiei au avut atitudini greşite. De care liderii UDMR au profitat din plin. PDSR, în loc să trateze pretenţiile maghiarilor cu inteligenţă şi să le dea locul pe care îl merită, a preferat „să tragă spuza pe turta proprie" cum se spune şi să dea amploare unui conflict artificial pentru a abate atenţia cetăţeanului de rând de la grijile zilnice. În fond ce mai contează că salariile sunt mici şi şomajul bate la uşa fiecăruia, când suntem pe cale să pierdem Ardealul? Astfel la Actualităţi ne sunt prezentaţi periodic unguri care profanează statul, intonează imnul naţional al Ungariei sau arborează pe un gard drapelul maghiar. Aceste manifestări izolate şi irelevante sunt tratate ca adevărate probleme naţionale. Guvernul dă declaraţii, preşedintele apare pe postul naţional de televiziune şi condamnă, iar PRM şi PUNR visează (şi povestesc ce au visat tot la Actualităţi) trupe maghiare la graniţele ţării. Poziţia cea mai neplăcută însă a avut-o şi o are Convenţia Democratică. Conştientă de artificialitatea problemei şi de impactul pe care aceasta îl are totuşi în străinătate, a evitat să adopte o atitudine tranşantă şi să excludă UDMR din alianţă pentru a nu complica şi mai mult situaţia. Numai că cetăţeanul de rând percepe lucrurile în felul lui şi în Ardeal singurul adversar electoral valabil al UDMR este PUNR

Şi, acum, ajungem la UDMR. Până acum observatorii politici au mers pe următorul raţionament: Puterea a provocat toate conflictele etnice pentru a abate atenţia populaţiei de la criza economică. Simplu şi extrem de logic. Totuşi, UDMR a reluat periodic declaraţiile sale belicoase. Şi, acum, mai nou, a declarat tranşant: „Nu suntem de acord cu statul naţional, dorim modificarea Constituţiei". Acestea fiind datele problemei, tot logica îţi impune un alt raţionament. Nu cumva există două niveluri ale aceleiaşi chestiuni? Adică UDMR să aibă un scop extrem de precis, toate acţiunile sale să fie bine dirijate şi peste toate să se suprapună gesturile irresponsabile şi lipsite de orice urmă de inteligenţă politică ale Puterii, care doar profită de o situaţie deja existentă? Ultimele evenimente dau câştig de cauză acestei ipoteze.

Aşa stând lucrurile, votul celor două Camere ale Parlamentului împotriva declaraţiilor UDMR şi prezenţa oficialilor români la Atlanta sunt gafe de neiertat. Liderii Alianţei Civic-Liberale au sesizat perfect. „Nu putem să implicăm cel mai înalt for democratic din stat care este Parlamentul, atunci când persoane particulare fac declaraţii", a spus Dinu Patriciu de la tribuna Camerei Deputaţilor. Încercând să împiedice discutarea ridicolei moţiuni a lui Petre Ţurlea. În Senat, reprezentanţii PNŢCD au părăsit sala, iar Corneliu Coposu a hotărât ca PNŢCD să nu participe la masa rotundă de la Atlanta. Dar ce folos? Guvernul şi-a trimis acolo mesagerii, iar majoritatea pedesenistă din Parlament a aprobat moţiunea Ţurlea din Declaraţia PDSR în aplauze şi urale. Şi, atunci cu atâta lipsă de intuiţie politică, ce ne mai mirăm că stăm cu mâna întinsă la uşile cancelariilor europene şi nimeni nu ne bagă în seamă?

Reprezentantul Uniunii Europene:

„În România sunt necesare schimbări enorme"

Joi, 16 februarie, la Iaşi, s-a deschis expoziţia itinerantă „Pieţele oraşelor din Europa", organizată de Delegaţia Comisiei Europene în România. Prezent în Iaşi, reprezentantul Uniunii Europene, dl Andrew Rasbach, a declarat într-o conferinţă de presă că Uniunea Europeană doreşte integrarea ţărilor asociate la această organizaţie. Dl Rasbach a menţionat că, pentru aceasta, se doreşte ca statele respective să ajungă la nivelul ţărilor membre. „În România există în prezent 6 programe ale Uniunii Europene în derulare pentru modernizarea agriculturii, restructurarea industriei, sănătate, servicii sociale şi tot ceea ce înseamnă trecerea spre o economie de piaţă", a declarat Andrew Rasbach, care a adăugat că trebuie schimbat sistemul centralist. Dl Rasbach a mai subliniat că în România „sunt necesare schimbări enorme".

Contrasens

Cozmâncă îl demite, oamenii îl aleg iar!

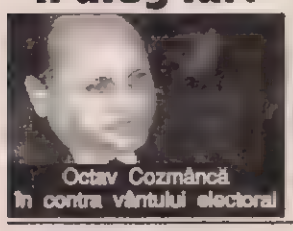

Octav Cozmâncă în contra vântului electoral

Continuă la cote din ce în ce mai fierbinţi scandalul generat de demiterile în lanţ ale unor primari aparţinând Opoziţiei. Ameninţat cu rezolvarea direct la Consiliul Europei, Octav Cozmâncă, unealta guvernamentală care se ocupă cu aceste reglări de conturi, promite să pună la dispoziţia celor interesaţi dosarele celor demişi. „Pentru a se dovedi cât de corect s-a făcut lucrarea", spune executivul. Sperăm că în maldărul de documente se află şi cele privitoare la primarul din Brezniţa-Ocol (jud. Mehedinţi), aparţinând PNL, ales în 1992 şi demis de către prefect în vara lui 1994. Culmea absurdului se petrece însă după eliberarea sa din funcţie, pentru că acesta nu se lasă, considerându-se nedreptăţit şi deschide proces. Noile alegeri sunt programate însă de guvern înainte ca instanţa să se pronunţe! Fostul primar candidează şi... câştigă iar. Aşa că, în momentul de faţă, cel demis în '94 este reînscăunat de cetăţeni scurt timp după decizia prefectului. Ce are de spus dl Cozmâncă?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Dacă nu-l „tratau" la Târgovişte, făcea azi infarct

La Scornicești au câștigat liberalii!

Recentele alegeri locale desfăşurate la Scornicesti par a indica o schimbare de atitudine a electoratului. Să menţionăm în primul rând o masivă participare la vot, cel puţin în ultimul tur de scrutin: 70%. Cu mult peste media înregistrată la partidele ce s-au desfăşurat în diverse zone din ţară, unde arareori numărul celor ce se prezentau la urne depăşea 10% din totalul celor cu drept de vot.

Învingătorul este candidatul PNL, inginerul Teodor Zamfir. Acesta a devansat reprezentantul PDSR cu peste 700 de voturi. Şi trebuie menţionat faptul că partidul de guvernământ a dus o campanie electorală cu surle şi trâmbiţe, pionul principal fiind chiar prefectul judeţului Olt: Ba mai mult decât atât, s-a înregistrat şi o premieră de presă care concurează pentru un loc de cinste în Cartea recordurilor. Ziarul local **Olt-Press** ce urma să apară în data de 9 februarie a fost distribuit în Scornicesti pe... 8 februarie. Normal, din moment ce conţinea un articol denigrator la adresa dlui Zamfir, iar ultimul tur de scrutin bătea la uşă. Iată că după Călăraşi, unde alegerile pentru Consiliul Local au modificat radical raportul de forţe Putere-Opoziţie, zona putând fi ştearsă din categoria petelor roşii de pe hartă, urmează acum un alt fief al stângii care se schimbă la faţă: judeţul Olt, unde după ce Slatina pică în mâinile unui primar al Partidului Democrat, Scornicestiul devine... liberal.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Praful de pe tobă în ochii oamenilor

Într-o goană nebună, privatizarea va prinde fix alegerile din '96!

Mult comentatul proiect de lege pentru accelerarea privatizării, propus de executiv şi trecut deja prin Senatul României, a ieşit de la Comisia Economică a Camerei Deputaţilor fără nici cea mai mică modificare. Este de presupus că va trece prin plen la fel de neatins.

Despre cum se „accelerează" privatizarea prin acest proiect, revista noastră a mai scris. Legea lasă la dispoziţia statului 70% din capitalul social al întreprinderilor. Am încercat să aflăm de la dl Nicolaescu, director general al Agenţiei Naţionale de Privatizare, ce aduce bun în această direcţie respectivul proiect, din moment ce **statul, care a asigurat şi până acum managementul cu rezultatele dezastruoase care se văd, rămâne să decidă în continuare.** „Sub acest aspect, programul nu aduce nimic bun. Este chiar dezastruos" - a sosit răspunsul.

Cât priveşte infuzia de capital prin vânzarea celor 70% aflate în posesia statului, un recent experiment al FPP şi ANP a dovedit că pentru cele trei întreprinderi supuse privatizării prin ofertă în numerar nu s-a înghesuit aproape nimeni!

O explicaţie a ceea ce se petrece în economia românească ne-a oferit-o reputatul specialist şi om politic **Varujan Voscanian:**

„Se observă că perioada în care s-a supus dezbaterii acest proiect, etapizarea care se va face ulterior, transferul de cupoane, coincid în mod interesant cu anul electoral 1996. Electoratul român este din păcate uşor de cumpărat, având în vedere precaritatea nivelului de trai. Transferul titlurilor de proprietate în agricultură, câteva mici îmbunătăţiri în ceea ce priveşte penalile suplimentare şi distribuirea cupoanelor fac mai mult pentru actuala Putere decât o intensă campanie electorală".

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Peştişori în ape tulburi

Cine conduce de mama focului, în câte 5,6,7,8 societăți comerciale deodată, reprezentând FPP IV Muntenia în Adunări Generale și Consilii de Administrație (1)

☐ Surprizele vor veni în episoadele următoare, când vor apărea şi „rechinii"!

Organizarea Fondului Proprietăţii de Stat şi a Fondurilor Proprietăţii Private a avut drept scop principal privatizarea societăţilor comerciale. Cât s-a privatizat şi, mai ales, cât nu s-a privatizat, se ştie deja. Ceea ce, poate, se ştie mai puţin este faptul că aceste două instituţii au devenit o reţea tentaculară care numai privatizare nu face. Micimani, parlamentari, înalţi funcţionari, toţi legaţi prin fire destul de greu de descâlcit, au dat năvală în Adunările Generale ale Acţionarilor (AGA) şi în Consiliile de Administraţie (CA) ale societăţilor comerciale ca reprezentanţi ai FPS şi FPP. Mulţi duc „greul" nu într-o singură societate, ci în mai multe, ca să nu se încurce oamenii cu câteva sute de mii de lei, ci cu cât mai multe milioane. Şi nu la întreprinderile cu probleme, ci la cele care obţin profituri „babane".

Pentru început vă prezentăm câţiva „peştişori" de la **FPP IV Muntenia**, foarte lacomi, urmând să revenim cu prezentarea „rechinilor".

■ **Popescu Constanţa** - consilier juridic - 1. ANTREPRENOR SA Bucureşti (AGA) 2. COCC SA Bucureşti (AGA) 3. CONCORDIA ALIM. 4 SA Bucureşti (AGA) 4 DELICIA COM SA Bucureşti (AGA) 5. ROMFARM SA (CA) 6. SUPORT LOGISTIC SA Bucureşti (AGA) 7. TAROM SA Bucureşti (AGA) 8. UNIREA SA Bucureşti (AGA)

■ **Stănescu Emil** - inginer - 1. AEROQ SA Bucureşti (AGA) 2. ALLEGRO MAXI TAXI SA Bucureşti (AGA) 3 AVIAŢIA UTILITARĂ SA Bucureşti (CA) 4. ELAROM SA Bucureşti (AGA) 5. GRANITUL SA Bucureşti (CA) 6. INSTITUTUL de OPTOELECTRONICĂ SA Bucureşti (AGA) 7. TITAN TRANSPORT SA Bucureşti (AGA) 8. TUBAL SA Bucureşti (AGA)

■ **Burghelea Lucian** - şef birou - 1. ICMA SA Bucureşti (AGA) 2. IMGB SA Bucureşti (CA) 3 METAL SOFT SA Bucureşti (AGA) 4. PESCARUL SA Bucureşti (AGA) 5. REPUBLICA SA Bucureşti (CA) 6. TEHNOREMAT SA Bucureşti (AGA).

■ **Iordache Mihai** (ex-deputat - director departament - 1. MARMOCALC SA Vaşcău (AGA) 2. ARCIF SA Bucureşti (AGA) 3. BERE GRIVIŢA SA (AGA) 4. INDUSTRIAL EXPORT SA Bucureşti (AGA) 5. ISPCF SA Bucureşti (AGA)

■ **Szel Petru Pavel** - director executiv - 1. ARES SA Bucureşti (CA) 2. ROMENERGO SA Bucureşti (AGA) 3. TIAB SA Bucureşti (CA) 4. URBIS SA Bucureşti (AGA) 5. UZIN-EXPORT-IMPORT SA Bucureşti (AGA)

■ **Cristache Dragoş** - şef birou - 1. BIOFARM SA Bucureşti (CA) 2. CICO SA Bucureşti (AGA) 3. ION CREANGĂ DIAFILME DIAPOZITIVE Bucureşti (AGA) 4. STELA SA Bucureşti (AGA) 5. ZAREA SA Bucureşti (CA)

■ **Uevat Dias Petru** - economist - 1. AGRICOMEX SA Bucureşti (AGA) 2. COMALIMENT SA Bucureşti (CA) 3. DIVERTIS SA Bucureşti (AGA) 4. PANVITAN SA Bucureşti (CA) 5. SUPORT TEXTIL SA (AGA).

■ **Crăciunaru Mihaela** - economist - 1. CRISI COM SA Bucureşti (AGA) 2. ELECTRICOM SA Bucureşti (AGA) 3. GLINCARN SA Bucureşti (CA) 4. ISPCAIA SA Bucureşti (AGA) 5. SOLARIS SA Bucureşti (AGA)

■ **Filimon Gabriel** - inginer - 1. COMPREST SA Bucureşti (AGA) 2. CONCORDIA ALIM. 4 SA Bucureşti (CA) 3. CULTURA NAT. SA Bucureşti (AGA) 4. SINTOFARM SA Bucureşti, (AGA) 5 UMUC SA Bucureşti (CA).

■ **Vasile Daniela** - economist - 1. COMET SA Bucureşti (AGA) 2. COMSAN SA Bucureşti (AGA) 3. DELFINCOM SA Bucureşti (CA) 4 ELECTROCONSTRUCŢIA ELCO ILFOV SA (CA) 5 MOBIB SA Bucureşti (AGA) 6 SIMPEX SA Bucureşti (AGA)

■ **Stănescu Valentin** - inginer - 1. CONBAN SA Bucureşti (CA) 2. IMEC SA Bucureşti (AGA) 3. INDCO SA Bucureşti (AGA) 4. PROIECT SA Bucureşti (AGA) 5. SCUT SA Bucureşti (AGA) 6 SPECIAL TRANSPORT SA Bucureşti (CA).

■ **Vicoleanu Vasile** - economist - 1. ANTREPRENOR SA Bucureşti (CA) 2. COMINCO SA Bucureşti (AGA) 3. LIBERTATEA PANIFICAŢIE SA Bucureşti (AGA) 4. ŞCOALA DE ŞOFERI AMATORI SA Bucureşti (AGA) 5. VINALCOOL SA Bucureşti (CA)

■ **Badea Rodica** - expert - 1. ATRIC SA Bucureşti (CA) 2. COMMIXT SA Buftea (AGA) 3. CONSERV BUFTEA SA (AGA) 4. FIROS SA Bucureşti (CA) 5. PRECIZIA SA Bucureşti (AGA).

■ **Alecu Carmen Stellana** - inginer - 1. CASROM SA Bucureşti (CA) 2. ELEGANT SA Bucureşti (AGA) 3. MALIMP SA Bucureşti (AGA) 4. TRANSPORTURI AUTO PROGRESUL SA Bucureşti (AGA)

■ **Ştefănescu Olivia** - 1. CMF SA Bucureşti (AGA) 2. DIASFIN SA Bucureşti (AGA) 3. FAST ECO SA Bucureşti (AGA) 4. INFORMATICA PIPERA SA Bucureşti (AGA)

■ **Pintilie Robert** - economist - 1. COMAUTOSPORT SA Bucureşti (CA) 2. MUNPLAST SA Bucureşti (CA) 3. SOC. CONSTRUCŢII TRANSPORTURI SA Bucureşti (AGA)

BEBE SCARLAT ■

Turnul Babel

„În secolul ce va veni..."

„Datorită nenumăratelor sale fapte de vitejie care vor străluci din generaţie în generaţie în secolul ce va veni, marele tovarăş Kim Jong-Il - poate conta pe încrederea nelimitată şi respectul profund al poporului coreean şi a mediilor progresiste din lume." Am citat din ziarul guvernamental Minju Joson care apare la Phenian. Cotidianul menţionat, aidoma celorlalte publicaţii, radioului şi televiziunii, a intrat în delir cu prilejul aniversării zilei de naştere a enigmaticului conducător într-un moment când, deşi umflat cu pompa, Kim nu este, formal, instalat în fotoliul nr. 1 al ţării. Această succesiune lăsată în coadă de peşte rămâne cea mai bizară experienţă nord-coreeană de la instalarea sistemului comunist. Toate mediile îl consideră pe Kim marele cârmaci, dar nimeni nu îl aşază între mâini cârma. Iar Kim, glorificat, aşteaptă. De câteva luni analiştii disecă problema, dar nu reuşesc să ajungă la nici o concluzie...

Şopârie tactică şi căderi de capete

La ultima sa întâlnire de la Stockholm, Andrei Kozârev l-a promis omologului său britanic, Douglas Hurd, că Moscova va înceta măcelul din Cecenia. Faptul că intervenţia în această republică rebelă a eliminat din discuţii intrarea Rusiei în organismele europene a dat, firesc, de lucru diplomaţiei moscovite, care se vede împinsă la marginea jocurilor continentale. Pe de altă parte, aceeaşi aruncare cu capul înainte în mlaştina cecenă a radicalizat lupta împotriva lui Elţin. Preşedintele a fost nevoit să ţină, joia trecută, un discurs fluviu în parlament, pentru a mai turna apă în vin. În acelaşi timp, acordurile tehnice de încetare a focului în Cecenia au fost respinse de generalul Dudaev, care nu acceptă asemenea şopârle tactice şi care o întâlnire la vârf, reprezentativă. Dacă mai adăugăm că membrii proeminenţi ai executivului atacă furibund strategia lui Pavel Gradov, avem imaginea de ansamblu a unei gafe care s-ar putea să „coste un cap". Sau, chiar, mai multe...

Balaurul centenar paşte la porţile Belgradului

Nodul gordian bosniac se încurcă sistematic, de parcă toate părţile, în spatele declaraţiilor de bune intenţii, nu ar coace altceva decât agravarea şi extinderea nebuniei. Pe acest fond de pagubă instituţionalizată internaţional, preşedintele Bill Clinton a pus pe masă o sabie care ar putea tăia „nodul"; în schimbul suspendării sancţiunilor împotriva Serbiei, Washingtonul doreşte recunoaşterea de către Belgrad a Bosniei-Herţegovina, Sloveniei şi Macedoniei. În felul acesta s-ar pune punct ideii fixe a „Serbiei Mari" şi, prin implicaţii normale, tensiunii actuale din Bosnia. Dacă nici această ultimă încercare nu va avea şanse de succes războiul de o sută de ani este ca şi bătut în cuie.

Perele din vest nu vor să pice

S-a crezut, la început, că „Parteneriatul pentru pace" reprezintă o anticameră sigură a penetrării, cu drepturi depline, în Alianţa nord-atlantică. Apoi, sub presiunea noii majorităţi republicane, Casa Albă a nuanţat cheestiunea, subliniind că este o utopie ca în NATO să se intre la grămadă. A urmat o nouă „lupă diplomatică", arătându-se că în NATO se poate intra înainte de integrarea în U.E. În sfârşit, s-a dovedit că la Bruxelles gândirea e selectivă şi inflexibilă: Cehia da, Ungaria da, Polonia da, dar restul nu. Nu deocamdată şi, poate, nu şi altă dată. În aceste circumstanţe, România sau Bulgaria merită să se aşeze cu periscoapele în direcţia Kazahstanului, pentru că, strategic vorbind, din vest nu mai pică nici o pară mălăiaţă în gura...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Hagialâc la Atlanta

„Masa rotundă" româno-română de la Atlanta trebuie privită şi analizată pornindu-se nu de la faptul dacă a rezolvat sau nu ceva (nu putea să rezolve nimic, participanţii neavând mandat să la decidă!), ci de la însăşi ţinerea ei. De ce s-au dus reprezentanţii UDMR acolo este limpede. Iniţiată de unguri, făcând parte din strategia propagandistică ungurească, mediatizată de unguri şi deci ajunsă la urechile mapamondului în orchestraţie ungurească, „Masa rotundă" de la Atlanta a oferit liderilor etniei maghiare din România prilejul de a-şi clama pretenţiile - care se regăsesc într-o formă mai mult sau mai puţin mascată în comunicatul final al întâlnirii - dintr-un loc de unde se aude mult mai bine decât din ţară. Dar de ce s-au dus acolo reprezentanţii preşedinţiei şi guvernului român? Unii au supradimensionat pericolul pe care-l reprezintă pentru România acceptarea participării la discuţii cu UDMR pe pământ străin (considerând participarea drept o gafă politică monumentală, o ruşine pentru România şi o umilire a românilor de pretutindeni), iar alţii s-au străduit să bagatelizeze întreaga acţiune (mult zgomot pentru nimic). Cine are dreptate?

Mirarea pentru hotărârea puterii de la Bucureşti de a-şi trimite reprezentanţii - fie şi cu titlu personal - peste Ocean este mărită şi de conjunctura în care aceasta s-a luat. E vorba de schimbarea de atitudine a CDR, a opoziţiei în general, faţă de acţiunile şi luările de poziţie antiromâneşti ale liderilor etniei maghiare din România. Ani de zile CDR şi-a concentrat tirul în contra ieşirilor naţionaliste ale unor reprezentanţi ai puterii sau în contra extremismului unora dintre aliaţii puterii, pe liderii maghiari mustrându-i cu blândeţe şi cu timiditate. Asta ca să câştige voturile ungurilor şi să albă o „presă bună" în ţară şi în străinătate. Şi în tot acest timp, folosind şi CDR ca scut, UDMR şi-a pus în practică cu tenacitate programul antiromânesc. Pentru că întreaga activitate a UDMR, de la înfiinţare şi până în zilele noastre, a însemnat o neîntreruptă revoltă şi luptă surdă, dar tenace în contra intereselor naţionale, în contra Constituţiei şi a legilor ei, implicit a unităţii şi integrităţii teritoriale (în ciuda declaraţiilor, acesta e fondul), în contra a ceea ce s-a numit intrarea României în Europa şi în lume, intrare pe care a boicotat-o şi a subminat-o pe toate căile; de asemenea, a însemnat negarea caracterului de stat naţional al României şi negarea dreptului istoric al ţării noastre asupra Transilvaniei, a însemnat o permanentă defăimare şi compromitere a ţării noastre pe plan internaţional. Şi, culmea, toate acestea făcute în bună măsură pe banii statului român (salariile parlamentarilor UDMR, cheltuielile cu deplasarea lor în străinătate, la lucrările diferitelor forumuri internaţionale). Abia acum au observat şi principalele forţe din opoziţia românească toate acestea şi au făcut ochii mari. Cam târziu, dar, vorba proverbului, mai bine mai târziu decât niciodată. În aceste condiţii, când deci însăşi opoziţia s-a dumirit cu privire la pretenţiile aberante ale liderilor etniei maghiare din România, hotărârea puterii de la noi de a trimite mesageri la Atlanta apare cu atât mai bizară, în contratimp şi pe dos. De ce totuşi a fost luată?

Este posibil ca puterea de la Bucureşti să fi simţit toată campania gălăgioasă a UDMR din ultima vreme (cu scontatele replici dure din partea forţelor politice româneşti) ca fiind menită să pună beţe în roate apropierii dintre România şi Ungaria, să împiedice încheierea Tratatului de bază româno-ungar şi, în consecinţă, să fi acceptat discuţiile din America pentru a contracara manevrele UDMR. Mapamondul ar vedea că Bucureştiul dă dovadă de flexibilitate, că acceptă dialogul în problemele minorităţilor şi, ca urmare, ar îndemna Budapesta să încălească Tratatul. Chestiunea este însă cu dus-întors. Se poate şi invers: văzând că românii au consimţit să se ducă la Carter, Budapesta ar putea trage concluzia că în România starea conflictuală dintre români şi etnicii maghiari există de-adevăratelea şi să înceapă să ezite, fie şi cu scopul de a obţine de la români cât mai mult. Şi astfel, hagialâcul la Atlanta, pe lângă umilinţa izvorâtă din acceptarea de-a discuta probleme româneşti interne în afara graniţelor ţării, s-ar putea să aducă românilor şi prejudicii politice concrete tocmai acolo unde se mizează.

ION D.GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

UEO îşi ghiceşte viitorul

Uniunea Europei Occidentale (UEO), pilonul militar al Uniunii Europene, pregăteşte o **Carte Albă asupra politicii de apărare europene.** Pentru aceasta s-a alcătuit un fel de „club al înţelepţilor", denumit „grupul de reflecţie", care va defini noile condiţii de securitate de pe continent. O întrunire a grupului a avut loc de curând la Bruxelles, la ea participând reprezentanţi din cele 18 state membre, dar şi din partea celor 9 state ale Europei Centrale (inclusiv ţările baltice). S-au abordat, printre altele, relaţiile în materie de securitate între UEO, pe de o parte, şi SUA, Rusia şi zona Mediteranei, pe de altă parte. Următoarea „meditaţie" a grupului va avea loc lá 1 martie, iar concluziile vor fi prezentate la 7 martie, în Consiliul Permanent al UEO.

MITTERRAND: „Naţionalismul înseamnă război"

Preşedintele Mitterrand, care se pregăteşte să iasă din scena politică după alegerile prezidenţiale din Franţa, a declarat că, pornind de la propria sa experienţă din timpul războiului şi de după aceea, **„naţionalismul înseamnă război".** El a avertizat că pornirile naţionaliste din unele state europene pot crea noi surse de tensiune. Cu experienţa sa, Mitterrand a declarat că UE ar trebui să fie incompatibilă cu excesele naţionaliste, care altfel nu vor face decât să slăbească această organizaţie. Pe de altă parte, el a arătat că ţările din Europa Centrală şi de Est sunt considerate ca aparţinând în întregime Europei, datorită moştenirii culturale comune. În acest sens, el a spus că UE ar trebui să întreprindă acţiuni „reparatorii" în domeniul cultural în aceste ţări, care au trăit atâta timp izolat.

Maastricht şi Cannes

Reuniunea la nivel înalt a UE, de la Cannes, din 26-27 iunie, va reprezenta un prilej pentru o primă evaluare a ordinii de zi a viitoarei **Conferinţe interguvernamentale comunitare** care ar urma să aibă loc anul viitor pentru a realiza o restructurare a **Tratatului de la Maastricht.** Se urmăreşte revizuirea unora dintre articolele Tratatului care să ducă la o creştere a eficienţei instituţiilor UE. Astfel, se prevăd noi mecanisme de consultări în procesul luării deciziilor din domeniile afacerilor externe şi politicii interne.

Centru de analiză al UE

Oficialităţi germane au anunţat că Bonnul studiază posibilitatea amânării amintitei Conferinţe intergu-vernamentale a UE pentru începutul anului 1997. În orice caz, Comisia UE a avansat deja câteva sugestii în perspectiva acelei reuniuni. Se propune astfel înfiinţarea, încă de la începutul anului viitor, a unui **Centru de Analiză** pe problemele relaţiilor externe şi de apărare; desemnarea prin rotaţie a unui om politic din cele 15 state membre ale UE care să se ocupe de relaţiile externe, aşa cum preşedintele Comisiei este răspunzător cu activităţile de ansamblu ale Uniunii; posibilitatea înfiinţării unei forţe de intervenţie a UE.

NATO şi UE în faţa sfidării islamice

Spania, care va prelua de la Franţa preşedinţia UE, intenţionează să organizeze la Lisabona o reuniune pe tema întăririi cooperării dintre „cei 15" şi ţările din bazinul Mediteranei, în condiţiile în care integrismul islamic din nordul Africii reprezintă o tot mai evidentă ameninţare pentru statele membre. Această reuniune se înscrie de altfel în „strategia sudică" a NATO, în curs de elaborare în legătură cu aceeaşi cauză.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Noul ambasador al Italiei își prezintă scrisorile de acreditare ziariștilor

Domnul Giuseppe de Michelis di Slonghello este noul ambasador al Italiei la București. Născut în 1938, domnia sa a îmbrățișat încă de la terminarea studiilor de drept, în 1960, cariera diplomatică. A urcat pe rând toate treptele acestei cariere care l-a purtat la Alger, Bruxelles, sediul FAO din Roma, Cairo, Zürich. Ultima misiune îndeplinită a fost cea de ambasador al țării sale la Beirut. Vorbește fluent franceza și engleza.

Noul sol diplomatic al Italiei în România a adoptat o manieră originală și, credem noi, eficientă de a se prezenta publicului din România: a invitat la sediul Ambasadei reprezentanți ai presei. Într-o atmosferă colocvială, domnia sa a prezentat câteva repere ale raporturilor dintre țările noastre, relevând între altele că **„Italia va susține eforturile guvernului român în această fază delicată care va duce la integrarea progresivă a României alături de celelalte țări europene"**. De asemenea, a confirmat că Italia este un partener privilegiat pentru România nu numai în relațiile economice, dar și pe alte planuri.

În acest cadru, l-am întrebat pe dl ambasador, în exclusivitate pentru **Flacăra**, dacă este adevărat că Italia, alături de alte țări din flancul sudic al NATO, ar încuraja mai cu seamă activitatea Alianței pe axa Nord-Sud (în jurul Mediteranei) în detrimentul celei Vest-Est, către Europa centrală, așa cum s-a comentat chiar în presa occidentală:

„Nu, nu cred că au vreun suport aceste presupuneri. Italia, ca și Franța sau Spania, este desigur îngrijorată de amploarea integrismului islamic în țările din nordul Africii și de situația de instabilitate din zona Mediteranei și ar dori întărirea flancului sudic al NATO. Dar totodată Italia este favorabilă unei susțineri a cooperării NATO spre Est, așa cum am menționat deja. Dar lucrurile sunt puțin mai complicate, este vorba de niște criterii care trebuie fixate și luate în considerație".

L-am întrebat pe dl ambasador ce știa despre România înainte de a veni la București și cum crede că vor evolua relațiile dintre țările noastre.

„Trebuie să vă spun că părinții mei au lucrat în domeniul diplomatic, iar în anii 1941-1942 au fost în România, la București și Timișoara, și mi-au vorbit adesea în termeni foarte favorabili despre țara dv. Îmi spuneau chiar că este cea mai frumoasă țară din lume! Desigur, aici lucrurile s-au mai schimbat, dar țara nu se schimbă, iar oamenii rămân mai mult sau mai puțin aceiași. Eu sunt convins că nu sunteți o națiune care trebuie ajutată, pentru că sunteți oameni care au mândrie, sunteți o țară bogată, aveți o identitate națională veche și o cultură bogată. Deci în acest spirit și cu această recunoaștere reciprocă a calităților și posibilităților vrem să colaborăm. Inclusiv în domeniul științific și tehnic, domenii pe care nu le-am amintit în alocuțiunea mea."

ȘTEFAN NICOLAE ■

O anecdotă povestită de Excelența Sa: „Un medic susținea că meseria lui e cea mai veche pentru că Dumnezeu a făcut din coasta lui Adam pe Eva; arhitectul, la rândul lui, afirma că meseria lui are întâietate, întrucât Creatorul a făcut prima dată Pământul. Diplomatul, în schimb, a spus că nici unul nu are dreptate, întrucât la început a fost Haosul, adică... diplomații!"

Mileniul trei fără un sfert

Democrația și atentatul porcesc

Fost prim-secretar al PMUP pentru voievodatul Biała Podlaska, noul premier desemnat al Poloniei, Josef Oleksy, a avut o carieră comunistă prea faimoasă pentru a se înfățișura azi în disidențe tardive. Traiectoria lui politică s-a conturat, din fragedă tinerețe, în spațiul puterii: în ultimul guvern comunist din 1989 Oleksy deținea postul de ministru însărcinat cu cooperarea cu sindicatele. În această calitate s-a duelat patriotic cu „Solidaritatea" și, deci, și-a încrucișat spada cu actualul președinte, pe atunci liderul suprem al faimosului sindicat. Imediat după dizolvarea PMUP, Oleksy s-a instalat în tabăra social-democrată, adică între zidurile partidului comunist care arborase un nou stindard. Rotofei, chel, manierat, mare amator de vânătoare, plimbări și chiar literatură, Oleksy este un personaj incomparabil mai complex decât junele său predecesor din fruntea cabinetului de la Varșovia, și el partizan al stângii, dar încă slab conturat ca personalitate politică. Oricum, un lup matur al stângii îi succede unui lup tânăr al stângii și aceasta într-o țară în care se părea că ofensiva neocomuniștilor este sortită unui solid eșec.

Nu trebuie uitat că în anii negri ai supremației tranșante a PMUP, Polonia era un avanpost al proceselor antitotalitare: polonezii oferiseră lumii catolice un Papă (primul pontif din istoria Vaticanului propulsat din est), polonezii născuseră primul sindicat liber din perioada postbelică, diaspora poloneză de peste 14 milioane de oameni era cea mai activă, mai coerentă și mai bine plasată dintre diasporele răsăritene care militau împotriva Moscovei. Faptul că agricultura scăpase de o socializare masivă, faptul că o bună parte din servicii erau private iar intelectualitatea afișa o disidență nedisimulată (filmele antitotalitare care au făcut carieră mondială reprezintă un singur exemplu) conturaseră în Polonia o atmosferă care nu suferea nici o comparație cu climatul ermetizat din România, Bulgaria sau Albania. Era de așteptat ca minarea puterii comuniste de la Varșovia să fie înlocuită cu o stabilă formulă de centru-dreapta. Foarte repede s-a remarcat că fie și având în frunte statului un dizident faimos, Polonia nu este pregătită pentru o tranziție fără nostalgii roșii. Acest adevăr complicat, dar explicabil, atestă cât de dramatică este trecerea de la socialism la capitalism și câte bariere, aparent insurmontabile, se află în calea cuplării Estului la Vest. Dacă în țări precum Polonia sau Ungaria neocomunismul și armata sa de activiști cu epoleți comuniști în portofel se betonează acum la putere, ce să mai vorbim de zonele unde cultul personalității și producția în serie a „omului nou" au făcut ureșe ravagii?

Ultimele experiențe politice ale tranziției sunt, desigur, paradoxale. O culme a acestor paradoxuri rămâne însă Rusia, care își permite fantastice piruete când nu te aștepți. Nu demult, la Strasbourg, un consilier al președintelui Elțin, Serghei Kovaliov, a susținut furibund că intervenția rusă în Cecenia reprezintă un atentat porcesc la drepturile omului. Rezultatul dezbaterilor este cel cunoscut: parlamentul european a împins pe o inechivocă linie de așteptare angrenarea Rusiei în organismele europene. Așadar, un subaltern al președintelui Rusiei își pune la zid șeful în cel mai mediatizat punct posibil fără că președintele Rusiei să îl decapiteze administrativ imediat. Merită reținut acest exemplu...

RADU BUDEANU ■

Dacă nu ține figura cu Moldova Mare

Cercurile panslaviste din Europa visează un stat bucovinean!

În timp ce românii din nordul Bucovinei visează România Mare, mișcările panslaviste din Europa tânjesc după Bucovina Marei Evident, ca regiune „autonomă" sub control slav.

De câteva zile, Ministerul de Externe al României a aprobat protocolul de colaborare (pe care presa suceveană nu l-a văzut și nu l-a dezbătut), dintre județul Suceava și regiunea Cernăuți. Este inacceptabil ca probleme de care atârnă viitorul destin al României să fie discutate în spatele ușilor închise. După ultima vizită a domnului Ivan Gnatâșin la Suceava (reprezentantul Președinției Ucrainei la Cernăuți), postul de televiziune Suceava a introdus pe generic elementele stemei orașului Cernăuți (cap de zimbru, steaua cu cinci colțuri, soarele și luna). În urma protestului meu telefonic, s-a renunțat, recent, la acest însemn. De ce nu a fost pusă pe generic stema municipiului Suceava, adică Sfântul Gheorghe ucigând balaurul?

La o reuniune științifică organizată de Institutul Bucovina din Augsburg, în colaborare cu Centrul Bucovina al Universității din Cernăuți, dl Onciu din Nürnberg a afirmat că bucovinenii reprezintă o națiune aparte și, drept urmare, ar trebui să militeze pentru formarea statului național bucovinean. Dânsul este nepotul lui Aurel Onciu, cunoscut pentru activitatea sa antiromânească din perioada Marii Uniri.

În viziunea panslavistă, primul pas ce trebuie făcut pentru înființarea statului bucovinean ar fi transformarea întregii Bucovine într-o zonă economică liberă, care să nu mai plătească taxe nici la Kiev, nici la București. În urmă cu un an, dl Gavrilă Moroșan, președintele Camerei de Comerț și Industrie Suceava, a înființat o filială la Cernăuți și, în perioada campaniei electorale, a virat acolo 50 milioane lei. Unele surse afirmă că o parte din această sumă s-a scurs pentru sprijinirea unor candidați români filo-ucraineni (Nichitoi ș.a.). Ar urma, apoi, colonizarea județului Suceava cu „întreprinzători" ucraineni naționaliști aduși din Galiția. La ora actuală, există numai 10.000 de ucraineni în sudul Bucovinei, majoritatea fiind stabiliți în fostul județ Rădăuți. Prin posibila reînființare a acestuia, ei vor deveni o forță demnă de luat în seamă dacă provocările unora ca Stepan Tcaciuc vor continua.

Nu există deocamdată semne că guvernul de la București s-ar împotrivi acestor planuri; dacă o face, este mult prea anemic.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Primesc frecvent apeluri disperate de la țărani români din regiunea Cernăuți. Trec din mână în mână, ca niște mesaje scoase în sticle ermetice din oceanul slav. Cum zice Dragoș Tochiță din comuna Pătrăuții de Jos: „Vlaez prin vie că tricolorul / E pe ostate la Hotin, / Iar Ștefan Vodă-l dă onorul / Dintre stejari de la Cosmin."

Ofensivă de primăvară

Elțîn își ia mâna de pe Kozîrev

☐ După cartea cecenă, duri joacă acum cartea Kremlinului

Liderul de la Kremlin, Boris Elțîn, a rostit în sfârșit cuvântarea în fața parlamentului, așteptată cu sufletul la gură la Moscova, întrucât se zvonea că ea va constitui o recunoaștere a greșelilor comise prin declanșarea acțiunii militare în Cecenia. În realitate nu a fost așa, dovedindu-se de fapt că „țarul Boris" este consecvent cu sine însuși. Nu anunțase el o încetare a focului, pentru ca apoi luptele să se întețească la Groznîi ? N-a afirmat el că nu se opune aderării țărilor central-europene în NATO, pentru ca ulterior să revină spunând „niet" unei asemena intenții?

Așadar, în cuvântarea sa, Elțîn a risipit aceste așteptări, susținând că acțiunea din Cecenia nu va înceta până ce „banditi" nu vor fi pedepsiți, iar liderii ceceni vor recunoaște autoritatea deplină a Moscovei. Desigur, se așteaptă să cadă unele capete, dar din tonul ei s-a reținut că se caută un țap ispășitor și că Elțîn se face vrând-nevrând, purtătorul de cuvânt al „establishmentului" politic de la Moscova. Ostatic al proprilor idei despre rolul primordial al Rusiei în fostul spațiu al URSS, Elțîn pare sfâșiat între tendința de a menține mâna forte nu numai în zona Federației Ruse, dar și în CSI, iar pe de altă parte nevoit să țină seama de părerile Occidentului. Pentru că Rusia are nevoie de banii din Vest, vrea să devină membră a supergrupului celor șapte state industrializate, vrea să se apropie de instituțiile europene (deocamdată accesul în Consiliul Europei i-a fost barat). Mai vrea și să conlucreze cu NATO, dar refuză din considerente proprii ca Alianța să-și întindă influența până la granițele Rusiei, iar această dilemă este acum agravată de insuccesul misiunii din Cecenia.

Iată de ce pare credibilă știrea difuzată de Izvestia că ministrul de externe Kozîrev va fi înlocuit probabil cu șeful serviciilor secrete, iar aceasta va fi doar o primă mutare din ascensiunea „durilor"

ȘTEFAN NICOLAE ■

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv

19 Ianuarie 1994: HIV = negativ

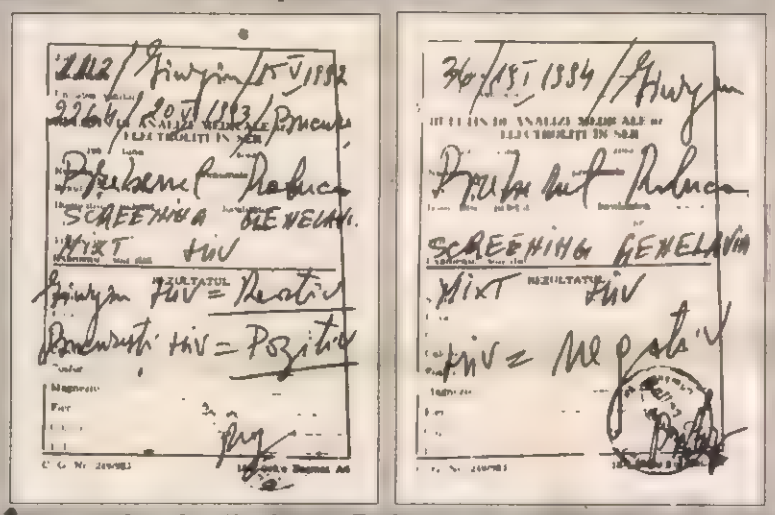

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Bomba a explodat, dar nimeni n-a auzit-o ! Sau n-a vr

HELIOSPRO

❑ „Luat în antrepriză" d SR o soartă ciudată. Du vom risipi şi

O veste de ultimă oră ne descumpăneşte: analiz din stânga sunt perfect valabile medical, ştiinţific s-a produs! Tratamentul şi cercetarea nu trebuie

OPINIILE UNUI MEDIC PEDIATRU

La **Policlinică,** l-am căutat pe dl **dr. Horia Lăzureanu**, specialist pediatru, medic primar, cel care, unicul, a avut curajul să acorde încredere Heliosproboscopului, trimiţând la tratament diverşi copii de vârste diferite, aflaţi în diferite stadii de evoluţie a maladiei. Iată ce ne-a declarat:

– Ce pot face, eu, ca medic? Odată diagnosticul stabilit, **infecţie HIV,** nu-mi rămâne decât să tratez, cât de bine mă pricep, numai infecţiile intercurente ce apar. Când află părinţii necruţătorul verdict, se aşază neputincioşi, acolo, pe patul unde staţi dv., şi mă întreabă: acum, eu ce fac? Ce să le spun, ştiu bă mai bine ce pot spera şi ce nu... Totuşi, îi pot învăţa cum să se protejeze, cum să ducă o viaţă normală alături de copilul lor. Le scriu reţete kilometrice, se vindecă boala intercurentă, dar HIV rămâne prezent şi sistemul imunitar se distruge iremediabil, de la o zi la alta... Îi trimit la Bucureşti, la Spitalul Colentina, dacă simt că acest lucru sporeşte încrederea şi speranţa părinţilor...

– Ce opinie aveţi despre aparatul numit Heliosproboscop?

– Dna Przybilla, aici de faţă, vă poate confirma că am îndrumat către ei destui copii. Ce să vă spun? Că am mare încredere? Duceţi-vă să vedeţi micuţii bolnavi şi vă sfătuiesc să ajungeţi dv. la o concluzie! Cert este că unora dintre ei le-a mers bine. Altora... **Tuburilor este, însă, un alt fapt: au existat două cazuri la care, spre bucuria şi surprinderea tuturor, la un anumit timp de la efectuarea tratamentului, analizele specifice nu mai indicau prezenţa virusului HIV!** Nenorocirea este că, după un alt interval de timp, virusul şi-a făcut din nou simţită prezenţa şi boala continuă să evolueze.

– Speranţele, deci, au fost zadarnice?

– Nu pot afirma nici acest lucru, cu mâna pe inimă. V-am mai spus, există şi câţiva copii cărora le-a mers bine. Vedeţi, părinţii acestora au alte posibilităţi, au altă deschidere, nu se pot obişnui cu ideea că-şi vor pierde copilul, au rude în străinătate, le administrează vitamine, mai ştiu eu ce alte medicamente, îi îngrij temeinic.

– Ce soartă credeţi că merită să aibă acest aparat?

– Sunt convins că orice idee cu potenţială valoare merită cercetată serios. De ce să aruncăm la groapa de gunoi a indiferenţei noastre o şansă? Aşa trebuie procedat şi în acest caz. Trebuie demarată o cercetare ştiinţifică aprofundată, trebuie efectuate teste sub strict control medical, pe un număr mai mare de pacienţi, ca să se poată judeca fenomenul din punct de vedere statistic. Consider că trebuie angrenaţi şi fizicieni, biologi, chimişti. Mă întrebaţi unde să găsească înţelegere? În nici un caz la Ministerul Sănătăţii.

„Blindaţi" cu opiniile pertinente ale unui specialist, ne-am început tristă noastră operaţie de scormonire în nenorocirile [illegible]ora. Drept girant al bune[illegible]astre intenţii, am „folosit-o" chiar pe dna **Lucia Przybilla.** Primul drum [illegible] înfundat în faţa unei porţi închi[illegible]. Din jenă, din teamă, din orice alt motiv, mama a declarat o adresă falsă. Al doilea drum s-a izbit de o altă situaţie tragică: tatăl s-a despărţit de mama copilului. Cei din urmă s-au mutat în alt judeţ.. Conform declaraţiilor paterne asupra unor impresii datând din decembrie, copilul s-ar simţi bine... Dumnezeu ştie...

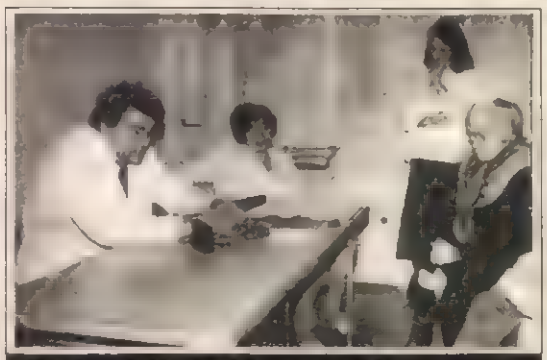

Doctorul Horia Lăzureanu faţă în faţă cu dna Lucia Przybilla

Aşa cum vă promiteam în episodul trecut, ne-am încumetat să penetrăm fieful SIDA, judeţul Giurgiu, în căutarea celor care au beneficiat de terapie cu Heliosproboscopul dlui ing. Carol Przybilla. Acest judeţ din sudul ţării şi-a câştigat tristul renume prin locul al doilea pe ţară ocupat în topul localităţilor cu cel mai mare număr de cazuri de infecţie HIV/SIDA la copii, după Constanţa. Vezi Doamne, oraşe-port, moralitate îndoielnică, lume multă, amestecată... Aşa o fi, nu suntem puşi să veghem la purtările sexuale ale semenilor noştri... Dar, un lucru ştim cu siguranţă: copiii ce au căzut pradă acestui perfid virus nu au altă vină decât aceea de a se fi născut într-un loc în care nici cele mai elementare norme de igienă spitalicească nu sunt respectate, în care cadrele medicale nu simt nici cea mai vagă urmă de responsabilitate pentru micuţii suferinzi aflaţi la mila transfuziilor şi tratamentelor injectabile. Părinţii lor nu pot fi nici ei învinovăţiţi decât că, poate, au fost prea încrezători în sistemul medical autohton. Ce-ar fi fost necesar să facă, oare, un părinte cu copilul său grav bolnav? Să refuze internarea, să apeleze la babe? Nu, singura speranţă era spitalul...

Cap în cap!

Mister la minister

❑ Se prelungesc sau nu autorizaţiile de funcţionare a cabinetelor de bioenergie ?

Bioterapeuţii au aflat din surse ale Ministerului Sănătăţii că Iulian Mincu, ministrul sănătăţii, ar fi ordonat ca de la 1 februarie 1995 ministerul să nu prelungească autorizaţiile de funcţionare a cabinetelor de bioenergie.

Cabinetele de bioenergie au apărut în România la începutul anului 1992, primind autorizaţii care au expirat în decembrie 1994. Dr. Gavrilescu Rodica, de la Direcţia generală pentru reformă, programe de sănătate şi acreditare, din Ministerul Sănătăţii, spune că, din informaţiile primite de minister, medicii refuză să mai lucreze cu bioterapeuţii. Autorizaţia de funcţionare a cabinetelor de bioenergie obligă bioterapeutul să fie asistat de medic. În plus, bioterapia nu face parte din nomenclatorul de meserii al Ministerului Sănătăţii, fapt pentru care ministerul nu mai poate acorda o astfel de autorizaţie. Nu se ştie ce instituţie din România poate autoriza în continuare funcţionarea cabinetelor de bioterapie. Când am întrebat ce număr are ordinul ministrului, în legătură cu neprelungirea autorizaţiilor de funcţionare a cabinetelor de bioenergie şi la ce dată a fost emis, mi s-a spus, de către mai multe persoane că „am auzit de acest ordin, dar mai mult nu ştiu" ! De la Biroul de presă al Ministerului Sănătăţii am fost îndreptat spre directorul general Litinschi, de la Direcţia generală pentru reformă, programe de sănătate şi acreditare, care a spus că nu există nici un ordin de acest fel emis de ministru şi că autorizaţiile de funcţionare a cabinetelor de bioenergie se prelungesc, fără nici o problemă.

În final, întrebarea este cine hotărăşte prelungirea autorizaţiilor de funcţionare a cabinetelor de bioenergie: funcţionarii din Ministerul Sănătăţii, directorii sau ministrul ?!

DAN GHEORGHE ■

După ce a vindecat de cancer o fetiţă d

Vasilica Ciupe

❑ Dar până la

Multă lume are impresia că bioenergia este o gogoriţă. Deşi nu recunosc acest lucru pe faţă, nici medicii nu văd cu ochi buni bioenergia, şi asta pentru că bioterapeuţii recomandă pacienţilor să nu mai înghită nici un fel de medicament. Bioterapia reuşeşte însă să vindece în câteva luni, cel mult, boli pe care spitalele n-au reuşit nici măcar să le amelioreze, pe parcursul mai multor ani. Invidie profesională?

It s-o audă...

BOSCOPUL (4)

...l, viitorul aparat are astăzi ...ă această şansă ?

...o Raiucăi sunt din nou rele... Totuşi, cele două buletine ... Semn că, fie şi pentru o scurtă vreme doar, miracolul ...bandonate. Speranţa continuă să existe!

GRANIŢA INDECISĂ DINTRE SPERANŢĂ ŞI DRAMĂ...

Reportajul nostru va fi unul mai puţin obişnuit. Nu vom da nume, nu vom preciza adrese, vom face imposibile orice speculaţii.
Din motive lesne de înţeles, vom da cât mai puţine amănunte. Micuţii şi familiile lor trebuie feriţi de cruzimea celor ce vor să-i izoleze nemeritat.

R.B. „Ce vreţi doamnă să vă spun? Că soţul meu şi-a lăsat vechiul serviciu şi s-a angajat pe vas numai ca să câştige mai mult? Că trăim cinci persoane din salariul lui amărât, din două sute de mii de lei? Copilul nostru bolnav este cel mai tânăr, el este sufletul soţului meu. N-a iubit pe prima aşa cum îl iubeşte pe el. Înţelegeţi disperarea noastră? **Da, după tratament, l-a fost mai bine. De fapt, timp de trei luni, cred, nu s-a mai îmbolnăvit deloc.** Până la Anul Nou, când am fost nevoită să mă internez cu el. Se sufoca... **Acum, nu-l bine: a început, iarăşi, să transpire, nu prea mănâncă cu poftă, nu-l mai trece viroza."**

I-am cerut părerea şi dnei **Przybilla:** „I-am făcut prea puţine şedinţe... Vedeţi, şocul este mare şi pentru mine. Mă aşteptam să-l găsesc mult mai bine. Da, este clar, mănuţele îi sunt umede, semn de boală. Aşa, ca aspect nu arată rău, e vioi, dar cam trist. Ganglionii specifici sunt prezenţi. Se impune, cu necesitate, reluarea tratamentului. Promit ca, în momentul în care reluăm experimentările, să ne ocupăm de acest caz. Prea au fost mari speranţele... Grav e că mamele nu sunt în stare să ne spună, măcar cu aproximaţie, de când datează boala. Funcţie de această informaţie îmi pot face un plan de tratament mult mai precis şi mai eficace. De exemplu, în cazul lui, nu am făcut decât două şedinţe. Are şase ani. Mă întreb, ce vecinătate o avea boala?"

„Părinţii mei nu ştiu ce nenorocire ne-a lovit"

M.P. „Părinţii mei nici nu bănuiesc ce nenorocire ne-a lovit. Am cerut bani socrilor mei pentru tratament la dna Przybilla, câte o sută de mii de lei de şedinţă, spunându-le că vreau să-mi cumpăr nişte mobilă în sufragerie. Întâi, n-au vrut să-mi dea... Am fost nevoiţi să le spunem adevărul. Am avut bani pentru patru şedinţe. **Nu, nu se simte bine. Nu are poftă de mâncare. Înghite în silă. Acum are o virază respiratorie, cu temperatură, cu tot tacâmul. Da, recunosc, după tratament s-a simţit mai bine. Circa trei luni nu a mai răcit şi a mai fost o realizare: a scăpat de enurezie, pentru totdeauna.** Dacă aţi şti cât de inteligent este copilul meu! La şase ani, ştie să citească, să scrie. Singur a învăţat."

„Copilul se simte bine, mănâncă normal şi face nebunii"

Pe **I.P.** l-am găsit mult mai vesel. Deşi palid, era plin de viaţă, replicile lui scânteietoare ne-au redat speranţa năruită de doliul fixat de uşă... **„Copilul se simte bine, mănâncă cu poftă, se joacă, face nebunii ca orice copil.** Nu, de când a încetat tratamentul nu s-a mai îmbolnăvit nici măcar de o banală răceală. Da, am urmat, cu stricteţe, indicaţiile dnei Przybilla: l-am hrănit bine, l-am vitaminizat continuu. Nu am mai repetat analizele. Însă intenţionăm să mai facem tratament în continuare, dacă ne mai primeşte. În altă ordine de idei, **nuca noastră tratată de astm bronşic se simte minunat. A renunţat complet la medicamente şi nu a mai făcut nici o criză."**

„Analizele sunt bune. Nici un organ intern nu este afectat. Există vagi urme ganglionare"

S.B. „Când am ajuns la tratamentul cu **Hell,** situaţia era destul de gravă. Masele ganglionare erau imense. Ne-am supus şedinţelor respective vreme îndelungată. Rezultatele au fost evidente. **Masele ganglionare s-au retras aproape complet. Cele mai recente analize curente, efectuate acum circa două săptămâni, sunt bune, foarte bune, poate cu excepţia timolului, puţin crescut peste valoarea normală. Toate ecografiile arată că nici un organ intern nu este afectat. Mai există, însă, unele... resturi de manifestări ganglionare.** Speranţa noastră e mare. Totuşi, ne-am procurat, din timp, din Germania, medicamentul numit „Retrovir", cu 2000 de mărci pentru 500 de pastile. Nu, nu-l administrăm, nu e cazul! Singurele medicamente pe care le ia sunt vitaminele. Cu toată această fericită situaţie, o rugăm din toată inima pe dna Przybilla, să fie de acord să mai continuăm tratamentul."

„A făcut hepatită. N-am venit pentru că nu am vrut să vă deranjăm..."

L.F. „Nu se simte prea bine. A făcut o **hepatită.** De-abia l-am scos din spital. Astă vară, **a avut temperatură mare şi i-a curs sânge din nas.** Nu, de diareea aceea cumplită a scăpat până la urmă. Ce să vă spun? Scaunele prezentau sânge... **Dar să ştiţi că, aşa, în general, e vioi, se joacă, are poftă de mâncare.** Nu v-am mai căutat pentru că ştiam că faceţi tratamente acasă la dv. şi n-am vrut să vă deranjăm..."

(Va urma)

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Fotografii de Sorin Ghiţă ■

L.F. - Nicăieri nu e mai bine decât acasă !

M. P. supunându-se, fără crâcnire, controlului

R. B. explicând dnei Przybilla situaţia actuală

I.P. alergând cercuri în faţa blocului

Medicamente din Germania în cantităţi... industriale, evident, contra cost

„O singură concluzie: se impune o cercetare meticuloasă"

Am lăsat-o pe dna *Lucia Przybilla* să ajungă la concluzii:

„Tot ce am întâlnit mă duce la o singură concluzie: mai este, încă, mult de făcut! Se impune o testare meticuloasă, sub strict control medical. Vedeţi, şi noi avem încă de învăţat. Poate că tratamentul nu trebuie întrerupt, poate că sunt necesare doze de întreţinere, poate... Cu siguranţă, şi noi mai avem încă de învăţat. De aceea avem nevoie de specialişti. În ce priveşte pe foştii mei pacienţi, promit să reluăm tratamentele cât mai curând posibil, imediat după ce vom avea un nou sediu. Nu vă pierdeţi speranţa!"

...o 12 ani

...ea vrea să lucreze legal

...i autorizaţie, o mănâncă birocraţii !

Să luăm cazul bioterapeutei **Vasilica Ciupea,** care a vindecat de cancer o fetiţă de 12 ani. Mai precis, diagnosticul era tumoare trunchi cerebral, iar doctorii i-au declarat mamei fetiţei că nu mai are nimic de făcut şi copilul va muri în câteva luni. Când a fost adusă la Vasilica Ciupea, fetiţa arăta groaznic: nu se mai putea ţine pe picioare, vorbea greu, nu-i avea poftă de mâncare, şi nu mai avea scaune. După zece şedinţe de bioenergie, fetiţa **Cristina Florentina Ion** s-a făcut bine! Ana Ion, mama fetiţei, a declarat revistei că, deşi Florentina a fost internată, începând cu 1992, la spitalele Elias, Panduri şi Fundeni, dar fără nici un rezultat. Părinţii fetiţei au pus la bătaie toţi banii pe care îi aveau, ba s-au mai şi împrumutat pe la rude şi cunoştinţe, dar medicii n-au reuşit să localizeze cu certitudine tumoarea şi în acest caz nu garantau reuşita operaţiei pe creierul mic.

Din noiembrie 1993 şi până în decembrie 1994, Vasilica Ciupea, împreună cu fiicele sale - Mariana Ciupea şi Ana Temelcea - au tratat pacienţii în propriul lor apartament, de două camere, la etajul zece, într-un bloc de lângă Piaţa Progresul. N-au reuşit să găsească un sediu mai în centrul oraşului şi pacienţii ajungeau cu greu la adresa situată undeva pe la marginea Bucureştiului.

În decembrie 1994, a expirat autorizaţia de funcţionare a cabinetului de bioterapie al dnei Vasilica Ciupea şi de atunci a început „lupta" pentru obţinerea unei noi autorizaţii. Dar „sfânta" birocraţie românească face din cea mai neînsemnată formalitate un calvar după toate regulile filmelor de groază. Lumea vine la familia Ciupea şi întreabă când se va redeschide cabinetul, alţii dau telefoane din provincie, spunând că au nevoie urgent de ajutor, dar dna Ciupea nu vrea să încalce legea şi să lucreze fără autorizaţie. Aşa că solicitanţii nu au altceva de făcut decât să se îndoape în continuare cu medicamente.

De la stânga la dreapta: Ana Temelcea, Vasilica Ciupea, Mariana Ciupea

DAN GHEORGHE ■

„Ras" în 1990

Teatrul de vară BOEMA va lansa din nou torpile politice

❑ Stela şi Arşinel vor ţinti la fix, fiţi siguri!

În 1919, celebrul actor de revistă CONSTANTIN TĂNASE a înfiinţat în Bucureşti grădina de vară CĂRĂBUŞ, care, împreună cu grădina VOX au prezentat spectacole cu satire politice necruţătoare. Tradiţia acestor două teatre de vară a fost continuată de grădina BOEMA, unde, chiar în timpul dictaturii comuniste, erau lansate „nevinovate" şopârle la adresa regimului (excelau Stela şi Arşinel). În vara anului 1989, conducerea Teatrului de revistă C.Tănase a fost chemată urgent la „organiii superioare de partid şi de stat" şi ameninţată cu destituirea.

Ceea ce nu s-a putut întâmpla sub regimul comunist, s-a întâmplat, paradoxal, după revoluţie: în luna octombrie 1990 grădina **Boema** a fost desfiinţată, terenul pe care îl ocupase trecând în proprietatea Ministerului Învăţământului. Pe acel loc se extinde azi clădirea Bibliotecii Centrale Universitare. Dl. Vasile Donose, directorul **Teatrului de revistă C. Tănase**, ne relatează:

„După 1989, a apărut o reconsiderare a unor spaţii, care, prin destinaţia lor iniţială, aparţineau altor instituţii. În cazul spaţiului ocupat de grădina **Boema**, am fost informaţi că, prin testament, Nicolae Iorga lăsase acel spaţiu în favoarea Bibliotecii Centrale Universitare. Mi s-au adus aceste documente şi am fost rugaţi să convenim la cedarea teatrului de vară **Boema**. În schimb, trebuia să se asigure teatrului de vară **Boema** un alt spaţiu în aşa fel încât stagiunea din 1991 să înceapă normal.

La un moment dat, ne-a fost atribuit un spaţiu din strada Pârvan, colţ cu Plevnei, lângă Opera Română. Am făcut un proiect, la „Proiect - Bucureşti", pe care l-am plătit cu câteva milioane de lei, din subvenţia Teatrului de revistă, dar, la un moment dat, nu se mai ştia cui aparţine spaţiul!...

Oamenii ăştia te văd în viaţă, dar se îndoiesc că te-ai născut, pentru că ţi-ai pierdut, eventual, certificatul de naştere!...

Cu puţin înainte de Anul Nou 1995, **Teatrul de revistă C. Tănase** a primit din partea Primăriei vestea că s-ar fi identificat un spaţiu de vreo 3.000 m.p., în apropierea Casei Republicii, că nu există probleme de proprietate, spaţiul fiind cu siguranţă al Primăriei şi că aici se va construi noua grădină **Boema**.

Conform proiectului, **Boema** va avea un subsol, pentru depozit de materiale, decoruri şi, parţial, parcare subterană, parter cu spaţii comerciale, etajul 1, pentru birouri şi etajul doi, un foaier şi un culoar de jur-împrejurul grădinii. Grădina va avea pereţi din sticlă mată şi un acoperiş glisant, astfel încât se vor putea ţine spectacole tot timpul anului. Noua grădină **Boema** va avea 800 de locuri, cu scenă turnantă şi mecanică de scenă ultramodernă. Construcţia va costa aproximativ zece milioane de dolari. Am găsit investitori şi prin diversa funcţionalitate a sălii se vor obţine sume importante de bani, pentru amortizarea cheltuielilor, în 15-20 de ani. Dacă lucrările vor demara în primăvară, n-ar fi exclus ca în anul 1996 să se deschidă stagiunea la noua **Boema**".

DAN GHEORGHE ■

Prea eşti blândă, prea eşti aspră...

Mircea Dinescu a scăpat

❑ Laurenţiu Ulici nu prea

Pe cunoscutul poet şi ex-preşedinte al Uniunii Scriitorilor, Mircea Dinescu, nu-l mai doare deloc capul de asociaţiile de creaţie ale scriitorilor.

Într-o scurtă declaraţie acordată revistei noastre, domnul Dinescu a declarat că rămâne „endepandant" şi nu se implică în conflictul dintre ASPRO şi USR. Rugat să comenteze situaţia creată după Adunarea Generală a Uniunii Scriitorilor, el a punctat în stilul său inimitabil: „Pă Ulici l-au pus, pă el îl merită! Dom'le, io-s independent şi nu mă bag nici în **aspro**, nici în **blândo**, pă mine nu mă mai interesează."

TOMA ROMAN jr. ■

LA BUTICU' DIN PĂDURE (4)

sau Privatizarea limbii române

De la FAR EST din Pantelimon, la videoteca HERMES

Far-i far, dacă e far şi dacă-nseamnă ce se ştie (DEx.:) 1. „construcţie înaltă, prevăzută cu o sursă de lumină puternică (etc. ...) de navigaţie maritimă; 2. corp de iluminat - la automobile, locomotive etc.; fr. phare, lat. pharus, it. faro".

Întâmplarea face să mai existe şi alt **far**, în altă... limbă, dar farul de-acolo nu are nici o legătură cu lumina sau cu automobilele. El este - în anglo-americană - un adverb banal şi nu adjectiv şi mai... neregulat, care-nseamnă, printre altele, „îndepărtat; extrem; celălalt; în mare măsură" etc.

Comersantul nostru din Pantelimon (colţ cu „Morarilor", de lângă buticu' „Dai un leu da' şti că face"), sastisit fiind de filme netraduse, aduse în epoca de aur, de şoferii de TIR care circulau, în vizite de lucru, prin Europa, fusese încântat, probabil, de frecvenţa... **far**ului fie din **far west**, fie din **far-away** (tot adj., tot cu sensul „îndepărtat") şi ce şi-a zis: Dacă vreau să vând faruri în buticu' mieu, ce denumire mai 'oaţă pot să-i dau? FAR EST!, neştiind că vestul american este cam WEST, iar estul este ist (scris EAST).

Şi uite-aşa, sărim din Pantelimon (se citeşte Pentilaimăn) direct, prin Nebraska (se citeşte cum se scrie), în Idaho (se citêşte cam Aida Hoo).

ŞT. M. ILINCA ■

În numărul următor: PRIVATIZAREA LIMBII ROMÂNE (2) (Ce se vinde la Far Est ?)

Cărţi primite la redacţie

DORIN IANCU - **Lebăda vrăjită** (Editura Junior Club, 1994, 80 pag.)

16 basme suedeze, pline de fantezia, inefabilul, misterul şi specificitatea mitologiei nordice, au fost culese şi prelucrate de autor pentru cititorul de vârstă şcolară.

CASSIAN MARIA SPIRIDON - **Iaşi, 14 decembrie 1989, începutul Revoluţiei Române** (Editura Timpul, 1994, 123 pag., 2500 lei).

Cartea este un document interesant scris la rece de către unul dintre protagoniştii încercării eşuate de revoltă care a avut loc pe 14 decembrie 1989 la Iaşi.

IOAN SIMUŢ - **Incursiune în literatura actuală** (Editura Cogito, 1994, 410 pag., 2700 lei)

Criticul Ioan Simuţ analizează literatura actuală din prisma a patru stiluri şi comportamente estetice pe care le decelează şi le numeşte: oportunism, evazionism, subversivitate şi disidenţă.

ION LUCA - **Jerfa care creează** (eseuri adunate în volumul apărut la Editura Deşteptarea; 181 pag., 2000 lei).

ION CÂRNU - **Pasăre şi delfin** (versuri apărute la Editura Corgal Press; 109 pag., 1000 lei)

CASSIAN MARIA SPIRIDON - **Zodia nopţii** (versuri; Editura Cartea Românească, 120 pag., 2000 lei)

GEORGE TEI - **Fratele meu geamăn** (Editura Uranus, 1995, 92 pag., fără preţ)

COSMIN NICOLAE - **Rigoarea ascendenţei** (remarcabil volum de debut; Editura Expresiv, 85 pag.)

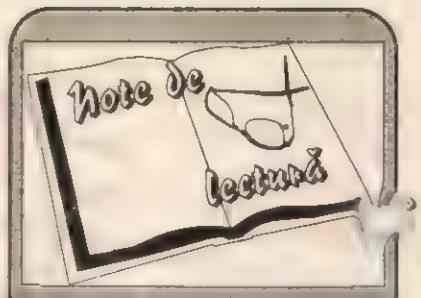

• Valentin F. MIHĂIESCU: VICIUL NEPEDEPSIT (Edit. CHARME-SCOTT, 1994, 215 p., lei 1200)

Volum de critică bine structurat, cu trimiteri substanţiale pentru discuţii de fond la Eminescu şi Caragiale, dintre clasici, la G. Călinescu pentru spiritele tutelare, vizionare întru orientarea literaturii, la Nichita Stănescu, îndreptăţit să afirme azi modernitatea lirică şi complexitatea limbajului ei. Capitolul final ocupă un loc aparte în economia întregului şi decupează din peisajul curent câteva siluete puse laolaltă în metamorfozele, confuziile şi inconsecvenţele lor.

• Florin Andrei IONESCU PATRU SCÂNDURI pentru COLONEL (Edit. DRAGON. 1995, 139 p., lei 2400)

Prolific autor în genul poliţist, F.A. Ionescu ştie să construiască o intrigă alertă, să pigmenteze contextul cu ingredientele necesare, să instituie incizii în locul analizei. Rezultă un text cu premeditare nervos, angajat pe trasee accidentate. Dacă nu inventează noi convenţii şi coduri, dezgoleşte omenescul situaţiilor tensionate şi nu respinge din oficiu riscul stărilor-limită. Efortul de comunicare sună firesc, autorul - când ironic, când anecdotic vital - încheagă angajări pe scurtătură. Călătoria ia în calcul proximităţile, scindările, dezagregările. Direcţia nu iese din semnificaţiile folosirii unui material de certă identitate.

• Albert CAMUS: PRIMUL OM (Edit RAO., 1994, 316 p., lei 4000)

Editorul, om cultivat şi cu deplină cunoaştere a specificului bran[illegible] dovedeşte din plin şi prin ac[illegible] iniţiativă culturală cât de mult doreşte să îşi onoreze cititorii. Apariţia în româneşte a romanului postum al lui Camus probează strălucit că suntem - dacă vrem - sincroni cu standardele europene. La nici patru luni după lansarea la „Gallimard" a versiunii originale, iată că o putem citi în traducerea Ilenei Cantuniari. Accedem la un document unic, de natură confesivă, artistic validă deşi rămasă într-o primă redactare. Tulburătoare ca inspiraţie pentru definirea unei opere capitale, pusă în valoare de codul ei universal.

• Ştefan DIMITRIU TURNUL NEBUNILOR (Edit EVENIMENTUL, 1993, 446 p., lei 1500)

Realul explorat de prozator ia forma romanului, o anume ordine epică destramă iluziile şi reabilitează faptul divers. Un fapt divers acaparator, uneori pur ilustrativ din păcate, alteori interesant, turbulent, refractar la vidul vieţii într-o instituţie considerată de naivi drept teribilistă: televiziunea. Situaţiile concrete nu lipsesc, lipseşte metafizica naraţiei, acel proiect existenţial smuls realităţii vii, mai mult insinuat decât decupat la vedere, totuşi complice cu insurgenţa, cu echivocul. Un personaj, Bujor Hanganu, adânceşte ap[illegible] fond contrastiv cu o notă sfidător idealistă. În totul, un roman inegal, plăcut la lectură, lucrat în registrul scrierilor mijlocii ale lui Cezar Petrescu.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Reformă sau restauraţie?

Teatrul românesc traversează o perioadă foarte dificilă, dependenţa de Ministerul Culturii şi de bunul plac al celor din fruntea lui sufocându-i orice încercare de restructurare. Personalităţile acestei lumi aparte, care este teatrul, îşi simt ameninţat statutul de profesionişti ai scenei. VICTOR REBENGIUC îşi afirmă fără reticenţe punctul de vedere.

- Domnule Victor Rebengiuc, se reproşează artiştilor că fac politică atunci când au opinii politice, iar dumneavoastră sunteţi printre cei cărora li se aduc reproşuri. Dumneavoastră, pe ce coordonată a politicului vă aflaţi, de fapt?

- Sunt surprins când aud afirmaţia că artiştii nu trebuie să facă politică. Nu cunosc nici un nomenclator cu meseriile care au dreptul sau nu au dreptul de a face politică! Şi artistul este cetăţean şi nu am motive să cred că unui artist îi este indiferentă soarta cetăţii din care face parte. Acesta este izvorul manifestărilor mele, pe care le putem numi politice, deşi ele nu sunt altceva decât dorinţa mea de a trăi mai bine într-o ţară în care se poate trăi bine, dacă este bine condusă. În momentul de faţă, cred că România este rău condusă şi această convingere mi se întăreşte pe zi ce trece. Lucrurile nu se ameliorează, se agravează, şi perspectiva nu pare a fi încurajatoare. Faptul că eu doresc să trăiesc bine nu este condamnabil. Am avut ocazia să călătoresc atât în Est, cât şi în Vest. După 60 de ani trăiţi în Est, vreau să trăiesc ca în Vest.

- Vă doriţi ca statutul actorului român să se schimbe? Preferaţi modelul vestic?

- Acolo, diferenţierea se face pe valoare. Aici există un fel de egalitarism... În salarizare nu se vede nicidecum calitatea unui actor, se vede numai vechimea lui într-un teatru.

- Faceţi parte dintr-un grup restrâns, în care - din păcatel - nu se mai aude vocea lui George Constantin, grup ce a avut iniţiativa unui nou sistem de circumscriere a actorului în viaţa teatrală. Mă refer la Contractul pe rol şi nu pe viaţă. Care este în acest moment poziţia dv.?

- Noi suntem un vârf de lance, cei care am avut curajul să mergem la minister (n.n. - Ministerul Culturii) şi să cerem o reformă în teatru, fapt care i-a speriat puţin, dar le-a trecut sperietura. Puneam problema dispariţiei organismelor socialiste închistate, vechi, cu scheme fixe, ca aprozarele. Teatrul este un organism viu. Actorii trebuie să se perinde. Ar trebui ca teatrele să fie instituţii de proiecte, în afara Teatrului Naţional, care este subvenţionat de stat în totalitate şi care reprezintă o politică naţională în domeniul culturii. Celelalte teatre, de nivel municipal, judeţean, ar trebui să fie teatre de proiect, unde banii sunt puţini, dar suficienţi pentru a desfăşura o activitate remarcabilă. Aici e necesară o departajare corectă, valorică, a actorilor.

- Când aţi făcut acest demers la minister?

- Acum aproape un an, dar am abandonat în timp, fiindcă am văzut că acţiunea noastră nu a însemnat nimic. Ministerul nu a reacţionat pozitiv, ba dimpotrivă, au fost chiar încercări de amânare. Eu personal am avut convorbiri particulare cu domnul Ungheanu, care se fereşte să stea de vorbă cu mine ca şi când aş vrea să-i fac cine ştie ce! Eu nu îmi cer decât dreptul, pe care sunt conştient că îl am. Nu cer favoruri. Într-un teatru reformat, în care există posibilitatea afirmării valorilor şi a recompensărilor, într-un asemenea teatru mi-ar plăcea să lucrez şi să trăiesc.

- Dacă ministerul nu a fost deloc permeabil la propunerile acestui „vârf de lance", cum l-aţi numit, care a fost reacţia colegilor de breaslă?

- O reacţie de aşteptat. Aşa cum nu se vrea privatizarea unor întreprinderi din teama de şomaj, tot aşa şi în teatru. Sunt comodităţi create în timp, sunt oameni care s-au obişnuit să-şi ia salariile de două ori pe lună fără să joace sau jucând piese total nesemnificative. Sigur că le e greu când se pune problema justificării existenţei. În momentul de faţă, actorul trage directorul la răspundere cerându-i să fie plătit, fiindcă se află acolo şi, în acelaşi timp, aşteaptă să i se dea roluri. Eu vreau să ajungem la situaţia în care actorul îşi caută de lucru, se face util şi este plătit pentru asta.

- Vă sperie concurenţa actorilor care au absolvit facultăţi particulare de artă?

- Dimpotrivă, pe artist îl recomandă opera şi nu diploma. Important este să arăţi că poţi juca şi nu diploma pe care scrie că ai absolvit o anumită facultate

- Ca rector al Academiei de Teatru şi Film, sunteţi mulţumit de relaţia cu Ministerul Învăţământului?

- Este o legătură bazată pe relaţii corecte şi nu am întâmpinat nici un fel de obstrucţii. În general, ministerul este receptiv la dorinţele noastre. Chiar astăzi (n.n.-8 februarie) am obţinut un ajutor din partea domnului ministru Maior pentru organizarea unui festival al şcolilor şi academiilor de teatru, la Bucureşti (n.n. - Primele două ediţii ale acestui festival s-au desfăşurat la Târgu-Mureş.), Vlad Rădescu fiind sufletul şi iniţiatorul festivalului, pentru care am obţinut finanţarea unei anumite părţi, mai precis a şcolilor româneşti de teatru.

- În legătură cu un alt festival, ce se va desfăşura în iunie, tot în Bucureşti, puteţi da câteva amănunte?

- Este vorba de BIFEST, al cărui director executiv a fost numit Mircea Diaconu. Pentru că noi am tot planat în general, el a concretizat. Va fi un festival al sfârşitului de secol XX şi al începutului de secol XXI, organizat în zona Hanului lui Manuc şi a Curţii Vechi. Vom încerca să refacem o atmosferă care ne-a fost dragă şi care ne va face nostalgici.

- Pe lângă teatru, politică, festivaluri ATF, mai sunteţi implicat şi într-o „afacere", pe care aş numi-o Teatrul Mundi. Ce se întâmplă în şi cu acest teatru?

- Este ideea fericită a unui teatru de proiecte. Teatrul Mundi putea fi un teatru-pilot, care să reprezinte un model de reformare a teatrului românesc şi care ar fi trebuit să nu aibă trupă permanentă. El a moştenit însă actori angajaţi permanent, actori cvasinecunoscuţi. Eu unul am avut surpriza să-i cunosc atunci, deşi nu pot spune că nu ştiu actori de la Baia Mare, Iaşi ori Botoşani, care s-au făcut remarcaţi prin ceva anume. Nişte oameni necunoscuţi, care, după părerea mea, nu se vor ridica niciodată mai sus de nivelul mediocrităţii, au fost capabili prin unitate, prin capacitate şi chiar prin duritate, să compromită ideea teatrului de proiecte, să dea jos un director şi să rămână ei. Va mai fi, astfel, încă un teatru în Bucureşti cu activitate lipsită de interes.

- Vă păstraţi, în aceste circumstanţe, optimismul în ceea ce priveşte obţinerea acelui statut al actorului, potrivit căruia el este liber să-şi aleagă rolul şi este plătit pentru ceea ce face?

- Eu cred că viaţa va împinge către acest prag, pentru că banii se vor împuţina şi vor trebui repartizaţi cu mai multă gândire. Ceea ce propunem noi este o soluţie economică, bazată pe justificarea salariului şi din punctul de vedere al actorului, şi din cel al teatrului care-l angajează pentru un anumit rol.

DANA CRIVĂŢ ■

Un mare cineast la București: OTAR IOSSELIANI

Săptămâna aceasta, se află în vizită la Bucureşti reputatul cineast francez de origine georgiană OTAR IOSSELIANI, care va fi prezent la Institutul Francez şi la Cinemateca Română cu ocazia proiecţiilor filmelor sale **Vânătoare de fluturi** (1992), **A fost odată o mierlă cântătoare** (1970) şi **Cad frunzele** (1966).

Născut în 1934 la Tbilisi, absolvent în 1952 al Conservatorului de Muzică din oraşul natal, Otar Iosseliani optează în 1955 pentru VGIK, Institutul de cinematografie din Moscova, abandonând cursurile facultăţii de matematică. Începe să facă filme, întâi scurt-metraje, mereu cenzurate. **Aprilie** (1961), nedifuzat vreodată, primul său scurt-metraj, îl pune deja sub lupa autorităţilor, iar cineastul este nevoit să-şi câştige existenţa ca marinar pe un vas de pescuit şi ca muncitor într-o turnătorie. Filmul **Fonta** (1965) e inspirat din această perioadă. **Cad frunzele** (1966) îi aduce recunoaşterea internaţională şi, în 1968, cucereşte premiul FIPRESCI la Cannes. Următoarele două filme, **A fost odată o mierlă cântătoare** (1970) şi **Pastorala** (1976) sunt interzise la export, extrem de puţin difuzate în URSS, iar autorului i se interzice să mai lucreze ca cineast. După stabilirea în Franţa, regizează **Favoriţii lunii** (1984), primul său film color, încununat cu premiul FIPRESCI la Veneţia. Şi tot la Veneţia, în 1992, Iosseliani îşi prezintă filmul **Vânătoare de fluturi**, bine primit de critica de specialitate.

Există în filmele cineastului o „mică muzică" seducătoare, o amabilitate sinceră şi o veselie discretă, dar şi o gravitate profundă, ceva drept şi adevărat, care îi conferă o incontestabilă originalitate.

ADA NICOARĂ ■

Film

Premiere franceze

● **Les cent et une nuits (Cele o sută şi una de nopţi)** este cel mai recent film al lui **Michel Piccoli**, în care actorul francez joacă alături de **Marcello Mastroianni, Henri Garcin** şi **Julie Gayet**. Regia şi scenariul sunt semnate de **Agnès Varda**, iar filmul este realizat prin colaborarea dintre studiourile pariziene Ciné Tamaris şi cele londoneze Recorder Picture Co Ltd. Piccoli, cu perucă, mustăţi şi puternic machiat, interpretează rolul lui Simon Cinéma, un domn respectabil care are aproape 100 de ani şi a trăit câte ceva din începuturile cinematografiei.

● O coproducţie Franţa-Elveţia, **Pigalle**, cu substrat documentar, a fost turnat chiar în cartierul mitic al Parisului, Pigalle, zona unde femei de toate vârstele şi tarifele agaţă turiştii în faţa caselor de toleranţă. Filmul are regia şi scenariul semnate de **Karim Dridi**, iar în rolurile principale sunt distribuiţi: **Véra Briole, Francis Renaud, Raymond Gil, Philippe Ambrosini.**

● Regizorul portughez **Manoel de Oliveira** tocmai a terminat filmările coproducţiei **Mănăstirea**, cu rolurile principale distribuite actriţei franceze **Catherine Deneuve**, americanului **John Malkovich** şi portughezilor **Luis Miguel Cintra** şi **Leonor Silveira**. Filmul a fost turnat în trei limbi - portugheză, franceză şi engleză, iar versiunea engleză a scenariului a fost scrisă de Pierre Hodgson. Majoritatea filmărilor s-au făcut în Portugalia. Tot în această lună va avea loc premiera altui film realizat de Oliveira, **Caseta**.

ADA NICOARĂ ■

Texte sub lupă

lucraţi este romanţioasă ca poezia **Al să mă ierţi?,** trimisă drept eşantion, nu are rost să continuaţi.

● **GHEORGHE BOZU, Reşiţa.** Iată singura glumă care mi-a plăcut:

„Edilii oraşelor au găsit formula transformării gunoaielor în cracataxoră.

Ce-l cracataxora?

Este o asemptoză ambalată în fintropină de xininâ cu trei la sutâ denturabilitate."

● **DANIELA VLASIE, Timişoara.** Am primit cele două plicuri şi m-am bucurat că n-aţi abandonat cursa, aşa cum mi-era teamă c-o să faceţi. Apariţia romanului **Sărbătoarea măslinilor** este, într-adevăr, o realizare. Îi mulţumesc şi eu domnului Mihai Borceanu, care a finanţat tipărirea cărţii şi va rămâne astfel (alături de mine!) în istoria literaturii. O realizare este şi faptul că aţi terminat de scris romanul **Biserica;** am să-l citesc în viitorul apropiat, cu atenţie. N-a sosit prea târziu, pentru că, după cum vedeţi, în absenţa unor texte valoroase, am amânat cu două luni stabilirea câştigătorului concursului al cărui premiu constă în publicarea unei cărţi.

Înţeleg ce simţiţi când vedeţi că **Sărbătoarea măslinilor** nu se vinde. Dar să ştiţi că aceasta se datorează şi modului neinspirat în care a fost concepută cartea ca obiect. Coperta este anostă (cu tot roşul de care s-a făcut risipă); şi nici nu oferă date despre dv. (obligatorii în cazul unui autor care nu are încă faimă).

Pe de altă parte, n-am remarcat să se fi făcut publicitate în jurul acestei apariţii. Eu, care sunt de bine, de rău un profesionist al lecturii şi intru aproape zilnic în librării, n-aş fi cumpărat romanul dacă n-aş fi ştiut de la **Maşina de scris** că aparţine unei autoare de mare talent. Cum vreţi să-l cumpere alţi cititori, care nu ştiu nimic despre dv.?

Vreau să public un (nou) fragment din **Biserica,** dar am nevoie de o fotografie a dv. (trimiteţi-mi mai bine două, să-mi rămână şi una de rezervă) şi de câteva date biobibliografice. Măcar noi, la **Maşina de scris,** să facem o prezentare ca lumea, care să atragă publicul.

● **IULIAN POPESCU, Bucureşti.** „Apreciez foarte mult faptul că sunteţi un om de bun-gust."

Înţeleg, dar vă şi convine? Pentru că, de bun-gust fiind, nu pot să vă public versurile...

● **ELIADA SCORŢARU, Piatra Neamţ.** Versurile dv. sunt nepublicabile nu din cauza „temei" (cum presupuneţi dv., amăgindu-vă cu ideea că aveţi mult curaj şi că redactorii de la diferite ziare şi reviste vi le resping numai din laşitate), ci din cauza caracterului lor pueril:

„Astăzi, frumoasa primăvară/ Cu firea-i caldă şi sprintară,/ Zâmbindu-ţi ţi-a bătut în geam/ Ca semn c-a mai trecut un an." *etc.*

Sunt convins că dacă vă veţi completa pregătirea intelectuală, dacă îi veţi studia pe marii poeţi, veţi ajunge să-mi daţi dreptate. Şi veţi scrie, poate, versuri publicabile.

Deocamdată, dacă vreţi cu adevărat să faceţi un serviciu literaturii şi dacă sunteţi generoasă, vă rog să mă ajutaţi să o prezint post-mortem cititorilor pe fosta dv. colegă, poeta Mădălina Canură. Mai exact, vă rog să-mi trimiteţi informaţii în legătură cu data şi împrejurările morţii ei, copii ale unor manuscrise sau dactilograme, fotografii reprezentând-o singură sau în mijlocul familiei, al prietenilor etc. Adresaţi-vă, eventual, rudelor ei şi transmiteţi-le din partea mea că le solicit şi lor ajutorul în această privinţă.

● **IULIAN GABRIEL, Bucureşti.** Greşiţi crezând că n-am să vă iau în serios versurile din cauză că aveţi numai 16 ani. Dimpotrivă, vârsta dv. mă determină să vă dau mai multă atenţie decât altora, întrucât aveţi o viaţă întreagă înainte ca să vă perfecţionaţi scrisul. (Dacă aţi fi un om în vârstă şi aţi scrie ca acum, n-aş avea cum să-mi fac iluzii în legătură cu dv.)

Versurile dv. au o solemnitate greoaie - seamănă cu nişte statui arhaice care au fost scoase de curând cu macaraua din adâncul mării şi şiroiesc încă de apă. Se vede că aveţi ceva profund de spus, dar şi că vă lipseşte experienţa în folosirea cuvintelor. Această lipsă de experienţă vă face uneori să imitaţi retorica unor poeţi din secolul trecut, de exemplu retorica lui Vasile Alecsandri.

„Cântăreţi din vechea liră, cântăreţi ai veşnicei,/ Soli ai vieţii şi ai morţii, razii-a soarelui apus,/ Veseli ca şi primăvara, trişti ca zilele ploioase,/ Îngeri albi sau demoni negri, prizonieri ai Utopiei." *etc.*

Poemul cel mai bun - pe care am să-l şi reproduc, în curând - este **În mâinile tale,** vibrant imn religios şi, în acelaşi timp, debut plin de orgoliu al unui adolescent care se adresează nu iubitei, nu unui profesor, nu unui critic literar, ci direct lui Dumnezeu!

● **NORU T. MENELANCU, Satu Mare.** Scris cu multă participare sufletească şi dovedind o anumită familiarizare cu problemele culturii, eseul dv. intitulat **Peterini pe Arca lui Noe** nu poate fi, totuşi, publicat. Ideea de bază - că fiinţa omenească nu poate fi definită şi clasificată - este, iertaţi-mă, banală. Iar concluzia la care ajungeţi, că Occidentul nu se compară cu noi în ceea ce priveşte viaţa spirituală este, iertaţi-mă încă o dată, falsă.

Ar fi bine ca lucrurile să stea aşa cum afirmaţi dv.:

„În vreme ce într-un colţ de paradis rural românesc un tânăr îşi răstignea clipa de durată în a citi la făclia de noapte un Schopenhauer ori un Heidegger, la Paris, Roma ori Viena tânărul cu statură de european occidental citea ultimul best-seller comercial."

Oricând se poate face însă şi afirmaţia inversă:

„În vreme ce la Paris, Roma ori Viena tânărul cu statură de european occidental stătea în faţa unui computer din ultima generaţie învăţând ali colaboreze cu inteligenţa artificială şi pregătindu-se astfel pentru secolul XXI, într-un cămin de nefamilişti (pentru că satul său natal fusese demolat) un tânăr român îşi stâlcea mintea învăţând pe de rost fraze stupide dintr-un discurs al lui Ceauşescu."

● **IULIA VALS, Turda.** Povestirea **Călătoria lui Nelu** nu are consistenţă - seamănă cu textele care se publicau pe vremuri în Urzica. Iar finalul - cu personajul care se trezeşte şi constată că totul a fost un vis - este o invenţie veche de sute de ani.

● **Prof. SEVER NEGRESCU, Ieşeniţa, Mehedinţi.** Poezia dv., sobră şi spiritualizată, dar niciodată rece, având ceva din căldura unei pături aspre, este exact aşa cum îmi închipuiam poezia scrisă de un preot. Vă rog să-mi trimiteţi o fotografie a dv. şi date biobibliografice.

● **RALUCA C., Bucureşti.** Povestirea fără titlu - aceea despre Nick care cucereşte o ceată de ţigănuşi ghicindu-le în palmă - are farmec şi poate fi publicată. Aş tăia doar unele pasaje... eseistico-poematice, de genul:

„Incandescent, sufletul îşi regăsea dreptul la fericire, la vară." etc.

De ce nu intraţi direct în subiect?

Cealaltă povestire, **Puzzle,** are aproape în întregime caracterul unui comentariu... deci... nu-mi place. Vă sfătuiesc bine să povestiţi ceva concret, nu să teoretizaţi.

● **LIVIU ZAMFIRIU, Constanţa, MIHAI CHIRA, Zalău, G. I. TRANI, Slatina, NICOLETA CRAI, Haţeg, Hunedoara, MIRCEA ION COTRUŢĂ, Tecuci, GEORGE GH. POPESCU, Puciosa, Dâmboviţa.** N-am găsit în textele dv. nimic publicabil, dar sunt convins că aveţi aptitudini pentru scris şi merită să faceţi noi încercări.

● **MARIN F. DIŢOIU, Luptători, Călăraşi, MIHAIL PĂUNESCU, Braşov, ION DOBRE, Mangalia, NARCIS ZAMFIRESCU, Bucureşti.** Ceea ce scrieţi dv. n-are nici o legătură cu literatura.

● **IRINA DIACONESCU, Merişani, Argeş.** Piesa de teatru **Cristiana** este naivă şi moralizatoare, ca o scenetă pentru serbarea de sfârşit de an şcolar. În mod curios, îi somaţi şi pe eventualul regizor (prin indicaţiile dintre paranteze) să opteze pentru o reprezentare simplistă. În ceea ce mă priveşte, nu pot susţine o asemenea piesă. Pe de altă parte, nu înţeleg de ce mi-aţi trimis-o în două exemplare şi de ce pretindeţi să vi le restitui, în condiţiile în care anunţ în fiecare număr: „Manuscrisele, dactilogramele şi fotografiile nepublicate NU se restituie."

● **AURELIAN-ADI APETRI, Suceava.** Am râs cu lacrimi citind versurile dv.:

„Vântul vieţii urlă tare/ Dar eu nu îl mai simt,/ Viteza mea e mai mare./ Viaţa nu-l numai un vânt!/ Fugind mai rapid decât el / În acelaşi direcţie,/ Simt doar zefirul uşurel/ Ce mângâie, atenţie!"

Când mi-am dat seama că dv. de fapt nu v-aţi propus să-i distraţi pe cititori, era pre târziu...

● **REMUS LĂZĂROIU, Târgovişte.** Dacă şi proza la care

Important pentru toţi corespondenţii

S-a amânat data anunţării câştigătorului!

■ Am fost nevoit, stimaţi corespondenţi, să amân cu două luni (de la 1 martie la 1 mai) data anunţării câştigătorului primului concurs (este vorba de concursul al cărui premiu constă în publicarea unei cărţi). Şi aceasta pentru că încă n-a sosit la redacţie textul mult visat, a cărui publicare să constituie un best-seller.

■ În schimb, rămâne neschimbată data (1 noiembrie) la care va fi acordat premiul de 1.000.000 de lei pentru cel mai bun text literar publicat la *Maşina de scris*. La acest concurs nu poate apărea o amânare, deoarece va fi premiat textul cel mai bun din cele existente şi nu unul... visat.

■ Vă aduc aminte, cu acest prilej, că textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricţii în ceea ce priveşte genurile. În afară de poezie, proză, teatru, critică literară etc., puteţi să-mi trimiteţi şi versuri pentru muzică rock, grafiti, texte publicitare, aforisme gen „Legile lui Murphy", scenarii pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sectorul 1, 71341 Bucureşti.

Jos conspirația tăcerii! **Nicolae Romândaşu**

Nicolae Romândaşu s-a născut la 13 iunie 1948 în Lenauheim, judeţul Timiş, din părinţi români izgoniţi din Basarabia de urmările pactului Ribbentrop-Molotov. În prezent locuieşte la Timişoara. Încă din timpul lui Ceauşescu scrie o poezie de un violent sarcasm, îndreptată împotriva modului de viaţă din România. În versurile sale, neologismele şi regionalismele se combină după o rețetă proprie, producând o substanţă lingvistică extrem de caustică.
După cum povesteşte într-o scrisoare patetică, Nicolae Romândaşu a fost - şi crede că încă mai este - supravegheat de Securitate. Drept urmare, n-a putut să publice, iar în jurul său s-a urzit un adevărat complot al tăcerii. În aceste condiţii, îi oferim noi azi literar în spaţiul *Maşinii de scris*. Şi le atragem atenţia celor care îl persecută că n-ar fi exclus ca numele poetului, cunoscut de ei din dosare secrete, să fie învăţat de copiii lor din manualele şcolare.

O spovedanie

În universul nostru proslăvit
Unde se-mparte grâu prin megafoane
Cu Moş-Ion-Roată astăzi ne-am horit
Ca Maiestatea tristă din icoane

Da'n cazna asta musai fu să cânt
Juncanii ologiţi în C.A.Paie
Eu ce de roşul toamnei mă-nspăimânt
Şi-ador cum umblă Luna prin odaie

Bând lapte ca pisica din ciubărul
În care-au muls to'ar'şii adevărul
Ca pe un ţap ori ca pe-un angel sodomit
Că s-a dedat şi ea întru fasoane

În universul nostru proslăvit
Unde se-mparte grâu prin megafoane
1975

Stihuitorului de curte nouă

A devenit stimabil partagiu
Ca să priceapă şaua biciul calul
Orfevrărind, cu zâmbetul cheflu
Ţii dimineaţa beizadelelor ţuhalul

Şi-n perfidia de potaie scheunând
Când ţi-e prea palidă ciosvârta pe sub mese
Lingi glezne unse cu fistic, râzând
De stau belferii cu izmenele sumese

Dar zborul păsării tăiat-a brazdă-n cer
Iar tu cu gămaţul pe rever
Împăunat cu fulgii, moftangiu
Vrei sternul dânsei ca să-ţi faci ţimbalul

Pân' s-a schimbare rondu' -tr-un târziu
Şi te-or încoronare cu ţuhalul
1979

Song

Este încă iarna ce ne-nspăimântase
Falca neagră-a nopţii scuipă printre dinţi
Ninge cu bideuri şi cu parastase
Urbea îşi închide ochii preacuminţi

Şi mă prinde dorul de Serghei Esenin
Luna stă să-mi toarne vitriol în ochi
De pe soclu-n stradă, vezi, coboară Lenin
Căutând sub şube farbă de deochi

Ninge gros pe vise, viscol de cenuşă
Peste-orice nădejde s-a fost năpustit
Câte unul sparge-arari în zid o uşă
Însă fiecare-n sine stă zidit

Ninge deci cu pupezi ninge cu plevuşcă
Ninge cu spitale şi magistraturi
Dintr-o colivie într-o largă cuşcă
Ne-om călca la vară-n land pe bătături.
1980

Fuga din serai

Pegasul nu-i un noaten de bairam
Nu pot tăia dintr-însul cârnăţarii
Poetul este marele imam
Decapitând doar cu o pană ţarii

Răpirea lui nu e un mizilic
El - când răpeşte - dinlăuntru-i fură
O, tâmpla sa de tainic ombilic
Prin care rănile-i au izvodit aură

Nu-i sufletul poetului serai
Ci şapte piei pre dânsul sunt, de cai
Şi doar un mânz din respiraţia-i (că din ham)
I s-a fost rupt - şi-a-nfiorat arţarii!

Pegasul nu-i un noaten de bairam
Nu pot tăia dintr-însul cârnăţarii
1975

Poem în ropu

Cum iese Doamne porcul din noroi
În ziua-aceea sântă de Ignaţiu
Cum se încapa necuprinsu-n noi
Şi cum noi înşine-ntru el avem nesaţiu

Când aeroplane mari şi de fosfat
Şi-atât văzduh într-un borcan de bulion e
Când invadă tarlaua din Gostat
Chiar însăşi iarba lui Nabulione

Când croncăne acestei păci hulubul
Când pune moartea-n gură vieţii tubul
Şi ţinem Logosu-n butuci („de portaltoi")
Să cătrănim cu roşu-ntregul spaţiu

Cum iese Doamne porcul din noroi
În ziua-aceea sântă de Ignaţiu
1980

Un manuscris în aşteptarea editorului **Mircea Dinu**

La cei 27 de ani ai săi (pe care i-a împlinit la 7 decembrie, anul trecut), Mircea Dinu este încă un necunoscut, deşi scrie o poezie atrăgătoare, deopotrivă senzuală şi ironică. Tânărul poet locuieşte la Moreni, dar are şi un domiciliu imaginar, în Mildendo, ţara inventată de el. În Mildendo el participă la o eternă comedie a erotismului, străbătută uneori de fiorul morţii. Reproduc 4 din cele aproape 100 de poeme care alcătuiesc prima sa carte, încă nepublicată.
Editorii care vor să i-o tipărească îi pot scrie pe adresa: Familia Parotă, pentru Mircea Dinu, strada Flacăra nr. 16, 0271 Moreni, judeţul Dâmboviţa.

Amor în Mildendo

Se face, haţ, şi dragoste-n Mildendo
(e Kara e Kekero ke Kerendo!)
se face-n patimi lupte pasiuni
sub mese, pe trotuare, pe păşuni
se penetrează tot ce întâlneşti în cale
chiuvete, buzunare, căni şi oale, yale.

E-o zbatere nebună în tot cé n-ai visa
mecanicu-n conductă, bunicul în lulea,
E-o-mperechere oarbă de tot ce n-ai gândi
poştaşul cu mătuşa, motanii cu copii
o mătură c-o viaspă, o curcă c-un ziar
creionul cu agenda, lăptarul c-un pahar.

Şi timpul în Mildendo juiseză scurt şi iute
în ceasuri multe, cenuşii şi mute
nu se mai face ziuă şi noaptea nu se-nchide
înţepenesc în aer pendulele frigide.

Ochii

Ochii cruzi şi verzi ca iarba
răsărită după ploi
ce-au intrat adânc în tine
şi ne-au ocolit pe noi

Geană lungă arcuită
ca o rampă de lansare
pentru o privire care
numai ochiul tău o are

Vreau să-mi spui ce vezi când stai
şi te uiţi în gol absentă
vezi pulsând adânc în rai
tainiţa efervescentă,
vezi infernul cum sticleşte
ca doi colţi tăioşi de cleşte?

Tu eşti doar un ochi verzui
vagabond prin cer hai-hui
să te uiţi şi să ne spui
cui îi spunem Doamne, cui?

Nisip

Eu cred că n-am făcut-o bine
iubirea noastră din nisip
că prin deşerturi d-astea vine
la plajă moartea fără slip.

Zici la margini de pustie
ne aşteaptă-o barcă-n port
dar tu eşti o moartă vie
şi eu sunt viril dar mort

Întinde-te pe dune goală
să vezi cum intri în nisip
ca o secretă-a lui vestală
sau al pustiului alt chip

Ne-mprăştiem şi noi fărâme
şi mâine vom spori deşertul
ca să fim doar ce mai rămâne
dezintegrat bucăţi, inertul.

Artă poetică, cu umilinţă

Va să zică totu-i bun
numai eu nu ştiu ce spun
să dau nume la ceva
şi apoi să îmi răspundă
la chemarea mea cu „da".

Cât de scris nu-ncape vorbă
între mine şi-ntre „X"
e o foarfecă ce-mi taie
chiar şi pasta de la pix,
între oul al găinii
şi a scrie eu „un ou"
e o sete care-mi soarbe
şi cerneala din stilou.

Doar atât cât ştiu aş spune
n-aş visa decât un pic
cât din pat de dimineaţă
să mai pot să mă ridic.

Aş spera măcar o lună
dintr-un an cu timp de fier
numiţi unul să îmi spună
ce papucii mei să sper.

Ştiu ce sunt: mai mult nimic
decât albului o pată
Între azi şi mâine, zic
sunt o vale disperată.

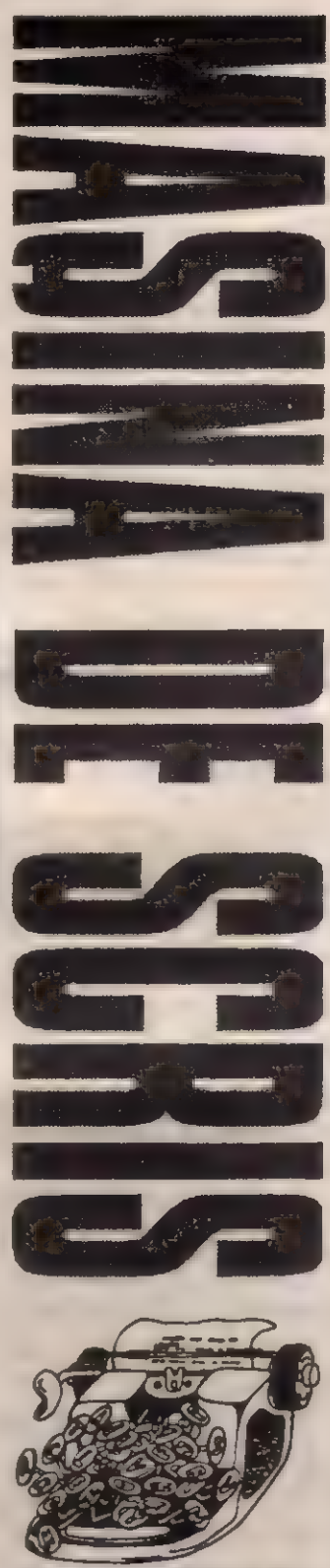

Pagini realizate de Alex. Ştefănescu

Piaţa românească se penetrează greu

Românii se uită dar nu prea cumpără femei gonflabile

❑ Au ei destule necazuri şi buzunarele le sunt destul de „gonflate" de vânt, ca să le mai ardă de alte cele...

România este încă închisă industriei sexului. În Occident aceasta există şi are o cifră de afaceri apreciabilă. În SUA sau marile ţări europene a avut loc în ultimii ani o adevărată explozie a sex-shopurilor. Clădiri imense, compartimentate pe raioane, destinate vânzării de vibratoare, femei gonflabile, articole şi accesorii „pentru toate gusturile" (inclusiv pentru sado-masochişti sau homosexuali).

În România, anul trecut au apărut primele iniţiative de gen: în Bucureşti s-au deschis, în două barăci metalice, primele sex-shopuri de la noi. Unul dintre ele este situat pe Calea Dorobanţi, faţă în faţă cu Hotel Dorobanţi, iar celălalt în spatele berăriei Efes Pub de pe Bulevardul Nicolae Bălcescu. Cu toate că cele două magazine de profil sunt situate la câteva zeci de metri unul de altul, ele nu-şi fac concurenţă, pentru că şi acum au rămas singurele magazine de profil din Bucureşti.

Se formează o „elită sexuală"

La cele două sex-shopuri din Bucureşti există clienţi în ambele locuri: cam 40 de cumpărători zilnic. Din aceştia o parte sunt străini. Marii majorităţi a românilor, ori le este ruşine să intre într-un asemenea magazin, ori nu-i lasă buzunarul să o facă. Totuşi, din elita bucureşteană, oameni cu bani, s-a format şi o „elită sexuală" înclinată spre jocuri erotice mai ciudate. Homosexualii deveniţi minoritari sexual ceva mai dezinhibaţi, îşi fac curaj şi vin să dea un ban greu pentru cele câteva articole care le sunt destinate.

Cele mai solicitate articole sunt vibratoarele din cauciuc natural şi penisurile... vorbitoare! Preţurile sunt în general mari, cel mai ieftin produs fiind un fel de capac pentru creion de 2.200 de lei. În rest, o femeie gonflabilă costă 395.000 de lei, vibratoarele între 40.000 şi câteva sute de mii, tot felul de pilule şi creme la câteva zeci de mii şi, în fine, cel mai scump produs, un combinezon negru din piele, la 495.000 lei.

O altă categorie de clienţi, veniţi mai mult de nevoie decât datorită poftei de jocuri erotice, este cea a bolnavilor, a celor cu deficienţe sexuale sau a handicapaţilor fizic. Această categorie de clienţi solicită pastile împotriva ejaculării precoce, afrodisiace, tot felul de medicamente miraculoase pentru sporirea apetitului, pentru o mai bună erecţie, sau chiar proteze. Din păcate, o vânzare foarte slabă o au prezervativele şi articolele de contracepţie, dovadă că, în ciuda campaniilor organizate, românii nu sunt familiarizaţi cu metodele de protecţie contra SIDA, ori cu cele de planning familial. Patronii ambelor sex-shopuri sunt supăraţi că revistele şi casetele pornografice, conform legii, nu pot fi comercializate prin magazinele lor, dar în ciuda interdicţiei, în Piaţa Universităţii, sub ochii poliţiştilor, sunt tarabe unde se vând, la preţuri destul de mari, astfel de lucruri.

Încet şi trist, câte un client... tabără pe vânzătoarel

I.N., vânzătoare la sex-shopul din spatele Efes Pub, a acceptat să stea de vorbă cu redactorii noştri. Ea este de fapt contabilă, dar pentru că ajunsese şomeră, s-a reprofilat. Ştie să dea explicaţii docte despre fiecare produs. Deseori are de-a face cu vizitatori care de care mai aberanţi. Unii văzând preţurile mari, devin brusc foarte pudici, spunându-i că e ruşinos ceea ce vinde! Alţii cer să-i vindece de impotenţă. Cei mai mulţi vin şi îi cer cu tupeu o prostituată sau, în lipsă de altceva, îi spun că ar umple-o de bani dacă ar veni cu ei. De cele mai multe ori reuşeşte să depăşească situaţiile cu mult calm. Îşi aminteşte şi de unele cazuri de forţă majoră. Un chinez care nu pricepea prea bine româneşte a vrut pur şi simplu să sară pe ea! Abia a reuşit să scape în ultimul moment. Când unii devin exagerat de insistenţi, ea nefiind apărată de body-guarzi, bate în perete ca să-i sară în ajutor chelnerii de la café-barul învecinat. Vrând-nevrând, s-a obişnuit să-şi ducă existenţa între vibratoare din cauciuc natural şi postere cu pornostarul Dolly Buster.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCI ŞTEFANOVICI ■

Industrie şi învăţământ

Combinatele chimice sub lupă

La două secole după Lavoisier, imaginea chimiei, ca industrie se vede în impas. Combinatele chimice, cu instalaţiile sale monstruoase, sunt nedorite oriunde în lume, în timp ce viaţa fără produsele acestora (medicamente, cosmetice, îngrăşăminte ş.a.) este de neconceput. Rolul chimiei în balanţa ocupării forţei de muncă, la scară mondială, plăteşte în faţa dezechilibrelor ecologice pe care le presupune. Chimia este azi acuzată de poluarea aerului, de degradarea solului, de urâţirea peisajului. Ce este de făcut?

Pentru redescoperirea veritabilului rol pe care îl joacă industria chimică în viaţa planetei la acest sfârşit de mileniu (şi de lume, după unii), 52 de mari companii de profil din lume (citâm numai **BASF, Bayer, BP Chemicals, Du Pont de Nemours, ICI, Rhône-Poulenc, Shell Chimie, SNPE**) s-au asociat în derularea unui vast program de refacere a imaginii unei industrii mereu tinere. Cei suspectaţi că distrug natura vor finanţa, individual sau în asociere, transpunerea în fapt a unor ambiţioase planuri şi proiecte ecologiste, realizarea unor sofisticate instalaţii depoluante, implementarea unor tehnologii „curate", ale viitorului, cercetări pentru găsirea de noi compuşi, performanţi şi asimilabili cu cei naturali.

Pentru o mai bună legătură cu populaţia şi realităţile locale din zonele puternic industrializate, în conlucrare cu primăriile, Asociaţia finanţează, de asemenea, programe de comunicare cu caracter educativ. Alte asemenea programe, realizate cu sprijinul celor din învăţământ (ca nişte ore de chimie), vizează statornicirea unei legături permanente cu elevii, în cadrul unor lecţii în care chimiştilor li se pun întrebări lipsite de conformism şi debordând de îndrăzneala şi imaginaţia vârstei. **„Clasa de chimie"** adresată nivelului V-VIII are o finanţare până în anul 2000, de 9 milioane de franci francezi. Acest proiect, implementat acum în şcoli din Franţa, va călători prin Europa şi va ajunge curând şi la noi.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Flacăra BIS magazin

Focoasa

NAOMI CAMPBELL

pare născută dintr-o fântână în care nu era nimic altceva decât lapte şi miere. Aceasta pare să fi gândit agenţia de publicitate „Bozell" când a început să facă reclamă pentru una dintre cele mai vechi băuturi ale omenirii, laptele, căzut complet în dizgraţia americancelor. Dar, laptele sărac în grăsimi nu îngraşă, spune Naomi Campbell în această reclamă, vocii ei adăugându-i-se şi cele ale lui Christie Brinkley şi Lauren Bacall. Ce câştigă din aceasta Naomi? Ea va primi până la sfârşitul vieţii o sticlă de lapte.

ATENŢIE ! ACEST SEMN ESTE ENERGIZAT !

Colaboratorul nostru, psihoterapeutul Raul Dumitrescu, vă propune un exerciţiu spiritual:

Aşezaţi palma dreaptă peste semnul creştinătăţii şi gândiţi următoarea rugăciune: *„Doamne Iisus Christos, Fiu al lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine, păcătosul (păcătoasa) şi împreună să ne rugăm pe Tatăl Ceresc că mă ajute să mă vindec aşa după cum merit. Amin."* Se face semnul crucii. Este suficient să încercaţi de trei ori pe zi timp de 5-10 minute, cu respiraţie profundă, în stare de relaxare, cu credinţa fermă şi să nădăjduiţi că, ajutat de energia divină, te vei vindeca. Ochiul priveşte insemnul în care sunt cogramate informaţiile, le absoarbe; acestea sunt prelucrate de subconştient; în timpul somnului, conştientul prelucrează informaţiile subconştientului şi, iată, „miracolul".

Ing. Constantin Cojocaru:

„Senzaţional! Piramida amplifică luminozitatea, iar sub ea aparatele electrocasnice consumă de peste două ori mai puţin curent electric"

Ne-a vizitat la redacţie inginerul dr. Constantin Cojocaru, reputat specialist în radiestezie şi radiolocaţie, dar cunoscut cititorilor noştri mai ales ca autor al unor aparate medicale concentratoare de bioenergie. Domnia sa a construit la Tarcău, în judeţul Neamţ, o casă-terapeutică, în interiorul căreia a fost amenajată o piramidă din lemn, destinată şi ea biotratamentelor.

(Continuare în pag. 3)

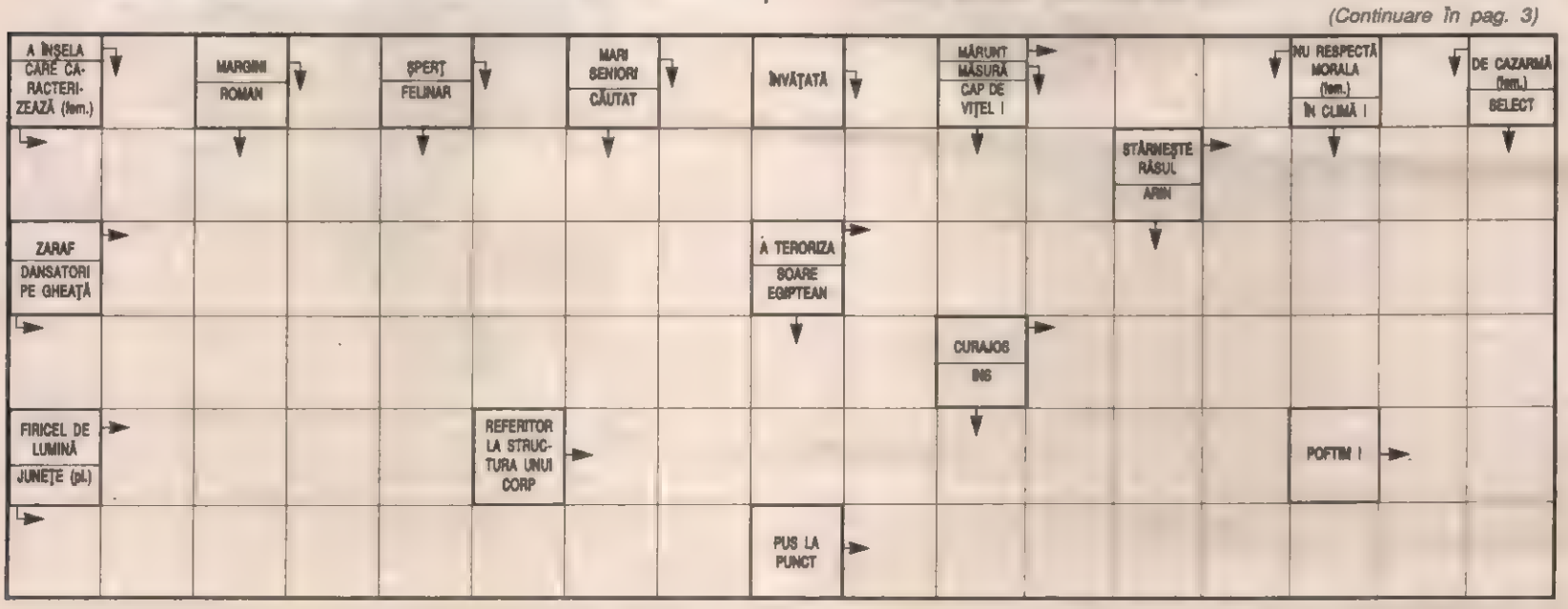

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

Noutăţi medicale

Veşti bune pentru sănătatea noastră

Depistarea şi tratamentul precoce al cancerului

Cercetătorii americani au declarat că pe baza informaţiilor ereditare (testul ADN) se va putea depista şi trata corespunzător cancerul la copiii de vârstă mică.

Pilule împotriva îmbătrânirii

Profesorul Beaulieu de la Universitatea Sorbona din Paris efectuează în prezent un test pe 30 de persoane pentru a stopa procesul de îmbătrânire prin folosirea moleculei DHEA.

Terapia aerului

În curând teama pacienţilor aflaţi pe scaunul stomatologic sau în laboratorul Röntgen va putea fi înlăturată folosind spray-uri speciale cu arome de flori.

Leucemia

Noua substanţă denumită cytarabine poate să vindece o formă a cancerului sângelui, mai frecventă la pacienţii care au peste 30 de ani. În felul acesta numeroase transplanturi de oase vor deveni inutile.

Diagnosticare SIDA

Repede, simplu, anonim, acasă. Rezultatul: prin telefon. Va costa probabil 50 de mărci.

Pastile de insulină

Diabeticii îşi vor putea lua, începând cu 1996, doza lor zilnică de insulină sub formă de tablete sau picături. Seringile vor deveni inutile.

WC-uri de mare tehnicitate

WC-urile cu senzori analizează în mod automat urina. Un computer înregistrează temperatura corpului, glicemia, tensiunea arterială etc. şi transmite datele în mod automat medicului.

Bagajul genetic pe monitor

Începând cu 1997, un computer cu mega-memorie va fi capabil să decodifice întreaga moştenire genetică a unui individ, ceea ce va duce la descoperirea din timp a predispoziţiilor spre anumite boli de inimă pentru a preveni infarctul.

Ajutor în caz de tuse convulsivă

Salvarea constă în substanţa denumită aminoguanidine. Un aparat special ajută la inhalarea substanţei.

Niciodată impotent

Un laborator din California se ocupă de terapia hormonală (testosteron) împotriva impotenţei după sterilizare.

Prevenirea atacurilor de apoplexie

O sondă introdusă în vasele sanguine drenează depunerile.

Rechinii împotriva SIDA

Se preconizează obţinerea în 1998 a unui ulei din ficat de rechin, ce va fortifica sistemul imunitar în caz de SIDA sau cancer.

În ce măsură ajută masajele şi chiropractica?

În ultima perioadă se recurge din ce în ce mai des la chiroterapie datorită succeselor deosebite obţinute în detensionarea muşchilor, la fel ca şi atunci când se fac masaje. Se stimulează astfel circulaţia sângelui, se relaxează ţesuturile musculare, dar din păcate nu se pot înlătura durerile coloanei vertebrale.

Codul bunelor maniere

Desen de MIHAI ZGUBEA ■

Când ne anunţăm în vizită

Nu facem vizită unei persoane, fie ea rubedenie sau cunoştinţă apropiată, fără a ne anunţa în prealabil. Telefonul este mijlocul cel mai simplu. Nimeni nu are voie să sune la uşa cuiva pe neaşteptate. Fiindcă nimeni nu poate dispune la bunul plac de timpul şi programul altcuiva. **Educaţia urbană nu admite vizita neanunţată.**

Musafirul este condus în camera de primiri (rezervată sau improvizată în acest scop), deci într-una din cele 2-3 odăi ale unui apartament standard. Oaspetele este însoţit de stăpânul casei, de copiii acestuia sau de servitoare, când aceasta există. Uşa de la intrare nu o deschide doamna casei. Dacă în respectiva încăpere amfitrioana aşteaptă aşezată, ea se va ridica numai dacă persoană care intră este tot o femeie sau un domn în vârstă. Dacă musafirul este un bărbat de vârstă mijlocie, ea îl va întâmpina aşezată şi-i va întinde mâna, dacă respectivul face parte dintre cunoştinţele apropiate, sau se va mărgini să încline capul când oaspetele este o persoană oarecare.

Dacă în încăpere nu se află nici unul din stăpânii casei, noul sosit va fi invitat să aştepte. Aceasta înseamnă că buna cuviinţă îl obligă să rămână în picioare până la sosirea amfitrionilor. El nu are voie să se aşeze nepoftit, nici să se plimbe prin încăpere ca printr-o piaţă publică. Şi cu atât mai puţin să examineze lucrurile din odaie, sau să se uite pe geam.

Atenţie la timpul pe care îl petreceţi în casa cuiva. Dacă este o vizită anunţată, nu puteţi rămâne mai mult de 20 de minute. Şederea se poate prelungi numai la insistenţele gazdelor. Musafirul care vine şi nu mai pleacă face parte din galeria celor mai sinistre personaje ce ne tulbură existenţa.

GRAZZIELA ■

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. Mi-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

Pentru că aţi avut curiozitatea şi amabilitatea de a vă arăta interesaţi de „teoriile" mele referitoare la vindecările... miraculoase prin terapiile naturiste, îmi iau... răspunderea de a întrerupe... lecţiile pentru a furniza răspunsuri la nedumeririle dv., stimaţi cititori.

Este bine de ştiut că **„mormântul nil săpăm cu dinţii"** şi că **„suntem ceea ce mâncăm"**. Învăţaţi să vă trataţi, concomitent, spiritul, sufletul şi trupul. Altfel, nu beneficiaţi de „miracolul" vindecării. Iar cei ce vor trece la practică, **neapărat sub controlul unui terapeut**, vor constata cu surprindere că nu **„vindecarea" este miracolul**, ci **păstrarea sănătăţii.**

Dna Bănceseu Valentina, comuna Brădetu, Argeş, a primit răspunsul în scris. Dnii **David Nicolae**, Iaşi, şi **Sultana Ion** au primit răspuns telefonic. Dnelor **Avârvarei Elena**, com. Fântânele-Suceava, şi **Vişan Alexandrina**, Turnu Severin, şi dlor **Munteanu V. Liviu**, of. post. Gherla, Cluj şi **Lungu Cătălin** din Brăila: „Ştiu câtă suferinţă există în ţară... Spaţiul pus la dispoziţie de revista **Flacăra** nu-mi permite să respect urgenţele, organizat şi în ordinea priorităţilor cunoaşterii în domeniul **terapiilor naturale** (nu naturiste!?). Nu se pot face minuni peste noapte! Ce pot face eu? Deocamdată, vă informez că în Bucureşti există un **„Centru de pregătire naturalistă şi pluridisciplinară"**, unde, de câţiva ani, se fac tratamente neconvenţionale gratuite. Dar mai importantă mi se pare cunoaşterea în acest domeniu. Aşa că, pentru a pune la dispoziţia curioşilor „bruma" mea de ştiinţă, am iniţiat un curs care se numeşte **„Iniţieri în tehnicile terapiilor de autovindecare"**, care durează **50 de ore**. Cursurile se ţin numai **sâmbăta**, între **orele 8-13**, pentru ca să poată asista şi cei ce locuiesc în provincie. Cursanţii primesc materiale documentare, cărţi, casete cu lecţii-conferinţă, cursuri contra cost. Atât, pentru moment.

Vă promit că nu va exista scrisoare fără răspuns. Ca şi până acum, ţinem legătura prin redacţia revistei.

Modă

Ce pălărie mi se potriveşte?

„Ce mă sfătuiţi să port? Pălărie-sau căciuliţă? Am obrazul frotund şi părul tăiat scurt. Am 45 de ani"
(Iuliana Timofte, Piteşti)

Renunţaţi la pălăriile cu boruri largi sau la cele bărbăteşti tip Borsalino. Folosiţi pălării cu calotă înaltă şi boruri înguste şi întoarse. Ele vor avantaja conturul feţei dv. rotund. Vi se potrivesc de asemenea căciulile de mătase şi pălăriile din tercot. Atenţie! Ele trebuie să acopere urechile, dar se lasă la iveală şuviţe de păr.

Probe materiale ale existenței OZN

❑ În mai multe locuri de pe Terra au fost descoperite fragmente metalice cu o compoziție stranie

Oricât ar părea de ciudat - sunt numeroase! Din multitudinea acestora am ales doar câteva care, cred că nu greșim, sunt necunoscute până acum cititorilor noștri...

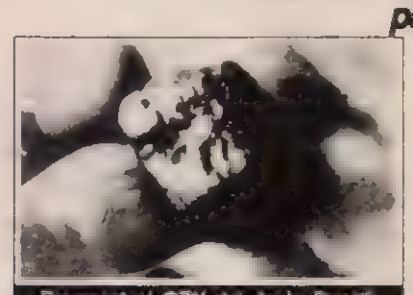

Fragment al OZN-ului de la Donețk (iunie 1989).

■ 1975. Statul New-York (SUA). Se pare că în acest an a avut loc o catastrofă a unui obiect zburător neidentificat în statul respectiv de care, din păcate, s-a scris foarte puțin. Cu toate acestea un ziarist mai „curios" a aflat că a fost descoperită și că există o probă materială: o bucată de metal de culoare cenușie. Cercetările și probele care s-au desfășurat ulterior au dovedit că acesta provine de la un obiect realizat prin metoda metalurgiei pulberilor. Problema care se pune este că tehnologia terestră rămâne neputincioasă în fața unor asemeneă temperaturi și presiuni... Cercetătorii americani, inclusiv autoritățile, păstrează secretul compoziției, enunțând doar că sunt elemente rare, predominând lantanul (La).

■ 1976. În vara acelui an, pe malul râului Vaşka din Republica autonomă Komi (Rusia) a fost găsită o bucată de metal de mărimea unui pumn, de culoare argintiu-cenușie. S-a încercat și s-a reușit tăierea acesteia cu un ferăstrău de mână numai că pe timpul acestei operațiuni săreau scântei albe. Mai multe bucăți astfel obținute au fost cercetate la Moscova în diferite institute. Cercetările au durat mai mulți ani, uimindu-i pe oamenii de știință. S-a dovedit că aliajul era de proveniență artificială, fiind alcătuit din elemente rare: lantan (La), cerin (Ce) și Neodim (Nd), elemente ce nu se întâlnesc în natură în această compoziție! Acest fragment, în forma lui inițială, a aparținut, conform unei minuțioase reconstituiri, unei piese în formă de inel, sferă sau cilindru cu un diametru de 1,2 m și era realizat prin metoda metalurgiei pulberilor, iar cele mai minuscule particule ale pulberii erau numai câțiva atomi! Subliniem că în prezent pe Pământ nu există o instalație capabilă să pulseze o piesă de asemenea dimensiuni la o presiune de zeci de mii de atmosfere. Dar, atenție! Compoziția izotopică a diferitelor componente ale aliajului cu o precizie de sutimi coincide cu cea terestră; prin urmare a fost realizat pe Pământ, iar fragmentul descoperit nu are mai mult de 30 de ani...

Conform unei ipoteze emise de unul din cercetătorii moscoviți, aliajul era destinat răcirii magnetice până la aproape zero absolut. Iar în acest caz, pentru obținerea acestui aliaj era nevoie de câmpuri magnetice de valori fantastice, care deocamdată nu pot fi obținute de tehnologia actuală (existentă pe Pământ). Concluzia care se poate trage este că pe malul râului Vaşka a fost găsit fragmentul unui mecanism, aparținând unui OZN și care a fost realizat pe Pământ! De CINE și CÂND?!

■ 1987. În acel an, în raionul Dalnogorsk (Rusia) a avut loc avaria unui obiect zburător neidentificat. La cota 611, unde s-a produs accidentul au fost descoperite o serie de „biluțe" metalice cu diametrul de sub un milimetru care conțineau... lantan. Coincidențe întâmplătoare?

Dar și în raionul în care s-a produs, fenomenul Tungus, la Podkamenaia Tunguska, unde pădurea a fost distrusă radical, au fost descoperite urme clare de lantan. Și atunci?!

■ 1989. La începutul verii, după explozia reactorului centralei atomoelectrice de la Cernobâl (26 aprilie 1986, ora 1 și 26 minute), într-o serie de raioane ale Ucrainei, ciudat de des „vizitate" de obiecte zburătoare neidentificate (și despre care au apărut relatări în nr. 33 al revistei „Flacăra"), s-a produs avaria unuia dintre acestea. Ca urmare, din fericire, a fost găsit un fragment din acel obiect.

Este o bucată de metal de culoare argintiu-cenușie, care pe durata cercetării „s-a comportat identic cu cea descoperită pe malul râului Vaşka (Komi-Rusia).

În luna iulie a anului 1990, fragmentul a fost adus la Moscova și în urma analizei roentgenospectroscopice, realizate cu ajutorul aparaturii firmei franceze „CAMEBAX", a reieșit că materialul din care este confecționat fragmentul OZN-ului de la Donețk este

„Scânteile" provenite de la fragmentul OZN-ului de la Donețk obținute într-unul din laboratoarele Institutului de cercetări științifice din Kiev, în anul 1992.

obținut prin metoda metalurgiei pulberilor, iar compoziția este din elementele rare cu care ne-am obișnuit: lantan (La) și cerin (Ce), cu conținut redus de samariu (Sm). Raportul final sublinia că acest material „nu ar putea fi obținut folosind tehnologiile cunoscute".

(Continuare în numărul viitor)

ALECU MARCIUC ■

Descoperiri senzaționale

Papuaș din tribul Dani, purtând pe umăr noul cangur arboricol descoperit

Noua Guinee-Papua, care cuprinde și arhipelagul Bismarck, are o suprafață de 777.000 de kilometri pătrați, fiind după Groenlanda cea mai mare insulă de pe glob. Centrul insulei este ocupat de un lanț de munți ce depășesc 3650 de metri, care, împreună cu jungla aproape de nepătruns, fac dificil accesul în numeroase regiuni, din care cauză insula este încă puțin cunoscută. De curând, în Noua Guinee-Papua expediția exploratorului **Patrice Franceschi** a descoperit în Irian Jaya un trib necunoscut. Casele, ornamentele corporale și limba nu au corespondență la nici unul din triburile învecinate.

A doua descoperire este un cangur arboricol, necunoscut până în prezent, numit de localnici „bondezegu". Înalt de 1,20 metri, cu o blană neagră și părți albe, el cântărește în jur de 15 kilograme. Triburile Dani și Moni nu îl vânează considerând că este o reîncarnare a strămoșilor. Specialiștii consideră această a zecea specie de cangur arboricol că este în pericol de dispariție, având numeroși dușmani naturali.

Robot gardian

Un muzeu din Los Angeles și-a angajat un paznic de noapte... robot. De tipul „SR-2", acest neobișnuit păzitor are înregistrat în memoria sa planul tuturor încăperilor, astfel că el este în stare să evite obstacolele și să stabilească cel mai scurt drum între două puncte. Un sistem cu ultrasunete îl informează de orice deschidere de fereastră sau de ușă. „Paznicul" mai dispune de o serie de captatori care îi furnizează date asupra temperaturii, compoziției aerului și umidității fiecărei încăperi. El mai dispune de un program prin care poate detecta orice început de incendiu, precum și orice mișcare suspectă. Viteza lui de deplasare este de 8 kilometri pe oră. De curând, robotul a început să fie folosit și în unele uzine americane, unde a și semnalizat mai multe scurgeri de gaze.

AUREL DIANU ■

La concurență, om-robot

Ing. Constantin Cojocaru:

„Senzațional! Piramida amplifică luminozitatea, iar sub ea aparatele electrocasnice consumă de peste două ori mai puțin curent electric"

(urmare din pag. 1)

La capătul unor experiențe, colaboratorul nostru este în măsură să declare următoarele:

„Piramida din lemn, construită de mine la Tarcău, m-a făcut să observ o suită de fenomene, pe care, după știința mea, nu le-a semnalat nimeni până astăzi. Astfel, am constatat că sub acest poliedru se amplifică luminozitatea. Pentru a înlătura orice dubiu, am folosit aparate speciale de măsură. Cercetarea a avut loc în luna septembrie, mai multe zile la rând, luându-se ca punct de reper ora 18.50. Luminozitatea a sporit de 25 de ori în comparație cu lumina ambiantă, produsă în mod natural. Am repetat experiența și la ora 11 dimineața, când sporul de luminozitate a fost mai modest: de numai 2,5 ori.

În continuare am testat capacitatea poliedrului de a conserva alimente, știind că în unele cazuri, sub concentrația de bioenergie din interiorul piramidei, carnea sau alte produse se conservă vreme îndelungată. În cazul piramidei din lemn, acest lucru nu a fost dovedit. Atunci am introdus sub piramidă congelatorul și frigiderul. Cele două aparate frigorifice au stat aici din iulie 1993 și până în septembrie 1994. Luând ca punct de referință consumul minim indicat de constructor și care este pe an de 712 kW/h, am constatat, la sfârșit, că cele două piese au consumat pe an 337 kW/h, deci de peste două ori mai puțin. Cu alte cuvinte, sub bela de energie cosmică, consumul de curent electric se reduce.

Semnalez aceste două fenomene cu adevărat senzaționale, deoarece nu le-am întâlnit până azi în literatura de specialitate. Să nu uităm însă că este vorba de o piramidă din lemn."

Priscilla Presley devine soacra lui Michael Jackson

Priscilla Presley, cea care la numai 14 ani a cucerit inima regelui rock-and-roll-ului, *Elvis Presley*, este astăzi o cunoscută actriţă şi reputat om de afaceri în domeniul modei şi cosmeticelor. Publicul din România o cunoaşte prea bine din serialul „Dallas". După şocanta veste a acuzării prietenului şi colegului ei din Naked Gun, *O.J. Simpson*, de uciderea fostei soţii, *Nicole*, şi a prietenului ei, modelul *Ronald Goldman*, ea s-a confruntat cu o altă veste neaşteptată, cea a căsătoriei fiicei sale, *Lisa-Marie* cu *Michael Jackson*. Deşi cu numai două săptămâni înainte de anunţarea oficială a căsătoriei discutase cu *Lisa Marie*, aceasta nu pomenise nimic de un eventual mariaj. Iată ce a declarat *Priscilla* presei la aflarea căsătoriei fiicei sale:

„Când ţi se aduc veşti şocante, ai nevoie de puţin timp pentru a reflecta şi a te obişnui cu ideea. Orice-ar fi, nu poţi rămâne indiferent. Este o adevărată surpriză. Îi doresc fiicei mele numai bine. Tot ceea ce vreau pentru ea este să fie fericită".

În viaţa de zi cu zi, Priscilla preferă să-şi petreacă timpul liber împreună cu cea de-a doua familie a sa, cu iubitul ei *Marco Garibaldi* şi fiul lor de şapte ani, *Navarrone*. Primul lucru asupra căruia au căzut de acord a fost acela de a nu se căsători. Infidelităţile şi posesivitatea lui Elvis l-au creat o adevărată aversiune faţă de mariaj. Cu toate acestea, Priscilla declară: „Ştiu cum trebuie creat un cămin fericit. Când el lipseşte de lângă mine, nu-mi dă niciodată vreun motiv să cred că odată plecat din casă mă va uita. Deci am încredere în el".

Traducere şi adaptare de
SIMONA SIMZIANU ■

Un Don Juan pe schiuri

Alberto Tomba, 28 de ani, cunoscut azi în toată lumea datorită performanţelor dobândite la concursurile de schi.

„Frumos, rapid şi bogat" Primeşte zilnic, în medie, 20 de cereri în căsătorie, iar 80 la sută dintre femeile din Italia l-ar dori ca soţ, ginere sau amant Printre fostele iubiri Eva Grimaldi, Gunilla von Bismarck, Kati Witt, Emanuela Barilla. La ora actuală, o singură amantă oficială: Martina Colombari, Miss Italia în 1994.

În viaţa de fiecare zi, celebrul schior nu se recomandă printr-o viaţă sportivă. Îşi neglijează antrenamentele, îşi pierde nopţile în discoteci, se îndoapă cu spaghetti. Dar o declară cu cinism: sunt ultimul în pat, dar primul pe pistă.

Schiază de la 4 ani, este ofiţer de poliţie (carabinier) şi câştigă numai din sport 8 milioane de mărci pe an.

Seducătorul din întuneric

„Mi-a propus să-l aştept într-o poziţie sexy"

În oraşul Nashville din statul american Tennessee este în curs de desfăşurare un proces care menţine trează atenţia multor canale de televiziune din SUA. S-ar zice că e vorba de o glumă demnă de „Decameronul" lui Boccaccio sau de desenele animate porno „Fantasy Man". La tribunalul din acel oraş trei femei susţin că au fost „violate" de un bărbat, pe numele său Raymond Mitchell. Acesta are 45 de ani, este însurat şi are doi copii, dar a adoptat o reţetă sigură pentru a ajunge în patul unor femei. Una dintre „victime", o studentă de 20 de ani, a dat detalii despre felul cum proceda acest Don Juan: „M-a chemat într-o zi la telefon, spunându-mi că este iubitul meu John şi mi-a vorbit în şoaptă pe un ton foarte sexy. Mi-a propus un joc şi anume să las uşa deschisă şi să-l aştept dezbrăcată şi legată la ochi. Mi-a plăcut ideea, era ceva foarte excitant, mai ales că o văzusem într-o scenă asemănătoare pe Kim Bassinger". Jucându-se de-a „baba oarba", originalului amorez i-au căzut în plasă cel puţin alte două femei (din cele care au recunoscut). Celelalte două au dat amănunte la fel de picante. Cum se întâmplă de obicei printre cei ce urmăresc procesul, părerile sunt împărţite. Unele dintre persoanele chestionate susţin că o asemenea confuzie nu se poate face, că o femeie are un simţ special ca să-şi simtă partenerul, iar altele spun că nici vorbă să poată fi încadrată fapta amorezului nocturn ca viol. În orice caz, faima bărbatului respectiv a crescut spectaculos, iar unele cupluri au declarat că sunt tentate să-i urmeze exemplul pentru a încerca senzaţii noi

(SN)

Gospodinele din Italia folosesc plante afrodisiace

Potrivit unui sondaj de opinie efectuat de Academia italiană a bucătăriei (există şi aşa ceva!) pe un eşantion reprezentativ, 47,3 la sută dintre femeile din această ţară au declarat că dacă ar găsi un elixir afrodisiac l-ar administra cu plăcere soţului lor. În aşteptarea găsirii unei plante cu proprietăţi miraculoase în domeniu unele dintre ele au spus că şi plantele pe care le cunosc ar avea asemenea calităţi. Una dintre cele intervievate, Pamela Prati, actriţă, a declarat că e nevoie doar de puţină fantezie pentru a pune în valoare plantele aromatice cunoscute. Ea utilizează bunăoară busuiocul, o specialitate comestibilă, fie în salate, fie în infuzii, sau ca ingredient la pregătirea mâncării. Bune rezultate dau şi usturoiul şi paprika (boia de ardei). Alte femei consideră că asemenea proprietăţi le-ar avea piperul şi salvia. Alta a afirmat, în cunoştinţă de cauză, că foloseşte în fiecare zi puţin „ginseng" (rădăcina vieţii). Pentru ele însele, femeile nu-şi recomandă nimic, pentru că dorinţa nu le lipseşte, dar nu refuză între plantele cu calităţi stimulative pătrunjelul, rosmarinul şi chiar ceapa. (SN)

ZEUL AUTOMOBIL

ale vii

La 6 octombrie 1994, la Expoziţia Mo Paris, trei tineri constructori francezi, Metzger şi Claude Yviquel, au prezenta maşini.

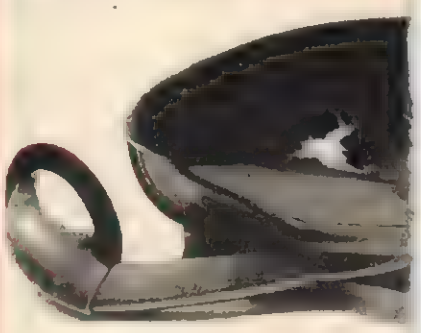

Prima expediţie românească în Anzii Cordilieri

Clubul Alpin „Floarea de colţ" (fondat în 978 de către Emilian Cristea) şi **Clubul lpin Român din Bucureşti** organizează, în cest an, prima expediţie românească în nzii Cordilieri, cu scopul declarat de a uceri cel mai înalt vârf de pe continentul ud-american, **Aconcagua - 6960 m.** Cei are se încumetă să se avânte în această ventură andină sunt alpinişti experimentaţi i ne sunt bine cunoscuţi, căci o parte din i - **Marian Curculescu, David Neecşu, adu Stănceecu, Răzvan Mirea şi Pavel ircea** - au învins, în vara anului '94, vârful ilimanjaro. Cheltuielile preconizate se ridică **6 milioane de lei de persoană.** Eventualii ot depune lei în **contul Clubului ea de Colţ" nr. 45.11.09.138** CEC fil. sect. 5. Pentru a discuta ondiţiile sponsorizării, doritorii se pot dresa: **Marian Curculescu, tel. 688.02.76 şi omino Film, tel. 659.09.21 şi fax: 12.96.09.**

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Elefantul, un mare distrugător al mediului ambiant

După om, elefantul este cel de-al doilea mare distrugător al mediului natural, avertizează biologul american Richard Laws. Pe lângă faptul că, pentru nevoile sale de hrană, sacrifică zilnic circa 400 kg de iarbă, frunze şi crengi, el manifestă un comportament social realmente asemănător cu al omului, îngăduindu-şi adesea dezlănţuiri de violenţă gratuită. Declarat ca „specie pe cale de dispariţie" elefantul african (a cărui existenţă, de altfel, n-a fost niciodată în pericol, mai ales în sudul continentului) s-a înmulţit îngrijorător, ameninţând să nimicească nu numai propriul său habitat, ci şi pe acela al altor vieţuitoare, cum sunt antilopele, girafele sau rinocerii. Pentru Africa de Sud , cele mai prudente estimări indică cifra de 600 000. Exemplul extrem îl oferă Kenya. Aici, doar 800 pachiderme, cuprinse într-un perimetru prea strâmt pentru debordanta lor vitalitate, au declanşat o veritabilă catastrofă ecologică, transformând aproape în deşert parcul naţional Amboseli de la poalele masivului Kilimanjaro. Se ajunge aşadar la situaţia paradoxală că, din prea multă iubire, elefantul e încurajat să pulverizeze tocmai resursele care îi asigură supravieţuirea. Practic, să se sinucidă.

Scene macabre la televiziunea irakiană

Codul penal irakian prevede pedepse de tip medieval: tăierea unei mâini sau a unui picior, tăierea unei urechi, sau marcarea feţei cu fierul roşu. Cu asemenea pedepse cumplite sunt sancţionate delictele politice, dezertarea din armată, crima sau furtul. Ordinul vine tocmai de sus, chiar de la comandantul suprem, Saddam Hussein. Mai mult decât atât! În fiecare săptămână, postul naţional de televiziune transmite în direct executarea unor atari pedepse. Fotografiile alăturate prezintă o asemenea scenă televizată. Este momentul în care condamnatului Ali Ubeid Abid, învinuit pentru furtul unui televizor, i se amputează mâna dreaptă. În ultimele şase luni ale anului trecut - ne mai informează revista **Der Spiegel** - alte 1700 de persoane au fost pedepsite în acest mod. Oribile visul

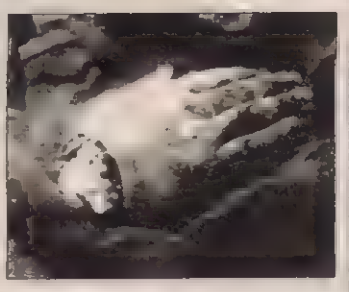

Maşini torului?

ndială de Automobile, de la Pastal Fouquereau, Francis t câteva modele ciudate de

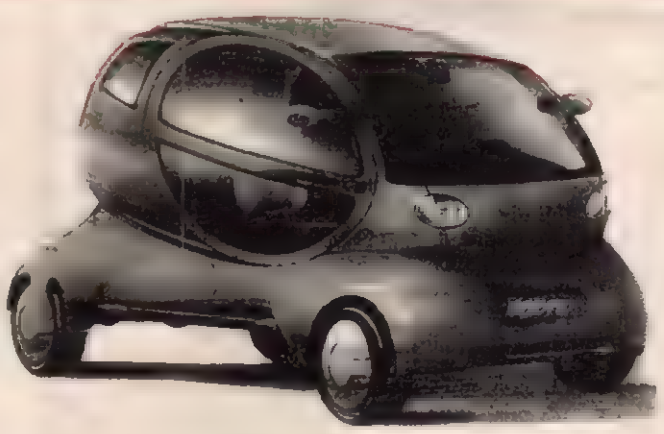

Una din acestea este hibridul auto-moto, numit **Orchide**, unde roata posterioară este în acelaşi timp motrică şi direcţională. Ea este antrenată de un motor în doi timpi. Acest hibrid poate transporta trei pasageri aşezaţi pe o şa triplă cu spetează. Alt model, numit **Creno,** are o lungime de trei metri, în el putând lua loc doi adulţi şi doi copii. Autoturismul este pus în mişcare de un motor electric ori de unul hibrid. Caroseria poate fi desfăcută în trei părţi. Vom călători oare, în viitor, în asemenea autoturisme?

AUREL DIANU ■

Când nemţii glumesc fără voie!

Fotografia alăturată a apărut în revista **Stern** în cadrul unei anchete intitulate „Germanie săracă". În această ţară trăiesc sub pragul limitei de sărăcie 8 milioane de oameni. Ce înseamnă în opinia germanului de azi această stare jalnică? O aflăm şi dintr-o suită de exemple. Între acestea se află şi cazul bătrânei din fotografie. Iată explicaţia: „Dr. Charlotte Linder, 79 de ani, are o pensie de 1580 de mărci. Chirie 985 de mărci. Serviciul social îi asigură săptămânal 3 ore de tratament medical energizant".

Măiculiţă dragă! Deci, după ce-şi plăteşte chiria (ce-i drept, foarte mare), dna Linder rămâne cu 600 de mărci. Ce pensionar din România mai ţine în buzunar 720.000 lei după ce-şi achită chiria, întreţinerea şi medicamentele?!

Crimele din Barintown

George Arion

Vinde-ţi fierul cât e cald

Astăzi o ştiu până şi copiii de şcoală: în Barintown a avut loc, vreme de trei ani, cea mai masivă spălare de bani din istoria ţării, care nu a dus niciodată lipsă de astfel de operaţiuni. Bani proveniţi din vânzări de arme, de droguri, din prostituţie, bani necontabilizaţi, invizibili la orice control financiar, s-au întors în buzunarele unor mahări cât se poate de corect. Patronul jocului de întrajutorare şi-a primit o parte substanţială pentru că a stat în faţă, la bătaie. Cele câteva mii de câştigători ai unor sume de opt ori mai mari ca bănetul depus au fost şi ei mulţumiţi. Şi statul a închis ochii - şi-a încasat impozite care l-au mai scos din belea. Credulii care şi-au vândut până şi casele pentru a depune la „Great game" şi-au muşcat mâinile de disperare când au văzut cum jocul se stinge şi nici măcar banii avansaţi nu-i văd înapoi. Au strâns din dinţi şi au tăcut. Prostia era a lor. Nimeni nu-i obligase să scoată banii din puşculiţă şi să-i dea altuia ca să-i înmulţească de parcă erau cartofi. Au fost totuşi şi câteva acţiuni de protest, spectaculoase unele dintre ele - greva foamei, ameninţarea cu datul focului în piaţă, la fel de eficiente ca o frecţie la un picior din lemn. Ziarele au jubilat o vreme - n-a existat gazetar serios care să nu-şi avertizeze cititorii în legătură cu momeala întinsă cu perfidie de către John Craig, patronul jocului, de fapt paravanul după care s-au ascuns cei care au condus afacerea mână în mână - industriaşi, bancheri, politicieni. Apoi, scandalul s-a stins. Alte poveşti apăruseră la orizont. John Craig s-a dat la fund. Se plimbă prin lume şi-şi cheltuie averea. Nimeni nu-i mai cere socoteală. Cel mai oropsit dintre păcăliţii lui s-a consolat cu ideea c-a făcut o investiţie proastă.

Ilustraţie de AUREL ŞTEFAN ALEXANDRESCU

Eu însă nu-l iert. Eu am să mă răzbun. Şi pe el şi pe cei care au condus jocul din umbră. Îi am în mână pe toţi: deputaţi, miniştri, directori de bancă, directori de uzine, membri din consiliile de administraţie ale unor mari concernuri. O şleahtă de neisprăviţi, corupţi până-n unghii, care pozează în crema societăţii noastre. Nu-i iert dintr-un motiv simplu: din pricina lor s-a sinucis soţia mea. A jucat, fără ştirea mea, tot ce agonisisem - casă, maşină, locul de veci de la cimitir, în luna în care am lipsit fiind în străinătate. Fără să mă întrebe. Un expert contabil ca mine l-ar fi putut deschide ochii. L-ar fi putut arăta în ce bucluc se bagă. Ne-a lăsat pe drumuri. N-a suportat să se ştie vinovată de mizeria în care şi-a aruncat cei doi copii, pe mine, pe ea şi şi-a pus capăt zilelor. Într-o zi am găsit-o în baie cu venele tăiate. N-am mai putut-o salva. În curând, cei la care ipotecase toate bunurile a venit să-şi ceară drepturile. Ne-am trezit în stradă. Eu, o somitate în domeniul bancar, am ajuns să trăiesc într-un apartament modest, împreună cu cei doi băieţi ai mei. Dar asta m-a îndârjit. Am cerut să fac parte din echipa care, chipurile, a cercetat modul de derulare a jocului. Pentru a vedea dacă n-au fost fraude. Dacă nu cumva nu s-au plătit toate impozitele. Pentru a linişti populaţia. Un control de ochii lumii. Toţi experţii erau mituiţi cu sume mari de bani. Şi eu am primit o astfel de sumă ca să nu văd, să nu aud, să am gura cusută. Numai că eu am făcut o anchetă pe cont propriu. M-am folosit de informaţii pe care le-am plătit la rândul meu cu bani grei. Mi-am folosit toate cunoştinţele în materie de calculatoare. Şi, după încercări repetate, am spart tăcerea computerelor care nu răspundeau la întrebarea mea obsedantă: de unde veneau banii lui Craig? Am dat de parola care, dintr-o dată, îmi afişa pe ecran istoria adevărată a jocului de întrajutorare. Am citit numele unor persoane cunoscute şi influente, legate de tranzacţii murdare. Am descoperit adevărata faţă a multora dintre cei care ne conduc, care ne propovăduiesc despre cinste şi dreptate şi de fapt, la adăpostul puterii pe care o au, îşi bat joc de naivitatea noastră şi se îmbogăţesc fără nici o opreliste. Iar în ziua în care un incendiu a mistuit clădirea unde erau ţinute registrele lui John Craig, doi oameni au fost bucuroşi: **el** - credea în ştergerea definitivă a urmelor potlogăriilor prin focul pus la cale de slugile lui, **şi eu**, care fotocopiasem cele mai importante documente, care printasem datele de pe calculator.

L-aş putea ruina într-o clipă. Vreau însă să-l arunc într-un coşmar. Voi începe să trimit la ziare informaţiile pe care le am. Nu va şti nimeni de unde vin. Mahării or să se înspăimânte, or să pună mâna pe telefoane, or să discute cu aprindere ca să găsească o portiţă de scăpare. Îi vor trage la răspundere pe Craig - poate îl vor bănui de şantaj? Un glonte şi va tăcea pentru totdeauna. Dar ziarele vor primi în continuare informaţii. Electoratul va afla cui a acordat voturile. Toţi cei implicaţi în prostituţie, droguri, vânzări de arme vor ies[illegible] iveală. Şi atunci, vor cădea multe ca[illegible]

Răsărit și apus în viața unei supervedete: Roger Moore

În mâna cu care îmbrăţişează o fată complet dezbrăcată ţine un pistol: aceasta era fotografia lui Roger Moore, care a apărut pe coperta unui mare număr de reviste din Vest în urmă cu 23 de ani. Era noul James Bond. Timp de 12 ani a fost cunoscut în toată lumea ca agentul 007, iubit- şi admirat mai ales de femei. Apoi, după al 7-lea film, dintr-o dată, a refuzat categoric să mai joace acest rol. „Cu riduriile pe care le am este pur şi simplu o neghiobie să continui, în condiţiile în care eroina pe care ar trebui să o salvez eu are mai mulţi muşchi decât mine", a declarat el cu inteligenţă. Astăzi în vârstă de 67 de ani, Roger Moore are de luptat cu pericolele vieţii reale. În urma operaţiei de cancer de prostată pe care a suferit-o în urmă cu 2 ani şi-a pierdut părul, a scăzut mult în greutate. De un an s-a despărţit de cea de-a treia soţie. În prezent trăieşte cu o văduvă daneză, milionară, Christina Tholstrup, 53 de ani, şi pendulează între apartamentul său din Londra şi castelele pe care le are în Elveţia şi Franţa. Averea sa este apreciată la 50 milioane de mărci. Conduce un Rolls-Royce argintiu. În vară va

începe în sfârşit turnările la un nou film unde va juca rolul unui pirat. Ridurile nu numai că nu deranjează, ele sunt absolut necesare pentru întruchiparea personajului.

Nemurirea lui Elvis Presley

La 8 ianuarie, acest idol care a ajuns la a treia generaţie de fani ar fi împlinit 60 de ani. Leonard Bernstein spunea despre el: „Este cea mai mare forţă culturală a acestui secol. Nici un alt om nu a influenţat astfel muzica, limbajul corpului, dorinţa noastră de libertate şi speranţele tineretului, ca acest geniu".

Prima chitară a primit-o la 12 ani şi valora 12,95 dolari. În 1956 a cucerit lumea cu mişcările lui din şolduri. Au urmat cei mai buni ani, ai lui alături de Priscilla şi de fiica lor, Lisa Marie. După divorţ a început să se îngraşe şi să înghită în exces tablete. Moare la numai 42 de ani, la „Graceland", reşedinţa unde anual vin într-un adevărat pelerinaj 700.000 de fani. Dacă ar fi trăit, Elvis ar fi fost astăzi unul dintre cei mai bogaţi oameni din lume, averea sa fiind apreciată la 5 miliarde de dolari.

Elvis pe vremea când făcea armata în Germania (martie 1958).

NUREEV II

Ungurii îl numesc demonul. Este pătruns de un foc interior care-l face să ardă ca o lumânare pe scenă. Zoltan Salymosi, 27 de ani, s-a născut la Budapesta ca fiu al unui medic stomatolog. De la 10 ani dansul este viaţa lui. A dansat la Opera din München, la Scala din Milano. În prezent trăieşte în Anglia unde încălzeşte inimile recilor britanici. „Focul lui Nureev arde acum în el", au declarat criticii de specialitate.

BOYZ II MEN- un grup „cool" care... isterizează !

Boyz II Men abia dacă au 22 de ani ca vârstă medie, dar au vândut deja 8 milioane de albume. Un fenomen! Balada lor „End of The Road" a staţionat 16 săptămâni number one în SUA, detronând recordul de longevitate al lui Elvis Presley. Cei 4 gentili transmit întotdeauna un mesaj de dragoste o dată cu armoniile vocale. Metoda se dovedeşte a fi sigură, căci noul lor album „II", din care sunt extrase 2 singles „I'll Make Love To You" şi „On Bended Knee", e pe primul loc mai peste tot. Câteva date personale ar fi deci necesare.

WAYNE MORRIS are 19 ani. E poreclit „Squirt", fiind cadetul grupului. Scânteia s-a produs în 1992. Scopul lui a fost să aducă din nou în actualitate şi cu succes sunetul Philadelphiei şi al Motown-ului. „Am crescut ascultând acest gen de muzică: The Blue Notes, The O'Jays. Împreună cu ceilalţi băieţi lipseam deseori de la şcoală pentru a cânta. Wayne adoră să petreacă ore în şir în baie şi locuieşte împreună cu mama sa.

„Muzica noastră are evident sunetul care ne-a însoţit copilăria, acela al oraşului nostru natal, Philadelphia. Ne inspiram mult din Temptations, Take 6 sau Jackson 5... adică cei care au făcut cinste soul-ului.

Dacă vrem să avem şansa să-i egalăm ca valoare, trebuie să avem o igienă ireproşabilă: fără fete, fără alcool sau tabac, şi cu hrană vegetariană. Timpul nostru e atât de încărcat încât nu avem timp de o relaţie stabilă. Sper totuşi să nu rămânem celibatari permanent.

SHAWN STOCKMAN are 20 de ani. Porecla sa: Slim. El descrie muzica Boyz II Men ca fiind un amestec de „new jack, rythm'n'blues şi pop". Shawn a format grupul în 1988, atunci când el şi ceilalţi nu erau decât elevi. E foarte încrezător în viitorul grupului, căci „oamenii revin astăzi către cântecul pur".

„Grupul s-a format în '88, noi studiind într-o şcoală de arte din Philadelphia. Avem un look particular: pantaloni la dungă, cămăşi albe, mocasini. Ne place să fim şic, chiar dacă provenim din medii defavorizate. Am obţinut primul contract în culisele unui concert cu New Edition. Împinşi de Nate, am cântat producătorului lor un titlu „à capella" şi a fost sedus subit. Apoi, am înregistrat albumul nostru care

a avut succes enorm, mai exact cu „End Of The Road" care face parte din coloana sonoră a filmului Boomerang cu Eddy Murphy.

MICHAEL McCARY are 21 de ani. E poreclit Bass din cauza vocii sale grave. E adeptul celibatului şi castităţii căci, după părerea lui, numai aşa va reuşi. „Fetele sunt o distracţie riscantă. Dacă mă vor n-au decât să aştepte", se confesează el zâmbind... Cu ocazia unor cumpărături londoneze şi-a permis un ceas Cartier în valoare de 27.000$. Are în proiect să-şi achiziţioneze o casă în Philadelphia, dar nu în cartierul în care a fost crescut, căci e rău famat.

„Nu vreau să spun că tinerii de culoare trebuie să muncească dur pentru a obţine o recunoaştere. Dar dacă vrem să ne facem auziţi sus şi tare, trebuie să muncim mai mult, să depunem mai mult efort decât alţii. E condiţia autonomiei noastre... Ceea ce am învăţat, mai presus de toate, e că putem fi mari staruri cu bani mulţi; fără să ne pierdem capul. Bineînţeles, anumite lucruri din viaţa cotidiană ne lipsesc, cum ar fi să ieşim, să mergem în centrul comercial, să ne cumpărăm haine, să mâncăm un pui fript... Dar este preţul pe care îl acceptăm complet. Încă nu am avut timp să profităm de acest succes. Eu tocmai am cumpărat o casă şi o maşină pentru părinţii mei".

NATHAN MORRIS are 22 de ani. Porecla sa: Alex Van Der Pool, după numele unui personaj foarte elegant dintr-un serial american. E compozitorul principal al grupului şi cel mai timid dintre cei patru. Are intenţia să părăsească Philadelphia de când Jeep-ul său a fost distrus de indivizi geloşi pe succesul său.

„Ne-am mutat toţi din cartierul natal. Geloşi pe reuşita noastră, vecinii noştri ne-au făcut praf maşinile. Anul trecut, când ne produceam în concert împreună cu Hammer, managerul şi părintele nostru spiritual, Khalil Roundree, a fost bătut fără să se ştie de ce. Şi de atunci nu ne mai deplasăm decât însoţiţi de gărzi de corp impozante. Pentru că avem o meserie periculoasă: recent, în concert, un fan din primul rând m-a apucat de cravată şi m-a tras în mulţime. Era cât pe ce să mă strangulez".

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Apropo de numele grupului, Nathan concluzionează: „Nu-l vom schimba niciodată căci în fiecare bărbat există un băieţel. Rămânem mereu copiii mamei."

Dacă vreţi să le scrieţi: Boyz II Men Fan Club P.O. Box 1443
Poole Dorset BH 15 3YP
Great Britain

FLASH

RADIO CONTACT

* A 37-a manifestare a anualului GRAMMY AWARDS va cuprinde reprezentaţii ale lui Tony Bennett, Boyz II Men, Mary Chapin Carpenter, Sheryl Crow, K.d. lang, Bonnie Raitt, Salt' N' Pepa, Gil Shaham şi Bruce Springsteen, după cum a anunţat The National Academy of Recording Arts and Sciences.

Printre prezentatorii premiilor se vor număra: Tori Amos, Emmanuel Axe, Steven Curtis Chapman, Placido Domingo, Annie Lennox, Gary Oldman şi Jon Secada.

Ceremonia va avea loc pe 1 martie la Los Angeles.

* Grupul American REM a solicitat apartenenţa la organizaţia irlandeză pentru mediul înconjurător, Irish Green Party. Michael Stipe a trimis în acest

sens o scrisoare şi o donaţie de 1000 dolari la sediul organizaţiei din Dublin.

E a doua oară când REM face o donaţie acestei organizaţii. Acum 4 ani au mai contribuit cu 750 dolari pentru campania electorală a primului Green Lord Mayor din Dublin, John Gormley. În septembrie anul trecut, când REM au vizitat Irlanda, au fost invitaţi de acesta să cineze cu el la Dublin Mansion's House.

Pagină realizată de DOINA ENE

Director al revistelor „Salut" şi „Sexualitatea"

Pentru actorul George Mihăiţă, ziaristica este un hobby

A luat premiul Asociaţiei umoriştilor din România

Actorul George Mihăiţă a luat premiul Asociaţiei umoriştilor din România, pe 1994, pentru unul din rolurile principale din piesa „Troilus şi Cresida", care se joacă la Teatrul de Comedie din Bucureşti. Deşi este director al publicaţiilor pentru tineret „Salut" şi „Sexualitatea", pentru George Mihăiţă ziaristica este un hobby. Consideră „Sexualitatea" o publicaţie de care tinerii au nevoie. „Mulţi dintre adulţi nu au timp să-i asculte pe adolescenţi. Una din cauzele pentru care tinerii se gândesc la sinucidere - unii, din păcate, chiar o fac - este lipsa de comunicare. Cele mai multe scrisori primite la redacţie sunt de la oamenii singuri." **(Dan Gheorghe)**

Isabella Rossellini este prea bătrână...

... pentru a face reclamă produselor „Lancôme"

Frumuseţea nu are vârstă, susţin înţelepţii. Dar fabricanţii de cosmetice nu împărtăşesc această filozofie care poate fi valabilă în alte situaţii. După mai multe luni de zvonuri şi dezminţiri, firma franceză Lancôme a anunţat ruperea contractului exclusiv cu Isabella Rossellini, cunoscută ca actriţă, fostă ziaristă, dar mai cu seamă ca fiică a cuplului Ingrid Bergman - Roberto Rossellini. În comunicatul sec dat publicităţii la Paris se spune că Isabella, al cărei chip devenise familiar pe produsele firmei, a preferat să „urmeze alte proiecte în domeniul cosmeticelor şi parfumurilor". De fapt, gurile rele afirmă că firma, care ţine de grupul L' Oréal o consideră pe Isabella prea bătrână. (S.N.)

Pipo Baudo între Claudia Koll (stânga) şi Anna Falchi

Un San Remo plin de promisiuni

Organizatorii festivalului-concurs de muzică uşoară de la San Remo au definitivat programul care se va desfăşura între 21 şi 25 februarie. Până la urmă s-a hotărât: alături de cunoscutul prezentator Pipo Baudo vor evolua două femei „numai curbe şi sex-appeal". Este vorba de Claudia Koll şi Anna Falchi. Pe scena teatrului Ariston, la cea de-a 45-a ediţie a festivalului, în concurs au fost selecţionate mai multe piese pentru fiecare seară. Melodia care va fi un fel de „siglă" sau „cortină sonoră" a festivalului se numeşte „De ce San Remo e San Remo", o piesă rap, scrisă special. Printre invitaţii de vază se numără Ray Charles, Madonna, Gilbert Bécaud, formaţia Take That, Elton John, Duran Duran... Cu ajutorul a nouă sateliţi de telecomunicaţii, festivalul va fi transmis în direct (sau selecţiuni din el) în numeroase ţări ale lumii, inclusiv Australia. Se aşteaptă să participe multe VIP-uri din lumea spectacolului şi a vieţii politice. Ce mai, un mare show „da vedere", cum spun italienii. **(S.N.)**

TRANSFORMĂRI...

JUSTIFICARE / ASEMĂNĂTOR
AMURGURI / DAU DRUMUL LA APĂ
ÎN CLIPURI ! / POEZII DIN OPT VERSURI
ASCUȚIT / PIERDEREA VEDERII
DIVIZIUNI ÎN NATURĂ (eg.)
SUBTERFUGII / MIRATĂ
CHIN / OS AL PICIORULUI
FRIG / AERISIT
BLAJINĂ / CAP DE CASTE !
6 ROMAN / IRONIZĂRI DE SĂNĂTATE
PETE ALBE PE UNGHII / ÎN FORMĂ DE INEL
UȘITE !
CADRU / ÎNTINS
ANEXE LA CASĂ
POM DE IARNĂ / DEVOTAT UMANITĂȚII
STADIOANE / LITERĂ TIPOGRAFICĂ
DIMINUTIV FEMININ / IMNURI
ÎN LEGE ! / INDICATOR
ÎNJOSIT
ASEMENEA / CUPRU
GRIJĂ DEOSEBITĂ / A PĂCĂLI
EVITAT / SPORT PE APĂ
LA PRIMA ! / VĂZUTĂ
ATERIZATE ÎN VALURI / ÎN CERC !
VÂNZĂRI / ÎN ORICE SENS !
JUNI / SÂRMULIȚĂ
A ENERVA / PRIMUL ZBURĂTOR
DIZGRAȚIOS
GRABĂ / NOTĂ MUZICALĂ
LIMITĂ (abr.) / BIDIVIU
SOARE EGIPTEAN / FRICOS
ÎNTR-O CRONICĂ !
PORCEDEU / DOTAT
PISĂLOG / FLORIN OANCEA
DOMNIȘOARĂ
SURDĂ
GRILĂ / CURELUȘĂ DE MEȘINĂ
CHIP CIOPLIT
CRESCUT

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

... CLARE

RELUAT / BURLACI
DISCIPOL / FEMEI NORDICE
FLOAREA... MATROZILOR / ZĂGĂZUIRI
LA FIRUL IERBII (fem.) / CUTIE !
PIATRĂ SEMIPREȚIOASĂ / ÎN VRAF !
ÎNLEMNIT (fig.) / A DESPĂRȚI
PERIOADE DE TIMP
IANUARIE (prescurtat)
A MĂRUNȚI / MONEDĂ
ARBORE DE MUNTE / SUSPIN
A ROADE CU DINȚII
GROAZNIC

Integramă de **Mihai ZGUBEA** ■

Câte farfurii au fost sparte?

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Un gest frumos

Acum un an, am comentat în coloanele acestei publicaţii scandalul provocat de neînţelegerea dintre **Alina Astafei** şi Federaţia Română de Atletism, în contextul acordării sau neacordării dezlegării campioanei olimpice de la Barcelona pentru clubul din Mainz, unde activează valoroasa săritoare la înălţime. Părerile au fost pro şi contra având în vedere şi diversele interese create de cei din jurul Alinei, astfel că prima hotărâre luată de FRA a fost conformă cu regulamentul în vigoare, ce menţionează schimbările de cluburi: suspendarea pe timp de 3 ani din activitatea competiţională. Am analizat la vremea respectivă poziţia Alinei precum şi şansele ei în contextul noii perioade din viaţa unei sportive ce trece din Est în Vest, şi sigur că nu am înţeles reţinerea părţii româneşti în efectuarea transferului în condiţii normale.

Ulterior, am ascultat şi părerea conducerii FRA, precum şi punctul de vedere al şefului Departamentului sport din MTS, cu atât mai mult cu cât domnul Nicolae Mărăşescu, secretar de stat, era direct implicat în atletism ca fost antrenor federal. Reacţiile din str. Vasile Conta mi-au dat posibilitatea să aflu că disputa nu era o chestiune de rivalitate personală cu urmarea unei „vendette", ci se situa pe un fond clar de nerespectare a modului cum trebuie tranşat un asemenea act. Elementele nu au fost înţelese şi, de aceea, poate, omise de clanul Astafei, începând cu „ieşirea" din cadrele armatei, ce a fost interpretată şi ca o primă etapă a dezlegării. Oricum, insuficientă. Dar cum litera legii preciza clar suspendarea în cazul abaterii de la norme, FRA a făcut uz de codexul respectiv, procedând corect din punctul ei de vedere. Sigur că pentru nemţi soluţia a avut un alt caracter. Fiecare parte, însă, spera în dreptatea ei, astfel că Alina a fost singura sacrificată, mai ales că la vârsta de 24 de ani cariera se îndrepta către un final sumbru.

Recent, însă, oficialii din Bucureşti au dovedit partenerilor germani un gest de mare nobleţe şi inteligenţă: au acordat OK-ul Alinei. Ea s-a prezentat, aşadar, la primele concursuri indoor în cadrul cărora a întrecut-o pe vedeta germană **Heike Henkel**, stabilind chiar şi prima performanţă mondială a anului. Am urmărit-o pe micul ecran la Arnstadt, Stuttgart şi Karlsruhe, şi mi-a lăsat impresia unei sportive ce atacă titlul şi recordul mondial. Dacă va fi lideră în top, atunci în mod sigur şi datorită părţii româneşti, care se va mândri cu sportiva ei, chiar dacă aceasta se află sub alte culori. În fond, vorbim de Comunitatea Europeană, iar acest gest al FRA nu face decât să demonstreze că şi atletismul românesc poate fi integrat, alături de fotbal, bineînţeles, în condiţiile în care oamenii au priceput că depăşirea ambiţiilor reprezintă primul pas spre ceea ce visăm şi dorim de atâţia ani: drumul spre Europa.

Meseria lui e riscul

Excepţionalul sezon al schiorului italian Alberto Tomba, lider detaşat, practic desprins în „câştigător, al „Cupei Mondiale" la schi alpin, a pus, nemeritat, în umbră, o altă performanţă deosebită, a compatriotului său Kristian Ghedina, învingător în proba de coborâre de la Wengen, una dintre cele mai dificile din circuit, cu parcurgerea gheţarului Lauberhorn. Evident, faţă de cele zece victorii consecutive ale lui Tomba - „la Bomba", isprava lui Ghedina pare minoră, numai că ne aflăm în faţa unui caz cu totul special.

La 20 de ani mare speranţă a schiului peninsular, având deja două victorii la coborâre în „Cupa Mondială", Ghedina a suferit, la 7 aprilie 1991, un teribil accident de automobil, maşina răsturnându-se, iar o pereche de schiuri aflată în interior l[illegible] violent în tâmplă. Au urmat zece zile de comă, viaţa atârnându-i de un fir de păr. Recuperarea a fost lentă, iar papa Angelo a fost mai tot timpul împotriva revenirii pe pistă, mai ales că între timp mama lui Kristian, Adriana, monitoare de schi la Cortina d'Ampezzo, a murit într-un accident, tot de schi.

De fapt, Ghedina - jr. a fost, de când se ştie, un fanatic al riscului. Copil fiind, distracţia preferată era să-şi provoace prietenii la o întrecere ciudată: se lansau pe biciclete cu toată viteza, ajutaţi şi de o pantă accentuată, câştigător (mereu Kristian) fiind desemnat cel ce frâna ultimul în faţa unui zid! Ca orice copil din celebra staţiune de sporturi de iarnă, a învăţat să schieze, dar slalomul i s-a părut prea monoton, aşa că la început a făcut sărituri de la trambulină.

După victoria revenirii, amicii i-au făcut cadou o veritabilă bombă, o motocicletă „Honda" de mare capacitate. Papa Angelo este cuprins de pe acum de frică...

TEODORA OPREA ■

La Izmir a fost pace
TURCIA - ROMÂNIA 1-1

□ Cupa României în actualitate

La încheierea „campaniei" balcanice a generalului Iordănescu, reprezentativa României a susţinut o partidă amicală la Izmir cu selecţionata ţării gazdă. Beneficiind de revenirea printre tricolori a internaţionalului Ioan Ovidiu Sabău, aflat la cea de-a 44-a selecţie, fotbaliştii noştri au înscris în min. 66, „brescianul" făcându-ne să regretăm şi mai mult absenţa sa de la World Cup. Egalarea a survenit spre final, după ce ultimele 15 minute am evoluat în inferioritate numerică prin eliminarea „căpitanului" Marius Lăcătuş.

Miercuri, 22 februarie, la Prato (Florenţa), lotul de tineret-olimpici (antrenor principal Sorin Cârţu) va susţine o întâlnire amicală cu selecţionata similară a Italiei.

Ca de obicei, startul în sezonul competiţional intern de primăvară va fi dat de Cupa României care programează 16-imile, din această fază fiind angrenate şi echipele din primul eşalon. Iată câteva dintre cele mai interesante partide care vor avea loc duminică 26 februarie: FC Maramureş Baia Mare - Ceahlăul Piatra Neamţ, Sportul Studenţesc - Electroputere Craiova, Dacia Unirea Brăila - FC Naţional, ASA Tg. Mureş - Rapid, Portul Constanţa - Steaua, CS Dacia Piteşti - FC Dinamo, Poli Timişoara - Universitatea Craiova, AS Rocar - FC Argeş Dacia Piteşti. Unde vor apărea surprizele? **(P.L.Dumitrescu)**

Mai grăbiţi decât elevii

Bravii noştri baschetbalişti au cam scăpat de griji anul ăsta, mai au o etapă şi gata campionatul. Chiar aşa, la mijlocul lunii februarie o pun de-o vacanţă, până prin noiembrie! Doar cei care n-au fost cuminţi şi s-au clasat mai sus se vor mai chinui un pic, cu play-off-urile astea nenorocite, dar şi ei o iau înaintea elevilor, care abia pe 24 martie vor prinde celebrul „tren de Franţa". Să nu uităm, e vorba de baschetbalişti din Divizia A, că ăia din B o duc şi mai bine, nici nu se poate completa numărul regulamentar de echipe (12, nu prea multe, nu vă speriaţi), deci joacă şi mai puţin. Aşa că avem o rugăminte: fraţilor, minunaţii noştri confraţi din presă, mai faceţi, domnule, o cupă, că uită românaşul cum arată baschetul. Autohton. Pentru că, nu-i aşa, ce vedeţi dumneavoastră, stimaţi compatrioţi, pe cablu, prin NBA, parcă-i cu totul altceva.

Secretul plimbărilor de iarnă

Ce l-o fi apucat pe bieţii noştri fotbalişti să ia în piept şoselele Europei şi ale altor continente în turnee în care, dacă nu se înfruntă cu redutabile echipe de bucătari, cepătari, vânzători din supermarket-uri şi alţi reprezentanţi ai unor onorabile profesiuni, se hârjonesc pe tăpşane sau plaje? Au nu le mai place lor în astă ţărişoară, de-l apucă aşa un dor de ducă, fără nici un folos fotbalistic? Sau au prins gusturi masochiste, precum cei de la Sportul Studenţesc, ditamai profesioniştii, nu-i aşa, care vreo două zile au stat în autocar în faţa ambasadei Austriei, doar-doar vor primi vizele de tranzit prin ţara lebedelor prăjite, şi după ce le-au primit au mai zăcut şi pe la Triest, până s-au îndurat broscarii să-i lase să intre? Înţelegem, înainte vreme mai cumpărau o cafea, o lămâie, o maşină, un video, acolo, dar acum? Acum se găsesc şi la noi, n-are rost să baţi atâta cale. Păi, dragii moşului, tocmai asta e, tot pentru motivul ăsta se duc băieţii „dincolo". Că e mai ieftin. De-o pildă, îmi arată unul nişte pantofi „Made in Italy", o frumuseţe şi zice că a dat pe ei 40.000 lire, pomană curată, că am văzut unii tip „de mort" prin Obor, cu aceeaşi, zice-se, provenienţă, la frumoasa sumă de 70.000 lei. Am ales exemplul ăsta să vă fie mai uşor la calculat, lira fiind egală cu leul.

Al 45-lea ALL STAR GAME

□ O strălucită iniţiativă a TVR

Primul meci al tuturor vedetelor din NBA, primul ALL STAR GAME american, cel care a deschis o serie care astăzi se află la numărul 45, a avut loc în anul 1951 la Boston, în sala Boston Garden (care pe atunci avea 10.000 de locuri, astăzi ajungând la „puţin" mai multe, 30.000), „proprietate" a echipei Celtics. Atunci, Estul a învins Vestul cu 111-94. Au urmat 27 de victorii ale Estului şi doar 16 ale echipei din Vest, aceasta din urmă nereuşind să păstreze o echipă cu jucători constanţi şi talentaţi în perioada 1951-1970. În ultimii ani însă, lucrurile s-au echilibrat, Vestul reuşind să găsească o formulă optimă de joc şi de alcătuire a team-ului care să-i pună în reală dificultate pe redutabilii lor adversari. Astfel, Vestul a obţinut în ultimii trei ani două victorii şi nu are de gând să se mulţumească doar cu atât.

Cea de-a 17-a victorie a cowboy-lor din vestul sălbatic civilizat, cu scorul de 139-112 în meciul ALL STAR din 12 februarie 1995, a demonstrat că, fără îndoială, ei au acum o echipă mai talentată şi mai dornică de victorie decât a vedetelor din Est (O'Neal, Pippen, Hardaway, Miller, Ewing, Johnson), care, într-un meci fără miză şi „cuţit la os", nu se agită prea tare. Deşi partida s-a jucat la spectacol şi într-o aparentă atmosferă de destindere creată de toţi jucătorii, echipa Vestului s-a gândit şi la rezultatul final, preferând mai mult coşurile sigure decât fazele spectaculoase. **Charles Barkley**, care se află la ultimul său sezon profesionist şi deci la ultimul său ALL STAR, şi-a dorit de la început victoria, meciul fiind din punctul lui de vedere mai mult o chestiune de orgoliu. Colegii lui mai tineri - Kemp, Spreewell, Payton, Schremph, Olajuwon, Richmond - şi-au permis să joace pentru public abia spre sfârşitul sfertului al doilea, când aveau un avantaj de 20 de puncte şi ştiau că era imposibil să mai piardă partida.

Cel mai bun jucător al întâlnirii a fost declarat **Mitch Richmond** (23 p.). El este al doilea baschetbalist din istoria NBA care nu a fost votat de suporteri între primii cinci cei mai valoroşi jucători din echipă pentru ALL STAR, dar care a reuşit să cucerească titlul de „Cel mai valoros jucător" începând meciul pe post de rezervă. Singurul care a mai reuşit să se impună în faţa titularilor într-un meci de ALL STAR a fost **Oscar Robertson**, de la Cincinnati Royals, în 1969. Cele mai multe voturi primite de la suporteri le-a avut debutantul în NBA **Grant Hill** - 1.200.000 - depăşindu-l chiar şi pe Michael Jordan care a avut, în 1993, 1.183.000 de voturi. Din păcate, Grant Hill nu a făcut un meci extraordinar, demonstrând că imaginea creată de Federaţia Americană de Baschet care îl numeşte „noul Jordan" este tendenţioasă şi total nefondată.

ALL STAR GAME-ul a demonstrat încă o dată că jucătorii de la echipele rivale din campionat se pot întâlni şi pot fi prieteni unii cu ceilalţi, chiar pe terenul de baschet, fără să se gândească la faptul că unul este de la Chicago, iar altul de la Seattle.

Ne-am bucurat de acest spectacol unic, l-am savurat fiecare clipă cu atât mai mult cu cât TVR 1 a transmis direct evenimentul, la Phoenix fiind prezent comentatorul de baschet **Bogdan Stănculescu**. Deşi puţin intimidat de amploarea evenimentului, el a reuşit să nu se piardă şi să realizeze un comentariu cu adevărat profesionist, care ne-a făcut să preferăm postul naţional în locul altor canale de televiziune care transmiteau şi ele în direct evenimentul.

A fost frumos, dar la anul va fi cu siguranţă mirific.

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

O ipoteză tulburătoare

Papa Ioan Paul al II-lea este de origine română?

☐ Se spune că s-ar trage dintr-o familie de moldoveni, gonită de răul tătarilor

Papa Ioan Paul al II-lea primește pe Ion Coja și pe părintele Vasile Maria Ungureanu

Am fost la Roma cu ocazia lansării cărții lui Dumitru Mărtinaș intitulată, în traducerea italiană, «Originea catolicilor din Moldova». Această carte a fost publicată în Italia de Editura Messagero pe cheltuiala unor bani dați de Vatican. Cu aceeași ocazie am mers împreună cu părintele Vasile Maria Ungureanu din Cluj-Napoca la Roma în mai multe cercuri interesante și importante din jurul Vaticanului sau din Vatican, unde am simțit un tratament foarte prietenos, foarte amical, foarte binevoitor față de noi. Inclusiv apariția cărții a fost destul de neașteptată, pentru că în această carte Dumitru Mărtinaș desființează pur și simplu mitul celor 200.000 - 300.000 de ceangăi vorbitori de limbă maghiară din Moldova. În realitate, dovedește el, e vorba de o populație amestecată, secui și români care au trecut din Ardeal în Moldova pe la începutul secolului al XVIII-lea, ei fiind de religie catolici, proporția fiind cam de 10% secui și 90% români. Deci, o carte care nu convenea deloc propagandei iredentiste maghiare. În mod surprinzător, la prima vedere, Vaticanul a susținut editarea acestei cărți, traducerea și editarea ei în Italia, după ce apăruse în România în 1985, deci a susținut material publicarea acestei cărți.

La Roma am avut parte de o audiență și o scurtă discuție la Părintele Bisericii Catolice, la Papa însuși, iar de noi, de mine și de Vasile Maria Ungureanu, s-a ocupat foarte de aproape un călugăr polonez care se afla la Roma și despre care mi s-a spus că este «urechea dreaptă» a Papei Ioan Paul al II-lea. A fost extrem de binevoitor față de noi și m-a obligat chiar să-l întreb la un moment dat cărui fapt i se datorează această simpatie. Și el mi-a spus că a moștenit-o de la tatăl lui, care a cunoscut foarte bine România. L-am întrebat de Papa Ioan Paul al II-lea dacă e adevărat că în timpul exilului polonez din anii '39 - '44 Papa a trăit sau a trecut prin România și el mi-a spus că nu s-a întâmplat așa ceva. În orice caz, m-am întors de la Roma cu sentimentul că suntem iubiți, noi, românii, și la un nivel foarte înalt acolo, la Vatican.

La scurt timp după ce m-am întors am avut o discuție la telefon cu Edgar Papu, care era la curent cu succesul pe care l-a avut cartea lui Mărtinaș în Italia și care m-a invitat la el acasă să discutăm despre un subiect pe care îmi pare rău că nu am reușit să-l discut cu el, dar la telefon mi-a spus foarte categoric: Domnule dragă, nu te mira că ai fost așa de bine primit la Vatican și că Vaticanul s-a ocupat de publicarea acestei cărți de mare interes pentru noi, românii, pentru că - zicea el - simpatia pe care ai simțit-o vine de la însuși Papa Ioan Paul al II-lea, care, mi-a spus profesorul Edgar Papu, este de origine română. Cum așa? m-am mirat eu. Da, este de origine română, se trage dintr-o familie de moldoveni, dintr-un sat de moldoveni care au urcat înspre nord împinși de răul tătarilor și care la un moment dat au fost cuprinși în interiorul statului polonez.

Informația venea de la o sursă foarte autorizată, profesorul Edgar Papu nefiind numai marele profesor, el era și catolic, după cum bine se știe, și avea informații foarte exacte în toate domeniile asupra cărora se pronunța. Informația aceasta, însă, n-a căzut chiar pe un teren gol. În discuțiile pe care le-am avut cu polonezul acela la Roma l-am auzit pronunțând numele Papei în felul următor: «Padre Voicila», adică un fel de Voicilă.

Ioan Paul al II-lea: „Cum e păpușoiul anul acesta?"

Ulterior, povestind despre lucrurile acestea câtorva tineri preoți ortodocși, am avut surpriza ca la o oarecare distanță în timp unul dintre ei să mă caute, spre a-mi confirma, după părerea lui, informația pe care o aveam de la Edgar Papu. Și anume, mi-a povestit că o călugăriță ortodoxă din România, mergând la Papă și reușind să primească o audiență personală, a discutat cu Papa cu ajutorul unui translator din română în italiană. La un moment dat, a povestit călugărița la întoarcerea în țară, Papa l-a rugat pe translator să se oprească, să nu se mai amestece și a continuat discuția cu călugărița în românește, a continuat s-o asculte și să înțeleagă cam tot ce spunea. A fost și o mică discuție între dânș[illegible]. La un moment dat, Papa a întrebat-o pe călu[illegible] exact cu vorbele acestea, **«Cum e păpușoi[illegible]ul acesta?»**.

Sigur că e vorba de o ipoteză aici, din fericire Papa trăiește, lar întâmplarea că ar avea origini românești nu trebuie să ne mire foarte tare, aria de răspândire a românității, încă din sec. al XIV-lea, cuprindea și o bună parte din teritoriul actual al Poloniei, nu ca teritoriu neapărat românesc, în integralitatea sa, ci ca un teritoriu pe care existau, ici-colo, așezări românești. Însuși satul Zakopane, devenit mai târziu mare stațiune de sporturi alpine, a fost la origine un sat românesc, așa cum dovedește Biserica Sfântul Nicolae încă în picioare în această stațiune montană. Dacă e să facem cât de cât caz de această situație, eu cred că ea poate fi dezvoltată într-un singur sens, în sensul apropierii între noi și polonezi, o apropiere și mai mare oricând posibilă și mai ales o apropiere între ortodocși și catolici.

Eu țin să fac cunoscută această ipoteză a profesorului Edgar Papu, această informație, mai precis, a marelui dispărut, în acest spirit care sigur este și spiritul în care a trăit întotdeauna Edgar Papu, spiritul unei autentice creștinătăți, a unei autentice înfrățiri între catolici și ortodocși. Mai departe, s-ar mai putea spune și afla, eventual, din alte surse.

ION COJA ■

Ultima oră

Regele melcilor a fost în vizită la președintele melcilor

Privatizarea lu' peşte

CUM SE FAC MILIOANELE FORŢÂND CONSTITUŢIA

■ Parlamentari pe liste (dar nu cele electorale, ci altele, mai cu cântec !)

pag. 16

Două reviste într-una singură

Nr. 9 ● 28 februarie - 6 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de
S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A.

Preşedinte - director general
GEORGE ARION

Redactor şef
EUGEN CHIROVICI

ATENŢIE! Nu primiţi FLACĂRA fără BIS sau invers !

Monşer, văzui o mâţă...

Nicolae Cerveni îi plimbă pisica civic-liberală lui Dinu Patriciu

Abia născută şi pornită de-a bușilea prin jungla politică, Alianța Civic-Liberală se ridică și descoperă dificultățile echilibrului: cu un picior juridic în Convenție și cu o pisică proiectată în brațele lui Dinu Patriciu, primul pas se dovedește a fi o aventură...

MIHAI TATULICI vă vorbeşte în FLACĂRA cu „Cuţitul în spate"

pag. 14

HELIOSPROBOSCOPUL

□ Serialul se apropie de sfârşit, încurcătura rămâne

pag. 8-9

A reapărut revista CUVÎNTUL

pag. 3

Gloanţe de cauciuc în Convenţia Democratică

pag. 4

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacţia FLACĂRA

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69 , 210.19.94 , 210.16.34 Fax. 211.73.68

OKI People to People Technology
BECKMAN
ALINCO
HEWLETT PACKARD
NOVELL
CTX
CHAPARRAL
LOGITECH
American Power Conversion

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte director general
[redacted]
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: SILVIU ILIE
Director resurse umane: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI 222.33.31 222.33.44 2092
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 7734
Telefoane: 223.15.10 223.15.20 223.15.30 223.15.43 223.15.31 223.15.44 (cu mai multe numere în paranteze)
Fax: 222.82.89
Cont lei: 40.72.30.110.494 BCR sector 1 Bucureşti
Cont valuta: 47.21.6.15.643 BCR sector 1 Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: ADRIAN PETRESCU
Telefon: (2559)
- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu.
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae.
- SOCIAL (2128) - Alexandru Anon, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ştefanovic.
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu.
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniţă.
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru.
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjală (SUA).
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) - Crina Gorgoi.
- CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Angela Ştefănescu.

REBUS
REBUSACHE
Nicu Skandy

Director publicaţii de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori şefi adjuncţi: MIHAI ZGUBEA ("Rebus"), CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane (2036) director, (1457) redacţie

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600) 222.68.05: Călin Mărcuşeru, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38: Mihaela Anghel, Mana Călin, Mirela Fotea, Ioana Slodian, Eugen Maţoţă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerica Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560): Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143): Avida Belica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Inna Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): Dan Mircea Popa, Marian Barcoianu, Liliana Creţu, Nicolae Cochian, Dan Neagu, Mariana Sandulescu

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 222.82.44, fax 222.82.89, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 7941, Bucureşti, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Rezistența prin cuvânt

A reapărut *Cuvîntul* După un an de întrerupere, Radu G. Ţeposu, Ioan Buduca, Tudorel Urian, Dan Ciachir au reuşit să-i propună din nou atenţiei cititorilor. De această dată, sub forma unui mensual de cultură, în 16 pagini, agreabil de parcurs datorită unei prezentări grafice elegante. În afară de cei pe care i-am enumerat deja, mai semnează, printre alţii, în acest prim număr al noii serii, Varujan Vosganian, Adriana Babeţi, Al. Cistelecan, Mircea Mihăieş, Marian Popescu, Ioan Groşan, Vladimir Tismăneanu. Lectura articolelor pe care ei le publică este deosebit de atractivă. Sunt colaboratori pe care orice redactor şef şi l-ar dori să-i aibă la alcătuirea sumarului. Fără prejudecăţi, într-un stil dezinvolt, cu un bagaj cultural de ţinută, de care însă nu fac paradă, aceşti autori analizează fenomene sociale, economice, politice, radiografiază evenimentele literare, plastice, muzicale, teatrale, cinematografice etc., alcătuind şi un top al lor. Deosebit de interesant este fragmentul din jurnalul lui Eugen Ionescu (manuscrisul se află la Muzeul Literaturii Române), precum şi reflecţiile politice ale lui Richard Nixon (în treacăt fie zis, o parte dintre ele au apărut întâia oară în *Flacăra*, în toamna lui '94). Primul impuls la primirea revistei pe care am prezentat-o a fost acela de a pune mâna pe telefon şi a-i suna pe fostul meu coleg Radu G. Ţeposu pentru a-i felicita; însă m-am oprit. Mi-am adus aminte care este soarta publicaţiilor care nu înjură ca pe maidane, care nu-şi desfată cititorii cu amănunte despre violuri şi crime. Dar tocmai de aceea mi se pare şi mai de laudă iniţiativa temerară a echipei de la *Cuvîntul*, căruia îi doresc să fie o oază de cultură în deşertul de ignoranţă care ne ameninţă.

Crin Antonescu, deputat PL '93:

„Oamenii m-au votat pe lista CDR. Deci, ca deputat, nu-mi pot permite să părăsesc Convenția"

– Dle deputat, care sunt premisele atitudinii dv., favorabilă rămânerii PL '93 în Convenţie, atitudine opusă celei a conducerii partidului?

– Ideea în care s-a constituit această formă a Opoziţiei unite, necesităţile care au dus la crearea ei, rămân valabile, după părerea mea. În 1992 s-a pornit de la concluzia că această politică de reuniune este singura noastră şansă, sau cea mai rapidă în orice caz, pentru a putea duce, în condiţii de succes, această bătălie. Şi eu cred că aceste premise nu s-au schimbat. În acest moment s-au conturat foarte clar două linii, în interiorul Opoziţiei şi în interiorul multor componente ale Convenţiei Democratice. Pe de-o parte, există opţiunea pentru continuarea acestui tip de confruntare, în speranţa că experienţa pe care am căpătat-o, că evoluţia firească a lucrurilor, o anumită erodare inerentă a puterii şi a imaginii ei, vor face ca la alegerile următoare să avem câştig de cauză.

O altă orientare care se face din ce în ce mai mult simţită, care n-a fost încă foarte explicit enunţată, dar care nu e mai puţin sigură, este aceea a unei schimbări strategice majore şi anume a alegerii unei variante de compromis, nu în sens peiorativ, dar a abandonării, în orice caz, a acestei confruntări frontale.

Pornesc de la premisa că şi cei care se îndreaptă acum către o altă variantă decât cea pe care noi am folosit-o timp de doi ani, au bune intenţii. Noi am intrat într-o linie dreaptă, mai avem mai puţin de un an până la alegerile locale şi cel mult un an şi jumătate până la alegerile generale şi prezidenţiale şi dacă vom continua să mai consumăm din acest timp cu aceste dispute interne, cu acest adevărat război civil din interiorul Convenţiei Democratice, cred că nu vom avea nici unii, nici alţii şanse. Din acest punct de vedere, cred că problema ar trebui pusă răspicat.

Sigur, argumentele celor care vor sub o formă sau alta plecarea din Convenţie şi, mai mult, nu vor doar atât, vor, practic, desfiinţarea Convenţiei, sunt unele care ţin mai cu seamă de logica strictă şi de interesele stricte de partid. Eu trebuie să spun foarte bine că aceste interese stricte de partid sunt normale, sunt naturale. Şi, din punctul acesta de vedere, nu cred că este vreun partid din Convenţie care face excepţie. Este adevărat că PNŢCD are nişte tendinţe hegemonice, ele sunt naturale, este adevărat că celelalte partide, mai mari sau mai mici, au tendinţe, să le spunem, de emancipare sau uneori chiar de rebeliune, cum sunt numite, şi asta este expresia unor tendinţe naturale. Dar dacă toţi liderii şi toţi membrii partidelor care fac parte din Convenţie ar porni de la premisa că, la o adică, este mai bine să ai mai puţini deputaţi, dar într-o coaliţie aflată la putere, decât mai mulţi în opoziţie, cred că atunci am putea merge mai departe cu reale şanse de câştig. Din păcate, cred că acest lucru nu se va petrece, şi dacă acest lucru tot nu se va petrece, atunci este bine să ştim cât mai repede, fiecare, pentru ce soluţie optează. Ceea ce mă mâhneşte pe mine şi pe mulţi colegi de-ai mei, care am intrat în politică după 1990 cu nişte obiective şi cu nişte principii foarte clare, este faptul că disputele acestea au ieşit de mult de pe tărâmul principiilor şi al clarităţii principiilor. Şi asta dăunează electoratului nostru comun, pentru că oamenii nu pot fi învinuiţi pentru faptul că nu percep tot felul de subtilităţi de culise care ţin de bucătăria scenei politice, pur şi simplu, şi ei se raliază unor idei şi unor strategii mari. De asta suntem, în fond, poate mai mult purtătorii unor idei şi unor opţiuni strategice decât purtătorii unor interese stricte, de partid!

– Excludeţi existenţa unor politicieni „cârtiţe" care sunt activaţi atunci când trebuie?

– Nu pot s-o exclud, nu pot s-o afirm. M-am ferit întotdeauna de asemenea presupuneri şi am pornit întotdeauna - poate e păgubos, dar nu am altă soluţie - de la prezumţia de perfectă nevinovăţie în această privinţă.

Prăbuşirile gen „Câmpeanu" sunt posibile

– Credeţi că partidele care vor ieşi din CDR se vor confrunta cu o prăbuşire „gen Câmpeanu"?

– Sigur că eu nu-mi pot permite, nu am datele necesare pentru a face nişte pronosticuri. Ceea ce pot să spun însă este că eu cred că transformarea, într-un fel sau altul, a Convenţiei, ieşirea unor formaţiuni din Convenţie vor modifica foarte serios actuala rată din sondaje. Cred, de pildă, că PAC, care are o cifră frumoasă în ultimele sondaje, ar putea suferi căderi importante dacă ar părăsi Convenţia Democratică. În orice caz, un singur pronostic mi-aş permite şi anume acela că pentru formaţiunile care ar părăsi Convenţia Democratică perspectiva este destul de neclară. Dacă interesul fiecărui partid, este acela de a ajunge, sub o formă sau alta, la putere, este foarte clar că, neramânând în Convenţie şi plecând de acolo, partidele nu au şansă de a ajunge prin ele însele la putere şi atunci nu rămâne decât să credem că sunt dispuse la o eventuală altă coaliţie majoritară decât aceea cu colegii de opoziţie de până acum. Ceea ce ar fi, din punctul meu de vedere, dezastruos, în sensul că ar schimba şi ar confuziona datele vieţii politice de până acum, din România, care cel puţin atât câştig prezentau că împărtişeră foarte clar, pe opţiunile magistrale, pe cei care sunt moştenitorii comunismului şi care încearcă să întârzie sau să recupereze cât pot mai mult în această tranziţie, şi pe cei care vor, într-adevăr, o schimbare cât mai rapidă şi cât mai profundă în societatea românească.

– Pentru că tot am pomenit de „sindromul Câmpeanu", în cazul în care PL '93 lasă din CDR, credeţi că va fi posibil să apară un PL '93-CD?

– În ceea ce priveşte PL '93, există - ceea ce am şi declarat, de altfel, în ultima vreme - există cu certitudine oameni, mulţi oameni, nu ştiu exact în ce proporţie dar demn de luat în seamă, care sunt categoric pentru linia strategică veche, pentru păstrarea acestei apartenenţe a partidelor la Convenţia Democratică. Chiar dacă, o spunem şi noi, eşecul din 1992 trebuie asumat, trebuie făcute toate analizele şi trebuie, fără îndoială, în multe chestiuni care ţin de funcţionalitate, restructurat, într-adevăr, rearanjat tot mecanismul acesta de funcţionare al Convenţiei Democratice. Aceasta este o altă problemă, numai că noi o vedem în interiorul acestei opţiuni mari.

Ce se va întâmpla în situaţia, ipotetică, în care, nu mai e mult până atunci, o majoritate a partidului sau a organului care este îndreptăţit prin statut să ia această decizie va hotărî că PL '93 trebuie să părăsească Convenţia, aceasta este greu de spus. Există oameni care în mod categoric nu vor urma partidul în această direcţie, pentru că, de pildă, să ne reamintim că există o componentă importantă a PL '93 care provine din PNL-CD iniţial. Însuşi dl Dinu Zamfirescu, care este unul din liderii partidului, are, ca lider, mandatul acelor oameni a căror raţiune politică în momentul '92 a fost tocmai despărţirea de Câmpeanu şi venirea în tabăra Convenţiei Democratice. De asemenea, există între deputaţi, şi eu sunt unul dintre aceştia, oameni cu o situaţie foarte clară. Ca să dau exemplul meu, care nu este singular, sunt singurul deputat al Convenţiei Democratice într-un judeţ, în speţă, judeţul Tulcea. Eu sunt aici şi am acest mandat pe baza unor voturi, care au venit pentru o siglă clară, pentru o idee clară, pentru o formaţiune politică foarte clară. Şi aceste voturi au putut veni de la oameni care, în particular, simpatizau cu PNŢCD sau cu alte partide care rămân astăzi în Convenţia Democratică. Deci, în nici un caz, ca deputat, nu-mi pot permite să părăsesc Convenţia Democratică în timpul acestui mandat! Dacă aş fi convins că, din punct de vedere politic, partidul are toată dreptatea şi are tot interesul să părăsească Convenţia Democratică, atunci aş demisiona din funcţia de deputat şi l-aş urma ca simplu membru. Ca deputat, a face acest gest mi se pare, limpede, o dezertare electorală, o încălcare a pactului încheiat în condiţii foarte limpezi cu electoratul.

Absenţa domnului Coposu a „excitat" imaginaţia combinatorie a multora

– Poate fi făcută vreo legătură între absenţa din ţară, destul de mare, a domnului Corneliu Coposu şi actuala situaţie din CDR?

– Mi-e greu să fac o legătură între aceste lucruri, chiar dacă, poate, ea există. Eu cred că absenţa din ţară a domnului Coposu (nu poate, cred, nimeni nega, este una din personalităţile foarte stabile şi simbolice, să-i spun aşa, ale Convenţiei) a dus la o anumită accelerare a tensiunilor, mai cu seamă în perspectiva pronosticurilor care s-au făcut în legătură cu evoluţia stării sănătăţii domniei sale. Acesta este adevărul şi dat fiind că era vorba de o personalitate politică foarte importantă, a cărei eventuală dispariţie de pe scena politică, sub o formă sau alta, ar fi însemnat, fără îndoială, mutaţii în PNŢCD, în raporturile din Convenţie, sigur că asta a stimulat, a „excitat" imaginaţia combinatorie a foarte multora dintre protagoniştii Convenţiei. Din fericire, lucrurile nu au evoluat în sensul acestor pronosticuri şi, în fond, cred, asta mi se pare mai important, că dincolo de persoană, dincolo de personalităţi, avem fiecare propria busolă politică şi ea nu se poate schimba în funcţie de menţinerea sau dispariţia din funcţie sau din postura politică a unui lider sau a altuia. Cred că aceasta este chestiunea, a busolei politice, şi dacă, cumva, cineva a schimbat modul de a citi această busolă este dreptul său, dar e foarte bine s-o spună limpede!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Băieţii de stat

Săptămâna trecută s-au stors, cu gesturi crispate, rufele îndelung spălate de către Convenţia Democratică în public. Ceea ce a rămas după această ingrată operaţie intră acum în faza de limpezire. În sine, aceste lucruri nu sunt de condamnat, pentru că ele ţin de „riscurile meseriei" fără de care viaţa politică ar fi un perpetuu cor de îngeri; înhămat la patimă, omul politic nu-şi aranjează ţinuta după ediţiile de lux ale codului manierelor elegante. Nu e de condamnat nici scena deschisă la care au recurs cei ce s-au confruntat; în definitiv, pentru a alege bob de bob în cunoştinţă de cauză, dorim cu ardoare transparenţa. Iar dacă deschidem cartea de istorie, vedem că viaţa şi petrecerea partidelor antebelice sunt marcate din belşug de logodne, certuri, căsătorii şi divorţuri, care au ţinut mai mereu capul de afiş. Dincolo de aceste nimicuri, însă, bărbaţii de stat ai României au făcut istorie naţională şi au edificat o societate prosperă, modernă, democrată.

Ce le lipseşte astăzi oamenilor politici ai Opoziţiei pentru a trece de la condiţia de „băieţi de stat" la cea de bărbaţi adevăraţi? În primul rând forţa, iar aceasta vine din sentiment, nu din dansul meschin al procentelor, ori din subtilităţi doctrinare; vine din sentimentul unităţii. În al doilea rând - oricât ar scandaliza ceea ce spun - maturitatea. Nu e o tragedie să pierzi o bătălie electorală, dar dacă o pierzi pe aceea pe care trebuie neapărat să o câştigi (mă refer la cea din '96), înseamnă că nu ţi-ai făcut lecţiile. Or, dacă-şi închipuie cineva că Opoziţia poate câştiga alegerile prezentându-se fărâmiţată pe fel de fel de liste şi listuţe, se-nşală amarnic! Comunismul n-a murit încă în România, nici în economie, nici în structurile de putere. Oamenii văd şi ştiu asta, pentru că se lovesc la tot pasul de „vechii tovarăşi" şi le e viaţa de zi cu zi amarnică. Să abandonezi imensul capital electoral care e anticomunismul structural al poporului român este o mare eroare. Să-ţi imaginezi că electoratul se va prezenta la urne învăluit în parfumul savantelor disocieri analitice între doctrine politice este o mare iluzie. Înainte de orice,oamenii vor alege între comunism şi schimbare, între o viaţă de care îi s-a scrîţ şi una în care îşi pun speranţe. Singura problemă este limbajul în care te adresezi, ca să ajungi la inima şi mintea omului ce-şi lasă soarta în mâna ta. Nu ştii să-i vorbeşti? Atunci ieşi afară din politică!

În sfârşit, răul a fost făcut. Convenţia Democratică s-a spart. Dacă în '90 vina a fost atribuită electoratului care încă nu-şi revenise din buimăceală, dacă în '92 vina a fost atribuită scamatorilor de la urne, acum vina va trebui asumată de către cei ce-au distrus ideea de Opoziţie Unită. Cine sunt aceştia? Se ştiu ei foarte bine. Şi îi ştiţi şi domniile voastre, iubiţi cititori.

EUGEN CHIROVICI ■

Incertitudinea planează încă peste Convenţia Democratică din România. Nu s-au stins ecourile ultimei şedinţe a Consiliului Naţional şi s-au acumulat deja noi tensiuni.

PAC cu gloanţe de cauciuc!

Se-ncing spiritele acolo unde nu e cazul

☐ Nicolae Manolescu se leagă de sigla şi denumirea Convenţiei, iar aceasta „uită" să-l invite la şedinţa Comitetului Executiv

„Există posibilitatea de a rămâne, dar există şi posibilitatea de a părăsi CDR. Depinde de prea mulţi factori ca să anticipăm acum"

Liderul PAC, Nicolae Manolescu, a aflat la propria sa conferinţă de presă (n.r.- joi, 23 februarie) că a doua zi urmează să se desfăşoare şedinţa Comitetului Executiv al CDR! Vestea i-a fost adusă în mod involuntar de un ziarist, care, nebănuind că liderul PAC nu cunoaşte problema, l-a întrebat ce se va discuta cu acest prilej. Mirat, Nicolae Manolescu şi-a scos stiloul şi şi-a notat ora, ziua, precum şi ordinea de zi: „Programul de asigurare a calităţii actului de guvernare"! Căci dl Cristian Popescu, secretar al CDR, anunţase presa, dar nu şi toate partidele membre ale acestei alianţe. Printre cei omişi se numără PAC, PSDR şi PL '93. Interesant însă, înştiinţarea nu sosise nici până seara târziu, iar dl Manolescu opina că nu se cade să participi la o şedinţă la care n-ai fost convocat.

O altă problemă, semnalată tot de liderul PAC, o reprezintă sigla şi denumirea Convenţiei. Art. 40 din Legea electorală în vigoare prevede că o alianţă nu poate participa la alegerile următoare cu denumirea şi însemnele de la trecutul scrutin, dacă au intervenit modificări în componenţa acesteia. Or, se pare că PSDR deja a plecat. UDMR a anunţat că nu semnează protocolul adiţional, iar PNL a intrat recent în alianţă, acest partid nefiind membru CDR la alegerile din 1992. De altfel, un precedent există. Atunci când Radu Câmpeanu a părăsit această coaliţie, cei rămaşi au fost nevoiţi să-şi completeze numele şi să-şi încercuiască simbolul electoral.

„Pisica" ACL e ruptă de-a binelea

Trebuie semnalată şi situaţia destul de dificilă în care se găseşte Alianţa Civic-Liberală, căci două formaţiuni sunt decise să rămână cu orice preţ în Convenţie (PNL şi PNLCD), iar celelalte două au toate şansele s-o părăsească. Trist, pentru o idee care încă de la înfiinţare aducea 21% din sufragiile celor chestionaţi în sondajele de opinie. Desigur, motivele PNL şi PNLCD pot fi lesne explicate. PNL e prea nou sosit în CDR ca să îndrăznească să mişte în front, mai ales după meciurile pe care le-a avut cu PL '93, episod ce demonstrează că acestea se pot relua oricând. Cât priveşte Partidul Naţional Liberal Convenţia Democratică, să ne întrebăm doar ce s-ar întâmpla cu denumirea sa dacă ar părăsi CDR? Dl Cerveni, experimentat avocat, ştie cu siguranţă ce belele ar urma şi este deosebit de prudent. Cum la fel de prudenţi vor fi probabil şi alegătorii Convenţiei. Căci dacă la ultimul sondaj de opinie această grupare strângea 38% din preferinţele cetăţenilor, ar fi interesant de văzut cât mai adună după aceste interminabile „gale pugilistice".

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Barca pe valuri

Curenţii care agită apele Convenţiei poartă PSDR-ul spre Partidul Democrat

☐ Nu e prea devreme? Nu e prea târziu?

La ultimul Consiliu Naţional, PSDR a hotărât să nu semneze Protocolul Convenţiei Democratice. Decizia a fost luată cu 28 de voturi pentru şi 18 împotrivă. Prin acest vot, PSDR a optat de fapt pentru părăsirea Convenţiei Democratice. Sergiu Cunescu nu declară însă făţiş acest lucru. „Vom lăsa la latitudinea Convenţiei excluderea PSDR din alianţă", spune domnia sa, lăsând o portiţă deschisă pentru dialog partenerilor săi politici.

Curajul PSDR de a părăsi CDR este determinat în mod evident de preconizata alianţă cu PD. Totuşi, liderii PSDR nu recunosc că ar fi existat discuţii exploratorii cu partidul lui Petre Roman. „Ce va fi peste un an, nu putem şti", răspunde enigmatic Constantin Avramescu. „Deocamdată, nu am discutat cu PD această posibilitate". În schimb, PSDR se declară fără rezerve pentru Marea Coaliţie a Reformei, din care să facă parte şi PD. Cam ce ar trebui să reprezinte pe scena politică Marea Coaliţie a Reformei nu e clar încă pentru nimeni. În esenţă, ea ar fi o alianţă între toate partidele din opoziţie, care să prezinte populaţiei „un mesaj nou, clar, pozitiv şi convingător, în vederea câştigării alegerilor".

După părerea lui Constantin Avramescu, Convenţia Democratică n-are decât să existe în continuare, Marea Coaliţie ar veni „deasupra". „Nu au legătură una cu alta, ţine să precizeze vicepreşedintele PSDR. Adică Marea Coaliţie ar fi un fel de alianţă cu o altă alianţă. Ideea nu e tocmai strălucită. Singurul lucru bun pe care PSDR îl poate face acum pentru viitorul său politic este să înceapă cât mai curând tratativele cu Partidul Democrat - aceasta este o idee care circulă tot mai insistent şi pe care o consemnăm, fără să riscăm aprecieri şi fără să facem pronosticuri; traseele pe care se poate înscrie PSDR nu sunt atât de limpezi cum par la prima vedere.

ROXANA STANCU ■

Moldova fără zimbri

NICOLAE COSTIN, primarul Chișinăului, a fost înmormântat ca un anonim

❑ Oficialii români, aflați în oraș, au preferat taifasul cu Snegur și Sangheli

Duminică, 19 februarie, fostul primar al Chișinăului, **Nicolae Costin**, a fost îngropat. De numele lui Nicolae Costin se leagă scoaterea statuii lui Lenin din fosta Piață a Victoriei și repunerea pe soclu a statuii lui Ștefan cel Mare.

În timp ce posturile naționale de radio și de televiziune ne țin la curent cu tot soiul de fleacuri legate de domnul Halaicu, de-am ajuns să știm și unde-și bea cafeaua, moartea omologului său basarabean nu a fost anunțată nici la Chișinău, nici la București! În ciuda acestui fapt, deși a plouat, duminică l-au condus pe ultimul drum **Dumitru Matcovschi, Mihai Cimpoi, Alexandru Moșanu** și numeroși oameni simpli. La Ambasada Română se știa, căci s-au trimis reprezentanți (deși „originalii" erau chiar acolo, dar s-au făcut că plouă).

Este clar că s-a dat o turnură politică acestui nefericit eveniment, care a fost trecut sub tăcere pentru a nu tulbura sau umbri vizita înalților oaspeți la Chișinău. Totuși, după ce s-a întors, domnul Văcăroiu ar fi putut să dea măcar un anunț la mica publicitate. Nu-l costa nimic. Nici măcar... traducerea!

LUCIA ȘTEFANOVICI ■

„Voi scandal, Bibicule!"

Nu eu, FLACĂRA. Nu tu, cititorule. Nici ei, parlamentarii; ei în nici-un caz (da' deloc!)... Ci LEGEA, care se simte ultragiată!

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

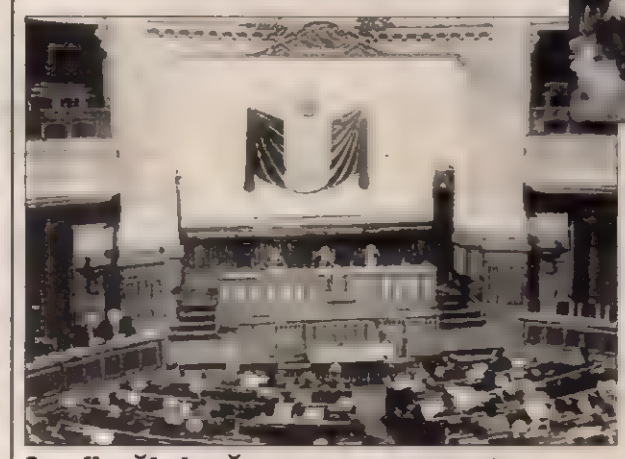

Continuăm în pag. 16 ceea ce am început în numărul trecut, în această pagină.

Scade populația României

209.367 persoane au părăsit țara, în perioada 1990-1994

❑ S-au repatriat numai 16.170

209.367 cetățeni români au emigrat, în perioada 1990-1994. În aceeași perioadă, numai 16.170 cetățeni români au solicitat repatrierea. Aceste informații ne-au fost puse la dispoziție de colonelul Constantin Buzoianu, șeful Direcției generale de pașapoarte și Poliției de frontieră.

În perioada 1990-1994, un număr de 263.287 cetățeni români au solicitat documente pentru emigrare, dar numai 209.367 au părăsit efectiv țara. Diferența de 53.920 reprezintă persoane care au renunțat la emigrare sau care nu au primit viza pentru stabilire în străinătate.

În 1990, au părăsit efectiv țara un număr de 96.929 cetățeni români, dintre care persoane cu studii superioare - 5.467, cu studii medii - 15.674, muncitori - 27.230, pensionari - 18.343, fără calificare - 30.250. Din totalul de 96.929 persoane care au emigrat în 1990, reținem două cifre: 60.017 germani și 23.888 români. Din același total de 96.929, au emigrat în Germania un număr de 66.121 persoane, în Ungaria - 10.634, în SUA - 4.924, în Austria - 3.459 etc.

În 1994, au părăsit efectiv țara un număr de 18.148 cetățeni români, din care cu studii superioare - 2.595, cu studii medii - 4.344, muncitori - 4.630, pensionari - 986, fără calificare - 5.593. Din totalul de 18.148 persoane emigrate în 1994, 3967 erau germani, 11.811 - români, 2.109 - maghiari, 261 - alte naționalități. Din același total de 18.148 persoane emigrate în 1994, 6.517 s-au stabilit în Germania, 1.866 - în Ungaria, 1.413 - în SUA, 1.660 - în Canada, 1.485 - în Austria etc.

În perioada 1990-1994, au solicitat repatrierea un număr de 16.170 cetățeni români, din care cu studii superioare - 2.905, cu studii medii - 3.916, muncitori - 4.354, pensionari - 1.356, fără calificare - 3.645. Pe naționalități: români - 11.654, maghiari - 1.309, germani - 684, evrei - 848, țigani - 1.007, alte naționalități - 674. Structura pe principalele țări din care s-au repatriat: din Germania - 2.945, din SUA - 1.967, din Israel - 1.215, din Franța - 961, din Austria - 743, din Ungaria - 701, din alte țări - 7.644.

Cifre? Nu. Destine. Românești.

DAN GHEORGHE ■

„Elimineișiăn"

În cadrul TVR s-a creat un departament internațional care ar trebui să promoveze imaginea frumos colorată a României în lume.

Ca pentru orice departament care se respectă, și aici s-a organizat un concurs pentru ocuparea posturilor de redactor. Printre candidații la cele două posturi de redactor s-au numărat și câțiva specialiști în domeniu. Proba eliminatorie a constat în citirea unei știri întâi în română, apoi în engleză. Un coleg de breaslă, care, spre lauda lui, stăpânește perfect ambele limbi, a picat la această unică probă eliminatorie (de nivel elementar) și nu reușește să-și dea seama care au fost cu adevărat criteriile de selecție. Probabil că la astfel de concursuri candidează cine vrea, rămâne cine trebuie.

TOMA ROMAN Jr. ■

Am fi răi dacă n-am recunoaște

O realizare incontestabilă a guvernului Văcăroiu: VALUL DE GREVE!

❑ Visul urât al economiei de stat continuă (vezi și pagina 16 a revistei noastre). Când se vor trezi cei ce conduc această țară?

Guvernul se confruntă la ora actuală cu o „explozie " de greve. Salariile mici, lipsa unor condiții civilizate de muncă și de viață au scos din nou oamenii în stradă. Prezentăm în rândurile de mai jos un „calendar" al grevelor din săptămâna pe care am încheiat-o. Oare ce trebuie să se mai întâmple ca Nicolae Văcăroiu să înțeleagă că nu e făcut să conducă economia unei țări? Oricum, nu e decât începutul. Evident, al sfârșitului economiei centralizate.

LUNI-20 februarie

■ Greviștii de la **UCM Reșița** au intrat în cea de-a 12-a zi de grevă. La Tribunalul Județean se judecă recursul făcut de sindicat împotriva hotărârii judecătoriei locale, care a declarat greva ilegală.

■ **Federația Sindicatelor Portuare Constanța** declanșează o grevă de avertisment în porturile **Constanța, Mangalia, Tulcea și Brăila**. Greviștii cer un salariu minim de 200.000 lei.

■ **CNSLR-Frăția, CNS Cartel Alfa** și **BNS** organizează un miting de protest în fața Ministerului Finanțelor. Se solicită scutirea de impozite a tuturor formelor de ajutor social.

■ **SC ECTRANSPORT SA Brașov** a declanșat grevă generală. Greviștii cer mărirea salariilor, demisia directorului general, îmbunătățirea condițiilor de muncă.

■ La **Brăila** sindicatul de la **Hercules SA** a intrat în grevă de avertisment. Principala revendicare o constituie mărirea salariilor.

■ **20 de țărani din Peldești, județul Neamț, au declarat greva foamei în fața Guvernului**. Motivul este nerespectarea Legii fondului funciar.

MARȚI-21 februarie

■ **UCM Reșița** intră în cea de-a 13-a zi de grevă. Tribunalul Județean decide amânarea judecării recursului introdus de sindicat.

■ La **Brașov,** salariații de la **IAR GHIMBAV** au declanșat o grevă de avertisment. Greva este motivată de lipsa fondurilor pentru lucrările de protecție a muncii, neacordarea drepturilor bănești promise prin Contractul colectiv de muncă

MIERCURI-22 februarie

■ Greva de la UCM Reșița se suspendă.

JOI-23 februarie

■ Salariații de la **CASTUMAG**, fosta secție mecano-sudură din **IMGB**, au intrat în grevă generală. Greviștii cer mărirea salariilor.

■ Muncitorii de la **SC INTEGRATA Botoșani** au ocupat Piața Prefecturii din oraș, fiind nemulțumiți de faptul că s-a întârziat cu plata salariilor. Greviștii au hotărât să nu părăsească piața până nu se rezolvă situația societății.

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Scop şi mijloc

Faimosul general Lebed a împuşcat câteva interviuri în reviste de mare tiraj care apar pe ambele părţi ale Atlanticului. Curiozitatea presei occidentale faţă de extravagantul personaj nu este întâmplătoare: jocurile din Kremlin, consumate sub genericul unor acerbe confruntări de culise, tensiunea socială în creştere galopantă şi frustrările multiple ale armatei formează un coctail Molotov de care un general precum Lebed nu poate fi chiar străin. În consecinţă, transfocat de presa mare, generalul a ieşit din linia sa echivocă tradiţională şi a admis că dacă necesităţile o vor cere va trebui, asta e, să la puterea. Puterea centrală, puterea generală, puterea aşezată sub epoleţi prezidenţiali. „Dacă lucrurile vor continua să meargă cum ştiu, numai armata va mai reuşi să stopeze explozia catastrofală a Rusiei", a spus domnia sa, precizând că propriul său acces, „constituţional", la funcţia de preşedinte „va fi un mijloc, nu scop". Evident, scopul scuză mijloacele.

Vin alegerile, se varsă ăturile

În plină nebunie preelectorală, şi în condiţiile unui ascendent indiscutabil al dreptei în Franţa, marile intrigi au început să facă ravagii. Mai întâi, cel mai bine plasat candidat al dreptei, premierul Balladur, a fost descris ca un demnitar roz, roz-bombon, amator de staţionări în alcovuri masculine. Cum povestea cu homosexualitatea premierului nu s-a putut „instala" cum ar fi dorit stânga, au izbucnit câteva scandaluri financiare în care acelaşi Balladur ar fi ţinut sfori şi sforicele. Cum nici această tentativă nu a făcut carieră pe scena politică franceză, a izbucnit „petarda Maréchal", un fel de Watergate made in France. Asta a mers. Interceptarea ilegală a unor convorbiri telefonice a asmuţit stânga contra dreptei, centrul contra dreptei şi dreapta contra dreptei. Ultimul sondaj de popularitate îl indică pe Balladur în plină alunecare la o cvasiegalitate cu socialistul Jospin care se bucura de nulitate la începutul campaniei. Aşadar, o nouă campanie consumată exclusiv în pubele...

O pace incredibilă

De 25 de ani, Ulsterul reprezintă, constant, cea mai lugubră experienţă a civilizaţiei europene. Măceiul de acolo a făcut carieră, s-a instituţionalizat, a devenit a doua natură a zonei. Iată că, de curând, la Belfast, premierii Major şi Bruton au bătut palma. Un program de autonomie pare să se fi bătut în cuie. În final, autohtonii vor putea decide dacă e albă sau neagră: Irlanda de Nord devine parte a Irlandei unificate sau se varsă în Regatul Unit. Oricum, avantajul puterii, autorităţii şi responsabilităţii se va clarifica după „convorbirile multilaterale". Ele, desigur, vor fi complexe, îndelungate şi convergente în profunda lor divergenţă...

Războiul s-a rezolvat: va fi şi mai zdravăn!

După ce Serbia, năpădită de delegaţii occidentale ale bunelor intenţii, s-a decis să nu accepte recunoaşterea Bosniei şi Croaţiei, în fosta Iugoslavie s-a deschis o nouă perspectivă: cea a unui război şi mai zdravăn. Norii negri sunt grăbiţi şi de iminenta retragere a FORPRONU, cărula preşedintele Tudjman îi dă cu fiit. Şeful diplomaţiei bosniace, Irfan Ljubijankici, a declarat, în context, că preşedintele Izetbegovici „nu mai are altceva de ales decât să-şi întărească armata şi statul, pentru a se pregăti în vederea adâncirii războiului". Iată o alternativă căreia i s-au opus, cu altruism şi entuziasm, ONU, OSCE, NATO, SUA, Rusia, Anglia, Franţa, Germania şi aşa cât mai departe...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Moldovenii verzi

Forţele politice antiuniioniste aflate în prezent la putere la Chişinău privesc cu rezervă şi cu suspiciune orice demers din partea Bucureştiului, orice iniţiativă de apropiere venită de la apus de Prut, în care văd - chiar dacă lucrurile nu stau deloc aşa - un fel de cursă, un cântec de sirenă, o acţiune de învăluire, care pot pune în pericol permanentizarea (dorită şi urmărită crâncen de forţele respective) a separării Basarabiei de România.

Însă dificultăţile existenţei Moldovei de la răsărit de Prut ca ţară de sine stătătoare sunt uriaşe (în 1994 Moldova a înregistrat o scădere economică de 28 la sută, iar inflaţia merge la galop).

Întrucât Rusia nu are mâini de dat, ci numai de luat, singurul sprijin constant pe care l-a primit Moldova când a avut cea mai mare nevoie a venit din partea României (peste 20 de milioane de dolari în ultimii trei ani) şi doar din partea ei poate veni şi de acum înainte. Dar cei aflaţi la cârmă la Chişinău par a se fi inspirat, mutatis mutandis, din opera lui Caragiale: moldovenii trebuie să urască tot ce este românesc - limba română, imnul românesc, istoria românească, administraţia românească etc. Excepteză de la această regulă banii şi bunurile româneşti. Ca atare, Chişinăul caută să readucă raporturile cu România doar la vânzări, cumpărări, livrări, construcţii, împrumuturi ş.a.m.d., care să poată fi bine stăpânite şi încadrate în actele de rutină ce n-au nimic comun cu politicul, care n-au o anumită bătaie, care nu vizează alte ţeluri pe termen lung. Vizita la Chişinău a premierului Nicolae Văcăroiu şi a masivului său grup de 80 de persoane, dialogul „româno-român" (cum am zis noi) sau „româno-moldovenesc" (cum au zis ei) s-au desfăşurat, în ceea ce priveşte poziţia gazdelor, sub acest semn.

Ministrul de externe Teodor Meleşcanu a vorbit de necesitatea de a se înlătura urmările pactului Ribbentrop-Molotov şi a subliniat că acordul de liber schimb încheiat între cele două ţări „face din România şi Moldova un singur teritoriu economic". Gazdele însă au ţinut-o pe-a lor, cu încăpăţânare şi băţoş. „Ne leagă o istorie comună, o limbă comună, tradiţii, cultură (comune)", a spus premierul Văcăroiu. La care ministrul de externe al gazdelor, Popov, a replicat cu ţâfnă: „Pornind de la realităţile politice care s-au creat (cum că Basarabia e acum ţară independentă - n.n.), să privim mai mult în viitor (adică să se păstreze lucrurile aşa cum sunt - n.n.) decât în istorie (care, scrisă aşa cum a fost, duce la concluzii cu totul nedorite de Sangheli şi Popov - n.n.)". Acelaşi ministru s-a războit şi cu dorinţa de-a anula urmările pactului Ribbentrop-Molotov. „Una este să-l declari nul - a spus el - şi alta să-l anulezi consecinţele", orice solicitare în acest sens fiind „inoportună". Păi, dacă nu înlături urmările unui pact, atunci de ce să-l mai declari nul? În fapt, cei ce se împotrivesc anulării consecinţelor pactului Ribbentrop-Molotov sunt tocmai cei ce profită de pe urma acestor consecinţe, care există ca oameni de stat exact în virtutea acestor consecinţe. Înlăturarea urmărilor pactului în discuţie nu este - cum au lăsat să se înţeleagă cei care trag foloase de pe urma lui - revizionism din partea României; dimpotrivă: revizionist a fost însuşi pactul, înlăturarea urmărilor lui înseamnă renunţarea la revizuirile făcute de ei, deci revenirea la normal.

Desigur, este bine să cunoaştem tactica „moldovenilor verzi", adică aceea de-a fi „receptivi" doar la banii româneşti. E bine, de asemenea, să acordăm toată atenţia rumorilor privind încheierea unui tratat militar secret între Moldova şi Rusia, care ar prevedea „asistenţă militară reciprocă în cazul unui atac". Asta înseamnă că moldovenii verzi se organizează ca de la noi să la banii, dar să ne ţină la distanţă cu tancurile ruseşti!

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

NATO şi glasul profetului

NATO continuă să-şi manifeste îngrijorarea în legătură cu valul integrismului islamic, care face din Mediterana o mare extrem de primejdioasă din punct de vedere al garanţiilor de securitate. Iată de ce la reuniunea recentă de la Bruxelles a Alianţei s-a pus în mod ferm problema contracarării fundamentalismului islamic. Iar Willy Claes, secretarul general al NATO, care a făcut declaraţii extrem de tranşante în această privinţă, a fost supus unor presiuni din partea ţărilor islamice să retracteze. Dar fără folos; din contră, NATO a anunţat că va organiza o **reuniune cu participarea reprezentanţilor din Tunisia, Maroc, Mauritania, Egipt şi Israel**, pentru a discuta o posibilă strategie în acest domeniu. Vor lipsi, aşadar, Libia şi Algeria. Israelul a fost propus cu insistenţă de SUA, iar Mauritania a fost propusă de Spania.

La orizont - pactul de stabilitate

În vederea pregătirii documentelor care vor fi semnate la **reuniunea din 21 martie de la Paris a Pactului pentru Stabilitate în Europa**, la ora actuală se desfăşoară reuniuni ale experţilor. Se prevede ca în jurul datei de 15 martie să aibă loc o întrunire a miniştrilor de externe din ţările europene pentru a face o ultimă trecere în revistă a „programului Balladur". Ministrul francez pentru afaceri europene, Alain Lamassoure, a declarat că organizatorii speră ca până la data întrunirii de la Paris să se semneze tratatele dintre Estonia şi Letonia cu Rusia, şi totodată cele ale Ungariei cu Slovacia şi România.

„Asociaţii" în aşteptarea semnalului verde pentru UE

Franţa a anunţat că în timpul preşedinţiei sale de şase luni la Uniunea Europeană va sprijini accelerarea **Strategiei de la Essen** privind deplina aplicare a acordului de asociere pe care ţările central-europene l-au semnat cu UE. Bulgaria, Cehia, Polonia, România, Slovacia, Ungaria sunt considerate în continuare cu şanse egale, lăsând în sarcina fiecărei ţări de a demonstra că este un „elev silitor" în realizarea standardelor cerute pentru integrarea definitivă în UE. În etapa următoare se prevede elaborarea unei Cărţi Albe, privind armonizarea legislativă.

PHARE vrea să fie un... far

Comisia UE declară că va susţine în continuare toate acele proiecte care sunt compatibile cu **Programul PHARE.** Acest program constă din acordarea de credite nerambursabile unor proiecte de cercetare sau de dezvoltare în care se dovedeşte intenţia de restructurare economică a ţărilor solicitante, care nu sunt altele decât ţările central-europene asociate. În luna aprilie este aşteptat un raport al Comisiei UE privind ameliorarea eficienţei Programului PHARE, ale cărui fonduri vor fi în continuare orientate pentru susţinerea a ceea ce se numeşte **„strategia de preaderare".**

Cu ochii pe România

În plan formal, autorităţile de la Bucureşti încearcă să se arate zeloase faţă de pretenţiile UE. După ce 1 februarie - data intrării în vigoare a asocierii la UE - a fost oficial celebrată, se încearcă crearea unor structuri interne guvernamentale care să ia în custodie problema relaţiilor cu „cei 15". În acelaşi scop, premierul Văcăroiu a şi organizat un „dejun de lucru" cu ambasadorii la Bucureşti ai ţărilor din UE. Şi tot la Bucureşti s-a aflat dl **Max van der Stoel,** înalt comisar al OSCE, care se ocupă de problema minorităţilor, exact într-un moment fierbinte al problemei minorităţii maghiare. Europa nu ne scapă din ochi.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Bastonul lui Maréchal în rana ministrului de interne

Watergate à la française?

Poliţia ascultă câteva telefoane. Scandalul explodează. Rapid, cinci spioni americani sunt „băgaţi la înaintare". Scandalul continuă

Presa franceză este excitată la maximum de două afaceri care au izbucnit una după alta, bulversând peisajul politic deja agitat de campania pentru alegerile prezidenţiale. Chiar în momentul în care actualul premier Edouard Balladur putea să-şi savureze cu anticipaţie un succes scontat în alegerile prezidenţiale, presa a relatat o afacere cu substrat politic, de ascultare ilegală a convorbirilor telefonice.

Dur, dur d'être Balladur...

În perioada 15-22 decembrie 1994, cu acordul autorităţilor franceze, se pune la cale o acţiune de interceptare a convorbirilor telefonice private ale doctorului **Jean Pierre Maréchal.** Operaţiunea a fost „născută" de Grupul interministerial de control (GIC), sub pretextul găsirii de dovezi într-o afacere de „şantaj şi extorsiune de fonduri". Doctorul Maréchal şi socrul său, judecătorul Halphen, împreună cu Didier Schuller, consilier general al Partidului Adunarea pentru Republică (RPR), ar fi plănuit o finanţare ilegală a acestui partid. Vrând să-i prindă în flagrant, şeful poliţiei judiciare, Jacques Franquet, se pare că a obţinut aprobările necesare de la ministrul de interne, **Charles Pasqua.** Înregistrările s-au dovedit însă neconvingătoare, dar cineva a aflat de acest „spionaj politic" şi a declanşat bomba. Şeful poliţiei judiciare îşi dă demisia, iar ministrul de interne devine ţinta atacurilor tuturor. La fel şi premierul Balladur. Preşedintele Adunării Naţionale, Philippe Séguin, a cerut „explicaţii de la nivelul cel mai înalt al statului". Candidatul socialist, Lionel Jospin, nu lasă să-i scape prilejul şi atacă guvernul şi implicit pe Balladur. După o mică perioadă de expectativă, reacţionează şi celălalt candidat al dreptei, Jacques Chirac. Drept urmare, în sondajele de opinie, Balladur începe să piardă teren.

Presa franceză nu-i menajează nici ea pe presupuşii vinovaţi. Iar Ţapul ispăşitor pare să fie Charles Pasqua, căruia se zice că i s-a promis postul de prim-ministru în eventualitatea victoriei lui Balladur; iar el a făcut exces de zel.

LE MONDE mută atenţia pe spioni

Pe acest fundal deja fierbinte, ziarul **Le Monde** dezvăluie că Franţa a cerut SUA să-şi recheme cinci conaţionali, dintre care patru lucrători ai ambasadei, pentru activităţi de spionaj. Ştirea este confirmată de premier, care vorbeşte însă despre prietenia dintre cele două popoare, lăsând să se înţeleagă că este ceva trecător. În schimb, ministrul de interne este mult mai dur în condamnarea acţiunii americanilor. Urmarea: presa franceză face speculaţii, afirmând că afacerea respectivă a fost scoasă la iveală pentru a stinge efectele celeilalte isprăvi: interceptarea convorbirilor telefonice

La Washington, după o aşteptare stânjenitoare şi cam jenantă, Departamentul de Stat dă un comunicat în care afirmă că cele susţinute de partea franceză ar fi nefondate. Dar ce spionau oamenii CIA în Franţa? Se pare că este vorba de ghicirea din timp a intenţiilor franceze în legătură cu industria aerospaţială (aflată la concurenţă cu cea americană pe pieţe din Asia şi Europa), în legătură cu trenurile de mare viteză, ba chiar şi în legătură cu politica culturală (Franţa a stopat valul filmelor americane pe piaţa proprie, fapt care afectează industria foarte influentă a Hollywoodului).

Această afacere se pare că va afecta tot Franţa, pentru că în SUA ea va da credibilitate acţiunilor CIA, despre care nu se ştia ce mai face după destrămarea blocului comunist. Oricum, cele două scandaluri ar putea să anunţe un Watergate pe malurile Senei, relevă massmedia de la Paris.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Voluptatea haosului

După o pauză care nu a atras atenţia, Afganistanul şi-a reluat locul în fluxul ştirilor negre. „Miliţii religioase" se bat cu alte „miliţii religioase" în încercarea comună de a-şi adjudeca separat Kabulul. Aproape zece ani, Afganistanul, apăsat de Uniunea Sovietică, a constituit un subiect consistent în mai toate jocurile politice mari: el greva plauzibilitatea sovietică şi oferea Occidentului dreptul de a condamna o superputere care se băgase excesiv de adânc în treburile interne ale unui stat independent. Ruşii s-au retras, într-un târziu, din Afganistan cu coada între picioare şi remorcând după ei ciurucuiele comuniste care avuseseră iluzia că îşi pot construi o putere. Din păcate.ceea ce a urmat a semănat acolo cu tranziţia de la noi: căderea puterii roşii şi infernul social-economic nu au fost înlocuite cu o forţă coerentă în stare să astupe groapa trecutului şi să treacă la un şantier de reconstrucţie real. Vechea dispută a fost măturată, dar dispute noi - complicate dacă nu absurde - au erupt la suprafaţă şi au obturat orice mişcare logică de normalizare.

Afganistanul este exemplul tipic al unui rău care îşi ajunge. Lumea abundă în ultima vreme de asemenea situaţii care se instalează deplorabil şi continuă în forme halucinante. Aceste focare de neînţelegere şi de furie oarbă îmbracă un spectru larg şi cu o arie de acţiune de o nemaipomenită diversificare. Când, în Algeria, au intrat în obişnuitul vieţii cea de toate zilele atentatele „grupului islamist armat", observatorii s-au grăbit să le remarce, dar nu s-au ostenit să atragă atenţia că în zonă coace un război civil cu un potenţial extensiv alarmant. Au trecut multe luni până când grămada de morţi a început să dimensioneze pentru opinia publică mondială caracterul real al acestui conflict. Ce să mai vorbim de dezarticularea Iugoslaviei care a plasat în miezul Europei un război pe care nimeni nu mai este în stare să îl abordeze cu şanse de soluţionare? Şi acolo, un conflict cu aparenţe derizorii s-a înrădăcinat temeinic, lent şi sigur, până la a ajunge o problemă europeană majoră scăpată aproape complet de sub controlul marilor puteri. Într-o simetrie psihologică, deşi nu şi strategică, se află problema cecenă: fără a avea caracterul unui subiect de drept internaţional, ea a căpătat caracterul unei încurcături în care se angajează, moral şi principial, tot mai multe forţe: Consiliul Europei, marile cancelarii europene, lumea musulmană... De la o săptămână la alta dosarul cecen care (se credea) va fi rezolvat cât ai bate din palme devine un subiect cronic. Un anume Salambek Kadjiev a fost miruit „şeful guvernului de opoziţie", susţinut de Moscova. Că nu poate exista un guvern de opoziţie faţă de un guvern care nu este recunoscut de Rusia, asta este o altă chestiune. Că Salambek nu va rezolva nebunia din Cecenia, şi aceasta este o altă chestiune. Ceea ce rămâne în picioare este că semnale grave şi alarme închegate nu au atras, la timpul cuvenit, atenţia şi nici logistica de soluţionare adecvată. Împotmolirea negocierilor israeliano - palestiniene a intrat în acelaşi con de umbră: o construcţie laborioasă, ca pacea israeliano-arabă, a fost lăsată sub presiunea tuturor intemperiilor şi sabotajelor în loc să fie dusă la capăt ferm şi printr-o reală concertare internaţională.

Toate aceste elemente de bruiaj atestă incredibila placiditate a factorilor de decizie care, având în faţă scenarii şi prognoze, informaţii şi resurse de a controla teritoriul, lasă imponderabilele să-şi facă de cap şi să împingă lumea spre un sistem de criză.

RADU BUDEANU ■

Dacă vrei (să privatizezi), poţi (s-o duci bine)

SKODA pe urmele lui General Motors

Cehia este una dintre cele mai avansate ţări foste socialiste în ceea ce priveşte aplicarea programului de privatizare. Un program ambiţios, coerent, care a readus rapid prosperitatea ţării, îndreptăţind-o să ceară intrarea cu drepturi depline în UE.

***Experienţa de la uzinele Skoda este ilustrativă din această perspectivă şi ne servim de concluziile unui ziarist de la prestigioasa revistă* The Economist.**

Uzinele **Skoda** sunt poate cel mai edificator exemplu de felul cum se poate crea un concern industrial într-o ţară a fostului bloc sovietic. Pe o suprafaţă de 450 ha, în oraşul Pilsen, la circa 80 km de Praga, se află un combinat industrial care de peste 130 de ani a fabricat locomotive, rafinării de zahăr, tractoare, motoare şi agregate pentru centrale electrice. Nu trebuie însa confundat cu firma producătoare de automobile cu acelaşi nume. După căderea comunismului, Skoda ajunsese în pragul falimentului, iar numai în urmă cu trei ani avea datorii la parteneri şi o producţie pe stoc de 370 de milioane de dolari; în bănci avea datorii de circa un milion de dolari

Dar numai în doi ani şi jumătate s-a produs un adevărat miracol. Printr-o privatizare bine chibzuită, combinatul a fost împărţit în 36 de secţiuni. Numărul muncitorilor (33.000) a fost redus cu o treime Preşedinte şi director executiv a fost numit Lubomir Souldek, un industriaş fost comunist, astăzi unul dintre cei mai influenţi oameni din Cehia. El a cumpărat prin propria firmă 20 la sută din acţiunile de la **Skoda**. Alte 17 la sută au fost date unor bănci care au acceptat să avanseze fonduri. Guvernul, la rândul său, a anulat o datorie a uzinelor de 2 miliarde de coroane şi a plătit o alta, unei uzine beneficiare, de circa 1.4 miliarde. Anul trecut, **Skoda** a realizat venituri de 17 miliarde de coroane, iar la bursa din Praga este cotată la circa 55 miliarde de coroane, adică vreo două miliarde de dolari. În numai doi ani, directorul a decis să deschidă reprezentanţe ale firmei în toată lumea. A înfiinţat mai multe societăţi mixte cu americanii, bulgarii etc. A pătruns masiv în lumea arabă. Mai mult decât atât: în schimbul a zece milioane de dolari, datorie a Moscovei, **Skoda** a obţinut jumătate din uzina de locomotive de la Iaroslav, unde asigură service pentru cele 3.000 de trenuri vândute Rusiei. Luna trecută a cumpărat o oţelărie în fosta Germanie de Est. Explicaţia succesului este că **Skoda** este un partener atractiv, are capacităţi de producţie competitive, mână de lucru bine pregătită şi relativ ieftină, dispune de o reţea statornică de clienţi din fostele state comuniste, dar şi-a deschis pieţe noi. Aşadar, deviza este simplă: dacă vrei, poţi.

În loc de post-scriptum: La Bucureşti, Parlamentul discută de zor indemnizaţiile aleşilor naţiei, în timp ce Legea privatizării e pierdută prin sertare.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Stare critică

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv

19 ianuarie 1994: HIV = negativ

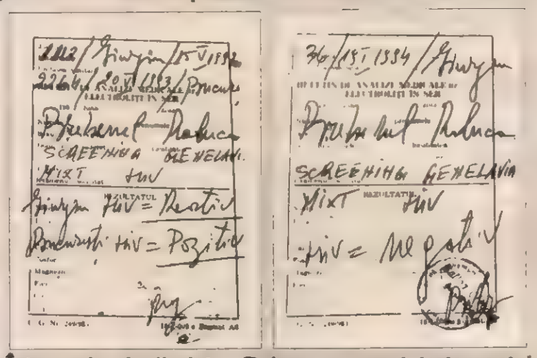

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Miracolul a ținut câteva zile...

Așa cum am anunțat și în episodul trecut, analizele micuței Raluca Brebenel sunt rele. Virusul HIV este din nou prezent, iar starea de sănătate este, din păcate, un proces continuu de deteriorare. Totuși, chiar dacă numai pentru o scurtă perioadă de timp, miracolul s-a produs! Nimeni nu poate să afirme că, reluând tratamentul și aplicându-l în mod corect, minunea nu s-ar putea repeta, de data aceasta poate pentru totdeauna. Este nevoie, așa cum spuneam, de cercetări meticuloase, de testări pe un număr suficient de mare de bolnavi, aflați în diferite stadii de evoluție a diferitelor afecțiuni, pentru a se înțelege fenomenul și pentru a se stabiliza eficacitatea tratamentului. Se pare, însă, că această imensă valoare potențială nu interesează factorii decizionali din România. Sau poate interesează, dar „jocurile" sunt altele...

Metastazele ganglionare au dispărut!

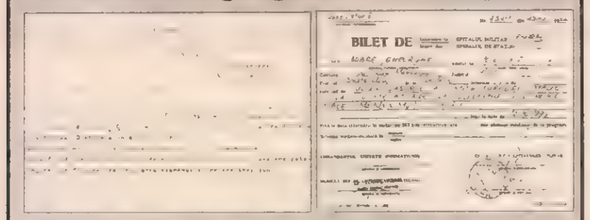

Iată o altă minune realizată de către miraculosul și pe nedrept ignoratul Heliosproboscop. Cetățeanul Dobre Gheorghe, din comuna Valea Măcrișului, a părăsit Spitalul Militar Central, după o intervenție chirurgicală mutilantă, cu un diagnostic sever: „Ulcer gastric al micii curburi, malignizat, cu metastaze ganglionare loco-regionale"... Se întâmpla la data de 12 octombrie 1992. De bunăvoie, acceptă să se supună tratamentului cu Heli. După câteva ședințe desfășurate, urmând un protocol bine structurat, la sugestia dlui Carol Przybilla se prezintă la tomografie, la Spitalul Militar Elias. Rezultatul este atât de surprinzător încât dr. Tudor Ciprut, medic primar radiolog, recomandă... „repetarea examenului peste trei luni", datorită „discordanței dintre datele operatorii și cele anatomo-patologice". Aceasta însemna, simplu și sigur, cancerul a dispărut! Și acest lucru devenise realitate în ianuarie 1993! Doctorilor nu le vine să creadă! Totuși, acesta este adevărul „vizualizat" tomografic.

Fie și numai pentru speranța că Heli ar putea săvârși miracole, prelungind viața suferinzilor, eliminând durerile, îndepărtând bolile, chiar dacă nu definitiv, merită, suntem siguri, să i se acorde atenție și să fie tratat drept o invenție de mare clasă.

Bomba a explodat, dar nimeni n-a auzit-o ! Sau n-a vrut s-o audă...

HELIOSPROBOSCOPUL (5)

❑ „Luat în antrepriză" de SRI, uluitorul aparat are astăzi o soartă ciudată. După atâtea alte ratări, vom risipi și această șansă ?

În numărul viitor vom încheia serialul „Heli", prezentându-vă datele de ultimă oră ale acestei „afaceri" spinoase, precum și un punct de vedere pe care cu siguranță îl așteptați. În mod cert, Heliosproboscopul nu vindecă definitiv, complet, cancerul și SIDA în fazele finale ale acestor cumplite boli, dar rezultatele tratamentului în fazele de debut sunt mai mult decât spectaculoase! Sunt FAPTE, nu vorbe, nu păreri. Heliosproboscopul este premisa certă a miracolului, el poate însemna împlinirea unui vis de zeci și zeci de ani al științei medicale. Cine și de ce blochează totul? Și în slujba căror interese?

„Ne trimitea numai bolnavi în faze ultime"

Așa după cum credem că vă mai amintiți stimați cititori, a existat, în scurta dar înfloritoarea odisee a miraculosului **Heliosproboscop**, o perioadă de glorie, aceea de experimentări în cadru organizat. Ne referim la cadrul organizat de Ministerul Sănătății, adică la spitale, la anumite spitale alese pe „sprânceană", căci alte criterii nu s-au evidențiat. Primul popas a fost Spitalul **Colentina**, devenit, între timp, spitalul **„Prof. dr. N. Ghe. Lupu"**, începând cu data de **02.04.1991.** Iată ce declară **dna Lucia Przybilla** în legătură cu... aventura Colentina: „Dl dr. **Adrian Streinu** ne-a trimis primul pacient bolnav de SIDA. Era vorba despre o doamnă, cunoștință sau, mai bine zis, pacientă a domniei sale. Am tratat-o, să spunem, nu tocmai așa cum ar fi trebuit. Adică, procedura pe care am aplicat-o atunci nu era completă. Din păcate, după câteva ședințe, pacienta nu s-a mai prezentat. Nu mai știu nimic despre starea actuală a acesteia. Dl doctor Streinu ne-a trimis destui bolnavi de SIDA, mai ales copii. Domnia sa nu își lua nici o responsabilitate, căci pacienții dădeau o declarație din care reieșea că se oferă benevol și că se consideră principalii purtători de răspundere. Cum să vă spun, pentru mulți dintre ei nu am mai putut face nimic. Erau în ultima fază. Totuși, îmi amintesc că un băiețel, slăbit cumplit, numai piele și os, la propriu, după prima ședință, s-a înviorat și a cerut ceva de mâncare. Ba chiar a reușit și să mănânce, după săptămâni în șir post negru. Din păcate, asta a fost tot ce s-a mai putut obține...

Da, din nefericire, ne-au murit destui copii... Heli nu poate face minuni, atunci când organele sunt iremediabil distruse..."

Cum era și normal, l-am căutat pe dl **doctor Adrian Streinu**. Domnia sa a refuzat, inițial, orice consemnare a discuției noastre, indiferent de temă. Motivele? Credem că se temea. Pe bună dreptate, oricine a îndrăznit să-și spună o părere, să comenteze vreun fapt și, culmea ghinionului, să se mai și subordoneze ministrului Iulian Mincu, a fost îndepărtat fără prea mari... „regrete". Deci, i-am dat dreptate, considerând că de specialistul remarcabil care este dl **dr. Streinu,** medicina românească mai are încă nevoie. Totuși, cu altă ocazie, să-i spunem ceva mai oficială, am reușit să-i... smulgem o părere:

„Depinde de faza de evoluție a bolii"

„Sunt sceptic, foarte sceptic. Din cele ce știu eu, rezultatele nu sunt concludente. Toți pacienții pe care i-am trimis au murit. Da, știu despre ce pacientă mă întrebați. Nu, boala continuă să evolueze implacabil. Mai mult, unora dintre ei, cei doi le-au recomandat să înceteze tratamentul cu Biseptol și au făcut pneumocistoză(!). Așa că, trageți dv. concluzia... **Totuși, contează mult faza în care este boala, cât de distrus este sistemul imunitar".**

Misterul unei declarații la Radio a ministrului Iulian Mincu

Ce-ar mai fi de spus? Nimic altceva decât clam „bombardat" cu fax-uri biroul de presă al *Ministerului Sănătății* în scopul obținerii unui interviu cu *dl ministru Iulian Mincu*. De ce credeți că țineam morțiș să-i aflăm părerea? Din complezență? Nici vorbă! *Am aflat de la un cititor că, în ziua de 04. 01. 1995, la ora 13.30, la Radio România Actualități dl ministru ar fi afirmat că se află în posesia unui aparat care vindecă atât cancerul cât și SIDA și care costă 5 milioane dol.* Am fi fost și noi curioși să aflăm despre ce aparat este vorba... Străduințile noastre de a intra în posesia textului respectivului interviu ne-au fost spulberate printr-o „aristocratică"... tere. Mutenie absolută și, credem, absolut nejustificată! Nici măcar de politețe, n-am primit, până acum, vreun răspuns orice fel.

„Aparatul nu merită atâta... atenție. Cei doi sunt... neserioși"

Să poposim, pe urmele lui Heli, la spitalul **Scânteia.** Aici, am căutat-o pe dna **dr. Paula Teodorescu**. Subiectul ni s-a părut a căpăta valențele unei usturătoare plesnituri peste bici, căci dna doctor a sărit ca arsă, indignându-se peste măsură. Domnia sa ne-a zugrăvit o situație inadmisibilă, după a sa „umilă" opinie. Se pare că era imposibil de suportat o pereche de bătrânei manevrând un aparat zgomotos și atât de simplu, la prima vedere. Atât de simplu, încât nici nu merita paza a patru bodyguarzi, băieți musculoși, cu ochii albaștri. Nu, să-ți fie clar dșoară ziarist, nu merita. Ce să mai vorbim, totul era învăluit în cel mai „profund" mister, nimeni nu știa ce se întâmplă în spatele ușii închise a cabinetului. Ce se vedea, era o masă mare de bolnavi disperați, jecmăniți, la sânge – zice dna doctor – de către dna Przybilla. Nu, prea-bătrânul inventator nu avea nici o vină. Ea, femeia aceea fără nici o pregătire în domeniul medical, ea, se zvonește, pretindea și lua onorarii în valută. Ce să vă mai spun? Rezultatele, dna doctor nu auzise... Știa, în schimb, despre eșecuri... Și mai știa că, în spatele afacerii, era cineva mare, mare, sus de tot pus și „montat" de către ziaristul Ion Marin de la „Adevărul". Cine? Mister! Las' că știm noi și chiar și spunem. Am mai aflat că, „nerecunoscătorii", tocmai când se demarase acțiunea de oficializare a experimentărilor, când, chiar ca să vezi, se și nominalizase o echipă de „sacrificiu", au dispărut, da, tocmai ei, „tolerații lipsiți de răspundere". Nu, nu erau serioși, mai zice dna doctor.

„Te fac celebră! Rămâi în posteritate!"

De cu totul altă părere este dna Lucia Przybilla: „Dna dr. Teodorescu se lăuda, peste tot, că este prietenă cu Virgil Măgureanu, că are, acolo, ușă deschisă zi și noapte. Se pare, din cauza faptului că este soția lui Filip Teodorescu (lucru infirmat de către dna doctor, n.n.). Domnia sa ne trimitea mereu pacienți, prezentându-i drept veri. Dar, ca și dl dr. Streinu, parcă anume alegea cazurile în care nu se mai putea face nimic. Cancere, în fază extrem de avansată... Tot domnia sa a fost cea care ne-a aranjat întâlnirea cu biata dnă Spiroiu, la spitalul Elias... Pe atunci, ne spunea că este suficient să prelungim viața bolnavului chiar și numai pentru două zile... Mi se pare cel puțin ciudat să ne prezinte într-o astfel de lumină nefavorabilă, când chiar ea era cea care o îndemna pe fiica dlui general Niculae Spiroiu, de asemenea doctoriță, să se «facă membră» a echipei noastre, căci are în acest mod, posibilitatea de a rămâne în posteritate. «Te fac celebră, dragă», îi spunea tot ea... În ce privește, așa-zisa echipă de cercetare, formată din specialiști, acum aud pentru prima oară de o asemenea acțiune. **Nimeni nu ne-a convocat, nu există nimic scris, nu am știut nimic, absolut nimic despre astfel de intenție. Oricum, dacă nu mă înșel, exact în perioada invocată de dna doctor, aparatul nostru se defectase și era în service.** Am părăsit Spitalul Scânteia în data de 23. 08. 1991."

„Nu am timp de minuni!"

O altă opinie... furtunoasă a avut dl **dr. Bogdan Marinescu**, de la Spitalul **„Prof. dr. Panait Sârbu"**:

„Lăsați-mă, doamnă, cu minunile. **Eu nu am timp de minuni**. Nu mă pricep la cancere digestive. Să-i întrebați pe ei ce s-a întâmplat! De trei ori le-am întins mâna, de trei ori au dispărut în ceață! De ce nu căutați dosarele cu acte, căci le au cei de la «Evenimentul zilei»..."

Dna **Lucia Przybilla** îi răspunde: „Dl prof. dr. Bogdan Marinescu ne-a pus la dispoziție biroul domniei sale și atât. Nici un sprijin, nici măcar moral... Veneau tot timpul medici tineri, probabil trimiși de domnia sa, se uitau, nu spuneau nimic, nu ne întrebau nimic, nu-i interesa nimic. Am stat ceva mai mult de o lună. În data de 25. 08. 1993, am plecat, căci ni se săpuseră lentilele, aparatul se defectase, după ce, evident, se umblase înăuntru... Regret că dl prof. este atât de sceptic. Mă mir că nu v-a vorbit despre pacienta domniei sale, **Negru Florentina**, cea cu cancerul, care a scăpat datorită lui Heli și de operație, dar și de boală."

Dr. MARIOARA GODEANU: „Este cea mai teribilă invenție românească"

Nu credem că mai este nevoie de nici un comentariu. Medicii sunt extrem de sceptici și, pe bună dreptate, câtă vreme nu s-a desfășurat o cercetare minuțioasă și totul pare, încă, extrem de neprofesionist tratat. Să ascultăm și părerea unor savanți renumiți. Iată ce ne-a declarat dna biolog *dr. Marioara Godeanu*, cercetător științific de mare valoare: *„Este cea mai teribilă invenție românească. Nu degeaba a obținut medalia de aur la Salonul Ienа '93, la Nürnberg. Nu sunteți atât de naivi, cred, să vă imaginați că cei de-acolo ar avea alte criterii decât valoarea absolută. Vedeți, dl Przybilla este un bonom în felul lui, adică parcă nici nu l-ar interesa soarta invenției, dar soția domniei sale face tot ce poate. Se pare că eforturile lor nu sunt, însă, suficiente. Păcat, mare păcat că acest aparat nu se execută în serie, aici, în România."*

O veste pentru SRI

Tot cu tăcere ne tratează și SRI. N-aude, nu știe, nu vrea! Nici nu ne mustră, măcar, „părintește". Să nu fi atins, noi, miezul problemei? Să aibă ei destul timp de așteptat? Îl anunțăm – și credem că vor renunța la tăcere – o veste... neașteptată (oare?): l-au adus în asemenea stare de disperare pe dl Przybilla, încât acesta a afirmat, cu năduf: *„Donez statului această invenție, pe gratis, cu condiția să demareze cercetările și să o omologheze."* Ei, nu dați năvală...

Pagini realizate de BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Filmul - 100 de ani

Ravagii în cinematografia română

☐ Guvernul întreţine brambureala administrativă

În anul centenarului cinematografiei, sărbătorit peste tot în lume cu mare fast, la noi - certuri, sărăcie şi dezorganizare. Acum şase luni au avut loc alegeri în Uniunea Cineaştilor din România (UCIN), care a propus guvernului două nume, din care să se aleagă unul pentru funcţia de preşedinte al Centrului Naţional al Cinematografiei (CNC). Nici acum, la atâta distanţă în timp, guvernul nu a catadicsit să ia o decizie, iar cei doi propuşi de adunarea generală a UCIN, **Florin Mihăilescu** şi **Elisabeta Bostan**, nici nu mai aşteaptă hotărârea „de sus", îşi văd de treburi.

Situaţia la CNC pare că s-a „clarificat", dar... în rău! Vicepreşedintele interimar, Marin Alexandru, bolnav de trei luni, s-a pensionat. Locţiitorul său, **Grigore Florescu,** se gândea şi el să iasă la pensie, dar a fost luat „pe sus" de o hotărâre precipitată a consiliului de administraţie, care l-a numit în fruntea sa pe... **Dan Piţa.** Aşa se întâmplă când stăpânul, adică guvernul, are alte preocupări.

În perioada 1990-1992, Dan Piţa s-a aflat în fruntea CNC, a cinematografiei adică, iar dânsul este, probabil, un nostalgic al acelor vremuri. Singurul care mai ţine bine în hăţuri treburile din domeniu este **Dinu Tănase,** revenit la CINEROM după câteva luni, când acolo a funcţionat **Georgeta Vâlcu**.

ADA NICOARĂ ■

George Pruteanu disecă un monstru sacru:

PACTUL CU DIAVOLUL. ŞASE ZILE CU PETRU DUMITRIU

Cunoscutul critic şi „storcător de gazete" de la „Evenimentul zilei", **George Pruteanu**, a realizat o foarte interesantă carte de interviuri: **Pactul cu diavolul. Şase zile cu Petru Dumitriu**. Datorită abilităţii intervievatorului, scriitorul Petru Dumitriu face dezvăluiri de senzaţie despre nomenclatura anilor '50 (pe care a cunoscut-o din interior) şi despre exilul său.

Încă de la lansare, cartea s-a bucurat de aprecierile elogioase ale criticului Alex Ştefănescu şi ale directorului „Evenimentului zilei", Ion Cristoiu.

TOMA ROMAN jr. ■

A apărut Enciclopedia armenilor

Bedros Horasangian s-a remarcat ca unul dintre cei mai buni scriitori ai generaţiei '70 şi, în ultimii ani, ca jurnalist. Cu toate că este un nume în cultura română, nu şi-a uitat originea armeană. Armenii, deşi o comunitate mică în România, au dat multe nume ilustre (de altfel, în toate locurile pe unde se află răspândită diaspora armenească, ea a dat personalităţi marcante). Din acest motiv, Bedros Horasangian a alcătuit Enciclopedia armenilor, care conţine biografiile multora dintre membrii acestei etnii.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Anca Parghel deschide un club de jazz

Binecunoscută iubitorilor de jazz şi obişnuită celor ce frecventează locuri cu iz boem (ca **Lăptăria lui Enache** sau **Restaurantul La Premiera**), Anca Parghel a mărturisit recent că în cel mult o lună va deschide un club de jazz ce va purta numele său. În incinta lui se vor organiza concerte, o şcoală de jazz, o bibliotecă ce va conţine partituri de jazz, CD-uri şi picturi semnate de soţul său. „Cel mai mic club de jazz din Bucureşti", cum l-a definit Anca, va fiinţa pe Strada Emancipării.

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Zâmbete gramaticale

LA BUTICU' DIN PĂDURE (5)

Ce se vinde la FAR EST?

Ce să se vândă? Dacă EST, atunci se vând faruri. Dacă n'EST pas, rămâne doar firma purtând în chenarul său - cum ar zice C. Negruzzi - „urmele boambelor" pompozităţii acoperite doar de întâmplare.

De la FAR EST până-n HERMES este, nici mai mult, nici mai puţin decât este de la Hermes la Far Est.

Hermes face cultură. Este firma - bănuim noi - care patronează postul de televiziune (b), post care „dă filme", de aceea se mai cheamă şi **videotecă**.

Comersantul cucu-ltura transmite filme pe... canal. Despre filme nu vorbim, pentru că orice cinematografie are ghena sa ori Glina ei, adică acel loc de unde resturile aruncate devin marfă „a-ntâia" pentru cel care are spirit de iniţiativă.

Dar aceasta-i treaba altora. Pe noi, cel mult, ne interesează îndârjirea cu care mai–marii firmei ţin să justifice etimologic profilul de activitate: **videotecă** se naşte din lat. „video"+gr. theke=DULAP!

În schimb, terfelirea limbii româneşti ne doare rău.

Nu venim cu exemple, fiindcă alungă zâmbetul, chemând plânsul. Spunem doar atât: nu ne-a fost dat vreodată să-ntâlnim atâta densitate în bătaia de joc, în incultură şi în neglijenţă; fraze ciuntite, dezacorduri, cratimă folosită după mostra scăpată mai sus, „i"-ul (care posedă adeverinţa de articol şi paşaport de plural) este o' rara avis, când ar trebui să fie, şi în exces, când nu are ce căuta pe-acolo.

Cei care se ocupă de traducerea filmelor (Edgar Surin Production şi Pro 6) dau impresia că utilizează cuvinte ale căror litere sunt scoase, la-ntâmplare, din căciulă şi–nşirate ca să fie...

Fiind (eu) în stare de necesitate, am propus, am votat şi am promulgat următorul DECRET DE PĂRINTE (pentru fiul meu, minor):

Art. 1., fără aliniat: Fiule, de astăzi ai voie să vezi orice film

Art. 2., aliniat 1: Ţie, fiule, ţi se interzice de-acum încolo să mai citeşti vreun cuvânt de unde ştim noi... aliniat 2 (în loc de regulament de aplicare): Riscăm s-o păţim şi noi (mai ales că boala în... culpă este contagioasă!).

ŞT. M. ILINCA ■

(În numărul următor: PRIVATIZAREA LIMBII ROMÂNE (1) ■ Invazia lui haş)

In memoriam

CRISTIAN POPESCU

Cristian Popescu a încetat din viaţă în urma unui stop cardiac. La 36 de ani s-a dus unul dintre cei mai buni scriitori tineri, un strălucit „nouăzecist". Ce a scris va rămâne, ce ar mai fi putut să scrie, din păcate, nu vom cunoaşte niciodată. Oricum, arta sa trăieşte, chiar dacă scriitorul a trecut dincolo de artă şi de frământări. Dumnezeu să-l odihnească!

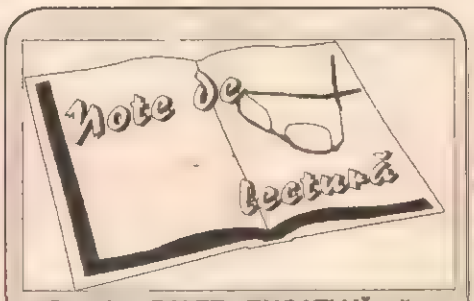

Octavian PALER: RUGAŢI-VĂ să nu vă CREASCĂ ARIPI (Edit. ALBATROS şi Edit. UNIVERSAL DALSI 1995, 319 p., lei 3570)

Construită din secvenţe schimbătoare, unele apăsat memorialistice, altele trecute prin imaginaţia moralistului, cartea rămâne înainte de toate decupajul mental al lumii ce umple o lume. Este, în tiparul ei dominant, al codului curios de orizonturile trăirii, un exerciţiu sarcastic, de rezistenţă la stupiditate. Şi mai e sau încearcă să fie o întoarcere în timp spre spaţii culturale de referinţă, purificatoare prin circuitul lor constant racordat la proiecte formative, pe un fond de pesimism accentuat şi o cazuistică orgolioasă. Scriitura, clară, severă, pregnantă, deschide larg porţile spre adevăruri incomode.

Didier DECOIN: CAMERISTA de pe TITANIC (Edit. UNIVERS, 1995, 254 p., lei 3000)

Succes editorial în Franţa, va fi cu certitudine unul pe măsură şi la noi. E povestea a doi amanţi acceptaţi ca atare şi primind la rândul lor să-şi poarte motivaţia existenţială prin câteva porturi descrise din interioritatea aventurii. Autor important, Didier Decoin merită interesul cu care îi este urmărită literatura de o presă ce îi e favorabilă, deşi - cel mai adesea - discută fără menajamente producţia de consum, centrată pe mizerabilism şi mister ambiguu.

Colin FORBES: CRUCEA de FOC (Edit. RAO, 1993, 445 p., lei 3600)

După „Operaţiunea Stockwave", iată o nouă incursiune în universul unui Occident cuprins de flăcări. Acţiunea prezentului roman străbate patru ţări, Anglia, Elveţia, Franţa şi Germania, iar dacă atmosfera nu corespunde unei realităţi de prevăzut, nu înseamnă că nu e şi, implicit, credibilă. Asasinate, dezastre, crize, revolte punctează ipostaza unei Europe aduse în pragul catastrofei de mari ameninţări. Pentru cei care nu gustă perspectiva subiectivă, cu revelaţiile şi intenţionalităţile individualismului, acest tip de scriere, ca un întreg supranormat de implicări în grup, oferă certe satisfacţii. O bună legitimitate conferă lecturii traducerea cursivă semnată de Cristina Michaela Tache.

Gheorghe MOCUŢA: ZĂPADA ANULUI UNU (Edit. ARCA, 1994, 70 p., lei 1000)

Trasă în 200 de exemplare, tipărită ingenios, plaheta de versuri a lui Gh. Mocuţa năzuieşte să iasă din carcanul provinciei înspre tonalităţi moderne şi aerisite. Să spunem din capul locului că izbuteşte, chiar dacă nu toate dezideratele lirice îşi află împlinirea. Din Aradul ce ne trimite mesajul său, probabil alte apariţii literare sunt aici în curs, imaginea poetică e de bloc, fără complexe de comunicare, ce uneori anulează, vai, insistenţa artistului. Cele 47 de scrisori denotă suficiente justificări şi egale speranţe asupra drumului ales. Tonul este egal, concentrat în tiparele discursului, are forţă de emisie şi călătoreşte fără trimiteri bibliografice printr-un teritoriu bătut temeinic de un liarie Voronca, Constant Tonegaru, Geo Dumitrescu. O „voce" de urmărit, în continuare.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

Pe urmele rinocerilor

Doi miniștri pun mână de la mână pentru ca un actor să poată fi plătit, pentru o muncă de câteva luni de zile, cu vreo... cinci, șase mii de lei!

❑ Tarifele activităților cultural-artistice sunt „unite-n muget și-n simțiri" cu cele din... 1957!!

Lumea teatrală românească a mai primit o lovitură. Colaborările nu se vor mai negocia. Regizorii vor fi plătiți cu sume variind între 60 000 și 160 000 de lei pentru punerea în scenă a unui spectacol, iar actorii, în funcție de complexitatea rolului, vor primi între 6 000 și 12 000 de lei pentru o apariție în rol principal, între 4 000 și 6 400 de lei pentru o apariție în rol secundar, și între 2 400 și 3 200 de lei pentru o apariție în rol episodic, toate sumele fiind impozabile. Absolut ridicol !

Recentele măsuri, în fapt hotărârile nr 4061.6245/1995 și nr. 2417.225/1995, prin care Ministerul de Finanțe și Ministerul Muncii și Protecției Sociale stabilesc noile norme de plată a colaboărilor în teatru și fixează tarife per spectacol, **desființează negocierea onorariilor** și vin, astfel, în contradicție cu stipulările din legea instituțiilor publice teatrale și muzicale din anul 1990, al cărei articol nr. 4 nu a fost abrogat Conform acestuia, o personalitate excepțională are dreptul să își negocieze tariful cu unitatea teatrală cu care colaborează Deci, pe lângă apariția unei contradicții, intervine posibilitatea interpretării, lăsată la îndemâna unor incompetenți care vor decide ei cine anume este ori nu este o personalitate excepțională. Noile reglementări pot foarte bine să intre în vigoare fără a mai fi trecute prin parlament, așa cum s-a mai întâmplat de atâtea ori cu alte hotărâri guvernamentale

Actorii cu statut de colaboratori se văd amenințați să-și limiteze aparițiile scenice pentru că, așa cum se arată și în protestul UNITER-ului, aceste acte umilitoare se vor repercuta în mod negativ în forma și suma de plată a colaboratorilor fără drept de autor din instituțiile teatrale, precum și pentru cei care desfășoară activități cultural-artistice. Impozitate, sumele devin de-a dreptul ridicole!

Îngrijorarea se extinde și în teatrele de provincie, unde directorii acestor instituții prevăd că, o dată cu intrarea în vigoare a noilor hotărâri și, implicit, stoparea liberei circulații a valorilor în țară, nu vor mai putea oferi publicului iubitor de teatru decât 2, 3 piese noi într-o stagiune

Ca și cum viața culturală, teatrală în special, n-ar fi mereu subminată cu o perseverență demnă de o cauză nobilă, recentele hotărâri ministeriale demonstrează, fără să fi fost nevoie, totalul dezinteres al Ministerului Culturii pentru oamenii de valoare **Austeritatea bugetară nu poate sta ca motivație pentru interzicerea negocierilor în colaborări.** Pentru 1995, tot Ministerul de Finanțe a propus cifra de 165,9 miliarde lei pentru întreaga cultură românească. Și parlamentul a votat, iar ministrul culturii, scriitorul Marin Sorescu, nici nu a catadicsit să asiste la lucrări, mulțumindu-se cu cât s-a votat .

ADA NICOARĂ ■

Oamenii de teatru din România sunt revoltați de documentul emis de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor, referitor la avizarea tarifelor pentru plata „colaboratorilor fără drept de autor din instituțiile publice teatrale și muzicale, precum și pentru cei care desfășoară activități cultural-artistice" și resping această nouă tentativă de cosmetizare a unui sistem administrativ anacronic. Documentul nu face decât să propună o nouă grilă de tarife, care constituie, în sine, un act umilitor pentru orice personalitate creatoare din domeniul culturii și artei.

Se anulează în mod brutal dreptul de decizie a persoanelor competente în materie - în speță, directorii instituțiilor artistice și culturale. Acest sistem, care nu face decât să-l continue pe acela din 1957, este în flagrantă contradicție cu esența actului artistic și cu principiile economiei de piață. Perpetuarea lui constituie o amenințare gravă și directă la adresa libertății de creație, care se vede, astfel, supusă judecății birocraților, iar nu a artiștilor și pune în pericol însăși cultura română.

(Din declarația Senatului UNITER)

Muzica la ea acasă

JURNAL VIENEZ (1)

Răspunzând invitației directorului Operei din Viena, dl IOAN HOLENDER, am petrecut, din nou, câteva zile „pline" în orașul muzicii, unde, de fiecare dată, descoperi noi frumuseți, noi fațete ale civilizației și dimensiuni culturale ce se relevă la tot pasul.

Am ajuns la Viena într-o sâmbătă dimineață. A doua zi am vorbit la telefon cu **Mihaela Ursuleasa,** pianista noastră studentă la Academia vieneză, care a șocat publicul românesc prin interviul publicat nu de mult și care, chiar în acea seară, pleca în Germania pentru câteva concerte. Era în 12 februarie și lumea muzicală se pregătea pentru un mare eveniment: premiera operei **Herodiade** de Massenet, într-o distribuție formidabilă, reunind celebre voci ale momentului, în regia și scenografia unui artist vienez cunoscut pentru originalitatea sa excentrică - **Hermann Nitsch.** Într-o bețe de culori tari, în care predomina roșul, ne-am „îmbătat" de cântul lui **Placido Domingo** (în mare formă), **Agnes Baltsa, Nancy Gustafson, Juan Pons, Ferruccio Furlanetto.** În pauză, printre rochiile de o eleganță orbitoare, am pătruns în salonul de protocol, unde personalități din viața politică și culturală schimbau impresii la un pahar de șampanie. După o discuție amicală cu primul ministru, dl **Holender** m-a întâmpinat, zâmbitor, alături de frumoasa sa soție: „Veniți mâine la premiera de la Volksoper, nu-i așa?" - o invitație la care nu se putea rezista; deci am renunțat la **Aida** dirijată de **Domingo** și, în 13 seara, după un espresso la Café „Falstaff", am asistat la **Îngerul de foc** de Prokofiev, într-o montare deosebit de interesantă, uneori șocantă prin duritatea și grotescul ce concretizau, de fapt, substanța muzicală. Regia — **Christine Mielitz.** Aplauzele politicoase mi-au confirmat presupunerea că, la Volksoper, publicul preferă opereta sau spectacolele ușoare... Dimineața m-am întâlnit, la un „pahar de vorbă", cu basul **Theodor Ciurdea** care, de mulți ani locuiește la Viena, are un studio propriu, cântă mult în Europa, vrea să traverseze Oceanul și se pregătește să „demareze" a doua ediție a cursurilor de lied românesc, pe care le susține, împreună cu soția sa, **Irina Gavrilovici,** la **Centrul Cultural Român;** anul trecut au participat tineri din Europa și America, deosebit de interesați și încântați de muzica noastră, pe care au cântat-o chiar în original.

Hermann Nitsch

Seara, din nou, la **Staatsoper,** pentru a asculta „la ea acasă" **Ariadna la Naxos** de **Richard Strauss,** doream o comparație cu spectacolul Operei Române. Deși nu erau voci de primă mărime, deși montarea este „cuminte", muzica lui Strauss a căpătat, în interpretarea vienezilor, rafinament și stil, o discretă eleganță, ceea ce la noi lipsește cu desăvârșire. Poate este diferența între ceapa noastră tradițională și liliacul din grădinile vieneze...

15 februarie - am salutat **casa lui Beethoven** din Mölker Bastei, **statuia lui Mozart,** m-am oprit să o admir pe Maria Theresa în grupul statuar din parcul ce-i poartă numele, pentru a o regăsi, apoi, în tabloul din fascinantul muzeu al bijuteriilor imperiale, unde costume somptuoase stau alături de vase, coliere, coroane, spade și multe alte minuni din secole trecute, recompunând o lume de glorie și bogăție. Din nou, pe cea mai elegantă stradă - Kärtnerstrasse - o surpriză: leul venețian te întâmpina la intrarea în Ringstrassen-Galerien, unde, până în 18 februarie, se desfășura o minireplică a Carnavalului din Veneția - măști, costume și cântece tradiționale, ba chiar și o gondolă se strecurau printre cunoșii trecători. Și, bineînțeles, „măștile" feminine nu au rezistat ispitei de a admira vitrinele cu parfumuri și blănuri.

Placido Domingo

Viena este, în sine, un spectacol luxuriant, în permanentă mișcare, care te atrage ca un magnet. Aici, până și trandafirii înfloresc, în grădini, în plină iarnă, iar muzica este „în floare" tot timpul

ANCA FLOREA ■

Ploaie de... urși

Festivalul Internațional de Film de la Berlin

În perioada 9-20 februarie s-a desfășurat a 45-a ediție a prestigiosului Festival Internațional de Film de la Berlin, cu 27 de filme în competiție, dintre care 19 în premieră absolută.

Juriul internațional a decis ca trofeul URSUL DE AUR al celei de a 45-a ediții a Festivalului de la Berlin să fie decernat filmului francez **L'Appat**, în regia lui **Bertrand Tavernier**

S-a constatat puternica prezență americană, cu 9 filme în concurs **Smoke** (regia **Wayne Wang**, cu **Harvey Keitel** și **William Hurt**) a primit **Ursul de Argint**, o dată cu **Premiul Special al Juriului Before Sunrise** (cu **Julie Delpy** și **Ethan Hawke**) i-a adus regizorului Richard Linklater un **Urs de Argint** pentru cea mai bună regie Iar reputatul actor **Paul Newman** a primit, și el, un **Urs de Argint** pentru interpretarea din filmul **Nobody's Fool** (regia **Robert Benton**)

Din Europa, Germania, țara gazdă a festivalului, a prezentat 4 filme, dar nu a reușit să-și adjudece nici un premiu

În schimb, eforturile depuse de Moritz de Hadeln, organizatorul Berlinalei, de a aduce în concurs o serie de realizatori din Asia (Coreea, Hong-Kong, China) au fost justificate. Actrița chineză **Josephine Siao** a câștigat **Ursul de Argint** pentru interpretare feminină din filmul **Summer Snow** (regia **Ann Hui,** Hong-Kong). Iar imaginea filmului chinezesc **Hongfen** a primit alt **Urs de Argint**

Filmul rusesc **Piesă pentru călător** (regia **Vadim Abdrașitov**) a fost distins cu un **Urs de Argint** pentru tema și stilul remarcabile

ADA NICOARĂ ■

Nopțile sălbatice

❑ Filmul a luat patru premii César, cartea a apărut acum și în românește

Să ne reamintim că, acum doi ani, **Noaptea premiilor César** îi omagia pe **Cyril Collard**, mort de SIDA doar cu trei zile înaintea festivității de la Paris. Filmul tânărului regizor secerat de nemiloasa boală la vârsta de 35 de ani, **Nopțile sălbatice**, a fost distins atunci cu patru premii César, pentru cel mai bun film francez, cel mai bun lung-metraj de debut, cea mai bună speranță feminină (actrița Romane Bohringer), cel mai bun montaj.

Încă din 1992, când a avut loc premiera, filmul lui Cyril Collard, sincer, impudic, crud, dar și plin de tandrețe, a cunoscut un succes de public anunțat, de fapt, de cartea sa omonimă, publicată în 1989 la Editura Flammarion. Și iată că Editura Noul Cinema a achiziționat drepturile asupra versiunii în limba română. Cartea **Nopțile sălbatice** se găsește în librăriile bucureștene, are 253 pagini și costă 3 600 lei. **(A.N.)**

■ Acton foarte cunoscuți candidează nu la Oscar, așa cum s-ar aștepta unii, ci la premiile oferite de **Golden Rasbery Foundation** pentru... cel mai greu de suportat actor! Printre ei se află **Jane March** și **Bruce Willis** pentru rolurile din **Colour of Night**, **Dan Aykroy** pentru **Exit to Eden** and **North**, **Rod Steiger** pentru **Specialistul** și **William Shatner** pentru **Star Trek: Generation**

■ De la povestea animată, realizată de Walt Disney în 1967, după cartea lui Rudyard Kipling, regizorul **Stephen Sommers** redă ecranului **o nouă carte a junglei** urmărind eroul - actor ajuns în civilizație, personaj interpretat de **Jason Scott Lee**. Trebuie uitate, de această dată, cântecele de jazz cu maimuțe și urși

■ Printre noutățile cinematografice hollywoodiene se numără două pelicule în care joacă **Tim Robbins**, cu obișnuita lui forță și inocență (**The Shawshank Redemption**) și **G. Davis** (**Speechless**).

■ Ce mai recent film semnat **Robert Redford - Quiz Show**, atacă manipulările din mass-media americană și intră cu curaj în topurile europene. De remarcat că filmul se numără printre cele cinci producții americane nominalizate pentru Oscar.

DANA CRIVĂȚ ■

Texte sub lupă

Timişoara. Sunt şi unele imagini frumoase în poemele dv. De exemplu:

„Şarpele mov al tristeţii/ Îmi intră în suflet/ Prin văgăunile urechilor/ O dată cu aplauzele/ De sâmbătă seara".

Dar emoţia se sufocă din cauza unor construcţii lirice prea rigide. Chiar imaginea cu „şarpele mov al tristeţii", pe care am citat-o, are de pierdut în momentul în care o includeţi într-o serie logică, alături de „şarpele negru al disperării", „şarpele alb al uitării", „şarpele gri al indiferenţei".

Nu vă mai lăsaţi înghiţit de şarpele incolor al logicii!

● **ILEANA BÂJA, Constanţa.** Sunteţi o trădătoare! N-aţi mai dat un semn de viaţă de aproape patru ani. Ultima oară când aţi venit să mă vizitaţi la Bucureşti, eraţi însoţită de un bărbat frumos cu care urma să vă căsătoriţi. Aşa de mult a durat luna de miere?

Oricum, bine că v-aţi întors. Poemele dv. de dată recentă demonstrează că v-aţi emancipat. Arătaţi ca o fată care a purtat multă vreme cozi şi care apare dintr-o dată cu părul tăiat scurt, franţuzeşte:

„Au luat foc castanii şi teii/ sunt omul cel mai trist/ din pântecul acestui oraş/ înghiţit/ de toamnă/ cum stau în staţia aceasta/ aşteptând/ nu troleibuzul/ ci o corabie, o cârjă/ un vers memorabil,/ şi punerea în funcţiune/ a acelei delicate maşinării/ ticăind în pieptul/ poemului".

Am să vă prezint mai pe larg cititorilor într-un număr viitor.

● **STEJĂREL IONESCU, Deva.** Versurile trimise sunt publicabile, dar nu le public pentru că sunt **doar** publicabile. Vreau ca literatura promovată de **Maşina de scris** să iasă din comun, să uimească, să trezească publicul din indiferenţa în care se complace de câţva ani.

Cum să realizăm aşa ceva cu compuneri cuminţi ca ale dv.? Iau un exemplu la întâmplare:

„vedem/ păsări de cenuşă/ prin cerul ce urcă/ spre neumină,/ ne agăţăm încet/ de lacrima lumii/ şi păşim/ prin/ valurile norilor".

● **DENISA TANISLAV, Râmnicu Vâlcea.** Felul în care scrieţi nu mai este de multă vreme la modă:

„Zile lungi de vară, calde/ De demult se pierd în zare,/ Făcând loc bătrânei toamne/ Ce cu-alai de frunze moarte/ Trece-n goană peste dealuri" etc.

În mod curios, povestirea SF **Condamnata** (a cărei „acţiune" se petrece în anul 2759!) este şi ea scrisă romanţios, ca în secolul XIX. Dacă tot aveţi imaginaţie, imaginaţi-vă că trăiţi în 1995!

● **NICOLAE COMĂNICI, Bucureşti.** Replica pe care mi-o daţi - la observaţia că n-aveţi umor - este şi ea lipsită de umor. Puneţi-mă la punct, dar cu mai mult talent!

● **DANIEL DELEANU, Sibiu.** Este impresionantă cartea dv. de vizită: 23 de ani neîmpliniţi, poeme scrise direct în engleză, succese în SUA etc. Totuşi n-am găsit un poem care să-mi placă în întregime. În schimb, am remarcat câteva imagini de o şocantă originalitate:

„sunt nopţile scurse/ din burdihanul de aramă al unui buddha solzos"; „primăvara miroase/ a lebădă înfometată/ şi a siguranţă arsă"; „ca un râu clocotind de flori catifelate/ curge grămadă/ zâmbetul unei prinţese"; „sunt murdar de crizantema cuvântului"

După cum vedeţi, românii sunt mai greu de cucerit decât americanii. Dar nu vă descurajaţi, continuaţi asediul!

● **GHEORGHE BOZU, Reşiţa.** N-am înţeles de ce aţi menţionat pe plic: „0,360 kg, 50.000 lei".

Parodia de roman poliţist **Crimele cu arma neagră** n-are nici o valoare. Iar pentru cele 360 de grame de hârtie uzată nu puteţi obţine mai mult de 10 lei.

P.S. M-a flatat formula cu care începeţi scrisoarea: „Mult iubite şi stimate domnule Alex Ştefănescu". Dar mi-ar fi plăcut să continuaţi: „Erou între eroi, conducător genial al **Maşinii de scris**" etc.

● **MIHAIL PĂUNESCU, Braşov.**, Îmi pare rău, dar şi ultimul text trimis **(Concepţii oficiale de tip comunist despre rolul presei în stat)** este banal. Iar faptul că l-aţi versificat, nu-l salvează. Dimpotrivă. Este ca şi cum l-aţi parfuma pe un muribund.

● **RODICA GRIGORE, Sibiu.** Sunteţi foarte aproape de poezie:

„Îngerul păcătos/ şi-a spălat mâinile / cu pământ/ şi l-au crescut din nou/ aripi"

Trebuie să mai săpaţi puţin. Dar fiţi atentă să nu provocaţi o erupţie.

● **IULIA VALS, Turda.** Meritaţi să figuraţi în **Guiness Book** pentru cea mai scurtă proză (valoroasă) scrisă vreodată. O reproduc (integral!), făcând precizarea că are titlul **Dreptatea Rozei** (de ce nu **Dreptatea Prozei**?):

„Avusese dreptate Roza. Stătea mereu printre dantelele ei şi nu suporta dezordinea. Îi cerea să-şi şteargă bine pantofii la intrare, să-şi scuture hainele de praf. Îndeplinise totul. Dar un amănunt îi scăpase.

Din neatenţie, a adus într-o zi în casă un cuvânt, fără să-l scuture la intrare şi fără să se întrebe dacă va avea cum să-l găzduiască. Rozei nu i-a spus nimic, doar îi interzisese să aducă în casă ceva, orice. Mai ales nescuturat. De acolo a pornit tragedia. De la el şi de la cuvântul lui, care făcea pui: sintagme, propoziţii, fraze. Apoi interogaţii, exclamaţii, circumstanţe. În plus, începuse să aibă nevoie de semne de punctuaţie, nu-l mai putea ţine sub control.

Iar în casă nu erau decât dantele. Şi nici măcar un fir de praf."

După cum, sper, aţi observat, am îndreptat tacit câteva stângăcii stilistice. Cealaltă proză, **La „Grecu"**, este naivă şi moralizatoare.

● **IOANA ŞTEFAN, Bucureşti.** Poeziile **Serenada timpului** şi **Pădurea** nu depăşesc nivelul unor compuneri şcolăreşti. Cel puţin sunteţi elevă?

● **GEORGETA LAZĂR, Oradea.** De data aceasta n-am găsit un poem publicabil în întregime. Sunt doar câteva versuri frumoase, risipite într-o masă de versificări convenţionale.

● **AURELIA ALEXANDRU, Galaţi.** Îmi dau seama că aveţi o mare sensibilitate şi că sunteţi un om... minunat, dar... Deşi nu mi-e uşor să v-o spun (mă simt ca şi cum ar trebui să... tai o lebădă), vă mărturisesc că versurile nu m-au entuziasmat. Au foarte puţină poezie - o vagă adiere. Iar unele sunt complet lipsite de lirism. Trebuie să **învăţaţi** să valorificaţi în poezie trăirile dv. interioare. Deocamdată, între ceea ce simţiţi dv. atât de intens (după cum mărturisiţi în scrisoare) şi ceea ce ne faceţi pe noi să simţim, prin intermediul unei retorici ieşite de multă vreme din uz, este o prăpastie:

„Am visat odată că te-am dat uitării.../ Gândul meu ca marea nesupus urla./ Căuta spre tine alte noi limanuri/ Să te recompună cum erai cândva..." etc.

● **PAUL NICOLESCU, Bucureşti.** Când am afirmat că schiţele dv. au ceva ireconciliabil minor, nu m-am referit la subiecte. Deci, zadar încercaţi să demonstraţi că există scriitori mari care povestesc întâmplări lipsite de însemnătate (de exemplu, I.L. Caragiale). Întâmplările pot fi lipsite de însemnătate, important este ca textul care rezultă să nu fie insignifiant.

Ce anume face ca un text să alunece în insignifianţă? Sunt multe cauze posibile: o gândire artistică puerilă, o perspectivă meschină, o precaritate a mijloacelor de expresie... Mi-ar trebui cinci ani să vă explic şi nu singur, ci ajutat de douăzeci de alţi profesori. În aceste condiţii trebuie ca dv. înşivă să vă completaţi educaţia estetică (sau să urmaţi cursurile unei facultăţi umaniste). Abia atunci când vom avea un limbaj comun vom putea să dialogăm şi să ne şi contrazicem.

● **VICTORIA COMNEA, Bucureşti.** Vă lipseşte temperamentul artistic; poezia pe care o scrieţi nu reuşeşte să se impună atenţiei cititorului. Singurele versuri care ies din comun sunt aceléa care conţin o invenţie... rebusistică: numele iubitului scris TORVIC în loc de VICTOR

● **GEORGE DAMIAN, Bucureşti.** După cum reiese din fragmentele trimise, romanul **Raiul din care nu putem fi alungaţi** este mai bun decât romanele care se publică în mod curent (mai bun, în orice caz, decât cele semnate de Danielle Steele, Sandra Brown, Barbara Cartland ş.a.m.d.). Protagonista romanului, Tana, are complexitate ca personaj, iar povestea ei, deşi „curge" aparent monoton, reuşeşte să-l captiveze pe cititor, ca istorisirea unei aventuri. Îmi place şi stilul dv. firesc, iradiind o discretă căldură sufletească. Poate că totuşi unele pasaje sunt prea şterse. Oricum, dacă îmi trimiteţi o fotografie a dv. şi un curriculum vitae, sunt gata să public un fragment la rubrica **Un manuscris în aşteptarea editorului.**

CLAUDIU SAVU, Caransebeş. Mama dv. are dreptate: ar fi mai bine să urmaţi o facultate tehnică. Nu sunteţi făcut pentru scris.

Ce priveşte sfatul pe care susţineţi că vi l-ar fi dat poeta Maria Strungă, de la cenaclul literar Sorin Titel" din Timişoara, de a publica o carte, există trei posibilităţi: ori a vrut să glumească pe seama dv., ori vă iubeşte şi şi-a pierdut spiritul critic, ori nu se pricepe la poezie. Versurile dv. pot apărea, cel mult, la rubrica **Umor involuntar**:

„O, ce gânduri negre te frământă/ Când viaţa plăcerea ascunde/ Frământat de-al surâsului paradis/ Descoperi pe pământ infern şi nu un vis.// În lume nu există dreptate/ Pentru că soarta te urâţă şi la alţi ţine parte,/ O lume murdară şi plină de rană/ Te molipseşte, te scufundă-n ţărână// Fără sentimente e bine să trăieşti/ Parşiv şi cinic în stânga şi-n dreapta să loveşti/ Latră şi muşcă/ Hulpav asupra prăzii te aruncă."

Sper că, după ce veţi citi acest răspuns, nu veţi da curs îndemnului din penultimul vers...

● **DANIEL VERTIGO,**

Important pentru toţi corespondenţii

S-a amânat data anunţării câştigătorului

■ **Am fost nevoit, stimaţi corespondenţi, să amân cu două luni (de la 1 martie la 1 mai) data anunţării câştigătorului primului concurs (este vorba de concursul al cărui premiu constă în publicarea unei cărţi). Şi aceasta pentru că încă n-a sosit la redacţie textul mult visat, a cărui publicare să constituie un best-seller.**

■ **În schimb, rămâne aceeaşi (1 noiembrie) data la care va fi anunţat premiul de 1.000.000 de lei pentru cel mai bun text literar publicat la *Maşina de scris*. La acest concurs n-are cum să apară o amânare, deoarece va fi publicat textul cel mai bun din cele existente şi nu unul... mult visat.**

■ **Vă aduc aminte, cu acest prilej, că încercările dv. literare trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti, trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.**

■ **Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la redacţia revistei *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 Bucureşti.**

■ **Vă sfătuiesc să faceţi un (mic) sacrificiu băneşc şi să vă abonaţi la revista *Flacăra*. Am intenţii frumoase, vreau să-i susţin până la deplina afirmare pe toţi autorii talentaţi, şi ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că nu vă puteţi procura revista.**

Proza SF: **Constantin Buiciuc**

Constantin Buiciuc (născut la Lugoj, la 22 mai 1951, în prezent profesor de limba română la o şcoală din acelaşi oraş) este cunoscut ca poet. Tocmai de aceea, proza SF pe care mi-a trimis-o am considerat-o o surpriză, iar după ce am citit-o - o surpriză plăcută. Ca autor de proză ştiinţifico-fantastică, Constantin Buiciuc nu face paradă de terminologie tehnică fantezistă şi nici nu mimează o atitudine impersonală, de computer. Scrie firesc, cu înţelegere omenească şi cu un fin umor de idei. În *Sunetul, parfumul şi culoarea* îşi pune în valoare şi talentul de poet, imaginându-şi la un moment dat cum i s-ar înfăţişa lumea cuiva care ar fi stat închis în casă douăzeci şi doi de ani şi ar ieşi în sfârşit în stradă. Pasajul este antologic.

Sunetul, parfumul şi culoarea

Grigore Monoianu ieşise la pensie la şaizeci de ani. Stând acasă, începu să citească toate cărţile necitite din bibliotecă. Îşi punea astfel în aplicare un plan vechi, din tinereţe. Avea o singură şi mare pasiune: cititul. Citise mult şi până acum, dar avea puţin timp liber şi nu putea să ţină pasul cu ritmul în care cumpăra cărţile nou apărute. Venea târziu de la serviciu (făcea ore suplimentare), îşi mai aducea de lucru şi acasă şi, deşi era ajutat de un computer destul de bun, tot lucra aproape zilnic până seara. Atunci îi mai rămâneau două-trei ore pentru citit, uneori şi mai puţin, pentru că îl mai vizitau, destul de rar, rudele sau puţinii săi prieteni, on urmărea unele emisiuni la televizor. Între timp, el cumpăra constant cărţi, tot ce era mai bun în librării, iar teancul de volume necitite se mărea tot mai mult devenind, treptat, uriaş. De-acum însă, va recupera totul. Avea timp berechet în faţă. Încă din prima zi de după pensionare, se aşeză la biroul său cu cartea în faţă. Citea tot timpul. În primele săptămâni, mai privea la televizor, mai primea vizitele prietenilor, mai ieşea la plimbare (o dată fusese chiar la cinematograful în relief). Dar, treptat se separă de lume. Nu mai ieşi din casă, renunţă la televizor şi nu mai primi pe nimeni. Prietenii şi rudele îl părăsiră. Robotul casnic făcea curăţenie şi aducea mâncare. Tot el rezolva diferite probleme legate de contactul cu societatea (primirea pensiei, plata impozitelor, a energiei şi celelalte). Grigore Monoianu nu se mişca ore în şir de la biroul său. Uneori, ca să-şi mai odihnească ochii, privea cerul albastru, la fereastra sa de la etajul 30. Nu vedea nimic din oraşul care se întindea dedesubt. Se întorcea destul de repede la cartea deschisă. Dormea pe săturate, ca să-şi refacă forţele, apoi o lua de la capăt. Ar fi pierdut noţiunea timpului (de la o vreme, trăsese jaluzele negre la ferestre şi citea la lumina unei lămpi de birou), dacă robotul nu l-ar fi anunţat mereu ora, ziua, anul, anotimpul. După ce termina o carte, îi trecea numele şi autorul într-un caiet, apoi îşi stabilea în gând ce cărţi va citi în continuare. Nu citea cărţi de acelaşi fel una după alta, deşi ştia că fiecare carte e, în felul ei, unică. Citea, în general, cărţile în ordinea în care le cumpărase. Se întâmpla să citească şi cărţi cumpărate cu douăzeci-treizeci de ani în urmă. Totuşi, dacă unele cărţi îl interesau în mod deosebit, nu aştepta să le vină rândul, ci le citea înaintea altora.

Încă din tinereţe nu putea să suporte obiceiul unora de a citi imediat cartea proaspăt apărută. Chiar dacă acea carte îl atrăgea, el nu o începea imediat ce o cumpăra, ci o lăsa să aştepte câteva săptămâni, timp în care se gândea cu voluptate la ea şi citea, desigur, alte cărţi, apărute mai demult. Din când în când mergea prin camerele pline cu rafturi şi mângâia cotoarele, recapitulând în gând ce cărţi citise şi ce cărţi nu citise încă. Dar nu stătea mult: fugea repede la biroul său. Îşi dădu seama că citea de mai mulţi ani. Simţea că îmbătrânise. Se privea rar şi fugitiv în oglindă şi vedea cum se înmulţiseră ridurile, cum părul îi albise complet şi se rărise şi mai mult. Îşi simţea picioarele slăbite şi durerile de spate (care îl chinuiau încă din tinereţe) cu greu le mai atenua cu medicamente aduse de robotul casnic. Totuşi, continua cititul. Vedea, cu bucurie infernală, că teancul de cărţi necitite se micşorează tot mai mult. Până într-o zi, când termină de citit ultima carte din bibliotecă. Robotul îl anunţă că de la pensionarea lui au trecut douăzeci şi doi de ani, opt luni şi zece zile. Grigore Monoianu era complet satisfăcut. Deşi nu se simţea prea bine (avea o slăbiciune generală), hotărî să iasă afară, prima dată după mai bine de douăzeci şi doi de ani. Luă ascensorul, coborî rapid cele treizeci de etaje, deschise uşa de sticlă mată a blocului şi păşi în stradă. Rămase încremenit.

Pe un dâmb înverzit se înălţau două flori gigantice, roşii, cu petale mişcătoare. Din pistilurile florilor se ridicară doi şerpi argintii, subţiri şi lungi, care se topiră încet în cerul azuriu. Trecu un fel de caleaşcă din care pluti prin aerul înmiresmat o femeie cu trenă albă. Efluvii luminoase şterseră repede femeia şi vehiculul strălucitor, apoi, dintr-un munte, veni un proiectil oţeliu şi explodă în mii de ţăndări, care se dovediră a fi o mulţime de flori multicolore, pline de tot felul de parfumuri. Grigore Monoianu se aplecă şi luă o floare albastră din faţa lui. Floarea se transformă brusc în scrum, care căzu printre degete. O jerbă de scântei coborî dintr-o stea agăţată în mijlocul cerului, construind o cupolă semitransparentă. Prin pereţii cupolei îl priveau nişte oameni cu aripi pe spate şi care ţineau în mâini nişte obiecte sfenice, jumătate roşii şi jumătate albe. În interiorul sferelor clipeau lumini dezordonate. Un tren ieşi din pământ ca o rămă gigantică şi se pierdu şerpuind printre copacii pădurii care se întindea în zare. La poalele unui deal creşcură mai multe ciuperci galbene, uriaşe. Peste ele păşea o pasăre cu penele arzânde. Fumul din spatele păsării se întârea treptat într-o construcţie de marmură neagră, „brăzdată de vinişoare sângerii. Pe porţile construcţiei ieşeau în rânduri strânse nişte fiinţe orbitor de albe. Capul lor era complet neted, nu avea ochi, nas, gură şi urechi. Fiinţele semănau cu nişte furnici.

Grigore Monoianu se frecă la ochi, strânse pleoapele, se ciupi de braţ, dar imaginile nu dispărură. Auzea şi un fel de muzică greu definibilă şi simţea un miros de plante. „Nu se poate, aceasta nu e... Au trecut mai bine de douăzeci de ani, omenirea a evoluat, dar n-are cum să se prezinte astfel! Parcă sunt într-o altă... Ce fel de realitate percep eu?" Închise ochii, se întoarse brusc şi deschise uşa blocului. Deschise ochii, intră în ascensor, urcă până la etajul treizeci, pătrunse în apartamentul său şi îşi privi cu bucurie rafturile pline cu cărţi, înalte până în tavan. Fu însă cuprins de panică: îşi aminti că nu a mai rămas nici o carte necitită în imensa şi orgolioasa lui bibliotecă.

Concursul

Aş vrea să vă povestesc cum am pierdut, în ultima clipă, un concurs foarte important. Era concursul vieţii mele! N-are importanţă conţinutul întrebărilor şi nici felul cum trebuiau date răspunsurile. Concursul era foarte greu şi l-aş fi câştigat cu siguranţă. Era concursul vieţii mele!.. Înaintea ultimei întrebări mă aflam în fruntea clasamentului, primul din trei sute de concurenţi! Avantajul meu era minim, dar suficient ca negreşind la ultima problemă să termin pe primul loc. Nu mă impresionau nici sala imensă, de care mă izolam cu perdele fonice şi vizuale, şi nici juriul care domina peretele din faţă. După ce ultima problemă mi-a apărut pe ecrane, mi-a trebuit puţin să-mi dau seama că o voi rezolva în timpul reglementar. Am apăsat alene două butoane. O linişte deplină mă pătrunse şi un cer albastru, adânc, mă invadă din toate părţile. Mi-am fixat microfonul minuscul în faţa gurii şi am început să şoptesc. Pe ecranele înregistratorului apărură cifre şi litere. Din când în când consultam ceasul. Trecuse cu puţin de jumătatea timpului afectat rezolvării şi ajunsesem deja la rezultatul final. Cele cinci ecrane din faţa mea străluceau, acoperite de lumini verzi, uşor fosforescente. Ultimele cifre sclipeau roşiatic. M-am lăsat pe spate în fotoliu. Degetele îmi tremurau uşor. Mi-am dat seama că aveam situaţia în mână. Urma o simplă formalitate. Am ridicat din nou microfonul pentru a transmite juriului rezultatul problemei. Ecranele însă se stinseră, iar becurile de control deveniră negre. Am tresărit violent. Rumoarea sălii cu trei sute de concurenţi aplecaţi peste pupitrele lor îmi explodă în auz, iar ochii priveau, aproape fără să recunoască, figurile membrilor juriului, proiectate pe un uriaş ecran plin de cifre şi litere multicolore. M-am întors brusc spre stânga şi am apăsat câteva clape ale înregistratorului dactilografic. Ecranul ovoidal rămase negru şi am înţeles cu groază că aparatura mea de memorare şi de transmisie se defectase. Nu mai primea nici un flux energetic. Am privit spre ceasul de pe ecranul juriului. Pierdusem minute preţioase. Mai aveam însă ceva timp. Un bătrânel de la masa juriului se apropie grăbit de pupitrul meu. Ţinea ceva în mână:

- Dragă 253, îmi pare rău de defecţiune. Remedierea ei durează mai mult decât timpul afectat răspunsului. Ştiu că ai rezolvat problema, dar regulamentul, după cum probabil ştii, prevede ca răspunsul să fie înregistrat. Nu se specifică însă felul înregistrării. Încearcă deci cu aceasta!

Zicând „aceasta", bătrânelul cel pirpiriu şi chel îmi puse pe masă două obiecte: o suprafaţă dreptunghiulară, albă şi elastică, şi un beţişor ascuţit la un capăt. Capătul ascuţit se termina într-un vârf negru. Mi-am adus repede aminte: erau o foaie de hârtie şi un creion. Le văzusem, cu mulţi ani în urmă, la Muzeul Omului, pe vremea când eram elev la şcoala generală şi învăţam tehnica înregistrării dactilografice şi a înregistrării verbale. Ştiam că hârtia şi creionul serviseră la scris strămoşilor noştri. Dar ele nu mai erau folosite de sute de ani! Cifrele de pe ceas se succedau rapid. Nu mai aveam de ales. Mai erau câteva minute. Am luat în mâna dreaptă creionul, l-am potrivit între degete, închipuindu-mi cam cum trebuie să-l ţin, apoi i-am apropiat vârful de foaia albă. Am apăsat vârful pe hârtie, dar a ieşit o zgâietură. Am slăbit apăsarea şi a rămas o linie tremurată, strâmbă, abia vizibilă. Simţeam cum mă încălzisem. Pe şira spinării mi se prelingeau picături de sudoare, iar degetele mi se umeziseră. Capul îmi vâjâia. Cu eforturi ieşite din comun am reuşit să notez câteva cifre şi semne, apoi am scăpat creionul, care s-a rostogolit pe pupitrul înclinat şi a căzut pe jos. După ce am ridicat creionul, am privit din nou ceasul şi am încremenit: mai era foarte puţin timp. Pierdusem concursul. Mai mulţi concurenţi transmiseseră deja rezultatele şi acum aşteptau relaxaţi. Am făcut cu mare greutate câteva semne urâte în timp ce cu mâna stângă îmi ştergeam transpiraţia de pe frunte şi de deasupra buzelor. Vedeam roşu în faţa ochilor. Am apăsat creionul pe hârtie şi cu un pocnet uşor vârful se rupse şi căzu. La partea ascuţită a creionului, acum se vedea o minusculă gaură neagră. Am privit foaia zgâriată, uşor mototolită, cu semne strâmbe, stângace, semănând cu nişte rădăcini. Deasupra ecranelor mele defecte am văzut figura bătrânelului din juriu. Ochii lui albaştri mă fixau consternaţi. Am zâmbit uşor şi am privit spre ceas. Timpul reglementar trecuse de câteva secunde. N-are importanţă conţinutul întrebărilor şi nici felul cum trebuiau date răspunsurile. Lucrurile acestea s-au întâmplat mai demult. Acum ştiu să scriu cu creionul, pe hârtie. Nu mai folosesc înregistratoni dactilografici şi verbali, deşi probabilitatea defectării lor în prezent e de unu la un milion. Oricum, concursul acela pierdut era concursul vieţii mele!

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

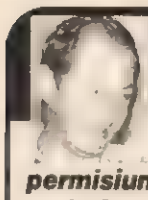

Cuțitul în spate

Începând din acest număr, vă cer permisiunea să mă suportați o perioadă, în cadrul rubricii cu titlul de mai sus. Ar fi trebuit să-i spun, poate, „Atenție!", dacă faptele la care mă voi referi nu s-ar fi petrecut. Așa că, întrucât mai în toate situațiile noi umblăm deja cu un cuțit înfipt în spate, i-am zis ca atare. Dacă suportatul merge, n-o să mă mulțumesc cu un deget și-o să vă cer toată mâna. O să am pretenția să mă și citiți.

Curaj, stimați cititori.

Sinucidere

Opoziția se plânge, în mod curent, că Televiziunea Română nu-i prezintă punctele de vedere corect. Dacă mai adăugăm și faptul că le prezintă în exces pe cele ale Puterii, vom avea tabloul complet.

Bună sau rea, Puterea se descurcă cu actuala Televiziune (publică). Bună sau rea, Opoziția acceptă și ea situația, fără să realizeze că se supune, lent, la o perfectă sinucidere. Ea a acceptat jocurile privind alegerea membrilor Consiliului de Administrație al TVR. Chiar în Comisia de Resort a Camerei Deputaților, condusă de un deputat al Opoziției.

Ca să fie tacâmul complet, a mai acceptat și varianta de buget (auster) în care TVR a primit subvenții pentru a intra pe satelit. Dacă mai adăugăm că aceeași Opoziție habar n-are de jocurile Ministerului Comunicațiilor privind scoaterea la licență a celui de-al treilea canal național, vom putea constata că se pune de o catastrofă în toată regula.

Mâine vin alegerile și se va vedea, limpede, la televizor, că acei care nu se trezesc de azi, mâine nu au cum să ajungă departe... pentru simplul fapt că n-au o televiziune.

Cum nimeni nu întrevede că Opoziția va putea să-și facă, în termen scurt, o televiziune proprie, concluzia apare limpede, ca un rezultat electoral. Va câștiga cel care are o televiziune națională. Și să nu-mi spuneți că aceia e poporul român, că ei a fost mereu perdant.

Aveți cuțitul înfipt în spate, domnilor din opoziție, și umblați cu ei ca și cum cineva v-ar fi dăruit o coadă de păun. Inconștiența se plătește. Prin taxe de abonament lunar.

MIHAI TATULICI ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 27 februarie - 5 martie 1995

MARȚI 28.02. 1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știri
10.10 - 14.30 Reluăn
15.30 Post meridian: Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate **Batman** - ep. 19
18.30 Film documentar: Jocul cifrelor - ep. 3 - Ecuații și formule
19.00 Raff show; Emisiune de Mihaela Cutuș și Bogdan Teodorescu
20.00 Film serial: **Trăiește-ți viața!** - ep. 12
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film serial: **Vegas** - ep. 54

Întorcându-se din munți, alături de catârul său căutătorul de aur **Josiah Sparks** asistă la o răfuială între două bande de traficanți de drogun. După ce combatanții rămân întinși pe câmpul de luptă, Josiah se vede posesorul unei serviete conținând un milion de dolari, cu care pornește spre orașul-miracol, Las Vegas...

22.20 Mitică; Emisiune de Viorel Gartă
22.30 Chestiunea zilei, Emisiune de Carmen Bendovski
23.30 Cartea de citire. în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Staruri pentru totdeauna
24.00 Linia fierbinte. Emisiune de Livia Pop și Tudor Arteme
1.00 Preluare WORLDNET ȘI DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 1.03.1995

7.00 Bună dimineața,- România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știn
10.10 - 14.30 Reluăn
15.30 Post-meridian; Emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate **Batman** - ep. 20
18.30 Film documentar. Jocul cifrelor - ep. 4 - Servicii bancare
19.00 Primul pas: Emisiune de Livia Pop
20.00 Film serial **Echipa de șoc** - ep. 12

Hanibal și echipa sa sunt solicitați să o salveze, de la o căsătorie nedorită, pe frumoasa milionară **Jackie Taylor,** prizonieră a logodnicului ei, bogatul om de afaceri și antreprenor **Calvin Cutler.** Acesta este bănuit a fi chiar ucigașul tatălui lui Jackie

20.50 Țara nimănui. Cimitirele ciumaților Reporter Cătălin Bădulescu
20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film senal: **K.I.T.T.** - ep. 13

Michael vine în ajutorul unei pretene. Cheryl acuzată pe nedrept de a-și fi ucis șeful

Alături de **Kitt,** pornește în căutarea martorului care i-ar putea oferi fetei un alibi pentru seara crimei. Dar, după ce-l găsește, e nevoit să-l scape și pe acesta de o acuzație nedreaptă, înainte de a putea rezolva misterul lui Cheryl.

22.20 Mitică: Emisiune de Viorel Gartă
22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Bogdan Teodorescu
23.30 Cartea de citire... în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Staruri pentru totdeauna
24.00 Linia fierbinte: Emisiune de Livia Pop și Tudor Arteme
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 3.03. 1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu
10.00 Știn
10.10 - 14.30 Reluăn
15.30 Post-meridian: emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan
18.00 Desene animate **Batman** - ep. 22
18.30 Film documentar **Portrete** - ep. 2 - Consilierul local și comerciantul

a) Consilierul local

O slujbă neplăcută în serviciul binelui public, o muncă dedicată bunăstării tuturor - asta și-a ales Consilierul local.

b) Comerciantul

..Omul care se ocupă să ne alunge grija pentru hrana noastră cea de toate zilele, cel care gândește și supraveghează aprovizionarea noastră.

În atenția lui intră inspectarea fructelor și legumelor într-un supermarket din Marea Britanie

19.00 La EST de VEST: Emisiune de Radu Budeanu
20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 8
20.50 Țara nimănui - Privind înapoi cu mândrie? Reporter Dan Pleșa
20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Anca Toader și Radu Coșarcă
21.30 Film senal **Hotel** - ep. 13

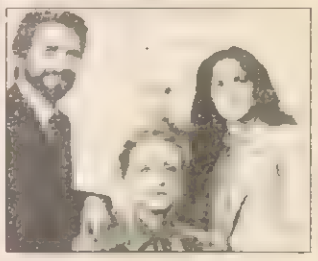

Cine nu și-a dorit vreodată o vacanță pe gratis la un mare hotel? Unul din eroii acestui episod a și obținut-o. Secretul lui și al misteroaselor și timidei Mary, le veți afla urmărind noile peripeții de la St. Gregory

22.30 Chestiunea zilei: Emisiune de Mihai Tatulic
23.30 Cartea de citire în lectura actorului Traian Stănescu
23.35 Film senal: **Evadatul** - ep. 9

De această dată **Richard Kimble,** sub numele de **Al. Fleming** ajunge în New Mexico unde se angajează la o stație de benzină. Dar drumul său nu se oprește aici, împreună cu o tânără este răpit de doi răufăcători. Reușește însă să-i convingă pe cei doi că e un „profesionist" mai înrăit decât ei, și o salvează de la moarte pe fată

Dar drumul său continuă, ca de obicei, cu poliția pe urmele lui.

00.25 Linia Fierbinte. Emisiune de Livia Pop și Tudor Arteme
1.25 Staruri pentru totdeauna
1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 4.03. 1995

8.00 Știri
8.10 Aerobic
11.00 Magazinul femeilor: Emisiune de Liana Cojocaru
12.00 Chestiunea zilei (r). Emisiune de Mihai Tatulic
13.00 Week-end abc. Emisiune de Liliana Munteanu
15.20 Staruri în concert - Michael Jackson - partea I (r)
16.00 Desene animate **Familia Addams** - ep 17
16.30 Film serial **Renegatul** - ep. 8 (r)
17.20 Țara noastră - Un loc liniștit
17.30 Dialoguri politice cu Viorel Sălăgean - Invitat: Viorel Sălăgean
18.00 Desene animate **Batman** - ep. 23
18.30 Film serial **Alf** - ep. 9

19.00 Interzis bărbaților - Invitat profesorul Romul Munteanu: Emisiune de Anca Fusanu
20.00 Film serial **Dinastia** ep. 12
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun. Rostește George Pruteanu
21.00 Telejurnal: Prezintă Laura Luca și Lucian Mândruță
21.30 Film serial **Miami Vice** - ep. 13

Conflictul dintre generații, dragostea și loialitatea, banii care nu aduc întotdeauna fericire, iată câteva din temele acestui episod

O razie întreprinsă de **Crokett** și **Tubbs** duce la prinderea fiului unui magnat din lumea finanțelor. Vom pătrunde într-un univers în care banii dictează sentimentelor. Acțiunea și suspansul sunt pigmentate de muzica grupului Frankie Goes To Hollywood - celebrul „Relax" al anului 1983

22.20 VIVA TELE 7: Emisiune de Alex Preda

TELE 7 abc

23.20 Film senal **C.H.I.P.S.** - ep 10

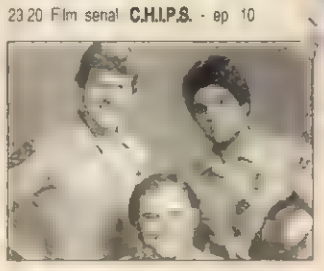

Prin ce pățanii mai trec simpaticii **Son** și **Ponch** Vor întâlni un elefant care preferă drept scaun capota unei mașini de poliție, vor ajuta o doamnă în vârstă și foarte cicălitoare la punerea roții de rezervă și vor vedea ce se întâmplă atunci când tinerii călătoresc în portbagajul unei bombe pe patru roți

Son își întâlnește fostul coleg din liceu, într-o postază mai puțin dorită și încearcă să-l aducă pe calea cea bună. Dacă va reuși sau nu, rămâne să aflați urmărind acest episod

00.10 Staruri în concert Cher - Live at the mirage - Las Vegas (partea I)
00.40 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

Duminică 5.03. 1995

8.00 Știri
8.10 Aerobic
8.20 - 10.10 Reluăn
11.00 Salonul artelor. Emisiune de Anca Fusanu
13.00 Week-end abc Emisiune de Liliana Munteanu
15.30 Staruri în concert - Michael Jackson - partea II (r)
16.00 Desene animate **Familia Addams** - ep 18
16.30 Film serial **Dinastia** - ep 12 (r)
17.20 Țara noastră: Catedrala Romano Catolică
17.25 Cutia muzicală: Emisiune de Bogdan Aldu.
18.00 Desene animate **Batman** - ep 24
18.25 Clip VIVA
18.30 Film serial **„Prințul" din Bel Air** - ep. 14

Banks i-a luat lui **Will** mașina promisă de **Philip.** Acesta, în dorința de a se răzbuna, o urmărește și descoperă că acesta a renunțat la colegiu cu 3 luni în urmă și... a uitat să-și anunțe părinții.

Șantajată de **Will** și **Carlton** și nemaiputând suporta, **Hilary** le mărturisește totul părinților

18.55 Clip VIVA
19.00 As Snow: Emisiune de Cornel Todea
20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 12

La Falcon Crest, împotriva voinței Angelei, sosește **Jacqueline Perrault,** femeie foarte isteață și... mama lui **Chase.** Aceasta își previne fiul de răutatea și perfidia **Angelei** încercând să-l convingă să plece de la Falcon Crest. Aparția **Jacquelinei** este pentru telespectatori un prilej de a se reîntâlni cu o celebritate a Hollywood-ului - **Lana Turner**

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu
20.55 Clip VIVA
21.00 Telejurnal: Prezintă Laura Luca și Lucian Mândruță
21.30 Film artistic **„Orchestra"** (SUA, 1953) Cu: Fred Astaire, Cyd Charisse Regia Vincente Minnelli
23.25 Noctumă pe 16 mm. Emisiune de Mihaela Rădulescu
00.25 Staruri în concert: Cher - Live at the mirage - Las Vegas (partea II)
00.55 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat

Kappa servexim srl

Mai repede, mai bine, mai multe comunicații

Acesta este motto-ul celor de la **Scientific - Atlanta** pentru noua aplicație numită teleconferință. Familia echipamentelor CONEXT oferă o varietate de produse care acoperă o multitudine de necesități ale virtualilor utilizatori

Sistemul se adaptează atât unui singur utilizator, cât și la o mare sală de conferință. Softul CONEXT-ului este atât de facil încât determină cei mai însemnat adversar al computerului să pună mâna pe creionul electronic și să formeze un număr - să facă conexiuni - cu numai 3 atingeri

Iată numai câteva din facilitățile CONEXT-ului

1. Formarea rapidă a unui număr de telefon

2. Transmiterea unui document în mai multe părți deodată cu posibilitatea marcării, sublinierii cu roșu, îmbinării cuvintelor, anunțării și semnării electronice a lui

3. Transport de date care dă posibilitatea transferării unor dosare de la un sistem la altul

4. Capacitatea de a trimite prin fax cu posibilitatea anunțării trimiterii instantanee în mai multe locuri, sau conlucrării cu orice fax cuplat la sistemul CONEXT

5 Conectarea a 56 de linii telefonice. S-ar mai putea povesti încă o mulțime de lucruri despre această minunată aplicație a viitorului, dar deocamdată atât

KAPPA răspunde solicitărilor primite la redacția FLACĂRA

Dlui **Răzvan Apostolescu** din Berceni Ne întrebați dacă vom avea 40 de programe Răspundem - din 21.02.95, firma KAPPA are 29 de programe Nu am scos **3 SAT,** dar am introdus **Galavision** Vă mulțumim pentru sugestia făcută privind **Zâmbiți, vă rog** O vom lua în considerație și suntem în studiul posibilității tehnice de realizare a ei

Vă așteptăm cu noi idei

ATENȚIE!

Către cititorii **Flacăra,** abonați la **KAPPA** din 28.02.95 puteți recepționa 29 de programe. În loc de canalul portughez s-a introdus **5 France** (a nu se confunda cu **TV-5**), și în plus canalul spaniol **GALAVISION**

Frecvențele pe care se pot recepționa

5-France - 302,25 MHz
Galavision - 311.25 MHz

Flacăra
BIS
magazin

Atenție ! Cu 500 de lei ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !

Fotografie de ELENA GHERA ■

Diana Lupescu și Mircea Diaconu nu se gândesc la divorț

☐ Deși actoria produce egoism

Dacă nu ar fi fost actori, Diana Lupescu și Mircea Diaconu nu s-ar fi întâlnit niciodată și - evident - nu s-ar fi căsătorit. „Cuplurile de artiști nu rezistă - spune Diana Lupescu - pentru că sunt orgolioși. Profesia te face să fii mai egoist, personalitatea se dezvoltă excesiv și de multe ori uiți de partenerul de viață. Așa se ajunge la divorț! Și la cuplurile de artiști din România există acest egoism, dar la noi, vedetele nefiind atât de mari, ca în Occident, și banii fiind puțini, încercăm să ne păstrăm cumpătul și rămânem împreună". Cuplul de artiști Diana Lupescu-Mircea Diaconu are doi copii: Ana, de 13 ani, și Victor, de 3 ani. „Copiii mei nu vreau să se facă actori, pentru că viața de actor e foarte grea. Trebuie să fii dur și fără caracter, ca să supraviețuiești. E un fel de junglă!"

DAN GHEORGHE ■

JOSE CARRERAS:

„Fac numai ceea ce îmi poruncește inima"

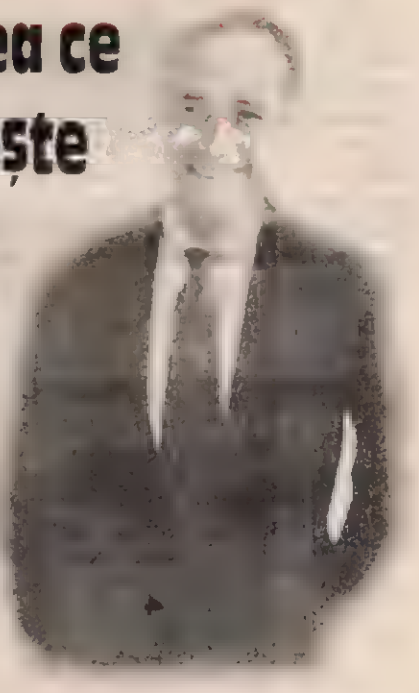

Interviu acordat revistei vieneze „News"

Reporter: Cu ce s-a schimbat viața dv. după ce s-a constatat că sunteți bolnav de leucemie?

Carreras: Muncesc mai puțin decât înainte și trăiesc viața mult mai intens.

R: Ce importanță acordați fundației pe care ați înființat-o?

C: Cred că am găsit drumul potrivit pentru a-mi plăti „datoriile" față de societate. Această fundație luptă pentru combaterea leucemiei. Eu, împreună cu colaboratorii mei, ne-am implicat cu mult entuziasm în această activitate.

R: Ați cântat la premiera operei „Fedra" pe 15 decembrie. Rolul va fi preluat de Placido Domingo. Ce vor spune fanii dv.?

C: Este o bucurie să ai prieteni și trebuie să știți că eu și Placido suntem buni prieteni.

R: Și Pavarotti?

C: Ne face multă plăcere să ne întâlnim. El vine la spectacolele mele, și eu merg la ale lui, iar după aceea luăm masa împreună, vorbim despre roluri, ne sfătuim. Avem și alte subiecte comune: fotbalul, femeile

R: Cum vă îngrijiți vocea?

C: Vocea este ceva extrem de fragil. Aproape în toate limbile este de genul feminin, de aceea trebuie tratată cu multă afectivitate, ceea ce obligă la o severă autodisciplină. Condiția fizică joacă și ea un rol important, motiv pentru care înot mult și joc tenis atâta cât îmi permite timpul.

R: Ce au însemnat pentru cariera dv. ultimii 20 de ani?

C: Experiența mea s-a îmbogățit în permanență. Cânt astăzi având cu totul altfel de motivații emoționale și raționale. Cântecul meu vine din inima și din sufletul meu.

Nadja Auermann ultima descoperire a creatorului de modă Karl Lagerfeld. Vaporoasa blondă este pe cale de a o detrona pe Claudia Schiffer. Despre cele patru întruchipări contemporane ale Afroditei, în paginile 4-5.

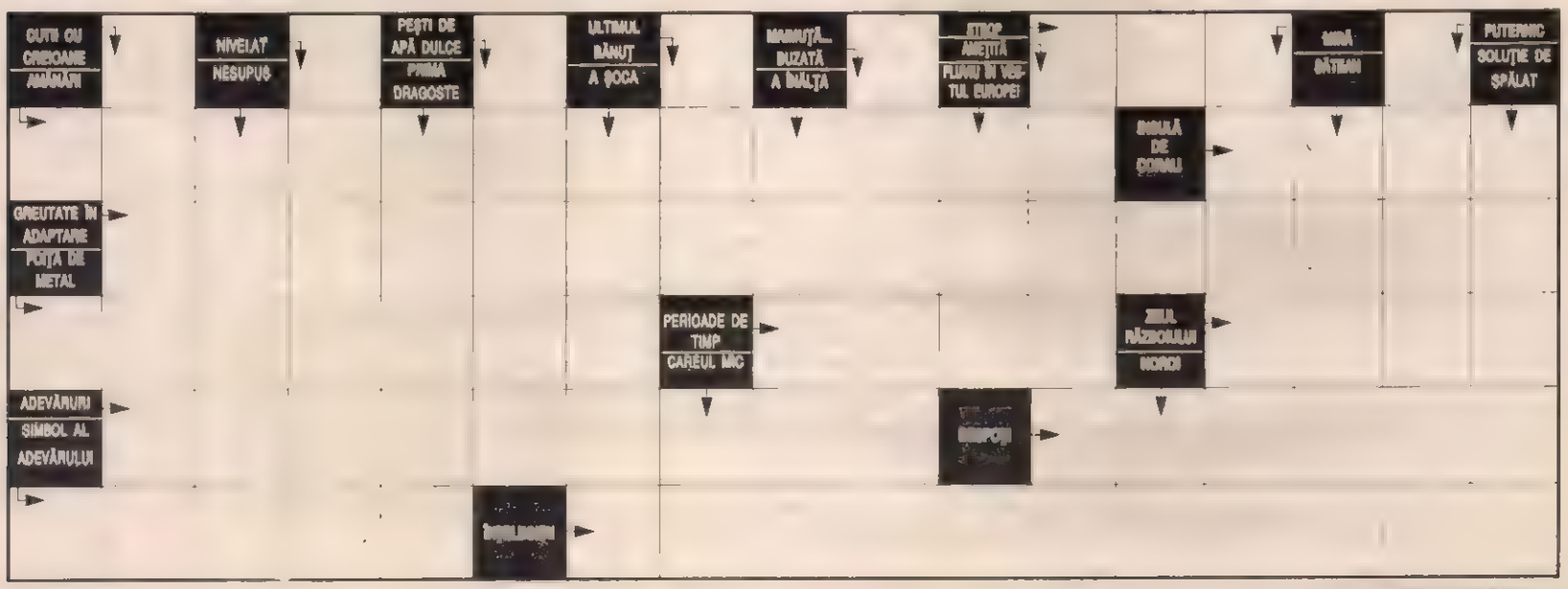

Integramă de **Alina ZGUBEA** ■

DI prof. univ. dr. Ion Brad afirmă:

Cine bea ceai de cătină, învinge boala

❑ 20 de ani dedicaţi studiului acestei plante

Cătina albă (Hippophae rhamnoides) era considerată în fostul CAER drept o „plantă strategică", iar în Occident este numită „plantă-minune". Din 5 kilograme de fructe proaspete se obţine un kilogram de fructe uscate, din acestea extrăgându-se 80 de mililitri de ulei. În Franţa, un flacon de 250 de mililitri costă 50 FF. Printr-un simplu calcul matematic, rezultă că occidentalii ajung să valorifice tona de cătină la preţul de 25.000 de dolari SUA. Românii, binecuvântaţi de Dumnezeu cu o astfel de comoară, exportă din plin cătina albă la preţul de 1000-1500 de dolari per tonă. Halal afacere, domnilor-foşti tovarăşi!

DI prof. univ. dr. Ion Brad, renumitul biochimist, este cel care, prin aprofundate studii ştiinţifice, desfăşurate mai bine de 40 de ani, a pus în valoare această ventabilă plantă-miracol. Ce este cătina şi ce soartă are în prezent? Ne răspunde chiar dl prof. Brad:

- Prin anii '70, am efectuat testări în cadrul Institutului pentru Controlul Medicamentelor. S-a constatat că uleiul de cătină, creaţia mea, nu are efect bactericid in vitro. Însă, in vivo, adică dacă se pune ulei de cătină pe o rană provocată prin arsură, de exemplu, atunci se constată o vindecare rapidă. Concluzia mea cinstită, după experimentări pe cazun statistic determinate, în escare, furunculoze, stafilococii, unele formaţiuni tumorale maligne sau benigne, a fost aceea că uleiul conţine unul sau mai mulţi factori imuno-inductori. Dar nu numai uleiul ci şi partea care este liposolubilă, hidrosolubilă sau insolubilă. Pe traiectul gastro-intestinal respectiva formă este hidrolizată, se transformă în termeni mai simpli care sunt, ulterior, absorbiţi. Recunosc că eu am mai asociat şi alte elemente cu rol de potenţator, în nici un caz imuno-inductor. Ce înseamnă, de fapt, boala? Orice boală determină dereglări metabolice la multe secvenţe intermediare. Secretul multor tratamente de fitoterapie constă în faptul că plantele conţin acele substanţe ce intervin exact în secvenţele metabolice dereglate de agenţii patogeni. Deci, terapia este, de fapt, o biotehnologie, ea efectuând o... reparaţie. Cătina albă conţine 60 de substanţe fiziologic active, cunoscute perfect ca structură.

- Dle profesor, ce boli şi ce bolnavi aţi tratat?

- Am obţinut rezultate remarcabile în tratarea arsurilor extrem de grave, a rănilor infectate cu agenţi patogeni rezistenţi la orice fel de antibiotice, în stafilococii rebele, în Zona Zoster, în psoriazis, în peladă, în schizofrenii şi chiar în SIDA. Oricine bea ceai de cătină capătă o rezistenţă imunitară deosebită. Tratamentele pe care le recomand sunt rodul anilor de experimentări şi al cunoştinţelor acumulate în domeniul complex al biochimiei. Este drept, din invidie profesională, probabil, medicii se lasă convinşi cu mare, mare dificultate sau chiar... deloc. Oricum, cazuistica mea stă la dispoziţia mai ales a factorilor de decizie din Ministerul Sănătăţii. Primele noua produse din cătină erau gata în 1955. De 40 de ani vorbesc şi nimeni nu mă crede. Ba, mai mult, produsele: **colir, perle gelatinoase şi spray,** care se produceau la Biofarm, au dispărut din nomenclatorul respectivei fabrici... Revenind la cazun, am obţinut rezultate bune în diabetul non insulino - dependent, în afecţiunile oculare, în stări depresive şi anxioase, în tratarea alcoolismului etc. Tuturor le recomand şi un anumit regim alimentar ce trebuie respectat întocmai".

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Promitem că vom reveni cu date noi privind această miraculoasă plantă ce are, acum, o soartă ingrată ca şi „pământele" ei, pe nedrept uitat şi neglijat de factori decizionali.

Codul bunelor maniere

Cum ne întâmpinăm musafirii

Prima calitate a unei bune gazde este cea de fin psiholog. Nu se invită în jurul aceleiaşi mese persoane care nu se agreează. Nu oricine se potriveşte cu oricine. O ambianţă plăcută poate fi creată numai de persoane cu niveluri apropiate de vârstă, educaţie, instrucţie, preocupări profesionale, opţiuni politice.

Rolul de a aşeza invitaţii la masă revine gazdei. Este menirea ei de a marca prin bileţele locul fiecărui invitat, sau de a face acest lucru prin viu grai.

Masa elegantă se distinge prin simplitate. Este suficient să dispunem de o faţă de masă albă, apretată şi să realizăm o combinaţie fericită între vesela de porţelan şi paharele de cristal. Sunt de preferat lenjeria albă şi porţelanurile uni (eventual decorate cu fine linii aurii). Farfuriile se rânduiesc la o distanţă de 70 cm una de alta (la dineurile de gală) şi la o distanţă mult mai mică la întrunirile amicale. Farfuria trebuie să se afle la circa 8 cm de marginea mesei. În dreapta farfuriei se aşază lingura şi cuţitul. La stânga, furculiţa. Lingura şi furculiţa vor sta cu faţa în jos. Suprafaţa mesei nu va fi aglomerată cu tot felul de recipiente: sosiere, salatiere, borcane de muştar. Acestea vor fi aduse numai la momentul potrivit.

Pentru decor, o singură glastră cu flori la mijloc, dar nu prea mare pentru a nu stânjeni privirile celor aflaţi de o parte şi de alta a mesei. Se mai obişnuieşte capăt al mesei să se aşeze la un coşul cu fructe, iar după moda rusească, platourile cu dulciuri.

Vinul va fi adus în carafe de cristal. În schimb, apa minerală îşi va păstra ambalajul original. Băuturile se vor afla la capătul mesei pe o tavă, sau alături pe o servantă.

Rămâne ca meniul să fie la înălţimea acestor preparative.

GRAZZIELA ■

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeți căile autovindecării

Alimente tratate termic devin hrană pentru viruși

Enzimele, aceşti **fermenţi naturali**, se găsesc numai în **hrana vie: legume, fructe, zarzavaturi, brânză de vaci, gălbenuş de ou, germeni** etc. Ele sunt, fără exagerare, viaţa noastră. Se ştie că enzimele se distrug începând de la 38 de grade Celsius, la 54 de grade dispărând complet. Deci, nu fierbeţi şi nu gătiţi hrana vie. Atenţie, hrana vie se prepară numai pentru o singură masă, căci enzimele se găsesc numai în alimentele naturale proaspete. Mai mult, acestea se depreciază foarte uşor şi devin un pericol pentru sănătate.

În concluzie, omul este o construcţie ce se zideşte cu fiecare celulă vie şi este imposibil să-i meargă bine consumând hrană moartă. Aceasta devine hrană pentru viruşi şi este şi cauza îmbolnăvirilor grave, incurabile. Nici o substanţă lipsită de viaţă nu este antrenată în procesul metabolic. Toate alimentele tratate termic devin săruri minerale, mici cristale insolubile care înfundă capilarele, împiedică hematopoeza, sistând, aproape în totalitate, eliminarea toxinelor. Ele se înfig în pereţii ţesuturilor şi le rănesc la orice schimbare a presiunii atmosferice. Sângele minusculelor hemoragii alimentează dezvoltarea microbilor, virusilor, agenţilor patogeni. Iată, în sprijinul acestor afirmaţii, o experienţă devenită celebră: un om de ştiinţă german s-a hrănit, un an de zile, numai cu crudităţi. Apoi, a înghiţit o eprubetă întreagă de microbi ai holerei aflaţi în stare hemolitică. Aceştia au murit de... inaniţie! Boala nu s-a declanşat!

Deci, reveniţi la hrana vie! Cei ce încă mai ezită, ar fi bine să citească din Biblie: **Facerea, cap. 1, versetul 29; Deuteronom, cap. 30, versetul 19; Isaia, 1, 19, 65, 66, 17; Psalmi, 27, 13, 116, 0; Daniel, cap. 1, versetele 8, 13; Romani, cap. 14, versetele 2 şi 14; Faptele Apostolilor 11-8. Căutaţi-le, citiţi-le, aplicaţi-le!**

Iată regimul meu alimentar de fiecare zi!

În urma acestor diete strict naturale, organismul meu a căpătat vigoare, sănătate şi un excelent echilibru nervos. Am uitat până şi ce este strănutul! Noul mod de viaţă m-a făcut să-mi schimb, pe neaşteptate, prietenii, preocupările, lecturile, să cunosc o deplină concordie cu mine însumi. Iată ce mănânc: **dimineaţa - rădăcinoase, adică nevăzute de soare: morcovi, păstârnac**, (păstârnacul şi cătina reprezintă echivalentul românesc al ginseng-ului!), **pătrunjel, ţelină, sfeclă roşie**, toate amestecate cu **grâu încolţit, fulgi de ovăz** sau **tărâţe de grâu şi pâine neagră integrală (numai miez). La prânz** consum **legume văzute de soare**, de care se găsesc în sezonul respectiv: **frunze de varză, salată, lobodă, ştevie, spanac, urzică, pătrunjel, mărar, castraveţi buburoşi, dovlecei, ardei gras**, rareori **roşie** etc. **La masa de seară** folosesc **fructe**, dar numai din cele indigene, recoltate din perimetrul geografic şi magnetic care ne-a structurat fiinţa, amestecate cu **miere, nuci, alune, migdale, seminţe de floarea-soarelui, de dovleac, grâu încolţit, orz, orez, ovăz, porumb, mei, năut înmulate sau încolţite**

Alimentele enumerate conţin toate protidele, lipidele, glucidele de care are nevoie organismul nostru. În completarea tratamentelor naturale, pentru cei cu inimă credincioasă, recomand **ceaiul de isop**, ce se găseşte la Plafar şi se consumă sub formă de infuzie la rece. Seara, se pune o linguriţă de plantă într-o cană; peste ea se adaugă apă rece sau aghiazmă. Dimineaţa se strecoară şi se bea cu înghiţituri mici, repetându-se, în gând, cuvintele **Psalmului 50: „Stropeşte-mă, Doamne, cu isop şi mă voi curăţi. Spală-mă, şi mai alb ca zăpada voi fi!"**

Modă

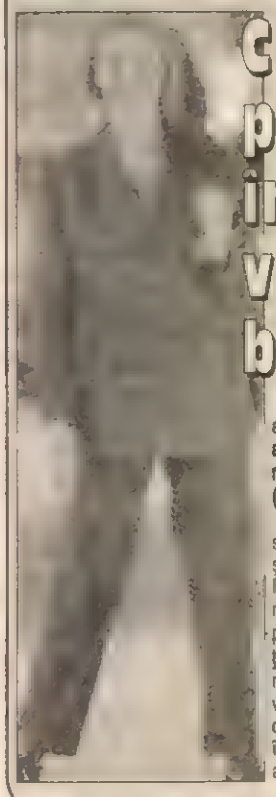

Ce pantaloni îmi vin bine?

„Din păcate, am picioarele uşor arcuite în afară (picioare în 0). În această situaţie ce pantaloni şi rochii mă sfătuiţi să port?" (Olimpia B. - Braşov).

Evitaţi să purtaţi pantaloni strâmţi şi rochii scurte, sau rochii şi fuste lungi din material tricotat. Pentru retuşarea defectelor anatomice, vă sfătuim să îmbrăcaţi pantaloni largi, rochii lungi cu şliţuri pe părţi. Preferaţi materialul moale, cum ar fi de pildă vâscoza, jerseul. Vă recomandăm de asemenea ciorapii de culoare închisă, deoarece cei deschişi vă accentuează curbura picioarelor.

Colesterolul vă pândește din farfurie

Este cunoscut riscul pe care îl prezintă alimentele bogate în colesterol. Depunerea acestuia pe artere provoacă ateroscleroza şi, odată cu aceasta, bolile de inimă. Se expun acestui pericol persoanele care consumă în exces alimente de origine animală, lactate cu procent ridicat de grăsimi, ciocolată, paste făinoase, şi deopotrivă cele cu viaţă sedentară. Tabloul alăturat, întocmit de specialiştii germani, reprezintă un ghid preţios în organizarea unei diete alimentare echilibrate. Prin comparaţie, cititorii noştri vor înţelege şi rolul pozitiv sau negativ al unor alimente ce nu au fost trecute în acest tabel.

Procentul de colesterol in diferite alimente

(miligrame la suta de grame)

Lapte, 3,5% grăsime	12	Untură de gâscă	100	Plămâni	280
Lapte, 1,5% grăsime	7	Untură de porc	90	Rinichi	310
Iaurt din lapte de vacă, 3.5% grăsime	10	Margarină	0	Limbă	105
Lapte condensat, 7,5% grăsime	25	Maioneză, 80% grăsime	142	File de porc	70
Lapte condensat, 10% grăsime	35	Maioneză, 50% grăsime	52	Slănină	100
Smântână, 10% grăsime	34	Ulei de măsline	0	Vânat (iepure, căprioară)	110
Frişcă, 30% grăsime	102	Ulei de soia	0	Salam	100
Camembert, 30% grăsime	70	Ulei de floarea soarelui	0	Aluat cu unt	80
Brânză de vaci, 40% grăsime	37	Hering	60	Tăiţei cu ou	140
Brânză de vaci, 20% grăsime	14	Păstrăv	70		
Gălbenuş de ou	1400	Caviar	300		
		Găină	55		
		File de berbec	65		
		File de vacă	70		
		Inimă	110		
		Creier	1940		
		Ficat	245		

cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

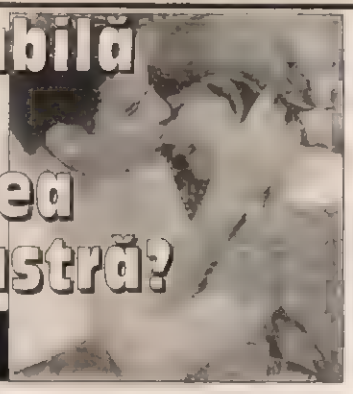

TEST nr. 1

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorţurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Există în legătura dumneavoastră suficientă dragoste şi respect ?

Răspundeţi la fiecare din întrebările următoare cu DA sau NU, indiferent că sunteţi pe deplin de acord sau numai parţial cu problema în discuţie. Dacă partenerul dv. nu vrea să facă testul, sau pur şi simplu nu este acasă, răspundeţi dv. pentru el.	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Partenerul meu îmi solicită părerea întotdeauna.				
2. Sentimentele mele sunt importante pentru partenerul meu.				
3. Nu am sentimentul că sunt ignorat.				
4. Ne înţelegem unul pe celălalt.				
5. Ne ascultăm reciproc.				
6. Respectăm părerile celuilalt.				
7. Suntem afectuoşi unul cu celălalt.				
8. Consider că partenerul meu se simte bine lângă mine.				
9. Ceea ce spun eu are importanţă pentru el.				
10. La luarea hotărârilor am un cuvânt de spus.				
11. În căsătoria/relaţia noastră există multă dragoste.				
12. Suntem realmente interesaţi unul de celălalt.				
13. Petrec cu multă plăcere timpul alături de el.				
14. Suntem foarte buni prieteni.				
15. Chiar şi în perioadele grele simţim la fel.				
16. Partenerul meu ţine cont de punctul meu de vedere.				
17. Partenerul meu consideră că am un corp atractiv.				
18. Partenerul meu este sensibil faţă de mine.				
19. Am sentimentul că fac parte din viaţa partenerului meu.				
20. Partenerul meu mă admiră.				

Dacă aţi răspuns cu DA la mai puţin de 7 întrebări, aceasta înseamnă că nu vă simţiţi suficient de iubiţi şi respectaţi. Trebuie să fiţi mai atenţi şi mai creativi pentru a vă menţine legătura.

HOROSCOP

26 februarie-6 martie 1995

CAPRICORN

Acţionaţi cu ambiţie şi veţi reuşi în viaţa sentimentală. La serviciu nu vor fi probleme, dar bugetul va avea de suferit. Sănătatea este bună.

VĂRSĂTOR

Fericire, bani, sănătate, dragoste sunt cuvintele ce vă definesc în această săptămână.

PEŞTI

O perioadă destul de grea din punct de vedere financiar va lua sfârşit. Vă sfătuiesc să aveţi mai mult curaj în abordarea problemelor de serviciu. Pe plan sentimental, toate vor merge din plin, şi nici sănătatea nu vă va face probleme.

BERBEC

Dacă veţi şti să puneţi punctul pe „i" la începutul săptămânii, afacerile vor merge din plin, iar buzunarele se vor umple de bani. La serviciu totul va fi minunat. Probleme cu sănătatea. În dragoste, nimic nu păteză fericirea.

TAUR

Starea sănătăţii proastă, probleme la serviciu, dar, ţinând seama că dragostea şi banii vă ajută, o să treceţi cu bine peste acestea.

GEMENI

Starea materială nu prea vă va ajuta, dar la serviciu, acasă şi în viaţa sentimentală nu vor fi probleme.

RAC

Săptămâna aceasta se anunţă ploi torenţiale pe plan afectiv. Nu disperaţi însă, nu vor dura o veşnicie. Starea sănătăţii este mulţumitoare, iar în familie totul e bine când se termină cu bine.

LEU

Nu luaţi hotărâri pripite. Vă vor costa. În viaţa sentimentală vor apărea noi tentaţii, dar fără rezultat. Bugetul nu va suferi modificări, iar în familie totul este calm.

FECIOARA

La serviciu totul este normal, ca şi în viaţa de familie. Nu vă veţi bucura de prea mulţi bani. Nici de sănătate.

BALANŢA

Viaţa sentimentală este minunată. La serviciu totul merge bine, iar bugetul va avea o creştere bruscă. Sănătatea, la cote normale.

SCORPION

Necazuri la serviciu, necazuri acasă, dar linişte în viaţa sentimentală. Bugetul nu vă va mai face probleme.

SĂGETĂTOR

Persoana iubită vă va face o surpriză foarte plăcută şi nu vor fi probleme nici la serviciu, nici acasă. Bugetul va fi în scădere.

„Pe aripile vântului"

- alte versiuni -

❑ De la noul roman la noul film

Dacă ar exista aievea printre noi, Scarlett O'Hara, eroina din **Pe aripile vântului**, n-ar putea fi decât mulţumită de strategiile publicitare desfăşurate în jurul ei. Lansarea cărţii scrise drept continuare a romanului Margaretei Mitchell, ca şi preparativele ecranizării, în primul rând alegerea unor interpreţi ai miticilor Scarlett şi Rhett, capabili să suporte cât de cât comparaţia cu - la rândul lor - legendarii Vivien Leigh şi Clark Gable, au fost mediatizate neobosit. Acum, după ce posturile de televiziune din SUA şi câteva ţări vest-europene au difuzat filmul, presa şi-a fostit sentinţa. Despre starleta britanică Joanne Whalley-Kilmer, aleasă dintre 2.000 de candidate, „Newsweek" scrie: „Are într-adevăr aceeaşi talie de viespe ca Vivien Leigh, dar nu şi temperamentul. O copie palidă". Iar Timothy Dalton, un ex-James Bond care nu arată deloc mai rău decât Clark Gable, ba poate dimpotrivă, e judecat de „Times" după cum urmează: „Îl joacă pe Rhett Butler cam ca J.R.Ewing, dacă s-ar hotărî brusc să facă artă".

Cu toate acestea, există şi publicaţii dispuse să-i dea cuvântul în apărare lui Timothy Dalton, şi ce are el de spus nu e chiar banal: „Ştiu că pare o minciună, totuşi, după ce am citit scenariul, am fost ferm hotărât să refuz această ofertă a secolului. Mă temeam îngrozitor de eşec. A fi nevoit să intri în concurenţă cu mitul Gable înseamnă o competiţie în care nu poţi decât să pierzi - aşa am gândit la început. Pe urmă am văzut şi revăzut la nesfârşit **Pe aripile vântului**, obsedat de ideea să descopăr secretul lui Clark Gable. Şi dintr-o dată mi-am dat seama că el nu se juca pe sine, ci se străduia să-l încarneze cât mai credibil pe Rhett Butler. Această observaţie m-a ajutat să-mi învingă frica: la urma urmei, nu e

vorba de o înzestrare specială, ci, ca în cazul oricărui actor bun, de o viziune proprie asupra personajului. Cred că Rhett al meu e altfel, cu mult mai insolent decât cel de acum 55 de ani. Clark Gable l-a jucat pur şi simplu strălucit. Nădăjduiesc că şi eu".

Oricum, „Scarlett" a doborât toate recordurile în materie de deviz. Mobilizând 200 de interpreţi - plătiţi regeşte - şi peste 200 de figuranţi pentru 175 de zile de filmare în 53 de decoruri, în concluzie cheltuind un buget de 400 milioane dolari, se poate numi cel mai costisitor telefilm realizat vreodată. **(A.R.)**

Venus în patru variante c

Gazela neagră

Exact cum arată o bucată de ciocolată pe care s-a turnat lapte, aşa arată şi trupul lui BEVERLY PEELE, atunci când pe pielea ei închisă la culoare curge vopsea argintie. Fiecare poză este un imn adus corpului ei. Această tânără de 19 ani din Chicago este deja o serioasă rivală pentru strălucitoarele manechine de culoare.

Diva

Atunci când es[te] cunoscut în indu[stria] trebuie să încerci să-[ţi] un nou loc, făcând [totul] sus, lucru pe care [îl] foarte bine şi [modelul] CAMPBELL, ceea ce a determinat-o să scoată un CD (Baby Woman) şi un roman. Despre ce credeţi că scrie această [tânără] glezoaică de 24 de ani? Despre lumea modei, bineînţeles!

Strengărita seducătoare

Face parte din categoria fetelor care pot paraliza circulaţia pe autostrăzi.

BRIDGET HALL, la numai 16 ani ai ei, apare pe postere uriaşe făcând reclamă pentru un concern suedez care produce lenjerie de damă.

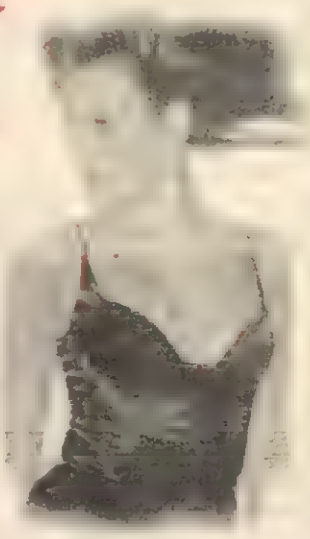

45 la sută dintre britanici sunt impotenţi

În Marea Britanie a fost lansat un vast program de studiere a consecinţelor condiţiilor sociale, economice şi medicale asupra impotenţei bărbaţilor, care afectează cam 45 la sută din populaţia masculină. Specialiştii spun că în rândul populaţiei ar exista o anumită apatie în legătură cu fenomenul ED (erectil dysfunction) cunoscut abia de 10 ani. Studiul respectiv va fi întocmit în urma unei cercetări de un an şi jumătate, urmând să ofere soluţii pentru înlăturarea cauzelor acestui fenomen.

Impotenţa, au ţinut să precizeze specialiştii, nu se referă numai la cazurile clinice, dar şi la cele în care se manifestă cu un anumit grad de frecvenţă. **(SN)**

IUBIREA SECRETĂ A LUI JOHN MAJOR

Imaginea de bărbat aşezat şi cu o moralitate desăvârşită pe care o are John Major a fost uşor retuşată de dezvăluirile făcute de o femeie care a declarat că în tinereţe a fost iubita actualului premier britanic. Presa insulară scria cu ironie că Major ar fi lipsit de sex-appeal, iar zvonurile care au circulat cândva că ar fi avut o amantă ar fi nereale. Numai că de data aceasta cea care a făcut publică vechea legătură cu Major este o femeie în vârstă de 65 de ani care are doi copii. Jane Kierans a spus că s-a îndrăgostit de Johnny în 1965, pe când ea era o tânără profesoară, iar el avea 22 de ani. Deşi între ei este o diferenţă de vârstă de 13 ani (în favoarea femeii), Jane afirmă că el a fost „iubirea vieţii" sale. După acest episod se pare că premierului i-au mai crescut acţiunile în rândul sexului slab. **(SN)**

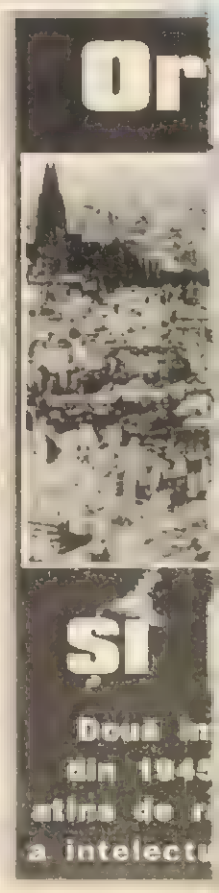

ontemporane

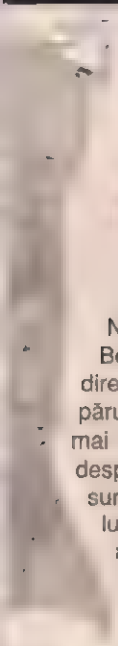

NADJA AUERMANN din Berlin a intrat în 1994 direct în Olimpul modei cu părul ei blond platinat, dar mai ales datorită picioarelor, despre care se spune că sunt cele mai lungi din lume. Este a doua favorită a lui Karl Lagerfeld, după Claudia Schiffer, şi câştigă 15.000 de dolari pe zi

cea barnică

oarte
odei,
i găseşti
n salt în
îl ştie
NAOMI

În spaţiul fostei URSS, oamenii respiră sulf, mănâncă plumb şi beau cocteiluri din otrăvuri

În secţia de anatomie a clinicii universitare din Alma-Ata există o adevărată galerie a groazei: sute de [illegible] conservaţi în recipiente de sticlă pline cu spirt. Feţele lor sunt schimonosite, corpurile schilodite, unora li s-a scos creierul. Două etaje mai sus este secţia de leucemie unde un număr mare de copii abia născuţi aşteaptă să moară.

Populaţia Kazahstanului este victima unei adevărate crime împotriva mediului înconjurător. Opt milioane tone deşeuri puternic radioactive au fost depozitate în zonă.

Dintr-o conductă defectă s-au scurs de curând lângă oraşul Kulva, în apropiere de Cercul Polar, 300 000 tone petrol pe o distanţă de 100 km. Autorităţile ruse locale nu întreprind nimic pentru stoparea catastrofei care se înscrie, din păcate, într-un lung şir de astfel de cazuri.

Cine murdăreşte, plăteşte

Administraţia americană impune industriei baremuri de noxe, ce vor scădea de la un an la altul, astfel încât în 2010 dioxidul de sulf degajat în atmosferă pe întreg teritoriul Statelor Unite va reprezenta mai puţin de 50 la sută din cantitatea măsurată în 1980. În lupta împotriva ploilor acide, autorităţile răspunzătoare cu protecţia mediului au inventat o nouă armă: certificatele de noxe. Ele prevăd cota de poluare permisă de stat pentru fiecare unitate industrială - în prima etapă, pentru 110 centrale termice pe bază de cărbune. Cei ce nu-şi vor epuiza certificatul pot realiza profit, vânzând diferenţa - direct sau prin intermediul bursei - colegilor aflaţi în dificultate, care vor depăşi plafonul admis. Pe această cale, prin acţiunea spontană a mecanismelor economice ale pieţei libere, întreprinderile vor fi indirect amendate pentru impurificarea mediului şi convinse să se reorienteze total spre tehnologii nepoluante.

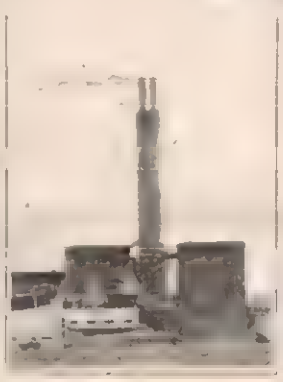

Bumerangul l-au inventat polonezii?

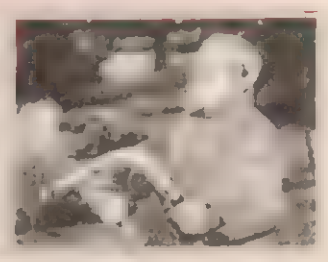

O echipă de arheologi din Londra a declarat că o bucată din ceea ce se consideră a fi un strămoş al bumerangului a fost descoperită în Polonia. Este vorba de o piesă sub formă de seceră, lucrată în fildeş şi veche cam de 20.000 de ani. Specialiştii au făcut o „replică" din plastic a acestui obiect, dovedindu-se că putea fi o armă foarte periculoasă, care era lansată precum bumerangul. După cum se ştie, bumerangul a fost descoperit de europeni la băştinaşii din Australia, această armă având proprietatea de a se întoarce la locul de unde a fost aruncată. (**SN**)

aşul apei de colonia

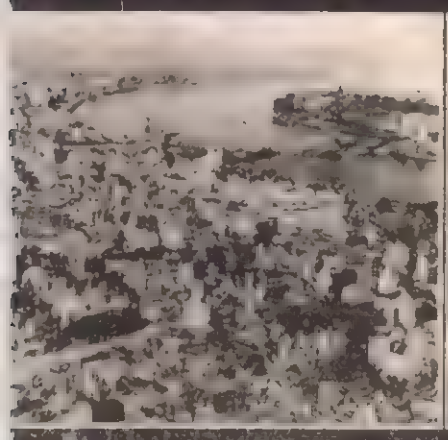

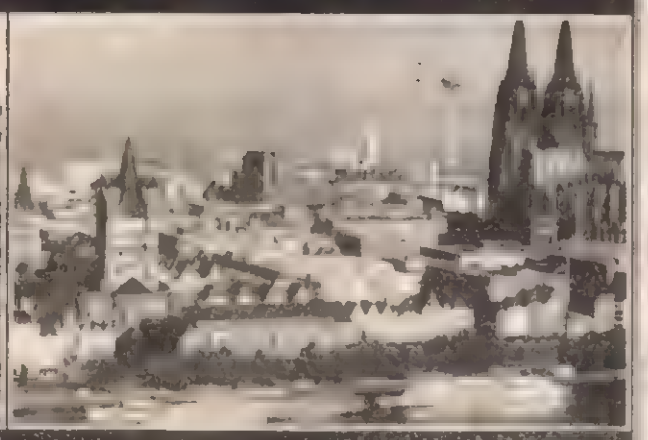

istoria sa nedreaptă

agini ale oraşului Köln: după devastatorul bombardament
şi în prezent. „Nici un alt oraş german n-a fost atât de
zboi, cu toate că aici a fost cea mai puternică rezistenţă
alilor împotriva nazismului" - a declarat Konrad Adenauer.

De la cornetele acustice folosite de Beethoven, la modernele audioproteze

Fotografia de jos vă prezintă câteva din instrumentele acustice folosite în zadar de titanul muzicii simfonice. Cealaltă imagine vă prezintă cea mai modernă audioproteză cu trei canale INSITA Top (concernul Siemens). Aparatul, puţin vizibil, poate fi reglat cu o simplă apăsare pe un buton, pentru patru programe de ascultare eliminând zgomotul de fond

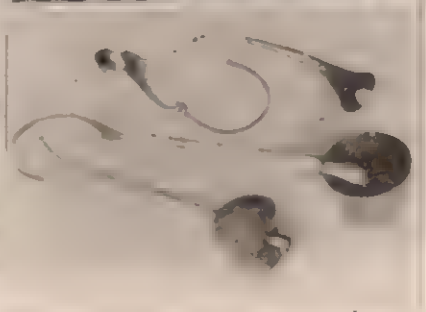

Savantul român Dinu-Ştefan Moraru demonstrează:

Armonia energetică a celor cinci poliedre sacre

Iată ce ne-a declarat colaboratorul nostru: „Cele cinci poliedre sacre sunt: tetraedrul (piramida echilateră cu baza triunghi), cubul sau hexaedrul, octaedrul (opt feţe), dodecaedrul (12 feţe) şi icosaedrul (20 de feţe). Acestea sunt unice, adică altele nu mai există şi au fost construite de către Timeus din Lorca. Informaţia a ajuns la noi prin intermediul lui Platon (429-347 a. Cr.). Consider că sunt primul ce a demonstrat că există o legătură aritmetică între poliedrele sacre şi numerele lui Fibonacci. Numerele ce rezultă prin însumarea numărului de feţe cu cel de vârfuri şi cel de muchii formează şirul Fibonacci: 1, 1, 2, 3, 5, 8,... O altă clasă de poliedre regulate, şapte la număr, poliedrele trunchiate au fost descoperite de către Arhimede (287 - 217 a. Cr.). Ştiri despre acestea au ajuns la noi prin intermediul lucrărilor lui Heron (sec. al II-lea e.n.) şi ale lui Papus (sec. al IV-lea e.n.). Detalierea proprietăţilor lor geometrice şi modul de a le construi sunt date în cărţile 13... 15 din „Elementele lui Euclid". Afirm că şi la poliedrele trunchiate se repetă proprietăţile numerice Fibonacci".

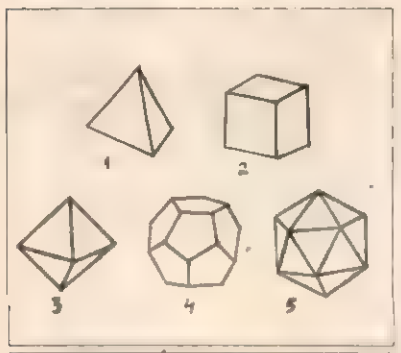

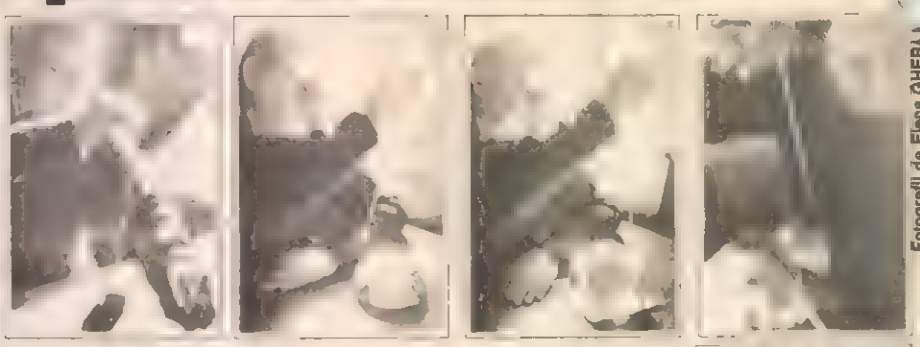

Fotografii de Elena GHERA

– Care este importanţa poliedrelor regulate în natură?

– Vedeţi, din aceste poliedre sacre natura a crescut cristalele minerale prin dezvoltarea autoreproductibilă ca în regnul vegetal şi animal, pornind de la un centru de cristalizare. Formula cristalizării este: numărul de feţe însumat cu numărul de vârfuri este egal cu numărul de muchii plus doi. Johannes Kepler a evidenţiat analogia dintre sistemul nostru planetar şi sistemul poliedrelor sacre. Eu aş putea să demonstrez matematic, dar spaţiul publicitar nu ne permite, că problema invarianţilor este veche de pe vremea lui Platon. Să mă explic: întâi, geometria se defineşte (conform marelui matematician german Felix Klein: 1849-1925) ca **studiul invarianţilor unui grup de transformări.** Cei cinci invarianţi euclidieni, adică cele cinci poliedre sacre reprezintă, prin dodecaedru, zorile geometriei neeuclidiene. Că afirmaţia nu este o vorbă goală o demonstrează descoperirile arheologice ale matematicianului **Ferdinand Lindeman** (descoperitorul numărului „pi"): dodecaedre din bronz şi din piatră aparţinând respectiv civilizaţiilor celtică şi etruscă (sec. al VI-lea a. Cr.). Deci,' cu ajutorul geometriei neeuclidiene, eu pot demonstra matematic energetismul poliedrelor sacre, energetism pe care, deocamdată, l-am descoperit practic.

– Cum aţi demonstrat energetismul acestor obiecte geometrice?

– Ca şi fizicianul francez **Léon Foucault** (1819 - 1868) ce a pus în evidenţă mişcarea de rotaţie a Pământului, cu ajutorul unui pendul cu cristal de cuarţ **A fost evident faptul că mişcarea pendulului se produce în sensul acelor de ceasornic pentru poliedrele cu număr impar de feţe şi invers pentru cele cu număr par. Conul, oul şi sfera rotesc pendulul în sens invers acelor de ceasornic.**

În numărul viitor vom reveni asupra acestei importante descoperiri cu detalii, explicaţii, aplicaţii practice

- va urma -

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

„Cernobâle" submarine

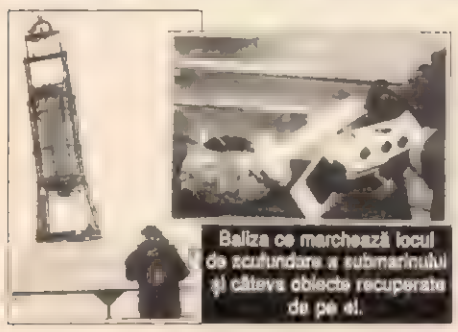

Baliza ce marchează locul de scufundare a submarinului şi câteva obiecte recuperate de pe el.

La 7 aprilie 1989, un incendiu devastator s-a produs pe un submarin nuclear rus aflat în Marea Nordului, în apropiere de Insula Urşilor. După cinci ore de luptă cu focul şi pentru a se menţine nava submersibilă pe linia de plutire, din cei 69 membri ai echipajului pieriseră 42 Unul dintre aceştia a fost găsit în apele îngheţate cu o borsetă legată de mână, ce conţinea documente secrete ale navei Submarinul se află în prezent scufundat la 1685 de metri. Se pare că din el au început să se semnalizeze scurgeri radioactive de „Cesium 137" şi plutoniu în mediul înconjurător. De reţinut este faptul că perioada radioactivă a plutoniului durează 24.360 de ani. După multe eforturi, din adâncuri au fost scoase diverse obiecte de pe nava naufragiată cu ajutorul unor submarine de buzunar, pentru a se constata gradul lor de radioactivitate. Deocamdată această stare se menţine în jurul submarinului, dar nu se ştie pentru câtă vreme Baza militară Kosilakovo, din apropiere de Murmansk, cuprinde o uzină de reparaţii, mari docuri şi magazii. Aici erau revizuite şi puse la punct submarinele nucleare sovietice. De aici „deşeurile morţii", sub formă lichidă, au fost scufundate în câteva zone din Marea Barents, iar cele solide, după ce au fost închise în containere metalice au luat şi ele drumul adâncurilor, de unde uneori revin la suprafaţă. Azi se crede că în mările arctice se află în jur de 15.000 de containere cu deşeuri radioactive. În Marea Kara, ce separă insula Novaia Zemlea de continent, la o adâncime de 1620 metri, au fost scufundate 13 reactoare atomice. Alte 4o asemenea reactoare, ce urmează a fi scoase din uz de pe submarine până în anul 2000, constituie o nouă şi gravă problemă. Se pare, însă, că „Cernobâluri" submarine se mai găsesc şi în Marea Barents, acoperite de gheţuri, precum şi în multe alte mări ale lumi

Stilou fotocopier

Un stilou fotocopier, în greutate de 143 de grame, numit CP-8, a fost realizat de firma Casio. Dispunând de un cap de citire electronic, el înregistrează în memoria sa textele peste care a fost trecut. Răsturnat apoi pe o coală albă el fixează pe hârtie caracterele şi graficele înregistrate, printr-un sistem de scriere cu cerneală. Înălţimea maximă a cifrelor şi literelor ce urmează a fi înregistrate nu trebuie să depăşească 8 milimetri, iar lungimea textului să nu fie mai mare de 20 de metri. Aparatul nu copiază decât în linii drepte şi nu dă rezultate dacă originalul nu este suficient de clar sau este întunecat. Stiloul funcţionează cu pile electrice ce pot fi încărcate.

Telefon cu baliză

„Publipost", viitorul telefon utilizat în oraşe, va avea dimensiunea unui pachet de ţigări ce poate fi purtat în buzunar ori poşetă şi folosit pe stradă. Cabinele telefonice, arhicunoscute azi, vor dispărea, în locul lor apărând balize, prin intermediul cărora se vor putea efectua simultan cinci convorbiri telefonice. Bătaia unei balize este de 50 de metri. Odată tonul obţinut în aparatul telefonic de buzunar, numărul se formează pe clape, el apărând pe un ecran cu cristale lichide. Pentru a se obţine legătura, trebuie format mai întâi un număr de cont, din care urmează să se suporte costul convorbirii, apoi un număr de cod personal şi la urmă cel al abonatului chemat. Centrala automată, care primeşte aceste cifre, caută în memoria calculatorului contul şi codul. Dacă acestea sunt identificate, legătura se face imediat. Convorbirile vor putea fi făcute şi din autoturism, cu condiţia ca acesta să se afle în apropierea unei balize. Se mai studiază realizarea unui telefon care să funcţioneze, tot prin intermediul balizelor, dar care să folosească în loc de unde ultrascurte radio, raze infraroşii şi care să acţioneze cu ajutorul unei cărţi magnetice cu memorie. La acest nou telefon numit „TICFIR" (telefon individual compact funcţionând cu infraroşii) convorbirea se achită prin cumpărarea unei cărţi magnetice, aparatul funcţionând până la epuizarea sumelor înregistrate în memorie, după care urmează a se procura o nouă carte.

Navă-camion

Pentru uşurarea transportului de mărfuri de pe o navă, aflată în largul mării, la uzinele beneficiare, situate în interiorul ţării, în Olanda a fost construit un camion pe şenile amfibie, numit „Road Float". Bineînţeles că el poate fi utilizat şi la transporturi în sens invers, în vederea încărcării vaselor. Mărfurile sunt descărcate ori încărcate cu ajutorul macaralei vasului. Nava-camion, ce poate transporta până la 30 de tone, are o viteză de 15 kilometri pe oră când se află pe mare şi de 30 de kilometri pe uscat, putând urca pante de până la 17 grade.

Grupaj realizat de AUREL DIANU ■

OZN-urile apar în viziunile clarvăzătorilor

În legătură cu „fragmentul de la Donețk" (Ucraina), obiect de origine extraterestră, cele mai surprinzătoare rezultate ale cercetărilor au fost obținute prin metoda psihometriei, care au avut loc, tot în anul 1990, în orașele Kiev, Minsk și Surgut.

Cunoscuți extrasenzori, senzitivi și clarvăzători, în stare de transă hipnotică au răspuns hipnotizatorilor la următoarea temă: intrarea „în contact" cu fragmentul OZN-ului, „descoperirea" și descrierea locului unde s-a produs accidentul, desenarea obiectului și indicarea locului de unde provine fragmentul etc

Prima surpriză din 100 de „subiecți" - 87% au văzut și desenat un OZN identic și au indicat locul de proveniență al fragmentului, iar 72% au descris cu precizie locul accidentului, remarcând indicii caracteristice: „poiana pădurii", „panta" și „bazinul de apă" despre care, bineînțeles, participanții la experiment (inclusiv hipnotizatorul) nu au știut nimic

Iar acum - atenție! O „figură" a făcut-o cunoscuta clarvăzătoare din Belorusia, d-na Anna Aniskevici, care până în momentul experimentului nu s-a interesat de problema obiectelor zburătoare neidentificate. Pe parcursul unei ședințe, fiind în transă d-na Aniskevici a prezentat un tablou cu totul senzațional!

Remarcăm că cele spuse de d-na Aniskevici au fost înregistrate și apoi publicate, în premieră la Kiev, în iulie 1993:

„Prima senzație - un spațiu întunecos și nesfârșit pe fondul căruia începe să se contureze un obiect. La început, l-am văzut neclar, imaginea acestuia era lipsită de claritate, dar apoi l-am văzut foarte clar, era strălucitor și se deplasa în spațiu în salturi, se deplasa extrem de rapid dintr-un loc în altul. Partea superioară avea o proeminență

În partea inferioară erau luminatoarele (nu-mi amintesc numărul acestora)

Obiectul a rămas suspendat deasupra solului, din luminatoare au fost trimise raze, care au iluminat o mică parte a terenului. Solul era lipsit de vegetație. Apoi obiectul s-a deplasat spre o suprafață de apă Era un ocean (conștiința „mi-a suflat": Pacific) Am văzut cerul albastru, suprafața oceanului și valurile

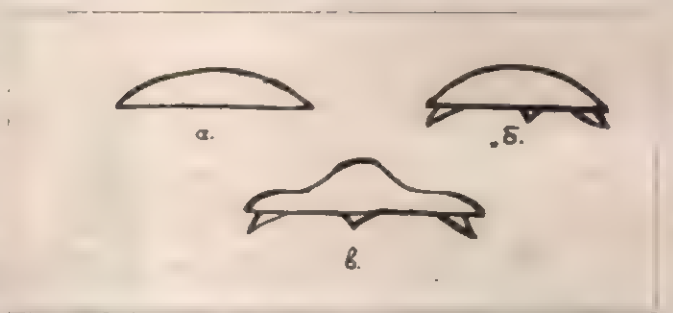

Desenele făcute de d-na Anna Aniskevici în timpul ședinței psihometrice ce s-a desfășurat la Minsk, în anul 1990 cu tema fragmentului OZN-ului de la Donețk.

Obiectul s-a înclinat spre suprafața apei sub un unghi de 45-60 grade și... a dispărut sub apă, apoi l-am văzut desfășurându-se, în spirală, cu mare viteză, într-o mină Deplasarea a încetat, am văzut obiectul staționând pe o platformă. Dar erau câteva, de forme diferite.

Încă pe durata deplasării obiectului deasupra Pământului am văzut oameni în interiorul acestuia. Parcă aș fi intrat în obiect. În interior, de jur împrejur se găseau fel de fel de aparate și ecrane, toate obiectele aveau culoarea oțelului

Erau doi oameni -un bărbat și o femeie - înalți, blonzi, părul le cădea pe umeri, aveau fețe plăcute, luminoase Erau îmbrăcați în costume pe corp, de culoare argintie. Aveau capul descoperit".

Aceasta a fost deci „viziunea" d-nei Anna Aniskevici

Vom încerca să comparăm cele povestite cu datele adunate de comisii competente care își desfășoară activitatea în SUA și Rusia, date referitoare la obiectele zburătoare neidentificate

În primul rând atrage atenția deplasarea în salturi a obiectului în spațiu. Multe rapoarte conțin dovezi având o solidă documentare, care atestă deplasarea în salturi, „pulsatorie" a OZN-urilor. Uneori au fost făcute fotografii și filme, dar alteori - obiectul este văzut, dar pe pelicula nu apare nimic!

Cât privește desenele d-nei Aniskevici, acestea sunt, am spune, reprezentări „clasice" ale acestor vizitatori din neștiut.

Un alt aspect interesant - descrierea scufundării OZN-urilor în ocean. Este o temă căreia în revista noastră i-a fost dedicat un serial, începând cu numărul 50, din decembrie 1994. Putem adăuga că în literatura ufologică găsim o multitudine de aspecte legate de această temă. Cronicile și jurnalele de bord din evul mediu conțin descrierea unor curioase „cercuri de foc" și „roți de foc", care însoțeau corăbiile departe de maluri.

Și dacă ÎNCĂ nu a fost descoperită, în oceane sau mări, măcar una din bazele acestor străini obiecte, să nu uităm că în multe cazuri semnalate obiecte hidrosferice ies din apă, în clipe numărate se transformă în obiecte atmosferice, după care în cosmice. Evident, există și trasee inverse!

Încheiem aici amintind cele spuse de un specialist în materie - Jacques Vallée: „Poate că Ei au fost întotdeauna aici Pe Pământ. Alături de noi"

ALECU MARCIUC ■

Vom locui pe planeta Marte?

Cucerirea planetei Marte prevede mai multe etape. Pentru lansarea elementelor de bază, respectiv „apartamente" prefabricate, va fi folosit un „garaj" conținând două vehicule și o navetă. Aceasta din urmă, utilizând fuzee, va servi pentru deplasări dus-întors, între orbita marțiană și planeta roșie. La început, aceste materiale vor fi plasate pe orbita terestră de unde se vor lansa în spațiu. Mai întâi va pleca combustibilul, apoi, la un interval de 2-3 ani și nava propriu-zisă conținând locuințele. Într-o altă etapă își vor începe „călătoria" de pe orbita terestră spre Marte diferite materiale necesare coloniei. Drumul va dura aproximativ nouă luni. La fiecare plecare, pentru părăsirea orbitei terestre va fi necesară o mică „împingere". În rest, energia deplasării în spațiu va fi furnizată de legile mecanicii celeste. În apropierea planetei, fiecare navă va folosi o metodă proprie de frânare și instalare pe orbita marțiană. În fine, module pilotabile vor plasa pe solul planetei roșii echipe umane. De fapt, echipamentul bazei locuibile va fi depozitat pe Marte cu aproximativ doi ani înainte de sosirea astronauților. Prima echipă, prevăzută în proiect, va fi compusă din trei bărbați și trei femei și vor petrece doi ani pe planetă înainte de a se înapoia pe Pământ, după o călătorie de nouă luni. În continuare, fiecare echipă va fi înlocuită la fiecare doi ani. Nava, ce va transporta pe astronauți, va fi protejată contra razelor cosmice de un scut format din 22 de tone de apă, plasat între pereții exteriori și interiori. Pentru a se înlătura lipsa de gravitație, care pe o durată mai lungă ar avea o influență nefastă asupra organismului uman, vehiculul se va roti, ceea ce va crea, în interiorul navei, o gravitație artificială egală cu aceea pe care echipajul o va găsi pe Marte, cam o treime din cea existentă la suprafața Pământului. Ajunși pe Marte, unde presiunea atmosferică este de 6 milibari față de 1000 milibari pe Terra, „colonii" vor analiza solul, subsolul și atmosfera, care se pare că este formată din 95 la sută bioxid de carbon, restul fiind azot, argon și resturi de oxigen, ultimul provenind din stâncile ce acoperă planeta. Se vor mai studia razele ce bombardează suprafața marțiană și temperatura, care ziua se crede că atinge 22 de grade Celsius, iar noaptea minus 143 grade. Astronauții vor mai căuta eventuale fosile, care să dovedească existența vieții într-un trecut îndepărtat. După un număr de ani stația permanentă va fi ocupată de câteva zeci de colonii. În vederea efectuării acestei fantastice călătorii, oamenii de știință de la NASA au construit pe Pământ o locuință experimentală pe care au numit-o „Biosfera-2". Plasată în deșertul Nevada,această construcție este formată dintr-un laborator și clădiri speciale pentru „coloniști". Totul este din beton și sticlă. De jur împrejur se află un teren agricol de 2200 metri pătrați, o pădure tropicală, în miniatură, o savană și un minideșert cu o suprafață de 1.500 metri pătrați. Nici oceanul nu a fost uitat. Totul este acoperit cu cupole, pentru a se evita orice contact cu atmosfera terestră. Astfel, NASA a reușit să realizeze un microcosmos complet unde se pot verifica posibilitățile de supraviețuire a omului în spațiul extraterestru pe timp îndelungat. La 23 septembrie 1991 a început experimentul numit „Biosfera-2" prin închiderea ermetică a ușilor laboratorului, dincolo de care s-au aflat patru bărbați și patru femei, toți voluntari. După doi ani de izolare completă cei 8 oameni au revenit pe „Terra". În timpul izolării, cele necesare traiului au fost obținute numai din interiorul „Biosferei-2", legătura cu exteriorul fiind menținută numai prin radio. După doi ani s-a constatat că echipa a obținut cu 80 la sută mai multe alimente decât le era necesar fără a se folosi îngrășăminte. Pentru reîmprospătarea aerului și apei au fost folosite filtre speciale, ambele elemente vitale vieții fiind reciclate în procent de sută la sută. Cobaii din Arizona au folosit o dietă naturistă, care a făcut să se reducă mult concentrația de colesterol în sânge. În anul 1993, alți opt „cobai" au intrat în „Biosfera-2", urmând să iasă la finele anului 1995 în vederea obținerii de noi date, care să asigure, în condiții bune, atât călătoria dus-întors până la Marte, cât și colonizarea ei

Așa vor arăta, probabil,locuințele coloniștilor pământeni pe planeta roșie. Până atunci, aici au loc experiențele din Arizona, cunoscute sub denumirea „Biosfera- 2"

AUREL DIANU ■

EAST 17

„Nici o fată nu ne rezistă!”

În întreaga Europă, EAST 17 au luat cu asalt clasamentele cu Steam, primul extras pe single din albumul lor cu același titlu, apărut anul trecut. Cât despre al doilea extras, „Stay Another Day”, lansat în preajma sărbătorilor de iarnă și funcționând ca un cântec de Crăciun, deși versurile nu se referă decât poate la o iarnă sufletească. Unsprezece săptămâni de number one în European Top Twenty și ar fi această performanță greu de atins. Au reușit ei, și merită atenție, cei patru din Walthamstow: Brian, Tony, Terry și John.

BRIAN Astă-vară, un fotograf m-a surprins împreună cu prietena mea Daniella în timpul vacanței noastre la St. Lucia. L-am reperat urgent pe englez. N-a încetat să ne fotografieze pe plajă, fără jenă. Într-o seară ne-a urmărit până la localul în care obișnuiam să mergem. Am profitat de ocazie și l-am luat pe sus. Am strigat: „Spune-mi, la ce revistă lucrezi? Prietenii mei au vrut să te bată, dar eu am reușit să-i calmez.” Și eu și Daniella suntem celebri (ea este actriță în serialul englez „East Enders”) și acest lucru face viața ușor dificilă. Când oamenii văd două celebrități împreună își spun că n-o să dureze. Înțeleg oarecum această reacție, dar asta nu ni se va întâmpla nouă. Pentru că între noi nu există noțiunea de celebritate. Suntem îndrăgostiți la fel ca mulți alții și dragostea noastră e de mare puritate.

Trăiesc cu Daniella de puțin timp. Într-o zi erau câteva fete în fața locuinței noastre, care urlau: „Oh Brian, strengarule, ieși puțin afară, vrem să te vedem!”

Exact Daniella a răspuns. Pe cine îndrăzniți să numiți „strengar”? Dispăreți! Eu însumi n-am ezitat să-mi pun la punct fanii. Puțin respect, nu?

Sunt un partener foarte agreabil. Gătesc mult pentru Daniella. Ieri am cumpărat hrană și șampanie. Când a venit acasă a fost surprinsă că am aranjat masa și mi-a spus că nu-i e foame. Am mâncat în doi timpi și trei mișcări totul singur. Apoi am strâns, am spălat vasele. Sunt aproape perfect!

JOHN. Fiecare din noi are la dispoziție 600 dolari pe săptămână. Eu îmi cheltuiesc banii investind în casă și în lucruri uzuale. Și nici nu-mi ia mult timp să-i termin, între țigări și hrana pentru câine, totul e atât de scump.. Am de asemenea o motoretă XR21 și, de fiecare dată când are pană, mă costă o avere s-o repar.

Prietena mea e top-model. Însă nu e geloasă pe admiratoarele EAST 17, pentru că toate sunt foarte tinere. Nici o fată nu ne rezistă! Mai degrabă eu sunt gelos pe ea când o văd pozând cu alți tipi în ținute sexy. Dar n-am ce face, asta-i meseria ei. Înainte ieșeam în fiecare seară în vreun local, dar acum m-am cuminți!

TONY: Posed un simț al umorului destul de sofisticat. Numai prietenii și familia îmi înțeleg glumele. În orice caz, pot afirma despre toți cei care se află în anturajul EAST 17 că sunt în pragul demenței. Eu mă analizez de aceea foarte des pentru a verifica dacă sunt capabil să-mi explic faptele și gesturile.

Sunt nebun după Mariah Carey. Visez să-i compun o piesă. Ar fi în stare să cânte dumnezeiește orice partitură, indiferent cât de proastă!

Sunt un tip foarte romantic. De exemplu mi-am chemat prietena, Tracy, în Germania și a venit cu avionul. Am făcut o plimbare împreună cu vaporul și apoi am luat masa. A fost un moment foarte plăcut. Am vizitat și Parisul și am urcat până în vârful turnului Eiffel.

Nu mă consider un adevărat cap de familie. Dacă aș avea un serviciu cu ore fixe, dacă aș veni acasă zilnic, ar fi cu totul altceva. Dar cu meseria mea și cu timpul meu foarte ocupat... Sunt în același timp conștient că am o familie. Ador să-mi observ fetița, Atlanta, crescând. La un an și jumătate, e așa de dulce că-ți vine s-o mănânci. Știu că într-o zi îmi va frânge inima.

Când eram la Paris cu Tracy am fost fotografiați împreună cu fiica noastră și aceste poze au fost publicate. Mi s-a părut scandalos ca fetița mea să fie expusă ochilor tuturor curioșilor! Sunt atâția oameni nebuni, periculoși, pe lume încât mă simt dator să fac totul pentru a o proteja. Dacă cineva i-ar face rău m-aș răzbuna fără milă. Aceste fotografii m-au contrariat și urăsc revista care le-a publicat!

TERRY: Presa engleză m-a descris ca fiind cel mai urât tip al momentului. Ce vrea să însemne asemenea gen de concurs de însușiri negative? Al doilea în același clasament se afla Michael Jackson și el cel puțin își poate permite orice femeie din lume. Și apoi, chiar așa stând lucrurile, eu am deja o „zeiță” în viața mea. Și ea mă găsește fără cusur, e cel mai important lucru.

Am avut probleme cu drogurile, am băut alcool de la o vârstă fragedă și am comis chiar câteva acte de vandalism. Sunt eu oare un exemplu rău pentru tineri?

Probabil că da, pentru că avem un număr mare de fani foarte tineri ai căror părinți n-ar agrea deloc ideea ca ei să frecventeze un tip ca mine! Dar asta face parte din viața mea privată. De fapt, cred că am crescut prea repede!

■ **VANESSA PARADIS** a fost acuzată de deținere de droguri! Recent, pe când cântăreața-actriță-manechin călătorea prin Canada, un pachețel de canabis a căzut din pașaportul ei drept în mâinile autorităților din Montreal.

Ironia soartei, căci frumoasa franțuzoaică intenționa să meargă la Miami pentru promovarea noului ei rol de consumatoare de droguri în filmul „Elisa”. A fost însă nevoită să se întoarcă în Paris, cu interdicția de a vizita SUA și cu ordin de a se întoarce în Canada pentru proces pe 13 martie.

■ **MICHAEL STIPE,** frontman la REM, regretă că nu a ripostat la zvonurile care susțineau că el ar fi fost bolnav de SIDA. El afirmă: „N-am răspuns acestor zvonuri pentru că dacă aș fi spus așa e doctorul meu, acestea sunt certificatele mele și sunt negative la testul HIV, mi s-ar fi părut că e ca și cum aș spune că a fi HIV pozitiv, sau a avea SIDA e ceva de care să-ți fie rușine, și nu asta cred. Am gândit prostește că dacă oamenii ar fi rămas cu această dilemă - Michael Stipe are sau nu are SIDA - i-ar fi putut vedea pe cei HIV pozitivi într-o lumină diferită”.

■ **CARLOS SANTANA** a ajuns la o hotărâre cu membrii fostului său grup în privința utilizării muzicii lor în reclame pentru bere.

Neal Schon și Greg Rolie au vrut să permită piesei Black Magic Woman, a grupului Santana, să apară într-o reclamă la televiziunea americană, dar renumitul chitarist a fost împotriva ideii. Într-o declarație ce anunța reglementarea, Santana a afirmat: „Sunt convins pe deplin că nici o muzică la crearea căreia mi-am adus contribuția nu trebuie să fie folosită pentru a promova ceva la care eu nu pot subscrie, cum ar fi băuturile alcoolice.”

■ O secretară englezoaică a dat în judecată grupul reggae UB 40 reclamând faptul că ea a scris versurile unuia dintre cele mai mari hit-uri ale grupului.

DEBORAH BANKS, 38 de ani, pretinde a fi compus Don't Break My Heart pentru a-l ajuta pe scriitorul Javih Khan, fost prieten și ex-membru UB 40. Lui Khan i s-au plătit 15.000 $ pentru piesă, piesă care a ajuns pe locul 3 în clasamentul britanic în 1985, și e inclusă în albumele grupului. Dar poeta amatoare din Birmingham se plânge că nu a primit nimic.

Dacă acțiunea ei va avea deznodământul pe care îl așteaptă, va primi probabil drepturi retro masive.

■ Membrii grupului **BLUR** au fost declarați „top british artists of the year” la Brit Awards, festivitate ce a avut loc la Alexandra Palace din Londra. În afară de această apreciere, ca cel mai bun grup britanic, BLUR au mai câștigat 3 premii: pentru cel mai bun album, Parklife; cel mai bun single: Parklife; cel mai bun video: din nou Parklife. 4 premii pentru cei 4 din Colchester, Essex.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

Un ambițios brazilian înființează la Constanța o școală de samba

Alberto Rodriguez este un cantautor și dansator brazilian, foarte ambițios, care și-a pus în gând să... facă să renască rădăcinile latinității noastre. Zona sa de... atac: tineretul. Iată ce ne-a declarat, într-o fermecătoare limbă română, artistul:

Fotografie de ELENA GHERA ■

„În anul 1992, am absolvit Facultatea de mecanică navală din Galați. Ai mei au considerat că am nevoie de o meserie serioasă și s-au decis pentru cea de inginer. Dorințele mele se îndreptau, însă, în cu totul altă direcție. În Brazilia, am absolvit Colegiul de Arte. De când mă știu am iubit muzica și dansul, spre disperarea părinților mei. Trăind atâția ani în România, am realizat un lucru: românii sunt cam... pesimiști. Dovada? Neîncrederea în propriile puteri, rădăcini, și aruncarea cu arme și bagaje în zona de influență anglo-saxonă. Am revenit, aici, cu convingerea fermă că tineretul român are nevoie, adică i s-ar potrivi mai bine sufletului său ritmurile de samba. Pe speze proprii, am înființat, la Constanța, o școală de samba ce funcționează cu mare succes. Am realizat și un videoclip „Aquela lista”, difuzat pe posturile TVR și Antena 1, precum și prin TV-cablu din Constanța. Vă asigur că și mea „pilă” este valoarea. Nu am și nici nu caut sponsori. Eu sunt regizor și compozitor, interpret și manager, propriul impresar al trupei mele: **Mașina de samba**. Alături de mine dansează **Rodi** și **Beti**, două mulatre focoase și talentate foc. Dorința mea este să-i fac pe tineri să guste savoarea înflăcăratelor nopți braziliene și promit să-i învăț să danseze dansuri sud-americane în perechi.”

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

CAMPIONUL SECOLULUI - IL CAMPIONISSIMO

În ţara care este percepută, din punct de vedere sportiv, drept cea a fotbalului, Italia, o anchetă amplă, finalizată de prestigiosul **Gazzetta dello Sport**, a avut un final oarecum surprinzător. Nu atât prin faptul că numărul 1 al acestui secol a fost ales **Fausto Coppi**, pentru mulţi cel mai mare ciclist al tuturor timpurilor, cât prin poziţia primului fotbalist în respectivul sondaj: **Gianni Rivera** a „sosit" abia al 7-lea. Deşi, să nu uităm, Italia deţine trei titluri de campioană mondială la calcio, iar la ultima ediţie, de pildă, s-a clasat pe locul secund.

Aceasta ne poate da o idee despre modul în care sunt percepute în mediile specialiştilor (au votat antrenori, ziarişti italieni - dar şi de la publicaţii de specialitate din alte ţări, sportivi). Mai întâi, iată clasamentul primilor 10 sportivi italieni ai tuturor timpurilor: 1. Fausto Coppi (ciclism); 2. Alberto Tomba (schi alpin); 3. Enzo Ferrari (automobilism); 4. Gino Bartali (ciclism); 5. Tazio Nuvolari (automobilism); 6. Pietro Mennea (atletism); 7. Gianni Rivera (fotbal); 8. Giuseppe Meazza (fotbal); 9. G. şi C. Abbagnale (canotaj); 10. Gustavo Thoeni (schi alpin).

Podiumul, parcă, spune tot. În primul rând, locul întâi nu se discută, vom insera câteva rânduri despre palmaresul celui pentru care ziariştii italieni au încălcat gramatica, formând - „Il Campionissimo" - un superlativ la masculin, regula fiind numai pentru feminin. Apoi, cei intervievaţi au indicat pentru „argint" un sportiv aflat în plină activitate, Alberto Tomba. Şi, întrucâtva surprinzător, al treilea „campion al secolului" este de fapt un personaj care nu s-a remarcat în competiţii, ci ca patron al unei „scuderii" celebre, un animator şi susţinător, cu alte cuvinte. Surprinderea noastră nu-i tocmai gratuită, dacă ne gândim că în ierarhie figurează totuşi Nuvolari, marele pilot al primelor curse de Formula 1. Şi încă o observaţie: primul dintre fotbalişti, Gianni Rivera, n-a fost niciodată campion mondial.

„Il campionissimo" a fost mai mult decât un ciclist de excepţie, cu un palmares pe măsură (2 tururi ale Franţei câştigate, 5 tururi ale Italiei, de trei ori învingător în clasica-clasicelor, Milan-San Remo, campion mondial pe şosea, deţinător al recordului mondial al orei, adică, practic, tot ceea ce îşi poate dori un rutier), a fost un caracter exemplar, gazetarii găsind un „parametru" cu totul deosebit de a scoate în evidenţă acest lucru: într-o carieră destul de dificilă, întreruptă şi de război, a avut, în total, evadări solitare măsurând 3.051 km!

TEODORA OPREA ■

Non-profitul cui?

Zău aşa, ne cam umflă râsul de zbaterile din fotbal, din ultima vreme, valetele „n-avem bani", „de ce ni se iau impozite", „facem grevă", „vă puneţi poporul microbist în cap dacă nu ne păsuiţi, stimaţi guvernanţi" şi altele asemenea. Ba, auzim, unul a propus achiziţionarea unui protap, în vârful căruia să se pună o jaibă, şi hop cu străvechile obiecte la „tătuca" de la Cotroceni. O să ziceţi că râdem de răul altuia, că nu şade frumos, au oamenii greutăţi şi, vorba poetului, lacrimi în valuri curg pe obrajii năpăstuiţilor soartei.

Dar, credeţi-ne, n-ai cum să nu te pufnească, dacă ai oarece memorie. Pe de o parte, un constructor de meserie, un contabil şi un profesor de economie politică au făcut legile federale, statuând că profesioniştele noastre cluburi nu pot fi decât non-profit. Amănuntul că astfel de societăţi nu pot beneficia deloc, dar deloc-deloc, de scutire de impozite n-a apărut în luminatele minţi nici o secundă. Ceea ce ne miră, pentru că ştim că, virgulă, cel puţin unul dintre autori (morali, materiali?) şi-a tras o firmă mbdă, în care străinezul a băgat vreo 500 de mărci, o seară cu familia la un restaurant mai de soi, tocmai pentru ca firma respectivă să beneficieze de scutire de impozit. Deci, când a fost vorba de buzunarul propriu, omuleţul ştia cum s-o cotească. Pe de altă parte, cine l-a pus pe stimabilii conducători de cluburi să dea cu sutele de miloane de lei (sau echivalent dolari) pe transferarea unui Mutică, Matincă şi alţii asemenea, că-i şi confunzi, iar acum dau din colţ în colţ că nu mai au măiaî nici de un turtoi. Nu facem, doamne-fereşte, nici o aluzie. Că ne-am lecuit de iluzii.

Dinamo, pericol public!

Un cotidian central ne aduce uluitoarea ştire că Dinamo, datorită rezultatelor fulminante din recentul turneu italian (scoruri strânse, ce-i drept, în înfrângeri cu formaţii de serie C2, cum ar veni la noi judeţ), interesul pentru formaţia română a crescut enorm în „cizmă", astfel încât, începem citatul, „Dinamo nu va mai juca astăzi cu SSC Napoli". Motivul: stadionul San Paolo nu prezintă garanţii de securitate. De aici, ce se desprinde? De aici se desprinde faptul că toate cele vreo 60.000 de locuri ale arenei napolitane ar fi fost luate cu asalt de tifosi, aşa încât cu greu s-ar fi putut asigura ordinea. Plus că mai era şi pericolul să se bată suporterii între ei, în timpul acestui meci pe viaţă şi pe moarte! Este, după ştiinţa noastră, cel mai mare omagiu adus unei echipe româneşti.

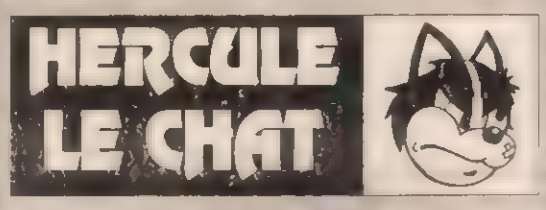

Ştiri din NBA

■ **Shaquille O'Neal** a reuşit 30 de puncte, 11 recuperări şi Orlando a înfrânt pe Milwaukee cu 152-104. Această victorie, la 48 de puncte, reprezintă cea mai mare diferenţă la care a reuşit vreodată Orlando să câştige o partidă. „Este înspăimântător ce se poate întâmpla pe teren când echipa practică un joc colectiv", a declarat după meci **Brian Hill**, antrenorul Magilor

■ La Cleveland, **Glen Rice** a marcat 36 de puncte, ajutându-şi echipa să câştige în deplasare cu 103-96. Este pentru a 11-a oară când Rice a reuşit să treacă peste bariera de 30 de puncte.

■ La Charlotte, **Hersey Hawkins** şi **Alonzo Mourning** au înscris fiecare câte 8 puncte într-un al treilea sfert în care s-au desprins de adversarii lor la o diferenţă de 26 de puncte. Hornets 115 - Bulls 104.

■ **Joe Dumars** a marcat 4 puncte în ultimele două minute de joc şi Detroit câştigă acasă cu 99-93, întrerupând o serie de 3 înfrângeri consecutive.

■ La Seattle, **Nick Van Exel** a reuşit 40 de puncte - un nou record personal - şi Lakers continuă dominaţia asupra Supersonicilor, înregistrând cea de-a patra victorie consecutivă asupra acestora cu scorul de 109-102.

■ La Golden State, **Latrell Sprewell** şi **Keith Jennkins** au reuşit fiecare câte 6 puncte în sfertul al doilea în care s-au desprins definitiv de Philadelphia 76ers, care a avut un start mai lent, învingându-i cu 98-85.

VADIM GEORGE CUŞNARENCU ■

In memoriam

Ionică Bogdan ar fi împlinit 80 de ani

Idolul şi răsfăţatul stadioanelor de fotbal în anii '30-'40, Ionică Bogdan ar fi împlinit 80 de ani pe 6 martie 1995. Fiu al Oborului şi al Unirii Tricolor, dotat cu o extraordinară fantezie creatoare în jocul de fotbal, Ionică Bogdan a încântat generaţia sa, fiind un precursor al marilor jongleuri de mai târziu cu balonul rotund, în frunte cu Ozon, Dobrin, Ilie Balaci, Dumitrache sau Gică Hagi. S-a consacrat la marea şi populara echipă Rapid Bucureşti, unde a venit în 1936. Aici, alături de marii jucători care au fost Baratky, Auer, Sipoş, Vintilă, Râşinaru, Cuedan, Lenghariu, Petrică Rădulescu şi alţii, a cunoscut gloria sportivă.

A cucerit cu acest mare Rapid de 5 ori consecutiv Cupa României (1936-1940). A jucat în echipa naţională la

Campionatul Mondial din 1938, din Franţa, şi, în 1940, la Roma, în celebrul meci care l-a consacrat pe Mircea David („Il Dio"). A ajuns cu echipa Rapid în finala Cupei Europei Centrale (competiţie similară C.C.E. de astăzi). Meciul vieţii sale a fost în cadrul acestei competiţii, şi anume cu Ujpest, când după 1-4 la Budapesta, în partida retur de pe Giuleşti, Ionică Bogdan a marcat în ultimele minute, după ce a driblat 6-7 adversari inclusiv portarul, Rapid câştigând cu 4-0. Finala nu s-a mai disputat din cauza evenimentelor politice.

În paralel cu activitatea de jucător, Ionică Bogdan a studiat mult, fiind absolvent a două facultăţi - Dreptul şi Academia Comercială. A fost un poliglot, cunoscând la perfecţie franceza, engleza, italiana, germana, spaniola, iar în timpul celor 19 ani de antrenorat în Liban a învăţat araba. A fost un mare pasionat al călătoriilor, luând parte ca turist la toate campionatele mondiale şi europene de fotbal după 1965. Ca membru al Cercului Veteranilor Sportivi fascina cu povestirile sale. I-a fost dat să piece din această lume tot în Liban, la Beirut, la 8 iulie 1992

La cei 80 de ani pe care i-ar fi împlinit, admiratorii săi de toate vârstele îi aduc un pios omagiu.

Col. vet. Gh. Oprişescu,
fost jucător la Unirea Tricolor Bucureşti

Privatizarea lu' peşte

CUM SE FAC MILIOANELE FORŢÂND CONSTITUŢIA (1)

Constituţia României

„ARTICOLUL 68 - Incompatibilităţi. (2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcţii publice de autoritate, cu excepţia celei de membru al Guvernului".

Era şi este aproape imposibil să afli, direct de la sursă, cu ce afaceri se ocupă parlamentarii majoritari în timpul lor liber, pentru că au, slavă Domnului, destul. Dacă întrebai pe unul sau pe altul din Patrulater ce afaceri are, se jura cu mâna pe inimă că nici gând de afaceri sau, alţii, cu o figură de zei jigniţi, îţi întorceau spatele. De la tribună se băteau şi se bat cu pumnii în piept că nu-şi vând ţărişoara cea frumoasă şi bogată, iar când lasă microfonul, oamenii se pun pe treabă. Temeinic, serios, pe termen lung şi fără riscuri.

Una din soluţiile „învârtelilor" fără probleme o constituie calitatea de reprezentant al FPS şi al FPP-urilor în consiliile de administraţie şi în adunările generale ale acţionarilor din societăţile comerciale.

În momentul în care s-a dat „harţ" la ciolanul reprezentărilor, parlamentarii, în primul rând, pur şi simplu au dat năvală să nu le scape vreo „bucăţică".

Iniţial, în contractul de reprezentare încheiat între FPS şi reprezentanţii lui, era prevăzut, pe lângă remuneraţia de 25.000 lei, diurna aferentă şi decontarea cheltuielilor de deplasare pentru fiecare şedinţă, precum şi sporuri „de transpiraţie":

- pentru fiecare milion de lei care depăşeşte dividendul cuvenit reprezentatului faţă de perioada de bază (bilanţul contabil al anului precedent) - o sumă brută de 50.000 lei
- pentru fiecare milion ce recuperează pierderea faţă de perioada de bază (bilanţul contabil al anului precedent) - o sumă brută de 50.000 lei
- pentru menţinerea la nivelul perioadei de bază a dividendului cuvenit reprezentatului (conform bilanţului contabil al anului precedent) - o sumă fixă brută de 50.000 lei

Ca un amănunt picant, articolul 11 prevede că fiecare contract este valabil pe o perioadă de cinci ani! Aşadar, pentru murături şi porci, aleşii-reprezentanţi nu prea primeau mare lucru, dar până cel mai târziu în apropierea cumpărării mielului, se îngropau în sute de milioane.

Probabil speriat de faptul că presa deja începuse să amuşineze această „spargere a secolului", Consiliul de Administraţie al FPS, întrunit într-o şedinţă de urgenţă pe 26 ianuarie 1995!!!, emite un Act Adiţional la Contractul de Reprezentare, prin care încearcă să mai îndrepte câte ceva din nerusinarea literelor b şi c ale articolului 9, mai sus arătat. Cu alte cuvinte, „remuneraţia reprezentantului, prevăzută la pct. 9 lit. b şi c, care se va plăti după aprobarea bilanţului şi fixarea dividendului pentru fiecare exerciţiu financiar, începând cu exerciţiul 1994, **nu va depăşi de 2,5 ori salariul brut al managerului sau, după caz, al directorului general** (s.n.)".

Cu alte cuvinte, nu vor mai încasa sute de milioane, ci „doar" zeci de milioane, având în vedere că mulţi aleşi s-au băgat în cel puţin două societăţi şi că în cazul multor manageri leafa sare binişor de un milion, spre două-trei milioane.

Unii se vaită că nu primesc nimic, în special de la unele Fonduri ale Proprietăţii Private. Dar cu informaţiile economice privind oportunităţile de afaceri, dar cu anumite comisioane neştiute de nimeni din afara „cupolelor", cum rămâne?!

Şi toate acestea în timp ce săracu' preşedinte Iliescu, cuprins de febra lansării propriilor texte, spune celor care n-au altceva mai bun de făcut decât să-şi piardă timpul ascultându-l că de vină pentru viaţa grea a poporului sunt cei care vor să acumuleze peste noapte bogăţii, călcând în picioare orice normă de legalitate şi moralitate! Domnule preşedinte, dar despre cei de pe listele acestea ce părere aveţi?

BEBE SCARLAT ■

Pescuind în ape tulburi

Parlamentari care reprezintă FPS în conducerile societăţilor comerciale care cică se privatizează (sperăm că mai devreme de paştele cailor!)

În nr. trecut am publicat prima parte a listei reprezentanţilor FPP IV Muntenia în conducerile (CA şi AGA) societăţilor comerciale ce se vor privatiza şi am promis cititorilor surprize. Suntem în măsură să le oferim. Am intrat, între timp, în posesia listelor şi de la FPS, şi de la celelalte FPP-uri. Pe aceste liste se află şi parlamentari. Mulţi de tot. O droaie! ÎN CONTRADICŢIE CU ARTICOLUL 68 DIN CONSTITUŢIA ROMÂNIEI! Vom continua cu FPP IV Muntenia, la momentul respectiv - deocamdată, FPS-ul. Deci, parlamentarii. Iată-i:

ALBA
deputat Maier Ioan (PDSR) - Cetatea SA
- Peco Alba SA

ARGEŞ
senator Rizescu Ghe. (PDSR) - Cara SA
senator Simionescu Ctin (PDSR) - Arpechim SA
deputat Jugravu Marin (PDSR) - Câmpulung SA
- Conmus SA
deputat Nistor Iulian (PDSR) - Aro SA
- Arpo SA

BOTOŞANI
senator Mocanu D-tru (PDSR) - Luceafărul Botoşani
senator Moldovan C-tin (PRM) - Condacia - Botoşani

BRĂILA
senator Broscăţeanu Ioan (PDSR) - Peco Brăila SA
senator Matetovici Mihai (PDSR) - Promex SA
deputat Petre Petrică (PDSR) - Glubedex SA
- Vinalcool Brăila SA

BUZĂU
senator Petrescu Mihai (PDSR) - Servagromec SA
- Zahărul SA
deputat Albu Alexandru (PDSR) - Elars SA
deputat Mladin Liviu (PDSR) - Carbuz SA
deputat Petrescu Ovidiu (PDSR) - Peco SA Buzău

CĂLĂRAŞI
deputat Naidin Petre (PDSR) - Navol SA Oltenita
- Siderca SA Călăraşi
deputat Voicu Vasile (PDSR) - Agroindustriala Mânăstirea SA

COVASNA
senator Kozsokar Gabor (UDMR) - Zoocomp SA
senator Magyari Lajos (UDMR) - Bon Ami SA

CONSTANŢA
senator Dumitraşcu Gheorghe (PDSR) - Librimaris Constanţa
- Oil Terminal Constanţa
deputat Dumitrescu Ioan (PDSR) - Mamaia SA Mamaia
- Vinvico Constanţa
deputat Liţă Mihai (PDSR) - Carmeco Constanţa
- Fluvinleg Mangalia
deputat Mangiurea Anton-Marin (PDSR) - Comixtur Eforie Nord
- Eforie SA Eforie

CLUJ
senator Suian Valer (PUNR) - Flacăra SA
- Libertatea SA

DÂMBOVIŢA
deputat Popa Daniela (PDSR) - Romcif Fieni
deputat Vrabie Corneliu Dan (PRM) - Valahia Târgovişte

DOLJ
senator Potcoavă Andrei (PL '93) - Craimodex SA
- Elpreco SA
deputat Baniţă Petre (PDSR) - Agroindustriala Savini SA
deputat Grigoraş Neculai (PDSR) - Comintex SA
- Star SA
deputat Lungu Marin (PSM) - Agromec Podari SA
deputat Vintilă Nicu (PDSR) - ITIA SA
deputat Panait Mihail (PDSR) - Coremi SA
deputat Şomâcu Simion Silviu (PSM) - Avu Electroputere SA

(va urma)

Ultima oră

PAC-ul nu ia bac-ul !

Să-i ştiţi, ca să-i mai alegeţi!

LISTELE CU PARLAMENTARI ÎNFIPȚI LA CAȘCAVALUL FPS

■ Cum se fac milioanele forțând Constituția (2)

pag. 16

Două reviste într-una singură

Nr. 10 ● 7 – 13 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3,70 DM ●

Flacăra

Editată de S.C. Publicaţiile FLACĂRA S.A. | Preşedinte - director general GEORGE ARION | Redactor şef EUGEN CHIROVICI

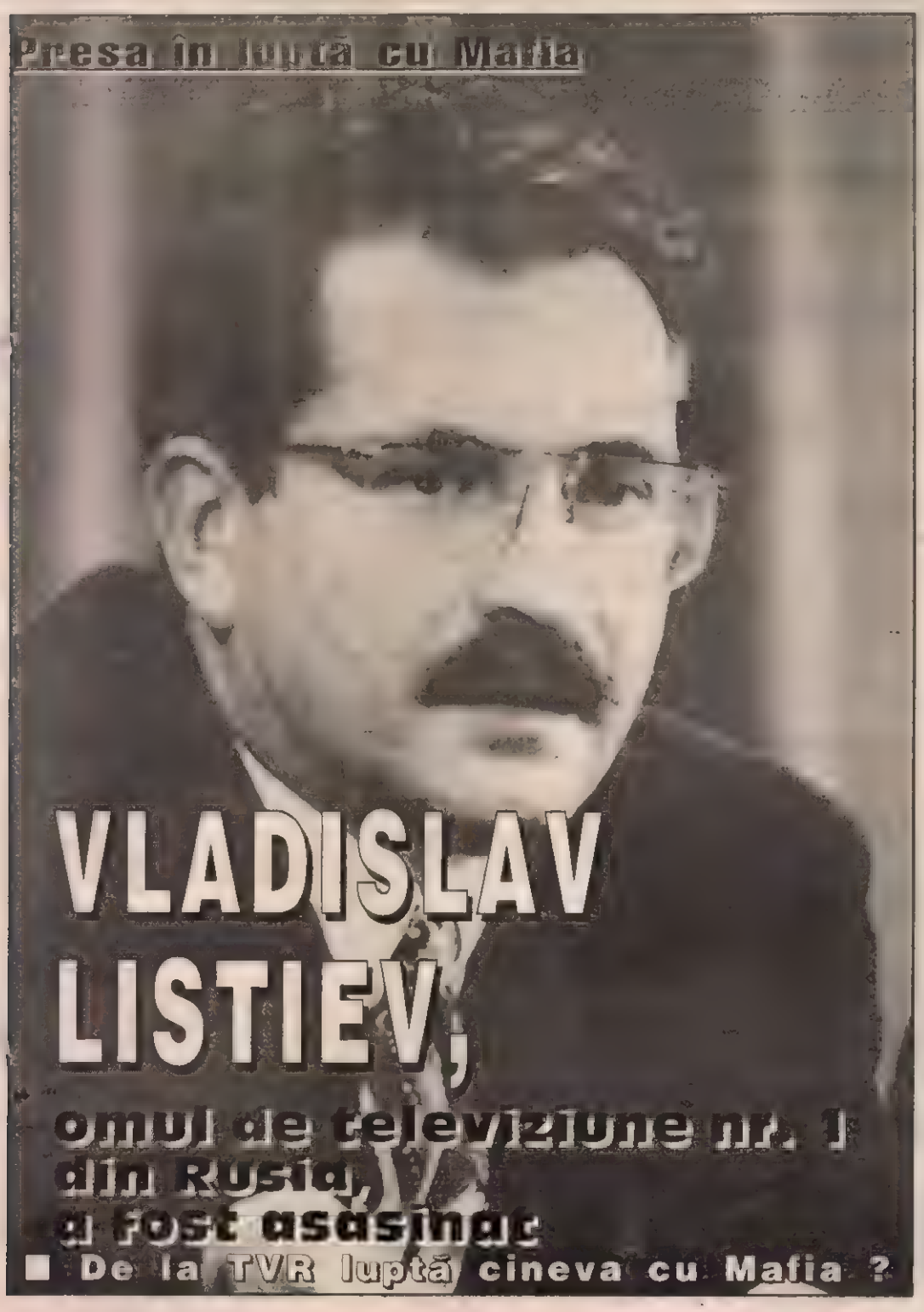

VLADISLAV LISTIEV,

omul de televiziune nr. 1 din Rusia, a fost asasinat

■ De la TVR luptă cineva cu Mafia ?

ATENȚIE! Nu primiți FLACĂRA fără Flacăra BIS sau invers !

MIHAI TATULICI vă vorbește în FLACĂRA cu „Cuțitul în spate"

pag. 14

TELE 1 abc

HELIOSPROBOSCOPUL

„Virgil Măgureanu m-a luat în brațe şi m-a sărutat pe obraji"

☐ Ultimul episod ?

pag. 8-9

MAȘINA DE SCRIS

Cele două premii:

■ Publicarea unei cărți, la 1 mai

■ 1.000.000. de lei la 1 noiembrie

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN , HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel.210.19.68 ,210.19.98 ,210.18.34 Fax 211.73.69

OKI · BECKMAN · ALINCO · HEWLETT PACKARD · JOVELL · CTX · CHAPARRAL · LOGITECH

PUBLICAŢIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
[redacted]
Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus**
Director economic: **SILVIU ILIE**
Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate şi suplimente speciale
[redacted]
Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Şef cabinet: **CĂTĂLINA ALBERTI** 222.33.31, 222.33.44, (2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223.15.10, 223.15.20, 223.15.30, 223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu mențiunea din paranteze
Fax: 222.82.89
Cont lei 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valuta - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

FLACĂRA
Redactor-şef: **EUGEN CHIROVICI**
Consilier: **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacţie
[redacted]
Telefon: (2559)

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ştefanovici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ioniţă
- **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacâru
- **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjală (SUA)
- **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Angela Ştefănescu

REBUS
REBUSACHE
Mini SKANDY
Director publicaţii de divertisment: **ALEXANDRU PĂSĂRIN**
Redactori şefi adjuncţi: **MIHAI ZGUBEA** ("Rebus"), **CONSTANTIN GRIGORE** ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane (2036) director, (1457) redacţie

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600), 222.68.05 **Călin Mărcuşanu**, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38 Mihaela Anghel, Mana Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Maţoţă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE 222.66.28 Gabriel Bumb, Cora Crăciunescu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoru, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634) **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea [redacted] S.A., [redacted], Piaţa Presei Libere nr. 1, [redacted], Bucureşti, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Ce s-a întâmplat cu Divertis în ultimii cinci ani

Am fost printre primii care au salutat apariţia grupului Divertis. Atunci când l-am văzut pentru întâia oară, la Costineşti, unde au luat şi un premiu, le-am admirat tinerilor conduşi de Toni Grecu umorul, isteţimea, dezinvoltura şi, în special, curajul în abordarea unor subiecte primejdioase cum ar fi, de pildă, cultul personalităţii, lipsa de valoare ca un criteriu al promovării, impostura în societate. Tocmai din pricina îndrăznelii sale, despre Divertis nu se ştia decât într-un cerc restrâns.

După 1990, aşa cum era şi de aşteptat, faima grupului a crescut. Însăşi Flacăra l-a acordat un premiu - semn de recunoaştere a valorii. Iar în recenta - primul - lui casetă video, apărută nu demult, se regăsesc câteva din însemnele emblematice ce-l caracterizează: radiografierea atentă a fenomenelor politice, sociale din ţara noastră, o persiflare a tarelor din noi, predispoziţia spre haz.

E vorba de cine a tras în noi, de mineriade, de diaspora, de mizeriile cotidiene în tranziţia originală, de imaginea noastră în lume. Ni se înfăţişează un tablou complex a ceea ce ni s-a întâmplat şi ni se întâmplă în ultimii cinci ani. Dacă n-ar mai rămâne nici un document din perioada 1990-1995, oricine ar dori să afle, în viitor, veşti despre noi, ar fi pe deplin edificat vizionând caseta lui Divertis. E drept, comunicarea cu acest grup este mai fidelă atunci când participi la spectacolele lui. Dar, atunci, contaminat de râsul celorlalţi, nu ţi se mai dezvăluie cu exactitate dimensiunea gravă a demersului artistic. La o scrutare mai atentă membrii trupei fac haz de un necaz în care e implicată, pentru multă vreme, întreaga naţiune română.

Preşedintele PNL despre PL '93 şi PAC:

„Nu le-aş dori să aibă trista experienţă pe care a avut-o PNL după ieşirea din Convenţie!"

☐ Pronosticul dlui Quintus: în vară, fuziunea PNL-PNLCD

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

– Dle preşedinte, credeţi că sunteţi într-o situaţie cel puţin delicată, având în vedere că PNL este membru al CDR şi al Alianţei Civic Liberale şi că PL '93 şi PAC s-ar putea să părăsească Convenţia?

– Cred că situaţia delicată nu este a PNL, deoarece noi, prin toate hotărârile pe care le-am luat, prin toate atitudinile, am respectat din plin ambele protocoale semnate, atât cel în cadrul CDR cât şi cel în ACL, menţionând încă o dată, dacă mai este nevoie, că unul din articolele protocolului ACL prevede că activitatea Alianţei se desfăşoară în cadrul CDR.

– Exact! Şi atunci, va mai avea viitor ACL?

– Cineva spunea, şi cred că avea dreptate, anticipând eventuala ieşire a celor două partide, membre ale ACL, din CDR, că n-ar vrea să se găsească în pielea mea! În acel moment se vor pune nişte probleme foarte delicate, aşa cum aţi spus. Dacă PL '93 şi PAC nu semnează noul protocol al CDR şi prin aceasta ies automat din Convenţie **ŞI DOAR ATÂT**, cred că totuşi ACL poate să-şi continue activitatea. Dacă însă cele două partide se vor angaja într-o altă alianţă, fie ea Marea Coaliţie, fie mai ştiu eu ce, atunci sigur că lucrurile ajung la limită şi va trebui să luăm o hotărâre.

Dar deocamdată situaţia este destul de neclară: Comitetul Director al PL '93 a comandat Consiliului Naţional al partidului să nu semneze protocolul CDR, ceea ce înseamnă ieşire, PAC încă nu a hotărât. De altfel, şi în PL'93 şi în PAC există cel puţin două tendinţe importante, una pro şi alta contra rămânerii în CDR.

Nu le-aş dori să aibă trista experienţă pe care a avut-o PNL după ieşirea din Convenţie! Eu tot încerc să sper că îşi vor da seama până la urmă că o asemenea mişcare poate să le aducă grave prejudicii, nu numai unităţii Opoziţiei, dar chiar unităţii partidelor respective!

– Credeţi că vor mai atinge pragul electoral dacă ies din CDR?

– N-aş putea garanta pentru nici un partid din România, poate cu excepţia partidului de guvernământ şi a PNŢCD, că poate să obţină acest prag singur! Noi avem experienţa alegerilor din 1992, când eram creditaţi cu 8-9% şi ieşind din Convenţie am coborât până sub 3%. Nu cred că este bine ca un partid să riste o asemenea situaţie, pentru că trebuie să fii foarte puternic, aşa cum a fost PNL, ca să reziști la un asemenea şoc. Altfel, înseamnă prăbuşirea!

– Mult aşteptata unificare liberală devine iarăşi „un pod prea îndepărtat"?

– Mi se pare că eram foarte aproape de realizarea acestui vis, acestei dorinţe care este sigur nu numai a liberalilor, ci şi a unei mari părţi din populaţia ţării, când a intervenit, parcă fatidic, această neînţelegere în cadrul CDR. Dacă PL '93 iese din CDR (PAC a spus că pentru moment nu este dispus să facă o fuziune), cum îi explicam şi dlui Patriciu, **este imposibilă o fuziune, adică o parte din partid să fie în CDR, cealaltă parte în afara ei!** Domnia-sa mi-a replicat că ar hotărî Congresul dacă va fi înăuntrul CDR sau nu. Însă un asemenea risc partidul nostru nu-l poate accepta, pentru că PNL, în întregime, doreşte rămânerea în Convenţie. La PL'93 sunt părţi care doresc să rămână şi părţi care doresc să iasă din CDR, deci nu ar fi o problemă atât de gravă. La noi este clar, nu putem risca, într-un congres, să se schimbe, ştiu eu, numele partidului sau ieşirea lui din alianţă. I-am şi spus, de altfel, că dacă dânşii ies din CDR problema fuziunii este deja foarte îndepărtată!

Am dorit un singur partid liberal puternic, nu unificarea unor frânturi!

– Dar fuziunea cu PNLCD?

– Este foarte posibilă, însă trebuie să aşteptăm congresul dumnealor, de la sfârşitul acestei luni, congres în cadrul căruia se vor clarifica lucrurile şi îşi vor alege o conducere cu care să putem sta de vorbă, deoarece actuala conducere este foarte contestată. Cred că până cel mai târziu în vară să putem face fuziunea cu PNLCD şi să rămânem un singur PNL.

– Dacă ieşe „calul" PL '93 din Convenţie şi apar „mânji" care nu vor să-l urmeze, credeţi că vor veni la dumneavoastră sau vor face un PL '93 - CD?

– Există mai multe posibilităţi. Constituirea unui nou partid nu este o treabă aşa de uşoară, nu este suficient să te înscrii la TMB şi să spui că ai un partid, partidul acesta trebuie să existe în teritoriu, într-o importantă parte din judeţele ţării. Aceasta cere timp şi de-acum timp nu prea mai este! Există posibilitatea ca organizaţii întregi, cum am deja informaţii, să se înscrie direct la noi. Mărturisesc că nu-mi face nici o plăcere aşa-zisa întărire numerică a PNL cu fracţiuni desprinse tot dintr-un partid liberal, noi nu am practicat niciodată aşa ceva, noi nu am primit niciodată părţi din alte partide, dar dacă dorinţa lor va fi aceasta, justificată de faptul că vor să rămână în Convenţie şi opţiunile lor vor fi către noi, prin înscrieri individuale se va produce şi această operaţiune pe care, repet, noi nu am fi dorit-o. Noi am fi dorit să se unifice întregul partid şi nu cu frânturi din el!

– În cadrul Convenţiei, relaţia cu PNŢCD este bună? Vi se dă de înţeles că sunteţi datori pentru gestul făcut de a vă reprimi în CDR, sunteţi cumva timoraţi?

– Nu e vorba de nici o situaţie de genul acesta. Spuneam, cu puţină tentă de glumă, dacă vreţi, că, de fapt, Convenţia ar trebui să ne fie recunoscătoare că am venit, întărind-o astfel! Noi suntem mulţumiţi, acolo era locul nostru! Relaţiile noastre cu PNŢCD au fost şi sunt foarte bune! Există o relaţie de respect reciproc, sper că nu s-ar putea nimeni gândi că vreunul din partidele noastre să încerce să subordoneze sau să impună puncte de vedere, altfel decât prin forţa argumentelor, a discuţiilor amicale, demne. Noi nu ne temem deloc de această aşa-zisă supremaţie a PNŢCD în cadrul Convenţiei!

– Cunoaşte PNL în acest moment o ascensiune electorală?

– Da, fără îndoială! Toate sondajele de opinie ne-au arătat că am crescut mult, aproape de trei ori am crescut în viziunea şi în aprecierile electoratului şi în acelaşi timp mulţi oameni de valoare s-au înscris la noi în ultimul timp.

– Această creştere şi valorică şi numerică se datorează reintrării PNL în Convenţie?

– Da, se datorează aproape exclusiv revenirii noastre în Convenţie, pentru că multă lume aştepta să vadă ce hotărâre luăm. Revenirea noastră serveşte intereselor democraţiei, intereselor Opoziţiei democratice, pentru că o Românie politică fără PNL este foarte greu de conceput şi s-a şi văzut ce s-a întâmplat în perioada aceasta, cât noi am lipsit din Parlament.

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Afaceri cu ouă de cuc

La 65 de ani bătuţi pe muche zilele acestea, preşedintele poate să-şi contemple în voie opera: o ţară debusolată, încremenită în stagnare, în sărăcie şi mizerie, în lehamite şi pustiu moral, invadată de gunoaie comunale şi gunoaie umane, o junglă în care colcăie escroci şi borfaşii de toate nuanţele şi de toate calibrele, o ruină peste care flutură steagul zdrenţuit al vorbăriei politice şi al gargarei electorale.

Ca şi cum toate acestea n-ar avea nici o legătură cu viaţa noastră, cel mai ales partid al poporului, PDSR-ul, şi-a strâns deunăzi rândurile dese într-un conclav orgolios în care s-a mestecat mult pe tema câştigării alegerilor (asta după ce la Iaşi, Ion Solcanu, strateg de vază în ierarhia pedeseristă, poftea mai zilele trecute la încă vreo două cincinale în fruntea bucatelor; sătul până peste cap, să-l credem totuşi flămândului...). La întrunirea PDSR era cât p-aci să se lase cu binecunoscutul festivism de partid şi de stat, dar prestaţia încruntată a lui Adrian Năstase a risipit elanul cu pricina; au răsunat în sală vorbe grele, cu ecouri dinspre Cotroceni, referitoare la celebra lăcomie şi corupţie a celor ce viermuiesc prin structurile de putere ale statului. Despre ce e vorba, concret, precis (pentru că nume, totuşi, nu s-au rostit) ?

FLACĂRA a început să publice, în premieră (ulterior au făcut-o şi Adevărul, şi Ziua - şi fireşte, în ritm de cotidian), listele parlamentarilor profitori care, nesocotind prevederile Constituţiei, şi-au tras statutul şi câştigurile grase aferente de reprezentanţi ai FPS şi ai FPP-urilor în AGA (adunări generale ale acţionarilor) şi CA (consilii de administraţie) ale societăţilor comerciale de stat ce urmează a se privatiza. În afara câştigurilor de care am pomenit mai sus - de multe şi nenumărate miloane de lei, în multe cazuri - miza cea mare a acestei afaceri, care miroase aproape a escrocherie cu acte în regulă, este prezenţa în miezul conducerilor din aceste unităţi economice, un adevărat ou de cuc plasat în cuibul viitoarelor societăţi comerciale particulare. Interesul parlamentarilor pentru această afacere cu bucluc este enorm şi pentru asta se dau de ceasul morţii să interpreteze şi să răstălmăcească termeni, paragrafe şi articole din Constituţie, doar-doar vor obţine o lege care să dea drumul lupilor la stână. Este vorba de art. 7 din Legea privind statutul senatorului şi deputatului, a cărui votare este amânată la nesfârşit de către „bibici", pentru că aşa cum este el formulat în proiect respectă Constituţia şi îi leagă de mâini şi de picioare în materie de FPS şi FPP-uri.

Pe acest subiect voi reveni, pentru că scandalul este abia la început; vor urma date, nume, cifre de toată splendoarea. În liste domină copios, dar copios, PDSR-ul. Iar reacţiile îngrijorate au apărut deja la cei ce păstoresc acest partid. Dar am un sentiment cumplit, că au apărut degeaba!

Şi mai am un mic sentiment, ca să-i zic aşa: Cine fură azi un ou, precis că mâine nu-ţi va face nici un bou cadou...

EUGEN CHIROVICI ■

Cu gândul la alegeri

PDSR umblă la pudră şi parfumuri

❑ Se varsă şi câteva lacrimi de crocodil, apropo de situaţia din CDR

Săptămâna trecută a avut loc Consiliul Naţional al PDSR. Discursurile liderilor indică intenţia schimbării strategiei partidului de guvernământ. „Să câştigăm alegerile", a fost sloganul propus de Adrian Năstase. Liderul PDSR a mai propus încheierea unor „pacte de neagresiune electorală" în vederea alegerilor locale, pentru susţinerea candidatului cel mai bine plasat în turul al doilea.

La ultima Delegaţie Permanentă a partidului, Adrian Năstase a ţinut să declare cu eleganţă, din raţiuni de imagine: „Nu vom profita de problemele cu care se confruntă CDR". Şi totuşi.

După ce Sergiu Cunescu, fără să clipească, a spart gheaţa, iată că şi UDMR a părăsit Convenţia Democratică. Este destul de clar, din păcate, că partidele din opoziţie nu vor mai fi sigure de-acum înainte de modul în care reprezentanţii minorităţii maghiare vor vota în Parlament

Aceasta ar fi o faţă a problemei. Cealaltă faţă este că PDSR se chinuie de foarte multă vreme să pătrundă în Ardeal. Chestiunea a fost discutată şi răsdiscutată la toate şedinţele partidului de guvernământ. S-au elaborat chiar şi strategii. Rezultatul a fost un mare zero. Nu este exclus ca, atunci când a propus acele „pacte de neagresiune electorală" la alegerile locale, Adrian Năstase să fi avut în vedere o colaborare cu UDMR. Şi ţinând cont că el a mai spus „suntem obligaţi să luăm în considerare declaraţiile UDMR prin care acesta afirmă că doreşte un dialog cu noi", avem toate motivele să ne aşteptăm la un „troc" politic între PDSR şi UDMR.

Lideni partidelor din opoziţie au pierdut timp preţios ca să se acuze reciproc de toate relele posibile, iar electoratul fireşte a reacţionat. În sondajele de opinie procentele Convenţiei nu au crescut spectaculos aşa cum ar fi fost normal în actuala stare de criză economică în care se află ţara, criză de care este vinovat PDSR. Strategii partidului de guvernământ lucrează acum de zor la cosmetizarea imaginii sale, care să le salte procentele din sondaje. Aşa că au hotărât să ia ceva măsuri şi probabil că vom asista în curând la câteva demiteri spectaculoase de prefecţi, plus încă ceva pe lângă şi, de ce nu, chiar la o remaniere guvernamentală

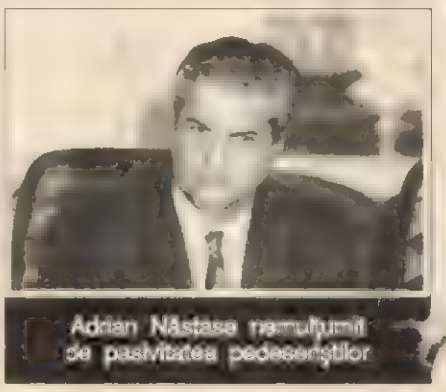

Adrian Năstase nemulţumit de pasivitatea pedeseriştilor

În acest context, cuvintele (ca să nu spunem „indicaţiile") preşedintelui Iliescu, transmise cadrelor PDSR prin glasul lui Adrian Năstase, pot constitui semnele viitoarelor acţiuni cosmetice. Corupţia, lăcomia, cumulul de funcţii şi alte afaceri veroase au fost aduse în discuţie; probabil că după ce-şi vor împlini misia propagandistică, vor fi uitate ca şi cum n-ar fi fost.

ROXANA STANCU ■

Graba strică treaba

Analiza ultimului sondaj IMAS a fost superficială

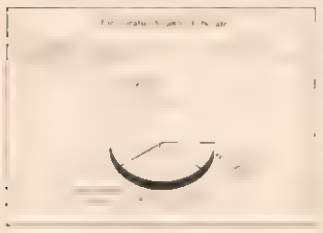

Din 1990 şi până acum, cititorului român i-a fost dat să vadă zeci de sondaje de opinie. Sigur, multe pronosticuri s-au dezumflat între timp. Cu alte cuvinte, au fost infirmate de realitate. Pe bună dreptate, cetăţeanul ar putea fi tentat să creadă că acest delicat instrument care ia pulsul societăţii - sondajul de opinie - nu este altceva decât un maldăr de cifre şi grafice fără valoare. Nimic mai fals. Confuzia poate veni şi din faptul că nu întotdeauna cei ce publică asemenea rezultate le publică în totalitate sau le analizează corect. Ceea ce nu înseamnă că respectivul institut n-a făcut aceste analize.

Să luăm cel mai recent exemplu şi anume sondajul efectuat de IMAS în perioada 21-29 ianuarie 1995, publicat într-o formă restrânsă şi de revista noastră. El a văzut lumina tiparului în mai multe cotidiene: Evenimentul zilei, România Liberă, Cronica Română, Adevărul. Şi ce se constată? În primul rând, se constată că cel mai citit cotidian a publicat cea mai completă variantă. România Liberă, de pildă, prezintă un grafic cu ierarhia formaţiunilor politice şi menţionează doar primele două locuri din topul preferinţelor pentru funcţia de preşedinte: Ion Iliescu şi Emil Constantinescu. O analiză mai aprofundată găsim în Cronica Română şi un tabel foarte restrâns în Adevărul

Comentariile n-au scos însă în evidenţă anumite lucruri interesante. Bunăoară, dacă se face suma procentuală a personalităţilor democratice şi se compară cu suma procentelor obţinute de posibilii candidaţi din arcul guvernamental, se constată că domnii Constantinescu, Manolescu, Cunescu Cerveni, Rusu, Roman şi chiar Radu Câmpeanu, adună doar 39,3% În timp ce dnii Iliescu Adrian Năstase, Funar, Vadim Tudor, Păunescu, Surdu Mohora însumează 44,5% Adică mai mult. Ce poate însemna acest lucru? Păi ar putea însemna că în turul doi, de pildă, dintre protagoniştii scrutinului, Ion Iliescu şi Emil Constantinescu, primul are cele mai multe şanse să termine învingător Căci, este greu de presupus că electoratul de la Funar, Vadim, Năstase, Mohora sau Surdu va migra la Emil Constantinescu. De remarcat că la candidatul CDR noi am adăugat şi procentajul lui Petre Roman deşi ne putem aştepta ca o parte să migreze la dl Ion Iliescu în turul doi. Aşa s-a întâmplat cu electoratul lui Caius Traian Dragomir. Analizele au arătat că 80% dintre cei care l-au votat au pus ştampile în final pe zâmbetul actualului preşedinte. Şi culmea, dl Dragomir făcuse chiar un călduros apel îndemnându-şi simpatizanţii să voteze cu Emil Constantinescu!

Cu alte cuvinte, dacă liderul CDR se va afla din nou între cinci sau şase contracandidaţi - puşi să facă jocul celui mare şi tare, ca în 1992 - are toate şansele să iasă pe locul doi

Vă reamintim că acum dl Mânzatu e vicepreşedinte PDSR, domnul Funar a semnat un protocol cu partidul de guvernământ, dl Caius Dragomir, fost contracandidat al dlui Iliescu, a fost numit ambasador în Franţa de dl Iliescu...

Ţine cineva cont de acest rezultat conţinut în sondajul de opinie pe care multe publicaţii l-au prezentat ca argument în favoarea opoziţiei? Pentru că dacă se face şi suma partidelor democrate aceasta este sensibil apropiată de cea a partidelor din arcul guvernamental. Deci, nu se poate trage o concluzie clară. Ţine cineva cont de acest lucru?

Tot sondajul IMAS mai arată ceva: că Alianţa Civic Liberală ar căpăta 21,9% din sufragii. Majoritatea publicaţiilor s-au mărginit la a tipări această constatare, deşi în mapa respectivă se mai găsea o informaţie foarte interesantă: un grafic care arăta din rândul căror electorate provin votanţii ACL: de la CDR 60,2% de la PD-FSN 8,7%, de la alte partide (nu de opoziţie!) 19,5% şi de la cei ce au răspuns că nu ştiu cu ce partid ar vota, 11,6% Adică ACL ar fi fost şi o soluţie de captare a unui electorat pe care CDR încă nu-l are

Ţine cineva cont de acest lucru?

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Are şi Convenţia „Kobe"

Replicile recentului cutremur din CDR întreţin neliniştea şi confuzia

Săptămâna care s-a scurs a mai adus cu sine o şedinţă de Comitet Executiv al CDR. De această dată, la discuţii au fost invitaţi şi absenţii de la penultima reuniune: PAC şi PL '93, formaţiuni aflate sub scurgerea intervalului de 30 de zile în care ar trebui să se decidă dacă semnează sau nu noul protocol.

Ziariştii prezenţi la conferinţele de presă se întrebau curioşi când a greşit dl Constantinescu: atunci când nu i-a invitat pe „rebeli", sau acum când i-a chemat? Liderul PNL, Mircea Ionescu Quintus, opina, de pildă, că ceea ce s-a întâmplat acum două săptămâni a fost o eroare, iar dl Diaconescu, prim vicepreşedinte PNŢCD, căuta să ne convingă de faptul că penultima reuniune n-a fost şedinţă de Comitet Executiv. „A fost doar o întâlnire a celor ce au semnat protocolul. Aveam nevoie să rezolvăm o problemă tehnică. Puteau la urma urmei să fie chemaţi pentru operativitate, dar putea să se lase cu scandal, că ei au mereu alte păreri" (?!) - susţine domnia sa. Oricum, deşi rezultă că n-a fost Comitet Executiv, preşedintele CDR a citit totuşi o declaraţie pe postul naţional de televiziune, în legătură cu ceea ce a decis şi analizat... Comitetul Executiv!

Una peste alta, se pare că schimbarea de optică survine în urma unei interesante negocieri care a avut loc la începutul săptămânii trecute, protagonişti fiind Nicolae Manolescu şi Emil Constantinescu. Între timp, PAC l-a trimis pe dl Dan Căpăţână la conferinţa de presă a PNL, unde acesta a susţinut că în partid ar fi două curente, sensibil egale: unul ce provine din AC şi care doreşte rămânerea în CDR, altul mai radical, care s-a săturat şi vrea să umble pe propriile-i picioare. Simultan, un alt reprezentant PAC, Nicolae Ţăran, participa la prima şedinţă a „Marii Coaliţii". Semn că acest partid şi-a deschis două uşi în acelaşi timp, pentru mai multă siguranţă. Nu acelaşi lucru se poate spune despre PL '93, al cărui Comitet Director a decis, cu 10 voturi pentru şi şase contra, să recomande Comitetului Naţional nesemnarea modificărilor aduse protocolului CDR.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

La ultima conferinţă de presă a PNŢCD, prim vicepreşedintele acestei formaţiuni, Ion Diaconescu, opina: „CDR rămâne valabilă şi dacă rămânem cu doi oameni". Puşchea pe limbă, domnule vice-preşedinte !

Rebelii din Convenţie şi rebelii din Front

O nouă pagină publicitară din analele noastre politice

❑ Apare de două ori pe lună

Reprezentanţi ai PD (FSN), PAC, PSDR şi PL '93 s-au reunit în ceea ce a fost botezat prima şedinţă a „Marii Coaliţii". În fapt, aceste discuţii se vor a fi o reînnodare a consultărilor formaţiunilor politice de opoziţie, în vederea unei mai bune coordonări a activităţii parlamentare.

Asemenea întâlniri au mai avut loc şi în trecut între CDR şi PD (FSN), ca urmare a unui protocol de colaborare semnat în iunie 1993. De o bună bucată de vreme consultările nu mai aveau loc, iar colaborarea parlamentară se dovedea din ce în ce mai puţin eficientă. Absenţii de la întâlnire s-au numit PNŢCD şi PNLCD, partide ai căror lideri nu se aflau în ţară. Acesta este cel puţin motivul oficial. S-a constatat cu acest prilej că cele patru partide prezente la prima şedinţă a „Marii Coaliţii" adună împreună majoritatea senatorilor şi deputaţilor opoziţiei: 142. Rămân necuprinşi în această formulă alţi 63 de parlamentari, aparţinând PNŢCD şi PER. De menţionat că 7 deputaţi PL '93 se află „între două ape", cum îi place să spună liderului Dinu Patriciu, în sensul că oscilează între a pleca sau a rămâne în partid funcţie de decizia de a rămâne sau a părăsi CDR, pe care Consiliul Naţional trebuie să o ia. S-a stabilit ca asemenea discuţii să se desfăşoare din două în două săptămâni. Nu s-a semnat vreun act şi nici nu s-au jalonat trasee care să conducă la o nouă formulă de cartel electoral. Deocamdată

RĂZVAN DUMITRESCU ■

- Prin Parlament. Bugetul de stat a trecut cum a intrat palid, slab, de austeritate. Suferă cel mai mult sănătatea, învăţământul, apărarea
- Nu suferă Ministerul Agriculturii, de pildă, organism mamut cu peste 45 000 de angajaţi, la care se adaugă după mult trâmbiţatele restructurări alte 2000 de suflete! Toate plătite din buzunarul contribuabilului, toate pentru a sluji aceeaşi situaţie „albastră" a spiculuţ de grâu, concretizată prin importuri.
- Alături de fabricanţi, Ion Iliescu a sorbit o halbă de bere. Atenţie la colecist, dle preşedinte, mai ales că urmează şampania de la 65 de ani. Şi oricum, cu o bere nu se face primăvară...
- PNŢCD a fost invitat - şi s-a dus la o discuţie cu guvernul Văcăroiu. S-a vorbit mult despre proiectul de Lege privind accelerarea privatizării. Nu se schimbă nimic, rămâne cum a stabilit executivul. În trecut, partidul dlui Corneliu Coposu nu se ducea la asemenea întrevederi, invocând lipsa unui interlocutor serios. Acum, toată Opoziţia s-a perindat, rând pe rând, pe la Palatul Victoria, constatând lipsa unui interlocutor serios. Pronostic: legea trece aşa cum a intrat. Adică prost făcută.
- Cei cu funcţii înalte, adică demnitarii, vor depune jurământ de credinţă. Aşa a stabilit Parlamentul. A depus aşa ceva şi dl Ion Iliescu. În 1990, în 1992...

RĂZVAN IOANID ■

Două feluri de a cere nevasta altuia

„Radicalii" şi „moderaţii" din UDMR

La noi a dăinuit şi dăinuie încă părerea că în UDMR sunt două „tendinţe", una „radicală" şi una „moderată", fără să se poată preciza care-i deosebirea dintre ele. O aflăm acum de la György Tokay, fost lider al grupului parlamentar UDMR. Mazilit recent din funcţia respectivă, dl Tokay, presupus „moderat", a fost intervievat de un cotidian bucureştean, reporterul insistând mai ales asupra găsirii unei diferenţe dintre „radicali" şi „moderaţi" în UDMR. Din răspunsurile parlamentarului ungur rezultă foarte clar că între cele două bănuite tendinţe nu există nici urmă, nici măcar un atom de diferenţă în privinţa a ceea ce urmăresc, totul, dar absolut totul reducându-se la cum să-i ataci şi să-i apuci pe români ca să obţii ce ţi-ai propus. „Împărţirea între «radicali» şi «moderaţi»" zice dl Tokay - mi se pare artificială, pentru că aceste calificative se referă numai la metodă, nu şi la scop. Programul «moderaţilor» este programul UDMR şi al Congresului de la Braşov. Dacă prin «moderaţi» se înţelege o disponibilitate spre dialog, atunci împărţirea poate fi acceptată. Este nevoie de elasticitate în ceea ce priveşte metoda şi de fermitate în ceea ce priveşte scopul. «Radicalii» sunt fermi în scopul urmărit, dar sunt ghidaţi de o fermitate prost înţeleasă în ceea ce priveşte metodele"

Este cât se poate de limpede: nici o diferenţă cu privire la ţelul urmărit, ci doar în alegerea mijloacelor de atingere a acestui ţel. Cu alte cuvinte, şi unii, şi alţii vor să-ţi ia nevasta, numai că radicalii vor s-o ia cu forţa, rupând gardul cu o căruţă plină cu feciori, între care mulţi de la Budapesta şi din alte străinătăţi, în timp ce „moderaţii" vor să te convingă prin dialog, la masa tratativelor, bând eventual şi o palincă, să le dai nevasta de bunăvoie. Ceea ce, fireşte, este cu totul şi cu totul altceva.

ION D.GOIA ■

„Apartheid" în civil

Cine-a pus plasticu-n drum...

❑ „...ăla n-a fost om cu minte"

Gurile rele spun că autorul ideii cu împărţirea spaţiului de la bufetul Senatului (aici senatoru' - acolo ziaristu') printr-un „gard" de oribile flori şi arbuşti de plastic este senatorul **Constantin Sava**, chestorul Senatului. Circulă zvonul tot mai insistent că dl chestor nu a făcut chiar întâmplător această achiziţie (inutilă, de altfel), ci pentru a-l scăpa pe patronul firmei respective de o marfă de „fo" 16 sau 18 milioane de lei. Tocmai de aceea, ce-ar fi să declare dl chestor cât au costat achiziţiile făcute după gustul său estetic, de la ce firmă au fost cumpărate şi când s-a desfăşurat licitaţia în urma căreia această firmă a câştigat dreptul de a scăpa de greu vandabilele respective?! Pentru că gustul o fi el al dlui chestor, dar banii sunt ai contribuabilului! Daţi raportul, dle colonel (r) Sava!

Spiritul oazon, sau „gradele" într-o parte, „jivii" într-alta.

RAUL ZAPPA ■

Turnul Babel

Primăvara scandalurilor

Una dintre cele mai mari bănci britanice a dat faliment ca urmare a maşinaţiunilor principalului ei agent pe piaţa financiară sud-est asiatică. Fratele fostului preşedinte mexican a fost arestat pentru implicarea sa în asasinarea secretarului general al partidului de guvernământ. Cel mai longeviv politician italian, Andreotti, adevărat simbol al creştin-democraţiei peninsulare, este dovedit mercenar al Mafiei. Fostul şef al Gărzii Civile spaniole a fost prins în Asia, după o vânătoare care a durat luni de zile prin Orient, Africa şi Asia, în calitate de corupt. Colac peste pupăză, Willy Claes, secretarul general al NATO, este supus audierilor în urma unui scandal enorm în care, se pare, este implicat. Pe vremea când era ministru al economiei, Claes a promovat achiziţionarea de elicoptere „Augusta" în schimbul unor comisioane foarte rotunde care au curs inclusiv în seifurile partidului socialist flamand. Până una alta, fostului său şef de cabinet i s-au aplicat cătuşele. Cea mai scandaloasă primăvară occidentală continuă...

Succesiunea roşie

Waldemar Pawlak, preşedintele Walesa, s-a retras din funcţia de premier. Parlamentul polonez dominat de coaliţia OSLD cu partidul ţărănesc PSL (al cărui lider este Pawlak) l-a impus, confortabil, ca succesor pe Jozef Oleksy. În felul acesta un neocomunist urmează altui neocomunist, preşedintelui rămânându-i să se bată cu noua echipă pe vechiul teren tematic: de ce tranziţia merge greu, de ce privatizarea este boicotată, de ce şomajul creşte, de ce productivitatea scade? Deşi Polonia ar merita o altă soartă în raport cu moştenirea sa dizidentă se dovedeşte că stânga neocomunistă a fost, este şi, probabil, va fi mai solidă decât ar trebui azi când capitalismul bate la porţile năruite ale socialismului...

Victorie şi înfrângere

Directorul Institutului pentru Analiză Economică din Moscova, Andrei Ilarionov, a estimat că primul trimestru al războiului ruso-cecen l-a costat pe invadatori 5 miliarde de dolari. Suma este, într-adevăr, impresionantă şi atârnă greu în bugetul, şi aşa slelt, al Moscovei. Faptul că forţele lui Dudaev s-au dislmulat în peisaj, iar războiul se cronicizează sub forma unei gherile montane ridică noi şi spinoase probleme în faţa staffului rusesc. Un asemenea gen de conflict - elastic, îndelungat, imposibil de abordat tranşant cu logistica tradiţională a armatelor regulate - încurcă total strategia Kremlinului care ar fi dorit victoria imediată a confruntării. În aceste condiţii problema cecenă devine clară: se dovedeşte că o superputere nucleară se poate împotmoli la scară deschisă, panoplia sa de vârf nefolosind la nimic.

Marea retragere

Comunitatea internaţională a trăit iluzia că forţe reunite, sub pălăria ONU sau NATO, pot face ordine mondială acolo unde dezordinea locală la forme excesive. Lipsa de eficacl a căştilor albastre în Bosnia a fumat, pentru prima dată, apă în vinul euforiei generale. Liderii forţelor ONU au explicat, adesea, că misiunea acestor trupe nu depăşeşte valoarea „tamponului" şi că ele nu forţează... războiul, ci conservă pacea. Mă rog. Cert este că ONU nu a făcut o mare scofală în Bosnia, iar retragerea trupelor FORPRONU la cererea preşedintelui Tudjman mai mult va încurca lucrurile. Echivocul eşecului ONU în zonă a fost întrecut de o certitudine în alt caz: Somalia. Acolo marea retragere, consumată sub tirul concentric al bandelor somaleze, a arătat, negru pe alb, că forţele internaţionale nu au fost în stare să tempereze conflictul. Pentru prima dată în orgolioasa sa istorie, ONU se retrage dintr-un cuib de conflict lăsând situaţia mai gravă decât a-a putut închipui la începutul intervenţiei. Halal!

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Uite NATO, nu e NATO!

După ce au scăpat de îmbrăţişarea sufocantă a „fratelui" mai mare şi de Tratatul de la Varşovia, fostele ţări socialiste din Europa şi-au îndreptat privirea spre NATO, în care vedeau singura cetate care putea să le acorde pe viitor adăpost. S-au ales în cele din urmă cu un „parteneriat pentru pace", care are aceeaşi putere şi aceeaşi eficienţă pe care le au în lume organizaţiile neguvernamentale, adică ceva mult apropiat de zero. Totuşi, ideea cuprinderii ţărilor din Est (a „noilor democraţii europene") în NATO a fost menţinută, evenimentul urmând să aibă loc cândva, într-un viitor neprecizat, în funcţie de împrejurări. Occidentalii au lăsat să se înţeleagă că temporizarea admiterii în Alianţa Nord-Atlantică a foştilor sateliţi ai Kremlinului se datorează tocmai împotrivirii acerbe a acestuia, cu alte cuvinte, ţările din NATO nu vor să-i calce pe bătături pe ruşi împingând acum graniţa Alianţei mult spre răsărit. Aşa să fie, oare? Este adevărat că reprezentanţii Moscovei au răguşit declarând pretutindeni că extinderea NATO spre Est este contraproductivă, întrucât urmăreşte izolarea Rusiei şi-i ameninţă acestuia direct securitatea. Însă motivul de bază pentru care porţile NATO nu s-au deschis la ciocănitul „noilor democraţii" este altul: dorinţa Occidentului de a ajunge la un aranjament favorabil cu Rusia, de a-i da acesteia „partea ei", ca s-o potolească. Cu alte cuvinte în prezent prioritară pentru Occident este nu garantarea securităţii ţărilor din Est, ci înţelegerea cu Rusia. În vremea „războiului rece", echilibrul l-a asigurat bipolarismul: SUA şi ai săi având NATO, URSS şi ceata ei având Tratatul de la Varşovia. Era o situaţie limpede şi totul era ca nimeni să nu facă o manevră greşită. Acum nu e limpede. Cu o Rusie dispunând de un uriaş potenţial militar, ofuscată şi nemulţumită, se poate întâmpla orice, mai ales în cazul accedării la putere a unor indivizi de teapa lui Jirinovski. În anumite momente, ţări ca Anglia, Franţa, Germania s-au arătat chiar speriate de mânia Moscovei şi au pledat cu hotărâre în contra lărgirii NATO, să nu înfurie ursul. Cum să fie îmbunată Rusia?

Desigur, nu prin primirea ei în NATO. Este clar că în - această organizaţie Rusia n-ar accepta niciodată să bată pas de front cu trupa, ea n-ar veni acolo decât pentru ca să preia şefia, posibilitate pe care atât SUA, cât şi vest-europenii vor s-o excludă cu desăvârşire. De acea problema nici nu a-a pus (Moscovei i s-a oferit tot Parteneriatul). Strategia occidentală - americană în primul rând - pare a fi integrarea Rusiei în noile construcţii de securitate europeană prin încheierea unui tratat de securitate globală între Alianţa Atlantică şi Moscova, tratat care să oglindească „poziţia şi influenţa deosebită pe plan internaţional" a ţării Muscalului. Minotaurul şi-ar primi raţia şi ar sta liniştit. Dar unde şi-ar găsi locul, într-un astfel de aranjament, foştele ţări socialiste? Iată chestiunea care ne interesează foarte tare.

Aceste ţări ar putea fi duse cu vorba, rămânând, în fapt, cu palmele goale între doi giganţi. În acest caz, pactul NATO-Rusia ar putea însemna - schimbând tot ceea ce este de schimbat - o nouă Ialtă întrucât ar trânşa soarta ţărilor est şi central-europene fără ele, peste capul lor. În cel mai bun caz, ele ar trăi într-o permanentă nesiguranţă, fiind constrânse să accepte soluţii nefavorabile lor sau chiar umilitoare. Dar s-ar mai putea - după cum rezultă şi din spusele lui Richard Holbrooke, asistentul pentru Europa şi Canada al secretarului de stat al SUA, în timpul turneului său european de săptămâna trecută - ca integrarea în NATO a est-europenilor să se facă paralel cu realizarea înţelegerii NATO-Rusia, astfel ca la sfârşit să fie toată lumea mulţumită. Dar când anume la sfârşit? Cât va dura procesul?

Se pare că între două extreme - poziţia celor care nu vor deloc lărgirea NATO şi a celor care o vor imediat - se are în vedere „o cale de mijloc". În optica susţinătorilor acestei căi (administraţia Clinton în primul rând), întrucât este un proces „extrem de complicat", primirea ţărilor din Est în Alianţă poate dura între 5 şi 10 ani. Desigur, în aceste condiţii, probleme cum ar fi primirea preferenţială, discriminatorie sau condiţionarea aderării de terminarea disputelor cu privire la minorităţi trec pe planul doi.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

PHARE se implică tot mai mult

PHARE, programul de asistenţă al UE pentru ţările foste comuniste, însuma, la sfârşitul lui 1994, 4,2 miliarde ECU, repartizate la 11 ţări. În viitorul imediat se prevede, însă, o creştere a aportului PHARE la programe de restructurare economică în aceste ţări, devenind astfel cel mai important agent de asistenţă economică pentru această zonă a Europei.

Moscova este pusă la colţ

În cadrul unei alocuţiuni rostite la un Institut pentru afaceri externe din Londra, Daniel Tarschys, secretarul general al Consiliului Europei, a fost foarte ferm împotriva fixării unui calendar al admiterii Rusiei în Consiliul Europei. „Un asemenea calendar va fi stabilit de Moscova, nu de Strasbourg", a spus Tarschys, dându-le de înţeles liderilor de la Kremlin că mingea se află în terenul lor. Mai mult decât atât, înaltul demnitar de la Strasbourg n-a ezitat să pună degetul pe rană: „Folosirea fără discriminare şi disproporţionată a violenţei în Cecenia reprezintă o flagrantă încălcare a drepturilor omului, iar pretenţia Rusiei că aceasta ar fi o afacere internă a ei nu oferă nici un fel de scuze". Numai că Moscova pare să fie adeptă a principiului „Câinii latră... ursul trece".

Schimb de mingi SUA - Europa la ONU

Congresul dominat de republicani a ameninţat că va reduce nivelul contribuţiei SUA la forţele de menţinere a păcii de sub egida ONU, existând chiar perspectiva scăderii contribuţiei americane la bugetul ONU. În subsidiar, însă, se pare că această poziţie a congresmenilor americani ascunde o anumită rivalitate faţă de Uniunea Europeană. În prezent, Europa dispune de două locuri în Consiliul de Securitate (Franţa şi Anglia), dar în curând s-ar putea să îl aibă şi pe cel al Germaniei. Se mai fac şi alte socoteli, din care SUA s-ar considera în inferioritate. Astfel, contribuţia americană la căştile albastre este de 31,7 la sută, în timp ce Europa, cu cele 340 milioane locuitori ai săi şi cu un mare potenţial economic, aduce 36 la sută din acest buget. Europenii consideră la rândul lor că economia americană are şi de câştigat de pe urma ONU.

Socotelile Germaniei

Sunt mai multe motivele pentru care Germania a propus recent amânarea Conferinţei interguvernamentale care şi-a propus să producă o primă revizuire a Acordului de la Maastricht. Unele par să fie în avantajul ei, dar altele sunt considerate obiective. Între acestea din urmă, două par decisive: reuniunea nu poate avea loc în 1996, pentru că în acel an au loc alegeri prezidenţiale în SUA şi s-ar putea să fie alegeri legislative în Anglia. Aşa că termenul propus de Bonn - primăvara lui 1997 - începe să prindă contur. O altă propunere interesantă pentru această reuniune a făcut ministrul francez de externe, Alain Juppé. El susţine că preşedinţia UE trebuie păstrată de fiecare ţară, prin rotaţie, pentru un an şi nu pentru şase luni, ca acum.

Noi paşi pe covoraş

Un adevărat desant de parlamentari şi oameni de afaceri italieni a descins zilele trecute la Bucureşti: mai precis, 14 parlamentari şi 69 oameni de afaceri, decişi să rupă pisica în două şi să pună bazele unor relaţii economice mai puternice cu România. Deşi firmele italiene ocupă locul al doilea între investitorii străini, posibilităţile sunt mult mai mari, după cum ne-a declarat **Gianfranco Fini,** secretarul Alianţei Naţionale, principala figură politică din grupul respectiv (din care n-a lipsit Pasquale Squiteri, senator şi... soţ al Claudiei Cardinale). Dl Fini ne-a acordat şi un autograf pentru **Flacăra**, refuzând însă politicos să comenteze situaţia politică din Italia, pentru că „ar fi prea multe de spus".

ŞTEFAN NICOLAE ■

G. 7 face ordine în Babilonul mondial

Comunicațiile în SATUL PLANETAR în faza legislativă

Niciodată reprezentanții Grupului celor 7 (G7), principalii protagoniști ai economiei mondiale, nu au discutat cu atâta preocupare problema marilor „autostrăzi" ale comunicațiilor, așa cum au făcut-o recent la Bruxelles. Marile rețele de telecomunicații sunt necesare mai cu seamă din punctul de vedere al relațiilor comerciale și al informației științifice și tehnologice de ultimă oră. SUA, Canada, Japonia, Franța, Germania, Marea Britanie și Italia nu au mai invitat de astă dată și reprezentanții Rusiei, pentru că Moscova este ținută într-un soi de carantină, după ce și-a făcut de cap în Cecenia.

Participanții la reuniunea de la Bruxelles au examinat 11 proiecte concrete de cooperare pentru a se pune bazele unei **„societăți a informației"**, ale cărei premise au fost întrevăzute de filosofi cum a fost **Marshall Mac Luhan**, cel care a vorbit despre **„satul planetar"**. Prezentând și o expoziție de tehnică de ultimă oră în domeniu, organizatorii (Uniunea Europeană) au dorit să creeze cadrul pentru ceea ce s-a numit „noua ambianță informațională". În context au fost discutate și aspecte legate de dezvoltarea și acceptarea de comun acord a noilor standarde în comunicații și cu privire la redefinirea regulilor unei competiții care se vrea cât mai „fair". Participanții au răspuns astfel unei preocupări aproape angoasante în legătură cu reglementările care se impun într-o lume în care s-a produs o explozie a informațiilor prin computere și prin rețele de satelit care acoperă tot Pământul.

„Va fi imposibil în viitor să se vorbească despre aplicarea mijloacelor de comunicații moderne la nivel strict național și chiar regional, fiind vorba despre un cadru mult mai larg", declara Martin Bangemann, comisar al UE însărcinat cu problemele comunicațiilor. În același spirit s-a pronunțat și vicepreședintele american Al Gore, care a ținut să ia parte la această reuniune tocmai pentru a-i sublinia importanța.

În cursul întrunirii s-au auzit și voci alarmate de perspectiva impunerii unor bariere restrictive artificiale, dar și de posibilitatea unui acces nelimitat și necontrolat la anumite surse, acces care ar pune în pericol stabilitatea economică și financiară internațională. Rețelele de informații - s-a spus - trebuie să comunice cât mai lesnicios între ele, dar evitându-se riscul unor posibile manipulări sau chiar furturi de informații. Anumite elemente de dezacord n-au lipsit și a fost notată rezerva Franței și parțial a Canadei față de expansiunea aproape hegemonică a industriei culturale din SUA (în special filme și spectacole) în spațiile altor țări.

Drumurile informaționale, devenite supersofisticate, mai au, așadar, nevoie de „marcaje" și de alte reglementări care să le facă accesibile tuturor. Se schițează astfel una dintre componentele lumii mileniului al treilea.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Contabilitatea groazei...

În curând, la Copenhaga, se va desfășura una dintre cele mai triste reuniuni internaționale pentru motivul elementar că va aborda la obiect dimensiunile dezintegrării sociale în lumea de azi. Se va dovedi că mizeria tranziției din răsărit, disperarea, sărăcia și „impulsurile" preistorice din această geografie a infernului comunică incredibil cu mizeria mai largă a lumii, cu disperarea globală a unei comunități internaționale incomparabil mai nenorocită decât ne place nouă să vedem. În uvertura acestei „conferințe-alarmă", dotată cu logistica ONU adecvată unui asemenea demers, agențiile de presă s-au decis să transmită pastile de informații care compun o adevărată contabilitate a groazei. Cum nimic nu este mai concludent decât o statistică adevărată, apelez din plin la aceste repere pentru a configura realitatea „matematică" a unei omeniri autoîmbolnăvite. Să reținem, pentru început, că două miliarde de oameni nu au acces la apă potabilă. Cu alte cuvinte, aproape populația care încarcă spațiul dintre Madrid și Shanghai! Desigur, lipsa de robinete nu domină emisfera nordică, ci, ca de obicei, sudul bântuit de toate relele. Acest sud pompează, sistematic, spre orizonturile nordice armate de disperați. Deocamdată 35 de milioane și-au găsit un azil precar într-o lume care continuă să le facă, cu argumente mai mult sau mai puțin solide, procese de intenții. De unde și tragedia lipsei de integrare, sinuciderile, omorurile, sfidarea regulilor autohtone... În acest peisaj femeia este prima victimă: 750 de milioane de analfabete, 300 de milioane lăsate în voia soartei, 500.000 murind în fiecare an la naștere. Pe tot spectrul atât de fluctuant al nivelului de viață copiii nu puteau lipsi din panoplia tragică a excceselor sociale: în SUA 3 milioane de copii sunt victime ale unor „tratamente incompatibile". Un singur exemplu din suita largă care îmbracă termenul echivoc și încăpător de „prost tratament": 7.000 de copii mor, anual, în urma utilizării armelor de foc. În Brazilia, America sudică, numai din 1993 în 1994 scorul uciderii copiilor cu arme de foc a crescut cu 40%. Asia nu scapă din acest joc macabru: 500.000 de copii se prostituează în Thailanda, Shri Lanka sau Filipine. Pentru că în acest coșmar drogul, pe întreaga sa filieră, de la producție la consum, îmbracă în ansamblu subteranele sociale, să menționăm că cifra de afaceri cu moartea albă reprezintă, numai în SUA, echivalentul bugetului a 80 de țări în curs de dezvoltare. O țară ca Japonia care s-a apărat cât a putut de tentațiile „societății de consum" a ajuns, la scorul strict semnificativ, ca în ultimii 10 ani să consume cu 3000 la sută mai multe droguri. Și pentru că „hidra militară" este pericolul cel mai dezbătut, să precizăm că bugetul de înarmare a depășit 800 de miliarde de dolari anual într-o epocă în care furia nucleară a amuțit. Acești bani, consumați pe înarmare tradițională și „conflicte mici" reprezintă jumătate din venitul populației mondiale. Investiția nu „ajută" armatele cel puțin ca ultim efect. Victimele în cazul confruntărilor militare de orice tip nu se mai recrutează dintre combatanți, ci din rândurile populației civile: în ultimii zece ani au murit în războaie 1,5 milioane de copii. Și încă ceva pentru a evita orice confuzie: 90 la sută din victimele de război sunt ... „civili". Să continui? La ce bun?

RADU BUDEANU ■

Dacă informație nu e, nimic nu e

Viitorul trebuie să înceapă și în România

❑ Raportul Bangemann explică de ce și cum

Ce este societatea informațională și care este poziția României în edificarea unicei posibile societăți viitoare, ne lămurește dl dr. ing. Florin Gheorghe Filip, membru corespondent al Academiei Române, director al Institutului de Cercetări în Informatică București. Societatea informațională (SI) a fost anticipată încă din anii '70. Ea prinde contur, sub ochii noștri, în SUA, Japonia și în Europa.

– Care este poziția organismelor Comunității Europene?

– Ca urmare a unei analize aprofundate a președintelui **Comisiei Comunităților Europene** (CEC) asupra situației economiei în **Uniunea Europeană** (UE), **Consiliul European** (CE), în urma discuțiilor la vârf desfășurate cu ocazia întâlnirii de la **Copenhaga (iunie 1993)**, a cerut realizarea de către CEC a unei **Cărți Albe** care să conțină o strategie pe termen mediu care să abordeze, în primul rând, probleme legate de creșterea economică, competitivitate și folosirea forței de muncă. **Cartea Albă** a fost prezentată în **10-11 decembrie 1993** și s-a bucurat de un sprijin politic total din partea **Consiliului European.**

Societatea informațională a fost definită ca primă temă de dezvoltare. Pentru punerea în practică s-a format **grupul Bangemann**, compus din douăzeci de personalități independente, actuali și foști conducători de firme europene mari din domeniul tehnologiei informației: ICL, Olivetti, Bull, al comunicațiilor, electronicii, audiovizualului, fabricației (Volvo) etc. Grupul Bangemann a prezentat, la **Corfu**, în **24-25 iunie 1994**, cu ocazia reuniunii CE, documentul intitulat **„Europa și societatea informațională planetară - Recomandări către Consiliul European".**

– Societatea românească se poate racorda la noile realități?

– În țările UE, Consiliul European a însărcinat cu această responsabilitate Comisia Comunităților Europene, pe plan comunitar, și respectiv miniștrii industriilor și comunicațiilor pe plan național. Documentul intitulat Proiectul director al informatizării României, elaborat și revizuit de Comisia Națională pentru Informatică, ar putea fi considerat o bază de plecare.

Documentul, cunoscut și ca **Raportul Bangemann**, este redactat special pentru factorii de decizie politici și este structurat în șase capitole, plus o anexă recapitulativă (plan de acțiune și lista de recomandări).

Raportul propune realizarea unor proiecte pilot extrem de ample, cu termene de finalizare plasate în anii 1995 și 1996. Ele preocupă șefi de state și de guverne, documentele elaborate fiind girate de personalități importante atât în domeniul public cât și în cel privat. Datorită concurenței firmelor neeuropene, procesul se desfășoară rapid. În UE, gestiunea creării SI este considerată importantă și foarte urgentă.

Reuniunea de la Essen, din 9-10 decembrie 1994, a Consiliului European, a prezentat un document important intitulat **Concluziile Președinției** (germane), cu opt idei principale, dintre care unele pot fi considerate cu efect benefic și pentru România. Printre altele, documentul sus-amintit arată că Raportul Bangemann deschide calea construirii societății informaționale, iar un pas esențial îl reprezintă **decizia de principiu de liberalizare a telecomunicațiilor până la 1 ianuarie 1998**; invită statele să creeze cadrul adecvat pentru sporirea rolului sectorului privat în constituirea și finanțarea structurilor informatice; impulsionează cooperarea internațională cu țările din Europa centrală și de est și cere crearea cadrului juridic european pentru accesul la piață, protecția datelor și a proprietății intelectuale. Un succes important al reuniunii l-a reprezentat inițiativa de organizare, în februarie 1995, a conferinței ministeriale a G7 dedicată societății informaționale mondiale (vezi articolul de mai sus - n.n.).

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

SIDA învinsă !!

Iată miracolul:

20 mai 1993: HIV = pozitiv

19 ianuarie 1994: HIV = negativ

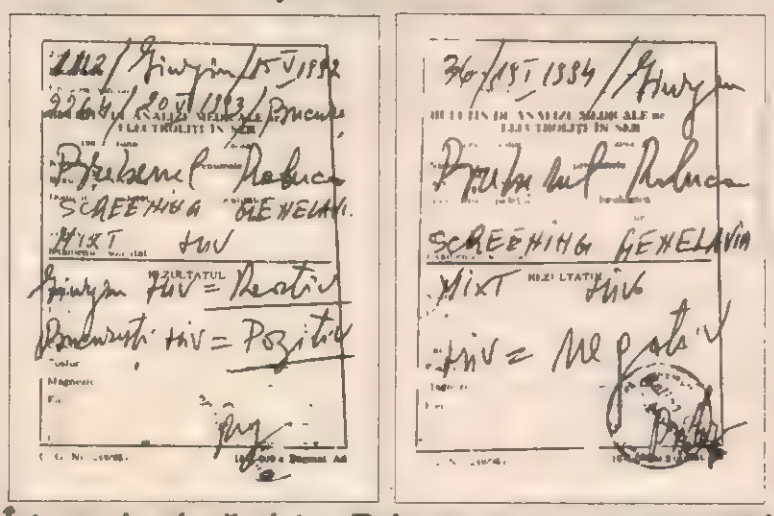

Între cele două date, Raluca a urmat tratamentul cu HELIOSPROBOSCOPUL lui Carol Przybilla

Miracolul a ţinut câteva zile...

Aşa cum am mai anunţat, analizele micuţei Raluca Brebenel sunt rele. Virusul HIV este din nou prezent, iar starea ei de sănătate este, din păcate, în continuă deteriorare. Totuşi, chiar dacă numai pentru o scurtă perioadă de timp, miracolul s-a produs! În mod cert, Heliosproboscopul nu vindecă definitiv, complet, cancerul şi SIDA în fazele finale ale acestor cumplite boli, dar rezultatele tratamentului în fazele de debut sunt mai mult decât spectaculoase! Sunt FAPTE, nu vorbe, nu păreri. Heliosproboscopul este premisa certă a miracolului, el poate însemna împlinirea unui vis de zeci şi zeci de ani al ştiinţei medicale. Cine şi de ce blochează totul? Şi în slujba căror interese? Iată de ce repetăm „misterul" de mai jos:

Misterul unei declaraţii la Radio a ministrului Iulian Mincu

Ce-ar mai fi de spus? Nimic altceva decât că am „bombardat" cu fax-uri biroul de presă al *Ministerului Sănătăţii* în scopul obţinerii unui interviu cu *dl ministru Iulian Mincu*. De ce credeţi că ţineam morţiş să-l aflăm părerea? Din complezenţă? Nici vorbă! *Am aflat de la un cititor că, în data de 04. 01. 1995, la ora 13.30, la Radio România Actualităţi, dl ministru ar fi afirmat că se află în posesia unui aparat ce vindecă atât cancerul cât şi SIDA şi care costă 5 milioane de lei.* Am fi fost şi noi curioşi să aflăm despre ce aparat este vorba... Strădaniile noastre de a intra în posesia textului respectivului interviu ne-au fost spulberate printr-o „aristocratică"... tăcere. Muţenie absolută şi, credem, absolut nejustificată! Nici măcar de politeţe, n-am primit, până acum, vreun răspuns de orice fel.

Bomba a explodat, dar nimeni n-a

HELIOSP

❑ „Luat în anti
uluitoru
are astăzi o
După atâtea
vom risipi şi a

Serialul dedicat Heliosproboscopului în ultimul episod. Vă prezentăm situaţia A Din păcate, ne vedem obligaţi să o rep nu se efectuează tratamente cu Heli.

Se instituie tutela... „Evenimentului zilei"

Ce era de făcut într-o astfel de situaţie? Iată ce declară dna Lucia Przybilla:

– Când am înţeles că SRI-ul ne-a abandonat definitiv, am apelat la echipa de la **Evenimentul zilei**. Ne-am pus, din nou, toată încrederea şi speranţele în joc. Ei ne-au propus încheierea unui contract prin care se angajau să... ne ia sub tutelă. Altfel spus, să asigure manageriatul afacerii. S-au ocupat, nimic de spus. Chiar ne-au făcut rost şi de sediu. Prin luna iunie a anului 1993, ne-au închiriat vila Minovici. Pacienţii aflaseră, experimentele continuau, dar, din cauza unor disensiuni cu proprietăreasa, am părăsit sediul pe la mijlocul lunii următoare. Ce să vă spun? Ei se ocupau de administrarea afacerii, noi de experimentări. Nimeni de omologare... Toată lumea mulţumită. Tot ei sunt cei care ne-au dat ideea înfiinţării fundaţiei, altfel orice tratament s-ar fi desfăşurat în ilegalitate.

– Când a luat naştere Fundaţia „Carol Przybilla" şi ce-şi propun ce-l ce o conduc?

– Naşterea fundaţiei a fost consfinţită prin **sentinţa civilă nr. 113 din 22.12.1994.** Este o fundaţie ştiinţifică, neguvernamentală, românească, fără scop lucrativ, alcătuită din persoane fizice din România şi din alte ţări. Scopul principal pentru care ne-am zbătut este acela de a introduce în circuitul social **Heliosproboscopul**, astfel încât un număr cât mai mare de boli incurabile să fie vindecate. Al doilea scop este acela de a înfiinţa cabinete de tratament şi clinici în cadrul cărora un număr cât mai mare de bolnavi să fie tratat cu acest aparat. Ne mai interesează şi să dezvoltăm cercetări fundamentale şi aplicative, pornind de la principiul pe baza căruia Heliosproboscopul îşi produce efectele terapeutice.

– Mai concret, care sunt sferele de acţiune?

– Câtă vreme nu putem, pe cale oficială, să atragem atenţia forurilor decizionale, nu-i putem determina pe mai marii din domeniul Sănătăţii să se hotărască să alcătuiască o comisie de specialişti sub supravegherea cărora să desfăşurăm testările. Vom încerca să realizăm aceasta în cadrul Fundaţiei. Deci, perfect legal. Vom găsi şi vom plăti corespunzător specialişti dornici să efectueze cercetări pentru stabilirea grupelor de boli în care aparatul, conform brevetului de invenţie, produce efecte terapeutice şi să determine limitele şi modul de aplicare a tratamentelor. Aceasta este principala direcţie pe care ne canalizăm toate eforturile. Ce ne mai propunem? Să editâm periodice şi cărţi în întreaga lume, în limba română sau în limbi de circulaţie internaţională, să le răspândim aşa încât rezultatele cercetărilor să devină cunoscute. În acelaşi scop, vom organiza conferinţe, mese rotunde, simpozioane etc. Vom acorda burse „Carol Przybilla", premii anuale pentru lucrări cu valoare

auzit-o ! Sau n-a vrut s-o audă...

PROBOSCOPUL (6)

repriză" de SRI, l aparat soartă ciudată. a alte ratări, această şansă ?

„Virgil Măgureanu m-a sărutat pe obraji"

vntat de către dl ing. Carol Przybilla a ajuns la 'a zi. Ce ar fi de spus?
ɔetăm,
De ce? Ne lămurește chiar inventatorul:

ştiinţifică deosebită, vom înfiinţa biblioteci, arhive, cluburi ştiinţifice.

– Planurile sunt teribil de ambiţioase şi vă doresc să nu rămână la nivel de proiect. Revenind la experimentările cu Heli, afirmaţi că sunt legale...

– Da, avem aprobarea Ministerului Sănătăţii. Este un aviz favorabil de principiu, purtând nr. 54950/05.09.1994, prin care suntem condiţionaţi să respectăm strict reglementările existente în statut privitoare la punerea în practică a scopurilor Fundaţiei. Vă asigurăm, toate actele sunt în ordine.

– Ce mai trebuie făcut?

– Multe. În primul rând trebuie să ne găsim un sediu. Sincer, ne temem de posibile piedici (Ştim şi noi ce mafie acţionează în domeniu..., n.n.). Apoi, trebuie să apelăm din nou la cei ce ne-au construit ultimul tip de aparat (Institutul de Tehnologie Avansată, aflat în subordinea SRI, n.n.). De fapt, suntem deja în tratative, iar cei de acolo profită de ocazie şi cer cât vor. Ba, mai mult, ne vor obliga să plătim şi aparatul executat de ei în urmă cu doi ani. Mai bine, poate că aşa vom scăpa, în sfârşit, de statutul de „datornici" ai SRI, ai lui Măgureanu, mai ştiu eu ai cui. Dacă „batem palma", ei se vor angaja să execute şi service-ul aparatelor.

– Cu sponsorii, cum staţi?

– Altă problemă! Acum avem un sponsor serios, de încredere. Mulţi însă au încercat să ne înşele, să ne fure invenţia. Mulţi sperau să se îmbogăţească pe munca şi renumele nostru.

– Până când se vor rezolva aceste probleme vor mai muri mulţi oameni...

– Trist! Dar aşa cum bine ştiţi, ne este absolut imposibil să reluăm tratamentele la noi acasă. Gândiţi-vă, nu avem nici un fel de protecţie, suntem doi vârstnici lipsiţi de apărare, ne punem vieţile în pericol. Cine să ne protejeze? De aceea, de-acum înainte vom desfăşura activitatea numai într-un cadru perfect organizat. Nu ne mai putem permite să pierdem timpul. Vom da aspect ştiinţific tuturor experimentărilor pe care le vom desfăşura, vom înregistra rezultatele, vom urmări pacienţii. Singura noastră dorinţă este să ajungem la nişte concluzii atât de clare şi de ştiinţifice încât să spulberăm neîncrederea medicilor.

De ce tace SRI? De ce nu reacţionează Ministerul Sănătăţii?

Credem că v-am convins, pe parcursul celor cinci episoade, că Heliosproboscopul este o invenţie care merită atenţie. V-am prezentat faptele aşa cum s-au petrecut. Am evitat vorbele de prisos şi laudele exagerate.

Principiul ce stă la baza invenţiei este original şi porneşte de la definiţia dată de marele **Einstein**: **„Atomul este mai mult energie decât materie, iar energia atomică este materie spirituală."** Cum a aplicat dl ing. Carol Przybilla, acest principiu nu mai este un secret. Singura noastră nedumerire este de ce, încă înainte ca invenţia să fie dovedită necompetitivă, „naşii" ei au abandonat-o în chip straniu. Am aşteptat o reacţie din partea Ministerului Sănătăţii. Nici o şansă, problema nu figurează pe agenda de lucru a nici unui ministeriabil.

„În acest moment dispunem de două aparate de dimensiuni diferite. Cel mai mic poate fi folosit pentru tratarea copiilor. Celălalt este util pentru adulţi. Din nefericire, acesta din urmă este cam... obosit. Ar avea nevoie de reparaţii... capitale. Deh, l-am suprasolicitat... Iar de service, cine să se ocupe? Mai ales de când SRI-ul ne-a abandonat. Sincer vă spun, aveam impresia despre domnul Virgil Măgureanu că este un om cumsecade, serios, de cuvânt. Nu-mi iese din minte atitudinea lui faţă de mine atunci când era tot Guvernul (Roman, n.n.) convocat special pentru a-i fi prezentată invenţia mea. Dintre toţi miniştrii, a fost singurul care şi-a manifestat entuziasmul, sărind de pe scaun şi îmbrăţişându-mă afectuos. M-a sărutat pe amândoi obrajii, m-a felicitat din toată inima, mi-a strâns mâinile. Nu a fost nevoie de promisiuni. Am înţeles că va avea grijă de mine şi de Heli. Aşa cum v-am relatat, «amorul» domniei sale a fost de scurtă durată, adică până şi-a atins scopul, acela de a afla secretul invenţiei. Acum aşteaptă, probabil, să mor, ca să rămână singurul ei stăpân, de necontestat."

În loc de concluzie

Dl Przybilla, acceptând înfiinţarea Fundaţiei, şi-a luat soarta în propriile mâini. Nu putem decât să le dorim să dărâme zidurile neîncrederii şi suspiciunii şi să reuşească să demonstreze nivelul mondial al Heliosproboscopului. Dacă acest lucru nu va fi posibil, primii vom recunoaşte că ne-am înşelat, că leacul pentru cancer şi SIDA nu este raza biotică. Până atunci, ne permitem luxul de a spera, alături de toţi cei aflaţi în suferinţă.

Pagini realizate de BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Deținător al premiului Ponte d'Oro, echivalentul Oscar-ului pentru televiziune

Constantin Duțu a sponsorizat cultura din România cu 6.725.000 dolari și 141.000.000 lei

☐ Este denigrat în propria-i țară

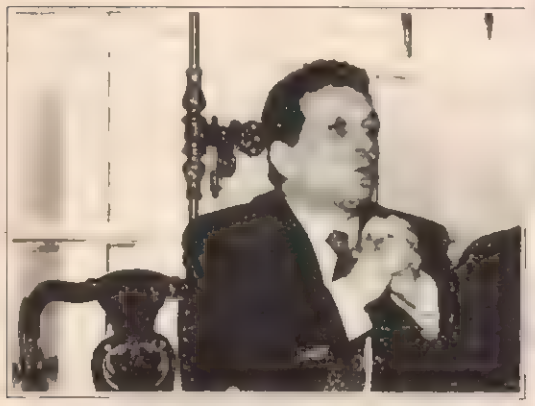

Fotografie: FLORIN IUNIA

Constantin Duțu, scenarist, regizor și producător de televiziune, este foarte puțin cunoscut în propria-i țară, unde e denigrat.

S-a născut la 18 august 1935, la București, absolvent al Institutului de Cultură Fizică și Sport din București și al Academiei de Regie și Artă din Moscova. A fost balerin la Opera Română, prim-solist balerin la Ansamblul Armatei, maestru coregraf și solist la Ansamblul Perinița, iar la Teatrul Satiric-Muzical C. Tănase a fost director al corpului de balet. A realizat programe de televiziune în America, Franța, Italia și Portugalia. În Italia a realizat celebrele programe de televiziune **Buonasera Italia, Studio Uno** și **Fantastico**. A fost invitat să lucreze la Hollywood și la Teatrul Palladium din Londra.

La conferința de presă organizată de el, Constantin Duțu a arătat ziariștilor publicațiile occidentale care au scris elogios despre aceste premii și despre cel care le-a luat, dar în România se consideră probabil că regizorul și producătorul român a plătit presa din Occident, pentru a-l lăuda. Constantin Duțu a organizat festivalul de muzică ușoară București - 1991, 1992 și 1993, dar a întrerupt șirul, pentru că a fost sabotat, conform declarației sale. Românii nu știu, consideră interlocutorul, cine i-a adus în România pe Al Bano și Romina Power, Bonnie Tyler, Boy George, Jennifer Rush, London Beat, Sandra, Shirley Bassey și alții. Acesta este Constantin Duțu. La fel, nu se știe că același Constantin Duțu a sponsorizat cultura română, după 1989, cu circa 6.725.000 dolari și 141.000.000 lei, reprezentând festivaluri în țară, de muzică ușoară, dans sportiv și balet, turnee în străinătate ale Operei Române și Companiei de balet a Operei Române și urmează o listă lungă de alte turnee, concursuri și aniversări.

În 1991 a obținut marele premiu Ponte d'Oro, echivalentul premiului Oscar pentru televiziune. De reținut că acest premiu l-au primit numai trei oameni în lume - regizorii Carlo Ponti, Franco Zeffirelli și Constantin Duțu. Tot în 1991, Constantin Duțu a primit marele premiu al Euroviziunii, dar se pare că oficialitățile culturale din România nu cred că un român a putut primi asemenea premii.

Constantin Duțu s-a ferit să dea numele celor care îl „sapă", în România, pentru că așa a fost sfătuit, spune el. Nu face parte din nici un partid, dar consideră că „cei din jurul lui Iliescu, care lovesc în Constantin Duțu, fac un deserviciu lui Iliescu".

DAN GHEORGHE ■

Ion SIMUȚ: INCURSIUNI în LITERATURA ACTUALĂ (ORADEA, Edit. COGITO, 1994, 411 p., lei 2.700)

Avem în față un proiect relativ incomplet al unui fenomen de ansamblu; pe anumite planuri incitant și justițiar („Literatura oportunistă"), pe altele cu totul discutabil. Ion Simuț are tendința de a exagera importanța acelor autori ce l-au interesat strict subiectiv (vezi aprecierile despre fantezia satirică a lui Ștefan Găbrian, inclus printre „subversivi"), dar și păcatul de a omite, dintre „oportuniști", nume ca Ion Lăncrănjan sau Dinu Săraru, precum dintre disidenți un Ion D.Sârbu. Ceea ce vrea să spună că incursiunile criticului sunt mai degrabă pretextuale decât substanțiale.

Ion CÂRNU: PASĂRE și DELFIN (BACĂU, Edit. CORGAL PRESS, 1994, 109 p., lei 1.000)

Poezia se revendică dintr-o estetică a luxurianței. Tot ce lese de sub condeiul acestui artist amator de finețe și farmec lric sună cizelat, rareori discordant cu întregul. Înseși aspectele perisabile caută alianțe cu valorile, de unde și situarea indiscutabilă pe un plan al spațiului intelectual complex. De la „Am scris pe frunză de sonet" la „Taina secerătorului" nu vorbele contează; învinge misterioasa realitate a miticului, a probelor inițiatice. O serie de trasee dezvăluie aventura solemnităților naturii și ale sacrului ca în „Scrisoare către lamă". O lume veche întâlnește cotidianul pe firul unei lungi călătorii. Căreia Ion Cârnu îi dă un învelș modern, elegant, cu un anume grad de abstracțiune.

John GRISHAM: CAZUL PELICAN (Edit. RAO, 1992, 414 p., lei 2.600)

Anchetă bine condusă în jurul asasinării unui judecător federal. În care se implică și o studentă în drept. Amestecul ei, precum și documentele ce les la iveală, îndrumă lectura spre un crescendo dublat de revelații masive. Cartea nu a trecut deloc indiferentă publicului; Alan Pakula a ecranizat-o, semn că se stabilesc relații de coordonare între epic și filmic, unde bunii meseriași au datele să le topească esențial. Arhitectura romanului transmite imaginea de caleidoscop intenționată: cea de lume a forței politicului, maleficului maflot, presei scormonitoare, afacerismului dezlănțuit.

George TOMAZIU: JURNALUL unui FIGURANT (Edit. UNIVERS, 1995, 267 p., lei 3.500)

Confesiune pe cât și document cutremurător, „Jurnalul unui figurant" deschide încă un drum spre istoria pe care am trăit-o în ultimii 45 de ani, istorie ce ar rămâne superficială de nu ar include și anii de război, când autorul a spionat pentru aliați. Acest act de curaj îi trimite pe graficianul și pictorul Tomaziu în succesiunea lui de angajament moral, prin sinistre închisori după ce se instăpânește comunismul peste țară și peste destine. O carte în totul senzațională, mereu actuală.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

După zece ani „de sertar"

☐ LA EST DE FIRENZE, de Marilena Rotaru

Săptămâna trecută, la sediul UNITER a fost lansat romanul **La est de Firenze.** Cartea a avut un traseu sinuos pe la mai multe edituri, s-a pierdut prin mai multe sertare, dar după zece ani de așteptare a apărut la Editura Cartea Românească.

Autoarea romanului este binecunoscuta realizatoare tv **Marilena Rotaru.** La lansare, atât autoarea, cât și cartea au primit aprecierile senatorului scriitor **Alexandru Paleologu**, ale directoarei Editurii Cartea Românească, **Magdalena Bedrosian** și ale președintelui UNITER, **Ion Caramitru. (L.Ș.)**

UNITER lansează concursul

„Cea mai bună piesă românească a anului" ediția 1995

UNITER anunță lansarea ediției 1995 a Concursului „Cea mai bună piesă românească a anului". Autorii sunt rugați să trimită piese de teatru nepublicate sau nereprezentate scenic. Lucrările vor fi dactilografiate (30 rânduri pe pagină), vor purta un moto înscris pe pagina de gardă, același moto fiind înscris pe un plic închis care va cuprinde numele autorului, titlul piesei, adresa și numărul de telefon.

Lucrările vor fi înscrise la concurs până la data de **31 mai 1995** (data poștei), la UNITER, str. George Enescu 2-4, București 70141. Rezultatul concursului va fi făcut public de către un juriu format din oameni de teatru și de litere, în cursul lunii decembrie.

Premiul va fi înmânat câștigătorului la Gala Premiilor UNITER. Lucrările înscrise la concurs nu se restituie.

Concursul, premiul și tipărirea piesei câștigătoare sunt susținute financiar de către Fundația Principesa Margareta.

Comandă audio-vizual

10.000 de exemplare de „Divertiși" ne-au luat cu asalt

Grupul **Divertis** și-a lansat prima casetă video cu producții realizate în perioada 1990-1994, în România, SUA și Canada. Caseta are un tiraj de 10.000 de exemplare și costă 15.000 de lei. Titlul casetei este „Ce s-a întâmplat în ultimii 5 ani?", dar până acum în București au circulat cel puțin șase video-casete-pirat, cu grupul **Divertis**. Caseta lansată miercuri, 1 martie 1995, de grupul Divertis a necesitat șapte luni de lucru efectiv și 40 de ore de montaj video. 50% din conținutul casetei reprezintă producție în premieră absolută. Caseta dispune de un original sistem de protecție împotriva copierii, introdus de producătorul casetei, **Tofan Group. Divertis** va începe un turneu de promovare a casetei, în perioada 2-11 martie, în Brașov, Sibiu, Deva, Arad, Oradea și Timișoara, iar după 20 martie în Moldova. Conform agenției Mediafax, pe 1 martie s-au vândut deja 2.000 de casete cu **Divertis**. **(D.G.)**

Rănile istoriei naționale

6 martie 1945 - Ziua gândirii arestate

La Muzeul Țăranului Român au început lucrările Simpozionului **„6 martie 1945 - Ziua gândirii arestate la români"**, cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la investitura guvernului Petru Groza. În deschiderea simpozionului, luni, 6 martie 1995, au vorbit, între alții, Banu Rădulescu, Corneliu Coposu, Părintele Galeriu, Monica Lovinescu, Pan Vizirescu, Octavian Paler, Laurențiu Ulici, Alexandru Paleologu. Cu această ocazie, se lansează volumul **Genocidul comunist în România,** de Gheorghe Boldur-Lățescu. La Ateneul Român, marți, 7 martie, de la ora 19.00, are loc a doua seară de muzică și poezie din ciclul „Memorie și exil." Sunt prezenți pe scenă Maria Slătinaru-Nistor, Valeria Seciu, Felicia Filip, Ion Caramitru, Adrian Pintea, Marcel Iureș, Corul Madrigal, Cătălin Târcolea, iar realizatorul spectacolului este Marilena Rotaru. **(D.G.)**

Ediția 20

Regalul Premiilor César

Palatul Congreselor din capitala Franței a găzduit, pe 25 februarie, festivitatea de decernare a Premiilor César, unele dintre cele mai prestigioase din Europa, la care au ținut să fie de față aproape toate marile nume ale cinematografiei franceze și numeroși invitați din străinătate.

Președintele celei de a 20-a ediții a Nopții César-urilor a fost Alain Delon, care, la cei 60 de ani pe care îi va împlini anul acesta, a oferit un cocteil insolit de eleganță și emoție.

Iată cele mai importante premii, în ordinea în care au fost atribuite:

● Tânără speranță feminină - actrița **Elodie Bouchez**, pentru interpretarea din filmul **Les roseaux sauvages** ● Tânără speranță masculină - actorul **Mathieu Kassovitz,** pentru rolul din filmul **Regarde les hommes tomber** ● Opera prima - filmul **Regarde les hommes tomber,** regia Jacques Audiard ● Cea mai bună actriță - **Isabelle Adjani**, pentru rolul din **La Reine Margot**. Nu a fost prezentă la ceremonie, scuzându-se prin intermediul lui Delon, că este însărcinată în opt luni (viitorul tată este actorul britanic Daniel-Day Lewis) ● Cea mai bună imagine - **Philippe Rousselot**, pentru filmul **La Reine Margot** ● Montaj - **Juliette Welfling**, pentru filmul **Regarde les hommes tomber** (debut în lung-metraj) ● Sunet - **Jean-Paul Mugel** și **Dominique Hennequin**, pentru filmul **Farinelli** ● Decor - **Gianni Quaranta**, tot pentru **Farinelli** ● Costume - **Moidèle Bickel**, pentru filmul **La Reine Margot** ● César onorific - actrița franceză **Jeanne Moreau**, 68 ani ● Cea mai bună actriță în rol secundar - actrița italiană **Virna Lisi**, pentru rolul din **La Reine Margot**. Ea a mai luat același premiu și la festivalul de la Cannes '94. Nu a fost prezentă la ceremonie ● Cel mai bun actor în rol secundar - **Jean-Hugues Anglade,** pentru interpretarea din filmul **La Reine Margot** ● César onorific - regizorul american **Steven Spielberg**. Trofeul i-a fost înmânat de regizorul francez **Claude Lelouch** ● Cea mai bună regie - regizorul **André Téchiné**, pentru filmul **Les roseaux sauvages** ● César-ul Cesar-urilor - filmul **Cyrano de Bergerac**, în regia lui Jean-Paul Rappeneau, cu Gérard Depardieu în rol titular. Protagonistul filmului nu a fost prezent ● Muzică - compozitorul polonez **Zbigniew Preisner**, pentru muzica din filmul **Trois couleurs Rouge** ● Cel mai bun film străin - **4 mariages et un enterrement**, producție britanică în regia lui Mike Newell, aflat și pe lista nominalizărilor pentru Oscar ● César onorific - actorul american **Gregory Peck**, 79 de ani. Trofeul i-a fost înmânat de Delon, care a vorbit în limba engleză ● Cel mai bun actor - **Gérard Lanvin**, pentru rolul din filmul **Le fils préféré**, premiul primit din mâinile actriței Claudia Cardinale, de către regizoarea filmului, Nicole Garcia ● Cel mai bun film francez - cel mai important dintre César-uri, filmului **Les roseaux sauvages,** regia André Téchiné. Trofeul a fost anunțat de Delon împreună cu Spielberg, care l-au îmbrățișat pe regizor.

Anul acesta, ca niciodată, Academia franceză a César-urilor s-a aflat în perfectă concordanță cu preferințele publicului. Un sondaj de opinie, realizat cu câteva zile înaintea nopții de decernare a premiilor, a confirmat acest lucru.

ADA NICOARĂ ■

Premiile CÉSAR

REGINA MARGOT, cu Isabelle Adjani, este marele triumf al celei de a 20-a ediții

❑ Filmul rulează din 24 februarie pe ecranele noastre

Un film de o fastuoasă spectaculozitate, care reconstituie epoca frământată a Franței lui Carol al IX-lea în jurul teribilei nopți a Sfântului Bartholomeu, cu un scenariu având la bază romanul omonim al lui Alexandre Dumas.

Este povestea unei familii ticăloase, strânsă în jurul monstruoasei Caterina de Medicis. Fiica ei, Margot („un copil neiubit, într-o armură de regină", spune Isabelle Adjani), se va abandona în întregime dragostei, eliberându-se de aroganța castei sale, de privilegii, de o mamă care o urăște și de frații săi despre care se spune că au cunoscut plăcerile carnale în brațele mamei.

Curtea regilor Valois constituie cadrul de plecare a acțiunii. Măcelul din noaptea Sfântului Bartholomeu, filmat în lumină violetă de Philippe Rousselot, depășește prin cruzime orice descriere a bătrânului Dumas. Tone de cadavre și sânge pe ruelle-le vechiului Paris. Unele scene ale filmului ne duc cu gândul la orgii dezgustătoare, pe care autorul Mușchetarilor nu a avut niciodată nedelicatețea să le aștearnă în paginile romanelor sale istorice. **Regina Margot** este mai mult decât o frescă a acelor vremi revolute. Este un film impresionant, produs al unei cinematografii dintre cele mai ambițioase ale Europei.

La Reine Margot are un impresionant palmares de premii, obținute atât anul trecut, la Festivalul de la Cannes, cât și zilele acestea la César-uri.

ADA NICOARĂ ■
CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Isabelle Adjani despre Margot: „O răsfățată vicleană, care ar putea fi ușor luată drept lesbiană într-o lumină de monștri".

Muzica la ea acasă

JURNAL VIENEZ (2)

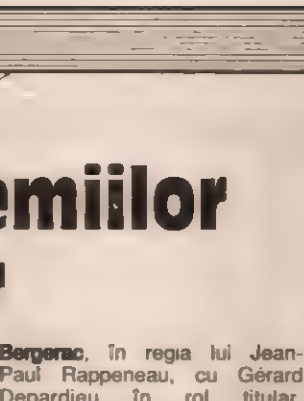

Așteptam cu nerăbdare să pot sta de vorbă cu dl Ioan Holender. Nu oricine ajunge director al Operei din Viena, funcție pe care au deținut-o, în timp, mari personalități precum Mahler, Strauss sau Karajan și aflată permanent în atenția opiniei publice, pentru că opera este un simbol al orașului muzicii. "În Austria, poate nu toată lumea știe cine este cancelar, dar, cu siguranță toți știu cine este directorul Operei vieneze" - afirma malițios dl Holender. Cu atât mai spectaculos apare faptul că domnia-sa a fost reinvestit în această poziție până în anul... 2002, ceea ce, de altfel, scrie și pe tricourile ce se vând la celebrul magazin muzical Arcadia.

Am sosit la Viena câteva zile după seria spectacolelor cu **Boema** în care a evoluat **Angela Gheorghiu**, la scurt timp după succesul său londonez. „A cântat bine și va reveni pentru a cânta în **Traviata** în 11 și 14 aprilie. Să precizăm că tânăra noastră soprană va evolua alături de S. Ivanov și Renato Bruson, distribuție, care, credem, de această dată, se va ridica la înălțimea doamnelor sale. Ce alte voci românești vor răsuna la Opera din Viena? **Iulia Isaev** va cânta în Donna Anna din **Don Giovanni, Ruxandra Donose** va apărea din nou, în **Cosi fan tutte, Simina Ivan** face parte din ansamblul operei vieneze". De

altfel, în programul stagiunii, la sfârșitul lunii aprilie, figurează și **Leontina Văduva**, care va cânta în **Manon**, iar în luna mai **Cristian Badea** va dirija **Boema**.

Cu siguranță, capacitatea dlui Holender de a „construi" distribuții răsunătoare, dar și de a descoperi tinere talente este cu totul aparte. „Promovez voci tinere, dar foarte bune - aici s-au lansat cam opt artiști internaționali - printre ei și **Angela Gheorghiu**".

La începutul anului, dl Ioan Holender a sosit, împreună cu mama sa, în orașul natal, Timișoara, pentru a asista la spectacolul cu opereta **Liliacul**, realizat în coproducție cu Opera vieneză, despre care am scris la vremea respectivă. „Le-am pus la dispoziție regizor, scenograf, coregraf, dar și materiale în valoare de peste 400.000 șilingi. Nu pot întinde o mână decât celui care te solicită. Cei de la Timișoara au făcut acest prim pas, apoi s-au ocupat de preluarea aparaturii, de transport etc. De la Opera din București nu am primit nici un «semnal», deci...".

Unul din posturile private de televiziune din București a anunțat că **Luciano Pavarotti** se va retrage, printr-un mare spectacol organizat la **Met**, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani. La noi s-a vorbit, de asemenea, despre „divorțul" său cu Opera din Viena. „Nici vorbă - în 1993 a cântat 6 spectacole, anul trecut a cântat **Tosca,** iar în stagiunea 1996-1997 va cânta **Andrea Chénier**; oricum, nu sunt semne de «adio»".

Dacă prezentarea operei **Oedip,** acum doi ani, la Viena, a stârnit comentarii supradimensionate în România, despre premiera aceleiași lucrări enesciene la Staatsoper s-a afirmat, recent, la TVR, că nu va mai avea loc. „Avem contract semnat cu Opera din Berlin, premiera va fi la 10 sau 12 mai 1997, în regia lui **Goetz Friedrich**, în rolul titular **Monte Pederson.** Spectacolul se va prezenta atât la Berlin, cât și la Viena. Cât despre vaviana vieneză anterioară, aceea a fost cântată de un teatru de amatori...".

Se pare, deci, că multe știri apar distorsionate în România. „De aceea trebuie să vină Anca Florea la Viena, ca să spună adevărul" - a adăugat, râzând, dl Ioan Holender.

ANCA FLOREA ■

Premiile OSCAR se pregătesc pentru marea „noapte americană"

■ Mai sunt trei săptămâni până la decernarea **premiilor Oscar** și la Hollywood au început să se audă voci care contestă sistemul și procesul nominalizării. **Paul Newman** și **Danny De Vito** fac parte dintr-un grup de staruri care au trimis oficialităților Oscarului o petiție prin care cer să se facă investigații asupra nominalizării filmelor documentare. Printre documentarele valoroase ce nu au făcut obiectul nominalizării se află și **Hoop** [illegible].

■ **Oliver Stone**, autorul superviolentului film **Născuți asasini**, după ce a atacat violența caracteristică societății americane a anilor '90, se îndreaptă în prezent către începutul deceniului 8, viitorul său film fiind dedicat fostului președinte **Richard Nixon**. În rolul dizgrațiatului președinte a fost distribuit **Anthony Hopkins.**

■ După doisprezece ani de la ultima peliculă din trilogia **Războiul stelelor, George Lucas** e hotărât să-și vândă propriul imperiu de efecte speciale, în valoare de peste 250 milioane de dolari, pentru a putea să își finanțeze următoarele filme. Creatorul **Războiului stelelor** consideră că abia acum a ajuns la efectele speciale pe care dorea să le folosească în urmă cu doisprezece ani. Cum talentul și imaginația nu îi lipsesc, trebuie să ne așteptăm la o explozie de fantezie în filmele viitoare semnate George Lucas.

DANA CRIVĂȚ GHEORGHE ■

Texte sub lupă

● **BOGDAN NĂSTĂSESCU, Bucureşti.** Din eseul intitulat **O părere** reiese că sunteţi cuprins de o febră filosofică, specifică vârstei, fără să aveţi cu adevărat ceva de spus.

● **NELU CRIMUŢ, Cotârgaşi, Broşteni, Suceava.** Versurile sunt puerile:

„Să ne-ntâlnim sub clar de lună / Pe banca verde pe care-o ştii, / Căci am de dragoste o poftă nebună, / Nu-ţi fie frică, n-o să fac prostii!"

În altă ordine de idei: de ce credeţi că iubitei dv. i-e teamă c-o să faceţi prostii? Poate că tocmai de aceea nu vine la întâlnire, fiindcă ştie că n-o să faceţi.

● **LOREDANA HUŢULEAC, Câmpulung Moldovenesc.** „În viitorul apropiat mă voi pune la punct şi cu punctuaţia".

Aştept. Până atunci nu pot să vă iau în considerare versurile.

● **COSTICĂ OANCĂ, Corod, Galaţi.** Aproape toate aforismele prezintă interes. Dar vă rog să mi le trimiteţi din nou, dactilografiate.

Până la sosirea pliculuı de la dv. transcriu aforismul care mi-a plăcut cel mai mult:

„Nu păsările zboară, ci zborul are forma păsărilor".

● **ANGELO IANUS, Suceava.** Faptul că studiaţi mitologia dovedeşte că **simţiţi** în ce zonă trebuie căutată poezia. Rămâne însă de văzut ce consecinţe vor avea, cândva, aceste explorări. Deocamdată, mesajul liric este bruiat de stridenţe:

„Înjugat de vise / latru.", „Ce jeg / mi se prelinge-n suflet." etc.

● **CONST. VANG., Galaţi.** M-a amuzat **Poem pentru un milion:**

„Toată lumea scrie / toţi se vor poeţi / bagi o poezie / şi un an aştepţi! // Toată lumea scrie / nimeni nu mai ară / bagi o poezie / mai aştepţi o vară! // Toată lumea scrie / doar Alex citeşte / bagi o poezie / poate ţi-o plăteşte! // Toată lumea scrie / doar poeţii nu; / de luceferi bolta / neagră se făcu..."

Ultimele două versuri sunt nu numai amuzament, ci şi poezie-poezie.

● **CSAMPAI BENIAMIN, Bucureşti.** Scrisă cu prea multă ură, proza dv. este probabil o formă de defulare, ţinând exclusiv de viaţa dv. intimă. N-are nici o semnificaţie pentru altcineva.

● **KOCSIK EUGEN, Gârla Mare, Mehedinţi.** „Mi-e teamă de critica zeflemisitoare."

Bine, n-am să vă ironizez. Dar să ştiţi că îmi vine foarte greu să mă abţin, când citesc asemenea versuri:

„Aceste întrebări / Îmi dau dureri de cap. / Sunt doar cugetări / Sau ele sunt doar fleac?"

● **PETRE NICOPOL, Bucureşti.** Fiecare frază în parte este inteligibilă, dar din însumarea unor fraze inteligibile rezultă, în mod curios, o proză obscură, asupra căreia nu pot să mă pronunţ. SRI-ul să vă înţeleagă!

● **DAN MIRCEA ŞTEFĂNESCU, Cluj-Napoca.** Versurile lui Lucian Blaga au o simplitate aparentă, fiind în realitate de o mare profunzime. Dv., care îl imitaţi pe Lucian Blaga, aţi preluat numai ceea ce aţi remarcat în prima clipă în poezia sa.

Am găsit, totuşi, în textele pe care mi le-aţi trimis, şi anume într-un poem închinat iubitei, şi două versuri frumoase:

„Îmi vine să sărut pământul / de la rădăcina ta"

● **GEORGE GRAY, Haneş, Alba.** Folosiţi cuvinte răsunătoare, ca şi cum v-aţi afla pe scena unui teatru, dar nu reuşiţi să-l emoţionaţi pe cititor:

„Apocaliptic moare visul pe strâmbe cărări de soartă / carbonizând speranţa beată."

● **ADRIAN MAN, Baia Mare.** „Să ştiţi că accept orice critică, dar să nu fie prea aspră - că poate-mi dispare inspiraţia şi nu mai fac poezii SF sadico-comico-perverse pentru colegii mei de clasă; lor le plac."

Şi mie mi s-au părut simpatice. Spicuiesc câteva versuri pentru cititorii acestei rubrici, evitându-le pe cele care conţin prea multe stângăcii:

„Primul robot rău viciu avea / Cât îi ziua de lungă bea de se stingea / Vai de-a lui şenile, că doar două-avea / Şi pe ele cinci direcţii lua. // Al doilea robot bine se simţea / Cu ciocanu-n mână în cap îşi dădea /.../ Că de meserie masochist era /.../ Al patrulea robot robofil era / Şi moâlul ăsta rău se mai căznea / C-un cuptor cu microunde nu ştiu ce-i venea / Că-l punea în funcţie şi-apoi transpira / Se scurt-circuita şi-apoi iar cădea /.../ Unul dintre ei narcobot era / Cât îl ziulica, priza şi priza / Macul îi plăcea, că haşiş făcea" etc.

Din asemenea jocuri de elev poate apărea oricând un Urmuz sau un Jarry.

Important pentru toţi corespondenţii

■ **Textele dv. trebuie să fie dactilografiate sau, cel puţin, scrise lizibil. Dacă sunteţi optimişti trimiteţi-mi şi o fotografie şi un curriculum vitae. Dactilogramele, manuscrisele şi fotografiile nepublicate NU se restituie.**

■ **Dintre corespondenţii acestei rubrici va fi desemnat, la 1 mai, câştigătorul concursului de debut în volum (premiul constă în publicarea gratuită a unei cărţi).**

■ **Toate textele literare publicate în cadrul rubricii Maşina de scris candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă în fiecare an, la 1 noiembrie.**

■ **Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la revista Flacăra, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 Bucureşti.**

■ **Vă sfătuiesc să faceţi un (mic) sacrificiu bănesc şi să vă abonaţi la revista Flacăra. Am intenţii frumoase, vreau să-i susţin până la deplina afirmare pe toţi autorii talentaţi şi ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că nu vă puteţi procura revista.**

Altfel de poezie erotică: BEATRICE DIACONU

Puţină lume ştie că Beatrice Diaconu, care lucrează ca secretar literar la prestigiosul Teatru de Comedie din Bucureşti, este o scriitoare talentată şi originală. O scriitoare multilaterală, manifestându-se ca poetă, eseistă şi traducătoare.
Ca poetă, reuşeşte să lase din tiparele „poeziei feminine" nu refuzând să fie sentimentală, ci ducând sentimentalismul până la ultimele consecinţe, transformându-l într-un mod de viaţă declarat, patetic şi răscolitor. După cum reiese şi din poemele erotice pe care le reproducem în acest număr, ea bicluieşte eventuala sensibilitate romanţioasă a cititorilor, profesând o supunere ironică faţă de bărbat şi o tandreţe violentă. Mai inteligentă decât partenerul de care totuşi depinde ca o sclavă, poeta trăieşte intens drama acestei situări existenţiale absurde. Rezultă o poezie de dragoste care nu seamănă deloc cu poezia de dragoste tradiţională. Şi nici cu refuzul poeziei de dragoste, practicat de multe autoare contemporane cu noi.

Laudă bărbatului

La ora subtilă
La ora aceea din toate aleasă
Vei hotărî
Care din noi să-ţi fie mireasă

Priveşte cu milă
Ce mers elegant, ce şoapte domoale
Acestea. Mărite
Sunt toate-ale tale

Cu fruntea umilă
Atât cât se cade rotundă de gânduri
Vom trece
Întrece
În palide rânduri

Pecetea virilă
De vrei să-ţi arunci luminându-ne fardul
Vom mur
Graţios
Blestemându-ţi hazardul.

O fiară gracilă
(Ce oarbă-i. Stăpâne, neîndurarea!,
Pândeşte
Din mine
Să-ntorci pentr-o clipă spinarea

Se-ntreabă vecina frecând cu leşie copaia

Îmi bate pleoapa dreaptă de la ochiul tău
O fi semn că dormi, că mănânci, că ţi-e rău?
Că mă iubeşti, că m-ai iubit, că mă vei iubi?
Că-mi vei frânge oasele toate-ntr-o zi?
(Se-ntreabă vecina frecând cu leşie copaia
„Dar cine p... mă-sii a făcut oaia?")

Mă gâdilă talpa de la piciorul tău stâng
E semn că o să mor, o să dansez, o să plâng?
Că mă iubeşti, că mă vei iubi, că m-ai iubit?
Că voi arde-n braţele tale, ca flacăra-n chibrit?
(Se-ntreabă vecina frecând cu leşie copaia.
„Dar cine p... mă-sii a făcut oaia?")

Mi-e frig când te ninge, mă storc când te plouă
E semn că o să îmbrac rochie de mireasă, nouă?
Că m-ai iubit, că mă vei iubi, că mă iubeşti?
Că vom închipui cruce-nstelată în larguri cereşti?
(Se ntreabă vecina frecând cu leşie copaia
„Dar cine p. mă-sii a făcut totuşi oaia?")

Un manuscris în aşteptarea editorului

De ce rămîne în urmă ceasul lui Făt-Frumos

de EMIL LUNGEANU

Eseul lui Emil Lungeanu, intitulat *De ce rămîne în urmă ceasul lui Făt-Frumos* (îi respect ortografia cu *î* din *I*, deşi eu sunt adeptul lui *î* din *a*) are aproximativ 100 de pagini şi se referă la straniul basm românesc *Tinereţe fără bătrâneţe şi viaţă fără de moarte*. De fapt, acest basm este doar pretextul unei lungi şi imprevizibile dizertaţii, în cursul căreia autorul vorbeşte despre câte-n lună şi-n stele, asemenea lui Al. Odobescu în *Pseudokynegheticos*. El ne propune, astfel, nu numai un savant studiu de folcloristică, ci şi un joc livresc. Şi o face cu eleganţă, dar şi cu umor, pentru a ne da iluzia că nu ne pretinde nici un efort intelectual. Ne şi vine să exclamăm în timpul lecturii: „Noi gândim, nu muncim!"

Editorul care ar publica acest eseu (din care reproduc un fragment) ar face o afacere intelectuală bună. Autorul poate fi găsit la adresa pe care o indică el însuşi, în *Autobiografie*.

Conform fizicii clasice, timpul este absolut, scurgîndu-se la fel în toate sistemele de referinţă. Dar fizica relativistă a descoperit că acest fapt e valabil numai dacă viteza cu care sistemele se deplasează unele faţă de celelalte este mică în raport cu viteza luminii. Dacă însă viteza lor e mare comparativ cu viteza luminii, atunci transformările lui Galilei nu mai corespund, în locul lor devenind aplicabile transformările lui Lorentz potrivit cărora timpul se scurge în mod diferit în sisteme de referinţă diferite. Dacă viteza de deplasare se apropie foarte mult de viteza-limită a luminii decalajul de timp produs devine extraordinar de mare. De exemplu conform unui tabel publicat de T.A. Aghekian, în vreme ce într-un sistem trec zece ani, în celălalt trec 326 milioane de ani. Mai întîi, prezis de teoria relativităţii, fenomenul a fost apoi confirmat experimental de fizica particulelor. Bunăoară, miuonii mai lenţi (a.înd masa de 207 ori mai mare decît electronii se [illegible] într-un timp [illegible] terapia [illegible] care să imite micron. cosmici nu există, desigur decît în literatura de anticipaţie, exemple celebre fiind **Stanislaw Lem** cu *Norul lui Magelan* şi **I.A. Efremov** cu *Nebuloasa din Andromeda*.

Dar tradiţionalul nostru cal năzdrăvan, unul din *„însemnele puterii lui Făt-Frumos"* (Romulus Vulcănescu), este incomparabil mai rapid decît rachetele. Trecerea la producţia de serie a acestui cal autohton, înaripat heruvimic, a făcut ca Pegasul elinesc să rămînă de căruţă, nerezistînd concurenţei pe piaţa mitologiei ecvine. Citim în Pliniu cel Tînăr că *„patria cailor **cu aripi** (s.n.) era, după legendele vechi, Scythia, în particular ţinuturile de lîngă Istru"*, astfel încît nu ne surprinde cîtuşi de puţin să-l vedem pe Făt-Frumos la bordul unui *„cal gras, trupeş şi cu patru aripi"*, care decolează *„ca vîntul"*, iar în confruntarea cu Scorpia *„se urcă repede ca săgeata"*. În lumea homerică, picioarele cailor traci erau asigurate cu mai multe parale decît chiar cele ale lui Maradona. Vestiţii armăsari cu care Oenomaus participa la întreceri erau întotdeauna campioni, iar Erichtonios avea cică nişte sirepi *„sprinteni ca vîntul"* căci Boreas, vîntul sosit din Tracia, suflase asupra cîmpului pe care iepele păşteau. Văzînd telegarii regelui trac Rhesos, înţeleptul Nestor exclamă: *„**doar zeii** (s.n.) puteau să vi-i aducă-n dar"*. Pilda despre hieratismul şi arhaitatea cultului cabalin pe meleagurile noastre este şi spusa lui Herodot că în cetăţile pontice se împăiau cai albi pe mormintele căpeteniilor scitice din Dobrogea.

Pletora de înzestrări ale calului „năzdrăvan" echivalează cu o angelizare: el adoptă limbajul uman, îşi sfătuieşte stăpînul precum înţelepţii centauri, este clarvăzător, nu are vîrstă, se metamorfozează instantaneu, zboară fulgerător pe distanţe nedefinite, se luptă fără teamă cu făpturi blestemate (Gheonoaia, Scorpia), nu se lasă stăpînit decît de un „voinic" şi cel mai semnificativ dintre toate - îi mulţumeşte **lui Dumnezeu** pentru că l-a ajutat să devină iarăşi folositor unui om drept şi viteaz. De observat şi următorul amănunt extrem de important: calul acceptă să şi ducă înapoi stăpînului [illegible] condiţia [illegible] acolo el [illegible] imediat pe tărîmul veşnicei chiar şi *„de ce vo să rămîi măcar un ceas"* ceea ce denotă clar apartenenţa lui la lumea îngerilor. Şi într-adevăr, îndată ce prinţul descalecă la destinaţie, calul se înapoie *„ca săgeata de iute"*. Acelaşi înaripat galop deci, sau mai degrabă un zbor cu viteze relativiste asemenea Luceafărului *„...Creşteau în cer a lui aripe / Şi căi de mii de ani treceau / În tot atîtea clipe"*. Nici nu e de mirare că un asemenea cal „fotonic" n-avea vîrstă.

Cînd caii cosmici sunt băgaţi în reparaţii capitale, ca vehicul e folosit cîte un lup năzdrăvan, vreo ţestoasă sau un vultur. Aşa e vulturul din povestea preacuviosului călugăr din *Livada Florilor*, care-l ademeneşte pe monah şi apoi îl conduce *„într-un loc ascuns al pădurii"* (dar nu un *topos* silvanic, ci însuşi *„sînul lui Avraam"*).

Deosebirea fundamentală faţă de calul năzdrăvan este viteza de zbor, pe care o putem deduce ca fiind redusă, dar ea oricum nu este importantă, deoarece adevăratul transport în lumea de origine a miraculoasei păsări este melopeic făcîndu-se cu viteza necuantificabilă a *cîntecului* ei supranatural. Pînă şi în cazul ţestoasei lui Urasima Taro este sugerată o anume iuţeală: *„Am şi ajuns! se miră el. Da, doar ţi-am spuş că ajungem repede"* - se dialoghează la sosirea la palatul Dragonului, schimb de cuvinte ce trebuie corelat cu discuţia dinaintea plecării pe mare, din care rezulta clar că palatul se afla foarte departe, dar că pentru ţestoasă *„depărtarea nu înseamnă nimic"*. Cît despre puştiul năzdrăvan din *Trei copii săraci*, mijlocul său de propulsie era însuşi fesul roşu de pe cap.

Prin urmare, responsabile de deformarea monstruoasă a timpului în poveştirile cu acest subiect ar putea fi (într-o interpretare fenomenologică) doar vitezele apropiate de cea fotonică asa-numitele viteze cosmologice. *„În Tinereţe fără bătrîneţe..., viteza este fie exprimată direct prin comparaţii ca *săgeata de iute*", *„ca vîntul"*, fie sugerată indirect prin embleme: săgeţile de vînătoare, iepurele hăituit, aripile calului etc. Evenimentul, vorba, are Slavici în [illegible] o comparaţie [illegible] materie de viteză [illegible]* îşi întreabă stăpînul *„Cum să mergem?"* şi Petru răspunde *„Ca blestemul!"*. În colecţia Ispirescu găsim un basm intitulat *Voinicul cel cu cartea în mînă născut*, unde calul cică mergea **ca vîntul** *„şi ar fi vrut el să meargă **ca gîndul**, dar îi fu teamă să nu plesnească fierea în Făt-Frumos"*. Aşa cum ar putea să-i plesnească cuiva fierea de-atîta rîs citind acolo că în plin zbor, Făt-Frumos îi striga disperat calului: *„Stăi, mă, să mi iau căciula, că mi-a căzut din cap!"* Revenind la *Tinereţe fără bătrîneţe...*, însuşi startul lui Făt-Frumos *„apucînd calea către răsărit"* (deci scurtînd timpul deplasării) este semnificativ pentru graba lui. La fel şi Voinic-Verde-Busuioc *„mergea aşa tot spre răsărit ca să dete de tatăsău"*. Tot către răsărit îl îndrumă moş Călugăr pe eroul din *Voinic de Plumb*, la fel şi în *Povestea lui Abrud*, culeasă de Ughiş Delapecica, unde se zice: *„şi te du departe (...) spre soarerăsare"*.

Or, dacă este adevărat că tradiţionala *„tentaţie a marilor distanţe şi viteze, a manipulării acestora prin comprimare sau dilatare (...) vine din basmul popular"* (S. Marcus), atunci obsesia vitezei nu poate fi ignorată şi nici minimalizată în cadrul interpretării fenomenului de deformare a timpului. De altfel vitezele fantastice cu care se deplasează personajele nu pot fi decît în **funcţie** de timpul consumat pentru parcurgerea unor distanţe (necuantificabile, dar prezumate ca uriaşe). Iar de aici, din aceste viteze de tip relativist, rezultă absurditatea întoarcerii unor asemenea călători în sistemul lor de referinţă iniţial; cel mult, întoarcerea ar putea fi motivată de curiozitatea de a afla *„ce s-a întîmplat în acest timp cu Pămîntul şi cu sistemul solar"*. Iată de ce zînele şi calul năzdrăvan încearcă să-l convingă pe Făt-Frumos să renunţe la a mai face cale-ntoarsă: *„pînnţi tăi nu mai trăiesc de sute de ani"*. Dar psihologicul învinge logicul. Călătona va fi totuşi făcută în dublu sens: dorul de casă irezistibil ce motivează întoarcerea eroului este simetric opus dorului de infinit ce motivase înainte plecarea lui de acasă. Pescarul Urasima deodată *„îşi aminti că-şi lăsase mama şi tatăl acasă"*. La fel de brusc îşi aduce aminte de răposata nevastă-sa Drăgan Cenuşă cînd o pasăre îi trece pe deasupra capului singerind. Baiatul cu fesul fermecat *„simţi că-i vine dor de fraţi şi de pămînt"*. Similar, pe irlandezul Nechtan *„îl apucă dorul de casă"* iar pe Voinic-Verde-Busuioc îl ajunge din urmă piriul de lacrimi al maică-sii. Deci se repetă nu numai schema logică dar şi schema psihologică.

S-ar putea obiecta că, de vreme ce pe tărîmul zînelor timpul era oricum bătut în cuie dintotdeauna (încît chiar şi zînelor *„li se urise"* de atîta eternitate), înseamnă că viteza cu care calul năzdrăvan se îndrepta spre acel tărîm nici nu era de fapt necesară pentru a produce infinita dilatare a timpului, aşa încît analogia cu paradoxul gemenilor din fizica relativistă ar fi hazardat. Numai că, fără dezvoltare a unor viteze cosmologice, călătorul n-ar fi ajuns de fapt niciodată pe tărîmul *„unde locuieşte Tinereţe fără bătrîneţe şi viaţă fără de moarte"*. Altfel spus, tărîmul însuşi e creaţia vitezei, fără de care el există doar virtual, ceea ce e absurd ni s-ar părea asta. Tărîmul zînelor poate însemna cel mult un **timp** fix, dar nu şi un anume **loc** fix în spaţiu, tocmai deoarece el rezultă numai din mişcare. Această singularitate **topologică** ar putea fi echivalentă centrului unei „găuri negre" a lui Schwarzschild, un fel de *no man's land*, punct geometric lipsit de dimensiuni în care timpul nu se mai scurge. Cecil Folescu chiar îl compara cu „celălalt tărîm", scriind: *„Ţesătura spaţiotimpului este distorsionată într-o groapă îngustă şi adîncă, dar imaginea aceasta nu este tocmai potrivită, pentru că se poate circula în jurul unui gol negru la fel de uşor ca în jurul oricărui alt corp din spaţiu. O astfel de excursie ar putea fi interpretată ca o **călătorie în timp** (s.n.) [illegible] gravitaţional al golului [illegible] trăieşte într-atît continuul [illegible] spaţio temporal, încît generează efecte relativiste ceasurile, şi în general procesele vitale, vor fi atît de încetinite, încît **zece mii de ani terestri s-ar comprima în doar cîteva săptămîni pentru un călător** aflat pe orbită în jurul unui gol negru. Dar o astfel de excursie ar fi dramatică, deoarece **călătorul** nu se va mai putea reintoarce niciodată în fostul sistem spre a constata, prin comparaţie, efectul de dilatare a duratelor"*.

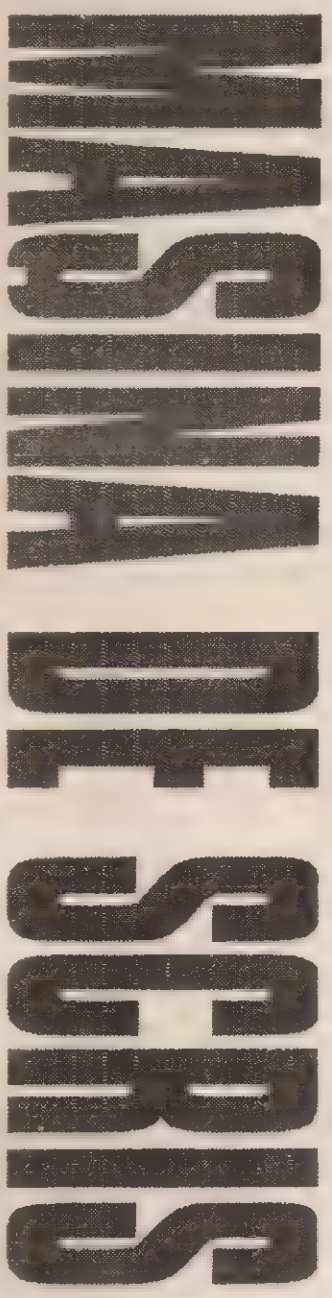

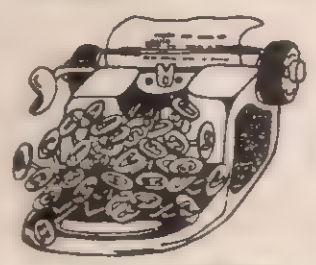

Desen inedit de Alex Ştefănescu

AUTOBIOGRAFIE

Emil Lungeanu s-a născut la 3 iunie 1958 în Bucureşti, la mijlocul zilei. Ceas rău, căci dintre toate darurile aduse de ursitoare, l-a pus naiba pe prunc de-a ales tocmai stiloul (era chinezesc). Licenţiat în drept. Primele simptome ale bolii scrisului manifestate prin 1970. Diagnosticat abia în 1989, la debutul editorial cu volumul de versuri *Eu, deodată* (Ed. Litera). Articolele, interviuri şi tablete de autor în periodicele culturale. Pasager, activitate redacţională şi participare la şedinţele cenaclului „Nichita Stănescu" al Bibliotecii municipale „Mihail Sadoveanu" şi ale cenaclului revistei *Luceafărul*. Actualmente, colaborare stabilă cu cronică literară la revista *Tomis*. Participant la concursul de poezie al Ed. Albatros din 1989 (anulat) şi la concursul de debut în dramaturgie - ediţia 1995 - al Direcţiei Teatru. În afară de versuri, un volum de convorbiri publicat în 1994. Domiciliat în Bucureşti, Bd. Dacia 95, sector 2, tel. 211.31.32

Cuțitul în spate

Prefăcătorie

O bună cunoștință, numită imediat după Revoluție la conducerea unei instituții publice importante, mi-a povestit recent prin ce situații trece în ultimii ani.

Dacă nu l-aș fi știut, aș fi zis că glumește. Ei bine, omul nostru nu glumea. Și încă ceva, ca să vă lămuriți din plecare: personajul poate fi definit, în termeni ultracivilizați, ca un nostalgic, un criptocomunist, ca să fac trimitere la o sintagmă oribilă.

Când l-au numit în 1990 în acest comitet, pe lângă ei se aflau, la conducere, oameni de toate calitățile: tineri nepricepuți, câțiva revoluționari, cam pe dinafară, doi-trei comuniști sadea și câțiva bătrâni rataț, din cei care urmau să eșueze democratic. În acest comitet, omul nostru părea ceea ce este: un fost, un conservator.

Anii au trecut. Din 1994 necazurile lui au început să se adune. De ce, o să spuneți. Pentru că, între timp, comitetul lui s-a tot reformat. Tinerii nepricepuți au plecat spre ocurile în care învățau să se priceapă. Revoluționarii au fost prinși furând și au fost dați afară. Cei doi-trei comuniști sadea au rămas pe poziție, la fel ca și bătrânii rataț. Pe locurile libere a fost bătălie mare: au învins, în cele din urmă, lichelele. Tot foste.

Așa că actuala configurație a comitetului e următoarea: câteva lichele, alte câteva lichele, doi-trei comuniști, câțiva bătrâni.

Și iată-mă, nice amicul, obligat să încep o nouă viață, să mă adaptez unui nou mod de gândire. Care, am zis eu, crezând că glumește.

Gândirea liberală, mi-a spus el, senin. Adicătelea? Păi, a replicat omul, totalmente convins, cu atâția foști în jurul meu am devenit liberal.

Vorba cronicarului: nu e omul peste vremi, ci vremile peste om. Iar dacă omul e și prefăcut, nu mai e nici o problemă.

Vedeți, stimați concetățeni, cum vă prefaceți. Formula „la vremuri noi, tot noi" trebuie reformată. Măcar cu varianta „la vremuri noi, ipocriți noi".

Astfel, o să-l aducem la disperare pe toți cei care vor să-și schimbe mentalitatea cu adevărat. E drept că-l și ajutăm să dispere, rând pe rând.

La capitolul ăsta, umblăm toți cu un cuțit mare înfipt în spate. El vine din creier. Și oricât am încerca să ne prefacem, el intră tot mai adânc.

MIHAI TATULICI ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 6 - 12 martie 1995

TELE 1 abc

MARȚI 7.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu **10.00** Știri
10.10 - 14.30 Reluări **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan **18.00** Desene animate **Batman** - ep 26
18.30 Film documentar. **Jocul cifrelor** - ep. 7 Taxa pe vent **19.00** Raff show: Casele naționalizate - emisiune de Dana Deac și Valentin Popa **20.00** Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 13

„Rege pentru o zi"
***Emie Miller**, un biet instalator din Topeka, vrea să-și vadă visul împlinit, acela de a fi rege o singură zi. Roarke îl prezintă drept regele Albert din Carpathia.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film serial : **Vegas** - ep. 55 **22.25 Mitică:** - emisiune de Viorel Gaiță

De această dată, Viorel Gaiță îi pune lui Mitică o nouă întrebare: Ce părere aveți despre hotărârea municipalității din Alexandria de a demola farul acestui oraș, deși este considerat una din cele șapte minuni ale lumii?

22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Horațiu Mălăiele **23.35** Starun pentru totdeauna **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 8.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu **10.00** Știri
10.10 - 14.30 Reluări **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan **18.00** Desene animate **Batman** - ep 27 **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 8 - Asigurarea afacerii **19.00** Primul pas: Emisiune de Livia Pop **20.00** Film serial: **Echipa de joc** - ep. 13 **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film serial: **Kung Fu** - ep. 14 **22.25** Țara nimănui: O mamă, dulce mamă... Reporter Dan Pleșa **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Horațiu Mălăiele **23.35** Starun pentru totdeauna **24.00** Linia fierbinte: emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 9.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu **10.00** Știri **10.10 - 14.30** Reluări **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan **18.00** Desene animate: **Batman** - ep. 28 **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 9 Asigurarea personală **19.00** REPORTER TELE 7
- Români încercând cucerirea Americii (I) Documentar de Mihai Tatulici
- Ce vrem și ce avem - reporter Șerban Jipa
- Manipulatorii fricii - reporter Tudor Artenie
- Kitsch-ul în politică (III) - reporter Cristina Zaharia

20.00 Film serial. **Femeia fantastică** - ep. 12 **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 14 **Un mic oraș liniștit**
Michael e pe urmele unui răufăcător într-un orășel aparent liniștit. Autoritățile locale îi pun bețe în roate. Ajuns la închisoare, Michael cunoaște o tânără ziaristă plină de zel care îl va ajuta: alături de ea și de nedespărțitul său ajutor, Kitt, el va reuși să-l aducă pe infractor în fața justiției.
22.25 Mitică: - emisiune de Viorel Gaiță
Răspunsul la întrebarea: Cui i-ați face de petrecanie din Parlament sau din actualul Guvern?, pusă de realizatorul emisiunii lui Mitică, îl veți afla în această seară
22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Horațiu Mălăiele **23.35** Starun pentru totdeauna **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 10.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu **10.00** Știri **10.10 - 14.30** Reluări **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan **18.00** Desene animate: **Batman** ep. 29 **18.30** Film documentar: **Portrete** - ep. 3 - Preotul - Studentul **19.00** La EST de VEST: Emisiune de Radu Budeanu **20.00** Film serial **Renegatul** - ep. 9
Carly Mackintosh, o adolescentă plină de inițiativă, îl urmărește cu perseverență pe ucigașul tatălui ei, fost agent F.B.I. **Reno Raines** încearcă să o îndepărteze din calea răufăcătorilor, promițându-i că se va ocupa personal de prinderea criminalului.
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film serial: **Hotel** - ep. 14 **22.25** Țara nimănui: Privind înapoi cu... mândrie? Reporter Dan Pleșa **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Mihai Tatulici **23.30** Cartea de cître... în lectura actorului Horațiu Mălăiele **23.35** Film serial. **Evadatul** - ep. 10
Richard Kimble își încearcă de această dată norocul la Reno, un oraș al tuturor posibilităților.
Sub un nou nume și având o nouă meserie, el încearcă din nou să-și sfideze destinul implacabil
Dar drumul Evadatului nu se oprește aici .
0.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.25** Starun pentru totdeauna **2.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 11.03.1995

8.00 Știri **8.10** Aerobic
8.20 - 10.10 Reluări **11.00** Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru **12.00** Chestiunea zilei (r) - emisiune de Mihai Tatulici **13.00** Week-end abc: Emisiune de Liliana Munteanu **15.30** Starun în concert - Cher - partea I (r) **16.00** Desene animate: **Familia Addams** - ep. 19 **16.30** Film serial: **Renegatul** - ep. 9 (r) **17.20** Țara noastră Peste lacul Snagov, reporter Rodica Pavel **17.30** Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - Invitat: Ioan Simeon Tatu **18.00** Desene animate: **Batman** - ep. 30 **18.30** Film serial: Alf - ep. 10

*Când **Lynn** își exprimă dorința de a avea o mașină, **ALF** își vinde bucăți din nava spațială pentru a cumpăra un Ferrari nou, dar Willie și Kate sunt de părere că mașina e prea extravagantă și îi spun s-o ducă înapoi.*

19.00 Interzis bărbaților - Invitat: Mircea Coșea - emisiune de Anca Fusariu **20.00** Film serial: **Dinastia** - ep. 13

***Alexis**, prima soție a lui **Blake**, depune mărturie că Blake e capabil de violență; **Matthew**, după însănătoșirea **Claudiei**, își ia fiica și pleacă.*
***Fallon** îi mărturisește lui **Steven** că mamei lor i s-a dat suma de 250.000 $ pe an pentru a-i părăsi.*
Juriații anunță c-au dat verdictul în cazul lui Blake Carrington.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film serial. **Miami Vice** - ep. 14 **22.20** VIVA TELE 7 - emisiune de Alex Preda **23.20** Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 11 **0.10** Staruri în concert: Paul Simon - The African concert (partea I) **0.40** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 12.03.1995

8.00 Știri **8.10** Aerobic
8.20 - 10.10 Reluări **11.00** Salonul artelor **13.00** Week-end abc Emisiune de Liliana Munteanu **15.30** Staruri în concert - Cher - partea a II-a (r) **16.00** Desene animate: **Familia Addams** - ep. 20 **16.30** Film serial: **Dinastia** - ep. 13 (r) **17.20** Țara noastră: Casa Minovici, reporter Rodica Pavel **17.25** Cutia muzicală - emisiune de Andrada Moga **18.00** Desene animate: **Batman** - ep. 31 **18.30** Film serial: **„Prințul" din Bel Air** - ep. 15

***Will** încearcă s-o introducă pe **Ashley Banks** în atmosfera sărbătorilor de Crăciun, decorând exteriorul casei lui Banks prea țipător, ceea ce-i face pe vecini să-i acuze de încălcarea valorilor proprietății.*

19.00 As Show: Emisiune de Cornel Todea **20.00** Film serial. **Falcon Crest** - ep. 13: **„Candidatul"**
Chase devine candidat în alegerile pentru consiliul local și duce o campanie electorală împotriva intereselor **Angelei**
Între timp, **Emma** este surprinsă furând dintr-un magazin de bijuterii, iar **Angela** recurge la amenințări ca să-l convingă pe proprietar să n-o pună sub acuzație
20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu **21.00** Telejurnal **21.35** Film artistic: **Bătălia de la Hampton Roads** (SUA, 1991) Cu: Virginia Madsen, Alex Hyde-White, Reed Edward Diamond. Regia: Delbert Mann **23.10** Nocturnă pe 16 mm. Emisiune de Mihaela Rădulescu **0.10** Staruri în concert: Paul Simon - The African concert (partea a II-a) **0.55** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat

Kappa servexim srl

Mult râvnitul Hollywood

Los Angeles, sau orașul îngerilor cum s-ar traduce din spaniolă, este un oraș aparte, rupt parcă de specificul STIL AMERICAN.

Orașul este imens deoarece este compus din mai multe orășele : Santa Monica, Santa Barbara, Beverly Hills, Pasadena etc.

Nici nu ajunge avionul pe pista de aterizare că ai impresia că te scufunzi într-un ocean de stele. Orașul se întinde pe circa 300 kmp.

Gândiți-vă la un oraș care unește Brașovul cu Bucureștiul.

Iată-ne cazați într-un frumos hotel de pe aimosul bulevard Sunset din Hollywood.

Patria filmului ne este amintită și de înscrisul Hollywood, atât de celebru de pe Beachwood Canyon din dealurile hollywoodiene. Înscrisul a fost construit în 1923 și inițial era Hollywoodland

Literele sunt de circa 16 m înălțime și la început erau acoperite de mii de beculețe

Vizitând Hollywood-ul, ar fi bine să începi cu însăși inima lui care se numește bulevardul Hollywood. Aici trotuarele sunt încrustate cu aproape 2000 de plăci din bronz cu nume de celebrități din lumea teatrului, a filmului, din radio și televiziune. Pe acest bulevard se află nu mai puțin faimosul **Teatru Chinezesc,** „bătrân" de circa 65 de ani, unde poți compara urmele palmelor și tălpilor lui John Wayne cu ale lui Marilyn Monroe sau ale altor 150 de starun.

Teatrul El Capitan (recent renovat) a găzduit în 1941 premiera filmului **Cetățeanul Kane**, iar acum este locul premierilor Disney.

Mai sunt și alte teatre faimoase de-a lungul bulevardului cum ar fi **Egyptian,** construit în 1922 și fiind de fapt primul cinematograf din Hollywood sau **Silent Movie Theatre** datând din 1942

Tot în apropiere se află și clădirea **Capitol Records** construită sugestiv sub forma unor discuri suprapuse la ideea lui Nat King Cole și Johnnie Mercer

Aici în Hollywood se află și imensul **Hollywood Bowl** unde concertează orchestra filarmonică din Los Angeles.

Bineînțeles că tot în Hollywood sau în imediata lui apropiere își au studiourile marile case de filme cum ar fi Universal sau Paramount.

Între Hollywood și Beverly Hills se află un cartier numit West Hollywood, plin de curiozități; astfel, o treime din cei 36 de mii de locuitori este formată din homosexuali sau lesbiene, o treime este sub 55 de ani și mai recent 12% sunt emigranți ruși-evrei.

Aici întâlnești magazine din Olimpul modei: **Armani**, **Madeleine Gallay** sau **NIKE-store** (pentru sport). Ca o curiozitate, unul din distribuitorii hot dog-ului, anume Tail o'the Pup și-a numărat consumatorii și acum declară că din 1945 până în prezent la el s-au consumat mai mult de 5 milioane de hot-dogs.

Tot aici te întâlnești cu adevărate rampe de lansare în muzică și film cum ar fi: **St James's Club** sau **The Comedy Store**

Din acest cartier - următorul pas îl faci în Beverly Hills.

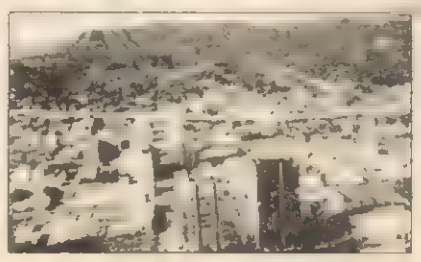

Flacăra
BIS magazin
Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Atenţie ! Cu 500 de lei aţi plătit şi FLACĂRA
Două reviste la acelaşi preţ !

Acest semn energizat de Raul Dumitrescu este energizant!

La rugămintea cititorilor, reluăm exerciţiul spiritual:

În numărul din 21-27 februarie, propuneam cititorilor noştri un experiment spiritual având, ca semn, simbolica cruce cristlanică. Exerciţiul a atras atenţia câtorva radiestezişti ce au confirmat, experimental, energetismul crucii şi ne-au făcut câteva sugestii pertinente. Alţi cititori ne-au confirmat „trăiri" şi „senzaţii" convingătoare. La cererea acestora, reluăm exerciţiul propus de către biopsihoterapeutul Raul Dumitrescu: „Aşezaţi palma dreaptă deasupra crucii, timp de 5-10 minute, de trei ori pe zi, spunând, cu credinţă fermă: «Doamne Iisus Christos, Fiu al lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul (păcătoasa) şi împreună să ne rugăm de Tatăl Ceresc să mă ajute să mă vindec aşa după cum merit. Amin.» Se face semnul crucii."

Câinele m-a învăţat să fiu om

Aforismul aparţine unui învăţat francez. Cu adevărat, de 20 de mii de ani, cel mai fidel, mai generos, mai sincer, docil, curajos, devotat, inimos prieten al omului a rămas câinele. Acest patruped de origine incertă este primul animal domesticit. De aici, fantasticul lui mimetism, bogaţia şi varietatea sentimentelor. Fotografia de sus v-o înfăţişează pe Caroline de Monaco alături de bunul ei prieten, ciobănescul belgian ONYX. În dreapta, Stephanie de Monaco, împreună cu dragul ei, ciobănescul german ATMO. Nu ştiu dacă aceste prietenii au născut şi poveşti deosebite. Dar întâmplările pe care vi le prezentăm în pagina 4, istorisite nouă de cinci proprietari de câini, sunt senzaţionale.

Fotografii de ELENA OHERA

Savantul Dinu-Ştefan Noraru demonstrează, cu ajutorul pendulului bioenergetic, că formele geometrice neeuclidiene sunt concentratoare de energie cosmică. În acest episod ne prezintă

ANTICUBUL

Pag. 6

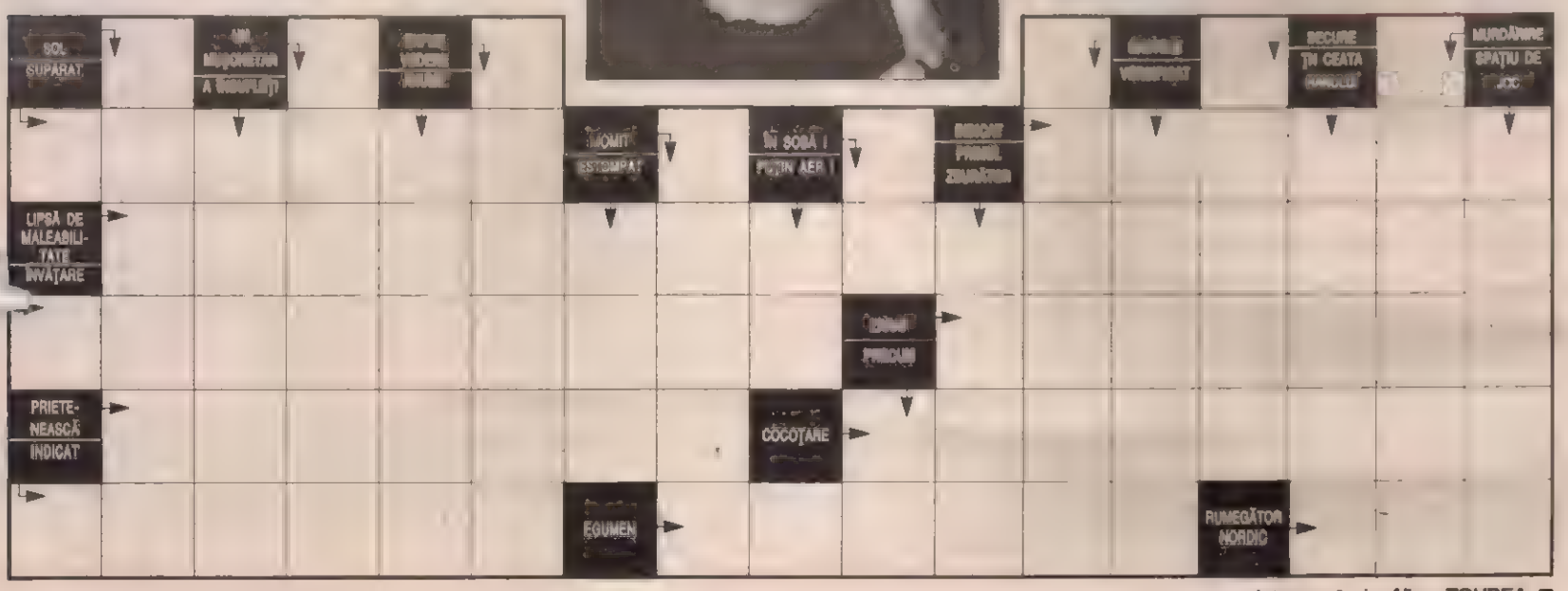

Integramă de **Alina ZGUBEA** ■

DI dr. ing. Constantin Cojocaru afirmă:

„Scleroza în plăci poate fi vindecată"

„Îmi permit, cu toată responsabilitatea, să afirm un fapt şocant pentru lumea medicală şi pentru bolnavi: am vindecat cazuri de leuconevraxită (scleroză în plăci) prin Cojoterapie. Timp de trei ani, am rezolvat peste 20 de cazuri. Condiţia esenţială pentru suferinzi: să respecte întocmai prescripţiile mele privind modul lor de viaţă în timpul şi după încheierea terapiei."

Ce este Cojoterapia?

„La baza **Cojoterapiei**, o nouă tehnologie de sănătate, stau două principii fundamentale asupra viului: **biocâmpul** ce se manifestă în imediata apropiere a organismului viu (ce a fost, adesea, măsurat şi materializat sub forma unor „hârţi gonflabile") şi **dezechilibrul bioenergetic** major ce se produce la nivelul organelor sau regiunilor afectate, atunci când individul este grav bolnav. Deci, este imperios necesar, în aceste cazuri, ca echilibrul să fie compensat **prin aport de energie cosmică** (universală, neconvenţională). Această energie era stăpânită, cu brio, de către savantul american de origine austriacă, dr. **W. Reich.** Utilizând-o (**energie „Orgonică"**) în senzaţionale experienţe de contact cu OZN-urile, **dr. Reich** şi-a atras ura anumitor cercuri, care au organizat lichidarea sa în închisoare, în anul 1959. Am menţionat acest fapt pentru că, ceea ce am construit eu, **Cojocen-ul (Concentrator de Energie Neconvenţională),** diferă total de acumulatorul orgonic. El este construit din material lemnos şi are o formă paralelipipedică, având, din miraculoasă întâmplare, exact dimensiunile acumulatorului „Chivotul Legii" ce apare în scrierile biblice: «să-l faci din lemn de salcâm lung de doi coţi şi jumătate»"

Cum se aplică tehnologia de sănătate „Cojoterapia"?

„La stadiul său actual de evoluţie, ordinea şi numărul de traductoare ale **Cojocen-ului** ce se aplică pe zonele dureroase, pe traseele meridianelor de acupunctură cât şi pe chakre, sunt bine precizate. Tratamentul se face prin exteriorul organismului, nu neapărat prin contact direct cu pielea, ci chiar de la 1-2 metri distanţă, prin «inducţie». Nici un organ nu este afectat în mod inutil. Nu sunt contraindicaţii. Pe durata procedurilor se sistează administrarea altor medicamente sau proceduri. Trecerea la starea normală de sănătate se face prin crize, în general aceleaşi pe care le-a avut pacientul cândva: transpiraţii, amorţeli, dureri acute în zonele dureroase etc. Cu cât apogeul crizelor este mai rapid cu atât vindecarea este mai rapidă. Cei mai repede pot fi restabiliţi bolnavii care se află într-un maximum de criză în momentul începerii **Cojoterapiei**. După dispariţia durerilor sau a simptomelor bolilor, după o pauză de 3-5 zile, se recomandă încă una-două şedinţe pentru stabilizarea stării de sănătate. Garanţia reuşitei este de 100 la sută dacă nu s-a intervenit chirurgical, vechimea bolii este sub 5 ani, medicaţia a fost corect administrată, vârsta pacientului se situează între 5-50 ani. **Se recomandă gimnastică şi mişcare susţinută în toate cazurile. Nu abordăm cazuri de cancer, epilepsie, TBC, meningită, infecţii interne masive. În rest, putem încerca orice!"**

A consemnat BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Codul bunelor maniere

Nu este cazul să mijlocim cunoştinţa dintre două sau mai multe persoane decât atunci când situaţia o cere. De pildă, buna creştere nu ne obligă să prezentăm persoana care ne însoţeşte pe stradă celui pe care îl întâlnim din întâmplare. La un ceai dansant, unde se găsesc la un loc musafiri ce nu se cunosc între ei, amfitrioanei nu-i revine datoria de a alerga de la unul la altul pentru a oficia lungul şir al prezentărilor. Faptul că oaspeţii se găsesc sub acelaşi acoperiş, le permite să se adreseze, cu discreţie şi politeţe, unul altuia.

Când intermediem o cunoştinţă, trebuie să ţinem seama de câteva obligaţii elementare. Este prezentat bărbatul femeii, tânărul celui în vârstă, cel umil persoanei mai importante. Excepţie: vom prezenta tânăra domnişoară domnului în vârstă sau bărbatului căsătorit. Dacă totuşi „domnişoara" a îmbătrânit binişor, şi are o vârstă ce sare peste 40 de ani, rolurile se inversează.

Când se prezintă un bărbat unei doamne, dar mai ales altui bărbat, se amintesc toate titlurile ce-l onorează: „Am plăcerea să vi-l prezint pe domnul Anastasie Popescu, director general la Banca Albina". Pentru prezentarea unei femei, se vor folosi cuvinte mai simple: „Doamna Rădoi, prietena (sau sora, sau colega) mea".

Dacă cineva soseşte într-o casă cu mulţi invitaţi, iar aceştia discută între ei, gazda nu are datoria de a întrerupe conversaţia pentru a prezenta noul musafir. Rămâne ca amfitrioana, prin tact şi inteligenţă, să medieze astfel discuţia încât noul sosit să se poată încadra în dialogul celorlalţi şi nu să rămână stingher în afara bunei dispoziţii generale.

GRAZZIELA ■

Desen de MIHAI ZAHA ■

Poşta redacţiei

■ Stimate dle **Dumitru St. Ion** din comuna **Călineşti, sat Izvoarele, judeţul Teleorman**, cu scuzele de ngoare pentru întârzierea cu care vă răspundem, vă anunţăm că este vorba despre o neînţelegere. Dl **cercetător ştiinţific principal, dr. ing. Simion Prună** nu a inventat medicamentul cu denumirea comercială de **SULODEXIDE** ci a efectuat, numai, cercetări cu privire la tratamentul bolnavilor cu acest medicament, reacţii, performanţe. Despre modul de procurare ar fi indicat să vă adresaţi medicului specialist diabetolog care vă va indica modul de procurare şi cum se administrează.

■ Stimate domnule **Munteanu V. Liviu** din **localitatea Luna de Jos, jud. Cluj**, pentru amănunte suplimentare în ceea ce priveşte produsul **Herbalife** vă rugăm să vă adresaţi dlui **Viorel Cotigă**, la **telefon nr. 726.62.27**, de preferat **după ora 19.30**. Un amănunt de interes: plata se face în mărci germane indiferent de produsul solicitat. Vă asigurăm, merită investiţia!

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

■ Pentru toţi cititorii noştri fideli, prezentăm noua adresă a naturistului Vasile Cozac: Strada Frunzei nr. 34, sector 2. Vă puteţi prezenta în zilele de miercuri, joi şi vineri, între orele 11.00 - 17.00.

Telefon: 323.52.86

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

Mestecaţi viguros fructele!

Sucurile de fructe se vor consuma numai proaspete. Amintiţi-vă cât de repede oxidează sucul de mere! Altfel, substanţele nutritive se pierd şi apa necesară curăţării organismului nu mai este furnizată.

Dacă mâncaţi fructul ca atare, mestecaţi-l viguros, cu salivaţie abundentă, nu-l înfulecaţi cu lăcomie!

Cum să „dozăm" proteinele, grăsimile şi fibrele celulozice

Proteinele nu trebuie să lipsească din alimentaţia zilnică. Ele trebuie, însă, „dozate" cu măiestrie. Aportul prea mare de astfel de substanţe este, de asemenea, dăunător organismului. Asimilarea lor este cel mai complicat proces întrucât ele sunt cele mai complexe alimente. Cel mai greu se digeră proteinele din carnea preparată tradiţional, organismul consumând cea mai mare cantitate de energie. Proteina nu apare în corpul uman prin consumul de proteine ca atare, ci rezultă din cei 23 de aminoacizi esenţiali, vitali (**15 din ei pot fi sintetizaţi, iar 8 sunt „administraţi" din hrana consumată**). Consumarea cu regularitate a fructelor, vegetalelor, nucilor, seminţelor va satisface „nevoia" de proteine a organismului. **Toţi cei 8 aminoacizi amintiţi mai sus există în: morcovi, banane, varză, conopidă, porumb, castraveţi, vinete, mazăre, cartofi, dovlecei, roşii, nuci, seminţe de floarea soarelui, alune şi fasole.**

REŢINEŢI: **1. Cărnurile de orice fel nu furnizează energie!** Aceasta se găseşte în **carbohidraţi** ce nu sunt conţinuţi de carne. O viaţă întreagă am învăţat greşit această lecţie!

2. Grăsimile pot furniza energie, dar descompunerea lor este mai greoaie şi mai ineficientă. Ele se descompun în „combustibil" numai atunci când rezervele de carbohidraţi sunt complet epuizate. Grăsimile din corp nu provin în exclusivitate din consumul lor direct. Când aportul de carbohidraţi este excesiv, aceştia sunt „metamorfozaţi" în grăsimi şi depuşi. Depozitele de grăsimi pot fi privite drept „bănci" de carbohidraţi de unde se fac restituiri sau depuneri atunci când este necesar.

3. Sănătatea noastră depinde, în egală măsură, şi de fibrele celulozice pe care le consumăm: fructe, legume, zarzavaturi. Ele previn, aşa după cum se ştie, constipaţia cu tot cortegiul ei de „neplăceri', apariţia hemoroizilor etc. Carnea nu conţine fibre celulozice. De aceea când o consumăm trebuie să fie însoţită de salate de crudităţi de sezon, fără alte garnituri de amidonoase sau pâine.

Alimentaţia naturală determină înfrânarea viciilor

Cei care doresc să treacă la alimentaţia naturală trebuie să renunţe la consumul tradiţional al cărnii, zahărului alb, făinii albe şi sării. O dată pentru totdeauna! Veţi remarca, în timp, cum curăţirea organismului va duce şi la înfrânarea viciilor, poftelor, pornirilor necontrolate, atitudine care nu întinează existenţa. Pe această cale, cu credinţă în Dumnezeu, mulţi oameni s-au debarasat de multiple metehne: ţigări, cafea, dulciuri, alcool.

Modă

Ce pot face din resturi de lână?

„Mi-a rămas lână în două culori, după ce am terminat pulover. Îmi mai poate folosi la ceva?" (Loredana Tănăsescu, Galaţi)

Dacă doriţi să aveţi pulovere şi veste simple, puteţi deveni o persoană în pas cu moda, confecţionându-vi-le din resturi de lână. Împletind ochiuri simple, veţi reuşi să obţineţi plătcile şi mânecile dorite.

Atenție la medicamentele pentru slăbire

Cercetări făcute la John Hopkins Medical Institutions din Baltimore, SUA, arată că preparatele chimice cu conținut de dexfenfluoramină, administrate în cura de slăbire pentru diminuarea apetitului, provoacă modificări de durată și chiar afecțiuni cerebrale. Deocamdată, testele au fost făcute pe animale, administrându-se unor maimuțe doze relativ mari. Afecțiunile nervoase au putut fi dovedite și după scurgerea unei perioade de 14-17 luni de la ultima administrare a preparatului. Neurologul dr. G.R.caurte de la acest institut susține că dexfenfluoramina se elimină din corpul uman de 7 ori mai încet decât din cel al animalelor. Ținând cont de acest impediment, cât și de durata curelor de slăbire, de la 6 luni la un an, și că preparatul se înghite de două ori pe zi, se poate ajunge cu ușurință la atingerea dozei toxice în organism.

IOANA A.VAGO ■

Operații estetice prin transfer de grăsime proprie

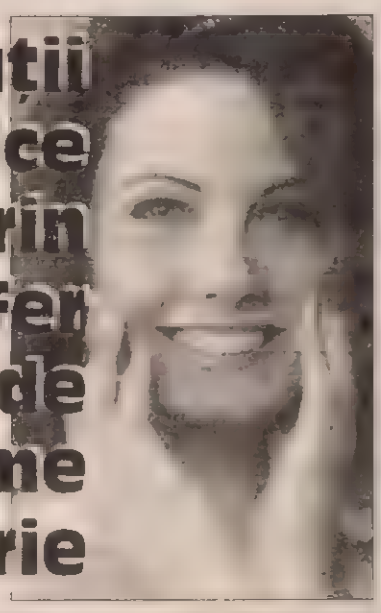

De un succes fulminant se bucură liftingul facial propus de **Patricia Wexler,** medic dermatolog new-yorkez. Metoda constă în absorbția cu ajutorul unei simple seringi de calibru mai mare a grăsimii depuse în exces în anumite zone ale corpului - de la bărbie dublă, la șolduri, coapse ori șezut - și reintroducerea ei sub pielea feței, pentru a netezi ridurile și a remodela figura. Tratamentul durează un an și se efectuează ambulatoriu, în etape. Grăsimea extrasă este mai întâi supusă unei proceduri de purificare și depozitată într-o cameră frigorifică, apoi redată pacientului treptat în mici porții lunare. După fiecare injecție, un masaj viguros frământă materialul de umplutură ca pe o plastilină, împingându-l exact acolo unde va funcționa ca o proteză naturală. Spre deosebire de chirurgia plastică, din ce în ce mai temută din pricina accidentelor postoperatorii, intervenția doctoriței Wexler nu prezintă nici un fel de riscuri. Printre beneficiarii ce pot depune mărturie se numără și actrița Barbra Streisand.

cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 2

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorțurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceți parte dintre cei ce despică firul în patru?

Gândiți-vă la ultima ceartă și încercați să vă reamintiți cât mai multe amănunte.	EA DA	EA NU	EL DA	EL NU
1. După părerea mea era foarte important să se stabilească cine **nu** are dreptate.				
2. M-am simțit obligat să pun în discuție tot ce mă supără.				
3. Am încercat să analizez caracterul partenerului meu și să stabilesc modelul său de comportament.				
4. M-am plâns numai atunci când m-am simțit foarte lezat(ă).				
5. Am încercat în general să pun punct, în loc să vorbesc despre o situație specială.				
6. Înainte de-a provoca discuția, am ținut vreme îndelungată problema în sufletul meu.				
7. Atunci când m-am descărcat, fierbeam deja de furie.				
8. Nu am prezentat revolta mea într-un mod neutru.				
9. Când m-am revoltat, am enumerat greșelile partenerului.				
10. Când am început, nu am avut nici o reținere.				
11. Îmi repugnă să aduc în discuție această problemă.				
12. Îmi pare rău de lipsa de tact atunci când aduc reproșuri partenerului meu.				
Când abordez o problemă, știu că am dreptate.				
14. Când abordez o problemă, vreau ca partenerul meu să vadă că am dreptate.				
15. Am vrut să-mi determin partenerul să preia o parte a răspunderii pentru problema respectivă.				
16. Atunci când m-am plâns, am folosit expresii ca „întotdeauna" sau „niciodată".				

Dacă ați răspuns cu DA la mai mult de cinci întrebări, regăsiți-vă, așa stau lucrurile. Dacă numai partenerul dv. a răspuns cu mai mare de DA, vă simțiți probabil nedreptățiți. Dacă numai dumneavoastră ați răspuns cu DA, este mare, atunci aveți în mod vădit sentimentul că trebuie să vă ocupați de tot. Dacă numai partenerul dv. a răspuns cu mai mare de DA, vă simțiți probabil nedreptățiți. Dacă numai dumneavoastră ați răspuns cu DA, este mare, atunci aveți în mod vădit sentimentul că trebuie să vă ocupați de tot. Acest lucru este dificil să determinați la el ca o schimbare. Gândiți-vă: este foarte greu să înțelegeți pozitiv la o critică. Această constatare întotdeauna un atac la adresa celui criticat. Trebuie să învățați să vă prezentați „diferit" în așa fel încât să nu pară un atac la adresa celuilalt. Renunțați decât la termele de ipmă: „întotdeauna își amintește exactele mișcările", pentru a adopta altele mai blânde, De pildă: „pare te rău pentru în ceeșul de rele".

HOROSCOP
săptămâna 7-15 martie

CAPRICORN

Tăria dumneavoastră de caracter va avea oare darul să vă ajute în această săptămână? Datorită unor necazuri la serviciu, chiar dacă acasă treburile vor merge bine, starea dumneavoastră va fi destul de proastă. Nu veți avea probleme cu sănătatea și nici bugetul nu vă va da bătăi de cap.

VĂRSĂTOR

Chiar dacă primăvara își anunță sosirea, în viața dumneavoastră dăinuie încă iarna. Deși starea dumneavoastră de sănătate este în general bună, ceva totuși nu vă dă pace. La serviciu și în familie domnește liniștea.

PEȘTI

Puteți să afirmați liniștit(ă) că necazurile au luat sfârșit. Aveți acum parte de liniștea și fericirea după care ați râvnit atâta timp. Banii și sănătatea vă vor ajuta și ele să treceți mai ușor peste această perioadă de tranziție.

BERBEC

Afacerile vor merge din plin, la serviciu va fi liniște și sănătatea bună. Dragostea va pluti însă în ape cam tulburi. Pot exista unele certuri minore în familie, care vor lua sfârșit la finalul săptămânii. Banii vă vor ajuta să dați petrecerea pe care v-ați propus-o.

TAUR

Totul vă merge din plin în aceste zile. Fericire și dragoste, reîntâlnire cu prietenii dragi și sănătate bună. Buzunarul dv. va fi destul de plin pentru a vă putea cumpăra un lucru pe care îl doriți de mult.

GEMENI

Înotați în niște ape destul de învolburate, deci fiți atent(ă). Bugetul va fi destul de scăzut și nici sănătatea nu vă va ajuta prea mult. Vor fi totuși alături de dumneavoastră persoana iubită și familia.

RAC

Veți fi prea [illegible] în dragoste ca să vă mai poată afecta problemele ce vor apărea la serviciu și lipsa banilor. Cum nici sănătatea nu vă va da bătăi de cap, va fi o săptămână în general destul de liniștită.

LEU

Liniștea și fericirea cuplului dv. vor reveni, dar pentru aceasta va trebui să cheltuiți niște bani. În familie și la serviciu va domni calmul, însă [illegible] vă va face unele probleme.

FECIOARA

Banii care au fost atât de puțini săptămâna trecută se vor înmulți simțitor în aceste zile. Veți primi un mic cadou de la persoana iubită și va avea darul să vă facă foarte fericit(ă). Nu vor apărea probleme care să vă tulbure liniștea acestei săptămâni.

BALANȚA

După liniștea săptămânii trecute problemele ce vor apărea în cursul începutului acesta de săptămână vă vor lua cam pe nepregătite. Dar banii și sănătatea vă vor ajuta să treceți cu bine peste această încercare.

SCORPION

Ploile care s-au abătut asupra dumneavoastră vor lua sfârșit și soarele va răsări în viața dumneavoastră. Veți cunoaște din nou liniștea, fericirea și bucuria. Banii vor contribui și ei la aceste lucruri.

SĂGETĂTOR

Veți ajunge repede la concluzia că hotărârea pe care ați luat-o zilele trecute vă va costa foarte mult și veți avea de suferit. Cu toate că nu vor fi probleme nici la serviciu, nici acasă, iar banii nu vă vor face probleme nu veți avea liniște. Chestiunile sentimentale vă vor da bătaie de cap. Sănătatea va fi în general bună.

CÂINELE M-A ÎNVĂȚAT SĂ FIU OM

Cuvier l-a numit: cucerirea cea mai remarcabilă, mai completă, mai utilă pe care omul a făcut-o vreodată. Într-adevăr, nimic mai senzațional ca acest animal care ne copiază calitățile, ne refuză defectele și ne însoțește existența de 20 de milenii.

„Rick al meu îmi înțelege gândurile"

Chinezii spun despre pechinez că s-a născut din încrucișarea leului cu maimuța. O legendă, desigur, dar care rezumă cele două trăsături dominante ale acestui mic câine adus în Europa abia la finele veacului trecut: curiozitatea și curajul. Într-adevăr, și Rick al nostru este curios ca o maimuță. E de-ajuns să ne vadă lângă geam sau pe balcon și, în aceeași clipă, ne face semn să-l ridicăm în brațe pentru a vedea ceea ce vedem și noi. E și curajos ca un leu. Un hoț ne-a spart geamul de la balcon, pregătindu-se să intre în casă, dar Rick a lătrat atât de năprasnic, încât a alertat vecinii. Dar cu adevărat fantastică este comunicarea telepatică. Dacă mă ridic din fotoliu, fie pentru a părăsi apartamentul, fie pentru a merge la masă, sau pentru a-l scoate la plimbare, el va intui în **același moment** una din aceste intenții. În primul caz va pleca trist spre dormitor, unde îmi va aștepta întoarcerea, singur și tăcut. În cel de-al doilea, mi-o va lua înainte, intrând în bucătărie, iar în cel de-al treilea va începe o zbenguială între hol și camera de zi, înălțând boticul spre lesa atârnată în cuier. Cu ce alt animal putem comunica prin acest limbaj nemediat de cuvinte?

MAGDA T., București

Câinele meu vorbește la telefon

Un fel de-a spune. Bob, patrupe liei Dragomir Cioplea din Bucure stare - ne asigură stăpânii lui - c tinge la telefon vocile celor Atunci de bucurie zice un HALO

Un hoț m-a atacat în parc. Cheri l-a trântit la pământ

„Într-o zi, dis-de-dimineață, cred că era înainte de ora șase, am ieșit să o plimb pe **Cheri** în parcul Carol. Cheri este un frumos ciobănesc german, femelă, în vârstă de un an și jumătate, extrem de sensibilă și mămoasă dar și intolerantă atunci când este vorba despre mine. Adică pe mine mă recunoaște de stăpân și, probabil, se socotește datoare să mă apere necondiționat. Cum vă spuneam, eu mă plimbam pe insuliță și ea mișuna prin tufișuri, la o distanță apreciabilă. La un moment dat, un așa-zis „pescar", cam tuciuriu, m-a întrebat dacă nu cumva am observat și alți pescari prin preajmă. Un conațional de-al acestuia „amușina" prin jurul meu. Tocmai când „pescarul" se pregătea să-și „exercite"... meseria asupra mea, din pământ parcă, a sărit Cheri, lovindu-l drept în piept și trântindu-l instantaneu. „Asociatul" fugea de-i sfârâiau călcâiele. Ce-am mai pățit până am convins-o să-l lase... Nu l-a mușcat, dar nici nu-i mai dădea drumul."

TICĂ FARCAȘ, București

L-am regăsit pe Dingo după cinci luni și l-am răpit

„**Dingo** are doi ani și jumătate și este un ciobănesc german. În iulie, a fugit de lângă fiul meu și s-a rătăcit în cartierul Băneasa. Nu pot descrie cât am suferit, toți cei din casă, numai gândindu-ne prin ce «experiențe» trece Dingo. Am dat anunț în cotidianele de mare tiraj. Nu a existat solicitare telefonică la care să nu răspundem. Nimic, doar alarme false. Într-o zi un prieten l-a recunoscut pe Dingo, într-o curte, în zona Podului Mărășești. Practic, am organizat «răpirea» lui. Am parcat mașina în fața porții, am intrat în magazinul aferent, am strigat: Dingo! Într-o fracțiune de secundă, câinele era în mașină. Ne-am cam ciondănit cu vânzătorii, dar am reușit o... evadare spectaculoasă. Până la urmă ne-am împrietenit cu «împricinații» care au recunoscut cine și în ce condiții le-a dăruit câinele. Din păcate, Dingo era bolnav de rinichi. Răcise, căci îl ținuseră într-o magazie, pe ciment. Tratamentul a fost eficace".

ALEXANDRU IANDA, București

Bibi este ca o doică pentru fiica mea, Ana

„**Bibi** este un schnauzer uriaș pe care l-am crescut de la vârsta de două luni. Când am adus fetița acasă, de la maternitate, am desfășat-o pe pat, i-am lăsat pe Bibi să o miroasă, i-am explicat cine este «intrusa» și am încercat să-l fac să înțeleagă că el trebuie să o apere. Bibi și-a luat rolul în serios. Din acel moment, a... adoptat-o. Dormea pe un covoraș, la ușa camerei ei. Dacă fetița scâncea, el dădea fuga și mă aducea de ori... aș fi fost. Când Ana a început să umble cu scăunelul, Bibi o însoțea, prin curte, ținând boticul lipit de spatele micuței. Odată, fetița a căzut pe stradă și mama mea s-a aplecat să o ridice. Bibi, auzind-o plângând, s-a repezit să o... «sfâșie» pe însoțitoare... De la Ana, Bibi mănâncă absolut orice: lemne, bețe de plastic, paie... Sunt de nedespărțit."

CĂTĂLINA ALBERTI, București

Chinezii vin tare din urmă!

În nici o altă parte a lumii nu are atâta dinamism ca în China de astăzi. Producția electronică și electrotehnică va crește anual cu 14 la sută până în anul 2000. La această evoluție impetuoasă participă și Concernul Siemens. Fotografia noastră vă prezintă fabricarea tomografelor computerizate.

fami-
e în
a dis-
opiaţi.
trat.

Topul creatorilor de modă

Revista franceză „Journal du Textil" a publicat lista pe 1994 a creatorilor de modă din lume. De reţinut că în acest Top-Designer nume celebre au ocupat de data aceasta poziţii codaşe: Karl Lagerfeld (25), Versace (28), Yves Saint Laurent (54).

Rochie mini (din folie argintie) a casei Dolce & Gabbana.

Pe primele 10 locuri se află:

1. Jean-Paul Gaultier
2. Dries van Noten
3. Christian [illegible]oix
4. Yohji Yamamoto
5. Vivienne Westwood
6. Issey Miyake
7. Martine Sitbon
8. Ann Demeulemeester
9. Comme des Garçons
10. Dolce & Gabbana

Marilyn Monroe revelaţii postume

Marilyn Monroe a făcut o pasiune clocotitoare pentru Johnny Hyde, primul ei impresar. Cu ajutorul lui a urcat treptele uneia dintre cele mai strălucite cariere din istoria cinematografiei. Când Hyde a murit familia lui a refuzat să participe la înmormântare. Îndurerată şi jignită, actriţa s-a strecurat în camera mortuară, unde zăcea trupul iubitului ei şi s-a culcat lângă el, rămânând astfel până-n zori, când s-a strecurat afară. Greu de imaginat un gest mai emoţionant pentru un „adio".

Boris Becker vorbeşte pentru prima dată despre familia sa:

Noah este cel mai frumos dar pe care mi l-a dat viaţa

Familia Becker: tatăl Boris, 27 de ani, mama Barbara, 28 de ani, fiul Noah Gabriel, 1 an.

La începutul anilor '90, Boris Becker a început să înregistreze unele eşecuri. Naşterea fiului său a dat un nou conţinut vieţii tenismenului german care se străduieşte alături de soţia sa să-i asigure copilului o viaţă cât mai normală în ciuda publicităţii făcute şi a faptului că în prezent el este păzit de poliţie şi de unităţi speciale. „Când Noah a venit pe lume", spune Becker, „am primit numeroase telegrame de felicitare de la oameni pe care nu i-am văzut niciodată. Au existat însă şi scrisori de la persoane care nu au putut înţelege faptul că m-am căsătorit cu o femeie de culoare cu care am un copil".

Conform propriilor declaraţii, Boris Becker crede în existenţa unei divinităţi, dar ce nume poartă aceasta nu are pentru el nici o însemnătate. De aceea, el şi cu Barbara nu sunt cununaţi religios, ceea ce nu-l împiedică să considere divorţul o absurditate şi să-şi dorească familia în fiecare clipă alături, pentru că „dragostea este cel mai mare secret al tuturor timpurilor".

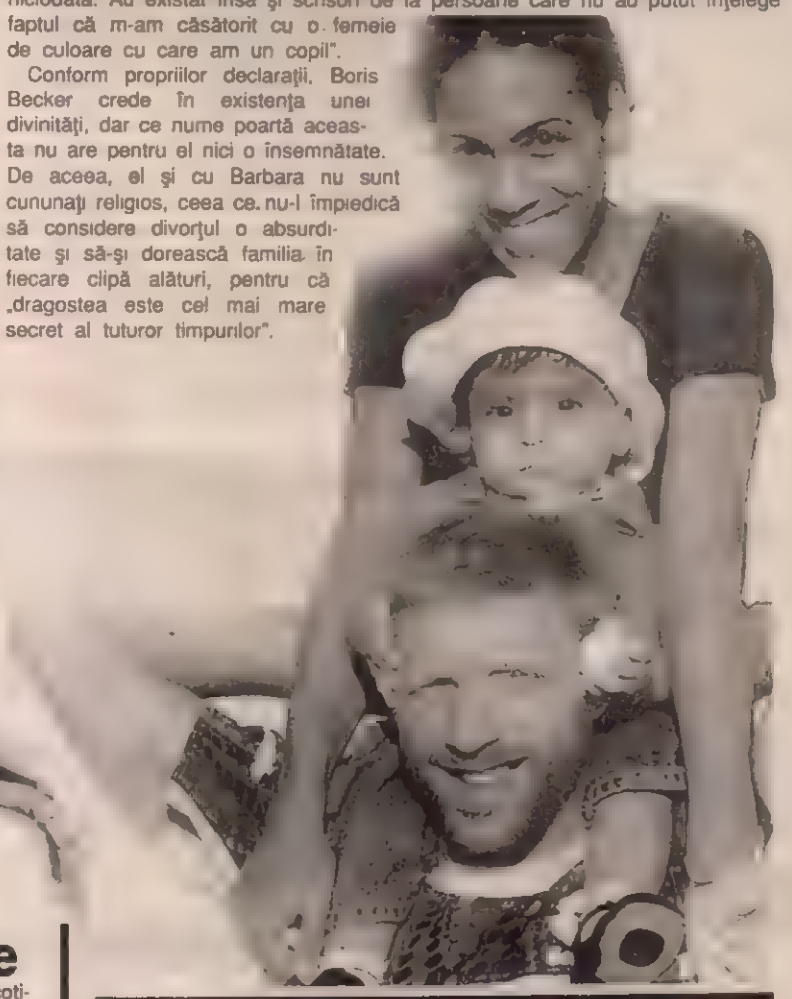

Proxeneta era prinţesă

Carla Di Nicola,comisar şef la Torino (Italia), este o femeie tânără, elegantă, dar şi o poliţistă plină de energie. Chiar de la început s-a izbit de un mister, ce cu greu l-a putut dezlega. În apropierea gării centrale se află numeroase hoteluri insalubre în care locuiau tinere negrese, în special nigeriene, care după câteva zile dispăreau, în locul lor apărând altele. Într-o zi a fost adusă la poliţie o nigeriană, pe nume Phila Ogia, care dispunea de două paşapoarte, pe nume diferite, ambele valabile. După un interogatoriu, din care nu s-a putut afla nimic, Carla a ordonat ca negresa să fie lăsată liberă, dar supravegheată. Ogia a plecat la Genova, apoi la Milano, de unde a adunat de la prostituatele de culoare diverse sume de bani. Reţinută din nou de poliţie, asupra ei s-au găsit peste 2o de milioane de lire italiene. Ea a declarat că ele urmau să fie trimise în Nigeria, pe adresa „ marii doamne" Madonna. Luându-se legătura cu poliţia nigeriană, s-a putut stabili că „marea doamnă" este în realitate prinţesa Confortt Aferkhema, coborâtoare din dinastia Sokokom, ce domnise secole de-a rândul în Nigeria până-n anul 1861, când ţara a fost transformată în colonie engleză. Astfel, poliţista Carla Di Nicola a descoperit o vastă reţea de prostituate, condusă de prinţesa proxenetă

AUREL DIANU

Secte criminale

„Biserica invizibilă a lui Dumnezeu", al cărei lider este englezul John Sherwood „predicatorul", îşi desfăşoară activitatea într-o casă de la periferia Londrei. Într-o seară, un grup de sectanţi au fost surprinşi de poliţie în timp ce implorau divinitatea să o primească în sânul ei pe Beatrix Rutheford. Tânăra fată, întinsă pe o masă în jurul căreia se executa un dans ritual, începuse să fie disecată de vie de către „predicator". Acesta s-a dovedit iscusit în a comite crime, dar neputincios în operaţia, promisă credincioşilor, de a învia cadavre

Secta „Adunarea celor sfinţi" cu ramificaţii în Brazilia, Spania şi Portugalia, a fost surprinsă de poliţia australiană în timp ce, pe parcursul unor rugăciuni, liderul lor arunca copii în ocean. La anchetă acesta a justificat fapta sa ca o urmare a unui „mesaj dumnezeiesc" din care rezultă că aceşti minori ar fi ajuns la maturitate... criminali.

AUREL DIANU

Colaboratorul nostru, prof. dr. ing. Dinu-Ştefan Moraru, continuă dezvăluirea uimitoarelor proprietăţi energetice ale poliedrelor:

ASTĂZI, ANTICUBUL

„În numărul precedent, am demonstrat armonia energetică a celor cinci poliedre sacre: **tetraedrul, cubul, octaedrul, dodecaedrul şi icosaedrul** (poligoane regulate). Din aceste corpuri, doar cubul nu vădea proprietăţi energetice. Am construit, din carton, un *anticub*, corp ce a rezultat prin rotirea cu 90 de grade a feţelor opuse ale cubului. Acesta are, dimpotrivă, remarcabile proprietăţi energetice. Astfel, dacă deasupra sa, în ax, se suspendă, cu mâna dreaptă, un pendul (fir de aţă având la capăt un cristal) acesta se roteşte **în sens invers acelor de ceas**. Ţinând pendulul suspendat în mâna stângă, rotaţia se **produce... în sensul acelor de ceas**. Experienţa dovedeşte, practic, adică energetic, faptul matematic cunoscut că anticubul este corespondentul neeuclidian al cubului! De ce sunt remarcabile proprietăţile energetice ale anticubului? Urmăriţi, mental, experienţa pe care o propun: de această dată, utilizăm două pendule. Cel prins în dreapta se roteşte (atenţie!!!) în sensul acelor de ceas. Cel din stânga, în sens invers. Amintiţi-vă cum le roteşte anticubul! Dacă se prind, simultan, cu ambele mâini pendulele, efectul de rotaţie se anulează şi pendulele

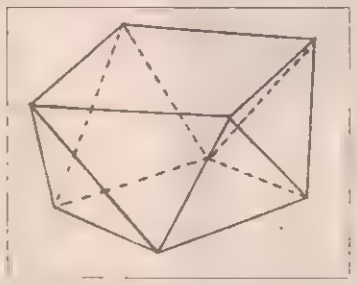

rămân imobile. Îndepărtând mâinile, pendulul stâng rămâne staţionar şi este atras de către cel din dreapta. Apoi, cu cât distanţa creşte, începe pendularea şi rotaţia ambelor pendule, cel din dreapta având o viteză mai mare, iar sensul său este... invers acelor de ceas.

Despre „legile pendulului biologic" şi despre legătura între poliedre, sistemul planetar şi geometriile neeuclidiene vom vorbi în capitolul următor".

A consemnat
BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Fotografii de ELENA GHERA ■

Unele plante creează fibre optice

Fenetria a înflorit în deşertul Namibiei

Pentru a creşte şi înflori pe pământul arid al Namibiei şi Botswanei din sudul Africii, vegetaţia face dovadă de calităţi de adaptare excepţionale într-un mediu deosebit de ostil. Micile plante „grase", umplute cu sevă, trebuie să limiteze pe cât este posibil evaporarea şi să facă economie de seminţe pe care nu le eliberează decât înaintea perioadei de ploi. De altfel, ele par a fi inventat fibre optice. Un tub, cât un fir de păr, parcurge tija lor şi permite luminii să se propage în linie dreaptă sau curbă, sistem utilizat în tehnică, de exemplu la televiziunea prin cablu

În prezent, cercetătorul francez Yves Delange studiază asemenea plante, cum este „fenetria" încercând să descopere şi alte ciudăţenii şi „invenţii" ale acestora

Aspirator pentru stratul de ozon

Fizicianul Alfred Wong, de la Universitatea California din Los Angeles, a demonstrat în laborator că dacă molecule de clorofluorocarbon sunt încărcate cu un electron pericolul distrugerii stratului de ozon este înlăturat. Ca urmare el a propus să se instaleze o imensă perdea din tuburi de zinc şi aluminiu de 500 metri lungime şi 200 metri înălţime, deasupra celor doi poli ai Pământului la o altitudine de 40 de kilometri. Instalate pe platforme alimentate de panouri solare, aceste reţele eliberează sarcini electrostatice care duc la neutralizarea acţiunii distructive a clorofluorocarbonului. Wong se mai gândeşte să folosească şi câmpurile magnetice ale aurorelor boreale şi australe, care sunt o combinaţie de plasmă şi puternice unde radio de joasă frecvenţă, pentru a expulza în spaţiu gazul destructiv. Acest proiect este susţinut de NASA şi firma Lockheed, deşi el va costa aproximativ 25 milioane de dolari. Există bineînţeles şi opozanţi la crearea „aspiratorului" pentru stratul de ozon, totul fiind considerat o simplă aventură ştiinţifică. Din această categorie fac parte profesorul Alan O'Neil de la Universitatea Reading, membru al grupului britanic de studiu al ozonului stratosferic, şi Douglas Parr, responsabil ştiinţific la Greenpeace

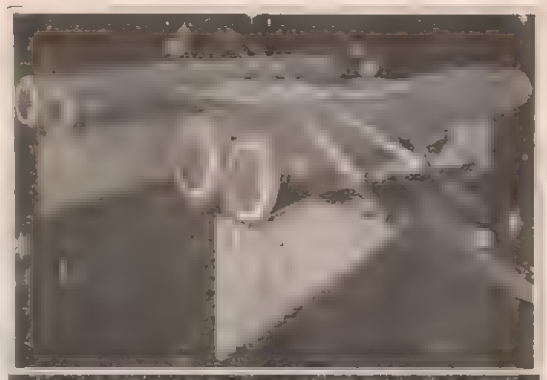

1. Panouri solare 2. Antene pentru legătura cu Pământul 3. Baloane lungi de 500 de metri, umplute cu heliu 4. Stabilizatoare 5. Reţea din zinc şi aluminiu 6. Avion de tip Blackbird ce controlează existenţa clorofluorocarbonului

Aparat de creştere

Sunt copii la care trunchiul are talia normală, dar braţele şi picioarele nu au crescut proporţional, aşa că, deşi au 15 ani, ei arată ca de 10 ani. La aceştia, în ciuda faptului că muşchii s-au dezvoltat, oasele au rămas minuscule. Aceşti copii au probleme în tot cursul vieţii, la mers, la ridicarea de greutăţi, iar din punct de vedere moral sunt plasaţi la periferia societăţii. Dar iată că la orizont a apărut o speranţă de revenire la normal. Centrul de readaptare din Flavigny, în apropiere de Nancy (Franţa), a creat o metodă de alungire a membrelor. După ce copilul este operat i se ataşează la membrul respectiv un aparat de alungire a oaselor. De patru ori pe zi, micul pacient învârteşte piuliţa unui şurub de la tija filetată a aparatului plasat pe membru, cu ajutorul unei cheiţe, ce este purtată la gât. La finele unei zile, inelele metalice s-au îndepărtat cu un milimetru, ceea ce înseamnă, de exemplu, că femurul s-a alungit în aceeaşi măsură. Aceasta înseamnă cam trei centimetri pe lună. În acelaşi timp muşchii, tendoanele, nervii, vasele sanguine urmează şi ele ritmul de creştere. Alungirea se face până se ating 12-15 centimetri, în funcţie de deficitul de creştere şi de reacţia organismului

Troleibuze fără fir

„Elementul cheie al noului troleibuz este sistemul de înmagazinare a energiei prin volant, care acumulează o energie suficientă pentru a permite deplasarea independentă a vehiculului pe o distanţă de opt kilometri, între două puncte de alimentare. Compania „Garrett", din Los Angeles, este de părere că proiectul **FESS**", pe baza căruia se va realiza troleibuzul fără fir, va asigura un transport de bună calitate, fără zgomot, dificultăţi de întreţinere şi fără emanaţii poluante În plus, el nu va avea nevoie de o electrificare costisitoare. Este posibil ca noul troleibuz fără fir să circule, într-un viitor apropiat, în oraşul american San Francisco

Motor cât un purice

Specialiştii Universităţii Berkeley (California), conduşi de profesorul Richard Muller, au realizat un motor electric, ce are grosimea unui fir de păr. Astfel s-a deschis era micromaşinilor. Pentru construcţia lui au fost depuse mai multe straturi de materiale pe bază de siliciu, pe un substrat ce are forma dorită. În acelaşi timp, dacă într-un microcircuit electronic nimic nu se mişcă, aici există un rotor care se învârteşte. Pentru această micromaşină domeniile de aplicaţie sunt numeroase. Astfel,în medicină se pot produce pilule, care, datorită unei astfel de maşini, să elibereze anumite medicamente în organism la diferite ore sau când este nevoie. cu ajutorul unor captatori specializaţi. Se mai pot realiza microfreze, pentru deblocarea arterelor astupate sau microventilatoare în sfera microelectronicii, pentru răcirea circuitelor ce au tendinţa de a se încălzi. Într-un cuvânt, aceste micromaşini pot face micromişcări delicate, necesare uneori în cercetările de laborator, ca şi în industrie. În prezent, impedimentul major constă în faptul că aceste maşini nu pot fi realizate în serii mari

Un micromotor, văzut la microscop

Grupaj realizat de AUREL DIANU ■

ÎNTÂLNIRI DE GRADUL III ÎN NEW MEXICO ȘI DOLJ

Polițistul Lonnie Zamora urmărește aterizarea unui OZN

24 aprilie 1964. Socorro, New Mexico. Ora 17.45. Eroul celor întâmplate: LONNIE ZAMORA, polițist din Socorro, care se bucură de o deosebită considerație printre colegi - un martor demn de încredere. Dar ce s-a întâmplat? Iată, pe scurt, „povestea" și câteva fotografii în premieră în presa românească reproduse din revista australiană OFFICIAL UFO.

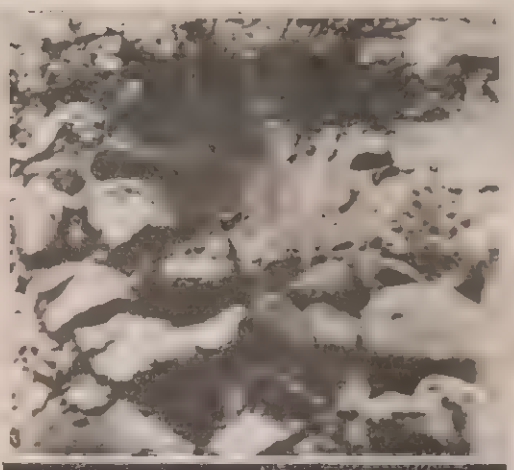

Anchetatorii FA ale SUA au așezat pietre în jurul urmelor lăsate de obiectul aterizat la Socorro (New Mexico) pentru a le proteja.

Așadar, în după amiaza zilei de 24 aprilie 1964, polițistul Lonnie Zamora este în exercițiul funcțiunii în partea de sud a orașului Socorro, din statul New Mexico. Un automobilist a depășit viteza legală, așa că Lonnie a pornit în urmărirea acestuia. După scurt timp a observat un obiect zburător care, se pare, era avariat, deoarece, aterizând, lăsa în urma sa o flacără și zgomote asurzitoare, asemănătoare exploziei. Apoi, Lonnie a observat nava aterizată, iar alături de aceasta doi humanoizi îmbrăcați în costume albe de scafandru, mulate pe corp.

> ...Trebuie să privim lucrurile vechi cu ochi noi; asta ajută la înțelegerea de mâine...
>
> *M. Bertin*

Terenul fiind accidentat, polițistul a pierdut, la un moment dat, din raza sa vizuală, obiectul. Ajuns, după o nouă curbă, la înălțime mai mare și privind în jos, a văzut un obiect metalic în formă de ou, fixat la sol cu ajutorul unor suporturi ieșite din navă. În acel moment, polițistul se găsea la aproximativ 150 de picioare de obiect, destul de aproape ca să vadă un semn ciudat pe fața lui. Între timp sergentul Chavez a primit raportul lui prin radio și dacă n-ar fi luat-o pe un drum greșit ar fi ajuns la timp ca să vadă și el nava. Conform declarației acestuia, Lonnie era extrem de surescitat „de parcă-l văzuse pe dracu". Chavez a putut cerceta doar urmele și plantele calcinate care fumegau încă în momentul când l-a întâlnit pe Lonnie Zamora la locul aterizării. Pe timpul anchetei, care s-a desfășurat apoi, s-a aflat despre existența unui martor... neidentificat, care își oprise mașina pentru a lua benzină, în partea de nord a orașului. El le-a vorbit celor de la stația de benzină despre întâlnirea sa, în nordul orașului, cu o stranie navă zburătoare, care părea a fi în dificultate și încerca să aterizeze. Spunea că trebuie să fi fost în dificultate pentru că a văzut o mașină a poliției (a lui Zamora) gonind către ea pe terenul nisipos.

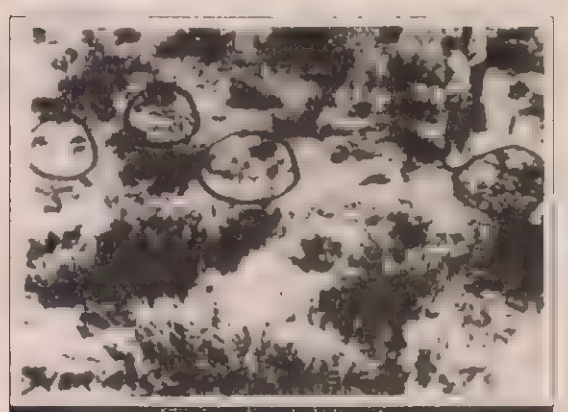

Locul de aterizare descoperit de Lonnie Zamora. Cercurile indică amplasarea „adâncițurilor" făcute de OZN.

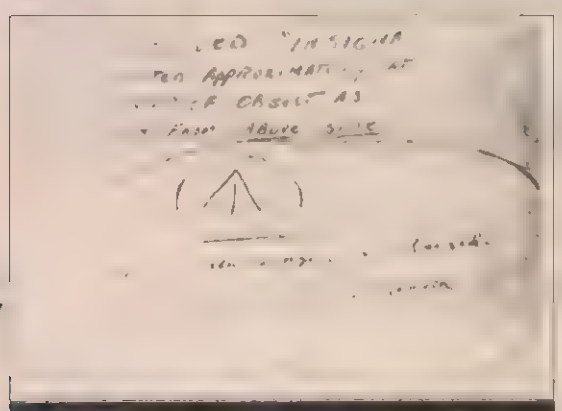

Desenul făcut de Lonnie Zamora pentru anchetatorii FA ale SUA. Este reprodus semnul pe care l-a observat pe suprafața OZN-ului.

Din păcate, acest martor nu a fost găsit. Printre alții acest caz a fost cercetat cu multă minuțiozitate de J. ALLEN HYNEK, șeful catedrei de astronomie și director al Centrului de cercetări astronomice Lindheimer de la Northwestern University, Illinois.

Iată, în încheiere, un fragment din raportul întocmit de prof. Hynek:

...„măsurătorile au arătat că diagonalele patrulaterului format de cele patru urme de aterizare se intersectau aproape în unghi drept. O teoremă de geometrie sună astfel: dacă diagonalele unui patrulater se intersectează în unghi drept, mijlocul fiecărei laturi a patrulaterului se află pe circumferința unui cerc. Or, este deosebit de interesant faptul că centrul cercului astfel format coincidea virtual cu principala urmă de arsură de pe sol. În anumite condiții, centrul de greutate al navei s-ar fi putut afla chiar deasupra centrului cercului, dând o semnificație deosebită prezenței urmei arse".

ALECU MARCIUC ■

O farfurie zburătoare aterizează în satul Bărboi din județul Dolj?

Într-una din verile trecute, Ion Sutimănescu, din satul Bărboi-Dolj, își păstorea turma de oi în punctul numit „FAURU" (un deal din partea de nord a satului). Înaintând către un izvor pentru a-și potoli setea, a văzut lângă un pâlc de salcâmi un obiect ciudat, ce semăna cu o sferă. Avea culoarea aluminiului și nu depășea 4-5 m în diametru. A încercat să se apropie de misteriosul obiect, dar ceva îl ținuia pe loc.

Lângă sferă - a observat Ion Sutimănescu - trebăluiau două ființe bipede îmbrăcate în combinezoane strălucitoare. O strălucire care povestește Ion Sutimănescu, i-a provocat o somnolență plăcută. Cele două ființe erau de înălțime mică, dar capetele păreau foarte mari în raport cu restul corpului.

Ion Sutimănescu a încercat din nou să se apropie de străini, dar toate încercările sale au eșuat. Piroane invizibile îl fixau de sol într-un mod inexplicabil. Apoi cele două făpturi misterioase s-au urcat printr-un chepeng în sfera strălucitoare.

Nu s-a auzit nimic. În aceeași liniște, obiectul sferic s-a înălțat cu iuțeală, pierzându-se undeva în văzduhul fierbinte al verii. Acolo, unde a staționat obiectul ciudat, covorul de iarbă a căpătat cele mai splendide culori (spre deosebire de alte întâmplări, când locurile atinse de OZN rămâneau arse și calcinate).

În primăverile ce au urmat acestui eveniment, locul amintit a fost invadat de mii și mii de toporași.

Din păcate, Ion Sutimănescu a trecut în neființă, iar cei cărora le-a povestit întâmplarea i-au scos vorbe că omul ar fi fost în stare de ebrietate. Se cuvin totuși două precizări: ciobanul Ion Sutimănescu n-a auzit și n-a citit niciodată despre existența așa-numitelor farfurii zburătoare. Iar în satul lui a fost cunoscut ca un convins antialcoolic.

ION CEACÂRU ■

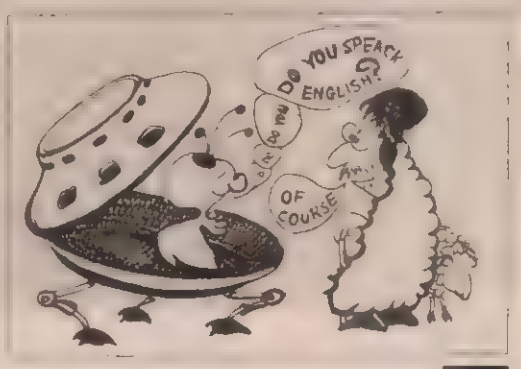

Fotografii de FLORIN IONIŢĂ ■

Lume multă la decernarea premiilor Radio Contact

RADIO CONTACT A ÎMPLINIT 5 ANI

Pe 25 februarie 1990, Radio Contact începea să emită la Bucureşti. Anul acesta, postul a atins onorabila vârstă de 5 ani. Între timp, numărul studiourilor care emit sub această siglă a crescut la şase şi programele lor sunt în topul audienţei posturilor de radio private. Echipa redacţională şi patronii de la Radio Contact au serbat aşa cum se cuvine ziua de naştere a postului.

„Ne privim cu satisfacţie" - Giuseppe Rossi şi Călin Popescu Tăriceanu

Călin Popescu Tăriceanu:

„Iniţiativa înfiinţării **Radio Contact** aparţine lui Pierre Utmans, unul din partenerii noştri din Belgia, şi mie, şi a apărut, într-o convorbire telefonică. Iniţial, obiectivul nu era foarte bine definit. Am vrut să creăm pentru români, care ieşeau dintr-o dictatură, posibilitatea de a se putea exprima liber. A fost o perioadă marcată de romantism, când echipa lucra fără bani, de plăcere, dar odată cu apariţia concurenţei a trebuit să ne gândim serios la unele lucruri. În octombrie 1991 a fost creată **Societatea Comercială Radio Contact.** Tot în '91, am început să emitem în banda vest. În '92, sondajele ne situau în fruntea radiourilor private, cu o audienţă de 16%. În 1993 şi 1994 ne-am menţinut poziţia şi audienţa a crescut constant, astfel încât, în momentul de faţă, **Radio Contact** este ascultat de unul din patru bucureşteni, pentru segmentul de public între 18-20 de ani, fiind cel mai ascultat post de radio din Bucureşti. Cred că e o performanţă care ne îndreptăţeşte să ne privim cu satisfacţie, iar eu mă felicit că am în fiecare zi prilejul să lucrez cu o echipă foarte tânără, dar care îşi dovedeşte capacitatea profesională."

Giuseppe Rossi:

„Cu toate că este sărbătoarea **Radio Contact,** contrar obiceiului fac o urare **Revistei Flacăra,** căreia îi doresc să aibă cât mai mulţi cititori pe care să-i mulţumească. Colaborarea dintre **Revista Flacăra** şi **Radio Contact**, prin rubrica Doinei Ene, este fructuoasă."

TOMA ROMAN jr. ■
LUCI ŞTEFANOVICI ■

Fanteziile din probă: Radio Contact

Good Shape, unul dintre cele mai bune trupe

Good Shape a înflăcărat Sala Polivalentă

În ziua de 24 februarie a fost programată **Gala Radio Contact,** un spectacol cu multe nume sonore din România şi cu participarea trupei belgiene **Good Shape**. Sala Polivalentă a fost arhiplină, un succes nesperat, ţinând cont că un bilet costa 8000 de lei. Direcţia 5, Ateka, Ioan Gyuri Pascu, Laura Stoica şi Loredana Groza au încălzit publicul în primele ore ale nopţii Radio Contact. Cei patru blonzi de la Good Shape şi-au adus la delir fanii, interpretând câteva piese de succes în topurile europene, cum ar fi **Take my love** şi **Give me fire.** În premieră naţională a avut loc un concurs Karaoke. Spre dimineaţă, atmosfera a fost întreţinută de super DJ Alex Kay din Bruxelles şi de filmul **Frankenstein.**

Singurele probleme au fost cu instalaţia de sunet şi cu nişte bodyguarzi prea zeloşi care au împărţit pumni şi şuturi celor care, la invitaţia organizatorilor, s-au strâns într-un colţ al sălii pentru a primi autografe de la membrii trupei Good Shape

Premianţi la Radio Contact: Nicu Alifantis şi trupa Holograf

Premii Radio Contact - exclusiv pentru bărbaţi

În seara următoare, la World Trade Plaza, au fost acordate premiile Radio Contact, devenite tradiţionale. Anul acesta, în faţa unui public select, au fost premiaţi numai bărbaţi: membrii trupei Holograf, Nicu Alifantis, Alexandru Andrieş. Maestru de ceremonii a fost Toni Grecu de la Divertis.

Cocteilul ce a urmat s-a întins până târziu, participanţii, dintre care unii nu dormiseră noaptea precedentă, dovedind o rezistenţă remarcabilă.

Era de aur a tenisului german a apus

☐ Spre această concluzie ajunge, într-un recent interviu acordat revistei germane Stern, Ion Ţiriac.

Stern: 1994 a fost un an greu pentru tenis, interesul a scăzut considerabil. Care este bilanţul dv.?

Ţiriac: Eu cred că lumea este de-a dreptul paranoică. În ultimii ani, tenisul a atins aici cote foarte înalte şi acum se află undeva aproape de sol. Şi deja toată lumea întreabă: moare tenisul?

S: Lumea din Germania este obosită de tenis?

Ţ: În ultimii 10 ani s-au făcut multe speculaţii în acest domeniu. Era de aur a apus. Deosebirea dintre mine şi dumneavoastră constă în faptul că dv. vorbiţi de vremuri grele în timp ce eu spun că sunt normale.

S: Ce părere aveţi despre Boris Becker?

Ţ: Aici, ca pretutindeni, este nevoie de un nume pentru a consolida o afacere la cel mai înalt nivel. După război, Becker este primul superstar. Dacă ar fi fost italian, astăzi ar fi stat probabil pe scaunul lui Berlusconi.

S: Se vorbeşte despre dispariţia personalităţilor în tenis.

Ţ: Un Năstase sau un McEnroe este greu de crezut că vor mai apărea. Sampras este din punct de vedere tehnic cel mai complet jucător de la Rod Laver încoace.

S: Foarte mulţi sunt nemulţumiţi.

Ţ: Ei şi? Să-l luăm pe Michael Stich. Ca jucător, se bucură de respect, este un om cult, cu o bună educaţie. Face o singură greşeală: vrea să placă şi nu poate să reuşească pentru că locul este ocupat de Becker. Dumneavoastră germanii veţi trăi şi veţi muri cu Boris, iar tenisul va merge mai departe.

S: Trebuie schimbate regulile ca să apară noi personalităţi?

Ţ: Din punct de vedere material s-a mers foarte departe. Roata nu se mai poate învârti înapoi. Singurul lucru care se poate face este ca terenurile acopente să nu mai fie aşa de rapide pentru un joc egal în toate părţile, cu o singură excepţie, cea a terenului rege care este verde şi va rămâne aşa încă o sută de ani. Vorbesc despre Wimbledon, desigur.

S: Trebuie să ne obişnuim cu gândul ca la o semifinală de Cupa Davis să rămânem cu biletele nevândute aşa cum s-a întâmplat la Hamburg la meciul împotriva Rusiei?

Ţ: Nu este chiar un campionat mondial de fotbal, dar este totuşi un eveniment sportiv deosebit. La Hamburg s-a făcut o mare greşeală. În primul rând, nu se organizează o astfel de acţiune în aer liber, într-un loc despre care nimeni nu ştie nimic, nici măcar dacă în ziua respectivă ninge. Şi dacă nu s-au vândut biletele până în ziua meciului, păi, mai oameni buni, umpleam toate locurile goale cu copii şi adolescenţi, spectatori siguri în anii care vin.

S: Ce relaţii aveţi în prezent cu Becker?

Ţ: Ne spunem „Salut, cum îţi merge?" cam de două ori pe an. Cariera lui Becker nu mă mai interesează de mult. El joacă acum un tenis simplu, clar de atac. Toţi cei care am fost în jurul lui, am dorit aceasta când avea 20 de ani. Ar fi putut fi 5 ani numărul 1. Un om mare a spus: „Timpul nu aşteaptă pe nimeni".

DEBUT LA 37 DE ANI

La 37 de ani şi la trei ani de la ceea ce se numeşte „retragerea din activitatea competiţională", celebrul decatlonist britanic de origine nigeriană **Daley Thomson** aşteaptă, probabil foarte curând, un nou debut, şi anume chiar în sportul cu care a început, fotbalul. Campion olimpic la Jocurile din 1980 şi 1984, primul sportiv care a pretins statului să-i acorde o sumă importantă anual pentru a apăra culorile naţionale, Daley Thomson a jucat prima dată soccer, anume într-un orfelinat. Nu pentru că nu avea părinţi, dar aceştia, pur şi simplu, nu aveau condiţii să-l întreţină. Calităţile atletice excepţionale (care i-au adus şi câteva recorduri mondiale în „proba probelor") l-au îndreptat însă spre decatlon, dar nostalgia a rămas. Probabil, şi problema publicului l-a marcat, pentru că, povesteşte Daley: „La primul meu concurs, la Gwmbran, în Ţara Galilor, n-a asistat decât un spectator, cu un câine, iar la ultimul - nu erau mai mult de 50. În afară de Jocurile Olimpice şi campionatele importante, mulţimile nu prea existau, şi oricum oamenii aveau ochi pentru alte probe".

Şi acum, să vedem care sunt şansele lui Thomson de a reveni în fotbal. Şi mai ales, la ce nivel. Din capul locului, trebuie spus că la unul înalt, adică prima ligă engleză, el aflându-se pe statele de plată ale clubului Wimbledon. Deocamdată evoluează în echipa a doua, ca vârf de atac (vă imaginaţi dificultăţile „omului de marcaj"...), dar productivitatea - 11 goluri până acum -, precum şi faptul că formaţia întâi are deja patru accidentaţi îi dau mari speranţe. „Optimismul meu e dat şi de faptul că n-aş fi oricum cel mai bătrân. Jimmy Case, de la Brighton, are 39 de ani, iar Gordon Stricken, de la Leeds, 38. Oricum, îmi este mult mai uşor decât în atletism. Înainte mă antrenam 315 zile pe an, 7-8 ore pe zi, iar acum, cu destul de lungi vacanţe, cel mult patru ore zilnic. Sunt mai proaspăt ca oricând!"

TEODORA OPREA ■

Casa editorială Odeon ne propune o nouă „monografie" fotbalistică realizată de neobositul comentator sportiv Ilie Dobre. După volumele dedicate lui Dobrin, Iovan, Ilie Dumitrescu şi Lăcătuş, este rândul acum al antrenorului emerit Florin Halagian să fie surprins în cele mai umane şi diferite ipostaze.

Şcolit la „Tânărul dinamovist" de către Petre Steinbach, Iulius Baratky sau Rudy Wetzer, „Armeanul" din Şoseaua Vergului va cunoaşte consacrarea ca jucător pe prima scenă în Trivalea Piteştilor, alături de legendarul Gicu Dobrin. Şi tot aici, ca antrenor al primului club profesionist din fotbalul românesc, „Hala" cucereşte titlul de campion naţional cu FC Argeş.

Ne vom opri aici însă pentru a nu răpi cititorilor plăcerea de a afla amănunte despre periplul acestuia la Baia Mare şi Scorniceşti sau despre episoadele Steaua, Universitatea Craiova, Victoria, Dinamo şi Inter Sibiu.

O carte a unui confrate şi prieten despre unul dintre noi, care trăieşte fotbalul ca nimeni altul. (P.L.DUMITRESCU)

TROFEUL GAMBIT LA ŞAH PENTRU JUNIORI

Înscris în programul competiţional anual al Federaţiei Române de Şah, trofeul GAMBIT, adresat categoriei de vârstă 6-16 ani, a debutat săptămâna trecută, la prima ediţie, cu o participare de nesperat: peste 150 de copii care au venit la locul de desfăşurare, Casa de cultură a Ministerului de Interne, însoţiţi de părinţi. Maestra internaţională **Elisabeta Polihroniade,** directoarea revistei **Gambit** şi principalul animator al acestui „cerc de şah pentru şcolari", are ambiţia ca, prin nivelul ridicat al său, turneul să constituie o veritabilă fază de selecţie şi verificare pentru concursurile internaţionale de juniori.

Dl **Victor Macri**, director în cadrul firmei M.B., distribuitor EPSON în România şi sponsor al turneului, are garanţii de la omologii săi din reţeaua europeană a lui EPSON că există un interes mare ca un asemenea turneu să devină internaţional. „Sunt cel puţin două premise în sprijinul acestui proiect: clasa juniorilor români, cotaţi cel puţin pe locul 2 în lume, şi renumele lui EPSON ca sponsor sportiv", aprecia dna Polihroniade.

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

Saiăns ficşăn pă bune

Cum avem ministru la sport un personaj căruia în intimitatea birourilor supuşilor săi l se spune cu dragoste când Captain Power, când Robotel, nu puteam să nu ne molipsim şi noi de boala S.F. Numai că, nenorocire, nu ne pricepem deloc la [illegible], atunci când am schimbat o siguranţă au crezut vecinii că ne-am înscris în secta ala, a tremuricilor, aşa că vă vom povesti ceva din viaţă, [illegible] e mai S.F. decât crede Jean-Luc Picard că interpretează. Cică după ce vitorii golani au asigurat rotirea cadrelor, la sport a venit un prieten de-al „ultimului pe listă", care, nici una - nici două, a desfiinţat [illegible] echipe de fotbal, mult huilte, ca să dea bine la popor. Ba mai mult, unul dintre preşedinţi, înstelat, a intrat într-o atmosferă cam jilavă, unde a stat vreo şase luni. A ieşit, deci, până la urmă şi, precum Rockefeller, s-a pus pe afaceri, din nimic. Nu ştiţi cum a făcut Rockefeller? Simplu. Mai întâi, a cumpărat din leafa lui de contabil o găină, care i-a făcut două ouă, din care au ieşit doi pui, deveniţi la timpul leguit găini, astea au făcut patru ouă, din care... şi tot aşa până când, ajungând la vreo 10 orătănii ouătoare a moştenit (sau a găsit într-o ascunzătoare, nu se ştie exact) 2 545 386 dolari, cu care ştiţi unde a ajuns. Ei, să revenim la omul nostru, lansat tare, de la aprozare, la ziare, de la restaurante la galerii de artă. Te aşteptai să-i şunteze şi el pe ăia de l-a făcut-o. Aş, mai zilele trecute, îi face, într-o gazetă, proprie, vezi bine, de cel mai bun, aproape (da' ştiţi cum, la o răsuflare) geniu. Hai că nici ăla, Isaac Assimov, nu putea să acomicească aşa ceva, nu?

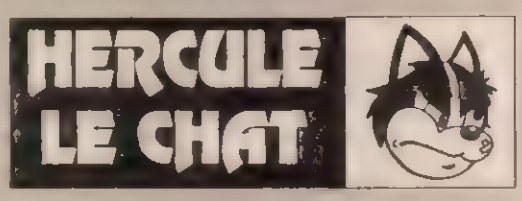

Propuneri de brevete

Am descoperit o metodă infailibilă de a creşte nivelul profesional în scumpa noastră ţară. De-o plidă, să avem cât mai mulţi antrenori emeriţi. Simplu, un contemporan de-al nostru a şi făcut gestul. Adică, fiind şef la o federaţie, s-a „emerit" singur, pe el, cum ar veni, deşi nu antrenase în viaţa lui decât aşa, din când în când, copiii vecinilor de bloc. Acelaşi a găsit şi metoda de a scăpa de sancţiuni. Fiind acuzat că a luat şpagă (în suavul [illegible] penal „însuşire de foloase necuvenite" sau, daţi pagina, „luare de mită") 500 [illegible] mărci, a dezminţit cu martori categoric: „N-au fost 500, au fost 400". Curtea fiind luminată, şi-a văzut biletul om de treabă, notulburat. Acum, chestia cu brevetatul nu ştiu dacă va atrage şi americanii, de exemplu, dar în România merg unse astfel de invenţii.

Privatizarea lu' peşte

CUM SE FAC MILIOANELE FORŢÂND CONSTITUŢIA (2)

Aşa cum am anunţat în nr. trecut, suntem în posesia listelor complete ale parlamentarilor care, în contradicţie vădită cu art. 68 din Constituţie, şi-au tras statutul (şi câştigurile grase aferente) de reprezentanţi ai FPS şi ai FPP-urilor în conducerile societăţilor comerciale ce urmează a se privatiza (vorba vine). În această calitate, parlamentarii cu pricina „sug" vârtos, într-o veselie, de la bugetul statului, adică din banii dv., stimaţi cititori. Ce credeţi, au ei vreun interes pentru privatizarea respectivelor societăţi? De ce credeţi că bat pasul pe loc Nicolae Văcăroiu şi Mircea Coşea, mai ales că nu sunt ei stăpâniţi de o pasiune nestinsă pentru ideea privatizării?

Ca să stea ei şi mai bine proptiţi în fotoliile de băgători de seamă pe la societăţile respective, parlamentarii amână tot timpul discutarea Legii privind statutul deputatului şi senatorului, lege care trebuie să spună ce are voie şi mai ales ce n-are voie „bibicul".

Continuăm publicarea listelor. După aceea vom analiza „afacerea" prin părţile ei cele mai sonore. Vă anunţăm, stimaţi cititori, că am demarat o serie de anchete pe această temă. Detaliile vă vor şoca.

BEBE SCARLAT ■

Constituţia României

„ARTICOLUL 68 - Incompatibilităţi. (2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcţii publice de autoritate, cu excepţia celei de membru al Guvernului".

Parlamentari care reprezintă FPS în conducerile societăților comerciale care cică se privatizează (sperăm că mai devreme de paştele cailor!)

GALAŢI

deputat CHIRILĂ Trifu (PDSR)	● Agrovin SA Iveşti ● Pexco SA Galaţi
deputat GOGONCEA Dan-Lilian (PDSR)	● Dunărea SA Galaţi
deputat IAMANDI Ioan-Cătălin (PDSR)	● Regal SA Galaţi ● Remat SA Galaţi

GORJ

senator LĂDARU Mihail (PSM)	● Motru Transport SA ● Alma SA
senator MOCIOI Ion (PRM)	● Cart. GO SA

HARGHITA

senator HAJDU Gabor (UDMR)	● Vinuri şi Băuturi Harghita SA
deputat NAGY Benedek (UDMR)	● Zenit SA

HUNEDOARA

senator DINIŞ Ioan (PDSR)	● I.C.S.H. SA ● Vîlcanu SA
senator VLADISLAV Tiberiu (PNŢCD)	● Diamant SA ● Hermes SA
deputat ANA Gheorghe (PDSR)	● Comin SA ● Realcom SA
deputat HORTOPAN Ioan (PRM)	● Cuarţ SA ● General Trans SA

IALOMIŢA

senator SAVA Constantin (PDSR)	● Combisl SA ● Combil SA ● Rofep SA Urziceni
deputat DUMITRESCU Ion (PDSR)	● Agroindustriala SA Urziceni ● Expur SA Urziceni
deputat GALIN-CORINI Vlad-Vladimir (PDSR)	● Scolil Ialomiţa SA

IAŞI

senator VONICA Romul-Petru (PDSR)	● Docolfel SA
deputat BONDARIU Ionel (PDSR)	● Îngrăşătoria de bovine Romîn.
deputat ROMAN Gheorghe (PDSR)	● Cotnari SA ● Vinifruct Copou SA

MARAMUREŞ

senator ARDELEAN Teodor (PUNR)	● Industriel COM SA ● Marcom SA
senator BOTIŞ Griguţă Augustin (PDSR)	● Contstar SA ● Tipomar
Deputat BRÂNZEI Gheorghe (PUNR)	● Gastrorom SA ● Mermatchim SA
deputat BUD Nicolae (PUNR)	● Cuart SA ● Romplumb SA
deputat FILIP Niculae (PDSR)	● Conrep SA ● Mova SA
deputat LUPUŢIU Teodor (PD)	● Valco SA
deputat POPA Gheorghe (PDSR)	● Valco SA

MEHEDINŢI

deputat NICOLICEA Eugen (PDSR)	● Medro SA ● Severnav SA
deputat ŞERDIU Nicolae (PDSR)	● Meva SA ● PECO Mehedinţi SA

MUREŞ

senator JOARZĂ Ioan (PUNR)	● Hora SA ● Mobex SA

NEAMŢ

deputat SENIUC Corneliu (PDSR)	● Comes SA

OLT

senator DIACONU Alexandru (PD)	● Agromec SA Vlaici
senator PĂUNESCU Telu (PDSR)	● Viticolcola SA Sâmbureşti
deputat BAGDASAR Simion (PDSR)	● Elcaro SA
deputat CHIOSTEC Mircea (PDSR)	● Altur SA ● Artrom SA
deputat GÂŢAN Ilie (PDSR)	● Alprom SA ● Romanita SA

SATU MARE

senator SZABO Karoly (UDMR)	● Trum SA
deputat POP Ioan (PUNR)	● Agromec SA Ardud

SĂLAJ

senator CRECAN Augustin (PUNR)	● Comat SA Zalău

SIBIU

senator VÂLCU Mircea (PUNR)	● Medimpact SA ● Relec SA
deputat FRUNZESCU Daniel (PDSR)	● Libertatea SA
deputat RADU Tudor (PUNR)	● Creioane SA
deputat TOBĂ Francisc (PDSR)	● Geromed SA

SUCEAVA

senator NISTOR Mihai (PDSR)	● Sarex SA

TIMIŞ

deputat MUNTEANU Vasile (PDSR)	● Ovog SA ● Timibria SA
deputat TABĂRĂ Valeriu (PUNR)	● Complex Agroserm SA ● Recetim SA

TULCEA

senator PREDA Elena (PDSR)	● Danubius SA
deputat LAZIA Ion (PDSR)	● Piscicola SA Isaccea
deputat NICOLA Ilie (PDSR)	● Avicola SA Babadag
deputat SUHOV Petru (CRLR)	● Agromec SA Horia ● Delta Sistem SA
deputat VERBINA Dan (PDSR)	● Compania de pescuit oceanic SA ● Mobila SA

VASLUI

senator GRIGORE Gigel (PDAR)	● Cyprinus SA ● Vidisamp SA
deputat BUZATU Dumitru (PDSR)	● Movas SA

VÂLCEA

deputat BACIU Severin (PDSR)	● Carpatina SA ● Vinalcool SA
deputat CĂUTIŞ Gheorghe (PDSR)	● Horticola SA Drăgăşani

VRANCEA

deputat POPESCU Aurelian (PDSR)	● Industrializarea laptelui SA ● Veritas Panciu SA
deputat TUDORACHI Spiridon (PDSR)	● Tricotton SA ● Veritas Panciu SA
deputat UDREA Florian (PDSR)	● Avicola SA ● Prodincarn SA
deputat VEBER Laurenţiu (PDSR)	● Milcov Trans SA ● Piscicola Milcov SA

Ultima oră

A apărut Trompa nr. 1

Organ mic şi vesel al poporului român

Din sumarul numărului anterior: ● În Uganda s-a interzis orice formă de licheflere ● „Omoară cu noroc" - aceasta este concluzia FBI despre vestita criminală Mis Singura pe care încă n-a pus nimeni mâna ● „Se mişcă lumea"- o carte de mare succes despre cele mai catastrofale cutremure ● Baba Novac a fost violată cu sălbăticie pe Nerva Traian.

Cum se fac milioanele forțând Constituția

Președintele Iliescu află abia acum de „afacerea AGA“ ?

pag. 16

Două reviste într-una singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA fără Flacăra BIS sau invers !

Nr. 11 ● 14 – 20 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Un supliment gratuit de 12 pagini

IFABO

Mulțumim colegilor din presă care au scris că această campanie a început-o ... „Adevărul“ ! Priviți mai jos și trageți concluzia.

„Vă ordon să vă faceți toți vile !“

pag. 8-9

MIHAI TATULICI vă vorbește în FLACĂRA cu „Cuțitul în spate“

pag. 10

TELE 1abc

MAȘINA DE SCRIS

Cele două premii:

- Publicarea unei cărți, la 1 mai
- 1.000.000. de lei la 1 noiembrie

pag. 12-13

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

REŢELE DE CALCULATOARE
COMUNICAŢII DE DATE ŞI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz
ATC 386DX-40 MHz
ATC 486DLC-40MHz
ATC 486SLC2-66MHz
ATC 486DX-33 MHz
ATC 486DX2-66 MHz
ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC PENTIUM-90/100 MHz

PCI bus
VL bus

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN ; HDD 250-540 Mb detasabil , 4 - 32 Mb , FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb , Trackball , 2 sloturi PCMCIA , 16bit sound , DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI
9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD
Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX
14",15",17" Noninterlaced , MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe
2400/9600 bps
14440 bps , 28800 bps

Softwares de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.60 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax. 211.73.68

OKI · BECKMAN · ALINCO · NOVELL · CTX · CHAPARRAL · LOOITECH · HEWLETT PACKARD · American Power Conversion

PUBLICATIILE **Flacăra**

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general
[illegible]
Membri: Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Mihai Săndoiu, Liviu Timbus
Director economic: SILVIU ILIE
Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU
Director publicitate şi suplimente speciale: MIHAI SĂNDOIU
Director difuzare: MANUELA VASILIU
Şef cabinet: CĂTĂLINA ALBERTI 222.33.31 222.23.44 (2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223.15.10, 223.15.20, 223.15.30 223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu interoarele din paranteze
Fax: 222.82.89
Cont lei: 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valutar: 47.21.6.16.0431.0 BCR sector 1 Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: EUGEN CHIROVICI
Consilier: LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie: ADRIAN PETRESCU
Telefon (2559)
- POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- SOCIAL (2128) - Alexandru Anion, Dan Gheorghe, Brînduşa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ştefanovici
- SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Flori[illegible]
- CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ: Paşcu Balaci, Ion Ceacâru
- CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE: [illegible]
- SECRETARIAT DE REDACŢIE (1453) [illegible] Gorgo
- CORECTURĂ [illegible]

REBUS
REBUSACHE
TITUS SKANDY

Director publicaţii de divertisment: ALEXANDRU PĂSĂRIN
MIHAI ZGUBEA
CONSTANTIN GRIGORE

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600) 222.58.05 Călin Mărcuşanu, Dan Ciucucu, Adriana [illegible], Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ [illegible] Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Folea, Ioana Ştefan, Eugen Matoltă, Cezar Munteanu, Marius [illegible]
DIFUZARE [illegible] Bumb, Cora Cio [illegible], Marian Fr[illegible]u, Marius Procopie [illegible]
PERSONAL [illegible]
FINANCIAR-CONTABIL [illegible] Avida Balica, Elena Gogu, Ga[illegible] Ionescu, Anna Manuela Pătraşcoiu, Flo[illegible]
ADMINISTRATIV (2634) Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Săndulească

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89 - Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341, Bucureşti, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL
TIPOREX S.R.L.

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Augustul personaj

Regele Mihai I, izgonitul de pe tron de armata sovietică şi de trădătorii din ţară, cu o vinovată complicitate şi a Occidentului, îşi dezvăluie din nou personalitatea covârşitoare în volumul de convorbiri *În faţa neamului meu*, datorat lui Mircea Ciobanu şi apărut la Editura „Princeps" din Iaşi. Parcurgând paginile cărţii, eşti impresionat, în primul rând, de cantitatea uriaşă de informaţii despre evenimente importante ale istoriei din ultimii cincizeci de ani. Apoi, nu te poate lăsa indiferent scrutarea atentă a semnificaţiilor multora din întâmplările prin care au trecut popoarele de pe bătrânul continent, evocarea şi analizarea unor eroi principali angrenaţi în mecanismele istoriei. Dar cel mai mult te tulbură structura umană a celui care se confesează. Faci cunoştinţă, cu adevărat, cu un personaj august. În discursul său nu se poate descoperi nici o contrafacere. Totul este de o sinceritate dezarmantă. Nu-şi găseşte locul nici o lamentaţie legată de destinul nedrept pe care i l-au rezervat duşmanii României. Suferinţa este reţinută, cu discreţie, în tainiţele cele mai ascunse ale sufletului. Un om care şi-a iubit, prin educaţie şi prin fire, mai presus ca orice, neamul, ne ţine o lecţie zguduitoare despre curaj, despre libertate, despre demnitate, despre democraţie şi patriotism. El ni se adresează direct, cu vorbe simple, deloc siforăitoare, astfel încât să-i priceapă şi ţăranul, şi muncitorul, şi intelectualul. Adică tot poporul, pe care îl visează scăpat de dihonia care-i bântuie şi care e alimentată cu grijă de demagogii de azi, pentru a-i ţine mai bine sub ascultare. La întrebările meşteşugite ale lui Mircea Ciobanu, în această carte răspunde un înţelept care a văzut multe şi a înţeles multe, semnalând propensiunea continuă a răului în ţara sa, nescăpată încă din chinga rusească, în Europa democrată unde guvernanţii rămân din nou orbi în faţa primejdiei de la Răsărit. Un înţelept care reuşeşte, la un moment dat, să se abstragă din orice conjunctură socială, politică şi să observe, cu amărăciune, pericolul de care e pândită întreaga seminţie omenească, la acest sfârşit de secol şi de mileniu.

Fără complexe faţă de Occident

Ceea ce aducem în Tratatul de bază româno-ungar corespunde perfect standardelor europene

❑ Dl secretar de stat Adrian Dohotaru remarcă însă dificultăţile generate de terminologie: „E ca o farmacie, extrem de fin, extrem de rafinat"

„Eu sunt un optimist, un om care crede în raţiune şi bun simţ"

Fotografie de FLORIN IONIŢĂ ■

– Dle secretar de stat, mai există impedimente la ora actuală în calea semnării Tratatului de bază româno-ungar?

– Tratatul este în curs de negociere. Probleme există, evident, pentru că trebuie puse de acord două poziţii şi două situaţii. În acelaşi timp e o problemă de termeni, este o întreagă gramatică şi o întreagă lingvistică, dacă vreţi, a acestor tratate speciale, tratate între ţări, după cum sunt, în general, în toate tratatele. Ele au un anumit limbaj juridic extrem de precis, extrem de fin, extrem de rafinat, dar în acelaşi timp foarte clar, el trebuie să exprime foarte clar anumite puncte de vedere. E ca o farmacie, dacă vreţi. Aceste probleme sunt pentru că, în general, sunt şi între oameni probleme. Deci, pot exista probleme care se ivesc pe parcurs pornind de la o anumită terminologie, de la felul în care este înţeles într-o limbă sau în alta un termen.

– Credeţi că dacă statul român, urmând exemplul statului ungar, s-ar implica mai mult în viaţa comunităţilor româneşti din Ungaria, acest lucru ar putea stârni reacţii negative şi excese antiromâneşti în ţara vecină?

– Statul român se interesează de comunităţile sale care trăiesc în jurul ţării şi de cele care trăiesc departe, în lume, dar întotdeauna cu respectarea legilor statului în care trăiesc aceste comunităţi şi mizând pe loialitatea românilor care trăiesc în străinătate faţă de statul respectiv. Excese, sigur, se pot ivi, eu nu am înregistrat, din informaţiile pe care le am, astfel de excese, dar este clar că un proces de asimilare a românilor în Ungaria a existat mai mult şi după 1918, dovadă şi cât de redusă este comunitatea românilor care trăiesc azi în Ungaria.

– Care statul român a făcut suficient de mult pentru aceste comunităţi? Ce ar trebui să facă în continuare?

– Noi am dus o politică de bun simţ în raport cu românii care trăiesc în jurul ţării şi faţă de statele respective, încercând să nu inflamăm spiritele şi să nu stârnim situaţii conflictuale într-o zonă care este şi aşa bântuită de conflicte interetnice. Această politică de bun simţ se încadrează bine în contextul exigenţelor europene în acest domeniu, dar asta nu înseamnă că nu am fost fermi apărând drepturile românilor care trăiesc în afara graniţelor. La nivelul contactelor diplomatice aceste probleme s-au pus întotdeauna ferm, s-au discutat întotdeauna deschis şi rezultatele sunt în curs de a le percepe mai bine într-un viitor apropiat. Românii care trăiesc în jurul ţării sunt numeroşi, ei reprezintă o forţă democratică şi creatoare importantă care trebuie să servească atât intereselor noastre cât şi intereselor ţărilor în care trăiesc, într-o mai bună relaţie reciprocă la nivelul ţărilor şi naţiunilor noastre. Este însă clar că noi va trebui să fim mai atenţi şi să fim mult mai eficienţi în a sprijini aceste comunităţi româneşti pentru a-şi păstra identitatea, pentru a-şi cultiva limba, pentru a-şi cultiva tradiţiile, în aşa fel încât românii din jurul ţării şi în general românii risipiţi în lume să nu dispară în neant, să nu ne putem reproşa peste ani că i-am lăsat să se depărteze de ţară, că i-am abandonat şi din punct de vedere istoric. Grija faţă de situaţia românilor care trăiesc în jurul ţării trebuie să fie mult mai insistentă şi mai fermă în perioada care urmează, pentru că noi am rămas şi rămânem, prin Constituţie, credincioşi faptului că românii care trăiesc în afara ţării trebuie să fie loiali statului în care trăiesc, având în vedere faptul că statul român asigură minorităţilor aparţinând statelor din jur toate drepturile, la nivelul standardelor internaţionale.

Războiul psihologic trebuie stins, pentru că, de fapt, oamenii se înţeleg foarte bine între ei

– Odată semnat Tratatul de bază, vor dispărea tensiunile actuale şi se vor naşte relaţii civilizate şi chiar amicale între cele două ţări, în perspectiva integrării comune în marea familie europeană? Sau vor rămâne deschise în continuare surse de conflict?

– Eu sper să fim destul de înţelepţi ca acest contencios vechi, cu o istorie foarte veche, să se atenueze, respectându-ne reciproc, fără aroganţă şi fără expresii extremiste din nici o parte, înţelegând că trebuie să convieţuim aici unii lângă alţii şi unii printre alţii într-un mod civilizat şi demn, la nivelul exigenţelor europene şi la nivelul unei societăţi moderne pe care încercăm să o construim şi unii şi alţii. Exagerările, exprimările dezordonate, uneori irresponsabile, pretenţiile absurde, manifestările cu caracter extremist şi tratarea, încă o dată spun, cu aroganţă şi discriminatoriu a unor etnii faţă de altele, reprezintă o panoplie de arme depăşite de vreme într-un război psihologic, care pot schimba acest război psihologic într-un război cu efecte dureroase şi sângeroase.

Pe de altă parte, nu este normal, în lumea în care trăim, ca majoritatea să fie terorizată de minoritate, după cum este de neiertat şi inversul situaţiei. Esenţial este, la raporturile la care ne referim, că România, într-adevăr, îndeplineşte exigenţele europene cele mai înalte ale acestui moment, că România a fost, de-a lungul istoriei, o ţară tolerantă, generoasă cu minorităţile, cu etniile care au trecut sau au rămas aici, că România nu a dus războaie de cucerire şi nici nu are pretenţii teritoriale şi că, din acest punct de vedere, România trebuie să vegheze, în interiorul ei, ca drepturile individuale ale minorităţilor să fie respectate la limita reglementărilor internaţionale şi a bunului simţ. Integrarea în structurile europene impune anumite reguli care exprimă posibilitatea de a convieţui benefic unii cu alţii şi de a ne exprima în existent cu particularităţile noastre specifice, fără ca acestea să fie vreodată atacate şi, de asemenea, pentru a încerca să transformăm această parte a lumii într-o zonă de stabilitate, de progres şi de confort social şi uman.

– Încheierea Tratatului va asigura stingerea excceselor naţionaliste care există acum şi într-o parte şi în cealaltă?

– În primul rând eu cred că ar trebui studiat cu mult mai multă atenţie şi într-un mod ştiinţific felul în care conviețuiesc astăzi pe teritoriul României sau pe teritoriul Ungariei sau pe alte teritorii, indivizi de diferite etnii în acelaşi bloc, în acelaşi sat, în aceeaşi comună, în acelaşi oraş. Trebuie studiat mult mai atent felul în care se leagă relaţiile dintre oameni din punct de vedere economic, social, profesional, etic, psihologic, pentru a găsi, poate, soluţii şi pentru felul în care să se trateze aceste probleme la nivel general. Pentru că se dovedeşte că oamenii, între ei, fiind vecini, se înţeleg foarte bine, dar că sunt anumite spirite care agită mereu anumite revendicări, anumite sentimente de revanşă istorică şi unele etnii se tratează unele pe altele cu o anumită aroganţă nejustificată din punct de vedere istoric şi nici din punct de vedere moral în acest final de secol.

– Sunteţi optimist în privinţa semnării Tratatului până pe 20 martie, dată agreată de Consiliul Europei?

– Eu sunt un optimist, în general, sunt un om care crede în raţiune şi în inteligenţa oamenilor care decid aceste mari acte care trebuie să ne încadreze într-o Europă mai unită decât înainte de-a lungul istoriei, pentru ca toate conflictele care au generat atâtea războaie să poată fi prevenite şi stinse. Sunt optimist că acest Tratat se va încheia la un moment dat, indiferent de obstacolele temporare care pot interveni, pentru că este, deci, în interesul nostru de a ne afirma, fiecare, identitatea în această Europă unită, fără complexe faţă de Occident, pentru a ne impune cultura şi civilizaţia într-un viitor care aparţine societăţilor de tip cultural-informaţional.

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Să fii „agă"

Aşa cum „prietenul tuturor e prietenul nimănui", tot astfel averea tuturor este averea nimănui, expusă tuturor relelor, poftelor şi apucăturilor celor fără de Lege şi fără de Dumnezeu. „Afacerea AGA", luată acum cu înverşunare în vizorul presei, dezvăluie ca într-un manual al eşecului modul în care statul colectivist, statul-patron, abdică (prin însăşi natura sa) de la menirea de protector - zidar şi bucătar - al naţiunii, menire pe care şi-a asumat-o cu proletară inconştienţă şi nepricepere şi a proclamat-o în gura mare, zeci de ani, bătându-se cu pumnii-n piept şi totodată-n capul oamenilori Esenţa scandalului AGA este aceasta: indiferent de programele şi mecanismele concrete ale privatizării, indiferent de calitatea umană a celor implicaţi, controlul şi răspunderea sunt practic inexistente când e vorba de proprietate de stat şi când statul (în mod meritoriu, de altfel) ţine să nu fie stat poliţist. Terorismul de stat în materie de întreprinderi economice a ucis interesul, motivaţia şi iniţiativa, a ucis eficienţa, productivitatea, bunăstarea; alternativ, „democraţia originală" nu e decât un păguboc „laissez-faire" (sat fără câini, mai pe românește) care instaurează anarhia şi furtul, pe acelaşi fond de ineficienţă, agravată însă dramatic. Circulă prin târg o inepţie, cum că democraţiile consumă ceea ce produc dictaturile. Fals! Anarhia consumă ceea ce (nu prea) produce dictatura. Democraţiile produc. Este lecţia secolului care stă să se încheie.

De ce ne interesează toate acestea? Pentru a înţelege cine este de vină pentru jaful şi traficul de influenţă din „afacerea AGA". Trafic de influenţă, pentru că la caşcavalul AGA s-a năpustit o cohortă câtă frunză şi iarbă de rude ale demnitarilor, rude dotate, şi ele şi rudele lor, cu zeci de mii de firme la care trag cu voloşie comenzi şi contracte; vă daţi seama ce-nseamnă să fii „agă", să ai în stânga o firmă de stat (cu fonduri de la buget - credite, subvenţii) şi-n dreapta o firmă „particoleră" în care nu-şi bagă nimeni năsucul. Partea ticăloasă a naturii umane găseşte teren deschis. Cine a permis toate acestea? Constituţia nu, în cazul demnitarilor; în cazul rudelor, o mică „ultare" în calea piedicii legislative; dacă vrei să laşi moştenire urmaşilor tăi văcăreşti o bucată de brânză, legea succesorală are grijă s-o împartă cu precizie de farmacist pe grade de rudenie orizontală şi verticală; în cazul demnitarilor opriţi de la tentaţia caşcavalului, Constituţia „ultă" că ei au rude; lasă că ei înşişi ultă că sunt demnitari (vine de la „demn", „dignitate" şi alte asemenea) şi se comportă ca ultimii pleşcari...

Şi un ultim amănunt. Reputatul Ilie Şerbănescu avansează (într-o aplicată analiză din „Ziua") ipoteza că scandalul AGA nu e decât o perdea de fum care serveşte guvernului să încalece FPS-ul. Da, aşa este, guvernul vrea să încalece FPS-ul; şi este vorba despre un guvern care ne duce de râpă. Şi?! Schimbă asta datele problemei?! Este LEGAL şi moral ca demnitarii să-şi bage mâinile până la umăr în buzunarele noastre?! Noi discutăm nu tehnica privatizării, ci încălcarea Legii! Toată analiza dlui Şerbănescu stă perfect în picioare, e un exemplu de competenţă, rigoare şi spirit pătrunzător. Dar morala publică şi şansele noastre sunt la pământ.

EUGEN CHIROVICI ■

... 4, 3, 2, 1 - fâsss...

Părăsind Convenţia, PL'93 s-a înscris pe traiectoria proprie

☐ O parte din partid rămâne în CDR

Mult aşteptata şedinţă a Consiliului Naţional al PL '93 a debutat mai târziu decât ora stabilită. Şi mai greu s-a intrat în ordinea de zi, care cuprindea chestiuni extrem de importante, precum decizia de a semna sau nu prevederile noului protocol al CDR şi alegerea preşedintelui executiv, această funcţie fiind deţinută până acum de binecunoscutul deputat Horia Rusu. Pentru cineva care asistă pentru prima oară la astfel de şedinţe ale PL'93, întârzierea cu care au început dezbaterile propriu-zise ar putea părea o simplă chestiune de organizare. Falsă concluzie, având în vedere unele precedente similare, căci şi de această dată nodul gordian l-a constituit votul organizaţiei de tineret a acestei formaţiuni politice. Comitetul Director, de pildă, era de părere că tinerii trebuie să voteze. Alte voci atrăgeau însă atenţia că organizaţia de tineret nu este încă structurată şi deci nu are cum să-şi trimită reprezentanţi cu drept de vot la şedinţa Consiliului Naţional. La acest argument s-a răspuns cu o precizare: tinerii liberali şi-au constituit organizaţia cu exact o săptămână în urmă. Cu alte cuvinte, tarziu la timp pentru a lua parte la acest important eveniment.

■ În eleganta sală a Hotelului Bucureşti s-au aflat peste 140 delegaţi. O cifră mare, s-ar putea spune. Cu toate acestea, au existat numeroase acuze aduse organizatorilor, mai precis Comitetului Director. Printre reproşuri, acela de a nu fi invitat toate organizaţiile judeţene sau de a le fi informat mult prea târziu: cu numai 12 ore înainte de începerea lucrărilor! Circulau informaţii potrivit cărora majoritatea celor absenţi din motivele mai sus amintite fac parte din rândul celor ce contestă conducerea PL '93, reprezentată de domnii Patriciu, Rusu, Zamfirescu.

■ Horia Rusu a prezentat pe scurt Raportul de activitate al Comitetului Director, iar deputatul Călin Anastasiu s-a referit la activitatea grupului Civic - Liberal din Camera Deputaţilor.

■ Abia apoi s-a încins vârtos atmosfera. Tonul l-a dat alt deputat provenit din PAC, Crin Antonescu. Acesta a criticat aspru actuala conducere, acuzând-o de „tensionarea catastrofală a raporturilor cu aliaţii politici" Au urmat puneri la punct, înfierări şi, pe alocuri, aprobări.

■ Modul în care s-a desfăşurat operaţiunea de votare a ordinii de zi sugera practic şi raportul de forţe dintre cei ce doreau rămânerea în CDR şi cei ce susţineau retragerea din această alianţă. Majoritatea propunerilor venite de la deputaţi, despre care se ştia cu precizie că doresc să facă parte din Convenţie au fost respinse cu scoruri absolut identice: 89 de voturi contra, 51 pentru.

■ PL '93 şi-a ales noul preşedinte executiv în persoana celui ce deţinea deja această funcţie: Horia Rusu (desemnarea s-a făcut înainte de a discuta cel mai fierbinte punct de pe ordinea de zi: rămânerea sau plecarea din CDR). Contracandidatul său s-a numit Octavian Bot, deputat provenit din PAC. Scor final: Horia Rusu, 76,4%, Octavian Bot, 24,6%.

■ Discuţiile pe marginea semnării protocolului CDR au fost deosebit de aprinse. Cei care pledau pentru rămânerea în alianţă prezentau argumente solide. Cealaltă parte se amuza şi întâmpina discursurile cu râsete. Când le venea rândul pronunţau discursuri populiste, fără substanţă. Nici Dinu Patriciu n-a reuşit să depăşească acest stadiu.

■ „Mă îndoiesc că ţăranul din Cucuieţii din Deal ştie cât de protocol este protocolul Convenţiei. Dacă vrem să schimbăm ceva, trebuie s-o facem din interior. Doar 1,1% din cei intervievaţi în ianuarie ar vota cu noi. Asta este realizarea actualei conduceri. Suntem noi aceia care într-un an, călare pe un cal alb, vom creşte cât alţii în cinci?" Deocamdată această întrebare a deputatului Ioan Ghişe a rămas fără răspuns

RĂZVAN DUMITRESCU ■
ROXANA STANCU ■

Ajuns la microfon, deputatul Crin Antonescu a oripilat o parte din asistenţă:

„Eu înţeleg dorinţele unor cetăţeni. Unii îşi doresc foarte mult o maşină, alţii un papagal, sau un câine de rasă. Dinu Patriciu îşi doreşte un partid cu orice preţ. Horia Rusu are şi el o dorinţă: aceea de a fi preşedintele partidului domnului Patriciu. Noi trebuie să stabilim dacă acest partid face parte din bunurile domnului Patriciu, sau dacă lucrurile stau exact pe dos".

Suficient pentru a încinge definitiv atmosfera şi a face imposibilă orice reconciliere.

Ambii au divorţuri spectaculoase la activ. Astăzi mai divorţează o dată...

În final a fost supusă la vot semnarea Protocolului CDR, adică problema rămânerii în Convenţie. Au votat împotrivă, deci pentru ieşirea din Convenţie, 116 delegaţi, iar pentru rămânerea în CDR 45 de delegaţi. După vot, Călin Anastasiu a citit un apel în care, „ţinând cont de decizia Consiliului de a nu semna Protocolul CDR", anunţă formarea unui comitet de iniţiativă pentru constituirea unei noi formaţiuni politice, desprinsă din PL'93; ea va rămâne în Convenţie şi doreşte fuzionarea tuturor partidelor liberale din CDR. Din comitet mai fac parte Constantin Băläceanu-Stolnici, Stelian Tănase, Crin Antonescu, Octavian Bot şi alţii.

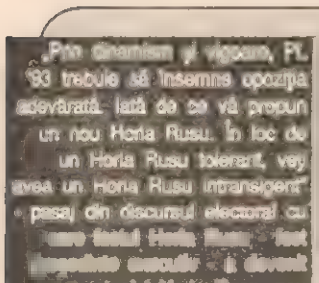

„Prin dinamism şi vigoare, PL '93 trebuie să însemne opoziţia adevărată. Iată de ce vă propun un nou Horia Rusu. În loc de un Horia Rusu tolerant, veţi avea un Horia Rusu intransigent" - pasaj din discursul electoral cu care dl. Horia Rusu, fost preşedinte executiv, îi dăruia adversarului Horia Rusu, noul preşedinte executiv.

OCTAVIAN BOT: „Pot să vă arăt câţi duşmani ne-am făcut cu această conducere, dar nu pot să vă spun câţi prieteni". Octavian Bot l-a mai acuzat pe Horia Rusu că, deşi e de loc din Timişoara, filiala PL'93 de acolo nu mai există, iar partidul este la pământ. Cuvintele sale n-au impresionat decât 24,6% din asistenţă.

...soarele și grija...!

Poliția politică nu vrea să moară. Ea l-a luat în vizor pe Horia Patapievici

☐ Acuzat de dl Nicolae Manolescu, SPP-ul neagă că ar fi implicat

Horia Roman Patapievici este unul dintre cei mai cunoscuți tineri intelectuali. Asistent la Facultatea de Fizică, nu se mulțumește doar cu științele exacte, ci își dă doctoratul în filosofie și are o activitate publicistică bogată. Eseurile din Revista 22 și comentariile de la Radio Europa Liberă l-au făcut cunoscut publicului.

Scandalul iscat în jurul lui Horia Patapievici a fost intens mediatizat. Soția sa, Ioana Patapievici, a fost avertizată de băiatul unor vecini că un domn căpitan de poliție se interesează de relațiile familiei Patapievici cu străini și încearcă să o asocieze cu o bandă de infractori arabi. S-a iscat un scandal, personalități culturale proeminente au protestat, s-a vorbit de renașterea poliției politice și s-au organizat conferințe de presă. Nici Poliția, nici SRI nu și-l trec în cont pe misteriosul căpitan, care s-a recomandat Soare. Cu toate acestea, din spusele vecinilor familiei Patapievici, Soare poseda o legitimație de polițist eliberată de Secția 8.

Cine este căpitanul Soare

Chiar dacă sună ciudat, pe căpitanul Soare, după unele surse, îl cheamă chiar Soare și este chiar căpitan! La conferința de presă referitoare la cazul Patapievici, senatorul Nicolae Manolescu dezvăluie că există un căpitan Manus Soare care lucrează la Divizia D a SPP. Mai mult decât atât, domnul Manolescu a pomenit că Manus Soare ar fi înaintat superiorilor săi un raport în care H.R.Patapievici, Sorin Roșca Stănescu și un ofițer de securitate sunt acuzați că ar complota în vederea răsturnării președintelui Ion Iliescu.

Președinția și SPP neagă existența vreunui angajat al lor cu acest nume.

După mediatizarea conferinței de presă, mai multe persoane au prins curaj, astfel că au ajuns la urechile noastre unele mărturii ce ne conduc spre ideea că undeva, cineva încearcă reactivarea și înnoirea structurilor informative ale Securității și că Soare, totuși, există.

Apare din nou stafia Securității

Pe o stradă din centrul Bucureștiului, locuiește mama lui H.R. Patapievici. Unii din vecinii dânsei și-au amintit că în noiembrie, anul trecut, au fost și ei vizitați de căpitanul Soare, care, sub pretextul că urmărește o bandă de infractori arabi, i-a rugat să-l informeze despre ce mașini străine opresc pe stradă, cine întreține relații cu străini și cine este proprietar de firmă.

Doamna Mihaela Fulga, mama unui revoluționar mort în decembrie '89, își amintește că nu s-a arătat dispusă să-și supravegheze vecinii, dar că Soare i-a lăsat un număr de telefon pentru a-l contacta în cazul că vede ceva suspect. Ca și în cazul altor familii, căpitanul Soare a arătat, pentru a convinge, poza unui arab, „infractor periculos" care ar avea legături cu persoane de pe acea stradă.

Prin amabilitatea doamnei Fulga, ne-a parvenit portretul robot al căpitanului Soare și numărul telefonic de contact. Am aflat că este vorba de un bărbat cu păr deschis și ondulat, de înălțime medie (aproximativ 1,75 m), destul de voinic, în jur de 35 de ani. La numărul de telefon pe care l-a lăsat, 659.58.80, de câteva zile nu mai răspunde nimeni. Ar fi foarte interesant ca autoritățile în drept să informeze opinia publică al cui este acest număr de telefon.

De la doamna Fulga, vizitatorul s-a îndreptat spre alți locatari de pe stradă, în genere pensionari M.I. Din informațiile noastre, a făcut un popas mai lung în blocul în care locuiește mama lui Horia Patapievici. Pensionarii M.I. nu se înghesuie să dea explicații privind vizita căpitanului Soare.

Horia Patapievici nu are legături strânse cu Sorin Roșca Stănescu și nici cu vreun ofițer de securitate. Asocierea forțată a celor trei persoane și acuzația de complot nu au absolut nici o bază. În cazul H.R. Patapievici, raportul aberant s-ar putea să fie o inițiativă personală a căpitanului Soare, care a luat drept bune informații date cu rea voință. În mod cert însă, recrutarea de informatori nu este o inițiativă personală a căpitanului Soare. Este foarte posibil ca în România să mai existe zeci și zeci de căpitani Soare, încadrați în structuri de siguranță ale statului, care acționează la ordin, după metodele Securității. Astfel, sunt încurajate turnătoriile, se ajunge ca vecini sau prieteni să se spioneze între ei, se întreține un climat de frică și sunt murdărite numele unor persoane care nu convin Puterii. Aceste fapte sunt grave și, mai ales, neconstituționale.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Patru gorile dau din pumni și picioare

„Naționalistule ! Legionarule !"

☐ Victima, Alexandru Oniga, este militant al Fundației Culturale „Memoria"

În seara zilei de 20 februarie a.c., în apropierea hotelului „Bucovina" din Suceava, tânărul Alexandru Oniga a fost agresat de patru indivizi neidentificați. După ce i-au proferat injurii și un potop de expresii de genul: „Naționalistule! Legionarule! Te punem noi la punct!" necunoscuții l-au lovit cu pumnii și l-au trântit la pământ, provocându-i o leziune la tâmplă și o ușoară comoție cerebrală.

Dl. Alexandru Oniga, asistent medical la Spitalul Județean Suceava, este cunoscut din mediile sucevene ca un militant activ în organizații cu un pronunțat caracter național: „Pro Basarabia și Bucovina", „Arboroasa", Fundația Culturală „Memoria". Dânsul afirmă că evenimentul relatat ar putea fi un posibil atentat politic, deoarece în ultimul timp a produs acțiuni concertate ale organizațiilor amintite și o dinamizare a activității acestora. În urmă cu o lună, filiala locală a Asociației „Pro Basarabia și Bucovina", împreună cu Fundația Culturală „Memoria" au expediat ajutoare familiilor grupului Ilașcu în valoare de circa un milion de lei.

Tatăl victimei, dl. Dumitru Oniga, care mi-a încredințat în urmă cu 10 ani un caiet plin cu poezii anticomuniste și anticeaușiste, a fost „găzduit" timp de mulți ani în închisorile comuniste. În prezent, domnia sa este președintele filialei locale a Fundației Culturale „Memoria".

CONSTANTIN SEVERIN ■

„Să intrăm într'însa!"

La Camera Deputaților, ordinea de zi e dirijată cu un „Nuu!" hotărât

Să asiști la o dezbatere în Camera Deputaților este de multe ori o chestiune extrem de interesantă. Chiar inedită, am putea spune.

Recomandăm cu multă căldură cititorilor noștri să încerce măcar o dată să pășească pragul Parlamentului. Să vină, să vadă și abia apoi să voteze. Să vină într-o luni, de pildă, când se stabilește ordinea de zi pe întreaga săptămână. Să vadă atunci cum se rostogolesc o serie de legi: de pe locul 5 pe 11, de pe 11 pe 7 ș.a.m.d.

Ce-i drept, săptămâna trecută a existat și o... tentantă propunere a unui deputat PDSR: „Să nu mai facem modificări. Să intrăm într'însa (ordinea de zi, probabil - n.n.), așa cum e". Și au intrat. Au intrat cei de la majoritatea parlamentară, refuzând un lucru de bun simț: discutarea propunerii de completare a Legii nr. 88/1993 (acreditarea instituțiilor de învățământ superior) cu prevederi care să specifice clar ce se întâmplă cu studenții de la facultățile ce nu vor fi acreditate. Să vedem de ce și cum au refuzat.

Liberalii ceruseră procedură de urgență, dintr-un motiv cât se poate de simplu: până pe 15 martie CNEAA trebuie să încheie procedura de acreditare, iar situația studenților trebuie rezolvată până la sfârșitul acestui an universitar. Nu era deci vorba despre o chestiune politică. Trecându-se la vot, am putut vedea pentru câteva secunde un frumos consens. Pentru câteva secunde doar, căci, de pe băncile majorității ce dirijează totul a țâșnit un personaj care, plin de autoritate, a strigat sec: „Nuu!" Brusc, s-au prăvălit ca spicele lovite de seceră (și ciocan) toate mâinile deputaților PDSR.

S-a verificat cu acest prilej încă un adevăr: once propunere care vine de la Opoziție - indiferent ce conține ea - este respinsă în mod automat de hidosul mecanism de vot marca PDSR-PUNR-PSM-PRM. În schimb, a fost cât pe ce să treacă titlul legii privind accelerarea privatizării în varianta propusă de deputatul PD Gavaliugov, în glumă, de la microfon: „Lege privind anihilarea procesului de privatizare".

Gavra, care conducea în acea zi ședința, a supus-o automat și grăbit la vot!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Tratatul româno-ungar

Bătul 1201 în roata istoriei

În aceste zile se depun, după cum se știe, eforturi în vederea definitivării textului Tratatului de bază româno-ungar. Dificultatea cea mai mare în momentul de față o constituie insistența - de inspirație UDMR-istă - a părții maghiare de a se valorifica în Tratat „Recomandarea 1201 a Consiliului Europei", și anume articolul 11, care stipulează că „în regiunile unde sunt majoritare, persoanele aparținând minorităților naționale au dreptul să dispună de administrații locale sau autonome adecvate sau de un statut special, corespunzător situației istorice și teritoriale specifice, în conformitate cu legislația națională a statului".

E de observat mai întâi că legislația națională românească nu prevede nici un fel de administrație locală pe criterii etnice, de autonomie pe criterii etnice ori de statut special pe criterii etnice, astfel că punerea în practică a celor cuprinse în articolul 11 ar fi, oricum, imposibilă. **Dar adevărul e că „Recomandarea 1201"... nu există!** S-a făcut o astfel de propunere, însă Comitetul de Miniștri al Consiliului a respins-o, așa că „Recomandarea 1201" a luat drumul coșului de hârtii. Și cu asta s-a terminat. Ca document pentru minorități Consiliul Europei a adoptat Convenția cadru, la care atât România, cât și Ungaria au aderat, iscălind-o. Această Convenție și nu altceva poate constitui fundamentul soluțiilor cu privire la minorități.

ION D. GOIA ■

Fotografie de PETRE COJOCARIU ■

Adrian Păunescu a cerut și a obținut, în Senat, amânarea hotărârii ca parlamentarii să nu mai facă parte din AGA și CA. Cică să nu se spună că Parlamentul e anexa lui Iliescu. Joacă tare, băiatu'!

Socialiștii (ai muncii, v-ați prins!)

Păunescu și Verdeț vor la rața din coteț

Nici nu a scăpat bine PDSR de pretențiile PUNR de a accede la guvernare că, iată, acum alt partener politic al său ridică vocea. Este vorba de PSM, care după o ședință aprinsă de Comitet Executiv a decis să ceară posturi guvernamentale în eșaloanele doi și trei. Ba mai mult decât atât, deputatul PSM Silviu Șomâcu a declarat la conferința săptămânală de presă că PSM nu va vota Legea de accelerare a privatizării dacă PDSR nu acceptă intrarea socialiștilor (ai muncii, v-ați prins!) în Guvern. Problema a fost ridicată și la ultima întâlnire dintre PDSR, PUNR, PSM și PRM. Liderii PDSR au evitat deocamdată să dea un răspuns tranșant. Totuși, cum partidul de guvernământ nu-și poate permite luxul de a pierde un aliat, este previzibil că va ceda și de data aceasta, acordându-i partidului lui Verdeț și Păunescu posturile cerute.

ANTOANETA CARP ■

Fotografie de FLORIN JONIȚĂ ■

■ Doru Viorel Ursu a demisionat din Partidul Democrat. Gestul este explicabil dacă ținem cont de disensiunile care existau între deputatul PD și o parte din colegii săi de partid. Inexplicabil este însă misterul în care fostul ministru de interne și-a învăluit demisia; refuzând până în ziua de azi să dea vreo declarație. Doru Viorel Ursu și-a anunțat retragerea și din Comisia parlamentară de Control al SRI. Bine, bine, coace el ceva, dar cât o mai ține închisă în cuptor?

■ Liderii PL'93 și PAC nu au fost invitați să participe la inaugurarea Clubului Liberal de la Suceava, pe motiv că nu au semnat încă noul Protocol al Convenției Democratice. Emil Constantinescu a fost prezent. Remarcăm totuși că, la acea oră, PL'93 și PAC mai făceau încă parte atât din Alianța Civic-Liberală, cât și din Convenția Democratică. Dar mai remarcăm și pasiunea pentru chichițe etico-juridice a „fuganilor": după ce au trâmbițat în gura mare că or să plece din Convenție, acum iac caz, când li se-nchide ușa, că încă n-au plecat. Ori laie, ori bălaie, domnilor! Fiți bărbați și lăsați fleacurile!

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

O tragedie globală

Reuniunea de la Copenhaga a reuşit să întrunească delegaţii din 184 de ţări dintre care 116 au fost conduse de şefi de state sau de guverne. Un summit atât de reprezentativ, care a abordat un subiect atât de încăpător - „dezvoltarea socială" - este un eveniment. De altfel Juan Somania, un ilustru diplomat chilian, a lucrat ani de zile pentru a impune organizarea acestei reuniuni mondiale. Desigur, mai importantă decât performanţa asamblării conferinţei ar fi găsirea mijloacelor concrete pentru ca dezintegrarea socială din lume să fie dacă nu oprită, măcar atenuată. Declaraţia finală de la Copenhaga, care conţine zece mari angajamente, este solemnă, inechivocă, substanţială. Ea recomandă acţiuni nobile şi propune eradicarea unor realităţi groaznice. Rămâne de văzut dacă ţările bogate vor accepta în practică şi principiul ca 0,7% din produsul lor naţional brut să se îndrepte spre zonele infernale ale globului. Pentru că, până la urmă, de logistica financiară a abordării dezintegrării sociale depinde totul. Oricum, miliardele de dezmoşteniţi ai lumii au putut afla care este, statistic, propria lor realitate. E înfiorătoare. Ştiam.

Kozîrev coafează kalaşnikovul

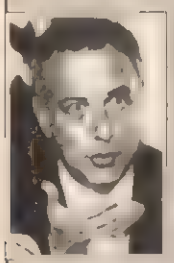

Miniştrii de externe ai Franţei, Germaniei şi Spaniei au compus o troikă a bunelor intenţii care s-a deplasat la Moscova pentru a face lumină în conflictul cecen. Nu este prima iniţiativă în acest domeniu. Semnale care au atestat că Occidentul s-a săturat de măcelul întreprins „constituţional" în Cecenia au mai existat. La întâlnirea cu omologii săi apuseni, Andrei Kozîrev a reiterat poziţia Kremlinului: Cecenia este un subiect de politică internă, Dudaev reprezintă o clică de rebeli, explozia din Cecenia poate destabiliza Federaţia Rusă, destabilizarea Rusiei poate angrena întregul Răsărit, balamucul din Răsărit are un potenţial enorm în stare să afecteze grav Apusul. De aici şi până la a se cere intervenţia NATO împotriva recalcitranţilor naţionalişti din numeroasele cotloane conflictuale ale Rusiei nu ar mai fi decât un pas. Halali!

Lumea e curioasă, lumea e perversă

În preajma alegerilor prezidenţiale din Franţa, scandalurile se încalecă unele pe altele într-o cavalcadă absolut aluritoare. Se scumă în biografii, în pubele, în ungherele cele mai obscure ale culiselor politice. În mod evident, cei mai periculoşi candidaţi sunt şi ţintele tirurilor concentrice în această uvertură electorală încărcată de toate ingredientele. După ce Le Monde a aruncat câteva petarde de prim calibru în acest front eterocilt, a intrat în joc ziarul cel mai adecvat unor asemenea învăluiri: Le Canard enchaîné. Maşina de tocat prestigii a aruncat pe piaţă o nouă porcărie menită să înfrângă elanul electoral al lui Balladur: averea premierului ar fi incomparabil mai mare decât s-ar putea justifica fie şi în condiţiile apreciabilei sale salarizări. Cabinetul primului ministru a reacţionat cu o promptitudine fără precedent: averea imobiliară a premierului aparţine, de fapt, soţiei sale; milioanele câştigate de aceasta în 1992 sunt rezultatul unor acţiuni speculative legale; averea sa personală s-a realizat înainte de a accede la fotoliul de prim-ministru; etc. Şeful de cabinet al premierului nu şi-a putut reprima constatarea că „presa este liberă să ceară transparenţă, dar devine penibilă când impune exhibiţionismul". Asta e. Opinia publică nu e numai curioasă, ci şi perversă...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Cui i-e frică de Găgăuzia gonflabilă?

Referendumul organizat pe 5 martie în raioanele din sudul Republicii Moldova cu populaţie găgăuză numeroasă a dat, după cum era de aşteptat, câştig de cauză celor ce au spus „Da". Va fi deci o „Găgăuzie" autonomă, dar „ca parte integrantă a Moldovei". Legat de aceasta, luările de poziţie de până acum în presa românească mi se par stângace şi nelalocul lor. S-a evocat pericolul ca autonomia găgăuză să fie considerată un precedent şi impusă ca model. Trebuie într-adevăr să ne fie frică de Găgăuzia? N-avem de ce. Nu că ea n-ar fi nocivă şi periculoasă în sine. Ea va da Chişinăului multă bătaie de cap, va crea Moldovei mari mizerii şi dificultăţi. Dar nu va constitui în nici un caz un model de urmat. Ca „precedent", ca „model", Găgăuzia nu înseamnă nimic, iar vremea când provocări şi mistificări bolşevice tip Tatar-Bunar deveneau punct de referinţă istorică şi punct de plecare pentru acţiuni politice şi militare (totuşi) a trecut.

Găgăuzia nu poate fi model, pentru că este în întregime o alcătuire artificială (pe termen lung neviabilă), găgăuzii nefiind decât pionii unor jocuri de interese şi planuri ale altora: ale ruşilor, în primul rând, pentru a şubrezi poziţia Chişinăului, ca să-l poată ţine sub ascultare cât mai bine, pentru a conserva prezenţa rusească şi poziţiile privilegiate ale ruşilor în Moldova, pentru a face ireversibilă secesiunea transnistriană, pentru a tot clopârţi Moldova astfel încât la o viitoare unire, României să-i revină cât mai puţin. Nu-l de mirare că ruşii l-au ataşat în permanenţă şi l-au înarmat pe găgăuzi; în fond, constituirea Găgăuziei este tot un Tatar-Bunar, avându-l pe ruşi drept principal autor. Interesele Turciei, care consideră Marea Neagră ca un fel de mare interioară turcească şi încurajează şi sprijină toate populaţiile turcofone, oriunde s-ar afla ele, să-şi „conserve identitatea", să ceară autonomia (măsurând deci lucrurile cu o cu totul altă unitate de măsură decât atunci când e vorba de kurzii proprii), bătaia lungă fiind o „patrie comună". Interesele ungurilor, care aleargă cu clubote de Peter Schiemil prin cantoanele helvete şi prin Tirol după „modele" de autopomie pe care să le bage în ochi României, iar dacă nu le găsesc, sunt gata să pună umărul la fabricarea lor, deci la încropirea de alibiuri, de plese pentru mai târziu. În sfârşit, interesele unor personalităţi din diverse organisme internaţionale. Neînstare de a rezolva conflictul iugoslav la faţa locului, pe teren, aceste persoane cred că pot ieşi din încurcătură construind aiurea (în alte locuri) modele.

Toate acestea s-au unit cu lipsa de fermitate, cu şovăiala, cu bâlbâiala Chişinăului (şi în bună măsură au şi fost determinate de această lipsă de fermitate). Pentru a putea să păstreze puterea, liderii de la Chişinău au mers din compromis în compromis, din concesie în concesie. Găgăuzii (mai bine zis inspiratorii lor) au sesizat slăbiciunea şi au apăsat pedala până la fund. Şi aşa s-a ajuns la autonomia găgăuză de acum, care-l va costa foarte mult pe Snegur. Fiindcă bulgărele de zăpadă al atomizării Moldovei odată pornit, cine ştie unde şi cum se va putea opri?

Geza Jeszensky, fost ministru de externe al Ungariei, a declarat în faţa Parlamentului de la Strasbourg că autonomia găgăuzilor trebuie să servească drept model şi altor state din estul Europei, România fiind prima vizată. Nădejde deşartă. Pentru că, după cum spuneam la început, „modelul" găgăuz este contrafăcut, este nenatural, este fals. Este ca o mireasă confecţionată din cârpă şi dată cu chinoroz sau ca una simulată pe calculator. Sau, tot la fel, ca o femeie gonflabilă. Să fie la el, acolo! De gustibus...

ION D. GOIA ■

Occidentul joacă la două capete

CIA şi Pentagonul sunt în dezacord cu Casa Albă în privinţa lui Elţân

„Continuăm să repetăm: trebuie să-l sprijinim pe Elţân, trebuie să-l sprijinim pe Elţân! Dar cele petrecute în Cecenia sunt scandaloase. Iar când ne uităm la televizor şi-l vedem pe Elţân cum se comportă, ne bate gândul că nu-i în toate minţile". Aceste cuvinte au fost rostite de dna Susanna Agnelli, ministrul italian de externe, în timpul recentei vizite în Statele Unite. Întrebată dacă rămânerea în continuare a lui Elţân în fruntea Rusiei este periculoasă, ea a răspuns diplomatic: „Cred că întregul mapamond va şti când să ceară înlocuirea lui".

Volens-nolens, întregul mapamond începe cu SUA. Ce spun americanii? În sânul actualei administraţii există un puternic curent pro-Elţân, care îl are în frunte pe subsecretarul de stat Strobe Talbott, persoană deosebit de influentă, vechi prieten al preşedintelui Clinton. Sub acţiunea liniilor de forţă ale acestui lobby, purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat a trebuit să dezmintă că administraţia şi-ar fi întors faţa de la Elţân: „Datele - a spus el - arată că preşedintele rus controlează situaţia şi rămâne garantul înfăptuirii reformei democratice şi a economiei de piaţă". Cu toate acestea, se pare că tendinţa pro-Elţân de pe eşichierul politic american începe să piardă teren, ca urmare a poziţiei CIA şi a Pentagonului. După cum scrie New York Times, CIA nu mai e sigură că Elţân va putea supravieţui politic multă vreme. Directorul adjunct al acestei instituţii, William Studeman, a pus în gardă Congresul că dacă strategia lui faţă de Elţân va da greş, atunci alte partide îl vor constrânge pe preşedintele rus să-şi dea demisia şi să organizeze alegeri anticipate.

Trei „bube" mari

Este vorba fără doar şi poate de un proces de revizuire a opticii americane asupra lui Elţân, considerat până acum de neînlocuit. În acest proces pare a fi cuprins şi secretarul de stat Warren Christopher. Potrivit unor „indiscreţii" provenind de la Comisia pentru externe a Senatului SUA, trei ar fi motivele reexaminării atitudinii americane faţă de Elţân: 1. Starea sănătăţii (spirituale) a lui şi comportamentul său ieşit din comun; 2. Represiunea din Cecenia; 3. Hotărârea de a vinde Iranului tehnologie nucleară şi materiale fisionabile, apte de a fi utilizate la fabricarea armelor atomice. Interpelat de şeful comisiei amintite, Christopher a refuzat once comentariu asupra primului punct: „Ar fi imprudent să fac aprecieri asupra caracteristicilor personale şi a stării sănătăţii unui lider străin". În schimb, el nu şi-a ascuns neliniştea în legătură cu celelalte două probleme, Cecenia şi Iranul.

Legat de aceasta generalul John Shalikashvili, şeful Statului Major al Pentagonului, s-a arătat de acord cu propunerea republicană de a se suspenda ajutorul acordat Rusiei, dacă aceasta nu opreşte furniturile militare către Iran (CIA a vorbit chiar de sancţiuni). În atare condiţii, nu-i de mirare că preşedintele Clinton a refuzat invitaţia de a veni în aprilie la Moscova, pentru a participa la marcarea jubileului victoriei asupra nazismului. A sugerat în schimb o întâlnire la vârf pe la sfârşitul lui iunie, să vadă în ce ape se va mai scălda Elţân între timp.

Aşadar, sunt destule semne că Occidentul - în primul rând SUA - continuând să-l sprijine pe Elţân, este serios preocupat şi de o alternativă la Elţân. În ce-ar putea ea să consiste e prematur de pronosticat.

ION D. GOIA ■

Eurobarometru

Sondaj de opinie al Comisiei Europene

☐ Economia de piaţă în mentalitatea Estului

Pentru a cunoaşte situaţia la zi a opţiunilor populaţiei din ţările Europei Centrale şi de Est precum şi din ţări ale CSI, Comisia Europeană a făcut un sondaj de opinie în 18 state din zonele amintite. Românul, optimist din fire, dovedeşte că este cel mai ataşat economiei de piaţă, dintre toate ţările investigate. La polul opus se află Rusia, unde un adult din trei se opune economiei de piaţă.

Statistica a mai scos la iveală şi alte date interesante. Astfel, 51 la sută dintre cei chestionaţi au declarat că veniturile lor au scăzut în 1994, an de creştere economică relativă pe ansamblul ţărilor respective. O altă probă de mentalitate: în timp ce majoritatea celor intervievaţi din ţările CSI consideră că din relaţia cu UE în ce priveşte punerea în aplicare a programului **nerambursabil** PHARE, cel mai mult ar avea de câştigat UE, în Europa Centrală şi de Est se consideră că va fi un câştig de ambele părţi. Ţăranii apreciază în proporţie de 58 la sută că vor avea de pierdut de pe urma integrării ţărilor lor în UE. Şi aici românii sunt cei mai optimişti.

Ce se va alege de optimismul lor ştie... cucuveaua.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Time is money

Banca Mondială are timp. Guvernul Văcăroiu nu are bani

❑ Împrumutul FESAL se acordă numai când se urneşte privatizarea

La ceremonia de investire a guvernului Văcăroiu, printre clinchetele paharelor cu şampanie, ar fi trebuit să i se amintească premierului că dezastrul românesc s-a datorat unei metode greşite de măsurare a timpului: comuniştii l-au măsurat în cincinale, iar capitaliştii îl măsoară în bani.

Gestionând o economie suferindă şi o corupţie plesnind de sănătate, centrându-şi ploaia de ordonanţe care „accelerează" spre imobilism reforma, Guvernul persistă în înţelegerea greşită a relaţiei timp-bani: România este dependentă de finanţarea **la timp** a economiei de către organismele financiare internaţionale.

Iată de ce recenta poziţie a reprezentantei Băncii Mondiale la Bucureşti, dna **Amtraud Hartmann**, privind eliberarea celei de-a doua tranşe, în valoare de 250 milioane dolari, a împrumutului pentru ajustare structurală - FESAL - ar trebui să îngrijoreze executivul.

Exasperată de evoluţiile din ultima jumătate de an, dna Hartmann a pus punctele... pe I! Discuţiile privind acordarea împrumutului vor începe **numai după adoptarea amendamentelor la Legea privatizării şi a funcţionării mecanismului de atingere rapidă a obiectivelor stabilite de lege**. Condiţia este absolut necesară, dar nu şi suficientă; mai sunt necesare: adoptarea legii falimentului, aparţia Bursei de valori, privatizarea a cel puţin unei bănci comerciale cu capital de stat, dar şi confirmarea în practică a relaţiilor cu FMI. Reacţiile nu s-au lăsat aşteptate. Surprinzând printr-un discurs acid, prilejuit de încheierea programului „Bună dimineaţa, România!" (finanţat de americani), preşedintele Iliescu s-a văzut nevoit să intervină, doar la trei zile distanţă, în sprijinul unui guvern prea mic pentru un război atât de mare. Argumentele preşedintelui: până la sfârşitul lui '94 au fost privatizate peste 930 societăţi comerciale, în care lucrează aproape 300.000 de salariaţi, deci procesul privatizării nu este blocat. Argument subţire, dacă îl raportăm la angajamentul guvernului de a privatiza peste 2300 societăţi. De întârzierea adoptării amendamentelor la Legea privatizării, susţine preşedintele, nu este vinovat Guvernul, ci Parlamentul

Discursul prezidenţial despre reformismul Guvernului şi conservatorismul Parlamentului nu rezolvă condiţiile de colaborare cu BM şi FMI, instituţii care aşteaptă fapte şi nu declaraţii. Iar la „joaca" Guvernului cu instituţiile financiare internaţionale asistă însă, în acest an pre(a)-electoral, 23 de milioane de chibiţi. Care de 5 ani au învăţat că şi în România timpul înseamnă bani. Bani pierduţi...

FLORIN PETRIA ■

Credite germane pentru România, prin HERMES

Societatea germană pentru asigurarea creditelor HERMES a hotărât să majoreze plafonul anual pentru asigurarea exportului spre România la 200 de milioane de mărci germane. Pentru creditele care au fost considerate de Comisia Interministerială din Germania ca fiind demne de a fi asigurate, această sumă va fi garantată de Guvernul Federal, care a precizat că, în cazul revigorării afacerilor cu România, ar fi posibilă o nouă majorare a acestui plafon. O asemenea revigorare este posibilă în primul rând prin proiecte în domeniul infrastructurii, iar pe de altă parte prin derularea unor afaceri de export, în colaborare şi cu alte noi bănci particulare româneşti, care se dovedesc a fi tot mai mult intermediare active între partenerii de afaceri români şi germani.

Până acum, în România, asigurările Hermes s-au acordat numai pentru operaţiuni cu Banca Română de Comerţ Exterior. Pe viitor, asemenea operaţiuni vor putea fi derulate şi de către Bankcoop şi Creditbank. Întrucât aceste bănci sunt relativ noi, Comisia Germană pentru Credite a fixat pentru operaţiuni singulare o limită de 3 milioane de mărci germane, în unele cazuri fiind posibile şi derogări. Pentru aceste bănci, durata de acoperire a împrumuturilor pe termen scurt a fost limitată la un an. În cazul unor colaborări fructuoase, termenul poate fi prelungit.

Există şi alte bănci particulare române care doresc să fie recunoscute de societatea Hermes. Pentru aceasta este necesară o cerere din partea clientului german, adresată Societăţii pentru Asigurare a Creditelor din Hamburg, care doreşte să colaboreze cu respectivele bănci româneşti. O comisie interministerială hotărăşte apoi, pe baza unor rapoarte comerciale, asupra recunoaşterii lor.

Bani, bănci, burse

■ **Chrysler** discută înfiinţarea unei societăţi mixte cu **Rocar Bucureşti**, pentru producţia de vehicule utilitare. Să dea Dumnezeu, că Văcăroiu...

■ **Deutsche Genossenschaftsbank** şi **BHF-BANK** au vândut participări de 21,5%, respectiv 13,5%, deţinute anterior la **Frankfurt Bukarest Bank**, specializată în finanţarea comerţului dintre România şi Germania. Cumpărătorul este **Banca Română de Comerţ Exterior**, care îşi măreşte participarea la această bancă de la 52% la 87%.

■ În urma unui studiu efectuat de **KRC Research and Consulting**, 45% din subiecţii intervievaţi s-au arătat satisfăcuţi de ideea unei economii de piaţă liberă în România. 77% din subiecţi sunt convinşi că românii nu se pot îmbogăţi în condiţiile actuale prin mijloace legale

■ **Dan Pascariu, preşedintele Băncii Bucureşti**, a criticat menţinerea monopolului de stat asupra sistemului bancar, prin cele cinci bănci de stat: „Statul deţine aproximativ 70-75% prin cele cinci bănci care domină sistemul bancar. În general, prin aceasta, statul este tentat să folosească băncile pentru finanţarea promisiunilor electorale, exemplu fiind cazul băncii franceze de stat **Credit Lyonnais**", a declarat Dan Pascariu, la seminarul internaţional „Priveşte-ţi viitorul". Pe de altă parte, Dan Pascariu consideră că, pentru a avea succes, Bursa de Valori are nevoie de societăţi private care au ele însele succes. Acestea vor avea mai multe şanse de a deveni atractive pentru investitori. Sursa citată a invocat în acest sens experienţa celor trei societăţi de stat care au fost privatizate prin oferta publică (**Argus, Faviar, Siretul**), unde subscrierea acţiunilor contra numerar a fost de numai 2-5% din ofertă, aceasta fiind un eşec. (Mediafax)

Din investiţiile străine în Europa Centrală şi de Est: doar 2% pentru România !!!

Central European Economic Review publică în numărul din februarie 1995 răspunsurile la un sondaj privind investiţiile străine în Europa Centrală şi de Est. Fiecare dintre cei 8 economişti de la 8 instituţii financiare (Deutsche Bank, ING Bank London, Salomon Brothers Inc., London etc.) „a avut la dispoziţie" 1 miliard de dolari pe care trebuia „să-i investească" în zona noastră geografică. Rezultatele sunt următoarele: 2,2 miliarde ar fi plasate în Polonia, 1,9 în Rusia, 1,125 în Cehia, 765 milioane în Ungaria, 400 în Kazahstan, 330 în Slovacia, 325 în Bulgaria ş.a.m.d. România apare doar pe lista lui Philip Poole, de la ING Bank London, cu 70 milioane dolari şi în răspunsul lui Jan Vanous de la PlanEcon Washington, cu 25 de milioane, adică aproape 1,2%!! Deprimant, nu?

Şi realitatea care e? România a reuşit să atragă doar 2% din totalul investiţiilor străine realizate în Europa Centrală şi de Est! (Mediafax)

Service auto la domiciliu

Firma particulară Electroautoservice din Bucureşti, condusă de ing. **Aristide Caranda**, unul dintre cei mai mari specialişti din ţară în domeniul bateriilor auto, lansează în premieră un nou tip de servicii pentru automobilişti: toţi cei ce vor să-şi schimbe acumulatorul, să verifice instalaţia electrică a automobilului, de orice tip ar fi el, să-şi înlocuiască alternatoarele, demaroarele, releele etc., să-şi facă alte reglări la sistemul aprindere-carburaţie-tacheţi, să-şi monteze sisteme antifurt pe maşină pot chema la domiciliul lor meseriaşii care le execută prompt astfel de lucrări. Solicitarea se face printr-un simplu apel la telefonul **223.07.50**; imediat, un echipaj format din specialişti de cea mai înaltă calificare se prezintă cu autoateliere la domiciliul clientului. De remarcat că acest serviciu la domiciliu se face gratuit, clientul plătind doar costul acumulatoarelor şi altor piese înlocuite. (Ion Preda)

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR SA

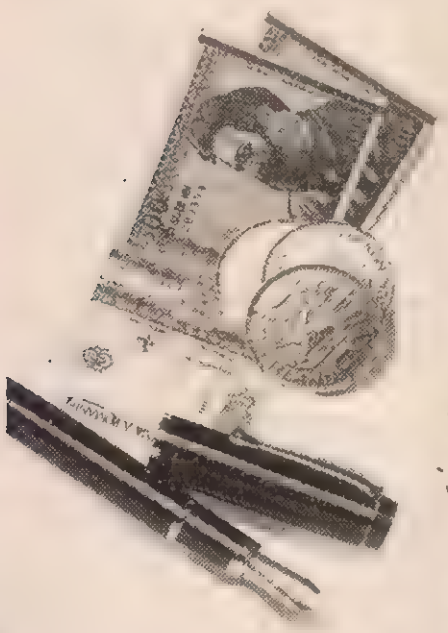

BRCE, înfiinţată în 1968, este în prezent o bancă comercială cu caracter universal, cu experienţă în efectuarea operaţiilor de comerţ exterior

BRCE este cea mai bine capitalizată bancă românească, cu participări de capital la bănci mixte din: Paris, Londra, Milano, Frankfurt/Main, Cairo

BRCE dispune de o reţea externă de bănci corespondente în 150 de ţări

BRCE a dezvoltat într-o scurtă perioadă de timp, o reţea internă de sucursale, situate în importante centre industriale şi comerciale: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Braşov, Cluj, Constanţa, Craiova, Iaşi, Piatra Neamţ, Suceava, Timişoara, Turnu Severin, precum şi 3 sucursale în Bucureşti

BRCE este o prezenţă activă în cadrul comunităţii financiar-bancare internaţionale: membru direct al Camerei de Comerţ Internaţională de la Paris, membru SWIFT din septembrie 1992, membru al VISA INTERNATIONAL

Sediul central:

Calea Victoriei 22-24
70012 BUCUREŞTI - ROMÂNIA
Tel.: (+40) 1-614 91 90; (+40) 1-614 73 78
Fax: (+40) 1-614 15 98
Telex: 11235

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

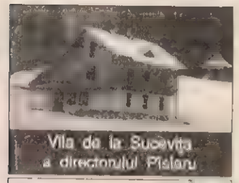
Vila de la Sucevița a directorului Pîslaru

Barul lui Horia Grozavu

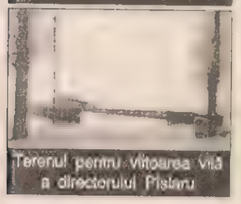
Terenul pentru viitoarea vilă a directorului Pîslaru

Poate vă sesizați din oficiu, domnule Procuror General al României!

„VĂ ORDON SĂ VĂ FACEȚI TOȚI VILE!"

☐ „Terminatorul" silvic Gheorghe Pîslaru cumpără tot: miniștri, procurori, polițiști, ziariști

„Ca să dovedim că suntem gospodari, vă ordon să vă faceți toți vile!", a declarat dl GHEORGHE PÎSLARU, directorul filialei ROMSILVA Suceava, la o recentă întâlnire cu șefii de acolo din județ. Aceasta a fost replica sa la numeroasele articole pe care le-am scris despre corupția inimaginabilă de la această instituție publică.

Intrat sub umbrela protectoare a PDSR, care cu asemenea oameni riscă să se pricopsească cu o „aripă" a viitorilor deținuți de drept comun, directorul amintit sfidează în continuare presa și legile țării! Resursele sale financiare sunt nelimitate. Cumpără tot: miniștri, procurori, polițiști, ziariști. S-a ajuns la situația incredibilă ca nu se mai putea publica nici un articol împotriva sa în presa locală! În cadrul filialei a început o campanie de exterminare psihică a presupușilor rivali ori a celor ce nu-l împărtășesc modul grotesc și grobian de a acționa. Luarea de mită a ajuns să fie toată „filosofia" sa de viață.

Semnele acestei „filosofii" sunt vizibile peste tot: la Sucevița și-a construit în timp record o vilă cu foișor pe terenul filialei, evaluată de experți la peste 50 de milioane de lei, iar la Suceava și-a cumpărat un teren cu 4 milioane de lei pentru construirea unui alt „transatlantic" din beton și sticlă. Cum a putut acumula un funcționar de stat atâtea valori în doar 2-3 ani?! La această întrebare, Poliția și Parchetul din Suceava nu vor să dea răspuns. Sesizarea din oficiu în urma unui articol de presă se aplică numai la opozanții actualei Puteri...

În timp ce cunoscuta fabrică de mobilă **Mobstrat** din Suceava este practic oprită din lipsă de lemn, directorul Pîslaru este preocupat de afacerile sale cu firme particulare, care exportă masiv cherestea provenită prin procesare din fondul forestier de stat. Numeroși salariați de la unitățile de exploatare forestieră de stat se plâng de concurența neloială exercitată de către **Romsilva** și de șicanele directorului Pîslaru, care face în schimb temenele în fața unor pirați ai exportului de cherestea. El le vinde pădurile noastre la prețuri derizorii, probabil în schimbul unor comisioane consistente. **Mai mult, unele surse susțin că o parte din cherestea, obținută astfel la prețuri mici, este achiziționată de o firmă din Germania, în spatele căreia se află fiica sa de acolo**. Ați urmărit la TVR 1 odiseea celor 23 de vagoane cu cherestea de fag, încărcată la Cacica și reținută la vamă. Ei bine, circa 8 vagoane proveneau din bușteni tăiați în ocoalele silvice Gura Humorului și Fălticeni, unde Gh. Pîslaru are șefi de încredere, care și-au construit și ei vile imense în ultimii ani. Alți șefi de acolo pe care mizează acest terminator al pădurilor bucovinene sunt **Grozavu Horia**, de la Adâncata (care și-a construit un bar în Suceava, deși avea aprobare de la primar **doar pentru amplasarea unui chioșc metalic**), și **Cotoară Petru**, din Solca. Toate „jocurile" din teren le face **Pantelluc Vasile**, fost activist și membru PDSR, șeful Gărzii Forestiere, iar „terminatorul" semnează și încasează.

Așadar, PDSR-ul local ne impune cea mai cumplită formă de tiranie: dictatura corupției.

CONSTANTIN SEVERIN ■

Polițist victimă...

Un atentat terorist zguduie Suceava

☐ Explozia l-a făcut fărâme pe lt. major Mihai Alupoaie

La Suceava s-a produs zilele acestea, pe 9 martie, un eveniment de o gravitate extremă: primul atentat terorist, soldat cu victime, care a șocat nu numai populația fostei capitale a Moldovei, ci și întreaga țară. Într-o zonă centrală, la doar 100 de metri de sediile Tribunalului Județean și Primăriei, cineva a plasat o bombă cu magnet sub mașina OPEL CADET nr. 3 SV 2594, aparținând patronului Borș Adrian, din comuna Vadu Moldovei.

În urma unui telefon anonim, în zona respectivă s-a deplasat un echipaj mixt, alcătuit din cadre ale Poliției, MApN și SRI. Dar operațiunea de dezamorsare a bombei a eșuat, soldându-se cu un tragic bilanț: un mort transformat într-o „ploaie" de bucăți de carne - lt. major **Mihai Alupoaie**, în vârstă de 32 de ani, de la serviciul de arme și muniții al Poliției Județene - și 5 răniți, aflați acum în spital în afara oricărui pericol. Aceștia sunt: ofițerul de poliție **Moraru Gheorghe**, subofițerul **Todiraș Constantin**, tot din cadrul poliției, apoi ofițerii **Frăsineanu Dan** și **Abuhălesei Ioan**, aparținând de MApN, precum și patronul **Borș Adrian**. Dimensiunile tragediei pot fi descrise în câteva cuvinte cutremurătoare: fragmente din oasele tânărului ofițer făcut bucăți s-au transformat în adevărate schije care au penetrat trupurile răniților. Surse din Poliție susțin că bomba de proveniență necunoscută a explodat în mâinile tânărului ofițer Mihai Alupoaie deoarece era prevăzută cu două sisteme de declanșare. Unii martori oculari afirmă că era prevăzută cu o mică antenă, deci era teleghidată.

Explozia s-a produs la ora 13.00, la doar 20 de metri de troița dedicată martirilor rezistenței anticomuniste din Bucovina. Inițial, AFDP filiala Suceava hotărâse să oficieze în acel loc și în aceeași zi o slujbă de pomenire începând cu ora 12.00. O inspirată hotărâre sau Providența au făcut ca această ceremonie comemorativă să fie transferată la biserica Sfântul Nicolae. Transferul a fost anunțat public în presa locală în ziua de 8 martie a.c., deci s-ar putea afirma că atentatul nu i-ar fi vizat pe participanții la slujba de pomenire. Dl **Ioan Marchidan**, președintele AFDP filiala Suceava, susține însă că locul și ora atentatului nu au fost alese întâmplător, ci a existat intenția unui avertisment. Urmarea a fost tragică.

Ne întrebăm de ce tergiversează Ministerul de Interne numirea noii conduceri a Poliției județului Suceava? Se știe că, în urmă cu peste trei săptămâni, atât dl colonel **Constantin Savu**, șeful Inspectoratului Județean de Poliție, cât și adjunctul său, dl colonel **Mircea Rață**, au fost destituiți din funcție, împreună cu alți ofițeri. Aflată în dificultate, Poliția suceveană se confruntă chiar la ora redactării acestui material cu probleme legate de asigurarea protecției unor importanți lideri ai Opoziției prezenți la Suceava: dl **Emil Constantinescu**, președintele CDR, precum și domnii **Dinu Patriciu, Viorel Cataramă, Mircea Ionescu-Quintus, Nicolae Cerveni, Stelian Tănase** ș.a.

Vești de ultimă oră (ediția noastră s-a încheiat sâmbătă - n. red.) îl indică drept autor al actului terorist pe Nicolae Pralea, apropiat soției lui Adrian Borș. Motivul se presupune a fi răzbunarea, pentru că Adrian Borș se află în proces de divorț.

CONSTANTIN SEVERIN ■

... polițist călău

Comuna Curcani cunoaște și ea un scandal: suspendarea abuzivă din funcție (situația urmează a se clarifica la tribunal) a dlui Alexandru Ștefan, secretarul Consiliului local, „eveniment" comentat și de revista noastră la vremea respectivă. Dacă eliberarea din funcție, prin ordinul nr. 279/7.06.1994 al prefectului de Călărași, ar fi „eliberat de necazuri" pe săteni, s-ar mai fi putut trăi în liniște în Curcani... Dar nu, lucrurile stau exact pe dos, „grație" șefului de post, plutonierul DINU ION. Să vedem ce declară dl Alexandru Ștefan.

Pe plaiurile natale a le ministrului de interne, șeful de post Dinu ...ion terorizează sătenii: bate, torturează, amenință cu pistolul

☐ Secretarul primăriei comunei Curcani, dl Alexandru Ște...fan, face dezvăluiri cutremurătoare

„**Dinu Ion** a venit în Curcani de mai bine de 17 ani și s-a instalat ca... dictator. Nimic nu mișca în localitate fără știrea și aprobarea lui. El dirija absolut toate treburile. Pe cine dorea, salva, pe cine nu, intra în pușcărie. Relațiile dintre noi au devenit tensionate încă din momentul în care eu am fost angajat ca salariat al primăriei (1986), statistician, responsabil cu starea civilă. Tot timpul venea și-mi cerea să-i fac fel și fel de favoruri. L-am refuzat permanent, invocând legile în vigoare. Mereu mă amenința, direct, pe față: «Nu faci, de mâine nu mai ești!» Era obraznic, bătea cu pumnul în masă, ridica glasul. Nu am mai putut răbda și m-am plâns primăriei de atunci, **Ioilf Ioana**. Vedeți, aceasta avea mâinile legate tot de către Dinu Ion. El o depistase făcând bișnițăcu bijuterii din aur aduse de către soțul său, șofer pe TIR. În sfârșit, să revenim la zilele noastre.

După Revoluție, am fost practic «silit» de săteni să accept postul de secretar al Consiliului Local. Din nou, drumurile noastre se intersectează... Este de notorietate faptul că Dinu Ion a început să coopteze diverse persoane certate cu legea: derbedei, pușlamale ce aveau ca meserie furturile, spargerile, tâlhăriile. I-a transformat în informatori, trecându-le cu vederea repetatele abateri. Mandache Lucian, Costache Ion, Tudoran Sebastian, Matei N. Alexandru, Dumitru Nicolae ș.a., unii având multiple condamnări la activ, au fost puși să mă șicaneze aproape zilnic. Solicitau lucruri imposibil de obținut, doar-doar m-oi enerva și-le-oi furniza motive să mă plesnească. Încă din toamna anului 1990 și chiar în 7 decembrie 1991, l-a trimis la mine pe Copăcel Ilie, care, cu un cuțit, a încercat să mă omoare, pe motiv că nu mă dorește secretar al primăriei. Sesizări am făcut și la ex-prefectul Lucian Sturzu și la comandantul Poliției, Zane Ion. Nimeni nu a luat nici o măsură.

Tot ce vă povestesc dv. am relatat cu lux de amănunte și **col. Rusu Stolan,** cel ce a condus ancheta IGP din decembrie 1994. „Delegația" era alcătuită din 10-11 ofițeri superiori. Ei au anchetat 20-30 de persoane. Mărturiile au fost cutremurătoare, oamenii au prezentat și acte doveditoare. Cu toate acestea, Dinu Ion a fost scos basma curată. Ce fapte nu l-au convins pe col. Rusu: împușcarea, ziua în amiaza-mare, a lui Lican Ion, în picior, pe motiv că a furat din ...tul particular și nu s-a oprit la somație. Om... rămas handicapat. Sau cazul Barbu Florea, comuna Șoldanu, bătut în ultimul hal, deși bol... tuberculos în faza finală. În vara anului 19... omul a transportat cu căruța proprie 15-20 ... duble de porumb ce aparțineau unui ve... cioban, care aranjase să le vândă unui cetă... din Curcani. Când să părăsească comuna, ... oprit Dinu, i-a dus la post, zicând că ... porumbul și i-a torturat cumplit: le-a pus cauș... mâini și la picioare și i-a pus pe „rotisor". Tu... apă și-i bătea crunt... În luna iulie, porumb nu ... găsea pe câmp, iar ciobanul avea acte în reg... Porumbul nu era furat...

Șeful de post este prieten la cataramă cu ... tul primar al comunei, Viziru Petre. Vă ... seama, Viziru era achizitor de animale la ORA ... și toate „datoriile" lui Dinu se achitau cu por... La nici trei săptămâni de la instalarea lui Vi... în funcție, în martie 1992, Dinu a aranjat ca ... rămân singur în sediul Primăriei. Dactilograf... niște texte, -când mă trezesc în întuneric. Într... șeful de post și încuiase ușa. M-a luat ... înjurături, mi-a pus pistolul în piept și ... ameninșat că-mi zboară creierii dacă nu renunț la funcția mea. Am relații, se lăuda. Îți dau foc la casă. Mi-a trebuit o oră să-mi revin. Mă mir că nu am făcut infarct.

Eu știu că sunt incomod, pentru că nu suport necinstea și nu admit încălcarea legilor. De aceea m-au și înlăturat, știu prea multe, am acte doveditoare".

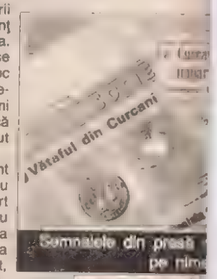
Vătaful din Curcani

Semnalele din presă pe nime...

Alexandru Ștefan împotriva mafiei – „Mi-a... Demisione...

Polițaiului nu-i plac ziariștii

Ne-a fost imposibil să discutăm cu șeful de post. După ce ne-a primit, extrem de... rece, ne-a cerut buletinele și a ordonat unui slujbaș conștiincios să ne ia toate datele, inclusiv adresa. Apoi, a refuzat orice dialog, pe motiv că nu aveam aprobarea IGP-ului...

De ce tace IGP-ul?

Cu toate abuzurile comise, cu toate că a instaurat teroarea în comuna Curcani, șeful de post este încă bine mersi.

Se pare că relațiile extrem de sus-puse cu care se laudă își fac datoria. Cei de la IGP chiar n-au văzut și n-au priceput nimic? Cât timp va mai trece până când va fi înlăturat torționarul? Cine și de ce se teme de Dinu Ion?

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

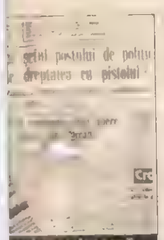
...u impresionează ...ni

...– un secretar ...pus pistolul în piept ...ază „r

Fotografii de Elena Ghiuru

Nedelciu Floarea, arătând ce i se va fura cu acte false

Reprezentanții familiei Popa, cei ce se laudă cu ce și cât au dat ca să li se facă „dreptate"

Cum aplică legile Tribunalul Județean Călărași

Furt „legalizat" prin sentință civilă

Comuna **Curcani** din județul **Călărași** și-a câștigat un trist renume tocmai prin abuzurile săvârșite de mai marii ei, fărădelegi care au stigmatizat și traumatizat oameni nevinovați. Acolo, locuiește, din primăvara anului 1988, familia **Nedelciu Dumitru și Floarea**. Alungați de buldozerele ceaușiste din satul de baștină Sălcioara, cumpără, cu act autentic **(1812/14 iulie 1988)**, de la familia Popa Gheorghe și Elena, o casă. Conform legislației în vigoare la acea dată, ei devin proprietari pe 250 de metri pătrați, curtea (2400 de metri pătrați) revenind statului. Numai că foștii proprietari nu renunță cu una cu două la o dărăpănătură ce stă să se prăbușească în curtea familiei Nedelciu, considerând-o, încă, proprietate personală. Revoluția prinde cele două familii luptându-se prin tribunale. **Judecătoria Oltenița dă soluția prin sentința civilă 772/28 iunie 1990**, certificând faptul că familia Nedelciu este proprietara terenului de 2400 de metri pătrați și că acțiunile samavolnice ale foștilor proprietari limitează abuziv folosirea normală a curții imobilului. Bine ar fi fost ca lucrurile să se oprească aici! Iată ce ne declară dna Nedelciu Floarea:

„Justiție" cu acte false, mită și morți trecuți „prezent" la judecată

„Viața mea a devenit un calvar. Familia Popa și-a pus în gând și a și reușit să-și bată joc de munca mea, de realizările noastre. Folosind acte false, a obținut o hotărâre judecătorească, **sentința civilă nr.44, din 20 decembrie 1993, a Tribunalului Județean Călărași**, în dosarul 1066/1993, prin care practic eu pierd dreptul asupra terenului din curte și pe deasupra trebuie să și dărâm o parte din casă (nouă, reconstruită), ca să rămân proprietară asupra a 250 de metri pătrați.

Am dovedit că actele erau false, iar cel ce le-a eliberat, Mănescu Victor, a și fost sancționat pe linie administrativă, prin ordonanța emisă la 10 august 1993, în dosarul 653/P/1993, de către Procuratura Oltenița. Cu toate că am prezentat absolut toate actele posibile, dovedind că suntem proprietarii terenului în litigiu (ordinul Prefecturii județului Călărași, adeverințe de la Consiliul Local Curcani, acte la zi privind plata impozitelor etc.), **Curtea de Apel București, secția a III-a Civilă, dă decizia civilă nr. 761 din 19 mai 1994, în dosarul 573/1994**, prin care respinge ca nefondat recursul nostru împotriva nedreptei hotărâri a Tribunalului Județean Călărași.

Irevocabil, am pierdut dreptul de proprietate asupra curții mele și am fost obligată să plătesc 100.000 de lei cheltuieli de judecată. Cum nici bani nu mai am, executorul mi-a sechestrat butelia și aragazul. Pe unde n-am fost... Chiar și la Ministerul Agriculturii mi s-a dat dreptate. Dar ce folos? **Familia Popa se laudă peste tot cât și cui a dat ca să obțină ce-a vrut.** Dl Popa Gheorghe a decedat, dar este trecut prezent la judecată.

Acum am găsit o avocată foarte bună și am deschis o acțiune în revendicare la Tribunalul Oltenița".

Concluzia procurorului: instanțele au greșit

Că familia Nedelciu are dreptate este clar. Mai grav însă este faptul că instanțele judecătorești încalcă, practic, Constituția României, nerespectând dreptul fundamental la proprietate. Concluzia aparține dlui procuror **Vasile Topârceanu**, de la Procuratura Oltenița:

„Instanțele judecătorești au greșit fundamental, dând hotărâri vădit nelegale și nemeinice, însă irevocabile, deci imposibil de atacat în cadrul actualei legislații. Ele au interpretat greșit art. 8 din Legea 42/1990 și art. 22 și 23 din Legea 18/1991. **Art. 8 este clar: proprietarul unei case devine proprietarul terenului din jurul acesteia, cu condiția să nu depășească 6000 de metri pătrați. Art. 22 din Legea fondului funciar îl consfințește: cei ce beneficiază de art. 8 rămân proprietari și nu se pune problema ca foștii proprietari să revendice terenul din curte.** Familia Nedelciu, în aceste condiții, și-a pierdut, pentru totdeauna, un drept fundamental, cel la proprietate. Nimeni nu i-l va putea returna vreodată! Asemenea lucruri sunt posibile căci, vedeți, judecătorul este suveran, judecând după propria sa conștiință, nu poate fi controlat ierarhic și poate fi cenzurat doar printr-o cale de atac. În acest caz, atacul este imposibil. Femeia va fi obligată să dărâme o parte din casă.

Concluzia mea este că aplicarea incorectă a Legii fondului funciar a creat prejudicii, la nivelul țării, comparabile cu distrugerile provocate de cel de-al II-lea război mondial".

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cuțitul în spate

Puternicul sărac

Poate ați uitat în ce țară trăiți... Să nu spuneți că m-am trezit eu să fac pe deșteptul și că știați. Sunt convins că, luați de apa treburilor zilnice, ați uitat în ce mahala sordidă conviețuim.

Umblăm cu cuțitul în spate, printre biocuri mohorâte, pe șosele desfundate, în care liniile de tramvai par niște carii netratate, printre cutii de tablă ruginite, pe lângă mormane de gunoi și tarabe nespălate; umblăm liniștiți de parcă toată omenirea ar fi așa. Or fi și părți de lume mai rele, le știm, dar noi aspirăm la cele mai bune, la țările curate și prospere. Știți care e distanța dintre noi și ei? E distanța dintre sărăcie și bogăție.

Știți cine le unește? Puternicul zilei. Doar el poate trăi duplicitar cu adevărat. Astăzi vă explic de ce. Și într-o țară săracă, precum a noastră, puternicii zilei trălesc bine. Nu atât de bine ca un puternic al zilei din America sau Anglia, dar - oricum - mai bine ca dumneavoastră, cei care citiți. Mulțumit de diferență, cel puternic acceptă să vă reprezinte pentru a trăi mai bine. După mintea mea, puțini puternici săraci pot spune, cu mâna pe inimă, că acceptă funcțiile pentru a fi utili țării. El le acceptă, în primul rând, pentru că le sunt utile lor. El se vând pe nimic, pentru că piața e săracă. Rar de tot se dau tunuri.

În perioada interbelică, în România erau scandaluri serioase: afacerea Malaxa, afacerea Skoda, afacerea căli ferate București - Giurgiu. Astăzi sunt o mulțime de clubucuri mărunte.

V-ați convins că ne conduc niște oameni săraci? Eu aștept să ne conducă unii care pot fi greu cumpărați. Cu sume uriașe. Deocamdată, sărăcia e considerată o virtute. Și nu e decât semnul lenei, prostiei și insuccesului. Ceea ce n-ar trebui să vă doriți.

MIHAI TATULICI ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII 13 - 19 martie 1995

TELE 1 abc

LUNI 13.03.1995

7.00 Bună dimineața România! Realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-14.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate **Batman** - ep 32, **18.30** Film documentar **Jocul cifrelor** - ep. 10 - Fixarea prețurilor pentru produse și servicii; **19.00** Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă, **20.00** Film serial **F.B.I.** - ep. 14

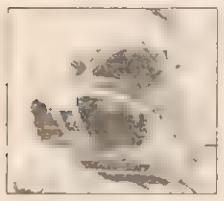

La uzinele care produc combustibil pentru rachetele militare și pentru cele spațiale are loc un act de sabotaj. Este o acțiune similară sau un atac dirijat de o putere străină, vizând sistemul american de apărare? Răspunsul îl veți afla în episodul din această seară

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu, **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Vecinii** - ep. 14;

***Sid** ajută o tânără care făcea autostopul și e acuzat de viol după ce refuză să se lase șantajat de aceasta. **Richard** se oferă să îl apere, dar **Karen** nu are încredere în el și angajează alt avocat.*

22.25 Țara nimănui „Indiferența multilaterală dezvoltată", reporter Valentin Boeru; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARȚI 14.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-14.30;** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Batman** ep. 33; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 11 - Verificarea inventarului; **19.00** Raff-show - Poluarea - o politică națională? - emisiune de Mihaela Cutuș; **20.00** Film serial: **Trăiește-ți viața** - ep. 14

*Pe insula misteriosului miliardar, **Dr Roarke,** visele se împlinesc, **Harry Beamus** vrea să fie cel mai norocos om din lume, iar **Edith Garvey** dorește să ajungă o renumită cântăreață de cabaret.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Vegas** - ep. 56

***Vinnie** și **Art,** doi criminali new-york-ezi, sosesc la Vegas după ce-și ispășesc pedeapsa de patru ani pentru jaful unei bănci. Aici dau de **Binzer,** fostul lor coleg de spargere, căruia îi cer suma de 50.000 de dolari, cu care actualul ajutor al lui **Dan Tanna** plecase atunci de la locul faptei. Pentru a-i forța mâna, cei doi răufăcători amenință că îl vor ucide pe **Dan Tanna** dacă nu le aduce banii până a doua zi la prânz. O reîntâlnire cu celebrul actor Tony Curtis, în rolul atât de simpaticului Phillip Roth.*

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gârță, **22.35** Chestiunea zilei emisiune de Carmen Bendovski, **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 15.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu, **10.00** Știri, **10.10-14.30** Reluări **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan, **18.00** Desene animate **Batman** - ep 34 **18.30** Film documentar **Jocul cifrelor** - ep 12 - Dobândă simplă **19.00** Primul pas - emisiune de Livia Pop; **20.00** Film serial. **Echipa de șoc** - ep. 14,

*Prietenie, respect reciproc, curaj, profesionalism, umor și simț al aventurii fac din cinci camarazi o echipă imbatabilă. Deoarece **Echipa de șoc** luptă numai pentru cauze drepte, ea nu va lăsa nici un caz nerezolvat. În acest episod se va confrunta în mod dramatic cu clanul **Watkins**, care terorizează un mic orășel.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun,.. Rostește George Pruteanu, **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial. **Kung Fu** - ep. 15;

*Colindând lumea în căutarea fratelui său, **Caine Kwai Chang** se va împrieteni cu un bătrân indian, pe nume **Vechiul Răsboinic**.*
După mai multe aventuri, cei doi vor ajunge într-un loc sacru unde bătrânul indian s-a născut și unde dorește să fie înmormântat

22.25 Țara nimănui - Propnetari fără proprietate - reporter Dan Pleșa, **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu, **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna, **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 16.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-14.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate **Batman** - ep. 35 **18.30** Film documentar. **Jocul cifrelor** - ep. 13 - Factun și reduceri bancare, **19.00** REPORTER TELE 7 - Români încercând cucerirea Amencii (II) Documentar de Mihai Tatulici - Manipulatorii fricii (II) Reporter Tudor Artenie - Turcia - prejudecăți, paradoxuri, impresii Reporter Carmen Bendovski; **20.00** Film serial. **Femeia fantastică** - ep. 13;

*În acest episod o vom întâlni pe **Femeia fantastică** în ipostaza neobișnuită de actriță. Inteligența, imaginația și o putere supraomenească o vor ajuta să finalizeze cu succes o misiune periculoasă.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal, **21.35** Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 15;

Un ziarist implicat în cercetăn asupra unui subiect secret pentru un articol este găsit mort.
Michael** împreună cu fiica victimei încearcă să dezlege misterul morții sale, și trec prin numeroase primejdii, fiind mereu salvați de intervențiile miraculoase ale extraordinarului **K.I.T.T.

22.25 Mitică - emisiune de Viorel Gârță, **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu, **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare, WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 17.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! Realizator Liliana Munteanu, **10.00** Știri; **10.10-14.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate. **Batman** - ep. 36 **18.30** Film documetar: **Portrete** - ep. 4 - Pădurarul - Veterinarul; **19.00** La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; **20.00** Film serial: **Renegatul** - ep. 10

***Jack Varnell,** polițistul de la care învățase meserie **Reno Raines,** este ucis din ordinul unuia din baronii mexicani ai drogurilor, **Hector Ortega**. Reno promite văduvei fostului său coleg că va pune mâna cu orice preț pe asasinul soțului ei. El și Bobby Șaseasasini pornesc pe drumurile prăfuite ale țării aztecilor, spre satul Chula Negra (Frumusețea neagră) Odată ajunși aici, nu mare le va fi surpriza când...*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu, **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Hotel** - ep. 15; **22.25** Țara nimănui - Privind înapoi cu... mândrie? - Reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Mihai Tatulici, **23.30** Cartea de citire în lectura actriței Ruxandra Sireteanu; **23.35** Film serial: **Evadatul** - ep. 11

Un bilet pentru Alaska
*Sub numele de **Larry Taiman, Richard Kimble** se îmbarcă la bordul vasului „Alaskan Star". Destinația lui este Alaska, iar obiectivul lui este acela de a câștiga într-un timp scurt o sumă mare de bani pentru a duce mai departe cercetările în căutarea asasinului soției sale.*

0.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.25** Staruri pentru totdeauna; **2.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 18.03.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-10.10** Reluări; **11.00** Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; **12.00** Chestiunea zilei (r) - emisiune de Mihai Tatulici; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.15** Staruri în concert - Paul Simon - partea I (r); **16.00** Desene animate: **Familia Addams** - ep. 21; **16.30** Film serial: **Renegatul** - ep. 10 (r); **17.20** Țara noastră - Mestecănișul de la Reci - reporter Tudor Artenie **17.30** Dialoguri politice cu Viorel Gârță - invitat: Varujan Vosganian **18.00** Desene animate: **Batman** - ep. 37; **18.30** Film serial **Alf** - ep. 11

*Alf însoțește familia Tanner într-o scurtă vacanță în aer liber. Când **Willie** își pierde răbdarea cu Alf, micuțul extraterestru își găsește liniștea în pădure. Dar Willie va regreta că s-a înfuriat și pornește în căutarea lui. Între timp Alf e găsit de doi vânători care cred că blana lui o să le aducă un câștig frumușel*

19.00 Interzis bărbaților - emisiune de Anca Fusariu, **20.00** Film serial. **Dinastia** - ep. 14;

*În acest episod vom urmări consecințele verdictului în procesul **Blake:** condamnarea la doi ani închisoare, cu punerea în libertate sub supraveghere. **Kristle**, soția lui, se reîntoarce la el, dar fiul lui nu reacționează la fel. Cum? Veți afla în această seară.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal, **21.35** Film serial **Miami Vice** - ep. 15

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Alex Preda, **23.30** Film serial **C.H.I.P.S.** - ep. 12; **0.20** Staruri în concert **Main street jazz** - partea I; **0.50** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 19.03.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic, **8.20-10.10** Reluări, **11.00** Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.15** Staruri în concert - Paul Simon - partea II (r); **16.00** Desene animate: **Familia Addams** - ep. 22; **16.30** Film serial.- **Dinastia** - ep. 14 (r); **17.20** Țara noastră - Peste Lacul Snagov - Reporter Rodica Pavel **17.25** Cutia muzicală - emisiune de Andrada Moga **18.00** Desene animate **Batman** ep 38 **18.30** Film serial **„Prințul" din Bel Air** - ep 16, **19.00** As Show - emisiune de Cornel Todea, **20.00** Film serial **Falcon Crest** ep 14

Castelul de cărți
*Planurile **Angelei** în legătură cu **Lance** sunt în pericol. Lance se duce să lucreze la ziarul bunicului său, iar **Melissa,** viitoarea lui soție, are o idilă cu **Cole.***
*Între timp, secretul morții lui **Jason,** păstrat cu strășnicie, este descoperit.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film artistic. **Parașutiștii** (SUA, 1960) Cu. Burt Lancaster, Deborah Kerr, Gene Hackman Regia: John Frankenheim; **23.20** Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; **0.20** Staruri în concert: **Main street jazz** - partea II; **0.50** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Kappa cablu tv

SELECȚIUNI DIN PROGRAMUL TV-CABLU KAPPA

LUNI 13.03.1995
18,30 MASCA MORȚII; 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 5 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep 5 - serial polițist SUA
Muzică. PINK FLOYD - Coloseum

MARȚI 14.03.1995
18,30 IMPERIUL SOARELUI; 21,00 ZĂVORUL - thriller 1991
PRELUAREA PUTERII (III) - SF SUA 1992

MIERCURI 15.03.1995
18,30 PĂMÂNTUL TĂCUT; 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 6 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep. 6 - serial polițist SUA
Muzică: EDDY GRANT

JOI 16.03.1995
18,30 HĂITUIALĂ; 21,00 ÎN DIRECT DE PE SCAUNUL ELECTRIC - thriller SUA 1992
RĂZBUNAREA NINJA arte marțiale SUA 1991

VINERI 17.03.1995
18,30 WITTNESS, 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 7 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep. 7 - serial polițist SUA
Muzică. SHEENA EASTON

SÂMBĂTĂ 18.03.1995
19,00 CAMERA CU VEDERE, 21,00 NOROCUL SOLDATULUI - acțiune SUA 1991
24,00 Fantezii sexy - sexy SUA 1991

DUMINICĂ 19.03.1995
19,00 SUNTEM ȘAPTE - ep. 3
21,00 CAPETE RĂSE - acțiune SUA 1992
NEÎNVINS - horror SUA 1992

LUNI 20.03 1995
18,30 RAPORT CĂTRE COMISAR; 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep 8 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep 8 - serial polițist SUA
Muzică „QUEEN at Wembley stadium"

Eveniment

A reapărut o revistă de excepție: SECOLUL 20

❑ Acest număr este dedicat culturii suedeze

Revista **Secolul 20**, „firav canal de legătură cu cultura lumii" (G.Liiceanu), ne obișnuise cu deviza caragialiană „apare când iese de sub tipar", datorită lipsei de fonduri și de subvenții. Revista a reapărut, prin strădania colectivului redacțional condus de Ștefan Augustin Doinaș, cu un număr dedicat culturii și spiritualității suedeze. Beneficiind de sprijinul direct al ambasadei acestei țări la București și de aportul decisiv al poetei româno-suedeze Gabriela Melinescu, acest număr este un minunat eșantion al culturii suedeze. La lansarea de la Ambasada suedeză, într-o minunată ambianță, au rostit alocuțiuni ambasadorul acestei țări la București, Excelența Sa dl Ragnar Ängeby, precum și Laurențiu Ulici, președintele Uniunii Scriitorilor, Gabriel Liiceanu, Andrei Pleșu. Ștefan Augustin Doinaș a anunțat un ambițios plan privind noile apariții ale revistei. Să fie într-un ceas bun!

ȘTEFAN NICOLAE ■

Un mare prieten al României

*Excelența Sa dl **RAGNAR ÄNGEBY** ni s-a revelat, în alocuțiunea rostită la lansarea ultimului număr din **Secolul 20**, ca un statornic iubitor al țării noastre. Într-o fluentă limbă română, domnia sa a mărturisit că în 1968 a participat la cursurile de vară de la Sinaia pentru studenții străini. De atunci diverse repere culturale, de la Brâncuși la Celibidache, i-au reamintit de România. Revenit la București în calitate de ambasador „dorul pe care l-am simțit în toți acești ani... începe să se vindece".*

Marcel Guguianu:

„Omul propune și Dumnezeu dispune"

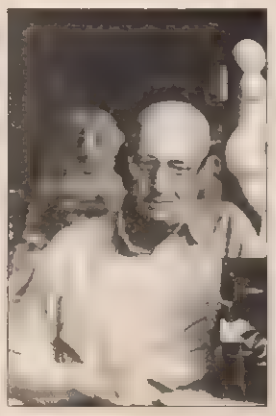

Într-una din serile de sfârșit de februarie a acestui an, am avut privilegiul de a fi invitat la o întâlnire prietenească pe care maestrul MARCEL GUGUIANU, la ora actuală un sculptor de faimă al nostru, al românilor, a avut-o cu prietenii și admiratorii săi.

Iată-ne, așadar, în atelierul maestrului, revenit de curând din SUA, mai precis dintr-o serie de călătorii succesive pe „noul continent", la New-York ființând o colecție permanentă „Marcel Guguianu".

- Trei expoziții în două luni! Iată bilanțul maestrului, revenit în țară! Așadar, stimate maestre, vă rog să detaliați pentru cititorii revistei FLACĂRA aceste manifestări.

- Este vorba, în ordine, de o primă expoziție, deschisă cu ocazia congresului Academiei româno-americane, a cărei conducere mi-a acordat **Premiul pentru sculptură „Ionel Jianu"** pe anul 1994 al acestei prestigioase instituții de știință și cultură. O a doua expoziție a fost organizată la INTELSAT, unde figurez în colecția respectivei organizații, iar ultima - la Banca Mondială cu care am stabilit și relații între Divizia de cultură a acestui for și „Fundația Marcel Guguianu-Forumul SUA".

Acum am revenit acasă, unde continuu realizarea celor două colecții „Guguianu" pentru municipiul Iași și pentru municipiul Bârlad - locul meu natal.

- Maestre, printre prietenii și admiratorii dv. din România am remarcat și o suită importantă de oaspeți iugoslavi, în frunte cu Excelența Sa, dl ambasador Desimir Jevtici...

- Într-adevăr, toți cei prezenți în această seară sunt bunii și adevărații mei prieteni! Excelența Sa dl ambasador Desimir Jevtici este un mare prieten al meu, iar eu am de gând, după ce-mi voi stabili itinerariul expozițiilor mele în SUA, începând cu Miami, în luna mai, să revin în carierele de la Venčac-Arandjelovac, unde am de terminat a cincea mea lucrare monumentală, intitulată **Ciocârlia**. Lucrarea reprezintă legenda ciocârliei: o fată care s-a îndrăgostit de Soare a fost blestemată de mama Soarelui (Natura), fiind transformată în pasăre - ciocârlia - care are zborul mereu către Soare. Am realizat o siluetă a acestei fete cu corp de pasăre, care este un simbol, un simbol specific popoarelor din această zonă (să-i zic carpato-montenegro-danubiano-euxină), specific mai ales poporului român și popoarelor iugoslave. Iar în octombrie, voi da curs unei invitații de a organiza o expoziție retrospectivă la Kalemekdan-Belgrad. Dar totul depinde de sănătate, de fapt; vă mărturisesc că în curând voi împlini 73 de ani, așa că...

- Vă doresc mulți ani fericiți în sănătate și multă putere de muncă!

- Așteptăm ca timpul să-și spună cuvântul în ceea ce omul propune și Dumnezeu dispune. Vă mulțumesc mult!

ALECU MARCIUC ■

Un „Tom și Jerry" urât și trist

Scandalul de la Animafilm

Săptămâna trecută s-a mai consumat un episod din ceea ce presa obișnuiește să denumească „scandalul de la Animafilm". Asociația Generală a Acționarilor (AGA) din Animafilm, care, precizăm, nu are în componență nici un parlamentar, a anulat rezultatele așa-zisului concurs pentru ocuparea postului de director al instituției.

Să analizăm situația din **Animafilm**. La sfârșitul anului 1994, s-a înregistrat un profit brut de 78 de milioane de lei, fapt cu atât mai surprinzător cu cât o serie de auto-intitulați „disidenți" de la Animafilm au tot făcut declarații în diverse publicații cum că instituția, din care unii au fost dați afară pentru incompetență, ar fi falimentară financiar. Nu acesta este adevărul; toate impozitele sunt plătite la zi, ba chiar, pentru profit, s-au dat și prime, de până la 10%. Adevărul este că, din momentul în care Animafilm, la insistențele propriului colectiv, s-a transformat în societate, s-a declanșat o campanie întreagă de falimentare a instituției. Probabil că se urmărește, printre alte interese obscure, și rechiziționarea clădirii din str. Gabroveni nr.2, pentru care Animafilm se judecă în instanță, de câțiva ani, cu Centrul Istoric.

Directoarea **Cristiana Morariu**, scârbită de declarațiile belicoase ale unor foști angajați, ca dna Petruțiu ori dl Truică, sau, recent ca dl Cazan (întors cu coada între picioare de la sora sa din Statele Unite și fără vreo creație deosebită pe la firma particulară unde a funcționat un timp), brusc îngrijorat de situația dezastruoasă a animației, a preferat să părăsească, astă-vară, Animafilm-ul, după care, la insistențele Consiliului de Administrație, a revenit la conducerea unității. Aceleași inepții, cum că un om care nu este de meserie nu poate conduce o instituție de profil, au necăjit-o mult pe dna Morariu, de profesie inginer, dar care a demonstrat că societatea comercială Animafilm este capabilă să fie rentabilă financiar.

Cu toate acestea, atmosfera tensionată și plecarea profesioniștilor către cele șase firme de animație particulare, pierderea unor contracte avantajoase cu străinătatea, întreruperea filmului Ocolul Pământului în 80 de zile (coproducție cu studioul Alpha), denigrările incompetenților și lipsa de chef pentru muncă, toate la un loc au dus, implicit, la filme de animație submediocre. Orientarea către producția comercială, care să se vândă în țară (televiziunii în speță) și în străinătate, coroborată cu lăsarea pe planul doi a filmului de autor, a adus beneficii societății, dar a nemulțumit foarte mulți dintre realizatori, care ar fi vrut să toace banii pentru idei depășite. La costurile exorbitante ale zilei, un film de animație este estimat la circa 10 milioane lei, sumă considerată „scumpă" de către Româniafilm, care lansează comenzile și se ocupă de difuzare.

Decisă, totuși, să plece definitiv din Animafilm, dna Morariu a fost de acord cu organizarea unui concurs, cu toate că, inițial, propusese consiliului să mai aștepte șase luni, cât permite legea, pentru ca banii din profit să fie folosiți la retehnologizarea laboratoarelor și la școlarizarea unei grupe de tineri, care să împrospăteze colectivul. În viziunea unor membri ai colectivului, aspiranți la șefie, concursul pentru funcția de conducere ar trebui să desemneze un manager cu contract, iar prezentarea și notarea să se facă în echipă. Original!

Prima dată stabilită pentru concurs a fost 16 ianuarie. Nu s-a ținut atunci, pentru că dna Morariu, consultând avocatul societății, a refuzat să încalce legislația în vigoare și să prezinte candidaților acte fără viza cenzorilor și care nu se publică în Buletinul Oficial. A doua dată pentru concurs a fost fixată pentru 12 februarie, după care candidații au solicitat și obținut altă amânare, pentru 24 februarie. S-au vehiculat cu insistență două nume: Manuela Hodor, monteuză, și Florin Lupescu, filozof, care, de fapt, s-a și retras.

Prin anularea așa-ziselor rezultate ale așa-zisului concurs, pe care ar fi putut să-l câștige chiar și portarul instituției, AGA vrea probabil să asigure o șefie capabilă să scoată Animafilm din situația ambiguă în care se zbate societatea în ultimul timp.

Dincolo de faptul că Animafilm continuă să solicite și să primească sume importante de la Centrul Național al Cinematografiei (fără șef suprem de aproape un an de zile), chiar dacă ar trebui să se descurce cu propriile resurse, ca societate comercială ce se află (statut decis de HG nr. 530/1991), îngrijorarea față de producția execrabilă ar trebui să se manifeste la nivel guvernamental. E clar că e nevoie de măsuri ferme, care să pună lucrurile la punct în Animafilm. Iețele sunt mult mai încurcate decât s-ar putea bănui. Iar interesele, enorme.

ADA NICOARĂ ■

Filmul spaniol din nou în România

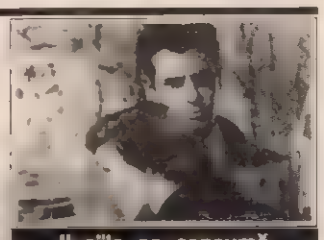

Iluziile se consumă pe Strada Mare

În contextul centenarului cinematografului, **Institutul Cervantes, Ambasada Spaniei, ICAA (Institutul Cinematografului și Artelor Audio-vizuale** din cadrul Ministerului Culturii din Spania) și **România Film** organizează, începând cu 17 martie, „A treia săptămână a filmului spaniol", la cinematograful Corso. Este prima acțiune dintr-un șir de mai multe gale la care România Film este co-organizator (până în toamna acestui an, filmul francez, cel italian și cel german vor fi prezente pe ecranele bucureștene). Cele șapte filme selecționate și oferite spre vizionare aparțin deceniilor 6-9 ale cinematografului spaniol, fiind premiate la diverse festivaluri. La spectacolul de gală de la debutul acțiunii va fi prezentat filmul **Opera prima**. Vor urma **Strada mare** (1956), **Mătușa Tula** (1964), **Straniu călătorie** (1964), **Braconierii** (1975), **Inocenții** (1984), **Don Juan în Infern** (1991).

Va fi un prilej pentru spectatorul obosit și sătul de filme americane de duzină să-și îndrepte atenția către valorile culturale europene. Și poate nu va fi în zadar.

DANA CRIVĂȚ GHEORGHE ■

MAŞINA DE SCRIS

Texte sub lupă

● **COSTEL COSMA, Zidurl, Buzău.** Sunteţi un om sensibil şi găsiţi cu uşurinţă cuvintele de care aveţi nevoie, dar vă lipseşte pregătirea necesară pentru a deveni scriitor. Însuşi faptul că aţi dezvoltat într-o lungă proză un „subiect" dintr-un articol (cam stupid) din **Femeia** dovedeşte că nu sunteţi format ca intelectual. Dacă veţi studia, veţi înţelege cândva, recitind acest răspuns al meu, că am dreptate. Dacă nu, veţi rămâne toată viaţa cu convingerea că sunteţi un nedreptăţit. Alegeţi!

● **SORIN ANDRONACHE, Haţeg, Hunedoara.** Înclin să cred că situaţia este aşa cum o prezentaţi dv. Dar, repet, toate acuzaţiile la adresa persoanelor respective trebuie **dovedite**. Vă propun să-i scrieţi lui Eugen Chirovici, redactorul-şef al revistei **Flacăra**, şi să-l rugaţi să trimită la faţa locului un ziarist profesionist, pentru a face o anchetă

● **GH. BOZU, Reşiţa.** Nici povestirea **Lipovoaia** nu pot s-o public. Este pitorească, dar şi mult prea simplistă:

„Tamara şi Valer sorbeau mireasma înserării."; *„Paradisul păsărilor Deltei respira din plin."* etc.

● **MARIANA ŞTEFAN, Butimanu, Dâmboviţa.** Unele versuri din poemele dv. - sunt emoţionante:

„Nu se spun cuvinte de dragoste/ celor în viaţă./ Le vine mai greu să moară." etc.

Există însă şi multe poetizări naive, de genul celor din romanţe:

„Aştept un tren cu-o floare în fereastră/ Purtând iubirea noastră ca pe un sfânt refren." etc.

● **LIVIU ZAMFIRIU, Constanţa.** Dv. confirmaţi un vechi dicton: de la sublim la ridicol nu e decât un pas. Să analizăm împreună poemul **Sex pe plajă**

„Norii se risipeau de pe Lună/ ca un stol de păsări alungat/ de pe un colţ de pâine abunndă/ fraged trupul tău, iubito/ cerea să fie muşcat.// Înţepenite valuri pe-ntinderea mării/ din adâncul apei, stelele abia respirau/ rochia ta albă aflată-n cădere/ le-a tărat răsuflarea.// Ne tăvăleam prin mare.../ valurile: straturi de polen al Lunii/ făceam dragoste/ ca două gâze pe-o floare// Părul tău lung, lung/ ne acoperea pudic sexele./ Degetele răsfirate ale nopţii/ acopereau ochiul/ tot mai îndrăzneţ al Soarelui.// Se înălţau din mare aburi/ se alătura stelelor/ virginitatea ta."

Titlul, înainte de toate, construit după modelul celor din **Evenimentul zilei,** este echivoc. Dv. folosiţi, probabil, cuvântul **sex** în sensul de **act sexual,** dar **sex** înseamnă mai curând... mi-e ruşine să spun. Drept urmare, mulţi cititori ar putea să creadă că în poezie este vorba de un sex uitat pe plajă, aşa, ca o umbrelă.

Două imagini - „norii se risipeau de pe Lună ca un stol de păsări alungat" şi, mai ales, „valurile: straturi de polen ale Lunii" - sunt frumoase. Par desprinse dintr-un poem al lui Blaga. În schimb este hazlie următoarea comparaţie: „făceam dragoste ca două gâze pe-o floare". Cititorul se întreabă: ce fel de gâze? Pentru că este mare diferenţă între împerecherea unor muşte şi aceea a unor coropişniţe. La fel de amuzantă este povestea cu virginitatea care, asemenea aburilor, se ridica spre cer şi „se alătura stelelor". Vreţi să spuneţi că, peste milenii, cosmonauţii o vor descoperi acolo, departe?

Dar cea mai comică rămâne metafora din versurile 3-5: „de pe un colţ de pâine abunndă/ fraged trupul tău, iubito/ cerea să fie muşcat". De când citesc versuri scrise de începători, aşa ceva, vă spun sincer, n-am mai întâlnit. Sandvici cu iubită... Sunteţi nemaipomenit. Meritaţi un premiu, pentru cea mai originală reţetă de tartină.

● **CARMEN ŞERBĂNESCU, Bucureşti.** „Nu vin la dv. ca umilă începătoare, ştiu ce putere au versurile mele. Doar că vreau să debutez la **Flacăra**, aşa ca un pariu al lui Petre Roman cu agricultura."

Înţeleg. Dar tot ca Petre Roman aţi pierdut pariul. Versurile dv. sunt publicabile, dar dacă le-aş publica n-ar constitui o revelaţie. Cât despre „puterea" lor, să nu exagerăm! Poate au cursivitate, limpezime, delicateţe, dar nu putere:

„Curge pe ramuri de meri singurătatea/ îmi cuprinde tâmpla şi simt cum obosesc/ şi nu mai urca/ poteca ce duce spre ... Mi-e ciudă pe mine/ şi-adorm răzvrătită-ntre ferigile roşii,/ roşii ca gândurile păsărilor/ bolnave de somn."

● **GEORGE GH. POPESCU, Glodeni-Lăculeţe, Dâmboviţa.** Recunosc, nu puteţi fi ignorat ca epigramist. Iată epigrama care mi-a plăcut:

„Stă arbitrul tinerel/ Fericit ca un copil/ C-a dat cineva în el/ cu o roşie de-un chil."

● **VALERIU VALEGVI, Galaţi.** Aveţi un stil elegant, care impune respect. Vă lipseşte însă capacitatea de a-l emoţiona pe cititor:

„Şi ce i-ar trebui fructului să întemeieze Anotimpul/ zilei să se întrupeze în dragi zădărnicii/ numelui interogat de zodii să irupă-n cineva/ ochiului prins în capcanele curcubeului să se înseninеze/ dacă mi-ascunzi - a câta oară? - faţa adevărată/ a păsării ademenită de stângăciile vânătorului?"

● **M. BULEI, Petroşani, IUSTIN MIHAILOV, Iaşi, MIHAI CRISTEA, Bucureşti**: Sunteţi la un pas de publicare (un pas mic pentru dv., un salt uriaş pentru omenire!)

● **CONSTANTIN DADALAU, Mătăsari, Gorj, IULIA, Hunedoara, BIG-BANG, Dej, LIVIA PAŞCALĂU, Oradea.** Urmaţi îndemnul lui Lenin: „Învăţaţi, învăţaţi, învăţaţi!"

Ieşirea din anonimat: ŞTEFAN CARAMAN

Să fii economist, să lucrezi la o bancă şi să ai totuşi suflet de rocker! Iată situaţia - neverosimilă - în care se află Ştefan Caraman, din Tulcea, la cel 27 de ani ai săi. Textele pe care mi le trimite - eseuri şi proză scurtă - îl înfăţişează, şi ele, ca pe un spirit contradictoriu, neliniştit, înclinat să plângă melodramatic şi, în acelaşi timp, să se ironizeze necruţător. Frazele neconvenţionale, imprevizibile, căzând scurt şi nervos ca loviturile de bici, exprimă tocmai această răzvrătire împotriva oricărei determinări.

Ştefan Caraman a mai fost prezent în revista noastră - în numărul din 14 februarie a.c., cu un eseu – dar adevăratul său debut în cadrul *Maşinii de scris* trebuie considerat acesta, pentru că tânărul autor are, înainte de toate, cel puţin după opinia mea, vocaţie de prozator.

Suflet de rocker

Plouă. Picuri mari de apă şterg calm chipul fantomatic întrezărit pentru o clipă la fereastră, înghiţindu-l celulă cu celulă. În urmă rămân dâre fără identitate în care se insinuează tot mai clar imaginea rece a zidului de piatră de peste drum. Încerc să te revăd, dar fiecare închipuire a ta este înlocuită de alte şi alte dâre, încărcate cu fragmente de zid. Şi astfel între dorinţa mea aprigă şi încăpăţânarea inconştientă a ploii se naşte un ciudat scenariu al unor ochi care se transformă în bucăţi de piatră care capătă iar forma unor ochi condamnaţi la a fi curând pietre, care...

Închid ochii şi pun capăt acestei translaţii aducând a profanare. Şi totuşi vreau să te văd. Logica mea sentimentală mă scoate afară, înfăţişându-mă ploii. Jos, la buza ferestrei, se află o mică acumulare de ape spre care privesc în căutarea ta. Tot ce văd însă este propriul meu chip oglindit haotic în sute de arii circulare provocate de nesfârşita revărsare. De pe obraji şiroaie dulci şi amare mi se preling pe buze; plânsul meu se alătură plânsului timpului şi eu mă transform într-o lacrimă a lui. Intuiţia milioanelor de particule ude din jur mă fac să mă simt şi mai singur şi redevin eu.

Mă aşez din nou la masă şi, privindu-mi mâinile reci şi uscate, încerc să te revăd. Zadarnic. Darabana cadenţată a ploii, bătută în geam asemeni paşilor unor soldăţei de plumb se amplifică şi se insinuează în gândurile mele în căutarea ta. Atenţia îmi este tot mai mult sustrasă de această muzică perfectă şi, neputincios, asist la spectacolul răpini tale. Plouă. Din difuzorul radioului răzbat sunete imperecheate într-un cântec de dragoste. Sunetele plutesc grele, îmbibate de ploaie şi tot efortul lor de a spune ceva se reduce la acţiunea prematură a gestului care le curmă cursul. Gândurile îmi rămân goale şi mie mi se face frig. Nimeni nu este lângă mine. Toţi sunt departe, iar ploaia îi îndepărtează şi mai mult pavând distanţa cu picături de sentinţă. Printre aceştia te afli şi tu. Oftez. Mă ridic şi încep să umblu prin odaie. Am unghiile adânc înfipte în palme într-un simulacru al unei încleştări perverse dintr-o noapte nenăscută încă. Privesc fotoliul, masa, patul, toate aceste obiecte care sub atingerea ta au îndrăznit să încalce acea inexorabilă lege a existenţei în nefiinţă, tresărind şi trăind alături de mine CLIPA. Acum totul este în ordine; ele sunt moarte. Dacă le-aş arunca în foc simt că ar arde fade, fără să încălzească ceva şi nu ştiu cine ar fi de vină. Ochii şi inima îmi sunt seci, iar lait-motivul de afară nu mai are darul de a mă impresiona. Dorinţele mele converg către o prăpastie fără fund, acolo unde cad şi mă pierd. Rămân doar cu dramul de speranţă care mă ţine în viaţă.

Plouă. Jurnalul de pe masă este deschis la un anunţ. Cineva oferă spre vânzare propriul său loc de veci. Îmi vine să râd. Dar distanţa dintre dorinţă şi faptă este prea mare acum. Alunec în fotoliu şi de acolo într-o searbădă reverie pe care, cu nici un fel de părere, sunt nevoit să o părăsesc la ordinul repetat până la angoasă al soldăţeilor pluviali care-şi continuă imperturbabil manevrele zadarnice oricărei finalităţi.

Mă surprind cu mâinile pe umeri şi zâmbesc. N-am curajul să jur că această postură demnă de un surâs condescendent este rodul zgârceniei termice din interior, dar mă consolez cu gândul că cealaltă alternativă ai putea fi tu. Asta nu schimbă cu nimic datele problemei; sunt singur, afară plouă şi îmi consum inutil portia de timp, adulmecând cu o lăcomie moderată, ca un câine plictisit să mai dea din coadă, suspinul venit naiba ştie de unde.

Poate că sunt trist. Cineva spunea că tristeţea este un lux inutil. Oare? Consideraţiile mele asupra unui sentiment sau altul n-au avut niciodată caracter calificativ, aşa cum niciodată nu am lăsat un da sau un nu să-mi părăsească fiinţa cu cugetul împăcat că rodul gândirii mele ar geme de atât adevăr. Nu cred că ştiu ce este fericirea şi nici tristeţea, dar nu neg că, vreodată, nu m-au încercat şi pe mine aceste feţe ale aceleiaşi medalii, poate. Poate că îndoiala face parte din natura mea biologică. Poate. Până acum nimeni nu s-a înghesuit să mă contrazică. Şi de ce ar face-o. Toţi sunt la fel măcar din punctul ăsta de vedere. N-am de ce să-i aprob şi nici de ce să-i condamn. Oricum eu sunt singur şi asta mă face să-mi amintesc doar de mine. Nimic nou. Plouă. Am senzaţia că picăturile de apă străbat cu greu negrul aproape solid al nopţii ce se lasă, se lasă

Ce repede a trecut timpul! Ce repede trece timpul. S-a înserat şi cu părere de rău sunt constrâns să admit că toate şansele de a vedea câteva raze de soare s-au pierdut în întunericul de afară. Rezist impulsului unui gest reflex şi las pe mai departe, în nemişcarea ei mută şi stinsă, lampa. Ştiu că mi-ai apărea, iar pentru o clipă, sau nici atât, apoi ai dispărea la fel de brusc în braţele nemiloase ale ploii

. Mă afund şi mai adânc în fotoliu şi, aproape ghemuit, tânjesc după o vorbă de compătimire pe care însă nu mă aştept să o aud prea curând. Privirile mele, înecate în întunericul din jur, nu se mai zbat a găsi ceva şi se sting obosite în aşteptarea unui imbold luminiscent cu care să-mi potolească zdreanţa de poftă senzorială ce-mi aparţine. Pe undeva prin memorie, o idee, un gând încearcă să-şi facă loc printre torenţii pluviali în care înot. Asta e! Intuitiv îmi găsesc pelerina şi cu un gest pe care nu mi-l recunosc, o îmbrac se închide în urma mea cu zgomot, dar n-am timp să tresar. Simt cum mă cuprinde o febră ciudată. Mă întreb dacă e ceva care nu merge. Poate că, dimpotrivă, începe să meargă. Sunt deja roşu, obrajii îmi ard până la incandescenţă, iar eu alerg. Alerg şi culmea este că ştiu şi unde Acum ştiu. Gata! Pentru mine nu mai există ploaie, pentru mine nu mai există vreme, pentru mine nu mai exist. Pentru mine existi doar tu.

Mari scriitori de mâine: VALENTIN LAVRIC

Valentin Lavric are 24 de ani neîmpliniţi (s-a născut la 6 noiembrie 1971), a făcut studii sumare şi fără legătură cu literatura (liceul sanitar) şi locuieşte într-un sat aflat la mare distanţă de Bucureşti (Costişa, din judeţul Suceava). Şi totuşi scrie proză mai bine decât mulţi scriitori consacraţi. L-am mai publicat de câteva ori la rubrica Maşina de scris, am şi corespondat cu el, dar tot nu-mi vine să cred că există cu adevărat. Textele sale, simple şi clare, asemenea scrierilor clasice, au profunzimi nebănuite. Citindu-le, nu ştii ce să admiri mai mult: puterea de seducţie a naratorului, exercitată firesc, fără cochetăriile stilistică, arta de a face din nimic un eveniment sau capacitatea de a privi existenţa omenească de foarte sus, dar nu cu dispreţ, ci cu melancolia celui care ştie prea multe.

Liniştea ploii de vară

Moto: „De-atâtea nopţi aud plouând,
Aud materia plângând..."

Într-o zi de vară, după-amiaza târziu, trei flăcăi mergeau pe jos pe drumul ce lega între ele satele N. şi C. Avuseseră nişte treabă la N., iar acum se întorceau acasă. Era minunat să mergi pe jos, soarele se pregătea să apună şi era răcoare şi plăcut.

Nicolae şi Vasile mergeau cu doi paşi mai în faţă şi discutau cu voioşie despre tot felul de nimicuri importante. Toader rămăsese intenţionat în urmă, ca să poată tăcea şi să se gândească la anumite probleme care-l frământau (uneori i se întâmpla asta).

Lăsaseră toate casele în urmă şi mergeau în plin câmp, când, deodată, îi apucă pe toţi o sete nebună. Unul mărturisi acest lucru şi altul îi răspunse:

- De fapt şi mie mi-e sete. Ştiu o fântână ceva mai încolo, dar trebuie să lăsăm drumul şi să o luăm peste câmp.

- Cunosc şi eu fântâna aceea, zise celălalt. Bună apă şi rece! Şi o luară peste câmp, pe o cărăruie ce ducea la izvor. Când ajunseră acolo, Nicolae mirosi aerul cu nasul lui mare ca o şandramaua şi le aduse şi celorlalţi la cunoştinţă:

- Mi se pare că se pregăteşte de ploaie. Miroase a ploaie, cum vă văd şi cum mă vedeţi.

- Nu cumva te înşeli? îndrăzni să obiecteze Toader deşi era îndeobşte recunoscut faptul că Nicolae avea instincte foarte bune. Poate e numai răcoarea apei din fântână

- Ce răcoare, bre? Fântâna fântână, iar ploaia o simt separat, e un miros aparte. Pare a fi o ploaie straşnică.

În scurtă vreme, într-adevăr, un nor negru acoperi în întregime soarele şi făcu de-a dreptul întuneric. La început, căzu câte un strop mare pe ici, pe colo, dar erau nişte stropi neobişnuit de mari şi de grei. Se spărgeau pe pământul bătătorit şi se împrăştiau printr-o explozie scurtă sau se spărgeau în capetele flăcăilor şi le udau părul, nasurile şi obrajii. În aer se ridică un miros iritant, neplăcut, de praf, care avea să dispară odată cu întetirea ploii. Iar ploaia se întetea repede, aş zice că ciudat de repede.

Toader începu să fie cuprins de nelinişte. În ciuda picioarelor sale lungi, nu reuşea să se ţină de Vasile care, din pricina panicii în care se afla, îşi mişca picioarele cu o iuţeală de necrezut şi se distanţase la vreo zece paşi. Dacă Toader ar fi luat-o la fugă, ar fi putut chiar să-l depăşească, dar îşi zise că nu merită să o ia la fugă prin ploaie. În schimb, îl ignoră cu totul pe bietul Nicolae care, gâfâind, rămăsese din ce în ce mai în urmă. Toader întoarse la un moment dat capul spre dânsul, dar văzându-i faţa roşie, asudată, udă de ploaie şi disperată, mări şi mai mult pasul, zicându-şi că se va descurca el cumva

Acum ploua cu găleata şi drumul începea să devină alunecos, iar primele case ale satului nu se zăreau încă. Părul ud i se lipise de tâmple şi hainele i se îmbibaseră mai mult decât ar fi fost nevoie. Toader îşi arunca picioarele înainte cu furie, dar, cu toate străduinţile sale, mai era mult până acasă. Din când în când, câte un fulger tăcut lumina bolta cerească. Soarele apunea şi întunericul urma să fie deplin.

Îl auzi pe Nicolae mormăind ceva în spate. Ciuli urechea, dar nu putu prinde decât vreo două cuvinte. Probabil că, da, voia să-l aştepte, dar Vasile îl aştepta pe el!? Păi, vezi!

Mâinile îi erau lipicioase, obrajii îi erau spălaţi cu prisosinţă şi ploaia devenea din ce în ce mai sâcâitoare. Unde mai pui că se putea să-i trăsnească, aşa cum mergeau prin mijlocul câmpului, iar el era cel mai înalt! Simţea că picăturile încep să-i dizolve pielea de pe obraji şi şi-i şterse cu un gest inutil. Neliniştea i se accentua mereu şi acesta era lucrul cel mai rău. Era deja noapte, drumul devenise noroios şi Toader călca prin toate bălţile cu nonşalanţă.

Totuşi, i se părea că, dacă ar putea să scape de acel chinuitor sentiment de deprimare ce nu-l părăsise de vreo oră (fără întrerupere, gândiţi-vă!), ploaia n-ar fi fost o problemă în sine, ar fi putut s-o înfrunte şi chiar cu destul succes. Dar aşa, se simţea lipsit de vlagă şi păşea automat, e drept că destul de repede, dar dând în toate băltoacele pe care le întâlnea în cale.

O pisică neagră îi tăie calea la doi paşi de el sau poate era vreo altă arătare, se târa cu burta lipită de pământ, iar Toader îşi făcu repede semnul crucii şi cele trei degete unite îi lunecau unul pe altul.

La lumina unui fulger întoarse capul să vadă dacă lui Nicolae nu-i tăia nimic calea şi, într-adevăr, văzu tot un soi de pisică neagră luând-o peste câmp sau poate i se păruse, n-ar fi putut spune cu prea multă siguranţă. În schimb, văzu cu claritate un lucru îngrozitor: din pricina ploii, Nicolae se subţiase cam la un sfert din dimensiunea lui iniţială, de asemenea îi dispăruse dizolvată o bună parte a capului, iar nasul de-abia i se mai ghicea. Nicolae înainta foarte încet, aproape târându-se şi, la un moment dat, întunericul îl înghiţi cu totul, dar nu aşa cum trebuie să înghită întunericul un om, ci brusc, de parcă ar fi dispărut cu totul. Înainte de a dispărea, lui Toader i se păru că Nicolae face un semn bizar cu mâna, un fel de gest de şagă, plin de duioşie, de parcă de asta îi ardea lui în clipa aceea

Toader se sperie în asemenea hal, încât îşi duse mâinile la cap şi se repezi s-o ia la goană. Însă chiar atunci călcă într-un ochi de apă, alunecă şi căzu cât era de lung în noroi. Scoase un urlet şi nu ştiu cum să se ridice mai repede, îngrozit cum era. În vreme ce alerga, îl cuprinse o depresie atât de adâncă, încât îi trecu acest gând absurd prin minte:

„Dacă n-aş fi atât de ocupat să-mi salvez pielea, mi-ar plăcea să mor liniştit pe marginea şanţului ăstuia, singur ca un elefant."

După cum i se părea, ploaia avea un aspect ieşit din comun. Nu erau picături separate, aşa cum se obişnuieşte, ci şiroaie, ca la robinet, firişoare subţiri şi continue de apă, care îl înnebuneau, nu alta. Toader începu să-şi scuture capul într-o parte şi în alta, alergând, şi stropi de apă săreau în toate părţile, împroşcând şiroaiele de apă ce curgeau din cer.

Apărută brusc în faţă, pe marginea din dreapta a drumului, Magazia îl băgă în toţi sperieţii. Magazia era o clădire părăsită aflată la o oarecare distanţă de primele case ale satului, chiar un fel de magazie goală, cu un lacăt mare şi ruginit pe uşa nedescuiată de nimeni de multă vreme. Sub streaşina Magaziei era un minunat adăpost de ploaie, aproape uscat şi Toader se îndreptă într-acolo, mai ales că îl văzuse şi pe Vasile scuturându-se de apă ca un pisoi şi încercând să privească înăuntru printre scândurile în care erau bătute ferestrele vechii clădiri. Însă nu mică îi fu mirarea când, ajungând sub streaşină, îşi dădu seama că Vasile nu era acolo şi îşi închipui că s-a ascuns după colţ. Se duse să vadă, dar acolo nu era decât o grămadă uriaşă de gunoaie de tot felul, sticle, cârpe arse şi jucării stricate, dintre care îi atrase atenţia un căluţ murdar din plastic căruia îi lipsea o roată şi stătea pe-o parte. În ceea ce-l priveşte pe Vasile, nici urmă de dânsul.

Văzând că Vasile nu este nicăieri, Toader se gândi că o fi întins-o spre sat şi începu să se scuture de apă ca un uriaş pisoi supărat. După aceea încercă să privească printre scândurile din ferestre. Se zgâi o bucată pe acolo, dar, deşi crăpăturile erau destul de largi, nu reuşi să vadă nimic.

Pe uşa mare de lemn, un puşti scrisese cândva PUSTIE şi era un adevăr, căci nimeni nu mai umblase la Magazie de atâta amar de vreme. Chiar dacă ar fi fost ceva înăuntru, asta nu mai conta, căci şi aşa nu mai interesa de mult pe nimeni si nimănui nu-i dăduse prin minte să şteargă ceea ce scrisese puştiul cu cretă, aşa că se potrivea - magazia era chiar cum scria pe uşă PUSTIE

Apa care curgea din streaşină forma un perete lichid, ca un paravan, îi dădea un sentiment de ocrotire şi siguranţă, ba chiar era o cu totul altă lume. Se gândi că l-ar putea aştepta acolo pe Nicolae şi să-şi continue drumul împreună. Trecu timpul cât i-ar fi trebuit lui Nicolae să ajungă până acolo, dar el nu apăru şi nu apăru nici după ce trecu de trei ori timpul cât socotea că i-ar fi trebuit. Atunci îşi zise că n-are rost să mai stea acolo degeaba şi intră iar în ploaie şi o ţinu tot într-o fugă la primele case, unde se mai domoli.

Ploaia i se părea acum şi mai neplăcută şi se simţea şi mai deprimat decât înainte. Nici când se află pe uliţa satului, nici atunci nu se linişti cine ştie ce. Deodată i se păru că este posibil ca cineva să-l urmărească prin bezna umedă, însă nu îndrăzni să se întoarcă să se uite. Mări pasul, apoi începu iarăşi să alerge, dar asta nu-l făcu decât să se teamă şi mai tare şi să alerge şi mai tare.

Îi trecu prin minte, absolut fără nici un rost, că cineva s-ar putea arunca asupra lui dintr-o parte sau alta a drumului, dintr-un copac sau de pe acoperişul vreunei case mai întunecate şi l-ar face una cu pământul. Sentimentul că în urma lui era cineva se intensifica tot mai mult, alerga cu sufletul la gură, gâfâind şi rugându-se să nu păţească nimic, până când nu se mai putu răbda şi răsuci capul să se uite înapoi. Dar chiar în clipa aceea fâlfâi zgomotos din aripi o pasăre neagră, un strigoi, în copacii dintr-o grădină şi, de frică, Toader căzu pe burtă şi gura i se umplu cu pământ şi nisip amestecate cu apă.

În următorul moment când fu conştient de-a binelea, alerga nebuneşte pe o ulicioară foarte îngustă, dar nu-şi amintea când anume o luase pe acolo. Deacum se apropia de casă. Aici stătea vărul său Ilie, dincoace mătuşa Saveta şi, în sfârşit, vecinul Ion. Urma un gard scund de nuiele, apoi poarta ogrăzii lui Toader. Atunci îi trecu prin minte că s-ar putea ca poarta să se fi blocat cumva şi va întârzia lângă ea până s-o deschidă, ceea ce nu-i prea venea la îndemână. De aceea, sări din fugă peste gardul de nuiele şi aterizâ lângă coliba câinelui. Aşa, în treacăt, remarcă faptul că acesta nu lătră deloc şi nu dădu nici un semn de viaţă, ceea ce i se păru cel puţin ciudat, căci lovise destul de zdravăn cu podul palmei în acoperişul de draniţă al colibei, ce răsunase ca o tobă

Sări peste două băltoace pe care le văzuse cu claritate şi ajunse în faţa uşii. Deschise gura să strige „Mamă, dă-mi drumul!", căci i se năzărise că uşa era încuiată pe dinăuntru, dar cuvintele i se opriră în gâtlej, căci, apăsând pe clanţă, uşa i se deschise cu uşurinţă O trânti în urma lui, trase zăvorul şi închise ochii pentru o clipă, oftând din greu. Apoi, văzând scara ce ducea în podul casei, uşiţa de la cămară şi ciubotele tatălui său azvârlite într-un colţ al tindei, îşi zise: „Sper că şi ceilalţi au ajuns teferi acasă". Lucrurile pe care le vedea îi erau atât de familiare şi dragi, încât, aruncându-şi papucii scâlciaţi din picioare, se duse să se culce fără a se mai teme şi fără nici o urmă a depresiei de afară, ba chiar mişcându-se cu dezinvoltură, pendulându-şi şmechereşte braţele şi cu un aer de mare strengar pe faţa murdară, dacă nu cumva şi acestea erau nişte chestii exagerate.

Cartea tinerilor

S-a spus că Revoluţia (sau ce-o fi fost) din decembrie a fost mişcarea declanşată de tineri, că fără sacrificiul lor lucrurile nu ar fi putut fi mişcate din loc. Şi pe bună dreptate, atunci li s-au ridicat elogii şi li s-au adresat mulţumiri. Dar totul nu a fost decât o gargară penibilă care s-a schimbat după Piaţa Universităţii într-o explozie de invective transformând eroii în cai de bătaie pentru adevăraţii vinovaţi. Atunci s-a descoperit că nimeni nu poate juca fără riscuri cartea tinerilor pentru că aceştia nu sunt supuşi previzibilului. Şi s-a mai descoperit că tinerii nu pot fi păcăliţi nici cu promisiuni şi nici cu simulacre de libertate pentru că ei simt, întotdeauna mai repede decât ceilalţi, mincluna ascunsă. Şi s-a mai descoperit că tinerii sancţionează greşelile mai drastic decât oricine.

După toate aceste descoperiri s-a ajuns la concluzia că tinerii sunt o categorie incomodă şi imposibil de cumpărat. Şi nimeni nu a mai vrut să joace cartea tinerilor căci democraţia noastră este prea originală pentru a juca onest.

În consecinţă, s-a decis înfierarea lor prin orice mijloace: s-a spus că s-ar fi vândut străinilor pentru câţiva doiari, au fost făcuţi anarhişti şi jegoşi. Dar „tinereţea n-are nevoie să fie frumoasă ca să fie divină", cum spunea Tudor Arghezi, şi ce poate fi mai mişcător decât gestul acelui tânăr care s-a sinucis dându-şi foc pe o pârtie din Bucegi... Căci în ciuda tuturor piedicilor care îi se pun în cale, tinerii nu vor admite niciodată compromisul.

Şi poate va fi nevoie să vină din nou un timp în care ei să-şi joace singuri cartea.

ALEXANDRU ARION ■

Eugen Cristea:

„La 43 de ani îmi place rapp-ul"

- Cum sunt tinerii de azi faţă de cei din vremea dv.?

- Ce grea întrebare chiar de la început! Sigur, sunt puţin schimbaţi, îi văd mai în ton cu nebunia acestui sfârşit de veac şi de mileniu. În mare parte sunt alături de ei. Nu îi înţeleg atunci când e vorba despre lipsa de educaţie şi despre violenţă. Întotdeauna a existat între tineri dorinţa de a fi mai altfel decât ceilalţi. Eu am avut probleme cu înscrierea într-a zecea de liceu pentru că aveam părul lung iar formularul mi-a fost dat abia după ce m-am tuns ... Pe de altă parte există o categorie de tineri pe care-i admir extraordinar şi anume cei care au manifestă apetenţă faţă de cultură, faţă de actul cultural, fie că e vorba de muzică, film, teatru, pictură etc.

- Care e relaţia unui actor cu tinerii?

- Tinerii formează acel public minunat pentru care merită să joci, să trăieşti, să te sacrifici, să munceşti pe un salariu de mizerie căci ei îţi întorc însutit ceea ce le dai tu. Iar meseria noastră este o meserie de generozitate! Pentru că întâmplător ne aflăm chiar înaintea unui spectacol eu cred că din cele 405 locuri ale sălii „Amfiteatru" a Naţionalului, 420 vor fi ocupate de tineri...

- Dacă aţi avea acum 17,18 sau 20 de ani, ce aţi face?

- Fiind berbec, v-aş răspunde cu primul gând care îmi vine în minte: aş fugi în străinătate. Dar al doilea gând ar fi că aş rămâne şi aş încerca să fac o facultate care să fie pe specificul următorilor 5-10 ani.

- Eventual teatru?

- Cred că da. Teatrul este o artă vie şi deci nu va muri niciodată.

- Cum vedeţi şansa tinerilor de a schimba ceva, în viitor?

- E destul de greu pentru că noi avem nevoie de o schimbare de mentalitate. Iar asta se schimbă greu, nici într-un an şi nici în cinci. Eu simt pe mine lucrul acesta pentru că spiritual cred că sunt încă tânăr. Şi la 43 de ani îmi place rapp-ul...

(A. A.)

Sondaj de opinie

Încotro o luăm?!

A pleca din ţară, înainte de evenimentele din decembrie '89, era o dorinţă justificabilă a majorităţii românilor. În mod normal, acum, lucrurile ar fi trebuit să stea altfel. Dar dintr-un sondaj pe care l-am efectuat între tineri de 19-27 de ani ni s-a relevat tendinţa lor evidentă de a accepta exilul ca unică soluţie pentru „a trăi mai bine". Această mentalitate, a celor care au viitorul în faţă - viitor pe care vor să şi-l construiască pe alte meleaguri - trebuie să fie un semn de întrebare pentru actualii guvernanţi. Pentru unii tineri plecarea din ţară este o problemă acută ale cărei date esenţiale sunt omise: posibilitatea de integrare în viitoarea societate şi capacitatea de adaptabilitate la alte cerinţe.

Iată câteva păreri ale tinerilor intervievaţi care au răspuns la întrebarea: **Dacă s-ar ivi posibilitatea să pleca definitiv într-o ţară străină? Dacă da, de ce şi unde?**

E.T., 22 ani, şomeră: „Da, cred că da. Probabil aş alege Elveţia... oricum undeva unde se trăieşte omeneşte. Aici nivelul de trai este foarte scăzut."

Anonim, 27 ani, taximetrist: „Da, nu ştiu unde m-aş duce dar dacă într-adevăr aş avea această posibilitate chiar şi mâine aş pleca. Dacă măcar aş şti că există o şansă pentru noi, cei care nu suntem patroni, parlamentari sau senatori aş rămâne, dar cum Văcăroiu şi ai lui duc ţara înapoi... Unde aş pleca? Franţa, Germania, Italia, Spania... oriunde, dar n-am posibilitatea."

Radu C., 22 ani, student la medicină: „Sincer mă gândesc cu disperare la viitorul meu. Este evident că în Vest medicina înseamnă cu totul altceva decât în România. Da, dacă aş avea această ocazie aş profita de ea. Ca orice om aş vrea să fiu recompensat pe măsură, pentru ceea ce fac şi aş vrea să-mi trăiesc viaţa cum se poate mai bine."

Andrei Q., vânzător de casete, 19 ani: „Da, cum să trăieşti aici. Aici nu se poate trăi. Dacă nu eşti şmenar, parlamentar sau vreun boss, n-ai ce căuta. Du-te în Vest că acolo se trăieşte bine!"

A.A., 20 ani, student Litere: „Nu cred că aş pleca pentru că sunt prea multe care mă leagă aici: familia, prietenii, facultatea... În plus nu cred că m-aş putea adapta în Vest sau în America."

Andrei P., 24 ani, inginer: „Posibilitatea asta am avut-o mai demult. Am spus nu, dar acum regret. Nu mă întrebaţi de ce pentru că ştiţi foarte bine motivul. Dumneavoastră n-aţi pleca?..."

LIVIU TUDOR IACOB ■

„Parti" news

■ Se zvoneşte că universităţile particulare îşi vor crea o comisie proprie de acreditare, în paralel cu cea a Ministerului Învăţământului şi Ştiinţei. Iniţiativa aparţine domnului Drimer, rectorul Universităţii Ecologice Bucureşti, şi este generată probabil de neacordarea autorizaţiei de către Comisia Naţională de Evaluare şi Acreditare Academică.

■ De la 1 martie studenţii de la universităţile particulare au „foaie" proprie. Intitulată „Student Parti", revista îşi propune să le apere interesele ţinându-i la curent cu tot ce e nou în ceea ce priveşte acreditarea universităţilor în care învaţă. Le urăm succes noilor noştri colegi! (A.A.)

Conform ultimelor statistici

În Bucureşti vagabondează aproximativ 1.000 de copii ai străzii

□ 75% dintre ei sunt infractori şi plătesc săptămânal, unor brute, taxe de câte 5.000 de lei

Copii ai străzii adunaţi la Centrul de primire a minorilor „Cireşarii".

Conform ultimelor statistici, în Bucureşti se află la această oră aproximativ 1.000 de copii ai străzii, dar unele surse ridică cifra la 5.000. În 1994, dintre cei aduşi la Centrul de primire a minorilor „Cireşarii" din Bucureşti, strada Aron Florian, 75% erau infractori. Cifra de 75% minori infractori nu poate fi edificatoare pentru totalul copiilor străzii din Bucureşti, cât timp capacitatea de cazare a Centrului de primire minori „Cireşarii" este de maxim 85 de locuri, pe o perioadă nu mai mare de 30 de zile, cât e ţinut un copil aici. Dar stând de vorbă cu câţiva dintre copiii de aici, între 10 şi 14 ani, am aflat că există persoane, din lumea interlopă, care percep copiilor străzii o taxă săptămânală de 5.000 de lei. În cazul neachitării acestei taxe, „gorilele" îl găsesc şi-n gaură de şarpe pe copilul care nu a plătit şi îl bat la sânge. De aceea, mulţi copii ai străzii ajung până la soluţia extremă, furtul, ca să nu mai vorbim de cerşit, pentru a putea să-şi achite taxa. „Bârlogul" unuia dintre şefii lumii interlope, care strânge asemenea taxe, era undeva în zona Bucur-Obor. Individul avea 18 ani, dar nimeni nu ştia cum îl cheamă. El a dispărut în urmă cu doi ani, după spusele copiilor.

Dar aceşti copii nu se tem cel mai mult de „şefii" lumii interlope, ci de poliţie. Există copii care declară că au fost victimele unor abuzuri din partea unor poliţişti, cum ar fi stingerea ţigării în palmă, asmuţirea câinilor poliţişti asupra copiilor, bătaia sau transportarea cu duba a unui grup de copii în afara Bucureştiului şi abandonarea lor într-o pădure. Sigur că informaţiile nu pot fi luate de bune, cât timp nu sunt verificate, dar dacă ne gândim la declaraţia recentă a ministrului Doru Ioan Tărăcilă, potrivit căreia în 1994 au fost sancţionaţi peste 7.000 de poliţişti pentru diferite încălcări ale regulamentului, de la abuzuri în serviciu până la infracţiuni, am putea presupune că s-ar fi putut întâmpla şi astfel de lucruri. Doar accidental, desigur. Poliţia îşi face, totuşi, datoria.

DAN GHEORGHE ■

Atenţie ! Cu 500 de lei aţi plătit şi FLACĂRA.
Două reviste în acelaşi preţ !

Peter Falk, alias Columbo, din nou în paraginã socialã

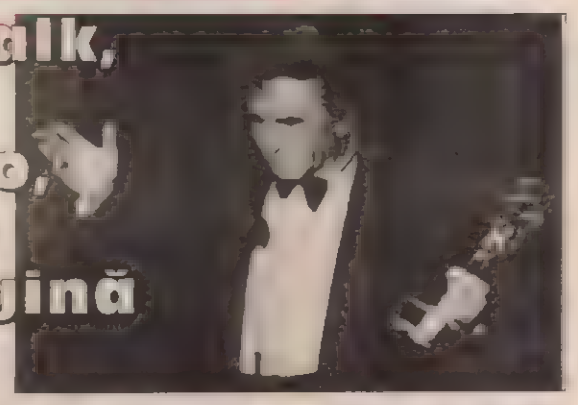

Peter Falk, alias Columbo, este fiul unui comerciant ce îşi avea prăvălia la periferia oraşului New York. La trei ani, o tumoare la ochiul drept a dus la extirparea acestuia. Din acel moment va fi torturat de cumplite complexe. La şcoală colegii îşi băteau joc de el, iar în armată, pe care a făcut-o la trupele Marines, a lucrat la popotă ca... ospătar. În 1960 se îndrăgosteşte de Alice Mayo. Aceasta la început l-a privit cu răceală. Cum putea fi iubit un om cu un ochi de sticlă şi cu un fizic ingrat? Dar micile lui atenţii au topit până la urmă inima lui Alice, cu care s-a căsătorit. Pentru a-şi câştiga existenţa şi-a încercat şansa în micile trupe de actori amatori. Deşi o ducea greu, au adoptat două fetiţe, pe Kathy şi Jackie. In 1971 s-a prezentat la regizorul Richard Livinson, ce căuta un actor pentru personajul Columbo. A fost angajat şi rolul l-a captivat atât de mult încât a început să-şi neglijeze soţia şi fetiţele, ba mai mult, a început, spre disperarea celor din jur, să se creadă Columbo şi în viaţa particulară. Falk purta mereu acelaşi costum, iar când se ducea la recepţii peste smoking îşi punea faimosul impermeabil, pe care-l credea norocos. În timpul turnărilor Falk a cunoscut-o pe Shera, mai tânără cu 20 de ani, de care s-a îndrăgostit fulgerător. Şi iată, după 21 ani de căsătorie actorul divorţează. Alice a cerut fostului ei soţ o despăgubire de zece milioane de dolari, ceea ce l-a ruinat pe artist. Cu banii ce i-au mai rămas îi cumpără noii soţii o vilă în Beverly Hills. De acum înainte se comportă ca un superstar, dar nu pentru mult timp. Odată cu încheierea filmărilor Peter Falk cade în uitare şi „Columbo" ajunge şomer. Abia acum Shera constată că dragostea lor a fost doar un foc de paie şi pentru că „nu mai vrea să trăiască cu un nenorocit de crescător de iepuri" îşi părăseşte, la rândul ei, soţul. După un an, cei doi îşi dau seama că ceea ce îi uneşte este mai puternic decât ceea ce îi desparte şi căsnicia a fost reluată.

AUREL DIANU ■

Savantul Dinu-Ştefan Moraru revendică prioritate mondială:

Poliedrele energetice sunt acceleratoare de particule cosmice

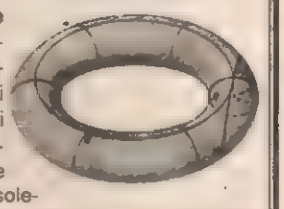

„Ultimul corp geometric energetic, descoperit pe cale experimentală, este torul. Torul a fost prezentat de Arhitas (sec. al IV-lea î. Hr.). Un tor imaginar se obţine imprimând mişcare de rotaţie unui inel suspendat la capătul unui fir. Aplicaţiile torului în fizică sunt cunoscute: capcana magnetică (pentru studiul plasmelor fierbinţi), torul gofrat etc. Mie îmi aparţine descoperirea unui alt tip de tor, cel solenoidal. Un pendul biologic suspendat deasupra unui astfel de tor solenoidal realizat din PVC se roteşte levogir. **Acest corp geometric energetic este un accelerator de particule captate din spaţiul cosmic, ca şi Pământul (un tor uriaş ce constituie capcană magnetică pentru particulele încărcate de origine cosmică), ca şi celelalte poliedre energetice.**

Dna **biolog dr. Marioara Godeanu** a descoperit, după părerea mea, **forme toroidale** planând deasupra piramidelor energetice. Le-am identificat studiind imagini obţinute prin scanarea unor fotografii obţinute în condiţii speciale. Coroborând toate aceste informaţii, susţin că este stupid să orientezi piramidele după Steaua Polară. Orientarea piramidelor egiptene după polul magnetic terestru, corectă principial, – determină fenomene variabile în timp, tocmai datorită variaţiei spaţiale semnificative a polului magnetic terestru.

Fotografii realizate de ELENA GHERA ■

Rotirea pendulului bioenergetic este determinată de rezonanţe proprii ale oricărui tip de poliedru energetic captator de energie cosmică. Cele cu număr par de laturi şi muchii rotesc pendulul levogir (adică spre stânga), în sensul rezonant propriu. Celelalte, rotesc pendulul dextrogir. Fenomenul nu are nici o legătură cu sensul de rotaţie al Pământului Poliedrele rezonează în sine faţă de undele electromagnetice incidente, propagate din spaţiul extraterestru".

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Greta Garbo plănuise un atentat împotriva lui Hitler

Celebra actriţă Greta Garbo plănuise să elibereze lumea de nebunia virusului nazist punând la cale uciderea lui Hitler şi numai dificultăţile practice ivite au împiedicat-o să-şi ducă planul la bun sfârşit. Acest lucru este afirmat într-o carte dedicată actriţei de către un autor american, Barry Paris. Ea ar fi mărturisit unui prieten intim că a vrut să se deplaseze la Berlin cu un pistol mic în poşetă, s-ar fi apropiat de Hitler şi l-ar fi împuşcat drept în cap. Acest lucru ar fi fost posibil, după opinia sa, pentru că nici un agent nazist n-ar fi îndrăznit să-i scotocească în poşetă. Cu atât mai mult cu cât era notorie pasiunea lui Hitler faţă de actriţă. Actriţa nu a trecut la înfăptuirea planului, pentru că a fost considerat prea periculos de către cei care au aflat despre el, mai ales că celebra divă ar fi fost se pare agent secret al Marii Britanii **(SN).**

Interzis femeilor sub 50 de ani !

Cu MENOREST - fără bufeuri !

RHÔNE - POULENC RORER anunţă obţinerea autorizaţiei de fabricare şi comercializare a produsului MENOREST (estradiol 17-beta transdermal) destinat să amelioreze stările de disconfort fizic şi psihic provocate de instalarea menopauzei (bufeuri, transpiraţii nocturne, uscăciune vaginală).

MENOREST-ul se prezintă sub forma unui plasture adeziv, suplu şi translucid, servind ca suport pentru medicament. Venind în contact cu pielea pacientei, acesta realizează o difuzie de estradiol 17-beta prin epidermă, timp de 3-4 zile. Efectul constă în diminuarea sau dispariţia completă a simptomelor neplăcute provocate la femei de intrarea în vârsta a treia. Se estimează la peste 60 de milioane numărul europencelor aflate la menopauză, dintre care 9 milioane în Franţa. La această vârstă, organismul femeii nu mai produce suficient estrogen, această dereglare fiziologică (dacă nu e compensată prin MENOREST) cauzând frecvente stări dezagreabile.

Rhône-Poulenc Rorer este un mare grup farmaceutic multinaţional dedicat cercetării, producerii şi comercializării de medicamente. În 1994, RPR a realizat o cifră de afaceri de 4 miliarde de USD şi a investit peste 550 de milioane de USD în cercetare şi dezvoltare. **(C.M.)**

REPREZENTANŢA RHÔNE-POULENC BUCUREŞTI
Str. Şipotul Fântânilor Nr.8, Sector 1, Bucureşti
Tel. 312.18.48 - sănătate umană
Fax. 312.18.23 / Tbx. 10637

Două ore de stat în cap

Bărbatul din fotografie nu este artist de circ, ci călugăr al mănăstirii budiste Shaolin din China. Prin acest exerciţiu - declară cei ce-l practică - sufletul se eliberează de reziduuri, de gânduri şi energii negative. La această poziţie cu adevărat fantastică se ajunge după ani de meditaţie şi exerciţii fizice. Cei mai performanţi pot sta şi două ore cu întreg corpul sprijinit pe creştetul capului.

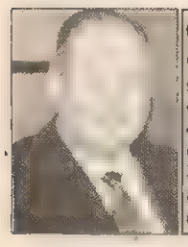

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1969 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

Nu consumaţi lapte şi produse lactate

Laptele se poate consuma doar nefiert, până în jurul vârstei de 21 de ani.

După această etapă, glanda timus se atrofiază tot datorită modului clasic de alimentaţie şi nu mai fabrică enzima de lactază necesară metabolizării laptelui. La cei ce consumă lapte şi după 21 de ani, ficatul preia parţial funcţia timusului atrofiat eliberând o enzimă asemănătoare, dar în cantitate mult mai mică. Lactatele procesate produc mucus, peristaltism şi inflamaţie intestinală, deci colită. La cei ce folosesc din copilărie alimente netratate termic, timusul funcţionează toată viaţa, asigurându-le celebrele celule T de apărare. Laptele pe care îl cumpărăm de la magazinele de stat este pasteurizat, adică fiert, la o temperatură de 90 de grade şi, în consecinţă, lipsit de enzime, de vitamine sau de alte săruri. Calciul devine insolubil. Toate produsele derivate din lapte, cumpărate de la stat, se fac tot din lapte pasteurizat.

Cum se adoptă regimul de alimentaţie naturală

Considerând că pledoaria mea pentru alimentaţia naturală ar fi putut să vă convingă, a sosit, deci, momentul să trecem la... fapte. Vă voi prezenta, concret, etapă de etapă modul de adoptare a acestei alimentaţii:

1. **Dezintoxicarea:** este prima condiţie ca sucurile să poată acţiona corect. De aceea este nevoie de o curăţire perfectă, altfel reziduurile remanente întârzie vindecarea. Organele de purificare ale organismului sunt: plămânii, porii pielii, rinichii, intestinele. Procedeul pe care vi-l recomand nu se poate aplica în cazul unei apendicite declanşate sau potenţiale!

Dimineaţa, pe stomacul gol, se bea o cană de apă călduţă în care s-a dizolvat o lingură de supă de sare Glauber (30 de grame de sulfat de sodiu). Substanţa adună deşeurile din intestin pentru a fi evacuate. Acţiunea deshidratează organismul. Se vor consuma, neapărat, doi litri de suc de citrice diluat cu apă.

2. **Consumarea sucurilor.** Se vor bea la un interval de două ore în cursul zilei. Amestecarea lor, cu respectarea strictă a reţetei, se va face după gust. Cantitatea lor nu trebuie să depăşească indicaţiile mele.

Fiţi răbdători cu tratamentele naturale. Procesul de purificare se desfăşoară la nivelul întregului organism şi este însoţit de dureri mari mai ales în părţile bolnave. Nu încercaţi să calmaţi durerile cu medicamente. Aveţi încredere!

Reţete naturale: Aciditate gastrică

Se recomandă următoarele sucuri: **suc de morcov** 283 grame plus **suc de sfeclă** 85 de grame plus **suc de castraveţi** 85 de grame plus **suc de spanac** 170 de grame. Sau: **suc de morcov** 226 de grame plus **suc de sfeclă** 85 de grame plus **suc de ţelină** 142 de grame. Sau: **suc de morcov** 255 de grame plus **suc de ţelină** 142 de grame plus **suc de pătrunjel** 57 de grame. Sau: **suc de morcov** 340 de grame plus **suc de pătrunjel** 113 grame.

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 3

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorţurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceţi parte din categoria celor care disprețuiesc totul?

Pentru a stabili dacă dv. sau partenerul dv. aţi trecut de la critică la dispreţ, faceţi următorul test. Este greu să te vezi într-o lumină aşa nefavorabilă, dar veţi vedea că merită pentru relaţia dv.	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Când am vorbit despre o problemă în căsătoria noastră, pur şi simplu nu mi-am mai amintit ce am admirat înainte la partenerul meu.				
2. Când eram furios(ă) nu am mai văzut decât defectele legate de caracterul partenerului meu.				
3. Uneori pur şi simplu nu respect ce face partenerul.				
4. Într-o anumită situaţie am încercat să scot în evidenţă defectele partenerului.				
5. Mi-e greu să fiu mândru(ă) de calităţile partenerului meu.				
6. În timpul altercaţiilor, mi-am umilit partenerul.				
7. În modul în care se comportă partenerul meu în anumite situaţii, nu este nimic de admirat.				
8. Uneori, partenerul meu poate fi foarte arogant.				
9. Când partenerul meu s-a manifestat negativ, m-am gândit să-i suflu la ureche câteva înjurături.				
10. Partenerul meu poate să fie uneori extrem de orgolios.				
11. Partenerul meu a fost prea încăpăţânat pentru a încerca să ajungă cu mine la un compromis.				
12. Când era furios(ă), am vrut să schimb tactica şi să trec la contraatac.				
13. Îmi este greu să-i înţeleg punctul de vedere atunci când eu am altă părere.				
14. Deseori când discutăm o problemă, nu am nici un fel de respect faţă de partenerul meu.				
15. Sunt complet sătul(ă) în ceea ce priveşte această problemă.				
16. Uneori am senzaţia că părerile partenerului meu sunt de nesuportat.				
17. Am uneori impresia că partenerul meu este pur şi simplu greu de cap.				
18. Când este supărat(ă) pe mine, mă gândesc la toate deziluziile pe care le-am trăit în această relaţie.				
19. Partenerul meu poate fi extrem de egoist.				
20 Deseori simt o adevărată revoltă când partenerul meu spune lucruri negative				

Dacă aţi răspuns cu DA la mai mult de 6 întrebări, sunteţi pătrunşi de dispreţ în cele mai bune tradiţii ale tipului clasic de mediocru. Lipsa de respect cuplată desenat cu durere nărăvaşă, lucid fără îndoială, orice cadavre. Aceasta înclină spre dispreţ vă face să nu vedeţi calităţile partenerului, cel puţin atâta timp cât sunteţi furios(ă) pe el. Într-o căsătorie este imperios necesar ca cel doi parteneri să se respecte şi este greu să trăiască alături de cineva care îţi displace. Întrebarea pentru dv. este următoarea: ne numai prin ţipete. Dacă, în loc de „împuşcă(o), nu poţi să înţeleg de ce?, atunci formulează-mi cuvinte, frază, vezi şi dacă răspunsul

Maia Plisețkaia n-a fost o *Mata Hari*

Preluând informaţii din presa străină, unele publicaţii româneşti au titrat cu litere mari „Maia Plisețkaia îşi datorează cariera KGB-ului". Informaţiile se bazau pe amintirile unui fost şef KGB-ist, care, „hotărându-se să vorbească", povesteşte cum a fost când cu plecarea marii artiste pentru prima dată într-un turneu peste hotare: a fost chemată de însuşi Andropov, care i-a amintit ce răspunderi are o primă-balerină sovietică (adică să nu care cumva să facă de râs URSS-ul şi să rămână în străinătate, cum se întâmplase cu nu mai puţin faimosul Rudolf Nureev). „Atenţionarea" aceasta a avut loc de mai multe ori, iar în preajma Maiei, cât timp se găsea în turnee, se afla mereu un KGB-ist. Atât. Nici tu acţiuni de spionaj, nici tu racolare din diferite ţări a unor persoane importante care să lucreze pentru URSS, nici tu delaţiuni ale balerinei către KGB referitor la colegii de breaslă, nici nimic altceva.

Păi, atunci, pe ce temei se poate afirma că Maia Plisețkaia îşi datorează cariera KGB-ului? Numai pentru că temuta poliţie secretă bolşevică şi-a dat consimţământul ca artista să iasă din ţară, punându-i totodată în vedere să nu fugă? Dar asta se întâmpla cu oricine. Pentru misiunile permanente, de la ambasador la şofer şi portar (chiar dacă aceştia nu erau neapărat agenţi ori colaboratori ai KGB-ului). Pentru cei cu diferite delegări - la fel. Fără apostila KGB-ului sau, în ţările „frăţeşti", ale poliţiilor secrete echivalente -, pusă după ce se examina dosarul, nimeni nu putea spera să treacă cu paşaportul prin faţa gheretei grănicerului. Dar acest simplu fapt nu însemna deloc că acei care păşeau peste graniţă îşi datorau cariera organelor de securitate (KGB înseamnă „Comitetul Securităţii Statului") ori că erau obligatoriu oamenii securităţii, trimişi cu însărcinări speciale. Au fost mulţi şi dintre aceştia, dar, judecând după chiar „dezvăluirile" pensionarului KGB-ist, Maia Plisețkaia nu s-a numărat printre ei. Plisețkaia n-a fost deci o Mata Hari, şi numai cei ce n-au trăit în fostul lagăr socialist pot să nu observe inconsistenţa celor spuse de bătrânul securist, ofuscat că la un moment dat balerina a încetat de a-i mai da telefon după ce se întorcea din turnee.

ION D. GOIA ■

Noaptea pe Champs Elysées

Brigada anticriminală (BAC), a comisariatului central din arondismentul VIII intră în „scenă" pe Champs Elysées în fiecare seară la ora şase. Aici Nadia este „regina portofelului". Între două sejururi la „umbră" această virtuoasă a degetelor operează în locurile respective de 15 ani. Ea este însoţită de doi bărbaţi care au sarcina de a supraveghea ca nici un chipiu să nu se vadă la orizont. Ultima dată când a fost arestată s-au găsit asupra ei 25.000 de franci. Spre comparaţie, un butic cu o vânzare bună realizează 20.000 de franci pe zi. Prostituatele instalate pe terasele restaurantelor „vânează" bărbaţi singuri, în special turişti, oameni de afaceri şi diplomaţi străini. Unele numite „bouchons" (dopuri) racolează clienţi pentru localurile de noapte din apropiere. Ele sunt plătite pentru fiecare sticlă de băutură scumpă consumată de client ce poate atinge şi 2000 de franci. De aici le vine şi numele acestor prostituate. Pe Avenue Morceau, nu departe de L'Etoile, se găsesc cele „tradiţionale", multe africane şi în mare majoritate toxicomane. Cerşetorii stau întinşi pe trotuare la ieşirile din marile magazine. Pentru a nu fi deranjaţi de poliţie ei ţin în preajma lor 1-2 câini gata la un semnal să se repeadă la oamenii legii. Într-o clădire din spatele galeriei Point-Show, poliţiştii au avut surpriza să descopere turnarea clandestină a unui film porno în ascensor. În zori munca brigăzii anticriminale se termină cu o „recoltă" bogată.

AUREL DIANU ■

După om, cel mai inteligent animal este urangutanul

Un urangutan se plimbă liniştit prin sediul televiziunii şi îi entuziasmează pe toţi cu inteligenţa sa. Este dl. Smith, eroul serialului cu acelaşi nume care se transmite în prezent pe postul german SAT I. În film el poate să vorbească, organizează acţiuni riscante, se plimbă la Casa Albă, este prietenul personal al preşedintelui SUA. În această ficţiune există şi un sâmbure de realitate?

Să lămurim problema din punct de vedere ştiinţific. Chiar dacă nu vorbesc, urangutanii dovedesc o inteligenţă uimitoare, cu mult peste cea a cimpanzeilor sau a gorilelor. Experienţele făcute au arătat că, spre deosebire de celelalte maimuţe, dacă îi dai unui urangutan câţiva bușteni, va încerca imediat să realizeze o construcţie.

- Recunosc după mulţi ani oameni cunoscuţi.

- Se recunosc în oglindă, ceea ce nu se întâmplă cu nici un alt animal. Sunt actori dotaţi, învaţă repede orice rol.

- Realizează picturi abstracte care amintesc de cele ale copiilor. Un astfel de tablou a fost vândut la Londra cu 20.000 mărci.

- Se comportă ca şi copiii. Dacă sunt închişi în cuşcă devin imediat depresivi.

- Trăiesc în pădurile din insulele Borneo şi Sumatra.

- Denumirea de urangutan a fost dată de băştinaşi din zonele amintite şi înseamnă „omul pădurii" din cauza asemănării lui cu omul.

- În prezent mai există numai 5.000-10.000 exemplare din cauza tăierii masive a pădurilor. Dacă nu o să-l protejăm, va dispărea total ca specie. Deocamdată trăiesc în coroanele copacilor la peste 40 m înălţime unde îşi amenajează culcuşuri din frunze din care îşi face şi umbrelă când plouă pentru că îi este îngrozitor de frică de apă. Trăieşte circa 30 de ani, se hrăneşte cu banane şi alte fructe. Puii rămân lângă mamă până la 3 ani. Masculii cântăresc 100 kg, iar femelele numai jumătate. Un adult este de 18 ori mai puternic decât un om, pe care l-ar putea strivi ca pe un băţ de chibrit, dar nu vă fie teamă, nu o va face niciodată.

Cartea Madonnei

Cartea Madonnei, intitulată „Sex", în care autoarea îşi arată trupul în toate poziţiile, inclusiv în timpul relaţiilor intime, unde fiecare fotografie este însoţită de texte, şochează. Ea a stârnit multe comentarii.

„Unii mă consideră lesbiană, spune cântăreaţa, deoarece mă culc cu actriţa Sandra Bernard. Eu nu consider că acest lucru înseamnă să fii lesbiană. De pildă pe mine mă excită doi bărbaţi care se sărută, dacă acest lucru se cheamă obsesie, atunci eu sunt o obsedată".

Eu sunt pentru libertatea de a alege şi de aceea îi sprijin pe homosexuali. Toţi cred că sunt o nimfomană, cu o poftă sexuală greu de satisfăcut. Greşeală. O carte bună mă absoarbe complet. În ceea ce priveşte pierderea virginităţii ar fost doar o acţiune tactică. Anul trecut s-a proiectat filmul **Timpul este totul**, în care Madonna apare în postura de nimfomană masochistă, ce ajunge la orgasm numai după ce i se produce o durere insuportabilă. Un ziarist care a vizionat filmul a declarat „am ieşit zăpăcit din sala de spectacol". Madonna, la rândul ei, a venit cu precizarea: „Este greu să-ţi dezvălui sufletul în faţa aparatelor de filmat, dar şi mai greu să-ţi dezvălui fundul. După terminarea turnărilor nu m-am mai dezbrăcat timp de zece zile."

AUREL DIANU ■

SISTEM ANTIFURT PENTRU NOU NĂSCUȚI

Spitalele din Italia au luat măsuri speciale pentru protejarea nou născuţilor, după ce s-au înregistrat cazuri de furturi în mai multe ţări ale Europei. În Marea Britanie s-au semnalat patru cazuri în ultimii doi ani. Primii care au trecut la asemenea măsuri au fost administratorii spitalului Melloni din Milano. Mai întâi s-au luat măsuri severe de pătrundere în spital: uşile sunt închise prin sisteme electronice care nu pot fi deblocate decât cu cartele speciale. S-a hotărât apoi ca de mâna nou născutului să fie ataşată o brăţară metalică prevăzută cu o plăcuţă magnetică. Copilul nu poate fi scos din spital decât după ce senzori speciali „recunosc" plăcuţa. Asemenea sisteme sunt instalate la toate uşile de ieşire din spital. **(Ştefan Nicolae)**

FIGURI ...

CERTĂREAȚĂ / ÎN ZORI (3 cuv.)
CAMERE / REZISTENTĂ
IMN / DE LA RĂSĂRIT
CÂNTEC DE SLAVĂ
CONSOLIDAT / INFERN
CERTATE / DÂNSA
PUNTE / TRECĂTOARE
PARALELOGRAM / ZĂPĂ[illegible]
STĂPÂNITĂ DE COOISM / EXPEDIERE
ARMA MORȚII / OȚELIT
LOCUL NAȘTERII / DOCUMENT
PASURI / PEȘTE MARIN
NEVOIAȘ
AFIRMAȚIE / A ASCULTA
BOLD
[illegible] / PORC
ÎN PLIN ! / DÂMBURI
A STÂRNI / BINE CRESCUTĂ
RĂCITĂ / A DECLAMA
DIAMANT / PRIETENI
JUNE / PRIMA NOTĂ
CULEGĂTOR DE LITERE / O HALBĂ MICĂ
POVESTE FABULOASĂ / ÎN ORAȘ !
MOBILĂ DE DORMIT
LOCUITOR DIN ATICA / ÎN PIAȚĂ !
UIMIȚI / FEMEIE FRUMOASĂ
A FOLOSI / LISTĂ CU GREȘELI
COPIATE / STAU ÎN VILĂ !
INIMĂ DE TATĂ !
AU STATURĂ MICĂ (fem.)
CEAS
VÂRSTĂ
FRICOȘI
VALOAREA MĂRFII

Numai u[illegible] ex[illegible]

JOC ...

DORNIC DE CEVA / ULUITOARE
APĂSAT / SACOȘE
RĂSĂRIT / LISTE CU GREȘELI
ÎN STOC ! / PRODUS LACTAT
ARȚĂGOASE / NICOLAE CEL MIC
[illegible]
SUPRAPAȚĂ
ALARMĂ / A ALIPI
ÎN RAFT ! / REA
ÎN ZARE ! / INDIVIZ
DISCIPOLI / PLIN DE GRĂSIME
SCHELET / CAPRICIOASĂ
ÎN CONT ! / RĂSĂRI DE CURTE
A TRĂGE LA CHEI
UNIT CU CINEVA
EPITROP
NUNĂ (dim.)
AFLATE ÎN SOLD ! / ARTICOL (abr.)
BULDOG
APE FĂRĂ PEȘTE ! / PLIC GOL !
CAMPIONI / ABIS !
MĂIESTRIE
CARE A SĂRĂCIT

EXERCIȚIU METODIC / FOLOASE
IDENTICE / SCHIMBĂ VORBA
ALEGERI / BRĂZDAT
FĂRĂ DINȚI / ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE
CÂINI DE VÂNĂTOARE
ADUS LA ȚĂRM / CINSTIT
ÎN METAL ! / CINSTIT
ÎNȘELAȚI

... ASEMENEA

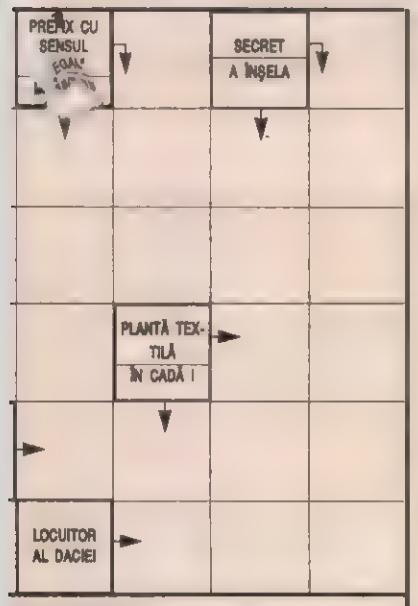

Între cele 8 umbre corespunde desenului central. Care?

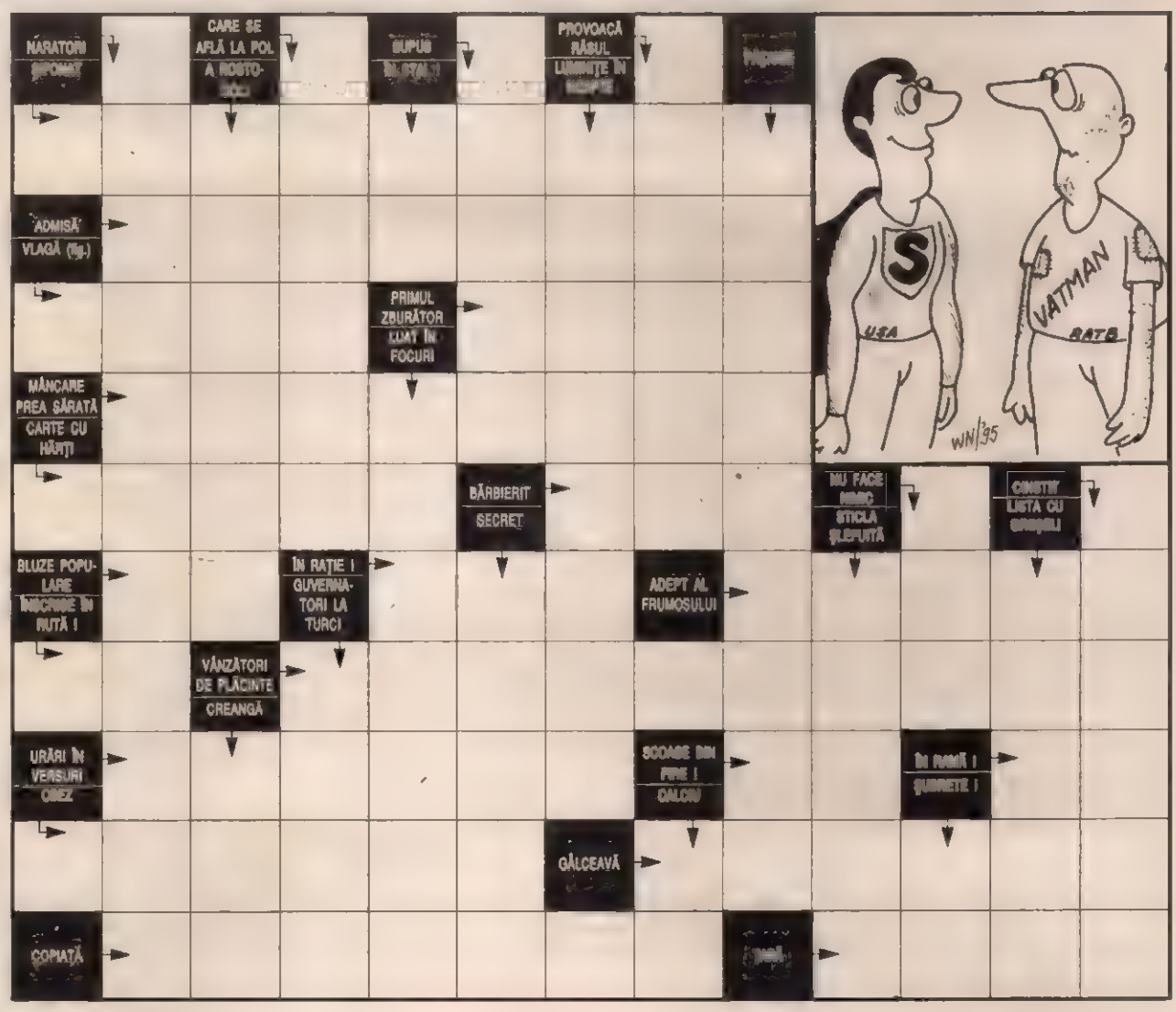

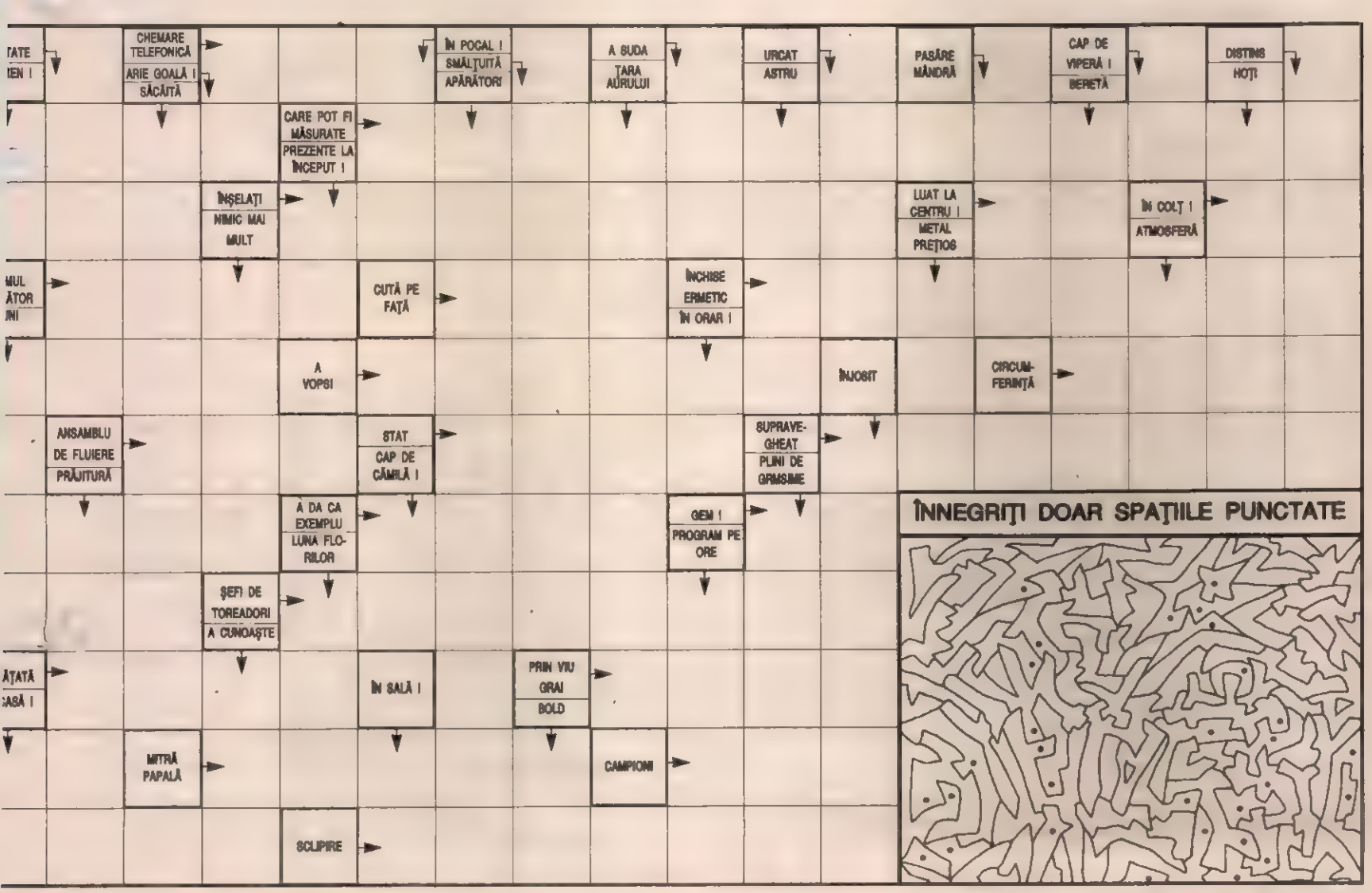

ÎNNEGRIŢI DOAR SPAŢIILE PUNCTATE

Integrame de **Gheorghe BRAŞOVEANU** ■

Agenţii patogeni ai secolului 20

Viruşi	Simptome	Prima apariţie şi mod de transmitere
Ebola şi Narburg	Febră, vomă, iritaţii pe piele, hemoragii, stare de şoc; rata mortalităţii: 30-90%	Apărut pentru prima dată în 1967 în Narburg ca urmare a comerţului de laborator; se transmite prin maimuţe.
Junin	Febră, iritaţii pe piele, hemoragii interne, crampe; rata mortalităţii: 10-20%	Apărut pentru prima dată în 1953 în Argentina ca urmare a noilor metode de recoltare; se transmite prin intermediul animalelor.
Hanta	Febră, lichid la plămâni, sufocări; uneori mortal.	Cunoscut în Coreea; s-a răspândit şi în SUA în urma războiului din Coreea; se transmite prin intermediul şoarecilor.
Dengue	Febră, dureri ale articulaţiilor, hemoragii interne; uneori mortal.	Răspândit în Asia tropicală şi în America Latină; apărut din cauza modificărilor climaterice, a construirii barajelor şi a mormanelor de anvelope; se transmite de către muşte.
Polio	Asemănător gripei; în cazuri grave paralizii ale muşchilor şi respiratorii; uneori mortal.	Răspândire epidemică din cauza modificării florei intestinale; prin vaccinare, epidemiile au fost stopate; transmitere prin gură.
HIV	Perioada de incubaţie durează mai mulţi ani şi duce la slăbirea capacităţii de apărare a organismului; mortal în toate cazurile.	Transmiterea de la maimuţă la om; răspândire epidemică datorită în primul rând prostituţiei, promiscuităţii homosexuale, consumului de droguri, comerţului cu sânge, turismului; se transmite sexual sau prin sânge.

Lumea invizibilă fabrică mereu noi boli

☐ Virusul HIV nu este singurul descoperit, în ultima jumătate de veac. Alţi cinci viruşi ucigaşi au fost izolaţi începând cu 1953

Când în 1983, câteva femei din Lukunya şi-au pierdut pofta de mâncare şi au început brusc să slăbească, s-a vorbit despre „boala luliana", pentru că toate cumpăraseră de la un negustor ambulant o ţesătură pe care scria luliana. La vremea respectivă nimeni nu a dat atenţie faptului că toate „plătiseră" marfa negustorului acceptând să întreţină cu el relaţii sexuale. Puţin mai târziu şi unii bărbaţi din zonă au început să aibă aceleaşi simptome. Manifestări patologice identice aveau să apară şi în lumea homosexualilor din Los Angeles, San Francisco şi New York. Doctorul Jayo Kidenya declara: „în lume a apărut o nouă boală Numele ei este SIDA". Nici până astăzi nu se ştie exact cum s-a declanşat epidemia, dar este cert că a fost transmisă de un agent patogen luat de la maimuţe.

În Europa, boala a fost contactată la început de marinari. Între timp virusul a cucerit nu numai Europa. De cinci ani numărul bolnavilor de SIDA a crescut într-un mod dramatic şi în Tailanda şi India.

Cu spaimă epidemiologii se întreabă:când şi unde se va declanşa următoarea epidemie? Va fi „sindromul sufocării neexplicate" apărut datorită virusului hanta care în mai 1993 a ucis 50 de indieni naoajo în New Mexico? Sau poate virusul brazilian sabia, care în ultimul an a stârnit panică în oraşul american universitar New Haven? Să sperăm.că lista se încheie aici cu toate că noii viruşi identificaţi stau la pândă.

Scaun care catapultează

Aceste scaune sunt folosite pentru a salva viaţa piloţilor în situaţia în care avionul nu mai poate fi pilotat. Pilotul îşi pune mai întâi casca pe cap, pentru a-şi proteja ochii şi faţa, apoi trage de mânerul aflat în dreapta, deasupra capului, pentru aprinderea motorului fuzee aflat sub scaun şi care produce catapultarea. Aruncarea în spaţiu se produce într-un sfert de secundă. Dacă înălţimea este foarte mare, furnizarea oxigenului este realizată de o mică mască. Centura cu care pilotul este legat de scaun se desface automat la două secunde de la lansare, pentru a separa omul de fotoliul lui. Tot atunci se deschide şi parașuta. Dacă pilotul cade în mare, vesta ce o poartă se umflă automat în momentul contactului cu apa.

AUREL DIANU ■

Sateliţi artificiali periculoşi

În jurul Pământului se învârtesc, în prezent, nu mai puţin de 8000 de sateliţi artificiali declaraţi oficial, în care au fost incluse şi fragmentele cunoscute, rezultate din distrugerea unora. Astfel, în noiembrie 1986, explozia fuzeei provenite de la **Ariane**, a răspândit pe orbită 465 de bucăţi de diverse dimensiuni. Unele orbite sunt atât de aglomerate cu „deşeuri" încât creează pericolul producerii unor coliziuni cu diverşi sateliţi expediaţi de pe Terra. Din acest motiv NASA se gândeşte să întărească, în viitor, navele spaţiale pentru a putea suporta eventualele şocuri produse de aceste deşeuri. În prezent, ca un prim pas, s-a solicitat „Academiei de ştiinţe", din SUA, inventarierea tuturor deşeurilor ce orbitează în jurul Pământului.

AUREL DIANU ■

Pulverizator cu radar şi calculator

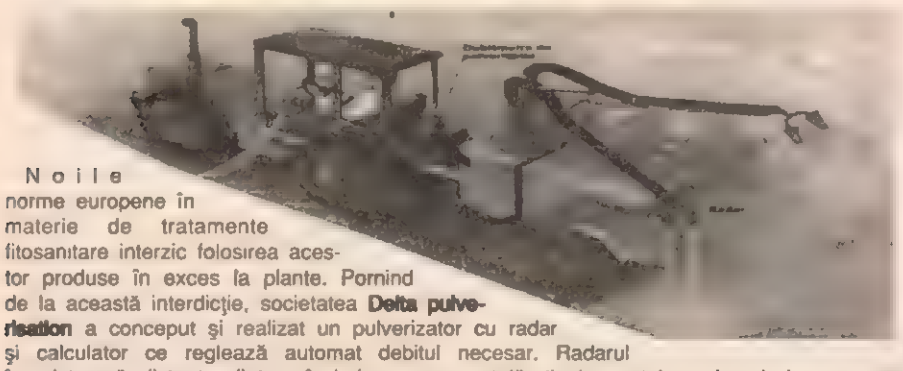

Noile norme europene în materie de tratamente fitosanitare interzic folosirea acestor produse în exces la plante. Pornind de la această interdicţie, societatea **Delta pulverisation** a conceput şi realizat un pulverizator cu radar şi calculator ce reglează automat debitul necesar. Radarul înregistrează distanţa dintre rânduri, masa vegetală, tipul acesteia, volumul de aer, precum şi alte elemente, date ce sunt transmise ordinatorului, care calculează instantaneu cel mai corespunzător debit de pulverizare. Radarul este instalat în spatele pulverizatorului, iar calculatorul în cabină. O imprimantă completează întregul complex pentru a apărea şi pe hârtie toate operaţiile efectuate.

AUREL DIANU ■

Robot pentru inspectat centralele atomo - electrice

Robotul telecomandat este opera Institutului Fraunhofer din Stuttgart. El se substituie omului în activitatea de control a unor zone cu radiaţii.

Întâlniri de gradul III

Fantastica aventură trăită de pictorul Anatoli Malâșev

21 iulie 1975. Regiunea Moscova, raionul Solnecinogorsk. S-a petrecut atunci o istorie stranie, de necrezut. Dându-și seama de aceasta, _eroul_ celor întâmplate - tânărul pictor amator ANATOLI MALÂȘEV - a povestit faptele după trecerea a trei ani unui prieten cu care a făcut armata.

Când cele întâmplate au ajuns la cunoștința Comisiei pentru studierea fenomenelor paranormale din capitala Rusiei, cu tot scepticismul existent, s-a luat hotărârea de a studia detaliile celor petrecute. Malâșev a fost supus unui riguros examen de un colectiv format din sociologi, psihologi și psihiatri.

Fără să facă o apreciere referitoare la conținutul celor povestite, experții au ajuns la concluzia că ele nu sunt născociri. Cu alte cuvinte analizele au arătat că Malâșev nu era bolnav, că cele povestite nu intră în categoria fanteziei și că nu caută să mintă pe cineva.

Referindu-ne la conținutul povestirii, a rămas să se facă comparații cu fapte analoge, petrecute în alte locuri, la mii de kilometri de regiunea Moscova. Iar comparațiile nu se puteau face numai cu contacte similare petrecute în Vest, ci și cu cele petrecute în Rusia. Totul cu condiția ca persoanele în cauză să nu păstreze tăcerea, de frică să nu fie luate în râs... Așadar...

Pictorul amator Anatoli Malâșev se afla în pădure, într-o poiană, la jumătate de kilometru de satul KOSTINO.

Încă de pe drum a simțit o neliniște pe care nu și-o putea explica. Aproximativ la ora 8 seara această stare s-a accentuat. Și, la un moment dat a observat la 80 metri de poziția în care se afla un disc argintiu cu diametrul de aproximativ 13 metri și înălțimea de 4 metri.

Din acest obiect au ieșit trei umanoizi în costume argintii de scafandru și s-au îndreptat spre el. În față pășea o femeie frumoasă de aproximativ 25 de ani, cu ochi albaștri, iar în urma acestela - doi tineri a căror înălțime era de 165-170 cm.

*Evident, Anatoli nu era pregătit pentru o asemenea întâlnire neașteptată. Și, se pare, **oaspeții** au simțit aceasta. Femeia a zâmbit, i-a întins mâna și i-a spus: **Bună ziua, nu-ți fie frică de noi. Noi am venit de pe o altă planetă. Ce faci?** „Pictez". Iar atunci când i-au propus să intre împreună în obiect, Anatoli a fost de acord...*

Călătorind cu un OZN, a vizitat altă planetă

„... Am fost parcă cu toții **absorbiți** în interiorul obiectului. În interior era o lumină egală, iar de-a lungul pereților inferiori - pupitre și aparate. În centrul încăperii era o masă rotundă, din care au ieșit câteva scaune mici. Am fost invitat să iau loc. Mi-a fost arătat un ecran asemănător celui de televizor pe care se vedea o stradă din Solnecinogorsk, care se afla la 15 kilometri de locul unde ne găseam. După aceasta am fost invitat să mă dezbrac. Femeia a dispărut într-un **nor de fum.** M-am dezbrăcat. Mi-au fost puse pe piept, pe brațe și pe picioare niște aparate, iar pe cap ceva ce se asemăna cu o coroană. După un scurt consult au tras concluzia: un sistem nervos puternic, o inteligență medie. Erau foarte uimiți de conformația mea corporală. Le-am spus că fac sport. La întrebarea LOR - **ce înseamnă aceasta?**, le-am explicat: **exerciții fizice.**

După aceasta am fost scos din obiect, iar EI au reintrat în el. Obiectul a fost cuprins de o iradiere albăstruie, care devenea din ce în ce mai luminoasă și mai clară.

Obiectul s-a înălțat spre cer și în 2-3 secunde a atins înălțimea de aproximativ 800 m, după care a luat forma a 8 **sectoare** și **s-a deschis** ca o portocală tăiată. După care a luat forma unui cilindru, și-a revenit la forma inițială și a început să coboare. Din nou **cel** [illegible] se apropie de mine și-mi propune să călătoresc împreună cu EI spre planeta de unde vin. Sunt de acord.

Intrăm în obiect. Ne așezăm în scaune confortabile asemănătoare celor din avioane. **Zborul a durat 4o de minute dus și 40 - întors. Distanța parcursă - aproximativ 3 ani lumină!** Se deschide un hublou și mi se arată Pământul care se îndepărtează.După un timp îl văd din Cosmos.

Pe timpul zborului nu simt nici un fel de vibrație, dar nu mă simt tocmai bine. Iar când m-am liniștit și m-am obișnuit cu noua mea situație, El au observat aceasta și au zâmbit.

Ne apropiem de planeta LOR. Este învăluită în ceață. În jurul acesteia plutesc sfere luminiscente mai mici. Prima impresie: planeta este artificială. De la o înălțime mai mică îmi amintește de Pământ. **La**

Un extraterestru reconstituit după relatările martorilor

Noi nu există state și granițe.

Aterizarea. Ieșim. Împrejur - o lumină albă, compactă, dar nu sesizez sursa. Aerul este curat, proaspăt. Mă deplasez mai ușor decât pe Pământ. Pe locul aterizării, în stânga și în dreapta se află câte trei umanoizi. Seamănă cu **prietenii** mei. Am fost luat de mâini și condus într-o direcție, evident, necunoscută. Drumul este pietruit, iarba seamănă cu cea de pe Pământ. Ne-am pomenit într-un fel de clădire. Pe măsură ce înaintam, pereții se deplasau în sus, în jos și lateral. Într-una din săli am văzut un ecran cu dimensiunile de aproximativ 3 x 3 m, cu imaginea unui cap uman în dialog cu CINEVA din cei prezenți.

De aici încolo îmi amintesc numai câteva episoade... Am văzut cum se întinerește umanoizii. Sunt aduși lângă un aparat, iar fața lor întinerește de sus în jos, fiind cuprinsă parcă de o umbră.

Îmi amintesc apariția unui umanoid dintr-un punct luminos. Punctul se mărea din ce în ce mai mult până când apărea un umanoid de dimensiuni obișnuite. Mi-a fost arătat și cum dispare: la început, în locul lui apărea un contur luminos, iar în interior rămâne o figură întunecată. Apoi, figura se transformă într-un punct luminos. Numărul umanoizilor poate să crească pe loc: 2, 4, 6, 8... Toți semănau perfect unul cu altul.

Am văzut, în apropiere un gigant **întunecos** cu înălțimea de aproximativ trei metri. Fața acestuia era maro, buzele - mari, alungite, nasul - drept, ochii adânciți în orbite, corpul - înclinat spre înainte. Costumul parcă este confecționat din **petice** separate, care vibrează la orice mișcare. Picioarele se mișcă ușor, genunchii fiind extrem de mobili. Este o apariție tulburătoare...

Am văzut un om care a murit pe Pământ. Trăia nu departe de mine. Cu toate că zâmbea, îmi era pur și simplu frică să mă apropii de el.

Am văzut umanoizi înalți de aproximativ 1 metru. Sunt neproporțional dezvoltați, cu capul mare și cu membrele alungite. Când i-am văzut, am zâmbit. Am încercat să iau ca amintire un obiect prismatic transparent. Am întins mâna, dar gazdele, fără să se întoarcă spre mine, m-au rugat să nu ating acel obiect.

Am fost invitat să mănânc. Salată (exact ca pe Pământ), lămâie. Apa îmi amintește de cea gazoasă.

Mi-au propus să rămân, dar am refuzat. După aprecierea mea am fost ACOLO aproximativ o jumătate de oră. Am fost urcat în obiect și am revenit exact pe locul de unde am plecat. La despărțire, mi-au

Farfurie zburătoare - trucaj sau realitate?

spus: **Tot ce ai văzut povestește unui om care te va crede.**

Am ajuns acasă aproape de miezul nopții și mi-am notat, pe scurt, tot ce am văzut. Am încercat să povestesc cele văzute unui prieten, dar, după primele mele cuvinte acesta a început să râdă de mine. Așa că de atunci nu am povestit nimănui cele întâmplate...

Pe data de **17 aprilie 1979** mă deplasam pe același drum pe care am mers în acea zi neobișnuită, de neuitat. La un moment dat s-a apropiat de mine un om de înălțime medie, într-un costum de culoare închisă (pe stradă erau aproximativ 8 grade Celsius). Mi-am dat seama că este un umanoid de pe ACEA planetă (pentru că este suficient să-i vezi o singură dată, pentru ca apoi să-i recunoști): **Bună ziua. Mă cheamă Alexandr. Te interesează problema aceasta?** i-am răspuns: „Da." **Unde lucrezi?** Am spus locul unde lucrez. **Cine se mai interesează de această problemă?** „Prietenul meu. Noi lucrăm împreună." Tăcere. Apoi mi-a spus: **Așteaptă.** S-a întors cu pași grăbiți și, după câteva secunde a dispărut, pur și simplu, cu toate că pădurea nu era deasă...

Și încă ceva ce mi s-a întâmplat în același an. Într-o seară pictam femeia pe care am văzut-o atunci, aceea care venise cu obiectul. Unele trăsături ale feței le-am uitat și m-am gândit că nu ar fi rău să o revăd. Și, deodată, o văd, șezând la trei metri distanță. Era îmbrăcată normal, ca pe la noi. Stătea foarte liniștită și se pare că nici nu mă vedea, nu m-am apropiat de EA, nu am scos nici un cuvânt. Am lucrat două ore și după ce pictura a fost gata, EA a dispărut, tot așa, pe neașteptate, cum a și apărut..."

Acestea sunt însemnările făcute de tânărul pictor amator Anatoli Malâșev. Și, înainte de a trage o concluzie (dacă poate exista... o concluzie!) vă rog să recitiți începutul acestui articol.

ALECU MARCIUC ■

Benny B:

„Bonjour, bonjour, me voilà de retour!"

Au trecut 5 ani de la primele succese ale lui **Benny B.** Numele unui rapper belgian a devenit primul menţionat din titulatura unui grup: Benny, Perfect et Daddy K. După 2 ani de tăcere **Benny B** a revenit. Fără Daddy K însă...

Vous êtes fou, dit moi Bebé. Aceste refrene aparţin trecutului. Astăzi, redus la duo, grupul revine în forţă ca şi cum n-ar fi cunoscut vreodată altă componenţă. **Benny B** şi Perfect nu s-au gândit niciodată să abandoneze cariera muzicală. „Parce qu'on est jeunes"... e motivaţia optimistă a celui de-al 3-lea album al lor.

– Cum aţi realizat noul vostru single Hou La La La ?

Benny: Avem doi muzicieni noi, Frédéric Frankain şi Guy Waku. Eu am scris cuvintele iar muzica e un remake după Let's Go Dancing, hit-ul din 1982 al grupului Kool And The Gang, un titlu foarte simpatic în care se vorbeşte despre ceea ce ne lipseşte: dansul şi ambianţa.

– De ce a fost „concediat" Daddy K?

– Trebuia să scoatem acest album împreună, dar între timp el a scos single-ul său Voulez-vous coucher avec moi? A trecut de la statutul de DJ la cel de rapper ceea ce i-a plăcut foarte mult. Şi îl înţeleg căci în cadrul grupului ar fi rămas DJ. Când ne-a anunţat că vrea să realizeze un album sub numele lui, s-a pus următoarea problemă: că nu poate lucra la două proiecte în acelaşi timp.

– Şi atunci ai preferat să nu mai fie asociat cu Benny B.

– Da. Nici pentru el, nici pentru mine, n-ar fi mers. Trebuia să intrăm în concurenţă. Să ne imaginăm că ar fi rămas cu noi dar albumul nostru n-ar fi mers, şi atunci s-ar fi putut consacra proiectului solo. Invers, dacă albumul lui n-ar fi mers, ar fi putut spune că e cu noi. Avea deci două şanse, şi noi nici una. Asta nu mi-a plăcut.

– Consideraţi asta o trădare?

– Nu. E vorba de altceva. Contractul cu fostul meu producător, Olivier Verhaegen, e terminat. Am preferat să mă separ pentru că doream să merg mai departe şi el nu mă satisfăcea din acest punct de vedere. Au fost multe discuţii şi Daddy K, fără să ştiu de ce, a semnat cu el. Nu putem avea producători diferiţi făcând parte din acelaşi grup. Ajungeam la război. Am insistat ca el să ni se alăture nouă dar cred că s-a întâmplat ceva care l-a împiedicat să rămână cu noi.

– Ce poţi să spui despre acest nou album semnat Benny B?

– E o colecţie de piese foarte diferite între ele: rap, raggae, balade... Sunt şi invitaţi pe album. Firul roşu este însă vocea mea şi stilul meu rap..

– Dar acest nou Benny B nu mai e cel care cânta Vous êtes fou.

– Când am demarat, am făcut stilul respectiv de muzică pentru a şoca şi am avut impactul aşteptat. Acum însă avem 25 şi 26 de ani şi suntem ceva mai serioşi, atât în viaţa profesională cât şi în cea privată. Am făcut acest album şi vom face şi altele pentru a trăi, aceasta e meseria noastră. Muzica ne va reflecta întotdeauna aşa cum vom fi, nu vom trişa niciodată. N-are rost!

– În 1992, publicul vostru era foarte tânăr. Vă mai interesează un asemenea public?

– Acest public a venit pentru noi. Pe-atunci un titlu ca Vous êtes fou atingea toată lumea între 7 şi 77 de ani. De ce? Copiii sunt atraşi de muzică poate pentru a scăpa de problemele cotidiene. Mulţi tineri se identifică cu imaginea noastră. Suntem amuzanţi, deconectanţi şi, în plus, muzica noastră e foarte dansantă. Cui nu-i place oare să se simtă înseninat şi despovărat de griji?

– Făcând supoziţia că acest album va fi un eşec, care va fi reacţia ta?

– De la 20 la 25 de ani, am cunoscut atâtea lucruri, am descoperit cred ceea ce contează cu adevărat şi nu-mi pot permite să fiu trist. Dacă nu merge, aşa este! Mă gândesc că am toată viaţa înainte. Deşi consider albumul decisiv, nu vreau să mă gândesc decât la bine. Trebuie!

La bine şi la SALA POLIVALENTĂ pe 18 martie, fiţi alături de **Benny B.** cu ocazia PEPSI DANCE NIGHT SHOW. Vă invită unul din principalii sponsori: RADIO CONTACT!

FLASH

RADIO CONTACT

■ Chitariştii KEITH RICHARD şi RONNIE WOOD au interpretat versiuni unplugged ale pieselor clasice din repertoriul de început al grupului ROLLING STONES la primul din cele 9 concerte planificate de trupă pentru Japonia.

Veteranii rock-ului au delectat aproximativ 50.000 de fani cu variante acustice ale pieselor Angie şi Sweet Virginia în show-ul de 2 ore de la Tokyo Dome.

Mick Jagger a mulţumit în japoneză audienţei pentru entuziasmul cu care a răspuns prestaţiei lor.

■ Bono, frontman al grupului U2, şi Marianne Faithfull s-au numărat printre participanţii la funeraliile producătorului DENNY CORDELL la County Carlow, Irlanda, pe 2 martie.

Cordell, care i-a ajutat în carieră pe The Cranberries, Tom Petty & The Heartbreakers şi Moody Blues, a murit după o lungă boală.

A fost de asemenea cel căruia Bob Marley & The Wailers îi erau datori pentru contractul cu Island Records şi cel care a avut un rol important în cariera lui Joe Cocker şi Georgie Fame.

■ KIM BASINGER s-a alăturat luptei duse în vederea transformării statului american New Hampshire în primul din SUA care să interzică folosirea animalelor exotice pentru circ. Ea a trimis o scrisoare senatorului Burt Cohen spunând că animalele nu au voce cu care să protesteze şi să se plângă de viaţa mizerabilă şi condiţiile grele de muncă.

■ Noul album al lui Michael Jackson, History Book 1, nu e încă terminat. Dave Glew, preşedinte la EPIC, a dezvăluit faptul că membrii ai National Association of Recording Merchandisers au auzit doar porţiuni din 5 piese în timpul unei reprezentaţii în San Diego pe 28 februarie şi câteva din ele erau doar mixaje nefinisate.

Setul de două discuri ar fi trebuit să fie lansat în 1994 de Crăciun, apoi a fost amânat pentru februarie '95, pentru ca acum să fie prevăzut pentru „primăvara lui '95".

■ THE STONE ROSES sunt hotărâţi să-şi lanseze single-ul Love Spreads în Albania, satisfăcând astfel cererile fanilor lor din mica ţară comunistă. Piesa a câştigat mare popularitate ca temă pentru show-ul sportiv de pe canalul naţional de televiziune. The Stone Roses sunt în căutarea de posibilităţi pentru efectuarea unui turneu acolo la sfârşitul acestui an. Albania a fost frustrată de western rock music şi un purtător de cuvânt de la ambasada acestei ţări în Londra a făcut precizarea: „Din câte ştiu, n-a avut loc niciodată un concert al unei trupe vestice de rock în Albania".

■ BRUCE SPRINGSTEEN se reîntoarce la marele ecran, după succesul său, însemnând premiul Grammy pentru cea mai bună piesă a anului, „Streets Of Philadelphia". Springsteen a fost de acord să compună şi să interpreteze mai multe piese pentru viitorul film al lui Sean Penn „The Crossing Guard".

Directorul filmului este însuşi Sean Penn, iar protagonişti doi actori celebri: Jack Nicholson şi Angelica Houston.

■ Creatorul de modă KARL LAGERFELD şi supermodelul său favorit Claudia Schiffer se află într-o dispută privitoare la drepturile animalelor. În timp ce Lagerfeld creează blănuri pentru Fendi, Schiffer a semnat „The Models of Compassion Petition" iniţiată de Fabienne toamna trecută. Carla Bruni, Kate Moss şi Nadja Auermann au semnat şi ele spunând nu blănurilor. Lagerfeld a fost blamat de protestatarii anti-blănuri, inclusiv de Ricki Lake, gazda unui talk show televizat, în noiembrie, când casele lui de modă din New York au fost luate cu asalt.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCUREŞTI 96,1 FM
IAŞI 92,0 FM
CLUJ 89,8
radio CONTACT
PLOIEŞTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANŢA 91,1 FM

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

TREI ROMÂNI - TREI CAMPIONI GERMANI

Există o tradiție în partea de vest a Germaniei în ceea ce privește valoarea unor sportivi și antrenori care s-au format fie la Institutul de Cultură Fizică, fie la Institutul de Educație Fizică și Sport, fie la Academia Națională de Educație Fizică, având la bază desigur și pregătirea la nivelul cluburilor de performanță din țara noastră. În primii ani pe care i-am trăit în Germania, au lucrat în sport o serie de tehnicieni de talie internațională așa cum au fost Günther Bosch la tenis, Livia Medilansky la gimnastică artistică, Nicolae Firoiu la polo pe apă, Stelian Moculescu la volei, Mihai Albu la baschet sau Petre Ivănescu alături de Mircea Costache la handbal. Din fotbal îl voi aminti pe Octavian Popescu, la canotaj l-am descoperit pe Puiu Dângă, iar la box a lucrat fostul meu colaborator Viorel Raba care a trecut de la handbal la scrima cu mănuși. Ar fi o listă lungă dacă ar trebui să-i trec pe toți sportivii și antrenorii care s-au consacrat în țară și și-au trăit a doua tinerețe sportivă în Germania, aspect ce mă determină să afirm că noi am fost în lume printre cei mai buni, plus, am învățat tainele sportului într-o școală ca IEFS-ul, considerată în perioada anilor '70 cam pe locul 3 pe glob, după Leipzig și Moscova.

Tradiția noastră este continuată azi cu mare succes de către multiplii campioni la tenis de masă Olga Nemeș și Georg Szolt Böhm, și, pentru mine o plăcută apariție și așteptată, fără discuție, Alina Astafei-Stavariu. Primii doi și-au adjudecat săptămâna trecută titlurile naționale, Olga cucerind și victoria la dublu, astfel că pe cărțile lor de vizită vor fi trecute acum peste 10 performanțe doar pe plan german. Böhm, în vârstă de 33 de ani, și Olga la 26 de ani au declarat că vor juca și în continuare tenis de masă cu toate că viața lor s-a schimbat într-o oarecare direcție, primul devenind student la facultatea de sport, motiv pentru care se pregătește doar câteva zile pe săptămână, iar multipla campioană europeană trăiește sentimentul de mamă, având o fiică așadar, ceea ce îi cam răpește din timpul rezervat sălii

Olga Nemeș

de antrenament. Și totuși, ambii au dat peste cap prognozele tehnicienilor care nu le-au ofert prea multe șanse, situație ce mă face să cred că, dacă ai valoare, experiență și știi ce trebuie să faci, și cât bineînțeles, poți obține rezultate excelente. Dacă succesul lui Böhm, nescontat, cum ați înțeles din explicația mea, a creat „disensiuni" în lot, el nefiind selecționat pentru Campionatele Mondiale din China, „dubla" Olgăi ridică semne de întrebare cu privire la nominalizarea ei și în proba de dublu la Beijing, ea fiind doar pe lista jucătoarelor de simplu.

Cea mai frumoasă - și puternică „explozie" românească am trăit-o acum 10 zile la Stuttgart. Eram acolo la turneul de tenis al lui Ion Țiriac, moment în care am urmărit pe micul ecran, în direct, fantastica săritură a Alinei Astafei, care a trecut ștacheta ridicată la 2 m și 3 cm. Cu 48 de ore mai înainte, ea primise cetățenia germană și automat dreptul de participare la „naționalele" organizate la Sindelfingen, lângă Stuttgart, și sigur că titlul adus clubului ei din Mainz înseamnă consacrarea pe plan local și recunoașterea valorii de ansamblu a fiicei fostului „prăjinist" Petre Astafei. Mai cred însă că se vor bucura și Iolanda Balaș - Soeter alături de Nae Mărășescu de la FRA și MTS, care i-au dat drumul în lumea mare după un episod neplăcut pentru ambele părți. Consolarea sau dacă vreți satisfacția românească poate fi interpretată și altfel, întrucât Alina a sărit la Berlin acum 4 zile 2 m 4 cm, nouă performanță mondială, câștigând cel de-al 7-lea meeting de la care a participat. Și atunci mă întreb: nu trebuie să fim mândri de ai noștri indiferent pe unde trăiesc ei? Căci indiferent de pașaportul lor, ei reprezintă sportul românesc, al nostru, în care am cunoscut atâtea și atâtea satisfacții.

Alina Astafei - Stavariu

Fotbal

„Optimile" Cupei României

Miercuri, 15 martie, cu începere de la ora 14.30 vor avea loc, pe terenuri neutre, partidele din optimile Cupei României:

- FC MARAMUREȘ - ROCAR BUCUREȘTI (la Alba-Iulia);
- FC NAȚIONAL - OȚELUL GALAȚI (la Buzău);
- ELECTROPUTERE CRAIOVA - UNIREA DEJ (la Mediaș)
- PETROLUL PLOIEȘTI - OȚELUL TÂRGOVIȘTE (la Moreni);
- RAPID - STEAUA (pe Stadionul Național din Capitală);
- UT ARAD - METALURGISTUL CUGIR (la Deva);
- UNIVERSITATEA CLUJ - FAROL CONSTANȚA (la Brașov);
- DINAMO - UNIVERSITATEA CRAIOVA (la Pitești).

În caz de egalitate, după timpul regulamentar de joc, partidele se vor prelungi cu câte două reprize a câte 15 minute fiecare, apelându-se la varianta „golului de aur" (echipa care va marca prima în prelungiri, se va califica). Dacă egalitatea va persista și după 120 de minute, se va apela la executarea loviturilor de la 11 m.

GLASUL ROTILOR DE TREN 43

Cu o conducere în linii mari nouă, cu o echipă și ea tot în aceleași linii nouă, încărcată de tehnicitatea unui Lupu și Frunză, Rapid a început relativ prost returul. După ce au egalat la Constanța, ai noștri s-au văzut totuși învinși, deși, ne asigură Grigore Sichitiu, directorul general executiv, s-a simțit o clară voință de a învinge. Aparent, înfrângerea de la malul mării îi îndepărtează pe rapidiști și pe Hizo de obiectivul propus, participarea la o cupă europeană, dar, să nu uităm, mai sunt și jocurile Cupei. Pentru că, orice am zice, orice altceva am face, toate gândurile sunt îndreptate spre meciul cu Steaua de miercuri din optimile competiției atât de populare că rândurile ei s-au rărit și se vor mai rări, că așa-i în fotbal și, mai ales, așa-i în Cupă. Vor cădea ceva capete frumoase miercuri, de dorit ca printre ele să nu fie și cel al lui Hizo.

Mari mutări nu s-au produs totuși la Rapid. Bratu, Mutică și Cojocaru nu spun prea multe. Se vede aceasta și din supralicitarea celorlalți doi nou-veniți, Frunză și Lupu, prețul unei noi tehnicități la echipa de lângă pod, echipă în căutarea unei identități proprii. Bineînțeles, nici meciul cu Sportul nu e ușor, dar, cu irisul alungit spre Steaua, acesta nici nu se compară cu meciul din Cupă. Se anticipează o asistență record, pe „Național", ca-n vremurile bune ale celor două echipe. Dacă Rapid trece de Steaua, și nu vedem de, ce nu ar face-o, se va așterne lumina pe chipul lui Hizo, Cupa fiind mai aproape ca niciodată. Pentru că, degeaba încercăm noi să umblăm la borcanul cu miere, dinspre Cupa UEFA sunt cam slabe speranțe.

Să sperăm că prin aducerea lui Frunză și Lupu gradul de tehnicitate al echipei lui Nichi Dumitriu și Liță Dumitru va ajunge acolo unde vrea și a vrut mereu tribuna caldă a Giulețiului.

Altfel... o vom lua de la început.

Pagină realizată de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

La închiderea ediției, Campionatele Mondiale de patinaj artistic de la Birmingham erau în plină desfășurare. În proba de perechi, Radka Kovarikova și Rene Novotny (Cehia) - în foto - și-au adjudecat medaliile de aur, devansându-i pe foștii deținători ai titlului, Evghenia Șișkova - Vadim Naumov (Rusia). Ca un fapt interesant, noii laureați sunt antrenați de... rusoaica Irina Rodnina (de trei ori campioană olimpică și de două ori mondială), Rusia pierzând astfel supremația în această probă pentru a cincea oară în ultimii 30 de ani.

Foarte curând, arbitri profesioniști

O idee mai veche, des vehiculată în ultimii ani, este pe cale să se materializeze curând, apreciază francezul **Michel Vautrot**, proaspăt membru al Comisiei de arbitri a Federației Internaționale de Fotbal (FIFA). Anume, profesionalizarea arbitrilor. Aceasta, însă, va fi doar una dintre măsurile ce se vor lua în acest domeniu, reuniunea din 31 mai a forului fotbalistic mondial având pe ordinea de zi și, de pildă, încurajarea arbitrajului feminin, reprezentantele acestuia urmând să fie delegate chiar la viitoarea mare competiție, turneul olimpic de la Atlanta, de anul viitor.

În legătură cu profesionismul, Vautrot a apreciat că tendința este, de fapt, de semiprofesionism, mai precis asigurarea pentru acești judecători a mijloacelor și cadrului care să le dea posibilitatea de se consacra mai mult respectivei îndeletniciri. Un exemplu îl constituie Germania, unde baremul pentru un meci este în prezent de 3.000 mărci, urmând să ajungă la 5.000 mărci în scurt timp. De asemenea, vor fi preluate idei din Italia, mai ales în ce privește pregătirea. Oficialii din calcio au puse la dispoziție instalații sportive pentru antrenament, gratuit, și, cu o frecvență săptămânală, dau probe fizice.

Pentru toate acestea, evident, este nevoie de fonduri, FIFA intenționând să ceară țărilor care au o ligă profesionistă să consacre arbitrilor 5 la sută din încasările lor. Aceasta nu înseamnă, însă, că federațiile nu vor avea în continuare autoritatea supremă în domeniul arbitrajului, pentru a nu se crea confuzii.

Om cu experiență, Vautrot nu poate să nu concluzioneze: „Toate măsurile avute în vedere nu vor înlătura, bineînțeles, erorile de arbitraj, dar este o evoluție, ca să nu zic revoluție, importantă și necesară în pragul anului 2000".

TEODORA OPREA ■

Președintele Iliescu află abia acum de „afacerea AGA"?

Ţinem la dispoziţie, pentru n eventual răspuns, spaţiul revistei

Constituția României

„ARTICOLUL 68 - compatibilităţi. (2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcţii publice de autoritate, cu excepţia celei de membru al Guvernului".

Scandalul participării parlamentarilor AGA şi CA ca reprezentanţi ai S şi ai FPP-urilor este departe de fi încheiat. Pentru că dacă parlamentarii majoritari, cu chiu, cu vai, renunţa să mai sugă din ugerul eprinderilor de stat, e cert că nu pierde sfârcurile rudele lor - veste, fii, nurori, nepoţi, fraţi, nnaţi. Vom vedea câţi dintre aceşti l" sunt patroni ai unor s.r.l.-uri e parazitează întreprinderile la e sunt reprezentanţi „naşii"!

În primul rând să zăbovim asupra tei mâinii proletare a preşedintelui Iliescu, îndreptată împotriva parlamentarilor prinşi de presă cu câte 4, 5 AGA sau CA la activ. E de supus că preşedintele ştia proba- de la început de această poveste. Iea s-o ştie de la bunul său prin **Emil Dima**, senator PDSR de mboviţa şi preşedintele Consiliului Administraţie al FPS; de la unul consilierii săi, **Marius Guran, şi el mbru în CA la o întreprindere**; de fostul său consilier apropiat şi ual deputat de Ialomiţa **Vlad dimir Galin**, reprezentant în AGA o întreprindere judeţeană de unătăţiri funciare; de la senatorul amicul său **Romul Vonica, rezentant şi el într-o „AGĂ" şi şedintele Comisiei Anticorupţie**). Ar fi putut s-o ştie de la fostul tovarăş de muncă şi luptă comută **Angelo Miculescu**, socrul şedintelui Camerei Deputaţilor, rezentant în AGA la fostul IAS ziceni, alături de deputatul PDSR Ialomiţa **Ion Dumitrescu**. Ar fi ut şti că **Gică Dănilă**, comisar şef Gărzii Financiare, este şi el rezentant în AGA la roindustriala Mogoşoaia SA. Dar i dintre **„napoleoni"**, după cum i-a mit chiar dl Iliescu, nu-i stau sau i-au stat prin preajmă!

Aşadar, pentru care motiv a luat atunci când, vezi Doamne, a aflat această situaţie?!

Un prim motiv ar fi legat de proa-i imagine de om sărac, da' cinst, de campion al dreptăţii, de tător neobosit împotriva abuzurilor şi nedreptăţilor. Toată lumea trebuie să ştie de-acum încolo că Ion Iliescu, când se plimbă prin popor alături de cei amărâţi, e un om plin de bune intenţii, dar este legat de mâini şi de picioare din cauza Parlamentului, fir-ar el să fie de Parlament! Şi aici am ajuns la -

Al doilea motiv al furiei prezidenţiale: din Parlament fac parte şi reprezentanţi ai Opoziţiei, iar aceştia, în special cei din CDR, n-au „pus botul" la AGA. Or, dl Iliescu n-a suflat o vorbă despre faptul că PDSR-ul, copilul său de suflet (şi toiag în alegeri), prin parlamentarii săi, este implicat în acest scandal; a preferat să vorbească despre parlamentari la modul general, fără diferenţieri, pentru ca, astfel, în conştiinţa oamenilor să rămână ideea că nici parlamentarii Opoziţiei nu sunt mai breji! Dar din listele publicate de noi s-a văzut clar că **PDSR-ul stăpâneşte TOTUL**, că parlamentarii săi sunt implicaţi până peste cap în această afacere murdară, ca şi în multe altele, secondaţi, nici măcar proporţional (!), de oamenii lui **Funar**, ai lui **Verdeţ** şi ai lui **Vadim Tudor.**

Şi acum să încercăm să facem o legătură între sarcina de plan trasată prin vicepreşedintele **Ion Solcanu**, aceea că PDSR trebuie să rămână la putere încă cel puţin 10 ani (fereşte, Doamne!), şi anumite paragrafe şi articole din capitolul III al Legii 58/1991, capitol care reglementează înfiinţarea şi organizarea FPS. Astfel, la paragraful 5 al articolului 28 din lege se spune: **„La expirarea a şapte ani de la începerea activităţii FPS, pe baza raportului prezentat Parlamentului, acesta va decide, în funcţie de situaţia existentă la acel moment, asupra activităţii FPS şi asupra procedurilor de urmat; în vederea gestionării participaţiei statului în societăţile comerciale."**

La articolul 29 al aceleiaşi legi se spune: **„FPS îşi încetează, de drept, activitatea pe data realizării integrale a privatizării societăţilor comerciale cu capital de stat."**

Aşadar, proşti ar fi „bibicii" să încheie privatizarea, sacrificându-şi astfel imensul „viţel de aur"! De aceea trebuie să mai rămână cel puţin 10 ani la putere! Adăugaţi la aceasta şi încontrarea pedeseriştilor faţă de interzicerea totală de a mai fi reprezentanţi în AGA şi CA şi veţi avea astfel imaginea celui mai periculos val de lăcuste vorace care s-a abătut asupra României de la fanarioţi şi sovietici încoace! Halal salvare naţională! La mai mare, tovarăşi!

BEBE SCARLAT ■

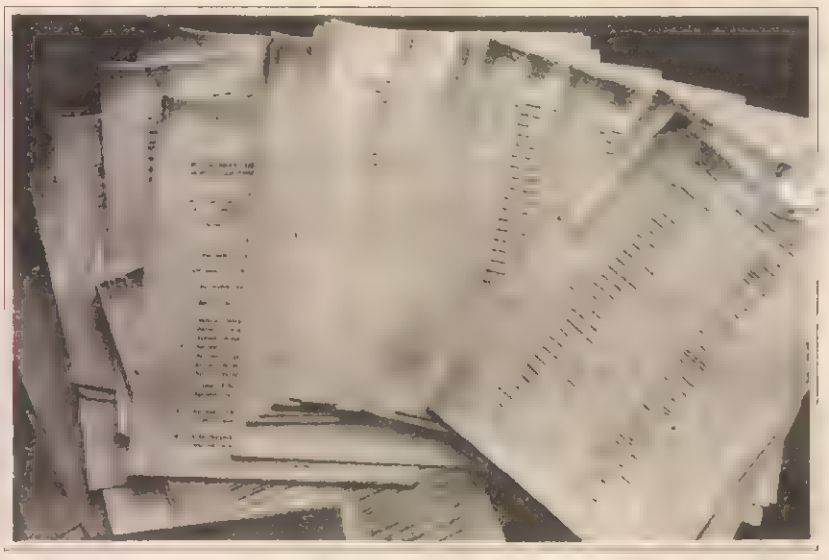

File din cronica neagră a jafului naţional. Sute şi sute de pagini, mii de unităţi economice, dar mai ales vreo douăzeci de mii de „salvatori naţionali" care „privatizează" în draci. Ce? Bani. De la întreprinderile de stat („ale noastre") în buzunarele proprii. „Haiducul" Văcăroiu la (impozite grele) de la oameni şi dă (subvenţii grase) la întreprinderi; „haiducii" FPS-ului şi FPP-urilor iau de aici şi dau la buzunarele proprii. Fainâ lucrare! Pe faţă şi cu acte. În vârful piramidei stau parlamentarii, care calcă volos prin strachina bunului simţ, dar mai ales calcă peste Lege (art. 68 din Constituţie). În „jotul AGA" domină copios PDSR, urmat de PD, apoi „pentagonalii", iar la coadă vreo doi, trei rătăciţi de la UDMR şi chiar şi unul de la PNŢCD. Acum dau cu toţii înapoi (nu banii, nu vă speriaţii) şi demisionează de la ciolan: „Gata, nu mai facem altă dată". Dar au făcut-o până acum! Şi cine le-a dat voie? Că Legea nu!

EUGEN CHIROVICI ■

7302 reprezentanți ai FPS în AGA și CA

Judeţul	Nr. de întreprinderi	Nr. de reprezentanţi
Alba	107	151
Arad	153	203
Argeş	153	106
Bacău	120	172
Bihor	157	204
Bistriţa	103	129
Botoşani	109	164
Braşov	86	154
Brăila	114	178
Buzău	95	148
Caraş Severin	81	106
Călăraşi	112	166
Cluj	187	258
Constanţa	229	385
Covasna	67	91
Dâmboviţa	117	174
Dolj	189	258
Galaţi	139	211
Giurgiu	93	120
Gorj	92	115
Harghita	125	144

Judeţul	Nr. de întreprinderi	Nr. de reprezentanţi
Hunedoara	164	212
Ialomiţa	102	142
Iaşi	137	209
Maramureş	122	166
Mehedinţi	107	148
Mureş	149	203
Neamţ	161	199
Olt	130	177
Prahova	200	278
Satu Mare	104	162
Sălaj	71	98
Sibiu	161	236
Suceava	169	211
Teleorman	127	178
Timiş	284	424
Tulcea	150	214
Vaslui	117	161
Vâlcea	94	139
Vrancea	79	108
TOTAL:	5258	7302

Ultima oră

Partidul lui Patriciu iese din aripa lui Stelian Tănase

Apărați copiii !

VIOLENȚA ÎN ȘCOLI

❑ Începând din numărul viitor, un serial de anchete zguduitoare ❑ Poliția trebuie să pună piciorul în prag ! ❑ Apelați la noi, ca să vă ajutăm !

pag. 8-9

Două reviste într-una singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA fără Flacăra BIS sau invers !

Nr. 12 ● 21 – 27 martie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de G. Ranetti

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

PUTEREA DE A FI CEL MAI BUN !

Și presa intră impetuos în ring!

Vineri, 17 martie 1995, la Centrul Internațional de Presă din București a avut loc reuniunea directorilor, redactorilor șefi și editorilor din mass - media și a tuturor reprezentanților de breaslă, consacrată rezolvării problemelor economice stringente ale mass - media. A fost desemnat prin vot un organism intitulat „GRUPUL DE ACȚIUNE - FORȚA PRESEI", care beneficiază de împuternicirea întregii mass-media pentru a negocia în numele ei cu autoritățile întreg pachetul de revendicări. Din acest organism fac parte: Alexandru Lăzescu, „Monitorul" - Grupul de presă „NORD EST" - Iași; Alex Ștefănescu, „România Literară"; Cornel Ciomâzgă, „Radio Tinerama"; Cornelius Popa, „Gazeta de Transilvania" - Brașov; Dan Diaconescu, „Oglinda"; Dumitru Tinu, „Adevărul"; Florea Ciobanu, „Oltenia azi" - Craiova; Florin Brătescu, TV „Antena 1"; George Arion, „Publicațiile Flacăra"; Gheorghe Brătescu, „Casa Editorială Complar"; Horia Alexandrescu, „Cronica română"; Ion Cristoiu, „Evenimentul zilei"; Janos Gyarmath, „Romaniai Magyar Szo"; Maneta Plămădeală, „Asociația Editorilor de Carte"; Marius Tucă, „Jurnalul național"; Max Bănuș, revista „Tinerama"; Mihai Miron, TVR; Mircea Dinescu, „Academia Cațavencu"; Mircea Moarcăș, „Societatea Omnia Press"; Nicolae Rotaru, „Publicațiile militare"; Octavian Andronic, „Libertatea"; Paltin Nottara, „Compania Europeană de Presă și Comunicații"; Paul Grigoriu, „Radio România Actualități"; Petre Mihai Băcanu, „România liberă"; Radu Macovei, „Viața liberă" - Galați; Sorin Roșca Stănescu, „Ziua"; Valeria Filimon, „Femeia".

S-a stabilit ca prima întrunire să aibă loc vineri, 24 martie, începând cu ora 11,00 la Centrul Internațional de Presă din București.

TUDOR MOHORA neagă relațiile cu frații Păunescu

pag. 3

Rechinii gospodăriei comunale

Furt uriaș din buzunarele sucevenilor

pag. 8-9

TELE 7 abc

MIHAI TATULICI vă vorbește în FLACĂRA cu „Cuțitul în spate"

pag. 10

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

Dr. ing. MIHAI BERCA explică pentru cititorii noştri

Cine este AGROVET S.A. şi cu ce se ocupă?

AGROVET S.A. este o societate pe acţiuni, cu un capital iniţial de 650 milioane lei şi care desfăşoară o activitate exclusiv în plan agricol, cu incidenţe în industria alimentară, ca şi în unele industrii din amonte de agricultură.

AGROVET S.A. s-a format prin fuzionarea mai multor întreprinderi mai mici, cât şi prin participarea la capital a majorităţii salariaţilor săi. A beneficiat de asemenea de sprijinul unor parteneri străini germani, între care trebuie să menţionăm firma AgrEvo GmbH (o societate formată din firmele Hoechst AG, Schering AG şi Roussel Uclaf, al doilea producător mondial de produse fitofarmaceutice. AGROVET S.A. este într-un proces permanent de reorganizare, de găsire a formelor optime de activitate.

Activitatea firmei se desfăşoară în plan productiv şi de servicii, cât şi în plan comercial.

AGROVET S.A. este structurată momentan pe următoarele domenii de activitate, care sunt organizate la nivel de departamente:

- MARKETING PRODUSE FITOFARMACEUTICE
- MARKETING PRODUSE VETERINARE ŞI ADAOSURI FURAJERE
- MARKETING PRODUSE IGIENĂ PUBLICĂ
- MARKETING TEHNOLOGIE DE APLICARE ŞI ALTE TEHNOLOGII PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII
- DEPARTAMENTUL IMPORT-EXPORT-DERULARE
- DEPARTAMENTUL DESFACERE-VÂNZĂRI

Celelalte activităţi, în special cele de servicii şi producţie (îndeosebi producţie de nutreţuri combinate) sunt organizate în societăţi separate, încadrate toate în grupul AGROVET, de curând înfiinţat.

AGROVET S.A. dispune în teritoriu de o structură proprie de filiale şi societăţi, care constituie o reţea completă de consultanţă, producţie şi distribuţie. Cele mai importante sunt:

AGROVET S.A. - Sucursala Timişoara

AGROVET S.A. - Sucursala Cluj-Napoca

AGROVET S.A. - Piteşti

AGROVET S.A. - Cluj-Napoca

Complexul FARMNATUR Alexandria, alcătuit din firmele: FARMNATUR S.R.L.; FARMNATUR VAMAL; FARMNATUR SERVICII; AGRITOP AGROVET S.A. Brăila; AGROVET S.A. - Sucursala Sibiu; SIBCO AGROVET - Sucursala Botoşani; AGROVET S.A. - Reprezentanţa Ialomiţa; AGROVET S.A. - Reprezentanţa Olteniţa; S.C. MOLDAGRO Suceava şi Tg. Mureş

Ultimele două sunt firme colaboratoare, care nu lucrează cu capitalul nostru, dar cu care avem contracte de colaborare foarte bune şi serioase.

Cine sunt colaboratorii noştri în plan intern?

Beneficiarii tehnologiilor noastre sunt în egală măsură partenerii noştri şi sunt foarte numeroşi.

Colaborăm cu firme de renume din ţară, mai ales în domeniul producţiei, dar şi al distribuţiei, aşa cum ar fi S.C. OLTCHIM S.A., cu care fabricăm împreună unele produse deosebit de valoroase, cum ar fi produsul DECIS. Oltchim este partenerul nostru de bază în România, dar nu singurul. Colaborăm de asemenea cu fabrici de renume, cum ar fi FARMEC CLUJ, pentru produse cosmetice şi de igienă publică.

Marii noştri parteneri rămân însă producătorii agricoli, indiferent de forma lor de proprietate, iar în computerele noastre sunt înscrişi peste 5000 de parteneri mai mari sau mai mici, dar care rămân pentru noi la fel de importanţi.

Cum agricultura de stat este o piaţă formată, dar cu deosebite probleme financiare, considerăm foarte necesară formarea pieţei micilor producători, care au şi ei dreptul la tehnologii moderne. Aceşti oameni, părăsiţi de toată lumea, au din partea noastră un sprijin deosebit. Pentru aceasta, fiecare sucursală şi-a format şi trimis agenţi până în cele mai îndepărtate sate.

Cine sunt colaboratorii noştri în plan extern?

Am putea spune că suntem o firmă norocoasă, pentru că dispunem de sprijinul unor concerne internaţionale:

AgrEvo (societate Hoechst AG, Schering şi Roussel Uclaf) şi **Hoechst Veterinär GmbH**, care de la început ne-au acordat toată încrederea şi sprijinul lor.

Sandoz, FMC, Rhom and Haas, Mitsubishi, Lohmann, Promox, Uniroyal, Agrotop Detia Degesch şi altele ne-au acordat de asemenea încrederea lor, iar noi nu i-am dezamăgit.

Dispunem astăzi de o paletă de produse şi servicii pentru agricultură care acoperă integral pretenţiile celui mai sever partener.

Suntem în măsură să oferim soluţii pentru orice verigă tehnologică din agricultura noastră. Suntem, de exemplu, mândri să spunem că firma noastră a modernizat în ultimii 3 ani peste 1500 maşini de stropit foarte vechi şi uzate, transformându-le în maşini noi, cu minimum de efort financiar. Acest lucru l-am realizat cu ajutorul partenerului nostru extern **Agrotop** şi cu concursul colegilor de la **S.C. MAGIC Adjud.**

În momentul de faţă suntem în negocieri cu câteva firme mari din Germania pentru dezvoltarea unor investiţii mari în domeniul producţiei şi serviciilor destinate agriculturii.

De ce a apărut AGROVET S.A. şi ce strategie de viitor îşi propune?

AGROVET S.A. a apărut într-o situaţie economică disperată pentru agricultură. Agricultura, pământul şi ţărănimea română, care ar fi trebuit să primească consensual toată stima şi deci şi sprijinul guvernanţilor, s-a trezit dintr-o dată în situaţia de a fi cea mai năpăstuită ramură a economiei naţionale, deşi în mod paradoxal ea produce hrană pentru tot muritorul de rând sau mai „sus pus".

Foarte mulţi salariaţi ai Ministerului Agriculturii sunt oameni cu foarte multă pricepere şi dorinţă de a elabora un program concret de retehnologizare a agriculturii. Există însă la fel de mulţi cei care nu fac altceva decât să îi blocheze pe primii.

Aşa se face că legile destinate a stimula agricultura nu se aplică, iar cele care sunt destinate a o frâna funcţionează fără stavilă. De aici, situaţia concretă că de fiecare dată nu există credite pentru agricultură, iar dacă acestea vin, se întâmplă să vină când nu mai este nevoie de ele.

Or noi ne-am propus - atât cât ne stă în putere - să creditâm unităţile agricole până la recoltare cu produse şi tehnologii. Ne-am propus chiar să preluăm în cultură anumite suprafeţe, să organizăm ferme model şi să arătăm că se pot face producţii mari şi economice în România. Noi am apărut ca să demonstrăm că se poate face agricultură la nivel vestic în România, iar strategia noastră este de lungă durată, încercând să transforme în partener pe orice posesor de pământ dornic să obţină producţii mari şi eficiente. Nu suntem singurii care ne-am propus acest lucru, dar suntem cu siguranţă unii dintre cei mai activi.

(Va urma)

Seminar organizat de ComputerLand România

Compaq No 1. în PC's

Joi, 16 martie 1995, **ComputerLand România** a organizat seminarul susţinut de domnul **Thomas Kucharik - Director de vânzări Compaq** pentru România, Bulgaria şi Slovacia. Evenimentul a avut loc în incinta elegantului Club Ilie Năstase.

Seminarul a avut ca temă prezentarea poziţiei companiei **Compaq** pe piaţa mondială a computerelor şi strategiile pentru viitor, precum şi prezentarea ultimelor produse lansate în luna martie de **Compaq**. Întreaga gamă de produse este disponibilă prin **ComputerLand România.**

Corporaţia Compaq Computer este liderul mondial al producătorilor de servere, calculatoare desktop şi notebook-uri.

Firma **ComputerLand România** este autorizată pentru distribuirea şi service-ul echipamentelor **Compaq**, încă de la intrarea pe piaţa românească a acestei prestigioase companii. Conferinţa **„COMPAQ - No 1. în PC's"** se înscrie în preocupările permanente ale firmei **ComputerLand** de promovare în România a unor soluţii informatice bazate pe echipamente şi produse de cea mai bună calitate.

La conferinţă au participat peste 100 de persoane, reprezentanţi ai celor mai importanţi utilizatori de echipamente **Compaq**, clienţi ai **ComputerLand,** precum şi ai altor companii interesate în achiziţionarea acestor echipamente de cea mai înaltă calitate şi performanţă.

Cu ocazia acestui seminar a fost organizată o miniexpoziţie în cadrul căreia au fost expuse superserverele **Compaq** din **familia Proliant**, soluţii pentru reţelele de calculatoare cu cerinţe critice de funcţionare care realizează o combinaţie optimă între fiabilitate şi performanţă.

Domnul **Thomas Kucharik** a subliniat eficienţa relaţiei dintre **ComputerLand** şi **Compaq**, precum şi nivelul tehnic deosebit al soluţiilor adoptate de **ComputerLand** pentru satisfacerea completă a celor mai diverse cerinţe ale clienţilor.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administraţie
Preşedinte - director general: **GEORGE ARION**
Membri: **Ion D. Goia, Alexandru Pleşiţă, Mihai Săndoiu, Liviu Timbuş**
Director economic: **SILVIU ILIE**
Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate şi suplimente speciale: **MIHAI SĂNDOIU**
Director difuzare: **MANUELA VASILIU**
Şef cabinet: **CĂTĂLINA ALBERTI** 222.33.31; 222.33.44; (2002)
Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30, 223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu întreruperile din paranteze
Fax: 223.32.79
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valutar - 47.21.8.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef: **ELIGEN CHIROVICI**
Consilier: **LIVIU TIMBUS**
Secretar general de redacţie: **ADRIAN PETRESCU**
Telefon (2559)

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghiţeanu, Roxana Stancu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ştefan Nicolae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe Brînduşa Nicolae Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ştefanovici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera, Florin Ioniţă
- **CORESPONDENŢI ÎN ŢARĂ:** Paşcu Balaci, Ion Ceacâru
- **CORESPONDENŢI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tănţală (SUA)
- **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) - Crina Gorgoi
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Angela Ştefănescu

REBUS REBUSACHE

Director publicaţii de divertisment: **ALEXANDRU PĂSĂRIN**
Redactori şefi adjuncţi: **MIHAI ZGUBEA** ("Rebus") **CONSTANTIN GRIGORE** ("Rebusache")
Aurel Ştefan Alexandrescu, Gheorghe Braşoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane (2036) director, (1457) redacţie

PUBLICITATE ŞI SUPLIMENTE SPECIALE (2600), 222.68.05: **Călin Mărculescu,** Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petria
ŞEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chiţulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38: Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Maţotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE 222.66.28: Gabriel Bumb, Cora Cioceanu, George Constantinescu, Marian Fruntzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procopie, Nicolae Şerban, Mihai Şoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Aviza Balica,** Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrăşcoiu, Florenţa Tudor
ADMINISTRATIV (2634): **Dan Mircea Popa,** Marian Băicoianu, Liliana Creţu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Săndulească

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341, Bucureşti, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL **TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează informaţii furnizate de agenţia MEDIAFAX
Închiderea ediţiei: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Forță presei!

În sfârșit, după ce vreme de cinci ani s-au zbătut ca să apere diverse categorii sociale năpăstuite, ziariștii și-au adus aminte și de ei înșiși, de fragilitatea statutului lor. Și brusc, și-au dat seama, cu stupoare, că nu le sare nimeni în ajutor. Au priceput ce singuri sunt și că salvarea e doar în ei înșiși. Guvernul, o parte din parlament, președintele nici n-au vreun interes ca în România să existe o presă puternică și cu adevărat liberă. Din păcate, aceste instituții au nevoie doar de slujbași obedienți care să polelească prin cuvinte dezastrul în care se află țara. Iar cititorii, radioascultătorii, telespectatorii nu realizează încă primejdia care planează asupra dorinței firești de informare netrucată. Creșterea continuă a prețului de tipărire, lipsa de hârtie - și ea cu un cost enorm - obstacolele în calea difuzării, dificultățile în înzestrarea posturilor de radio și televiziune fac tot mai anevoioasă existența presei: Desigur, ziariștii nărniți de puterea actuală sunt scutiți de probleme în adăpostul lor confortabil. Din fericire însă, ziarele și revistele pe care le propun pieței n-au nici o credibilitate. Gazetele care-i critică pe guvernanții de azi însumează tiraje de sute de mii de exemplare, pe când cea a lingușitorilor de profesie e menținută artificial, prin subvenții uriașe. De aceea, mai marii zilei vor să-i sufoce pe apărătorii dreptății și adevărului, folosind cele mai abjecte metode, descoperite cu o dibăcie diabolică. În al doisprezecelea ceas, ziariștii onești s-au constituit într-un grup de acțiune care va încerca să se bată pentru drepturile gazetarilor. Fără îndoială, e o luptă grea, mai ales acum, într-un an pre-electoral. Dar triumful democrației este condiționat și de succesul acestei lupte. Dacă unirea ziariștilor independenți în fața valului de pericole care îi amenință nu va fi vorbă în vânt, dacă vor dispărea orgoliile și nu se va mai ține cont de interesele meschine, izbânda le va aparține, cu siguranță.

Cu privirea mohorâtă, șed la masa mea de brad...

Partidul Socialist are planuri mari, dar nu prea are sediu

☐ Tudor Mohora neagă legăturile cu Poliana Cristescu și cu frații Păunescu

Fotografia de FLORIN IONIȚĂ ■

- Despre Partidul Socialist s-au zvonit foarte multe. De pildă, că va beneficia de suportul unor personalități din lumea financiară, printre care și frații Păunescu. Ne puteți preciza care este rolul acestora în subvenționarea partidului dumneavoastră?

- Nu aș vrea să insist foarte mult asupra acestor probleme, pentru că lucrurile sunt foarte simple: nu există nici un rol al fraților Păunescu în acest demers politic pe care l-am început. Sunt două luni de când am plecat de la PSM. Am stat în condiții precare pe Banu Manta, unde am fost tolerați într-o cameră și abia acum suntem în faza de a încerca să încropim un sediu. Deci nu se poate vorbi de o bază logistică, care ar putea să stea la îndemâna unor miliardari.

- De asemenea, se zvonea că dumneavoastră ați fi interesat în promovarea în staff-ul PSM a Polianei Cristescu, fosta soție a lui Nicu Ceaușescu. Ne puteți spune dacă Poliana Cristescu va merge alături de Partidul Socialist?

- Văd că mă luați cu întrebări foarte clare, chiar dure... Eu cu Poliana Cristescu am lucrat în structurile organizațiilor de tineret. Din octombrie 1989 n-am mai vorbit. Restul, se înțelege de la sine, sunt speculații care, probabil, au substraturi care îmi scapă la ora aceasta și care promovează interese pe care nu pot să le descifrez și, cu atât mai puțin, să vi le aduc la cunoștință. Știu că au existat puseuri informaționale periodice, generate de asemenea legături pe care le-aș avea cu Poliana Cristescu. Nu există nici un fel de legături de acest gen.

Învățăturile prietenești ale dlui Tudor Mohora către dl Ion Cristoiu

- Să trecem la o persoană mai mult sau mai puțin la dreapta eșichierului publicistic: Ion Cristoiu. Se zvonea că și dânsul va deveni politician de partea dumneavoastră, a PS. Este adevărat? Mai ales că fosta redacție a Revistei Socialistul, care făcea parte din aripa reformatoare din PSM, este în momentul de față angajată la „Evenimentul zilei".

- Noi nu am avut redacție la Socialistul, pentru că o revistă lunară nu își poate permite o schemă. Persoana la care vă referiți nu a fost angajată a PSM, ci a colaborat la această revistă. Întrucât Aura Matei Săvulescu și Ion Cristoiu au lucrat împreună 10-15 ani la Viața Studențească, Ion Cristoiu i-a dat o mână de ajutor, în condițiile în care, practic, ea a fost dată afară de la Socialistul. Într-o emisiune la TELE 7 abc, atunci când Ion Cristoiu și-a declarat intenția de a-și face un partid, mi s-a cerut să răspund la câteva întrebări. Am răspuns foarte clar că, în ceea ce mă privește, nu cred că Ion Cristoiu o să-și întemeieze un partid, pentru că o personalitate publicistică de talia lui, intrând într-un partid, ar pierde niște grade de libertate, ar trebui să se limiteze, să intre în rigorile unui partid. Poate fi considerat și ca un sfat prietenesc pe care i l-am dat, având în vedere antecedentele noastre de activitate comună. Mai mult, am afirmat că eu îl văd pe Ion Cristoiu ca pe un intelectual de stânga. Și cred că nici nu poate fi altfel, având preocuparea pe care o are și segmentul de cititor pe care îl vizează. Acuma, totul e relativ la noi. Ce înseamnă partid de dreapta în România? PNȚCD e de centru-stânga, PSDR, până mai ieri, era social-democrat... Ce elemente categorice de dreapta au? Mai nou, Convenția Democratică, prin liderul său, domnul Emil Constantinescu, a lansat niște semnale de stânga, populiste. Însă, ca să nu ocolesc întrebarea dumneavoastră, aș vrea să vă spun că domnul Cristoiu nu s-a înscris în Partidul Socialist și, oricum, dacă dorește să o facă, este treaba lui. Dar, din câte știu eu, cred că nu este preocupat de ideea de a intra într-o formațiune politică.

Slalom în problema Iliescu

- Unii spun că partidul dumneavoastră ar fi o rezervă pentru președintele Iliescu, alții dimpotrivă. Există șansa să-l sprijiniți în viitoarele alegeri pe Ion Iliescu?

- Dacă părerile sunt împărțite, înseamnă că lumea sesizează că nimic nu este prestabilit, preconceput în ceea ce privește această formațiune politică. În această fază, n-aș putea să vă spun nici dacă vom avea candidat propriu la președinție. Este o chestiune care își așteaptă răspunsul de la organele competente ale partidului. Același răspuns se poate da și în legătură cu alianțele politice.

- În acest moment aveți 5 parlamentari. Ați luat legătura cu alții pentru a vă forma grupuri parlamentare proprii?

- Nu suntem interesați, cum am fost acuzați de unii reprezentanți ai PDSR, de racolări. Astăzi, nefiind la putere, nu putem promite poziții sociale, cu atât mai puțin mijloace materiale. Am putea să promitem locuri fruntașe pe liste electorale, dar acest lucru nu l-am făcut. Nu vă ascund că există oameni care ne tatonează și care, poate, vor trece la partidul nostru, dar nu vă pot da nume și nici care este numărul acestora.

- În ultimul timp au început să apară noi partide politice, de exemplu, Partidul Noua Românie, Partidul Socialist, Partidul Liberal Democrat. Care sunt cauzele și consecințele acestui fenomen?

- Ar trebui analizate cauzele care determină acum, după 5 ani, tentația de a organiza noi partide. Un răspuns ar putea fi criza clasei politice românești. Noi nu ieșim pe piața politică în lipsa altor partide de stânga, din contră. Dar dacă avem atâtea partide de acest gen și cetățeanul, în continuare, nu se simte apărat...

Astăzi societatea s-a stratificat și este nevoie ca partidele să se definească cu claritate și să se așeze pe segmentele de electorat pe care doresc să le reprezinte.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Raţia de libertate

Mâna lungă ...

1

S-ar părea că despre „afacerea AGA" s-a cam spus totul, inclusiv dedesubturile care trimit cu gândul la manevre menite să coboare Parlamentul, instituţie fundamentală a statului de drept, în subsolul conştiinţei publice şi al vieţii politice româneşti. Dacă Preşedinţia - în raport cu Parlamentul, şi Guvernul - în raport cu FPS ar avea un oarecare câştig de cauză (oricum discutabil), faptul mi se pare totuşi cu semnificaţii colaterale. Ceea ce trebuie să ne producă marea durere de cap a acestor zile nefericite este sugrumarea în faşă a privatizării; aproape douăzeci de mii de „bibici" sug vârtos din averea publică şi ar trebui să fie nebuni să renunţe la pieaşcă; aşa cum am titrat încă de la începutul campaniei noastre de presă („Privatizarea lu' peşte"), este limpede cine şi de ce parazitează unităţile economice, paralizând încercarea de a aşeza pe aceste meleaguri o societate normală, cu o economie liberă, concurenţială, eficientă. Este limpede de ce nu se mişcă lucrurile în ţara asta, de ce suntem săraci şi vom mai fi. Oricum, în „buna" tradiţie postdecembristă, va trece şi acest val, căruia presa s-a străduit să-i dea forţă. Dar murdăria rămâne; lăcomia nemăsurată, mâna înfiptă până la umăr în banul public, deturnarea de active şi fonduri, traficul de influenţă, tichelamul.

2

Striviţi de sărăcie şi de lipsă de perspective, sătui până-n gât de macrosuccesele din capul premierului, exasperaţi de ruina în care se zbat să facă ceva în cele opt ore zilnice de muncă, oamenii se agaţă de valul de greve şi mitinguri care cuprind, unele după altele, sectoare şi unităţi economice. Puterea a aruncat la coş lecţia Reşiţa, fără să înveje nimic. E prea ocupată cu sforile pre-electorale şi uită că până la dumnezeiasca victorie pe care şi-o imaginează o să-i mănânce sfânta mânie populară, ala care nu ştii să numere pumnii pe care-i împarte.

3

De douăzeci de zile, Dumitru Iuga este din nou în greva foamei. Necâtit, tenace, neacceptând scamatoriile comisiilor parlamentare, prin care Gabriel Liiceanu, ales de către salariaţii TVR cu 761 de voturi, este înlocuit de Paul Şoloc, ales cu doar 309 voturi, dar „împins" de directorul general (interimar) Dumitru Popa. Nu există perspectivă mai neagră pentru actualii potentaţi decât o televiziune liberă. Mass-media, în general, trebuie bine ţinute în lesă. Cineva vrea cu tot dinadinsul să strângă un şurub.

4

Cazul lui Horia Pataplevici, larg cunoscut, este ultimul exemplu fierbinte (se adaugă la el, veste de ultimă oră, Marius Ghilezan, de la România liberă, săltat la poliţie, de ce? aşa, de-un pamplezir). Cazurile de „animale" din presă se înmulţesc. Năravurile poliţiei politice n-au murit. Dintre cele 8 servicii secrete din România, doar SRI-ul a avut o atitudine civilizată şi responsabilă (în cazul Mihai Răzvan Ungureanu, tânăr universitar eminent, din Iaşi). În cazul Pataplevici, SPP-ul nici usturoi n-a mâncat, nici gura purtătorului de cuvânt nu-i miroase; dar mirosul cuibului de fogti securişti de aici răzbate din dezvăluirile lui Cornel Ivanciuc, de la Academia Caţavencu (nr. 10, din 14 martie, pag. 5).

Deci, vin pentru presă zile mari, dar grele. Dacă e să vină - să vină! În rest, vorba dragului de Neculai Constantin Munteanu: „S-auzim de bine!"

EUGEN CHIROVICI ■

„Si dă-i si luptă, si luptă si dă-i!"

Tunete şi fulgere împotriva caracatiţei AGA, dar...

☐ Reprezentanţii FPS şi ai FPP însumează peste 17.000 de „specialişti". Circa 70% au fost numiţi de către cei 17 membri ai conducerii FPS. Dintre aceştia, 5 au fost numiţi de către preşedintele Iliescu

De fiecare dată, un scandal aflat în plină derulare dezvăluie fel de fel de dedesubturi şi aspecte care nu se observă la prima vedere. Acestea sunt însă de multe ori cu mult mai importante decât ceea ce este la îndemâna oricui să remarce. Nici scandalul AGA nu se abate de la regula mai sus amintită.

Chestiunea Adunării Generale a Acţionarilor s-a dovedit a fi o problemă delicată cu mult înainte ca ea să stârnească valuri gigant pe primele pagini ale ziarelor. În repetate rânduri, **Comisia pentru Industrii şi Servicii a Camerei Deputaţilor** a solicitat date legate de componenţa AGA şi CA FPS-ului condus de Emil Dima. Stau mărturie în acest sens o sumedenie de adrese oficiale. Mai mult decât atât, în fiecare săptămână, luni seara sau marţi dimineaţa, **deputatul Barbu Piţigoi (PNŢCD)** venea la microfonul Camerei Deputaţilor, de unde cu o tenacitate remarcabilă a solicitat timp de un an acelaşi lucru. Pauză însă. De la FPS au venit în schimb fel de fel de răspunsuri care mai de care mai abracadabrante, culminând cu exprimări de genul: **„Apreciem că avem datoria să protejăm economia autohtonă şi să n-o expunem spionajului economic"** (?!!). De ce n-au venit listele, este acum lesne de ghicit. Dacă soseau, se putea constata o situaţie extrem de gravă, o aberaţie de proporţii inimaginabile!

Să spunem doar că în fiecare AGA, FPS-ul are 2 reprezentanţi, iar FPP-urile câte unul. Adică proporţional cu capitalul social „arondat" la cele două instituţii: 70% la FPS, respectiv 30% la FPP. Cifra totală a acestor reprezentanţi depăşeşte 17.000 de suflete. Dintre acestea, doar circa 150 sunt parlamentari. Restul cuprinde şi funcţionari în ministere, prefecţi sau subprefecţi, consilieri locali. Ba chiar şi comisari şefi la Garda financiară - ceea ce este profund ilegal! Imaginaţi-vă doar ce înseamnă un control efectuat de Garda financiară la o întreprindere în care reprezentant în AGA este chiar comisarul şef al respectivului organism de control!

Mare tam-tam mare la Cotroceniul supărat pe faptul că există parlamentari care fac parte din 7 AGA. Dincolo de moralitatea chestiunii, ar fi de constatat şi „ceaţa" care învăluie legile în vigoare (de pildă, Legea nr. 58/1991); este interzisă doar participarea la mai mult de trei Consilii de Administraţie.

Lecturând o listă mai veche cu împuterniciţii celor cinci FPP-uri în AGA, constatăm performanţe cu mult mai „valoroase", demne de Cartea Recordurilor.

Cu toate acestea, preşedintele are grijă doar de cei 150 de parlamentari şi nu se uită deloc la grosul acestei hidoase reţele, adică la restul celor 15.000 de cazuri. Or, fie-ne permis să nu credem că domnia-sa este dezinformat. Ar fi condamnabilă chiar şi această postură. Adevăratele „sugative" sunt exemplele de mai sus şi nu parlamentari care de regulă au „pe cap" una sau două AGA. Indemnizaţia de şedinţă se cifrează la 37.000 lei net. Înmulţiţi această sumă cu 25, considerând că respectiva persoană a participat la câte o şedinţă în fiecare Adunare din care face parte. Consideraţi apoi că au existat în fiecare întreprindere câte patru asemenea şedinţe pe an şi faceţi suma totală. Faţă de acest calcul, salariul net al unui deputat (aproape 500.000 lei) este un bacşiş insignifiant. Să nu ştie preşedintele acest lucru?

Dar dacă ne-am referit la locatarul de la Cotroceni şi la posibila sa lipsă de informare, să-i reamintim contribuţia esenţială pe care a avut-o la structurarea acestei gigantice reţele.

Conform legii, din Consiliile de Administraţie puteau face parte doar persoane cu profesiuni legate de activitatea pe care o presupune această apartenenţă: jurişti, economişti, ingineri. Deputatul de Braşov Ioan Ghişe semnalează un lucru interesant: fostul prefect al judeţului, **Gheorghe Fulga**, activa în 3 astfel de consilii. **Acum este consilier prezidenţial**. De profesie, domnia sa este... profesor de socialism ştiinţific! Iată un exemplu care l-a făcut pe respectivul parlamentar să afirme că demersul prezidenţial nu este altceva decât demagogie şi diversiune. **Ioan Oancea**, fost ministru al agriculturii, acuzat de corupţie chiar de Comisia „Anticorupţie", **este şi el consilier la Cotroceni**, iar **Viorel Hrebenciuc** s-a ocupat în 1992 de campania electorală a dlui preşedinte. Ş.a.m.d. Ca să se vadă cine e lupul şi care sunt oile.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Conform Legii nr. 58/1995, s-au numit mai întâi conducerile FPS şi FPP. Acestea au desemnat apoi reprezentanţi în AGA şi CA. Art. 30 spune cât se poate de clar: „Consiliul de Administraţie al FPS este format din 17 membri numiţi astfel: 5 membri de către preşedintele României, 3 membri de Biroul Permanent al Senatului şi trei membri de Biroul Permanent al Camerei Deputaţilor, 5 membri de către Guvernul României, un membru de către secretarul de stat pentru privatizare". După aceea, tot conform legii, FPS şi-a stabilit un regulament de funcţionare care prevedea cum vor fi numiţi reprezentanţii în AGA şi CA şi cum vor fi ei retribuiţi. Se întâmplau toate acestea după căderea guvernului Roman şi după ce devenise vizibilă ruptura din FSN. Cine era atunci preşedinte? Al cui era guvernul? Ce structură avea Senatul, respectiv Camera Deputaţilor? Vă amintiţi, dle Iliescu?

În mai 1994, dl ing. Silviu Iliescu, cetăţean simplu prin urmare, era împuternicit în 25 AGA şi 3 CA!!! Marius Necula în 25 AGA şi 2 CA - şi exemplele pot continua. Cum poţi face faţă în 25 AGA simultan?! Omeneşte este imposibil! Apoi, există toate şansele ca în exemplele de mai sus să existe societăţi concurente pe piaţă - ceea ce este din capul locului profund ilegal.

A fost odată un partid...

PAC-ul trece, oamenii rămân

EMIL TOCACI : Am părăsit PNL pentru că ieşise din Convenţie; pentru acelaşi motiv mă despart acum de PAC

– Domnule senator, de ce aţi demisionat din PAC?

– Precizez că am făcut acest gest cu un adânc sentiment de mâhnire. Motivul este foarte simplu. Acum aproximativ trei ani am părăsit PNL pentru că ieşise din Convenţie. În aceste condiţii, pentru consecvenţă, mă simt obligat ca acum, când PAC nu mai este în CDR, să urmez drumul pe care am pornit. Deci, ceea ce am făcut vizavi de PNL sunt obligat să fac şi în raport cu PAC! Şi fac acest pas, aşa cum am mai spus, cu multă tristeţe!

– Ce viitor şi, în special, ce şanse electorale credeţi că mai poate avea PAC singur?

– Mi-e foarte greu să fac o apreciere. Pot să vă spun că le doresc celor din PAC mult succes! O apreciere este, din punct de vedere moral, riscantă. Nu se ştie cum vor evolua lucrurile, dar, oricum ar evolua ele, cei care au făcut cu conştiinţa împăcată această desprindere nu au de ce să regrete, pentru că eu cred că nu aspectul electoral este cel mai importarit. Sigur, are importanţa lui, dar nu de prim ordin. Întâi şi-ntâi trebuie să ne urmăm fiecare, fără nici un fel de rabat, fără nici un fel de punct negru, propria conştiinţă!

– Se va realiza unificarea liberală în interiorul CDR până la 31 mai anul acesta?

– Sunt şanse serioase pentru a se realiza această unificare. Există o probabilitate importantă, nu spun de 100%, dar o probabilitate care ar putea să fie generatoare de speranţă.

– Dumneavoastră şi ceilalţi care aţi demisionat din PAC aţi încercat să-l convingeţi pe domnul Nicolae Manolescu de necesitatea rămânerii partidului în Convenţie? Cum a reacţionat domnia sa?

– Trebuie să vă spun că demersurile noi nu le-am făcut pe lângă o anumită persoană propriu-zis, ci le-am făcut în organismele de conducere colectivă pe care le are PAC, respectiv Colegiul Director şi Comitetul Naţional. Sigur, ne-am spus punctul de vedere, am încercat **cu insistenţă** să influenţăm, în sensul ideilor noastre, evoluţia evenimentelor, însă după cum se vede nu am reuşit!

– Există ideea înfiinţării unui nou partid de către demisionarii din PAC?

– În nici un caz! Cel puţin dacă ar apărea vreo asemenea idee - sper să nu apară - eu nu mă voi asocia ei! Obiectivul nostru e clar: un singur partid liberal, puternic, în cadrul CDR.

MIRCEA CIOBANU: Văd ce vede toată lumea normală - prin ieşirea din Convenţie s-a făcut jocul Puterii

Foto FLORIN IONIŢĂ ■

– Domnule Mircea Ciobanu, care au fost motivele pentru care aţi părăsit, împreună cu alte personalităţi marcante, Partidul Alianţei Civice?

– Un singur motiv: neputinţa mea de-a înţelege de ce doar conducătorii PAC nu văd ce vede toată lumea: că ieşirea din Convenţie convine Puterii. Oricum, pentru nefericita mişcare de duminică au muncit din răsputeri câteva minţi înfierbântate din conducerea partidului. Totul s-a făcut împotriva evidenţelor - şi doar s-a ştiut foarte bine - mai ales după testarea filialelor din Bucureşti - că membrii PAC nu vor cu nici un chip părăsirea Convenţiei!

Nimeni nu a crezut despre Convenţie că este cadrul **perfect** de manifestare a Opoziţiei, dar de aici până la abandonarea ei într-un moment când Puterea e mai lipsită de credibilitate ca oricând - e cale lungă.

– Cine este principalul autor al ieşirii PAC din Convenţie - dl Manolescu sau dl Ţăran?

– Dacă aş spune că dl Ţăran poartă vina acestei rupturi ar reieşi că dl Ţăran conduce Partidul Alianţei Civice - şi l-aş jigni pe dl Nicolae Manolescu. Vina stă în necunoaşterea realităţii şi în nepriceperea la oameni.

Şi eu mă simt într-o măsură vinovat: că m-am ferit să spun la timp şi cu glas tare ce cred despre căutătura vicepreşedintelui Ţăran, fixă ca şi gândirea sa.

– Convenţia Democratică a declarat că nu consideră partidele ieşite din alianţă adversari, ci parteneri, lăsând astfel calea deschisă unor posibile colaborări!

– Este încă un semn că această instituţie are toate premisele învăţării din mers. Se lasă o uşă mereu deschisă. Şi în general e sănătos să nu aplice şi în politica de zi cu zi acel „acum sau niciodată" care dă rezultate doar în timpul războaielor, sau când însăşi viaţa naţiunii e în joc. „Acum sau niciodată" spun şi cei ce joacă pe ultima carte, dar eu cred că politica nu este un tripou.

– În acest context, cum vedeţi, concret, desfăşurarea acestor relaţii cu dl Nicolae Manolescu şi cu ceea ce a mai rămas din partidul său?

– Nu văd nimic în viitor. Nu sunt profet. Deocamdată, văd ce vede toată lumea normală: că s-a făcut jocul Puterii. Ce bine ar putea să iasă de aici?!

MARIAN GHIŢEANU ■

Săptămâna trecută, Biroul Permanent al PNL şi „Grupul de iniţiativă pentru unificarea mişcării liberale" desprins din PAC au dat publicităţii un comunicat în care se face apel la PNLCD şi la „Grupul politic liberal" desprins din PL '93 să accepte data de 12 mai pentru convocarea Congresului de unificare liberală. Se pare însă că Nicolae Cerveni, liderul PNLCD, nu agreează ideea.

Efecte retorice

Nicolae Cerveni nu vrea să fie forţat

- Dle Cerveni, PNL şi grupul din PAC au propus data de 12 mai pentru Congresul unificării liberale. Sunteţi de acord?

- Ce dată? Eu nu cunosc nici o dată. Vă referiţi probabil la vreo hotărâre a CDR. Pe noi nu ne obligă CDR când să facem unificarea. Nu-mi plac datele astea ultimative. N-am nimic împotriva unificării, dar nu vreau să fiu forţat.

- La ultima întâlnire a Alianţei Civic-Liberale aţi pledat pentru menţinerea ei în actuala formulă. Care sunt motivele?

- Faptul că două partide liberale au ieşit din Convenţie nu afectează cu nimic Alianţa Civic-Liberală. Protocolul Alianţei nu amendează acest lucru. Trebuie să realizăm unificarea tuturor partidelor liberale.

- Credeţi că se va ajunge la o înţelegere cu PAC şi PL '93? Cei care au părăsit aceste partide afirmă că liderii lor nu doresc unificarea.

- Eu sper în înţelepciunea lor politică. Oricum, până acum nu au spus un „nu" categoric.

- Şi dacă PL '93 şi PAC nu se vor aşeza la masa tratativelor, PNLCD va fuziona cu PNL?

- Sper să nu avem probleme cu PNL.

- La ce vă referiţi?

- Nu mă refer la nimic anume.

ROXANA STANCU ■

Tratatul româno-ungar

Jocul de-a vitezele

Trimisă în timp ce ministrul de externe român ducea la Budapesta tratative cu omologul său maghiar pentru a se pune ultimul punct la textul Tratatului de bază dintre România şi Ungaria, scrisoarea preşedintelui Clinton către preşedintele Iliescu poate fi interpretată şi ca un îndemn adresat românilor să accepte cerinţele maghiare extrase din aşa-zisa Recomandare 1201, ca un preţ pentru viitoarea integrare a României în structurile europene şi pentru sprijinul american. Dar convorbirile de la Budapesta, după cum se ştie, nu s-au încheiat cu succes. Totodată agenţiile de presă au comunicat că premierii Meciar şi Horn au convenit asupra Tratatului slovaco-ungar, care urmează a fi iscălit chiar la Paris, în timpul Conferinţei pentru stabilitate în Europa. Ce pot să semnifice aceste desfăşurări?

Toată lumea considera că în încheierea până la 21 martie a tratatelor româno-ungar şi slovaco-ungar interesate erau deopotrivă toate cele trei ţări, fiindcă numai împăcate juridic ele puteau bate cu şanse de succes la porţile NATO şi UE. Cele două tratate erau deci văzute ca realizându-se concomitent, iar dacă unul dintre ele era considerat mai avansat, acesta era cel româno-ungar. Iată însă că, în mod surprinzător, Budapesta face o pace separată cu Bratislava, amânând-o sine die pe aceea cu Bucureştiul. De ce? Fără îndoială că o explicaţie trebuie căutată şi în situaţia internă din Ungaria. Contestat vehement de opoziţie, devenit impopular prin măsurile de austeritate luate, cabinetul Horn a vrut să ofere în contrapartidă o atitudine fermă în negocierile cu România. Însă motivul esenţial pare a fi încredinţarea Budapestei că integrarea în NATO se va face cu viteze diferite, Ungaria şi Slovacia intrând în prima tranşă. Aceasta ar însemna că Ungaria va putea să intre în structurile europene fără România, realizându-şi astfel obiectivul prin încheierea doar a Tratatului cu Bratislava, nu şi a celui cu Bucureştiul.

Deocamdată nu cunosc textul Tratatului slovaco-ungar şi deci nu pot spune cine şi cât a cedat, cine şi cât a câştigat. În ceea ce priveşte însă tratatul nostru cu Ungaria, este de la sine înţeles că nu vom putea niciodată să acceptăm pretenţiile absurde de autonomie scoase dintr-un text mort. Nu avem de ce. Intrarea în Europa a României nu poate fi plătită cu suveranitatea ei.

ION D. GOIA ■

■ O ştire şoptită pe la colţuri a umplut de curiozitate, săptămâna trecută, ziariştii: C.V. Tudor va crea Partida Naţională. Nimeni însă nu ştia şi cu cine. Prezent la sediul PRM, reporterul revistei FLACĂRA a fost dat afară fără menajamente de un anume domn Ţuculeanu, sau cam aşa ceva, care a „opinat": „N-avem nevoie să ne facă publicitate FLACĂRA. Voi relataţi faptele denaturat". Şi cum tonul personajului cu pricina era din ce în ce mai ameninţător, reporterul a considerat că este mai sănătos să plece; nu-ţi pui mintea chiar aşa cu orice ţuculean. Până la urmă marele eveniment care s-a produs a fost crearea unei alianţe între Partidul România Mare şi Uniunea Liberală Brătianu. Despre care C.V. Tudor a declarat: „Această alianţă de partide naţionale este singura şansă de salvare a ţării". Dacă n-ar fi de râs, în mod sigur ar fi de plâns.

■ De-abia constituita Alianţă Civic-Liberală nu prea mai are multe zile. La ultima şedinţă, PAC a lipsit, Nicolae Manolescu comunicând telefonic că nu are de gând să vină, pe motiv de PNL, care a încălcat atât protocolul Alianţei, cât şi toate angajamentele pe care şi le luase. PNL, PNLCD şi PL '93 au fost prezente. PNL a afirmat că Alianţa nu mai poate funcţiona o dată ce două partide sunt în Convenţie şi alte două în afara ei. PL '93 a susţinut exact contrariul, iar PNLCD n-a susţinut nimic. Singura decizie care s-a luat a fost fixarea datei următoarei şedinţe. Deci, şedinţele mici şi dese, cheia marilor succese...

■ PDSR a retras sprijinul politic binecunoscutului prefect de Argeş, Vasile Niţu, despre care presa a scris kilograme de articole. Greaua hotărâre istorică a fost luată la ultima şedinţă a Delegaţiei Permanente a PDSR. Hotărârea n-are nici-o legătură cu kilogramele cu pricina, altele sunt jocurile.

ANTOANETA CARP ■

Turnul Babel

Un bal degeaba?

Vâlva meticulos întreţinută în jurul Conferinţei de la Copenhaga s-a dovedit o inutilă perdea de fum. 118 şefi de state şi guverne s-au comasat în simpatica urbe daneză pentru a dezbate, cu eleganţă, pe marginea nenorocirilor sociale din lumea de azi. Americanii şi ruşii s-au abţinut să-şi trimită la acest bal preşedinţii, ceea ce a temperat euforia combatanţilor prezenţi. E drept: o declaraţie în zece puncte a fost abordată. Dar ambiguitatea ei şi caracterul evaziv al strategiei conturate au demonstrat (mai era nevoie?) maniera echivocă de a aborda imperative stringente. Cele două miliarde de persoane care nu au acces la apă potabilă şi cele 700 de milioane de simpli cetăţeni înfometaţi vor mai aştepta mult şi bine până ce bogaţii lumii vor accepta să cotizeze pentru estomparea disperării din atlasul mizer al contemporaneităţii. Domnii şefi de state şi de guverne au analizat, au dezbătut şi au sintetizat un discurs comun amabil şi de o certă perenitate. Atât.

„Little Boy" şi „Fat Man"

„Little Boy" şi „Fat Man" au reuşit să producă, împreună, 385.000 de victime. Cele două bombe atomice aruncate de americani în august 1945 asupra oraşelor Hiroshima şi Nagasaki au schimbat cursul războiului şi au precipitat evoluţiile. Această acţiune vandală începe să fie apreciată în Japonia la justa ei valoare. Reticenţa de până acum şi amara discreţie a niponilor se pulverizează în favoarea unor declaraţii răspicate. În acest an, în care se aniversează o jumătate de veac de la încheierea celei de-a doua conflagraţii mondiale, japonezii au decis să iasă din expectativă şi să spună lucrurilor pe nume. Astfel, primarul oraşului Nagasaki, Hitoshi Motoshima, a declarat răspicat: „Bombardamentele atomice au fost împreună cu holocaustul două dintre cele mai proeminente crime împotriva umanităţii comise în secolul XX". În paralel cu cristalizarea acestui punct de vedere, apar tot mai multe analize din care rezultă că nu salvarea vieţii combatanţilor americani în Pacific a determinat acţiunea atomică, ci contracararea influenţei sovietice în Asia. Cu alte cuvinte, bombele atomice americane au încercat să stăvilească intenţia lui Stalin de a se extinde nepermis de mult acolo unde americanii aveau intenţia să se aşeze, strategic, pe termen lung. După 50 de ani, dedesubturile războiului apar, unul după altul, la iveală mondială.

Faza Istanbul

Nevroza algeriană, marcată de un interminabil şir de atentate soldate cu victime civile de toate vârstele, a intrat în banal. Faptul că în Algeria un islamism debordant face ravagii perlate a emoţionat la început şi a incomodat după. Se pare că dincolo de câteva piruete declarative de circumstanţă, Apusul nu s-a decis să recunoască excepţionala gravitate a acestui proces. Când, la Istanbul, comunitatea alauită a fost lovită năprasnic, mass-media mondială s-a alertat şi a făcut valuri adecvate. Când, tot la Istanbul, s-a lovit şi a doua oară, resursele altruiste ale aceluiaşi Apus au devenit mai timide. Faptul că un grup care reuneşte zece milioane de suflete este vânat sistematic şi intimidat sângeros nu mai produce reacţii vehemente. Băile de sânge care punctează marginile Europei au devenit o recuzită de serviciu, o anexă de rutină. Oribilă, dar „inevitabilă"...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Amurgul blocadelor ?

Dacă, pe urmele unui faimos personaj caragialian, ne-am întreba ce ne învaţă istoria cu privire la sancţiuni economice, am fi nevoiţi să răspundem că blocadele şi embargourile s-au dovedit a fi un mare triumf al inutilităţii sau, cu alte cuvinte, că eficienţa lor a fost aproape nulă. Nu că pe plan economic ele n-ar fi adus prejudicii ţărilor pedepsite, dar de suferit au suferit tot nevinovaţii, tot amărâţii, populaţia, cetăţenii de rând; în ceea ce-i priveşte pe caizii puterii, adică tocmai pe cei pe care-i vizează embargourile, ca să-i dea pe brazdă, ei au trăit mereu în huzur, oricât de greu a dus-o norodul. Însă nu acest aspect, faptul că, de pildă, pe vremea blocadei împotriva Rusiei bolşevice Iosif Vissarionovici mânca icre negre în timp ce milioane de mujici mureau de foame stă în capul listei dovezilor despre ineficienţa embargourilor. Elementul esenţial îl constituie lipsa de rezultat politic: blocadele economice nu numai că n-au slăbit poziţia conducătorilor politici din ţările supuse carantinei, dar au şi întărit-o, întrucât cei mulţi s-au simţit solidari cu conducătorii lor, indiferent de păcatele acestora. Cu blocadele din zilele noastre situaţia e la fel. Ne vom referi aici la trei dintre ele, cele mai importante, care au revenit în atenţia opiniei publice în cursul săptămânii trecute.

Mai întâi, Cuba. Regimul lui Fidel Castro este supus de Statele Unite şi de Occident în general unei carantine economice şi diplomatice care durează de 36 de ani. Şi cu toate acestea regimul lui Castro n-a căzut şi nici nu sunt semne că acest lucru se va întâmpla curând. El a supravieţuit chiar prăbuşirii comunismului în Europa, lucru pe care puţini îl credeau posibil. Şi iată-l acum pe Fidel la Paris, într-un impecabil costum civil, pupându-se cu dna Mitterrand şi vizitând mormântul lui Napoleon. El a arătat clar că scopul călătoriei este spargerea blocadei economice impuse Cubei de către Washington şi intrarea ţării lui în rândul membrilor cu drepturi depline ai comunităţii internaţionale. Până şi Alain Juppé, care a privit cu rezerve prezenţa lui Castro în Franţa, a criticat embargoul american împotriva Havanei, considerându-l ca o cale inadecvată pentru obţinerea de schimbări interne în Cuba.

Împotriva Irakului, sancţiunile au fost introduse în 1991, după războiul din Golf. Unele ţări membre ale Consiliului de Securitate, în frunte cu Franţa, consideră că obiectivul fixat a fost îndeplinit de către Irak. Se împotrivesc însă Statele Unite. Se crede că izbăvirea Irakului de blocadă ar putea fi accelerată de preluarea în luna mai a.c. a preşedinţiei Consiliului de Securitate de către Franţa.

În sfârşit, actuala Iugoslavie (Serbia şi Muntenegru). Embargoul împotriva ei a fost instituit în iunie 1992 din cauza sprijinului militar acordat forţelor sârbilor bosniaci. În octombrie 1994 sancţiunile au fost atenuate pentru o perioadă de 100 de zile, iar la jumătatea lui ianuarie a.c. s-au mai acordat încă 100 de zile. Şi aici există partizani ai ridicării embargoului, principalul oponent fiind tot Washingtonul. De pe urma sancţiunilor, poziţia politică a lui Miloşevici n-a avut, firește, nimic de suferit, iar unii diplomaţi afirmă că Iugoslavia este pregătită să supravieţuiască blocadei în mod nelimitat.

În ceea ce priveşte prejudiciile economice, e de subliniat că ele se răsfrâng foarte mult şi asupra altor ţări, care suportă pagube cot la cot cu cei pedepsiţi. România s-a alăturat voinicește embargourilor din ultimii ani, făcând chiar exces de zel, în ideea că Occidentul va vedea, ne va da o notă bună şi un premiu substanţial, că, adică, vom binemerita de la cei cu bani, care au avut interesul să se instituie blocadele, pentru c-am fost băieţi buni, harnici şi silitori. Însă, în afară de câteva inspecţii şi câteva fraze-şablon de apreciere, n-am primit nimic şi e foarte puţin probabil că vom primi ceva vreodată

Sub presiunea intereselor lezate de blocadele economice în vigoare, dar cu argumentul imbatabil că ele s-au dovedit fără nici un efect pe plan politic, embargourile de acum trosnesc din toate încheieturile şi este clar că ele nu vor mai putea fi menţinute prea mult timp de aici înainte. Chiar dacă America - sprijinită de apropiaţii ei - se împotriveşte, fiind ea cea mai tare din parcare, lucrurile nu vor putea fi ţinute în loc la infinit. Se conturează tot mai tare ideea că pentru punerea la punct sau ţinerea în frâu a unor turbulenţi ai planetei trebuie găsite alte căi, alte mijloace.

ION D. GOIA ■

Războiul rece a murit şi nici ONU nu se simte prea bine

Schimbarea lumii impune schimbarea organizaţiei mondiale

Încetarea războiului rece, după destrămarea blocului comunist, a adus în faţa omenirii o realitate nouă: o lume dominată de o singură superputere - SUA - şi câteva mari puteri regionale emergente. În noile condiţii, securitatea mondială nu se mai bazează pe principiul descurajării nucleare, ci încearcă să pună în valoare o diplomaţie preventivă care s-a dovedit până acum ineficientă.

Aşa cum constată politologii, Statele Unite nu doresc sau nu pot să-şi asume rolul de jandarm mondial. De aceea, în vidul creat de dispariţia blocurilor militare, s-a crezut că ONU ar putea să preia funcţiile unei autorităţi supranaţionale capabile să stingă conflictele izbucnite ici-colo pe harta lumii. Pentru realizarea acestui rol sporit ar trebui însă regândită chiar organizaţia mondială. De aceea s-a propus mărirea numărului membrilor permanenţi din Consiliul de Securitate prin includerea unor mari puteri economice, precum Japonia sau Germania (marile învinse ale ultimei conflagraţii mondiale), dar şi unele puteri regionale, cum ar fi Brazilia sau Argentina, Egiptul sau Nigeria. Mulţi experţi văd însă în aceasta o diluare şi o slăbire a ONU, tocmai în momentul în care ineficienţele ei au fost puse şi mai mult în evidenţă de evenimentele din ultimii ani.

Este vorba de eşecul operaţiunilor desfăşurate în numele ONU de SUA şi aliaţii săi: în Haiti, Somalia, Ruanda, Bosnia. Fiecare dintre aceste nume reprezintă tot atâtea eşecuri ale politicii binecuvântate de ONU, dar eşuate lamentabil datorită unor cauze multiple pentru fiecare caz în parte.

De fapt, cele patru episoade menţionate au fost prefaţate de acţiunea „Furtuna Deşertului", concepută ca o cruciadă pedepsitoare împotriva Irakului care voia să desfăşoare o politică arogantă şi agresivă într-o zonă de maxim interes strategic şi economic (petrolul) pentru SUA. Considerată un triumf, operaţiunea nu a dus însă la înlăturarea lui Saddam Hussein. Urmarea? Acesta este considerat un fel de martir al lumii musulmane, şi-a recăpătat aroganţa şi aplombul şi este dispus să înfrunte din nou pe „Marele Satan", adică SUA. În cazul Haiti s-a spus că a fost cea mai bună materializare a proverbului „Vulturii nu trebuie să prindă muşte": cu un mandat al ONU, SUA a înlăturat regimul militar, a fost readus preşedintele Aristide, dar cu preţul unor mari suferinţe sociale şi lăsând practic ţara în aceeaşi instabilitate politică dinainte. Ruanda este considerată cel mai mare genocid al perioadei postbelice. Desantul umanitar al SUA şi al Occidentului, venit prea târziu, n-a putut să oprească carnagiul tribal; iar acum ţara este la pământ şi conflictul stă să reizbucnească. Acelaşi scenariu dintre extaz şi agonie s-a petrecut în Somalia: desant televizat în direct al militarilor SUA, triumf savurat prematur, apoi o gherilă oarbă între facţiuni rivale şi în cele din urmă o retragere fără torţe a soldaţilor americani. Eşec dublu americano-european în Bosnia, cu atât mai mult cu Rusia a reînceput să se exprime mare putere.

Ce se va alege, aşadar, din rolul ONU în noile condiţii politice ale lumii? Este omenirea nostalgică după bipolarism, ori actualele puteri mondiale nu ştiu cum să-şi administreze rolul într-o distribuţie în care parcă lipsesc protagoniştii? Sunt întrebări deloc retorice, cu care probabil omenirea va intra cătinel în mileniul următor.

ŞTEFAN NICOLAE ■

Pe fondul grevelor din ţară

Epidemie de optimism la Ministerul de Finanţe

Pentru funcţionarea actualului executiv, în lipsa altor ingredienţi, s-a făcut risipă de optimism. Florin Georgescu a fost de neoprit în zugrăvirea stabilizării macroeconomice care ne-a fericit în 1994: crescând constant din aprilie, puterea de cumpărare a populaţiei s-a „umflat" cu 21,2% la sfârşitul lunii decembrie '94 faţă de decembrie '93 (!?), iar în 1995 va creşte cu 15% (!?). Etc. Dilema e clară: ori în calculatoarele ministrului de finanţe a pătruns „virusul Pristanda", ori sindicatele ies în stradă pentru a cere ameliorarea... creşterii sălbatice a nivelului de trai!

Anul 1995 va fi pentru conducerea Ministerului de Finanţe: „anul consolidării stabilizării macroeconomice", iar politicile financiar-monetare, fiscale, bugetare, şi de trezorerie vor fi subsumate următoarelor obiective: o inflaţie anualizată sub 29%; o stabilitate relativă a cursului printr-o devalorizare a leului în raport cu dolarul sub indicele inflaţiei; stimularea creşterii exportului şi, ca un corolar, un nivel superior de protecţie socială pentru categoriile cele mai defavorizate. Vorbele sună bine, realitatea, însă

Bugetul de stat pe 1995 a fost croit în ideea susţinerii acestor obiective, iar deficitul prevăzut va fi sub 2% din PIB şi va fi finanţat din resurse identificabile atât pe piaţa internă de capital, cât şi din împrumuturi externe. Deci, prin metode neinflaţioniste. În buget, spune Florin Georgescu, nu sunt prevăzute subvenţii decât pentru două sectoare strategice: minerit şi agricultură. Este exclusă subvenţionarea de la buget a regiilor şi societăţilor comerciale de stat care înregistrează pierderi şi care vor face obiectul „facilităţilor fiscale şi unor programe de restructurare tehnologică, financiară şi comercială", stabilite prin celebra Ordonanţă nr. 13/1995. Ordonanţa aceasta va fi o „nucă tare" la apropiatele negocieri cu FMI, pentru experţii căruia scurgerea continuă de resurse financiare spre sectorul de stat neperformant nu mai poate fi acceptată. Se pare că ai noştri încă nu sunt convinşi pe deplin de acest fapt şi încă mai trag cu ochiul spre „jocul la cacealma".

FLORIN PETRIA ■

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR S.A.

ROMANIAN BANK FOR FOREIGN TRADE

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

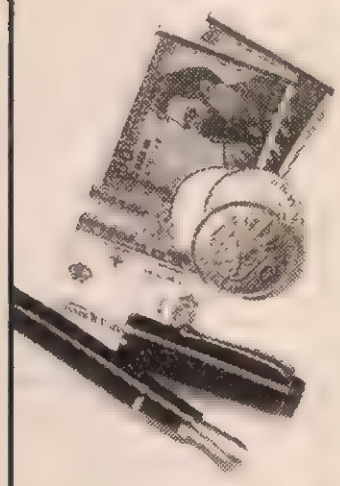

- BRCE, înfiinţată în 1968, este în prezent o bancă comercială cu caracter universal, cu experienţă în efectuarea operaţiilor de comerţ exterior
- BRCE este cea mai bine capitalizată bancă românească, cu participări de capital la bănci mixte din: Paris, Londra, Milano, Frankfurt/Main, Cairo
- BRCE dispune de o reţea externă de bănci corespondente în 150 de ţări
- BRCE a dezvoltat într-o scurtă perioadă de timp, o reţea internă de sucursale, situate în importante centre industriale şi comerciale: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Braşov, Cluj, Constanţa, Craiova, Iaşi, Piatra Neamţ, Suceava, Timişoara, Turnu Severin, precum şi 3 sucursale în Bucureşti
- BRCE este o prezenţă activă în cadru comunităţii financiar-bancare internaţionale: membru direct al Camerei de Comerţ Internaţională de la Paris, membru SWIFT din septembrie 1992, membru al VISA INTERNATIONAL

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR S.A.

Sediul central:
Calea Victoriei 22-24
70012 BUCUREŞTI - ROMÂNIA
Tel.: (+40) 1-614 91 90; (+40) 1-614 73 78
Fax: (+40) 1-614 15 98

"În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala şi autocenzura sunt esenţiale pentru realizarea echilibrului necesar democraţiei şi progresului".

Bănci, burse, afaceri

■ La şedinţa de Guvern de luni, 13 martie, a fost amânată aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei 13/1995, privind accelerarea restructurării celor opt regii autonome şi 132 de societăţi comerciale aflate în supraveghere financiară. Casa de Compensaţii Interbancară, a cărei inaugurare este anunţată pentru data de 1 aprilie a.c., „va transforma blocajul financiar în credit comercial", aprecia guvernatorul BNR (gazda acestei instituţii).

Cu totul alta este opinia deputatului Varujan Vosganian, membru în Comisia de politică economică a Camerei Deputaţilor, care declara că „această ordonanţă este tipică sectorului de stat centralist", scopul ei fiind „menţinerea în viaţă cu orice preţ a sectorului de stat şi a preponderenţei acestuia în economia românească. Este evidentă discriminarea la care sunt supuse societăţile rentabile (private), faţă de care se manifestă doar dispreţ". Şi Corneliu Ruse, membru al aceleiaşi Comisii, este de părere că prin Ordonanţa 13, Guvernul îşi pune, ca şi până acum „tot problema ajutorării întreprinderilor de stat nerentabile". Legea insolvabilităţii, Ordonanţa 13 (prin care Guvernul acţionează împotriva legii, protejând proprietatea de stat) şi Legea accelerării privatizării urmează să fie prezentate misiunii FMI, la sfârşitul lunii

■ Cel mai mare investitor privat străin în România, compania sud-coreeană Daewoo, este pe cale de a face o nouă investiţie, de 100 milioane dolari, într-o rafinărie românească, probabil Petromidia S.A. datorită poziţiei strategice a acesteia (pe coasta Mării Negre) şi restructurării sale în perioada 1991-1993 (după un program care a costat 50 milioane dolari). Daewoo Heavy Industries Ltd a mai încheiat, în 1994, un joint-venture cu Automobile Craiova S.A. şi un acord preliminar cu şantierul naval „2 Mai", la ambele deţinând 51% din capital.

Recent, Guvernul a scutit de la plata taxelor vamale un contingent în valoare de 140 milioane dolari la importul de autoturisme noi cu o capacitate cilindrică între 1400 şi 1500 (baremuri în care investiţia Daewoo la Automobile Craiova, ca valoare şi autoturismele Daewoo, la cilindree, se încadrează perfect).

■ La World Trade Center Bucureşti s-a desfăşurat săptămâna trecută seminarul internaţional „Bursele de Mărfuri şi restructurarea economică în Europa de Est", organizat de Bursa Română de Mărfuri şi Agenţia internaţională de presă REUTERS. În lipsa principalelor oficialităţi române invitate, Florin Georgescu, Mircea Coşea şi Mugur Isărescu, absenţi deşi înscrişi în program cu referate şi comunicări, Vasile Pilat, consilier al ministrului cu reforma, a declarat că „nici nu putem spera ca agenţii economici să dorească să tranzacţioneze la Bursă. Ce interes ar avea acesta (manager al unei societăţi de stat, n.n.) să vină la Bursă, când o tranzacţie încheiată direct, în afara ei, îi poate aduce şi un interes personal".

■ Legea accelerării privatizării, aflată în dezbatere la Cameră săptămâna trecută, a stabilit modul în care cetăţenii domiciliaţi în România pot schimba certificatele de proprietate şi cupoanele nominative în acţiuni. Persoanele fizice se pot mandata între ele iar cupoanele nominative dobândite prin succesiune legală se pot schimba în acţiuni la mai multe societăţi, respectând principiul un cupon nominativ la o singură societate comercială. Valabil până la 30 septembrie a.c., după care dată, prin depunerea certificatelor la FPP, cetăţenii pot deveni acţionari ai acestor Fonduri (devenite) Mutuale **(MEDIAFAX)**

■ După Oradea şi Braşov, banca clujeană Transilvania şi-a deschis şi sucursala bucureşteană. Situată pe strada Hristo Botev nr. 1, într-o clădire în care se îmbină arhitectura trecutului cu modernismul dotărilor, sucursala reprezintă vârful de lance al băncii în Regat, urmând a fi secondată, în scurt timp, de o alta în oraşul Ploieşti

Funcţionând de aproape un an, Banca Transilvania a demonstrat că în sistemul bancar privat se poate obţine performanţă şi cu capital exclusiv românesc, iar hotărârea conducerii băncii de a emite o serie de acţiuni, în valoare totală de 15 miliarde de lei, va oferi pieţei capitalului autohton oportunitatea unor noi plasamente atractive şi sigure. **(F.P.)**

■ Joi, 16.03.1995, la sediul Societăţii Comerciale AUTOMOBILE DACIA SA s-au analizat şi hotărât proiecte de importanţă majoră pentru viitorul constructorilor de autoturisme DACIA. Au fost prezenţi la Colibaşi domnul DORU DUMITRU PALADE, Ministrul Cercetării şi Tehnologiei, iar din partea Ministerului Industriilor, domnul ALEXANDRU STĂNESCU, Secretar de Stat şi domnul IULIAN GRĂDIŞTEANU, Director General. Împreună cu Managerii Generali ai S.C. AUTOMOBILE DACIA SA şi CESAR SA, respectiv domnul CONSTANTIN STROE şi domnul DORU COMAN, reprezentanţii Guvernului au vizionat produsele concepute pe platforma industrială Colibaşi şi s-a stabilit strategia de modernizare a actualei game de fabricaţie DACIA şi de diversificare a variantelor de fabricaţie a noului model DACIA R 523

Proiectele analizate vizează evoluţia construcţiei de autoturisme DACIA pe termen scurt, mediu şi lung

În acest context, s-au stabilit şi coordonatele realizării unui nou produs DACIA, destinat fabricaţiei şi comercializării la nivelul anului 2000.

Implicarea majoră a Societăţii Comerciale AUTOMOBILE DACIA SA şi CESAR SA în realizarea acestor obiective este susţinut de către Ministerul Industriilor şi Ministerul Cercetării şi Tehnologiei.

Anunţ

Consiliul de administraţie al *SC Publicaţiile Flacăra SA*, înmatriculată la Oficiul Registrul Comerţului Bucureşti, sub nr. J40/5888/1991, cu un capital social subscris şi vărsat de 8.400.000 lei, convoacă Adunarea generală a acţionarilor, în ziua de luni, 17 aprilie 1995, ora 9,00, la sediul său din Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, pentru următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea bilanţului pe anul 1994, după ascultarea raportului administratorilor şi cenzorilor; aprobarea repartizării beneficiului, majorarea fondului de rezervă şi fixarea dividendului.

2. Aprobarea bugetului de venituri şi cheltuieli pentru anul 1995.

3. Alegerea comisiei de cenzori, actualizarea indemnizaţiilor şi garanţiilor acestora.

4. Aprobarea modificării unor prevederi statutare.

5. Diverse.

În cazul că, la data de mai sus, Adunarea generală nu va putea fi statutar constituită, aceasta va avea loc în ziua de joi, 20 aprilie 1995.

Consiliul de administraţie,
Preşedinte-director general, GEORGE ARION
Administrator, ALEXANDRU PĂSĂRIN.

Imobilismul la guvernare

„Mobiliștii" în stradă

❑ Actualii guvernanți au adus în pragul falimentului industria lemnului

La sfârșitul lui 1994, reprezentanții celor peste 250.000 de salariați din ramura industriei lemnului au adresat o scrisoare deschisă președintelui Ion Iliescu, în care se afirma că „în totalitatea lor, agenții economici cu capital de stat din industria lemnului sunt falimentari, fiind în imposibilitatea achitării curente a drepturilor salariale, datorilor la stat și la furnizorii de materii prime".

Liderii Federației Sindicatelor Libere din Industria Lemnului susțin că materia primă de bază - lemnul - se usucă și putrezește în picioare, pentru că neglijența și incapacitatea guvernului au tergiversat livrarea masei lemnoase în 1994, rămânând neexploatate circa 2 milioane mc, reprezentând 25% din lemnul destinat consumului industrial.

Cu o producție de mobilier competitivă pe piața externă, producătorii noștri se consideră „distruși de gradul înrobitor al fiscalității și decapitalizarea ocultă ce nu se poate rezolva cu hotărâri de tipul H.G. 500/'94, de stilul tâlhăresc al dobânzilor bancare din România", se arată în scrisoarea amintită. Prin urmare, s-au cerut demiterile lui Aurel Constantin Ilie, ministrul Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului, a lui Florin Georgescu, ministrul Finanțelor și a premierului Nicolae Văcăroiu.

Conflictul Guvern - Federația Sindicatelor Libere din Industria Lemnului a fost declarat și înregistrat la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu adresa nr. 53.830/7.XII.1994. Ce s-a întâmplat în continuare? Pur și simplu - nimic. Absolut nimic. A, ba da! S-a mai băut ceva șampanie festivă. Pe la Cotroceni, pe la Guvern. Prin fabricile de mobilă nu prea.

Astăzi, conflictul ia forma acută a mitingului de protest. Va urma, probabil, greva. Vorba aia - n-ar fi o surpriză, la vreme de criză, că valul e-n toi, sub văcăroi...

CONSTANTIN SEVERIN ■

Spumă pe creasta valului de greve

„Jos mafioții! Jos hoții pădurilor!"

❑ Guvernul are zece zile ca să rezolve revendicările oamenilor din industria lemnului

Mitingul de protest și marșul de joi, 16 martie, sunt preludiul unui conflict ce mocnește de ani și ani și care va culmina, probabil, cu greve locale și, în caz că nimic nu se schimbă, cu greva generală. Vă asigurăm că muncitorii nu glumesc. Le-a ajuns cuțitul la os! Iată ce ne-a declarat **Gheorghe Mareș**, președintele Federației:

„Scopul manifestării noastre este să-i determinăm pe guvernanți să ne asculte. Am preferat zgomotul asurzitor al drujbelor forestierilor decât forța glasurilor noastre. Dacă nici acum nu vom reuși să-i scoatem din imobilism, data viitoare vom aduce și țapinele...

În data de 14 martie, a avut loc, pentru întâia dată, o întâlnire tripartită, de cinci ore, între: **Guvern** (primul ministru, ministrul Apelor, Pădurilor și Mediului etc), **reprezentanții patronatului din industria lemnului și silviculturâ** și **sindicate.** Am stabilit un protocol în 22 de puncte, atingând toate revendicările noastre, cu scopul declarat de a fi pus în aplicare în următoarele zece zile. S-au stabilit concret și factorii răspunzători. **Dacă în zece zile nu se rezolvă problemele ridicate de noi, așa cum ni s-a promis, atunci replica noastră va fi mult mai drastică."**

În fond ce cer sindicaliștii? Nimic altceva decât eradicarea corupției, înlăturarea managerilor incompetenți și a senatorilor PDSR membri în AGA, a căror unică activitate este încasarea salariilor. Nimic altceva decât condiții decente de lucru și echipamente de protecție, pentru că la fiecare zece zile lucrătoare moare un om și la fiecare trei ore se produce un accident de muncă! Salariul mediu net este de 120 de mii de lei, venituri ce le asigură... moartea prin inanițe, traiul în mizerie și sărăcie lucie.

Sindicaliștii cer creșterea salariilor cu 30 la sută, reducerea impozitelor pe veniturile salariale (care venituri sunt situate sub media la nivel național cu 50 la sută) și respingerea Ordonanței 13/1995 ce interzice creșterea salariilor. Mai speră în sprijinul real al celor de la FPS pentru asigurarea investițiilor necesare reactivării fabricilor. Mai speră să determine stoparea și renunțarea definitivă la vânzarea prin licitație a arborilor din pădurile statului, fapte ce determină creșterea prețului produselor lemnoase și favorizează abuzurile în comercializarea lor. Și mai acuză și dobânzile tâlhărești practicate de bănci, dobânzi ce au dus la falimente în lanț ale societăților cu capital de stat.

Cum să nu fie disperați, când rata șomajului în industria lemnului este oficial de 20 la sută, iar **real,** datorită întreruperilor „normale", de peste 30 la sută! Când strategiile guvernului sunt „minunate" și rămân pe hârtie, când Parlamentul întârzie nepermis de mult votarea legilor specifice și când totul, totul se ruinează sub privirile indiferente dar distructive ale managerilor.

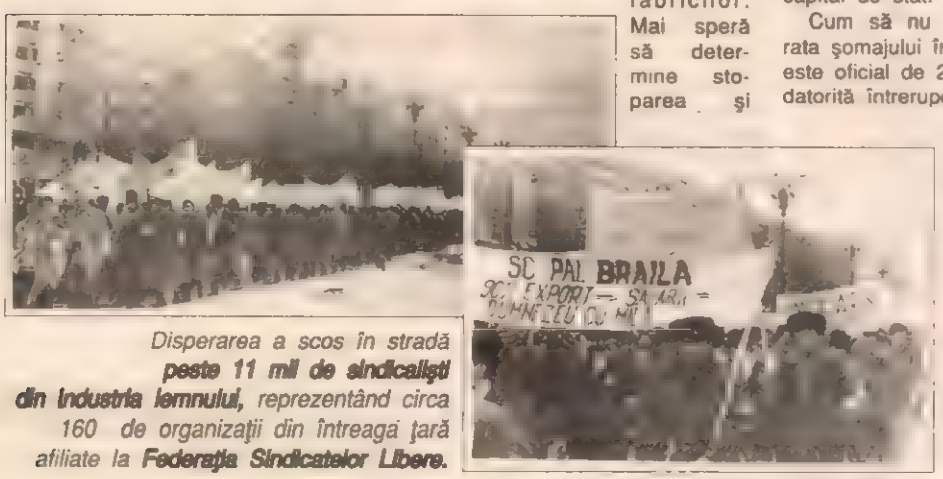

Fotografii de ELENA GHERA ■

Disperarea a scos în stradă ***peste 11 mii de sindicaliști din industria lemnului,*** *reprezentând circa 160 de organizații din întreaga țară afiliate la* ***Federația Sindicatelor Libere.***

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

„Așa

Revista noastră a scris deseori despre situația critică din școli, unde copiii sunt tâlhăriți de bande de infractori, sau - cei slabi din fire - atrași în găști care, mai devreme sau mai târziu, vor înfunda pușcăriile. Începând cu numărul viitor, vom publica o serie de anchete pe această temă. Nu vă îngroziți încă; o veți face data viitoare!

Nu mai este o noutate violența în școlile din România: elevi bătuți sau jefuiți de către vagabonzi intrați în curtea școlii sau chiar în școală, ca să nu mai vorbim de elevi bătuți de către alți elevi, mai „șmecheri" sau care vor să-și arate mușchii, profesori amenințați de elevi sau de părinți - și aici este vorba în special de profesoare tinere, care pe deasupra dau și note proaste elevilor care nu învață, iar părinții vin la școală cu amenințări și insulte, pe motiv că le sunt „chinuite" odraslele - bătăi între găștile de elevi, din motive de orgoliu rănit sau fete frumoase (dar o asemenea gașcă, formată din elevi de clasa a V-a și a VII-a, a spart Policlinica Drumul Taberei, de unde „copiii" au furat, printre altele, 30 de metri de furtun pentru aparatul de sudură autogenă).

Pentru ca tabloul să fie complet, jefuirea elevilor de

Lăcomie feroce și dispreț față d

Rechinii gospo (R.A.U.C.L.) au înghițit în 1 de cetățeni, ,8

❑ Această sumă, tota recupera de către

În municipiul Suceava, cuantumul chelt de mari, greu de suportat de cei ste ***DE UTILITĂȚI COMUNALE ȘI LOC*** *copii a trebuit să plătească pentru luna reprezintă practic valoarea unui ajutor*

Recent, la ședința delegației permanente a Consiliului Județean Suceava, Serviciul de colaborare cu direcțiile publice ale autorităților centrale, coordonat de dl **Vasile Ile** (vicepreședinte al instituției amintite), a prezentat o infor mare despre activitatea R.A.U.C.L. Suceava care a șocat auditoriul. S-a constatat că **suma încasată de la populație și agenți economici pentru cheltuielile de reparații capitale și revizii tehnice a fost de aproape 2,2 miliarde lei, în timp ce lucrările respective s-au cifrat doar la 700 milioane lei fapt care reprezintă o deturnare de fonduri de 1,5 miliarde lei. O hotărâre a Consiliului local (nr. 48/ 30 mai 1994) s prejudiciat populația și agenții economici cu suma de 1,6 miliarde lei la energia termică, datorită majorării ilegale a coeficientului de pierderi de la 2%. (după normativele în vigoare) la 7,9%. Tot această hotărâre a facilitat creșterea prețului gigacaloriei cu 242%. Încasările pe di[illegible] dintre consumul de apă lunar pe persoană, de 9 r[illegible] rea de 8,3 mc livrați populației, au fost de 169 milioane lei. Au fost reliefate diferențele astronomice dintre prețul la furnizor și prețul la consumator. Astfel, în cazul apei, prețul la furnizor este de cca 4 lei, iar la consumator de 70 de ori mai mare. Prețul unei gigacalorii este de aproape 9000 de lei la furnizor și dublu la consumator.**

S-a mai afirmat că anul trecut profitul regiei a fost de peste 900 milioane lei, deși era posibilă funcționarea cu profit zero. Numai cu acești bani s-ar fi putut realiza lucrări de introducere a rețelelor de apă și canal în 10 comune

începe «dragostea»..."

Elevi jefuiți și bătuți, profesori
ne...ințați de către elevi sau părinți,
...ăi între găști de elevi, spargeri, arme
...e, alcool, eleve „pipăite" de profesori

❑ Poliția nu are efective suficiente pentru a face ordine în școli

Fotografiile de FLORIN IONIȚĂ ■

bani sau alte obiecte se face, în unele cazuri, **sub amenințarea cuțitului**! Dar să nu-i uităm nici pe acei elevi, unii chiar de clasa a VIII-a, care vin la școală... beți morți și „agață" profesoare! În ce privește elevii bătuți de profesori, pentru indisciplină, n-ar fi nimic de zis, dacă, în cazul fetelor, unii profesori n-ar adopta tactica „bătăii" sub forma... pipăirii pe fund!

Nu există polițiști cu pregătire specifică

Vorbind despre numărul insuficient al polițiștilor, dl colonel **Ioan Popovici**, comandantul Secției 22 de poliție din București, declară: „Noi am putea acționa în școli, dacă am avea un număr suficient de polițiști, care să aibă pregătire de specialitate - nu numai juridică, dar și sociologică sau pedagogică, pentru a lucra în școli. Avem în poliție foarte mulți oameni nepregătiți, neformați. Acum îi deprindem cu prevederile legii, ale Codului Penal. Dar până ajungem să spunem că acel sergent major, încadrat acum trei luni, este polițist, mai durează!"

Protecția martorilor este practic inexistentă

În România nu există legi suficiente pentru protecția acelor persoane care furnizează Poliției informații despre infractori. Oamenilor le este frică să depună mărturie împotriva cuiva, pentru că se tem de represalii. În legătură cu acest lucru, dl **Doru Ioan Tărăcilă** a declarat revistei FLACĂRA: „Și noi avem această dorință de a realiza o adevărată protecție a martorilor, pentru că ne trezim în multe procese că martorul își modifică depoziția, față de ceea ce a declarat la Poliție, iar la Parchet spune altceva. Își motivează schimbarea depoziției, spunând că inițial a fost forțat să spună ceva, deși a dat declarația în prezența procurorului și avocatului. Conștiința unui martor poate fi cumpărată și se pot și exercita presiuni asupra lui care să-l determine să-și schimbe declarația. În Codul Penal, la articolul 262, se specifică o pedeapsă modică, de trei luni la doi ani, pentru cei care încearcă să influențeze martorul, fie prin corupere, fie prin amenințare. În proiectul noului Cod Penal e prevăzută o majorare a pedepsei."

...le um

...dăriei comunale
...din Suceava
...994, de la 92.000
...miliarde de lei !

...i nejustificată, se poate ...cetățeni prin instanță

*...uielilor de întreținere a atins valori exagerat ...9. ...00 de abonați ai **REGIEI AUTONOME ...ATIVE (R.A.U.C.L.)**. Astfel, o familie cu doi ...e ianuarie a.c. circa 50.000 de lei; ceea ce ...de șomaj, 50% dintr-o pensie, sau 30% din salariul mediu.*

din județ, dar nu s-a mișcat un deget pentru asta. Nu au fost respectate hotărâri ale guvernului și regulamentul privind exploatarea și întreținerea rețelelor de termoficare.

S-a mai arătat faptul că R.A.U.C.L. Suceava nu este interesată să monteze contoare pentru apă și energie termică, deoarece i s-ar diminua substanțial sumele încasate de la beneficiari.

Dl **Constantin Sofroni**, președintele Consiliului Județean, a propus sesizarea Prefecturii în legătură cu legalitatea hotărârilor Consiliului local, sesizarea Consiliului local pentru modul cum își dezvoltă competențele privind activitățile de interes public și sesizarea Curții de Conturi pentru proasta gestionare a banului public. **Cetățenii municipiului Suceava se pot adresa instanței pentru recuperarea prejudiciilor aduse de către R.A.U.C.L. și Consiliul municipal.**

...e presupus că atât primarul Gheorghe Toma, cât și consilierii locali, care răspund de buna funcționare a regiilor autonome și care au aprobat posibilele ilegalități comise de către conducerea R.A.U.C.L., vor trebui să răspundă pentru „deservirea cu rea credință a comunității". Ultima afirmație aparține tot domnului Constantin Sofroni, președintele Consiliului Județean, care, în urmă cu două luni, a propus suspendarea Consiliului local.

CONSTANTIN SEVERIN ■
(Material difuzat și de Radio BBC)

Ce-au pățit cei de la ICPE când au primit în dar o mașină

Tare mult s-au bucurat băieții de la ICPE (Institutul de cercetări pentru industria electrotehnică) aflând că partenerul german le-a făcut cadou o limuzină. OPEL pe motorină, model 1990. Nici nou, nici vechi, dar în bună stare. Iar mașina de dar nu se caută la bulți. Numai că orice minune ține trei zile. Atât a durat și drumul limuzinei de la Dortmund la București. Fiindcă dorind să o pună în circulație, „Icpechiștii" au aflat cu oroare că trebuie să achite o taxă vamală de 10.000.000 lei! Ați citit bine: zece milioane lei. Mai mult decât costă o Dacie nou nouță.

S-a albit la față ICPE-ul, a umblat la rezerve și la banii de înmormântare și, oftând, s-a prezentat să *achite* nota de plată a mașinii primite *gratuit*.

Ei bine, mărturisesc că am stat și mi-am storc mintea (cum ar fi făcut orice om de pe planeta noastră, chiar și un boșiman din pustiul Kalahari) să înțeleg ce-a fost în mintea dlui Văcăroiu când s-a grăbit să pună bir pe cadouri? Dar până la urmă tot m-am dumirit. Cu gândirea lui adâncă, domnia sa a judecat, desigur, cam așa: „Occidentul putred nu privește cu ochi buni renașterea tinerei noastre democrații, care se înalță în zbor ca o cloncârlie privatizată. Pentru a-i reteza aripile, capitalismul a găsit o metodă perversă: să adune de pe pleiștele Apusului câteva sute de mii de mașini uzate și să le ofere gratuit cetățenilor daco-romani. De ajuns ca omul să trimită o carte poștală undeva în Occident și mașina îi sosește cu trenul ca un porc la geamantan. În felul acesta - și-au șoptit în barbă dușmanii patriei noastre - punem la pământ splendida industrie de autoturisme românească".

Dar domnul prim ministru a simțit malversația și a oprit dezastrul, punând împozit pe cadourile motorizate. *Vrei mașină gratuit, plătește!*

Cu această măsură economică, dl Văcăroiu a intrat în istorie. Iar de atunci scumpa economie românească a început să facă bujori în bucile obrajilor.

LIVIU TIMBUS ■

În numărul 11 (14-20 martie) al revistei noastre, prezentam o mărturisire a domnului Alexandru Ștefan privind teroarea instituită în comuna Curcani, județul Călărași, de către plutonierul adjutant Dinu Ion. Reamintim modul în care polițistul a încercat să ne intimideze, legitimându-ne și, din exces de zel, ordonând unui subordonat să copieze toate datele din buletinul de identitate, inclusiv adresa la care locuim. Inutil să mai precizăm că dialogul ne-a fost refuzat pe motivul lipsei aprobării IGP. Am găsit prilejul să ne adresăm domnului ministru de interne, Doru Ioan Tărăcilă, ***în această chestiune. Nu ne-am mirat prea tare de reacția cam... tensionată a înaltului demnitar:***

Ministrul de interne răspunde FLACĂREI

„E curat!"

❑ Așa e, dle ministru: curat murdar!

„Măcar de ați fi venit cu noi informații... De cinci ani ne tot bombardează niște nebuni cu tot soiul de scrisori, reclamații despre ce se întâmplă în Curcani. Cred că am ordonat pe puțin cinci anchete referitoare la Dinu Ion (cunoscut ca un cal breaz, la MI, n.n.). Dacă doriți, vi le prezentăm. E curat, nu avem ce să-i reproșăm. A ajuns (sărmanul inocent, n.n.) chiar să ceară să fie transferat. Am refuzat. E singurul care poate menține ordinea în Curcani. Dacă ați fost acolo, știți că din șase mii de suflete, patru mii sunt țigani. Cei ce-l reclamă pe Dinu Ion au un cazier bogat. Cum vă imaginați că mi-aș permite ca să admit să se întâmple ce scrieți dv. tocmai în județul unde se află electoratul meu? Dimpotrivă, le-am și spus-o, cu ei voi fi foarte sever. Dacă cereți, ordon o nouă anchetă în Curcani."

Informațiile noastre privitoare la teroarea impusă de Dinu Ion, îl asigurăm pe dl ministru, nu ne-au fost furnizate, **nici de țigani, nici de infractori și nici de nebuni suferind de mania reclamațiilor lipsite de fond. Nu!** Oameni speriați și disperați au apelat la forța cuvântului scris. Disperați că orice comisie ar veni nu le poate rezolva problemele, că nimeni nu-i ascultă, că nimeni nu le acordă atenție și importanță. O fi „siropoasă" - așa cum spune dl ministru - povestea lor, dar este autentică. Destui săteni sunt gata să depună mărturie că au fost bătuți, terorizați, amenințați de către Dinu Ion.

Chiar așa, dle ministru? E nevoie să se mai întâmple cine știe ce tragedie, ca în sfârșit să vă luați mâna de pe creștetul unui polițist bătăuș? Stați de vorbă (direct, nu prin interpuși!) cu oamenii din Curcani, că tot e „electoratul meu" (adică al dv), cum vă place să spuneți. Veți avea surprize!

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cuțitul în spate

Presa și (sau) opoziția

De la revoluție încoace, vorbim de democrație. Nu prea știm cu ce se mănâncă, nu prea știm nici măcar dacă noi am devenit democrați, dar îl dăm înainte...

Astăzi vă propun să vă scot cuțitul din spate și să vă las să umblați răniți: problema este cât veți mai rezista în haiul ăsta. Despre ce e vorba în propoziție? Se spune că democrația subzistă atunci când cei aflați la putere sunt talonați de o opoziție serioasă. Așa se ține democrația.

Ce se întâmplă la noi? La noi e tinerețe veșnică. Cinci ani nu ne-au ajuns să ne facem o opoziție. În schimb, au fost de ajuns tot atâția ca să punem de o „putere" serioasă, majoritară și în parlament, puternică. Și atunci, vă întreb, cum se ține democrația?

Păi, ea se ține de un fir de păr. Firul ăsta se numește presa. În România, democrația se ține de presă.

Cine a luat de mânuță firava opoziție și a obișnuit-o, ca pe un copil mic, să umble? Presa. Cine a mediatizat chipurile liderilor partidelor din opoziție? Televiziunile. Ca să fim obiectivi, până și TVR a muncit aici, prin câțiva realizatori incomfortabili, în folosul democrației.

Ce tratament are presa românească din partea opoziției? Unul indiferent. Dar din partea puterii? Cam la fel.

Și atunci, concluzia: cât de tare e firul de păr de care se ține democrația în România? Ca fularu'!

Despre țările fularului, săptămâna viitoare.

MIHAI TATULICI ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII
20 - 26 martie 1995

TELE 1 abc

LUNI 20.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Postmeridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 6; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 14 - Dobândă compusă; **19.00** Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă; **20.00** Film serial: **F.B.I.** - ep. 15;

Unui agent F.B.I. îi este interzis să aibă o relație personală cu oricine implicat în cazul investigat.

Care va fi sfârșitul idilei ce se naște între inspectorul ***Erskine*** *și tânăra* ***Jean Davis*** *în timpul anchetei? Iată subiectul acestui episod intitulat* ***Momentul.***

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Vecinii** - ep. 15;

Întreaga familie ***Fairgate*** *este afectată de acuzația nedreaptă de tentativă de viol care apasă asupra lui* ***Sid Fairgate****. Datorită lipsei de experiență a avocatului său,* ***Richard****, Sid nu reușește să evite procesul. Aflând de tentativa lui Richard de a mitui acuzarea, Sid renunță la serviciile acestuia. Este angajat* ***Stan Loesser****, un avocat specializat în drept penal, pe care Karen deja îl contactase. Experiența acestuia în materie penală le este de mare ajutor; în sfârșit, nevinovăția lui Sid va fi dovedită. Între timp, Gary împreună cu Abby, sora lui Sid, se ocupă de afacerile de la Landing Motors.*

22.25 Țara nimănui: **Viața printre șobolani** - reporter Valentin Boeru;

Victimă a unor manevre oculte și a unui proces care nu are nimic comun cu ideea de dreptate, doamna ***Maria Belaban*** *a fost evacuată din garsonieră. De o jumătate de an locuiește în ghena de gunoi a unui bloc, trăind din mila cetățenilor.*

22.35 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARȚI 21.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Postmeridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 7; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 15 - Achiziții pe credit; **19.00** Liber să alegi - Lungul drum al vorbei către fapte - emisiune de Radu Nicolau; **20.00** Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 15; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Vegas** - ep. 57;

Bea se întâlnește cu ***Lisa****, o mai veche prietenă de-a sa, și o invită să-și petreacă seara împreună. Aceasta refuză spunând că așteaptă un prieten pe care-l cunoscuse în acea după-amiază. Respectivul apare și cei doi pleacă împreună. În momentul în care urcă în mașină, de pe bancheta din spate sunt amenințați de către un personaj hidos, care dorește să violeze pe Lisa ..*

22.25 **Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski, **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 22.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Postmeridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 8; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 16 - Rentă și capital de amortizare; **19.00** Primul pas - emisiune de Livia Pop; **20.00** Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 15;

Membrii ***Echipei de șoc*** *pleacă într-o nouă misiune: ei vor să afle cum a dispărut în Africa de Sud un australian ce visa să descopere o mină de diamante.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Kung Fu** - ep. 16; **22.25** Țara nimănui - **Metroul aurolacilor** - reporter Valentin Popa, **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Hona Alexandrescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 23.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Postmeridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 9; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 17 - Active depreciabile; **19.00** REPORTER TELE 7 - **Români încercând descoperirea Americii (III)** - Documentar de Mihai Tatulici - **Antiterorismul** - reporter Valentin Popa - **Peace Corps** - reporter Anita Vlădilă - **S-a întâmplat acum 5 ani** - reporter Gabriel Bugnar; **20.00** Film serial: **Femeia fantastică** - ep. 14; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 16; **22.25** **Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; **23.35** Staruri pentru totdeauna; **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 24.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-15.30** Reluări; **15.30** Postmeridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 10; **18.30** Film documentar: **Portrete** - ep. 5 - Dentistul - Cărciumarul; **19.00** La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; **20.00** Film serial: **Renegatul** - ep. 11;

Reno își întâlnește fostul său coleg din trupele speciale, ***Earl Lyons****, în încercarea de a-l convinge să renunțe la izolarea de societate și să se internezе într-o clinică de dezintoxicare. Lyons se retrăsese într-o zonă muntoasă pe care o presărase cu capcane mortale, un adăpost inexpugnabil pe care doar Raines îl poate străpunge. Complicațiile apar în momentul în care Lyons îl prinde pe Babby Saseasasini, iar trupele de asalt federale își încep ofensiva pentru a-l anihila pe periculosul criminal.*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial **Hotel** - ep. 16; **22.25** Țara nimănui - Privind înapoi cu... mândrie? - reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Mihai Tatulici; **23.30** Cartea de citire... în lectura actorului Ștefan Sileanu; **23.35** Film serial: **Evadatul** - ep 12; **0.25** Linia fierbinte – emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.25** Staruri pentru totdeauna; **2.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 25.03.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-11.00** Reluări; **11.00** Magazinul femeilor - emisiune de Liliana Cojocaru; **12.00** Chestiunea zilei (r) - emisiune de Mihai Tatulici; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.30** Staruri în concert - **Main street jazz** - partea I (r); **16.00** Desene animate. **Goangele** - ep. 2; **16.30** Film serial **Renegatul** ep. 11 (r); **17.20** Țara noastră; **17.30** Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - invitat: Petre Roman; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 11; **18.30** Film serial: **Alf** - ep. 12; **19.00** Interzis bărbaților - emisiune de Anca Fusariu; **20.00** Film serial: **Dinastia** - ep. 15, **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal, **21.35** Film serial: **Miami Vice** - ep. 16,

Muzica excelentă a lui Peter Gabriel ne introduce în lumea interlopă a traficanților de armament, o lume în care se află infiltrat eroul episodului cu numărul 16. Fost coleg de promoție cu Sonny Crockett, Even are pe conștiință un incident survenit în urmă cu mai mulți ani o întâmplare care a marcat finele prieteniei sale cu Crockett și începutul derivei în căutarea glonțului său vator...

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga. **23.30** Film senal: **C.H.I.P.S.** - ep. 13; **0.20** Staruri în concert; **0.50** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 26.03.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-11.00** Reluări; **11.00** Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.30** Staruri în concert - **Main street jazz** - partea II (r); **16.00** Desene animate: **Goangele** - ep. 3; **16.30** Film serial: **Dinastia** ep. 15 (r); **17.20** Țara noastră; **17.25** Cutia muzicală emisiune de Andrada Moga; **18.00** Desene animate **Scooby Doo** - ep. 12; **18.30** Film serial: **„Prințul" din Bel Air** - ep. 17; **19.00** As Show Invitat: actrița Alexandrina Halic - emisiune de Cornel Todea; **20.00** Film serial **Falcon Crest** - ep. 15; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film artistic: **Zile fierbinți** (SUA, 1990) Cu: Cicely Tyson, Blair Underwood, James Farl Jones regia: Kevin Hooks; **23.15** Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; **0.15** Staruri în concert; **0.45** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Kappa — **DIN PROGRAMUL TV-CABLU KAPPA**

MARȚI 21.03.1995
ora 18,30 ULTIMUL MOHICAN
ora 21,00 RĂZBUNAREA MÂNCĂTORULUI DE ȘERPI - acț, SUA 1991
NOU NĂSCUT PENTRU MAGIA NEAGRĂ - thriller SUA 1992

MIERCURI 22.03.1995
ora 18,30 LARRY
ora 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 9 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep. 9 - serial polițist SUA
Muzică: DOOMSDAY

JOI 23.03.1995
ora 18,30 ÎNDRĂZNEALA
ora 21,00 MECI SÂNGEROS - arte marțiale SUA 1991
ZOMBI III - horror SUA 1992

VINERI 24.03.1995
ora 18,30 IMPUȘCĂTURI
ora 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 10 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep. 10 - serial polițist SUA
Muzică: LIONEL RICHIE

SÂMBĂTĂ 25.03.1995
ora 19,00 CĂLĂTORIA DAMNAȚILOR
ora 21,00 FĂRĂ DUMNEZEU - comedie SUA 1992
ora 24,00 DANS EROTIC - sexy SUA 1992

DUMINICĂ 26. 03. 1995
ora 19,00 SUNTEM ȘAPTE - ep. 4
ora 21,00 TREI ZILE PÂNĂ LA O CRIMĂ - acț, SUA
ora 24,00 MASCARADA - thriller sexy - SUA 1991

LUNI 27.03.1995
ora 18,30 STRĂZI ÎN FLĂCĂRI
ora 21,00 POVESTIRILE UNCHIULUI TIMBERWOOD - ep. 11 (desene animate SUA 1991)
TWIN PEAKS - ep. 11 serial polițist SUA
Muzică: PINK FLOYD - Pompei

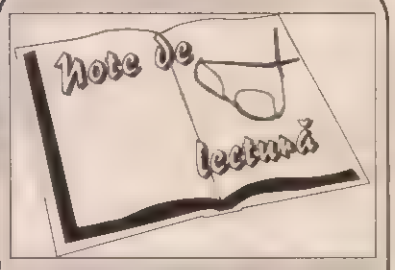

• **Charles BAUDELAIRE: FLORILE RĂULUI (Edit. HELICON, 1994, 128 p., lei 1700)**

În plină dominaţie a romantismului apare un creator de estetică nouă. Este Baudelaire; în scurta sa existenţă fizică şi artistică trăieşte cu intensitate nevoia ca poezia să îşi îndrepte toate puterile spre lumea simţurilor şi mulţumirilor intime. Valorile pe care le prizează iau drept vehicul purtător simbolul şi proclamă anumite rătăciri omeneşti precum drogurile sau prostituţia printre reperele psihice cu semnificaţie ideală. Micul volum adus în discuţie cuprinde o selecţie de versiuni semnate de condeie autorizate precum Al. Philippide, Ion Caraion, Virgil Teodorescu, Ion Pillat, Şerban Bascovici.

• **Nelson De MILLE: ODISEEA lui TALBOT (Edit. RAO, 1994, 636 p., lei 4600)**

Motivul luptei cu răul, pe un subiect complicat şi alert în desfăşurare, ajută talentul de narator al lui Nelson De Mille; cei ce resping, în polemică deschisă, modelul totalitar de societate, intră în câmpul acţiunii nu atât din opţiune ideologică declarată, cât pentru că judecă mai drept şi au imaginaţie mai fertilă. Aşa se face, printr-un proces cu multiple incidenţe, că avem de toate ca cititori: o mişcare amăgitoare spre sex şi psihologie a riscului, tensiuni dozate diabolic şi, nu în ultimul rând, un localism american profund în criteriile şi discriminările lui. Mi se pare o carte exemplară în genul ei: liberă să te contamineze de acceleraţiile unui imaginar al cataclismului evitat de justeţe.

• **Roger Zelazny: NOUĂ PRINŢI din AMBER (Edit. OLIMP, 1994, 186 p., lei 2100)**

O lume ireală, cu destule planuri scăldate de penumbra sălbăticiei. Orori de tot felul, datorate asasinilor demonici în conflict cu puterea supranaturală a unui prinţ ciudat. Evident că nu este lectura dorită de cei slabi de înger. Dar mai mult ca sigur preferată de cei sătui să parcurgă trasee normale, îmbâcsite de un desuet raţionalism. Stângace, ca să nu zic minată de improprietăţi, traducerea lui Eugen Cristea.

• **PETRONIU: SATYRICON (Edit. UNIVERS, 1995, 173 p., lei 3000)**

Fascinant roman al antichităţii, „Satyricon" risipeşte generos, prin condeiul acestui autor jovial-vizionar de excepţie care a fost Petroniu, comicul aluziv. Pe trama cronicii de epocă, un burlesc excepţional inundă paginile. Textul se bucură de tălmăcirea notabilă a binecunoscutului specialist în domeniu care este profesorul Eugen Cisek. Reţin pe seama valorii gestului cultural datorat editurii „Univers" modernitatea modelului şi demonstraţia scenografică. Pentru noi, orizontul literar al autorului se precizează viabil după nouăsprezece veacuri de la redactare. Sanda Chiose a tradus, în calitate de colaborator, pasajele rămase netălmăcite în româneşte de la ediţia din 1967.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacţiei exemplare semnal pentru semnatarul acestei rubrici.

De data asta, guvernul n-a greşit

Schimbare de bun augur la Centrul Naţional al Cinematografiei

Situaţia a început să se limpezească la Centrul Naţional al Cinematografiei. Recentele hotărâri guvernamentale, privitoare la numirea noului vicepreşedinte, **Decebal Mitulescu**, şi a noului secretar general, **Cristiana Morariu**, hotărâri intrate în vigoare pe data de 8 martie, dovedesc un tact neaşteptat din partea executivului. Nici faptul că, de aproape un an de zile, de la demisia lui Petre Sălcudeanu, la CNC nu există un preşedinte, nici măcar gravele disensiuni dintre Uniunea Cineaştilor din România şi Uniunea Autorilor şi Realizatorilor de Film nu au reuşit să smulgă de la guvern o reacţie atât de promptă ca acum.

Cele patru hotărâri guvernamentale, câte una pentru fiecare persoană vizată, ca să fie absolut clar, consfinţesc pensionările domnilor Marin Alexandru, fostul vicepreşedinte CNC, şi Grigore Florescu, fostul secretar general CNC, şi numirile în funcţiile respective pentru Decebal Mitulescu şi Cristiana Morariu. Cu doi funcţionari în topul cinematografiei şi fără „number one", la CNC situaţia va fi calmă, chiar dacă bugetul recent aprobat de către parlament a alocat o sumă înjumătăţită faţă de cea solicitată. Şi, dacă mai ţinem seama că cei doi nu-şi arogă ambiţii artistice, putem deduce cu uşurinţă că guvernul speră că, astfel, a aranjat lucrurile în favoarea sa şi că, în viziunea lui, CNC poate foarte bine să rămână şi mai departe fără şef suprem.

Decebal Mitulescu a fost directorul general al regiei Româniafilm, unde este regretat de colectiv, care urmează să-şi aleagă un nou şef, probabil printr-un concurs. Cât despre Cristiana Morariu, fostă directoare la Animafilm, nu are ce regreta prin plecarea sa de la Animafilm, unde, între timp, panarama de concurs a fost declarată ca valabilă de către reprezentantul Fondului Proprietăţii de Stat, după revenirea în formaţie a lui Florin Lupescu, alături de Manuela Hodor şi Călin Cazan.

Proaspeţii numiţi au de înfruntat multe obstacole. Lăsând la o parte banii, care sunt puţini, orgoliile oamenilor, care sunt imense, luptele intestine, care s-au exacerbat în ultimii cinci ani, cel mai greu va fi de învins rezistenţa unor inşi ce au sperat să rămână perpetuu în funcţii. După îmbolnăvirea lui Marin Alexandru, cinematografia română a fost o perioadă în mâinile lui Grigore Florescu. Regizorul Dan Piţa, cu procură din partea vicepreşedintelui, a câştigat procesul (şi recursul), doar astfel reuşind să obţină ştampilele CNC, pe care Florescu le ţinea ca pe nişte trofee, în tot acest timp practicând o politică de îngheţare a tuturor activităţilor necesare funcţionării cinematografiei. CNC nu şi-a putut nici măcar întruni cei 20 de membri. Dar, când a făcut-o, a trimis o solicitare guvernului, cu cele două propuneri pentru vicepreşedinte şi secretar general, validate de executiv

ADA NICOARĂ ■

„Ana Blandiana este o atitudine"

☐ La lansarea cărţii IMITAŢIE DE COŞMAR a vorbit şi Nicolae Manolescu

La Editura DU Style a apărut volumul **IMITAŢIE DE COŞMAR** al Anei Blandiana. Cartea strânge laolaltă două volume de nuvele apărute în 1977 şi 1982.

În ziua de 13 martie, cartea a făcut un adevărat tur de forţă prin Capitală, începând cu Librăria Mihail Sadoveanu, unde cititorii au luat cu asalt standurile, şi continuând cu frumoasa întâlnire din Aula Facultăţii de Drept. Aici, mai bine de două ore, Ana Blandiana, Nicolae Manolescu, Laurenţiu Ulici şi Emil Constantinescu au încercat să facă abstracţie de alte preocupări acaparatoare, precum şi de tensiunile politice din ultimele zile şi să discute despre cartea nou apărută, despre cenzură, despre moralitate, despre real şi fantastic şi mai ales despre faptul că „Ana Blandiana este o atitudine".

LUCIA ŞTEFANOVICI ■

Carte de învăţătură

Mama Sica - un suflet înflăcărat

Lansarea, la Facultatea de Teologie, a volumului **Mama Sica - Cum să-i învăţăm pe copii Religia**, a reprezentat un eveniment. Şi aceasta pentru că, aşa cum o arată subtitlul cărţii, este vorba despre un îndreptar: cum să-i învăţăm pe copii Religia. Cartea are un caracter exemplar pentru că autoarea ei este venerabila profesoară Anastasia Popescu / Mama Sica / cunoscută deja în cercuri largi teologice pentru energia şi pasiunea incredibile cu care la peste 80 de ani face operă de pionierat în predarea religiei în şcoli. Experienţa sa nemijlocită de ani de zile, cunoaşterea profundă şi intimă a teologiei ortodoxe (are de altfel studii temeinice în matene), dar mai cu seamă charisma unică de dăscăliţă, fac din Mama Sica un fel de Mather Teresa a ortodoxiei române, aplicată la spaţiul educaţional.

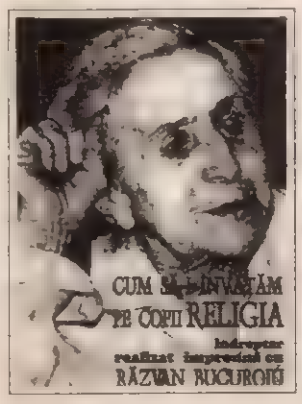

ŞTEFAN NICOLAE ■

La Teatrul Nottara

CONSTANTIN CODRESCU revine pe scenă

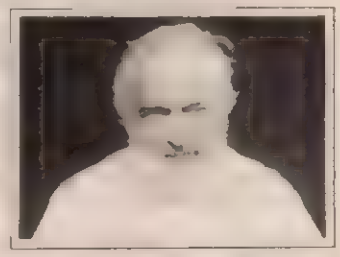

Teatrul **C.I.Nottara** continuă stagiunea 1994-1995 cu piesa **Doctorul-minune** (sau **Semnat Dumnezeu**) scrisă de Hristache Popescu, un împătimit al Thaliei şi, totodată, un laureat al Academiei Române pentru lucrări de profil tehnic

Salutăm revenirea pe scenă a remarcabilului actor **Constantin Codrescu**, pe care **Ion Lucian**, ca regizor al spectacolului (rezolvat în cheie S.F.), l-a distribuit în rolul principal. Un rol dificil, declamator, ce trebuie să susţină un text emfatic mai potrivit teatrului radiofonic Discursul susţinut cu temeritate de către protagonist, a pus probleme şi celorlalţi actori, ale căror personaje sunt plasate în plan secundar, cu singura menire de a sublinia preceptele strivitoare, didacticiste şi continuu moralizatoare ale genialului doctor. Din această cauză nu putem evidenţia jocul vreunui actor anume, ci doar facem o simplă enumerare a distribuţiei **Ion Popa, Emilia Dobrin, Ion Porsilă, Mircea Jida, Lucia Mureşan, Cornel Jipa, Doina Sin, Ana Bejenaru, Petre Hadârcă, Daniel Constantinescu, Ion Lucian** însuşi

Scenografia lui **Vladimir Popov** a încercat să ilustreze în mod simplu dar sugestiv atmosfera, fără ancorare în spaţiu sau timp a piesei. Sărăcia simptomatică, în care se zbat teatrele noastre, transpare însă. Costumele, realizate de **Petronia Glivănescu** şi **Ion Beşturea**, întăresc senzaţia de alienare, izolarea pacienţilor de pe insulă, înviorată de petele colorate ale fiecărui subiect nou venit

Doctorul-minune vrea să amintească spectatorului că preceptele biblice nu se demodează niciodată, că este nevoie de ele acum, cu atât mai mult acum, când duritatea societăţii tinde să ne abrutizeze pe toţi.

Un spectacol la care să mergi când eşti odihnit şi dispus să filozofezi.

ADA NICOARĂ ■

Film

Actriţele secolului 21

■ Potrivit revistei americane **Vanity Fair**, există deja un număr de 10 actriţe care vor domina filmul de peste ocean la începutul secolului 21. Acestea sunt: **Jennifer Jason Leigh, Uma Thurman, Nicole Kidman, Patricia Arquette, Linda Fiorentino, Gwyneth Paltrow, Sarah Jessica Parker, Julianne Moore, Angela Basset** şi **Sandra Bullock**. Dintre nominalizate lipsesc în clasament trei tinere cu mare succes actual **Winona Ryder, Demi Moore** şi **Juliette Lewis.**

■ Un film după celebra carte **Dr. Jekyll and Mr. Hyde**, de Robert Louis Stevenson, a fost terminat în septembrie, dar data lansării încă se amână, deoarece producătorii nu sunt mulţumiţi de finalul care a ajuns să fie rescris a şaptea oară! Scenaristul Cristopher Hempton va fi probabil nevoit să dea mai mult dramatism acestui film ce o are ca protagonistă pe Julia Roberts

■ Cu cât un rol este mai aprofundat şi actorul intră mai bine în pielea personajului său, şansele actorului de a fi apreciat cresc. Pentru noul ei film, **Up close and personal**, **Michelle Pfeiffer** studiază din umbră viaţa reală a unei prezentatoare de ştiri de la un post de televiziune. Pfeiffer îi va avea ca parteneri pe Robert Redford şi pe sora ei, De Dee.

■ La o licitaţie organizată la Londra, un poster italian din 1945 al filmului **A avea sau a nu avea**, cu **Humphrey Bogart** şi **Lauren Bacall**, a fost vândut cu 25.400 $. Licitaţia a mai cuprins postere ale filmelor **Rebel fără cauză, Cântând în ploaie, Casablanca**, cu **Bogart** îmbrăţişând-o pe **Ingrid Bergman**, ultimul fiind vândut pentru suma de 3 623 $.

DANA CRIVĂŢ GHEORGHE ■

MAȘINA DE SCRIS

Texte sub lupă

MARIA TIMUC, Bucureşti. Mentaţi felicitări pentru curajul de a scrie **altfel** decât se scrie în prezent. Poemele dv. sibilinice, pline de repetiţii obsedante şi de rime interioare, au farmec. Uneori forţaţi limba română sau folosiţi un cuvânt numai pentru că rimează cu altul, însă, în general, spectacolul liric vă reuşeşte. Am nevoie de o fotografie a dv. şi de date biobibliografice ca să vă prezint într-un număr viitor. Deocamdată, reproduc un fragment din poemul **Norii**, pentru a-i familiariza pe cititorii acestei rubrici, din timp, cu stilul dv.:

„Norii sunt călătorii care vor/ al lumii zăvor să descuie cu ploaia lor./ Aşa se tot trec, mersul lumii petrec,/ şi fac să-ncolţească în nepământească iubire/ zvîcnire prin firul de iarbă sărman/ an cu an, zi cu zi, drumul ce-o fi să-l străbatem/ călători singuri prin nori/ la fel ca ei furioşi sau înceţi de-a depărtării/ neştiinţă beţi./ Norii prin călătorii ce-am devenit/ ploându-ne minţile cu ploi de argint/ vin nori care mint/ când se simt strânşi de ploile prin care au călătorit".

IOAN BÎRZOI, Bucureşti. Nu credeţi că-mi cereţi prea mult? Adică să iau poemele dv. - care nu mi-au plăcut, şi v-am şi explicat de ce - şi să le arăt şi altora, cu speranţa că se va găsi cineva care să le aprecieze! De aşa ceva trebuie să vă ocupaţi chiar dv. (deşi vă sfătuiesc să nu vă pierdeţi timpul). Oricum, nu contaţi pe exemplarul trimis mie! Dactilogramele şi manuscrisele nepublicate NU se restituie.

RĂZVAN-TEODOR COLOJA, Oradea. Sunteţi departe de literatură. Poemele pe care dv. le consideraţi „pesimiste" provoacă - iertaţi-mă - râsul:

„Nu ştie nimeni vreun leac la astă boală?/ Nu poate nimeni să-mi curme nostalgia?/ O văd, dar râd şi mă târăsc în smoală,/ Mă lasă într-o stare vecină cu prostia".

În mod similar, aşa-zisele „povestiri SF - horror" nu reuşesc decât să-l amuze pe cititor:

„Am creat creatun după fiinţele dintâi, dar la acestea au scos oglinda din creştet, iar ca să acopere locul gol au aşezat păr acolo".

Singurul lucru care într-adevăr îngrozeşte este numărul mare de greşeli de gramatică...

ALEXANDRU MAIER, Gherla, Cluj. Aveţi, fără îndoială, talent. Fragmentul de roman pe care mi l-aţi trimis este un studiu patetic şi mişcător despre psihologia bărbatului gelos. Din nefericire, nu aveţi şi o educaţie intelectuală pe măsura talentului. Explorati - eroic - profunzimi ale sufletului omenesc, dar din cauza lipsei de cultură nu înţelegeţi prea bine ce se întâmplă acolo.

MARIN CONSTANTINESCU, Brăila, ION DOBRE, Bucureşti, ELVIRA P., Constanţa, DESPINA DOBROVICESCU, Cluj-Napoca, EUFEMISM, Suceava, C.N. VEREŞ Reşiţa, ION MACARIE, Slobozia, BARBU DORNEANU, Sinaia, MIRCEA COSTIN, Botoşani, MIHNEA POPOVICI, Arad, PARASCHIV L., Lugoj, STAMATE L., Bucureşti, LILIANA CODRESCU, Iaşi, K.L., Timişoara, MITICĂ GRUIA, Constanţa, GERALD MATEESCU, Târgu Mureş, VALENTIN şi VALENTINA, Braşov, PARDAILLAN, Bucureşti, LAUREATUL PREMIULUI „NOBEL", Predeal, COSTEL HORINCIUC, Rădăuţi, B. SANIELEVICI, Oradea, ION COSTACHE, Valul lui Traian, Constanţa, MIRELA CONSTANTINIU, Alexandria, VALTER CRISTESCU, Piteşti, PETRE BILCIURESCU, Galaţi, FLORIN MARTINESCU, Făgăraş, Braşov, MIŢA BICICLISTA, Focşani. Ce să puteţi colabora la **Maşina de scris,** trebuie să cunoaşteţi şi o limbă străină (pentru dv.): limba română.

MARIANA FLORESCU, Galaţi, DOINA S., Tecuci, JULIETA, Deva, TIMOFTE GAVRIL, Vatra Dornei, RADU HAVRISCIUC, Bacău, HORIA MILEA, Bucureşti. În zadar îmi promiteţi cadouri constând în bani, damigene de vin, găzduiri în timpul concediului etc. Sunt, într-adevăr, coruptibil, dar pot fi corupt numai cu texte valoroase.

O veste bună pentru toţi corespondenţii

- Recent, am încheiat formalităţile de înfiinţare a Editurii **Maşina de scris.** Editura are ca principal obiectiv publicarea autorilor români. Este vorba de scriitori consacraţi, dar şi de tineri (sau mai puţin tineri) talentaţi descoperiţi în cadrul acestei rubrici.
- De-acum înainte, când voi fi entuziasmat de textele dv., nu va mai trebui să mă duc să mă rog de diferiţi editori ca să le tipărească. Le voi tipări chiar eu. Începutul îl voi face la 1 mai anul acesta, când voi anunţa numele aceluia dintre dv., stimaţi corespondenţi, căruia îi voi publica o carte.
- Să recapitulăm premiile oferite (deocamdată) de rubrica noastră: 1. Publicarea unei cărţi la Editura **Universal Dalsi** din Bucureşti (numele câştigătorului va fi anunţat la 1 mai a.c.). 2. Publicarea unei cărţi la Editura **Maşina de scris** (numele autorului va fi anunţat la aceeaşi dată). 3. Un milion de lei pentru cel mai bun text apărut în cadrul rubricii **Maşina de scris** din revista **Flacăra** (se acordă anual, la 1 noiembrie).
- Pentru a candida la premiile constând în publicarea unei cărţi, nu trebuie să trimiteţi dactilograme sau manuscrise de sute de pagini. Sunt suficiente extrase de cinci-şase pagini, bine alese. Abia apoi, la solicitarea mea, urmează să-mi trimiteţi textul integral.
- Dactilogramele şi manuscrisele nepublicate NU se restituie.
- Plicurile de la dv. le aştept pe următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la revista **Flacăra**, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341, Bucureşti.
- Vă sfătuiesc să vă abonaţi la revista **Flacăra.** Este singura noastră cale de comunicare şi ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că într-o săptămână sau alta nu vă puteţi procura revista.

Cel ce gândeşte singur

Continuă să sosească articole scrise în replică - sau în completare - la eseul lui Gabriel Funica din Focşani, Amurgul cărturarilor, publicat în numărul din 6 decembrie 1994. Pentru cititorii care nu-şi amintesc textul, reiau un fragment semnificativ.

„Să scrii cărţi, să te închizi într-o debara şi să meditezi la problemele etern nerezolvate ale omenirii, să-ţi transformi insomniile într-o marfă greu vandabilă, să faci o muncă pe care nimeni sau aproape nimeni nu o va lua în serios. Iată un lucru greu de înţeles. (...) În afară de câţiva rătăciţi delicaţi, nimeni nu-ţi va reţine numele, nimeni nu-ţi va colporta ideile. Poate cu un pic de noroc te vei odihni într-un dicţionar sau poate că municipalitatea, în criză de inspiraţie, va boteza cu numele tău o străduţă de periferie. În fond, de ce să mai aderi la un ideal atins şi el de morbul rentabilităţii, într-o lume în care doar ficţiunile utile au un succes garantat?"

Aştept şi alte opinii pe această temă.

Cărturarii amurgului

A scrie cărţi, a te închide într-o cameră, debara, toaletă, sau pivniţă, pentru a medita la problemele omenirii, a-ţi transforma insomniile într-o „marfă" greu vandabilă (dar totuşi vandabilă!), să faci o muncă care nu va fi luată în serios. Iată un lucru greu de înţeles, dar totuşi de înţeles! A gândi şi a scrie între cei patru pereţi nu înseamnă deloc a gândi şi a scrie pentru cei patru pereţi. Unul din ţeluri e tocmai ieşirea dintre cei patru pereţi, măcar sub forma diafană, dar nu mai puţin penetrantă, a gândului. Şi asta nu se face pentru a-ţi fi reţinut numele. Iar a te odihni într-un dicţionar sau pe plăcuţa unei străduţe nu este un noroc. Pentru că este ceva mort. Iar ideile sunt vii.

Un ideal nu poate fi atins de morbul rentabilităţii. Oamenii, însă, da. La urma urmei, idealul e cel mai rentabil şi cel mai util lucru: de multe ori doar el ne mai ţine în viaţă şi doar în virtutea lui putem crea.

Lumea este aşa cum este. Valoarea nu se cântăreşte după numărul celor care ştiu de tine. Care ar fi, în acest caz, valoarea lui Iisus, de exemplu, pe care l-au cunoscut mai bine doar doisprezece oameni şi de care au auzit, pe atunci, doar câteva zeci de mii de oameni? Cine are nevoie de Dostoievski şi îl poate înţelege, îl găseşte.

Poate că trăim amurgul unui mod de viaţă. Dar amurgul nu e un sfârşit, el e doar un moment al schimbării. Şi ce moment frumos! Da, lumea se schimbă, modul de comunicare se schimbă, interesele se schimbă, la fel mentalităţile, modele, cititorii. Şi cărturarii sunt nevoiţi se se schimbe, să-şi asume acest amurg.

Trebuie să fie potriviţi acestui moment. Dacă nu, riscă să nu se mai facă auziţi. Dar, chiar dacă ne par (prea) puţini, ei există. Uneori ei sunt cu totul diferiţi de imaginea lor tradiţională. Dar trebuie să ne obişnuim şi cu asta. Nu i se poate interzice unui cărturar să aibă maşină la scară. Ce rău e în asta? E o schimbare de formă, el va rămâne acelaşi, chiar dacă va avea maşină. Putem fi siguri că dacă Dimitrie Cantemir ar trăi acum nu ar avea maşină la scară? Nu. Ba din contră, e foarte probabil că ar avea.

„Cultura publicitară", atât de răspândită şi de puternică, nu poate învinge spiritualul, autenticul, eleganţa veritabilă. Şi chiar dacă sună neplăcut, cultura publicitară face şi ea parte din Cultură. Aşa cum „partea blestemată" face şi ea parte din Tot. Nu trebuie negată, ci făcută să se simtă neînsemnată. De către cel care poate.

Şi poate cel care riscă. Cel care nu e tulburat de situaţia sa socială sau de faptul că nu are o prea mare audienţă, de faptul că în zilele noastre condiţia cărturarului nu e una prea glorioasă. Converteşte amurgul în adevăr cel care reuşeşte să exprime ceea ce e etern în amurg. Cel care poate fi un cărturar al amurgului.

ANDREI NEGRU - Timişoara

Sfârşeala gânditorului

Gabriel Funica ne propune imaginea unui intelectual al zilelor noastre, avertizând asupra pericolului de a fi transformat într-un luptător cu arme scoase din uz, ocolit sau luat în derâdere, discreditat şi pe cale de-a fi înlăturat. Modest materialiceşte, cu teama de a fi descoperit de familie că a „sacrificat" banii de pâine pe câteva zile în schimbul unei cărţi, trăind neputinţa de a se face înţeles, conştient de dirijarea sa de către „debara", intelectualul român ajunge la capătul puterilor. Un sentiment de sfârşeală răzbate din eseul lui Gabriel Funica

Dar - deşi amare - meditaţiile autorului au un substrat curativ (există atâtea medicamente amare, nu?): ideea de a nu dezarma, de a continua lupta.

Inconfortul psihic al gânditorului când nu se poate face auzit este întrucâtva legitim, ar dori să intervină acolo unde ceva nu merge. Cineva îl sfătuieşte să aştepte. După moarte poate fi prea târziu. Dacă tocmai ceea ce a amânat, pentru că noi n-am avut răbdare să ascultăm, ne-ar fi adus SOLUŢIA?

„Time is money", da. Dar întotdeauna „money" ne poate salva?

Civilizaţia, RTS - pe lângă serviciile aduse omului - şi-au luat partea, înstrăinându-ne de noi, lovind în omenesc, aducând metalicul în locul căldurii cuvântului.

Mai poate admite cineva că un „Mercedes" va alege să se oprească la uşa unui Cantemir sau Sadoveanu, renunţând la elegantul restaurant unde s-au făcut rezervări cu o săptămână în urmă? Din ce în ce mai puţini îşi rezervă timp pentru dialogurile non-profit. Pentru că oferta omului de litere, artă, cultură nu are greutate (doar VALOARE) şi nu se poate cântări cu balanţa electronică în vogă?

În multe cazuri, azi, cuvintele îşi pierd treptat puterea de-a emoţiona şi convinge. Nici nu mai dor. Câţi mai sunt aceia care - sensibili la cuvinte şi priviri - se tem de ele ignorând „pumnul" sau „palma"?

Eseul lui Gabriel Funica? Câteva fraze triste. Destule pentru a chema la dezaprobarea indiferenţei şi poate curând la dispreţuiri a intelectualului român. Tristeţea lui Gabriel Funica este **ceva.**

Iar atunci când autorul şi-o asumă cu mândrie, se poate considera bogat. Şi nu e totul pierdut. (Chiar şi cafeneaua... tot este mai mult decât o crâşmă sau un boutique).

IULIA VALS - Turda

Un poet, o poezie

Aici, pe pământ

Un început al frumuseții: realitatea
inelele din degetele morților,
vii morții decât viii,
plopi salcâmii decât plopii,
aici, pe pământ, unde fericirea este o carte
pusă prea sus pe un dulap - și unde numele femeilor
lasă și ele urme de ruj. Domnișoare cu volănașe,
timbalele focurilor
și caietele pentru însemnări
ale prepelițelor. Un început al frumuseții acestei lumi:
dunga dureros de rotundă a zării.
Insignele rățoilor
și gramofoane cu pălnie,
cuiele, împungerea coastei
și umbrele noastre roase de șoareci pe dedesubt.
Un început al frumuseții: realitatea - acest mormânt
învelit în surâsuri la fel ca bomboanele în hârtie de staniol.
Mai plopi salcâmii decât plopii,
mai vii morții decât viii -
și în fiecare punct al azurului o fereastră.

MIRCEA BÂRSILĂ - Pitești

Rondelul trecerii

Se duc în goană, precum clipe,
Zile și ani, veacuri, milenii,
Azi nou-născutul o să țipe,
Tot azi bătrâne-ntre vedenii.

Când ale vântului aripe
Pe ghețun lucii mână renii,
Se duc în goană, precum clipe,
Zile și ani, veacuri, milenii

Abia încep să se-nfiripe
Cetăți, oștiri, parascovenii,
C-au dispărut din golul scenii
Vestigii, indivizi, echipe...
Se duc în goană, precum clipe...

CORNELIU VASILE - Caracal

Se întorc țăranii-n sat

Se întorc țăranii-n sat
Capul în jos lăsat,
Cu ghete și opinci,
De o lingură țin cinci.

Se întorc țăranii-n sat,
Căci nădejdea i-a lăsat,
Gânditori, la chip posaci,
Păcăliți de-un mare baci.

Se întorc țăranii-n sat
Ca să vadă de-au visat
Ori chiar sunt proprietari
De-o prăjină și trei ari.

Se întorc țăranii-n sat
Cu mersul mai apăsat
Să s-apuce de grăpat
Pe sub laviță și pat.

Se întorc țăranii-n sat
Cu trei fire de păsat
Să le semene pe casă
De tractoare nu le pasă.

Se întorc țăranii-n sat
Să s-apuce de arat
Care și unde-a visat,
Pe muntele Ararat.

MIHAI MERTICARU - Piatra Neamț

Strigare la pereți

dați-mi voie, căruța cu frunze
să v-o mân nebunește prin gând
verile care-au fugit din calende
au să cadă-nspre toamnă curând

nu vedeți, dimineața-n cetate
se întâmplă cu cerbi rătăciți
fulgerați sub cădere de frunză
nevăzuți nechemați neiubiți

dați-mi cretă, lăsați-mă-n stradă
veacul ăsta-i sărac în cocon
desenez cu copiii întoarceri
așteptări și triste țări în culori

nu mai puneți pe străzi ghilotine
nu fugiți către Apocalips
voi cu râsul ce cheamă furtună
și poeții cu cântece-n gips

n-am ce face cu cota de lacrimi
gestul mi-este potrivnic, străin
mi-e tristețea un cui la icoană
mi-e icoană un dor să devin

dați-mi voie, căruța cu frunze
va pieri înspre munți ca un fum
poate trecerea-i doare prin unii
scârțâitu-i se-aude postum.

PETRU POIANĂ - Hunedoara

struguri

cu cât desenezi zei mai înalți
cu atât umbra lor crește în tine
- copac rupt de vânt,

trăgând după el cerul cu stele
ca pe-un batic cu buline...
și creta pe scândurile gardului
alergând, alergând...

o scrie pe care ai uitat-o...
în fiecare din noi se rupe
un strugure,
boabele lui se rostogolesc se
rostogolesc,
unele sfârșesc
în gaura de cârtiță
altele stinvite sub tălpile goale
cu miros de soare...

din bulboana de aur a luminii
cineva te scoate de păr
ca samson, ca ahile ești vulnerabil
doar în propria-ți legendă

ION CHICHERE - Reșița

Întâlnire

Te aștept deseară în cireașa
coaptă
De pe ramul șase, lângă frunza
nouă,
Și-am să fiu acolo chiar de-are să
plouă,
Să te am alături, geamăna mea
șoaptă.

Strânși în miezul dulce ne vor
prinde zorii
Și de fericire n-om lua în seamă
Ciocârlia-înger care-n ceruri
cheamă
Suflete, când lacomi vin culegătorii.

Prof. **LUCIAN-MIHAI SOFRONIE** -
Teaca, Bistrița-Năsăud

Bocet

Gladiatorul a tras
a slobozit săgeata din arc
și a străpuns gâtul unei amfore
tocmai când se metamorfoza în
fecioară

mușchii gladiatorului strălucesc în
soare
și iarăși sloboade săgeata
care străbate val după val
înroșind gâtul unei ondine

imperatorul surâde sătul
iar slugile aduc și alte bucate roșii
doamnele din tribune roșesc
de plăcere
cu rochii lucide în publice spații
dansând monoton în binom
cu trupuri lascive în tainice spații

OVIDIU TOMA - Cristești, Iași

Viața în sine

(A 17-a scrisoare către Sing)
După un timp ai să te lași, poate, indusă
în ceea ce, eroare fiind
tot ar fi spusă și intrigată
anume-ai să te simți
de cei uimiți și-un pic mai neștiutori-
ademenită ades nu te pretinzi
de cei ce te-au hulit și-s suferinzi,
ci îți mijești arșii ochi
în oftatul de crin -
mâncat de carii sufletul
pecetluit ca un scrin:
acolo zac în unețească zvârcolire
comorile sfărâmd
de-o sacră pârjolire -
au nu ești tu cea înmiroznată
ca miezul de pită
nădușind uneori în stea
alteori sub copită,
și nu ești tu cea locuită de lacrimi stinvite
nu-n geana ta, ci a cuvintelor
amar cucernte?..
Au n-ai fi tu în stare să existi
și-n vârful de glonț
și să nu ucizi dezmierdată
de-al spaimelor clonț,
ci să-ți îmblânzești sfâșierea hiperluminică,
așa, cu-n dangăt topit într-o
zi de duminică,
apoi să-ți aminteștii uluită strugurele
izbindu-se de strugure
și visându-te dăruită, nici să nu-ți mai aparții
ființă-mugure!...
Că și așa, clipele or să se tot înnoade
până vor fi ajuns gigantice năvoade, dar în zadar,
căci tot vom pluti cum într-un pahar cu apă
tăciunii,
ca să trezim din leșin
fiara himerei și-a deșertăciunii -
că și așa dâra noastră de timp
de-o să ne-apese ploapele,
subțiată, nevăzută va fi de-Aproapele nostru
Departele;
că și așa, trădați și smulși robi vom fi, poate,
unei (cu sine) împăcări:
Puncte de suspensie, trei fire de nisip
la capătul genuinei răbdări (...)
Au nu suntem noi făcuți din linul - pelin
picurat îngerește în paharul cu vin
și nu pre noi, oare, ne cere pustiul strop
divin de miere
când ne tot declinăm surâzând: Eu pier,
tu pieri, el piere?... Și chiar dacă
întrebarea
ni-i zână ninsă și somnoroasă, viața în sine
e înfricoșător de frumoasă (...)

ALEXANDRU SFÂRLEA - Oradea

Eveniment

Prima carte a Danielei Vlasie

Daniela Vlasie a reușit să publice cartea sa de debut, romanul **Sărbătoarea măștilor**, cu ajutorul unui om de afaceri din Timișoara. Autoarea - o spun cu mândrie - face parte dintre corespondenții rubricii noastre. Este foarte talentată. De curând mi-a trimis dactilograma unui nou roman, **Biserica**, și mai bun decât primul (îl voi prezenta în curând în acest spațiu).

În **Sărbătoarea măștilor** este vorba de starea de spirit a generației care s-a născut și s-a format în timpul lui Ceaușescu. Blazarea acestei generații - care a constatat că nici după căderea dictatorului nu s-a schimbat mare lucru în România - reprezintă „subiectul" romanului. Cu admirabil simț artistic, romancierea arată că tinerii au făcut din blazare un drog, un mod surprinzător și pervers de a-și manifesta frenezia vârstei. Atmosfera este aceea din cărțile lui F. Scott Fitzgerald

Daniela Vlasie s-a născut la 6 aprilie 1967 la Galați și este absolventă a Facultății de Litere și Filosofie din Timișoara. În prezent locuiește în Timișoara. Iată și un eșantion din cartea sa de debut:

„O singură dată a intrat fără să salute și s-a trântit istovită pe un scaun. Urma o criză sau Lena avea ceva de spus? După câteva clipe a început fără introducere cu o voce smulsă parcă din scaunul pe care stătea:
– Am văzut la maternitate o fată de șaisprezece ani. S-a zvârcolit șapte ore pe cimentul rece, aproape goală. Asistentele n-au vrut s-o lase în pat. Murdăreau cearșafurile. Urla ca o fiară. Până nu s-a ușurat singură, doctorii n-au atins-o. Apoi au urcat-o în pat. Era atât de obosită, că a adormit aproape înainte de a se întinde. Un trup inert pe care foarte curând au început să mișune gândacii. N-au deranjat-o. S-a trezit odihnită, aproape zâmbind.
În orice alt anturaj, și eu, și Radu, și oricare dintre noi am fi făcut o glumă proastă, o ironie. Dar aici n-aveam dreptul. De fapt nici nu ne trecea prin minte. Fetele tăceau simplu, fără rogeli, fără indignare. Mi-am aprins o țigară. Mara a început să toarne cafeaua."

Pagini realizate de Alex Ștefănescu

Cartea tinerilor

Drogul ca viață, viața ca drog

Mulți tineri s-ar droga, dacă ar avea posibilitatea materială de a o face. Neavând-o, își găsesc refugiul în alcool... Dacă e să ne luăm după informații ale poliției, peste 70% dintre cei care se drogheză acum în România sunt tineri sub 21 de ani, iar numărul acestora crește pe zi ce trece. Acest număr este însă insuficient pentru a alcătui o cazuistică a problemei...

O introducere cam seacă pentru un articol ce se vrea puțin patetic. În România s-a vorbit mult despre droguri în ultimii ani, iar cauza principală o constituie, din păcate, elementul de senzațional urmărit de presă și mai puțin interesul real față de problemă. Situarea noastră între Orient și Occident ne-a adus, pe lângă multe alte lucruri rele și puține altele bune, pe postura de piață tumantă a traficului de droguri. Din ce în ce mai mulți români se implică în această afacere bănească. Sincer să fim, chestiunea nu ne-a prea atins atât timp cât toxicomanii români erau într-un număr relativ mic. Și ute așa nepăsarea opiniei publice a părut să mușamalizeze lucrurile.

Dar faptele sunt cu totul altele: mulți tineri, în mare parte cunoscători ai consecințelor, preferă să se abandoneze într-o lume iluzorie a fericirii. Mulți tineri nu pot să mai înfrunte realitatea sau nu mai consideră necesar să o facă. Alții au conștiința unui eșec total în viitor... Alții ajung să renege realitatea pe care o trăiesc. Toate acestea sunt adevăruri și, în același timp, motive lăuntrice, înrădăcinate adânc în sufletele celor care preferă drogul, vieții. Pentru ei viața ajunge să fie virtualul drog.

E foarte clar că societatea nu le oferă prea multe șanse. Grav este însă că ea îi ignoră sau, mai rău, îi ostracizează categorisindu-i simplu: „drogați". Iar exemplul societăților vestice nu e, în acest caz, demn de urmat. În România nu s-a făcut nimic concludent pentru a le reda acestor oameni șansa de a retrăi normal.

Pe vremea lui Dej, comuniștii lansaseră ideea că banala Coca-Cola ar fi un drog administrat în masă. Mulți au crezut și s-au îngrozit. Acum, când au apărut adevăratele droguri, e foarte ciudat că nimeni nu se mai sperie: pur și simplu nu mai interesează...

ALEXANDRU ARION ■

De la trimisul special în Italia, Gabriel Bassarabescu,
FLACĂRA și RADIO ÎN BLUE-JEANS vă prezintă

„Speciale SAN REMO"

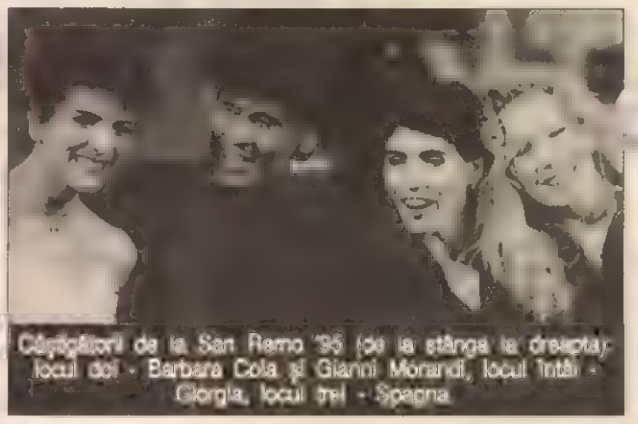

Câștigători de la San Remo '95 (de la stânga la dreapta): locul doi - Barbara Cola și Gianni Morandi, locul întâi - Giorgia, locul trei - Spagna

■ Puține sunt festivalurile naționale, cu ecouri internaționale atât de ample precum cele ale festivalului SAN REMO

Nu a fost însă așa de la început; au fost necesari peste 44 de ani de „succese", începând cu Nilla Pizzi, câștigătoarea ediției 1951, și continuând cu alte zeci de câștigători, pentru ca astăzi SAN REMO să ajungă dacă nu cel mai important, atunci cu siguranță cel mai cunoscut festival muzical național din Europa.

■ Răsfoind în fugă lista vedetelor lansate și confirmate aici, îl găsim în 1958 pe Domenico Modugno, în '61 pe Betty Curtis, în '64 pe Gigliola Cinquetti, în '65 pe Bobby Solo, în '68 debutează Massimo Ranieri și Al Bano (la acea oră fără Romina), în '70 apare duetul Celentano-Claudia Mori și grupul Ricchi e Poveri; sărind puțin în 1978 notăm succesul unuia dintre cele mai interesante grupuri italiene - Matia Bazar, iar doi ani mai târziu, în 1980, debutează, sub formă de cantautor, Toto Cutugno. În 1981 RAI transmite pentru prima dată integral festivalul, iar Alice câștigă marele premiu cu a sa „Per Elisa".

■ Dacă am merge tot așa, am transforma totul într-o lungă listă de nume și ani, dar nu trebuie să uităm că a fost nevoie de o întreagă școală cu zeci de interpreți sau autori extrem de buni, dar rămași necunoscuți, pentru ca aceste vedete, aceste vârfuri ale icebergului să ajungă la o consacrare internațională.

■ Mai mult, această școală, bună sau rea, a reușit să impună muzica italiană în general, în circuitul internațional, mult mai mult decât școala franceză sau cea germană, căci sincer vorbind, muzica italiană, după cea britanică și americană, este cea mai bine cotată în clasamentele internaționale.

■ Acum când și noi dorim să ne formăm o școală cu rezultate cât mai convingătoare, buna cunoaștere a fenomenului SAN REMO ne poate fi extrem de utilă atât pentru ridicarea bunului gust, cât și pentu stârnirea imaginației și a curajului de a accepta noul val.

■ În toate acestea nu trebuie implicați doar specialiștii ci și publicul, dealtfel principalul beneficiar al creațiilor, poziție care îi conferă un rol extrem de important în decizii.

■ Pentru a nu ajunge însă în răpă, ne trebuie un public cât mai avizat pentru că atfel ne paște pericolul unei dictaturi a fraților Pește?!

■ În presa noastră, puțin cât a fost comentat, festivalul a apărut ca un îngrozitor eșec, un loc plin de rataţi și de gomoși, salvându-se de la o iremediabilă prăbușire doar prin firave „zone de corectitudine" nevenind vorba nicăieri de vreo cât de mică reușită.

Lucrurile nu au stat deloc așa, iar cât de avizate erau persoanele care au făcut aceste afirmații și cât de argumentate erau aceste păreri, nu are rost să discutăm aici.

■ Începând de astăzi, timp de mai multe săptămâni veți putea intra în interiorul acestei „lumi" care se numește SAN REMO, printr-o dublă poartă, ce vă va permite să constatați „pe viu" dacă ce am spus și mai ales ce voi spune eu este adevărat.

■ Am spus o dublă poartă pentru că în afara informațiilor și comentariilor din această pagină de tineret, veți putea asculta (stereo) și de ce nu comenta în direct, prin telefon, muzica și efectele ei

■ Toate acestea vor fi posibile în cadrul emisiunilor Radio în Blue-jeans realizate de mine pe canalul Radio România Tineret, emisiuni la care va fi corealizator și Alexandru Arion, apropiindu-ne astfel de un vis mai vechi al nostru, și anume un dialog cât mai real cu toți cei ce doresc să-și spună punctul de vedere dar să și obțină cât mai multe informații.

Educați în numele „viitorului de aur"

Elevii erau bătuți în școli de către ofițeri de securitate

☐ S-au găsit microfoane „plantate" sub bănci

Pe vremea odiosului și a savantei, elevii care spuneau ceva împotriva regimului, măzgăleau tabloul cu chipul conducătorului, sau ascultau muzică la miezul nopții, în taberele de vacanță, erau bătuți de către ofițeri de securitate. Fiecare școală din România avea o încăpere specială, unde ofițerul de securitate al școlii aplica pumni și palme elevilor recalcitranți. La Liceul Lazăr din București, profesorul Tudor Opriș a descoperit două microfoane, în bănci, într-o clasă. Întâmplarea s-a petrecut în 1987. Profesorul Opriș declară că a avut microfoanele în buzunar. La scurt timp după descoperire, un locotenent de securitate a venit în liceu, pentru a recupera microfoanele, care la vremea aceea costau 17.000 lei, amândouă, punându-i în vedere dlui Opriș să nu sufle nici o vorbă despre ele

Profesoara Păltineanu, fosta directoare a Liceului Lazăr, până în 1989, vorbește despre o instalație de radioficare, cu difuzoare montate în toate clasele, cu care se transmitea muzică în pauzele dintre ore. Această instalație a fost folosită, în perioada 1986-1987, pentru ascultare, după care a fost dezafectată.

De la același liceu, profesorul Găluşanu spune despre un caz tipic de intimidare a elevilor, petrecut în 1986. Atunci, 13 băieți au fost anchetați, unul câte unul, în biroul „special" din liceu, pentru că au ascultat muzică în timpul nopții, în tabăra de la Târgu Jiu.

Acuzat de propagandă împotriva regimului la cursuri, profesorul Mihai Harmata, de la Liceul Lazăr, a fost convocat la Miliția București în ianuarie 1989. Ancheta a durat până în luna iulie, când profesorul Harmata a plătit anchetatorului suma de 13.500 de lei. În schimbul acestei mituiri, solicitată de anchetator, profesorul a fost lăsat în pace. După revoluție, deși a încercat să dea de urma celui care îl chinuise și îi luase banii, profesorul Harmata s-a izbit de un zid al tăcerii, la Procuratură și la Poliție.

DAN GHEORGHE ■

Prima școală privată de baschet - King Sava

Ziua de marți, 14 martie, a fost o sărbătoare pentru tinerii baschetbaliști din București: s-a deschis prima școală privată de baschet din România, concretizarea unei dorințe mai vechi a celor care căutau să pătrundă în tainele acestui sport frumos. Pentru cei avizați, numele școlii - King Sava - nu este necunoscut, el fiind purtat și de o nouă echipă divizionară B despre care vom vorbi mai jos.

Rod al colaborării între firma King Electronic și Colegiul Național Sf. Sava, noua școală de baschet este condusă de președintele de la King, dl Tamer Atalay, secondat de profesorul de sport al liceului, dl Evi Silviu, în calitate de coordonator tehnic.

Asociația cuprinde școala de baschet unde sunt în prezent 20 de cursanți între 12 și 18 ani (pe lângă faptul că nu se percepe nici o taxă, locurile sunt nelimitate, cu alte cuvinte orice „puștan" care vrea să învețe baschet și are o oarecare aptitudine pentru sportul acesta fiind binevenit), echipa liceului și, fără îndoială, cea mai mare realizare până în prezent, echipa King Sava. Aceasta din urmă a dat posibilitatea liceenilor împătimiți de baschet să joace într-o competiție de nivel național, continuându-și astfel pasiunea la adăpost de interesele marilor cluburi. De menționat încă un lucru: între elevii școlii și școala însăși nu există nici un contract, căci dl Atalay nu are ca scop transferarea lor ci, cel mult, cooptarea în echipele românești.

La sfârșitul conferinței de presă, lui Ionuț Grădeanu, căpitanul echipei „mari", i-a fost înmânat, în cadru oficial, echipamentul sportiv al echipei din partea președintelui de la King Electronic. Festivitatea s-a terminat cu un meci atractiv între King Sava și echipa liceului „Spiru Haret", proaspătă câștigătoare a „Cupei Interlicee", încheiat cu scorul de 80-77 în favoarea divizionarilor.

Ce mai avem de spus? Mult noroc inițiatorilor și să sperăm că exemplul lor va fi urmat de cât mai mulți.

CĂTĂLINA MIREA ■

Atenţie ! Cu 500 de lei ati platit si FLACĂRA. Dacă nu, mai aveţi la dispoziţie o oră !

Fotografii de ELENA GHERA ■

Căldură mare!

Cât cuprinzi cu ochii, nici un copac. Regele animalelor a găsit totuşi o palmă de umbră sub aripile avionului aflat pe aeroportul din Masai Mara. Suntem în marea rezervaţie de animale din Kenia la ceasul amiezii. Cursa avionului a fost amânată cu o oră, până când leul a hotărât de bunăvoie să se întoarcă în savană.

La Bucureşti, PACO RABANNE

Celebrul creator de modă va acorda Marele Premiu şi va lansa parfumul XS pour Elle

Vineri, 17 martie, a început, într-o atmosferă de fast şi eleganţă, în Sala I.C. Brătianu a Palatului Parlamentului, cea de-a ***III-a ediţie a Festivalului Naţional de Modă.*** *Prima seară de concurs a debutat cu o colecţie prezentată de* ***Venera Arapu*** *(câştigătoarea ediţiei anterioare), intitulată TRIBUT FEMINITĂŢII. Au urmat colecţiile prezentate de* ***IMOD*** *- CONSONANŢE VIRTUALE,* ***Mariana Iordache*** *(creatoare a Societăţii Confex SA) - MÂNGÂIEREA PĂMÂNTULUI şi, în final,* ***Ana Ponta*** *- TĂNA.* ***(S.S.)***

În România, la posturile de radio independente, majoritatea angajaţilor sunt ingineri

☐ Vârsta lor medie este 25 de ani

Majoritatea angajaţilor la posturile de radio independente sunt absolvenţi ai facultăţilor tehnice, iar vârsta lor medie este 25 de ani. Numai în Bucureşti, la această oră, funcţionează cel puţin 12 posturi de radio independente. Raluca Moianu, profesoară de fizică şi chimie, redactor şef la **Radio Contact** (fotografia din dreapta), a declarat pentru revista **Flacăra:** „S-ar părea că absolvenţii facultăţilor tehnice au o gândire ordonată. Nu vreau să-i jignesc pe cei de la facultăţile umaniste, dar realitatea este că mulţi angajaţi ai posturilor de radio independente vin de la facultăţi tehnice. Asta dovedeşte ceva!"

DAN GHEORGHE ■

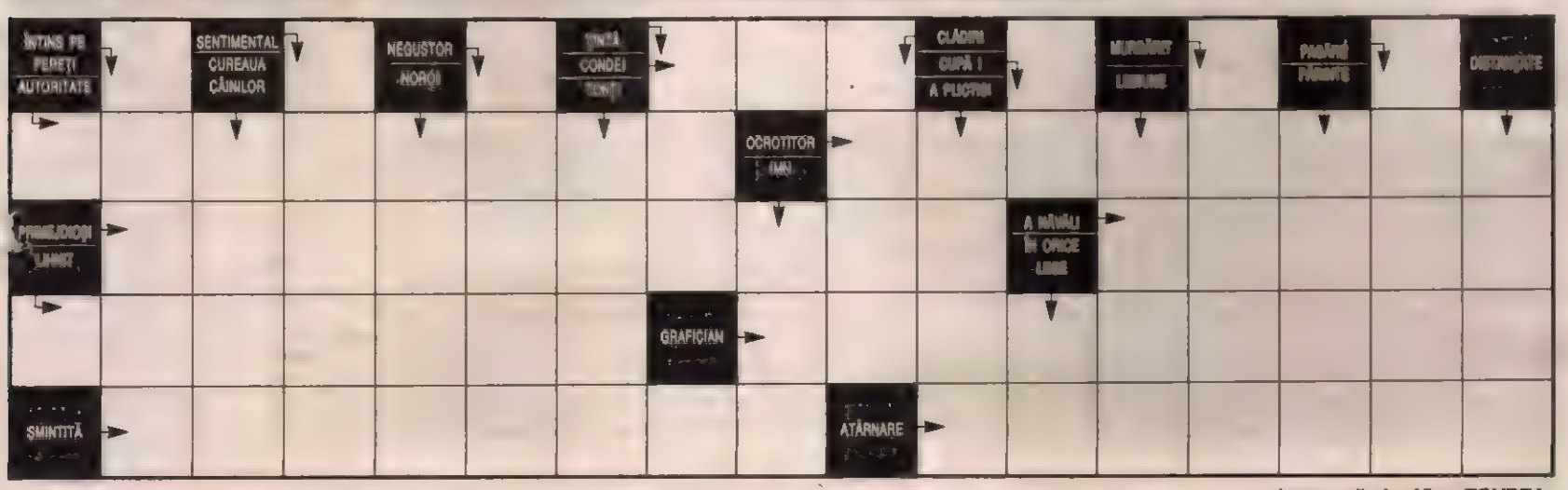

Integramă de Alina ZGUBEA

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

În acest episod, vă voi dezvălui „tainele" altor câteva reţete „miraculoase":

Alergia

Este revolta deşeurilor în organism, când pătrund în el diferite alimente percepute drept toxice. Se va consuma: suc de morcov - 1/2 litru sau suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame sau suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Anemie

Provine din consumul de calciu şi al altor elemente lipsite de vitalitate. Nu degeaba se spune „fiecare legumă la timpul său". O vreme s-a considerat că extrasul de ficat ar putea fi o doctorie, dar s-a dovedit, mai târziu, că produsul ataca rinichii. Se va adopta una din reţetele: suc de morcov 198 grame plus suc de ţelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de nucă de cocos 57 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de salată 113 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de ţelină 142 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de păpădie 85 grame plus suc de salată 115 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de păpădie 85 grame plus suc de ridiche 57 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de salată 142 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de mărar 198 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de sparanghel 113 grame plus suc de salată 113 grame.

Anghină

Este inflamarea gâtului ca urmare a acumulării deşeurilor (produsele de descompunere) din corp. Dezintoxicarea este un bun adjuvant. Recomand: suc de morcov 500 grame; suc de morcov 198 grame plus suc de ţelină 115 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame; suc de morcov 285 grame plus suc de spanac 170 grame.

Artrită

Se datorează concentrării hidrocarbonaţilor. Se recomandă: suc de grapefruit plus suc de ţelină; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de ţelină 198 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de ţelină 170 grame (ţelina se foloseşte cu frunze); suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

TEST nr. 4

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorţurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceţi parte dintre cei aflaţi mereu în apărare ?

Prin intermediul acestui test veţi constata dacă reacţionaţi prin retragere în defensivă atunci când partenerul dv. abordează o problemă. După o altercaţie, încercaţi să vă amintiţi ce atitudine aţi adoptat, sentimentele şi gândurile dv. IMPORTANT: fiţi sincer(ă) cu dv. înşivă!	EA		EL	
	DA	NU	DA	NU
1. Când partenerul meu se plânge, mă simt criticat pe nedrept.				
2. Mă simt neînţeles(ă).				
3. Am sentimentul că lucrurile bune pe care le fac nu sunt apreciate.				
4. Nu a fost vina mea că ceva a mers prost.				
5. Pentru a evita reproşurile, a trebuit să explic de ce şi cum a apărut problema respectivă.				
6. Când partenerul meu s-a plâns, am observat că şi eu ar fi trebuit să mă descotorosesc de anumite lucruri.				
7. Partenerul meu a văzut numai partea negativă a situaţiei.				
8. În ceea ce spune partenerul meu când se plânge, este ceva adevărat, dar nu întregul adevăr.				
9. În timp ce se plângea, m-am gândit: „Nu meritam aceste reproşuri!"				
10. Când partenerul meu se plângea, am avut sentimentul că ar trebui să resping aceste atacuri.				
11. Când am auzit de ce se plângea partenerul meu, m-am gândit imediat la necazurile mele pe care nu le ascultă nimeni.				
12. Când partenerul meu se plângea, mă gândeam cum aş putea să mă apăr.				
13. Când partenerul meu se plângea, m-am gândit cum mi-aş putea explica încă o dată poziţia adoptată.				
14. Se pare că partenerul meu nu poate să meargă mai departe atunci când descoperă la mine o greşeală.				
15 În timpul unei dispute mai aprinse mă gândesc în permanenţă cum aş putea să arunc mingea înapoi.				

Dacă aţi răspuns la cinci sau mai multe întrebări cu DA, apărarea dvs. este aţintită mereu în apărare. Se poate întâmpla, chiar şi atunci când aveţi dreptate, să vă consideraţi atacat pe nedrept ca o victimă nevinovată care nu este înţeleasă şi apreciată. Apărarea este corelată de cele mai multe ori cu frica. Fiecare pas pentru depăşirea situaţiei constă în încercarea dv. de a nu mai considera cuvintele partenerului dv. ca un permanent atac, ci ca pe nişte păreri exprimate energic. Dacă el vă întreabă de exemplu: „Din nou spălatul?", nu trebuie să încercaţi imediat cu căzăleala, ci să vă gândiţi mai întâi ce aţi găti-o (probabil, spaghete). Desigur este greu să reacţionezi aşa când te simţi atacat, dar deseori efectul este extraordinar. Cercetătorul american John Gottman a aflat în urma cercetărilor făcute că partenerul dv. va renunţa la critică şi la o atitudine defensivă dacă veţi fi deschis(ă) şi abordabil(ă). Încercaţi-vă deci şi următoarea: când primiţi mingea, nu încercaţi să o aruncaţi imediat înapoi.

Modă

Sfătuiţi-mă ce rochii sau ce pantaloni să port !

Marea problemă a vieţii mele: am picioarele în X. Cum pot masca acest defect. (Eva Bernstein - Timişoara). Îmbrăcaţi rochii largi din materiale uşoare, cu falduri (mătase, jerse, vâscoză). Feriţi-vă ca de foc de pantalonii strâmţi (bermude), în formă de burlane. Folosiţi pantaloni largi (stil pijama), acoperiţi cu o bluză lejeră şi lungă.

Cosmetică

Bronzarea şi vitaminele

Mai e până la deschiderea ştrandurilor, dar e bine să ştim:

Bronzarea se obţine datorită unui pigment din piele denumit melanină, care sub acţiunea razelor solare se înmulţeşte, dând o coloraţie mai intensă sau mai puţin intensă, în funcţie de cantitatea de pigment a persoanei respective.

Pentru a obţine o bronzare uniformă, fără a dăuna organismului, este necesar şi un regim alimentar adecvat. Vor fi evitate conservele, mezelurile, brânzeturile fermentate, ciocolata şi alcoolul. Se recomandă carnea slabă, ouăle, brânza proaspătă, fructele şi legumele. Acestea, bogate în vitamine, contribuie la bronzarea rapidă a pielii.

Lipsa vitaminei A se recunoaşte uşor la persoanele care se înroşesc, fără a se bronza. În mod special acestea trebuie să consume alimente ca: unt proaspăt, lapte, ficat, ouă, morcovi, spanac etc.

Vitamina B2, care dă o pigmentaţie perfectă, întreţine o bună circulaţie, deci hrăneşte pielea. Aceasta se găseşte în carne, ficat, ouă, brânză, iaurt, lapte, roşii, legume verzi etc. Lipsa ei face ca pielea să se pigmenteze defectuos.

Vitamina PP este utilă pentru a evita dermitele solare, ea menţine supleţea pielii şi favorizează bronzarea ei. Se găseşte în ficat, peşte şi carne.

În perioada expunerii la soare, alimentele bogate în vitamina C trebuie evitate, pentru că s-a constatat că aceasta are un efect de încetinire a pigmentării.

IRINA CEAUŞU

Pentru a avea ochi strălucitori,

Vă propunem 4 exerciţii

Călătorie fantastică în corpul omenesc

James Mc Larkin, student în vârstă de 22 de ani, de la Institutul de Tehnologie Massachussetts, a conceput un robot telecomandat cu ajutorul căruia medicii vor putea să investigheze tumorile canceroase ale organelor interne ale pacienţilor. Miniaturalul vehicul pe şenile a primit numele de **Cleo** şi măsoară 2,5 centimetri în înălţime şi tot atât în lungime şi lăţime. Într-adevăr, medicii ar putea să efectueze cu ajutorul lui **Cleo** toate investigaţiile necesare care se realizează cu aparatură obişnuită existentă în prezent, a afirmat chirurgul Richard Satava care lucrează de asemenea la realizarea aparatului, „dar **Cleo** trebuie să introducă în corpul pacientului un tub lung şi acest lucru este extrem de incomod". Cu ajutorul robotului miniatural, investigaţiile devin mult mai puţin dureroase şi periculoase. Mc Larkin doreşte să-şi perfecţioneze tehnica şi crede că în câţiva ani va realiza un robot pentru diagnostic având dimensiunile de un centimetru cub, care ar putea fi introdus cu uşurinţă în intestinul subţire al pacienţilor, precum şi în alte organe. **(M.P.)**

Bile qiqong pentru menţinerea sănătăţii

❑ Mânuirea lor înlătură stresul, insomniile, reglează hiper şi hipotensiunea

Foarte căutate au devenit şi în Europa bilele qiqong, pentru care există mai multe variante. Este vorba de două bile mici, de obicei din metal, pe care le facem să se rotească în palmă. Mişcarea lor produce un sunet foarte slab, iar rotirea lor este perfectă atunci când bilele nu se mai ating.

Chinezii afirmă că bilele qiqong activează atât punctele de acupunctură din palmă, care reglează circulaţia, cât şi energia vitală „qi". Îndemânarea în mânuirea bilelor qiqong înlătură stresul, insomniile, durerile de cap şi reglează hiper şi hipotensiunea. Fiind un „exerciţiu al trupului şi al sufletului", bilele au un efect pozitiv asupra stării psihice.

Cercetările efectuate în Occident au evidenţiat faptul că gimnastica degetelor, practicată în mod regulat - asemenea exerciţiilor la pian - face să crească cu aproximativ 20% aportul de sânge la creier. Se crede că exerciţiile cu bilele qiqong au drept efect creşterea puterii de concentrare, a posibilităţii de reacţie şi a coordonării mişcărilor. Se crede de asemenea că prin această tehnică durerile de coloană şi de cap îşi reduc intensitatea.

Există şi bile „cântătoare". Acestea sunt goale în interior şi „umplute" cu o a doua bilă care, prin rotaţia celei exterioare, produce sunete şi vibraţii. **(M.P.)**

Circuitele integrate miniaturale vor face minuni în medicină

În curând, orbii vor putea vedea din nou, surzii vor auzi, cei afectaţi de paralizie vor putea merge. Adevărate minuni care par să devină nu peste mult timp realitate. Pornind de la neuro***logie,*** bio***logie şi teh***nică - neurobionica ***se dezvoltă ca o nouă ramură a ştiinţei, propunându-şi să corecteze defectele căilor nervoase cu ajutorul circuitelor integrate miniaturale.***

În cartea lor intitulată „Evoluţia transformă spiritul", neurologul dr. Hans-Werner Bothe şi biologul Michael Engel din Hanovra descriu cum va fi această nouă lume: microprocesoarele „gânditoare" şi capabile să înveţe vor prelua sarcinile celulelor nervoase deteriorate. Vor deveni realitate:

- braţul artificial, care va putea să apuce o ceaşcă de cafea şi să realizeze dacă este caldă sau rece. Circuitele integrate vor stabili legătura între nervul insensibil şi electromotoarele care pun în mişcare mâna şi braţul.

- implantul în urechea internă constă într-un circuit integrat care va recepţiona sunetul şi-l va conduce pentru a fi descifrat în centrul auditiv de pe scoarţa cerebrală.

- proteza pentru ochi va face ca orbii să poată vedea. În locul ochilor va fi un aparat bionic de fotografiat cu lentile puternice cu focalizare şi un automat de iluminat. Senzori sensibili la lumină vor constitui un fel de retină.

- proteza măduvii spinării: după o fractură de coloană vertebrală, circuitele integrate vor trimite impulsuri de mişcare picioarelor. Pe calea inversă ele vor transmite senzaţiile la creier. Aceste procesoare preiau de acum înainte o parte din „activitatea intelectuală" a organismului, întrucât măduva este o componentă a sistemului nervos central. Asemenea creierului. Este un pas spre:

- ...proteza creierului, care nu pare să fie prea departe. Milioane de oameni luptă împotriva consecinţelor accidentelor cerebrale şi a suferinţelor provocate de boala Parkinson şi Alzheimer. Neurobionica ar putea să reactiveze zonele de pe creier afectate, cu ajutorul protezelor electronice. **(M.C.)**

Soţul violent - un personaj la ordinea zilei

❑ Acum e la modă „maltratarea psihologică"

Totul se schimbă. Chiar şi modul de a fi violent. Astfel, dacă în trecut femeile se plângeau că bărbaţii lor recurg la bătaie în crizele lor de furie, acum aceştia aplică metode mai subtile. Şi anume presiunea psihologică. În familiile cu venituri peste medie, se arată într-un studiu efectuat în Italia, această **hărţuială psihologică** se manifestă în ameninţări de genul: „Dacă nu te potoleşti, nu o să mai ai dreptul la casă şi la bani", până la formule de tipul: „Nu valorezi nimic. Dacă vreau, pot să te distrug!". Pe baza celor peste 4.400 denunţuri înregistrate de aşa-numitul **Telefon roz** (un serviciu special pentru persoanele în dificultate sentimentală), violenţa psihologică nu le ocoleşte pe femei nici la locul de muncă sau în relaţiile cu şefii. În relaţiile dintre soţi, în peste 70 la sută dintre cazurile în care cuplurile au copii, progeniturile sunt folosite ca mijloc de şantaj psihic. Specialiştii afirmă că aceste modificări de comportament ar fi rezultatul unor noi **habitudini culturale. (S.N.)**

Montserrat Caballé,

60 de ani, 125 kg și cea mai minunată voce din lume

N-a vizitat până azi România şi probabil nu o va face vreodată. Celebra soprană spaniolă a împlinit 60 de ani, iar sănătatea i-a fost serios şubrezită în urma unei severe afecţiuni cardiace şi a repetatelor operaţii de cancer. „Mă simt admirabil, obişnuieşte ea să declare celor care o întreabă de sănătate. Îmi trăiesc clipa, nu privesc în trecut, nu mă gândesc la moarte şi vreau să trăiesc atâta timp cât voi putea să cânt".

În ciuda seriosului gabarit şi a maladiilor care o chinuie, Montserrat Caballé duce o viaţă dinamică, cu un program încărcat. Este solistă pe scena operelor Scala, Covent Garden, Metropolitan, şi este totodată ambasadoare pentru UNICEF şi UNESCO, în numele cărora organizează concerte de binefacere. O viaţă disciplinată, cu ore riguros planificate, astfel ca timpul să se împartă armonios între scenă şi viaţa de familie. Toate treburile casei cad în sarcina bărbatului său, Barnabé Marti, cântăreţ cu o carieră mai puţin strălucită, dar cu excelente calităţi de soţ. „Sunt mereu întrebată cum mă simt cu atâtea kilograme şi ce mănânc. Îmi plac la nebunie peştele şi mâncarea noastră Paella. Beau şi un pahar de vin şi fumez un pachet de ţigări pe zi. Nu mă deranjează rotunjimile mele. Nu trebuie să fii tânăr şi suplu ca să te iubească lumea".

În prezent, marea soprană urmăreşte cu mare speranţă ascensiunea tinerei Montserrat, fiica sa de 20 de ani, care, la fel ca şi celebra ei mamă, este cântăreaţă de operă.

Românii în cinematografia mondială

Bogdan Dumitrescu s-a născut în România în 1962. Se stabileşte în Germania în 1980 şi studiază la Roma cinematografia la Libera Universita del Cinema. Participă la realizarea mai multor filme în calitate de regizor şi scenarist. Ultimul film intitulat **Thalassa, Thalassa** - reîntoarcerea la mare (1994) - e o coproducţie germano-română (Daniel Zuta Filmproduktion - Filmex România). Principalii interpreţi: Silvia Gheorghe, Alexandru Cârstea, Alexandru Anghel, Viorel Pătruţ.

Cineastul Thierry Cominassi plătește doi ucigași pentru ca aceștia să-i omoare părinții

Thierry Cominassi, în vârstă de 31 de ani, este unul dintre cei mai promiţători cineaşti ai cinematografiei franceze. Tatăl său, Adolf Cominassi, este proprietarul fabricii de confecţii „Fantome" şi locuieşte într-un adevărat palat, cunoscut sub numele de „Cent Arpents", plasat pe malul Senei la Seine-et-Marne. Mama, Jacqueline, stă într-o vilă elegantă, în cartierul Marais, din Paris, pe care a primit-o la divorţ, împreună cu o rentă viageră însemnată. Dar Thierry cheltuieşte cu mult peste ceea ce câştigă din filmele realizate, aşa că s-a gândit să...

Poliţia franceză este informată că în strada Chinei nr. 9 , arondismentul 20 din Paris, s-ar găsi depozitată o mare cantitate de stupefiante. La cei doi locatari, Jean Sache, 25 de ani, şi Jean Lastragoli, de 27 de ani, nu s-au găsit narcotice, în schimb, într-un sertar se aflau 75 de monede de aur Ludovic, două pistoale, ... cheile de la apartamentul lui Adolf şi de la cel al Jaquelinei Cominassi şi multă muniţie. Luaţi din scurt, ei au mărturisit că au fost angajaţi de Thierry Cominassi, „promţătorul" cineast, ca să-i omoare părinţii, pentru a putea intra cât mai repede în posesia marii lor averi. Înglobat în mari datorii, fiul a pus pe alţii să comită crima, fiind convins că poliţia nu va putea dezlega niciodată un „scenariu" à la Hitchcock. Toţi trei au fost condamnaţi la închisoare, cuprinsă între 10 şi 15 ani, pentru tentativă de crimă.

AUREL DIANU ■

Forța divină a unei icoane

Biserica "Madona Dudu" din Craiova a fost ridicată în anul 1658 de către bolerul Gălanu.

De-a lungul timpului, biserica "Madona Dudu" a fost incendiată de mai multe ori, dar icoana Maicii Domnului, una din nepreţuitele odoare ale lăcaşului, a biruit flăcările, rămânând nestinsă. Mai mult decât atât, la ultima năvălire a [illegible] pe aceste meleaguri, biserica craioveană a fost prădată şi supusă din nou unui cumplit incendiu. Singurul obiect care a rezistat pârjolului a fost şi de data aceasta icoana Maicii Domnului.

Cu puţin timp în urmă, un individ fără frică lui Dumnezeu, a pătruns în interiorul bisericii „Madona Dudu" şi a furat icoana cu Maica Domnului. Când a ieşit din biserică, exact pe treptele lăcaşului de cult, hoţul a suferit un infarct şi a decedat pe loc.

ION CEACĂRU

Glumele sinistrului

Cutremurul de la Kobe a rupt şi acest pod de pe care au căzut 12 vehicule. Singurii supravieţuitori s-au aflat în acest autobuz, care printr-o minune a rămas suspendat pe pod.

Feerie aeronautică

O dată pe an la Albuquerque, în SUA, cerul se umple de aerostate. Pentru această Balloon Fiesta participă baloane cu nacelă de toate mărimile, formele şi din toată lumea.

Blând ca un miel

Micuţa Cyanne are trei ani şi cântăreşte 14 kg. Bunul ei prieten, rinocerul Sam, a împlinit doar şase luni, dar depăşeşte în greutate 500 kg. Această duioasă amiciţie s-a legat în [illegible]acul Naţional M[illegible]doss din estul Zimbabwe. Micul rinocer este orfan şi a fost descoperit întâmplător de Cyanne. Va fi redat savanei imediat ce va şti să mănânce singur.

Trafic de carne vie pentru pederaşti

□ Cea mai ieftină marfă se găseşte în Sri Lanka -

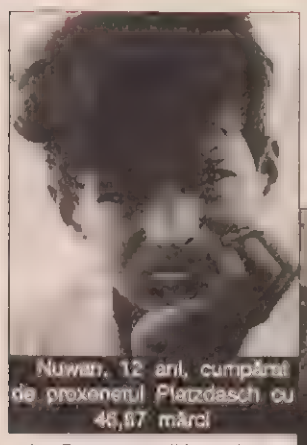

Nuwan, 12 ani, cumpărat de proxenetul Platzdasch cu 46,87 mărci

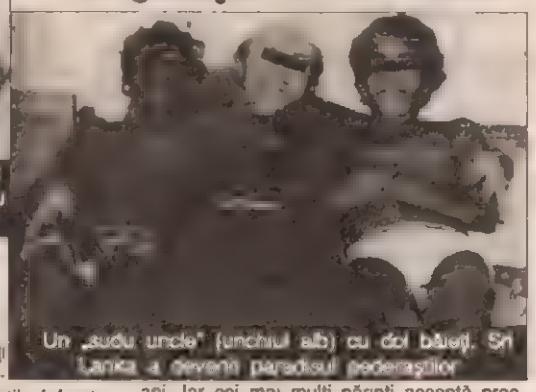

Un „sudu uncle" (unchiul alb) cu doi băieţi. Sri Lanka a devenit paradisul pederaştilor

La Stuttgart, poliţia a depistat pe un anume Günther Platzdasch, care de mai multă vreme [illegible]uce din Sri Lanka, pentru sine şi pentru alţii, băieţi tineri, dispuşi să întreţină raporturi homosexuale. Cu mici atenţii şi foarte puţini bani, din această insulă se pot recruta cohorte de adolescenţi. Marea majoritate aparţin unor familii extrem de sărace. Un muncitor câştigă pe zi 200 rupii, sau ceea ce înseamnă 6,25 mărci. Cu aceeaşi sumă se plătesc la Ambalangoda zece minute de amor petrecute în compania unui băiat între 12-16 ani. Iar cei mai mulţi părinţi acceptă prostituarea propriilor copii. Aceştia sunt vânaţi de negustorii de carne vie din Europa şi America. O sută de pederaşti - notează revista STERN, - pervertesc 30.000 de copii. Tânărul Nuwan, de numai 12 ani, a fost cumpărat de proxenetul Platzdasch cu numai 1500 de rupii. Asta înseamnă nu mai mult de 46,87 de mărci.

O biserică renaşte cu adevărat din propria ei cenuşă

Pentru reconstruirea grafică a bisericii distruse s-a apelat la un laborator din Yorktown Heights (SUA). Pentru reînvierea imaginii de altădată au fost folosite fotografii, dar şi această pictură realizată de italianul Bernardo Bellotto în 1749, şi care înfăţişează foarte exact centrul de atunci al oraşului Dresda.

Cu 50 de ani în urmă, la 13 februarie 1945, un ucigător bombardament britanic transforma în ruine oraşul Dresda. 25.000 de morţi. Flăcările aveau să cuprindă şi un inestimabil monument de artă bisericească, celebra Frauenkirche. Dar metodici şi patrioţi, cum îi cunoaştem, germanii au adunat bucată cu bucată tot ce a mai rămas din fosta biserică. Şi iată că a sosit momentul ca celebrul lăcaş de cult să fie reconstruit din propria lui cenuşă. Biserica va fi terminată în anul 2006, iar lucrările vor costa între 250-430 milioane mărci.

Tot ce s-a recuperat din clădirea distrusă (aproximativ 100.000 pietre şi cărămizi) a fost fotografiat, numerotat, cartografiat. O treime din aceste relicve vor fi folosite pentru reconstrucţia bisericii.

[illegible]milie Schindler [illegible]despre „Lista lui Schindler"

Emilie şi Oskar în 1949

Cunoscutul film al lui Spielberg, **Lista lui Schindler**, onorat cu Premiul Oscar, reconstituie, cum se ştie, un episod real din perioada celui de-al III-lea Reich. În timpul teroarei hitleriste, un fabricant german, Oskar Schindler, a salvat de la moarte 1200 de evrei. După război, acesta s-a stabilit în Argentina împreună cu soţia sa. Dar în 1957 o părăseşte pe Emilie şi se întoarce singur în Germania unde moare în 1974. Emilie Schindler a continuat să trăiască la Buenos Aires, unde se mai află şi azi, în vârstă de 87 de ani. „Filmul lui Spielberg aduce imaginea celor întâmplate - mărturiseşte ea, dar mai sunt multe lucruri de spus. De aceea, am început să-mi scriu memoriile". O parte dintre evreii salvaţi sunt şi azi în viaţă şi trăiesc la Miami, New York şi în Israel. Emilie Schindler este în permanentă corespondenţă cu ei.

MATERIA ORGANICĂ A APĂRUT ÎN COSMOS?

Deşi astronomii erau convinşi că spaţiul dintre stele este vid, multă vreme nu şi-au putut explica de ce cerul nu este luminat puternic, cu toate că pe el se află, la distanţe mai mari sau mai mici, mii şi mii de sori. Acest fenomen este cunoscut în astronomie sub numele de „paradoxul fotometric". La începutul secolului XX oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că lumina provenită de la corpurile cereşti este absorbită, pe parcursul ei, de norii formaţi din praful cosmic şi gaze care au o existenţă scurtă, de câteva sute de milioane de ani. În norii cosmici s-a descoperit apă, amoniac, formaldehide, ce joacă un rol important în sinteza proteinei şi chiar glicină, unul din cei 20 de aminoacizi ce compun proteina. De aici s-a tras concluzia că apariţia unor elemente prebiologice poate să survină în orice parte a Universului, acest lucru nefiind un monopol al unei singure planete. De altfel, în diverşi meteoriţi căzuţi pe Terra, au fost descoperiţi aminoacizi în stare de materie anorganică sau abiogenă. Desigur că moleculele complexe nu pot coexista în norii galactici, ele fiind distruse de razele ultraviolete. Dar cu vremea, aceşti nori mărindu-şi densitatea devin opaci diverselor raze, ceea ce face ca moleculele organice să nu poată fi distruse în totalitate. De aici oamenii de ştiinţă au tras concluzia că viaţa a putut să ia naştere de la aceste molecule aflate în norii cosmici. S-a făcut şi o experienţă interesantă în acest sens. Într-o mică retortă de sticlă, după ce s-a creat vid, s-a introdus hidrogen, heliu, carbon, azot, sulf şi oxigen, în proporţiile în care aceste elemente se găsesc în cosmos, după care totul a fost răcit la temperatura spaţiului interstelar. În câteva zile, în retortă au început să se desfăşoare fenomene ce se produc în Univers. Deşi în această experienţă nu a apărut viaţă, adică molecule organice, capabile să se autodividă şi să se hrănească, s-a putut totuşi dovedi că materia organică se produce în Cosmos, radioactivitatea unu frigul neîmpiedicând existenţa lor. Deşi nu se poate afirma, cu certitudine, că norii galactici au format leagănul vieţii, în aceeaşi măsură nu se poate nega, cu convingere, acest lucru. **(A.D.)**

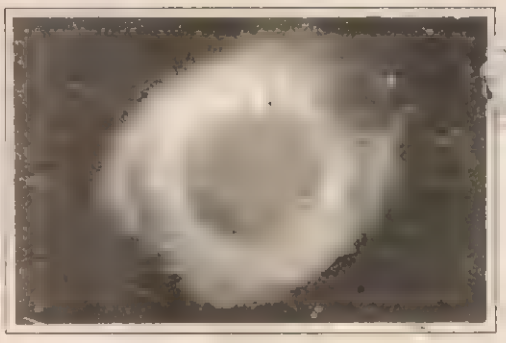

Proiecte de salvare spaţială

„Agenţia spaţială a Europei" şi NASA studiază posibilitatea ca toţi cei ce evoluează în Cosmos să dispună de un mijloc de salvare capabil să-i evacueze şi să-i aducă teferi pe Terra. Astfel s-a născut ideea construcţiei unei dubluri a navetei, care să se afle agăţată de infrastructura complexului orbital, care să fie folosită în situaţie de dificultate. Alt proiect constă în realizarea unui robot cu propulsie proprie, înalt de 2,4 metri, capabil să îndeplinească operaţiuni de salvare pe orbită şi care să acţioneze la vocea omenească. El ar mai fi util într-o serie de operaţiuni de montaj ca şi pentru recuperarea de piese şi scule pierdute în spaţiu. În fine, mai este vorba de crearea unei capsule spaţiale prinse într-o ecluză special realizată la navă. Aceasta, în greutate de două tone şi uşor manevrabilă, va putea lua la bord doi până la patru cosmonauţi, asigurând o revenire rapidă pe Pământ. În fine, în cadrul acestor proiecte, urmează să se reamenajeze vechi locuri de aterizare a navetelor spaţiale, în cazul în care plasarea lor pe orbită eşuează. Asemenea aeroporturi se vor găsi la baza militară americană de la Ban-Guerire din Maroc, ca şi în Gambia şi Spania. **(A.D.)**

Pregătiţi mujdeiul!

Veţi avea pe masă pui la... calculator!

☐ Specialiştii gândesc soluţii pentru a-i face mai buni, mai graşi, mai ieftini şi mai emancipaţi

Recent, Salonul Albastru al celebrului ARO Palace din Braşov a găzduit „summit"-ul specialiştilor români şi francezi în creşterea, nutriţia şi educarea păsărilor de fermă, întrunit pentru a identifica posibilităţile de redresare a unui sector de care, în România (ca şi în Franţa), depinde o bună parte din hrana populaţiei. „Întrucât 68% din preţul unui pui îl face nutriţia sa, o aviculturâ astăzi competitivă înseamnă optimizarea, inclusiv folosind uz de calculator, a reţetelor şi tehnologiilor de alimentaţie a păsărilor", a declarat dl Philippe Mermod, director general al GUYOMARC'H România. Dl Philippe Mermod este un renumit nutriţionist francez, medic, farmacist, economist şi reprezintă în România pe GUYOMARC'H NUTRITION ANIMALE, cel mai mare din Europa pe probleme de alimentaţie a păsărilor. Fiecare moderne înseamnă, pe de o parte, o combinaţie şi selecţie ştiinţifică, adesea savantă, de materii proteice, cu un coeficient energetic ridicat, vitamine, oligo-elemente, aminoacizi de sinteză ş.a. Toate acestea există în România şi chiar la preţuri foarte mici. O astfel de combinaţie face nutriţia să fie sănătoasă, completă, productivă şi ieftină. O altă caracteristică a nutriţionismului avicol modern este marea mobilitate a reţetelor care, asistate de calculator, ţin cont de o mulţime de factori obiectivi şi subiectivi, schimbători şi hotărâtori în dezvoltarea „tineretului înaripat". Ele caută să „ghicească" ce vor puii să mănânce fără să fie întrebaţi. Reţetele moderne vor înlocui „festinurile pantagruelice", nocive şi costisitoare aplicate în vremurile bune, în fermele avicole, la nutriţia păsărilor. „Nu vor exista pui sănătoşi şi ieftini în România decât atunci când hrănirea acestora se va face după tehnici moderne", a concluzionat dl Philippe Mermod.

Cucurigu !

În Egiptul antic s-au făcut operaţii pe creier

Începuturile şi perioada de glorie a medicinei Egiptului antic au devenit necunoscute o dată cu incendiul bibliotecii din Alexandria. Totuşi, o serie de informaţii au ajuns până în zilele noastre, datorită unor gravuri, picturi murale şi papirusuri. În antichitate au fost practicate primele traheotomii, pentru a se înlocui aerul învechit din plămânii faraonului cu altul proaspăt. Cum însă pacienţii mureau, faraonul era înlocuit cu un sclav ce-l reprezenta. S-au făcut şi operaţii pe creier, pacienţii (extraordinar!) supravieţuiau. Acest lucru este dovedit de craniile existente în Muzeul din Cairo, unde se pot observa reosificări şi cicatrizări. Vechea medicină egipteană folosea ca sedative şi anestezice opiul şi beladona. În şcolile de medicină învăţau tineri de ambele sexe, ei fiind în stare să trateze şi să vindece o gamă largă de maladii. **(A.D.)**

Robot pentru amuzament

Japonezii au creat un mic robot electronic. El a fost dotat cu o memorie în care s-a înregistrat zgomotul produs de plesnitul palmelor. La fiecare lovire a acestora robotul avansează, cum s-ar zice în ritmul aplauzelor. Acest robot ciudat a fost creat doar pentru amuzament, deoarece nu i s-a găsit, până-n prezent, o utilizare practică. **(A.D.)**

Câini şi ţânţari electronici?

În hala unui depozit dezafectat, situat de altfel în centrul oraşului Hamburg, un scenograf excentric îşi consacră ceasurile libere pasiunii pentru roboţi. Prima sa creaţie, botezată Homunculus, reuşea să cânte la chitară şi să danseze, în consecinţă a deţinut rolul principal într-un musical interpretat exclusiv de „actori" electronici, reprezentat cu succes la Londra, Amsterdam şi Lucerna. Ulterior, în atelierul meşterului au luat naştere diverse specii de animale şi insecte mai mult sau mai puţin neliniştitoare, cum ar fi ţânţari uriaşi, aflaţi în repaos pe tavan, care se pot năpusti însă oricând asupra vizitatorilor, intimidându-i cu elicele lor zbârnâitoare. Cea mai prietenoasă e familia de „câini" cibernetici, denumită Quasi (prescurtare de la Quasimodo, numele clopotarului cocoşat din romanul lui Victor Hugo). Confecţionată din deşeuri industriale, creatura arată ca un mic monstru: un trunchi sprijinit pe trei picioare metalice, iar în locul unde oricine s-ar aştepta să vadă capul - un sistem de senzori. Programat să detecteze oamenii şi să se apropie de ei, Quasi are într-adevăr un comportament canin: e docil sau dimpotrivă se irită şi avansează furios, în funcţie de tonul cu care i se vorbeşte **(A.R.)**

Întâlniri de gradul III

Invitație definitivă în altă galaxie

☐ Nu vom afla vreodată în ce scop

Despre ce veți citi acum, au aflat ufologii din Sankt Petersburg doar în anul 1985... Iar în presă scrisoarea dlui M. MARKOV a apărut după cinci ani !

Așadar, iată conținutul scrisorii:

„Întâmplarea a avut loc pe data de 30 august 1978. Îmi petreceam concediul de odihnă la pensionul GOLUBOI ZALIV (**Golful albastru**) din PLANERSK. În noaptea de 30 spre 31 august, aproximativ între orele 2 și 3,30 m-am trezit din somn cu dorința de a face o baie. Nu era nici o problemă, deoarece pensionul se afla chiar în imediata apropiere a mării, dar am vrut să merg mai departe, spre un golf mai mic, denumit **al Broaștei**. Mă apropiam de acesta și auzeam un straniu vuiet surd pe care nu pot să-l compar cu nimic. La aproximativ 100-150 m de mal și la 3-4 m deasupra apei am văzut CEVA care semăna cu o cască, dar de o formă mai aplatizată... Am urmărit acest CEVA aproximativ 15 minute, după care am hotărât să mă apropii ca să-l pot observa mai bine. Spre norocul meu noaptea era senină, din când în când luna apărea printre nori.

Mi s-a părut că înot de o veșnicie, de fapt înotam foarte încet, iar la un moment dat mi s-a făcut rău, cred că de frică. Pe măsură ce mă apropiam acel vuiet se amplifica. Iar când am fost în preajma acelui CEVA mi-am dat seama că se află la 2,5-3 m deasupra apei. Încă de când înotam spre acel obiect am observat că sub el suprafața apei este fosforescentă. Și când am fost deja sub el, am văzut că suprafața lui inferioară, mai precis marginile acesteia erau de culoare verzuie. Nu știu care era cauza, dar eram convins că CINEVA mă urmărește.

Am înotat aproximativ o jumătate de oră și tocmai când mă pregăteam să fac cale întoarsă am văzut că din centrul părții inferioare a obiectului a început să coboare un fel de cilindru. Ajungând la suprafața apei, acesta s-a deschis. Atunci am înțeles că sunt invitat să intru. În primul moment am vrut să mă îndepărtez, dar parcă CINEVA mă oprea în loc și... am pătruns în cilindru. Apa s-a retras din cea de-a doua lui secțiune și am simțit că sunt ridicat. După câteva secunde cilindrul s-a oprit, s-a deschis, s-a mai deschis CEVA și m-am pomenit într-o încăpere care nu semăna cu interiorul unui aparat de zbor. Câțiva pași și m-am pomenit într-o cameră iluminată (dar nu se vedea de unde...), cu două fotolii, iar de-a lungul peretelui se afla un fel de banchetă. Fotoliile aveau o formă neobișnuită - un fel de ouă din care lipsea o parte din conținut.

Am înțeles că El puteau să acționeze asupra câmpului gravitațional, că ACEL CEVA era un robot-automat care era trimis pentru a îndeplini anumite sarcini. La întrebarea mea, de ce nu intră direct în contact cu noi, am primit următorul răspuns: «La nivelul la care ne găsim noi, aceasta este practic imposibil și ar putea să ne aducă mari neplăceri...»

M-am așezat și am încercat să înțeleg ceva, dar în acea clipă s-a auzit o voce (de unde?) ... CINEVA care vorbea, fără accent, într-o perfectă limbă rusă! Am fost rugat să nu mă sperii, să fiu convins că nu mi se va întâmpla nici un rău. Știau totul despre mine, deci nu am avut ce le spune, așa că, în principal, eu puneam întrebările.

Am înțeles că nu sunt din Galaxia noastră ci dintr-o altă constelație... Ceea ce am văzut nu seamănă cu spectacolul nostru cinematografic. Când în încăpere s-a făcut puțin întuneric, ceea ce am văzut, parcă era aievea, adică avea volum, producea sunete ș.a.m.d. Să nu credeți că semăna cu holografia. Așa ceva nu am mai văzut și cred că nu voi mai vedea niciodată.

Am fost întrebat dacă vreau să părăsesc Pământul și să trăiesc într-o civilizație mult mai avansată. Mi-au spus că la El trăiesc mulți foști locuitori ai Pământului.

Am refuzat, LE-AM mulțumit adăugând că voi merge cu El cu condiția să revin. Dar așa ceva nu era posibil. Am fost **depus**, prin aceeași metodă, la suprafața apei, după care am înotat spre mal. Iar când am ajuns la mal, o lumină strălucitoare a cuprins împrejurimile, așa că am putut să revin la pensiun".

ALECU MARCIUC ■

Din visul lui Reagan n-a mai rămas decât tunul cu laser

În martie 1983, președintele de atunci al Statelor Unite, Ronald Reagan, vorbea despre realizarea unei adevărate armade de stații cosmice înarmate cu tunuri cu laser, care ar fi alcătuit un con de protecție împotriva potențialului inamic. Realizarea planului necesita 32 miliarde dolari.

După un deceniu de cercetări privind așa-numita „inițiativă de apărare strategică", s-a stabilit că sistemele cosmice de armament imaginate de Reagan nu sunt realizabile din punct de vedere tehnic și nu pot fi susținute nici din punct de vedere financiar. Democratul președinte Bill Clinton „a înmormântat" anul acesta cel mai scump program de cercetări militare cunoscut până în prezent.

După alegerile pentru congres, republicanii au anunțat că vor scoate din lada cu molii tunurile cu radiații. Între acestea, și laserul chimic Alfa. Spre deosebire de bombasticele arme minune, laserul Alfa a supraviețuit după moartea proiectului în discuție, deoarece funcționează. El nu este o fantezie, ci o realitate. Din aprilie 1989 și până astăzi, laserul a fost testat la sol de 11 ori, obținându-se rezultate foarte bune, ultima experiență având loc în urmă cu câteva luni. La fel ca în motorul unei rachete, are loc aici o simplă reacție chimică: hidrogenul și fluorul - gaz galben otrăvitor - se aprind. O parte a energiei degajate se transformă cu ajutorul unei oglinzi într-o radiație care este mai fierbinte decât suprafața soarelui. O lovitură laser are o putere de 22 mil. Watt, aproximativ la fel ca 30.000 lămpi incandescente.

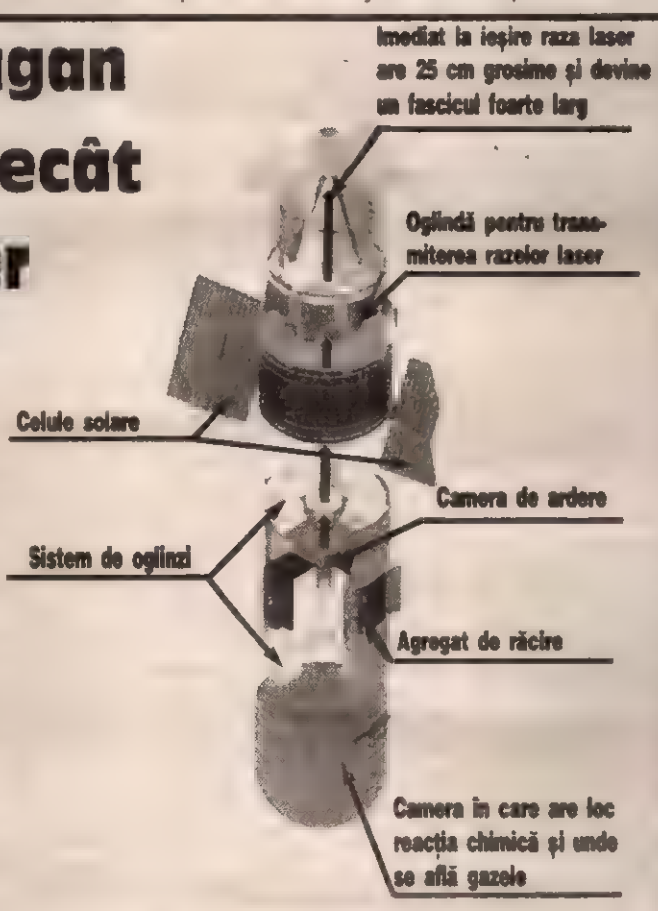

Pentru reducerea greutății, tunul cu laser este construit în întregime din aluminiu. Există posibilitatea ca prin lansarea unei singure rachete să se catapulteze pe o traiectorie în jurul Pământului o stație completă de luptă pe bază de laser.

Și totuși rămâne problema finanțării. Instalarea a 12 astfel de stații militare ar costa 50 miliarde dolari, sumă pe care nici o administrație americană nu ar putea să o plătească. **(M.C.)**

O navă a viitorului

Firma japoneză „Mitsubishi Heavy Industries" a creat prima navă construită pe principiul magnetohidrodinamicii. În probele ce au avut loc vasul a circulat doar cu 6 noduri, dar se speră ca el să atingă curând viteza de 30-50 de noduri. Propulsia ultrasilențioasă este realizată prin intermediul unui câmp electric și al unuia magnetic, care creează un curent de apă, ce este absorbit prin partea din față a navei și expulzat prin spate cu o forță ce este în funcție de intensitatea câmpului. Prototipul va fi urmat de realizări cu performanțe mult mai ambițioase. Studii în acest sens se fac și în SUA. Propulsia magnetohidrodinamică va fi folosită și la nave de transport, care pe lângă că vor circula cu viteze sporite vor avea și o mare stabilitate, nerealizată încă la nici un vas până azi. De exemplu, o traversare a Oceanului Atlantic în două zile va face ca mulți călători să renunțe la transportul cu avionul, optând pentru călătorii pe mare. Noul principiu va avea numeroase aplicații militare. Se vor realiza submarine rapide, ce vor circula fără zgomot, ceea ce va face ca sistemul sonor, folosit la detectarea navelor aflate în submersiune, să devină inutil.

AUREL DIANU ■

- Céline Dion - în curând mămică ?

Ultimul ei album se intitulează „The Colour of My Love"; de fapt e unul din cele două albume lansate în 1994, celălalt fiind înregistrat în franceză. Stăpânește însă perfect nu numai cele două limbi în care se exprimă muzical, ci și talentul și sensibilitatea atât de necesare unui artist pentru a cuceri și a se impune. „Power of Love" a ajuns number one în Statele Unite, iar acum „Think Twice" nu se mai dezlipește de pe poziția maximă a clasamentului englez. Dar cine e Céline?

S-a născut pe 30 martie 1968, sub semnul Berbecului, la Charlemagne, un mic sat la est de Montréal. E cea mai mică din cei 14 copii, toți cântăreți. Tatăl său cântă la acordeon, mama la vioară. Cum afirmă chiar ea, a crescut „back-stage" (în culise). Măsoară 1,70m și cântărește 54 kg... A urcat prima dată pe scenă când avea 5 ani, cu ocazia căsătoriei unuia din frații ei, Michel. La 9 ani înregistra primul cântec, la 12 semna contract cu o casă de discuri. Primul său succes se numește „D'amour et d'amitié" și datează din 1982.

A participat și a ocupat un loc important la Concursul Eurovision din 1988 cu „Ne partez pas sans moi".

A înregistrat 9 albume în franceză înainte de a cânta în engleză. Adoră Franța și păstrează în amintire prima sa reprezentanție la Olympia în deschidere pentru un show Patrick Sébastian.

Americanii, care sunt nebuni după ea, inclusiv președintele Clinton, au supranumit-o „noua Streisand". Céline își datorează prenumele lui Hugues Aufray. Mama ei, așteptându-i venirea pe lume, fredona foarte des cântecul acestuia, „Dis-moi, Céline...".

Céline s-a impus în lumea întreagă cu ocazia participării la coloana sonoră a filmului lui Walt Disney „The Beauty and The Beast". Piesa a primit un Oscar pentru cea mai bună piesă de film.

Vorbind de tabieturi, Céline are o disciplină foarte riguroasă: nu fumează, nu bea, face mult sport și e vegetariană.

Nu poate dormi decât dacă are aproape o bucată dintr-o cămașă de noapte aparținând mamei ei... În fiecare seară, indiferent unde se află în lume, îi telefonează mamei...

Adoră îmbrăcămintea și cheltuiește foarte mult pe haine, în special pe lenjerie și pantofi. Face totodată foarte multe cadouri familiei și a oferit o casă părinților ei. A investit de asemenea și într-un restaurant.

Céline s-a logodit în ziua în care își aniversa 25 de ani de viață, adică pe 30 martie 1993. Fericitul ales nu e altul decât cel care-i e manager și Pygmalion, René Angelli. Îi „despart" 26 de ani, motiv pentru care au existat reacții ostile și nu singurul, René fiind divorțat de două ori și având 3 copii. Dar Céline s-a resemnat la ideea că nu poți face pe placul tuturor. Anularea precedentului mariaj al lui Angelli fiind obținut, cei doi s-au căsătorit pe 27 decembrie 1994, la biserică. Având în vedere că cel puțin pentru unul dintre soți decizia constând în legarea pe viață e definitivă, fiind a treia tentativă, iar Céline afirmă că a întâlnit iubirea vieții ei și că dorește copii, cuplul va avea cu siguranță moștenitori, probabil la fel de muzicali precum părinții. Până la date ulterioare, „Think Twice" rămâne cea mai autentică confesiune sentimentală din partea unei canadiene „sans frontière"!

■ Tim și NEIL FINN, frați și componenți ai grupului CROWDED HOUSE, sunt din nou împreună. TIM Finn a părăsit grupul în 1992 pentru a lucra la un album solo „Before and After". Cu toate că nu s-a făcut nici o afirmație referitoare la reîntoarcerea lui Tim în grup, cei doi frați compun acum piese în tandem.

FLASH

Unul dintre cele mai faimoase grupuri ale Americii, THE BEACH BOYS, s-au reunit să compună primul material muzical nou, după 15 ani.

BRIAN WILSON și MIKE LOVE au rezolvat îndelungata lor dispută acum două luni și, de atunci, lucrează la două piese noi, în California.

Una dintre ele se intitulează BAYWATCH NIGHTS și după opinia lui Mike sună aproape similar cu ceea ce cântau mai demult, situându-se între „Do It Again" și „Surfin' USA".

■ Recentul single „Poison" aparținând grupului THE PRODIGY, extras din albumul lor curent „Music for The Jilted Generation", cu care se situează din nou în Top 20 din Anglia, marchează o reîntoarcere la sound-ul underground.

Disc de aur după numai două săptămâni de la lansare, „Music for The Jilted Generation" s-a vândut în mai mult de 500.000 de exemplare în întreaga lume. The „Prodigy" și-a început pe 17 martie turneul european în Manchester. Pe 13 aprilie va începe seria de concerte din Germania la Haus Avensee, Leipzig.

■ DMC World Championship 1995 a avut loc recent la Londra.

Cu toate că Danemarca, Grecia, Marea Britanie, Franța, Croația și Italia au ajuns în finale, trofeul a fost câștigat de americanul Roc Raida. El a impresionat juriul cu un set de 6 minute, care a inclus mixajul cu... nasul!

Printre DJ-ii participanți la concursul anterior se numără Cash Money, DJ David, Chad Jackson, Q'Bert și Rectangle, care mai apoi au abordat activități de înregistrare și turnee mondiale. Rectangle e acum DJ pentru WARREN G., în turneul pe care îl efectuează.

■ BRUCE SPRINGSTEEN, supranumit „The Boss", câștigătorul a 4 premii GRAMMY: Song of The Year, Best Rock Performance by a Male, Best Rock Song și Best Song Written for A Motion Picture pentru Streets of Philadelphia, a cântat în fața unei audiențe „intime" la Clubul „Tramps" din New York pe 6 martie, pentru a doua oară în două săptămâni.

El a interpretat The Tracks of My Tears în mijlocul reprezentației date de rocker-li americani SOUL ASYLUM.

Pe 21 februarie, șocase spectatorii apărând la „Tramps" pentru un show complet cu E-STREET BAND, grupul pe care l-a făcut faimos în anii '70.

■ Legenda soul STEVIE WONDER îl apreciază enorm pe artistul „formerly Known as PRINCE", care cântă pe recentul său album. Wonder îi chiar mulțumește în notele însoțitoare ale CONVERSATION PEACE „pentru a-ți fi împărtășit incredibilul geniu și muzica cu mine".

El explică: L-am sunat să-l întreb dacă poate cânta la chitară pe o piesă numită Cold Chill. Mi-a spus să-i trimit o bandă și în 48 de ore mi-a trimis-o total remixată. A fost uimitor. I-am spus: „Îți sunt dator", dar el a ripostat: „Nu, ce-am făcut e din suflet. Sperăm să putem face mai mult împreună în viitor".

■ Albumul Medusa al lui Annie Lennox, conține reluări ale unor piese pe care le îndrăgește. E și cazul lui No More I Love You's, din repertoriul grupului The Lover Speaks.

Mai nou a înregistrat o versiune a piesei Mama a lui Björk pentru o compilație „women's benefit". Se va numi Ain't Nuthin'But she Thing și vor mai participa Sinead O'Connor, Neneh Cherry, Patti Smith, Vanesa Williams, Me' Shell Ndegé Ocello, Salt' N' Pepa și Mellissa Etheridge, printre altele.

Pagină realizată de **DOINA ENE** ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Seară de neuitat

☐ Fără Gică Hagi în ultimul sfert de oră, Barca a intrat la apă!

Manşa a doua a sferturilor de finală din **Liga Campionilor** ne-a oferit splendoarea spectacolului fotbalistic desfăşurat sub presiunea calificării. În această fază am constatat, din nou, diferenţele valorice între competitoare, şi sigur că un Milan, Bayern München, Ajax Amsterdam sau marea revelaţie Paris St. Germain au obţinut promovarea în semifinale ca urmare a randamentului jucătorilor exact atunci când aceştia aveau nevoie de un procentaj de sută la sută. Angajamentul fizic, disciplina tactică sau rolul personalităţilor din cadrul loturilor respective au determinat victoria, astfel că nu întâmplător francezii s-au impus în faţa catalanilor lui Gică Hagi, sau olandezii i-au surclasat pe croaţi, după cum bavarezii şi italienii şi-au reamintit de poziţiile deţinute prin anii '70-'80, când adunau cupe după cupe atât naţionale, dar, mai ales continentale.

Configuraţia semifinalelor ne oferă fără discuţie tot ce are mai bun fotbalul european la ora actuală, partidele Ajax Amsterdam-Bayern München şi Milan - Paris St. Germain reprezentând rivalităţi tradiţionale pe fond anglo-saxon sau latin. Campioana Hexagonului, formată dintr-un lot omogen cu francezi, africani sau brazilieni, l-a impresionat în mod deosebit şi pe „Kaiserul" Franz Beckenbauer, mai ales prin modul în care a ajuns în penultima fază: fără a cunoaşte înfrângerea în actuala ediţie a CCE, în care a acumulat maximum de puncte în grupă, la fel de altfel ca şi Ajax. Cum olandezii au un blazon de invidiat, a surprins maniera parizienilor care au câştigat de exemplu în faţa Bayernului, pentru ca apoi să elimine pe FC Barcelona a lui Hagi, finalista ediţiei trecute. Mi-au plăcut Ginola şi Weah, un liberian, alături de portarul Lama sau îngerii lui păzitori din Brazilia, Rai şi Valdo, cvintet remarcabil în faţa căruia vor ceda şi alte echipe. Ţinând cont de temperamentul francez, dar şi de slăbiciunile tradiţionale, noul antrenor Luis Fernandez a ştiut să „importe" două elemente germane, seriozitate şi consecvenţă, cu care iată traversează Europa de la un capăt la altul, fără a avea surprize neplăcute.

LIGA CAMPIONILOR - „sferturi"
IFK Göteborg - **Bayern München** 2-2 (0-0)
Ajax Amsterdam - Hajduk Split 3-0 (0-0)
Benfica Lisabona - **AC Milan** 0-0 (0-2)
Paris Saint Germain - FC Barcelona 2-1 (1-1)
Între paranteze au fost consemnate rezultatele din prima manşă, echipele calificate fiind subliniate.

La extremitatea cealaltă, FCB apare în criză totală, poate mai puţin din cauza jucătorilor şi mai mult datorită relaţiilor încordate între antrenorul Cruyff şi Stoicikov, care fără discuţie scindează lotul, în funcţie de simpatiile respective. Cred că la Barcelona „soarele a cam apus" prea devreme faţă de posibilităţile echipei, marcată oncum de mari valori. Dar din păcate individuale şi fără finalizare.

Milan rămâne teamul solid, iar cu cât trece timpul în Serie A cu atât mai mult îşi regăseşte ritmul sezonului trecut. Bayern încearcă să şteargă impresia slabă din Bundesliga, iar Ajax cu Rijkaard la a doua tinereţe doreşte o altă consacrare internaţională după perioada Ştefan Covaci. Din încleştarea formidabilă de miercurea trecută, a învins fotbalul ca sport şi show, iar ceea ce nu trebuie să omitem este faptul că pe cele patru stadioane spectatorii au contribuit alături de jucători la reuşita părţii morale, pe care o aşteptăm cu nerăbdare şi în semifinale.

Documente cărate cu roaba

HERCULE LE CHAT

Avem informaţii sigure că la viitoarea Adunare Generală a Federaţiei Române de Fotbal documentele supuse dezbaterii vor fi cărate, de către fiecare participant, cu roaba, precum la Procesul de la Nürnberg, de pildă. Veţi zâmbi, precum Rhett Butler când se dădea mare Scarlett O'Hara, că ştia el ce ştia. Adică, hai domn'e, se ştie că nu aveţi acces direct la documentele FRF, oricum n-aţi putea ieşi cu un chintal de hârtii. E-adevărat, ne e greu şi nouă cu informarea, mai ales că n-avem nici ţambal, nici batistă, să cântăm la urechile federalilor serenade de amor, gen şlagărul fraţilor Peşte „Aoleu ce bine dai...". Dar putem să facem oarece legături.

Iată: Adunarea Generală a fost convocată, prin decembrie, pentru 20 februarie, cu două luni, deci, înainte. Şi, deodată, ea a fost amânată pentru 23 martie (încă o lună), pentru ca, s-a spus, toată lumea să poată studia documentele. Făcând o socoteală simplă, să zicem că orice om alfabetizat poate citi o pagină în maximum 10 minute, ne doare şi capul să ne gândim cam ce dimensiuni au vrafurile de hârtii federale. Acum, aud şi oarece cârcotaşi, cum că ar fi vorba de nişte dosărele subţiri de tot, numai că din teritoriu se aud voci nu tocmai în „terţă" cu federaţia, ca mai mereu până acum, aşa că timpul respectiv n-ar fi pentru studiu individual ci de la om la om. S-ar putea să apară şi niscai „părţile sociale", oarece bani daţi cluburilor să-şi mai vină în fire. Hai, că au băieţii o şcoală, de zici că şi-au făcut cursurile ba prin spatele Leului, ba pe la Băneasa.

O altă Formula 1

Toţi comentatorii sunt de acord că ediţia din acest an a Campionatului mondial de automobilism Formula 1, ediţie ce va debuta duminică, o dată cu desfăşurarea „Grand Prix"-ului Braziliei de la Sao Paulo, va fi substanţial diferită de cele precedente. Aceasta datorită a ceea ce s-a denumit „o nouă generaţie de monoplasuri". Bulversată de accidentele de anul trecut şi mai ales de dispariţia dramatică a asului brazilian Ayrton Senna, lumea Formulei 1 a trebuit să ia măsuri, sacrificând spectaculosul cu orice preţ dat de viteză, securităţii pilotului. Deci, câteva modificări tehnice, doar aparent minore, vor duce la scăderea vitezei bolizilor - şi deci a preeminenţei materialului de concurs - în favoarea abilităţii piloţilor. În acest mod, se apreciază că vor fi încurajate şi echipele „mici" din punct de vedere financiar, care vor reuşi să prezinte maşini cât de cât competitive şi în condiţiile unui buget care nu le permitea până acum inovaţii. Despre ce modificări este, însă, vorba? În primul rând a fost redusă cilindreea motoarelor, stabilindu-se o limită maximă. Dar modificările cele mai importante privesc aerodinamica: coborârea cu 15 cm a aripii portante din spate, ca şi micşorarea suprafeţei acesteia; reducerea efectului de sol, prin înălţarea maşinilor cu 5 cm; schimbarea habitaclului, scaunul pilotului fiind dat cu 75 cm mai în spate. De asemenea, greutatea minimă a maşinii este stabilită la 515 kg sau 595 kg în start, adică având pilotul la bord, în aceste condiţii „moda jocheilor" fiind pe cale de dispariţie.

Bineînţeles, aceasta nu înseamnă că, dintr-o dată, cei mari nu rămân favoriţi, organizarea lor superioară, dată de existenţa banilor, desigur, aducând atât de dorita fiabilitate, chiar dacă au fost nevoite să facă amintitele schimbări. Aşa-numitul „Renault team" (scuderiile echipate cu motoarele cernului francez), Benetton şi Williams, pornesc din „pole-position" în cursa pronosticurilor, poate şi pentru că McLaren are problemele inerente noului mariaj cu Mercedes. Dar specialiştii dau ca sigură figura frumoasă pe care ar putea-o face Jordan-Peugeot. Şi, în sfârşit, aşteaptă multe de la noua „Ferrari", dacă nu titlul mondial, oricum victorii sau locuri „punctate". Primele certitudini, aşadar, duminică, la Sao Paulo.

TEODORA OPREA ■

Baschet

NBA: Un meci de zile mari

Probabil două dintre cele mai puternice echipe din NBA, Phoenix Suns şi Seattle Supersonics, ambele aspirând la titlu în acest an, şi-au încleştat forţele în fief-ul celor de la Phoenix. Capul de afiş în liga vestică s-a dovedit a fi într-adevăr un meci de mare calitate, în care cele două teamuri au luptat pe viaţă şi pe moarte. A fost să fie însă ziua lui Barkley căruia i-a reuşit aproape totul, spre regretul celor din Seattle. Dublat de Majerle, Sir Charles Barkley a adus de multe ori spectatorii la extaz prin pătrunderi senzaţionale, coşuri de trei puncte, nelipsitele slam-dunkuri şi prin exactitatea aruncării de la semidistanţă. Coechipierul său, Dan Majerle, supranumit şi Thunder Dan, nu a fost în seara meciului un fulger sub panoul advers, el greşind nepermis câteva pase şi aruncări de la semidistanţă.

Cu Perry, Kevin Johnson, Schayes şi A.C. Green în formă bună, alături de Super Barkley, „sorii" din Phoenix au luptat de la egal la egal cu mai omogena şi mai experimentata echipă din Seattle. Vedeta numărul unu a oaspeţilor, Shawn Kemp, supranumit şi Rainman datorită detentei sale impresionante, a asigurat spectacolul prin piruete ameţitoare şi „plutiri" deasupra apărării adverse. Garry Payton a fost cea de-a doua jumătate a întregului, cele două extreme de culoare constituind, după părerea unor specialişti, cel mai puternic şi eficient duo din ligă. S-au mai remarcat germanul de 2m.9cm., 115 kg., Dethleff Schrempf, lituanianul Sarunas Marciulionis, precum şi debutantul Byron Houston, un jucător de perspectivă pentru echipa din Seattle. Meciul, axat pe duelul Barkley-Kemp, a fost de un dramatism rar întâlnit. După primele minute, în care au condus gazdele, Seattle Supersonics s-au pus pe treabă, reducând diferenţa şi creându-şi un avantaj minim care a persistat, însă, până spre finalul meciului (29-26, după primul sfert; 58-57 după cel de-al doilea). Când nici cei mai înfocaţi suporteri din Phoenix nu mai credeau în victorie, „sorii" au reuşit desprinderea (112-109). Coş de trei puncte al germanului Schrempf şi... 112-112. Phoenix Suns pierd atacul, Seattle profită şi... 114-112. Dar, cum spuneam, a fost să fie seara lui Barkley - „bătrânul" din Phoenix, despre care se spune că-şi „joacă" ultimul sezon, cel care a declarat că doreşte anul acesta titlul pentru cel mai bun baschetbalist din NBA, deoarece, cu 32 de secunde înainte de final, acesta a reuşit egalarea, transformând sala într-un vulcan de bucurie. Totul însă se putea nărui, dacă Schrempf nu rata dintr-o poziţie destul de comodă, cu o secundă înainte de final. Din acel moment, motoarele „supersonice" ale lui Shawn Kemp & Co au murit, deoarece în scurta reprizâ de prelungire care a urmat, cei din Phoenix au fost mai determinaţi ca oricând să tranşeze meciul în favoarea lor. Scor final: 121-118; Phoenix Suns, echipă care, într-un clasament al eficienţei ocupă locul trei cu 111,2 puncte marcate pe meci, trece pe primul loc în ligă, în timp ce Seattle Supersonics se şi gândesc la următorul meci.

LIVIU TUDOR IACOB ■

Box

„Centura de Aur" promite dispute atractive

☐ Francisc Vaştag şi Freedom Star deţin „capul de afiş"

Cea de-a 24-a ediţie a tradiţionalului turneu internaţional de box **Centura de Aur** reuneşte la start 125 de pugilişti din 17 ţări de pe patru continente (Algeria, Armenia, Belarus, Bulgaria, Cipru, Coreea de Sud, Cuba, Egipt, Germania, Iugoslavia, Japonia, Letonia, Lituania, Maroc, Moldova, Turcia, Ucraina) şi 36 pugilişti români. Pentru lotul nostru olimpic pregătit de Relu Auraş, Emil Popa şi Ilie Dascălu întrecerile reprezintă un test util înaintea Campionatelor Mondiale de la Berlin din luna mai. Printre competitori îi vom regăsi cu siguranţă pe campionul mondial Francisc Vaştag sau pe Vasile Nistor, Leonard Doroftei, Claudiu Cnstache, Savin Bornei, Gabriel Oaidă, Marian Leondraliu, Marian Simion şi Marcel Bereşoaie.

Reprezentând un serios efort financiar, cheltuielile în valoare de 145 milioane lei vor fi suportate de către Federaţia Română de Box (30 milioane) şi de numeroşi sponsori, dintre care se detaşează grupul de firme **Freedom Star** al domnului Ion Şerban, preşedintele F.R.B., care oferă 50 milioane lei plus premiile în valută (pentru sportivi primele trei locuri vor fi răsplătite cu 250, 150 şi respectiv 75 dolari, antrenorii urmând a primi jumătate din aceste sume).

Aşadar, în perioada 20-25 martie, Palatul Sporturilor şi Culturii va cunoaşte tumultul marilor competiţii astfel: după ce luni au avut loc festivitatea de deschidere şi o primă reuniune din preliminarii, acestea vor continua marţi, miercuri şi joi - câte două reuniuni eliminatorii, de la orele 15 şi 18.30, iar vineri se vor disputa semifinalele (de asemenea, două gale) şi sâmbătă - ora 11 - finalele. **(P. L. Dumitrescu)**

Corespondenţă specială din Suedia, de la SILVIA CONSTANTINESCU, în exclusivitate pentru FLACĂRA

ÎN EUROPA DE EST CIRCULĂ 12.000 DE CAMIOANE VOLVO

❑ SÖREN GYLL, directorul general al celui mai mare concern suedez, este atent şi la evoluţia pieţei auto din România

În 1926, omul de afaceri Assar Gabrielsson şi inginerul Gustaf Larson au creat firma VOLVO, din atelierul căreia a ieşit, în acelaşi an, primul automobil de probă. Peste numai un an, 297 de maşini din prima serie, Jacob, lăseau pe porţile a ceea ce devenise deja fabrica din Hisingen-Göteborg. În 1930 s-au produs 1998 de automobile. A urmat o dezvoltare accelerată, constantă, impresionantă. VOLVO este astăzi cel mai mare concern şi, totodată, simbolul industriei suedeze, acoperind o paletă diversă de activităţi. Unităţile productive ale concernului sunt răspândite în multe ţări, iar 85% din produsele VOLVO se vând mai ales în Europa occidentală şi America, dar practic în toată lumea.

- De obicei încep prin a-l ruga pe interlocutor să se prezinte singur. Ce aţi putea să spuneţi despre dvs cititorilor români?

- Sunt încă din 1992 Directorul General al Concernului VOLVO. Am 54 de ani, sunt căsătorit, am 3 copii. Sunt născut în Skorped, o localitate mică în Västernorrland, în nordul Suediei.

- Pentru cei mai mulţi români, VOLVO este sinonim cu un automobil elegant şi scump, care în anii '70 era condus de „Sfântul" (Roger Moore). Este mai puţin cunoscut că VOLVO este un mare concern, care produce de la automobile personale, autobuze, camioane, motoare pentru marină şi aviaţie, la produse alimentare şi medicamente. Aţi putea să faceţi o prezentare succintă a ceea ce înseamnă VOLVO astăzi?

- VOLVO şi-a început activitatea în 1926, ajungând astăzi cel mai mare concern industrial din Suedia şi care produce automobile, autocamioane, autobuze, motoare pentru marină şi aviaţie, dar şi cu o mare angajare şi în industria de construcţii de maşini. Producţia noastră se dezvoltă în mai multe ţări, cum ar fi Belgia, Brazilia, Statele Unite, iar produsele noastre se vând în toată lumea.

Strategia noastră actuală este să transformăm VOLVO într-o întreprindere care să se ocupe numai de probleme de transport, aceasta însemnând, printre altele, a lichida proprietăţile Concernului VOLVO, care sunt în afara activităţii de transport (vehicule), printre care marile posesiuni în industria alimentară şi farmaceutică.

Sunt convins că în viitor VOLVO va trebui să găsească diferite tipuri de colaborare, chiar dacă nu vor fi sub formă de fuziune sau alianţe, cum a fost cazul cu Renault. VOLVO a început deja o colaborare cu alte întreprinderi de automobile, cum ar fi colaborarea cu MITSUBISHI în Olanda. Vom continua să căutăm parteneri în anumite branşe, dar limitat.

Astăzi este îmbucurător pentru noi să constatăm că VOLVO merge bine. Vânzările au crescut, rezultatul este pozitiv şi avem produse de o calitate neatinsă până acum. Avem motive să fim optimişti!

- VOLVO are o mare parte a producţiei în străinătate, în ţări ca SUA, Brazilia, Peru, Australia şi, în ultimul timp, chiar în ţări din Asia. După 1990, Europa de Est este o piaţă interesantă pentru VOLVO. Care este relaţia VOLVO cu această parte a lumii?

- Produsele VOLVO sunt destul de avansate pe piaţa unor ţări din Europa de Est, cum ar fi Polonia, unde am construit o fabrică de autocamioane şi de unde, de câteva săptămâni, au ieşit primele maşini. În total, circulă peste 12.000 de autocamioane VOLVO în ţările din Europa de Est.

- Când ne-am întâlnit ultima dată aţi vorbit despre colaborarea cu China şi Asia în general, colaborare care merge bine, dar aţi subliniat faptul că Europa de Est creează probleme de colaborare. Care sunt aceste probleme?

- Ţările din Europa de Est se află încă într-o perioadă de trecere şi de reconstrucţie. Trecerea la o economie de piaţă dezvoltată şi care să funcţioneze cere o readaptare nu lipsită de „dureri" pentru fiecare ţară în parte şi eu consider că nu se pot aştepta succese rapide în Europa de Est. Acest proces de readaptare cere timp.

Noi însă ţinem sub observaţie dezvoltarea economiei în aceste ţări şi, cum am mai spus, vom muta producţia noastră mai mult, atunci când „piaţa" ne dă semnale.

- România are o populaţie de circa 23 de milioane şi prin aceasta este o piaţă. Dar VOLVO nici n-a făcut investiţii aici şi nici nu-şi arată interesul. De ce?

- Într-adevăr, România are o populaţie mare, dar piaţa, atât pentru automobile personale, cât şi pentru autocamioane este mică. Importul anual de automobile străine nu-i mai mare de 1.000 de automobile. În ultimii ani, VOLVO a vândut circa 170 automobile în România. Totuşi, eu consider că a fost satisfăcător, dacă ne gândim la posibilitatea scăzută de a cumpăra astfel de automobile.

În ceea ce priveşte automobilele personale, ca şi service-ul pentru produsele VOLVO avem încă de acum câţiva ani reprezentanţă în România şi speranţa mea este ca în viitor să ne facem prezenţa mai vizibilă, ca şi vânzările.

- Insist totuşi şi întreb ce planuri de viitor are VOLVO şi cum se va concretiza colaborarea cu România în viitor?

- Planurile noastre de viitor sunt în general de a dezvolta producţia noastră şi să ne păstrăm prestigiul de până acum. Vom dezvolta produse noi şi interesante, şi vom căuta, în acelaşi timp, să găsim pieţe noi şi categorii noi de clienţi, astfel ca VOLVO să fie o întreprindere productivă.

În ce priveşte colaborarea cu România şi Europa de Est, sperăm ca piaţa să se dezvolte astfel încât cererea, mai ales a produselor VOLVO, să crească.

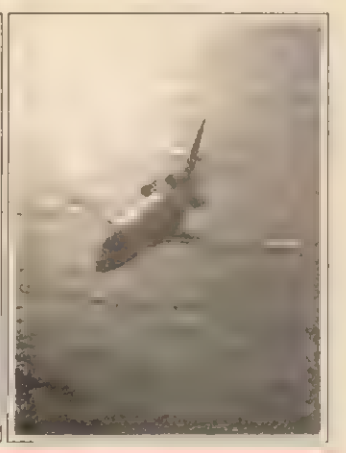

Ultima oră

Meniu electoral: carrrtofi fără porc !

2032

Violența în școli

„Dacă nu aduci banii, te batem și te omorâm !"

☐ Un serial despre ceea ce pot păți și copiii dumneavoastră

pag. 14

Două reviste într-una singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA fără Flacăra BIS sau invers !

Nr. 13 ● 28 martie – 3 aprilie 1995 ● 24 pagini - 500 lei - 3.70 DM ●

Flacăra

Fondată în 1911 de C. BANU

Editată de S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A. | Președinte - director general GEORGE ARION | Redactor șef EUGEN CHIROVICI

Hai că-i bună !

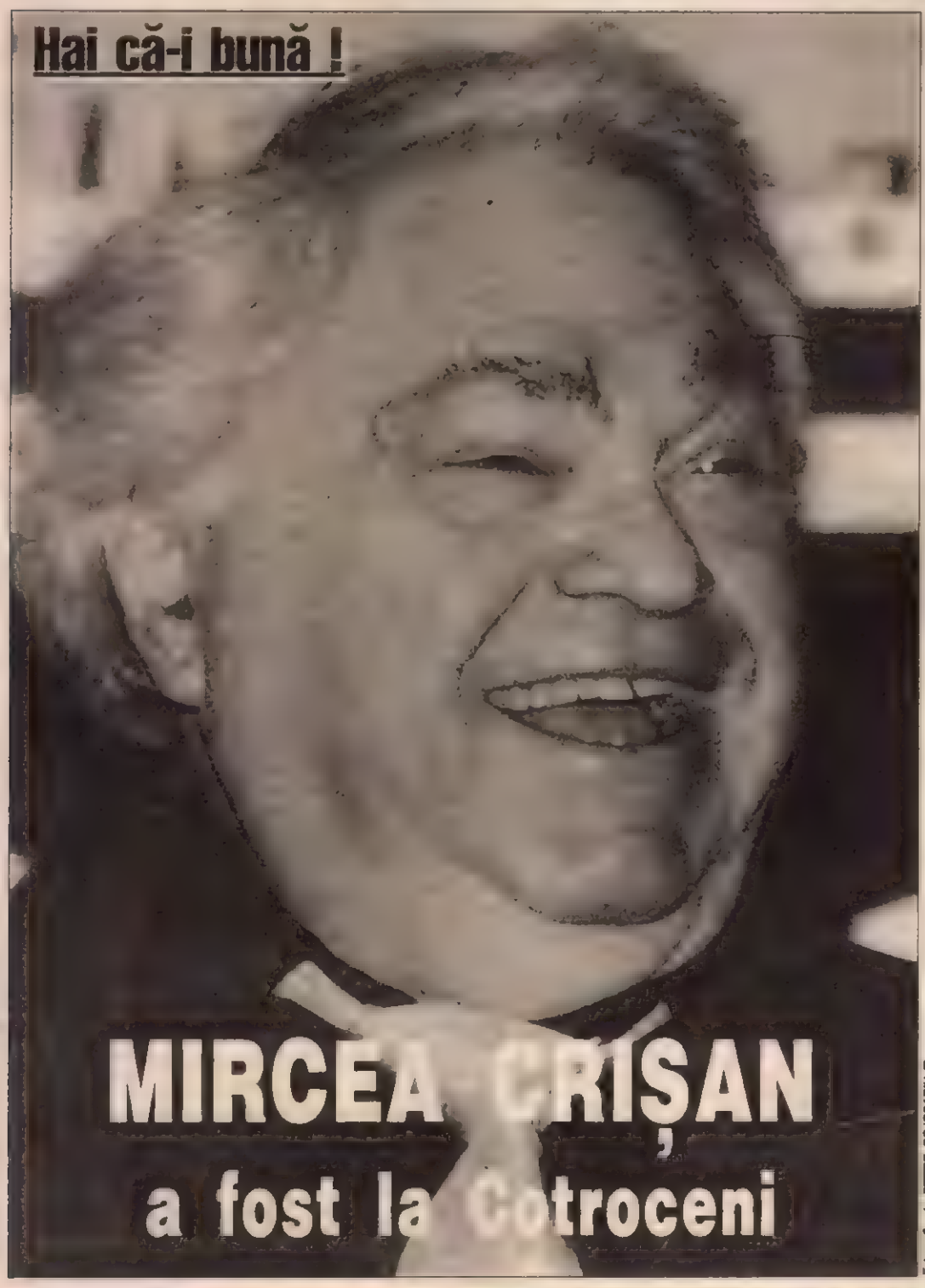

MIRCEA CRIȘAN a fost la Cotroceni

Fotografia de PETRE COJOCARU ■

TELE 1abc

MIHAI TATULICI vă vorbește în FLACĂRA cu „Cuțitul în spate" despre comediile politice

pag. 10

STELIAN TĂNASE despre o tragedie politică

pag. 3

Important!

Joi, 30 martie, între orele 18 și 19, FLACĂRA și RADIO ÎN BLUE ◦ JEANS vă invită la un dialog, pornind de la cele relatate în pagina dedicată tineretului, din revista noastră. Vă așteptăm în direct la telefoanele :

312.36.43 sau 312.82.74

KAPPA

răspunde scrisorilor primite la redacția FLACĂRA

FONDATĂ 1894

NOUĂ

O NOUĂ EMISIUNE DE ACȚIUNI LA BANCA AGRICOLĂ

BANCA AGRICOLĂ

Avantaje:

- **dreptul la vot în adunările generale ale acționarilor**
- **dreptul de a încasa dividende**
- **dreptul de a negocia la bursă**

Prețul unei acțiuni 27.400 lei (5.000 lei valoarea nominală și 22.400 lei prima de emisiune);

Acțiunile sunt nominative și sub forma titlurilor cumulative de 5; 10; 20; 40; 50; 100 și 200 acțiuni;

Oferta publică se adresează tuturor persoanelor fizice și juridice din țară și străinătate.

OFERTA PUBLICĂ PENTRU SUBSCRIERE A ÎNCEPUT LA 27 FEBRUARIE 1995 LA TOATE UNITĂȚILE SALE

BANCA AGRICOLĂ VĂ AȘTEAPTĂ!

Banca Națională ia măsuri pentru fluidizarea și disciplinarea sistemelor de plăți

În cadrul ceremoniei de acordare a atestatelor primei promoții de inspectori de compensare ai BNR, dl Mugur Isărescu a declarat că „transferul fondurilor la timp și fără risc" reprezintă baza strategiei Băncii Naționale pentru prima înnoire majoră în serviciile de plăți din ultima jumătate de secol. Lansarea, începând cu 1 martie 1995, a instrumentelor de plată fără numerar, respectiv cecul, cambia și biletul la ordin, cât și deschiderea la 3 aprilie, în sediile sucursalelor BNR, a Caselor de compensație interbancară vor crea minimum de condiții pentru fluidizarea și disciplinarea sistemelor de plăți, cu implicații directe asupra diminuării blocajului financiar.

Rugat să comenteze natura solicitării de către BNR a unui împrumut de 75 milioane dolari pe piața internațională a capitalului privat, dl Mugur Isărescu, menționând că împrumutul este destinat finanțării rezervei, l-a definit ca pe o acțiune strategică de reconectare la această piață, absolut necesară după o absență forțată de aproape 15 ani. ***(F.P.)***

Continuăm în numărul viitor să prezentăm SC AGROVET SRL și oferta sa de produse și servicii

PUBLICATIILE FLACĂRA

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație
Președinte - director general
GEORGE ARION
Membri **Ion D. Goia, Alexandru Pleșiță, Mihai Stănciu, Liviu Timbuș**
Director economic **SILVIU LIE**
Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**
Director publicitate și suplimente speciale
MIHAI GÂNDOIU
Director difuzare **MANUELA VARLIU**
Șef cabinet: **CĂTĂLINA ALBERTI** 222.33.31; 222.33.44, (2002)
Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341
Telefoane: 223.15.10; 223.15.20, 223.15.30, 223.15.40, 223.15.12, 223.15.37, 223.15.44, cu interoarele din paranteze
Fax: 222.82.89
Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef **EUGEN CHIROVICI**
Director **LIVIU TIMBUȘ**
Secretar general de redacție
ADRIAN PETRESCU
Telefon: (2559)

- **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu, Roxana Stancu
- **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae
- **SOCIAL** (2128) - Alexandru Anon, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici
- **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu
- **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocaru, Elena Ghera, Florin Ionță
- **CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion [illegible]
- **CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE:** Alexandru Graur (Italia), Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjală (SUA)
- **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina Gorgoi
- **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

REBUS REBUSACHE

Director publicație de divertisment
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Redactori șefi adjuncți
MIHAI ZGUBEA ("Rebus")
CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")
Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin, Simona Simzianu
Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE (2600), 222.68.05: **Călin Mircuțeanu**, Dan Ciuciucu, Adriana Dobrescu, Marius Onofrei, Florin Petna
ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: Cristina Chițulescu
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38 Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Ioana Glodian, Eugen Matotă, Cezar Munteanu, Marius Ristea, Doru Vintilă
DIFUZARE 222.66.28. Gabriel Bumb, Cora Cocoeanu, George Constantinescu, Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon, Marius Procope Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu
PERSONAL (2560) Adrian Boicescu
FINANCIAR-CONTABIL (2143) **Avida Balica**, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela Pătrășcoiu, Florența Tudor
ADMINISTRATIV (2634) **Dan Mircea Popa**, Marian Băicoianu, Liliana Crețu, Nicolae Luchian, Dan Neagu, Mariana Sănduleasa

Cititori din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 222.33.44, fax 222.82.89 - Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, cod 71341 - București, România

Tehnoredactare computerizată

TIPARUL **TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează informații furnizate de agenția MEDIAFAX
Închiderea ediției: sîmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Cedez Grupului de acţiune spaţiul articolului meu din acest număr; cerem, colegii mei şi cu mine, o întrevedere de urgenţă cu primul-ministru.

„Forța presei" intră în acțiune

Grupul de acţiune „FORŢA PRESEI", împuternicit de presa scrisă şi audio-vizuală din România să găsească soluţii pentru rezolvarea problemelor economice stringente ale mass-media, a stabilit, în cadrul întrunirii de vineri, 24 martie 1995, următoarele, în legătură cu taxa locală de 10 la sută pentru publicitatea făcută prin presă.

Guvernul Văcărolu, în baza HG nr. 506/5 august 1995 şi a Normelor privind metodologia de calcul a impozitelor şi taxelor locale (Cap. VII, pct.2, alin.2), prin organele Ministerului de Finanţe, încasează în mod nelegal taxe locale de la ziare, reviste, posturi de radio şi televiziune, edituri.

Astfel, Legea nr.27/1994 privind taxele şi impozitele locale nu conţine nici o prevedere referitoare la taxe pentru folosirea mijloacelor de publicitate prin presă sau taxe asupra veniturilor obţinute din publicitate.

Menţionăm că Proiectul de Lege privind impozitele şi taxele locale, introdus în parlament, avea intenţia să legiferez încasarea de taxe locale de la contribuabilii care folosesc mijloace de publicitate prin presă. Astfel, art. 36 din proiect avea următorul conţinut: „Contribuabilii, definiţi potrivit art. 3 din prezenta lege (proiect de lege - n.a.), care folosesc mijloace de publicitate prin presă, afişaj şi reclamă, datorează următoarele taxe:"

Dar Comisia pentru buget, finanţe şi bănci a Camerei Deputaţilor şi, ulterior, plenul Camerei au amendat proiectul de lege, scoţând din textul înaintat de guvern cuvântul „PRESA" şi proclamând, în mod cât se poate de explicit, şi în comisie şi în plen, că folosirea mijloacelor de publicitate prin presă este eliminată din sfera activităţilor supuse taxelor locale, eliminare pe care a susţinut-o şi reprezentantul guvernului în Parlament.

În legea votată de Parlament şi promulgată de preşedinte, art. 36 din Proiect devine art. 37 şi are următorul conţinut: „Contribuabilii, definiţi potrivit art. 3 din prezenta lege, care folosesc mijloace de publicitate prin afişaj şi reclamă, datorează următoarele taxe:"

După promulgarea legii, Guvernul aprobă, în august 1994, HG 506 şi Normele privind metodologia de calcul a impozitelor şi taxelor locale, în care introduce, la Cap.VII, pct.2, alin.2, fără nici o bază legală şi în contradicţie cu Constituţia, cu Legea Finanţelor publice, precum şi cu întreaga practică legislativă, următoarea adăugire: „..., inclusiv la publicitatea şi reclama realizate ocazional prin presă".

Acest text nu are nici o valoare juridică. În conformitate cu Constituţia, art.15 şi art.150, adăugirea la care ne referim este abrogată şi este nulă de drept.

Grupul de acţiune „FORŢA PRESEI" a luat act de faptul că această eroare a fost adusă la cunoştinţa Guvernului, în mod oficial, prin interpelarea adresată în plenul Camerei de deputatul PDSR-Dolj Necutei Grigoraş, în 6 martie 1995, şi că eroarea a fost adusă oficial şi la cunoştinţa preşedintelui Ion Iliescu, în cadrul întâlnirii cu comisia administrativă a judeţului Vâlcea, în februarie 1995, de către domnul Florea Ciobanu, membru al Grupului de acţiune.

Grupul de acţiune a luat de asemenea act de faptul că preşedintele Iliescu a cerut Ministerului de Finanţe să clarifice situaţia şi că Guvernul trebuia să răspundă la interpelare în data de 20 martie, dar şi de faptul că Ministerul de Finanţe şi Guvernul tac.

În caz că Guvernul nu înlătură eroarea în timp util şi dacă reprezentanţii Ministerului de Finanţe întocmesc procese-verbale prin care ar încerca să impună în continuare aplicarea eronată a legii, ziarele, revistele, posturile de radio şi televiziune, editurile - presa în totalitatea sa - vor apela la calea juridică de soluţionare şi la alte mijloace de intervenţie.

În acest sens, Grupul de acţiune „FORŢA PRESEI" solicită o întrevedere de urgenţă cu primul-ministru şi ministrul de finanţe.

Grupul de acţiune „FORŢA PRESEI"

Nu e nouă, dar e gravă!

Stelian Tănase: „Toată viața politică este infestată cu oameni ai fostei securități"

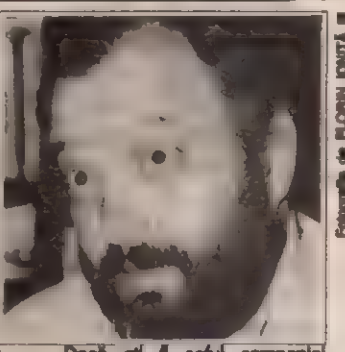

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

– Domnule Stelian Tănase, ca analist politic, cum aţi caracteriza ruptura, reaşezările, toate frământările care au avut loc în Convenţie?

– În primul rând, cred că este scadenţa unei crize mai vechi, criză care exista şi la PAC şi la PL '93 şi în CDR. Aş caracteriza toate acestea ca fiind momentul unei limpeziri, întâi de toate. Apoi, este un moment foarte dificil din care nu se ştie cum vor ieşi formaţiunile implicate şi politicienii care au luat anumite decizii în aceste împrejurări.

– De ce nu s-au făcut aceste limpeziri mai devreme?

– Din lene, din lipsă de realism, din lipsa capacităţii de anticipaţie şi din teamă! Politicienii români nu sunt învăţaţi să ia decizii pentru că nu au luat decizii nici sub comunişti. N-au învăţat încă, după o perioadă destul de scurtă, să-şi ia răspunderi. Toţi au lăsat să treneze nişte probleme din ce în ce mai complicate şi mai ireductibil pierdute. Lucrurile acestea s-au întâmplat acum, din păcate, în anul preelectoral. . Rezolvarea problemelor din aceste partide, ca şi a celor din CDR, se putea face la începuturi, imediat după alegeri.

„Cârtiţe" şantajate cu dosare

– Vă pun o întrebare pe care am pus-o şi altora: în toate aceste prăbuşiri să fie vorba de acţiunea unor „cârtiţe" care au fost programate să-şi facă „datoria"?

– Îmi pare bine că îmi puneţi întrebarea asta! Eu cred că toată viaţa politică este infestată de oameni ai securităţii. Cred că sunt oameni ai fostei securităţi care s-au infiltrat în conducerile partidelor - şi din opoziţie şi de la guvernare - şi care în continuare depind de structuri oculte şi care sunt ţinuţi sub ameninţarea şantajului şi a dezvăluirilor prin dosarele pe care le au în diferite seifuri.

– De ce nu aţi reuşit să vă înţelegeţi cu un tip foarte pragmatic, cel puţin aparent, cum este dl Patriciu?

– Aş vrea să vă răspund puţin altfel la această întrebare. O dată cu plecarea noastră de la PL '93, a unui grup mai mare de oameni, au apărut diverse comentarii, alimentate şi de liderii de la PAC şi de la PL '93, cum că este vorba de un grup de demisionari de profesie, de voiajori, de trădători, de oportunişti. Sigur că este foarte greu, pentru un om care are obraz, să spună, de pildă, că **Dan Grigore, Constantin Băiăceanu-Stolnici, Alexandru Paleologu** şi alţii pot fi caracterizaţi astfel! Au încercat să iasă din această situaţie, foarte dificilă pentru ei, cu astfel de explicaţii pentru opinia publică, explicaţii care sunt absolut infantile.

S-a spus, de pildă, că s-au promis posturi de deputaţi celor care au plecat. Cine putea să promită, cu ce mandat şi cui?! Mie, personal, nu mi s-a propus nimic de către nimeni! Pe de altă parte, sunt consecvenţe şi consecvenţe, fidelităţi şi fidelităţi. În situaţia dată, eu trebuia să fiu fidel CDR sau fidel lui Dinu Patriciu. Mi se pare că nu era o dilemă reală! Opţiunea mea a fost limpede. De la PAC am plecat în primul rând pentru că la Timişoara congresul a fost falsificat! Nu am plecat din oportunism sau din carierism. Dimpotrivă, ne-am riscat reputaţia, cariera şi am dorit să fim consecvenţi ideii noastre şi nu am vrut să acceptăm comportamentul nedemocratic, dictatul, de fapt, şi interdicţia impusă nouă de a funcţiona ca grup civic-liberal. Era ca la partidul comunist! De la PL '93 am plecat când am fost convinşi că nu se mai poate face nimic, în momentul când s-a votat ieşirea din Convenţie. Un vot, de altfel, manipulat! Eu nu cred că voinţa politică a filialelor PL' 93 este de a fi părăsit CDR. Cred că dacă s-ar fi votat corect, cu siguranţă PL' 93 ar fi rămas în CDR. Dovadă este faptul că din foarte multe filiale oamenii părăsesc partidul şi este foarte rău, pentru că orice partid liberal care slăbeşte nu reprezintă un pas spre unificarea liberală şi spre întărirea mişcării liberale. Eu sunt convins că fără un partid liberal mare şi puternic, care să vină la putere în România, nu se poate reforma ţara aceasta în mod real!

– Ce şanse mai au PAC şi PL '93 să intre în parlament în '96?

– Dacă vor merge fără alianţe în alegeri, nu vor intra!

– Şi ce alianţe ar putea să facă?

– Ar putea să facă o alianţă împreună, să candideze pe liste comune, deşi este foarte dificil, pentru că sondajele arată că electoratul lor este foarte diferit, reprezintă generaţii diferite, preocupări diferite şi valori diferite. Nu ştiu exact cum se vor putea coaliza. Apoi mai există varianta pe care PAC a avansat-o mai demult, aceea a unei axe cu PD (FSN) şi chiar cu PSDR. Este un scenariu de mult în lucru. Părerea mea este că dacă vor merge singure nu vor trece pragul respectiv! S-ar putea să depăşească acest prag PAC, dacă vor avea pe Manolescu candidat la preşedinţie, care are destule simpatii.

Fuziunea liberală? Nu cred în termenii anunţaţi

– Cât de afectată credeţi că este „structura de rezistenţă" a CDR?

– Şocul este puternic şi n-aş împărtăşi optimismul unor liderii care spun că CDR s-a întărit! Pe de o parte a pierdut anumite grupări, pe de altă parte şi-a precizat destul de bine opţiunile. Ceea ce ar putea consolida CDR ar fi fuziunea liberală în cadrul ei, care ar da electoratului un mesaj de forţă, de capacitate de a se organiza şi de capacitate de a se lupta electoral în anul care vine.

– Care sunt şansele reale ale acestei fuziuni?

– Ca să fiu sincer, fuziunea liberală este un proces foarte dificil! Există încă foarte multă suspiciune şi foarte multe resentimente! Filialele, membrii simpli ai partidelor liberale din toată ţara doresc puternic această fuziune. Cei care nu doresc, în general, sunt liderii pentru că ei sunt cei mai ameninţaţi să-şi piardă poziţiile. Nu ştiu în ce măsură presiunea aceasta de jos va convinge liderii să-şi dea mâna. Sunt sceptic că se va realiza fuziunea liberală în termenii anunţaţi!

– Dacă aţi fi şeful campaniei electorale a CDR, care ar fi ideile, faptele, acţiunile pe care le consideraţi esenţiale?

– În primul rând aş trece la organizarea CDR în dispozitivul necesar campaniei electorale.

– Adică?

– Trebuie construit un angrenaj care să cuprindă toată ţara, filiale, localităţi, partide. Ar trebui identificate resursele pe care le avem în ceea ce priveşte oamenii, finanţele şi infrastructura. În al treilea rând, aş forma un grup de experţi care să elaboreze programul campaniei electorale, temele campaniei, strategia şi ritmul campaniei electorale. Şi apoi, tot aşa de importantă este identificarea temelor pe care aş încerca să le impun opiniei publice şi partenerilor competitori în campania electorală. Cred că principalele teme pe care Convenţia ar trebui să le dezbată sunt CORUPŢIA, NESIGURANŢA, VIOLENŢA, IZOLAREA ROMÂNIEI şi SCĂDEREA DRAMATICĂ A NIVELULUI DE TRAI.

Acestea sunt teme la care cei care sunt azi la putere nu au răspunsuri! Nu au răspunsuri pentru că ei poartă toată răspunderea pentru tot ceea ce s-a întâmplat în România în ultimii cinci ani!

Şi, sigur, aş fi foarte ofensiv!

MARIAN GHIŢEANU ■

Raţia de libertate

Eşecul şi vodca

După duşul rece din cele câteva zile premergătoare Conferinţei de la Paris, a urmat, firesc, valul de relatări, comentarii şi analize. S-a scris despre nesemnarea Tratatului de bază româno-maghiar aproape totul şi, fără îndoială, încă se va mai scrie... aproape totul (oddată şi lucruri care nu se vor scrie niciodată; pentru că nu trebuie; dacă ar trebui, odată şi odată tot s-ar scrie, putem fi siguri; dar astfel de lucruri de obicei nu-l interesează decât pe maniaci...).

Situaţia e limpede şi gravă, ca să-mi permit o glumă amară. Prin nesemnarea acestui tratat, România pierde un tempo extrem de important pentru destinele ţării, concret, în cursa pentru NATO. Până şi Turcia, ţară cu ochii eminamente oblici, se visează cu ambele picioare în Uniunea Europeană, unde are deja un picior solid implantat numai şi numai pentru că pe ea scrie clar şi apăsat NATO. Ce scrie pe România în martie 1995? În primul rând, o insulă latină într-un ocean slav, cu valuri furioase; apoi, mai scrie Ialta (şi poate chiar şi Malta !); mai scrie frică şi confuzie, imobilism şi intoleranţă, imagine dezastruoasă şi absolut naţionalii cauzată de jiglăria politică. Şi mai scrie - lucrul cel mai grav dintre toate - izolare în faţa marilor bortaşi politico-diplomatici care continuă lucrarea nenorocitii a secolului. Am înfiorit la 1859 (şi în următoarele momente mari ale istoriei noastre) pentru că Apusul voia Gurile Dunării; am fost striviţi, în 1945, pentru că Rusia vrea la Mediterană; şi am fi putut să înfiorim din nou, în '89 şi în anii ce au urmat şi urmează, pentru că Occidentul doreşte o Mare Europă Unită chiar dacă Rusia vrea la Mediterană! A te izola acum înseamnă a-ţi face tu însuţi cu mâinile tale ceea ce ţi-au făcut alţii cu cizmele şi bocancii în 1945. Acesta e cadrul general al discuţiei de faţă.

Din capul locului, Ungaria e vinovată pentru nesemnarea tratatului, pentru că deşi a cedat în privinţa recunoaşterii frontierelor, n-a cedat cu nici un chip în privinţa pretenţiilor ei „minimale" şi nu mai ştiu cum. Şi tot din capul locului, decizia românească e la fel de vinovată, pentru aceeaşi rigiditate. Vestitul „1201" a lust minţile tuturor şi a aprins focul gargarei patriotarde; aperietoarea acestui codicil nenorocit (de acord, nepăcut şi enervant) a năruit tot efortul a doi, trei ani de diplomaţie inteligentă. Constituţia şi legile noastre sunt atât de clare încât nici o Recomandare de acest gen nu poate produce efecte demne de luat în seamă! Este linia pe care a mers Slovacia şi merge acum şi Croaţia. „Brazil" noştri îi hulesc acum pe Meciar, ca şi cum ar fi avut contract cu noi să ne gâdile orgoliile; ei a servit interesele ţării sale aşa cum le consideră ea, care-i problema? Cui îi foloseşte că acum România nu are nici măcar un tratat care să-i consfinţească graniţele şi că oferă din nou câinilor prilejul să latre la ea? Cui îi foloseşte că am mai alunecat o dată pe treptele care duc la NATO?

Ce s-ar fi întâmplat dacă se semna tratatul? Cădea guvernul Văcăroiu? El oricum va trece, că şi scarlatina trece. Oricum şi-a cam făcut stagiul; oricum va veni, când va veni, alt guvern; fie el şi guvernul X-olu...

Cineva, undeva, îşi freacă mâinile şi mai trage o vodcă. Mă uit pe hartă şi ştiu unde.

EUGEN CHIROVICI ■

Bomba socială - numărătoare inversă

Ridică-te, Gheorghe ! Ridică-te, Ioane !

❑ Zeci şi zeci de mii de oameni ies în stradă, în toată ţara

Primăvara sindicală '95 a debutat „furtunos". Exasperate de scăderea dramatică a nivelului de trai şi de lipsa oricăror perspective de redresare socio-economică, sătule de promisiunile guvernanţilor, sindicatele recurg la mitinguri de protest şi greve, doar-doar vor speria aleşii şi sus-puşii că s-a îngroşat gluma.

În ultimele două săptămâni, practic, zeci de mii de oameni au ieşit în stradă. La **Reşiţa**, la exact trei luni de la acea nefastă zi de 14 decembrie când muncitorii au încetat greva lăsându-se amăgiţi de promisiuni şi protocoale guvernamentale, filiala Caraş Severin a Cartelului Alfa a manifestat împotriva sărăciei şi a mizeriei. Salariul mediu este catastrofal: 34.000 de lei (!!!). Un nou miting, organizat de către sindicatul „Reşiţa 1771", s-a dorit a fi un protest împotriva recentelor disponibilizări de personal de la UCMR. În 20 martie, liderul sindical Adrian Ciofu a mobilizat circa o mie de persoane.

Maratonul protestelor continuă la **Cluj, Zalău, Bistriţa**. Acţiunile revendicative vizând mărirea salariilor, a pensiilor şi reducerea fiscalităţii au fost organizate de filialele judeţene ale CNS Cartel Alfa, joi, 16 martie. CNSLR-Frăţia organizează mitinguri-maraton în judeţele **Arad, Bacău, Bistriţa, Constanţa, Mehedinţi, Hunedoara**. La doar o săptămână, au loc manifestaţii în judeţele **Buzău, Covasna** şi **Sibiu**. Demonstraţiile sunt împotriva „faimoasei" Ordonanţe de urgenţă, aceea care „moderează" salariile.

Vineri, 17 martie, 15 mii de persoane au participat, în **Bucureşti**, la mitingul organizat de CNS Cartel Alfa. Liderul Bogdan Hossu a prezentat o listă conţinând zece revendicări, dintre care menţionăm creşterea salariului minim pe economie cu 50 la sută faţă de nivelul actual şi creşterea alocaţiilor pentru copii cu 15 la sută din salariul mediu pe economie. România este ţara cu cea mai mare fiscalitate, 63 la sută din munca oamenilor intrând în buzunarul statului! Paralel cu mitingul Cartelului Alfa, a avut loc cel al Federaţiei STAR şi al Federaţiei Solidarităţii Sindicatelor Şoferilor din România, în faţa Ministerului Transporturilor.

Tot în Bucureşti, marţi, 21 martie, peste 40 de mii de oameni, mobilizaţi de CNSLR-Frăţia, au cerut respingerea „moderării" salariilor. În Piaţa Revoluţiei s-au aflat şi sindicalişti afiliaţi la Blocul Naţional Sindical, Cartel Alfa şi Federaţia Hercules. Federaţiile sindicale din regiile autonome Univers, Energetica, Petrom, Elcatel (CFR şi Transport Aerian), Telecomunicaţii precum şi Uniunea Sindicatelor Libere din Metrou şi Poşta Română au protestat împotriva Ordonanţei nr. 1/1995 care le îngheaţă salariile pe anul în curs.

Au ajuns la capătul puterii şi profesorii. Membrii Federaţiei Sindicatelor Învăţământului Preuniversitar din România au participat, joi, 23 martie, în **Bucureşti**, la acţiunile de protest organizate de BNS.

În aceeaşi zi, au ieşit în stradă, la **Brăila**, sindicalişti afiliaţi la BNS, iar la **Iaşi** cei din Convenţia Judeţeană a Sindicatelor Libere Iaşi... Principalele revendicări specifice vizează, printre altele, capitalizarea agenţilor economici productivi, alocarea de fonduri pentru investiţii la nivel local, deblocarea financiară a agenţilor economici, locuinţe pentru categoriile defavorizate social etc.

Confederaţia Sindicatelor Democratice din România „promite" acţiuni de protest, în aprilie, în întreaga ţară.

În concluzie, sindicatele consideră că este culmea tupeului să se invoce „o situaţie excepţională" în baza căreia guvernul, prevalându-se de art. 114 alin. 4 din Constituţie, să adopte măsurile de îngheţare a salariilor. Iar dacă situaţia este cu adevărat catastrofală (vezi, de pildă, salariile de la Reşiţa), răspunderea o poartă guvernul, nu bieţii oameni. Este ceea ce se va spune răspicat, la 1 aprilie, în cadrul dialogului Cartelul Alfa - guvern.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

CDR şi Emil Constantinescu îşi urmează drumul

Consiliul CDR s-a întrunit săptămâna trecută pentru alegerea preşedintelui Convenţiei, care conform Protocolului, va fi şi candidatul unic al acestei alianţe la preşedinţia ţării. Au fost trei propuneri: Emil Constantinescu, Ion Raţiu şi Nicu Stăncescu. În final, a fost reales Emil Constantinescu cu 13 voturi pentru şi 4 împotrivă.

La votul secret din Comitetul Executiv (care este format numai din partidele politice), Emil Constantinescu a obţinut 4 voturi din 6, Ion Raţiu 2, iar Nicu Stăncescu nici unul, nefiind practic votat nici măcar de propriul partid. Asta nu l-a împiedicat însă pe Nicu Stăncescu să declare: „Contest procedura de vot. Ne-am jucat de-a democraţia. Voi discuta cu PUD oportunitatea candidaturii mele la preşedinţie. Sunt singurul care se poate opune efectiv lui Ion Iliescu". Afirmaţia este comică în sine. Mai puţin comic este că a fost făcută de liderul unui partid din CDR.

Nici Nicolae Cerveni, preşedintele PNL-CD, nu s-a lăsat mai prejos: „Este dreptul nostru ca la Congresul PNL-CD să desemnăm un candidat la preşedinţie", a declarat el. Legând această afirmaţie de altele în care Cerveni dădea de înţeles destul de transparent că nu îl tentează o unificare a mişcării liberale, ajungem la concluzia că în CDR apele nu s-au limpezit încă.

ROXANA STANCU ■

■ Paul Goma, cunoscutul scriitor şi disident, intenţionează să candideze la preşedinţia României. Într-o scrisoare deschisă, intitulată **Către compatrioţi** şi adresată lui Liviu Antonesei, lider al PAC, Paul Goma afirmă: „Deşi monarhist, azi, la echinoxul de primăvară al anului 1995, mă declar candidat în vederea alegerilor prezidenţiale din 1996".

■ Săptămâna care a trecut a mai adus pe lume o lege şi anume Legea accelerării privatizării în masă. Cu 183 voturi pentru şi 110 împotrivă, Camera Deputaţilor a adoptat această lege care va îngropa definitiv privatizarea din România şi despre care reprezentanţii Opoziţiei au afirmat că este o nouă naţionalizare. Nouă pe dracu! E tot aia veche, scoasă de la naftalina stalinistă.

■ Tot săptămâna care a trecut a intrat pe ordinea de zi a Camerei Deputaţilor şi Legea caselor naţionalizate. Prevederile acestei legi sunt deja binecunoscute. Foştii proprietari vor primi înapoi un singur imobil şi doar dacă locuiesc în el. Pentru restul imobilelor se acordă despăgubiri în limita fondurilor de care dispune Ministerul Finanţelor. Toate ţările din fostul bloc comunist, în afara Rusiei şi României, au aplicat principiul „restitutio in integrum". Chiar şi Albania. La noi, „ce-i al tău e-al meu!" (dar nu invers, Doamne fereşte!).

ANTOANETA CARP ■

Şi totuşi

S-ar fi putut semna tratatul româno-ungar ?

❑ Iniţial, dl Teodor Meleşcanu era de acord cu includerea Recomandării 1201 în tratat; chiar şi în noiembrie '94, deci DUPĂ adoptarea Convenţiei-cadru la Viena ❑ Ce s-a întâmplat?

Există şi opinii că riscul semnării putea fi asumat, din punct de vedere juridic (e cazul Slovaciei şi, mai nou, al Croaţiei). Dar riscul nu putea fi asumat pe plan intern, întrucât ar fi dus la destrămarea „patrulaterului" şi căderea guvernului. Oricum, România este acum izolată, neavând tratate cu vecinii - o piedică în plus pentru intrarea în NATO. Cui a servit acest joc?

„Cauza nesemnării tratatului cu Ungaria este trădarea intereselor României de către coaliţia guvernamentală, care preferă să manipuleze electoratul creând tot felul de spaime pentru a strânge voturi în loc să dea graniţe sigure României" - afirmă deputatul PD Adrian Severin, membru al delegaţiei române la Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei. Domnia sa ne-a invitat să privim mai profund către culisele nesemnării documentului cu pricina.

Evenimentul politic central al săptămânii care s-a scurs, mult comentat şi mult mediatizat, a fost fără îndoială nesemnarea tratatului bilateral dintre România şi Ungaria. Marea majoritate a cetăţenilor au putut auzi din gura premierului Văcăroiu o serie de explicaţii ce păreau a fi întărite de prezenţa unor reprezentaţi ai Opoziţiei în jurul primului ministru. Am putut vedea, de asemenea, pe dl ministru Meleşcanu dând un interviu cu diplomaţia-i binecunoscută; dar omul Meleşcanu părea de ceară.

O parte a presei sugera că ministrul afacerilor externe fusese „lucrat pe la spate" de fostul deţinător al portofoliului, Adrian Năstase. Altă parte a presei s-a mărginit să redea întocmai declaraţiile oamenilor politici care, aproape fără excepţie, atrăgeau atenţia că nodul gordian al problemei îl constituie Recomandarea nr. 1201 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, mai precis articolul 11 al acesteia, pe care-l reproducem integral:

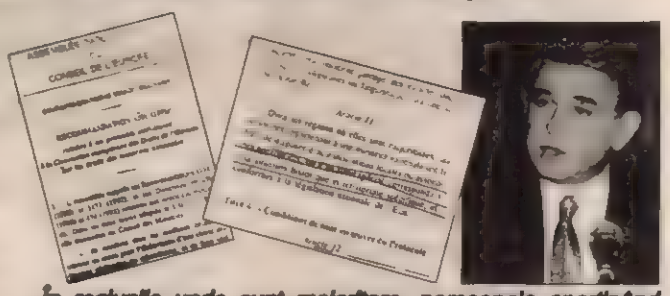

„În regiunile unde sunt majoritare, persoanele aparţinând unei minorităţi naţionale au dreptul de a dispune de administraţie locală proprie, sau de un statut special, corespunzător cu situaţia istorică şi teritorială specifică şi în conformitate cu legislaţia naţională a statului român".

Ce nu s-a spus şi nu s-a văzut

■ Nu s-a spus şi nu s-a văzut că primul ministru maghiar Gyula Horn i-a telefonat personal preşedintelui Ion Iliescu solicitând un efort comun pentru semnarea acestui tratat. Răspunsul nu a venit.

■ Nu s-a spus şi nu s-a văzut că Gyula Horn a solicitat să vină la Bucureşti pentru a discuta aici o soluţie de compromis. Aşa procedase şi în cazul tratatului similar încheiat cu Slovacia, când a făcut o vizită specială la Bratislava. N-a primit nici un răpsuns la această ofertă.

■ Nu s-a văzut şi nici nu s-a spus că ministrul maghiar al afacerilor externe a încercat încă o dată, la Paris, să convină pe loc cu dl Văcăroiu asupra semnării tratatului, urmând ca problemele în suspensie să fie discutate şi redefinite ulterior de către experţii celor două părţi.

Cele două feţe ale guvernanţilor

Şi dacă tot am enumerat ceea ce nu s-a spus şi nu s-a văzut în legătură cu mult comentatul eveniment petrecut săptămâna trecută, să spunem acum şi ceea ce am văzut şi am citit în legătură cu această problemă.

Am văzut corespondenţa purtată de autorităţile române cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei. Iată pe scurt despre ce este vorba:

■ Scrisoarea ministrului afacerilor externe al României, Teodor Meleşcanu, **din data de 9 noiembrie 1994**, adresată Preşedintelui Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, Miguel Angel Martinez, în care se reafirmă hotărârea României în a aplica... Recomandarea nr. 1201!

Scrisoarea adresată raportorului special pentru România, Friederich König, **la 22 iunie 1993**, de către dl Teodor Meleşcanu, care exprimă punctul de vedere al preşedintelui Iliescu, document în care se spune textual: „În acest sens, suntem decişi să acceptăm în întregime Convenţia Europeană pentru protecţia drepturilor omului, toate protocoalele sale adiţionale **şi toate recomandările Adunării Parlamentare a Consiliului Europei**". (subl. n.)

De menţionat că la acea dată Recomandarea nr. 1201 era considerată ca protocol adiţional al Convenţiei mai sus citate.

■ Spicuim şi din scrisoarea adresată pe data de **25 mai 1993** dnei Catherine Lalumière, pe atunci secretar general al Consiliului Europei: „Preşedintele Ion Iliescu este hotărât să facă uz de toate prerogativele sale constituţionale pentru a putea fi aplicate cât de curând posibil, de către instanţele guvernamentale competente şi corpurile legiuitoare, cele discutate de noi la întâlnirea de la Viena".

Este vorba despre întâlnirea neoficială care a avut loc cu prilejul vizitei preşedintelui Iliescu la Viena.

Întrebarea care se pune este de ce autorităţile române consideră acum de neacceptat o Recomandare despre care dăduseră toate asigurările posibile că va fi luată în seamă? Când au greşit? Atunci când au redactat scrisorile, sau acum? Este chiar atât de neacceptat această Recomandare?

După cum se poate citi, **articolul 11 din Recomandarea 1201 nu pomeneşte nimic despre drepturi colective.** Exprimarea folosită „persoanele aparţinând minorităţilor naţionale" dovedeşte în fapt ceea ce s-a petrecut la dezbaterile Consiliului Europei, când nu s-a acceptat ideea de drepturi colective. De altfel, prim-ministrul Slovaciei (care e mai catolic decât „papii" Funar şi Vadim) a atras atenţia că ţara sa nu recunoaşte noţiunile de „drepturi colective" şi „autonomie pe bază etnică" exact **după** ce semnase tratatul cu Ungaria, tratat în care era cuprinsă şi Recomandarea nr. 1201. Şi a făcut acest gest, iar **ungurii n-au avut ce obiecta, tocmai pentru că Recomandarea cu pricina nu face referire la aceste noţiuni!**

Era, de altfel, foarte greu ca acest document european, pe care autorităţile române îl evocă pentru a justifica nesemnarea acestui tratat, să conţină referiri de asemenea natură, din moment ce statele membre ale C.E. au păreri foarte diferite în această problemă. Grecia, de pildă, nu recunoaşte ideea de minorităte în sine şi spune explicit acest lucru. Mai mult, legislaţia altor state prevede că în zonele locuite de minoritari primarul nu poate fi decât membru al majorităţii! La noi, etnicii maghiari au, acolo unde sunt majoritari, atât primari cât şi consilieri maghiari. Atunci, care să fie problema?

Dl Adnan Severin susţine că ministrul Teodor Meleşcanu ar fi fost sabotat chiar de propriii săi colaboratori: „După ce şeful diplomaţiei româneşti a părăsit Budapesta, colegii săi au schimbat complet tonul, bazându-se probabil pe indicaţii venite din altă direcţie".

Care să fie miza?

Se ştie cu siguranţă că structurile Euro-Atlantice nu vor primi în rândurile lor state care au probleme de soluţionat. O condiţie de bază pentru Ungaria era semnarea de tratate bilaterale cu România şi Slovacia. Aceeaşi condiţie opera şi în cazul ţării noastre. Acum, doar Slovacia se poate bucura, căci şi-a văzut sacii în căruţă. Iată cum o ţară condusă de socialişti, consideraţi chiar ultranaţionalişti, începe să viseze cu ochii deschişi. Ungaria mai are de aşteptat, fiind legată prin tratatul nesemnat de România, ţară care aşteaptă şi ea. Se poate bănui cine se bucură foarte mult: Rusia, care era pusă în situaţia de a-şi vedea Baltica „închisă" de NATO, prin admiterea Letoniei, Estoniei şi Lituaniei în structurile Euro-Atlantice, care era pusă în situaţia de a nu se putea opune extinderii NATO către est prin admiterea fostelor state comuniste în rândurile sale. Să nu uităm că Turcia face parte din NATO şi că integrarea României în acest pact de securitate ar fi încheiat socotelile Rusiei în zona noastră şi ar fi încurcat-o în bazinul Mării Negre şi nu numai.

Cui serveşte, deci, neîncheierea acestui tratat? Nouă?!

Perspective:

Dacă nu se găseşte o soluţie în termen cât mai scurt, ne paşte un mare pericol. Deja dreapta maghiară de la Budapesta atacă puternic actuala conducere socialistă, acuzând-o de... trădare de ţară prin semnarea tratatului cu Slovacia! Stânga maghiară are şi aşa mari probleme, căci după ce a promis că va atenua zelul reformist al dreptei, că va îndulci sufernţele cauzate de reformă, este acum nevoită să ia măsuri economice drastice, dată fiind situaţia dificilă a ţării. Există posibilitatea ca socialiştii să piardă, în mod dramatic, capital electoral şi n-ar fi exclus să asistăm în Ungaria chiar la alegeri anticipate. Dacă dreapta vine la putere, va fi foarte dificil să mai semnăm un astfel de tratat, care ne era destul de avantajos în forma sa actuală. Că va fi greu, o recunosc implicit tocmai autorităţile române, care - ne amintim - se bucurau că socialiştii maghiari câştigaseră alegerile, invocând perspectiva care se prefigura atunci şi anume semnarea tratatului româno-maghiar.

Ar fi trist să constatăm, peste ani şi ani, că jocuri de culise extrem de periculoase au condus la derularea unei naţiuni. Să ne ferească Dumnezeu!

Acum suntem în situaţia unei izolări totale şi a graniţelor nerecunoscute explicit.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Turnul Babel

Moartea în metrou

„Operaţiunea Sarin", desfăşurată cu... succes în metroul din Tokio, propulsează calitativ terorismul urban dintr-o epocă în alta. Perioada „cocteilurilor Molotov", a maşinilor-capcană şi a mitralierelor de tip Capone se încheie. Pârghiile tehnice de înfricoşare a maselor de civili s-au perfecţionat şi sofisticat. Utilizarea gazelor supratoxice împotriva unor colectivităţi dezarmate ridică ştacheta terorii şi induce în... masele largi un nou sindrom: teama permanentă. Cei 10 morţi şi peste 4.500 de intoxicaţi au produs la Tokio o panică apreciată de mediile de informare drept „colosală". Indiferent de eficienţa anchetei poliţieneşti, este clar că prinderea criminalilor nu mai atârnă în balanţa dezvoltării acestui fenomen. Fapt ciudat, şi la Seul s-au înregistrat câteva zeci de intoxicaţi care au inhalat, într-un bloc de birouri, un gaz „ciudat şi extrem de nociv". Câţi paşi ar mai fi între teroarea cu gaze toxice şi teroarea unei bombe atomice artizanale?!

Urmărind kurzii, Turcia violează Irakul

Rebelii kurzi din nordul Irakului fac de multă vreme zile amare puterii de la Ankara. Conturile se reglează pe plan local, dar şi departe de perimetrul concret al confruntării. În Germania, spre exemplu, acest război ricoşează sistematic şi cu pagube notabile. Decizia guvernului turc de a începe un război în toată regula, cu logistică grea şi trupe masive, a aşezat problema pe un teren politic nou. Bagdadul, fiind complice la această operaţiune, nu a declanşat nici un scandal, Irakul şi-a lăsat violată graniţa nordică în speranţa că operaţiunea disciplinară va fi eficace, scurtă şi ireparabilă. Rămâne de văzut dacă noul măcel va avea soarta intervenţiei în Cecenia. Între timp, Teheranul a început să semnalizeze dramatic, iar lumea musulmană să se agite. Ca de obicei, „troika europeană" s-a deplasat la faţa locului pentru a analiza, a dezbate şi a trage concluzii. Vor folosi la ceva?...

Sacrifică Moscova Crimeea?

Soarta Crimeii a fost sinuoasă, dar rusofonii de acolo s-au dovedit stabili, puternic ancoraţi în solul generos al acestei peninsule. Pe fondul relaţiilor încordate între Rusia şi Ucraina, încurcăturile din Crimeea au fost ţinute la frigider, în speranţa că procesele de acolo se vor minimaliza de la sine. Nu a fost aşa. Un referendum, o constituţie şi un preşedinte au apărut la suprafaţa vieţii politice şi, la un moment dat, păreau că se vor bate în cuie. Nu s-au bătut. Kievul a dizolvat parlamentul de la Simferopol, l-a aruncat din scaun pe preşedintele Meşkov şi a demontat guvernul de sus în jos. Năpădită de trupele ministerului de interne şi terorizată spectaculos, Crimeea devine o nouă experienţă dramatică în fostul spaţiu sovietic. De acum mai rămâne de văzut cum va reacţiona concret Moscova, confruntată cu dilema între a-şi respecta rusofonii şi a se apăra de o Ucraină recalcitrantă care are bomba atomică. De contenciosul naval dintre cele două puteri nucleare nu mai vorbim pentru că problema a rămas în ceaţă şi probabil va rămâne tot acolo în perioada previzibilă...

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Logistica stabilităţii

La abia o săptămână de la încheierea ei, Conferinţa pentru Pactul de stabilitate în Europa („Pactul Balladur") pare foarte îndepărtată de noi, ţinând, parcă, mai mult de istorie decât de politică. Totuşi, adoptarea Pactului trebuie considerată un eveniment politic important, „un prim exerciţiu european de diplomaţie preventivă după terminarea războiului rece". Printre altele, în document se stipulează că „o Europă stabilă este o Europă unde popoarele îşi exprimă în mod deomocratic voinţa, unde drepturile omului, inclusiv cele ale persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale, sunt respectate, unde statele egale şi suverane cooperează dincolo de frontiere şi dezvoltă între ele relaţii de bună vecinătate". Aceste prevederi (şi altele) sunt, fireşte, bune. Dar cu privire la ele sunt de făcut câteva observaţii.

Mai întâi, că îndemnurile din textul Pactului sunt văzute de occidentali (cu ochii minţii, în intimitatea lor secretă şi mută), inclusiv de francezi, iniţiatorii şi gazdele acţiunii, ca fiind „bune pentru Răsărit", ca fiind adresate în primul rând, dacă nu exclusiv, noilor veniţi, fostelor ţări socialiste, care bat la porţile Europei, ca să fie primite înăuntru, adică să se integreze în structurile create de Apus. Pentru că nu este deloc limpede ce fel de drepturi asigură, să zicem, Franţa sau Germania „persoanelor aparţinând minorităţilor naţionale" (în Germania numai turci sunt peste 2 milioane), în plus faţă de drepturile asigurate etnicilor francezi sau germani. În al doilea rând, e de observat că o Europă stabilă nu se poate realiza câtă vreme nu se pune capăt conflictului din fosta Iugoslavie. În sfârşit, dar nu în ultimul rând ca importanţă, trebuie subliniat că fără o asigurare logistică pe măsură, adică fără dezlegarea pungii de către cei bogaţi, prevederile Pactului de stabilitate în Europa au şanse de a rămâne literă moartă.

ION D. GOIA ■

Menuet la Paris

Miros de praf de puşcă în Europa „de la Atlantic la Urali"

„Pactul Balladur" s-a dorit şi se doreşte un fel de mecanism integrator, coerent, dinamic, menit să armonizeze miezul continentului cu marginile sale şi aceasta în circumstanţele aşezării bunei vecinătăţi pe terenul stabil al încrederii reciproce. Este adevărat: în cadrul conferinţei de la Paris, două ţări având un contencios complex şi, pe alocuri, exploziv au semnat un tratat bilateral fundamental. Faptul că Ungaria şi Slovacia au ridicat, împreună, drapelul alb nu este o victorie secundară.

Dar dincolo de axa slovaco-ungară, Europa conţine, în continuare, numeroase şi dramatice probleme, dintre care multe cu încărcătură conflictuală reală. Încercarea de a detensiona axa româno-ungară a sfârşit aşa cum se cunoaşte.

În timp ce conferinţa de la Paris era obligată să accepte acest eşec, meticulos transfigurat de declaraţii menajante, câteva traiecte politice continentale indicau furtună. În Bosnia, după îngheţul iernii, atmosfera a revenit la „normal": luptele s-au reluat, tirurile şi bombardamentele s-au accentuat, escalada victimelor domină realitatea de pe teren. În Crimeea face ravagii sfidarea lansată de Kiev: parlamentul local este „dizolvat", preşedintele primeşte citaţie de „suspendare", trupele ministerului de interne ucrainean disciplinează zona. În Cecenia războiul-fulger continuă cu încetinitorul. În alte zone ale CSI, aferente... Europei, revolte şi tensiuni greu de comensurat marchează violent peisajul politic. Să mai adăugăm la acest cadru şifonat inaugurarea de către Turcia a unei proeminente acţiuni militare dincolo de frontierele sale: masive unităţi ale Ankarei au pătruns adânc pe teritoriul irakian într-o operaţiune de curăţare a taberelor kurde...

În timp ce la Paris s-a încercat un menuet zâmbitor şi reconfortant, în Europa „de la Atlantic la Urali" miroase tot mai pronunţat a praf de puşcă...

RADU BUDEANU ■

Nori negri

Clinton merge la Moscova, România „nu merge" pe lista intrării în NATO

☐ Clinton, criticat dur în Congres, a iritat şi Londra

Preşedintele SUA, Bill Clinton, ţinut în corzi de un Congres Republican, şi-a pus din nou paie aprinse în cap anunţând că va vizita la începutul lunii mai Moscova pentru a lua parte la festivităţile prilejuite de împlinirea a cinci decenii de la sfârşitul ultimului război mondial. Congresmenii republicani au reacţionat cu vehemenţă, prin glasul senatorului Jesse Helms, preşedintele Comisiei de Politică Externă din Senat, care a afirmat că aceasta ar fi o nouă stângăcie politică a actualei administraţii. Se ştie că în SUA atât Congresul, cât şi alte instanţe de opinie nu au „prizat" deloc favorabil iniţiativele actualei Administraţii faţă de crizele din Somalia, Haiti sau Bosnia. Iar ultima gafă a fost taxată întâlnirea lui Clinton cu Gerry Adams, lider al Sinn Fein, organizaţia politică a catolicilor irlandezi, exact în momentul când Londra încearcă să rezolve situaţia de criză din Ulster.

Faţă de Marea Britanie, Bill Clinton a greşit şi prin refuzul vizitei sale la Londra, întrucât premierul John Major îl invitase la festivităţile organizate în acelaşi scop comemorativ pe malurile Tamisei. Dacă preşedintele american a luat hotărârea amintită înfruntând atâtea riscuri, înseamnă că dorinţa sa de a rămâne într-o relaţie strânsă cu Elţân este mai importantă decât oricare alt argument. Or, nu numai raţiuni de ordin intern l-ar fi putut determina pe şeful administraţiei americane să păstreze, cel puţin pentru moment, anumite distanţe faţă de Moscova, ci şi altele. Se ştie bunăoară că Occidentul a încercat foarte palide măsuri de răspuns la intervenţia militară rusă în Cecenia.

După întâlnirea „celor 15" de la Carcassone, ministrul britanic de externe, Douglas Hurd, declara că principala prioritate a UE trebuie să fie Rusia, iar omologul său francez Alain Juppé mergea şi mai departe afirmând că „trebuie găsit ceva pentru a linişti temerile Rusiei" (apropo de lărgirea NATO).

Atât UE, cât şi SUA (în pofida avertismentelor unor experţi că se repetă aceeaşi greşeală ca atunci când Vestul a mizat exclusiv pe Gorbaciov) sunt însă dispuse să facă noi concesii Moscovei. Astfel, a fost lansată practic invitaţia ca Rusia să intre în Organizaţia Mondială a Comerţului, să ia loc în „G 7" şi i s-a propus un acord de cooperare şi parteneriat speciale.

Folosirea în exces a mănuşilor în relaţia cu Rusia dovedeşte că Vestul are motive serioase să se teamă, conducându-se după formula „mai bine cu rău, decât cu şi mai rău". Potenţialul nuclear al Rusiei încă meduzează Occidentul, aşa că la Paris, la reuniunea pentru Stabilitate în Europa, ministrul de externe rus, Kozirev, avea să lanseze un avertisment deschis, spunând că nu va accepta extinderea NATO până la graniţele sale. În timp ce un general rus din ierarhiile militare ale Moscovei a declarat că el pur şi simplu propune... desfiinţarea NATO!

În acest uriaş joc strategic intră, ca între dinţii unei maşinării complicate, şi destinul României. Este de ajuns să amintim că la reuniunea UE, pe lista posibililor membri ai NATO lipsea tocmai România.

Vom fi din nou trataţi ca acum 50 de ani? Sau am şi fost deja şi habar n-avem?

ŞTEFAN NICOLAE ■

Ţelul Rusiei: prin Balcani la Marea Mediterană

☐ Fragment din interviul acordat de preşedintele Croaţiei revistei Der Spiegel (nr. 4/1995)

Der Spiegel: **În conformitate cu planul de pace de la Geneva, urma ca Bosnia să fie împărţită: 51% croaţilor şi musulmanilor, 49% sârbilor. Este aceasta o rezolvare realistă?**

Tudjman: **Nu este vorba de o împărţire, ci de o *delimitare între civilizaţii*. Să ne amintim de destrămarea imperiului Roman în alte două imperii, cel de Răsărit şi cel de Apus, de influenţa marilor puteri în timpul războaielor mondiale - până la ideea lui Churchill şi Stalin de a împărţi Europa în două sfere de influenţă. Întotdeauna zona Balcanilor a fost linia de hotar a culturilor...**

Der Spiegel: **... şi teatru de război!**

Tudjman: **De aceea este atât de greu de rezolvat problema Bosniei.**

Apoi Rusia, fie sub Petru cel Mare, fie sub Stalin, fie sub Elţin, s-a considerat întotdeauna o mare putere europeană şi asiatică. Ţelul ei a fost să domine ţările ortodoxe, pentru a ajunge prin Serbia şi Balcani la Marea Mediterană.

Der Spiegel: **Iar croaţii sunt consideraţi o barieră?**

Tudjman: **Încă de acum 20 de ani am prezis „scandinavizarea" Europei de sud-est. De aceea trebuie ca relaţiile dintre ţările apărute după dispariţia Iugoslaviei să se normalizeze. Nu a fost pace în Europa de vest până când nu s-a ajuns la reconcilierea dintre Franţa şi Germania. În această perspectivă, normalizarea relaţiilor dintre croaţi şi sârbi devine o necesitate istorică. Acum chiar şi Miloşevici este conştient de acest lucru: ştie şi el că Marea Serbie este un ţel care nu mai poate fi realizat.**

(Titlul aparţine red. Flacăra)

Corespondenţă specială din Italia, de la Alexandru Graur

Un grup de industriaşi italieni în România

❑ Obiectul vizitei: construcţii şi gestiunea imobilelor

La sediul Institutului Lombard pentru relaţiile italo-române din Milano am avut de curând, în exclusivitate pentru FLACĂRA, o convorbire cu preşedinta acestuia, dna doctor arhitect **Victoria Ionuţaş**, şi cu Excelenţa Sa doctor arhitect **Giuseppe Crippa,** industriaş (construcţii), pentru zece ani preşedintele Comisiei Afacerilor Externe a Parlamentului Italian, în prezent secretarul general al Camerei de Comerţ din Milano. Iată, în acest număr, prima convorbire.

- Excelenţă, vă pregătiţi să mergeţi în delegaţie în România, împreună cu un grup de industriaşi italieni. Cum v-aţi decis la asta?

- Ne-am decis în urma insistenţelor ILSIR-ului, prin mijlocirea căruia am avut contacte cu industriaşi români din ramurile noastre de activitate şi am conceput un plan complet. Nu ne interesează vorbe goale sau întâlniri strict protocolare. Pe noi ne interesează afacerile, iar asta înseamnă **eficienţă.** Planul nostru pleacă şi se întoarce mereu asupra acestei caracteristici - **eficienţa.** Cred că în anumite sectoare de activitate vom putea deja în această fază să concludem acorduri cu partea română.

- Ce vă interesează anume?

- În primul rând probleme legate de **gestiunea imobilelor;** ne ocupăm cu succes internaţional şi de mult timp cu asta.

- Ce înseamnă „gestiunea imobilelor"?

- Aţi observat, fără îndoială, că una dintre principalele probleme ale societăţii de astăzi este aceea a risipei de energie - lumină, apă, gaz etc. Sunt pierderi enorme în viaţa de fiecare zi. Noi ne ocupăm de gestiunea patrimoniului edilitar - de la tuburile de canalizare până la întreţinerea imobilelor, trecând prin organizarea consumului de lumină, apă, gaz. Un exemplu: dacă un locatar a plătit, să zicem, o mie de lei pe lună întreţinerea şi nu a avut în schimb siguranţa că serviciile vor funcţiona, noi, în momentul în care preluăm gestiunea, îi cerem **aceeaşi sumă** lunară pentru, să zicem, cinci ani; după care, în al şaselea an el va plăti şase sute de lei în locul miei, având asigurate toate serviciile.

- OK, unde este secretul?

- Nu-i nici un secret. Este rodul unei ştiinţe şi al experienţei noastre construite în mulţi ani şi pe multe meridiane. Ceea ce cerem noi este să avem exclusivitatea gestiunii, pentru a putea demonstra justeţea şi eficienţa ideilor şi a capacităţilor noastre.

- Adică aceea mie de lei ali fie dată dumneavoastră?

- Da. În schimbul a ceea ce am explicat mai sus.

- Altceva?

- Suntem interesaţi să deschidem un fel de magazin universal pentru materiale de construcţii, unde să se poată găsi orice, de la cuie până la ciment şi celelalte materiale necesare pentru construcţii.

- Aveţi experienţă în acest domeniu?

- (râde) De vreo cincizeci de ani.

- Şi funcţionează?

- Şi cum!... Fiindcă înseamnă să nu mai depinzi de furnizori care întârzie, sau nu au asta sau aia. Mergi ca la orice magazin universal şi iei ce-ţi trebuie - şi la un preţ mai mic.

- Ultimul punct din programul dumneavoastră?

- Suntem interesaţi la o joint-venture în domeniul expediţiilor de marfă rapide. Din delegaţia noastră face parte dl Massone de la firma SEA FRIGHT din Genova (86 de sedii în toată lumea) care se ocupă cu asta.

- Cine mai face parte din delegaţie?

- Preşedintele grupului STASER, dl. Vanelli, preşedintele grupului TREDI din Milano, Gianstefano Buzzi, şi cu mine.

- Vă doresc succes şi acorduri bune pentru amândouă părţile.

Bănci, burse, afaceri

■ Prezent de 25 de ani cu produsele sale pe piaţa niponă, grupului chimic şi farmaceutic RHÔNE-POULENC i-a fost decernat „Premiul exportatorului", remis de către ministrul japonez al industriei, dl Hashimoto. Acest premiu recompensează anual, încă din 1983, cele mai dinamice societăţi japoneze şi, câteodată, străine. Rhône-Poulenc este prima companie franceză distinsă şi, împreună cu celebrul fabricant de schiuri Rossignol, singurele societăţi franceze care „se văd" cu adevărat pe piaţa niponă.

Rhône-Poulenc are în Japonia 5 filiale şi 4 joint-ventures însemnând 800 de angajaţi şi o cifră de afaceri de 60 miliarde yeni (3,2 mld. F.F.). Dezvoltarea accelerată a activităţilor în zona Asiei şi în special pe piaţa Japoniei, puternic concurenţială şi inovatoare, este un obiectiv prioritar al grupului francez. Strategia sa a fost de a dezvolta mai întâi activităţi comerciale, apoi industriale, prin parteneriate cu firme nipone, pentru ca în final să creeze unităţi de producţie şi cercetare proprii. Încadrându-se în campania „Japonia, o posibilitate" lansată de Franţa în 1992, Rhône-Poulenc a contribuit la reducerea cu 20% a deficitului comercial cu Japonia (care, cu 23 miliarde de F.F., rămâne cel mai ridicat). **(Călin M.)**

■ În luna ianuarie 1995, economiile populaţiei au crescut cu 248,8 miliarde lei, ajungând la 2.975,3 miliarde lei. Specialiştii Direcţiei de Politică Monetară a BNR consideră că „se menţine încrederea în leu, deşi au scăzut ratele nominale ale dobânzilor, astfel încât veniturile populaţiei se înscriu pe o traiectorie care permite revenirea la economisire". Analizând economiile, se constată o creştere a celor la termen cu 292 miliarde lei faţă de luna decembrie 1994 (luna cadourilor, n.n.), ajungând la 2.659,7 miliarde lei, precum şi o scădere a depunerilor la vedere cu 43,1 miliarde lei, ajungând la 315,6 miliarde lei. Această modificare în structura economiilor reflectă „o ameliorare a comportamentului publicului bancar, a cărui sensibilitate faţă de câştigul real oferit de dobânzile pentru depuneri la termen a crescut", consideră aceiaşi specialişti. Pe de altă parte, depozitele în valută ale populaţiei au scăzut cu 6 milioane dolari faţă de luna decembrie, ajungând la circa 247 milioane dolari. Depozitele în valută ale agenţilor economici cu capital privat au coborât în ianuarie a.c. la 402 milioane dolari, aflându-se în scădere cu 22 milioane faţă de decembrie (tot luna cadourilor). Depozitele în valută ale agenţilor economici cu capital majoritar de stat erau, la aceeaşi dată, de 387 milioane dolari, faţă de 372 în decembrie. Deci, au crescut.

■ România, singurul producător important de petrol din Europa de Est, va organiza o licitaţie pentru exploatarea a 14 terenuri petrolifere şi două zone din platforma continentală a Mării Negre, în intenţia de a atrage investitori străini. Zonele vizate, cu aria cuprinsă între 500 şi 2000 kmp, conţin, conform cercetărilor întreprinse, acumulări de hidrocarburi la adâncimi de peste 5.000 m. „Avem nevoie de capital şi de tehnologie modernă pentru exploatarea acestor zone", a declarat Traian Ivan, purtător de cuvânt al Agenţiei Naţionale pentru Resurse Minerale, adăugând că „tehnologia extractivă românească ajunge la adâncimi maxime de 4.000 m." Licitaţia se referă la exploatări petroliere dar firme ca Royal Dutch/Shell Group, Enterprise Oil şi Amoco Petroleum deţin mai demult, pentru explorări, concesiuni de terenuri petrolifere în ţară. Potenţialii investitori se află în aşteptarea votării, în acest an, a legii referitoare la exploatarea şi producţia de petrol, prin care operatorii români şi străini vor beneficia de un regim fiscal similar.

(După surse Mediafax)

■ „În Europa, moda prin care marile bănci se întreceau în a-şi deschide sucursale şi filiale, a trecut. Astăzi nu mai ştiu cum să le închidă. Vinovatul? Bankingul electronic". Declaraţia aparţine dlui ANTHONY J.J. van der HEIJDEN, dir. gen. al sucursalei Bucureşti a băncii olandeze ING BANK şi a fost prilejuită de lansarea, pentru prima dată în sistemul bancar românesc, a serviciului de banking electronic MULTICASH. Produsul asigură accesul direct, printr-o linie telefonică de tip Modem, la informaţiile legate de contul deschis de client la ING BANK, monitorizarea tranzacţiilor, planificarea lichidităţilor, efectuarea plăţilor - toate în condiţii de maximă securizare a circulaţiei informaţiilor.

DI HANS M. ABMA, dir. administrativ al sucursalei, a afirmat că „tarifele pentru acest serviciu vor fi mai mici decât cele practicate de băncile româneşti pentru servicii similare".

Referitor la intenţiile concernului financiar olandez ING GROUP, din care face parte şi ING BANK, specialiştii olandezi urmăresc în România şi îşi pregătesc intrarea pe piaţa asigurărilor şi a capitalului de risc. Realizările grupului olandez pe pieţele internaţionale de capital, în care preluarea băncii BARINGS este un ultim exemplu, îl recomandă ca un concurent serios pe viitoarea noastră piaţă financiară. **(F.P.)**

BANCA ROMÂNĂ DE COMERŢ EXTERIOR S.A.

BRCE, înfiinţată în 1968, este în prezent o bancă comercială cu caracter universal, cu experienţă în efectuarea operaţiilor de comerţ exterior

BRCE este cea mai bine capitalizată bancă românească, cu participări de capital la bănci mixte din: Paris, Londra, Milano, Frankfurt/Main, Cairo

BRCE dispune de o reţea externă de bănci corespondente în 150 de ţări

BRCE a dezvoltat într-o scurtă perioadă de timp, o reţea internă de sucursale, situate în importante centre industriale şi comerciale: Alba Iulia, Arad, Baia Mare, Braşov, Cluj, Constanţa, Craiova, Iaşi, Piatra Neamţ, Suceava, Timişoara, Turnu Severin, Giurgiu, Satu Mare, precum şi 3 sucursale în Bucureşti

BRCE este o prezenţă activă în cadrul comunităţii financiar-bancare internaţionale: membru direct al Camerei de Comerţ Internaţională de la Paris, membru SWIFT din septembrie 1992, membru al VISA INTERNATIONAL

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

Sediul central:
Calea Victoriei 22-24
70012 BUCUREŞTI -
ROMÂNIA
Telefoane:
(+40) 1-614 91 90
(+40) 1-614 73 78
Fax.
(+40) 1-614 15 98
Telex:
11235

"În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala şi autocenzura sunt esenţiale pentru realizarea echilibrului necesar democraţiei şi progresului"

Evenimentul sportiv al săptămânii

Centura de aur

De 24 de ani continuă frumoasa poveste a boxului românesc

În graiul cifrelor reci, turneul internaţional de box Centura de Aur (ediţia a 24-a) ar putea fi sintetizat astfel: 6 zile de întreceri, 10 gale, 114 meciuri, în care au evoluat 86 boxeuri din 15 ţări (între care un campion mondial de seniori şi trei campioni mondiali de juniori) şi 39 de pugilişti români în frunte cu multiplul campion mondial Francisc Vaştag.

După părerea specialiştilor, a fost cea mai reuşită ediţie după 1989 încoace, competiţia constituind totodată un bun prilej de verificare pentru loturile noastre reprezentative având mai ales în vedere apropiatele Campionate Mondiale de seniori (Berlin, 4-15 mai).

Spectatorii au avut ce vedea - de toate pentru toate gusturile: knock-out-uri şi abandonuri spectaculoase, chiar prosoape azvârlite în ring, schimburi dure de pumni (Daniel Tacu şi armeanul Lyova Kizakosian), „turişti" din Cipru sau „imitaţii" de cubanezi, decizii curioase provocate de sistemul electronic de punctaj (40-39!), meciuri dramatice (cum a fost cel dintre Gabriel Oaidă şi Vadim Mezga din Belarus).

La capitolul surprize se pot înscrie: înfrângerea (neplăcută pentru noi), încă din primul tur, a fostului campion european, „uşorul" Vasile Nistor, (acuzând o stare gripală însă), victoria egipteanului Karahi Salim în faţa lui Jurgen Hartmannsteln (Germania) şi, ceea ce poate fi definit ca revelaţia competiţiei, accesul şi victoria în finală ale japonezului Tsu Jimoto.

N-au lipsit nici deciziile contestate de către un public avizat, cum ar fi înfrângerea lui Adrian Pârlogea (Prahova Ploieşti) de către Guevorkian Artur (Armenia), victoria din finală (cu 9-8!) a lui Claudiu Cristache (medaliat cu bronz la C.E. 1993 şi cu argint la Cupa Mondială 1994) în faţa lui Crinu Olteanu (component al lotului de tineret) şi, în special, decizia tot din finală (15-11) în favoarea lui Aslan Ergimet (Turcia) din întâlnirea cu Marian Simion (Dinamo Bucureşti).

De asemenea, trebuie să menţionăm că, pentru prima oară de la Cupa Mondială din Thailanda, un adversar al lui Feri Vaştag a reuşit să termine meciul în picioare (Serghei Borisenco, 18 ani, din Belarus), în „sferturi", iar în finală, prin neprezentarea lui Vagen Gochazian (Armenia), aceeaşi performanţă a realizat-o, într-o partidă amicală, compatriotul acestuia, Haik Hakopian.

FINALELE

Cat. 48 kg.
Nshan Munchian (Armenia) b.p. (13-10) Sabin Bornei (România). *Câştigătorul „Centurii de Aur" 1994 a trebuit să se încline în faţa experienţei unui boxeur aflat la 30 de ani şi cu următorul palmares: campion european 1987, campion mondial 1993, campion al Cupei Mondiale 1994.*

Cat. 51 kg.
Tsu Jimoto (Japonia) b.p. (31-10) Hardi Rusinelson (Cuba). *Meci foarte aplaudat, pugilistul nipon pierzând doar 3 întâlniri din cele 165 susţinute!*

Cat. 54 kg.
Claudiu Cristache (România) b.p. (9-8) Crinu Olteanu (România tineret)

Cat. 57 kg.
Marian Leondraliu (România) b.p. (15-8) Florin Van (România).

Cat. 60 kg.
Leonard Doroftei (România) b.p. (29-5) Alexi Zubov (Kazahstan). *Victorie fără probleme pentru medaliatul cu bronz la Jocurile Olimpice.*

Cat. 63,5 kg.
Serghei Bakovski (Belarus) b.ab. Robertas Nomeika (Lituania).

Cat. 67 kg.
Aslan Ergimet (Turcia) b.p. (15-11) Marian Simion (Dinamo Buc.).
Decizie vehement şi îndelung contestată de spectatori.

Cat. 71 kg.
Francisc Vaştag (România) b. neprez. Vagen Gochazian (Armenia). *Ca şi la ediţia precedentă, „Feri" câştigă centura fără luptă.*

Cat. 75 kg.
Oprea Gheorghe (CSS Chim. Rm. Vâlcea) b.ab.l Nedad Bielici (Iugoslavia).

Cat. 81 kg.
Harala Geissler (Germania) b.p. Gerardo Doroncele (Cuba).

Cat. 91 kg.
Serghei Dacicov (Belarus) b.p. Marian Lazăr (Dinamo Buc.).

Cat. + 91kg.
Pedro Carrion (Cuba) b.p. Victor Storm (Kazahstan).

După cum se vede, dintre cei 24 de finalişti, 10 au fost români, 5 dintre aceştia reuşind să-şi adjudece „centura"

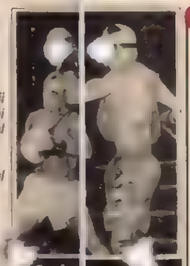

Cu fostul campion mondial Nshan Munchian (Armenia)

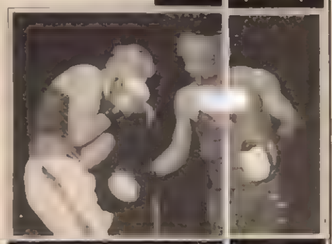

Francisc Vaştag şi Serghei Borisenco (stânga)

CENTURA DE AUR - scurt istoric

● Prima ediţie a „Centurii" a avut loc în anul 1972, la Patinoarul Naţional, majoritatea participanţilor considerând turneul drept o utilă verificare înaintea Jocurilor Olimpice de la München. Gheorghe Guriev, preşedintele federaţiei, era în acelaşi timp şi director general la Administraţia Loto-Pronosport. El a înfiinţat atunci un concurs, „Box-expres", care a adus mult timp banii necesari federaţiei în diferitele acţiuni ale acesteia.

● Tot la prima ediţie a participat şi celebrul cubanez Teofilo Stevenson

● În '76 Correa a fost primul campion olimpic care a pierdut un meci la Centură.

● Sala Polivalentă a fost gazda competiţiei de la a doua ediţie încoace (excepţie făcând anii '88 şi '89 când Palatul Expoziţional şi Stadionul Giuleşti au fost transformate în arene de box)

● Premiile sportivilor români, în ultimii ani de dinainte de '89, erau în jur de 2200 de lei. Anul acesta câştigătorul, indiferent de ţara de unde venea, a primit 250 de dolari, cu 50 mai mult decât într-o competiţie similară externă.

● Francisc Vaştag a câştigat 6 ediţii consecutive ale turneului, un record al competiţiei.

Caner Doganeli, vicepreşedinte AIBA, vicepreşedinte EABA, preşedintele Federaţiei Turce de Box, delegat tehnic AIBA la „Centura de Aur"

Acad. Emil Jecev (Bulgaria), vicepreşedinte AIBA, preşedinte EABA

Înaintea C.M. de la Berlin, preşedintele F.R. Box, dl Ion Şerban, este încrezător în forţele pugiliştilor români

Preşedinte al Grupului de firme Freedom Star CONSTANŢA (care susţine materialul clubului de box FREEDOM STAR FARUL).

Preşedinte al Federaţiei Române de Box, membru în Comisia de afaceri AIBA.

Este, de fapt, omul care, de câţiva ani buni încoace, a salvat boxul românesc, dându-i impulsul de a se ridica la nivelul competiţiilor internaţionale.

Claudiu Cristache pe cea mai înaltă treaptă a podiumului (în faţă: antrenorul Relu Auraş)

Centura de aur, categoria 60 kg.: Leonard Doroftei

Fotografii de FETRE DOJOCARU

- 26 de ani
- Legitimat la clubul Freedom Star Farul Constanţa
- A disputat 223 de întâlniri câştigând 213
- Campion european de juniori (1986-Brondby)
- Campion mondial de juniori (1987-Havana)
- Campion mondial de seniori (1989-Moscova, 1993-Tampere)
- Câştigător la Jocurile Bunăvoinţei (1990-Seattle)
- Câştigător al turneului Challenge Matches (1990-Berlin)
- Câştigător al Cupei Mondiale (1994-Bangkok)
- Declarat cel mai bun pugilist al Campionatelor Mondiale (1993) şi al Cupei Mondiale (1994)
- De cinci ori câştigător al titlului de campion naţional şi de şase ori al „Centurii de Aur"
- Locul 1 în clasamentul oficial al Asociaţiei Internaţionale a Boxului Amator (AIBA) pe anul 1994 la categoria 71 kg.
- Cunoscutul împătimit al boxului, Adrian Fetecău, i-a dedicat o carte intitulată „Fenomenalul Vaştag".

FRANCISC VAŞTAG

În 1988 revista „Flacăra" îi acorda unul din premiile sale pentru cel mai bun sportiv al anului. De atunci încoace Francisc Vaştag a devenit liderul incontestabil al generaţiei şi unul dintre cei mai mari, dacă nu cumva chiar cel mai mare pugilist român al tuturor timpurilor.

Anul acesta Feri a fost de departe vedeta turneului, fiecare meci pe care l-a susţinut fiind amplu comentat de microbiştii din tribune. Al treilea titlu mondial şi cel de campion olimpic sunt pentru Vaştag marile obiective pe care le mai are de atins în carieră. Pregătirile sale pentru Berlin 1995 vor continua, după „Centura de Aur", la turneul de la Veneţia (27 martie-2 aprilie) şi în cadrul unor meciuri amicale cu parteneri străini aduşi, cu bani grei, de sponsorul Freedom Star

Din culise...

Francisc Vaştag în timpul unui antrenament la Dascălu

Cu vreo douăzeci de minute înainte de finala categoriei 71 kg, pe care dublul campion mondial Francisc Vaştag a trebuit să o dispute în compania armeanului Vagen Gochazian, am intrat în vestiarul echipei României. Deşi ştia că adversarul său nu va intra în ring pentru a încerca, măcar, să-i opună o oarecare rezistenţă, „Feri" se antrena cu seriozitate pentru meciul amical pe care organizatorii i-au aranjat în locul adevăratei finale.

În timp ce „căra pumni" în aparatul de box, sub atenta supraveghere a antrenorului Ilie Dascălu, Francisc Vaştag a avut amabilitatea să ne răspundă pe fugă la câteva întrebări.

- Cât de valoroşi au fost adversarii pe care i-ai avut la „Centură"?

- Adversari au fost destul de buni, dar e clar că nu se pot compara cu aceia pe care-i voi avea la Campionatele Mondiale.

- Că tot a venit vorba, care sunt planurile pentru Berlin?

- Locul întâi... Păi, nu este normal?...

- Îl mai scapi vreuna şi lui nea Ilie?

- Se mai întâmplă...

Ilie Dascălu: Lasă domnule, nu-i nimic, ce, nu am fost şi eu boxeur?!

Francisc Vaştag a fost premiat de Al. Ioan Arsov

Pagini realizate de ALEXANDRU ARION şi POMPILIU DUMITRESCU ■

Cuțitul în spate

Comedii politice

De cinci ani poporul român dorește să cucerească Televiziunea Română. Să și-o adjudece. Să devină a sa. Un prim succes a fost obținut: TVR este numită, curent, televiziune publică. În presă, în dezbateri.

În realitate, ce e public e de stat. Adică TVR e proprietatea întregului popor. La fel ca și Combinatul Siderurgic din Galați. În sensul că ea cheltuie mult și produce puțin. Sau în sensul că merge prost. Sau în sensul că sunt mulți angajați și puțini muncesc. Ori în sensul că nu se cunoaște stăpânul. Aici sunt ceva nuanțe.

Stăpânul se cam cunoaște. Doar că, în bulibășeală, acolo unde nu prea conduce nimeni, unii mai scapă să zică pe post ce le trece prin cap. Sunt mici accidente. Neesemnificative.

Recent, parlamentul s-a hotărât să-i rezolve TVR-ului destinul. A dat publicității, după numeroase audieri, lista candidaților pentru Consiliul de administrație, care va intra în dezbaterea plenului camerelor.

Cu această ocazie, un marcant membru al Opoziției, președinte al comisiei de resort a Camerei Deputaților, a lăsat să se înțeleagă, limpede, că între domnul Liiceanu (propus de salariații TVR) și domnul Șoloc (propus de stat) nu e nici o deosebire.

N-am nimic nici cu unul, nici cu altul, dar să faci o asemenea descoperire, din unghiul Opoziției, e prea mult. Eu, care nu sunt în opoziție, zic că există deosebiri fundamentale între Șoloc și Liiceanu. Eu, și dac-aș fi la putere, tot aș vedea deosebiri enorme între cei doi. Ca să nu spun ce-aș face dac-aș fi în opoziție. Dar, merg și mai departe. Eu, care nu fac nici un fel de politică (din isteriile) tot cred că domnul Liiceanu e infinit mai bun decât Șoloc în consiliul de administrație al TVR.

Domnul Țepelea, echidistant, [illegible] pentru Șoloc. Domnule profesor, sunteți prea serios pentru a juca într-o comedie politică. Și atunci, cu cine jucați?

MIHAI TATULICI ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII
20 - 26 martie 1995

MIERCURI 29.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10-16.00** Reluări; **16.00** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate **Scooby Doo** - ep. 15; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 18 - Repartizarea costurilor și profiturilor; **19.00** Primul pas - emisiune de Livia Pop; **20.00** Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 16; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... - rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial **Kung Fu** - ep. 17; **22.25** Țara nimănui - La marginea orașului - reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Florina Cercel; **23.35** Staruri pentru totdeauna **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 30.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri; **10.10 - 15.30** Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene aminate: **Scooby Doo** - ep. 16; **18.30** Film documentar: **Jocul cifrelor** - ep. 19 - Declarații financiare **19.00** REPORTER TELE 7 - Români încercând descoperirea Americii (IV) - documentar de Mihai Tatulici; La un pas de crimă - reporter Corina Rădulescu; Isus iubește rock-ul - reporter Irina Szasz; **20.00** Film serial: **Femeia fantastică** - ep. 15; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 17; **22.25 Mitică** - emisiune de Viorel Gaiță; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Florina Cercel; **23.35** Staruri pentru totdeauna **24.00** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 31.03.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Liliana Munteanu; **10.00** Știri;

10.10 - 15.30 - Reluări; **15.30** Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 17; **18.30** Film documentar: **Portrete** - ep. 6 - Bucătarul; Zootehnicianul; **19.00** La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu; **20.00** Film serial: **Renegatul** - ep. 12

*De mai multe luni, **Reno Raines** este căutat cu insistență de către poliție, acuzat fiind de uciderea unui polițist din Bay City. Locotenentul **Donald Dixon** - interpretat de nimeni altul decât de creatorul și scenaristul serialului, Stephen J. Cannell - cel care i-a înscenat acuzația, profită de moartea fizică a logodnicei lui **Reno, Valerie,** și-i întinde o capcană. **Reno** nu va ezita nici un moment să vină lângă iubita sa...*

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Hotel** - ep. 17

Serialul ne introduce în secretele de management ale marilor hoteluri, o lume puțin cunoscută turistului obișnuit, în căutarea vacanței ideale. În acest episod, Julie are multe surprize. Curtată de un admirator necunoscut, este antrenată în tot felul de încurcături.

22.25 Țara nimănui: Privind înapoi cu mândrie? - reporter Dan Pleșa; **22.35** Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; **23.30** Cartea de citire... în lectura actriței Florina Cercel; **23.35** Film serial: **Evadatul** - ep. 13; **00.25** Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; **1.25** Staruri pentru totdeauna; **2.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE.

SÂMBĂTĂ 1.04.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20-11.00** Reluări; **11.00** Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; **12.00** Chestiunea zilei (r) - emisiune de Gilda Lazăr; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.15** Staruri în concert: **Quo Vadis** (r); **16.00** Desene animate: **Goangele** - ep. 4; **16.30** Film serial: **Renegatul** - ep. 12 (r); **17.20** Țara noastră: Mânăstirea Pasărea - reporter Rodica Pavel; **17.30** Dialoguri politice cu Viorel Gaiță - invitat: Nicolae Ulieriu; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 18; **18.30** Film serial: **Alf** - ep. 13; **19.00** Interzis bărbaților - emisiune de Anca Fusariu; **20.00** Film serial: **Dinastia** - ep. 16; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Film serial: **Miami Vice** - ep. 17

*O frumoasă blondă este găsită moartă în apele fluviului Miami și nu poate fi identificată. În mulțimea care este strânsă la locul descoperirii cadavrului se află o femeie care a venit după sora sa mai mică, fugită din New York. Este **Valerie Gordon**, polițistă în metropola de la nord. Se va reînnoda marea iubire dintre **Valerie** și **Ricardo Tubbs**? Va reuși aceasta să-și salveze sora din ghearele peștilor din Florida? Nu ratați vizionarea acestui episod pentru că este cu adevărat deosebit!*

22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga; **23.30** Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 14

*Un episod oarecum liniștit: nu vom urmări decât niște hoți de cirezi care operează pe motociclete, un șofer pulbere care răstoarnă și incendiază o mașină cu o fată de 17 ani la volan, un magician și nepoata sa care-l vrăjește pe atât de sensibilul **Poncherello** și o petrecere pe care acesta din urmă o aranjează pentru ziua de naștere a lui Jon. Numai că...*

00.20 Staruri în concert: Bega Blues Band; **1.00** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 2.04.1995

8.00 Știri; **8.10** Aerobic; **8.20 - 11.00** Reluări; **11.00** Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; **13.00** Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu; **15.20** Staruri în concert: **Elvis** - partea I (r); **16.00** Desene animate: **Goangele** - ep. 5; **16.30** Film serial: **Dinastia** - ep. 16 (r); **17.20** Țara noastră: Parcul Herăstrău - reporter Rodica Pavel **17.25** Cutia muzicală - emisiune de Andrada Moga; **18.00** Desene animate: **Scooby Doo** - ep. 19; **18.30** Film serial: **Prințul din Bel Air** - ep. 18; **19.00** As Show: invitat acad. Nicolae Cajal - emisiune de Cornel Todea; **20.00** Film serial: **Falcon Crest** - ep. 16; **20.50** Doar o vorbă să-ți mai spun... rostește George Pruteanu; **21.00** Telejurnal; **21.35** Gala TELE 7; **22.00** Film artistic: **Pistolarii** (SUA, 1956), cu: Glenn Ford, Jeanne Crain , Broderick Crawford. Regia: Russell Rouse; **23.30** Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; **00.30** Staruri în concert: **Elvis** - partea a II-a; **1.10** Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Toate artele

George Tomaziu

Se apropia Anul Nou 1964 (n-aveam un ban în buzunar) când am fost chemat la Fondul literar spre a încasa o sumă remarcabilă de la o editură cu care nu colaborasem niciodată. Abia acasă am înţeles că era vorba de o eroare. În primele zile ale lui ianuar misterul a fost dezlegat: primisem onorariul cuvenit pictorului George Tomaziu! Mi s-a dat un număr de telefon şi l-am invitat pe necunoscutul căruia aproape că îi purtam numele la un pahar cu vin, lămuritor. Locul acţiunii era celebrul restaurant „Kiseleff".

Locanta era pustie şi l-a fost uşor bărbatului frumos, înalt, cu păr înspicat împodobind un cap „roman" să mă găsească:

– Tomaziu!

– Tomozei!

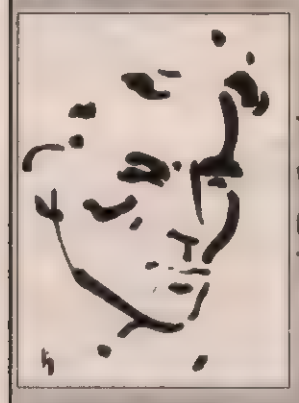

Tomozei văzut de Tomaziu

A primit explicaţiile şi banii, s-a interesat de viaţa poeţilor (ca unul care venea de pe Lună), mi-a cerut permisiunea de a mă desena şi n-a suflat o vorbă despre sine.

Nu l-am mai văzut.

„Conversez" abia acum cu personajul cu îndoială descinzând din Mateiu, dar, şi sigur, din bolgiile a 13 ani şi jumătate de puşcării comuniste, citindu-i amara carte de confesii („Jurnalul unui figurant") scrisă fluent, colorat, amendând cu simplitate senzaţionalul.

Tomaziu făcuse frontul în Est (în zona Vinţa, aproape că l-a văzut pe Adolf Hitler), a asistat la execuţii în masă, a trăit toate orrile imaginabile ale războiului şi, voluntar, a spionat pentru Anglia! Spionaj eficient şi profesionist de care nemţii au avut prea târziu ştire. Arestat la Maimaison (cu maşină de scris, cărţi, vin bun şi delicatese culinare trimise de-acasă), s-a eliberat singur, la 25 august '44 gardienii părăsind închisoarea. În loc să-i decoreze noile autorităţi l-au oferit temniţe fără „confort", umilinţe, torturi. E capitolul cel mai firav al cărţii. Tomaziu „trece" peste orori, refuză să le înregistreze şi nu se socoteşte niciodată erou. Îşi porunceşte, captiv, să reziste spre a mai putea picta. Spre a-şi scrie şi altfel decât în gând poeziile. Conchide că nu mai poate să-l conteste la nesfârşit pe Dumnezeu, devine o „entitate irreductibilă", asistă la „o slujbă scatologică: studenţi la teologie, îmbrăcaţi în cearşafuri murdare de excremente, cântau refrene obscene, ca răspuns la Sfânta Scriptură" (spectacol „montat" de temnicieri), toate acestea petrecându-se într-o ţară abandonată de Apus, ruşilor. Tomaziu citează apusa lui Averell Harriman, ambasadorul itinerant american, care le-ar fi răspuns reprezentanţilor partidelor istorice româneşti speriaţi de iminenta trădare: „Descurcaţi-vă cum credeţi că e mai bine. Dacă situaţia nu vă convine, vă rămâne Marea Neagră să vă aruncaţi în ea".

Îl scot pe George Tomaziu din neagra mare a nedreptei uitări evocându-l cu cerneala unei lacrimi confraterne şi cu credinţa că în catalogul artelor numele noastre se vor întâlni la litera T.

GHEORGHE TOMOZEI ■

ION CARAMITRU relatează ceea ce a spus la Strasbourg:

Culturnicii (aceiași de ieri) încearcă să confișteze cultura și să înregimenteze artiștii

Pe 27 februarie 1995 a avut loc la Strasbourg, la iniţiativa Secretariatului General al Consiliului Europei şi al Cultural Policy and Action Division al aceluiaşi organism, o masă rotundă cu tema **Viitorul artelor şi al creaţiei artistice în Europa.** Acţiunea face parte din programul de pregătire a Raportului European al Comisiei Mondiale asupra Culturii şi Dezvoltării

Agenda discuţiilor pentru o singură zi a propus trei teme generale:

1. Dinamica creativităţii artistice
2. Rolul artelor şi al artiştilor
3. Scenarii posibile privind viitorul culturii în Europa.

Europa este încă împărţită, cel puţin în două, în ceea ce priveşte înţelegerea fenomenului cultural, iar visul de integrare în Europa, al ţărilor eliberate din coşmarul comunist, încă departe de realitate. Şi totuşi am participat la o analiză lucidă, dominată de ceea ce am putea numi trezirea la realitate a societăţii artiştilor şi oamenilor de cultură din estul Europei. La realizarea unei definiţii care să facă limpede raportul între Cultură şi Putere au contribuit mai mulţi vorbitori. **Andrei Koncealovsky** a susţinut că **funcţionarii, birocraţii culturii, trebuie să participe numai la atmosfera creaţiei, nu să conducă destinele artistice.**

Jacques Renard a subliniat că **de o parte există cultura ca expresie a libertăţii, a rezistenţei şi a rebeliunii împotriva dictaturii, iar de cealaltă parte omogenizarea, naţionalismul, excluderea celorlalţi, inegalitatea.** Personal am susţinut că **arta şi cultura sunt realizate de oameni de artă şi de cultură şi nu de către stat.** Statul are obligaţia de a sprijini efortul creator, nu de a-l dirija, interesat fiind nu în propagandă, ci în originalitatea actului artistic.

Ritva Mitchell a exprimat ideea **că este tot mai clar, pentru toată lumea, că spaţiul cultural este centrul interesului unui naţionalism din ce în ce mai agresiv.**

Dragan Klaic: Arta şi cultura reprezintă spaţiul cel mai propice pentru exerciţiul naţionalistic - Mulţi artişti rămân la marginea societăţii, s-a creat un proletariat artistic - Guvernele sunt din ce în ce mai interesate în exportul naţionalist.

În ceea ce mă priveşte am putut să fac un tur de orizont asupra dezvoltării fenomenului artistic şi cultural din România în ultimii 5 ani. Dacă succesele teatrului, muzicii, artelor plastice din România în contextul european, cel puţin, am avut bucuria să văd că toată lumea le cunoştea, în schimb despre evenimentele politico-economice interne care au influenţat cultura în România, în special în partea a doua a anului 1994, numai cei câţiva experţi ai Consiliului Europei, care la sfârşitul lui '94 au participat la un seminar organizat împreună cu Ministerul Culturii din România la Bucureşti, au ştiut câte ceva. Despre modul în care în anul 1994 a început un masiv atac asupra libertăţii şi autonomiei instituţiilor culturale din România, atac susţinut atât la nivelul majorităţii parlamentare, cât şi al acţiunilor conjugate ale guvernului şi Ministerului Culturii, Consiliul Europei fusese informat de cel puţin două reţele culturale europene: IETM (Informal European Theatre Meeting) şi EFAH/FEAP (European Forum for the Arts and Heritage) care au produs scrisori de protest înaintate atât în România instituţiilor statului, cât şi în fiecare ţară în parte ambasadelor României, dar şi Consiliului Europei, Uniunii Europene etc. La aceste scrisori, statul român n-a răspuns. Conspiraţia tăcerii ascunde, după părerea mea, scopuri mai „înalte". Este limpede pentru noi toţi, aici, acasă, că se încearcă confiscarea

culturii şi înregimentarea artiştilor. Ţelul? E uşor de depistat. Cei care dirijează azi cultura sunt cei care ieri făceau apologia comunismului, iar în comunism cultura trebuia să fie avangarda propagandei de stat. Fluturând steagul ultranaţionalismului, aceşti oameni încearcă să-şi apere trecutul atacând prezentul şi încercând să-şi reimpună spiritul sectar. Iar eu cred că fenomenul cultural trebuie să fie independent de jocul politic. De aceea, apelul pe care l-am adresat Consiliului Europei în finalul discursului meu a fost acela de a se realiza în cadrul acestui organism european, în structura căruia toate statele doresc să fie membre cu drepturi depline, **o strategie de a stopa prin orice mijloace reinstaurarea regimurilor totalitare în Europa.**

Muzică

Bursa „Iolanda Mărculescu"

☐ Este oferită de dna prof. univ. Georgeta Stoleriu

Georgeta Stoleriu

Ne-am obişnuit, în ultimii ani, să aplaudăm iniţiativa diverselor fundaţii, asociaţii sau societăţi de a acorda fie burse de studii, fie premii tinerilor noştri artişti dar, în aceeaşi măsură, a devenit o realitate explozia de egocentrism care, elegant, s-ar putea numi individualism exacerbat, dar care, în fapt, este un fel de monopol al celor mai puternici asupra oricăror posibilităţi de afirmare. În fond, „nimic nou sub soare" - de când lumea, actriţele bătrâne jucau Ofelia, iar cele tinere aşteptau să îmbătrânească pentru a obţine un rol feciorelnic, în timp ce Romeo avea, de obicei, peste 45 de ani.

Prin contrast, mai apar, din fericire, cazuri izolate de generozitate pe care, din reflex, mulţi le suspectează de cine ştie ce „dedesubturi". La Academia de Muzică din Bucureşti, a avut loc un concert desfăşurat sub semnul ştafetei tineri–maeştri, în care maestra a fost soprana Georgeta Stoleriu, prof. univ. la Clasa de canto. Această „fiinţă solară, care nu înlătură, nu se alătură, ci, pur şi simplu, există" - după cum afirma decanul Şerban Soreanu - a anunţat, în dialogul susţinut cu redactorul TV Ivonna Cristescu, hotărârea sa de a acorda, la fiecare început de an, o bursă în valoare de 500 dolari unui student al Academiei, desemnat după propriile sale criterii care vor ţine seama atât de calităţile artistice, cât şi de cele umane ale tânărului respectiv. Şi pentru că s-au împlinit 25 de ani de la debutul **sopranei** Georgeta Stoleriu pe podiumul de concert, şi pentru că **profesoara** Georgeta Stoleriu doreşte să aducă, prin orice gest, un omagiu profesoarei şi modelului său de viaţă, bursa oferită din propriile sale venituri va purta numele Doamnei **Iolanda Mărculescu**. Până în momentul acelui anunţ public, nu a ştiut absolut nimeni despre intenţia Georgetei Stoleriu, chiar şi tânărul tenor Marius Brenciu, aflat în sală doar ca spectator, rămânând stupefiat la auzul numelui său rostit pentru a desemna primul beneficiar al bursei echivalente cu veniturile unui student pe un an şi jumătate.

Spectatorii au aplaudat gestul de extremă generozitate pe care un artist consacrat l-a făcut pentru a sprijini un tânăr pornit pe o cale spinoasă. Trebuie să recunoaştem că ne este tot mai greu, în această junglă cotidiană, să acceptăm ideea unor gesturi frumoase şi dezinteresate care, totuşi, există.

ANCA FLOREA ■

La Galeriile Calderon expune Aurel Nedel

Spaţiul cultural bucureştean s-a îmbogăţit de câteva luni bune cu o nouă galerie - **Calderon** - situată pe strada cu acelaşi nume, la intersecţia cu Batiştei. Aici au fost găzduite câteva expoziţii de grup şi mai multe „personale" ale unor artişti consacraţi, dar şi ale unor tineri promiţători. Iată numele ultimilor doi în ordine cronologică: **Ion Ianculş** şi **Aurel Nedel.**

Elev al lui Ciucurencu, pictor cunoscut şi apreciat, Aurel Nedel reuneşte pe simezele de la Calderon o serie de tablouri din creaţia sa mai recentă. Şi în ele regăsim calităţile bine definite ale artistului: simţul compoziţiei, chiar pe suprafeţele mici, ritmul bine strunit al culorilor, arhitectura bine gândită plastic a contururilor. Toate puse în evidenţă de o sensibilitate am zice distilată raţional, care îl fereşte pe pictor să cadă în ilustrativ şi decorativ.

ŞTEFAN NICOLAE ■

CRIS DE SIMȚ

Texte sub lupă

● **CONSTANTIN VLADU JIANA, Drobeta Turnu-Severin.** Nu ştiţi gramatică:

„Tu nu te poţi lepăda/ de propiu-ţi trecut" etc.

Şi neştiind gramatică, nu vă stă deloc bine să faceţi metafizică. Este ca şi cum cineva fără pantaloni ar dirija un concert din muzică de Bach.

● **MIHAI GHERMAN, Bistriţa.** Articolul dv. este un simplu rezumat al lucrării **Tipărituri româneşti în Basarabia de la 1812 la 1918**, lucrare tipărită în 1940 de preotul Paul Mihailovici din Chişinău. Rezumatul este bine făcut, dar... nu publicăm rezumate.

● **CEZAR DANIEL, Bucureşti.** Deşi cuprind şi unele naivităţi (inevitabile la un tânăr de 17 ani), poemele dovedesc că aveţi temperament artistic:

„Dansezi pentru Irod iubito/ Şi eu îţi sunt Irodul tău,/ Mi-ai luat inima; ai vrăjit-o/ Şi-acuma vrei şi capul meu."

Vă rog să mă ţineţi în continuare la curent cu ce scrieţi.

● **ANA-MARIA CATONE, Bucureşti.** Sunteţi imatură. La 14 ani, câţi aveţi dv., nu-i nimic grav, dar trebuie să ştiţi la ce nivel vă aflaţi, ca să nu vă faceţi iluzii. Vă rog să reveniţi peste doi-trei ani.

● **MARIN F. DIŢOIU, Frăsinet, Călăraşi.** Compunerile pe care mi le-aţi trimis au un caracter pueril (ceea ce la dv. este grav, pentru că sunteţi un om matur):

„Fiecare om în viaţă/ Se naşte c-o ursitoare/ Ce-i urseşte sau sorteşte/ Viaţa lui cum şi-o trăieşte." etc.

Dac-o întâlniţi vreodată pe ursitoarea dv., n-ar strica să-i trageţi o bătaie...

● **ŞTEFANIA HARAGA, Bucureşti.** Poemele dv. sunt făcute din diafanităţi:

„ia, doamne, poetul din gura materiei/ şi du-l în lumini fără oase - / dulce-nchegare de lespezi în zbor,/ junghi de mireasmă, torţă bând/ din izvor"

Mi-ar face plăcere să vă prezint la rubrica **Ieşirea din anonimat.** Vă rog să-mi trimiteţi o fotografie şi date biografice.

● **MIHAI LIVIU STAN, Bucureşti.** Povestirea **Farmecul Zorilor** este înduioşătoare (doar) prin candoare:

„Natura îşi doarme somnul adânc în noaptea caldă de vară. S-a oprit şi cântecul greierilor, frunzele au amorţit, lipsite de mângâierea vântului care s-a jucat cu ele, dorm şi firele de iarbă într-o dulce îmbrăţişare, iar privighetoarea şi-a încheiat de mult concertul."

Aţi uitat de melodiosul huruit al tramvaielor...

● **DORINA ION, Craiova.** Aveţi, probabil, talent, dar este greu vizibil (ca printr-un geam aburit!) din cauza lipsei de cultură. Schiţa **Revenire la viaţă** atrage prin ritmul alert şi chiar prin melodramatism, însă şi... respinge, prin precaritatea gândirii.

● **DANIELA VLASIE, Timişoara.** Am primit scrisoarea, pe care, respectându-vă dorinţa, n-am s-o public (deşi mi-ar fi plăcut s-o fac). Despre romanul dv. **Sărbătoarea măslinilor,** recent tipărit, am scris o recenzie în **România literară** nr. 9-10 din 15 martie şi o notă în **Flacăra** nr. 12 din 21 martie. Romanul **Biserica**, încă inedit, l-am citit cu maxim interes, chiar cu pasiune şi am să-l prezint în cadrul rubricii **Maşina de scris** în viitorul apropiat.

● **LIVIU ZAMFIRIU, Constanţa.** Unele imagini sunt ingenioase. De exemplu:

„Iubito, te văd alergând/ desculţă/ prin iarba mustind de rouă/ iarbă proaspăt cosită/ de pleoapele mele..."

Aştept să-mi mai scrieţi.

● **NICOLAE ALEXE, Bucureşti.** Schiţa **Pentru un televizor** mi-a plăcut (în afară de titlu, care este prea explicit şi moralizator, ca titlul unui articol de ziar). Totuşi o consider doar un exerciţiu de stil şi aştept şi alte texte, mai consistente.

● **VIORELA POPESCU, Bucureşti.** „Stimate domn, cea ce văd şi simt în jurul meu e palma de fiecare zi a lumi. Se trece printr-o criză a iubirii. Va trebui să învăţăm de la păsări, de la flori, de la animale să respirăm şi să ne iubim."

Stimată doamnă, în loc de **cea** trebuia să scrieţi **ceea** şi în loc de **a lumi - a lumii**. Se trece printr-o criză a gramaticii. Cât priveşte dragostea - cred că ştim destul de bine s-o facem ca animalele. Ar trebui să învăţăm s-o facem ca oamenii.

● **NICOLETA ABĂCIOAIEI, Snagov, Sectorul Agricol Ilfov.** Este usturătoare ironia din versurile dv.:

„Dacă trupul s-ar crea după suflet,/ de-ar fi bunătate/ ar fi prea mulţi pitici/ în asta,/ iar eu/ aş fi un Gulliver/ înconjurat de-alaiul piticesc.// Dacă trupul s-ar crea după răutate,/ ar fi prea mulţi uriaşi/ în lumea asta/ iar eu/ aş fi un Neghiniţă/ sau poate nici nu m-aş vedea."

Felicitări profesorilor dv. de limba română. Mai scrieţi-mi.

● **LIGIA MONTI, Piteşti.** Felul dv. jucăuş de a scrie, priceperea de a tachina ar fi de efect într-o scrisoare de dragoste:

„Pe faianţa sufletului tău lucios/ Alunecă o lacrimă ipocrită."; „Nu ştiam/ Cât poate să coste/ Un gram/ De dragoste"; „Nu/ mai ştiam/ unde mă termin eu/ şi începi tu." etc.

Poezia nu se reduce însă la acest gen de cochetărie stilistică. Ca prozatoare, aveţi mai multe şanse. Povestirea **Condiţional optativ, prezent neprevăzut** nu poate fi publicată din cauza banalităţii subiectului (un clarvăzător prevede un accident de tren şi accidentul chiar se produce). În schimb, cealaltă povestire, **Cădere liberă**, al cărei subiect nu-l divulg, ca să nu-i privez pe cititori de plăcerea de a-l descoperi singuri, sunt gata s-o public dacă-mi trimiteţi o fotografie şi date biografice.

O veste bună pentru toţi corespondenţii

■ Recent, am încheiat formalităţile de înfiinţare a Editurii *Maşina de scris*. Editura îşi propune să publice, în primul rând, autori români. Este vorba de scriitori consacraţi, dar şi de tineri talentaţi descoperiţi în cadrul acestei rubrici.

■ De-acum înainte, când voi fi entuziasmat de textele dv., nu va mai trebui să mă duc să mă rog de diferiţi editori ca să le tipărească. Le voi tipări chiar eu. Începutul îl voi face la 1 mai anul acesta, când voi anunţa numele acelui dintre dv. căruia îi voi publica o carte.

■ Să recapitulăm premiile oferite de rubrica noastră: 1. Publicarea unei cărţi, la Editura *Universal Dalsi* (numele câştigătorului va fi anunţat la 1 mai). 2. Publicarea unei cărţi la Editura *Maşina de scris* (numele câştigătorului va fi anunţat la aceeaşi dată). 3. Un milion de lei pentru cel mai bun text apărut în cadrul rubricii *Maşina de scris* din revista *Flacăra* (se acordă la fiecare 1 noiembrie).

■ Pentru a candida la premiile constând în publicarea unei cărţi, nu trebuie să-mi trimiteţi dactilograme sau manuscrise de sute de pagini. Sunt suficiente extrase de cinci-şase pagini. Abia apoi, la solicitarea mea, va trebui să-mi trimiteţi textul integral.

■ Dactilogramele şi manuscrisele nepublicate NU se restituie.

■ Pliculeţe le aştept pe următoarea adresă: Alex Ştefănescu, la revista *Flacăra*, Piaţa Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 Bucureşti.

■ Vă sfătuiesc să vă abonaţi la revista *Flacăra*. Este singura noastră cale de comunicare şi ar fi păcat ca dialogul dintre noi să se întrerupă din cauză că la un moment dat nu veţi putea procura revista.

Revoluţie

Urăsc...
Urăsc, dar ura mea e pură
Şi nu cunoaşte ce-i aceea „ură".

Mă lupt...
Mă lupt, dar lupta mea e sfântă,
Ea nu azvârle moarte, ci cuvântă.
Întreb...
Întreb, dar am răspunsu-n minte
Urechea mea e surdă la cuvinte.

Mă pierd...
Mă pierd, cenuşa mea nocturnă
Se răzvrăteşte şi se-aprinde-n urnă.

Stăpâna Lumii

Sunt fir de praf în părul muced al
unei fiare colosale
Trăiesc pe-un smoc firav ce-atârnă
cinci miliarde de ocale
Mă ţin de el cu îndârjire, precum un
purice de câine,
În timp ce fiara ce m-adastă
mănâncă stelele pe pâine.

Lăboarniţele-i răşchiate apasă iadul
pe ţăţâni
Din gheare-i sar arbori de jerbe
scânteietori cât mii de Luni
În vălătuci pierduţi de vreme giganti
ca depune ouă,
Iar coama-i râncedă şi rece înţeapă-n
buză Cerul 9.

Când trece, sorii fac vârteje ca dup-o
crâncenă stihie
Şi-ararеori, când, mult prea oarbă,
se-mpiedică de-o galaxie,
Dihania însingurată îşi saltă-n ceruri
hoitul greu
Şi pleacă-apoi, cu paşi nesiguri, să-L
caute pe Dumnezeu.

Schizoglosie

Să nu vii, Moarte, să nu vii,
Cât m-ai dori de tare!
Mai lasă-mă printre cei vii
Să bântui osuare,
Să rup din taurul de foc
Ciozvârte pentru cină,
Să-mi umplu rugul cu noroc
Şi groapa cu lumină.
Să-mi fac din carne chip cioplit
Al nu ştiu cărei fiare,
Să creadă toţi că am pierit
La umbra unui soare.
Să-i prind, ca Lynxul, pe cei vii
Şi să-i strivesc sub labă...
Să nu vii, Moarte, să nu vii,
Mai am puţină treabă.

Ieşirea din anonimat: Brăduţ Florescu

Brăduţ Florescu s-a născut la Buzău, la 15 decembrie 1974, dar a copilărit la Urziceni, unde a urmat şi liceul. („Am copilărit - povesteşte el cu umor - înconjurat de flori, pisici, găini şi mormoloci, pe care îi prindeam pentru a-mi extinde sfera de cunoaştere în domeniul zoologiei!), în prezent este student în anul II la Facultatea de jurnalism şi ştiinţe ale comunicării. Îi plac (în ordinea indicată de el însuşi): 1. Poezia. 2. Fetele. 3. Noaptea, când fumează şi se uită pe geam, bucuros că nu vede nimic. Lucrează ca DJ.

În loc de fotografie, mi-a trimis un autoportret dreptunghiular, pe care îl reproduc (ca pedeapsă!).

Adevăratul său autoportret trebuie considerate, însă, poemele; ele ni-l înfăţişează ca pe un tânăr atras de filosofie, atras cu adevărat şi nu domnic doar să facă impresie... persoanelor menţionate mai sus, la punctul doi. Există şi cazuri în care Brăduţ Florescu filosofează cu stângăcie, într-o manieră discursivă, nereuşind să-l emoţioneze pe cititor. Adeseori însă el se dovedeşte a fi inspirat.

O autoare despre care ar trebui să se vorbească mai des Ileana Bâja

Ileana Bâja este studentă în anul III la Facultatea de Litere a Universităţii din Constanţa, secţia franceză-italiană. Am remarcat-o (şi nu numai eu) de mulţi ani, de pe vremea când era încă elevă de liceu. Tot ce scria - şi versuri, şi proză - străbătea atenţia printr-o atmosferă c[illegible]gulară, printr-un fel de voluptate a pierzaniei. Frazele ei, grele ca brocartul, cădeau parcă în falduri.

F[illegible]erminarea liceului, din cauza unui insucces întâmplător, Ileana Bâja a hotărât să nu mai urmeze o facultate; eu am avertizat-o că greşeşte, am şi... certat-o, iar ea nu mi-a mai scris multă vreme. Recent, mi-a făcut o surpriză frumoasă, trimiţându-mi o scrisoare în care mă anunţă că este studentă şi mărturiseşte, printre altele: „Aveaţi dreptate când spuneaţi că trebuie să fac facultatea de litere".

În acelaşi plic am găsit proză şi versuri, scrise în ultima vreme. Adolescenta de altădată s-a emancipat. Sensibilitatea ei a rămas aceeaşi, dar se manifestă acum în deplină cunoştinţă de cauză. Autoarea a dobândit conştiinţă estetică.

Benedict

Nimic nu părea că se întâmplă, se va întâmpla, sau ar fi întâmplat vreodată aici. otul părea absolut neschimbat, mpietrit, nemişcător. Mă bişnuisem. Băgam de seamă sta, de obicei când străbăteam rada în drum spre casă. ecinii păreau că veghează din patele gardurilor. Nu răspundeau la salut. Continuam să-i alut ca într-un ciudat ritual, îmi ceam datoria. Vecina mea vea părul complet alb, şi era tdeauna acolo, nemişcată, fără ă răspundă la bună ziua, dar totdeauna acolo. Nici măcar nu mai priveam. Salutam ecanic, nu mai ştiu de câtă eme. De fapt cred că timpul u mai avea deja nici măcar cea ai mică importanţă.

Casa vecinei mele începuse în himb să îmbătrânească foarte ic. Varul cădea de pe ureţi, desenând tot soiul de eroglife şi hărţi absolut fascinante. Îmi plăcea să le privesc n mers. Bănuiam că ar fi o nă închisă acolo, pe care în od ciudat nu puteam, nu ştiam, u poate uitasem să o citesc.

Într-o zi vecina mea a murit ntr-un mod foarte discret însă). -a mai apărut la gard. Murise, lasem eu. Îmi imaginam că a st [illegible]ă. Moartea era doar n e[illegible]ism. Fără doliu la oartă, fără bocete, fără preot, ră maşină neagră, murise pur simplu, lăsându-mă pe mine descifrez în voie hieroglifele pe casa ei, care bineînţeles ontinua să se deterioreze este după nişte reguli de fier, umai de ea ştiute, închise nc în chiar trupul ce se a uşor, puţin câte puţin.

De la o vreme morţii începuseră să fie duşi cu acele aşini negre, rapide şi impersonale. Ele veniseră să locuiască dricurile cu îngeri culptaţi şi cai cu ochelari, care iau una şi bună: drumul către el de-al treilea cimitir al oraşului fusese inaugurat de puţină eme. Faptul că celelalte două mitire, mai vechi, astăzi extrem înghesuite, beneficiaseră de ezenţa (aproape intrată în gendă) a acelor cai solemni cea din ele aproape nişte uzee, martorii unor timpuri de ult apuse. Maşinile acelea egre erau mult mai rapide, proape nu mai avea nimeni mpul necesar ca să plângă. or fi fost poate raţiuni mai alte, mie mi se părea însă că orţii erau din ce în ce mai uţi.

N-aş h[illegible]putut, mărturisesc, să ă plâng de tăcerea celor din r, sau de imaterialitatea lor, u de ochiul lor mereu la ândă. Probabil chiar îmi convea această îndepărtare, ceastă stingere a contururilor. reocuparea mea era aceeaşi. ereu aceeaşi, nici eu nu mai iam de câtă vreme. Abia aşteptam să ajung acasă şi să-mi reiau îndeletnicirea aceea fericită. Poate o să mă întrebaţi ce făceam de fapt. În mod ciudat, singurul ţel al vieţii mele părea să fie să termin de copiat, dintr-un caiet foarte gros, textul acela care părea că nu se mai sfârşeşte. Copiam caligrafic. Îmi plăceau mişcarea mâinii mele pe pagina albă, eleganţa literelor, îndeletnicirea aceasta îmi procura un soi de beţie ciudată. Rareori schimbam ici colo câte un cuvânt, două şi atât. În mod bizar nu-mi aminteam dacă eu sunt autorul versiunii pe care o copiam, nu-mi aminteam nici măcar cine ar putea fi autorul, şi nici nu mă interesa asta. Singura mea grijă era perfecţiunea finală a textului pe care îl c o p i a m. Liniştea din jurul meu mi se părea de bun augur. Aveam toate condiţiile. Şi euforia aceea cu care î n t o r c e a m paginile deja transcrise nu era cu nimic comparabilă, cu absolut nimic. Liniştea ce mă î n c o n j u r a părea să crească din ea însăşi chiar, încet, fără efort, ca o plantă extrem de bine îngrijită. Îmi intra în u r e c h i învăluindu-mi timpanele, îmi intra în toţi porii, îmi pătrundea chiar şi în ochi. Deşi continuam să retranscriu cu îndărătnicie, cu ură aproape, începusem să mă suspectez că aş fi uitat să citesc.

Dulcea şi blânda fantomă a ta

într-un hotel cu foarte multe etaje
de la marginea mării
dulcea şi blânda
fantomă a ta
se tot plimbă cu liftul, uneori tropăie
pe scări
roncăie liniştit ciocolată
soarbe cafea din chiar ceaşca mea
susurând delicat:
rupe tu legătura noastră de sânge
rupe-o tu
într-un creier în flăcări
cu foarte multe etaje
la marginea mării
dulcea şi blânda fantomă a ta
se tot plimbă, se tot plimbă

până şi tu ai să pleci
i-am şoptit
până şi tu.
ai să pleci
am să mor

ea dulcea şi blânda
se tot plimbă, se tot plimbă
apoi surâzând enigmatic:
chiar aşa am să fac, chiar aşa.

Într-una din zile liniştea fusese făcută ţăndări. Urale, aplauze îndelungi (revărsându-se din megafoane), baloane, confetii, pancarte uriaşe, scrise cu litere uriaşe, atât de mari încât nu le-am putut citi. Din cauza mărimii nici nu puteau fi citite, decât din avion, sau eventual din cosmos. Literele acelea păreau o sfidare chiar la adresa lui Dumnezeu şi cred că de asta şi fuseseră scrise. Nu erau purtătoarele nici unui mesaj. Erau albe ca o mănuşă aruncată drept în obrazul divinităţii. Nu fuseseră zugrăvite ca să fie citite, eram acum absolut convins păşind printre confetti şi baloane sparte, în aplauzele ce continuau să se reverse din megafoane, deşi eram singura persoană din piaţa pustie, aproape hipnotizată de inscripţiile uriaşe, ce continuau să se deplaseze, nu se ştie de cine purtate.

M-am întors puţin tulburat la îndeletnicirea mea obişnuită, continuam cu răbdare să copiez dintr-un caiet într-altul. Oare chiar uitasem să citesc? Cu disperare am căutat în toată casa măcar o carte, o singură carte ca să văd dacă uitasem sau nu să citesc, dacă mai ştiam să citesc şi altceva în afara textului pe care îl copiam. În casa mea, pe care o ştiam plină de cărţi, n-am putut să găsesc nici măcar o cărticică prăpădită, nimic, absolut nimic, parcă le înghiţise pământul. Şi atunci, abia m-am mirat (cum de nu observasem până a t u n c i a b s e n ţ a cărţilor?). Şi am început să mă uit la textul transcris chiar de mâna mea, ca la o plantă carnivoră.

Apoi într-una din plimbări am d e s c o p e r i t S p i t a l u l. Pacienţii se p l i m b a u liniştiţi într-un c a d r u aproape idilic; verdeaţă şi băncile vopsite în alb. M-a mirat că păreau absolut normali. Nici mai încruntaţi, nici mai fericiţi decât ceilalţi, care a v u s e s e r ă norocul să nu nimerească într-un stabiliment de boli nervoase. Se plimbau singuri sau în grupuri dincolo de gardul foarte înalt. Paşnici, absolut paşnici. La ore bine stabilite căpătau însă deodată o mişcare de păpuşi mecanice, sau de păpuşi mânuite de un păpuşar nu tocmai abil. Mă uitam cu încăpăţânare încercând să zăresc sforile oamenilor-păpuşi sau poate pe Marele Păpuşar tronând undeva deasupra. Ora de balet cu păpuşi mecanice se petrecea totdeauna după strigătul acela aproape cântat: „La tratament". Şi toţi se transformau în mari păpuşi umblătoare. Dar nici măcar această nouă întâmplare nu mi-a putut clinti hotărârea de a termina transcrierea acelui text uriaş ce avea asupra mea o putere de atracţie magnetică. Într-un fel participam şi eu la o altă variantă a straniului joc cu păpuşi mecanice.

Plimbându-mă aproape zilnic în jurul spitalului, am descoperit că pacienţii aveau uneori câte o carte în mână. De foarte multă vreme nu mai văzusem o carte. Aş fi vrut să mă reped la una din ele şi să fac pe loc acel test de citire. N-am îndrăznit, probabil din jenă sau din timiditate. Continuam însă să mângâi cărţile cu privirea.

Nu mai ştiu cum am aflat de existenţa acelui personaj ciudat. Îl numeam fără să mai fi auzit pe cineva zicându-i astfel: „Dominicanul". Avea o figură foarte palidă, aproape nu-i puteam distinge trăsăturile şi hainele sale semănau izbitor cu o rasă călugărească. Mergea întotdeauna într-o maşină neagră, impersonală, asemănătoare acelora care înlocuiseră dricurile din oraş. Maşina ţiuia totdeauna prelung când trecea prin oraş în cea mai mare viteză, însoţită de altele care alcătuiau cortegiul său personal.

Mi se părea că are rezonanţe ciudate numele acesta: „Dominicanul". Nu ştiam dacă mi-l spusese totuşi cineva, îl auzisem şoptit pe o stradă, sau îl inventasem chiar eu.

Absorbit cu totul de apropiata terminare a manuscrisului, am reuşit totuşi să-mi dau seama, gândindu-mă la ciudăţenia acestui nume, că eu nu-mi mai aminteam câtuşi de puţin numele meu. Am făcut eforturi, trebuia să-mi amintesc. Dar după câteva astfel de sforţări zadarnice, am renunţat totuşi, cufundându-mă în munca mea cea de toate zilele. Sfârşitul trebuia să fi fost foarte aproape, în rest nimic nu mai conta.

S-a întâmplat totuşi ceva. Oferindu-mi un scurt răgaz, în timpul plimbării am surprins în curtea spitalului un fapt foarte ciudat, aproape un ritual. În mijlocul curţii erau îngrămădite o mulţime de cărţi. Mormanul părea să nu se mai sfârşească. Mai târziu am observat că erau aşezate pe ceva, un soi de piedestal, care mai târziu s-a dovedit a fi un rug. De jur împrejur, în halate, erau adunaţi, probabil, toţi pacienţii spitalului. Cred că pe rugul acela era îngrămădită o întreagă bibliotecă, o bibliotecă de dimensiuni uriaşe.

Şi-atunci, el, Dominicanul, a coborât de la un fel de tribună îmbrăcată în roşu, şi cu chiar mâna lui a aprins mormanul acela aproape nesfârşit de cărţi. Flăcările s-au întins repede devenind uriaşe, luminând deopotrivă feţele bolnavilor, costumul acela ca o rasă călugărească a Dominicanului, faţa mea. Nu mai ştiu de ce am luat-o la goană instinctiv înspre casă, în timp ce din urmă mă ajungeau aplauze şi urale. Am ajuns acasă şi m-am repezit direct la oglindă, mi se părea că flăcările acelea mi-au cuprins şi mie faţa. Şi-atunci privindu-mă în oglindă mi s-a părut foarte ciudat că şi eu la rândul meu sunt îmbrăcat tot într-un soi de rasă călugărească. Imaginea mea din oglindă desprinsă parcă de mine, a rostit cu milă, încet, distinct abia mişcându-şi buzele şi arătându-mă cu degetul: BENEDICT. În cameră nu mai era nimic în afară de manuscrisul încă neterminat. Din megafoane se răspândeau întruna urale.

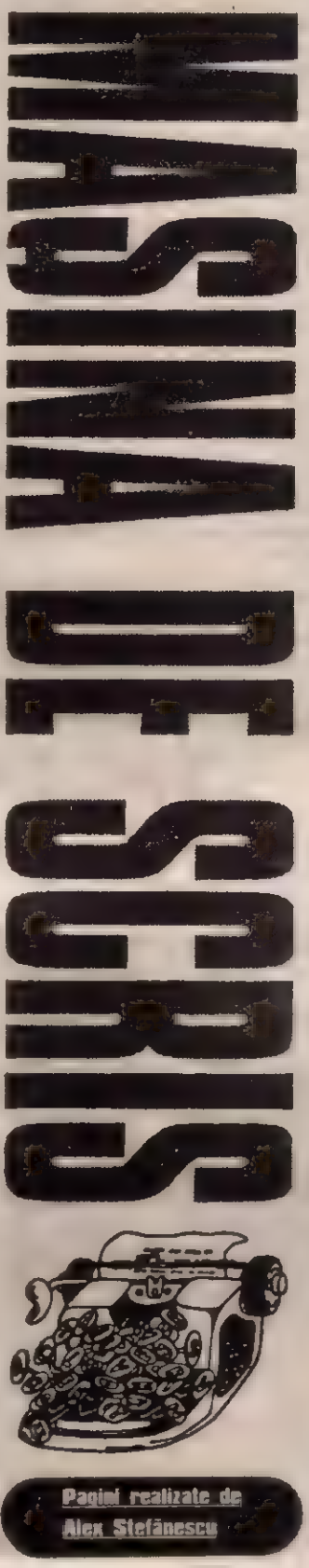

Pagini realizate de Alex Ştefănescu

Cartea tinerilor

Diversiunea

În România există o manie a extremelor şi a clasificărilor. Mijloacele de informare în masă îşi iau un titlu de glorie din a prezenta exclusiv tinerii olimpici genialii sau aurolacii din Gara de Nord, între aceste două categorii părând a nu se mai afla nimic.

Mai de curând, parcă făcând parte dintr-un scenariu, lumea a început să fie obligată cu diferenţa dintre studenţii de la facultăţile particulare şi cei de la stat. Scandalul acreditărilor, amplu mediatizat, este una mai dură parte a acestui scenariu care pare să fie scindarea unităţii studenţilor. Se ştie că aceştia sunt o categorie incomodă pentru oricine s-ar afla la putere. Se cunosc precedente - şi dacă ar fi să ne amintim numai de mişcările studenţeşti din Franţa anilor '60-'70 sau de mai recenta Piaţă a Universităţii - şi s-a mai descoperit că studenţii români nu pot fi cumpăraţi. Astfel, pentru rezolvarea acestei probleme, s-a decis, ca şi în multe alte cazuri, crearea unele artificiale. În plus, este evident faptul că o dată cu apariţia universităţilor particulare a crescut şi numărul studenţilor, ei reprezentând deja o forţă socială demnă de luat în serios. Şi atunci, dintr-o dată a apărut ca imperios necesară crearea unei comisii naţionale care să urmeze o procedură mai mult decât complicată pentru acreditarea instituţiilor private de învăţământ. Ca o consecinţă firească, sunt mult mai numeroase acele universităţi care nu s-au acreditat, decât celelalte. În paralel s-a creat şi impresia că studenţii de la „parti" sunt mai puţin pregătiţi, mai slabi decât cei de la stat.

Şi aşa a reuşit o nouă diversiune: studenţii români sunt debusolaţi, şi mai mult decât orice, neuniţi. Ei nu mai reprezintă un pericol real pentru Puterel

ALEXANDRU ARION ■

Violenţa în şcoli (1)

„Dacă nu aduci banii, te batem şi te omorâm!"

Pentru că sunt rupţi de şcoală şi familie, unii copii, sub 14 ani, se apucă de furat, spart magazine sau jefuiesc elevi de şcoală, uneori sub ameninţarea cuţitului. Conform legislaţiei româneşti, minorii sub 14 ani, care au săvârşit infracţiuni, nu pot fi traşi la răspundere, fiind consideraţi persoane fără discernământ. Minorii cunosc bine legile, de aceea după vârsta de 14 ani mulţi dintre ei încetează să mai comită infracţiuni, ştiind că de data asta legea nu-i mai iartă. Deci, discernământul există! Şi nestopat, răul proliferează; lucrul făcut o dată...

Minorul care recurge la infracţiuni părăseşte şcoala. El nu mai înţelege care sunt avantajele pentru un om care învaţă, faţă de unul care nu urmează şcoala. Pe de altă parte, după cum afirmă dna **Irina Niţulescu, directoarea Centrului de primire minori Cireşarii**, „profesorul a devenit meseriaş, intră în clasă, le transmite elevilor informaţii şi pleacă. Profesorii nu mai au timp pentru un dialog cu sufletul elevului". În acelaşi timp, minorul nu găseşte înţelegere nici acasă, unde părinţii au problemele lor, fiind şomeri sau divorţaţi. Singurul loc unde minorul se simte băgat în seamă este gaşca, formată din copii de vârsta sa.

Răul începe în gaşcă, la jocurile mecanice

Există două locuri unde minorii sunt cooptaţi în găştile micilor infractori - şcoala şi jocurile mecanice. Primii care cad în „plasa" găştii sunt copiii cu rezultate slabe la învăţătură. Pentru a-şi îmbunătăţi imaginea, minorul intră în gaşcă. Convertirea la spiritul găştii se face, de pildă, la jocurile mecanice. Pentru aceste jocuri, minorul are nevoie de bani şi în acest caz el are mai multe posibilităţi - să ceară bani părinţilor, să cerşească, sau să-şi jefuiască proprii colegi de şcoală. Când fură bani, o face pentru jocurile mecanice sau distracţii similare.

De la Secţia 22 de poliţie, din cartierul Drumul Taberei, am aflat două cazuri de minori infractori: **Mihai Ionuţ, de 12 ani,** care, în afară de viol (că încă nu-l ajută „caroseria"), a făcut „de toate". Comisia pentru ocrotirea minorilor - Bucureşti a hotărât internarea lui la Centrul şcolar Nedelea, lângă Ploieşti, instituţie specială pentru minori cu comportament deviant. Minorul a declarat că n-a stat niciodată acolo mai mult de 17 ore, după care fugea. Micul nemernic ameninţa copiii cu un cuţit, pentru a-i obliga să-i dea toţi banii pe care-i aveau la ei. Există şi cazul unui elev de clasa a VIII-a, care venea beat la şcoală şi profera ameninţări la adresa unei tinere profesoare de engleză. Din motive întemeiate, în acest caz încă nu dăm nume. Cert este că s-a ajuns până acolo, încât un cadru didactic a fost nevoit să se mute la altă şcoală, chiar în altă localitate, după ce a primit ameninţări serioase din partea unor elevi.

La Centrul de primire minori Cireşarii sunt aduşi, printre alţii, minori care au comis tentative de omor, tâlhărie, sau prostituţie, în cazul fetelor. Am fi vrut să stăm de vorbă cu câţiva dintre ei, dar nu ni s-a permis, pe motiv că încă nu s-a dovedit vinovăţia lor. Şi totuşi, am aflat de la un „potenţial" infractor, de 14 ani, de ce îşi bătea colegii de clasă şi alţi copii de vârsta lui: „Păi, unii fac pe şmecherii şi eu mă enervez!" Minorul a recunoscut că este un singuratic. Acasă, are doi fraţi mai mari, care trăiesc din furat, iar părinţii sunt divorţaţi. „Dacă aş avea cu cine să stau de vorbă, un prieten sau ceva aşa, n-aş mai fi aşa nervos".

De frica bătăii, copiii plătesc „taxe" (5.000 de lei, sau zilnic 50 de lei)

Nu mai este o noutate că la unele şcoli găştile de mici infractori percep zilnic elevilor o taxă de 50 de lei, pentru a intra la ore. Copiii nu spun nimănui ce li se întâmplă, de frica represaliilor, dar uneori chiar profesorii se tem să ia măsuri împotriva acestor găşti care terorizează şcolile! La Şcoala 206 din Bucureşti, un elev de clasa a VI-a a fost mai mult timp supus unui „război psihologic" de către un grup de elevi dintr-a VIII-a. Aceştia îi cereau o „taxă" de 5.000 de lei, ameninţându-i că dacă nu plăteşte va fi bătut. Elevul a plătit 5.000 lei, dar între timp „colegii" săi de şcoală au absolvit clasa a VIII-a şi calvarul s-a sfârşit. Tot la Şcoala 206 au fost furate dintr-o clasă două geci, un hanorac, un stilou chinezesc şi ceva bani. Hoţul încă nu a fost prins, pentru că nici nu se ştie bine dacă e vorba de un elev al şcolii sau un străin. Lipsa uniformei favorizează intrarea în şcoli a unor persoane suspecte.

De reţinut este că nu toate faptele reclamate la poliţie sunt de competenţa poliţiei. Pe scurt, dacă se cunoaşte autorul faptei penale, victima trebuie să se adreseze direct instanţei judecătoreşti. Doar în cazul când autorul unei infracţiuni nu este cunoscut, se depune plângere la poliţie, pentru identificarea lui. Încă o problemă este faptul că odată infractorul prins, victima se mulţumeşte cu recuperarea obiectelor furate şi nu-i mai dă în judecată pe agresor, deşi actul justiţiei ar lichida „focarul".

(Va urma)

DAN GHEORGHE ■

În colaborare cu Radio în BLUE-JEANS, de la corespondentul nostru special în Italia, Gabriel Bassarabescu

„Speciale San Remo" (2)

Ar fi fost absolut imposibil ca un festival de talia acesta să nu înscrie câteva recorduri şi cel puţin tot atâtea bârfe.

Dar, pentru ca recordul să nu fie un simplu salt în lacul din faţa casei, iar bârfa să nu intre în „suburbanul" rostit voluptuos între două coji de seminţe, va trebui să înţelegem imensul efort tehnic

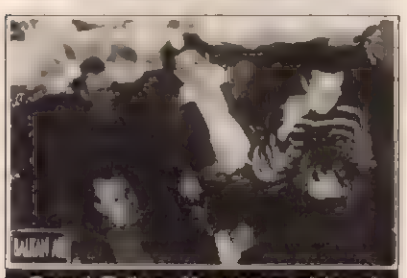

Grupul Balkan Air sau un picior al Orientului înfipt în cizma italiană

şi uman, angrenat în această „luptă", timp de aproape 365 de zile, pentru ca mai apoi totul să se desfăşoare în mai puţin de o săptămână, apărând în lumina reflectoarelor doar „vârful icebergului", doar zâmbete şi flori.

În toată presa italiană, cu luni de zile înainte, apar zeci de statistici, „istorii" şi pronosticuri, toate bazându-se pe impresionanta moştenire a ultimilor 45 de ani ... de festival.

Bătălia pentru participare începe încă de la juriu, căci el - juriul - este cernut de un foarte onorabil institut milanez de marketing, ajungând în final ca din o mie de potenţiali juraţi să fie aleşi 50; procentele pe categorii de vârstă sunt următoarele: 22% între 14 şi 18 ani, 28% între 19 şi 24 ani, 30% între 25 şi 35 de ani, 10% între 36 şi 44 de ani, iar restul de 10% peste 45 de ani.

Presa scrisă, „spusă sau privită", a fost prezentă cu un impresionant corp de armată - peste 800 de membri - dintre care 302 fiind numai de la presa scrisă şi de la principalele agenţii naţionale.

Au fost 93 de invitaţi străini: din Slovenia, Croaţia, Bosnia-Herţegovina, Rusia, Maroc, Iordania, Franţa, Anglia, Germania, SUA, Suedia, Elveţia, Finlanda, Australia, Ungaria şi ... EU.

EU... fiind (în urma intensei propagande făcute de „Zilele României în Italia" de anul trecut) un vajnic locuitor al Bucureştiului, capitală a Ungariei, conform notiţelor unei superbe funcţionare locale, care cred eu că ar trebui invitată în comisia de mediere a tratatului româno-ungar.

Dacă în prima seară festivalul a fost receptat de aproximativ 16 milioane de spectatori, adică 65,5 la sută, serata finală a fost un record absolut, audienţa crescând până la incredibila cifră de 92 la sută.

„Mişcările" de „emancipare a femeii" vor înscrie cu litere de aur (în plaivasurile lor) acest festival căci:

1) După 12 ani toate cele 3 mari premii au fost câştigate de graţioase doamne (N. B. — Gianni Morandi este cât se poate de normal, eu m-am referit doar la partenera sa - Barbara Cola).

2) Pentru prima dată în istoria festivalului a apărut şi o femeie dirijor; ea se numeşte Margherita Graczyck, este de origine poloneză (născută la Gdansk în 1964), şi a dirijat piesa lui Toto Cutugno.

Cum s-au acordat premiile, care sunt manie debuturi ale acestui an, ce au făcut băieţii de la Take That, Madonna, Elton John, Sting, Annie Lenox şi alţii, iar nu în ultimul rând cum nu a sărit un „sărit" de la balconul teatrului ARISTON, veţi afla încet, încet, pâş, pâş, în numerele viitoare.

De astăzi vă prezentăm şi o serie de producţii de avangardă, pe care le veţi putea asculta în cadrul aceleiaşi emisiuni.

Începem cu grupul Balkan Air produs de Casa CHAKRA, în albumul cărora întâlnim piesa Bandiere in Flame.

Nu vă spun mai mult decât că este vorba despre România, restul nu uitaţi, joi între orele 18 şi 19.

Până atunci vă reamintesc că alături de Alexandru Arion aşteptăm părerile şi comentariile voastre în emisiunea „Seară în Blue Jeans" de pe canalul Radio România - Tineret de joi, între orele 18 şi 19, la telefoanele 312 3843 şi 312 9274.

Flacăra
BIS
magazin

Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Atenţie ! Cu 500 de lei ai plătit şi FLACĂRA. Două reviste la acelaşi preţ !

Între altar şi ringul de box

George Foreman, cunoscutul greu al boxului mondial, este singurul pastor care a trimis la podea, prin K.O., 68 de adversari. Foreman a câştigat titlul mondial în 1973 şi l-a pierdut un an mai târziu în faţa lui Muhammad Ali. Urmează zece ani de pauză, după care ex-campionul lumii îşi reîncepe antrenamentele, iar în 1987 revine în ring şi îşi recâştigă titlul pierdut. În prezent, la 46 de ani, se pregăteşte pentru confruntarea cu tânărul pugilist german Axel Schulz (26 ani). În restul timpului, ţine predici la o biserică din Texas. Cu adevărat, America e ţara tuturor posibilităţilor.

Fotografie de PETRE COJOCARIU ■

C.D.-uri originale

Patronul francez de edituri Samuel Taste s-a gândit să investească în România. O idee curajoasă l-a făcut să închirieze un spaţiu comercial la World Trade Center şi să deschidă primul magazin din Bucureşti de C.D.-uri originale, importate direct de la producător şi vândute la preţ de en-gros.

În fotografia de mai sus, Samuel Taste împreună cu prietena sa, poeta Mariana Marin, deosebit de veseli după mai multe pahare de şampanie.

TOMA ROMAN jr. ■

Veste-surpriză pentru istoricii noştri:

Sabia lui Carol cel Mare a fost realizată în Transilvania!

Nu putem estima câţi istorici sau simpli turişti români au vizitat muzeul de artă carolingiană aparţinând Domului din Aachen (Aix La Chapelle), locul unde este înmormântat Carol cel Mare. Oricum, nimeni n-a observat un amănunt, înaintea colaboratorului nostru, Dinu Ştefan Moraru, care relatează:

*„În anul 1976, cu ocazia unei deplasări la Aachen, Germania, am vizitat Catedrala lui Carol cel Mare şi muzeul de artă carolingiană, pendinte de această catedrală. Între exponate, trona, la loc de cinste, o sabie lucrată magistral, care avea alături următoarea stupefiantă inscripţie: «**Sabie ce a aparţinut lui Carol cel Mare, executată la Koloszvar-Ungaria**». Cuprins de indignare, am atras atenţia muzeografului de serviciu că este o greşeală: Cluj (Koloszvar) este un străvechi oraş roman şi din 1918 se află în România. Ca cercetător pasionat, membru în Comitetul ICOM (Consiliul Internaţional al Muzeelor pentru laboratoarele de muzee), încă din anul 1963 m-am adresat oficial respectivului muzeu, precum şi responsabililor din **Kunsthistorisches Museum** din Viena, cerând lămuriri şi expunând faptele istoric recunoscute. De la cei din urmă am primit următorul citat din lucrarea „Camera tezaurului mondial", pct. 162, pagina 57: «Sabia de paradă aparţinând lui Carol cel Mare, oferită la încoronare ca împărat al Occidentului (800-814, anul morţii sale) de către Papa Leon al-III-lea, provine din Europa de Est (Ungaria?), din a doua jumătate a sec. al IX-lea—sec. al X-lea. Are lungimea de 90,5 centimetri, mânerul este din lemn cu piele de peşte, aur, argint aurit, pietre preţioase. Lama este din oţel şi parţial prezintă intarsii de cupru aurit. Teaca are lungimea de 86,5 centimetri, este din lemn, piele şi garnituri din aur. Probabil, este o lucrare artizanală maghiară, din epoca cuceririi ţării». Istoricul maghiar Toth Zoltan este de părere că «sabia face parte din tezaurul lui Atilla». Mi se par cel puţin... stranii aceste concluzii... ştiinţifice, mai ales, ştiindu-se că moartea lui Carol s-a produs în 814, când maghiarii nu apăruseră încă în Transilvania. Cine a confecţionat această valoroasă armă? Vreun talentat meşter român, vreunul avar? Cu precizie nu putem spune, deocamdată. Un lucru este însă cert: **sabia a fost confecţionată pe pământ românesc!**"*

A consemnat BRÎNDUŞA NICOLAE ■

Sara, câinele-poştaş

Labradorul Sara este singurul câine-poştaş cunoscut, deocamdată, în lume. El duce cu sine o desagă cu ziare, aşa cum îl înfăţişează fotografia alăturată, şi distribuie publicaţiile diverşilor abonaţi din oraşul Salleftea (Suedia). Nu o face tocmai singur. Domnul Göram, stăpânul lui, îl însoţeşte în acest periplu matinal, dar el declară: „Sara cunoaşte deja drumul, ştie adresa fiecărui abonat, iar eu nu fac decât să îl secondez în tăcere".

Integramă de Pulu URLĂŢEANU ■

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer şi începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon şi mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtăşesc experienţa mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice maladie poate fi învinsă!

Alegeţi căile autovindecării

Aşa cum cred că v-am obişnuit deja, iată alte câteva reţete „miraculoase". Pentru a fi capabili să vă aplicaţi un tratament corect vă sfătuiesc, prietenește, să mă căutaţi. Mai sunt multe, multe alte... secrete.

Astigmatismul

Se recomandă: suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de ţelină 198 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de ţelină 170 grame (ţelina se foloseşte cu frunze); suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame.

Astmul

Respiraţie grea ca urmare a aglomerării mucozităţilor în bronhii, din cauza consumului de lapte şi derivatelor lui, al pâinii albe.

Se recomandă: sucul provenit de la o lămâie plus suc de hrean 113 grame (atenţie: nu se consumă deodată ci cu pauze); suc de morcov 255 grame plus suc de ţelină 198 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de ţelină 142 grame plus suc de ridichi de lună 85 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de ridichi 142 grame.

Bronșita

Este inflamarea bronhiilor din cauza abundenţei de mucozităţi. Organismul neglijat îşi ridică temperatura pentru a elimina impurităţile aglomerate. Dacă nici acest avertisment nu este luat în seamă, natura va acţiona cu ajutorul bacteriilor şi microbilor pentru a realiza purificarea. Aşa apar gripele, pneumonia etc. Este uluitor cât de repede se tratează astfel de boli prin spălarea intestinelor cu clisme şi prin purificare. Se recomandă: suc de morcov 0,500 grame zilnic; suc de morcov 255 grame plus suc de ţelină 198 grame; suc de morcov 226 grame plus suc de ţelină 142 grame plus suc de ridichi de lună 85 grame; sucul unei lămâi plus hrean ras (atenţie: nu se consumă dintr-o dată); suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de catraveţi 85 grame; suc de morcov 340 grame plus suc de ardei verde iute 113 grame; suc de morcov 311 grame plus suc de ridichi 142 grame.

Blenoragia

Se vindecă cu suc de spanac; suc de morcov 283 grame plus suc de sfeclă 85 grame plus suc de castraveţi 85 grame; suc de morcov 255 grame plus suc de ţelină 142 grame plus suc de pătrunjel 57 grame; suc de morcov 340 grame plus suc de pătrunjel 113 grame; suc de morcov 283 grame plus suc de spanac 170 grame; suc de ţelină 226 grame plus suc de castraveţi 85 grame plus suc de pătrunjel 57 grame plus suc de spanac 85 grame.

Cât de stabilă este dragostea dumneavoastră?

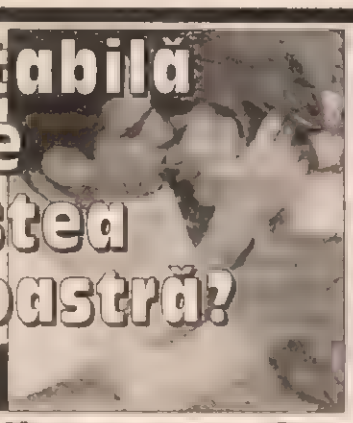

TEST nr. 5

1994 a fost un an prost în orice problemă privind dragostea. Numărul divorţurilor a bătut orice record, ca de exemplu în Germania unde fiecare a treia familie s-a destrămat. Un institut american a elaborat un test ca un sistem de avertizare pentru cei doi parteneri dintr-un cuplu, ca ei să poată descoperi din timp dacă dragostea lor se află pe o pantă descendentă.

Faceţi parte din categoria celor necomunicativi?

Acest test vrea să vă ajute să stabiliţi dacă sunteţi înclinat să evitaţi orice cale de cumunicare în căsătoria dv.	EA DA	EA NU	EL DA	EL NU
1. Când partenerul meu se plânge, am sentimentul că în toată această afacere n-aş vrea să fac nimic.				
2. M-am gândit: „Cel mai bine, m-aş retrage pentru a evita o ceartă de proporţii."				
3. M-am retras pentru a mă linişti.				
4. Ori de câte ori izbucneşte o ceartă, aş vrea să dispar.				
5. Când partenerul meu reacţionează negativ, mă gândesc câteodată că cel mai bine ar fi să nu reacţionez deloc.				
6. Mai bine m-aş retrage, decât să mă las rănit.				
7. M-am retras atunci când sentimentele faţă de partenerul meu sunt total epuizate.				
8. M-am gândit: „Nu trebuia să permit să fiu astfel tratat(ă)".				
9. Nu am vrut să torn gaz pe foc, deci am aşteptat pur şi simplu.				
10. Urăsc situaţiile când în confruntările dintre noi dispare raţiunea.				

Dacă la patru sau mai multe întrebări aţi răspuns cu DA, înseamnă că v-aţi barricadat în aşteptarea unui zid de apărare, că nu aveţi chef să reacţionaţi pentru că vă este frică să nu sporiţi tensiunea.

Un partener care se dă la o parte nu are sentimentul că se retrage sau că în felul acesta îşi exprimă desacordul. Dimpotrivă, prezenţa dispoziţie ci pur şi simplu că îşi păstrează neutralitatea. Este important să recunoaştem că curajoase, pentru că ne dă şansa de a ne regăsi. Uneori, o scurtă pauză poate fi de mare ajutor. Dar, în cazul în care ambii parteneri se folosesc de această pauză pentru a-şi reproşa unul altuia diferite lucruri, ea nu va face decât să adâncească şi mai mult prăpastia dintre ei.

Modă

Creatorul de modă Octavian Jurma, invitat să lucreze cu Paco Rabanne

Celebrul PACO RABANNE a decis în finalul Festivalului Naţional de Modă (ediţia a III-a) câştigătorul Marelui Premiu în persoana stilistului de la IMOD, *Octavian Jurma*. Acesta a fost invitat să colaboreze la Paris, la realizarea colecţiei Paco Rabanne de toamnă-iarnă 1995-1996. Inspirat din epoca Renaşterii, câştigătorul readuce în prim plan imaginea femeii misterioase împletită cu cea a pajilor de la curţile regale sau din celebre tablouri renascentiste în care predomină rochiile cu talie înaltă, bluza-cămaşa şi, nu în ultimul rând, jacheta bolero cu mâneci asimetrice. Abundenţa de catifea în nuanţe de albastru, violet, roşu, verde alături de voalurile cu desene originale au conferit acestor piese lejeritate şi rafinament.

Premiul publicului, oferit de organizatori şi de reprezentanţa Paco Rabanne în România, a fost decernat *Mihaelei Crăciun*, care a prezentat colecţia *Iepuri albi*.

(Simona Simzianu)

Cosmetică

Ce cremă se foloseşte pentru îngrijirea sânilor?

La masajele împotriva celulitei, *folosesc o anumită cremă. Pot s-o utilizez şi la îngrijirea sânilor? (Anda P., Bucureşti)*

În nici un caz! O asemenea cremă nu este potrivită pentru pielea delicată a sânului şi poate provoca inflamarea mameloanelor. Există creme speciale pentru îngrijirea sânilor şi a epidermei descoperite prin decolteu. O măsură excelentă: în fiecare dimineaţă, duşuri reci aplicate direct pe sâni.

Bunicii noștri se căsătoreau o singură dată

În trecut, căsătoriile erau mai temeinice și se încheiau odată pentru totdeauna. Un exemplu: soții Virginia și Ray Crivello din San Jose s-au căsătorit la 14 septembrie 1930. El a împlinit 85 de ani, ea 82. Cu ocazia jubileului celor 64 de ani de căsnicie, au refăcut promenada „nupțială", folosind tot autoturismul Desoto, cu anul de fabricație 1929.

Durerile de cap pot trece cu gimnastică facială

– Încreţiţi fruntea şi rămâneţi aşa 5 secunde.

– Culcat pe spate, apăsaţi ceafa de podea. Rămâneţi aşa 5 secunde.

– Strângeţi dinţii şi încordaţi colţurile buzelor. Relaxaţi-vă după 5 secunde.

Următoarele exerciţii le faceţi tot 5 secunde, dar le repetaţi pe fiecare de cinci ori:

– Ridicaţi sprâncenele şi în acelaşi timp strâmbaţi nasul.

– Încordaţi pe rând pumnul mâinii stângi şi pe cel al mâinii drepte.

– Cu mâinile sprijinite de scaun sau de podea, încordaţi muşchii braţului drept, apoi pe cei ai braţului stâng.

– Bombaţi pieptul cât mai mult posibil, readuceţi-l la loc.

– Culcat pe spate, apăsaţi de podea gleznа piciorului stâng, apoi a celui drept.

– Încordaţi pe rând muşchii din pulpa picioarelor.

Faceţi aceste exerciţii şi atunci când nu vă doare capul, eventual la serviciu, în pauza de prânz. Veţi obţine o stare de confort psihic şi fizic.

Animale de casă

Cum hrănim câinele

– Nu daţi câinelui resturi alimentare (ce rămân de la masa stăpânului). Se va îngrăşa peste măsură.

– Este greşită părerea potrivit căreia nu e bine să dăm câinelui carne crudă. Ea conţine vitamine şi săruri minerale de care are mare nevoie. Dar atenţie! Carnea crudă de porc poate fi infestată cu un virus periculos ce induce o boală mortală.

– Până la 6 luni, câinii din rasa Ciobănesc german au absolută nevoie ca hrana lor să conţină albuş de ou, grăsime, hidraţi de carbon (dulciuri), fosfor, calciu şi vitamine.

– Nu vă feriţi să daţi câinelui alimente din cutii sau conserve aflate în comerţ. Ele conţin preparate foarte potrivite pentru canidee.

– Nu hrăniţi câinele în exces. El este dispus să mănânce cu mult peste nevoile lui biologice.

– Recipientul pentru alimente trebuie să fie curat în permanenţă. Resturile alimentare concentrează bacterii dăunătoare.

– Oasele nu sunt recomandate. Nici chiar cele mari de bovine. Sucurile gastrice le dizolvă greu. Oasele artificiale din şorici presat (aflate în magazinele specializate) sunt mult mai potrivite.

Reţete propuse de maestrul bucătar MARIUS ILIE

CARTOFUL

Banalul cartof (100 g = 72 Kcal.) este un depozit de vitamine (B1, B2, B3, B6+C). El poate intra în compoziţia unor preparate (ciorbă, felul doi, desert) economice şi apetisante. Iată trei exemple:

Ciorbă de cartofi cu iaurt şi gălbenuşuri: (6 porţii) 600 g cartofi, 300 g iaurt, 60 g unt sau ulei, 2-3 ouă, o ceapă, 1-2 linguri verdeaţă (mărar şi pătrunjel verde) tăiată mărunt, sare după gust.

Se taie ceapa mărunt şi se pune la fiert cu 2,5 l de apă sau supă de oase. Între timp, se curăţă cartofii, se spală, se taie în pătrăţele şi se pun la fiert în vasul cu ceapă. Se adaugă ulei, 2-3 boabe de piper şi se fierbe până ce cartofii sunt gata, apoi se ia vasul de pe foc, se adaugă verdeaţă tocată mărunt, se drege cu gălbenuşurile bătute cu iaurt.

Şnițel de cartofi şi legume: 600 g cartofi, 100 g ceapă, 300 g legume de orice fel, 2 ouă, 1 legătură verdeaţă, 50 g făină, sare, ulei pentru prăjit. Pentru împănat: 50 g făină, 1-2 ouă, pesmet.

Se fierb cartofii în coajă sau curăţaţi, la fel şi legumele (pot fi întrebuinţate legume rămase de la fiertul unei supe). Cartofii se curăţă (dacă au fost puşi la fiert în coajă), se dau prin maşina de tocat împreună cu legumele, se adaugă ouăle, verdeaţa tocată, sare, piper, făină şi se amestecă. Compoziţia se împarte în bucăţi de formă plată şi ovală cum sunt şniţelele. Acestea se tăvălesc prin făină, se trec prin ou bătut şi prin pesmet, după care se prăjesc pe ambele părţi în ulei încins. Se servesc cu salată sau murături.

Gogoşi din cartofi: (6 porţii) 500 g făină, 600 g cartofi, 400 ml lapte, 2-3 ouă, 50 g drojdie de bere, 100 g zahăr, 100 g unt, 100 g zahăr pudră, 1 plic zahăr vanilat, sare, ulei pentru prăjit.

Cartofii fierţi în coajă se curăţă şi după ce s-au răcit se dau prin răzătoarea măruntă sau se trec prin maşina de tocat. Se dizolvă drojdia cu 2-3 linguri de apă călduţă, se adaugă o lingură de făină cu vârf şi o linguriţă de zahăr. Se lasă la loc călduţ să crească. După ce drojdia a crescut, se adaugă restul de făină, lapte, zahăr, 2-3 ouă, sare, untul topit şi se amestecă frământând, apoi se lasă să mai crească la loc călduţ. Când a crescut bine, se pune aluatul pe o planşetă presărată cu făină şi se întinde o foaie de 1 cm grosime, din care se decupează rondele cu gura unui pahar sau cu o formă de tablă. Rondelele decupate se lasă la loc călduţ 20-30 minute, după care se prăjesc în ulei bine încins. Se servesc presărate cu zahăr pudră amestecat cu zahăr vanilat.

HOROSCOP

Săptămâna 28 martie - 3 aprilie

BERBEC

Săptămână favorabilă plimbărilor şi vizitelor la prieteni, punerii în aplicare a proiectelor care vă măresc substanţial bugetul. Sănătatea este bună, iar la serviciu nu sunt probleme. Viaţa sentimentală este minunată.

TAUR

Ar fi bine să cheltuiţi nişte bani, din bugetul dv. destul de bogat, pentru persoana iubită, ca starea ei să se îmbunătăţească substanţial. Dacă acasă este linişte, nu acelaşi lucru se poate spune şi despre atmosfera de la serviciu. Ţinând cont că sănătatea vă ajută, încercaţi să vă păstraţi calmul pentru a nu avea neplăceri.

GEMENI

Este o săptămână proastă pentru dv. Fiţi deci atent(ă) fiindcă un necaz nu vine niciodată singur. Nici sănătatea, nici banii nu vă ajută în aceste zile.

RAC

Imaginaţia ce vă caracterizează în această săptămână este o surpriză şi pentru dumneavoastră şi pentru prietenii dv. Puneţi deci în aplicare planurile şi veţi avea succes. Bugetul şi sănătatea vă ajută foarte mult în aceste zile.

LEU

Totul merge prost în această săptămână şi la serviciu şi acasă. Starea sănătăţii este proastă, iar bugetul nu vă ajută deloc. Sunt în schimb alături de dv. prietenii care au darul să vă calmeze cât de cât.

FECIOARA

Liniştea de la serviciu se instalează treptat, treptat şi acasă unde spiritele sunt destul de încinse. La sfârşitul săptămânii totul va fi bine, sănătatea nu vă va face probleme, iar bugetul nu vă ajută prea mult.

BALANŢA

Ploi şi fulgere, tunete puternice se abat asupra dv. în aceste zile. Dacă sănătatea şi banii nu vă fac probleme, şefii şi persoanele apropiate vă dau bătaie de cap. Vă sfătuiesc să vă păstraţi calmul.

SCORPION

Orice om greşeşte, împăcaţi-vă deci cu această idee. Lucrurile se calmează în aceste zile, iar prietenii şi familia sunt alături de dv. Banii şi sănătatea vă dau şi ei o mână de ajutor.

SĂGETĂTOR

Judecaţi la rece şi daţi-vă o şansă. Nu este totul pierdut. Având în vedere că la serviciu şi acasă totul merge bine, sănătatea este minunată şi de bani nu prea aveţi nevoie, încercaţi să acţionaţi după ce vă gândiţi de două ori.

CAPRICORN

Nişte bani care vin parcă din cer vă fac foarte fericit(ă) în aceste zile, iar micile probleme care intervin la serviciu nu vă afectează deloc. Sănătatea este bună şi acasă este linişte. Chiar prea multă.

VĂRSĂTOR

În sfârşit o săptămână liniştită şi plină de bucurii şi pentru dv. Chiar dacă banii nu vă însoţesc în aceste zile, ei nici nu lipsesc total, iar sănătatea este minunată. Nici la serviciu şi nici acasă nu sunt probleme. Deci aveţi o săptămână superbă.

PEŞTI

Dacă primele zile ale săptămânii sunt groaznice, următoarele vor fi pline de soare şi fericire. Sănătatea şi banii vă însoţesc în aceste zile şi, luată integral, această săptămână este una destul de bună.

Tezaurul descoperit de Schliemann la Troia se mai află încă la Moscova

Pe şantierul cetăţii Troia, unde săpăturile continuă şi azi

Când a fost întrebat cât fac doi şi cu doi, Bulă a răspuns: depinde! Dacă dai, fac trei, dacă primeşti - fac cinci. Aşa a judecat şi Kremlinul în tot ce-a făcut. Cei ce trăgeau cu ochiul şi cu urechea erau spioni, dacă aparţineau altora, şi „lucrători din informare", dacă erau de-ai ruşilor; soldaţii altora aflaţi pe teritorii străine erau cotropitori şi ocupanţi, cei din armia Muscalului erau mereu „eliberatori". Şi aşa mai departe. În momentul de faţă este în actualitate interpretarea cu geometrie variabilă dată bunurilor însuşite de la „inamic" de fiecare dintre cele două tabere în timpul războiului: „jaf sălbatic" când e vorba de ce-au luat alţii de la ruşi şi „trofee" când avem de-á face cu ce-au luat ruşii de la alţii.

Sub chip de „trofee", ruşii au cărat de pretutindeni tot ce-au putut, tot ce-a fost în momentul respectiv transportabil, după care au mai cerut şi despăgubiri de război, jefuind deci ţările cotropite de două ori (pe români, de mai multe ori). Toate prăzile consistând în bunuri de uz curent au fost tocate demult. Cu operele de artă furate mai ales din Germania, care sunt unicate, care au identitate, problema a fost mai complicată. Expuse, ele ar fi fost recunoscute imediat ca obiecte furate. Ce să facă ruşii? Au încercat metoda „praf în ochi" (cum au făcut şi cu tezaurul României din primul război mondial, care nici măcar nu era „trofeu"): au restituit ceva, insinuând că asta-i tot, dar au păstrat cea mai mare parte. Acum, iată, ruşii nu s-au mai sfiit să arate ce-au prădat: la Moscova s-a deschis o expoziţie cu opere de artă „trofee", printre cele 62 de tablouri figurând capodopere de Goya, El Greco, Renoir. În curând, la St. Petersburg vor fi expuse alte 72 de pânze „trofee", aparţinând lui Van Gogh, Gauguin şi altor maeştri ai impresionismului. Tot furate dintr-un muzeu din Berlin sunt şi o parte a odoarelor descoperite de Schliemann la Troia. Ce se va întâmpla cu aceste opere de artă? Cu câteva luni în urmă, în presa ruseáscă au apărut unele luări de poziţie, toate în contra restituirii tablourilor: că au fost „salvate" de la distrugere de trupele ruseşti, că ele i se cuvin Rusiei drept compensaţii pentru distrugerile suferite în timpul războiului, că aceste opere sunt acum proprietatea statului rus. Unii recunosc că soarta tablourilor în discuţie este o problemă politică şi că deci numai guvernul o poate hotărî, însă leagă decizia guvernamentală de avizul... psihologilor. „Ar fi bine dacă psihologii - scria „Pravda" - ar putea răspunde la următoarea întrebare: Ce fel de război a fost? Un război între nazişti şi comunişti? Sau un război pentru apărarea patriei? Dacă a fost un război al poporului, atunci guvernul nu are dreptul să se atingă de aceste trofee, care sunt ale poporului". Aşa gândesc ruşii. În ceea ce-i priveşte pe germani, ei îşi cer patrimoniul artistic înapoi.

ION D. GOIA ■

Un regal... sportiv

Doi campi olimp la celel căsăto de la Sevi

❑ Ei sunt un ... un principe moşte

Michael Jackson şi biserica scientologică

Michael Jackson trece dintr-un scandal în altul. De curând el a anunţat că i-a „dezmoştenit" pe tatăl său Joe (care pe vremea când era copil îl cam chelfănea) şi pe sora lui La Toya (care l-a acuzat public de pedofilie), ştergându-i din testamentul său. Cele câteva sute de milioane de dolari care ar fi trebuit să le revină acestora, cui credeţi că le va da năbădăiosul cântăreţ? Nici mamei sale, nici vreunei alte rude, ci bisericii „scientologice", care, potrivit gurilor rele, l-ar fi sfătuit să o ia de soţie pe Lisa Marie Presley, promiţându-i în schimb să-i şteargă din pedigree acuzaţiile de hărţuială sexuală la care ar fi supus un adolescent. Se pare că „Church of Scientology" numără deja în rândul „enoriaşilor" săi nume celebre din lumea americană a spectacolului, între care John Travolta, Tom Cruise, Juliette Lewis. Centrul internaţional din Hollywood al acestei biserici, care cuprinde baruri, săli de gimnastică, teatre, a ajuns de fapt un fel de club în care doritorii de înscriere plătesc sume foarte grase. **(Ş.N.)**

Păcătoasa Sophia Loren

Numele ei adevărat este Sophia Scicolini. Şi azi îşi aduce aminte de oraşelul ei natal, Pozzuoli, unde şi-a petrecut copilăria. „Eram mereu înfometată, îşi aminteşte artista, datorită lipsurilor. Neavând tată, mama mea, Romilda, făcea cu greu faţă nevoilor zilei. Ajunsesem atât de slabă încât fusesem poreclită «scobitoarea». Mai târziu am început să fac figuraţie în filmele de epocă". În această ultimă perioadă a participat la un concurs fiind aleasă adjuncta lui „Miss Roma", şi l-a cunoscut pe Carlo Ponti. El i-a fost la început mentor şi îndrumător, în carieră, apoi au devenit amanţi. Acest fapt i-a adus oprobriul celor din jur, care o considerau o „păcătoasă". Anii au trecut şi cei doi au păşit în faţa altarului. Apoi s-au născut Carlo Junio şi Eduardo. Vittorio de Sica, pe când trăia, a afirmat că Sophia este o timidă, o fiinţă închisă în sine, parcă înconjurată de un zid".

În filmul „Diavoliţa cu forme trandafirii", alături de Anthony Quinn.

Azi, o parte a anului şi-l petrece într-o vilă din Geneva, iar restul într-un ranch din California, unde zburdă pe pajişti cai de rasă. Sophia se mai ocupă şi de pictură. „Când voi ajunge să realizez 50 de tablouri, voi deschide prima mea expoziţie, spune marea actriţă. Dar până atunci, în tot ce fac, în primul plan pun întotdeauna căminul şi copiii, apoi mă gândesc la cariera mea. Recunosc că viaţa mea a fost aidoma unor poveşti cu zâne". În cartea ei autobiografică, „Confidenţe de femei", starul dă sfaturi celor tinere, inclusiv reţete culinare.

ADAM DORNESCU ■

Vedetele pictează

Michéle Morgan s-a apucat de pictură. Iată ce a mărturisit vedeta: „Luni scot telefonul din priză şi dau liber servitorilor. Nimeni nu îndrăzneşte să vină acasă la mine, căci la ora 10 mă aşez în faţa şevaletului şi pictez. Timp de o oră aleg pensulele şi culorile. Mă opresc din lucru la prânz şi reîncep după masă. Pictura îmi redă echilibrul sufletesc."

Gina Lollobrigida a expus la Roma, pentru prima dată, numeroase tablouri pictate şi câteva sculpturi.

La „Museum of History", din Mexico-City, a fost prezentată ... prima oară o expoziţie a unui artis... în viaţă, toate exponatele fiind semnat Anthony Quinn. Dacă la început pictu şi sculptura au fost o preocupare d duminică pentru marele artist, ele a devenit o pasiune. În prezent, un tablo realizat de Toni, aşa cum este alintat î familie, se vinde cu peste o sută de m de dolari, iar o sculptură depăşeşt 250 000 de dolari.

AUREL DIANU ■

Lesbianismul este la modă în lumea... modei

Unele dintre faimoasele tă... modele al căror chipuri se află în revistele de mod cele mai citite şi-au recunoscut, fără reţinere, pornirile homosexuale. În revist „Vanity Fair" a apărut de curând o co pertă în care celebra Cindy Crawfor săpuneşte pe K.D.Lang, o binecunoscut cântăreaţă lesbiană. Se adevereşt astfel zvonul că Cindy şi fostul ei so Richard Gere ar fi avut, amândoi, porni homosexuale. **(Ş.N.)**

oni
ici,
ora
rie
illa
g şi
nitor!

Evenimentul monden numărul 1 al anului, aşa cum au scris şi spus toţi gazetarii, a fost căsătoria infantei de Spania, Elena, cu Jaime. Văzând **parterul de regi** prezent la ceremonia din Sevilla şi cercetând documentarea vom observa lesne că efectiv sportul este o îndeletnicire regală. Fie şi numai dacă am aminti că însişi mirii au atras admirarea Regelui Juan Carlos, pentru că, în pline preparative ale ceremoniei, au dat fuga la schi.

Nobilele personaje au legături strânse cu sportul, printre invitaţii de la Sevilla aflându-se şi doi campioni olimpici. În primul rând, unchiul miresei, fratele Reginei Sophia, **Regele Constantin al Greciei**, a fost campion olimpic pe când avea 20 de ani, la Jocurile Olimpice de la Roma, din 1960, la yachting. După 32 de ani, îl va imita, la Olimpiada barceloneză, nepotul **Felipe**, fratele Elenei, olimpic la aceeaşi disciplină. Mai mult, Felipe, moştenitorul tronului Spaniei, a fost portdrapelul delegaţiei ţării sale la acele întreceri.

Prezent la ceremonie, **prinţul de Wales, Charles**, este un notoriu jucător de polo călare, iar sora sa, **prinţesa Anne**, este preşedinta Federaţiei internaţionale de călărie, funcţie ocupată nu numai datorită celebrităţii numelui său, ci şi faptului că şi-a câştigat, cu ani în urmă, dreptul de a face parte din lotul olimpic al Marii Britanii. Concret, prinţesa Anne a participat la Jocurile Olimpice de la Montreal, din 1976 (Olimpiada Nadiei), şi anume în proba cea mai dificilă a întrecerilor, concursul complet, care cuprinde, vă reamintim, o probă de sărituri peste obstacole, una de cross-country (obstacole naturale şi artificiale de maximă dificultate) şi ultima de dresaj, toate disputate de acelaşi cal şi călăreţ.

În sfârşit, dar nu în cele din urmă, să amintim că **Regele Mihai de România,** prezent la Sevilla ca rudă a familiei regale spaniole, a fost un automobilist de marcă (urmând exemplul unchiului său, **prinţul Nicolae**, participant - înainte de război - la raliuri de prim rang), precum şi un pilot de aviaţie cu bune performanţe, chiar pilot de încercare.

A fost, în catedrala din Sevilla, nu numai un **parter de regi,** conform celebrei expresii napoleoniene,. ci şi un **parter de campioni.**

TEODORA OPREA ■

Fototrucaj realizat de o revistă britanică. Sub drapel - protagoniştii scandalului din casa regală engleză.-

Un „musical" despre Diana

☐ Revista italiană Oggi a publicat recent un interviu cu mama prinţesei Diana, Frances Shand Kydd

Puţini ştiu că această femeie trăieşte izolat, într-o vilă scoţiană, după ce s-a despărţit de soţul ei, contele Spencer, care s-a recăsătorit când Lady Di avea 12 ani. Acum, mama adevărată a Dianei a părăsit biserica anglicană şi a devenit o [illegible] ferventă. În trecut, relaţiile dintre mamă şi fiică au fost foarte apropiate, apoi, fără a se răci, raporturile au devenit mai distante. Dezastruoasa căsnicie dintre Diana şi prinţul Charles a reapropiat cele două femei care se întâlnesc des pentru că Diana i se confesează mamei sale.

Această parte a biografiei prinţesei Diana va fi inserată într-un „musical" care este pregătit pentru un teatru din West End, la Londra. În spectacol apar desigur Diana şi Camilla Parker, amanta lui Charles, fiecare cu propria „arie". Autorii libretului spun că în triunghiul Charles-Diana–Camilla se regăseşte o poveste clasică despre vremurile noastre. **(Ş.N.)**

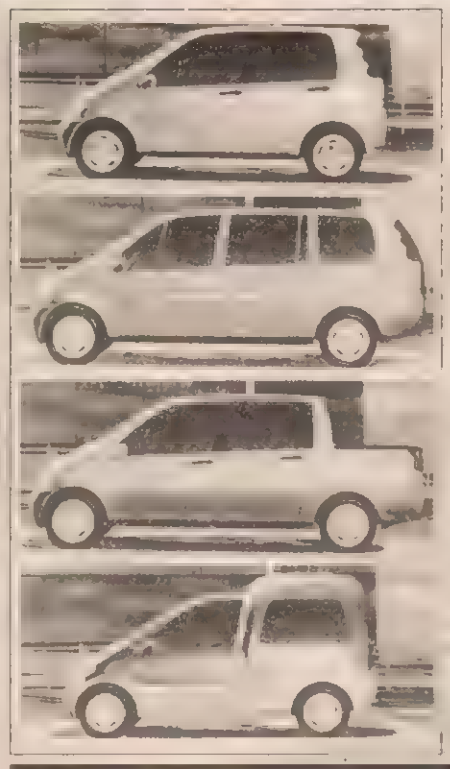

Mercedes Benz motorizează China

Guvernul Chinei a solicitat marelui concern german Mercedes-Benz să prezinte prototipul unei maşini familiale, potrivită ca preţ şi funcţionalitate şi care să fie pe gustul şi punga celor un miliard şi două sute de mii de locuitori. Noul „Family Car", proiectat şi realizat în acest scop, a fost prezentat în patru variante. Autoturismul poate fi transformat, la cerere, în limuzină de mare capacitate, cu banchete pentru 7 persoane, în Pickup cu cinci locuri şi o suprafaţă pentru bagaje voluminoase, în camionetă cu două locuri şi instalaţie pentru basculareа mărfii, sau în autoturism obişnuit. Fabrica, instalată în China, ar urma să producă 250.000 unităţi pe an, la un preţ de 10.000 dolari.

A 8-a minune a lumii:

Oraş sub cupolă de sticlă

Am trăit s-o auzim şi pe asta: după 7 ani de muncă şi o investiţie de un miliard şi jumătate de dolari, la Edmonton, în Canada, s-a născut un oraş adăpostit în întregime sub o imensă cupolă de sticlă. Interiorul găzduieşte 800 magazine, un hotel cu 355 locuri, 110 restaurante, mijloace comune de transport, un parc de distracţii, un ştrand şi chiar un lac artificial - cu patru submarine de agrement. Vegetaţie luxuriantă şi excelente condiţii de plajă (poza alăturată). Asta în timp ce în exterior sunt minus 40 de grade! Oraşul-seră, cu o temperatură constantă de 24 de grade, este vizitat zilnic de 60.000 de turişti. El dispune de 30.000 locuri de parcare. Întregul edificiu aparţine miliardarului Jacob Ghermazian (94 ani), care a făcut avere din comerţul cu covoare.

La noi în Kennesaw, toată lumea poartă arme de foc

În sudul Statelor Unite, între Atlanta şi Chattanooga se află localitatea Kennesaw (10.000 de locuitori), care se bucură de o tristă faimă. Conform unei statistici întocmite de FBI, în acest oraş au loc (raportate la suta de locuitori) cele mai multe acte de agresiune.

„95% dintre concetăţenii mei poartă arme de foc, avea să declare unui ziarist american primarul John Haynie, punând pe birou un pistol Smith & Wesson. Singura măsură de autoapărare este la noi autoapărarea". De aceea numai copiii - înţelegem noi - nu umblă neînarmaţi. Tânăra din fotografie, pe nume Tammi Arnold, circulă cu maşina, având întotdeauna la ea un Colt şi o armă de vânătoare cu lunetă. În comparaţie cu Kennesaw, Bucureştiul e un dulce copil. Deocamdată...

Margot Archibald, doamna-broască

Un epitet de care miss Archibald e foarte încântată. Această australiancă şi-a făcut o pasiune din a colecta broaşte confecţionate din cele mai diverse materiale, de la sticlă şi aur până la lemn şi fildeş. Dragostea pentru broaşte o urmăreşte din copilărie. Le iubeşte la fel de mult şi pe cele vii, îngrijindu-le când sunt bolnave şi luptând împotriva chimizării agriculturii, cauză ce provoacă, între altele, şi moartea batracienelor.

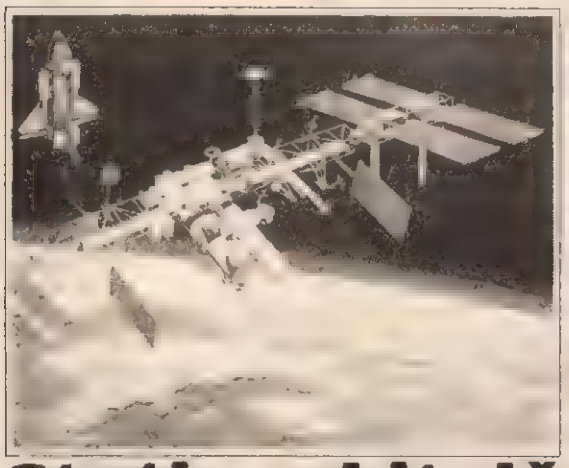

Stație orbitală americană

Ca răspuns la stația rusă Mir, ce evoluează în jurul Terrei de câțiva ani, societatea Boeing a prezentat la NASA un proiect de stație orbitală, numit **SOC** (Space Operation Center), care va putea fi folosită, în primul rând, pentru cercetări cu caracter civil, dar care ar putea fi utilizată și în scopuri militare. Ea urmează a fi construită din module, fiecare având un scop bine determinat: locuință, depozite etc., ce vor fi transportate pe orbită cu ajutorul navetelor spațiale. Un modul pentru locuit poate adăposti opt cosmonauți, și este compus din camere-dormitor, o sală de zi, bucătărie, toalete, infirmerie, compartimente pentru depozitarea apei, a alimentelor, materialelor și a hidrazinei, o combinație chimică a azotului cu hidrogenul, ce se folosește drept combustibil, precum și la pornirea rachetelor. Tot în acest modul se află un post de comandă, control și observație. Stația cosmică va mai dispune de un radiator plat, pentru evacuarea căldurii degajate de sistemele aflate în funcțiune, un hangar în care sunt adăpostite remorcherele spațiale, care plasează sateliții pe orbită, după ce aceștia au fost aduși de navete la stație sau îi aduc pe cei defecți de pe orbite pentru reparare sau expediere pe Terra. Energia necesară funcționării stației este obținută cu ajutorul unor panouri solare, plasate la capetele unei grinde lungi. Pentru prinderea modulelor venite de pe Pământ, stația va fi dotată cu macarale. La înălțimea probabilă de 400-500 kilometri unde va evolua stația, în această locuință cosmică își va desfășura activitatea, în mod permanent, un echipaj ce va fi schimbat la fiecare trei luni. Aprovizionarea cu cele necesare, precum și transferul cosmonauților se vor face cu ajutorul unei navete spațiale care va arima (se va prinde) prin intermediul unui modul tubular special.

Antarctica, continentul surprizelor

Expedița științifică a doctorului Jean-Louis Etienne

Una dintre acestea este **oaza antarctică**, în care, pe câteva zeci de kilometri pătrați nu există zăpadă, iar în timpul verii, în văile dintre piscuri, apar lacuri cu apă dulce și cristalină, provenită din topirea zăpezilor, lacurile având adâncimi de până la o sută de metri și care nu îngheață pe toată profunzimea lor. Deși solul este foarte rece, temperatura în aer atinge chiar 25 de grade Celsius. În oaze se mai găsesc mușchi, licheni, alge inferioare și „Aira antarctica", o graminee măruntă. Tot aici trăiesc insecte fără aripi, crustacee inferioare, câteva specii de viermi și puricele de zăpadă. Printre mușchi și licheni își duc viața câteva specii de acarieni, iar pe stânci, rândunica de mare și **cercetașii zăpezii**, o specie de porumbei. Astfel de oaze sunt **Bunger**, descoperită în Țara Marie Byrd, cu o lățime de 20 de kilometri și o lungime de 50 de kilometri, și **Molodiojnaia**, ce are legătură cu oceanul. Dar ghețurile antarctice sunt un adevărat depozit de meteoriți. Până acum au fost găsite peste 5000 de fragmente aparținând câtorva sute de astfel de corpuri cerești. Unele sunt mostre de lavă de pe... Marte, aruncate în momentul în care meteoriți imenși au căzut pe această planetă încă acum 1,3 miliarde de ani, când vulcanii erau încă activi. Cei mai mulți au atins acest colț al „zăpezilor veșnice" cu 750.000 de ani în urmă, iar două exemplare au venerabila vârstă de 4,6 miliarde de ani, fiind martore la nașterea sistemului nostru solar. O explicație a bogatei concentrații de meteoriți ar fi faptul că cei căzuți aici sunt repede acoperiți de zăpadă, care cu timpul devine gheață.

Propulsie ondulatorie

„Institute of Technology", din Massachusetts (SUA), experimentează noi mașini submersibile ce se propulsează prin mișcări ondulatorii, cam în genul celor folosite de pești.

Deci mașinile nu mai au elice ci aripioare, sistem ce a fost conceput de... Leonardo da Vinci. Diversele mașini submarine folosite azi produc turbulență, ceea ce le împiedică în avansare, și fac zgomot. Acest lucru constituie un handicap pentru o torpilă, căci sonarele le pot detecta de la distanță și deturna înainte de a-și atinge ținta. Prin propulsie ondulatorie ea devine silențioasă ca un pește, nu produce turbulență, pentru că întregul său corp participă la acțiune. În sonar apare un ecou asemănător celui produs de un pește mare. Sub doi metri lungime, noua mașină numită **Robotuna** nu prea are șanse să crească prea mult, cel puțin deocamdată, așa că nu se poate spera la apariția unui submarin de mărimea unei balene, dar se poate vorbi de o torpilă care să aibă o bătaie de câteva sute de kilometri. În prezent, este prea mică pentru a scufunda nave de mare tonaj, cum ar fi portavioanele, dar cu o încărcătură de câteva sute de kilograme ele vor putea produce pagube serioase. Sistemul de propulsie este înlocuit cu așa-numitele „materiale active". Această familie eterogenă grupează metale, polimeri și ceramici care au capacitatea de a se deforma datorită unei constrângeri externe. Aceasta poate fi un curent electric, un câmp magnetic sau o variație de temperatură. Se pot obține mai multe cicluri de contracții și dilatări pe secundă, obținându-se un sistem de propulsie biomimetică. Dar sistemul poate fi aplicat și în medicină, unde se pot realiza veritabili mușchi artificiali, ce înlocuiesc unele proteze, sau în chirurgia reparatorie. Tot pe aceeași bază pot fi construite chile de nave, care vor da navelor o mare suplețe.

Aterizare pe mare ?

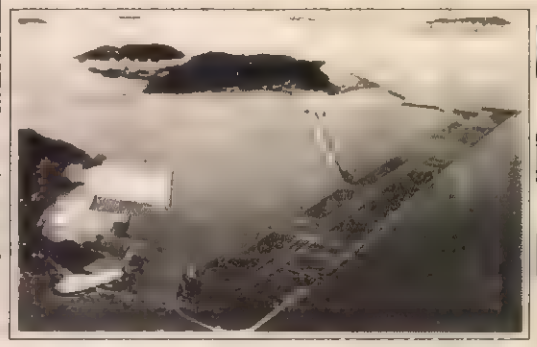

Lângă insula Macao, situată pe teritoriul chinez, dar administrată în prezent de Portugalia, s-a construit un aeroport ultramodern. Pista are o suprafață de 150 de hectare și se află plasată în plină mare, construcția ei fiind necesară datorită marii dezvoltări economice a sudului Chinei. În 1995 se așteaptă ca aeroportul să fie folosit de două milioane de pasageri și să fie transportate 80.000 de tone de mărfuri, cifre ce se vor tripla până-n anul 2000. Principalii constructori ai acestui aeroport original sunt societatea portugheză **Soares de Costa**, care a utilizat printre altele 80 de milioane de metri cubi de nisip, și **Siemens** ce a asigurat balizele electronice, radare, instrumentele de navigație și securitate a zborului.

Material plastic din plante

Obținerea de materiale plastice din hidrocarburi are unele inconveniente ce s-au resimțit mai ales în criza țițeiului, produsă cu câtva timp în urmă. Așa că cercetătorii s-au îndreptat spre rășini naturale, obținute din plante, asupra cărora urmează a se acționa genetic. În prima etapă se va pleca de la amidonul din cereale, folosit azi la realizarea de ambalaje și fețe de masă. Într-o altă etapă, studiul se va axa pe un polimer numit polihidroxibutirat sintetizat de bacterii din sol (PHB) ce le servește ca sursă de energie pentru metabolism. Acest material plastic are avantajul de a se degrada natural datorită enzimelor aflate în sol. În prezent, procedeul este folosit în Anglia la producerea ambalajelor pentru șampoane. Dezavantajul mare este costul lui ridicat. A treia etapă constă în prelevarea de gene de la bacteriile PHB și introducerea lor în semințele unor plante capabile să producă fibre de poliester. Aceasta este calea aleasă de echipa profesorului Anthony Sinskey, de la Massachusetts Institute of Technology, avându-se în vedere în primul rând cartofui și ciupercile. Deocamdată, probele se fac in vitro, dar peste 5-6 ani se speră ca ele să treacă din eprubete pe culturi, realizându-se în jurul anului 2000 așa-zisele „culturi de material plastic".

Fax de buzunar

De mărimea unui calculator de buzunar și în greutate de 300 de grame, noul fax **Sharp I Q**, dotat cu un stilou tactil, permite transmiterea și recepționarea de documente. Citirea se face pe un ecran. Aparatul mai are și funcțiuni ca prelucrarea unor texte în vederea redactării de rapoarte, transmiterea celor recepționate către o imprimantă precum și trierea de informații într-o ordine cronologică, el funcționând ca un repertoar, înregistrând adrese, numere de telefon etc.

Grupaj realizat de AUREL DIANU

Farfurii zburătoare pe cerul României

Obiecte neidentificate deasupra aeroportului „Mihail Kogălniceanu"

Octombrie 1988. Pe aerodromul Mihail Kogălniceanu se desfăşura normal programul de decolări, aterizări ale aeronavelor civile. Ora 15.14. Staţia radar ce serveşte aerodromul semnalează turnului de control şi punctului de conducere a zborului că pe direcţia nord/sud se deplasează un obiect ţintă format din mai multe obiecte elementare, estimate de la sol între 7-9 bucăţi, care se deplasau cu viteza de peste 11.000 km/oră la altitudinea de 7000 de metri. Informaţie confirmată şi de alte staţii radar.

Ţinta este vizibilă pe monitorul radar la 45 km de aerodrom şi după alţi 60 de km dispare în abisurile Cosmosului. Obiectele au zburat în formaţie, fiind observate vizual şi prin mijloace optice timp de 8-12 sec. S-au obţinut vizualizări şi pe radarele de bord ale mai multor avioane militare, unul dintre ele fiind scos inutil la interceptare. După, contactul radar a pierdut ţinta, neputându-se angaja pentru interceptare, deşi era în forţaj, viteza fiind insuficientă. Obiectele aveau lumini multicolore. Trei avioane civile (curse), care se aflau în trafic, au confirmat viteza obiectelor.. Din întâmplare, pe aerodrom se aflau un mare număr de specialişti în domeniul aeronautic care au confirmat că aceste obiecte nu puteau fi de origine terestră. În timpul evoluţiei, obiectele au fost însoţite de un zgomot de înaltă frecvenţă, martorii afirmând că zgomotul avea o anumită muzicalitate de nereprodus, dar plăcută auzului. Observaţia a fost confirmată de staţii radar ruseşti şi bulgăreşti. Obiectele (după cum a reieşit la analiză) au venit din Cosmos şi tot acolo s-au întors. Evoluţia ciudatelor obiecte a putut fi observată vizual şi pe radarul de bord a două avioane decolate de pe o navă rusească din Marea Neagră. Nu s-au observat perturbaţii radioelectronice. Încercarea de fotografiere cu fotomitraliera a fost nulă, developarea filmului nerelevând nimic ca şi cum filmul nici n-ar fi fost expus. Martorii susţin că obiectele au zburat în formaţie „V" eşalonată. Culorile erau deosebit de stridente şi plăcute ochiului, dar neînvăluite în halouri, fiecare obiect putând fi observat separat deşi se zbura în formaţie deosebit de strânsă. Cazul a fost clasat din lipsă de probe şi dat uitării.

Cazul Arad - 1979

Organele de trafic aerian maghiare semnalează celor române iminenta intrare pe teritoriul României a unui balon meteo maghiar. Balonul este observat şi cercetat de radarele româneşti încă înainte de a intra în spaţiul aerian al României, deplasându-se pe direcţia Arad–Baia Mare, trecând în URSS la o altitudine de peste 5000 metri. După aproximativ 30 de km parcurşi în spaţiul aerian al URSS, balonul se ridică în stratosferă şi explodează. După intrarea pe teritoriul României, balonul a evoluat la o înălţime variind între 8000 şi 10000 metri. Evoluţia în spaţiul aerian românesc a durat 52 de minute. După aproximativ 23

de minute (măsurate în durata evoluţiei) a fost observat un al doilea corp, ce însoţea balonul, a cărui apariţie era din direcţia Cosmosului, venind dinspre „în sus".

A zburat paralel cu balonul aproximativ 34 de km, fiind observat de 7 radare diferite ca frecvenţă de lucru şi poziţie geografică de amplasare. În momentul în care de pe aerodromul cel mai apropiat a decolat un avion de vânătoare pentru interceptare, la contactul radar cu cele două obiecte ce zburau în tandem, cel de-al doilea obiect a manevrat dispărând, cu o viteză de peste 6Mach, în abisul Cosmosului

Avionul, în timpul prevăzut, a inspectat balonul după care -a aterizat. Balonul şi-a continuat zborul după cum arătam mai sus. Deşi a existat contact radar şi vizual cu cel de-al doilea obiect (semnalul recepţionat fiind asemănător celui obţinut de la un avion mediu curier) nu i s-a putut stabili natura fiind catalogat ca... posibil balon. Evoluţia sa a fost urmărită prin radar până la aproximativ 100 km înălţime. Modul de evoluţie nu a corespuns aerodinamicii cunoscute la aparatele de zbor terestre.

EMIL STRĂINU ■

Emil Străinu *este specialist în tehnica de radiolocaţie (radar). Se preocupă de studiul fenomenului OZN utilizând mijloacele şi metodele radiotehnicii. A publicat numeroase articole care tratează acest subiect, şi lucrări:* **Istoria secretă a războiului radioelectronic** - *Editura Albert Press 1992;* **Războiul Magicienilor** - *Editura Gamian 1993 şi* **OZN - Universuri paralele** *Editura U.M.C. în 1994. Editează revistele* **FAN OZN** *şi* **Ştiinţă şi Imaginaţie.**

Konstantin Ţiolkovski a semnalat existenţa OZN-urilor

O latură mai puţin cunoscută a activităţii unuia dintre cei mai mari oameni de ştiinţă ai contemporaneităţii, fondator al cosmonauticii mondiale - Konstantin Ţiolkovski - este studierea posibilului contact al civilizaţiei terestre cu fiinţe inteligente din alte lumi. El nu numai că a prevăzut pătrunderea omului în Cosmos, dar şi înainte de începutul Erei cosmice şi al interesului general faţă de extratereştri, vorbea despre posibilitatea existenţei civilizaţiilor extraterestre, care ar putea intra în contact cu omenirea.

...„Suntem în posesia a numeroase fapte, adunate de oameni, care merită toată încrederea noastră. Ele dovedesc existenţa anumitor forţe, a unor fiinţe inteligente, care se amestecă în viaţa noastră terestră", scria Ţiolkovski, cu peste o jumătate de secol în urmă. Iar în lucrarea **Voinţa Universului. Forţe inteligente necunoscute**, publicată în anul 1928, scria: „În literatură şi istorie sunt consemnate numeroase fenomene inexplicabile. Fără îndoială că majoritatea pot fi incluse în categoria halucinaţiilor, dar oare toate? Acum, când a fost dovedită posibilitatea comunicaţiilor interplanetare, trebuie analizate cu mai multă atenţie fenomenele pe care nu le înţelegem.

Personal, admit că o parte din acestea nu sunt fenomene iluzorii; ci o dovadă reală a prezenţei în Cosmos a unor forţe inteligente necunoscute".

Şi două observaţii personale, făcute de Konstantin Ţiolkovski în primăvara anului 1886: imaginea unei figuri geometrice şi a unui om, apărute pe bolta cerească, iar pe 31 mai 1928, la apusul soarelui, apariţia la orizont a unei inscripţii stranii: 4Ay.

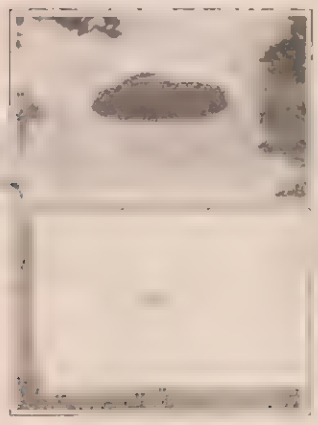

CE SCRIA „VECERNIA MOSKVA" LA 24 MARTIE 1990":
„... dacă cineva va observa un obiect zburător neidentificat, să nu se grăbească să ajungă la locul aterizării, ci mai degrabă să aştepte. Este necesar să anunţe autorităţile, iar miliţia va trebui să încercuiască locul (în cazul unei aterizări)... Asemenea măsuri de securitate sunt cerute şi de cazurile de răpiri de oameni, dispăruţi pentru totdeauna, răpiri care au avut loc anul trecut. Conform datelor de care dispunem, dintre sute de mii de dispăruţi, circa 5.500 par să fi fost răpiţi de pasagerii obiectelor zburătoare neidentificate".

ALECU MARCIUC ■

Fantoma de la miezul nopţii

Cunoscuta publicaţie americană dedicată problemelor de ocultism şi paranormal, **FATE-MAGAZIN,** relatează o faptă uluitoare. Era miezul nopţii, când tânăra Patricia Mann deschise ochii şi întrezări o siluetă fantomatică ce semăna cu mama ei. „Vino, am nevoie de tine", spuse apariţia. Mama ei locuia la peste zece mile depărtare. Tânăra puse mâna pe telefon şi formă numărul mamei sale. Firul era însă ocupat. Ciudat. Telefonă la compania de telecomunicaţii, care o informă că într-adevăr ceva era în neregulă pe fir. Patricia Mann îşi dădu seama că nu va avea răbdare să aştepte până dimineaţa. Se îmbrăcă în grabă şi porni cu maşina spre casa mamei sale. Ajunsă aici, descoperi toate luminile aprinse, în timp ce televizorul făcea un zgomot infernal Bătu la uşă, o strigă pe mama ei, dar nu primi nici un răspuns.

În cele din urmă dădu peste o fereastră deschisă şi intră prin ea în casă. Îşi găsi mama zăcând într-o baltă de sânge, cu receptorul telefonului în mână. Patricia chemă de urgenţă o ambulanţă, iar după ce fu dusă la spital şi rana din frunte îi fu închisă, mama ei povesti cu sufletul la gură ce se întîmplase: „Am alunecat şi am căzut, rănindu-mă grav, în timp ce mergeam la toaletă. Încercând să-ţi telefonez, mi-am pierdut cunoştinţa. Mai ştiu că se apropia de miezul nopţii"

ION CEACÂRU ■

MASTERBOY In The Heat of The... Music!

Protejaţi ai celor de la Pet Shop Boys, Masterboy au incendiat planeta cu megahit-ul* Feel The Heat Of The Night. *Bine cunoscuţi de toţi amatorii de groove, ei s-au impus definitiv ca unii dintre „meseriaşii" valului techno. Ce se poate şti despre acest trio german irezistibil? Shake It Up!

Totul a început la Londra în timpul verii lui '89. În timpul unei serate, Enrico Zabier şi Tommy Schleh s-au simpatizat reciproc. Cu stupoare au descoperit că trăiau la 35 km unul de celălalt în Germania! Enrico la Heidelberg şi Tommy la Sinnsheim (Baden). Deveniţi prieteni, gustul lor comun pentru dance îi determină să-şi confecţioneze propriul concept. Şi astfel s-a născut Masterboy!

Enrico era deja un muzician experimentat şi un vrăjitor al sunetului. Întotdeauna în căutarea unui groove care „ucide", îşi îngrijea totodată şi aranjamentele. Tommy era un DJ confirmat stăpânind toate noile tendinţe în dance music. Împreună au creat sound-ul Masterboy. **Dance To The Beat**, primul lor single, a fost lansat în ianuarie '90, urmat de un videoclip. În iulie, titlul intra în clasamentele de cluburi şi rămânea acolo 16 săptămâni!

Valul Masterboy a cucerit atunci toată Germania. Televiziunea, radio-ul, presa, toată mass-media vorbea de aceşti noi regi ai dansului, iar show-urile lor live dinamitau ţara. În localuri de noapte, la festivaluri, grupul era peste tot. Enrico şi Tommy n-aveau nici măcar timp să practice sportul favorit, tenis şi squash. Al doilea lor single **Shake It Up And Dance** a fost un alt hit pe malul Rhin-ului.

În martie 1991, pregătindu-şi primul album, cei doi „boys" îşi multiplică concertele şi emisiunile radio şi TV. După Germania, Europa e cucerită şi se agită toată vara pe noua piesă semnată Masterboy. Declaraţi star-uri de prim rang ai muzicii dance internaţionale, îşi iau zborul către New York, Tel Aviv sau Ankara. **I Need Your Love**, al treilea lor single, e o piesă mai degrabă „cool", dar purtându-le amprenta distinctivă.

Vara lui '91 a fost într-adevăr fierbinte pentru ei, mai ales că în august Pet Shop Boys în persoană îi contactează. Motivul era **Shake It Up And Dance** care le plăcuse foarte mult şi doreau să difuzeze piesa în Anglia sub propriul lor studio „Spaghetti Records". În fine, primul lor album, **The Masterboy Family**, a văzut lumina zilei în septembrie. Doi ani mai târziu următorul, Feeling Allright, e reprezentat prin două hit-uri - **Fall In Trance** şi **Everybody Needs Somebody**. Au fost succese în Europa, dar şi în Brazilia, în Canada şi Israel.

Anul 1994 începe pentru Masterboy cu **I Got To Give It Up**, cu sintetizatoare cristaline şi beat „asasin". Nou hit pentru duo, mai cu seamă pentru că prezenţa feminină **Trbd**, care le era prietenă, face muzica lor mai sexy. Titlul a făcut furori în Franţa, în special. Cu **Feel The Heat Of The Night** însă au bătut recordul de „priză" la public şi s-au aflat în clasamentele lumii întregi. Face parte din al treilea lor album **Different Dream**, cu siguranţă nu ultimul, pe care îl puteţi considera cea mai recentă mostră a „mastersound"-ului!

FLASH

■ Primul nou single după 20 de ani al fabulosului grup **Beatles** a fost pus în vânzare în Liverpool, oraşul natal al celor 4, pe 20 martie. Cozi impresionante s-au aflat până şi în afara magazinelor în care a fost comercializat, ceea ce demonstrează un enorm interes.

Single-ul se numeşte **Baby It's You** şi, conform criticilor, va ajunge în fruntea clasamentelor pe tot globul. Piesa a fost extrasă din albumul **Beatles Live At The BBC**, care s-a vândut în lumea întreagă în 5 milioane de copii.

■ **Simple Minds** şi-a început turneul mondial cu un concert în Dublin, Irlanda, pe 17 martie. Audienţa a cuprins foarte multe staruri: **Patsy Kensit**, actriţă şi soţia leader-ului grupului **Jim Kerr**, era însoţită de **Bono** şi **Edge**, membri ai la fel de celebrului **U2**, iar cântăreaţa engleză de soul **Lisa Stansfield** se afla împreună cu **Paul Hill**, condamnat pe nedrept pentru amplasare de bombe în locuri publice, în 1974.

Jim Kerr a declarat la începutul spectacolului: „E o onoare să fim din nou în Dublin", căci **Simple Minds** nu mai cântaseră live acasă din 1991.

■ **Janet Jackson** şi-a donat discul de aur primit ca recompensă din partea danezilor pentru albumul ei **Janet**, unei societăţi AIDS Charity.

Janet a primit discul de aur în cadrul concertului ei sold-out, de vineri 17 martie, din Copenhaga şi va fi licitat de fundaţia AIDS daneză şi ziarul BT care a deschis o linie fax pentru ofertanţi. Cea mai mare sumă a fost oferită de o persoană particulară: 1800$.

Jans Elbirk, purtătorul de cuvânt pentru Danish AIDS Foundation a afirmat: „Apreciem foarte mult gestul ei în urma căruia beneficiem de atenţie şi de bani".

■ **Madonna** a înregistrat o versiune a hit-ului aparţinând lui **Marvin Gaye, I Want You**, pentru un nou album tribut marelui şi regretatului cântăreţ.

Ea s-a alăturat grupului englez de dans **Massive Attack** pe compilaţia ce se numeşte **Inner City Blues** şi care conţine cover versions ale celor mai frumoase piese interpretate de **Gaye**. Pe acelaşi album se află şi **Bono (U2)** în „duet" cu vocea lui **Marvin** din cântecul său **Save The Children, Stevie Wonder, Public Enemy** şi **Digable Planets.**

■ **The Rolling Stones** au contramandat show-uri confirmate în trei oraşe asiatice pentru că Hong Kong nu le-a putut garanta un stadion.

Grupul ar fi trebuit să concerteze în Hong Kong, Singapore şi Manilla. Dar stadionul Hong Kong nu poate fi utilizat, din cauza reclamaţiilor celor din împrejurimi cu privire la zgomot, decât în urma unor teste pentru nivelul sunetului.

Purtătorul de cuvânt al grupului, **Dale Rennie**, apreciază: „Dacă excludem Hong Kong din turneul nostru asiatic, s-ar putea să nu ne mai putem permite financiar să susţinem alte show-uri"

■ **Pearl Jam** au creat o adevărată busculadă cu ocazia unui concert din Melbourne, Australia. Fanii grupului grunge american au năvălit spre locul de întâlnire în aer liber, rupând garduri pentru a forţa intrarea.

Au fost vândute 13.000 de bilete, dar mai mult de 45.000 de oameni s-au aflat pe 18 martie în parcul central, la **Myer Music Bowl.** Poliţia a permis până la urmă mulţimii să pătrundă, fără să-şi mai asume vreo responsabilitate în caz de accidente.

40 de persoane au suferit vătămări minore, iar două au fost transportate la spital fiind suspectate de fracturi ale coloanei în urma căderii de pe scenă!

■ Leader-ul grupului **Rem**, **Michael Stipe**, a realizat designul pentru propriile T-shirts, pentru a strânge bani în scop caritabil.

Stipe s-a alăturat seriei Signature T-shirts iniţiată de asociaţia Hard Rock Cafe International.

Printre rockerii care au participat la această acţiune se numără **Elton John, Don Henley** şi **Jerry Garcia** de la **Greatful Dead.**

Încasările în urma comercializării acestor Stipe T-shirts vor fi donate organizaţiei Artist For A New Africa. ANSA face eforturi pentru a sprijini democraţia în Africa de Sud

Pagină realizată de **DOINA ENE** ■

Din München, pentru revista FLACĂRA, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă":

Fair-play sau box-play?

Aceasta este întrebarea după le întâmplate sâmbătă în na Giuleşti-Grozăveşti, într-o esă „jucată" în două acte entice fie de suporterii rapi-şti, fie de suporterii stelişti. ezultatele sunt de asemenea entice, după cum mentali-ea şi comportarea agreso-or trebuie să ne trezească ată pentru totdeauna din diferenţa noastră sau din eranţa noastră, precum că a st doar o simplă întâmplare fericită. Avem de-a face cu meni periculoşi atât în uleşti, cât şi în Ghencea, nstatare tristă ce ne obligă i să începem o reeducare a nilor certaţi cu disciplina. egeaba citim pe tabela elec-nică a ceferiştilor **Fair-play** vreme ce acţiunile unor uri locale se înscriu exact partea cealaltă a bunului nţ, sigur fenomenul din Grant fiind singular de vreme ce înregistrat în ultimii ani mii paşi ai escaladării, cu apele Hunedoara, Baia Mare c., ca să nu mai menţionez viturile sub centură" ale par-ticipanţilor din cadrul diviziilor inferioare.

Presa a tot scris, a analizat, a dezbătut şi a propus noi soluţii ce sunt, sau cel puţin par a fi, incompatibile cu modul de viaţă al provocatorilor de scandaluri atât din Capitală, cât şi din provincie. Am învăţat încă din primii ani de viaţă despre bunătatea şi ospitalitatea tradiţională a românilor, după cum tot aşa profesorii din şcoală ne-au subliniat calităţile sufleteşti ale oamenilor de pe meleagurile noastre. Cred că şi cei ce s-au dedat la acte huliganice în ultimii 3-4 ani au auzit despre felul nostru de a fi, buni, blajini şi prietenoşi. Faptele lor sunt greu de înţeles. Nu trebuie să fim subiectivi sau îngăduitori în aceste momente, ci raţionali şi decişi să tăiem răul de la rădăcină pentru a salva adevăraţii suporteri care îşi încurajează corect formaţiile favorite. Mai mult, salvăm o competiţie şi un fotbal care ne-au adus reale satisfacţii în ultimii 9 ani, amintind splendida victorie a Stelei la Sevilla în 1986, plus cele două calificări la turneul final al CM din Italia şi SUA.

Peste toate acestea, se cuvine a respecta munca antrenorilor şi a jucătorilor, din rândul cărora o întreagă pleiadă activează în Occident. Şi nu oricum, ci făcându-ne cinste, căci pe acolo pe unde am fost eu, nemţii, spaniolii sau belgienii, aflând că sunt suporter de-al tricolorilor, m-au primit cu braţele deschise. Am simţit din plin acest sentiment la Brescia, unde Mircea Lucescu a strâns patru internaţionali în frunte cu Hagi, şi vă rog să mă credeţi că şederea a fost extrem de plăcută, tocmai din acest motiv. Deci dacă „afară" bunul nostru simţ este recunoscut şi apreciat la adevărata lui valoare, de ce lipseşte el tocmai acasă?

Eu nu pot decât să vă invit să schimbăm box-playul autohton cu fair-playul caracteristic unei lumi ce trăieşte în adevăratul spirit al sportului. Aşa cum se întâmpla cândva şi în România...

Cartonaşul roz

Românul, cum se ştie, e original moare lumea. Cam de râs, în e. Democraţie originală avem? vem. Whisky original din Liban em? Avem. Avem de toate, ce să ai vorbim. Numai că ne lipsea va neaoş în ceea ce priveşte lamentul jocului de fotbal. S-a zolvat, fraţilor, e pe cale de giferare, dacă ţinem seama că eea a fost emanată de un ditamai cepreşedinte al deraţiei, care e mai ditamai eşedinte al legiului de bitri aferent, nunatul nostru nic Dan Petrescu-Fibră (asta ca nu-l confundăm cu Dan trescu-Sheffield). Domnia sa, care când s-a nomenclaturizat rbeşte mai mult în pilde, s-a pro-nţat ferm pentru introducerea car-naşului roz. Adică, nu chiar roşu. iar aşa a zis, comentând public fază: „Era de cartonaş aproape şu". Noi, care suntem pe cale să punem de-o tipografie dichisită, re... şi facem următoarele opuneri: cartonaşe roz-bonbon, raille sau având inefabila culoare sugiucurilor din copilărie (chiar, de n-om exporta noi sugiuc în rcia?). Mai rămâne de rezolvat o gatelă: la un cartonaş „aproape şu" (nu contează nuanţa) se dă spendare o repriză? Şi care, prima, a doua? Oricum, apreciem poziţia fermă, verbul acid, felul tranşant în care decide vicepreşedintele federal.

Ideile la români

Ziceam mai sus că suntem originali. Aşa e, dar numai global, de-a valma. La amănunte, la bani mărunţi, nimeni nu se încurcă în amănunte. De-o pildă, ce să te mai chinui să inventezi titluri de rubrici. Le iei de-a gata, că de-aia sunt pe pământ fraieri. Aşa a apărut la o emisiune titlul **Arena**, de fapt numele unei reviste a „Progresului" de acum vreun deceniu. La altă televiziune, **Procesul etapei** e luat (minus profesionalismul, e greu să renunţi la blatul balcanic) de la italieni. Acum, rubricile. Te trezeşti cu, aşa cum am păţit ultima dată, **Acasă la...**, julă într-un cotidian de sport dintr-o revistă. Tot de aici, ălălalt cotidian de sport ia cu japca, „fără preluare", rubrica unui distins fost (şi viitor) colaborator. **Paralele inegale** a apărut ani de zile în **Flacăra** şi acum... ştiţi procedeul şi bănuiţi şi destinaţia. Ar mai fi, dar iată şi corolarul, ca în Murphy: **Eurogol** de la **Eurosport** se regăseşte fără alte tandreţuri şmecherești în **Eurogol** al **TVR**. Măi băieţi, vorba poetului, dacă vă place meseria, de ce n-o învăţaţi?

HERCULE LE CHAT

Pericolul galben

A trecut prea puţin observată, parcă, senzaţionala victorie a chinezoaicei **Lu Chen** la Campionatele Mondiale de patinaj artistic de la Birmingham, o medalie de aur care revine în premieră în această disciplină Chinei. Poate că surpriza nu constă în faptul că este vorba despre o asiatică, într-o disciplină în care domină rasa albă (au mai fost cazuri chiar cu o sportivă care seamănă frapant fizic cu Lu, americanca de origine japoneză, Yamaguchi, iar treapta a doua a podiumului a fost ocupată de negresa Surya Bonaly), cât prin faptul că ţara celui peste un miliard de locuitori nu are deloc tradiţie în patinaj. Lu Chen este însă o excepţie. Fiica unui hocheist, a început să vină la patinoar încă de la 5 ani, iar la 12 ani executa fără probleme toate săriturile triple, ceea ce nu stă la îndemâna multor senioare. Talent nativ, cu o eleganţă înnăscută (deşi i se mai reproşează scăderile la capitolul artistic), Lu a fost şi este antrenată de mama sa, iar specialiştii consideră că, dacă ar apela la unul dintre antrenorii celebri, cu mare experienţă, ar putea domina proba încă mulţi ani de acum încolo, întrucât nu are decât 18 ani.

Debutul în arena internaţională şi l-a făcut în 1991, impresionând imediat, la Campionatele Mondiale de juniori de la Budapesta, când a cucerit o nesperată medalie de bronz. Nesperată pe de o parte, pentru că era o necunoscută, iar la patinaj artistic arbitrii - poate mai subiectivi decât în alte discipline - ţin seama mult de o oarecare notorietate (trebuie „să te vadă" de câteva ori), dar şi pentru că după programul scurt ocupa abia locul 7.

A câştigat atunci **Surya Bonaly**, deja prezentă şi în întrecerea senioarelor. Şi care, iată, după ce a fost eclipsată de o Katarina Witt, îşi găseşte o altă rivală care o întrece în competiţiile mondiale, cvintupla campioană a Europei nereuşind să câştige niciodată titlul de campioană a lumii sau olimpică. Iar la viitoarele Jocuri Olimpice, de la Nagano (Japonia), povestea ar putea să se repete.

TEODORA OPREA ■

Preliminariile C.E. de fotbal

România - Polonia

La 29 martie, pe 20 de stadioane ale bătrânului continent se vor relua întrecerile pentru calificarea la Euro '96. Acestea după ce sâmbăta trecută au avut loc alte trei partide: Armenia - Macedonia, Italia - Estonia şi Croaţia - Ucraina.

Antrenorul echipei noastre naţionale, Anghel Iordănescu, a supus spre aprobare Comitetului Executiv componenţa lotului reprezentativ pentru meciul cu selecţionata Poloniei: Stelea, Prunea - portari; Dan Petrescu, Prodan, Mihali, Belodedici, Selymes - fundaşi; Dorinel Munteanu, Gică Popescu, Daniel Timofte, Hagi, Lupescu, Ilie Dumitrescu, Dănuţ Lupu, Gâlcă, Stângă - mijlocaşi; Lăcătuş, Răducioiu, Vlădoiu - înaintaşi.

În acelaşi timp, selecţionerul polonez Henrik Apostel are la dispoziţie următorii jucători: Wandzik, Wozniak - portari; Lapinski, M. Swierczewski, Jaskulski, Waldoch, Wojtala, Kozminski - fundaşi; Bukalski, Dembinski, Nowak, P. Swierczewski, Kowalczyk, Czeresewski, Sokolowski - mijlocaşi; Juskowiac, Kosecki, Baluszynski, K. Warzycha, Wieszczyski - atacanţi.

Aşadar, miercuri, de la ora 18,30, stadionul Steaua va găzdui partida România - Polonia, iar tot în grupa 1 vor avea loc întâlnirile Israel - Franţa şi Slovacia - Azerbaidjan.

Cu o zi mai devreme, pe stadionul Sportul Studenţesc, de la ora 15, selecţionatele similare de tineret ale celor două ţări se vor confrunta în preliminariile C.E.

Oare ce pun la cale Gică Hagi şi Florin Răducioiu ?

Sferturile de finală ale Cupei României

Universitatea Cluj - F.C.Naţional
Electroputere - Universitatea Craiova
F.C. Petrolul - U.T.Arad
Rapid Bucureşti - F.C. Maramureş.

Partidele vor avea loc la 12 aprilie, de la ora 15, pe terenuri neutre.

GRUPUL DE FIRME
FREEDOM STAR
Constanța

PUTEREA DE A FI CEL MAI BUN !

Ultima oră

Terorista Yokiko a fost schimbată.

Mai bine schimbau guvernul !

Supliment al revistei FLACĂRA

Investițiile în comunicații s-au bazat pe eforturi financiare proprii în proporție de 48,6%

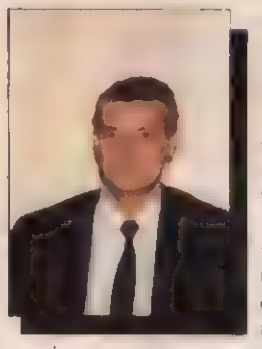

Interviu cu domnul ADRIAN TURICU - Ministrul Comunicațiilor

– Care sunt segmentele principale ale investițiilor care au avut loc și se vor desfășura în continuare în acest an în infrastructura comunicațiilor?

– Această întrebare ar putea fi considerată o temă de dizertație privind activitatea de dezvoltare a comunicațiilor. Succint, am să mă refer la ceea ce s-a realizat:

- accesul la automatul internațional;
- introducerea a 371.000 linii telefonice în centrale digitale (28 buc.);
- introducerea primelor rețele magistrale de interconectare interurbană cu fibre optice;
- dezvoltarea comunicațiilor prin satelit pentru apeluri intercontinentale și crearea condițiilor de comunicare prin satelit spre Europa;
- introducerea unor noi servicii cum ar fi paging, trucking, comunicații mobile, în comunicații radio, servicii cu valoare adaugată în telecomunicații și poștă;
- crearea prin efortul Ministerul Comunicațiilor a unei strategii globale de dezvoltare a rețelei naționale de comunicații pentru perioada 1995-2005.

Pentru anul în curs, o serie de proiecte menționate vor fi continuate, altfel:

- continuarea dezvoltării rețelei magistrale de fibre optice, etapa II lungimea totală a acesteia va fi în 1997 de 5.500 km.

–Vă rugăm să detaliați sursele financiare ale programului de investiții pe anul 1994.

– Rezultatele obținute în acest domeniu în cursul anului 1994 s-au bazat pe eforturi financiare proprii în proporție de 48,6%, pe credite bancare extene în proporție de 50,0% și pe subvenții de la bugetul statului numai în proporție de 1,4%.

În domeniul telefoniei, ponderea surselor financiare o reprezintă creditele externe (53,6%) acordate de organisme bancare internaționale: **BIRD, BERD, KfW - Germania, Societe Generale** - Franța, **Corean Eximbank** și **Nordbanken** - Suedia. Aceste credite sunt acordate pe termen lung și cu dobânzi sub 10%.

De asemenea, la realizarea obiectivelor de telefonie efortul propriu al regiei a fost de 46,1% în timp ce de la bugetul statului s-a asigurat o finanțare de numai 0,3% din total surse (pentru punerea în funcție a două centrale telefonice de tip GoldStar la Rovinari și Miercurea Nirajului).

În domeniul Radiocomunicațiilor finanțarea de la bugetul statului, în valoare de 4,124 mil. lei reprezintă 52,9% din totalul surselor de finanțare. Efortul propriu al regiei a fost de 3.678 mil. le respectiv 47.1%.

Sursele de finanțare alocate de la buge tul statului Ministerului Comunicațiilor î anul 1994 au fost orientate cu precădere î radiocomunicații întrucât în acest dome niu profitul ce se poate realiza este mic având în vedere tarifele reduse percepu de la Radioteleviziunea Română.

Direcțiile pentru 1995 sunt:

- continuarea introducerii de noi capac ități în centralele digitale, preconizându se a fi realizate un număr de 228.000 lini în principalele orașe;
- continuarea modernizării rețelelo locale la care se știe că avem problem deosebite din punct de vedere funcțional;
- ameliorarea calității serviciilor telefo nice;
- introducerea de noi servicii la nivelu utilizatorului.

ACCESORII TELEFONICE DIN IMPORT

■ PRIZE MODULARE (simple, duble, mixte, de suprafață, de perete, etc.), MUFE MODULARE (de handset, de linie telefonică, computere, etc.), CLEȘTI SERTIZARE (4/6 și 6/8), ADAPTOARE ȘI CUPLOARE LINIE TELEFONICĂ,

CABLURI PLATE ȘI ROTUNDE (2, 4, 6, 8 fire), SONERII TELEFONICE AUXILIARE, CABLURI SPIRALATE PENTU RECEPTOR, TESTOARE LINIE TELEFONICĂ, PAFTALE, BAGHETĂ CANAL-CABLU, CUTII TERMINALE, „DOOR-LOCK" ȘI ALTELE.

ACTEC
- București -
tel. 688.88.54,
Fax: 311.31.68

STOC PERMANENT LA BUCUREȘTI

Noi servicii în comunicaţii

Comunicaţiile reprezintă astăzi unul din cele mai dinamice domenii de activitate, stadiul dezvoltării lor constituind un principal indice de evaluare a nivelului şi eficienţei vieţii economico-sociale a unei ţări.

Ritmul cererii de noi servicii, precum şi posibilităţile exhaustive pe care le pot oferi noile echipamente şi tipuri de reţele fac ca politica monopolistă, practicată până de curând de majoritatea administraţiilor de telecomunicaţii, să devină o frână în dezvoltare. Anumite servicii tradiţionale, de bază, ca de exemplu telefonia, telegrafia, pot rămâne sub formă de monopol al statului, iar altele se oferă liberei concurenţe, stimulându-se furnizorii şi operatorii de noi servicii. Această nouă politică, introdusă deja în ţările industrializate, a dat rezultate spectaculoase, cu efecte benefice pentru tot triunghiul: utilizator-furnizor şi software-operator reţea.

Noţiunea „Value Added Services" (VAS) provine din cea de „Enchanced Services" şi a apărut ca urmare a liberalizării iniţiate de operatorul de reţea ATT din S.U.A. Atunci a fost necesar să se facă o distincţie între serviciile de bază (Basic Services), care se referă strict la transportul informaţiei şi serviciile cu valoare adăugată (VAS), acestea comportând, de exemplu, memorarea şi prelucrarea informaţiei transportate. Prin aceasta s-a făcut o delimitare între domeniul telecomunicaţiilor supuse unui sistem regulatoriu şi un domeniu liberalizat, destinat transmisiunilor şi prelucrărilor de date.

Unul dintre serviciile cu valoare adăugată implementat în reţeaua naţională din România este serviciul de transmisiuni de date de mare viteză (cu comutare de pachete), transmisie care se realizează pe suportul oferit de ROM TELECOM. La ora actuală în România există doi operatori publici autorizaţi pentru transmisii de date cu comutare de pachete. Aceştia sunt: Societatea Comercială LOGIC SRL şi societatea mixtă franco-română RTNS (Romania Telecoms Network Services). Aceasta din urmă este un j.v. între R.A. ROM TELECOM şi Transpac-Franţa, cu un capital total de 30 milioane Fr. F şi având ca obiect de activitate crearea şi operarea pachetelor de date prin reţelele de transmisie.

Modul de colaborare dintre operatorul naţional şi ceilalţi operatori publici este reglementat prin ordin M.C. nr. 76/1994 care asigură clauza reţelei deschise referitoare la liniile închiriate de RTc (Open Network Provision). În vederea asigurării operative a circuitelor necesare, ROM TELECOM a încheiat cu RTNS un contract de punere la dispoziţie a suportului de transmisiuni pentru reţeaua publică de date cu comutare de pachete care este primul contract încheiat de operatorul naţional cu unul din clienţii săi, în care sunt stipulate clar obligaţiile părţilor şi penalizările care decurg din situaţiile de nerespectare a prevederilor contractuale.

Reţeaua RTNS (ROMPAC) a fost inaugurată în septembrie 1993 cu 3 noduri şi numără astăzi deja 20 de noduri echipate cu material ALCATEL din gama PSX.

Nodurile sunt interconectate prin linii închiriate de la ROM TELECOM, iar fiecare nod în parte, din motive de securitate este conectat la cel puţin alte două noduri (structură plasă).

ROMPAC face parte integrantă din reţeaua FRANCE TELECOM TRANSPAC EUROPE, conexiunea fiind asigurată prin mai multe linii internaţionale.

Reţeaua este supravegheată în permanenţă de un centru de supervizіune situat la Rennes în Franţa, iar în timpul programului de lucru al personalului de către centrul din Bucureşti.

RTNS oferă servicii normalizate pe plan internaţional de tip X25 atât în acces direct prin linii închiriate de la operatorul ROM TELECOM cât şi în acces indirect prin reţeaua telefonică comutată. Principalele servicii oferite în acest cadru sunt:

Acces directe asincrone: 2400 bps, evoluţie în 1995 spre 9600 bps cu corecţie de erori integrată

Acces directe sincrone X25: de la 4800 bps la 19200 bps;

Acces indirecte asincrone: 2400 bps, evoluţie în 1995 către 9600 bps şi 14400 bps cu corecţie de erori-serviciu EDAM.

Posibilitatea utilizării unui identificator.

În 1995 RTNS va deschide un serviciu de poştă electronică care va permite accesul la INTERNET.

În plus o pasarelă directă cu reţeaua INTERNET va fi disponibilă în al doilea semestru al anului 1995. De fapt aceste servicii permit Administraţiilor centrale şi locale, regiilor, întreprinderilor şi în general tuturor agenţilor economici (băncilor în special) să-şi dezvolte un sistem de informare performant care să le asigure informaţia în domeniu.

În acest scop R.T.N.S. şi-a pus în joc toate atuurile:

● componenţa şi profesionalismul echipei sale
- 30 de persoane specializate în tehnologia de vârf în domeniul telecomunicaţiilor;

● dezvoltarea unei reţele performante
- utilizarea unor echipamente testate;
- implementarea nodurilor de comutare în localuri ROM TELECOM;
- o reţea deasă şi întreţesută;

● servicii de calitate cu deschidere spre internaţional
- o supraveghere constantă a calităţii interne a reţelei;
- interconexiune cu reţeaua France Telecom Transpac Europa, cu reţelele mondiale cu comutare de pachete Infonet şi în curând cu Internet;
- o evoluţie constantă a serviciilor oferite în funcţie de evoluţia cerinţelor clienţilor;
- voinţa de a garanta termenele privind punerea în funcţiune şi întreţinerea;

● preţuri competitive
- anul 1995 a înregistrat o reducere ponderată a tarifului standard RTNS de 8% în raport cu 1994.

LIDIA T...

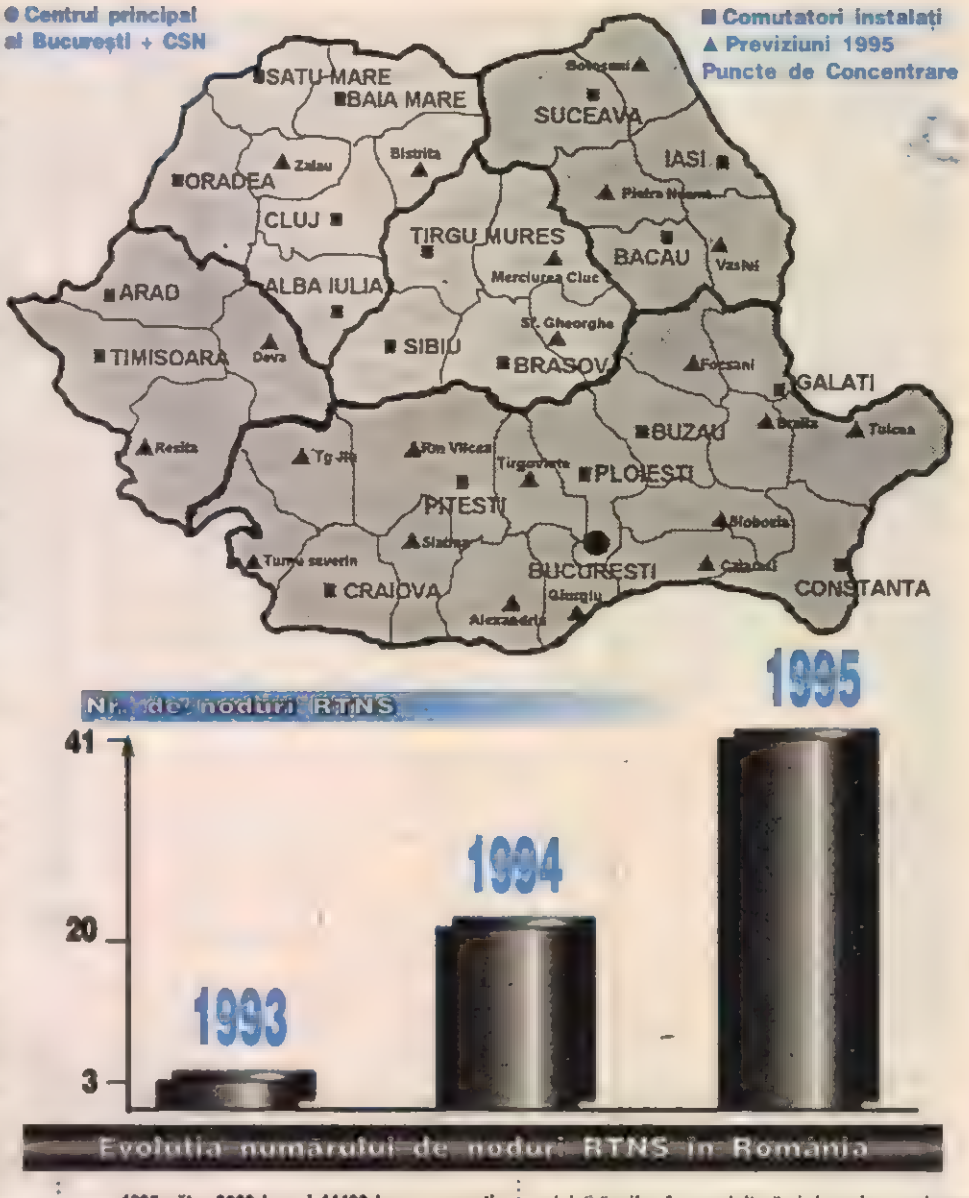

CEL MAI MODERN SISTEM DE RADIOCOMUNICAŢII
SISTEMUL TRUNKING
NOU
Firma AGEXIMCO
oferă staţii radio portabile, mobile şi fixe pentru comunicaţii radio, cu alegerea automată a canalului liber, staţiile având acces şi în
REŢEAUA TELEFONICĂ.

FACILITĂŢI:
● apel individual sau de grup ● convorbirea începută nu poate fi întreruptă de către alţi abonaţi ● apelarea oricărui abonat din orice grup ● aparatul selecţionează un canal liber din cele 5 ● posibilitatea de a purta convorbiri telefonice ● posibilitatea echipării staţiei şi cu canale de repetor public ● apelarea directă a unui canal de paging
● toate echipamentele sunt MOTOROLA
Bucureşti - bd. Kogălniceanu nr. 15, et. 7, sector 5 - Tel: 312 28 49; 615 83 22; Fax: 312 10 24

Supliment realizat de Departamentul Suplimente Speciale şi Publicitate din cadrul SC Publicaţiile FLACĂRA SA

Tehnoredactare computerizată: SC Publicaţiile FLACĂRA SA

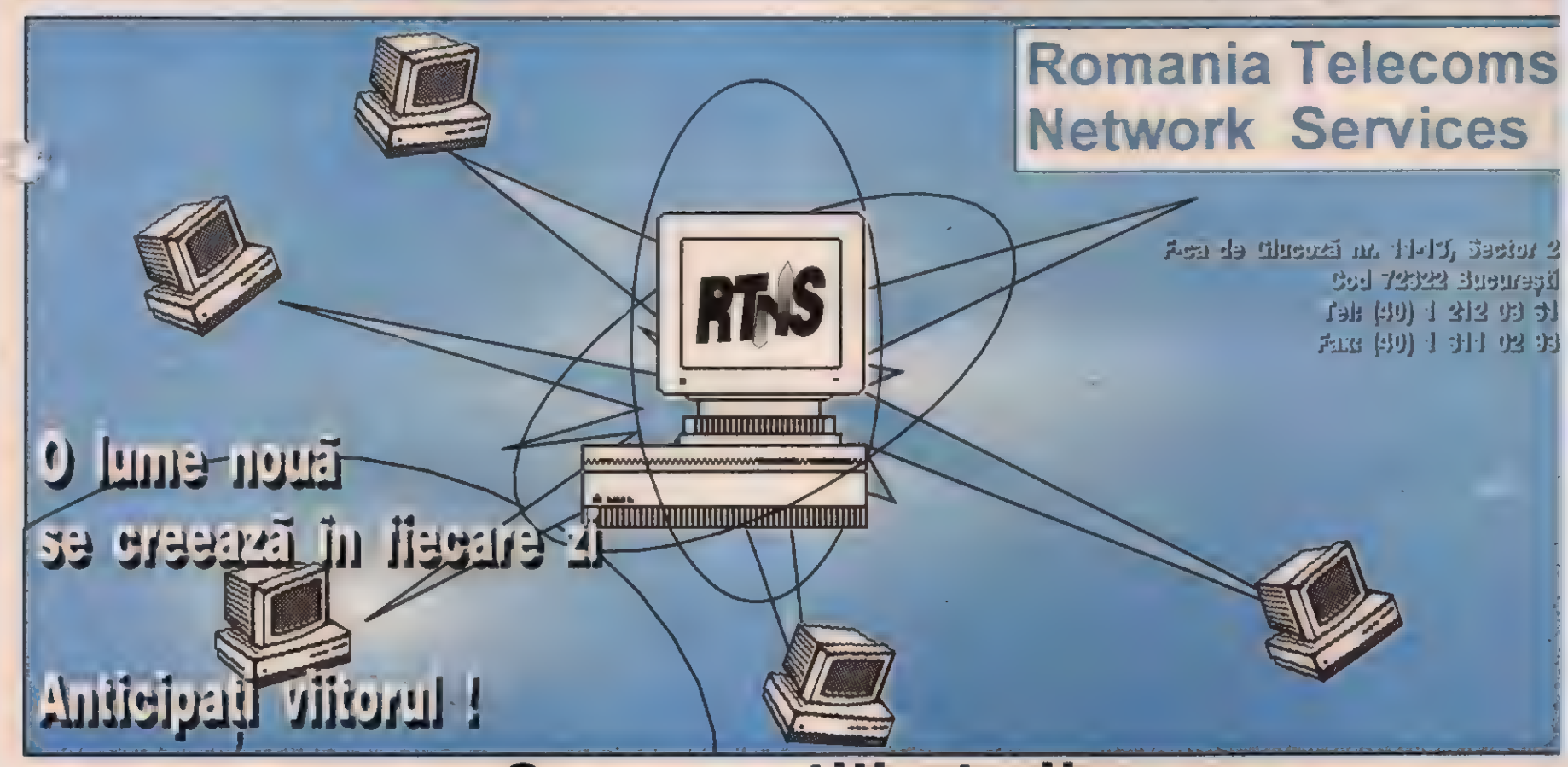

Str. de Glucoză nr. 11-13, Sector 2
Cod 72322 Bucureşti
Tel: (40) 1 212 03 31
Fax (40) 1 311 02 03

Ce spun utilizatorii:

BANCA BUCUREŞTI SA

***Banca Bucureşti S.A.** este o bancă comercială cu participare de capital 100% străin, provenit de la Grupul Alpha Credit Bank din Grecia şi de la Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare. Capitalul actual este de 10,0 mil. dolari SUA.*

- Care sunt particularităţile de telecomunicaţii în domeniul bancar din punctul dumneavoastră de vedere?

- Banca noastră, înfiinţată recent, consideră că poate pentra piaţa românească numai printr-o calitate superioară a serviciilor. Am achiziţionat în acest scop cel mai performant sistem informatic de tip tranzacţional – sistemul MIDAS, care este utilizat de primele 9 bănci din top-ul mondial al băncilor comerciale. S-a pus apoi problema cum să asigurăm o comunicare 24 de ore din 24, între calculatorul central de tip I.B.M.-AS 400 şi terminalele de la sucursale; au fost analizate mai multe soluţii. Oferta R.T.N.S a fost cea mai interesantă din punct de vedere tehnico-economic în raport cu toate celelalte alternative, linii închiriate de la reţeaua telefonică sau o reţea de tip satelit.

Pentru mine, ca Preşedinte al Grupului de utilizatori SWIFT (Societatea Mondială de Telecomunicaţii Financiare Interbancare) din România, un alt element în favoarea opţiunii noastre a fost alegerea R.T.N.S. de către SWIFT pentru întreţinerea echipamentului acestuia din ţara noastră. Cunoscând exigenţele de calitate ridicate solicitate de SWIFT pot să afirm că acesta a fost de asemenea un argument important pentru alegerea de către noi a soluţiei R.T.N.S.

RADU GRAŢIAN CHEŢEA
Vicepreşedinte

- Ce avantaje prezintă serviciile R.T.N.S. în opinia dumneavoastră?

- Soluţia R.T.N.S. este foarte deschisă şi flexibilă din punct de vedere al utilizatorului. O soluţie deschisă îţi permite să evoluezi către noi servicii, pe când o investiţie într-o „reţea proprietar" te limitează la o singură posibilitate.

După primele săptămâni de funcţionare „on line" cu echipamente de acest tip la sucursala noastră din Constanţa constatăm că lucrurile merg foarte bine şi sperăm ca şi conexiunile pe care le vom realiza în această lună cu ocazia începerii activităţii sucursalelor noastre din Cluj, Arad, Baia-Mare şi Iaşi, să confirme că alegerea soluţiei R.T.N.S. se justifică din punct de vedere al costurilor şi fiabilităţii. Faptul de a lucra în timp real ne permite să executăm ordinele clienţilor noştri cu promptitudine. De asemenea, arhitectura pe care am pus-o în funcţiune baza pe soluţia R.T.N.S. ne oferă posibilitatea de a cunoaşte î fiecare secundă de ce resurse financiare dispunem şi în co secinţă să efectuăm plasamentele cele mai bune.

Banca Bucureşti S.A. interesată de problemele de secu tate, a prevăzut în sistemul său informatic ca şi în cele telecomunicaţii mecanisme speciale pentru rezolvarea ace tei probleme. Securitatea datelor, inclusiv transmiterea ace tora între sediile băncii, este o garanţie pentru securitat fondurilor şi operaţiunilor clienţilor săi. Astfel, prin prot colul X25 se poate controla identitatea abonatului care ce stabilirea comunicaţiei şi în plus, toate accesele Banc Bucureşti sunt cuprinse într-un grup închis de utilizatori.

În perspectivă avem şi oferirea de noi produse şi servic cum ar fi utilizarea «cărţilor de plastic» ca mijloc de plat conectarea „on line" a clienţilor cu banca etc. Utilizar «cărţilor de plastic», necesită nu numai o bună platform tehnică hardware şi software, dar şi un suport fiabil de tel comunicaţii. Apreciem ca şi în aceste domenii R.T.N.S. a resursele necesare pentru a fi un partener de nădejde Băncu în realizarea scopului nostru de oferire a unor se vicii bancare rapide şi de calitate.

R.J. REYNOLDS TOBACCO ROMANIA S.R.L.

– Activitatea firmei dumneavoastră presupune necesitatea transmiterii de date cu comutare de pachete, atât în naţional cât şi în internaţional?

– Da! Suntem în legătură directă cu toate unităţile Reynolds din lume, respectiv ne-am conectat la sistemul de poştă electronică Reynolds, din acest moment, orice modificare survenită de exemplu la o filială a noastră din Japonia este înregistrată pe ordinatorul nostru în câteva minute, practic aproape în timp real.

– Deci din punct de vedere informatic reţeaua Reynolds este o reţea mondială?

– Da! Este o reţea mondială. Din câte cunosc sunt birouri în toată lumea, iar Europa de Est este acoperită complet. Utilizând ROMPAC, care este integrată în reţeaua France Telecom TRANSPAC, avem practic acces la toate reţelele de transmisiuni de date din lume.

– Prin R.T.N.S. vă conectaţi la reţeaua generală Reynolds?

– Ne folosim de reţeaua publică ROMPAC dezvoltată de R.T.N.S. care ne furnizează serviciile de transmisiuni de date în naţional şi internaţional Reynolds, pentru motive de eficacitate şi pentru a beneficia de un interlocutor unic, a optat pentru semnarea unui contract unic internaţional cu France Telecom TRANSPAC, contract care acoperă o parte însemnată din reprezentantele sale europene, inclusiv sediul central din Bucureşti şi birourile noastre din ţară.

– Ce tip de comunicaţii aveţi în ţară?

– Există două aplicaţii directe. Prima aplicaţie, şi cea mai importantă este poşta electronică, care asi ură comunicaţia dintre biroul central şi birouri din ţară. A doua este o aplicaţie internă a noast în timp real, foarte specifică, pentru gestionar comenzilor şi a facturilor. Această aplicaţie tr buie să fie absolut „error free", deci nu poa funcţiona decât pe o reţea extrem de fiabil Toată gestionarea este centralizată la Bucureş Utilizând serviciile R.T.N.S. beneficiile soc etăţii noastre sunt certe: o productivitate ridica legată de rapiditatea schimburilor electronice de absenţa erorilor de transmisie, precum câştiguri financiare rezultate dintr-o mai bu gestionare a stocurilor, a producţiei la distanţă a facturilor.

Ing. DORIN BADEA
Inginer de sistem

REGISTRUL AUTO ROMÂN R.A.

"Registrul Auto Român - este o regie autonomă înfiinţată în 1991, având sediul central la Bucureşti şi reprezentante în toate judeţele ţării. Instituţie cu atribuţii complexe, are ca obiect de activitate furnizarea de servicii posesorilor de vehicule (eliberarea „Cărţilor de identitate", omologarea vehiculelor ş.a.).

– Cum se definesc necesităţile în domeniul telecomunicaţiilor pentru societatea dumneavoastră?

– Transferul de informaţii este un punct esenţial în activitatea noastră. Am parcurs mai multe etape de dezvoltare pe plan informatic. La sfârşitul anului 1993, practic odată cu deschiderea reţelei ROMPAC, am studiat problema telecomunicaţiilor. La vremea respectivă din cauza disfuncţiilor din reţeaua telefonică există judeţe cu care efectiv nu puteam lua legătura.

Sistemul informatic a fost conceput sub forma unei reţele globale, structurată pe două nivele. Primul nivel cuprinde sediul central şi centrele regionale, care prelucrează datele pe plan zonal pentru reprezentantele judeţene arondate, respectiv pentru nivelul doi.

Ing. LUCIAN UNGUREANU -
Şef Departament Informatică

În momentul de faţă, prin contractul semnat cu R.T.N.S. dispunem de accese directe X25 pe linie închiriată pentru sediul central şi centrele regionale din Iaşi şi Cluj, unde există baze de date asemănătoare cu cele existente la centru Practic toate informaţiile sunt schimbate între aceste sedii în timp real. Reprezentantele judeţene accesează aceste baze de date prin ROMPAC, utilizând reţeaua telefonică comutată. Pentru aceste accese indirecte am optat pentru serviciul identificator al R.T.N.S., care rezolvă problma securităţii accesului la bazele noastre de date. Pe scurt, la fiecare conectare reprezentantele judeţene formează o parolă furnizată de R.T.N.S., căreia i se asociază un număr de abonat al reţelei şi care ne permite să le recunoaştem.

Aceasta ar fi în linii mari structura informatică a registrului. Ea funcţionează foarte bine.

– De ce aţi ales R.T.N.S.?

– Este reţeaua cu cele mai mari şanse de succes. De Este reţeau publică, care acoperă întreg teritoriul naţior dispombilă 24 de ore din 24 şi 7 zile din 7. Pe de altă pa trebuie să ţinem cont că R.T.N.S. este un prestator de s vicii care oferă multe avantaje: o funcţionare simplă rapidă din punctul de vedere al utilizatorului final, posib tatea de a transmite volume mari de date, debite ridicate nu în ultimul rând un înalt grad de securitate. Astfel, pr cipiul pe care-l utilizează, comutarea de pachete confo protocolului X25, îi permite să asigure retransmisia inf maţiilor în caz de incidente pe o linie. Dacă un circuit e întrerupt, reţeaua restabileşte automat, un alt traseu retransmite toate informaţiile deja transmise. De asemer sistemul de tarifare ne permite să gestionăm eficient şi anticipăm costurile reţelei, deoarece plata comunicaţiilor face independent de distanţa şi de durata, depinzând doar volumul informaţiilor transmise.

În concluzie, prin compararea cu reţeaua telefoni ROMPAC este mult mai fiabilă din cauza principiului de funcţionare şi a serviciilor pe care le oferă.

Europa de Est: Serviciile telefoniei celulare penetrează pieţele în tranziţie

Într-o zonă geografică în care instabilitatea se manifestă pregnant, telefonia mobilă celulară se află totuşi pe linia de plutire. Greutăţile la nivel macroeconomic, cu implicaţii asupra veniturilor populaţiei au făcut ca explozia cererii acestor servicii să se lase aşteptată.

O privire de ansamblu dovedeşte numărul mic al celor ce beneficiază de telefoane mobile, luând în considerare baza relativ scăzută a abonaţilor; deşi creşterea în perioada ianuarie-noiembrie 1994 pare impresionantă dacă o măsurăm procentual.

Privitor la tehnologia folosită, sistemul NMT este evident majoritar, dar se poate aprecia o posibilă expansiune pe piaţa est-europeană a sistemului GSM începând cu anul 1995, având în vedere că, în majoritatea ţărilor din regiune lansarea serviciului este programată pentru acest an. Ungaria constituie cea mai dinamică piaţă, cu peste 55.000 abonaţi în sistem NMT şi oferta în sistem GSM lansată încă din martie 1994.

Rusia reprezintă şi dacă ne referim la acordarea şi funcţionarea licenţelor pentru telefonia celulară un caz special. Există deja 5 sisteme de diferite tipuri care funcţionează: NMT 450, CSM, AMPS, Nokia Action NET şi ALTAI Rusia. Primele două au fost declarate sisteme standard federale şi e de aşteptat să devină cele mai folosite, dar AMPS - susţinut de Ministerul Comunicaţiilor poate avea, de asemnea un rol important.

Despre evoluţia telefoniei mobile celulare **în România** şi avantajele care o situează în topul mijloacelor de comunicaţie, domnul FLORIN RUSU - **Preşedintele societăţii Telefónica Romania** ne-a oferit câteva explicaţii:

„În primul rând trebuie menţionat că, deşi receptarea serviciilor oferite de noi nu a avut tendinţe spectaculoase, aceasta s-a datorat, cred, mai ales unei perioade necesare de acomodare şi cunoaştere a posibilităţilor telefoniei mobile şi mai puţin puterii de cumpărare relativ scăzută. Privind retrospectiv, şi în Cehia după primul an de activitate al operatorului din domeniu existau doar 700 de abonaţi, iar acum numărul aceştora a crescut la 27.000. Această „comportare" are o explicaţie ce poate fi generalizată, reprezentând un ciclu manifestat pe orice piaţă în cazul lansării unui nou produs sau serviciu. De altfel, şi în România anului 1995 a debutat cu o cerere mult sporită de abonamente pentru serviciul Telemobil.

Despre aria de acoperire, în acest moment Telemobil operează în Bucureşti, Braşov, Constanţa, Mangalia, Ploieşti şi în foarte scurt timp, Piteşti. Intenţionăm, deşi în licenţă se stipulează ca termen anul 1997, ca anul acesta să acoperim oraşele cu peste 300.000 locuitori: Timişoara, Cluj, Craiova, Iaşi, Galaţi şi poate şi Bacău.

Telefonica Romania utilizează sistemul de operare NMT (Nordic Mobile Telephone) 450, pe care eu îl consider foarte bun şi eficient, deşi, faţă de sistemul GSM, terminalele oferite acum sunt ceva mai scumpe, dar acest fapt este compensat de tarifele mici percepute de noi. Şi pentru a-mi susţine această afirmaţie vă supun atenţiei o comparaţie între tarifele percepute de Telemobil şi cele ale reţelei de telefonie fixă, diferenţele au ajuns să fie foarte mici".

S.C. MULTI AREA S.R.L.
3900 SATU MARE Str. LALELEI nr. FN
TEL: 061/72.11.11; TEL/FAX: 061/72.11.10

Producţie electronică
Comerţ-servicii
Export-import

Producţia elementelor componente ale reţelei CATV: (amplificatoare de linie, de scară, distribuitoare, splitere, convertoare sonder etc.)
Comercializarea staţiilor CATV de tipul HTC-1000; CW-3000 de fabricaţie Cable World Ungaria şi de tipul CATV-1000 de fabricaţie PTE Maximal Germania precum şi elementele componente ale reţelei CATV (cabluri, mufe, amplificatoare, distribuitoare, splitere etc.)
Comercializarea de componente electronice pasive şi active produse de firmele de prestigiu PIHER, SHINDENGEN, DAU şi MARQUARDT.
Comercializarea de tonere, developere şi piese de schimb pentru copiatoarele şi laser printerele din familia CANON, KONICA/U-BIX, MINOLTA, MITA, PANASONIC, SELEX, SHARP, TOSHIBA şi compatibile.
Comercializarea şi desfacerea de PC-uri 286, 386, 486.
Comercializarea şi desfacerea de CD-ROM-uri, CD-ROM drivere, cartele SOUND BLASTER

Europa de Est: telefonia mobilă celulară la sfârşitul anului 1994

Ţara	Operator	Tehnologia sistemului	Data lansării comerciale	Acoperirea la sfârşitul lui '94	Abonaţi în ian. '94	Abonaţi în noiembrie '94	Creştere %
Albania	Albania Telecom	GSM	Neconfirmată	-	-	-	-
Belarus	Belcel	NMT 450	Aprilie 1993	Principalele oraşe şi centre industriale	400	1.000	150
Bulgaria	RTC	NMT 450i	Februarie '94	6 oraşe principale	1500	5.500	267
	Mobil TELAD	GSM	Mai '95	-	-	-	-
Croaţia	Croatian PTT	NMT 450	Octombrie '90	80% din teritoriu	11.400	21.000	84
	Croatian PTT	GSM	1995				
Rep. Cehă	Eurotel Praga	NMT 450	Septembrie 1991	Indisponibilă	14.000	24.000	71
	Eurotel Praga	GSM	Neconfirmat				
Estonia	Eesti Mobiiltelecom	NMT 450/900	Iulie 1992	Principalele oraşe	7.000	13.000	86
	Eesti Mobiiltelecom	GSM	Ianuarie 1995	Tallin	-	-	-
	Radiolinija Estonia	GSM	Neconfirmat	Tallin	-	-	-
Ungaria	Westel-450	NMT 450	Octombrie '90	Toată ţara	15.000	55.000	267
	Westel-900	GSM	Aprilie 1994	62% din teritoriu, 76% din populaţie	Confidenţial	Confidenţial	-
	Pannon GSM	GSM	Martie 1994	Budapesta, reşedinţe, autostrăzi	Confidenţial	Confidenţial	-
Letonia	LMT	NMT 450	Octombrie 1991	Principalele oraşe şi şosele	2.960	7.434	154
	LMT	GSM	Începutul lui 1995				
Lituania	Comliet	NMT 450	Februarie 1992	> 70% din teritoriu	1.200	3.700	208
	Litcom	GSM	Martie 1995				
	Lietuvos Telekomas	GSM	1995				
Moldova	Moldtelecom	GSM	Neconfirmat	-	-	-	-
Polonia	Centertel	NMT 450	Iunie 1992	> 75% din populaţie	-	25.000	-
	Centertel	GSM	Neconfirmat				
România	Telefónica Romania	NMT 450	Aprilie 1993	25% din populaţie	700	2.100	200
	Telefónica Romania	GSM	Când se vor acorda frecvenţele				
Serbia	PTT Serbia	Niciu un serviciu celular	-	-	-	-	-
Slovacia	Eurotel Bratislava	NMT 450	Septembrie 1991	72% din populaţie, 42% din teritoriu	2.850	5.700	100
	Eurotel Bratislava	GSM	Neconfirmat				
Slovenia	Mobitel dd	NMT	Iunie 1992	> 90% din teritoriu	7000	15.000	114
	Mobitel dd	GSM	Începutul lui 1995				
Ucraina	UMC	NMT 450	Iulie 1993	13 oraşe	1.000	4.500	350
	UMC	GSM	Neconfirmat				
Rusia	Multiple tehnologii şi licenţe acordate						

felix telecom
THE RIGHT CHOICE IN COMMUNICATIONS

Europa - un pas hotărât în modernizarea infrastructurii de telecomunicații. România?...

În săptămâna 13 - 19 februarie, la Bruxelles, a avut loc o reuniune deosebit de importantă a grupului celor 7 ţări industrializate privind dezvoltarea infrastructurii de telecomunicaţii în întreaga Europă, care să permită un salt calitativ pe multiple planuri: educaţie, activităţi economice, cultură.

Crearea aşa-numitelor „Information Super Highways", magistrale de mare capacitate, nu numai că a fost demonstrată ca posibilă de către operatori şi producători, dar este recunoscută a fi o necesitate de cercurile conducătoare din grupul celor 7.

De câţiva ani, atât producătorii, cât şi operatorii din toate ţările avansate se pregătesc, testează echipamente, software, sisteme de conducere care au spulberat opiniile pesimiste, bazate pe date şi statistici legate numai de traficul telefonic.

Dacă în privinţa traficului telefonic lucrurile erau oarecum stabile, cu creşteri de câteva procente pe an, noile servicii au schimbat complet situaţia.

Astăzi, noua ofertă de servicii conduce la creşteri ale traficului de 50 procente pe an, operatorii definindu-şi pentru noile proiecte capacităţi de trafic de 10-15 ori mai mari decât cele existente.

Din păcate, un eveniment de o asemenea importanţă strategică prin efecte pe termen lung, a fost aproape total ignorat de mass-media (cu excepţia revistei „Flacăra"), cu toate că în toate ţările vest-europene atât televiziunea, cât şi presa scrisă au acordat zile în şir spaţii largi acestui subiect.

Pentru România, care face eforturi mari în modernizarea infrastructurii de comunicaţii, distribuţiei şi prelucrării informaţiilor, decizii corecte pe aceste planuri sunt absolut obligatorii. Cele două domenii, comunicaţii şi prelucrarea datelor, par să rămână însă separate ca politică globală de dezvoltare, singura legătură rămânând la nivelul specialiştilor.

În timp ce în SUA problemele s-au pus mai de mult, iar în Europa s-a recunoscut la nivelul cel mai înalt că domeniul telecomunicaţiilor se va dezvolta prin crearea condiţiilor de a acorda servicii noi, care de fapt au la bază aplicaţiile de ultimă oră dezvoltate în tehnica de calcul, în România răspunderea corelării celor două domenii rămâne pe umerii unor organisme sau persoane care par să nu fie încă definite.

În general, în domeniul comunicaţiilor deciziile luate în România până în prezent au fost corecte, criticabile fiind unele necorelări privind sincronizarea dintre investiţiile în switching şi în special reţelele locale, dar acum trebuie să se decidă în privinţa reţelelor de transmisie judeţene, zonale şi naţională.

Curajul în abordarea corectă a dimensionării reţelei digitale de transmisie poate veni, în lipsa unor date ce ar trebui furnizate de alte organizaţii, din analiza evoluţiei atitudinii guvernelor din grupul celor 7.

Odată seria de experimente, efectuate practic în toate ţările de către operatori naţionali sau privaţi, deja încheiate, constatând că în SUA s-a trecut efectiv la realizarea investiţiilor pentru astfel de proiecte, reprezentanţii ţărilor vest-europene au discutat şansele lor de a-şi aduce o contribuţie cât mai mare nu numai la finanţarea importantă impusă de schimbarea infrastructurii, dar mai ales în acordarea de servicii populaţiei întregii Europe, văzând în aceasta un mijloc de creare de locuri de muncă şi de valorificare a potenţialului propriu.

Astfel, este interesant să citâm câteva opinii:

- Dl. Josse Rossi - Franţa, consideră că ţara sa, prin vocaţia culturală pe care o are, îşi poate aduce o contribuţie majoră privind programul de educaţie şi programul de biblioteci informatizate.

- Dl. Alberto Clo - Italia, consideră că ţara sa, datorită bogăţiilor sale artistice, se poate ocupa de programul privind muzeele electronice.

În acelaşi sens au vorbit reprezentanţi ai Germaniei, ai Spaniei, ai Angliei, reprezentantul Comunităţii Europene - Dl. Marcelino Opeja.

Eforturile financiare şi chiar legislative impuse de astfel de proiecte vor fi însă recompensate, după opinia unanimă a celor prezenţi la seminar, de realizarea unei infrastructuri de telecomunicaţii compatibile cu ceea ce înseamnă azi o societate modernă.

Similar cu concluzia necesităţii trecerii la finanţarea acestui tip de proiecte, ca importanţă au fost şi alte două concluzii care sunt obligatorii pentru succesul proiectelor şi anume:

- completa liberalizare a domeniului telecomunicaţiilor;

- realizarea la nivelul întregii Europe a acestor proiecte (exprimarea „de la Nord la Sud şi de la Vest la Est" aparţine Dlui Michel Carpantier), chiar dacă acestea înseamnă sponsorizarea de către ţările bogate a celor sărace.

Ar fi foarte interesant să dăm totuşi câteva exemple de experimente, concepţii, care au determinat în cele din urmă organizarea unui seminar precum cel de la Bruxelles:

- Dl. Gordon Owen - Director General al companiei engleze ENERGIS (specializată în producţia şi distribuţia energiei electrice şi care a devenit al 3-lea operator de telecomunicaţii în Anglia), declară privind dezvoltarea sectoarelor de telecomunicaţii al firmei: „Noi nu vedem Energis ca fiind al treilea operator de telefonie. Noi o vedem ca pe prima firmă de servicii multimedia" (declaraţie făcută în revista „Communications news", din noiembrie 1994).

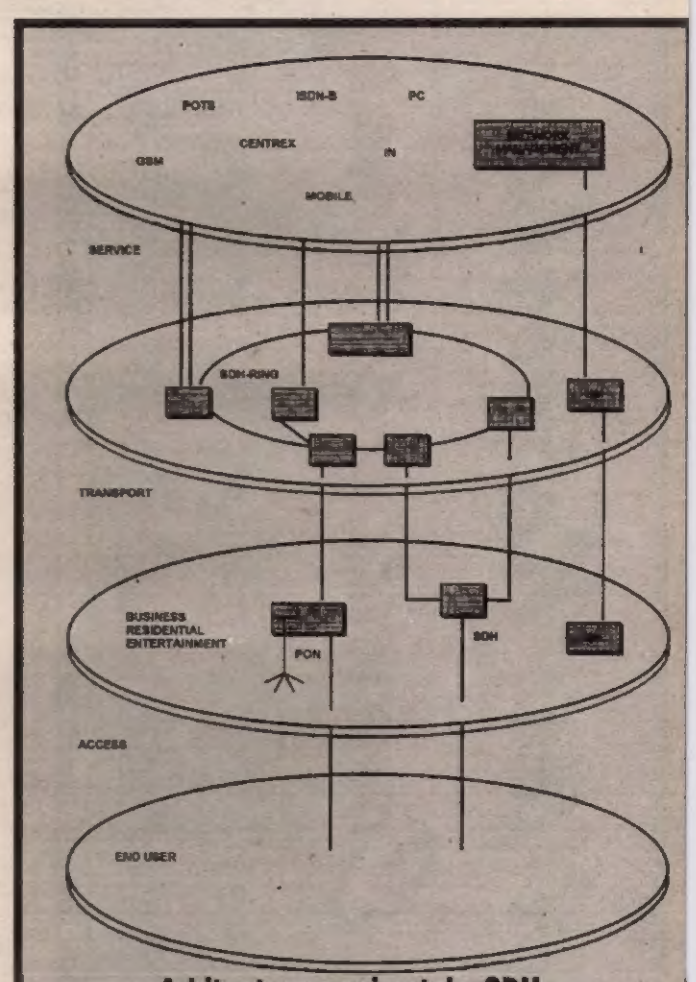

Arhitectura unei rețele SDH

- Experimentul British Telecom cu un buget iniţia 20 mil. lire sterline, cu următoarele etape:

- 1994 - LAN Bridging; SMDS; CBDS
- 1995 - Bandwidth on demand; frame relay routing; private circuits; video on demand; VPSn
- 1996 - n x 64 Kbps; video distribution
- 1997 - central office service; ISPDX

(sursa: revista „Telecommunications - martie 1994, articolul Europe Enters the Broadband Age).

- Proiectul în valoare de 3,6 mil. US $ din Noua Zeelandă pentru crearea unui backbone SDH operând mai mult de 1600 Km şi având peste 32 de amplasam STM 16 echipate cu interfeţe „drop and continue" pe distribuţia de programe TV şi radio.

Aceste rânduri au fost scrise din convingerea sinc bazată pe experienţă personală, că problema definirii cerinţelor de trafic pentru reţeaua de transmisie sincr urmează să fie achiziţionată prin licitaţie internaţiona este o problemă care aparţine nu numai ROMTELEC ci şi Agenţiei Naţionale de Informatică, tuturor televi nilor (naţională şi private), tuturor ministerelor econc sistemului bancar şi chiar Guvernului în ansamblu să fiind faptul că această investiţie va trebui să satisfacă cerinţele societăţii româneşti în următorii 12-15 ani.

Nu este vorba de o răspundere relativ simplă a ch tuirii de bani, ci de o problemă fundamentală de infra tură a întregii economii, o decizie de subevaluare put conduce la o situaţie care se manifestă, din păcate, la pasul în economia românească: să se cheltuiască ban tiv mulţi şi lucrurile să meargă tot mai rău.

ing. Răzvan Dum

felix telecom
THE RIGHT CHOICE IN COMMUNICATIONS

Adresa: Str. Fabrica de Glucoză Nr.13A,
78009, Bucureşti
Tel: 40-1-312.87.86, 40-1-687.46.04
Fax: 40-1-312.87.67

Your Partner for Networking and Digital Communications

Blue Ridge International

Blue Ridge International Blue Ridge International Blue Ridge International Blue Ridge International

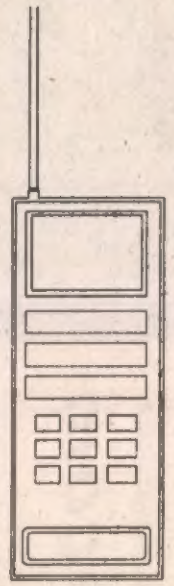

ALINCO ELECTRONICS INC.

Twin band handheld DJ580
Mini handheld DJF1
Data Radio DR1200
Dual Band Radio DR570
Mobile Radio DR130
Antene
Accesorii
Acumulatori

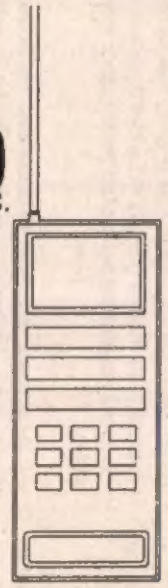

Aparatura de
Radio Comunicatii
si Antene de Satelit prin

Blue Ridge International

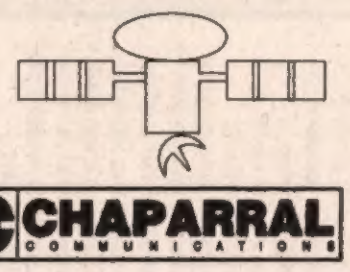

CHAPARRAL COMMUNICATIONS

Monterey 20 Receiver
Monterey 40 Receiver
Remote Control Monterey 2
Monterey UHF Receiver Module
Video Tresholder Extender
Corotor II + International

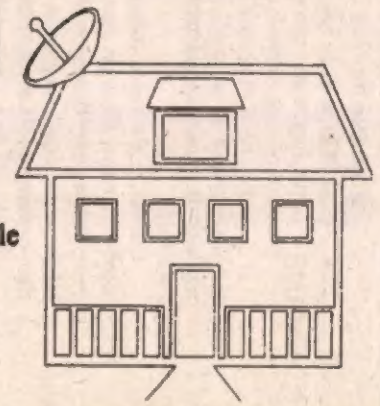

Blue Ridge International Blue Ridge International Blue Ridge International Blue Ridge International

Str. Mihai Eminescu Nr. 115 Tel. 210.19.69 , 210.19.98 , 210.18.34 Fax 211.73.68

PROCETEL s.a.

S.C. PROCETEL S.A.

George Georgescu 266-268, sect. 5, Bucureşti,
tel/fax; 420.98.10

20 de ani de experienţă în cercetare, proiectare şi servicii pentru telecomunicaţii şi elemente de automatiz

Partener cu experienţă în cercetarea şi dezvoltarea de echipamente şi tehnologii de telecomunicaţii pentru reţele publice şi private, electroalimentare, relee ermetice, electronice, optoelectronice, de comandă şi protecţie, tamburi fotosensibili pentru copiatoare xerox, compatibile cu cele mai noi standarde internaţionale, pentru exigenţele de astăzi şi de mâine ale oricărui utilizator. Lucrările în cadrul SC PROCETEL SA se execută după un program de asigurare a calităţii conform normelor internaţionale ISO 9001.

Cercetează şi produce echipamente din domeniile	Tipuri reprezentative
- **Centrale telefonice** analogice şi digitale până la 256 posturi, cu servicii moderne pentru instituţii, hoteluri, zone rurale, configurabile soft şi hard, pentru aplicaţii speciale la cererea beneficiarilor, sisteme de semnalizare evoluate	- CED 50 - DEX 40, 100, 200 - DIGITAL 100
- **Echipamente multiplex** analogice şi digitale pentru reţele publice şi private pe suport de Cu/ sau fibră optică până la 8 Mbit/s	- MUX 30 - RCTU (rame cu circuite terminale universale) - Echipamente pentru transmisia programelor radio mono şi stereo - Echipamente de transmisie PCM/ FO 8Mbit/s
- **Echipamente terminale de abonat, de secretariat** şi instalaţii de interfonie cu terminale pentru medii normale, IP 54, antiex	- 5+1; 1+1; 1+5; 2+2; 2+5 (linii exterioare + linii interioare) RS 77360
- **Centrele telefonice dispecer electronica**	- CTD 20, 100
- **Echipamente de electroalimentare** pentru centrale telefonice şi aplicaţii generale şi tablouri de distribuţie c.a.	- Gama: 6...120 V/2...500A - 400 KVA 1-2 rame
- **Echipamente de alarmare şi anunţare** pe linii telefonice cu generare de mesaje prin sinteza vocii	- RS 77408 - RS 79490 A
- **Echipamente diverse pentru CTA:** interfaţare supervizare verificare restricţionare apeluri intrare automată în PABX tip Pentomat etc.	- RS 79084 - RAEU 400401 - RS 76543 - RAEU 9360201 - RAEU 79990
- **Sisteme de acces** cu cartelă magnetică reversibile şi tastatură	- SAT 5
- **Relee şi elemente de automatizare** electromagnetice, electronice şi optoelectronice	- ermetice RME 2 - protecţie RESS 5 - comandă motoare RSB 1-2 - statice de măsură RSMC, RSMT - optoelectronice RO-1...4

Servicii:
- consultanţă - organizare de reţele de telecomunicaţii şi achiziţionare echipamente
- caracterizare şi protecţie EMC a echipamentelor de telecomunicaţii
- încercări de laborator: în vederea determinării performanţelor, certificării, a fiabilităţii
- asistenţă tehnică: introducere în fabricaţie; instalare
- întreţinere: garanţie - postgaranţie
- verificări şi recondiţionări aparatură metrologică
- recondiţionări tamburi fotosensibili xerox.

Relaţii suplimentare asupra ofertei complete de produse şi servicii a SC PROCETEL SA la tel/fax: 420.98.10, Dir. ştiinţif. ing. Al. Voinescu, Dir. Prod. Comercial dr. ing. P. Boboc.

SC PROCETEL SA este interesată pentru găsirea de parteneri pentru punerea în fabricaţie a echipamentelor dezvoltate prin cercetare proprie şi în valorificarea invenţiilor care vizează domeniul de telecomunicaţii şi relee de automatizare.

SISTEM DE COMUNICAŢIE CU ECHIPAMENTE PROCE

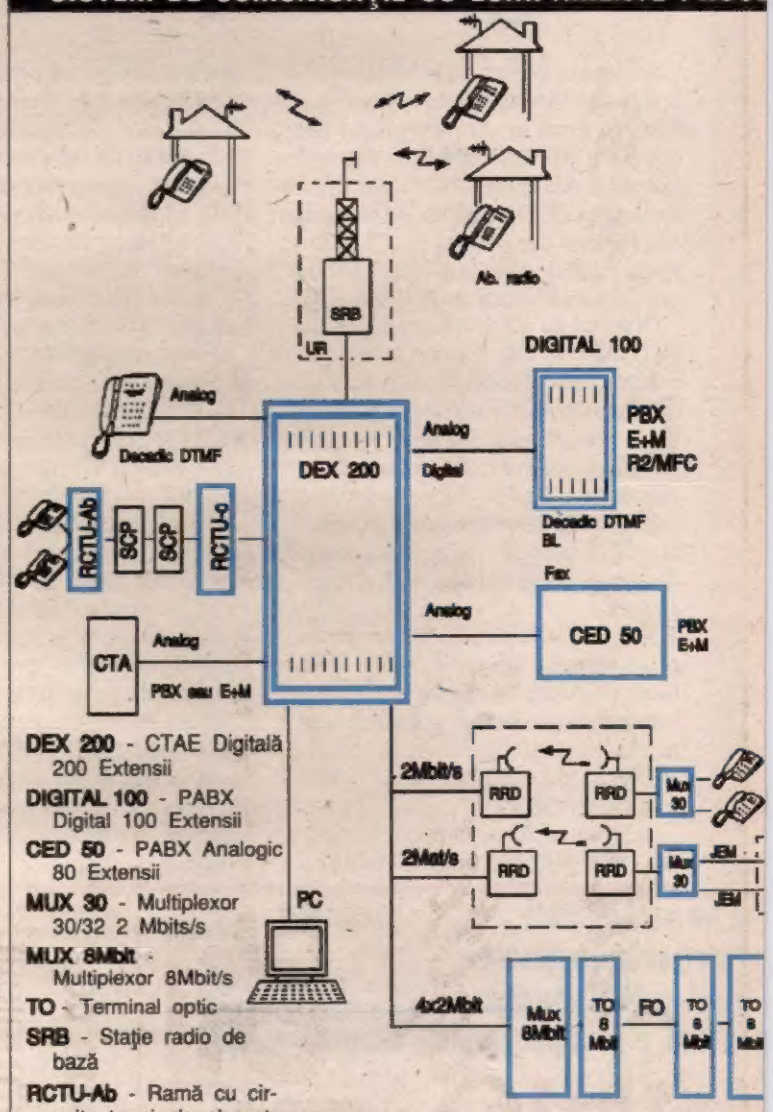

DEX 200 - CTAE Digitală 200 Extensii
DIGITAL 100 - PABX Digital 100 Extensii
CED 50 - PABX Analogic 80 Extensii
MUX 30 - Multiplexor 30/32 2 Mbits/s
MUX 8Mbit - Multiplexor 8Mbit/s
TO - Terminal optic
SRB - Staţie radio de bază
RCTU-Ab - Ramă cu circuite terminale abonat
RCTU-c - Ramă cu circuite terminale centrală
SCP - Sistem curenţi purtători
RRD - Radio releu digital

Ofertă pentru organizarea unei reţele de telecomunicaţii comple

Telecomunicaţiile nu prezintă doar un interes de conjunctură

Interviu
cu
dl Florin Ionescu
Director General
la S.C. Procetel S.A.

– Dle Director, ce implicaţii are tranziţia societăţii româneşti asupra modului de abordare ale problemelor cercetării în domeniul telecomunicaţiilor?

– Schimbările de structură pe care le cunoaşte societatea românească după anul 1989 - în curs de desfăşurare - sunt încadrate în procesul caracterizat prin termenul „tranziţie". El înseamnă, printre altele, perspectiva schimbării formei de proprietate, reorganizarea activităţii pe baza principiilor economiei de piaţă, renunţarea la sistemul centralizat de planificare cu consecinţa asumării de către întreprinderi a tuturor etapelor ciclului economic, modificarea raporturilor cu partenerii tradiţionali de pe piaţa externă. Evident, toate acestea au influenţat şi modul de abordare a activităţii de cercetare-dezvoltare.

Nu toate ramurile economiei naţionale au evoluat în acelaşi ritm şi s-au adaptat la fel de repede la dinamica acestor schimbări.

Se poate spune că telecomunicaţiile - domeniu de bază al infrastructurii - atât în ceea ce priveşte operatorul reţelei naţionale, producătorii de echipamente cât şi unităţile de cercetare, au fost printre primele care au prezentat o strategie coerentă de dezvoltare pe care au pus-o în practică. Acest lucru s-a reflectat în bună măsură şi în susţinerea programelor de cercetare pentru telecomunicaţii. Soluţiile adoptate permit menţinerea în activitate a unui potenţial uman valoros, iniţierea de măsuri organizatorice la nivelul fiecărei unităţi de cercetare şi, în ultimă instanţă, obţinerea de rezultate notabile.

– Care a fost strategia urmărită de PROCETEL?

– În PROCETEL programele de cercetare au fost elaborate în concordanţă cu strategia la nivel naţional a modernizării şi dezvoltării reţelei naţionale de telecomunicaţii, concluziile prognozelor privind orientarea pieţei private de telecomunicaţii. Ele au vizat obiective cu caracter aplicativ şi avansat finalizate prin echipamente puse în fabricaţie la PROCETEL şi în alte întreprinderi industriale şi introduse în exploatare la ROM TELECOM, SNCFR, RENEL, Rafinării etc., înglobând tehnici şi tehnologii moderne la nivelul produselor similare de pe piaţă cum ar fi: centralele telefonice electronice şi echipamente de multiplexare inclusiv pentru fibra optică, analogice şi digitale, gama de echipamente de electroalimentare şi panouri de distribuţie a alimentării pentru centralele telefonice şi pentru aplicaţii generale, o gamă largă de aparate telefonice şi echipamente de interfonie, relee şi elemente de automatizare, circuite de intrare automată, gama de circuite de joncţiuni pentru PC 1000C, dispozitivele de generare statică a mesajelor vocale, echipamente pentru comunicaţii subacvatice. De asemenea folosim tehnici noi de investigare a performanţelor produselor în scopul ridicării nivelului calitativ al acestora, spre exemplu caracterizarea echipamentelor de telecomunicaţii şi elementelor de automatizare din punct de vedere EMC - ESD.

– Cum aţi resimţit impactul presiunii exercitate de aparaţia firmelor şi produselor din Vest?

– Pătrunderea firmelor din Vest şi a produselor acestora pe piaţa românească a stimulat caracterul concurenţial specific economiei de piaţă determinând măsuri corespunzătoare de adaptare, atât pentru beneficiari cât şi pentru producătorii din România, dar mai ales pentru activitatea de cercetare unde s-a accelerat ritmul de dezvoltare a echipamentelor şi tehnologiilor moderne şi s-au accentuat aspectele calitative.

Măsurile pe care le-a luat PROCETEL au vizat: perfecţionarea accesului la informaţie şi documentare a specialiştilor, introducerea tehnicilor moderne de cercetare şi proiectare asistată de calculator, a sistemului de asigurare a calităţii conform ISO 9001, participarea la elaborarea de standarde aliniate la cele mai noi recomandări internaţionale (CEI, ETSI) şi implementarea prevederilor acestora în standardele de firmă şi activitatea laboratoarelor de încercări, menţinerea în funcţiune a compartimentului de metrologie, îmbunătăţirea aparaturii de laborator şi a dotărilor compartimentelor de cercetare.

Un rol pozitiv în ordonarea concurenţei l-a avut perfecţionarea cadrului de reglementări specifice: elaborarea de specificaţii tehnice de către Ministerul Comunicaţiilor, tendinţa de generalizare a achiziţionării echipamentelor prin licitaţie şi a impunerii de către be
lucrului în sistem de asigurare
Desigur că şi în ceea ce priv
curenţa se poate vorbi de un
tranziţie, însă în orice caz, p
sunt evidente.

– Cum apreciaţi raportul rezultate - suport financiar umane?

– Nivelul calităţii şi al re
activităţilor de cercetare este
măsură determinat de suportul

Foarte important pentru succ
valorificare pe piaţă al re
cercetării în contextul con
despre care vorbeam mai îna
factorul timp. Timpul se poa
prin atragerea într-o măsură ma
sfera cercetării a specialiştilo
loare, formarea şi stabilizarea
absolvenţi ai facultăţilor de
cercetare, îmbunătăţirea bazei
a cercetării. Acestea reclam
financiare.

În acest sens cred că sunt
decizii importante la nivel n
asta pentru că telecomunic
prezintă doar un interes de co
Impactul asupra tuturor secto
activitate sociale şi econon
major, decalajul calitativ şi
faţă de ţările dezvoltate este i
iar atingerea nivelului aceste
condiţii economice şi de timp
este greu de imaginat fără
potenţialului intern atât de pro
şi de cercetare.

IR INTRAROM

Strada Fabrica de Glucoză nr. 17
(Platforma Pipera)
București, România

Societatea comercială INTRAROM S.A. a fost constituită în noiembrie 1993 ca firmă mixtă între grupul de companii INTRACOM S.A. din Grecia şi AUTOMATICA S.A. Societatea INTRAROM cu sediul în Str. Fabrica de Glucoză nr. 17 (platfoma Pipera) a fost constituită cu un capital social iniţial de 500 000 USD.

Obiectul de activitate principal al INTRAROM este producţia de echipamente electronice şi pentru telecomunicaţii. Societatea asigură pe lângă aceasta, activităţile de instalare şi service conexe cu activitatea de producţie.

INTRAROM actualmente are un număr de peste 60 de angajaţi atât în Bucureşti cât şi la filialele deschise în ţară.

Activitatea de servicii a începùt să se deruleze la începutul anului 1994, fiind executate lucrări de instalare, întreţinere şi reparaţii pentru terminalele loteristice furnizate de INTRACOM S.A. către R.A. LOTO-PRONOSPORT.

Activitatea de producţie a început în 1994, prin realizarea de subansamble de PCM 2/4 pentru INTRACOM S.A. Exportul acestor subansamble a început în luna iunie, făcând obiectul unor contracte de export, în valoare de peste 250.000 USD. Calitatea livrărilor INTRAROM a fost atestată ca fiind conformă cu cerinţele severe ale INTRACOM, care deţine certificarea internaţională de calitate ISO-9001.

O nouă diversificare în activitatea de producţie s-a realizat prin producerea la INTRAROM a 1000 noi terminale loteristice de tip LT-1E destinate reţelei „On Line", în cursul anului 1995.

În paralel cu aceste activităţi a fost demarată activitatea de comercializare şi suport tehnic a multiplexoarelor PCM 2/4 pentru ROMTELECOM. Aceste echipamente împreună cu telefoanele IRIS au primit autorizaţiile de tip de la Ministerul Comunicaţiilor şi urmează a fi asimilate în producţia INTRAROM, în urma realizării noii investiţii în curs, împreună cu alte produse de telecomunicaţii destinate pieţei interne şi externe.

În 11 martie 1994 INTRASOFT S.A. una din companiile din grupul INTRACOM, a semnat contractul privind realizarea reţelei de transmisii de date a SNCFR, în valoare de peste 7 milioane USD. În cadrul implementării acestui contract INTRAROM asigură suportul tehnic (hardware şi software) prin specialiştii săi din capitală şi din ţară.

În paralel au fost încheiate cu succes la Institutul Naţional de Metrologie măsurătorile de omologare pentru contorul electronic de energie electrică tip ISEM-60-S, cu putere nominală de 15 kW, produs de INTRACOM. Rezultatele măsurătorilor au fost net superioare cerinţelor, demonstrând calitatea deosebită a produsului. În urma omologării, contorul va fi testat de către RENEL în cadrul unui test pilot, care are drept scop verificarea posibilităţilor de implementare a sistemului INTRACOM de management, bazat pe citirea automată a indicaţiilor contoarelor. Pe baza rezultatelor acestui test pilot, se va trece la producţia de serie a contorului la INTRAROM S.A., în cel mai scurt timp posibil.

În 9 decembrie 1994 INTRAROM a câştigat licitaţia organizată de ROMTELECOM, pentru achiziţionarea a 2.000.000 de cartele cu chip. La această licitaţie INTRAROM a participat împreună cu partenerul său GEMPLUS, cel mai mare producător mondial de cartele cu chip, alături de care urmează să se procedeze la transferul treptat al acestei tehnologii de producţie, tot pe baza noii investiţii.

La sfârşitul anului trecut a fost înregistrată la Registrul Comerţului Hotărârea Adunării Generale a Acţionarilor privind creşterea de capital al INTRAROM S.A. cu 6.294.000 USD, aducând valoarea capitalului social la nivelul 6.794.000 USD. Această nouă investiţie care se va implementa în cursul anului 1995, de către grupul INTRACOM şi AUTOMATICA, va permite dotarea INTRAROM la cel mai înalt nivel tehnologic actual.

să vă suplimentați
ul de posturi telefonice
există cabluri instalate
centrală și locuința (sediul) dumneavoastră?

pelați
chipamentul
S PCM 2/4
ferit
e
NTRAROM

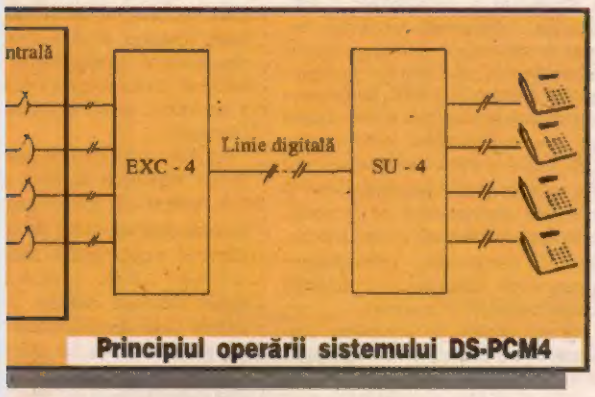

Principiul operării sistemului DS-PCM4

Funcţia de bază a unui sistem multiplex cu linie digitală DS-PCM 2/4 este transmiterea simultană de voce, date şi semnalizare între 4 abonaţi şi centrala terminală printr-o singură linie cu două cabluri.

În plus, sistemul permite monitorizarea la distanţă şi controlul calitatii pentru fiecare transmisie, cu ajutorul tehnicilor digitale avansate.

Sistemul oferă economii semnificative în reţeaua de cabluri, folosirea optimă a celei deja existente, imunitate la interferenţă şi zgomot prin metode avansate de anulare a ecoului şi procesare sofisticată a semnalului digital, care face posibilă transmiterea de voce şi transmisii de date la distanţe mari.

DS-PCM 2/4 este compatibil cu mediul de operare ISDN corespunde în totalitate recomandărilor CCITT precum şi recomandărilor corespunzătoare CEPT.

Esenţiale pentru sistemul descris sunt utilizarea circuitelor integrate pe scară largă (VLSI) şi marea capacitate de procesare. În acest mod DS-PCM 2/4 este deosebit de flexibil şi poate fi oferit în configuraţii alternative, astfel încât să satisfacă o varietate de sarcini şi de aplicaţii.

Eficienţa de operare a acestor sisteme asigură comunicaţia de înaltă calitate chiar în cazul liniilor lungi de abonat. Domeniul de operare, în funcţie de diametrul cablurilor, variază după cum urmează:

– 5 km pentru cablu de 0,4mm diametru
– 8 km pentru cablu de 0,6mm diametru
– 13 km pentru cablu de 0,8mm diametru
– 15 km pentru cablu de 0,9mm diametru

Sistemul DS-PCM 2/4 a fost conceput pentru creşterea eficienţei serviciilor către abonaţii telefonici, oferind în paralel avantajele transmisiei digitale.

tru informații suplimentare sunați la INTRAROM, tel. 210.05.21, 210.05.22, 210.05.23, 210.05.24